

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

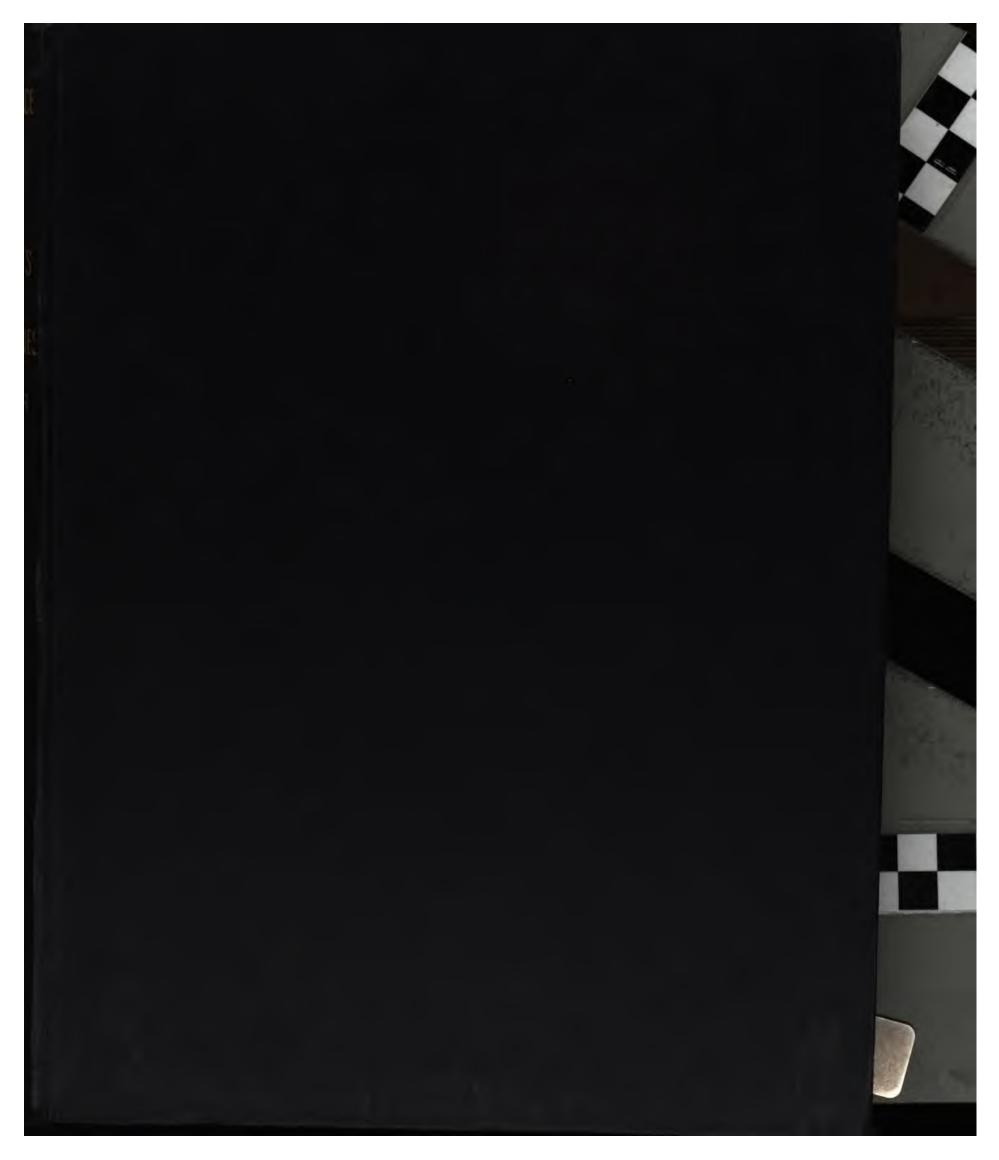
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

2125 21

S Roy boo att

= C Text G 11 490

CE

F ARISTOPHANES

-		•	

CONCORDANCE

TO THE

COMEDIES AND FRAGMENTS OF ARISTOPHANES

DUNBAR

Tenten
HENRY PROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE

AMEN CORNER

A COMPLETE CONCORDANCE

TO THE

COMEDIES AND FRAGMENTS

OF

ARISTOPHANES

BY

HENRY DUNBAR, M.D. EDIN.

AUTHOR OF 'A CONCORDANCE TO THE ODYSSEY AND HYMNS OF HOMER,' ETC.

@ x ford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXXIII

All rights reserved

2025 d 1)

•

.

·

.

.•

.

. -

.

PREFACE.

This Concordance to the Comedies and Fragments of Aristophanes has been compiled from the text of Dindorf's edition of that Author, published at Oxford in 1835, and from that of Meineke's edition of the Fragments, published at Berlin in 1840.

Much labour has been bestowed by the Author upon the work, in order to make it as accurate and useful as possible.

That the book appears, and takes a place among other contributions to Greek Literature, is due to the liberality of the Delegates of the Clarendon Press, who are ever ready to promote the interests of Classical Literature and Scholarship. To them, therefore, the Author tenders his grateful acknowledgements for undertaking the printing and publishing of this Concordance.

To Professor Geddes, the eminent incumbent of the Greek chair in Aberdeen University, for many valuable hints supplied to the Author while engaged on the work, his especial thanks are due. He it was, who, recognising the usefulness of such productions as the present, and its predecessor the Concordance to the Odyssey, to the cause of Greek Literature, first suggested to the Author's mind the idea of taking these works in hand.

The Author trusts that this Concordance to Aristophanes, and his previous work, the Concordance to the Odyssey of Homer, may meet with a favourable reception from the public, and prove acceptable and useful to those who take pleasure in the study of Attic and Ionic Greek.

HENRY DUNBAR, M.D. EDIN.

Boscobel, Garelochhead, 1883.

The Author of the Concordance to Aristophanes has not lived to see the fruit of his labours, having died soon after he had penned the Preface which appears above. A son of the well-known Professor of Greek in the University of Edinburgh, George Dunbar, who was the successor of Dalzel and predecessor of Professor Blackie, Dr. Henry Dunbar naturally inherited an interest in and love for Greek literature, such as prompted him to undertake tasks most laborious to himself but highly serviceable to Greek scholars. One of these monuments of industry is now before the public, and it will no doubt be duly appreciated.

In the preceding Preface Dr. Dunbar has referred to me in kindly and courteous terms, which are all the more remarkable as I had not the pleasure of his personal acquaintance and knew him only through correspondence. With the permission of the Delegates of the Clarendon Press, I may explain briefly the circumstances that have led to the introduction of my name so prominently in the Preface.

A good many years ago he applied to me for advice as to a work which he had projected on Homeric Grammar. From the sketch and proof-sheets which he sent to me, I felt that I could not encourage him in the proposal, inasmuch as his knowledge of the subject, though very respectable for the period when he was himself a student, was far from being abreast of our present Philological Science. Hence I dissuaded him from pursuing a work which would have brought certain loss and no reputation, and suggested to him, as he was evidently an enthusiastic worker, that he should give us a Concordance to the Odyssey and the minor Homeric poems, to be a companion to the Concordance to the Iliad by Prendergast, which had just appeared. He accepted the suggestion, and, through the courteous liberality of the Clarendon Press, was enabled to complete and issue that Concordance. On the completion of it, he consulted me again as to the work to which he should now address himself. On consideration I thought our next most serious desideratum in that line was a complete Concordance to the prince of Attic Comedy, and hence the volume now offered to the public. In giving him this counsel, I recommended him to be careful as to including the readings of the Ravenna Manuscript, and also the more famous conjectures of the great critics.

The unwearied spirit still craved for new enterprises, and for the third time he consulted me what work he should next undertake. One could hardly help recalling the story of Michael Scott the magician, perplexed by his restless spirits always demanding new work whereon to employ their energies. This time I suggested a Concordance to Ovid and the Latin Elegiac Poets, and with characteristic zeal he has blocked out and shaped such a work, but unfortunately it is a Torso, with only the first letter A nearly finished, for I understand he has brought it down to the word Auxilium, with which ominously his MS. ends.

If it is true that the best proof of being a successful scholar is to have written a book which will not be superseded for two hundred years, Dr. Dunbar may claim that distinction, for he has produced two works, valuable to Greek scholars, such as will postpone the period of oblivion in his case to a very remote and distant generation.

W. D. G.

ά-άγαθῶ.

```
άγαθαίσιν. Ι. 655. ἐπὶ συμφοραῖς ἀ, εἰσηγγελμέναις 
άγαθαν. Ν. 339. κεστρῶν τεμάχη μεγαλῶν ἀ,, κρέα τ' ὀρνίθεια
 ά. Σ. 1235. ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν ά δ' ἔχεται βοπᾶς. κ.τ.λ.
α. Α. 3. α δ΄ ώδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα. κ.τ.λ.
Α. 369. λέξω δ' υπέρ Λακεδαιμονίων α μοι δοκεί. κ.τ.λ.
                                                                                                                                                                                    άγαθάν. Ν. 333, κεστραν τεμαχη μεγαλαν α., κρεα το ορνίσεια κιχηλάν.
άγαθάς. Α. 741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἢμεν ἐξ ά. ὑός ἀγαθέ. Ι. 108. ὧ δαῖμον ά., σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν ἀγαθή. ΕΙ. 360. εἴλετ' ά. τις ἡμῖν τύχη. ἀγαθῆ. Σ. 869. ὧ Φοῖβ' ᾿Απολλον Πύθι', ἐπ' ά. τύχη ἀγαθήν. Ι. 1320. τίν' ἔχων φήμην ά. ἤκεις, ἐφ' ὅτφ κνισῶμεν ἐγομός.
 ά. Σ. 1379. ἄ ἄ, τί μέλλεις δράν; ΒΔ. άγειν ταύτην λαβών
κ.τ.λ.

*. Λ. 1318. ἄ τις ἔλαφος κρύτον δ΄ άμᾶ ποίη χορωφελήταν 
**Αανθα. Fr. 567. ΄΄Α.

άβάτοισιν. Λ. 809. ἢν τις ἀίδρυτος ἀ. ἐν

άβατον. Λ. 482. ἐφ΄ ὅ τι τε μεγαλόπετρον, ἄ. ἀκρύπολιν,

άβέλτεροι. N. 1201. εὖ γ΄, ὧ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀ.,

δελλτεροι. Fr. 768.
                                                                                                                                                                                                                      άγνιάς;
                                                                                                                                                                                          Σ. 648. πρός ταθτα μύλην ά. ώρα ζητείν σοι καὶ νεόκοπτον,
 άβέλτερον. Εκ. 768. μάλιστα πάντων. ΑΝ. Β. τον μέν οῦν ά.
άβελτερώτατοι. Β. 989. τέως δ' ά.,
                                                                                                                                                                                          865. φήμην α. λέξομεν υμίν, Ο. 545. α. ήκεις εμοί σωτήρ
  άβίωτον. Π. 969. ά. είναι μοι πεποίηκε τον βίον.
                                                                                                                                                                                          Λ. 1109. δεινήν, ά., φαύλην, σεμνήν, άγανήν, * * πολύ-
 άβουλεύσαμεν. Εκ. 505. τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ά.
'Αβυδοκόμην. Fr. 568. 'Α.
"Αβυδον. Fr. 560, 5. ἐs "Εφεσον, οἰ δ' ἐs "Α. ἦν δὲ πάνθ' ὁδῷ
                                                                                                                                                                                    πειρον.
Θ. 1230. τὰ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀ.
Β. 1528. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀ. ἀπιόντι ποιητῆ
Π. 212. ἔχω τιν' ἀ. ἐλπίδ' ἐξ ἄν εἶπέ μοι
Fr. 94, 2. ἀνδρὸς πρεσβύτου. τελέει δ' ἀ. ἐπαοιδήν.
166. ἀ. γε κωδίαν.
ἀγαθῆς. Fr. 162, 2. χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὔθαρ ἀ. χθονός.
ἀγαθοῖς. Θ. 23. πρὸς τοῖς ἀ. τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
ἀγαθοῖτιν. Εκ. 1118. ἀ., ὡ Ζεῦ· πολὸ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
ἀγαθόν. Α. 697. ἀνδρ' ἀ. ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
Ι. 187. ὅσον πέπονθας ἀ. ἐς τὰ πράγματα.
 άβυσσον. Β. 138. ά. ΔΙ. είτα πῶς περαιωθήσομαι;
άγ'. Α. 253. ά., ὧ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
Σ. 843. ΄ ίθι νυν, ἄ. αὐτὰ δεῦρο. ΕΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
     2. 843. 1θι νιν, ά. αύτω δεύρο. ΕΑ. ταύτα χρή ποιείν. 1518. ά., ὧ μεγαλώνυμα τέκνα ΕΙ. 508. ά., ὧνδρες, αὐτοὶ δή μόνοι λαβώμεθ' οὶ γεωργοί. 937. 'θι νυν, ά. ὧς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών' Ο. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ά. ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην Λ. 1188. ἄ., ὅπα τυ λῆς. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε, Θ. 954. κοῦφα ποσὶν, ά. ἐς κύκλον, Β. 394. ἄ. εἴα

    Ι. 187. δσον πέπονθας ἀ. ἐς τὰ πράγματα,
    Ν. 826. ἔγωγ'. ΣΤ. ὁρᾶς οὖν ὡς ἀ, τὸ μανθάνειν;
    1062. ἀ. τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἔξέλεγξον εἰπών

 άγαγείν. Α. 250. ά. τυχηρώς τὰ κατ' άγροὺς Διονύσια,
Β. 1365. ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ά. βούλομαι,
άγάγησθον. Π. 529. οὕτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν
                                                                                                                                                                                          Σ. 982. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ὰ. ἐστι τὸ ροφεῖν.
1125, ἀ, ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
ΕΙ. 215. εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ὰ. ἀττικοινικοὶ
 νύμφην ά. 
ἀγαγών. Α. 906. λάβοιμι μίνταν κέρδος ά, καὶ πολύ, 
ἀγάθ' Α. 656. φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ά., ὥστ' εὐδαί-
μονας εἶναι,
                                                                                                                                                                                                      370. οὐκ ήσθόμην ἀ. τοσουτονὶ λαβών;

    Ο. 459. ἀ, πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
    1617. ἀκούσαθ΄ ὅσον ὑμᾶς ἀ, ποιήσομεν,

     Α. 982. ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀ, ἔχοντας ἐπικωμάσας,
Ι. 98. ἀ. ἀλλ' ἔνεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
1336. ὅσα με δέδρακας ἀ, ἀφεψήσας. ΑΓ, ἐγώ;
Ν. 805. ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀ, αὐτίχ' ἔξων
Ο. 587. ἀ, ἀὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ, λέγε δή μοι τῶν
                                                                                                                                                                                            Λ. 945. ά. ξα αυτ', ὧ δαιμονία. ΜΥ. ληρεῖε ἔχων.
                                                                                                                                                                                          Θ. 737. ὧ μέγα καπήλοις ά., ἡμῖν δ' αὖ κακὸν, 
Β. 74. ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ά., εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα:
                                                                                                                                                                                           Εκ. 108. δυνώμεθ', ώστ' ά. τι πράξαι τὴν πόλιν
                                                                                                                                                                                                      893. εί τις ά. βούλεται πα-

Π. 157. ὁ μὲν ἵππον ἀ., ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
236. ἀ, γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
462. ἀγαθόν; ΠΕ. τί δ' ἄν ὑμεῖς ἀ. ἐξεύροιθ'; ΧΡ. ὅ τι;
535. σὸ γὰρ ἄν πορίσαι τί δύναι' ἀ., πλὴν φώδων ἐκ

     άγαθῶν ἔν.
1102. ὅσ' ἀ., ἡν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
Π. 506. ὁδὸν ἥντιν' ἰὰν τοῖς ἀνθρώποις ἀ. ἀν μείζω πορίσειεν.
593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀ.
ὑμῖν
                                                                                                                                                                                                                       Βαλανείου
                                                                                                                                                                                                    1030. ἡ μηδ' ότιοῦν ἀ. δίκαιός ἐστ' ἔχειν.
1164. ὡς ἀ. ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν
                1121. πάντ' ά. έωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
1121. πάντ ά. εωθεν εύθυς, οἰνοῦτταν, μέλι,
1125. ενίοτε τοιαῦτ ἀ. εχων; ΕΡ. οἰμοι τάλας,
ἀγαθά. Α. 873. τί φέρεις; ΒΟ. ὅσ ἐστὶν ἀ. Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
Α. 978. αὐτόματα πάντ ἀ. τῷδὲ γε πορίζεται,
ΕΙ. 423. χάτερ ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀ. πρῶτον δὲ σοι
453. ἡμῖν δ' ἀ. γένοιτ'. ἰἡ παιὰν, ἰἡ.
888. σκέψασθ ὅσ ὑμῖν ἀ. παραδώσω φέρων,
947. εἰς ά. μεταβιβάζει.
Λ. 1045. ἀλλὰ πολὺ τοὕμπαλιν πάντ' ἀ. καὶ λέγειν
Β. 302. τὶ δ' ἔστι: ΞΑ. θάορει πόντ' ἀ. πεποόγαμεν.
                                                                                                                                                                                      Fr. 476, 8. μέγιστον à εἶπες, εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ ἀγαθός. Ι. 943. à. πολίτης, οῖος οὐδείς πω χρόνου Σ. 904. à. γ' ὑλακτεῦν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
                                                                                                                                                                                                   952. ά. γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.

    Β. 84. ἀ. ποιητής καὶ ποθεινός τοῖς φίλοις.
    ἀγαθοῦ. Ι. 85, μὰ Δί' ἀλλ' ἀκρατον οἶνον ά, δαίμονος.
    Ι. 106. σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀ. δαίμονος.

Α. 1045. ἀλλά πολύ τοῦμπαλιν πάντ' ἀ. καὶ λέγειν
Β. 302. τί δ΄ έστι; ΕΑ. βάρρι: πάντ' ὰ. πεπράγαμεν,
Εκ. 435. τὰ μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀ. λέγον, σὲ δὲ
1067. ἀτὰρ ήτις εἶ γε, πόλλ' ἀ. λέγοντό σοι,
1140. καὶ τάλλ' ἀ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Π. 113. γενήσετ' ἀ., πρόσεχε τὸν νοῦν, ἴνα πύθη.
646. ὡς ἀ. συλλήβδην ἄπαντά σοι φέρω.
1190. αὐτόματος ήκων. ΤΕ, πάντ' ἀ. τοίνυν λέγεις.
Fr. 306. ἀ. μεγάλα τῷ πόλει
ἀγαθαῖς. Α. 1276. στήτω παρ' ἄνδρα, κᾳτ' ἐπ' ἀ. συμφοραῖς
Β. 1502. γνώμαις ἀ., καὶ παίδευσον
                                                                                                                                                                                     Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' άκράτου μισθόν à. δαίμονος.
ΕΙ. 300, νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν à. δαίμονος.
ἀγαθούς. Ι. 642. ἀνέκραγον ὧ βουλὴ, λόγους à, φέρων
Σ. 1239. 'Αδμήτου λόγον, ὧταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀ, φίλει,
Β. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀ., ὧν ἦν καὶ Λάμαχος
                                                                                                                                                                                                                       Tipos'
                                                                                                                                                                                           Π. 495. ώς τους ά, των άνθρωπων βαδιείται κουκ απολεί-
                                                                                                                                                                                     ψει, άγαθ\ddot{\phi}. Ι. 1226. έγ\grave{\omega} δ' έκλεπτον ἐπ' ά. γε τ\hat{\eta} πόλει, Β. 1487. ἐπ' ά. μὲν τοῖς πολίταις,
```

άγαθφ. Β. 1488. ἐπ' ἀ, δὲ τοῖε ἐαυτοῦ Π. 888. οὐκ ἐπ' ἀ. γὰρ ἐνθάδ' ἐστὰν οὐδενί. 'Αγάθων. Θ. 29. ἐνθάδ' 'Α, ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει Αγάθων. Θ. 29. ένθαδ΄ Α. δ κλεινός οἰκῶν τινγχάνει
Θ. 31. έστιν τις Α. ΜΝ. μῶν ὁ μέλας δ καρτερός;
49. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπης Α.,
177. Α., σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
218. 'Α., σὰ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
249. 'Α., ἔπειδη σαυτόν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
Β. 83. 'Α. δὲ ποῦ 'στιν; ΔΙ. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
'Αγάθων . Fr. 300 b. καὶ κατ 'Α. ἀντίθετον ἐξευρημένον.
ἀγαθῶν. Α. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀ, ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητης,
Α 641. τοῦτα ποιήσας πολλῶν ἀ αξτιος ὑμῖν ο ποιητης, Α. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ά. αίτιος ὑμῖν γεγένηται, 1. 807. γνώσεται οἷων ά. αὐτὸν τῆ μισθοφορὰ παρεκόπτου, 1218. ὁρὰς τάδ΄; ΔΗΜ. οἷμοι τῶν ἀ., ὅσων πλέα. Σ. 601. σκέψαι δ΄ ἀπὸ τῶν ἀ., οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις, ΕΙ. 999. και την άγορὰν ημίν ά. Ο. 587, άγάθ' αὐτοίσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δή μοι τῶν ἀ. ἐν. 623, ἀνατείνοντες τὰ χεῖρ' à. 735, ὑπὸ τῶν à. Β. 1530, τŷ τε πόλει μεγάλων å, åγαθὰς ἐπινοίας.
 Εκ. 839. ά, ἀπάντων καὶ παρεσκευασμέναι 1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀ. εἰς ἐσπέραν Π. 183. καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀ., εὖ ἴσθ' ὅτι. 469. ἀ. ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ 469. ἀ. ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
547. ἀ. πάσιν τοῖε ἀνθρώποιε ἀποφαίνω σ' αίτιον οὖσαν;
804. ἡμὲν γὰρ ἀ. σωρὸς ἐε τὴν οἰκίαν
828. ῆκων μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἄ. αἶτιος.
ἀγάθων. Θ. 30. ὁ τραγωδοποιόε. ΜΝ, ποῖος οὖτος ἀ.;
Θ. 95. σίγα. ΜΝ. τί δ' ἔστιν; Ε΄Τ. ἀ. ἐξέρχεται.
'Αγάθωνα. Θ. 88. 'Α. πεῖσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
Fτ. 494. ἐκφέρετε πείκας κατ' 'Α. φωσφόρους.
'Αγάθωνά. Θ. 65. 'Α. μοι δεῦρ ἐκκάλεσον πάση τέχνη.
ἄγαλλεται, ΕΙ. 1298. ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀ., ἡν παρὰ θάμνω
ἄγαλμα, Σ. 314. ἀνόνητον ἄρ' ὧ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄ.
Fτ. 535. 2. ἐκάτης ἀ. φωσφόρου γενήσομαι. Ετ. 535, 2. εκάτης ά. φωσφόρου γενήσομα. άγάλματα. Ν. 306. ναοί θ΄ ύψερεφεῖε καὶ ά., άγαλμάτων. Εκ. 780. γνώσει δ΄ ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ά., άγαλοῦμεν. ΕΙ. 399. δέσποτ, ά. ἡμεις ἀεί. άγαμαι. Α. 489, τόλμησον, ίθι. χώρησον, ά. καρδίας. Ο. 1744. ά. δὲ λόγων. άγε νυν αὐτοῦ 'Αγαμέμνων. Ο. 509. ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, 'Α. ἡ Μενέλασε, άγαν, Α. 309. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἶς ἄ. ἐγκείμεθα, κ.τ.λ. ἀγανάκτει. Σ. 287. ἐσθιε, μηδ' ἄ. άγανακτεί. Β. 1006. θυμούμαι μέν τη ξυντυχία, καί μου τά σπλάγχν' ά., άγανακτείς. Λ. 499. ώς σωθήσει, κάν μή βούλη. ΠΡ. δεινόν γε λέγεις. ΑΤ. ά. άγανήν. Α. 1109. δεινήν, άγαθήν, φαύλην, σεμνήν, ά., ** πολύπειροι άγανόφρονος. Ο. 1321. τότε τῆς ά. Ἡσυχίας άγανῷ. Σ. 1467. οὐδενὶ γὰρ οὕτως ά. άγατῷς. Σ. 672. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ά. τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων. Σ. 684. σοί δ' ήν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀ. οἶς αὐτὸς έλαύνων άγαπητήν. Θ. 761. τίς τὴν ἄ, παιδά σουξηρήσατο; άγασώς. Λ. 1301. Τυνδαρίδας τ' ἀ., άγγείλας. Π. 268. ἄ χρυσὸν ἀ, ἐπῶν, πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.
ἄγγειλον, Ι. 614, ά. ήμῦν πῶς τὸ πρᾶγμὶ ἡγωνίσω.
ἀγγείω. Α. 940. πῶς δὶ ᾶν πεποιθοίη ἀ.
ἀγγελεῖ. Π. 762. οὐδεῖς γὰρ ὑμῦν εἰσιοῦσαν ἀ.
ἀγγελίαν. Α. 1083, οῖαν ὁ κήρυξ ὰ. ἡγγειλέ μοι.
ἀγγελίας. Θ. 342. ἡ πεμπομένη τις ἀ. ψευδεῖς φέρει,
ἀγγέλλεται. Π. 641. τίς ἡ βοή ποτ ἐστίν; ἄρὶ ἀ.
ὰγγίλλετε. Σ. 409. θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτὶ ἀ.
ἀγγίλλετε. Σ. 409. θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτὶ ἀ.
ἀγγίλλετε. Σ. 409. δεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτὶ ἀ.
ἀγρίλλετε. Σ. 409. δεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτὶ ἀ. άγγέλλομεν. Α. 1235. ά. δ' ού ταύτα τών αὐτών πέρι. άγγελον. Θ. 768. οὺ φαίνετ' οῦπω. φέρε, τίν' οῦν αν ά. άγγελος. Ο. 1119. άλλ' ώς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ά. Ο. 1168. ἄλλ' ὅδε φύλας γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄ. 1340. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴε εἶν' ἄ. Π. 632. φαίνει γὰρ ἡκειν ά. χρηστοῦ τίνος. άγγελῶ. Θ. 654. ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ά. ἀγγελῶν. Α. 1070. ὥσπερ τι δεινὸν ά. ἐπείγεται. Α. 1084. αΙαῖ, τίνα δ΄ αὖ μοι προστρέχει τις ἀ.; Θ. 579. ἡκω φράσων τοῦτ' ἀ. θ' ὑμῖν, ἴνα 595. ληρεῖς' ἐγὰ γὰρ οὐκ ἀν ἦλθον ἀ., ἄγγη. Fr. 8. ἄ. μυροφορικὰ,

άγγος. Α. 936. πάγχρηστον ά. έσται, Fr. 440. ά. άγε. Α. 98. ά. δή σὺ, βασιλεὺς άττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον Α. 111. ά. δη σὸ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονὶ.
 485. ἐπήνεσ΄ ά. νυν, ὧ τάλαινα καρδία, 1. 155. ά. δη συ κατάθου πρώτα τὰ σκεύη χαμαί:
 482. ά. δη σὺ τίνα νοῦν η τίνα ψυχην έχεις;
 634. ά. δη Σκίταλοι καὶ Φένακες, ην δ' ἐγὼ, 1011. ἄ. νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι, Ν. 478. ἄ. δὴ, κάτειπέ μοι σὰ τὸν σαυτοῦ τρόπον, 489. ἄ. νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν 636. ά. δή, τί βούλει πρώτα νυνί μανθάνειν 775. ά. δή ταχέως τουτί ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί; Σ. 211. ά. νυν, ἐπειδή τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
303. ά. νυν, ὧ πάτερ, ἢν μὴ τὸ δικαστήριον άρχων
381. ά. νυν, ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμασθαι 1157. ά. νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας, 1157. α. νυν, άποδυου τας καταρατους εμβασας, 1174. ά. νυν, έπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν 1264. ά. νυν Ίωμεν: μηδεν ήμας Ισχέτω. ΕΙ. 154. άλλ' ά., Πήγασε, χώρει χαίρων, 263. ά. δή, τί δρώμεν, ῶ πονήρ' ἀνθρώπια; 358. ούμεθα ποιοῦντες, ά. 431. ά. δή, οὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως 512. ά. νυν ά. πος: 512. ἄ. νυν, ά. πᾶς 851. ά. νυν ΐωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν 886. ά. δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί. 922. ά. δὴ, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον; 956. ά. δὴ, τὸ κανοῦν λαβῶν σὸ καὶ τὴν χέρνιβα 400. α. ση, το κανουν λαβών συ και την χερνιβα
1056. α. νυν ἀπάρχου, κήτα δός τὰπάργματα.
1115. α. δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε
Ο. 209. α. σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
435. α. δὴ σὰ καὶ σὰ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
656. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. α. δὴ, Ξανθία
685. α. δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾳ προσ-809. ἄ. δὴ τί χρὴ δρῶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τἢ πόλει 837. ἄ. νυν, σὰ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα, 1574. ἄ. δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις: 13/4. α. ση τι ορωμεν, Ιτρακεις: 1744. άγαμαι δὲ λόγων, ά. νυν αὐτοῦ Α. 1100, α. δὴ, Λάκωνες, αὕθ ἔκαστα χρὴ λέγειν. 1119. ἡν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ά. 1120. ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς ᾿Αθηναίους ά. 1273. α. νυν, ἐπειδή τάλλα πεποίηται καλώς, Θ. 107. ἄ, νυν ὅπλιζε Μοῦσα
 213. ἄ, νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ,
 652. ἄ, δὴ τί δρῶμεν; ΚΛ. τουτονὶ φυλάττετε 765. ἄ. δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας ; 778. ἄ. δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, 947. ά. νυν ήμεις παίσωμεν άπερ νόμος ένθάδε ταίσι γυναιξίν, Β. 277. α. δή, τί δρωμεν; ΕΛ. προϊέναι βέλτιστα νών, 382. ά, την έτέρα τη ύμων Ιδέαν την καρποφόρον Βασίλειαν, 460. ἄ, δη τίνα τρόπον την θύραν κόψω; τίνα; 1125. ά, δη των τρωών την υδρα νουάν, τ 1500. ά, δη χαίρων, Αίσχύλε, χώρει, Εκ. 149. ά, νυν όπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς, 268. ά, νυν ἀναστέλλεσθ' ἀνω τὰ χιτώνια. Π. 56. ἄ. δη, σὰ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον, ἄγεθ'. ΕΙ. 469. ἀλλ' ἄ. ἔλκετον * * καὶ σφώ. Εκ. 82. ἀλλ' ἄ. ὅπως καὶ τὰπί τούτοις δράσομεν, άγειν. Ν. 615. άλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ά. τὰς ημέρας ημέρας Ν. 626. κατά σελήνην ὡς ἄ. χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας. Σ. 1379. ἄ ἄ, τί μέλλεις δρὰν; ΒΔ. ἄ. ταύτην λαβὼν ΕΙ. 884. ά. παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡ. ἀλλ', ὧ μέλε, Λ. 121. ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄ., 169. παντᾶ δικαίως άδολον εἰράναν ἄ. Θ. ν19. την Τυνδάρειον παίδ', έπὶ Σπάρτην ἄ.;
Β. 77. μέλλεις ἀνάγειν, είπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄ.
169. ἐάν δὲ μὴ 'χω; Ελ. τότε μ' ἄ. ΔΙ. καλῶς λέγεις.
321. κάμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄ.
Εκ. 1138. ἄ. σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
Π. 292. ὑμᾶς ἄ. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
625. αὐτὸν τ' ἄ, τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
ἄγεις. Θ. 4. παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄ., Εὐριπίδη;
Εκ. 1151. τί δῆτα διατοίβεις ἔνον, ἀλλ' οὐκ ἄ. Θ. 919. την Τυνδάρειον παίδ', έπὶ Σπάρτην ά. Εκ. 1151. τί δήτα διατρίβεις έχων, άλλ' οὐκ ά. Fr. Γεω. 24. Μ. καλὰ δὴ πάντ' ά. ἀγέλη. Ο. 591. άλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ά. μία κιχλών. άγεν. Λ. 1255. δ. ξπερ τως κάπρως

```
άγένειοι. Fr. 361. Παίδες ά., Στράτων.
 άγεννη. ΕΙ. 748. τοιαθτ' άφελων κακά καὶ φόρτον καὶ βωμολο-
χεύματ' ά.,
άγεσθαι. Σ. 402. πότε δ', εἰ μὴ νθν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω
 μάλλον ά.;
άγετε. Λ. 664. άλλ' ά., λυκόποδες, οίπερ ἐπὶ Λειψύδριον ήλθο-
 μεν, ὅτ' ἢμεν ἔτι,
ἀγέχορον. Λ. 1281. ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀ.
 άγη. Ο. 1078. λήψεται τάλαντον ήν δὲ ζῶντ' ἄ. τις, τέτταρα, Β. 1419. ἴν' ἡ πόλις σωθείσα τοὺς χοροὺς ἄ. 'Αγήνορος. Β. 1226. 'Α. παῖς. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 άγήρως. Ο. 689. τοις αίθερίοις, τοίσιν ά., τοις άφθιτα μηδομέ-
                          νοισιν
 άγηται. Λ. 1314. ά. δ' ά Λήδας παις άγνα
 άγίαις. Ν. 304. ἐν τελεταῖς ά. ἀναδείκνυται,
 άγίγνωσκον. Θ. 542. εἶτ' εἶπον ἀ. ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
ἄγιον. Λ. 262. κατὰ μὲν ἄ. ἔχειν βρέτας,
 άγίους. Ο. 522. ούτως ύμας πάντες πρότερον μεγάλους ά. τ'
άγίους. Ο. 522. οῦτως ῦμας πάντες πρότερον μεγάλους α. τ ἐνόμιζον, 
ἀγκάλαις. Β. 704. τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀ., 
ἀγκόλαις. Ι. 205. ὅτι ἀ. ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 
'Αγκυλίωνος. Σ. 1397. τῆς 'Α. θυγατέρος καὶ Σωστράτης, 
ἀγκυλοχήλης. Ι. 197. ἀλλ' ὁπόταν μάρψη βυρσαίετος ἀ. 
Ι. 204. τί δ' ἀ. ἐστίν; ΔΗ. αὐτό που λέγει, 
ἄγκυρα. Fr. 569. ἄ.
αγκυρα. Γ. 1. 503. α. "Αγλαυρον. Θ. 533. οῦ τοι μὰ τὴν "Α., ὧ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε, ἀγλαῶς. Λ. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ὰ. ἔθρεψέ με. ἄγλιθας. Α. 763. πάσσακι τὰς ἄ. ἔξορύσσετε. Σ. 680. μὰ Δι ἀλλὰ παρ Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ΄ ἄ, μετέ-
 πεμψα.
ἄγλωττον. Fr. 570. ä.
 άγνά. Λ. 1814. ἀγῆται δ' ά Λήδας παῖς ά.
ἀγναί. Β. 875. ὧ Διὸς ἐννέα παρθένοι ά.
άγνάν. Β. 337. χαρίτων πλείστον έχουσαν μέρος, ά., ίερὰν 
άγνένσετε. Λ. 1182. καλῶς λέγετε. νῶν οὖν ὅπως ἀ., 
άγνή. Λ. 912. καὶ πῶς ἔθ' ἀ. δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν; 
άγνήν. Θ. 971. "Αρτεμιν, ἄνασσαν ἀ. 
ἄγνοιαν. Εκ. 639, διὰ τὴν ἄ., ἐπεὶ καὶ νῶν γιγνώσκοντες πατέρ'
                           όντα
 άγνοίας. Ο. 577. ήν δ' οῦν ὑμᾶς μεν ὑπ' ἀ. είναι νομίσωσι τὸ
μηδέν, 
ἀγνῶν. Β. 384. Δήμητερ, ά. δργίων 
ἄγνων. Εκ. 640. ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἄ. \vec{\eta}, πῶς οὐ τότε 
κὰπιχεσοῦνται;
άγνωτα. Β. 926. ά. τοῖε θεωμένοιε. ΑΙ. οἵμοι τάλαε. ΔΙ. σιώπα. άγξουσ'. Εκ. 638. οὐκοῦν ά. εὖ καὶ χρηστῶε ἐξῆε τὸν πάντα
άγομαι. Ν. 241. ά., φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
άγοντες. Α. 91. καὶ νῦν ἄ. ἥκομεν Ψευδαρτάβαν,
Π. 654. ά. ἀνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
 άγόντων. Ν. 621. πολλάκις δ' ήμων ά. των θεων άπαστίαν,
άγορά. Α. 729. ά. 'ν 'Αθάναις χαίρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
Ι. 636. ά. τ', εν ή παίς ων επαιδεύθην εγώ,
1. 630. α. τ, εν η παις ων επαιοευσην εγω,
Ο. 1006. α., φέρουσαι δ΄ ὧσιν εἰς αὐτὴν όδοὶ ἀγορὰ. Α. 21. οἱ δ' ἐν ἀ. λαλοῦσι, κάνω καὶ κάτω
Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῆ μήτ' ἐν ἀ.
1. 293, ἐν ἀ. κάγὼ τέθραμμαι.
1009. περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀ. κακῶς,
    1245. καί μοι τοσούτον είπέ· πότερον έν à.
1373. οὐδ' ἀγοράσὰγένειος οὐδεὶς ἐν à.
Ν. 1055. εἶτ' ἐν à. τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἔγὼ δ' ἐπαινῶ.
    Χ. 192. ἄστε καὶ δή τούνομ αὐτῆς ἐν ά, κυλίνδεαι.

1372. οὕκ, ἀλλ' ἐν ά, τοῦς θεοῖς δὰς κάεται.

Π. 787. περιεστεφάνωσεν ἐν ά, πρεσβυτικός;

Fr. 162, 3. ἐν ἀ, δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.
άγοράζειν. Α. 625. πωλείν ά. προς έμε, Λαμάχω δε μή.
άγοράζοντας, Λ. 556. ά. καὶ μαινομένους. ΓΥ. νη την Παφίαν
'Αφροδίτην.
άγοράζων. Σ. 557. άρχην άρξας ή 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ά. 
άγοραῖον. Ι. 297. νη τον Έρμην τον ά.,
άγόραιος. Ι. 218. φωνή μιαρά, γέγονας κακῶς, ά. εῖ·
ἀγοραίοις. ΕΙ. 750. ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμ-
                           μασιν οὐκ ά.,
άγοραίος. Ι. 500. Ζεὺς ά. καὶ νικήσας
άγοραίου. Ι. 410. ή μή ποτ΄ ά. Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.
άγοραίους. Β. 1015. μηδ' ά. μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ
```

πανούργους. Fr. 397, 4. τοὺς νοῦς δ' ἀ. ἦττον ἢ 'κεῖνος ποιῶ. Αγοράκριτε. I. 1335. ὧ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', 'Α. "Αγοράκριτος. I. 1257. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοὕνομ' εἴπ'. ΑΛ. 'Α.

```
'Αγορακρίτφ. Ι. 1259. 'Α. τοίνυν έμαυτον έπιτρέπω, 
άγοράν. Α. 877. δρυιθίας ές την ά. έλήλυθας.
Ι. 147. ὥσπερ κατά θεΐον εἰς ά.
        Ν. 991. καπιστήσει μισείν ά. καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι
                1003. οὐ στωμύλλων κατά τὴν ά. τριβολεκτράπελ', οἶάπερ
                                    οί νῦν.
       Σ. 16. καταπτάμενον ές τὴν ά. μέγαν πάνυ
ΕΙ. 999. καὶ τὴν ὰ. ἡμῖν ἀγαθῶν
1010. ἥκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀ.,
       Λ. 558. περιέρχονται κατά την ά. ξὺν ὅπλοις ὥσπερ Κορύ-
βαντες.

    Θ. 457, ἀλλ' els ἀ. ἄπειμι' δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
    578. ὀλίγφ τι πρότερον κατ' ἀ. λαλούμενον,

 Β. 1350. κνεφαίος είς ά.
 Εκ. 62. έπειθ' ὁπόθ' ἀνὴρ είς ά. οἴχοιτό μου

                   681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποι τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀ. κατα-
711. βαδιστέον τάρ' ἐστὶν εἰς ἀ. ἐμοὶ,
728. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀ. γε τὰ σκεύη φέρω,
759. ἐς τὴν ἀ. κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
819. κάπειτ ἐχώρουν εἰς ἀ. ἐπ' ἀλφιτα.
Π. 874. σὺ μὲν εἰς ἀ. ἰὰν ταχέως οὐκ ὰν φθάνοις;
Fr. 344, 3. ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀ. πραγμάτων,
ἀγορανόμου. Α. 824. ὑπό του. ΔΙ. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀ.,
ἀγορανόμους. Α. 723. ἀ. δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
Α. 968. ἡν δ' ἀπολιγαίνη,, τοὺς ἀ. καλῶ.
Σ. 1407. πρὸς τοὺς ἀ. βλάβης τῶν φορτίων,
ἀγορᾶς. Α. 719. ὅροι μὲν ἀ. εἰσιν οῖδε τῆς
Α. 723. ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀ. καθίσταμαι
896. ἀ. τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
1. 165. καὶ τῆς ἀ. καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
181. ὁτιὴ πονηρὸς κάξ ἀ. εῖ καὶ θρασύς.
Fr. 344, 8. καὶ μὴ περιμένειν ἔξ ἀ. ἰχθύδια
391. τρέχω διὰ τῆς ἀ. ἀναρίστητος ἄν.
ἀγοράς. Σ. 659. πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀ., λιμένας, μισθοὺς καὶ
δημιόπρατα.
                    711. βαδιστέον τάρ' έστιν είς ά. έμοι,
    δημιόπρατα.
ἀγοράσἀγένειος. Ι. 1373. οὐδ' ἀ. οὐδεὶς ἐν ἀγορῷ.
 άγοράσαι. Π. 984. καὶ ταῖε ἀδελφαῖε ἀ. χιτώνιον 

άγοράσει. Ι. 1374. ποῦ δῆτα Κλεισθένηε ἀ. καὶ Στράτων; 

άγοράσοντες. Α. 750. τί; ἀνῆρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀ. ἶκομες. 

άγοράσω. Λ. 633. ἀ. τ' ἐν τοῖε ὅπλοιε ἐξῆς 'Αριστογείτονι, 

Fr. 110, 1. ἀλλ' ἀνυσον' οὐ μέλλειν ἐχρῆν' ὡς ἀ.
  άγορεύει. Θ. 786. καίτοι πας τις το γυναικείον φύλον κακά
                                  πόλλ' ά.,
πόλλ' ά., 
ἀγορεύειν. Α. 45. ήδη τις εἶπε; ΚΗ. τίς ά. βούλεται; 
Θ. 379. ἡμῖν ἀπάσαις. τις ά. βούλεται; 
Εκ. 130. κάθιζε παριάν. τις ά. βούλεται; 
ἀγορεύουσαν. Θ. 306. σαν τὴν τ' ἀ. τὰ βέλτιστα περὶ τὰν 
ἀγορεύω. Β. 628. ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙ. ἀ. τινὶ 
ἀγορητήν. Ν. 1057. τὰν Νέστορ ά. ἄν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἄπαντας. 
άγουσαν. Ν. 17. ὅρων ά. τὴν σελήνην εἰκάδας· 
ἄγουσαν. Ν. 17. ὅρων ά. τὴν σελήνην εἰκάδας· 
ἄγουσιν. Ο. 386. μᾶλλον εἰρήνην ά. ἡμῖν. ὥστε τὴν χύτραν 
Εκ. 223. τὰ Θεσμοφόρι' ἄ. ὥσπερ καὶ πρὰ τοῦ· 
ἀγρεῖον. Θ. 160. ἄ. ὅντα καὶ δασύν· σκίψαι δ' ὕτι 
ἀγρεῖον. Θ. 160. ἄ. ὅντα καὶ δασύν· σκίψαι δ' ὕτι 
ἀγρεῖον. Ν. 655. ἀ. εἶ καὶ σκαιός. ΣΤ. οὐ γὰρ, ἀζυρὸ,
 άγρειος. Ν. 655. ά. εἶ καὶ σκαιός. ΣΤ. οὐ γὰρ, οἰζυρὲ,
ἄγρια. Θ. 455. ἄ. γὰρ ἡμᾶς, ὧ γυναῖκες, δρᾳ κακὰ,
Π. 298. πήραν έχοντα λάχανά τ' ἄ. δροσερὰ, κραιπαλῶντα,
άγρίοισι. Θ. 456, ἄτ' ἐν ά. τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
άγριον. Ν. 567. γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄ. μοχλευτήν·
άγριον. Ν. 349. ἄ. τινα των λασίων τούτων, οἰόνπερ τὸν Ξενο-
άγριοποιόν. Β. 837. ἄνθρωπον ά., αὐθαδόστομον,
άγρίων. Θ. 47. θηρών τ' ά. πόδες ὑλοδρόμων
άγρίως. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐχθρών τιν' ἐπιρρύξας, ά. αὐτοῖς ἐπι-
 άγροίκοισιν. Ι. 317. τοῖε ὰ. πανούργωε, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
ΕΙ. 595. τοῖε ὰ. γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία.
ἄγροικον. Ν. 628. οὐκ είδον οὕτωε ἄνδρ' ἄ. οὐδένα
Ν. 1457. ἀλλ' ἀνδρ' ἄ. καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
Π. 705. λέγεις ἄ. ἄρα σό γ' εἶναι τον θεόν.
ἄγροικος. Ι. 41. ἄ. ὀργὴν, κυαμοτρὰξ, ἀκράχολος,
Ι. 808. εἶθ' ἥξει σοι δριμὰς ἄ., κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
     άγροικότερον. Α. 674. οἱ δὲ μάττωσιν, οῦτω σοβαρὸν ἐλθὲ
μέλος εύτονον, ά.,
ἀγροίκους. ΕΙ. 1185. ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ά. δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ
```

άγροίκων. Α. 371. τους των ά. οίδα χαίροντας σφόδρα Ο. 230. δσοι τ' εύσπόρους ά. γύας χαρονται σφουρίς.
Ο. 230. δσοι τ' εύσπόρους ά. γύας
Επ. 279. τον τῶν ά. Γ΄Γ. Β. εῦ λέγεις ἡμεῖς δέ γε
άγροίκως, Σ. 1320 σκώπτων ά. καὶ προσέτι λόγους λέγων
άγροϊς. ΕΙ, 707. γυναῖκα σαυτῷ τήνδε κᾳτ' ἐν τοῖς ά.
ΕΙ, 866. ἐν τοῖς ά. αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους, Π. 224. ἐν τοῖς ἀ. αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους, ἀγρούς τας. Θ. 58. τίς ἀ. πελάθει θριγκοῖς; ἀγρόν. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀ. εἰρήνης ἐρῶν, Ι. 805, εἰ δέ ποτ' εἰς ἀ. οὕτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψη ΕΙ, 536, κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀ., 552. τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀ. 555. ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀ. παιωνίσας, 563. ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀ. ταρίχιον. 569. ἀστ ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀ. 586. εἰς ἀ. ἀνερπύσαι. 1318, καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀ, νυνὶ χρὴ πάντα κομί 586. εἰε ἀ, ἀνερπύσαι.

1318. καὶ τὰ σκεύη πάλω ἐς τὸν ἀ, νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
1329. δεῦρ', ἄ γύναι, εἰς ἀ.,

Fr. 169, 1. ἐξ ἀστεως νῦν εἰς ἀ. χωρῶμεν ὡς πάλαι δεῖ
ἀγρότερ'. Λ. 1262. ἀ. "Αρταμι σηροκτόνε
"Αγροτέραν, Θ. 115. κόραν ἀεἰσατ' "Αρτεμιν ᾶ.
ἀγρονό, Ο. 111. κὸ σπέρμ'; ΕΤ. ὁλίγον ζητῶν ἀν ἰξ ἀ, λάβοις.
ἀγρούς. Α. 202. ἄξω τὰ κατ' ἀ. εἰσιὼν Διονύσια,
Α. 250. ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀ. Διονύσια,
Ι. 1394, νῦν οὄν ἔγώ σω παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀ.
Ν. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἡν νεῶν Βούλησθ' ἐν ώρα τοὺς ἀ. Ν. 1117. πρώτα μὲν γὰρ, ἡν νεᾶν βούλησθ' ἐν ώρα τοὺs ἀ. ΕΙ. 1202. ὁδὶ δὶ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀ. ἀγρυπνίαισι, Λ. 761. ταῖς ἀ. κακκαβαζουσῶν ἀεί, ἀγρυπνίαισιν. Λ. 27. πολλαῖσί τ' ἀ. ἐρριπτασμένον. άγριφ. ΕΙ. 1249. τὰ σῦκ ἐν ά. τοῖε οἰκέταισε Ιστάναι. Ετ. 344, 2. οἰκεῖν μὶν ἐν ά. τοῦτον ἐν τῷ γηδίᾳ ἀγρῶν. Ν. 138. σύγγνωθί μοι: τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἄ. ΕΙ. 632. κὰτα δ' ὡς ἐκ τῶν ά. ξυνῆλθεν οὐργάτης λεῶς, Ο. 579. καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀ. τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀναnastar. Εκ. 281. Ακ τῶν ἀ. ἐς τὴν πυκν' ῆξειν ἄντικρυς
432. τὸ σκυτοτομικὸν πληθος· οὶ δ' ἐκ τῶν ἀ.
'Αγυιὰ. Θ. 489. παρὰ τὸν 'Α., κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ἀγυιὰs. Ι. 1320. τἰν' ἔχων φήμην ἀγαθην ῆκεις, ἐφ' ὅτφ κνισῶμεν ά.; άγυιευ. Σ. 875. Το δέσποτ' άναξ, γείτον ά. τουμοῦ προθύρου προπύλαιε, άγυμνασίας. Β. 1088, bπ' ά, έτι νυνί. άγυμνασίας. Β. 1088, ὑπ' ἄ, ἔτι νυνί.
ἄγυνον. Fr, 571, ἄ.

'Αγύρριον. Εκ, 184, οὐδὲν τὸ παράπαν' ἀλλὰ τόν γ' Ά.
'Αγύρριος. Εκ. 102, 'Α. γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
Π. 176, 'Α, ὅ οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
ἄγχειν. Ο. 1348. τὸν πατέρα τοῖς ὅρνισιν ἄ, καὶ δάκνειν.
Ο. 1352, ἄ, ἐπιθυμῷ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
1575. ἔμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄ, βούλομαι,
1578. πρέσβεις. ΗΡ, διπλασίως μάλλον ᾶ, μοι δοκεῖ.
ἀγχιστείαν. Ο. 1664. Νόθφ δὲ μὴ εἶναι ἀ., παίδων ὅντων
ἄγχοις. Α. 81, κὰν ταῦρον ἄ.
'Αγχομενοῦ, Fr. 430, γενναῖα Βοιώτιος ἐν 'Λ.
ἀγχόνη. Α, 125, ἔς τὸ πρυτανείον. ΔΙ, ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀ.;
άγχουσι, Εκ. 640, ἄ. τί δῆθ', ὅταν ἄγνως ἢ, πῶς οὐ τότε κὰπιχεσοῦνται; χεσούνται; άγχων, Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄ, τοὺς άγχων. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὰν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄ. το δὲ μεταιτῶν,
Β. 468, ἀπῆξας ἄ. κάποδρὰς ῷχου λαβὰν,
Κ. 867. ἔξελθ' ἄ. γὰρ σοι τὸν υἰὸν τουτονὶ,
Β. 190. ἐοβανε δή. ΔΙ. παί, δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄ.,
ἀγώ. Α. 446. εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἀ, φρονῶ,
Ν. 738, ἀκήκοας μυριάκες ἀ, βούλομαι,
1009. ἡν ταῦτα ποιῆς ἀ. φράζω,
Ζ. 514. ἀλλ' ἐἰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀ. λέγω,
ΕΙ. 379. ἀ. προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Θ. 447. παιδάρια πέντε καταλιπῶν, ἀ. μόλις
ἀγων. Π. 621. ἐγκατακλινοῦντ' ἄ. εἰς ᾿Ασκληπιοῦ,
ἀγών. Α. 504. αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οῦπὶ Ληναίω τ' ἀ.,
Ν. 956. ἡς πέρι τοῖς ἐμοις φίλοις ἐστιν ἀ. μέγιστος.
ΕΙ. 276. ἀνδρες, τὶ πεισόμεσθα; νῦν ὰ. μέγας,
Β. 883. νῦν γὰρ ὰ. σοφίας δ μέγας χωρεί πρὸς ἔργον ήδη.
Fr. 318. ἀ. πρόφασιν οὐ δέχεται,
ἄγων. Α. 957. κὰν τοῦτο κερδαγης ἄ. τὸ φορτίον.
Σ. 170. τὸν δυον ἀ. αὐτοίσι τοῖς κανθηλίοις*
1004. θρέψω καλῶς, ἄ. μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ, 1004. θρέψω καλώς, ἄ. μετ' έμαυτοῦ πανταχοῖ, ΕΙ. 882. καταθήσομαι γάρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄ. Ο. 658. οὖτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ, τί καλεῖς; ΧΟ, τούτους μέν α, μετά σαυτοῦ

άγων. Θ. 1120. οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ, πυγίζεις ἄ, Β. 159. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὅνος ἄ, μυστήρια. 617. κὰν ποτέ μ' ἔλης ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄ, Π. 285. ἄ. ὁ δεσπότης, ὅς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. Fr. 389, 2. Φαίδραν' ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ῆξειν ἄ. ἀγών. Α. 392. ὡς σκῆψιν ὰ. οῦτος οὐκ ἐσδέξεται. αγων. Α. 382. ων οκήριο α. ουτός ουκ ευσεξεταί.
Σ. 533. σοὶ μέγας έστιν ά.
Β. 867. οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ά. νῶν. ΔΙ. τί δαί ;
ἀγων. Α. 481. ἄρ οἶσθ' ὅσον τὸν ά. ἀγωνιεῖ τάχα,
άγωνα. ΕΙ. 894. ἔπειτ' ά, δ' εὐθὺς ἔξ έσται ποιεῖν
Β. 785. ἀ. ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
873. ἀ, κρίναι τόνδε μουσικώτατα. Π. 583. εί γαρ έπλούτει, πως αν ποιών τον 'Ολυμπικόν αυτός α., Fr. 446, 1. οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ά. τόνδε τὸν τρόπον * 471, 3. ά. νῦν ἐστᾶσιν.
*Αγῶνα. Fr. 572. 'Α.
ἀγῶνας. Π. 1163. ποιεῖν ά. μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
ἀγωνιεῖ. Α. 481, ἀρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ά. τάχα, άγωντεῖ. Α. 481. ἀρ΄ οἰσθ΄ οσον τον άγων α. ταχα,

Ι. 688. ἀλλ΄ ὅπως ά. φρόνἄγώντσμ'. Β. 284. λαβεῖν τ' ἀ. ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
ἄδ΄. Α. 769. ἡ οἱ χοῖρός ἐσθ΄ ἄ.; ΔΙ. οἰκ ἔμοιγε φαίνεται.
ἄδ΄. ΕΙ. 1294. ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἄ, ἰόν.

Εκ. 924. ἄ, ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ΄ ὥσπερ γαλῆ΄
άδανεισάμην. Ν. 1463. οἱ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀ.
άδανείσατο. Ν. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἄ.
ἐδενείσατο. Ν. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἄ.
ἐδενείσατο ἐκρέγει τ' ἀεί. άδανείσατο. Ν. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἀ. ἀδαχεῖ. Fr. 360. ἀ. γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορ' ἐκλέγει τ' ἀεί. "Αδδιξ. Fr. 573. "Α. άδε. Α. 788. ἀλλ' αὶ τράφεν λῆς, ᾶ. τοι χοῖρος καλά. ἀδε. ΕΙ. 1285. ταῦτ' ἄ., ταῦθ', ὡς ῆσθιον κεκορημένοι. ἀδει. Ι. 61. ἄ. δὲ χρησμούς' ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾶ. 'Αδειμάντου, Β. 1513. μετ' 'Α. τοῦ Λευκολόφου άδειν. Ν. 158, κατὰ τὸ στόμ' ἄ,, ἢ κατὰ τοὺρροπύγιον. Ν. 1358. ἄ. τε πίνονθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν. 1360. ἄ. κελεύουθ', ὡσπερεὶ τέττιγας ἐστιῶντα; Σ. 319, ἄ. τὶ ποιήσω; Σ. 319, φ. τί ποιήσω; ΕΙ. 1268. άλλ' ὅ τι περ φ. ἐπινοεῖς, ὧ παιδίον, Ο. 1416. ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον φ. μοι δοκεῖ, Α. 1237. άδοι Τελαμώνος, Κλειταγόρας ά, δέον, Β. 1307. προς ήνπερ έπιτήδεια τάδ΄ έστ' ά, μέλη. Fr. 3, 2, πίνειν, έπειτ' ά, κακώς, Συρακοσίαν τράπεζαν, άδειπνον. Α. 1155. ὅς γ΄ ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγών ἀπέλυσ' ά. ἀπέλυσ' ἄ.
ἄδεις. ΕΙ. 1289. οὐδὲν γὰρ ἄ. πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
ΕΙ. 1300. εἰπέ μοι, ἄ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄ.;
άδεκατεύτους. Ι. 301. ἀ. τῶν θεῶν ἰ.
ἀδεκατεύτους. Ι. 301. ἀ. τῶν θεῶν ἰ.
ἀδεκὰρὰς. Π. 984. καὶ ταῖς ἀ. ἀγοράσαι χιτώνιον
ἀδελφή. Fr. ΕΙ. Δ. 2, 3. θυγάτηρ, ἀ., πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι
ἀδελφήν. Ν. 1372. ἀδελφὸς, ἄλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀ.
Π. 549. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀ.
ἀδελφιδῆν. Ν. 47. ἀ. ἄγροικος ῶν ἐξ ἄστεως,
ἀδελφοί. Σ. 1522. καρίδων ἀ.
ἀδελφοίς. Β. 1081. καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀ.. αδελφοίς. Σ. 1522, καρίδων α. άδελφοίς. Β. 1081. και μιγνυμένας τοῖσιν ά., άδελφός. Ι. 1280. έστιν οὖν ά. αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενὴς, Ν. 1372. ά., ἄλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν άδελφήν. Σ. 1506. ά. αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δί' ἀψώνηκ' ἄρα. Ο. 1659. φάσκων ά. αὐτὸς εἶναι γνήσιος. Fr. Ι. δ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δ' οὖτος ά. φρασάτω τί καλοῦσι. Επίσιος. Ιδυίους.

Fr. 419, 1. οὐ μὴν ὅ γε ἀ, οὖ ἀδελφός. ΕΙ. 808. τὸν χορὸν εἶχον ἀ.
Θ. 405. κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ᾶ. λέγει, ἀδελφοῦ. Ι. 1004. Γλάνιδος, ἀ, τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου. ἀδελφῶν. Ο. 1654. οὖσαν θυγατέρ', ὅντων ἀ. γνησίων; ἀδεῶς. Σ. 359. φιέγειν ἀ. νῶν δὲ ξὼν ὅπλοις ἄδη. Σ. 1237. ἄ. Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
ΕΙ. 1160. ἄ. τὸν ἡδὺν νόμον, ᾿Αδηφάγοι. Fr. 574. 'λ.: ἀδικεῖ. Ι. 780. τίς, ἄ Παφλαγὼν, ἀ. σε; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι Ο. 1221. ἀ. δὲ καὶ νῶν. ἄρὰ γ' οἴσθα τοῦθ', ὅτι ἀδικειμένος. Α. 914, καὶ σὲ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟ. τί ἀ.; ἀδικεῖν. Σ. 896. τὸν τυρὸν ἀ ὅτι μόνος κατήσθιεν Ο. 1585. ἔδοξαν ἀ. ΗΡ. εἶτα δῆτα σίλφιον louious. Ο. 1585. έδοξαν ά. ΗΡ. είτα δήτα σίλφισ Θ, 378. ὅ τι χρή παθεῖν ἐκεῖνον d. γὰρ δοκεῖ Π. 459, d. με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω ἀδικεῖs. Ν. 25. Φίλων, d. ἐλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον. Σ. 589. της δ' ἐπικλήρου την διαθήκην ά, ἀνακογχυλιάζων. 1162, ἐς την Λακωνικήν ἀνύσας. ΦΙ, ά, γέ με ΕΙ. 473. ὧ Λάμαχ', ά, ἐμποδὼν καθήμενος. ἀδικεϊσθαι. Ν. 1175. ἀδικοῦντ' ά, καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι. άδικείτε. Α. 56. ἄνδρες πρυτάνεις, ά. την ἐκκλησίαν

```
άδικη. Ο. 1036. ά. άδικηθείς. Ο. 138. ὥσπερ ά. παιδός ὥραίου πατήρ' άδικησειμι. Ν. 1467. άλλ' οὐκ ἄν ά. τοὺς διδασκάλους. άδικίσμες. Λ. 1148. ά. άλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος ὡς καλός. άδικοι. Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄ.
  γεγένηνται, άδίκοις. Θ. 716. άθανάτων έλθοι ξὺν ἀ. ἔργοις;
 άδικους. Θ. 716. αθανατων ελθοί ευν α. εργοίς; 
άδικον. Ν. 116. ἡν οὖν μάθης μοι τὸν ἄ. τοῦτον λόγον, 
Ν. 885. ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄ. πάση τέχνη. 
Π. 37. εἶναι πανοῦργον, ἄ., ὑγιὲς μηδὲ ἔν, 
Fr. 382, 1. ἡν γὰρ ἔν ἀνδρ' ἄ. σὰ διώκης, 
ἄδικόν. Λ. 500. ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. νὴ τὸν
 άδικόν. Λ. 500. άλλά ποιητέα ταυτ έστιν όμως. ΠΡ. νη τον Δήμητρ' ά, γε. άδικός. Ν. 1141. ἀς ά. εἰμι, καὶ δικάσασθαί φασί μοι. άδικοῦμεν. Π. 460. βλέψαι πάλιν; ΧΡ. τί οὖν ά. τοῦτό σε, άδικουμένη. Π. 457. ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ά.; άδικουμένοις. Π. 1026. φάσκων βοηθεῖν τοῖς ά. ἀεί. άδικοῦντ'. Ν. 1175. ἀ. άδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι. Β. 617. κὰν ποτέ μ' ἔλης ά., ἀπόκτεινόν μ' άγων. άδικοῦντας. Σ. 591. ἐψήφισται τοὺς ὰ. τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι:
 άδικοῦντας. Χ. 591. ἐψήφισται τοὺς ά, τοῖσι δικασταῖς παρα-
δοῦναι ἀδικοῦσι. Θ. 367. ἀσεβοῦσ', ά, τε τὴν πόλιν, 
ἀδικοῦσιν. Λ. 1147, ά, οὖτοι νὴ Δί', ἄ Λυσιστράτη, 
ἀδίκων. Θ. 670. παράδειγμ' ὕβρως ά, τ' ἔργων, 
ἀδίκως. Ι. 1200. οἶμοι τάλας, ά, γε τάμ' ὑφήρπασας. 
Π. 503. ά, αὐτά ξυλλεξάμενοι πολλοί δ' ὅντες πάνυ χρηστοὶ 
ἀδικώτατον. Ν. 657. ἔκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ά, λόγον. 
ἄδιστον. Α. 796. ά, ἀν τὸν ὁδελὸν ἀμπεπαρμένον, 
'Αδμήτου. Σ. 1239. 'Α. λόγον, ἄταῖρε, μαθὰν τοὺς ἀγαθοὺς 
φίλει.
  Fr. 418, 2. ή Πρόδικος ή τῶν ἀ. εἶς γέ τις.
ἄδολον. Λ. 169. παντᾶ δικαίως ἄ, εἰράναν ἄγειν
ἀδόλους. Ο. 633. ἀ., ὁσίους,
   άδον. ΕΙ. 1271. δπλοτέρους ζ., καὶ ταῦτ', ὧ τρισκακόδαιμων,
 ΕΙ. 1278. οἰμωγὰς ἄ,, καὶ ταύτας διφαλοέσσας.

ἄδοντας. Σ. 271. ἄ, αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἡν τί πως ἀκούσας

Π. 1209. ἐς τοὕπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄ, ἔπεσθαι.

ἄδοντες. Α. 1231. ἔπεσθέ νυν ἄ, ὧ τήνελλα καλλίνικος.
 άδοντες. Α. 1231. ἔπεσθέ νυν ἄ, ῷ τἡνελλα καλλίνικος.
Α. 1233. τήνελλα καλλίνικον ἄ,-
ἄδουσ'. Ο. 40. ἐπὶ τῶν κραδῶν ά,. ᾿Αθηναῖοι δ' ἀεὶ
Εκ. 887. ἄ,: ἐγὼ δ', ἢν τοῦτο δρᾶς, ἀντάσομαι.
ἄδουσαι. Εκ. 277. ἐπερειδόμεναι βαδίζετ, ἄ, μέλος
ἄδουσαι. Ο. 41. ἐπὶ τῶν δικῶν ἄ, πάντα τὸν βίον.
Β. 320, ά, γοῦν τὸν Ἱακχον ὅνπερ Διαγόρας.
ἄδοφοῖται. Fr. 198, 6. ἄνδρες παρ' ὑμῦν ἀ, ; β. νὴ Δία
αδοφοίτας, Fr. 198, 4. οῦς ἢσμεν ὅντας ἀ, καὶ θαμὰ
άδρός. Β. 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀ. ὁ πόλεμος
ἔρχεται.
                                                        έρχεται.
  άδύ. Λ. 206. καὶ μῶν ποτόδδει γ' ἀ, ναὶ τὸν Κάστορα. ἀδύνατον. Α. 402. ἐκκάλεσον αὐτύν. ΚΗ, ἀλλ' ά, ΔΙ. ἀλλ' ὅμως. Α. 408. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. ἀλλ' ἀ. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως. ἀδύνατος. Ν. 1077. ἀπόλωλας ἀ, γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
άδύνατος. Ν. 1077. ἀπόλωλας ἀ, γὰρ εἴ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶ ἀδύτοιο. Ι. 1016. ἵαχεν ἐξ ἀ, διὰ τριπόδων ἐριτίμων. ἄδω. Σ. 1225. ἄ, δὲ πρῶτος 'Αρμοδίου' δέξει δὲ σύ, ΕΙ. 1279. ἀλλὰ τί δῆτ' ἄ,; σὰ γὰρ εἰπέ μοι οἴστισι χαίρεις, Εκ. 931. ἄ, πρὸς ἐμαυτὴν 'Επιγένει τὼμῷ φίλῳ. ἄδωκας. Β. 527. ἄ, αὐτός; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ. ἄδωμεν. Fr. 414, 3. ἄ, εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον. ἄδων. Ν. 721. φρουρᾶς ἄ. Σ. 817. ἄ, ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὐτοσί. Ο. 1341. ἄ, γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται. 'Αδώνια. ΕΙ. 420. Μυστήρι' 'Ερμῆ, Διπόλει', 'Α.' 'Αδωνιασμός, Λ. 389. ὅ τ' 'Α. οὐτος οὐπὶ τῶν τεγῶν, "Αδωνιν. Λ. 393. αἰαὶ 'Α, φησίν, δ δὲ Δημόστρατος Λ. 396. κόπτεσθ' 'Α., φησίν' ὁ δ' ἐβιάζετο 'Αδώνιον. Fr. 575. ΄Α. ἀεί. Α. 28. ἐγὼ δ' ἀ. πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν κ.τ.λ.
 άεί. Α. 28. εγώ δ' ά. πρώτιστος είς εκκλησίαν κ.τ.λ.
Σ. 667. άλλά μαχούμαι περί τοῦ πλήθους ά. ΒΔ. σὺ γὰρ,
ὧ πάτερ, αὐτοὺς κ.τ.λ.
ἀείδειν. Ι. 1265. ἡ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ά., μηδὲν ἐς Λυσί-
  στρατον, 

ἀείνων. Β. 146. καὶ σκῶρ ἀ.: ἐν δὲ τούτω κειμένους
 αείνων. Β. 146. και σκωρ α," εν οε τουτφ κειμενούς
άείσατ'. Θ. 115. κόραν α. "Αρτεμιν άγροτέραν.
"Αείταν. Fr, 576. 'Α.
ἀέκουσα. Ο. 936. τόδε μεν οὐκ ά. φίλα
ἄελπτ'. Λ. 256. ἢ πόλλ' ά. ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,
```

```
ἀέναοι. Ν. 275. ἀ. Νεφέλαι,
ἀέναοις. Β. 1309. ἀλκυύνες, αl παρ' ἀ. θαλάσσης
  άξρ', ΕΙ. 81. ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀ. ἐπὶ τοῦ κανθάρου
 άέρα. Ν. 198. ἀλλ' ούχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ά.
Ν. 230. λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ά.
393. τὸν δ' ἀ. τόνδ' ὅντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα
      βροντάν;
763. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀ.,
ΕΙ. 827. ἄλλον τιν' εἶδες άνδρα κατὰ τὸν ἀ.,
832. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἀ λέγουσι κατὰ τὸν ἀ.,
        Ο. 551. κάπειτα τὸν ἀ. πάντα κύκλφ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
                   837. ἄγε νυν, σὰ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ά., 970. ἡνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ά.
                  995. γεωμετρήσαι βούλομαι τον ά.

1140. ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τον ά.

1409. πριν ἀν πτερωθεὶς διαδράμω τον ά.

1515. ἐξ οὖπερ ὑμεῖς ψκίσατε τον ά.
  'Αίρα. Ν. 627, μα την 'Αναπνοήν, μα το Χάος, μα τον 'Α.,
  Ν. 667. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νη τὸν 'Α. ἀέριά. Ο. 1389. ἀ. τινα καὶ σκότια καὶ κυαναυγέα
  άερίας. Ν. 337. είτ ά., διεράς, γαμψούς οιωνούς άερονηχείς,
άεριας. Ν. 337. είτ α., οιερας, γαρφού που ήλιον. άεροβατώ. \begin{cases} N. 225. \\ 1503. \end{cases} ά. καὶ περιφρονώ τὸν ήλιον. άεροδονήτους. Ο. 1385. ά. καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. άερονηχεῖς. Ν. 337. εἶτ ἀερίας, διερὰς, γαρψοὺς οἰωνοὺς ά., άέρος. Ο. 999. ταυτὶ δέ σοι τὶ ἔστι; ΜΕ, κανόνες ά.
αέρος. Ο. 999, ταυτί δε σοι τι έστι; ΜΕ, κανόνες α. 
άεροφοίτοις. Β. 1292, κυρεῖν παρασχών Ιταμαῖς κυσὶν ά. 
άετοῖς. Ο. 1248, καταιθαλώσω πυρφόροισιν ά., 
άετόν. Σ. 15, ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΕΑ, ἔδόκουν ά. 
Ο. 515. ἀ, ὅρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ἄν· 
1110. τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀ. 
Λ. 695. ἀ, τίκτουτα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.
Α. 095. α. τικτοντα κανθαρος σε μαιευσομαι. 

ἀετός. Ι. 1013. ὡς ἐν νεφέλαισιν ἀ. γενήσομαι. 

Ο. 1337. γενόμαν ἀ. ὑψιπέτας, 

ἀετοῦς. ΕΙ. 133. ἤλθεν κατ' ἔχθραν ἀ, πάλαι ποτὲ, 

ἀετοῦς. Ο. 1341. ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀ προσέρχεται. 

ἀετῷ. Ο. 653. φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀ. ποτέ. 

ἀξήμιος. Π. 272. ἀ., καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος; 

ἀξημίους. Β. 407. ἀ. παίζειν τε καὶ χορεύειν.
  άζυγα. Θ. 1139. παρθένον, ά. κούρην,
άηδοι. Ο. 679. ύμνων ξύντροφ' ά.,
άηδόνα. Ο. 203. έπειτ' άνεγείρας την έμην ά.

    0. 208. έσβαινε κάνέγειρε την ά.
    659. άρίστισον εὖ· την δ΄ ήδυμεκῆ ξύμφωνον ά. Μούσαιε
    664. καὶ νὼ θεασώμεσθα την ά.
    ἀηδόνιον. Β. 684. βύζει δ΄ ἐπίκλαυτον ά. νύμον, ὡς ἀπολεῖται,

  άηδών. Ο. 1381. λιγύφθογγος ά.
'Αήρ. Ν. 264. ὧ δέσποτ' αναξ, ἀμέτρητ' 'Α., δε έχεις τὴν γῆν
 μετέωρον
άήρ. Ο. 187. πως; ΠΕ. εν μέσφ δήπουθεν α. εστι γης.
Ο. 694. γη δ' οὐδ' α. οὐδ' οὐρανὸς ην' Ἑρέβους δ' εν απείροσε
                                                  κόλποις.
  αθ'. Λ. 418, α. όπαλον ον τουτ' οδν σύ της μεσημβρίας
  άθαλάττωτος. Β. 204. ἄπειρος, ά. ἀσαλαμίνιος
αθαλαττωτος, Β. 204. απειρος, α. ασαλαμνιος 

'Αθάμανθ'. Ν. 257. ὥσπερ με τὸν 'Α. ὅπως μὴ θύσετε. 

'Αθάνα, Ν. 602. αἰγιδος ἡνίοχος, πολιοῦχος 'Α.' 

'Αθάνας, Α. 729. ἀγορὰ ν 'Α. χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα. 

Α. 829. οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς 'Α. τοῦτ' ἐνι. 

900. ὅ τί γ' ἔστ' 'Α., ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μἡ. 

ἀθανάταν. Θ. 1052. οὖ γὰρ ἔτ' ἀ. φλόγα λεύσσειν 

ἀθανάτας. Ν. 288. ἀ. ἱδέας ἐπιδώμεθα 

Δθανάτας. Ο. 683. ποίσεις κλυκοῦν τοῖς ἀ. ἀλύν το 

Δθανάτας. Ο. 683. ποίσεις κλυκοῦν τοῖς ἀ. ἀλύν το 

Δθανάτας. Ο. 683. ποίσεις κλυκοῦν τοῖς ἀ. ἀλύν το 

Δθανάτας. Ο. 683. ποίσεις κλυκοῦν τοῖς ἀ. ἀλύν το 

Δθανάτας. Ο. 683. ποίσεις κλυκοῦν τοῖς ἀ. ἀλύν το 

Αντικούν τοῦς τοῦς τοῦς τοῦς τοῦς ἀ. ἀλύν τοῦς κλυκοῦν τοῦς ἀ. ἀ. Αντικοῦν τοῦς ἀ. ἀλύν τοῦς κλυκοῦν τοῦς ἀ. ἀλύν τοῦς κλυκοῦν τοῦς ἀ. ἀντικοῦν τοῦς ἀ. ἀ. ἀντικοῦν τοῦς ἀ. ἀλύν τοῦς ἀ. ἀντικοῦν τοῦς ἀντικοῦν τοῦς ἀ. ἀντικοῦν τοῦς ἀ. ἀντικοῦν τοῦς ἀ. ἀντικοῦν τοῦς ἀντικοῦν τοῦν τοῦς ἀντικοῦν τοῦς ἀντικοῦν
  άθανάτοις. Ο. 688, πρόσχετε τον νοῦν τοῖς ά, ἡμῶν, τοῖς αἰὲν
 άθάνατον. Β. 629. ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀ. ὅντ' · εἰ δὲ μὴ,
ἀθάνατος. Α. 47. ἀλλ' ἀ. ὁ γὰρ ᾿Αμφίθεος Δήμητρος ἦν
Α. 53. ἀλλ' ἀ. ὡν, ὧνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω,
Α. 53. ΑΛΛ α. ων, ωνόρεε, εφοδε συκ εχω.
Β. 631. ά. εἶναί φημι Διόνυσος Διὸς,
ἀθάνατός. Α. 51. ά. εἰμ' ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οὶ θεοὶ
Ο. 1224. ἀλλ' ἀ. εἰμ'. ΠΕ, ἀλλ' ὅμως ἄν ἀπέθανες.
ἀθανάτων. Ο. 220. διὰ δ' ἀ. στομάτων χωρεῖ
Ο. 700. πρώτερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀ., πρὶν Ἔρως συνέμιξεν
ἀπαντα'.
απαντα' Θ. 716. ά. έλθοι ξύν άδίκοις έργοις; 
άθάρης. Π. 673. ά. χύτρα τις εξέπληττε κειμένη 
Π. 683. επί τὴν χύτραν τὴν τῆς ά. ἀνίσταμαι. 
694. κὰγὼ τότ' ήδη τῆς ὰ. πολλὴν ἔφλων' 
ἀθεμίστος. ΕΙ. 1097. ἀφρήτωρ, ά., ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, 
ἀθέοις. Θ. 721. ἀ. ἔργοις γὰρ ἀντα-
ἀθέους. Π. 491. τοὐς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀ. τούτων τὰναντία
      ζήπου.
Π. 496. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀ, φευξείται κἄτα ποιήσει
```

άθίων. Θ. 671. ά. τε τρόπων. "Αθήναζ". Ο. 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΥ. τί φής; τίε γλαῦκ ΄Α. ήγαγε; ΄Αθήναι, Ι. 1329. Τα ται λιπαραί και Ιοστέφανοι και άριζήλωτοι 'A.,
Ν. 207. αίδε μὲν 'A. ΣΤ. τί σὰ λέγεις; οὰ πείθομαι,
'Αθηναία. ΕΙ. 271. εἶ γ', ὧ πότνια δέσποιν' 'Α. ποιῶν
'Αθηναία. Ι. 763. τῆ μὲν δεσποίνη 'Α., τῆ τῆς πόλεως μεδεούση,
'Αθηναίαν. Ο. 828. τί δ' οὐκ 'Α. ἐωμεν πολιάδα; 'Αθηναίαν. Ο. 828. τί δ' οὐκ 'Α. ἐωμεν πολιάδα; Ο. 1653. ἐπίκληρον εἶναι τὴν 'Α. δοκεῖς, '' Αθηναῖοι. Σ. 800. ἡκηκόη γὰρ ὼ 'Α. ποτε '' Αθηναῖοις. Α. 498. εἰ πτοχὸς ὡν ἐπειτ' ἐν 'Α. λέγειν Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν 'Α. ταχυβούλοις, 645. ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν 'Α. τὰ δίκαια. 1. 474. ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ 'Α. φράσω. 563. τῶν ἄλλων τε θεῶν 'Α. 1311. ἡν δ' ἀρέσκη ταῦτ' 'Α. καθῆσθαί μοι δοκεῖ Ν. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν 'Α. καὶ τοῖς Έλλησι γενήσει, 918. καὶ γνωσθήσει ποτ' 'Α. καὶ τοῖς Έλλησι γενήσει, 918. καὶ γνωσθήσει ποτ' 'Α. '' Αθηναίοισι. Ν. 609. πρῶτα μὲν χαίρειν 'Α. καὶ τοῖς ξυμμάχοις' ΕΙ. 503. καὶ τοῖς 'Α. συνέβαιν Αἰσχύλος, '' Αθηναίοισιν. Α. 99. λέξοντ' 'Α., ὧ Ψευδαρτάβα. ΕΙ. 269. ἀπόλωλ' 'Α. ἀλετρίβανος, '' Αθηναῖον. Α. 145. ὁ δ' υἰδς, δν 'Α. ἐπεποκήμεθα, Ο. 1035. ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν 'Α. '' Αθηναῖους. Α. 149. στρατιὰν τοσαύτην ὡστ' 'Α. ἐρεῖν, Α. 632. ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς 'Α. μεταβούλους. I. 811. πρὸς 'Α. καὶ τὸν δῆμον, πεποκηότα πλείονα χρηστὰ 817. σὸ δ' 'Α. ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφήναι ΕΙ. 1087. ἄρα φενακίζων ποτ' 'Α. ἔτι παύσει; Λ. 1120. ἔθι καὶ σὸ τούτους τοὺς 'Α. άγε· 1149. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς 'Α. δες: 1229. ἡν τοὺς 'Α. ἐγὼ πείσω λέγων, Fr. 157. μή μοι 'Α. αἰνεῖν μολγοὶ γὰρ ἔσονται· '' Αθήναις. I. 1037. 'Έστι γυνὴ, τέξει τε λέονθ' ἱεραῖς ἐν 'Α., Ο. 1653. ἐπίκληρον είναι τὴν 'Α. δοκείς, Fr. 157. μή μοι 'A. αἰνεῖν' μολγοί γὰρ ἔσονται'
"Αθήναις. Ι. 1037. 'Εστι γυνή, τέξει τε λέονθ' lepaîs ἐν 'A.,
1. 1319. ὧ ταῖε lepaîs φέγγος 'A. καὶ ταῖε νήσοις ἐπίκουρε,
1323. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖε ἀρχαίαισιν 'A. 1327. άλλ' δλολύξατε φαινομέναισιν ταις αρχαίαισιν 'Α. 'Αθηναίων. Ι. 436. κλέψας 'Α. ΧΟ. άθρει, και τοῦ ποδὸς παρίει' Αθηναίων, Ι. 436. κλείμας 'Α. ΧΟ. άθρει, και του ποδός παρί
Ι. 764. εύχομαι, εί μεν περί τον δήμον τον 'Α. γεγένημαι
832. τον 'Α.; καί σ' ἐπιδείξω
Σ. 666. ἐε τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τον 'Α. κολοσυρτον,
ΕΙ. 261. ούκουν παρ' 'Α. γε μεταθρέξει ταχύ;
Λ. 1139. ὁ Λάκων 'Α. ἴκέτης καθέζετο
1145. ταυτὶ παθύντες τῶν 'Α. ϋπο
Θ. 303. ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῆ 'Α.307. δήμον τον 'Α. καὶ τον τῶν γυναικῶν,
Β. 980. νὰ τοὺς θεοὺς, νῷν γοῦν 'Α.- Β. 980. νη τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν 'Α. Εκ. 218. ἴδοις ἀν αὐτάς. ἡ δ΄ 'Α. πόλις,
 Fr. 563. 'Α. 'Αθηνάν. ΕΙ. 218. νη την 'Α., νη Δι', ούχὶ πειστέον 'Αθήνας. Α. 639. εὶ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν 'Α., Ι. 311. ὅστις ἡμῶν τὰς 'Α. ἐκκεκώφηκας βοῶν,
 Σ. 499. ἡ νομίζεις τὰς 'Α. σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
 'Αθηνέων, Ν. 401. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον 'Α. 'Αθηνών. Ι. 1005. είσιν δὲ περί τοῦ; ΚΛ. περί 'Α., περί Πύλου, 1. 1007. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ 'Α., περὶ φακῆς,
 Λ. 37. περὶ τῶν 'Α. δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
 Θ. 329. ἡμετέραις τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν 'Α. Fr. 476, 12, κάγωγε ταις άλλαις πόλεσι δρώ ταυτα πλην 'A. 15. Αίγυπτον αυτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ΄ Α. ἀθλίαν. Θ. 1134. μέμνησο Περσεῦ μ΄ ὡς καταλείπεις ἀ. άθλιον. Ο. 5. τὸ δ΄ ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄ. Εκ. 591. κάκ ταὐτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ΄ ἄ. είναι,
Π. 266. βυπώντα, κυφὸν, α. βυσὸν, μαδῶντα, νωδόναθλιος. Θ. 866. κάγὼ μὴν ἐνθάδ' είμ' ὁ δ' α. πόσις
Π. 118. ἀνθρωπος οὕτός ἐστιν α. φύσει.
825. ἀνὴρ πρότερον μὲν α., νῦν δ' εὐτυχής.
833. κομιδῆ μὲν οῦν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' α.
αθλιός. Σ. 150. ἀτὰρ α. γ' είμ' ὡς ἔτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,
άθλίου, Α. 731. ἀλλ', ὡ πονηρὰ κώρι' ἀ. πατρὸς,
άθλίω, Θ. 772. πόθεν οῦν γένοιντ' ἀν ἀ. πλάται; πόθεν;
άθλίως. ΕΙ. 1255. οίμ', ὡ κρανοποί, ὡς ἀ. πεπράγαμεν.
Π. 80. σὰ Πλοῦτος, οὕτως ἀ. διακείμενος;
(384.) elvai,

άθλιώτατον. Α. $\begin{cases} 384. \\ 436. \end{cases}$ ἐνσκευάσασθαί μ' οΐον ά.

ὰθλιώτατον. Π. 654. ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν å., ἀθλιώτατος. Β. 1187. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ά. βροτῶν. ἀθλιώτερον. ΕΙ. 22. οὐδὲν γὰρ ἔργον ἢν ἄρ' ἀ. ἀθλιώτερος. Α. 422. ἀλλ' ἔτερος ἢν Φοίνικος ἀ. ἀθλιωτέρου. Α. 420. οὐκ Οἰνέως ἢν, ἀλλ' ἔτ' ἀ. άθλοθετία. Fr. 585. ά.
'Αθμονεύς. EI. 190. Τρυγαῖος 'Α., ἀμπελουργὸς δεξιὸς, άθμονεύς. EI. 919. Τρυγαῖος ά. ἐγὼ, ἄθριονεύς. EI. 919. Τρυγαῖος ά. ἐγὼ, ἄθρει. I. 436. κλέψας 'Αθηναίων. ΧΟ. ἄ., καὶ τοῦ ποδὸς παρίει' Σ. 140. καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. άλλ' ά., ΕΙ. 538. ἄλλων τε πολλῶν κὰγαθῶν. ΕΡ. ἴθι νυν, ἄ. Ο. 1196. ά, δὲ πὰς κύκλῳ σκοπῶν * *, Θ. 607. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄ. ἀθρεῖν. Θ. 530. μὴ δάκη ρήταρ ά. ἀθρήσω. N. 731. ψέρε νυν, ἀ. πρῶτον, ὅ τι δρῷ, τουτονί. ἀθρόσω. Ν. 26. ἀ. καταρρέοντες: εἰρὴνη δ΄ ὅπως Σ. 1334. ἀ, γὰρ ῆξομέν σε προσκαλούμενοι. ἀθρόσς. Εκ. 384. ὅσος οὐδεπώποτ' ῆλθ' ἀ. ἐς τὴν πύκνα. ἀθρόσς. Εκ. 384. ὅσος οὐδεπώποτ' ῆλθ' ἀ. ἐς τὴν πύκνα. ἀθρόσς. Ν. 965, τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀ., κεὶ κριμνώδη καταάθλοθετία. Fr. 585. à. άθρόους. Ν. 965, τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ά., κεὶ κριμνώδη κατα-ΕΙ. 1006. καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀ, Ο. 529. είτα λαβόντες πωλοῦσ' ά. Ο. 529. είτα λαβόντες πωλούσ ά. ἄθρους. Fr. 531. ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς ὁρεωκόμους ᾶ. ἄθυμον. Λ. 709. ποιεῖ μ' ἄ. περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω. ἀθύρωτον. Β. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀ. στόμα, ἀθώον. Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀ. εἶναι, αἰ. Α. 1091. στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', α. πόρναι πάρα, κ.τ.λ. αἴ. I. 796. ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, α. τὰς σπονδὰς προ-καλοῦνται, κ.τ.λ. αί. Α. 766. άντεινον, α. λης ώς παχεία καὶ καλά. κ.τ.λ. αί. Α. 732. αμβάτε ποττάν μάδδαν, α. χ' εύρητέ πα. κ.τ.λ. αι. Α. 782. αμβατε πότταν μαόδαν, α. χ ευρητέ πα. κ.τ.λ. αἰα. Α. 1083. α. κ.τ.λ. αἰακτόν. Α. 1195. ἐκεῖνο δ' α. ἄν γένοιτό μοι, Αἴαντι. Β. 1294. τὸ συγκλινὲς τ' ἐπ' Α., αἰβοῖ. Α. 189. α. ΑΜ, τἱ ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι κ.τ.λ. Αἰγαίου. Β. 665. δς Α. πρῶνας ἡ γλαυκᾶς μέδεις αἴγας. Ν. 71. ὅταν μὲν οὕν τὰς α. ἐκ τοῦ Φελλέως, Αἰγάο. Fr. 22. τὸν Ἑρεχθέα μοι καὶ τὸν Α. κάλει. Αίγείδη. Ι. 1067. Α., φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώση, αίγιαλόν. Σ. 110. ἴν' έχοι δικάζειν, α. ένδον τρέφει. αίγίδος. N. 602. a. ηνίοχος, πολιούχος 'Αθάνα' αίγιθάλλφ. Ο. 887. -λαγκορύφφ, καί α., Αίγιναν. Α. 653. και την Α. άπαιτοῦσιν' και τῆς νήσου μὲν ἐκείνης Σ. 122. διέπλευσεν els A. είτα ξυλλαβών Αίγίνης. Β. 363. έξ Α. Θωρυκίων ὢν, είκοστολόγος κακοδαίμων, Αίγύπτιοι. Β. 1406. οθς οθε ἀν ἄραιντ' οὐδ' ἐκατὸν Α. Αίγυπτίοις. ΕΙ. 1253. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Α.: Π. 178. ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Α.; Αιγύπτιος. Ο. 1133, δρυιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Α. Αίγύπτιον. Θ. 878. Α. ΕΥ. ὧ δύστηνος, οἶ πεπλώκαμεν. Fr. 476, 15. Α. αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' ᾿Αθηνῶν. Αίγυπτος. Β. 1206. Α., ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος, Αἰγύπτου. Ο. 504. Α. δ' αὕ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεύς ήν Θ. 856. δε αντί δίας ψακάδος Α. πέδον Ο. 500. ος αντί οιας ψακαδος Α. πέδον Αίγύπτω. Ν. 1130. κάν ἐν Α. τυχεῖν ἀν μᾶλλον ἡ κρῖναι κακῶς. αίγῶν. Π. 294. α. τε κιναβρώντων μέλη, αΐδ΄. Σ. 1065. α. ἐπανθοῦσιν τρίχες. 'Αίδα. Θ. 1041. πολυδάκρυτον 'Α. γόον φλέγουσαν, Β. 1333. 'Α. πρόπολον, αΐδε. Ν. 207. α. μὲν 'Αθῆναι. ΣΤ. τί σὰ λέγεις; οὐ πείθομαι, Αΐδης. Σ. 763. Α. διακρινεῖ πρότερον ή 'γὰ πείσομαι. alδί. Fr. 343, 2. α. κατ' αὐτὴν ἡν βλέπεις τὴν εἴσοδον. alδοῖα. Σ. 578. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων α. πάρεστι θεᾶσθαι. αίδοίοισι. Ν. 978. τοις α. δρόσος και χνούς ώσπερ μήλοισιν ἐπήνθει· "Αϊδος. Α. 390. σκοτοδασυπυκνύτριχα τιν' "Α. κυνῆν *Αλδου. Β. 69. έλθεϊν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡ, πότερον εἰς "Α. κάτω; Β. 118, ὅπως τάχιστ ἀφιξόμεθ εἰς "Α. κάτω; 172. ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι εἰς "Α. φέρειν; 774. ὅπερ ἔστ' ἐν "Α. πλῆθος, οἰ δ' ἀκροώμενοι Αίδους. Ν. 995. αΙσχρόν ποιείν, ὅτι τῆς Α. μέλλεις τάγαλμ' ἀναπλάττειν. Θ. 1019. κλύοιε ὧ πρὸς Α. σὲ τὰν ἐν ἄντροις, ἀΐδρυτος. Λ. 809. ἦν τις ἀ. ἀβάτοισιν ἐν αίδώς. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν α. τῶν παλαιῶν ἐμβάδων. ἄῖε. Ν. 1166. ἄ. σοῦ πατρός. αἰελούρος. Α. 879. σκάλοπας, ἐχίνως, α., πικτίδας,

```
alév. Ο. 688. πρόσχετε τον νοῦν τοῖε αθανάτοις ἡμῖν, τοῖς α.
 αίξο. Λ. 1267. φιλία τ' α, εύπορος είη αἰετός. Ι. 1087. α. ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις. Ο. 978. α. ἐν νεφέλησι γενήσεαι αὶ δέ κε μὴ δῷς,
          979. οὐκ ἔσει οὐ τρυγών οὐδ' α., οὐ δρυκολάπτης.
    Fr. 28. α. εν νεφέλησι γενήσεαι ήματα πάντα,
 αίετου. Ο. 987. καὶ φείδου μηδὰν μηδ' α. ἐν νεφέλησι, αἰθέρ'. Θ. 272. ὅμνυμι τοίνυν α. οἴκησιν Διός.
 Αίθέρα. Ν. 570. Α. σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων
 akuais.
 αίθερίοις. Ο. 689. τοις α., τοισιν άγήρως, τοις άφθιτα μηδομέ-
                        νοισιν.
 alθeplov. Ο. 349, οὕτε γὰρ ὅρος σκιερὰν οὕτε νέφος α.
Ο. 776, διὰ δ' α, νέφος ἦλθε βοά
1277. ὧ κλεινοτάτην α, οἰκίσας πόλιν,
 αἰθέριος. Ν. 380. ἥκιστ', ἀλλ' α. δίνος. ΣΤ. Δίνος; τουτί μ'
έλελήθη,
αἰθεροδρόμων. Ο. 1393, α.,
αἰθέρος. Ν. 285. ὅμμα γὰρ α. ἀκάματον σελαγεῖται
Ο. 1400. ἀλίμενον α. αὕλακα τέμνων.
    Θ. 1050. είθε με πυρφόρος α. άστηρ
          1068, a. lpas,
          1099. ταχεί πεδίλο ; διὰ μέσου γάρ α.
 Αίθήρ. Ν. 265. λαμπρός τ' Α., σεμναί τε θεαί Νεφέλαι βροντη-
σικέραυνοί,
αίθήρ. Ο. 1183. α. δονείται τοῦ θεοῦ ζητουμένου
Θ. 14. α. γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
          43. ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος α.
          51. τίε ὁ φωνήσας; ΜΝ. νήνεμος α.
    Β. 892. α., εμον βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
αίθός. Θ. 246. α. γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν. αίθρη. Ο. 778. κύματὰ τ' ἔσβεσε νήνεμος α.,
 αίθρίαν. Π. 1129. ἀσκωλίας ἐνταῦθα πρὸς τὴν α.
αίθρίας. Ν. 371. καίτοι χρήν α. ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ΄ ἀποδημεῖν. αΐθωνα. ΕΙ. 1328. λήξαί τ' α. σίδηρον. αἰκάλλει. Ι. 211. τὰ μὲν λόγι' α. με θαυμάζω δ΄ ὅπως
Θ. 869. άλλ' ώσπερ α. τι καρδίαν έμην, alκίαν. Ο. 1671. τί δητ' άνω κέχηνας α. βλέπων; alκίας. Εκ. 663. της α. οι τύπτοντες πόθεν έκτίσουσιν, έπειδαν
αίμα. Ι. 83. βέλτιστον ήμεν α. ταύρειον πιείν.
Θ. 755. εν' οῦν τό γ' α. τοῦ τέκνου τοὺμοῦ λάβω.
    Fr. 492. τὸ δ' α. λέλαφας τουμὸν ὧναξ δέσποτα.
αίματοπώτην. Ι. 198. γαμφηλήσι δράκοντα κοάλεμον α., αίματοπώτης. Ι. 208. είδ' α. έσδ' δ τ' άλλᾶς χὰ δράκων. αίματος. Εκ. 1057. ἐξ α. φλύκταιναν ἡμφιεσμένη. αίματοσταγής. Β. 471. 'Αχερόντιός τε σκόπελος α. αίματοῦται. ΕΙ. 1020. οὐδ' α. βωμός. άλλ' είσω φέρων
 αίμυλαν. Λ. 1269. και ταν α. άλωπέκων
αίμύλοις. Ι. 687. βήμασίν θ' α. αίνειν. Fr. P. 504. α.
    Fr. Γεω. 9, 2. έμοι μέν α. μολγόν οὐκ ἀκήκοας;
Ατ. Γεω. 9, 2. εμοί μεν α. μολγόν οὐκ άκήκοας; αἰνεῖν. Fr. 157. μή μοι 'Αθηναίους α.' μολγοὶ γὰρ ἔσονται' αἰνεῖτ'. Fr. ΕΙ. Δ. 4. μή μοι 'Αθηναίους α. ή μολγοὶ ἔσονται, αἰνιγμῶν. Β. 61. ὅμως γε μέντοι σοι δι' α. ἐρῶ. αἰνιττεται. ΕΙ. 47. δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' α., Αἰξωνέα. Σ. 895. κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Α., αἰόλαν. Θ. 1054. λαιμότμητ' ἄχη δαιμονῶν, α. Β. 248. α. ἐφθεγξάμεσθα Αἴολον. Β. 863. καὶ νὴ Δὶ τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Α. ἄτοντες. ΕΙ. 1064. οῖτινες ἀφραδίηση θεῶν νέων οἰν ἀ.
άτοντες. ΕΙ. 1064, οίτινες άφραδιησι θεῶν νόον οὐκ ά, αἴπερ. Ν. 317, α, γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι ατρ'. ΕΙ. 1. α, αῖρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρφ, αίρας. Fr. 364. ἀράκους, πυροὺς, πτισάνην, χόνδρον, ζειὰς, α.
                       σεμίδαλιν.
σεμίδαλιν.
αἶρε. ΕΙ. 1. αἶρ' α. μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω.
Ο. 759. προσδραμών εἶπη πατάξας, α. πλῆκτρον, εἶ μάχει.
Π. 71. ἀλλ' α. ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὐκουν ἐρεῖς;
αἶρέ. ΕΙ. 1227. ἀλλ' α. μοι τοῦτόν γε τῆς Ισωνίας'
Θ. 255. σύζωσον ἀνύσας. α. νυν στρόφιον. ΕΥ. Ιδού.
αίρει. Α. 495. ἐπειδήπερ αὐτὸς α., λέγε.
Σ. 668. άρχειν α. σαντού, τούτοιε τοιε βηματίοιε περιπεφθείε. αίρειν. Εκ. 264. τὰς χείραε α. μνημονεύσομεν τότε. Εκ. 265. εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν α. τὰ σκέλη. αίρεσθ', Ι. 546. α. αὐτῷ πολὰ τὰ βύθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἔν-
                      δεκα κώπαις
    Λ. 1292. α. ἄνω, lal,
```

Er. 1179. a. ava, lal, eval,

```
αίρεσθαι. Λ. 50. ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν α. δόρυ, αίρεσθαί. Β. 596, αὖθις α. σ' ἀνάγκη αίρεσθε. Εκ. 868. καὶ Παρμένων, α. τὴν παμπησίαν, Ο. 850. παὶ παὶ, τὸ κανοῦν α. καὶ τὴν χέρνιβα.
    αιρεται. ΕΙ. 80. δ δεσπότης γάρ μου μετέωρος α.
  Ο. 1188. πόλεμος α., πόλεμος οὐ φατὸς αιρετώτερος. Ι. 84. ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος α.
   αἰρήσεις. Θ. 1094. οὐκ α.; ΕΥ. οὐκ α.;
 αιρήσομαι. Β. 1468. α. γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει
Β. 1471. ἡ γλῶττ' ὁμώμοκ', Αἰοχύλον δ' α.
αἰρήσω. Ι. 829. α. 'γὼ τρεῖε μυριάδας.
αἰροι'. Β. 437. α. ἀν αὐθις, ὧ παῖ.
 αίροι. Β. 431. α. αν αυθις, ω παι. αίροιεν. Β. 1438. α. αύραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα. αἰρόπινον. Fr. 404. ωσπερ κόσκινον α. τέτρηται. αίρου. Α. 953. α. λαβών τὸν κέραμον, ὧ Βοιώτιε. Α. 1140. τὴν ἀσπίδ' α., καὶ βάδιζ', ὧ παῖ, λαβών. 1142. α. τὸ δείπνον συμποτικὰ τὰ πράγματα. αἰρούμεθ. Εκ. 247. α. ἢν ταῦθ ἀπινοεῖς κατεργάση
    αίρούμενον. Ν. 1042. α. τοὺς ήττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν,
 αίρούστι Ι. 867. α.' καὶ σὰ λαμβάνεις, ἡν τὴν πόλιν ταράττης. αἰρούστι Ι. 867. α.' καὶ σὰ λαμβάνεις, ἡν τὴν πόλιν ταράττης. αἰροματ. Β. 502, φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' α. ταδί. αἰρώμεθ'. Λ. 370. α. ἡμεῖς θοὕδατος τὴν κάλπιν, ὧ 'Ροδίππη. αἴρων. Ο. 1760. λαβοῦσα συγχύρευσον' α. δὲ κουφιῶ σ' ἐγὼ, αἴρωσ'. Εκ. 261. ἡμεῖς δέ γ', ἡν α., ἐᾶν κελεύσομεν. αἰς. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν α. ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελ-
 αίς. Ι. 1315. τας σκαφας, εν α. επωλει τους λυχτους, καυσας. κ.τ.λ.
αἰσθάνει. Α. 76. ἄρ' α. τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
Ν. 805. ἄρ' α. πλείστα δι' ἡμῶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
Β. 832. Αἰσχύλε, τί σιγῆς; α. γὰρ τοῦ λόγου.
αἰσθανοίατο. ΕΙ. 209. μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν α.
αἰσθάνομαι. Β. 285. τὴ τὸν Δία καὶ μὴν α. ψόφου τινός.
αἰσθανόμενός. Ν. 1381. α. σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης.
  αίσθήσεται. Σ. 372. άλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων α.
 Β. 634. είπερ θεός γάρ ἐστιν οὐκ α. αἰσθηται. Π. 670. ὁ πρόπολος, εἰπὰν, ἥν τις α. ψόφου, αἰσθοιτό. Π. 1010. καὶ νὴ Δί' εὶ λυπουμένην α. με, αἰσθομένω. Σ. 381. ἄγε νυν, ἢν α. τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλα-
                                μᾶσθαι
  Αίσιμος, Εκ. 208. τὸ δὲ κοινὸν ωσπερ Α. κυλίνδεται.
  αίσιν. Σ. 1028. ΐνα τὰς Μούσας α. χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀπο-
 φήνη. κ.τ.λ.
αἴσιον. Β. 1276. κύριός εἰμι θροεῖν, ὅδιον κράτος α., ἀνδρῶν.
*Αισον. Fr. 2. 'Α. δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν 'Αλκαίου κάνακρέ-
  Αἰσχινάδου. ΕΙ. 1154. μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Α. τῶν καρπίμων
 Αίσχίνην. Σ. 459, καὶ σῦ προσθείς Α. ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
Αἰσχίνης. Σ. 1220. εἰσὶν Θέωρος, Α., Φανὸς, Κλέων,
Σ. 1243. μετὰ τοῦτον Α. ὁ Σέλλου δέξεται,
Αἰσχίνου, Ο. 823. τὰ τ' Α. γ' ἄπαντα; ΠΕ. καὶ λῷστον μὲν οῦν
 αίσχιον. Π. 590. πολύ τῆς πενίας πράγμι α. ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, αίσχίους. Εκ. 625. φεύξονται γὰρ τοὺς ά., ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
                              βαδιούνται.
αίσχιστα. Σ. 787. α. γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος αίσχιστον. Β. 1474. α. έργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος; αἰσχίων. Εκ. 1078. οὕκ, ἡν ἐτέρα γε γραθς ἔτ' α. φανῆ, αἰσχρά. Ο. 755. ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' α. τῷ νόμφ κρατούμενα, Α. 1097. ὡ χαίρετ', ὡ Λάκωνες α. γ' ἐπάθομεν. Εκ. 560. οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν α. δρᾶν αἰσχραῖς. Ι. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν α. ἡδοναῖς λυμαί-
 αίσχραίσι. Εκ. 619. και πως ήμας τους πρεσβύτας, ήν ταις α.
                              συνωμεν.
 αίσχράν. Εκ. 618, κατ' ήν ταύτης ἐπιθυμήση, τὴν α. πρωθ' ὑπο-
κρούσει. αίσχροῖς. Ν. 992. καὶ τοῖς α. αἰσχύνεσθαι, κὰν σκώπτη τίς σε,
                             φλέγεσθαι
 Εκ. 629. ταισι γυναιξίν πρίν τοι a. καὶ τοι μικροι χαρίσωνται.
705. τοι γάρ σιμοί καὶ τοι a.
αισχροκερδεί s. ΕΙ. 623. οἱ δ' ἄττ' ὅντε a. καὶ διειρωνόξενοι
 αίσχρόν. Ν. 995. α. ποιείν, ὅτι τῆς Αίδοῦς μέλλεις τάγαλμ
                             άναπλάττειν'
     Ν. 1020. τὸ μὲν α, ἄπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
      Σ. 1048. τοῦτο μέν οὖν ἔσθ' ὑμίν α, τοῖς μὴ γνοῦσιν παρα-
   Σ. 1048. τουτο μεν ουν εσο υμεν α. τοις μη τουνόμο, 

χρήμα, 

Ο. 757. εὶ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν α. τὸν πατέρα τύπτειν νόμφ, 

Λ. 485. ὡς α. ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας. 

713. ἀλλ' α. εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ, 

779. ἀλλ' εἰσίωμεν, καὶ γὰρ α. τουτογὶ, 

923. α. γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙ. δός μοί νυν κύσαι. 

Β. 1475. τί δ' α., ἡν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῆ; 

Fr. 497. α. νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.
```

slarger. II. 1922. A solar I at \$. 2003. závír spice, chipre, rípez skudy separ e. O. 703. ka mej hajá silka e korra kamphakore. E. 100. sel-ply a love view for recognitioners for darphe. 8, 100. relet left is the action a, for deciples med. slavyoli. I. 1991. via sligua leptifose lipia atilia il e. to dayple 8, 450, dryple c. St. dr W. of the approxima II. 101. right imagingures a sin elicepo intercor 8. 102. raint left is historian decypie in a most, Kingdi. 2. 301. et 50 pt spin igrep 2., 1000 symbos B. 1171. A., deriour of T to 11 month derichters. Margida, B. 2011. A., ri croja ; eletimo ria ria largo. B. 342. M.X. di ri relique elet lepia. Al. vali , A., 2011. letergio direa, li estimbant A. 505. sà là là si Sathalia mair; lirj. A. 1001. L. lign, pp aibalia regresigere galèmer 1125. Syn là stires six drip, lirj. A. 1126. L. regardi cu currir d'là pà. 2008. No rol sinu, A., rolm 1271. τρίστα, Α., σού εδιστο εδιστο.
1207. τρίστα, Α., σού εδιστο εδιστο.
1207. δην δή χρίφον, Α. χρίφο.
Αδισχίλον, Α. 10. δεν δή ενεχίση προσδοιών του Α.,
Β. 1266. δηλι ηλη Α. νορίζα πρώτον δι παιστεία
Ο. 817. ταυνί μέν φιλισμούλα κατά του Α.;
Β. 124. καί σ', δι νεινίσχ', διστο δί, κατ' Α. 39. 334, από σ', δι νεωνίσης, δοστα εί, από Δ.
 763. σέ δήσε τουντί ποθομβόρουν Α.;
 763. μέ Δε οἱκ ἐκκίσνα, ἀκλί ἐκοκα μὲν Α.,
 803. ή που βερέων είχαι τὸν Α. φέρκα.
 1471. ἡ γέλεντ ἐρώμου', Α. Τ εἰρήσορα.
 1473. ἔκρονα νικέω Α. τοἡ γέφ οἱ;
 F.ς. 2014. ἐκ τοἰος συνθείπτοια ἐκκισών Α. Allergikos. B. 178. W. A. entiforo, EA. cole ISELLers; 75% lepelpes entelliérber also pir L aparis, 811). Are gly knowless outless h. 1154. Tis rearly hair class & suple A. Aleryshau. N. 1985, that A. Alfai to par aft obtain obtain obser, 8.750. χώ κοδορησμός; ΑΕ. Α. κοδραίδου. 783, μετ' Α. Β΄ οδο ήσου Στεροι σύρμοχοι; Νουχόλος, Α. 190. δο δουόδ, διουές φλο' δε Α. ποτέ. darjinedou. W. VII., ed tils darzión a., eks celaty tis se, director a. 8, 843. it is that applies freels for a. εδογχίσης. Σε. 1614, ήμβο δ΄ δο α. φέρου εδογχοδιδισ'. Θ. 758. εδο α. δουχωρήση, πολύ μάλλον πῶν ἐπιboyer aloguralores. B. 1951. sloves melo, a. Ed role code Belleρεφέστας. alorgiosepas. ΕΣ 1215. aloris ob τι Είδας; ΤΡ, δ τι Είδας; α. Εκ. 381. άλλ δοτεροι του ξιάνου, δυτ' α., Π. 774. α. δε τὰς έμαντοῦ συμφοράς. Ψτ. 457, 2. α. τω τ' οἱ φρανώντε παίδια. αἰσχόνομαί. 1. 1356, α. τω ταῖε πρίτερου ἀμαρτίαια. αἰσχανόμανο. Εκ. 680. Για μὴ δειπτῶσ' α. ΒΛ. τὴ τὸν 'Απάλλα χόρειν γε.
Π. 150. α. γέρ άργόρειν αίτειν ίσων είν σύρ, έτει είσχυνόμενου. Π. 1077. α. τήν ήλεείαν την σύρ, έτει είσχυνόμενου. Π. 1077. α. τήν ήλεείαν την συτονί αισχονομονοι. Π. 10(7. α. την ήλιειαν την σην, έπει αλογχονούμαι. Ητ. 21, 1. ούπ α. τόν τάρεχον τοντου! Αλοκοπούν. 2. 1250. Α. γέλοιον ή Σοβαρετιών. Αλοκοπον. 2. 1401. Α. δεύ δείσνου βοδίζουθ δοπέραι 2. 1446. Α. οί Δελφοί ποι Β.Δ. δλίγον μοι μέλει. Ο. 471. άμαθης γέρ δηνα κού πολοπρόγμουν, ούδ Α. πεπάτηκαι, Αλοκοπον. 2. 560. οί δί λέγουσαν μύθους ήμον, οίδ Α. τί γέ-KI. 129, ir raiour A. Abyaus ifeopion O. 651. καλών. ΠΕ, δρα νον ών έν Α, λόγοις Δέτων, Ετ. 576, Δ. αλτά. Ι. 66. α., ταράττει, δωροδοκεί, λέγων τάδε 1071. α. ταχείας άργορολόγους οὐτοσί αἰτεῖν. Π. 158. αἰσχινόμενοι γὰρ ἀργόριον α. ἰσως Π. 990. α. μ΄ ἱφασειν, ἀλλὰ φιλίας οὖνεκα, αἰτεῖς. Ζ. 302. σὸ δὲ σῦκά μ' α. Σ. 498, είπε μου, γήτειον α., πότερον επί τυραννίδι; αίνειοθαί. Ι. 1303. φασίν α. τιν ήμῶν έκατὸν εκ Καλχηδόνα αίτειται. Α. 423. ποίας ποθ' ἀνήρ λακίδας α. πέπλων; αίτειτε. Σ. 978. α. κάντιβολείτε και δακρίετε. αίτησανμ. Α 476, κάκιστ ἀπολοίμην, εί τί σ' α. έτι, αίτησαντος. Ν. 1383, μαμμάν δ' άν α. ἦκόν σοι φέρων ἀν άρτον αίτησας. Α. 444. ταίτη προσοίσεις, κύαθον α. τάχα, αίτησον. ΕΙ. 1154, μυρρίνας τ' α. έξ Αίσχινάδου τών καρπίμων

alria. II. 1176. § I a. na krno, di spia não bila : delar. Z. 508. To Bio persion berez Misegue, c. égo Z. 609. c. lebim libra via spirague igaprica. II. 410, árjafár árirrar olina a épi Ττ. 116, L. των λαμπαθηρέμων το πλείστων α. πλαπαών αθείου. Α. 286. άντί τοίου α., δητερνίων γεραίστου ; 21. 646. α. δεν προσταθύντει δει έχουσε το Βραποδο. almiden. N. 1822. opis rains pipriori d'Al pip outris noi a. αιτιώντωμα. Β. 330. τόν α. διών μ' έπολλώσα; αλτάρη. ΕΣ. 130. ήνώ διν α. άρτων, σύστων με απλούτα αλτώσα. Β. 539. α. τημούμαν βμές, ήν γέιρ ή τις άξοδες αίστων. Ε.ς. 206. όμως γέιρ έστ', δ δήμε, πιότων α. αίστων. Α. 607. όχικμοτωτήθησαν γέιρ. ΔΣ α. δέ τί Εκ. 383. τό δ' α. τί; ΣΡ. πλούτου άνθρώσων όχλου. 1154. μηθί το ελέμον γενέσθα μηθέν όμεν α. Π. 547. δγεθών κάσω τοῦ δοθμάνοιο ἐκοφοίνου σ' α. οδουν ; αδουφ. Α. 641. τοῦνα καιβους πολλών ἀγαθών α. όμεν γεγέ-I little, did all reference, my desertings, Ν. 1454, αύτλε μὸν αὖν σαιτῷ οὐ τιότων α.,
 Ο. 200. α. μόντα οὐ κῷν αἶ τῶν απαῶν τιότων μίνα.
 Θ. 765. τὰ τάμα, τὰ ἐκίνα!; ὁ μὸν γὰρ α. almii. 8, 782. ploto yermeir a. the pyripa. R. 630. alvie recetir a. Al. Lépes D. ti; εδούμμθα. Α. 514. τί ταύτα τοὺς Λέκασσα α.; εδούμο. ΕΣ. 627. κόδο α. δο δοδρίο τὰς ερίδας κατήσδιος. inúrsea. I 1099. c. pipesta Alrealor. EL 73. elotyary A. physocus sistepes, Alrea. O. 926. od të mires artores A., alrein. L 513. sal Bacarifes, do otyl rikas yeshe a. aust abrotyal. I 556. elerupio pi, à virep, a. o', el univie vires? **School** April alvoiusta. O. 189. Intide, Bourois Notes a., altoiper. I. 578. eal tyle ole a. oldir, this recornel place αίτουμένους. Β. 600. τήν μίαν ταύτην παρείναι ξυμφοράν α. αίτουμένου, Ν. 1137. έμοῦ μέτρι άττα απὶ δίαπί α: αίτουμένου, Ν. 1137. Εμού μέτρι άττα από διαπό α.'
αίτουμένου, { Β. 1137. } συτήρ γενού μια σύμμαχός τ' α,
αίτούντί. Ζ. 916. δ βλελερός ούτου. ΕΑ, ανό μετίδιας' α. μια.
αίτούντο, Π. 156. α. ούε άργόρουν οἱ χρηστοί. ΚΑ, τὶ δαὶ;
αίτριαν. Θ. 1001. ἐνταϊτα νῶν οἰριῆξι πρὸς τὴν α.
αίτῶ. Ι. 1255. ἀνήρ γεγένησαι δι' ἐμέ΄ καὶ σ' α. βραχὸ.
Αίτωλοῦς. Ι. 70. τὰ χαϊρ ἐν Α., δ νούε δ' ἐν Κλαποδῶν.
αίτῶν. Π. 240. α. λαβοῦν τι μιερὸν ἀργορίδιον,
Γ. 50. α. alphiblov. Θ. 127. ημετίραι τε δι' α. δεία. "Ακαδήμειαν. Ν. 1005. άλλ' els 'Α. ευτιών δεί τοῦς μορίους ἀποθρέξει άκωρα. Θ. 102. οδε ά., φρέται έχουσα. "Ακαλανθίδι. Ο. 871. γορήτρα, καὶ 'Αρτέμιδι 'Α., 'Ακαλανθίδ. Ο. 873. οδεέτι Κολανίκ, άλλ' 'Α. 'Αρτέμιε. δικλουθίς. Ελ. 1079. χή κύδου δ. έπεγορένη τυρλά τίστες, δικολήφας. Ι. 422. δισπερ δ. έσθιου πρό χελοδίνου δελεπτες. Δκαλήφας. Ι. 422. Εσπερ Δ. ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἐκλεπτες.
ἀκαλήφην. Σ. 884. τὴν Δ. ἀφελέσθαι.
ἐκαληφῶν, Λ. 549. ἀλλ', ἄ τηθῶν ἀνδρειστάτη καὶ μητριδίων Δ.
ἐκάματον. Ν. 285. ὅμρα γὰρ αθέρος ἀ, σελαγείται
ἄκανθαν. Ετ. 266. χωρεί δ' ἀελητος ἀεὶ δειπτήσων οὐ γὰρ ἄ.
Ετ. 407. οὐδ' ἱσως ἀντέλεγες τούτω τῷ δειπνίω οὐ γὰρ ἄ.
ἄκανθαν. Ε. 667. οἱμοι. ΑΙ. τί ἔστι; ΕΑ. τὴν ἄ. ἔξελε.
ἐκάνθας. Σ. 969. καὶ τὰ ἀ, κοὐδὐποτ' ἐν ταὐτῷ μένει.
ἀκαρθ. Π. 244. γυμνὰς θύραζ ἰξέπεσον ἐν ἀ. χρόνω.
ἀκαρῆ. Ν. 496. εἶτ αὐδις ἀ. δεαλιπὰν δικάζομαι.
Σ. 541. χρήσιμος ἐστ' οὐδ' ἀ.
Τοῦι, οῦκ ἀπολαύεις πλήν τοῦδ' δ φέρεις, ἀ, καὶ τοῦτ' ἰρίω
σοι Ο. 1649. τῶν γὰρ πατρώων οὐοι ἀ, μέτεστί σοι ἀκατάβλητον. Ν. 1229. Φειδιππίδης μοι τὸν ἀ, λόγον. άκατον. I. 762. τους δελφίνας μετεωρίζου και την ά. παραβάλλου. ἀκεί. Εκ. 117. δπως προμελετήσαιμεν à δεί λέγειν. άκερματίαν. Fr. 119. ά.
 'Ακόστορος. Σ. 1221. ξένος τις έτερος πρός κεφαλής 'Α. άκήκοας. Ν. 738. ά. μυριάκις άγὰ βούλομαι,
Ο. 1439. άναπτερούνται. ΣΥ. πάντες; ΠΕ, ούκ ά.,

```
άκήκοας. Ο. 1574.

Θ. 164. καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ά.,
Fr. 157, 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ά.;
ἀκήκοἐν. Π. 334. ά. τι τῆ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ἀκίδας. ΕΙ. 443. ἐκ τῶν ὁλεκράνων ἀ, ἐξαιρούμενον,
ἀκίνητοι. Β. 899. οὐδ' ἀ, φρένες.
ἀκλεές. Λ. 853. ῷ χαῖρε ψίλτοτ' οὐ γὰρ ἀ, τοὕνομα
ἀκλεής. Ο. 944. ἀ. δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ἀκλητος. ΕΙ. 952. πολαεισιν αὐλῶν ἄ.
ἀκήκοας. Ο. 1574.
 άκλητος. ΕΙ. 952. πρόσεισιν αὐλῶν ἄ.-
Ο. 983. Αὐτὰρ ἐπὴν ἄ ἰὰν ἄνθρωπος ἀλαζῶν
Ετ. 266. χωρεῖ δ' ἄ. ἀεὶ δειπνήσων οὐ γὰρ ἄκανθαι.
ἀκμαῖς. Β. 1352. ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις
  πτερύγων ά. 
ἀκμάς. Εκ. 720. Γνα τῶν νέων ἔχωσιν αὖται τὰς ά.
 άκμήν. Fr. 330. έως νεαλής έστιν αὐτήν τὴν ά.
άκμης. Π. 256. άλλ' έστ' έπ' αὐτής τῆς ά., ή δεῖ παρόντ
                                                αμύνειν.
  άκολαστανείτε. Ο. 1227. ά., κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
 ἀκολαστάσματα. Λ. 398, τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀ,
ἀκόλαστον. Β. 332. ποδὶ τὰν ἀ.
ἀκόλαστός. Π. 1049. οὕκ, ἀλλ' ἀ. ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
  άκολούθει. Β. 521. ὁ παῖς, ἀ, δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
ἀκολουθεῖ Π. 13. ὅστις ἀ. κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Π. 16. οὕτος δ' ἀ., κάμὲ προσβιάζεται,
Π. 16. οὖτος δ΄ ά., κάμὲ προσβιάζεται, 

ἄκολουθεῖν. Ο. 1551. ἄνωθεν, ἀ, δοκῶ κανηφόρφ.
Εκ. 684. καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀ. 

1028. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ Α. δεῦρ' ἀ. ἀς ἐμέ. 

1077. ἐμοὶ γὰρ ἀ. σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον. 

Fr. 189. εἰ παιδαρίοις ἀ, δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα, 

ἀκολουθήσεις. Ν. 505. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀ. ἐμοὶ 

ἀκολουθοίης, Ο. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀ, 

ἔμοί. 

ἀκολούθοις. ΕΙ 730. τοῖς ἀ. δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα.
άκολούθοις. ΕΙ. 730. τοῖς ἀ. δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα ἀκόλουθον. Ο. 73. ὅρνιν, ἵν' ἀ, διάκονὸν τ' ἔχη. ἀκολουθοῦμέν. Π. 19. ἢν μὴ φράσης ὅ τι τῷδ' ἀ, ποτε, ἀκολουθοῦντες. Εκ. 701. τοῖς εἰπρεπέσιν δ' ἀ. ἀκολουθοῦσ'. Π. 701. οῦκ, ἀλλ' Ἰασῶ μέν τις ἀ. ἄμα ἀκολούθω. Εκ. 593. μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οῦδ ἀ.
τον δ' οὐδ' ά. ακολουθών. Α. 261. ἐγὰ δ' ά, ἄσομαι τὸ φαλλικόν ἀκολούτει. Θ. 1198, ἔπειτα κομίζεις αὖθις. ΤΟ, ά., τέκνον. ἄκοντ'. Ν. 868. ά. ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι ἀκοντίων. Fr. 401. καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ά, ἀκονῶν. Fr. 551, 1. ἀλλ' ἄ Δελφῶν πλείστας ά. ἀκόρητος. Ν. 44. εὐρωτιῶν, ά., εἰκῆ κείμενος, άκου'. Θ. 28. ά. ΜΝ. ἀκούσω καὶ σιωπώ τὸ θυρίον; ἄκουε. Ι. 1014. ά. δἡ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί. Σ. 1435. ά. μὴ ἀκοῦν'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
        Σ. 1435. ἄ. μὴ φεῦγ', ἐν Συβάρει γυνή ποτε
Ο. 1513. ἄ. δή νυν. ΠΕ, ὡς ἀκούοντος λέγε.
Θ. 371. ἄ. πᾶς. ἔδοξε τῆ βουλῆ τάδε
  Π. 649. ἄ, τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἄκουξ. Π. 975. ἄ, νυν. ἢν μοί τι μειράκιον φίλον, ἀκούειν. Ι. 820. οὕκουν ταυτὶ δεινὸν ὰ., ὧ \Delta \hat{\eta} \mu, ἐστίν \mu ὑπὸ
                                                    τούτου,
           Σ. 503. ταῦτα γάρ τούτοις ά. ἡδέ, εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
        Σ. 503. τούτα γάρ τούτοις ά. ηδέ, εί και νυν εγω
ΕΙ. 61. σιγήσαθ', ώς φωνής ά. μοι δοκώ.
Θ. 5. ἀλλ' οὐκ ά. δεί σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
7. οὐ δεί μ' ά.; ΕΥ. οὐχ ᾶ γ' ἀν μέλλης ὁρῶν.
8. οὐδ' ἄρ' ὁρῶν δεί μ'; ΕΥ. οὐχ ᾶ γ' ἀν ἀ. δέη.
10. οὐ φής σὰ χρῆναί μ' οὕτ' ἀ. οῦθ' ὁρῶν.
12. τοῦ μήτ' ἀ. μήθ' ὀρῶν, εῦ ἴσθ' ὅτι.
294. δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀ. τῶν λόγων.
563. ᾿Αχαρνική τὸν πατέρα. ΓΥ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀ.;
Fr. 344, 5. ἔπειτ' ἀ. προβατίων βληχωμένων,
ἐκούεις. ΕΙ. 389. οὐκ ὰ. οἶα θωπεύουσί σ', ὧναξ δέσποτα;
    άκούεις. ΕΙ. 389. οὐκ ἀ. οἶα θωπεύουσί σ', ἄνοξ δέσποτα;
Β. 632. τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙ. ταῦτ' ἀ.; ΕΑ. φήμ' ἐγώ.
Π. 261. οὕκουν πάλαι δήπου λέγω; σὸ δ' αὐτὸς οὐκ ἀ.
           Fr. 715. ά. ώs στένει;
  Γτ. 715. ά. ώς στένει; 

ἀκούετ'. Σ. 894. ά. ήδη της γραφής. ἐγράψατο 

Θ. 551. ά., ὧ γυναίκες, οἶ είρηκεν ή πανοῦργος 

ἀκούετε. Α. 1000. ά. λεφ΄ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας 

Α. 1004. τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀ.; 

Ν. 1225. τὸν ψαρὸν ἵπτον. ΣΤ. ἵπτον; οὐκ ά., 

ΕΙ. 65. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀ. 

Ο. 448. ά. λεφ΄ τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ 

ἀκούετον. Α. 733. ἀ. δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα: 

Π. 76. ἀ. δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικὲ με 

ἀκούομεν. Λ. 1233. ὧσθ΄ ὅ τι μὲν ἄν λέγωσιν οὐκ ἀ., 

ἀκούουτος. Ο. 1513. ἀκουε δή νυν. ΠΕ. ὡς ἀ. λέγε.
     άκούοντος. Ο. 1513, άκους δή νυν. ΠΕ. ὡς ά, λέγς. 
ἀκούουσ'. Εκ. 244. ἔπειτ' ά. ἐξέμαθον τῶν βητόρων. 
ἀκουούσας. Θ. 388, καὶ πολλὰ καὶ παντοί ά, κακά.
```

```
άκουούσας. Θ. 467. Εὐριπίδη, τοιαῦτ' ά. κακὰ, 
άκουρον. Σ. 476. στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήνην ά. τρέφων; 
άκουσ'. ΕΙ. 612. ὡς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ά. ἐψόφησεν άμπελος 
ἀκούσαθ'. Ι. 335. καὶ μὴν ά. οἰός ἐστιν οὐτοσὶ πολίτης. 
ΕΙ. 664. ἀ. ὑμεῖς ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.
 Ο. 1617. ἀ. όσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιησομεν. 
ἀκοῦσαι. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀ. μηδὲν ἴσον ἴσφ φέρον, 
Α. 776. ἢ λῆς ἀ. φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς 
Ι. 622. ὤστ' ἀ. πρὸς τάδ', ὧ βέλ-

1. 022. ωστ α. πρωταύ, ω ρελ.
1. 963. πρώτον μὲν έδει παιδός φωνήν γρύξαντος μηδέν' ἀ.*
1. 1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀ. βούλομαι.
2. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀ. θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῆ;
1. 1047. μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν' ἀ.

       1041. μη πωποτ αμείνον επη τουτών κομφοικά

Ο. 381. ἔστι μὲν λόγων ἀ, πρώτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
966. ἀλλ' οὐδὲν οἶύν ἐστ' ἀ, τῶν ἐπῶν.

Λ. 259. ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἡλπισ', ὧ Στρυμόδωρ', ἀ.
Θ. 1162. ἐφ' ὧτ' ἀ. μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ

Β. 896. παρὰ σοφοῖν ἀνδροῦν ἀ, τίνα λόγων

1173. κλύειν, ἀ. ΕΥ. τοῦθ' ἔτερον αὖθις λέγει,
1174. κλύειν, ἀ. τουτὸν δυ σαρἐστατα.
                      1174. κλύειν, ά., ταυτον δν σαφέστατα.
  Εκ. 589. πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἄ. 645. ἡ Λευκολύφας, πάππαν με· καλοῖ, τοῦτ ἡδη δεινὸν ά. Π. 1009. ἐρῶν ά. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οῦν χάριν. ἀκοῦσαί. Ι. 624. καὶ μὴν ἀ. γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
   άκουσαν. \left\{ \begin{array}{l} \Lambda.\ 225. \\ 226. \end{array} \right\} έὰν δέ \mu' \dot{a}. \betaιάζηται \betaία,
  ἀκούσαντες. ΕΙ 311. ἀλλ' ἀ. τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος. Ο. 690. ἵν' ἀ. πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων, ἀκούσας. Ι. 664. ὁ δὲ ταῦτ' ἀ. ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
ακούσας. 1. 004. ο δε ταυτ α. εκπλαγείε εφληναφα.
Ν. 937. παίδευσιν, δπως αν ά. σφων
Σ. 271. άδοντας αὐτὸν έκκαλεῦν, ήν τί πως α.
436. ὡς ἐγὼ πολλῶν α. οίδα θρίων τὸν ψόφον.
Θ. 577. καὶ νῦν ἀ. πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
883. ὅστις γ' ἀ. ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἀκούσασ', Ν. 319. ταῦτ' ἄρ' ἀ. αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου
πεπότηται,
Λ. 1127. πολλούε ά. οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
ἀκούσατ'. Α. 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀι, εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
Σ. 415. ἄγαθοὶ, τὸ πρᾶγμ' ἀι, ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ἄκούσατε. Α. 294. ἀντὶ δ' ἄν ἐσπεισάμην οὐκ οἴδατ' ἀλλ' ἀ.
Λ. 1123. ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀ.
ἀκούσει. Β. 205. ἀν, εἶτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ρᾶστ' ἀ. γὰρ μέλη ἀκούσεσθ'. Α. 322. οὐκ ἀ. οὐκ ἀ. ἐτεὸν, ὧχαρνηίδαι; ἀκούση. Ι. 971. αὐτῶν ἀ. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗΜ. καὶ σύ νυν φέρε.
Β. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀ.
Εκ. 642. τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀ., ἀκούσης. Ι. 961. πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀ. τῶν ἐμῶν.
                                                  πεπότηται,
   Δκούσης. Ι. 961. πρίν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀ. τῶν ἐμῶν.
Σ. 725. ἢ που σοφὸς ἢν ὅστις ἐφασκεν, πρίν ἄν ἀμφοῖν μῦθον ἀ.,
920. πρίν ἄν γ' ἀ. ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ὧγαθὲ,
Β. 1281. μὴ, πρίν γ' ἀν ἀ. χὰτέραν στάσιν μελῶν
ἀκούσητ΄. Α. 296. μηδαμῶς, πρίν ἄν γ' ἀ. ἀλλ' ἀνάσχεσθ',
                                                  ωγαθοί.
    ωγαυοι.
Θ. 1167. κακῶς ἀ. ἡν δὲ μὴ πείθησθέ μοι, ἀκούσομαι. Α. 302. σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀ. μακροὺς, Α. 335. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ' ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀ. ἀκουσόμεσθα. Α. 323. οὐκ ὰ. δῆτα. ΔΙ. δεινά τἄρα πείσομαι.
  ἀκουσόμεσθα. Α. 323. οὐκ ὰ. δῆτα. ΔΙ. δεινά τἄρα πείσομαι. ἄκουσον. Α. 467. ἀπόλωλ'. ἄ., ἄ γλυκύτατ' Εὐριπίδη Ι. 1036. ἄ τᾶν, ά., εἶτα διάκρινον τότε. Σ. 962. ἄ. ἄ δαμόνιἐ μου τῶν μαρτύρων. 1399. ἄ., ἄ γίναι λόγον σοι βούλομαι 1409. μὰ Δ΄, ἀλλ ἄ., ἤν τί σοι δόξω λέγειν. ΕΙ. 670. ἴθι νυν, ἄ. οἴον ἄρτι μ' ἤρετο· 679. ἔτι νῦν ά. οἴον ἄρτι μ' ἤρετο· Ο. 1243. ἄ αὕτη παῦε τῶν παφλασμάτων' Fτ. 398, 1. καὶ μὴν ἄ., ὧ γύναι, θυμοῦ δίχα ἄκουσόν. Σ. 1381. κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. ἄ. νῦν ἐμοῦ ἀκουστέα. Β. 1180. ἴθι δὴ λέγ' οὐ γάρ μοὐστὶν ἀλλ' ἀ. ἀκούσω. Α. 324. ἐξολοίμην, ἡν ά. ΔΙ. μηδαμῶς, ἄχαρνικοί. Θ. 28. ἄκου'. ΜΝ. ἀ. καὶ σιωπῶ τὸ θύριον; ἀκούσωμεν. Α. 295. σοῦ γ' ἀ.; ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.
                                                     λίθοις.
      άκούω. Σ. 621. ὅστις ἀ. ταῦθ' ἄπερ δ Ζεύς;

    ΕΙ. 663. εἶεν, ἀ. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
    Θ. 19. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀ. μήθ' ὁρῶ;
    Β. 422. τὸν Κλεισθένη δ' ἀ.

      604. δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀ. ἀκούων Ι. 1102. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀ. πολλάκις
            Ν. 1329. ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀ. καὶ κακά ;
            Σ. 638. ηύξανόμην ά.,
1337. ώς οὐδ' ά. ἀνέχομαι
ΕΙ. 1292. ή γάρ έγὰ θαύμαζον ά., εἰ σὰ μὴ εἴης
```

```
αίσχρόν. Ν. 1021. τὸ καλὸν δ' α.*
      Ν. 1078. χρω τη ψύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδέν α.
Ο. 768. ώς παρ' ήμιν οὐδέν α. έστιν έκπερδικίσαι.

    Β. 693. καὶ γὰρ α. ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
    αἰσχρός. Θ. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης α. ὧν αἰσχρῶς ποιεῖ,
    αἰσχροῦ. Ι. 1321. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῦν καλὸν ἐξ α. πε-

  αἰσχρώς. Ν. 920. αὐχμεῖς α. ΔΙ. σὸ δέ γ' εὖ πράττεις.
αἰσχρῶs. Ν. 920. αὐχμεῖs α. ΔΙ. σὰ δέ γ' εὖ πράττεις.
ΕΙ. 624. τήνδ' ἀπορρίψαντες α. τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν'
Θ. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὧν α. ποιεῖ,
Αἰσχύλ'. Β. 856. σὰ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Α., ἀλλὰ πραόνως
Β. 1171. Α., ἀνύσας 'σὰ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αἰσχύλε. Β. 832. Α., τί σιγᾶς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
Β. 843. ἀλλ' οῦ τι χαίρων αὕτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ', Α.,
851. ἐπίσχες οὖτος, ὧ πολυτίμητ' Α.
865. σὰ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῦ; λέγ', Α.
1020. Α., λέξον, μηδ' αἰθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε'
1125. άγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ', Α.
1132. Α., παραινῶ σοι σιωπᾶν' εἰ δὴ μὴ,
1268. δύο σοὶ κόπω, Α., τούτω.
1272. τρίτος, Α., σοὶ κόπος οὖτος.
  1268. δύο σοί κόπου, Α., τούτω.
1272. τρίτος, Α., σοὶ κόπος οὖτος.
1500. άγε δὴ χαίρων, Α., χώρει,
Αἰσχύλον. Α. 10. ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Α.,
Ν. 1366. ἐγὼ γὰρ Α. νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
Ο. 807. ταυτὶ μὲν ἢκάσμεσθα κατὰ τὸν Α.:
Θ. 134. καί σ', ὧ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Α.
Β. 768. τὶ δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Α.;
       788. μα Δ΄ οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Α.,
803. ἢ που βαρέως οἰμαι τὸν Α. φέρειν.
1471. ἡ γλῶττ' ὁμώμοκ', Α. δ' αἰρήσομαι.
1473. ἔκρινα νικῶν Α. τιὴ γὰρ οὕ;
Fr. 204. ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Α.
  Αἰσχύλος. Β. 778. ἴν' Α. καθήστο. ΕΑ. κοὐκ ἐβάλλετο;
Β. 792. ἔφεδρος καθεδείσθαι κὰν μὲν Α. κρατή,
807. οὖτε γὰρ ᾿Αθηναίοισι συνέβαιν' Α.,
1154. δὶς ταυτὸν ἡμῦν εἴπεν ὁ σοφὸς Α.
        Fr. 565. A.
   Αἰσχύλου. Ν. 1365. τῶν Α. λέξαι τί μοι καθ' οῦτος εὐθὺς εἶπεν,
  Β. 758. χώ λοιδορησμός; ΑΙ. Α. κευριπίδου.

782. μετ' Α. δ' ούκ ήσαν έτεροι σύμμαχοι;

Αἰσχύλφ. Α. 190. εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Α. ποτὲ,

αἰσχύνεσθαι. Ν. 992. καὶ τοῖς αἰσχροῖς α., κὰν σκώπτη τίς σε,
                                       φλέγεσθαι
  αἰσχύνεται. Θ. 848. οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὅντ' α. αἰσχύνην. Εκ. 484. ἡμῖν δ' ἀν α. φέροι
   αίσχυνθείσ'. Θ. 798. κάν α. ἀναχωρήση, πολύ μάλλον πάς έπι-
                                     θυμεῖ
   αίσχυνθείσας. Β. 1051. κώνεια πιείν, α. διά τούς σούς Βελλε-
  αίσχύνομαι. ΕΙ. 1215. αύτδε σὸ τί δίδως; ΤΡ. ὅ τε δίδωμ'; α. Εκ. 381. ἀλλ' ὕστεροε νῦν ἢλθον, ὥστ' α., Π. 774. α. δὲ τὰε ἐμαυτοῦ συμφορὰς, Fr. 487, 2. α. τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω. αἰσχύνομαι. Ι. 1355. α. τοι ταῖε πρότερον ἄμαρτίαιε. αἰσχυνόμενοι. Εκ. 680. ἵνα μὴ δειπνῶσ' α. ΒΛ. νὴ τὸν ᾿Απόλ-λω χόρμέν γε. Π. 158. α. γὰο ἀργύσιον αἰτεῖν ἴσως
         Π. 158. α. γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
  αίσχυνόμενος. Π. 1077, α. την ηλικίαν την σην, ἐπεὶ αίσχυνούμαι. Fr. 21, 1. ούκ α. τον τάριχον τουτονί
  αισχυνούμαι. Τ. 21, 1. ουκ α. τον ταριχον τουτού
Αίσωπικόν. Σ. 1259. Α. γέλοιον ή Συβαριτικόν,
Αίσωπον. Σ. 1401. Α. ἀπό δείπνου βαδίζονθ ἐσπέρας
Σ. 1446, Α. οί Δελφοί ποτ΄ ΒΔ. δλίγον μοι μέλει.
Ο. 471. ἀμαθής γὰρ ἔφυς κού πολυπράγμων, οὐδ' Α. πεπάτηκας,
Αίσώπου. Σ. 566. οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οὶ δ' Α. τί γέ-
                                        λοιον
        ΕΙ. 129. ἐν τοῖσιν Α. λόγοις ἐξευρέθη
Ο. 651. καλῶς. ΠΕ, ὅρα νυν ὡς ἐν Α. λόγοις
    åîтаv. Fr. 576. å.
  αίτει. Ι. 66. α., ταράττει, δωροδοκεί, λέγων τάδε 

Ι. 1071. α. ταχείας άργυρολόγους ούτσσί 

αίτειν. Π. 158. αίσχυνόμενοι γὰρ ὰργύριον α. ἴσως 

Π. 990. α. μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα, 

αίτεις. Σ. 302. σὸ δὲ σῦκά μ' α. 

Σ. 408. ἐἐπὶ του γάτειον α. πίστειον ἐπὶ τυραγνίδι
   Σ. 498. εἰπέ μοι, γήτειον α., πότερον ἐπὶ τυραννίδι; αἰπεῖσθαί. Ι. 1303. φασίν α. τιν' ήμῶν ἔκατὸν ἐκ Καλχηδόνα αἰτεῖται. Α. 423. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας α. πέπλων; αἰτεῖτε. Σ. 978. α. κάντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
```

```
alτία. Π. 1176. ἡ δ' α. τις ἐστιν, ὧ τρὸς τῶν θεῶν; alτίαν. Σ. 506. ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, α. ἔχω Β. 691. α. ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἀμαρτίας.
                                                                                                                                                                            Π. 469. ἀγαθῶν ἀπάντων οὖσαν α. ἐμὲ
                                                                                                                                                                       Fr. 105, 1. των λαμπαδηφόρων τε πλείστων α, πλατειών alτίas. Α. 286. άντι ποίας α., ωχαρνέων γεραίτατοι;
                                                                                                                                                                       ΕΙ. 640. α. ἄν προστιθέντες ώς φρονοῖ τὰ Βρασίδα. αἰτιάσει. Ν. 1433. πρός ταῦτα μὴ τύπτ' εἰ δὲ μὴ, σαυτόν ποτ' α. αἰτιάσωμαι. Β. 310. τίν' α. θεῶν μ' ἀπολλύναι;
                                                                                                                                                                       αιτίζητ'. ΕΙ. 120. ἡνίκ' αν α. ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
                                                                                                                                                                      αίτιος. Ν. 579. α. τηρούμεν ύμας. ήν γάρ ή τις έξοδος αίτιος. Κ. 579. α. τηρούμεν ύμας. ήν γάρ ή τις έξοδος αίτιος. Εκ. 205. ύμεις γάρ έστ', δι δήμε, τούτων α. αίτιον. Α. 607. έχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙ. α. δὲ τί Εκ. 383. τὸ δ' α. τί; ΧΡ. πλείστος ἀνθρώπων δχλος, 1158. μηδὲ τὸν κλήρον γενέσθαι μηδὲν ἡμίν α., Π. 547. ἀγαθών πάσιν τοις ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' α. οὖσαν;
                                                                                                                                                                        αίτιος. Α. 641. ταθτα ποιήσας πολλών άγαθών α. υμίν γεγέ-
                                                                                                                                                                          νηται,

I. 1356. ἀλλ' οὐ σὰ τούτων α, μὴ φροντίσης,

N. 1454, αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὰ τούτων α,,

O. 339. α, μέντοι σὰ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.

Θ. 766. τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ α.

Π. 135. οὔκουν ὄδ ἐστὶν α,, καὶ ραδίως
                                                                                                                                                                                     182. μονώτατος γάρ εί σὺ πάντων α.
                                                                                                                                                                        828, ήκω· μεγάλων γάρ μούστὶν ἀγαθῶν α. αἰτιός. Ν. 85. οῦτος γὰρ ὁ θεὸς α. μοι τῶν κακῶν. Β. 1078. ποίων δὲ κακῶν οὐκ α. ἐστ';
                                                                                                                                                                        αίτίους. Α. 310. οὐχ ἀπάντων ὅντας ἡμῶν α. τῶν πραγμάτων.
                                                                                                                                                                       αίτιω. Θ. 732. μόνην γυναικών α. τὴν μητέρα. Β. 630. αὐτὸς σεαντὸν α. ΑΙ. λέγεις δὲ τί; αἰτιώμεθα. Α. 514. τί ταῦτα τοὺς λάκωνας α.; αἰτίων. ΕΙ. 627, οὐδὲν α. ἀν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον, αἰτιώτατοι. Σ. 1099. α. φέρεσθαι Αἰτναῖον. ΕΙ. 73. εἰσὴγαγ΄ Α. μέγιστον κάνθαρον, Αἴτνας, Ο. 926. οὐ δὲ πάτερ κτίστορ Α.,
                                                                                                                                                                        αίτοίη. Ι. 513. καὶ βασανίζειν, ώς οὐχὶ πάλαι χορὸν α. καθ'
                                                                                                                                                                        έαυτον, αἰτοῦμαί. Σ. 556. οἴκτειρόν μ', ὧ πάτερ, α. σ', εἰ καὐτὸς πώποθ'
                                                                                                                                                                        ύφείλου αἰτούμεθα. Ο. 189. Πυθώδε, Βοιωτούς δίοδον α.,
                                                                                                                                                                        αίτουμεν Ι. 578. καὶ πρός οὐκ α. οὐδεν, πλήν τοσουτονὶ μόνον αἰτουμένοις. Β. 699. τὴν μίαν ταύτην παρείναι ξυμφοράν α. αἰτουμένου. Ν. 1137. ἐμοῦ μέτρι ἄττα καὶ δίκαι α.:
                                                                                                                                                                        αίτουμένω. 

Β. 1127. 
1152. 
σωτηρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' α,
                                                                                                                                                                        αίτοῦντί. Σ. 914. δ βδελυρός ούτος. ΕΑ. κού μετέδωκ' α. μοι.
                                                                                                                                                                        αἰτοῦστν. Π. 156. α. οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑ. τί δαί; αἰτρίαν. Θ. 1001. ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν α. αἰτῶ. Ι. 1255. ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ' καί σ' α. βραχὸ, Αἰτωλοῖς. Ι. 79. τὰ χεῖρ' ἐν Α., ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν. αἰτῶν. Π. 240. α. λαβεῦν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
                                                                                                                                                                            Fr. 50. a.
                                                                                                                                                                        Ατ. 50. α. αἰφνιδίου. Θ. 127. ἡμετέρας τε δι' α. ὁπός.
'Ακαδήμειαν. Ν. 1005. ἀλλ' els 'Α. κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει ἄκαιρα. Θ. 462. οὐκ ἄ., φρένας ἔχουσα,
                                                                                                                                                                        ακαιρα. Θ. 102. ουκ α., φρενας εχουσα.
''Ακαλανθίδι. Ο. 871. γομήτρα, καὶ 'Αρτέμιδι 'Α.,
''Ακαλανθίδι. Ο. 873. ούκέτι Κολαινίς, άλλ' 'Α. ''Αρτεμις.
ἀκαλανθίς. ΕΙ. 1079. χὴ κώδων ἀ. ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
ἀκαλήφας. Ι. 422. ὥσπερ ἀ. ἐσθίων πρὰ χελιδόνων ἔκλεπτες.
                                                                                                                                                                        ακαλήφαν. Σ. 884. την ά. άφελέσθαι. 

άκαλήφων. Λ. 549. άλλ', & τηθων άνδρειοτάτη και μητριδίων ά. 

άκάματον. Ν. 285. ὅμμα γὰρ αιθέρος ἀ. σελαγείται 

άκανθαι. Fr. 266. χωρεῖ δ΄ ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων οὐ γὰρ ἄ. 

Fr. 407. οὐδ ἵσως ἀντέλεγες τούτω τῷ δειπνίω οὐ γὰρ ἄ.
                                                                                                                                                                        Ακανθαν. Β. 657. οίμοι. ΑΙ. τί έστι; ΕΑ. τὴν ά. ἔξελε, ἀκάνθαν. Σ. 969. και τὰς ά., κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει. ἀκαρεῖ. Π. 244. γμανὸς θύραζ' ἰξέπεσον ἐν ὰ. χρύνῳ. ἀκαρῆ. Ν. 496. εἶτ αὖθις ἀ. διαλιπὰν δικάζομαι. Σ. 541. χρήσιμος έστ' οὐδ' ἀ. 701. οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' δ φέρεις, ἀ, καὶ τοῦτ' ἐρίῳ
                                                                                                                                                                          Ο. 1649. τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ά, μέτεστί σοι 
ἀκατάβλητον. Ν. 1229. Φειδιππίδης μοι τὸν ὰ, λόγον. 
ἄκατον. Ι. 762. τοὺς δελφῦνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄ, παρα-
                                                                                                                                                                          βάλλου.
άκει. Εκ. 117. ὅπως προμελετήσαιμεν ά. δεί λέγειν.
άκερματίαν. Fr. 119. ά.
αίτήσαιμ. Α. 476. κάκιστ' ἀπολοίμην, εί τί σ' α. έτι, αίτήσαντος. Ν. 1383. μαμμάν δ' ἀν α, ηκόν σοι φέρων ἀν ἄρτον' αίτήσεις. Λ. 444. ταύτη προσοίσεις, κύαθον α. τάχα, αίτησον. ΕΙ. 1154. μυρρίνας τ' α. έξ Αίσχινάδου τῶν καρπίμων'
                                                                                                                                                                          'Ακέστορος. Σ. 1221. ξένος τις ἔτερος πρὸς κεφαλῆς 'Α. ἀκήκοας. Ν. 738. ἀ. μυριάκις άγὰ βούλομαι, Ο. 1439. ἀναπτεροῦνται. ΣΥ. πάντες; ΠΕ. οὐκ ἀ.,
```

```
ἀκήκοας. Ο. 1574.
ακήκοας. Ο. 1574.
α. 164. καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀ.,
Fr. 157, 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγύν εἶναι οὖκ ἀ.;
ἀκήκοἐν. Π. 334. ἀ. τι τῆ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ἀκίδας. ΕΙ. 443. ἐκ τῶν ὁλεκράνων ἀ, ἐξαιρούμενον.
ἀκίνητοι. Β. 899. οὐδ' ἀ, φρένες.
ἀκλεές. Λ. 853. ὧ χαῖρε φίλτατ' οὐ γὰρ ἀ. τοὕνομα ἀκλεής. Ο. 944. ἀ. δ' ἐβα σπολάς ἄνει χιτῶνος.
άκλητος. ΕΙ. 952, πρόσεισιν αὐλῶν ά.-
Ο. 983. Αὐτὰρ ἐπὴν ά ἰὼν ἀνθρωπος ἀλαζῶν
Fr. 266. χωρεῖ δ' ά. ἀεὶ δειπνήσων οὐ γὰρ ἄκανθαι.
ἀκμαῖς. Β. 1352. δ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις
 πτερύγων ά. άκμάς. Εκ. 720. ΐνα τῶν νέων ἔχωσιν αὖται τὰς ά.
 άκμήν. Fr. 330. ξων νεαλής έστιν αυτήν την ά. 
άκμής. Π. 256. άλλ' έστ' ἐπ' αὐτής της ά., ή δεί παρόντ'
                                      ἀμύνειν.
 ἀκολαστανείτε. Ο. 1227. ά., κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
  άκολαστάσματα. Λ. 398. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ά.
 άκόλαστον. Β. 332. ποδί τὰν ά.
ἀκόλαστός. Π. 1049. οὕκ, ἀλλ' ά. ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
  άκολούθει. Β. 521. ὁ παῖς, ἀ. δεῦρο τὰ σκεύη φέρω
ακολούθει. Β. 521. δ παϊς, ά. δεύρο τὰ σκεύη φέρων. 

ἀκολούθει Π. 13. ὅστις ἀ. κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ, 

Π. 16. οὖτος δ' ἀ., κάμὲ προσβιάζεται, 

ἀκολούθειν. Ο. 1551. ἀνωθεν, ἀ. δοκῶ κανηφόρφ. 

Εκ. 684. καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀ. 

1028. τὶ δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀ. ὡς ἐμέ. 

1077. ἐμοὶ γὰρ ἀ. σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον. 

Fr. 189. εὶ παιδαρίοις ἀ. δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα. 

ἀκολούθήσεις Ν. 505. οὐ μὸ λαλόπεις ἀλλ' ἀ ἐμοὶ
 άκολουθήσεις. Ν. 505, οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀ έμοὶ 
ἀκολουθοίης, Ο. 340, ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀ. 
ἔμοί.
ἀκολούθοις. ΕΙ. 730. τοῖς ὰ. δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα ἀκόλουθον. Ο. 73. ὅρνιν, ἵν' ὰ, διάκονόν τ' ἔχῃ. ἀκολουθοῦμέν. Π. 19. ἢν μὴ φράσης ὅ τι τῷδ' ὰ. ποτε, ἀκολουθοῦντες. Εκ. 701. τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ὰ.
 ἀκολούθοῦσ'. Π. 701. οὖκ, ἀλλ' 'Ιασὰ μέν τις ά. ἄμα ἀκολούθφ. Εκ. 593. μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ά.'
 άκολουθών. Α. 261. έγὰ δ' ά, ἄσομαι τὸ φαλλικόν' ἀκολούτει. Θ. 1198. ἔπειτα κομίζεις αὖθις. ΤΟ, ά., τέκνον, ἄκοντ'. Ν. 868. ά. ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἔστ' ἔτι ἀκοντίων. Fr. 401. καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀ. ἀκονῶν. Fr. 551, 1. ἀλλ' ἄ Δελφῶν πλείστας ά.
 άκόρητος. Ν. 44. εθρωτιών, ά., είκη κείμενος,
άκου'. Θ. 28. ά. ΜΝ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θυρίον;
άκου. Θ. 28. ά. ΜΝ. άκούσω καί σιωπω το θυρίον;

ἄκουε. Ι. 1014. ά. δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.

Σ. 1435. ά. μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε

Ο. 1613. ά. δή νυν. ΠΕ, ὡς ἀκούοντος λέγε.

Θ. 371. ά. πᾶς, ἔδοξε τῆ βουλῆ τάδε

Π. 649. ά, τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα

ἄκουέ. Π. 975. ά. νυν. ἢν μοί τι μειράκιον φίλον,

ἀκούειν. Ι. 820. οὕκουν ταυτὶ δεινὸν ἀ., ὧ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ
                                          τούτου,
       Σ. 503. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀ. ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὰ ΕΙ. 61. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀ. μοι δοκῶ.
Θ. 5. ἀλλ' οὐκ ἀ. δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
7. οὐ δεῖ μ' ἀ.; ΕΥ. οὐχ ἄ γ' ἄν μέλλης ὁρᾶν.
8. οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ᾶ γ' ἀν ἀ. δέγ.
10. οὐ ψής σὰ χρῆναί μ' οὕτ' ἀ. οὕθ' ὁρᾶν.
12. τοῦ μήτ' ἀ. μήθ' ὁρᾶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
294. δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀ. τῶν λόγων.
563. 'Αγαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΥ. Γ. ταντὶ δῆτ' ἀνέ
  563. 'Αχαρνική τον πατέρα. ΓΥ. Γ. ταυτί δήτ' ἀνέκτ' ά.;
Fr. 344, 5. έπετ' ὰ. προβατίων βληχωμένων,
ἀκούεις. ΕΙ. 389. οὐκ ὰ. οἶα θωπεύουσί σ', ἄναξ δέσποτα;
Β. 632. τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙ. ταῦτ' ἀ.; ΞΑ. φήμ' ἐγώ.
Π. 261. οὔκουν πάλαι δήπου λέγω; σὰ δ' αὐτὸς οὐκ ἀ.
          Fr. 715. ά. ώς στένει;
   ἀκούετ΄. Σ. 894. ἀ. ήδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
Θ. 551. ἀ., ὧ γυναῖκες, οἶ εἔρηκεν ἡ πανοῦργος
ἀκούετε. Α. 1000. ἀ, λεφ΄ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας
         Α. 1004. τί δρατε; τοῦ κήρυκος οὐκ ά.;
  Α. 1004. Τι ορατε; του κηρικος συκ α.;

Ν. 1225. τον ψαρον ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ἀ.,

ΕΙ, 65. το γαρο παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀ.;

Ο. 448. ἀ. λεώ τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ

ἄκούετον. Α. 733. ἀ. δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα:

Π. 76. ἀ. δή. δεῖ γὰρ ὡς ἐσικὲ με

ἀκούομεν. Α. 1233. ὧοθ' ὅ τι μὲν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀ.,

δικρύσιντος. Ο. 1513. Ασων ἄν.
   άκούοντος. Ο. 1513, άκουε δή νυν. ΠΕ. ώς 4, λέγε. 
άκούουσ'. Εκ. 244. ξπειτ' ά. ξξέμαθον τῶν ρητόρων. 
άκουούσας. Θ. 388. καὶ πολλά καὶ παντοῖ ά. κακά.
```

```
ἀκουούσας. Θ. 467. Εὐριπίδη, τοιαῦτ' à. κακά,
ακουούσας. Θ. 407. Ευριπίση, τοιαυτ α. κακα, 
άκουρον. Σ. 476. στεμμάτων, τήν θ' ὑπήνην ά. τρέφων; 
άκουσ'. ΕΙ. 612. ὡς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ά. ἐψόφησεν άμπελος 
άκούσαθ'. Ι. 335. καὶ μὴν ά. οδός ἐστιν οὐτοσὶ πολίτης. 
ΕΙ. 664. ἀ. ὑμεῖς ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει. 
Ο. 1617. ἀ. ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
άκοῦσαι. Α. 354. ἐθέλειν τ' ά. μηδὲν ἴσον ἴσφ φέρον,

Α. 776. ἢ λῆς ά. φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς

Ι. 622. ὤστ' ά. πρὸς τάδ', ὧ βέλ-

Ν. 963. πρῶτον μὲν έδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν' ά.*

1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ά. βούλομαι.
      1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξειε ἀ. βούλομαι.
Σ. 563. φέρ ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀ. θώπωνμ' ἐνταῦθα δικαστῆ;
1047. μὴ πώποτ ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν' ἀ.
Ο. 381. ἔστι μὲν λόγων ἀ. πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
966. ἀλλ' οὐδὲν οἴόν ἐστ' ἀ. τῶν ἐπῶν,
Λ. 259. ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὧ Στρυμόδωρ', ἀ.
Θ. 1162. ἐφ' ὧτ' ἀ. μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
Β. 896. παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀ. τίνα λόγων
1173. κλύειν, ἀ. ΕΥ. τοῦθ' ἔτερον αῦθις λέγει,
1174. κλύειν, ἀ. ταντὸν ὁν σαφέστατα.
1175. κλύειν, α. ΕΤ. τουθ ετερου αυθις λεγει,
1174. κλύειν, ά., ταυτόν ὂν σαφέστατα.
Εκ. 589. πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ά.
645. ἡ Λευκολύφας, πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ά.
Π. 1009. ἐρῶν ά. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ἀκοῦσαί. Ι. 624. καὶ μὴν ά. γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
(Α. 995.)
 άκουσαν. \begin{cases} \Lambda. 225. \\ 226. \end{cases} έὰν δέ \mu ά. \betaιάζηται \betaία,
 άκούσαντες. ΕΙ. 311. άλλ' ά. τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος. Ο. 690. ἵν' ά. πάντα παρ' ήμῶν ὀρθῶς περί τῶν μετεώρων, ἀκούσας. Ι. 664. ὁ δὲ ταῦτ' ά. ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
ακούσας. 1. 004. ο δε ταυτ α, εκπλαγείς εφληναφα.
Ν. 937. παίδευσιν, δπως αν α. σφῶν
Σ. 271. άδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἡν τί πως α.
436. ὡς ἐγὼ πολλῶν α. οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
Θ. 577. καὶ νῦν α. πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
883. ὅστις γ' α. ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἀκούσασ', Ν. 319. ταῦτ' ἄρ' α. αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου
πεπότηται,
Λ. 1127. πολλούς ά. οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
ἀκούσατ'. Α. 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ά., εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
Σ. 415. ὧγαθοὶ, τὸ πρᾶγμ' ἀ., ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ἀκούσατε. Α. 294. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οἶδατ' ἀλλ' ἀ.
άκούσατε. Α. 294. αυτί δ΄ ων εσπεισαμήν ουκ οισατ΄ αλλ α. Α. 1123. ἐνθένδε θ΄ ὑμεῖς, καὶ λόγων ά. Α. άκούσει. Β. 205. ὡν, εἶτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ῥᾶστ' ἀ. γὰρ μέλη ἀκούσεθ'. Α. 322. οὐκ ά. οὐκ ά. ἐτεὐν, ὧχαρνηίδαι; ἀκούση. Ι. 971. αὐτῶν ἀ. Αλ. πάνυ γε. ΔΗΜ. καὶ σύ νυν φέρε. Β. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὅπόταν σάλπιγγος ἀ. Εκ. 642. τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι νῶν δ΄ ἢν πληγέντος ἀ.,
  Εκ. 042. των αλλοτριων, δστις τύπτοι: νῶν δ' ἢν πληγέντος ἀ., ἀκούσης. Ι. 961. πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀ. τῶν ἐμῶν. Σ. 725. ἢ που σοφὸς ἢν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἀν ἀμφοῖν μῦθον ἀ., 920. πρὶν ἄν γ' ἀ. ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ὧγαθὲ, Β. 1281. μὴ, πρίν γ' ἀν ἀ. χἀτέραν στάσιν μελῶν ἀκούσητ. Α. 296. μηδαμῶς, πρὶν ἄν γ' ἀ. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὧναθρί
          ωγαθοί.
Θ. 1167. κακως ά. ην δε μη πείθησθε μοι.
Θ. 1167. κακῶς ἀ. ἢν δὲ μἢ πείθησθέ μοι, ἀκούσομαι. Α. 302. σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ὰ. μακροὺς, Α. 335. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ' ἐγὼ γὰρ οὐκ ὰ.' ἀκουσόμεσθα. Α. 323. οὐκ ὰ. δῆτα. ΔΙ. δεινά τἄρα πείσομαι. ἄκουσον. Α. 467. ἀπόλωλ'. ἀ., ὧ γλυκύτατ' Εὐριπίδη
Ι. 1036. ὧ τᾶν, ἄ., εἶτα διάκρινον τότε.
Σ. 962. ά. ὧ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
1399. ἄ., ὧ γύναι λόγον σοι βούλομαι
1409. μὰ Δ΄, ἀλλ' ἀ., ἢν τί σοι δόξω λέγειν.
ΕΙ. 670. ἴθι νυν, ᾶ. οἶον ἀρτι μ' ἤρετο'
679. ἔτι νῦν ᾶ. οἶον ἀρτι μ' ἤρετο'
Ο. 1243. ἄ. αὕτη' παῦε τῶν παφλασμάτων'
Fr. 398, 1. καὶ μὴν ᾶ., ὧ γύναι, θυμοῦ δίχα
ἄκουσόν. Σ. 1381. κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. ἄ. νῦν ἔμοῦ ἀκουστέα. Β. 1180. ἵθι δὴ λέγ' οῦ γάρ μοῦστὶν ἀλλ' ἀ. ἀκούσω. Α. 324. ἔξολοίμην, ἤν ᾶ. ΔΙ. μηδαμῶς, ἄχαρνικοί.
Θ. 28. ἄκου' ΜΝ. ἀ. καὶ σωπῶ τὸ θυρου; ἀκούσωμεν. Α. 295. σοῦ γ' ἀ.; ἀπολεῖ κατά σε χώσομεν τοῖς λιθοις.
                                                       λίθοις.
     ἀκούω. Σ. 621. ὅστις ἀ. ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεύς;

    ΕΙ. 663. εἶεν, ἀ. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
    Θ. 19. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀ. μήθ' ὁρῶ;
    Β. 422. τὰν Κλεισθένη δ' ἀ.

                         604. δείν δ' έοικεν, ώς ά.
     άκούων. Ι. 1102. οὐκ ἀνέχομαι κριθών ά. πολλάκις
          κουων. 1. 1102. ουκ ανέχομαι κριθων ά. πολλάκι
Ν. 1329. ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀ. καὶ κακά ;
Σ. 638. ηψέανόμην ά.,
1337. ὡς οὐδ' ἀ. ἀνέχομαι
ΕΙ. 1292. ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ά., εἶ σὰ μὴ εῖης
```

άγγος. Α. 936. πάγχρηστον ά. ξσται, Fr. 440. ά.

άγε. Α. 98. ά. δή σὺ, βασιλεὺς άττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον

άγαθῷ. Β. 1488. ἐπ' ἀ. δὲ τοῖε ἐαυτοῦ
Π. 888. οὖκ ἐπ' ἀ. γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
'Αγάθων. Θ. 29. ἐνθάδ' ᾿Α. ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
Θ. 31. ἔστιν τις ᾿Α. ΜΝ, μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;
49. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς ᾿Α.,
177. ᾿Α., σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
218. ᾿Α., σὰ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
249. ᾿Α., ἐκειδὴ σαυτὸν ἐπιδούναι φθονεῖς,
Β. 83. ᾿Α. δὲ ποῦ ᾽στιν; ΔΙ. ἀπολιπών μ᾽ ἀποίχεται,
'Αγάθων. Ϝτ. 300 b. καὶ κατ' ᾿Α. ἀντίθετον ἐξευρημένον.
ἀγαθῶν. Α. 633. φησὶν δ΄ εἶναι πολλῶν ἀ. ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητὴς,
Α. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀ. αῖτιος ὑμῖν γεγένηται,
Ι. 807. γνώσεται οἴων ἀ. αὐτὸν τῆ μισθοφορῷ παρεκόπτου, Α. 641. ταύτα ποιήσας πολλών ά. αίτιος ὑμιν γεγένηται,
1. 807. γνώσεται οίων ά. αὐτὸν τῆ μισθοφορᾶ παρεκόπτου,
1218. ὀρᾶς τάδ΄; ΔΗΜ. οίμοι τῶν ἀ, ὄσων πλέα.
Σ. 601. σκέψαι δ΄ ἀπὸ τῶν ἀ, οίων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
ΕΙ. 999. καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμιν ἀ.
Ο. 587. ἀγάθ΄ αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δή μοι τῶν ἀ, ἔν. 623. ἀνατείνοντες τὰ χεῖρ' ἀ. 735. ὑπὸ τῶν ἀ. Β. 1530. τῆ τε πόλει μεγάλων ἄ. ἀγαθὰς ἐπινοίας.
 Εκ. 839, ά. ἀπάντων καὶ παρεσκευασμέναι
 1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀ. εἰς ἐσπέραν Π. 183. καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀ., εὖ ἴσθ' ὅτι, 469. ἀ. ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ 469. ἀ. ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
547. ἀ. πᾶσιν τοῖε ἀνθρώποιε ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν ;
804. ἡμῖν γὰρ ὰ, σωρὸε ἐε τὴν οἰκίαν
828. ἡκω· μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀ. αῖτιοε.
ἄγάθων. Θ. 30. ὁ τραγφὂοποιόε. ΜΝ. ποῖοε οὖτοε ἀ.;
Θ. 95. σίγα. ΜΝ. τί δ' ἔστιν ; ΕΤ. ἀ. ἐξέρχεται.
'Αγάθωνα. Θ. 68. 'Α. πεῖσαι τὸν τραγφδοῦιδάσκαλον
Fr. 494. ἐκφέρετε πεύκαε κατ' 'Α. φωσφόρουε.
'Αγάθωνά. Θ. 65. 'Α. μοι δεῦρ' ἔκκάλεσον πάση τέχνη.
ἄγαλλε. Θ. 128. ὧν χάριν ἄνακτ' ἄ. Φοῖβον [τιμῷ].
ἀγάλλεται, ΕΙ. 1298. ἀσπίδι μὲν Σαΐων τιε ἀ., ἡν παρὰ θάμνω
ἀγαλμα. Σ. 314. ἀνόνητον ἀρ ὧ θυλάκιόν σ' είχον ά.
Fr. 535, 2. ἐκάτηε ἀ. φωσφόρου γενήσομαι.
ἀγάλματα. Ν. 306. ναοι θ' ὑψερεφείε καὶ ἀ.,
ἀγαλμάτων, Εκ. 780. γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀ., άγαλμάτα. Ν. 300. γνώσει δ' άπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀ., άγαλφότων. Εκ. 780. γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀ., άγαλοῦμεν. ΕΙ. 399. δέσποτ', ἀ. ἡμεῖς ἀεί. άγαμαι. Α. 489. τύλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄ. καρδίας. Ο. 1744. ἀ. δὲ λύγων. ἄγε νυν αὐτοῦ 'Αγαμέμνων. Ο. 509. ἐν ταῖς πύλεσιν τῶν Ἑλλήνων, 'Α. ἡ Μενέλαος, ἄγαν. Α. 309. οἶδ' ἐγὰ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἶς ἄ. ἐγκείμεθα, κ.τ.λ. ἀγανάκτει. Σ. 287. ἔσθιε, μηδ' ἀ. άγανακτεί. Β. 1006. θυμούμαι μέν τη ξυντυχία, καί μου τά πολύπει άγανόφρονος. Ο. 1321. τότε τῆς ά. Ἡσυχίας άγανφ. Σ. 1467. οὐδενὶ γὰρ οὕτως ά. άγατφς. Σ. 672, σὰ δὲ τῆς ἀρχῆς ά. τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων. Σ. 684. σοι δ' ήν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὁβολοὺς, ά, οἶς αὐτὸς έλαύνων άγαπητήν. Θ. 761. τίς τὴν ἄ, παιδά σοὺξηρήσατο; άγασώς. Α. 1301. Τυνδαρίδας τ' ά., άγγείλας. Π. 268, ὧ χρυσόν ά. ἐπῶν, πῶς φής; πάλιν φράσον μοι. ἄγγειλον. Ι. 614. ἄ. ἡμῦν πῶς τὸ πρᾶγμὶ ἡγωνίσω. ἀγγείω. Α. 940. πῶς δ' ἄν πεποιθοίη ἄ. ἀγγελεῖ. Π. 762. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν εἰσιοῦσαν ἀ, ἀγγελίαν. Α. 1083. οῖαν ὁ κήρυξ ἀ. ἡγγειλέ μοι. ἀγγελίας. Θ. 342. ἡ πεμπομένη τις ἀ. ψευδεῖς φέρει, ἀγγέλλεται. Π. 641. τις ἡ βοή ποτ ἐστίν; ἄρ ἀ. ἀγχέλλεται. Π. 640. θεῖτε καὶ Βράτε καὶ Κλέσων ταῦν καὶ Κλέσων ταῦν άγγέλλετε. Σ. 409. θείτε καὶ βοάτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ά. άγγέλλετε. Σ. 409. θείτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀ. άγγέλλομεν. Λ. 1235. ά. δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι. ἄγγελον. Θ. 768. οὐ φαίνετ' οὕπω. φέρε, τίν' οὖν ἀν ἄν ἄ. ἄγγελος. Ο. 1119. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄ. Ο. 1168. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκείθεν ἄ. 1340. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄ. Π. 632. φαίνει γὰρ ἡκειν ἀ. χρηστοῦ τινος. ἀγγελῶ. Θ. 654. ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀ. ἀγγελῶν. Α. 1070. ώσπερ τι δεινὸν ἀ. ἐπείγεται. Α. 1084. αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρίχει τις ᾶ.; Θ. 579. ἡκω φράσων τοῦτ ἀ, θ' ὑμῦν, ίνα 595. ληρεῖν ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄν ἤλθον ἀ., ἄγγη. Fr. 8. ά. μυροφορικὰ,

Α. 111. ά. δή σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονὶ,
485. ἔπήνεσ' ά. νυν, ὧ τάλαινα καρδία,
I. 155. ἄ. δή σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί
482. ἄ. δή σὺ τίνα νοῦν ἡ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
634. ά. δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὰ,
1011. ἄ. νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
N. 478. ἄ. δὰ κότειπέ μοι αὺ τὸν σαντοῦ τρώσον. Ν. 478. α. δή, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαντοῦ τρόπον, 489. α. νυν όπως, όταν τι προβάλωμαι σοφόν 489, α. νυν οπος, όταν τι προφαλωμαι συσού 636. ά. δή, τί βούλει πρώτα νυνὶ μανθάνειν 775. ά. δή ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί; Σ. 211. ά. νυν, ἐπειδή τουτονὶ σεσοβήκαμεν, 303. ά. νυν, ἃν πάτερ, ἡν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων 381. ά. νυν, ἡν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλα-μῶσθαι μασθαι 1157. ά. νυν, αποδύου τας καταράτους έμβάδας, 1174. ά. νυν, άπισούον τας καταρατούς εμμασία, 1174. ά. νυν, έπιστήσει λόγους σεμνούς λέγειν 1264. ά. νυν ίωμεν· μηδέν ήμᾶς Ισχέτω.
ΕΙ. 154. άλλ' ά., Πήγασε, χώρει χαίρων, 263. ά. δὴ, τὶ δρῶμεν, ὧ πονήρ' ἀνθρώπια; 358. ούμεθα ποιοῦντες, ά. 431. ά. δὴ, σὰ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως 231. ά. οη, ου τάχεων υπεχε την φαικήν, οπώς 851. ά. νυν δωμεν, είπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν 886. ά. δὴ σὸ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί, 922. ά. δὴ, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον; 956. ἄ. δη, τό κανοῦν λαβὰν σὸ καὶ την χέρνιβα 1056. ά. νυν ἀπάρχου, κᾶτα δὸς τὰπάργματα. 1115. ά. δη, θεαταὶ, δεύρο συσπλαγχνεύετε Ο. 209. ἄ. σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου, 435. ἄ. δη σὸ καὶ σὸ την πανοπλίαν μὲν πάλιν 656, οῦται μὲν εἰσίωμεν. ά. δη, Εανθία 685. ά. δή φύσιν ἄνδρες άμαυρόβιοι, φύλλων γενεά προσ-809. ἄ, δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ, πρῶτον ὄνομα τῷ πόλει 837. ἄ, νυν, σὸ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα, 1574. ἄ, δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις: 1744. άγαμαι δε λόγων, ά. νυν αὐτοῦ Λ. 1100. ά. δη, Λάκωνες, αὕθ' ἔκαστα χρη λέγειν. 1119. ἡν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ά. 1120. ἴθι καὶ σὰ τούτους τοὺς 'Αθηναίους ά. 1273. ἄ. νυν, ἐπειδή τάλλα πεποίηται καλῶς, Θ. 107. ἄ. νυν ἄπλιζε Μοῦσα 213. ἄ. νυν, ἐπειδή σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ, ά. δή τί δρωμεν; ΚΛ. τουτονί φυλάττετε 765. ά. δή τις έσται μηχανή σωτηρίας; 778. ά. δή πινόκων ξεστών δέλτοι, 947. ά. νυν ήμεῖς παίσωμεν άπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυ- Β. 277. α. δη, τί δρώμεν; ΞΑ. προϊέναι βέλτιστα νῷν,
 382. ά. νυν ἐτέραν ὕμνων ἰδέαν την καρποφόρον βασίλειαν, 460. ἄ. δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα; 1125. ά. δη σιώπα πᾶς ἀνήρ: λέγ', Αἰσχύλε. 1500. ά. δη χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει. Εκ. 149. ά. νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς, 268. ά. νυν ἀναστέλλεσθ' άνω τὰ χιτώνια Π. 56. ά. δη, σὰ πρότερον σαυτὰν ὅστις εἶ φράσον, ἄγεθ'. ΕΙ. 469. άλλ' ἄ, ἔλκετον * * καὶ σφώ. Εκ. 82. άλλ' ά. όπως καὶ τοπί τούτοις δράσομεν, ἄγειν. Ν. 615. άλλα τ' εὖ δράν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ά. τὰς ήμέρας Π. 626. κατά σελήνην ὧς ἄ. χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας. Σ. 1379. ἄ ἄ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἄ. ταὐτην λαβὼν ΕΙ. 884. ἄ. παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡ, ἀλλ', ὧ μέλε, Λ. 121. ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄ., 169. παντά δικαίως άδολον ειράναν ά. 109. παντα οικαίως ασοκον εξιράνω ά.;

Θ. 919. τήν Τυνδαρείον παίδ', έπὶ Σπάρτην ά.;

Β. 77. μέλλεις ἀνάγειν, είπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ά.

169. ἐὰν δε μή 'χω; ΕΑ, τότε μ' ά. ΔΙ. καλῶς λέγεις.

321. κάμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ά.

Εκ. 1138. ά. σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.

Π. 292. ὑμᾶς ά. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν ἐπαναβοῶντες 11. 292. υμας α. αλλ' εία τέκεα θαμίν επαναβοωντες 625. αὐτον τ' ά, τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται, ἄγεις. Θ. 4. παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ά., Εὐριπίδη; Εκ. 1151. τί δητα διατρίβεις έχουν, ἀλλ' οὐκ ά. Fr. Γεω. 24. Μ. καλὰ δὴ πάντ' ἄ. ἀγέλη. Ο. 591. ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀ. μία κιχλών. άγεν. Λ. 1255. δ. όπερ τως κάπρως

```
άγένειοι. Fr. 361. Παίδες ά., Στράτων.
άγεννη. ΕΙ. 748. τοιαῦτ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολο-
χεύματ' ἀ.,
ἄγεσθαι. Σ. 402. πότε δ', εὶ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' είσω
μάλλον ά.;
άγετε. Λ. 664. άλλ' ά., λυκόποδες, οίπερ ἐπὶ Λευψύδριον ήλθο-
 μεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι, ἀγέχορον. Α. 1281. ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀ.
άγη. Ο. 1078. λήψεται τάλαντον ήν δε ζωντ α. τις, τέτταρα,
Β. 1419. ἴν ἡ πόλις σωθείσα τοὺς χοροὺς α.
'Αγήνορος. Β. 1226. 'Α. παις. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 άγήρως. Ο. 689. τοις αίθερίοις, τοισιν ά., τοις άφθιτα μηδομέ-
                         νοισιν
 άγηται. Λ. 1314. ά. δ' ά Λήδας παις άγνὰ
 άγιαις. Ν. 304. ἐν τελεταις ά. άναδείκνυται, 
άγιγνωσκον. Θ. 542. εἶτ' εἶπον ά. ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια, 
ἄγιον. Λ. 262, κατὰ μὲν ἄ. ἔχειν βρέτας.
 άγίους. Ο. 522. ούτως ύμας πάντες πρότερον μεγάλους ά, τ'
ένόμιζον, άγκάλαις, Β. 704. την πόλιν, καὶ ταῦτ' έχοντες κυμάτων ἐν ἀ,, άγκονιῶαι. Λ. 1311. ἀ.,
αγκόνιωαι. Α. 1311. α.,
άγκύλαις. Ι. 205. ότι ά. ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει.
'Αγκυλίωνος. Σ. 1397. τῆς 'Α. θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
ἀγκυλοχήλης. Ι. 197. ἀλλ' ὁπόταν μάρψη βυρσαίετος ἀ.
Ι. 204. τί δ' ἀ. ἐστίν; ΔΗ. αὐτό που λέγει,
 аукира. Fr. 569. á.
 άγκουρου. Θ. 533. ού τοι μὰ τὴν "Α., ὧ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
ἀγκαῶς. Λ. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀ. ἔθρεψέ με.
ἄγκιθας. Α. 763. πάσσακι τὰς ἄ. ἔξορύσσετε.
     Σ. 680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εύχαρίδου καύτος τρεῖς γ' ά, μετέ-
 πεμψα.
άγλωττον. Fr. 570. ä.
 άγνά. Λ. 1314. ἀγῆται δ' ἀ Λήδας παῖς ά.
ἀγναί. Β. 875. ὧ Διὸς ἐννέα παρθένοι ά.
άγνάν. Β. 337. χαρίτων πλειστον έχουσαν μέρος, ά., ίεραν 
άγνεύσετε. Λ. 1182. καλώς λέγετε. νῦν οῦν οῦν ὅπως ά., 
άγνή. Λ. 912. καὶ πῶς ἔθ' ἀ. δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν; 
άγνην. Θ. 971. 'Αρτεμιν, ἀνασσαν ἀ. 
άγνοιαν. Εκ. 639. διὰ τὴν ἄ., ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ'
                           δντα
 άγνοίας. Ο. 577, ην δ' ουν ύμας μεν ύπ' ά. είναι νομίσωσι τὸ
μηδέν, 

ἄγνῶν. Β. 384. Δήμητερ, ἄ. δργίων 

ἄγνως. Εκ. 640. ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἄ. ἢ, πῶς οὐ τότε 

κὰπιχεσοῦνται;
άγνωτα. Β. 926. ἄ. τοῖε θεωμένοιε. ΑΙ. οἵμοι τάλαε. ΔΙ. σιώπα. 
άγξουσ'. Εκ. 638. οὐκοῦν ἄ. εὖ καὶ χρηστῶε ἔξῆε τὸν πάντα
αγέουσ . Εκ. 658. δυκούν α. ευ και χρηστως εξης τον πο 
γέροντα.
ἄγομαι. Ν. 241. ά., φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ἄγοντες. Α. 91. καὶ νῦν ά. ῆκομεν Ψευδαρτάβαν,
Π. 654. ά. ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
ἀγόντων. Ν. 621. πολλάκις δ' ἡμῶν ἀ. τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἀγορά. Α. 729. ἀ. ν' ἀβάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
Ι. 636. ἀ. τ', ἐν ἢ παῖς ὧν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
Ο. 106. ἀ. τὰ παῖς ὧν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
0. 1006. ά., φέρουσαι δ΄ ὧσιν εἰε αὐτὴν ὁδοὶ ἀγορὰ. Α. 21. οἱ δ΄ ἐν ἀ. λαλοῦσι, κάνω καὶ κάτω Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῆ μήτ' ἐν ἀ. I. 293. ἐν ἀ. κάγὼ τέθραμμαι.
       1009. περί των μετρούντων τάλφιτ' έν ά. κακώς,
    1245. καί μοι τοσούτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀ,
1373. οὐδ' ἀγοράσἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀ,
Ν. 1055. εἶτ' ἐν ἀ. τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἔγὼ δ' ἐπαινῶ.
    Σ. 492. ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀ, κυλίνδεται,
1372, οὕκ, ἀλλ' ἐν ἀ, τοῖς θεοῖς δὰς κάεται.
Π. 787. περιεστεφάνωσεν ἐν ἀ, πρεσβυτικύς;
    Fr. 162, 3. ἐν ἀ. δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.
άγοράζειν. Α. 625. πωλεῖν ἀ. πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῷ δὲ μή.
άγοράζοντας. Λ. 556. ἀ. καὶ μαινομένους. ΓΥ. νὴ τὴν Παφίαν
'Αφροδίτην.
άγοράζων. Χ. 557. άρχὴν ἄρξας ἡ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ά. 
άγοραῖον. Ι. 297. νὴ τὸν Έρμῆν τὸν ά.,
ἀγόραιος. Ι. 218. φωνὴ μιαρὰ, γέγονας κακῶς, ά. εῖ·
ἀγοραίοις. ΕΙ. 750. ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμ-
μασιν ούκ ά., 

αγοραίοs. I. 500. Ζεὐs ἀ. καὶ νικήσας 

άγοραίου. I. 410. ἡ μή ποτ' ὰ. Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην. 

ἀγοραίουs. Β. 1015. μηδ' ἀ. μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ
```

πανούργους. Fr. 397, 4. τοὺς νοῦς δ΄ ἀ. ἦττον ἢ 'κεῖνος ποιῶ. Αγοράκριτε. Ι. 1335. ὧ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', 'Α. 'Αγοράκριτος. Ι. 1257. ἐμοὶ δέ γ' ὅτι σοι τοὕνομ' εἴπ'. ΑΛ. 'Α.

```
'Αγορακρίτφ. Ι. 1259. 'Α. τοίνυν έμαυτον έπιτρέπω,
άγοράν. Α. 877. δρνιθίας ές την ά. έλήλυθας.
Ι. 147. ὥσπερ κατά θείον είς ά.
          Ν. 991. κάπιστήσει μισείν ά. καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι
                   1003. οὐ στωμύλλων κατά τὴν ά. τριβολεκτράπελ', οἶάπερ
                                        οί νῦν.
           Σ. 16. καταπτάμενον ές την ά. μέγαν πάνυ
          ΕΙ. 999. καὶ τὴν ἀ. ἡμῶν ἀγαθῶν
1010. ἤκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀ.,
          Λ. 558. περιέρχονται κατά την ά. ξύν δπλοις ώσπερ Κορύ-
                                        Bartes.

    Θ. 457. ἀλλ' εἰs ἀ. άπειμι δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
    578. ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀ. λαλούμενον,
    Β. 1350. κνεφαῖος εἰs ἀ.

          Εκ. 62. ἔπειθ' ὁπόθ' ἀνηρ εἰς ἀ. οἴχοιτό μου
                      681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ά. κατα-
  θήσω 711. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀ. ἐμοὶ, 728. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ὰ. γε τὰ σκεύη φέρω, 759. ἐς τὴν ἀ. κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους. 819. κάπειτ ἐχώρουν εἰς ἀ. ἔπ' ἀλφιτα. Π. 874. σὰ μὰν εἰς ἀ. ἰὰν ταχέως οὐκ ἀν φθάνοις; Fr. 344, 3. ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀ. πραγμάτων, ἀγορανόμου. Α. 824. ὑπό του. ΔΙ. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀ., ἀγορανόμους. Α. 723. ἀ. δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι Α. 968. ἡν δ' ἀπολιγαίνη, τοὺς ἀ. καλῶ. Σ. 1407. πρὸς τοὺς ἀ. βλάβης τῶν φορτίων, ἀγορᾶς. Α. 719. ὅροι μὲν ἀ. εἰσιν οίδε τῆς Α. 723. ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀ. καθίσταμαι 896. ἀ. τέλος ταύτην γέ που δώσεις ὲμοί·
                                        θήσω
  Α. 123. αγορανομους δε της δ. καθισταμαι

896. δ. τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·

I. 165. καὶ τῆς δ. καὶ τῶν λιμένον καὶ τῆς πυκνός·

181. ὁτιὴ πονηρὸς κάξ δ. εἶ καὶ θρασύς.

Fr. 344, 8. καὶ μὴ περιμένειν ἐξ δ. ἰχθύδια

391. τρέχω διὰ τῆς δ. ἀναρίστητος ῶν.

ἄγοράς. Σ. 659. πρυτανεῖα, μέταλλ', δ., λιμένας, μισθούς καὶ

δημώτουτα.
                                        δημιόπρατα.
    άγοράσάγένειος. Ι. 1373. οὐδ ά. οὐδεὶς ἐν άγορά.
   άγοράσαι. Π. 984. καὶ ταῖε ἀδελφαῖε ἀ. χιτάνιον 

ἀγοράσει. Ι. 1374. ποῦ δῆτα Κλεισθένηε ἀ. καὶ Στράτων; 

ἀγοράσοντες. Α. 750. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀ. ἵκομεε. 

ἀγοράσω. Λ. 633. ἀ. τ' ἐν τοῖε ὅπλοιε ἐξῆε ᾿Αριστογείτονι, 

Ετ. 110, 1. ἀλλ' ἀνυσον οὐ μέλλειν ἐχρῆν ὡε ἀ. 

ἀγορεύει. Θ. 786. καίτοι πᾶε τις τὸ γυναικείον φῦλον κακὰ
                                      πόλλ' ά.,
   άγορεύειν. Α. 45. ήδη τις εἶπε; ΚΗ. τίς ά. βούλεται;
Θ. 379. ἡμῶν ἀπάσαις. τις ἀ. βούλεται;
Εκ. 130. κάθιζε παριών. τις ἀ. βούλεται;
    άγορεύουσαν. Θ. 306. σαν την τ' ά. τα βέλτιστα περί τον
  άγορεύουσαν, Θ. 306, σαν την τ α. τα ρεκτίστα περ τον 
άγορεύω. Β. 628, ένταθθα μηδέν ψεύδος. ΔΙ. ά. τινὶ 
άγορητήν, Ν. 1057. τον Νέστορ' ά. ἄν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἄπαντας. 
άγουσα'. Ο. 147. κλητήρ' ἄ. ἔωθεν ἡ Σαλαμινία, 
άγουσαν. Ν. 17. ὅρον ά. τὴν σεκήνην εἰκόδας 
άγουσι. Λ. 765. ἄ. νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὧγαθαὶ, 
"
Αντικών Ο 206 μέλλον εἰκόνην ἄ. ἡμίν: ὅστε τὴν γύτραν
  άγουσιν. Ο. 386. μάλλον εξρήνην ἄ, ήμν ὅστε τὴν χύτραν Εκ. 223. τὰ Θεσμοφόρι ἄ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ ἀγρεῖον. Θ. 160. ἄ. ὅντα καὶ δασύν σκέψαι δ΄ ὅτι ἀγρεῖον. Ν. 655. ά. εἶ καὶ σκαιός. ΣΤ. οῦ γὰρ, αζυρὲ,
  άγρια. Θ. 455. α. εί και σκαιος. 21. ου γαρ, ωςυρε, 
άγρια. Θ. 455. α. γαρ ήμας, ω γυναίκες, δρά κακά, 
Π. 298. πήραν έχοντα λάχανά τ' ά. δροσερά, κραιπαλώντα, 
άγριοισι. Θ. 456. άτ' ἐν ἀ. τοῖς λαχάνοις αὐτός τραφείς. 
άγριον. Ν. 567. γῆς τε καὶ άλμυρᾶς θαλάσσης ά. μοχλευτήν 
άγριον. Ν. 349. ά, τινα των λασίων τούτων, οἶόνπερ τὸν Ξενο-
                                       φάντο
 φάντου, 
άγριοποιόν. Β. 837. άνθρωπον ά., αὐθαδόστομον, 
άγρίων. Θ. 47. θηρων τ' ά. πόδες ὑλοδρόμων 
άγρίως. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ά. αὐτοῖς ἔπι-
άγρίως. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀ. αὐτοῖς ἐπι-
πηρός.
άγροίκοισιν. Ι. 317. τοῖς ἀ. πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
ΕΙ. 595, τοῖς ἀ. γὰρ ἡσθα χίδρα καὶ σωτηρία.
άγροικον. Ν. 628. οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄ. οὐδένα
Ν. 1457. ἀλλ' ἀνδρ' ἄ. καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
Π. 705. λέγεις ἄ. ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεών.
άγροικος. Ι. 41. ἄ. ὀργὴν, κυαμοτρῶξ, ἀκράχολος,
Ι. 808. εἶθ' ἥξει σοι δριμὸς ἄ., κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
Ν. 43. ἐμοὶ γὰρ ῆν ἄ. ἤδιστος βίος,
47. ἀδελφιδην ἄ. ἀν ἐξ ἄστεος,
646. ἐς κόρακας, ὡς ἄ. εἶ καὶ δυσμαθής.
ἀγροικότερον. Α. 674. οὶ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ
  άγροικότερον. Α. 674. οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ
  μέλος εύτονον, ά.,
ἀγροίκους. ΕΙ 1185. ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀ. δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ
                                      άστεως
```

```
άγροίκων. Α. 371. τους των ά. οίδα χαίροντας σφόδρα
αγροικών. Α. 5/1. τους των α. οιου χωροντας σφοορά.
Ο. 230. δσοι τ' εὐσπόρους ά. γύας
Εκ. 279. τὸν τῶν ἀ. Γ. Β. εὖ λέγεις ἡμεῖς δέ γε
ἀγροίκως, Σ. 1320 σκώπτων ὰ. καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀγροῖς. ΕΙ. 707. γυναίκα σαυτῷ τήνδε κἆτ' ἐν τοῖς ἀ,
ΕΙ, 866. ἐν τοῖς ἀ.
       Π. 224, ἐν τοῖς ἀ. αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
Π, 224, ἐν τοῖς ἀ. αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους, ἀγροιώτας. Θ. 58, τίς ἀ, πελάθει θριγκοῖς; ὰγρόν. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀ. εἰρήνης ἐρῶν, Ι. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀ. οὖτος ἀπελθών εἰρηναῖος διατρίψη ΕΙ, 536. κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀ., 552. τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀ. 555. ἀλλὰ πῶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀ, παιωνίσας, 563. ἔμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀ, παρίχιον. 569. ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀ. 586. εἰς ἀ, ἀνερπύσαι.
586. εἰς ἀ, ἀνερπύσαι.
1318, καὶ τὰ σιεεύη πάλιν ἐς τὸν ἀ, νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
1329. δεῦρ', ἄ γύναι, εἰς ἀ,
Fr. 169, 1. ἐξ ἀστεως νῦν εἰς ἀ, χωρῶμεν' ὡς πάλαι δεῖ
ἀγρότερ'. Λ. 1262. ἀ. "Αρταμι σηροκτόνε
'Αγροτέραν, Θ, 115. κόραν ἀείσατ' Αρτεμιν ἀ,
ἀγροῦς, Ο. 111. τὸ σπέρμ'; ΕΤ, ὁλίγον ζητῶν ἀν ἐξ ἀ, λάβοις,
ἀγροῦς. Α. 202. ἄξω τὰ κατ' ἀ. εἰσιὼν Διονύσια,
Α. 250. ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀ. Διονύσια,
I. 1394, νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀ,
N. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἢν νεῶν βούλησθ' ἐν ώρα τοὺς ἀ.
  Ν. 1117. πρώτα μέν γάρ, ἡν νεάν βούλησθ έν ώρα τοὺς ά.
ΕΙ. 1202. δδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ά.
άγρυπνίαισι. Λ. 761. ταῖς ά. κακκαβαζουσῶν ἀεί.
άγρυπνίαισι. Λ. 27. πολλαῖσὶ τ' ά. ἐρριπτασμένου.
άγρῷ. ΕΙ. 1249. τὰ σῦκ ἐν ἄ. τοῖε οἰκέταιστι Ιστάναι.

Fr. 344, 2. οἰκεῖν μὲν ἐν ἀ, τοῦτον ἐν τῷ γηδίᾳ

άγρῶν. Ν. 138. σύγγνωθί μοι: τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀ.

ΕΙ. 632. κὰτα δ΄ ὡς ἐκ τῶν ἀ. ξυνῆλθεν οὐργάτης λεῶς,

Ο. 579, καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀ. τὸ σπέρμὶ αὐτῶν ἀνα-
                                           warbar.
  Εκ. 281. ἐκ τῶν ἀ. ἐς τὴν πυκν' ἥξειν ἄντικρυς
432. τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος οἱ δ' ἐκ τῶν ἀ.
'Αγυιὰ. Θ. 489. παρὰ τὸν 'Α., κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ἀγυιὰs. Ι. 1320. τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶ-
   μεν ά.;
άγυιεθ. Σ. 875. ὧ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον ά. τοὐμοῦ προθύρου
   προπύλαιε,
άγυμνασίας. Β. 1088, ὑπ' ἀ, ἔτι νυνί.
   άγυνου. Fr. 571. δ.
'Αγύρριον. Εκ. 184. οὐδὲν τὸ παράπαν' ἀλλὰ τόν γ' 'Α.
'Αγύρριον. Εκ. 102. 'Α. γοῦν τὸν Προνόμου πάγων' ἔχων
Π. 176. 'Α. δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
   11. 176. Α. ο ουχί σια τουτον περοεται;
ἄγχειν. Ο. 1348. τον πατέρα τοῖε όρνισιν ά, καὶ δάκνειν.
Ο. 1352. ά, ἐπιθυμῷ τον πατέρα καὶ πάντ' έχειν.
1575. ἐμοῦ γ' ὅτι τον ἄνθρωπον ά, βούλομαι,
1578. πρέσβεις. ΗΡ. διπλασίως μᾶλλον ά, μοι δοκεῖ.
    άγχιστείαν. Ο 1664. Νόθω δὲ μὴ είναι ά,, παίδων ὅντων
   άγχοις. Λ. 81. καν ταθρον ά.
   άγχομενού. Fr, 430. γενναία Βοιώτιος έν 'Α. 
ἀγχόνη. Α. 125. ές το πρυτανείον. ΔΙ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ά.; 
ἄγχουσι. Εκ. 640. ἄ. τί δῆθ', ὅταν ἄγνως ἢ, πῶς οὐ τότε κἀπι-
   χεσούνται;
ἄγχων. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄ. τοὺς
 άγχων. Ι. 775, έν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ΄ ά. τ δὲ μεταιτῶν,
Β. 468. ἀπῆξας ἄ. κάποδρὰς ῷχου λαβῶν,
ἄγω. Ν. 867. ἔξελθ΄ ἄ, γάρ σοι τὸν νὶδν τουτονὶ,
Β. 190. ἔσβαινε δή. ΔΙ. παῖ, δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄ,,
ἄγώ. Α. 446. εὐδαιμονοίης, Τηλέφφ δ΄ ά. φρονῶ.
Ν. 738. ἀκήκοας μυριάκις ά. βούλομαι,
1009. ἡν ταῦτα ποιῆς ά. φράζω,
Σ. 514. ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ά. λέγω,
ΕΙ. 379. ἀ. προθύμως σοι φέρον ἀφικόμην.
   ΕΙ. 379. ἀ. προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Θ. 447. παιδάρια πέντε καταλιπών, ά. μύλις ἄγωμεν. Π. 621. ἐγκατακλινοῦντ' ἄ, εἰς ᾿Ασκληπιοῦ. ἀγών. Α. 504. αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οῦπὶ Ληναίῳ τ' ἀ., Ν. 956. ἦς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστιν ἀ. μέγιστος.
ΕΙ. 276. ὧνδρες, τἱ πεισύμεσθα; νῦν ἀ. μέγιστος.

    Β. 883. νῦν γὰρ ἀ, σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ήδη.
    Fr. 318, ἀ, πρόφασιν οὐ δέχεται,
    ἄγων. Α. 957. κἄν τοῦτο κερδάνης ἄ, τὸ φορτίον.
    Σ. 170. τὸν ὅνον ἄ, αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις.

       1004. θρέψω καλῶς, ἄ. μετ ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
ΕΙ. 882. καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄ.
Ο. 658. οὖτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ, τί καλεῖς; ΧΟ, τούτους μὲν ἄ. μετὰ σαυτοῦ
```

```
άγων. Θ. 1120. οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ, πυγίζεις ἄ. Β. 159. νὴ τὸν Δί' ἐγὰ γοῦν ὅνος ἄ. μυστήρια. 617. κὰν ποτέ μ' ἔλης ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄ. Π. 285. ἄ. ὁ δεσπότης, δς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. Fr. 389, 2. Φαίδραν' ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἤξειν ἄ. ἀγών. Α. 392. ἀς σκῆψιν ὰ, οῦτος οὐκ ἐσδέξεται.
    αγων. Α. 532. ως σκηψε α. ουτός τοκ εσσεξεταί.
Σ. 533. σοὶ μέγας ἐστὶν ἀ.
Β. 867. οὐκ ἐξ ἰσου γάρ ἐστιν ἀ. νῷν. ΔΙ. τί δαί;
ἀγων. Α. 481. ἀρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀ. ἀγωνιεῖ τάχα,
ἀγῶνα. ΕΙ. 894. ἔπειτ' ἀ, δ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
Β. 785. ἀ. ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
873. ἀ, κρίναι τόνδε μουσικότατα'

    583. εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἄν ποιῶν τὸν 'Ολυμπικὸν αὐ-
τὸς ἄ.,

               Fr. 446, 1. οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ά. τόνδε τὸν τρόπον * 471, 3. ἀ. νῦν ἐστᾶσιν.
'Αγώνα. Fr. 572. 'Α.
ἀγώνα. Fr. 163. ποιεῖν ἀ. μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
ἀγωνιεῖ. Α. 481. ἄρ' οἰσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀ. τάχα,
Ι. 688. ἀλλ' ὅπως ἀ. φρόν-
ἀγώνισμ'. Β. 284. λαβεῖν τ' ἀ. ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ,
ἄδ'. Α. 769. ἡ οἱ χοῖρός ἐσθ' ἄ.; ΔΙ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
ἄδ'. ΕΙ. 1294. ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾳ. ἰόν.
Εκ. 924. ᾳ. ὑπόσα βούλει καὶ παράκυψθ' ὥσπερ γαλῆ' ἀδανεισάμην. Ν. 1463. οἱ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀ. ἀδανείσατο. Ν. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ά. ἀδαχεῖ. Fr. 360. ἀ. γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορ' ἐκλέγει τ' ἀεί.
''Αδοιξ. Fr. 573. 'Α.
ἄδε. Α. 788. ἀλλ' αὶ τράφεν λῆς, ἄ. τοι χοῖρος καλά.
ἀδε. ΕΙ. 1285. ταῦτ' ᾳ., ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
ἀδει. 1. 61. ᾳ. δὲ χρησμούς: ὁ δὲ γέρων σιβυλλιὰ.
'Αδειμάντου. Β. 1513. μετ' 'Α. τοῦ Λευκολόφου
αδειν. Ν. 158. κατὰ τὸ στόμ' ᾳ., ἡ κατὰ τοὺρροπύγιον.
Ν. 1358. ᾳ. τε πίνονθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν,
1360. ᾳ. κελεύονθ', ὼσπερεὶ τέττιγας ἐστιῶντα;
Σ. 319. ᾳ. τὶ ποιήσω;
         Αγώνα. Fr. 572. 'A.
               Σ. 319. ἄ. τί ποιήσω;
ΕΙ. 1268. ἀλλ' ὅ τι περ ἄ. ἐπινοεῖς, ὧ παιδίον,
Ο. 1416. ἐς θολμάτιον τὸ σκόλιον ἄ. μοι δοκεῖ,
      Λ. 1237. άδοι Τελαμώνος, Κλειταγόρας ά. δέον,

Β. 1307. προς ήνπερ επιτήδεια τάδ΄ έστ' ά. μέλη.

Fr. 3, 2. πίνειν, έπειτ' ά. κακώς, Συρακοσίαν τράπεζαν,

ἄδειπνον. Α. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Δήναια χορηγών

ἀπέλυσ' ά.
     άπέλυσ' ά.

ἄδεις. ΕΙ. 1289. οὐδὲν γὰρ ἄ. πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
ΕΙ. 1300, εἰπέ μοι, ὧ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄ.;
ἀδεκατεύτους. Ι. 301. ἀ. τῶν θεῶν ἰ-
ἀδελφαῖς. Π. 984. καὶ ταῖς ἀ. ἀγοράσαι χιτώνιον
ἀδελφή. Fr. ΕΙ. Δ. 2, 3. θυγάτηρ, ἀ., πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι
ἀδελφήν. Ν. 1372. ἀδελφὸς, ἄλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀ.
Π. 549. οὐκοῦν δήπου τῆς πτοιχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀ.
ἀδελφιδῆν. Ν. 47. ἀ. ἄγροικος ὧν ἐξ ἄστεως,
ἀδελφοί. Σ. 1522, καρίδων ἀ.
ἄδελφοῖς. Β. 1081. καὶ ωγρυμένας τοῦσιν ἀ.
     αδελφοίς. Β. 1022, καρίδων α. άδελφοίς. Β. 1081. καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀ., άδελφός Ι. 1280. ἔστιν οῦν ὰ, αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενὴς, Ν. 1372. ἀ., ὥλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν. Σ. 1506. ἀ. αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δι΄ ἀψώνηκ΄ ἄρα. Ο. 1659. φάσκων ἀ. αὐτὸς είναι γνήσιος. Fr. 1. ὁ μὲν οῦν σὸς, ἐμὸς δ΄ οῦτος ὰ. φρασάτω τί καλοῦσιε Ιδυίους.
   Ιδυίους.

Fr. 419, 1. οὐ μὴν ὅ γε ἀ, οὖ ἀδελφός. ΕΙ. 808. τὸν χορὸν εἶχον ἀ.
Θ. 405, κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀ. λέγει, ἀδελφοῦ, Ι. 1004. Γλάνιδος, ἀ, τοῦ Βακιδος γεραιτέρου, ἀδελφῶν. Ο. 1654. οὖσαν θυγατέρ', ὅντων ἀ, γνησίων; ἀδεῶς. Σ. 359. φεύγειν ἀ, νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις ἄδρ. Σ. 1237. ἀ. Κλέωνος λαβύμενος τῆς δεξιᾶς,
ΕΙ. 1160. ἄ, τὸν γδύν νόμον,
'λδηφάγοι. Fr. 574. 'λ.: ἀδικεῖ. Ι. 730. τἰς, ὧ Παφλαγῶν, ἀ, σε; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι Ο. 1221. ἀ, δὲ καὶ νῦν. ἄρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι ἀδικεῖν. Σ. 896. τὸν τυρὸν ἀ. ὅτι μόνος κατήσθιεν Ο. 1585. ἔδοξαν ἀ. ΗΡ, εἶτα δῆτα σίλφιον Θ. 378. ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον ἀ, γὰρ δοκεῖ
                                                                  Ιδυίους.
        Θ. 378. ὅ τι χρή παθεῖν ἐκεῖνον ἀ. γὰρ δοκεῖ
Π. 459, ἀ. με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
ἀδικεῖs. Ν. 25. Φίλων, ἀ. ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
     Σ. 589. της δ΄ έπικλήρου την διαθήκην ά, άνακογχυλιάζων. 1162, ἐς τὴν Λακωνικήν ἀνύσας. ΦΙ ά, γέ με ΕΙ. 473. ὧ Λάμαχ', ά. ἐμποδὰν καθήμενος. ἀδικεῖσθαι. Ν. 1175. ἀδικοῦντ' ἀ. καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι.
         άδικείτε. Α. 56. ἄνδρες πρυτάνεις, ά. την ἐκκλησίαν
```

```
αδικη. Ο. 1030. α. άδικηθείς. Ο. 138. ὥσπερ ά. παιδός ὧραίου πατήρ' άδικήσαιμι. Ν. 1467. άλλ' οὐκ ἀν ά. τοὺς διδασκάλους. άδικίομες. Λ. 1148. ά. άλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος ὡς καλός. άδικοι. Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄ.
    γεγένηνται, άδίκοις. Θ. 716. άθανάτων έλθοι ξὺν ά. έργοις;
  άδικους. Θ. 716. αθανάτων έλθοι ξυν α. εργοις; 
άδικου, αλάνω. Fr. 560, 2. α. τέχνη; 
άδικον. Ν. 116. ην οὖν μάθης μοι τὸν ἄ. τοῦτον λόγον, 
Ν. 865. ἐαν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄ. πάση τέχνη. 
Π. 37. εἶναι πανοῦργον, ἄ., ὑγιὲς μηδὲ ἔν, 
Fr. 382, 1. ην γὰρ ἔν' ἀνδρ' ἄ. σὰ διώκης, 
άδικόν. Λ. 500. ἀλλά ποιητέα ταὐτ ἔστὶν ὅμως. ΠΡ. νη τὸν
   άδικον. Λ. 500. αλλά ποιητέα ταυτ έστιν όμως. ΠΡ. νη τον Δήμητρ' ά, γε. άδικός. Ν. 1141. ώς ά. εἰμι, καὶ δικάσασθαί φασί μοι. άδικοῦμεν. Π. 460. βλέψαι πάλιν; ΧΡ. πί οὖν ά. τοῦτό σε, άδικουμένοι. Π. 457. ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ά.; άδικουμένοις. Π. 1026. φάσκων βοηθεῖν τοῖς ά. ἀεί. άδικοῦντ'. Ν. 1175. ά. άδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι. Β. 617, κὰν ποτέ μ' ἔλης ά., ἀπόκτεινόν μ' ἄγων. άδικοῦντας. Σ. 591. ἐψήφισται τοὺς ά. τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι.
    άδικοῦσί. Θ. 367. ἀσεβοῦσ', ὰ. τε τὴν πόλιν. ἀδικοῦσίν. Λ. 1147. ἀ, οὖτοι νὴ Δί', ὧ Λυσιστράτη. ἀδίκων. Θ. 670. παράδειγμ' ὕβρεως ὰ, τ' ἐργων, ἀδίκως. Ι. 1200. οἴμοι τάλας, ὰ, γε τἄμ' ὑφήρπασας. Π. 503. ὰ, αὐτὰ ξυλλεξάμενοι πολλοὶ δ' ὅντες πάνυ χρηστοὶ ἀδικώτατον. Ν. 657. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ὰ, λόγον. ἄδιστον. Α. 796. ἄ, ἄν τὸν ὁδελον ἀμπεπαρμένον, 'Αδικάστον. Ν. 1930. 'Α. λόγον ἄμπεπαρμένον, 'Αδικάστον Ν. 1930. 'Α. λόγον δυστάστον Μ. 1930. 'Α. Νογον δυστάστον Μ. 1930. 'Α. λόγον δυστάστον Μ. 1930. 'Α. Νογον δυστάστο
       'Αδμήτου. Σ. 1239. 'Α. λόγον, ὧταιρε, μαθών τοὺς ἀγαθοὺς
                φίλει,
Fr. 377, 1. δ μεν ήδεν 'Α. λόγον προς μυρρίνην,
      άδοι. Λ. 1237. ά. Τελαμώνος, Κλειταγόρας άδειν δέον,
άδολεσχία. Ν. 1480. έμοῦ παρανοήσαντος ά.
άδολεσχών. Ν. 1485. τών ά. δεῦρο δεῦρ', ὧ Ξανθία,
                 Fr. 418, 2. ή Πρόδικος ή τῶν ἀ. εἶς γέ τις.
      άδολον. Λ. 169. παντά δικαίως ά, εἰράναν άγειν άδόλους. Ο. 633. ά., δσίους,
       άδον. ΕΙ. 1271, δπλοτέρους δ., καὶ ταῦτ', ὧ τρισκακόδαιμων,
    ΕΙ. 1278. ολμογάς ἄ., καὶ ταύτας διφαλοέσσας.

ξδοντας. Σ. 271. ἄ. αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἡν τί πως ἀκούσας

Π. 1209. ἐς τοὕπισθεν δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄ. ἔπεσθαι.

ἄδοντες. Α. 1231. ἔπεσθέ νυν ἄ. ἄ τήνελλα καλλίνικος.
    άδοντες. Α. 1231. ἔπεσθέ νυν ἄ. ἄ τήνελλα καλλίνικος.
Α. 1233. τήνελλα καλλίνικον ἄ.-
ἄδουσ'. Ο. 40. ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄ., 'Αθηναῖοι δ' ἀεὶ
Εκ. 887. ἄ. ἐγὰ δ', ἡν τοῦτο δρᾶς, ἀντάσομαι.
ἄδουσαι. Εκ. 277. ἐπερειδόμεναι βαδίζετ, ἄ. μέλος
ἄδουσαι. Ο. 41. ἐπὶ τῶν δικῶν ἄ. πάντα τὸν βίον.
Β. 320. ἄ. γοῦν τὸν Ἰακχον ὅνπερ Διαγόρας.
ἄδοφοῖται. Fr. 198, β. ἄνδρες παρ' ὑμῦν ἀ.; β. νὴ Δία
άδοφοίτας. Fr. 198, 4. οῦς ῆσμεν ἴντας ἀ. καὶ θαμὰ
ἀδρός. Β. 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀ. ὁ πόλεμος
ἔρχεται.
                                                                       έρχεται.
        άδύ. Λ. 206. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ά, ναὶ τὸν Κάστορα.
      άδύνατον. Α. 402. ἐκκάλεσον αὐτόν. ΚΗ. ἀλλ' ά. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
Α. 408. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΤ. ἀλλ' ἀ. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
ἀδύνατος. Ν. 1077. ἀπόλωλας ἀ. γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
άδύνατος. Ν. 1077. ἀπόλωλας ά, γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶι ἀδύτοιο. Ι. 1016. ἵαχεν ἐξ ἀ, διὰ τριπόδων ἐριτίμων. ἄδω. Σ. 1225. ἄ, δὲ πρῶτος ᾿Αρμοδίου᾽ δέξει δὲ σύ, ΕΙ. 1279. ἀλλὰ τί δῆτ' ἄ,; σὰ γὰρ εἰπέ μοι οἶστισι χαίρεις. Εκ. 931. ἄ, πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὼμῷ φίλῳ. ἄδωκας. Β. 527. ἄ. αὐτός; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ. ἄδωμεν. Fr. 414, 3. ἄ, εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον. ἄδων. Ν. 721. φρουρῶς ά. Σ. 817. ἄ, ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὕτοσί. Ο. 1341. ἄ, γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται. ᾿Αδώνια. ΕΙ. 420. Μυστήρι Ἐρμῆ, Διπόλει', ᾿Α. ᾿Αδωνιασμός. Λ. 389. ὅ τ' ᾿Α. οὕτος οὐπὶ τῶν τεγῶν, ఔόλωνιον. Α. 393. αἰαὶ ˇΑ, φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος Α. 396. κόπτεσθ' ᾿Α., φησίν ὁ δὶ ἐβιάζετο ᾿Αδώνιον. Fr. 575. ᾿Α. ἀεί. Α. 28. ἐγὰ δ' ἀ. πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν κ.τ.λ.
    άεί. Α. 28. εγώ δ' ά. πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν κ.τ.λ.
Σ. 667. ἀλλὰ μαχούμαι περὶ τοῦ πλήθους ά. ΒΔ. σὰ γὰρ,
ἄ πάτερ, αὐτοὺς κ.τ.λ.
ἀείδειν. Ι. 1265. ἡ θοῶν ἵππων ἐλατῆρας ά., μηδὲν ἐς Λυσί-
    ἀείνων. Β. 146. καὶ σκῶρ ἀ. ἐν δὲ τούτφ κειμένους ἀείσατ΄. Θ. 115. κόραν ά. Αρτεμιν ἀγροτέραν. 'Αείταν. Fr. 576. 'Α. ἀέκουσα. Ο. 936. τόδε μὲν οὐκ ἀ. φίλα ἄελπτ΄. Λ. 256. ἢ πόλλ' ἄ. ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίφ, φεῦ,
```

```
ἀέναοι, Ν. 275, ἀ. Νεφέλαι, ἀέναοις, Β. 1309. ἀλκυόνες, αὶ παρ' ἀ. θαλάσσης
   άέρ'. ΕΙ. 81. Ιππηδον ές τον ά. ἐπὶ τοῦ κανθάρου
 άέρα. Ν. 198. άλλ' ούχ οΐον τ' αὐτοῖσι πρός τὸν ά.
Ν. 230. λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ά.
393. τὸν δ' ά. τόνδ' ὅντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα
      βροντάν;
763. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐε τὸν ἀ.,
ΕΙ. 827. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀ.
832. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ὰ λέγουσι κατὰ τὸν ἀ.,
       Ο. 551. κάπειτα τὸν ἀ πάντα κύκλω καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὸ
               837. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀ.,
970. ἡνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀ.
               370. ηνέραο ο Βακες τοντο προς τον α. 995. γεωμετρήσαι βούλομαι τόν ά. 1140. ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ά. 1409. πρὶν ἀν πτερωθείς διαδράμω τὸν ά. 1515. ἐξ οὕπερ ὑμεῖς ἀκίσατε τὸν ά.
    'Αέρα. Ν. 627. μὰ τὴν 'Αναπνοὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν 'Α.,
 Ν. 667. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν 'Α. ἀέριά. Ο. 1389. ἀ. τινα καὶ σκότια καὶ κυαναυγέα ἀερίας. Ν. 337. εἶτ ἀ., διερὰς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
ἀερίας. N. 337. εἶτ' ἀ., διερὰς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχείς, ἀεροβατῶ. Ν. 225. ἀ. καὶ περιφρονῶ τὰν ῆλιον. ἀεροδονήτους. Ο. 1385. ἀ. καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. ἀερονηχεῖς. N. 337. εἶτ' ἀερίας, διερὰς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀ., ἀέρος. Ο. 999. ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; ΜΕ. κανόνες ἀ. ἀεροφοίτοις. Β. 1292. κυρεῖν παρασχῶν Ιταμαῖς κυσὶν ἀ. ἀετοῖς. Ο. 1248. καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀ., ἀετόν. Σ. 15. ἀτὰρ σὰ λέξον πρότερος. ΒΑ. ἐδόκουν ὰ. Ο. 515. ἀ. ὅρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὧν' 1110. τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρψομεν πρὸς ἀ. Λ. 695. ἀ. τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

    695. ά. τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

    άετός. I. 1013. ως εν νεφέλαισιν ά. γενήσομαι.
  αστός. Ι. 1015, ως εν νεφελαισιν α, γενησομαι.
Ο. 1337, γενοίμαν ά. δψιπέτας,
ἀετοῦ. ΕΙ. 133, ἢλθεν κατ' έχθραν ά, πάλαι ποτὲ,
ἀετοῦς. Ο. 1341. ἄδων γὰρ ὁδε τις ἀ προσέρχεται.
ἀετῷ. Ο. 653, φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀ, ποτέ.
ἀζήμιος. Π. 272. ἀ, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
ἀζημίους. Β. 407. ἀ, παίζειν τε καὶ χορεύειν.
    άζυγα. Θ. 1139. παρθένον, ά. κούρην,
   άηδοι. Ο, 679. υμνων ξύντροφ' ά.,
άηδόνα. Ο. 203. επειτ' άνεγείρας την εμήν ά.

    Ο. 208. ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀ.
    659. ἀρίστισον εὖ΄ τὴν δ΄ ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀ. Μούσαιε

   664. καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ὰ.
ἀηδόνιον. Β. 684. ῥύζει δ' ἐπίκλαυτον ὰ. νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
ἀηδών. Ο. 1381. λιγύφθογγος ἀ.
᾿Αἡρ. Ν. 264. ὧ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' ᾿Α., δς ἔχεις τὴν γῆν
   μετέωρον
άήρ, Ο. 187. πως; ΠΕ, ἐν μέσφ δήπουθεν ἀ, ἐστι γῆς.
Ο. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀ, οὐδ' οὐρανὸς ῆν' Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι
                                     κόλποις.
   αθ'. Α. 418. α. δπαλον όν τοῦτ' οὖν σὰ τῆς μεσημβρίας
    άθαλάττωτος. Β. 204. ἄπειρος, ά. ἀσαλαμίνιος
  αθαλαττωτος. Β. 204. απειρος, α. ασαλαμινιος 

'Αθάμανθ'. Ν. 257. ὤσπερ με τὸν 'Α. ὅπως μὴ θύσετε. 

'Αθάνας. Ν. 602. αΙγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος 'Α.' 

'Αθάνας. Α. 729. ἀγορὰ 'ν 'Α. χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα. 

Α. 829. οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς 'Α. τοῦτ' ἔνι. 

900. ὅ τί γ' ἔστ' 'Α., ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μἡ. 

ἀθανάταν. Θ. 1052. οὐ γὰρ ἔτ' ἀ. φλόγα λεύσσειν 

ἀθανάτας. Ν. 288. ἀ. Ιδέας ἐπιδωμεθα
   άθανάτοις. Ο. 688. πρόσχετε τον νοῦν τοῖς ά. ἡμῖν, τοῖς αἰὲν
 δούσι, ἀθάνατον. Β. 629. ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀ. ὅντ': εἰ δὲ μὴ, ἀθάνατον. Α. 47. ἀλλ' ἀ. ὁ γὰρ ᾿Αμφίθεος Δήμητρος ἦν Α. 53. ἀλλ' ἀ. ἀν, ἄνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω.
Β. 631. ἀ. εἶναί φημι Διόνυσος Διὸς, ἀθάνατός. Α. 51. ἀ. εἰμ'. ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οὶ θεοὶ Ο. 1224. ἀλλ' ἄ. εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἄν ἀπέθανες. ἀθανάτων. Ο. 220. διὰ δ' ἀ. στομάτων χωρεῖ Ο. 700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀ., πρὶν Ἔρως συνέμιξεν ἀπαντα.
        Θ. 716. ά. έλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
 Θ, 716. α. έλθοι ξων αδικοιε έργοις; 

ἀθάρης. Π. 673. ἀ. χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη 

Π. 683. ἔπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀ. ἀνίσταμαι, 

694. κάγὼ τότ ἦδη τῆς ἀ. πολλὴν ἔφλων 

ἀθεμίστος. ΕΙ. 1097. ἀφρήτωρ, ἀ., ἀνέστιὸς ἐστιν ἐκεῦνος, 

ἀθέοις. Θ. 721. ἀ. ἔργοις γὰρ ἀντα- 

ἀθέους. Π. 491. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀ. τούτων τὰναντία
      ζήπου.
Η 496, τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀ, φευξείται κἦτα ποιήσει
```

```
άθέων. Θ. 671. ά. τε τρόπων.
"Αθήναζ". Ο. 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΥ. τί φής; τίς γλαῦκ
    'Α. ήγαγε; 'Αθήναι. Ι. 1829. ὧ ταὶ λιπαραὶ καὶ Ιοστέφανοι καὶ ἀριζήλω-
 'Αθήναι. Ι. 1329. ὧ ταὶ λιπαραὶ καὶ Ιοστέφανοι και αριζηλωτοι 'Α.,
Ν. 207. αίδε μὲν 'Α. ΣΤ. τί σὰ λέγεις; οὐ πείθομαι,
'Αθηναία. ΕΙ. 271. εὖ γ', ὧ πότνια δέσποιν' 'Α. ποιῶν
'Αθηναία. Ι. 763. τῆ μὲν δεσποίνη 'Α., τῆ τῆς πόλεως μεδεούση,
'Αθηναίαν. Ο. 828. τί δ' οὐκ 'Α. ἐῶμεν πολιάδα;
Ο. 1653. ἐπίκληρον εἶναι τὴν 'Α. δοκεῖς,
'Αθηναίοι. Σ. 800. ἡκηκόη γὰρ ὡς 'Α. ποτε
'Αθηναίοις. Α. 498. εἰ πτωχὸς ὧν ἔπειτ' ἐν 'Α. λέγειν
Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν 'Α. ταχυβούλοις,
645, ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν 'Α, τὰ δίκαια.
Ι. 474. ὅπως ἐγὰ ταῦτ' οὐκ 'Α. φράσω,
563. τῶν ἄλλων τε θεῶν 'Α.-
1311. ἡν δ' ἀρέσκη ταῦτ' 'Α., καθῆσθαί μοι δοκεῖ
  1311. ἡν δ΄ ἀρέσκη ταῦτ' Α., καθήσθαί μοι δοκεί
Ν. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν 'Α. καὶ τοῖς Ελλησι γενήσει,
918. καὶ γνωσθήσει ποτ' 'Α.
'Αθηναίοισι. Ν. 609. πρῶτα μὲν χαίρειν 'Α, καὶ τοῖς ξυμμάχοις.
ΕΙ. 503. καὶ τοῖς 'Α. παύσασθαι λέγω
 ΕΙ. 503. και τοις Α. παυσασιαι κεγω 
Β. 807. ούτε γὰρ 'Α. συνέβαιν' Αἰσχύλος, 
'Αθηναίοιστιν. Α. 99. λέξοντ' 'Α., ὧ Ψευδαρτάβα. 
ΕΙ. 269. ἀπόλωλ' 'Α. ἀλετρίβανος, 
'Αθηναίον. Α. 145. ὁ δ' υἰὸς, ὁν 'Α. ἐπεποιήμεθα, 
Ο. 1035, ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν 'Α. 
'Αθηναίους Α. 149. στοστάν ποσσίτην ὅστ' 'Α. ἔ. 'Αθηναίους Α. 149. στοστάν ποσσίτην ὅστ' 'Α. ἔ.
  Αθηναίος. Σ. 1226. οὐδείς πώποτ ἀνήρ ἐγένετ 'Α. 'Αθηναίους. Α. 149. στρατιὰν τοσαύτην ὥστ 'Α. ἐρεῖν. Α. 632. ἀποκρίνεσθαι δεἶται νυνὶ πρὸς 'Α. μεταβούλους. Ι. 811. πρὸς 'Α. καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ 817. σὰ δ' 'Α. ἐξήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι ΕΙ. 1087. ἄρα φενακίζων ποτ 'Α. ἔτι παύσει; Α. 1120. ἴθι καὶ σὰ τούτους τοὺς 'Α. ἄγε' 1149. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς 'Α. οἴει; 1229. ἢν τοὺς 'Α. ἐγὰ πείσω λέγων. Ετ. 157. μὴ μω 'Α. αἰνεῖν' μολγοὶ γὰρ ἔσονται'
 Ετ. 157. μή μοι 'A. αίνεῖν' μολγοί γὰρ έσονται'
'Αθήναις. Ι. 1037. 'Εστι γυνή, τέξει τε λέονθ' lepaîs ἐν 'A.,
Ι. 1319. ὧ ταῖε lepaîs φέγγος 'A. καὶ ταῖε νήσοις ἐπίκουρε,
1323. ἐν ταῖσιν loστεφάνοις οἰκεῖ ταῖε ἀρχαίαισιν 'A.
  1327. ἀλλ' όλολύξατε φαινομέναισιν ταις άρχαίαισιν 'A. 
'Αθηναίων. Ι. 436. κλέψας 'A. ΧΟ, άθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει' 
Ι. 764. εὕχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν 'A. γεγένημαι 
832. τὸν 'A.; καὶ σ' ἐπιδείξω
       Σ. 666. ἐε τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν 'Α. κολοσυρτὸν,
ΕΙ. 261. οὕκουν παρ' 'Α. γε μεταθρέξει ταχύ;
Α. 1139. ὁ Λάκων 'Α. ἰκέτης καθέζετο
1145. ταυτὶ παθύντες τῶν 'Α. ὑπο

    Θ. 303. ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῆ 'Α.-
307. δῆμον τὸν 'Α. καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,

         Β. 980. νη τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν 'Α.-
Εκ, 218. ἴδοις ἄν αὐτάς. ἡ δ' 'Α. πόλις,
         Fr. 563. 'A.
  "Αθηνάν, ΕΙ. 218. νη την 'Α., νη Δί', ούχι πειστέον" 'Αθηνας, Α. 639. εί δέ τις ύμας υποθωπεύσας λιπαράς καλέσειεν 'Α.,

    Ι. 311. ὅστις ἡμῶν τὰς 'Α, ἐκκεκώφηκας βοῶν,
    Σ. 499. ἡ νομίζεις τὰς 'Α. σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
    'Αθηνέων. Ν. 401. ἄλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὰν βάλλει καὶ Σούνιον

                                            άκρον 'Α.
  'Αθηνών. Ι, 1005. είσιν δέ περί τοῦ; ΚΛ. περί 'Α., περί Πύλου,
     Αθηνών. 1, 1000. είδιν δε περί τοῦ; ΑΛ. περί 'Α., περί φακῆς,
Α. 37. περί τῶν 'Α. δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
Θ. 329. ἡμετέραις: τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν 'Α.
Fr. 476, 12. κάγωγε ταῖς ἄλλαις πύλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν 'Α.
 π. 15. Αίγυπτον αύτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' 'Α. άθλίαν. Θ. 1134. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ά. άθλιον. Ο. 5. τὸ δ' ἔμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄ. Εκ. 591. κὰκ ταὐτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄ.
                                            elvar,
 Π. 266. ρυπώντα, κυφόν, α, ρυσόν, μαδώντα, νωδόν-
άθλιος. Θ. 866, κάγω μην ενθάδ' εξμ' ὁ δ' α. πόσις
Π. 118. ανθρωπος οὖτός εστιν α. φύσει.
Π. 118. αυθρωπος ουτος εστίν α. φυσει.

825. ἀνὴρ πρότερον μὲν α΄, νῦν δ΄ εὐτυχής.

833. κομιδή μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ά.

ἄθλιός. Σ. 150. ἀτὰρ ἄ. γ' εἶμ' ὡς ἔτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,

ἄθλίου. Α. 731. ἀλλ', ὧ πονηρὰ κώρι' ἀ. πατρὸς,

ἀθλίω. Θ. 772. πόθεν οὖν γένοιντ' ἀν ἀ. πλάται; πόθεν;

ἀθλίως. ΕΙ. 1255, οἵμ', ὧ κρανοποῖ, ὡς ἀ. πεπράγαμεν.

Π. 80, σὰ Πλοῦτος, οὕτως ἀ. διακείμενος;
```

άθλιώτατον. Α. $\begin{cases} 384. \\ 436. \end{cases}$ ἐνσκευάσασθαί μ οΐον d.

```
άθλιώτατον. Π. 654. ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀ., 
άθλιώτατος. Β. 1187. εἶτ' ἐγένετ' αἴθις ἀ. βροτῶν. 
άθλιώτερον, ΕΙ. 22. οὐδὲν γὰρ ἔργον ἢν ἄρ' ά. 
άθλιώτερος. Α. 422. ἀλλ' ἔτερος ἢν Φοίνικος ἀ. 
άθλιωτέρου. Α. 420. οὐκ Οἰνέως ἢν, ἀλλ' ἔτ' ἀ. 
άθλοθετία. Fr. 585. ἀ.
   Αθμονεύς. ΕΙ. 190, Τρυγαΐος 'Α., άμπελουργός δεξιός,
 άθμονεύς. ΕΙ, 919. Τρυγαίος ά. έγω,
άθρει. Ι. 436, κλέψας 'Αθηναίων. ΧΟ. ά., και τοῦ ποδὸς παρίες
Σ. 140. και μυσπολεί τι καταδεδυκώς. άλλ' ά.,
     ΕΙ. 538. ἄλλων τε πολλών κάγαθών. ΕΡ. ίθι νυν, ά.
  Ο. 1196. ά, δὲ πᾶς κύκλφ σκοπῶν * * ,
Θ. 607. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄ.
ἀθρεῖν. Θ. 530. μὴ δάκη ρήτωρ ὰ.
 άθρήσω. Ν. 731. φέρε νυν, ά. πρώτον, ὅ τι δρᾶ, τουτονί. άθροζομεν. Ο. 253. πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ά.
 άθρόοι. Α. 26, ά. καταρρέοντες εἰρήνη δ΄ ὅπως
Σ. 1334, ά, γὰρ ήξομέν σε προσκαλούμενοι,
ἀθρόος. Εκ. 384. ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ά, ἐς τὴν πύκνα.
 άθρόους. Ν. 965, τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ά., κεί κριμνώδη κατα-
                           νίφοι.
     ΕΙ. 1006. καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀ,
ΕΙ. 1006, και περι ταυτας ημας α.
Ο. 529. εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀ,
ἄθρους. Fr. 531. ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ᾶ.
ἄθυμον. Λ. 709. ποιεῖ μ' ἄ. περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
ὰθύρωτον. Β. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀ, στόμα,
ἀθῷον. Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀ. εἶναι,
αί. Α. 1091. στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', α. πόρναι πόρα, κ.τ.λ.
αἴ. I. 796. ἐκ τῆς πόλεως βαθαπυγίζων, α. τὰς σπονδὰς προ-
                            καλούνται. κ.τ.λ.
 αί. Α. 786. άντεινον, α. λῆς ως παχεία καὶ καλά, κ.τ.λ. αἴ. Α. 732. ἀμβατε ποττὰν μάδδαν, α. χ' εὕρητέ πα. κ.τ.λ.
 αίαι. Α. 1088. α. κ.τ.λ.
αίακτόν. Α. 1195. ἐκεῖνο δ΄ α. ἀν γένοιτό μοι,
Αίαντι. Β. 1294. τὸ συγκλινὲς τ' ἐπ' Α.,
  αίβοι. Α. 189. α. ΑΜ. τί έστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι κ.τ.λ.
 Αίγαίου. Β. 665. δε Α. πρώνας ή γλαυκάς μέδεις αίγας. Ν. 71. ὅταν μὲν οὖν τὰς α. ἐκ τοῦ Φελλέως, Αίγέα. Fr. 22. τὰν Ἑρεχθέα μοι καὶ τὰν Α. κάλει.
 Αίγειδη. Ι. 1067. Α., φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώση, αίγιαλόν. Σ. 110. ἴν' έχοι δικάζειν, α. ένδον τρέφει, αίγιδος. Ν. 602. α. ήνίοχος, πολιοθχος 'Αθάνα' αίγιθάλλφ. Ο. 887. -λαγκορύφφ, καί α., Αίγιναν. Α. 663. καί την Α. άπαιτοθσιν καί της νήσου μέν
                            inelvys
      Σ. 122. διέπλευσεν els A. είτα ξυλλαβών
 Αίγίνης. Β. 363. έξ Α. Θωρυκίων ῶν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων, 
Αἰγύπτιοι, Β. 1406. οδς ούκ ὰν άραιντ' οὐδ' ἐκατὸν Α. 
Αἰγυπτίοις. ΕΙ. 1253. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Α. 
Π. 178. ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Α.;
 Αιγύπτιος. Ο. 1133, δρυθες, ούδεις άλλος, ούκ Α.
Αιγύπτον. Θ. 878. Α. ΕΤ. ῶ δύστηνος, οἶ πεπλώκαμεν.
Fr. 476, 15. Α. αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' "Αθηνῶν.
Αίγυπτος. Β. 1206. Α., ἀς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
 Αἰγύπτου. Ο. 504. Α. δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασι-
     Αεὐς ήν
Θ. 856. δε ἀντὶ δίας ψακάδος Α. πέδον
Αιγώντο. Ν. 1130. κάν εν Α. τυχεῖν ῶν μάλλον ἡ κρίναι κακῶς. αἰγῶν. Π. 294. α, τε κιναβρώντων μέλη, αἴδ'. Σ. 1065. α, ἐπανθοῦσιν τρίχες. 'Αΐδα. Θ. 1041. πολυδάκρυτον 'Α. γόον φλέγουσαν,
 Β. 1333. 'Α. πρόπολον, αΐδε. Ν. 207. α. μὲν 'Αθῆναι. ΣΤ. τί σὰ λέγεις; οὐ πείθομαι,
                            K.T.A.
 Αΐδης. Σ. 763. Α. διακρινεῖ πρότερου ή 'γὰ πείσομαι. alδί. Fr. 343, 2. α. κατ' αὐτὴν ἡν βλέπεις τὴν εἴσοδον. alδοῖα. Σ. 578. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων α. πάρεστι θεᾶσθαι.
 αίδοίοισι. Ν. 978. τοις α. δρόσος και χνούς ώσπερ μήλοισιν
                            έπήνθει
  "Αϊδος. Α. 390. σκοτοδασυπυκνότριχα τιν "Α. κυνήν
 *Alδου. B. 69. ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡ. πότερον εἰs "Α. κάτω;

Β. 118. ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰs "Α. κάτω:

172. ἀνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰs "Α. φέρειν;

774. ὅπερ ἔστ' ἐν "Α. πλῆθος, οὶ δ' ἀκροώμενοι

Alδοῦς. N. 995. αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Α. μέλλεις τάγαλμ'
                            ἀναπλάττειν.
 Θ. 1019. κλύοις ὧ πρός Λ. σὲ τὰν ἐν ἄντροις, ἀξδρυτος. Λ. 809. ἦν τις ἀ. ἀβάτοισιν ἐν αἰδώς. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν α. τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
 αϊε. Ν. 1166. α. σοῦ πατρός.
αἰελούρος. Α. 879. σκάλοπας, ἐχίνως, α., πικτίδας,
```

```
αίέν. Ο. 688. πρόσχετε τον νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῶν, τοῖς α,
αίές. Λ. 1267. φιλία τ' α. εὕπορος εἴη αιετός. Ι. 1087. α. ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις. Ο. 978. α. ἐν νεφέλησι γενήσεαι· αὶ δέ κε μὴ δῷς, 979. οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν οὐδ' α., οὐ δρυκολάπτης.
 Fr. 28. α. ἐν νεφέλησι γενήσεαι ήματα πάντα, αἰετοῦ. Ο. 987. καὶ φείδου μηδέν μηδ' α. ἐν νεφέλησι, αἰθέρ'. Θ. 272. ὅμνυμ τοίνυν α. οἴκησιν Διόs.
 Αίθέρα. Ν. 570. Α. σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων
 αίθέρα. 

311. α. Διδε δωμάτιον, ή χρόνου πόδα,
     Β. 1352. δ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ès α. κουφοτάταις πτερύγων
 άκμαῖς αιθερίοις. Ο. 689. τοῖς α., τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς άφθιτα μηδομέ-
                         νοισιν.
 αίθερίον. Ο. 349. ούτε γὰρ ὅρος σκιερὸν ούτε νέφος α.
Ο. 776. διὰ δ' α. νέφος ῆλθε βοά'
1277. ὅ κλεινοτάτην α. οἰκίσας πόλιν,
αἰθέριος. Ν. 380. ἤκιστ', ἀλλ' α. δῦνος. ΣΤ. Δῦνος; τουτί μ'
 έλελήθη,
αἰθεροδρόμων. Ο. 1393, α.,
αἰθέρος. Ν. 285. ὅμμα γὰρ α. ἀκάματον σελαγεῖται
Ο. 1400. ἀλίμενον α. αὕλακα τέμνων.
    Θ. 1050. είθε με πυρφόρος α. ἀστήρ
           1068. a. lpas,
 1099. ταχεί πεδίλφ; διὰ μέσου γὰρ α.
Αἰθήρ. Ν. 265. λαμπρόε τ' Α., σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντη-
 σικέραυνοι, αἰθήρ. Ο. 1183. α. δονείται τοῦ θεοῦ ζητουμένου
    Θ. 14. α. γάρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
           43. ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος α.
           51. τίς ὁ φωνήσας; ΜΝ. νήνεμος α.
     Β. 892. α., έμον βύσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγε.
 αίθός. Θ. 246. α. γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τῆν τράμιν. αίθρη. Ο. 778. κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος α., αίθρίαν. Π. 1129. ἀσκωλίας ἐνταῦθα πρὸς τῆν α.
αίθρίαν. Ν. 371. καίτοι χρήν α. ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν. αίθωνα, ΕΙ, 1328. λήξαί τ' α. σίδηρον. αἰκάλλει. Ι. 211. τὰ μὲν λόγι' α. με θαυμάζω δ' ὅπως Θ. 869. ἀλλ' ὥσπερ α. τι καρδίαν ἐμὴν, αἰκίαν. Ο. 1671. τὶ δῆτ' ἄνω κέχηνας α. βλέπων;
 alκίας. Εκ. 663. τῆς α. οι τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν αἰμα. Ι. 83. βέλτιστον ἡμῖν α. ταύρειον πιεῖν.
Θ. 755. ἴν' οὖν τό γ' α. τοῦ τέκνου τοὺμοῦ λάβω.
    Fr. 492, τὸ δ' α. λέλαφας τουμον ὧναξ δέσποτα.
 αίματοπώτην. Ι. 198. γαμφηλήσι δράκοντα κοάλεμον α., αίματοπώτης. Ι. 208. είθ' α. έσθ' ὅ τ' ἀλλᾶς χὼ δράκων.
 αίματος. Εκ. 1057. έξ α. φλύκταναν ημφισμένη. αίματοσταγής. Β. 471. 'Αχερόντιός τε σκόπελος α. αίματοῦται. ΕΙ. 1020. οὐδ' α. βωμός. άλλ' είσω φέρων
 αίμυλαν. Λ. 1269. και ταν α. άλωπέκων
 αίμύλοις. Ι. 687. βήμασίν θ' α.
αίνειν. Fr. P. 504. α.
    Fr. Γεω. 9, 2. έμοι μέν α. μολγόν οὐκ ἀκήκοας;
 αίνεῖν. Fr. 157. μή μοι 'Αθηναίους α.: μολγοί γὰρ ἔσονται' αἰνεῖν. Fr. El. Δ. 4. μή μοι 'Αθηναίους α. ή μολγοί ἔσονται. αἰνεῖτ. Fr. El. Δ. 4. μή μοι 'Αθηναίους α. ή μολγοί ἔσονται. αἰνιγμῶν. Β. 61. ὅμως γε μέντοι σοι δι' α. ἐρῶ. αἰνίττεται. Εl. 47. δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' α., Αἰξωνέα. Σ. 895. κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Α.,
 αίδλαν. Θ. 1054. λαιμότμητ' άχη δαιμονών, α.
Β. 248. α. ἐφθεγξάμεσθα
Αίολον. Β. 863. καὶ νὴ Δὶ τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Α.
άτοντες. ΕΙ. 1064. οίτινες άφραδίησι θεῶν νόον οὐκ ἀ. αἴπερ. Ν. 317. α. γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι αἰρ'. ΕΙ. 1. α. αἰρε μᾶξαν ώς τάχιστα κανθάρφ. αίρας. Fr. 364. ἀράκους, πυροὺς, πτισάνην, χόνδρον, ζειὰς, α.
αίρας. Ρ. 304. αρακους, πυρους, πιτυανήν, χυνορον, χείνη σεμίδαλιν. αίρε. ΕΙ. 1. αίρ' α. μάζαν ώς τάχιστα κανθάρφ.
Ο. 759. προσδραμών είπη πατάξας, α. πλήκτρον, εἰ μάχει. Π. 71. ἀλλ' α. ταχέως. ΠΛ. μηδαμώς. ΧΡ. ούκουν ἐρεῖς; αἰρέ. ΕΙ. 1227. ἀλλ' α. μοι τοῦτόν γε τῆς Ισωνίας. Θ. 255. σύζωσον ἀνύσας. α. νυν στρόφιον. ΕΥ. ίδού.
αίρει. Α. 495. ἐπειδήπερ αὐτὸς α., λέγε.
     Σ. 668. ἄρχειν α. σαυτού, τούτοις τοίς δηματίοις περιπεφθείς.
αίρειν. Εκ. 264. τὰς χείρας α. μνημονεύσομεν τότε.
Εκ. 265. εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν α. τὰ σκέλη.
αίρεσθ'. Ι. 546. α. αὐτῷ πολὰ τὰ βύθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕν-
                        δεκα κώπαις
    Λ. 1292. α. άνω, ίαλ,
    Er. 1179. a. áva, lal, eval,
```

```
αίρεσθαι. Α. 50. ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν α. δόρυ, αίρεσθαί. Β. 596. αὐθις α. σ' ἀνάγκη
  αίρεσθε. Εκ. 868. καὶ Παρμένων, α. τὴν παμπησίαν,
Ο. 850. παῖ παῖ, τὸ κανοῦν α. καὶ τὴν χέρνιβα.
αἴρεται. ΕΙ. 80. ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος α.
 Ο. 1188. πόλεμος α., πόλεμος οὐ φατὸς αιρετώτερος. Ι. 84. ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος α.
  αίρήσεις. Θ. 1094. οὐκ α.; ΕΥ. οὐκ α.;
 αιρήσομαι. Β. 1468. α. γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει
Β. 1471. ἡ γλῶττ' δμώμοκ', Αἰσχύλον δ' α.
αιρήσω. Ι. 829. α. 'γὼ τρεῖε μυριάδας.
αίροι'. Β. 437. α. ἀν αὖθις, ὧ παῖ.
αιροι. Β. 437. α. αν αυθις, ω παι. 
αίροιεν. Β. 1438. α. αυραι πελαγίαν υπέρ πλάκα. 
αίρόπινον. Fr. 404. ωσπερ κόσκινον α. τέτρηται. 
αίρου. Α. 953. α. λαβών τον κέραμον, ὧ Βοιώτιε. 
Α. 1140. τὴν ἀσπίδ' α., καὶ βάδιζ', ὧ παῖ, λαβών. 
1142. α. τὸ δείπνον συμποτικὰ τὰ πράγματα. 
αἰρούμεθ'. Εκ. 247. α., ἡν ταῦθ' ἀπινοεῖς κατεργάση 
αἰρούμεθον. Ν. 1042. α. τὸν επτονε λόσους ἐπεντα 
αιρούμεθον. Ν. 1042. α. τὸν επτονε λόσους ἐπεντα.
  αίρουμενον. Ν. 1042. α. τους ήττονας λόγους έπειτα νικάν.
  αίροθσι. Ι. 867. α. καὶ σὸ λαμβάνεις, ην την πόλιν ταράττης.
αίρωμαι. Β. 502. φέρε νυν, έγω τὰ στρώματ' α. ταδί. αιρώμεθ'. Λ 370. α. ήμεις θούδατος τήν κάλπιν, δ 'Ροδίππη. αίρων. Ο. 1760. λαβοῦσα συγχύρευσον' α. δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ, αίρωσ', Εκ. 261. ήμεις δέ γ', ἡν α., ἐᾶν κελεύσομεν. αίς. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν α. ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελ-
αις. 1. 1310. Τας σκαφας, εν α, έπωλει τους λύχνους, καθελκυσας. κ.τ.λ.
αισθάνει. Α. 76. ἄρ' α. τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
Ν. 805. ἄρ' α. πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
Β. 832. Αισχύλε, τί σιγᾶς; α. γὰρ τοῦ λόγου.
αισθανοίατο. ΕΙ. 209. μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν α.
αισθάνομαι. Β. 285. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν α. ψόφου τινός.
αισθανόμενός. Ν. 1381. α. σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης.
αισθήσεται. Σ. 372. ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων α.

    Β. 634. είπερ θεὸς γάρ ἐστιν οὐκ α.
    αἰσθηται. Π. 670. ὁ πρόπολος, εἰπῶν, ἥν τις α. ψόφου,
    αἰσθοιτό. Π. 1010. καὶ νὴ Δί' εὶ λυπουμένην α. με,
    αἰσθομένω. Σ. 381. ἄγε νυν, ἣν α. τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλα-

                                 μᾶσθαι
 Αίσιμος, Εκ. 208. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Α. κυλίνδεται,
 αίσιν. Σ. 1028. Γνα τὰς Μούσας α. χρηται μη προαγωγούς ἀπο-
 φήνη. κ.τ.λ.
αἴσιον. Β. 1276. κύριός εἰμι θροεῖν, ὅδιον κράτος α., ἀνδρῶν.
᾿Αισον. Fr. 2. ᾿Α. δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν 'Αλκαίου κάνακρέ-
                                OVTOS.
Αἰσχινάδου. ΕΙ. 1154. μυρρίνας τ' αἴτησον ξε Α. τῶν καρπίμων Αἰσχίνην. Σ. 459. καὶ σὰ προσθείς Α. έντυψε τὰν Σελλαρτίου. Αἰσχίνης. Σ. 1220. εἰσὶν Θέωρος, Α., Φανὸς, Κλέων, Σ. 1243. μετὰ τοῦτον Α. ὁ Σέλλου δέξεται, Αἰσχίνου. Ο. 823. τὰ τ' Α. γ' ἄπαντα; ΠΕ. καὶ λῷστον μὲν οὖν
 αίσχιον. Π. 590, πολύ τῆς πενίας πράγμ' α. ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, αἰσχίους. Εκ. 625, φεύξονται γὰρ τοὺς ά., ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
                                βαδιούνται.
αίσχιστα. Σ. 787. α, γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος αἰσχιστον. Β. 1474. α, έργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος; αἰσχίων. Εκ. 1078. οὖκ, ἡν ἐτέρα γε γραῦς ἔτ' α, φανὴ, αἰσχρά. Ο. 755. ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' α. τῷ νόμῳ κρατούμενα, Λ. 1097. ὡ χαίρετ', ὡ Λάκωνες' α, γ' ἐπάθομεν. Εκ. 560. οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν α. δρᾶν αἰσχραῖς. Ι. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν α. ἡδοναῖς λυμαί-
αίσχραίσι. Εκ. 619. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἡν ταῖς α.
                               συνωμεν
 αίσχράν, Εκ. 618. κάτ' ήν ταύτης ἐπιθυμήση, την α. πρώθ' ὑπο-
κρούσει. αἰσχροῖς. Ν. 992. καὶ τοῖς α. αἰσχύνεσθαι, κὰν σκώπτη τίς σε,
                               φλέγεσθαι
Εκ. 629, ταΐοι γυναιξίν πρίν τοῖς α. καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
705. τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς α.
αἰσχροκερδεῖς. ΕΙ. 623. οἱ δ' ἄττ' ὅντες α. καὶ διειρωνόξενοι
αίσχρόν. Ν. 995. α. ποιείν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ'
                               άναπλάττειν'
    Ν. 1020, τό μέν α. άπαν καλόν ήγεισθαι,
Σ. 1048, τοῦτο μέν οὖν ἔσθ' ὑμίν α. τοῖς μὴ γνοῦσιν παρα-
   χρημα,
Ο. 757. εὶ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν α, τὸν πατέρα τύπτειν νόμφ,
Λ. 485. ὡς α, ἀκωδάνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
713. ἀλλ' α, εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
779. ἀλλ' εἰσίωμεν, καὶ γὰρ α, τουτογὶ,
923. α, γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙ. δός μοί νυν κύσαι.
Β. 1475. τὶ δ' α,, ἡν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῆ;
Fr. 497. α, νές γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.
```

αίσχρόν. Ν. 1021. τὸ καλὸν δ' α.*

```
Ν. 1078. χρῶ τῆ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν α.
Ο. 768. ὡς παρ' ἡμιν οὐδὲν α. ἐστιν ἐκπερδικίσαι.
Β. 693. καὶ γὰρ α. ἐστι τοὺs μὲν ναυμαχήσαντας μίαν αἰσχρός. Θ. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης α. ὧν αἰσχρῶς ποιεῖ, αἰσχροῦ. Ι. 1321. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἔξ α. πε-
                              ποίηκα.
 αίσχρως. Ν. 920. αὐχμεῖς α. ΔΙ. σὰ δέ γ' εδ πράττεις.
ΕΙ. 624. τήνδ' ἀπορρίψαντες α. τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν
Θ. 168. ταῦτ ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρος ὧν α. ποιεί,
Αἰσχύλ'. Β. 856. σὸ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Α., ἀλλὰ πραύνως
Β. 1171. Α., ἀνύσας σὸ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αἰσχύλε. Β. 832. Α., τί σιγᾶς ; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
Β. 843. ἀλλ' οῦ τι χαίρων αῦτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ', Α.,
851. ἐπίσχες οῦτος, ὧ πολυτίμητ' Α.
           865. σὰ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Α.
1020. Α., λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε΄
1125. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ', Α.
1132. Α., παραινῶ σοι σιωπᾶν' εἰ δὴ μὴ,
1268. δύο σοὶ κόπω, Α., τούτω.
 1272. τρίτος, Α., σοὶ κόπος οὖτος.
1500. ἄγε δὴ χαίρων, Α., χώρει,
Αἰσχύλον. Α. 10. ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Α.,
   Ν, 1366. ἐγὼ γὰρ Α. νομίζω πρώτον ἐν ποιηταῖε
Ο. 807. ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Α.
Θ. 134. καί σ', ὧ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Α.
  Θ. 134. καί σ', ω νεανίσχ, οστικ ει, κατ Α. Β. 768. τί δήτα τουτί τεθορύβηκεν Α.; 788. μὰ Δι' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Α., 803. ἢ που βαρέως οίμαι τὸν Α. φέρειν. 1471. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', Α. δ' αἰρήσομαι. 1473. ἔκρινα νικὰν Α. τιἡ γὰρ οῦ; Fr. 204. ἐν τοῖοι συνδείπνοις ἐπαινῶν Α.
 Αἰσχύλος. Β. 778. ἴν' Α. καθῆστο. ΞΑ. κοὐκ ἐβάλλετο;

    Β. 792. ἔφεδρος καθεδείσθαι κῶν μὲν Α. κρατῆ,
    807. οὕτε γὰρ 'Αθηναίοισι συνέβαιν' Α.,
    1154. δὲς ταυτὸν ἡμῶν εἶπεν ὁ σοφὸς Α.

 Αλσχύλου. Ν. 1365. των Α. λέξαι τί μοι κάθ' ούτος εὐθὺς εἶπεν,
 Β. 758. χὰ λοιδορησμός ; ΑΙ. Α. κεθριπίδου.
782. μετ' Α. δ' οὐκ ήσαν ἔτεροι σύμμαχοι ;
Αἰσχύλφ. Λ. 190. εἰς ἀσπίδ', ἄσπερ φάσ' ἐν Α. ποτὲ,
 αἰσχύνεσθαι. Ν. 992. καὶ τοῖς αἰσχροῖς α., κὰν σκώπτη τίς σε,
φλέγεσθαι αἰσχύνεται. Θ. 848. οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὅντ' α.
αἰσχύνην. Εκ. 484, ήμῖν δ' ἀν α, φέροι αἰσχυνθεῖσ'. Θ. 798. κὰν α. ἀναχωρήση, πολύ μάλλον πῶς ἐπι-
                           θυμεί
 αίσχυνθείσας. Β. 1051. κώνεια πιείν, α. διά τους σους Βελλε-
ρεφόντας.
αἰσχύνομαι. ΕΙ. 1215. αὐτὸς σὰ τί δίδως; ΤΡ. ὅ τι δίδωμ'; α.
Εκ. 381. ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' α.,
Π. 774. α. δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς,

Γτ. 487, 2. α. τὰ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω.

αἰσχύνομαί. Ι. 1355. α. τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις.

αἰσχυνόμενοι. Εκ. 680. ἵνα μὴ δειπνῶσ' α. ΒΛ. νὴ τὸν ᾿Απόλ-
                              λω χάριέν γε.
Π. 158. α. γάρ άργύριον αίτεῖν ἴσως αἰσχυνόμενος. Π. 1077, α. τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ αἰσχυνοῦμαι. Fr. 21, 1. οὐκ α. τὸν τάριχον τουτονὶ
Αίσωπικόν. Σ. 1259. Α. γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
Αίσωπον. Σ. 1401. Α. ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ ἐσπέρας
Σ. 1446. Α. οὶ Δελφοί ποτ΄ ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
Ο. 471. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὺ πολυπράγμων, οὐδ΄ Α. πεπάτηκας,
Αἰσώπου. Σ. 566. οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῦν, οὶ δ΄ Α. τί γέ-
                              λοιον
      ΕΙ. 129. ἐν τοῖσιν Α. λόγοις ἐξευρέθη
 Ο. 651. καλώς. ΠΕ, δρα νυν ώς εν Α, λόγοις άτταν. Fr. 576. d.
αίτει. Ι. 66. α., ταράττει, δωροδοκει, λέγων τάδε 

Ι. 1071. α. ταχείας άργυρολόγους οὐτοσί 

αίτειν. Π. 158. αίσχυνόμενοι γάρ άργύριον α. ίσως 

Π. 990. α. μ' έφασκεν, άλλὰ φιλίας οὔνεκα, 

αίτεις. Σ. 302. σὰ δὲ σῦκά μ' α.
 Σ. 498. εἰπέ μοι, γήτειον α., πότερον ἐπὶ τυραννίδι; αἰτεῖσθαί. Ι. 1303. φασὶν α. τιν ἡμῶν ἐκατὸν ἐς Καλχηδόνα αἰτεῖται. Α. 423. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας α. πέπλων;
αίτειται. Α. 125, ποιαι που αυτρ λακιδαι α. πεπλαυ;
αίτειτε. Σ. 978. α. κάντιβολείτε καὶ δακρύετε.
αίτήσαιμ'. Α. 476, κάκιστ' άπολοίμην, εί τί σ' α. έτι,
αίτήσαντος. Ν. 1383. μαμμᾶν δ' αν α, ηκόν σοι φέρων αν άρτον
αίτήσεις. Λ. 444. ταύτη προσοίσεις, κύαθον α. τάχα,
αίτησον. ΕΙ. 1154, μυρρίνας τ' α. εξ Αισχινάδου τῶν καρπίμων·
```

```
αίτία. Π. 1176. ή δ' α. τις έστιν, ὧ τρὸς τῶν θεῶν; αἰτίαν. Σ. 506. ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, α. ἔχω Β. 691. α. ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἀμαρτίας.
      Π. 469. άγαθῶν ἀπάντων οὖσαν α, ἐμὲ
Π. 409, αγαθων απαντων ουσαν α, εμε
Fr. 105, 1. τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων α, πλατειῶν
αἰτίας, Α. 286. ἀντὶ ποίας α, ἄναρνέων γεραίτατοι;
ΕΙ. 640. α. ἀν προστιθέντες ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδα,
αἰτιάσει. Ν. 1433. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ' εἰ δὲ μὴ, σαυτόν ποτ' α,
αἰτιάσωμαι. Β. 310. τίν' α. θεῶν μ' ἀπολλύναι;
αἰτίζητ', ΕΙ. 120. ἡνίκ' ἀν α. ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
αἴτικες Ν. 579. α. προῦμεν ὑνιᾶς, ἡν καλοῦ τις ἐτοδος
 αίτινες. Ν. 579. α. τηροῦμεν ὑμᾶς, ἡν γὰρ ή τις ἔξοδος αίτιοι. Εκ. 205. ὑμεῖς γάρ ἐστ'. ὧ δῆμε, τούτων α.
 αίτιον. Α. 607. έχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙ. α. δὲ τί
Εκ. 383. τὸ δ' α. τί; ΧΡ. πλείστος ἀνθρώπων ὅχλος,
 1158. μηδέ τὸν κλήρον γενέσθαι μηδέν ήμιν α.,
Π. 547. ἀγαθῶν πῶσιν τοις ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' α. οὖσαν;
αἴτιος. Α. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν α. ὑμιν γεγέ-
      νηται.
1. 1356. ἀλλ' οὐ σὰ τούτων α., μη φροντίσης,
     Ν. 1454. αύτδε μέν οῦν σαυτῷ σὰ τούτων α.,

Ο. 339. α. μέντοι σὰ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.

Θ. 766. τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ α.

Π. 135. οὕκουν ὅδ' ἐστὶν α., καὶ ραδίως
 11. 135. ουκουν ου εστιν α., και ραριως
182. μονώτατος γάρ εἴ σὰ πάντων α.,
828. ἤκω· μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν α.
αἴτιός. Ν. 85. οὖτος γάρ δ θεὸς α. μοι τῶν κακῶν.
Β. 1078. ποίων δὲ κακῶν οὐκ α. ἐστ';
αἰτίους. Α. 310. οὐχ ἀπάντων ὄντας ἤμῦν α. τῶν πραγμάτων.
αἰτιῶ, Θ. 732. μόνην γυναικῶν α. τὴν μητέρα.
Β. 630. αὐτὸς σεαυτὸν α. ΑΙ. λέγεις δὲ τί;
  αίτιωμεθα. Α. 514. τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας α.; αΙτίων. ΕΙ. 627. οὐδὲν α. ἃν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.
   αίτιώτατοι Σ. 1099. α. φέρεσθαι
  Αίτναῖον. ΕΙ. 73. εἰσήγαγ Α. μέγιστον κάνθαρον,
Αίτνας. Ο. 926. σὰ δὲ πάτερ κτίστορ Α.,
αἰτοίη. Ι. 513. καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν α. καθ
  έαυτον, αἰτοῦμαί. Σ. 556. οἴκτειρόν μ', ὧ πάτερ, α. σ', εἰ καὐτὸς πώποθ'
  υφείλου αιτούμεθα. Ο. 189. Πυθώδε, Βοιωτούς δίοδον α.,
   αίτουμεν. Ι. 578. καὶ πρὸς οὐκ α. οὐδὲν, πλήν τοσουτονὶ μόνον
 αίτουμένοις. Β. 699. την μίαν ταύτην παρείναι ξυμφοράν α. αίτουμένου, Ν. 1137. ξμοῦ μέτρι άττα και δίκαι α. αίτουμένω. { Β. 1127. } σωτήρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' α.
 αίτοῦντί. Σ. 914. ὁ βδελυρὸς οὕτος. ΕΛ. κοῦ μετέδωκ' α. μοι. αἰτοῦσιν. Π. 156. α. οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑ. τί δαί; αἰτρίαν. Θ. 1001. ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν α.
  αίτω. Ι. 1255. ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' α, βραχὺ, Αἰτωλοῖς. Ι. 79. τὰ χεῖρ' ἐν Α., ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν. αἰτῶν. Π. 240. α. λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
  αἰφνιδίου. Θ. 127. ήμετέρας τε δι' α. ὁπός. 
'Ακαδήμειαν. Ν. 1005. άλλ' εἰς 'Α. κατιών ὑπὸ ταῖς μορίαις
                                   ἀποθρέξει
   άκαιρα. Θ. 462. οὐκ ἄ., φρένας ἔχουσα,
  ακαιρα. 3-12. δυκ., φρετας εχουδι.
'Ακαλανθίδι. Ο. 871. γομήτρα, καὶ 'Αρτέμιδι 'Α.,
'Ακαλανθίδι. Ο. 873. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' 'Α. 'Αρτεμις.
ἀκαλανθίς. ΕΙ. 1079. χὴ κώδων ἀ. ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
ἀκαλήφας. Ι. 422. ὥσπερ ἀ. ἐσθίων πρὸ χελιδύνων ἔκλεπτες.
 ἀκαλήφας. Ι. 422. ὥσπερ ἀ. ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες. ἀκαλήφην. Σ. 884. τὴν ἀ. ἀφελέσθαι. ακαληφῶν. Λ. 549. ἀλλ', ὧ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀ. ἀκάματον. Ν. 285. ὅμμα γὰρ αθθέρος ἀ. σελαγεῖται ἄκανθαι. Fr. 266. χωρεῖ δ' ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων' οὐ γὰρ ἄ. Fr. 407. οὐδ ἴσως ἀντέλεγες τούτφ τῷ δειπνίω' οὐ γὰρ ἄ. ἄκανθαν. Β. 657. οἴμοι. ΑΙ. τί ἔστι; ΕΑ. τὴν ἄ. ἔξελε, ἀκάνθας. Σ. 969. καὶ τὰς ἀ., κοὐδίποτ' ἐν ταὐτῷ μένει. ἀκαρεῖ. Π. 244. γυμνὸς θύραζ ἰξέπεσον ἐν ὰ. χρόνω. ἀκαρῆ. Ν. 496. εἶτ αῦθις ὰ. διαλιπῶν δικάζομαι. Σ. 541. χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀ. 701. οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' δ φέρεις, ἀ. καὶ τοῦτ' ἐρίφ σοι
   Ο. 1649. τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ἀ. μέτεστί σοι ἀκατάβλητον. Ν. 1229. Φειδιππίδης μοι τὸν ἀ, λόγον. ἄκατον. Ι. 762. τοὺς δελφῦνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄ. παρα-
    βάλλου.
άκει. Εκ. 117. δπως προμελετήσαιμεν ά. δεί λέγειν.
     άκερματίαν. Fr. 119. d
   'Ακέστορος. Σ. 1221. ξένος τις έτερος πρός κεφαλής 'Α. 
ἀκήκοας. Ν. 738. ἀ. μυριάκις ἀγὰ βούλομαι,
Ο. 1439. ἀναπτεροῦνται. ΣΥ. πάντες; ΠΕ. οὐκ ἀ.,
```

```
ἀκήκοας. Ο. 1574.
α. φ. 164. καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ά.,
Fr. 157, 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ά.;
ἀκἡκοἐν. Π. 334. ἀ. τι τὴ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ἀκίδας. ΕΙ. 443. ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀ, ἐξαιρούμενον.
ἀκίνητοι. Β. 899. σὐδ' ἀ, φρένες.
ἀκλεές. Λ. 853. ὧ χαῖρε φίλτατ' οὐ γὰρ ἀ, τοῦνομα ἀκλεής. Ο. 944. ἀ. δ' ἔβα σπολὰς άνει χιτῶνος.
ακλητος. ΕΙ. 952. πρόσεισιν αὐλῶν ἄ.-
Ο. 983, Αὐτὰρ ἐπὴν ἄ ἰὰν ἄνθρωπος ἀλαζῶν
ΕΓ. 266. χωρεῖ δ' ἄ. ἀεὶ δειπνήσων οὐ γὰρ ἄκανθαι.
ἀκμαῖς. Β. 1352. ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις
πτερύγων ά.
ἀκμάς. Εκ. 720. Γενα των νέων έχωσιν αθται τὰς à.
ἀκμήν. Fr. 330. Έως νεαλής έστιν αθτην την ά.
ἀκμής. Π. 256. ἀλλ' έστ' ἐπ' αθτης της ά., ή δεί παρόντ'
άμύνειν.
ἀκολαστανείτε. Ο. 1227. ἀ., κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
 ἀκολαστάσματα. Λ. 398. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀ.
άκόλαστον. Β. 332. ποδί τὰν ά.
ἀκόλαστός. Π 1049. οὕκ, ἀλλ' ἀ. ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
ἀκολούθει. Β. 521. ὁ παῖς, ἀ. δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
ἀκολουθεῖ Π. 13. ὅστις ἀ. κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Π. 16. οὖτος δ' ἀ., κὰμὲ προσβιάζεται,
ἀκολουθεῖν. Ο. 1551. ἄνωθεν, ἀ. δοκῶ κανηφόρω.
     ικολουθείν. Ο. 1951. ανωσέν, α. σοκω καντήφορφ.
Εκ. 684. καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀ.
1028. τί δῆτα χρή δράν; ΓΡ Α. δεῦρ ἀ. ὡς ἐμέ.
1077. ἐμοὶ γὰρ ἀ. σ΄ ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Fr. 189. εἰ παιδαρίοις ἀ. δεῖ σφαῖρον καὶ στλεγγίδ ἔχοντα.
 ἀκολουθήσεις. Ν. 505. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' α. ἐμοί 
ἀκολουθοίης, Ο. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ά. 
ἔμοί.
ἀκολούθοις. ΕΙ. 730. τοῖς ἀ. δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα ἀκόλουθον, Ο. 73. ὅρνιν, τν' ἀ. διάκονὸν τ' ἔχη. ἀκολουθοῦμέν. Π. 19. ἢν μὴ φράσης ὅ τι τῷδ' ἀ. ποτε, ἀκολουθοῦντες. Εκ. 701. τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀ. ἀκολουθοῦντ. Π. 701. οὕκ, ἀλλ' Ἰασω μέν τις ἀ. ἄμα
 ἀκολούθφ. Εκ. 593. μηδ' ἀνδραπόδοις τον μὲν χρησθαι πολλοῖς, τον δ' οὐδ' ἀ.
  ἀκολουθών. Α. 261, έγὰ δ' ά, ἄσομαι τὸ φαλλικόν
άκολούστει. Θ. 1198, έπειτα κομίζεις αὖθις. ΤΟ, ά., τέκνον. 
άκοντ'. Ν. 868. ά. ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι 
άκοντίων. Fr. 401, καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀ, 
ἀκονῶν. Fr. 551, 1. ἀλλ' ὧ Δελφῶν πλείστας ἀ.
άκονῶν. Fr. 551, 1. ἀλλ' ὧ Δελφῶν πλείστας ἀ. ἀκόρητος. N. 44. εὐρωτιῶν, ἀ., εἰκῆ κείμενος, ἄκου'. Θ. 28. ἄ. ΜΝ. ἀκούσω καὶ σιωπὰ τὸ θυρίον; ἄκουε. I. 1014. ἄ. δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί. Σ. 1435. ἄ. μὴ φεῦγ. ἐν Συβάρει γυνή ποτε Ο. 1513. ἄ. δή νυν. ΠΕ. ὡς ἀκούοντος λέγε. Θ. 371. ἄ. πᾶς. ἔδοξε τἢ βουλῆ τάδε Π. 649. ἄ. τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἄκουέ. Π. 975. ἄ. νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον, ἀκούειν. I. 820. οὕκουν ταυτὶ δεινὸν ἀ., ὧ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου.
                                         τούτου,
       Σ. 503. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀ, ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὰ ΕΙ. 61. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ὰ, μοι δοκῶ. Θ. 5. ἀλλ' οὐκ ἀ, δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα

    οὐ δεῖ μ' ἀ.; ΕΥ. οὐχ ἄ γ' ἄν μέλλης ὁρῶν.
    οὐδ ἄρ' ὁρῶν δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ἄ γ' ἀν μέλλης ὁρῶν.
    οὐ φὴς σὰ χρῆναί μ' οὕτ' ἀ. οὕθ' ὀρῶν.
    τοῦ μήτ' ἀ. μήθ' ὁρῶν, εῷ ἴσθ' ὅτι.
    δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀ. τῶν λόγων.
    δοῦ ἀρανονολολος πρόσους ΕΥΥ Ε. προυνολογούς

   563. 'Αχαρνική τον πατέρα. ΓΥ. Γ. ταυτί δήτ' ἀνέκτ' ἀ.;
Fr. 344, 5. ἔπειτ' ἀ. προβατίων βληχωμένων,
ἀκούεις. ΕΙ. 389. οὐκ ἀ. οἶα θωπεύουσί σ', ὧναξ δέσποτα;
Β. 632. τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙ. ταῦτ' ἀ.; ΞΑ. φήμ' ἐγώ.
Π. 261. οὕκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀ.
          Fr. 715. α. ω στένει;
   άκούετ. Σ. 894. ἀ. ήδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
Θ. 551. ἀ., ὧ γυναίκες, οἶ εἔρηκεν ἡ πανοῦργος
ἀκούετε. Α. 1000. ἀ. λεψ΄ κατὰ τὰ πάτρια τους χόας
          Α. 1004. τί δρατε; τοῦ κήρυκος οὐκ ά.;
          Ν, 1225. τον ψαρον ιππον. ΣΤ. ιππον; οὐκ ά.,
  Ν. 1225. τὸν ψαρόν ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ά., ΕΙ. 65. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ά. Ο. 448. ἀ. λεώ τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ ἀκούετον. Α. 733. ἀ. δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα Π. 76. ἀ. δἡ. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με ἀκούομεν. Α. 1233, ὥσθ' ὅ τι μὲν ἄν λέγωσιν οὐκ ἀ., ἀκούοντος. Ο. 1513, ἄκουε δἡ νυν. ΠΕ. ὡς ἀ. λέγε. ἀκούουσ'. Εκ. 244. ἔπειτ' ἀ. ἔξέμαθον τῶν ρητόρων. ἀκουούσας. Θ. 388, καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ ἀ. κακά,
```

```
άκουούσας. Θ. 467. Εὐριπίδη, τοιαῦτ' ά. κακά,
άκουούσας. Θ. 467. Εὐριπίδη, τοιαῦτ' ά. κακὰ, 
ἄκουρον. Σ. 476. στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήνην ά. τρέφων; 
ἄκουσ'. ΕΙ. 612. ὡς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ά. ἐψόφησεν ἄμπελος 
ἀκούσαθ'. Ι. 335. καὶ μὴν ά. οἶός ἐστιν οὐτοσὶ πολίτης. 
ΕΙ. 664. ἀ. ὑμεῖς ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει. 
Ο. 1617. ἀ. ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν. 
ἀκοῦσαι. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀ. μηδὲν ἴσον ἴσφ φέρον,
       Α. 776. ἢ λῆς ά. φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς

Ι. 622. ὥστ ἀ. πρὸς τάδ', ὥ βέλ-

Ν. 963. πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φανὴν γρύξαντος μηδέν' ἀ.*

1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀ. βούλομαι.
      1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξει ἀ. βούλομαι.
Σ. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ὰ. θώπομνὶ ἔνταῦθα δικαστῆ;
1047. μὴ πώποτ ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμφδικὰ μηδέν' ἀ.
Ο. 381. ἔστι μὲν λόγων ἀ. πρῶτον, ὡς ἡμῶν δοκεῖ,
966. ἀλλ' οὐδὲν οἴόν ἐστ' ἀ. τῶν ἐπῶν.
Λ. 259. ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὧ Στρυμόδωρ', ἀ.
Θ. 1162. ἐφ' ὧτ' ἀ. μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
Β. 896. παρὰ σοφοῖν ἀνδροῦν ἀ. τίνα λόγων
1173. κλύειν, ἀ. ΕΥ. τοῦθ' ἔτερον αῦθις λέγει,
1174. κλύειν, ἀ. ταυτὸν δν σαφέστατα.
 1173. κλύειν, α. ΕΤ. τουθ έτερον αθθε λεγει,
1174. κλύειν, ά., ταυτόν δυ σαφέστατα.
Εκ. 589. πρίν ἐπίστασθαι τὴν ἔπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀ.
645. ἡ Λευκολύφας, πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν
Π. 1009. ἔρῶν ἀ. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ἀκοῦσαί. Ι. 624. καὶ μὴν ἀ. γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
 άκουσαν. \left\{ { \stackrel{\Lambda.}{ 225.} \atop 226.} \right\} ἐὰν δέ \mu' ά. \betaιάζηται \betaία,
άκούσαντες. ΕΙ. 311. άλλ' ά. τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος. Ο. 690. ΐν' ά. πάντα παρ' ήμῶν ὀρθῶς περί τῶν μετεώρων, ἀκούσας. Ι. 664. ὁ δὲ ταῦτ' ἀ. ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
        Ν. 937. παίδευσιν, δπως άν ά. σφῶν
Σ. 271. ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἥν τί πως ά.
436. ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀ. οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
 Θ. 577. καὶ νῦν ἀ. πράγμα περὶ ὑμῶν μέγα.
883. ὅστις γ' ἀ. ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἀκούσασ'. Ν. 319. ταῦτ' ắρ' ἀ. αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου
                                                     πεπότηται,
Α. 1127. πολλούς ά. οὐ μεμούσωμαι κακῶς. 
ἀκούσατ'. Α. 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ά., εἰ καλῶς ἐσπεισάμην. 
Σ. 415. ὧγαθοὶ, τὸ πρᾶγμ' à., ἀλλὰ μὴ κεκράγετε. 
ἀκούσατε. Α. 294. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οἴδατ' ἀλλ' à.
 άκούσατε. Α. 294. ἀντὶ δ΄ ὧν ἐσπεισάμην οὖκ οἴδατ' ἀλλ' ἀ. Λ. 1123. ἐνθένδε θ΄ ὑμεὶς, καὶ λόγον ἀ. ἀκούσει. Β. 205. ὧν, εἶτ' ἐλαὐνειν; ΧΑ. ῥᾶστ' ἀ. γὰρ μέλη ἀκούσειδ'. Α. 322. οὖκ ἀ. οὖκ ἀ. ἐτεὐν, ὧχαρνηίδαι; ἀκούση. Ι. 971. αὐτῶν ἀ. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗΜ. καὶ σύ νυν φέρε. Β. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτὰν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀ. Εκ. 642. τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι' νῦν δ΄ ἢν πληγέντος ἀ., ἀκούσης. Ι. 961. πρὶν ἀν γε τῶν χρησμῶν ἀ. τῶν ἐμῶν. Σ. 725. ἢ που σοφὸς ἢν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἀν ἀμφοῦν μῦθον ἀ., 920. πρὶν ἄν γ' ἀ. ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ἄγαθὲ, Β. 1281. μὴ, πρὶν γ' ἀν ἀ. χάτέραν στάσιν μελῶν ἀκούσητ'. Α. 296. μηδαμῶς, πρὶν ἄν γ' ἀ. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ἄγαθοί.
 ακουσητ. Α. 200. μησαμως, πριν αν γ α. αλλ ανασχεσθ, 

ἄγαθοί.
Θ. 1167. κακῶς ἀ. ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι, 

ἀκούσομαι. Α. 302. σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀ. μακροὺς, 

Α. 335. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ' ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀ. 

ἀκουσόμεσθα. Α. 323. οὐκ ἀ. δῆτα. ΔΙ. δεινά τἄρα πείσομαι. 

ἄκουσον. Α. 467. ἀπόλωλ'. ά., ὧ γλυκύτατ' Εὐριπίδη 

Ι. 1036. ὧ τὰν, ἄ., εἶτα διάκρινον τότε.

I. 1030. & ταν, α., ειτα οιακρινον τοτε.
Σ. 962. ἄ. ἄ δαιμόνι ἐμου τῶν μαρτύρων.
1399. ἄ., ἄ γύναι· λόγον σοι Βούλομαι
1409. μὰ Δί', ἀλλ' ἄ., ἥν τί σοι δόξω λέγειν.
ΕΙ, 670. ἴθι νυν, ἄ. οἶον άρτι μ' ἤρετο.
679. ἔτι νῦν ἄ. οἴον ἀρτι μ' ἤρετο.
Ο. 1243. ἄ σῦντη τοῦν παθλασμάτων.

   679. ἔτι νῦν ἄ. οἶον ἄρτι μ' ἡρετο·
Ο. 1243. ἄ. αὕτη: παῦε τῶν παφλασμάτων·
Fr. 398, 1. καὶ μὴν ἄ., ὧ γύναι, θυμοῦ δίχα
ἄκουσόν. Σ. 1381. κοῦδὲν δύνασθαι δρῶν. ΦΙ. ἄ. νῦν ἔμοῦ
ἀκουστέα. Β. 1180. ἴθι δὴ λέγ'· οὖ γάρ μοῦστὶν ἀλλ' ἀ.
ἀκούσω. Α. 324. ἔξολοίμην, ἡν ἄ. ΔΙ. μηδαμῶς, ὧχαρνικοί.
Θ. 28. ἄκου'. ΜΝ. ἀ. καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
ἀκούσωμεν. Α. 295. σοῦ γ' ἀ.; ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῦς
λίθος.
                                                        λίθοιs.
      άκούω. Σ. 621. δστις ά. ταῦθ' ἄπερ δ Ζεύς;

    ΕΙ. 663, εἶεν, ἀ. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω,
    Θ. 19. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀ. μήθ' ὁρῶ;
    Β. 422. τὸν Κλεισθένη δ' ἀ.
    604. δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀ.

     άκούων. Ι. 1102. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀ, πολλάκις Ν. 1329. ἄρ' οἴσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀ. καὶ κακά ; Σ. 638. ηὐξανόμην ἀ., 1337. ὡς οὐδ' ἀ. ἀνέχομαι ΕΙ. 1292. ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀ., εἰ σὺ μὴ εἴης
```

ακουων. Ο. 217. Τν' δ χρυσοκόμας Φοίβος ά.
Β. 1264. Φθιωτ' 'Αχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ά.,
Π. 479. τοιαῦτ' ὰ.; ΠΕ. ὅστις ἐστίν εὖ φρονῶν.
ἀκραιφνές. Ετ. 98. ἀ. ὕδωρ:
ἀκραιφνές. Ετ. 98. ἀ. ὕδωρ:
ἀκραν Α. 96. ἡ περὶ ἄ. κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
Ο. 391. τὴν χύτραν ἀ. δρῶντας
Α. 436. ἄ. προσοίσει, δημόσιος ὧν κλαύσεται.
443. εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄ.
Θ. 239. ἐπίκυπτε τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄ.
ἀκρατίς. Β. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον ἀ. ἀθύρωτον στόμα,
ἀκρατιεῖσθε. Π. 295. ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι' τράγοι δ' ἀ.
ἀκρατιοῦμαι. Ετ. 505. ἀ. μκρόν.
ἀκρατούμαι. Ετ. 505. ἀ. μκρόν.
ΔΙ. Ϫ Κραναὰ πόλις,
Α. 1229. καὶ πρός γ' ἄ. ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
1. 85. μὰ Δί' ἀλλ' ά. οἶνον ἀγαθοῦ δαίρονος.
87. ἱδού γ' ἄ. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι
105. ἱθι νιν, ἄ. ἐγκάναξόν μοι πολὺν
Εκ. 1123. κέρασον ἄ., εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην Εκ. 1123. κέρασον ά., εύφρωνεῖ τὴν νύχθ' δλην ἀκράτου. Ι. 354. θύννεια θερμά καταφαγὰν, κἄτ' ἐπιπιὰν ἀ. Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ά. μισθόν ά. δαίμονος. ἀκράχολος. Ι. 41. άγροικος δργὴν, κυαμοτρὰξ, ἀ., Fr. 535, 1. άκριβωθήσεται. Εκ. 162. τον έτερον, εί μη ταῦτ' ά. άκριβων. Ν. 130. λόγων δ. σχινδαλάμους μαθήσομαι; άκριβων. Ν. 130. λόγων δ. σχινδαλάμους μαθήσομαι; άκριβως. Ν. 100. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὑκ οἶδ' ἀ. τοῦνομα· Ο. 156. σὺ γὰρ οἶσθ' ἀ. ΕΠ. οὑκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν· ἀκριβώσητε. Εκ. 274. τούτους ἀ. περιηρμοσμέναι, ἀκρίδας. Α. 1117. οἵμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀ. κρίνει πολύ. ἀκρίδες. Α. 1116. πότερον ἀ. ἤδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι; ἀκροάσαί. Σ. 655. ἀ. νυν, ὧ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέάκροασάμενος, Ν. 1343 οὐδ' αὐτός ά, οὐδὲν ἀντερεῖς, άκροασώμεθα. Β. 315. άλλ' ήρεμὶ πτήξαντες ά, άκροατέον. Ο. 1228. ά, ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων. άκροισι. Ι. 49. κοσκυλματίοις ά., τοιαυτί λέγων Β. 999. άλλα συστείλας, ά. ἀκροκώλι'. Fr. 200. ά., ἄρτοι, κάραβοι. άκροκώλια. Fr. 109, 1. και μήν το δείν', α. δέ σοι τέτταρα άκρον. Ν. 401. άλλα τὸν αὐτοῦ γε νεὰν βάλλει και Σούνιον α. Αθηνέων ἀκρόπολιν. Λ. 176. καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀ, τήμερον. Λ. 179. θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀ. 241. αὶ γὰρ γυναῖκες τὴν ά. τῆς θεοῦ 263. κατὰ δ' ά. ἐμὰν λαβεῖν, 263. κατὰ δ' ἀ. ἔμὰν λαβεῖν, 482. ἔφ' ὅ τι τε μεγαλόπετρον, ἄβατον ἀ., ἄκρου. Ν. 539. ἔρυθρὸν ἐξ ἄ., παχὺ, τοῖς παιδίοις ἵν' ἢ γέλως ἀκροφυσίων. Fr. 561, 2. πάντ ἀπ' ἀ. κάπὸ κιναβευμάτων. ἀκροῶ. Λ. 503. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης. ΑΤ. ἀ. δὴ, ἀκροῶμαι. Σ. 562. ἀλλ' ἀ. πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἄπόφυξιν. Σ. 569. τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἰεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀ. ἀκροωμένη. I. 629. πιθανώταθ' ἡ βουλὴ δ' ἄπασ' ἀ. ἀκροωμένοι. Β. 774. ὅπερ ἔστ' ἐν "Αιδου πλῆθος, οὶ δ' ἀ. ἀκροωμένου. Θ. 132. καὶ μανδαλωτὸν, ώστ' ἐμοῦ γ' ἀ. ακροωμένου. Θ. 132. και μανδαλωτόν, ωστ' έμοῦ γ' ά. άκροωμένου. Θ. 132. και μανδαλωτόν, ωστ' έμοῦ γ' ά. άκροφίην. Εκ. 91. έγωγε. τί γαρ άν χείρον ά, άρα άκροφο. Σ. 391. ψκησας γοῦν ἐπίτηδες Ιων ἐνταῦθ', ἴνα ταῦτ' ά., ἄκρων. Α. 638. εὐθὺς διά τοὺς στεφάνους ἐπ' ά. τῶν πυγιδίων εκάθησθε. Fr. 94, 1. δσφὺν δ' ἐξ ἀ. διακίγλισον ἢῦτε κίγλου ἀκτῖνες. Σ . 1032. \downarrow οῦ δεινόταται μὲν ἀπ' ὑφθαλμῶν Κύννης ἀ. ΕΙ. 755. \downarrow Ελαμπον, άκτίνες. (ΕΙ. 755.) ξλαμπον, Ο. 1009. ἀ. ἀπολάμπωσιν. ΠΕ. ἄνθρωπος Θαλής. ἀκτίνων. Ο. 1711. οδθ' ήλίου τηλαυγές ἀ. σέλας άκτίς. Ο. 1092. ά. τηλαυγής θάλπει άκτίς. Ο. 1092. ά. τηλαυγής θάλπει άκτίστυ. Ν. 572. λάμπροις ά. κατέχει άκύμων. Fr. 577. ά. άκωδώνιστον. Λ. 485. ώς αΙσχρόν ά. έᾶν τὸ τοιοῦτον πράγμα μεθέντας. ἄκων. Ι. 1250. ὧ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄ. ἐγὼ Σ. 1002. ἄ. γὰρ αὕτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τρόπου. Β. 1523. μηδ' ά. ἐγκαθεδείται. Π. 781. ἄ. ἐμαυτὸν τοῦς πονηροῖς ἐνεδίδουν. Fr. 533. α. κτενώ σε τέκνου ΓΓ. 535. α, κτένω σε τεκνου ἀλάβαστου. Α. 1053. ἐε τὸν ἀ. κύαθον εἰρήνηε ἕνα. Λ. 947. λαβὲ τόνδε τὸν ᾶ. ΚΙ. ἀλλ' ἔτερον ἔχω, ἀλαβαστροθήκας. ΓΓ. 463. ὰ. τρεῖε ἔχουσαν ἐκ μιᾶς. ἄλαβεν. Ν. 1268. τὸν υἰὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄ., άλαβεν, Ν. 1205. τον νίον αποσούναι κεκτυσού α., άλαβες Σ. 965. εί μη κατέκνησας τοις στρατιώταις ά. άλάδρομον. Ο. 1395. ώσπ. ΚΙ. τον ά. άλάμετος άλαζόνα. ΕΙ. 1121. παι αυτόν ἐπέχων τῷ ξύλφ τον ά., άλαζόνας. Ν. 102. αίβοι, πονηροί γ', οίδα. τους ά.,

άλαζόνας. Ο. 1016. σποδείν απαντας τους ά, δοκεί. αλαζονεία. Ι. 903. ή γάρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀ, ἀλαζονείας. Ι. 290. περιελῶ σ' ἀ. ἀλαζονείας. Β. 290. περιελῶ σ' ἀ. ἀλαζονείας. Β. 919. ὑπ' ἀ, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο, ἀλαζόνες. Ν. 1492. ἐμοὶ ποιήσω, κεὶ σφόδρ' εῖσ' ἀ, ἀλαζονεύμασιν. Α. 63. καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀ. άλαζονευμάτων. Α. 87. βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀ. άλαζονευόμενοι. Ο. 825. ἀ. καθυπερηκόντισαν. άλαζών. Α. 109. ποίας ἀχάνας; σὰ μὲν ἀ. εἶ μέγας. A. 135. ἔτερος à. οῦτος ἐσκηρύττεται. 373. ἀνήρ ἀ. καὶ δίκαια κάδικα· I. 269. ὡς δ' ἀ., ὡς δὲ μάσθλης· είδες οἶ ὑπέρχεται; 1. 209, ως ο α., ως ος μασοκης είσες οι υπερχεται Ν 449. μάσθλης, είρων, γλοιός, ά., ΕΙ. 1045. τίς άρα ποτ έστίν; ΟΙ, ώς ά, φαίνεται Ο. 983. Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ὶὼν ἄνθρωπος ά., Β. 909. ὡς ἦν ἀ. καὶ φέναξ, οῖοις τε τοὺς θεατὰς Β. 909. ὡς ἡν ἀ. καὶ φέναξ, οῖοις τε τοὺς θεατὰς ἀλαλαί. Λ. 1291. ἀ. ἰἡ παιἡων; ἀλαλαλαί. Ο. 1763. ἀ. ιἡ Παιὼν; ἀλαλαν. Ο. 953. ἤλυθον ἀ. ἀλάμβαν'. ΕΙ. 1123. ά. αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ, ἀλάμενος. Ο. 1395. ὡόπ. ΚΙ τὸν ἀλάδρομον ἀ. ἄλας. Α. 521. ἡ χοιρίδιον ἡ σκόροδον ἡ χόνδρους ἄ., Α. 760. ἄ. οῦν φέρεις; ΜΕ, οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε; 831. τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄ., 1099. ἄ θυμίτας οῖσε παῖ κοὶ κούμνα. 1099. ἄ. θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμνα.

Fr. 205, 2. εἰς δζος ἐμβαπτόμενος ἡ λεπτοὺς ἄ. ἀλᾶται. Ο. 942. ἀ. Στράτων, ἄλγει. Ν. 716. μἡ νυν βαρέως ἄ. λίαν. ἀλγείν. Β. 221. ἐγὰ δὲ γ' ἀ. ἄρχομαι ἀλγεῖς, Σ. 482. ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀ., ἀλλὶ ὅταν ξυνήγορος ἀλγεῖς, Σ. 482. ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀ., ἀλλὶ ὅταν ξυνήγορος άλγεις. Σ. 482, άλλά νῦν μὲν οὐοὲν ἀ., άλλ΄ ὅταν ξυνήγορος Λ. 254. χώρει, Δράκης, ήγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὤμον ἀ. άλγῆς. Π. 23. ἵνα μάλλον ἀ. ΚΑ. λῆρος οὐ γὰρ παύσομαι ἀλγήσετε. ΕΙ. 237. ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀ. ἄλγησιν. Θ. 147. ἤκουσα τὴν δ΄ ἄ. οὐ παρεσχόμην ἀλγιστον. Σ. 1117. τοῦτο δ΄ ἔστ΄ ἄ. ἡμῦν ἥν τις ἀστράτευτος ὧν ἄλγους. Π. 1034. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄ. κατατέτηκ, ὧ ψίλτατε. ἀλγοῦσαι. Λ. 512. εἰτ' ἀ. τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἄν γελάσος. σασαι, ασαι, ἀλέα. Εκ. 541. σὲ δ' ἐν ὰ. κατακείμενον καὶ στρώμασιν ἀλεαίνοιμι. Εκ. 540. ἔπειθ' ἴν' ὰ., τοῦτ' ἡμπισχόμην' ἄλεισόν. Fr. 521. γίγνωσκε τὸν ἄ. τε καὶ τὰ γράμματα, ἀλείφεσθαι. Α. 999. ὥστ' ἀ. σ' ἀπ' αὐτῶν κάμὲ ταῖε νουμηνίαιε. άλειφέτω, Α. 1066, νύκτωρ ά, τὸ πέος τοῦ νυμφίου, άλείφη. Σ. 608. ἀπονίζη καὶ τὰ πόδ' ά, καὶ προσκύψασα φιλήση, άλειφόβιον. Fr. 578. ά. αλειφόβιον. Ετ. 578. ά. άλειψαμένη. Εκ. 63. ά. το σωμ' δλον δι' ημέρας άλειψον. Ι. 490. έχε νυν, ά. τον τράχηλον τουτού, άλέκτορα. Ν. 666. άλεκτρύαιναν, τον δ' έτερον ά. Ν. 851. άλεκτρύαιναν, τουτον δ' ά. άλεκτρύαιναν. Ν. 666. ά., τον δ' έτερον άλέκτορα. Ν. 667. ά.; εὖ γε νὴ τον 'Λέρα' 851. ά., τουτονὶ δ' άλέκτορα. 852. ά.; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ άλεκτρύον. Ν. 849. ά. ΣΤ. άμφω ταὐτό; καταγέλαστος εί. Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμῦν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀ., ὡς ἐτυράννει ἀλεκτρυόνα. Ν. 663, ἀ. κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα. N. 848. ά. ΣΤ. καλώς γε. ταυτηνὶ δὲ τί; Σ. 100. τὸν ἀ. δ', ὁς ἦδ' ἐφ' ἐσπέρας, ἔφη Β. 1849. του δ. μου συναρπάσασα άλεκτρυόνας. Ν. 1427. σκέψηιδὲ τοὺς ά.καὶ τἄλλατὰ βοτάταυτὶ, αλεκτρύονας. Ν. 1421. σκεψαι ος τους α. και ταλλατα ρότα Ν. 1430. τί δητ', ἐπειδή τοὺς ἀ. ἄπαντα μιμεῖ, ἀλεκτρυόνος. Ν. 4. καὶ μὴν πάλαι γ' ἀ. ἤκουσ' ἐγών Σ. 794. ἀ. μ' ἐφασκε κοιλίαν ἔχειν Ο. 71. ἀ; ΤΡ. οὕκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης 1366. νομίσας ἀ. ἔχειν τουδὶ λόφον, ἀλεκτρυόνων. Λ. 897. ὑπὸ τῶν ἀ.; ΜΤ. ἔμοιγε νὴ Δία. Fr. 237. πολλαὶ τῶν ἀ. βία Γr. 237. πολλαί των α. βια
άλεκτρυών. Εκ. 391. ά. ἐφθέγγετ'. ΒΛ. οἴμοι δείλαιος.
Fr. 86, 1. γύναι τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; β. ά.
237. ὼιδν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ά.
άλέκτωρ. Σ. 1490. πτήσσει Φρύνιχος ὡς τις ά. 'Αλεξάνδρου, Ο. 1104. ώστε κρείττω δώρα πολλώ των 'Α.λαβείν. άλεξίκακον. Σ. 1043. τοιύνδ' εύρύντες ά., της χώρας τησδε καθαρτήν, ἀλεξικάκω. ΕΙ. 422. ἀ. θύσουσιν 'Ερμῆ πανταχοῦ. ἀλετρίβανον. ΕΙ. 259. οἴσεις ἀ. τρέχων; ΚΥ. ἀλλ', ὧ μέλε, ΕΙ. 265. εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀ. φέρων, ἀλετρίβανος. ΕΙ. 269. ἀπόλωλ' 'Αθηναίοισιν ά., ΕΙ. 282. καὶ τοῖε Λακεδαιμονίοισιν ά. άλετρίς Λ. 643. εἶτ' ά. ἢ δεκέτις οὖσα τάρχηγέτι άλεύρου, Fr. 141. πλὴν ά, καὶ ρόας,

```
άλεωρήν. Σ. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακών, σκευήν βε- | άλλα. Ι. 217. τὰ δ' ἄ. σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
                             λέων ά.
ἀληθεία. Π. 891. ὡς δὴ 'π' ὰ, σὰ μετὰ τοῦ μάρτυρος ἀληθείας. Β. 1244. Ζεὰς, ὡς λέλεκται τῆς ὰ, ὕπο, ἀληθές. Σ. 343. ῶν ὰ. οὐ γὰρ ἄν ποθ'
άληθες. A. 557. α., δπίτριπτε καὶ μιαρώτατε;

    I. 89. ά., οῦτος; κρουνοχυτρολήραιος εἶ.
    N. 841. ά.; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
    Σ. 1223. ά.; ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.

   Σ. 1223. ά.; ώς οὐδείς Διακριων οεξεται.

1412. ά., οὖτος; ΦΙ. καὶ οὐ δή μοι, Χαιρεφῶν,

0. 174. ά., ὧ σκαιότατον εἰρηκῶς ἐπος,

1048. ά., οὖτος; ἐτι γὰρ ἐνταῦθ ἢσθα σύ;

1606. ά.; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἰ θεοὶ

Λ. 433. ά., ὧ μιαρὰ σύ; ποῦ σθ' ὁ τοξότης;

Β. 840. ά., ὧ παὶ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;

Π. 123. ά., ὧ δειλότατε πάντων δαμόνων;
             429. ά.; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
άληθη. Λ. 711. ά., ά.
Π. 289. ὑφ' ἡδονῆς, εἶπερ λέγεις ὄντως σὰ ταῦτ' ά.
395. λέγεις ά.; ΧΡ. φημί. ΒΛ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
ἀληθής. Α. 143. ὑμῶν τ' ἐραστὴς ῆν ά., ὥστε καὶ
 άληθως. Ι. 787. τουτό γέ τοί σου τούργον ά, γενναΐον καὶ φιλό-

λησως.
Ν. 209. ὡς τοῦτ' ἀ. ᾿Αττικὸν τὸ χωρίον.
341. εἔπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀ., θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
373. καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀ. ϣμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
Σ. 14. κάγωγ' ἀ, οἶον οὐδεπώποτε.
Ο. 507. ταῦτ' ἀρ' ἐκεῖν' ἢν τοῦπος ἀ. κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε
1167. ἔσε νὸ ἀ. ἐκρίντσε μου Νεδίδεσον.

     1167. ίσα γὰρ ὰ. φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
Θ. 789. εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ὰ. κακόν ἐσμεν, 793. μανίας μαίνεσθ', οθς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ὰ.
      Β. 501. μὰ Δί ἀλλ' ά. οὐκ Μελίτης μαστιγίας.

Β. 501. μα Δι άλλ α. ουκ Μελιτης μαστιγίας.
Π. 108. τύχωσ' ἀ. καὶ γένωνται πλούσιοι,
346. γέγονας δ' ἀ., ἀν λέγουσι, πλούσιος;
άλί. Α. 835. παίειν ἐφ' ἀ. τὰν μᾶδδαν, αἴ κά τις διδῷ.
άλιαέτους. Ο. 891. ἀ. καὶ γῦπας; οὐχ ὁρῷς ὅτι

 δλικόν. Fr. 65. a.
  άλιμέδον. Θ. 323. ά., προλιπών
 άλίμενον. Ο 1400. d. αlθέρος αύλακα τέμνων.
'Αλιμοῦνταδε. Ο. 496. κάγὼ νομίσας δρθρον έχώρουν 'Α., κάρτε
                               προκύπτω
  άλινδήθρας. Β. 904. λάς ά. ἐπῶν.
 άλιπέδφ. Fr. 30. ἐν ά.

ἄλις. B. 1364. παύσασθον ήδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κάμοιγ' ἄ.

Fr. 421, 1. ἄ. ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων.

ἀλισκόμεθα. Α. 700. νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διω-
 κόμεθα, κάτα πρός ά. 

ἀλιτηρίων. Ι. 445. ἐκ τῶν ά. σέ φη-

ἀλιτηρίως. Α. 907. ἄπερ πίθακον ὰ. πολλᾶς πλέων.

"Αλκαίου. Fr. 2. "Αισον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν 'Α. κὰνακρέ-
  'Αλκιβίαδης. Σ. 44. είτ' 'Α. είπε πρός με τραυλίσας
 Σ. 46. δρθώς γε τοῦτ' 'Α. ἐτραύλισεν.
'Αλκιβίαδου. Β. 1422. πρώτον μὲν οῦν περὶ 'Α. τίν' ἔχετον
Γι. 1. παρ' 'Α. τοῦτο τἀποβήσεται.
ἄλκιμοι. Σ. 1060. ὧ πάλαι ποτ' ὅντες ἡμεῖς ἄ, μὲν ἐν χοροῖς,
       Σ. 1061. ά. δ' ἐν μάχαις,
     Π. 1002. 
1075. 
πάλαι ποτ' ήσαν ά. Μιλήσιοι.
  'Αλκμήνας. Ο. 558. ώσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τας 'Α.
  κατέβαινον

'Αλκμήνης. Β. 531. ώς δοῦλος ὧν καὶ θνητὸς 'Α. ἔσει;

Β. 582. ὧ Ξανθίδιον. ΞΑ. καὶ πῶς ὧν 'Α. ἐγὼ
  άλκυόνες. Β. 1309. ά., αὶ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
  άλκυόνεσσι. Ο. 251. φῦλα μετ' ἀ, ποτάται,
άλκυονίδαs. Ο. 1594. ἀ, τ' ἀν ήγεθ' ημέρας ἀεί.
άλκυών. Ο. 298. οὐτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀ.
άλκυών. Ο. 298. οὐτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀ, ἀλλ'. Α. 9. ἀ. ἀδυνήθην ἔτερον αὖ τραγωδικὸν, κ.τ.λ. άλλ'. Ι. 1106. καὶ τοῦψον ὁπτόν μηδὲν ἄ. εὶ μή 'σῶε. Ν. 1231. τί γὰρ ὰ. ἀν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος; ΕΙ. 110. οὐκ ἔστι πορὰ ταῦτ' ἄ. ΟΙ. Α. ἰοὐ ἰοὐ ἰού· Λ. 38. τοιοῦτον οὐδέν ἄ. ὑπονόησον σύ μοι. 133. ἄ. ἄ. ὅ τι βούλει' κἄν με χρῆ, διὰ τοῦ πυρὸς Θ, 515. τά τ' ἄ. ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 985. ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄ. ἀνάστρεφ' εὐρύθμω ποδὶ, Εκ. 73. καὶ μὴν τά γ' ἄ. ὑμῶν ὁρῶ πεπραγμένα. 159. καίτοι τά γ' ἄ. ἐιποῦσα δεξιώτατα. 1121. τὰ δ' ά. ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο ἀλλά. Α. 186, ὁ δ' οῦν βοώντων' ά. τὰς σπονδὰς φέρεις; κ.τ.λ. Α. 206. ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ὰ. μοι μηνύετε, κ.τ.λ. ἄλλα. Α. 1089. τὰ δ' ά. πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
```

```
Αλα. Ι. 217. τα δ΄ α. σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
359. τα μέν α. μ΄ ήρεσας λέγων εν δ΄ οὐ προσίεται με
417. καὶ νὴ Δί΄ α. γ΄ ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὅντος.
1365. τα δ΄ α., φέρ' ἔδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.
Ν. 615. α. τ΄ εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ΄ οὐκ ἀγειν τὰς ἡμέρας
698. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ΄ α. ΣΤ. κακοδαίμων ἐγὼ,
Σ. 1166. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ΄ α. ΦΙ. κακοδαίμων ἐγὼ,
Α. 953. τα τ΄ α. πάντα κάποδείρασ΄ οἶχεται.
    Θ. 432. τὰ δ' ἄ. μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.
Β. 976. τά τ' ἄ. καὶ τὰς οἰκίας
    Εκ. 644. τὰ μὲν ἄ. λέγεις οὐδὲν σκαιῶς εἰ δὲ προσελθών 
Έπικουρος,
 άλλαι. ΕΙ. 421. ά. τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακών

Λ. 999. έπειτα δ' ά. ταὶ κατὰ Σπάρταν άμα

Εκ. 119. ά. θ' δσαι λαλεῦν μεμελετήκασί που;
                500, 1. ά. δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν **
άλλαις. Θ. 835. έν τε τοῖς ἄ. ἐορταῖς αἶσιν ἡμεῖς ῆγομεν* Π. 1205, ἀὐται ποιοῦσί* ταῖς μὲν ἄ. γὰρ χύτραις ἀλλαίσι. Λ. 245. ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄ. ταῖσιν ἐν πόλει ἄλλαισιν. Θ. 350. ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄ. ὑμῖν τοὺς θεοὺς ἄλλαν. Ο. 1373. πέτομαι δ' ὑδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄ. μελέων
 άλλαντας. Α. 146. ήρα φαγεῖν ἀ. ἐξ ᾿Απατουρίων,
Ι. 161. πωλεῖν τε τοὺς ἀ., ἀλλὰ καταγελᾶς;
 201. αἴ κα μὴ πωλεῖν ά. μᾶλλον ἔλουται.
432. ἐγὰ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀ. εἶτ' ἀφήσω
ἀλλαντοπῶλα. Ι. 148. ἀ., δεῦρο δεῦρ', ὧ φίλτατε,

    Ι. 241. ά.. μὴ προδώς τὰ πράγματα.
    ἀλλαντοπώλης. Ι. 143, ά. ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.
    Ι. 144. ά.; ὧ Πόσειδον τῆς τέχνης.
    179. ά. ὧν ἀνὴρ γενήσομαι;

 άλλαντοπωλήσει. Ι. 1398. ἐπὶ ταῖε πύλαιε ἀ. μόνος,
άλλᾶς. Ι. 207. ὁ δράκοιν γάρ ἐστι μακρὸν ὅ τ' ἀ. αὖ μακρόν
Ι. 208. εἶθ' αἰματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀ. χὦ δράκων.
I. 208. εἶθ' αἰματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀ. χὧ δράκων.
ἄλλας. ΕΙ. 419. πάσας τε τὰς ἄ. τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Θ. 607. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄ. ἄθρει.
ἀλλαχῆ. Ο. 1020. οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιῶν ἀ. ἄλλη. Λ. 363. κοῦ μή ποτ' ἄ. σου κύων τῶν ὅρχεων λάβηται.
ἄλλη. Ο. 1219. ποία γὰρ ἄ. χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
Εκ. 913. γάρ μοι μήτηρ ἄ. βέβηκε
ἀλλήλαισι. Ι. 1300. φασὶν ά. ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,
ἀλλήλαισιν. Θ. 471. ὅμως δ' ἐν ἀ. χρὴ δοῦναι λόγον'
ἀλλήλαισιν. Ν. 548. οὐδὲν ά. ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς'
ἀλλήλας, Ν. 378. εἰς ἀ. ἐμπίπτουσαι βήγνυνται καὶ παταγούσο
 άλλήλας. Ν. 378. els à ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγούσιν.
Ν. 384. ἐμπιπτούσας els à. παταγείν διὰ τὴν πυκνότητα;
       ΕΙ. 539, οΐον πρός ά. λαλοῦσιν αί πόλεις
 Εκ. 446, έπειτα συμβάλλειν πρὸς δ. έφη άλλήλοιν. Ν. 394. ταῦτ' άρα καὶ τὰνύματ' δ., βροντή καὶ
 πορδή, όμοίω, άλλήλοις. Λ. 1185, δρκους δ' έκεῖ καὶ πίστιν ά, δότε. άλλήλοισι. Α. 25. ἐλθύντες ά. περὶ πρώτου ξύλου, Σ. 472. ἐς λόγους ἔλθοιμεν ά. καὶ διαλλαγάς;
                 620. ήγριωμένους ἐπ' ά. καὶ σεσηρότας,
  άλλήλοιστν. ΕΙ. 901. ἄρματα δ' ἐπ' ά, ἀνατετραμμένα
ΕΙ. 935. ὥστ' ἐσόμεθ' ά, ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
1273. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ά, ἰόντες,
 Λ. 50. ἀνδρῶν ἐπ' ἀ. αἰρεσθαι δόρυ,
ἀλλήλους. Ι. 898. βδέοντες ἀ. ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
ΕΙ. 995. αἶς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀ.*
       Εκ. 675. Εστε βαδίζειν els à. ΒΛ. τὸ δὲ δείπνον ποῦ παρα-
   άλλήλων. Δ. 239, ὅπως ἄν ἄμεν εὐθὺς ἀ. φίλαι.

    Λ. 1113. ὀργῶντας ἀ. τε μὴ κπειρωμένους.
    άλλην. Ι. 991. ἄ. δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν

άλλην. Ι. 991. δ. δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν:
Σ. 149. ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' δ. μηχανήν.

1112. ἔς τε τὴν ἄ. δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι.
ΕΙ. 15. αἰβοῖ, φέρ' δι. χάτέραν μοι χάτέραν,
Θ. 1131. μάτην ἀναλίσκοις ἄν, ἀλλ' ἄ. τινὰ
ἄλλης. Β. 1164. χωρὶς γὰρ δ. συμφορας ἐλήλυθεν:
Εκ. 587. δρᾶν ἀντ' ἄ. ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαῖαν ἀμελῆσαι.
άλλο. Α. 39. ἐἀν τις δ. πλὴν περὶ εἰρῆνης λέγη.
Α. 376. οὐδὲν βλέπουσιν δ. πλὴν ψήφω δακεῖν,
753. τί δ' ἄ. πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. οἶα δή.
758. τί δ' ἄ. Μεγαροῖ; πῶς δ σῖτος ῶνιος;
Ι. 615. τί δ' ἄ. Μεγαροῖ; πῶς δ σῖτος ἔνιος;

    I. 615. τί δ' ἄ. γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;
    N. 423. ἄ. τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ήδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἄπερ ἡμεῖς,
    703. ἐπ' ἄ. πήδα

                994. και μή περί τους σαυτού γονέας σκιουργείν, ά. τε
                                   μηδέν
                1088. σιγήσομαι. τί δ' ά.; ΑΔ. φέρε δή μοι φράσον
1287. τί δ' ά, γ' ή κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
                                                                                                                         C 2
```

```
άλλο. Ν. 1448. τί δ' ά. γ'; ἡν ταυτὶ ποιῆς,
Ν. 1495. ἀνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ, ὅ τι ποιῶ; τί δ' ά. γ' ἡ
Σ. 353. ἀλλ' ά. τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς ὁπίαν δ' οὐκ ἐστι γενέσθαι.
1507. μὰ τὸν Δί οὐδεν γ' ά. πλήν γε καρκίνους.
ΕΙ, 103. ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡ. τί δ' ά. γ' ἡ
329. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ά. μηδεν ὁρχήσησθ' ἔτι,
505. οὐδὲν γὰρ ἄ. δρᾶτε πλήν δικάζετε.
923. τί δ' ά, γ' ἡ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;
958. ἰδού λέγοις ἀν ά. περιελήλυθα.
Ο. 19. τὰ δ' οὐκ ἄρ' ήστην οὐδὲν ά. πλήν δάκνειν.
25. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. τί δ' ά. γ' ἡ
385. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ᾶ. σοί πω πρᾶτμ' ἐνηντιώμεθα.
901. τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄ. πλήν
Θ. 534. ἀλλ' ἡ πεφάρμαχθ' ἡ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ά.,
Β. 198. οὕτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ά. γ' ἡ
1391. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱρὸν ᾶ. πλήν λόγος.
Εκ. 220. εἰ μή τι καινὸν ᾶ. περιειργάζετο;
 1391. ουκ εστι Πείθους Ιρόν α. πλην λογος.
Εκ. 220. εὶ μή τι καινὸν ἄ. περιειργάζετο;
382. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄ. γ' ἢ τὸν θύλακον.
395. οὐτως ἐν ὥρα ξυνελέγη; ΧΡ. τί δ' ἄ. γ' ἢ
771. τί γὰρ ἄ. γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
ἄλλοι. Ι. 735. ἄ. τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κάγαθοί.
Ν. 558. ἄ. τ' ἢδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
Εκ. 388. ὥστ' οὐκ ἕλαβον οὐτ' αὐτὸς οὖτ' ἄ. συχνοί,
  Π. 630. ἄ. θ΄ ὕσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τινος.
ἄλλοις. Ν. 425. οὐδ΄ ἀν διαλεχθείην γ΄ ἀτεχνῶς τοῖς ἄ., οὐδ΄
ἀν ἀπαντῶν
      Ν. 1118. ὕσομεν πρώτοισιν ὑμίν, τοίσι δ' ἄ. ὕστερον.
      Σ. 1433. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ά. τρόποις.
ΕΙ. 1008. Μορύχφ, Τελέα, Γλαυκέτη, ά.
      Ο. 197. εΙ ξυνδοκοίη τοίσιν α. δρνέοις
      Θ. 334. καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' α. θεοῖς,
             669. τοις ά, άπασιν έσται
  άλλοιτο. Ν. 145. ψύλλαν δπόσους ά. τοὺς αὐτῆς πόδας
  άλλόκοτον. Σ. 47. ούκουν ἐκεῖν' ά., δ Θέωρος κόραξ
  άλλομαι. Λ. 82. γυμνάδδομαί γα καὶ ποτὶ πυγὰν ἄ.
άλλον. Σ. 673. οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἥσθηνται τὸν μὲν σύρφακα
      ΕΙ, 827, α. τιν' είδες άνδρα κατά τον άέρα.
     Θ. 688. οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄ. οὐδέν' ἐγκαθήμενον Π. 655. νῦν δ' εἴ τιν' ἄ. μακάριον κεὐδαίμονα,
        Fr. 301, 3. οὐδ', α. ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.
 Ατ. 301, 3. ούδ. ά. δστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον. 
ἄλλος. Α. 726. μήτ' ἄ. δστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ. 
Α. 840. ἡ συκοφάντης ά., οἰ-
842. οὐδ' ά. ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι' 
Ι. 1251. λείπω σὲ δ' ά. τις λαβῶν κεκτήσεται, 
Ν. 653. τίς ά. ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου; 
Σ. 419. κεῖ τις ά. προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ. 
Ο. 289. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ά. ἡ Κλεώνυμος; 
1133. ὅρνιθες, οὐδεὶς ά., οὐκ Αἰγύπτιος 
1235. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς: ΤΡ. τίς γάρ ἔστ' ά. θεῶς:
     1235. θεοί γάρ ὑμεῖς ; ΤΡ. τίς γάρ ἔστ' ἄ. θεύς ;
Θ. 664. εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄ. αὖ λέληθεν ἄν.
Β. 906. ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οῖ ἄν ἄ. εἴποι.
     1373. ὅ τις ἀν ἐπενόησεν ἄ.;
Εκ. 81. είπερ τις ἄ. βουκολεῖν τὸν δήμιον.
     Εκ. 932. σοὶ γαὰ φιλός τίς ἐστιν ἄ. ἢ Γέρης;
Π. 106. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἐστιν ἄ. πλὴν ἐγώ,
420. ἀλλ' οἶον οὐδεὶς ἄ. οὐδεπώποτε
Fr. 208. ἄ. δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίφ ἄρτων περίλοιπα
                                 θρύμματα.
  άλλοσε. Ι. 1032. Ιξέδεταί σου τούψον, όταν σύ που ά. χάσκης
 άλλοτ'. Ο. 1374. πέτομαι δ' όδον ά, ἐπ' άλλαν μελέων άλλότρια. Ι. 299. ὰ, τοίνιν σοφίζει,
  άλλοτρίαν. Π. 235. els οίκιαν εκάστοτ' ά. πάνυ
  άλλοτρίας. Σ. 1020. είς ά. γαστέρας ένδὺς κωμφδικά πολλά
                                 χέασθαι
      0. 192. διά της πόλεως της ας πια 1218. Β. 1048. ά γάρ ès τὰς ά. ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης. Β. 1048. ά γάρ ès τὰς ά. ἐποίεις αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
                                  δια της πόλεως της ά, και του χάους
  άλλότριον. Β. 481. πρίν τίνα σ' ίδειν ά.; ΔΙ. άλλ' ώρακιῶ. άλλοτρίους. Ι. 778. άρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ά.
  παραθήσω. άλλοτρίων. Σ. 1022. οδκ ά., άλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ
  ήνιοχήσας.
Θ. 795. κὰν καταδάρθωμεν ἐν ἀ. παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
Εκ. 642. τῶν ἀ., ὅστις τύπτοι΄ νῦν δ΄ ἡν πληγέντος ἀκούση,
ἄλλους. Ο. 370. ἡ τίνας τισαίμεθ' ἄ. τῶνδ' ἀν ἐχθίους ἔτι;
```

Ο. 495. κάρτι καθεύδον και πρίν δειπνείν τους ά, ούτος άρ

```
άλλους. Εκ. 788. τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ά, ὅ τι άλλω. Ι. 750. οὐκ ἀν καθιζοίμην ἐν ά. χωρίω. Ν. 360. οὐ γὰρ ἀν ά. γ΄ ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν Π. 1078. οὐκ ἀν ποτ' ά. τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποιεῖν. άλλων. Α. 897. ἀλλ' εῖ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ά., λέγε,
                                                                                                                                                                                                        Ν. 563. τῶν ἄ. τε θεῶν 'Αθη-

Ν. 417. οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄ. ἀνοήτων ;

Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν' τῶν δ' ἄ. οὐδεμί' ἀρχή.

ΕΙ. 538. ἄ. τε πολλῶν κάγαθῶν. ΕΡ. ῖθι νυν, ἄθρει

Ο. 808. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄ., ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Ο. 808. τάδ ούχ ὑπ α., άλλα τοις αὐτων πτεροίς,
1226, εἰ τῶν μὲν ἄ. ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
Π. 189, τῶν μὲν γὰρ ἄ. ἐστὶ πάντων πλησμονή:
1118. καὶ τῶν μὲν ἄ. μοι θεῶν ἦττον μέλει,
1204. καὶ μὴν πολὸ τῶν ἄ. χυτρῶν τάναντία
ἄλλως. Α. 114. ἄ. ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
L. 11. τἱ κινυρόμεθ' ἄ.: οὐκ ἐγοῦν ζητεῦν τινα

                                                                                                                                                                                                          Ι. 11. τί κινυρόμεθ' ά.; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα

1. 11. τι κινυρομεθ ά.; οὐκ έχρην (ητείν τινα
N. 1203. ἀριθμὸς, πρόβατ' ᾶ, ἀμφορῆς νενησμένοι;
1269. ἄ. τε μέντοι και κακῶς πεπραγότι.
Σ. 85. ᾶ, φλυαρεῖτ' οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
929. ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ᾶ, ἐγώ.
ΕΙ. 92. ποῖ δῆτ' ᾶ, μετεωροκοπεῖς;
1113. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. ᾶ, ἄ τᾶν, ἰκετεύεις.
Ο. 4. ἀπολούμεθ' ᾶ, τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
133. καὶ μηδαμῶς ᾶ, ποιήσης εἰ δὲ μὴ,
265. ᾶ, ἄρ' οῦπου, ἀς ἐοικ', ἐς τὴν λόγμην.

                                                                                                                                                                                                         265. ά. άρ' οὕποψ, ὡς ἐοικ', ἐς τὴν λόχμην
1476. χρήσιμον μέν οὐδὲν, ἄ.
Λ. 252. μὰ τὴν 'Αφροδίτην οὐδέποτέ γ' · ἄ. γὰρ ἄν
497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθη-
                                                                                                                                                                                                         σόμεθ' ά.;

Θ. 159. ά. τ' άμουσύν έστι ποιητήν ίδειν
                                                                                                                                                                                                         290. πλουτούντος ά. τ' ήλιθίου κάβελτέρου,
Β. 1115. al φύσεις τ' ά. κράτισται,
                                                                                                                                                                                                                   1140. τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄ. λέγω,
                                                                                                                                                                                                    Εκ. 440. τωνδί τὸ πλήθου. ΒΑ. τίς δὲ τοῦτ ἄ. λέγει; Π. 976. πενιχρὸν μὲν, ἄ. δ΄ εὐπρόσωπον καὶ καλὸν 1099. φθεγγόμενον ἄ. κλαυσιᾶ. ΕΡ. σέ τοι λέγω, ἄλμάδαs. Fr. 190, 2. ἢ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ά. ὡς ἐλάας
                                                                                                                                                                                                    άλμάδες. Fr. 345. οὐ ταυτόν ἐστιν ά, καὶ στέμφυλα.
άλμάδος. Fr. 345. θλαστάς γὰρ εἶναι κρεῖττόν ἐστιν ά.
άλμαίαν. Fr. 366. ά. πών.
                                                                                                                                                                                                     άλμη. Fr. 366. Ε κακοδαίμων δστις έν ά. πρώτον τριχίδων άπε-
                                                                                                                                                                                                   άλμην. Σ. 1515. ἄ. κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὰ κρατῶ. ἄλμην. Σ. 1515. ἄ. κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὰ κρατῶ. ἄλμυρᾶs. Ν. 567. γῆς τε καὶ ἀ. θαλάσσης άγριον μοχλευτήν 'Αλμυρίδαs. Fr. p. 502. ἔδει δέ γε [\sigma\epsilon] βληθεῖσαν εἰς 'Α. ἀλοᾶν. Fr. 544. ἀ. χρὴ τὰς γνάθους. άλοκι. Ο. 234. ὅσα τ' ἐν ἄ. θαμὰ
                                                                                                                                                                                                     άλοκίζειν. Σ. 850. έγω δ' ά. έδεόμην το χωρίον.
                                                                                                                                                                                                     'Αλόπας. Ο. 559. και τας 'Α. και τας Σεμέλας ήνπερ δ' ἐπίωσ'.
                                                                                                                                                                                                                                        ἐπιβάλλειν
                                                                                                                                                                                                   άλοπον. Λ. 736. ἡν ἄ. οἴκοι καταλέλοιπ'. ΛΥ. αὕτη 'τέρα Λ. 737. ἐπὶ τὴν ἄμοργω τὴν ἄ. ἐξέρχεται. ἀλός. Σ. 1521. καὶ θὰν' ἀ. ἀτρυγέτου. Β. 666. ἀ. ἐν βένθεσιν.
                                                                                                                                                                                                     άλουργίδα. Ι. 967, ούμοι δέ γ' αδ λέγουσιν ώς ά.
                                                                                                                                                                                                   άλουργίδα. Ι. 967, ούμοι δε γ' αὐ λέγουσιν ὡς ά, 

άλούς. Ν. 1079. μοιχὸς γὰρ ἣν τύχης ά, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν, 

Π. 168. ὁ δ' ά, γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται, 

άλοῦσ'. Σ. 1177. πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ά. ἐπέρδετο, 

άλοῦσαν. Ν. 1358. ἄδειν τε πίνονθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ά. 

ἄλουτον. Λ. 881. ἄ. ὀν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν; 

ἄλουτος. Ι. 1061. ἐγὼ δ' ά. τήμερον γενήσομαι. 

Ο. 1554. μνη τις ἔστ', ά. οῦ 

Λ. 280. ἔξ ἐτῶν ἄ. 

ὅλονον. Λ. 1286. πότνιαν ἄ. ὁλβίαν.
                                                                                                                                                                                                   Α. 250. εξ ετων α. 

ἄλοχους. Α. 1286. πότνιαν ά. δλβίαν, 

ἀλόχους. Β. 1050. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀ. ἀνέπεισας 

ἀλοῦν. Θ. 2. ἀπολεί μ' ἀ. ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ. 

ἀλοί. ΕΙ. 1074. ἀλλὰ τόδε πρότερον ΤΡ. τοις ά. γεπαστέα ταυτί, 

ἀλοίν. Ν. 1237. ἀ. διασμηχθεὶς δυαιτ' ἀν οὐτοσί.
                                                                                                                                                                                                     άλσος. Θ. 1149. πότνιαι, ά. ἐς ὑμέτερον
Β. 440. νῦν Ιρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄ,
                                                                                                                                                                                                     άλύει. Σ. 111. τοιαῦτ' ἀ. νουθετούμενος δ' ἀεὶ άλυκόν. Λ. 403. νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ά., δίκαιά γε. 
Fr. M. Βαβ. 13. ἀ.
                                                                                                                                                                                                   Γτ. Μ. Βαβ. 13. α. άλύσεις. Γτ. 309, 12. σφραγίδας, ά., δακτυλίους, καταπλάσματα, άλφάνει. Γτ. 308, 2. εἶπέν μ' ὁ κῆρυξ, οὖτος ά. 'Αλφειόν. Ο. 1121. ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις 'Α. πνέων. άλφιτ'. Ι. 1104. ἄλλ' ἄ. ἤδη σοι ποριῶ 'σκευσσμένα. ΕΙ. 368. οὕτ' ἄ. οὕτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος. Π. 763. ὡς ἄ. οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκω. άλφιτα. Ι. 1359. οὐκ ἔστιν ὑμιν τοις δικασταῖς ἄ.,
ήσε,
Λ. 1132. είποιμ' ἄν ἄ., εἴ με μηκύνειν δέοι ;—
Β. 1039. ἀλλ' ἄ. τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος
                                                                                                                                                                                                           Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν α. δεῖ καὶ ξύλα κώψον
```

```
άλφιτα-άμνον.
    άλφιτα. ΕΙ. 477. καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ά.
        Εκ. 819. κάπειτ' έχώρουν είς άγοραν ἐπ' ἄ. Π. 219. ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄ.
  άλφιταμοιβοί. Ο. 491. σκυτής, βαλανής, ά., τορνευτολυρασπι-
  αλφιταμούρου. Ο. 491. οκυτης, ραλανης, α., τορνευτολυραυκιδοπηγοί: άλφιταμούβου. Ν. 640. ὑπ' ἀ, παρεκόπην διχοινίκω, άλφιταμούβους. Εκ. 424. τοὺς ὰ τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας άλφίτοις. Π. 628. γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὁλιγίστοις ὰ., ἄλφιτον. Θ. 420. ἄ., ἔλαιον, οἴνον, οὐδὲ ταῦτ' ἐτι ἀλφιτόπωλιν. Εκ. 686. τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χω-
    ρείν την ά.
ἀλφιτόχρωτος. Fr. 453. ά. κεφαλής:
    ἀλφίτων. Ι. 857. τὰς ἐσβολὰς τῶν ἄ, ἄν καταλάβοιεν ἡμῶν.
Ν. 106. ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρώων ἀ,
ΕΙ. 636. τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀ,
ΕΙ. 636. τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κὰποροῦντας ἀ.,
Π. 806. ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀ.,
Fr. 79, 1. δ δ ἀ. γε πριάμενος τρείς χούνικας
ἀλῶ. Α. 662. ξύμμαχον ἔσται, κοὺ μή ποθ ἀ.
ΕΙ. 1234. ἵνα μή γ' ἀ. τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
ἀλῶ. Σ. 898. θάνατος μὲν οῦν κύνειος, ἡν ἄπαξ ά.
ἀλῶμεν. Εκ. 287. ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἡν ἀ.
ἀλῶν. Α. 772. αὶ λῆς, περίδου μοι περὶ θυμητιδὰν ἀ.,
Α. 814. τὸ δ ἄτερον, αὶ λῆς, χοίνικος μόνας ἀ.,
Εκ. 814. οὐκ οἶσθ ἐκεῖν οῦδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀ.;
ἀλῶναι. Θ. 790. κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐγκύψασαν ἀ.,
ἀλώπεκας. ΕΙ. 1190. ἐν μάχη δ' ἀ.
ἀλωπεκιδεῦσι. ΕΙ. 1067. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀ. πέπεισθε,
άλωπεκιζειν. Σ. 1241. οὐκ ἔστιν ἀ.,
ἀλωπεκίζειν. Σ. 1241. οὐκ ἔστιν ἀ.,
ἀλωπεκίζοισι. Ι. 1076. ἀ. τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
    άλωπεκίοισι. Ι. 1076. ά. τους στρατιώτας ήκασεν,
    I. 1078. τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀ. ποῦ;
ἀλωπέκων. Λ. 1269. καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἀ.
  αλώπες ν. Ο. 652. ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν å., ὡς ἀλώπες ν. Ο. 652. ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν å., ὡς ἀλώπηξ. Ι. 1075. πῶς οὖν ά. προσετέθη πρὸς τῷ κυνί; Θ. 1133. μαρὸς å., οἶον ἐπιτήκιζέ μοι. ἀλῶς. Π. 481. ἐὰν ἀ.; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. καλῶς λέγεις. ἀλώσει. Β. 594. εἰ δὲ παραληρῶν ἀ.
  άλώσεται. Σ. 893. τίς ἄρ' ὁ φεύγων οῦτος; ὅσον ά. ἄμ'. Ι. 282. νη Δί, ἐξάγων γε τὰπόρρηθ', ἄ. ἄρτον καὶ κρέας κ.τ.λ. ἄμα. Α. 346. ὡς ὅδε γε σειστὸς ἄ. τῆ στροφῆ γίγνεται. κ.τ.λ. ᾿Αμαζόνας. Λ. 678. κοὺκ ἄν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ΄ *Α.
  σκόπει, 

άμαθές. ΕΙ. 1272. εΙρήνης γ' οῦσης' ἀ. γ' εἶ καὶ κατάρατον. 

άμαθέστατ'. Σ. 1321. ἀ., οὐδὲν εΙκότας τῷ πράγματι. 

άμαθέστερόν. Β. 1445. ἀ. πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον. 

άμαθῆ. Ι. 193. ἀλλὶ εἰς ἀ. καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς 

άμαθης. Ν. 135. ἀ. γε νὴ Δ΄, ὅστις οὕτασὶ σφόδρα
        μασης. Ν. 135. α. γε νη Δι΄, οστις ουτωσι σφοορα.

Ν. 492. ἄνθρωπος ά. οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος,

842. γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ά. εἶ καὶ παχύς.

Ο. 471. ἀ. γὰρ ἔφυς κοὺ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,

Εκ. 201. 'Αργεῖος ἀ., ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός.
   άμαθία. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ά. προσή 
άμαθως. Λ. 1117. μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ά. τοῦτ' ἔδρουν, 
άμαί. Β. 1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὧ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
                                              ά. Σθενέβοιαι;
    άμαις. ΕΙ. 426. υμέτερον έντεῦθεν έργον, ἄνδρες. ἀλλὰ ταῖς ά.
Ο. 1145. οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὤσπερ ταῖς ά.
ἀμαλδυνθήσομαι. ΕΙ. 380. ἀλλ', ὧ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀ.,
άμαλδυνθήσομαι. ΕΙ. 380. άλλ', ὧ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀ, 

ἀμάξης. Π. 1014. ἐπὶ τῆς ἀ. ὅτι προσέβλεψέν μέ τις, 

ἀμαξίδα. Ν. 864. τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀ. 

ἀμαξίδας. Ν. 880. ἀ. τε σκυτίνας εἰργάζετο, 

ἀμαρτάνουτο. Ι. 464. οἵμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀ. λέγεις; 

ἀμαρτάνοντά. Π. 474. ἄπανθ' ἀ. σ' ἀποδείξειν ἐγῷ, 

ἀμαρτάνοντά. Π. 1474. ἄπανθ' ὰ. ΕΥ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε. 

ἀμαρτίαις. Ι. 1355. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον α. 

ἀμαρτίας. Σ. 745. λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ά. 

Β. 691. αἰτίαν ἐκθεῖοι λῦσω τὰς πρότερον ὰ. 

1131. ἔχει δ' ἔκαστον εἴκοσίν γ' ἀ. 

ἀμαρτωλή. Θ. 1111. οὐ παρτέν' ἐστὶν, ἀλλ' ά. γέρων.
 1131. εχεί ο εκαστον είκοσιο γ α. 

αμαρτωλή. Θ. 1111. οὐ παρτέν' ἐστὶν, ἀλλ' ά. γέρων, 

άμαρτών. Α. 1173. τον μάρμαρον, κάπειθ' ά. βάλοι Κρατίνον, 

άμαρυγά. Ο. 925. οἶάπερ ἵππων ά. 

άμας. ΕΙ. 299. ὡς τάχιστ' ά. λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία:
   άμαυρόβιοι. Ο. 685. άγε δή φύσιν άνδρες ά., φύλλων γενεά
```

προσύμοιοι, ἄμαχοι. Λ. 253. ά, γυναίκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν, ἀμαχώτερον. Λ. 1014. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀ,, ἀμβαλώμεθα. Λ. 1096. παντὰ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἀ, ἀμβατε. Α. 732. ά. ποττὰν μάδδαν, αἴ χ' εῦρητέ πα ἀμβροσίαι. Ο. 1320. Σοφία, Πόθος, ἀ. Χάριτες,

άμβροσίαν. Ι. 1095. ά. κατά σοῦ, κατά τούτου δὲ σκοροδάλμην.

```
άμβροσίαν. ΕΙ. 724. την τοῦ Γανυμήδους ά. σιτήσεται.
 ΕΙ. 854. παρά τοις θεοίσιν ά. λείχειν άνω. 
άμβροσίας. Α. 196. αὐται μὲν ὅζουσ΄ ά. καὶ νέκταρος, 
άμβροσίων. Ο. 750. Φρύνιχος ά. μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν,
                                वेहरे क्रई-
αει φε-

άμβροτον. Ο. 1749. ὧ Διδε ἄ. ἔγχος πυρφόρον,

Θ. 1154. ὅργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄ. ὅψιν.

ὰμέ. Α. 759. παρ' ἀ πολυτίματος, ᾳπερ τοὶ θεοί. κ.τ.λ.

ἀμέ. Λ. 95. ὅ τι λῆς ποθ' ἀ. ΛΥ. νη Δί', ὧ φίλη γύναι.

ἀμέγαρτον. Ο. 1049. πάθος ἀ. ἐπὶ κακῶν παρουσία;

ἄμεινον. Ι. 494. ἴν' ἄ., ὧ τᾶν, ἐποροδισμένος μάχη.
      Ι. 1035. νη τὸν Ποπειδώ πολύ γ' ά., ὧ Γλάνι.
      Σ. 173. μὰ Δί', ἀλλ' ἄ. ἀλλὰ τον ὅνον ἔξαγε.
     781. πολλώ γ' ά. καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,

ΕΙ. 1057. ὁπτὰν ἄ. πρώτον. ΙΕ. ἀλλὰ ταυταγὶ

1259. ά. ἡ νῦν αὕτ' ἀποδώσεται πολύ.

Ο. 785. οὐδέν ἐστ' ἄ. οὐδ' ἤδιον ἡ φῦσαι πτερά.
Ο. 785. οὐδέν ἐστ' ἄ. οὐδ' ἥδιον ἡ φῦσαι πτερά.
Β. 977. οἰκεῖν ἄ. ἡ πρὸ τοῦ,
Π. 344. ὧ Βλεψίδημ', ἄ. ἡ χθὲς πράττομεν,
498. καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τἰς ἀν ἔξεύροι ποτ' ἄ.;
ἀμείνον'. Ι. 617. ὧ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀ. ἔτι τῶν λόγων
Σ. 1047. μὴ πώποτ' ἀ. ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
ἀμείνόνως. Γ. 321. ἀ.
 άμείνω. Ι. 1262. ίδειν ά. τἢ Κεχηναίων πόλει.

Α. 650. ἢν ά. γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων,

ἀμείνων. Ι. 1208. ἀνὴρ ἀ. περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
     Ν. 954. δπότερος αὐτοῦν λέγων à. φωτήσεται.
Θ. 808. ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν à.,
      Π. 573. ότιη ζητείε τουτ' άναπείσειν ήμας, ώς έστιν ά.
αμέλγει. Ι. 326. ἢ σὰ πιστεύων ἀ. τῶν ξένων τοὺς καρπίμους, ἀμέλει. Α. 368. ἀ. μὰ τὸν Δί οὐκ ἐνασπιδώσομαι, Ν. 422. ἀ. θαρρῶν, οὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἀν. 488. πῶς οῦν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἀ., καλῶς, 877. ἀ., δίδασκε θυμόσοφός ἐστιν φύσει.
      1111. α., κοιμεί τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
Λ. 172. ἡμεῖς α. σοι τά γε παρ' ἡμιν πείσομεν.
842. α., ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΑΥ. καὶ μὴν ἐγὼ
 935. ά., ποιήσεις τοῦτο: ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.

Β. 532. ά., καλῶς: ἔχ' αὕτ'. ἴσως γάρ τοὶ ποτε
Εκ. 800. ά. κομιοῦσιν. ΑΝ. Β. ἤν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ἀμελῆ. Ν. 989. τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀ. τῆς Τρι-
 τογενείας.

ἀμελής. Λ. 882. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ' ἀλλ' ἀ. αὐτῷ πατὴρ

ἀμελῆσαι. Εκ. 587. δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρ-
 χαίων ά. άμελήσας. Ν. 409. άπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κặτ οὐκ
                                 ξσχων ά.
Π. 557. σκώπτειν πειρά καὶ κωμφδεῖν τοῦ σπουδάζειν ά., 
ἀμελοῦσιν. Π. 516. ἡν ἐξῆ ζῆν ἀργοῖε ὑμῖν τούτων πάντων ά.; 
ἀμενηνά. Ο. 686. ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα
άμενηνά. Ο. 686. ὁλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ ἀ, 
Fr. 1. ἀ. κάρηνα. 
ἀμέραιστν. Β. 243. ηλίοιε ἐν ἀ. 
ἀμές. Λ. 1162. ἀ. γε λῶμες, αἴ τις ἀμὶν τοὕγκυκλον 
ἀμές. Λ. 168. καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀ. πείσομες 
ἀμεταχειρίστων. Fr. 579. ἀ. τῶν κοινῶν 
ἀμέτρητ'. Ν. 264. ἄ δέσποτ' ἄναξ, ἀ. 'Αὴρ, ὑς ἔχεις τὴν γῆν 
μετέρρον.
 μετέωρον, 

άμηγέπη. Α. 608. ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ά. 

άμητα. Π. 999. ἄ. προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ, 

ἀμηχανίας. Ο. 475. ὑπ' ἀ, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῆ κεφαλῆ
                                  κατορύξαι.
 κατορυξαι.
ἀμήχανον. Β. 1429. καὶ πόριμον αὐτῷ, τἢ πόλει δ' ἀ.
ἀμηχάνων. Ι. 759. κὰκ τῶν ὰ. πόρους εὐμηχάνους πορίζων.
ἀμίδ'. Β. 544. χηστρίδ', εἶτ' ἤτησεν ὰ., ἐ-
ἀμίδα. Σ. 935. ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὖτος; ἀ. μοι δότω.
ἄμιλλα. Ι. 556. μειρακίων θ' ἄ. λαμ-
ἀμιλλήσεσθον. ΕΙ. 950. οὖκουν ἀ.; ἀς
άμιν. Α. 821. δθενπερ άρχὰ τῶν κακῶν ἀ. ἔφυ. 

άμιν. Α. 832. καὶ χαίρε πόλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἀ. οὐκ ἐπιχώριον. 

Α. 1081. παντᾶ τις ἐλσῶν ἀ. εἰράναν σέτω. 

1162. ἀμές γε λῶμες, αἴ τις ἀ. τοὕγκυκλον 

1298. Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὰν ἀ.
άμίς. Σ. 807. ἀ΄ μὲν, οὐρητιάσης, αὐτηὶ
Θ. 633. σκάφιον Ξένυλλ' ήτησεν οὐ γὰρ ῆν ἀ.
"Αμμων. Ο. 716. ἐσμὲν δ' ὑμῖν "Α. Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοίβος
 'Απόλλων.
''Αμμων'. Ο. 619. οὐδ' els ''Α. ἐλθόντες ἐκεῖ
άμνοι. ΕΙ. 935. ώστ' ἐσόμεθ' άλλήλοισιν ά. τοὺς τρόπους 
άμνοκῶν. Ι. 264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστιν ἀ.,
άμνόν, Ο. 1559. σφάγι' έχων καμήλον ά.-
```

άμόθεν. Fr. 580. d. άμοῖσι. Λ. 1181. ά. ΑΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις. αμοίου. Λ. 1181. α. Αθ. και γαρ ναι μα Δία Καρυστίοις. άμοργινο. Λ. 735. τάλαιν' έγω, τάλαινα τῆς ἀ., άμοργινο. Λ. 737. ἐπὶ τὴν ἄ. τὴν άλοπον ἔξέρχεται. άμοργίνοις. Λ. 150. κάν τοῖς χιτωνίσισι τοῖς ἀ, άμοῦ. Β. 1062. ά. χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δράσας ; ἄμουσόν. Θ. 159. ἄλλως τ' ἄ. ἐστι ποιητὴν ίδειν άμουσος. Σ. 1074. ραδίως έγω διδάξω, κάν ά. ή τὸ πρίν. άμπάλλετε. Β. 1358. τὰ κῶλά τ' ά., κυάμπάλλοντι. Λ. 1310. ά. πυκνά ποδοίν άμπέλια. Α. 512. κάμοι γάρ έστιν ά. κεκομμένα. ΕΙ. 596. ὤστε σὲ τά τ' ά. άμπελίδος. Α. 995. πρώτα μέν αν δ. δρχον ελάσαι μακρόν, αμπελίος. Α. 393. πρωτα μεν αν α. ορχον ελασαι μακρον, άμπελίς. Ο. 304. πορφυρίς, κερχνής, κολυμβίς α.. φήνη, δρύοψ. άμπελοι. Ν. 1124. ήνικ ἀν γάρ οῖ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἴ τ' ἄ., άμπελον. Σ. 1291. εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄ. άμπελου. Α. 308. τῆς ά. δ΄ ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες Β. 1320. οὐάνθας γάνος ἀ., άμπελουργός. ΕΙ. 190. Τρυγαῖος 'Αθμονεὺς, ἀ. δεξιὸς, ἀμπέλους. Α. 232. ωἡποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὸς ἀ. άμπέλους. Α. 232. μήποτε πατώσιν έτι τας έμας ά Ν. 1119. είτα τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ά. φυλάξομεν, ΕΙ. 557. Fr. ΕΙ. Δ. 2. δαμενός σ' ίδων προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀ. ΕΙ. 1162. τὰς Λημνίας ἀ. άμπέλων. Α. 183. σπονδάε φέρειε, τῶν ά, τετμημένων; Α. 987. ἔξέχει θ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τῶν ά. ἀμπεπαρμένον. Α. 796. ἄδιστον ἄν τὸν ὁδελὸν ά. άμπεπαρμένον. Α. 796. ἄδιστον ἀν τὸν ὁδελὸν ἀ.
άμπετομαι, Ο. 1372. ἀ. δὴ πρὸς 'Ολνμπον πτερύγεσσι κούφαις'
άμπέχει. Α. 1024. ὧ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀ.;
Ο. 1567. οὖτος, τι δρᾶς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀ.;
Εκ. 374. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀ. χιτώνιον;
άμπέχεται. Π. 897. ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀ. τριβώνιον,
άμπέχονον. Fr. 309, 7. ζῶμ', α. τρύφημα, παρυφὲς, ξυστίδα,
άμπισχετε. Σ. 1153. εἶπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀ.
άμπισχόμενος. Σ. 1150. καὶ στῆθί γ' ὰ. Φ1. οἰμοι δείλαιος·
Εκ. 332. τὸ κροκωτίδιον ἀ., οὐνδύεται.
άμπισχώνται. Ο. 1090. χλαίνας οὐκ ἀ.
ἀμπισχών. Β. 1063. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας βάκι' ἀ., ἵν'
ἐλεινοὶ Exervol άμπτάμενος. Λ. 106. πορπακισάμενος φροῦδος d. εβα. άμυγδαλας. Fr. 488, 1. άγε νυν τὰς d. λαβὰν 'Αμύκλαις. Λ. 1299. κλεῶα τὰν 'Α. ['Απόλλω] σιὰν άμυλοι. Α. 1092. ά., πλακοῦντες, σησαμοῦντες, Ιτρία, άμύλους. ΕΙ. 1195. ἔπειτ' ἐπέσφερε τοὺς ἀ. καὶ τὰς κίχλας άμυνάθετέ. Ν. 1323. ά. μοι τυπτομένφ πάση τέχνη. άμύνατε. Σ. 197. ἄ ξυνδικασται και Κλέων, ά. άμυνει. Ι. 222. χώπως ά. τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος άμύνειν. Ι. 577. προϊκα γενναίως ά. καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις. Εκ. 573. ταίσι φίλαισιν ά. Π. 256. ἄλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἢ δεῖ παρόντ' ἀ. ἀμύνεται. Ν. 1428. ὡς τοὺς πατέρας ὰ. καίτοι τί διαφέρουσιν 'Αμυνία. Ν. 690. ὅπως ἄν; ὡδὶ, δεῦρο δεῦρ', 'Α. Αμυνία. Ν. 31. τρείε μναί διφρίσκου και τροχοίν 'Α. Ν. 689. πῶς ἀν καλέσειας ἐντυχῶν 'Α.;
'Αμυνίαν. Ν. 691. ὀρᾶς; γυναίκα τὴν 'Α. καλεῖς.
'Αμυνίας. Ν. 686. Φιλάξενος, Μελησίας, 'Α.
Σ. 74. 'Α. μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὐτοσὶ
1267. ἀλλ' 'Α. ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλου, άμυνίας. Ι. 570. ήρίθμησεν, άλλ' ὁ θυμός εὐθὺς ην ά. αμυνους 1. 570. ημεριησεν, αλ. Ο συμος είσους ην α. άμυνους Β. 820. φωτός ά. φρενοτέκτονος άνδρος άμυνους Ι. 244. άνδρες έγγγις άλλ' ά., κάπαναστρέφου πάλιν. Ι. 246. άλλ' ά. καὶ δίωκε καὶ τροπήν αὐτοῦ ποιοῦ. άμυνοῦμέν. Σ. 383. ά. σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἄπαντες καλέσαντες, αμυνοῦμέν. Σ. 383. ἀ. σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἄπαντες καλέσαντες, άμυντέον. Λ. 661. ἀλλ' ἀ. τὸ πραγμ ὅστις γ' ἐνόρχης ἐστ' ἀνήρ. ἀμύνων. Ι. 790. καὶ μὴν εἶ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμφ μᾶλλον ἀ. ᾿Αμύνων. Εκ. 365. ἀρ οἰδ' 'Α.; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. ἄμυστιν. Α. 1229. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄ. ἐξέλαψα ἀμφαρίστερον. Fr. 432. ἀ. ἀμφήκει. Ν. 1160. ἀ. γλώττη λάμπων, ἀμφί. Α. 1072. τίς ἀ. χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ; κ.τ.λ. Ν. 595. ἀ. μοι αῦτε, Φοίβ' ἀναξ ἀμφιανεκτίζειν. Fr. 151. ἀ.; ἀμφιανεκτίζειν. Fr. 151. ἀ.; ἀμφιδέας. Fr. 309, 11. χλίδωνα, περόνας, ἀ. ὅρμους, πέδας, ἀμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Έρως καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Τὸν συκοφάντην τουτονί, ἀμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Έρως καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Έρως καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Έρως καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Τὸν συκοφάντην τουτονί, ἀν στῶ τρέχων καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Έρως καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Τὸν συκοφάντην τουτονί, ἀν στῶν τρέχων καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Τὸν συκοφάντην τουτονί, ἀν στῶν τρέχων καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Τὸν συκοφάντην τουτονί, ἀν στῶν τρέχων καμφιθαλής. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Τὸν συκοφάντην τουτονί, ἀν στῶν τρέχων καμφιθαλής. αμφίθαλης. Ο. 1/3/. ο ο α. Ερως "Αμφίθεε. Α. 176. χαῖρ', 'Α. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἄν στῶ τρέχων" "Αμφίθεος. Α. 46. έγω. ΚΗ, τίς ῶν; ΑΜ. 'Α. ΚΗ. οὐκ ἄν-θρωπος; ΑΜ. οὕ, Α. 47. ἀλλ' ἀθάνατος, ὁ γὰρ 'Α. Δήμητρος ἦν

'Αμφίθεος. Α. 175. ἄλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ 'Α. δδί.
'Αμφίθεος. Α. 129. ἀλλ' 'Α. μοι ποῦ 'στιν; ΑΜ. οὐτοσὶ πάρα.
ἀμφίθεσθε. Α. 744. ἀλλ' ἀ. καὶ ταδὶ τὰ ἐνγχία,
ἀμφιλάλοις. Β. 679. φιλοτιμότεραι Κλεωφῶντος, ἐφ' οῦ δὴ αμφιλαλοίς. Β. 678. φιλοτιμοτέραι ελεωφωντός, εφ χείλεσιν ά.
ἀμφιμασχάλου. 1. 882. οὐπώποτ' ά. τὸν Δῆμον ἡξίωσας,
'Αμφίονος. Ο. 1247. μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους 'Α.
ἀμφίπολοι. Β. 1338. ἀλλά μοι ά. λύχνον ἄψατε
ἀμφιπόλοιο. Fr. 123. καὶ κ' ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ά.
ἀμφιπττυβίζεθ'. Ο. 235. βῶλον ά. ἄδε λεπτὸν άμφοδον. Fr. 304. ἄ. ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοῦνομα, ἀμφοῖν. Σ. 725. ἢ που σοφὸς ἢν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἀν ἀ. αμφοίν. Σ. 725. ή που σοφὸς ήν ὕστις ξφασκεν, πρὶν ἄν ἀ, μῦθον ἀκούσης,
ΕΙ. 1233. καὶ τῆδ΄. ΘΩ. ἄμ΄ ἀ. δῆτ΄; ΤΡ. ἔγωγε νὴ Δία, 1309. καὶ σμώχετ ἀ. ταῖν γνάθοιν οὐδὲν γὰρ, ἄ πονηροί, Ο. 35. ἀνεπτόμεσθ΄ ἐκ τῆς πατρίδος ἀ. ποδοῖν,
Β. 899. λῆμα δ΄ οὐκ ἄτολμον ἀ.,
Π. 512. οὐδείς ἀ. δ΄ ὑμῶν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐθελήσει ἀμφορέα. Ετ. 285, 1. τρέχ΄ ἐς τὸν οἶνον ἀ. κενὸν λαβῶν ἀμφορεάφορεῖν. Ετ. 285, 3. κάπειτα μίσθου σαντὸν ἀ, ἀμφορείδια. Εκ. 1119. τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀ. ἀμφορῆς. Ν. 1203. ἀριθμὸς πρόβατ' ἄλλοις Α γενησιώνου. άμφορής. Ν. 1203. άριθμός, πρόβατ' άλλως, ά. νενησμένοι; άμφορῆς. Ν. 1203. ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀ. νενησμένοι; Π. 807. οἱ δ' ἀ. οἶνου μέλανος ἀνθοσμίου. ἀμφοτέρας. Εκ. 1091. πῶς οἶν δικωπεῖν ἀ. ἀμφοτέρας. Σ. 1242. οὐδ' ἀ. γίγνεσθαι φίλον. ἀμφοτέρων. Σ. 920. πρὶν ἀν γ' ἀκούσης ά. ΦΙ. ἀλλ', ὧγαθὲ, ἄμφω. Α. 1216. ἐμοῦ δέ γε σφὰ τοῦ πέους ἄ. μέσου Ι. 429. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μὰλλον ἄ. Ν. 112. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄ. τὰ λόγω, 849. ἀλεκτρυόν'. ΣΤ. ἄ. ταὐτό; καταγέλαστος εἶ. ΕΙ. 809. φός τε καὶ αὐτὸς, ἄ. Ο. 347. ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄ. 646. ἄ. ΠΕ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῖρο τοίνυν εἴσιτον Π. 581. ἀλλ' ὧ Κρονικαῖς λήμαις δντως λημῶντες τὰς φρένας ἄ., ἀμώμητον ΕΙ. 1299. ἔντος, ἀ. κάλλιπον οὐκ ἐθὲλων. ἀμῶν. Ι. 392. κᾳτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀ. θέρος. άμων. Ι. 392. κατ' άνηρ έδοξεν είναι, τάλλότριον ά. θέρος. αμών. Λ. 168. καὶ τῶς μὲν ἀ. ἀνδρας άμὲς πείσομες άμων. Α. 168. καὶ τῶς μὲν ἀ. ἀνδρας άμὲς πείσομες άμωσγέπως. Θ. 429. ὅλεθρών τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἄ., ἄν. Α. 44. πάριθ', ὡς ἃ. ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος, κ.τ.λ. Ι. 13. τίς οὖν γένοιτ' ἄ.; λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε, κ.τ.λ. αν. Ν. 89. καὶ μάνθαν' ἐλθὰν α. ἐγὰ παραινέσω. κ.τ.λ. αν'. Β. 440. νῦν ἰρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον α. άλσος άν'. Θ. 1039. ἀπό δὲ συγγύνων, ἀλλ' ἀ. ἄνα. Ι. 1297. Ἰθ' ὧ ά., πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῆ τραπέζη.
ἀνά. Σ. 784. ἀ. τοί με πείθειε. ἀλλ' ἐκεῖν' οὕπω λέγειε,
Ο. 1263. μηδέ τιν' ἰερόθυτον ἀ. δάπεδον ἔτι κ.τ.λ.
ἀναβάδην. Α. 399. οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ὰ. ποιεῖ
Α. 410. Εὐριπίδη, ΕΥ. τὶ λέλακας; ΔΙ. ὰ. ποιεῖς,
Π. 1123. νυνὶ δὲ πεινῶν ἀ. ἀναπαύομαι. άνάβαιν'. Σ. 398. ά. άνύσας κατά την έτέραν και ταίσιν φυλλάσι παίε, Σ. 944. ά. ἀπολογοῦ, τί σεσιώπηκας; λέγε. ἀνάβαινε. Ι. 149. ά. σωτήρ τῆ πόλει καὶ νῶν φανείς. Σ΄ 1341. ἀ. δεῦρο χρυσομηλολόνθιον, ἀναβαίνετ'. Σ΄ 977. ἀ. ὧ πονηρὰ, καὶ κνυζούμενα ἀναβαλεῖ. Σ΄ 1152. οὐκ ἀ.; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὧγαθὲ, ἀναβαλλομένη. Εκ. 97. ἀ. δείξειε τὸν Φορμίσιον. ἀναβαλοῦ. Ν. 1139. τὸ δ' ἀ. μοι, τὸ δ' ἄφες," οὕ φασίν ποτε Σ. 1132. τηνδί δὲ χλαῖναν ἀ. τριβωνικῶς. Σ. 1132. τηνδί δὲ χλαῖναν ἀ, τριβωνικῶς.

1135. ἔχ', ἀ, τηνδί λαβὼν, καὶ μὴ λάλει.

ΕΙ. 1269. αὐτοῦ παρ ἐμὲ στὰν πρότερον ἀ, 'νθαδί.
ἀναβάς. Σ. 905. σίγα, κάθιζε, σὺ δὶ ἀναβὰς κατηγόρει.
Β. 130. ἀ. ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν Δι. τὶ δρῶ;
ἀναβεβλήμεθα. Εκ. 983. εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀ,
ἀνάβηθι. Σ. 963. ἀ, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα·
ἀναβῆναι. Fr. 317. ἀ, τὴν γυναίκα βούλομαι,
ἀναβώνν. Β. 177. λάβ ἐντἐ ὁβολούς. ΝΕ. ἀ. νυν πάλιν.
ἀναβών. Fr. 725. ἀ, ἐκ τῆς νόσου.
ἀναβλέψαι. Π. 117. οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀ. ΧΡ. τί φής;
ἀναβλέψας. Ν. 346. ἤδη ποτ ἀ. εἶδες νεφέλην Κενταύρω ὑμοίαν
Π. 676. ἔπετ ὰ. ὀρῶ τὸν ἰερέα
ἀναβλέψειας. Π. 95. εἰ πάλιν ἀ. ἄσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀναβλέψεις. Π. 866. εἰ πάλιν ἀ. ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
ἀναβλέψτς. Π. 126. ἐὰν ἀ. σὸ κὰν μικρὸν χρόνον; ἀναβλέψης. Π. 126. ἐὰν ἀ. σὸ κὰν μικρόν χρόνον; ἀναβοὰ. Εκ. 399. κάπειθ' ὁ δῆμος ἀ. πόσον δοκεῖς, άναβοά. Εκ. 399. καπειθ ο σημος α. ποσον σοκεις, άναβοάσομαι. Π. 639. ά. τόν εύπαιδα καὶ άναβοήσας. Εκ. 403. ὁ δ' ά. καὶ περιβλέψας έφη άναβόησον. Ν. 220. ῖθ' οὖτος, ά. αὐτόν μοι μέγα ἀναβολάς. ΕΙ. 830. τὶ δ' ἔδρων; ΤΡ. ξυνελέγοντ' ά. ποτώμεναι,

άναβολάς. Ο. 1385. ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ά. Ο. 1386. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀ, λάβοι; ἀνάβραστ'. Β. 553. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀ, εἴκοσιν ανάβραστ. Β. 553. και κρέα γε πρός τουτοισιν α. είκοσιν ἀναβράττετ'. Α. 1005. ἀ. ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε ἀναβράττω. ΕΙ. 1197. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡ. ἀ. κίχλας. ἄναγ. Ο. 383. «ἴδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἶξασιν. ἄ. ἐπὶ σκέλος. Ο. 400. ἄ. ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν, ἄναγε. Ο. 1720. ἄ., δίεχε, πάραγε, πάρεχε, ἀνάγειν. Β. 77. μέλλεις ὰ., εἶπερ' γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν; ἀνάγεσθαι. Λ. 607. σὸ δὲ κωλύεις ἀ. αναγεσθαι. Α. 607. συ δέ καλύεις ά. ἀναγεύσ'. Ν. 523. πρώτους ἡξίωσ' ὰ. ὑμᾶς, ἡ παρέσχε μοι ἀναγίγνωσκε. Ι. 1065. προσέχω' σὺ δ' ἀ., τοῦς ναύταισί μου ἀναγιγνώσκοντί. Β. 52. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ά. μοι ἀναγκάζευν. Π. 799. προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀ. γελᾶν. ἀναγκάζω. Ι. 1147. κλέπτοντας' ἔπειτ' ἀ. ἀναγκάζων. Ν. 379. δ' ἀ. ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὺχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φίρεσθαι. φέρεσθαι: άναγκάζωσι. Εκ. 467. ἔπειτ' ά. πρός βίαν ΧΡ. τί δραν; ἀναγκαίως. Σ. 261. ὕδωρ ά. ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι. ΕΙ. 334. ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοί μοὕστ' ά. ἔχον. άνάγκας. Ν. 1075. είεν. πάρειμ εντεύθεν ές τάς τής φύσεως ά. άναγκάσαι. Π. 1028. ά. δίκαιόν έστι νη Δία άναγκάσει. Εκ. 1012. ά. τουτί σε. ΝΕΑ. τοῦτο δ' ἔστι τί; ἀναγκάσειν. Λ. 121. ά. τους άνδρας εἰρήνην ἄγειν, ἀναγκάσευ. Λ. 1382. μὰ Δί', ἀλλ' ά. κυνηγετεῦν ἐγὰ ἀνάγκη. Ν. 437. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας' ἡ γὰρ ά, με πιέζει πιέξει
Σ. 1153. είπερ γ' ἀ., κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
ΕΙ. 373. ἄπασ' ἀ. 'στ' ἀποθανεῖν ; ΕΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Λ. 472. τὴν χεῖρ' ἐἀν δὲ τοῦτο δρῷς, κυλοιδιῶν ἀ.
Θ. 167. ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀ. τῷ φύσει.
171. ἄπασ' ἀ. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
Β. 596. αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀ. Β. 596. αυθιε αιρέσθαι σ α.

1058. ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὧ κακόδαιμον, ἀ.
Εκ. 714. ἐμὲ γὰρ ὰ. ταῦτα δρῶν ἡρημένην

1006. ἀλλ' οὐκ ἀ. μοὐστὶν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν

1029. καὶ ταῦτ' ἀ. μοὐστί; ΓΡ. Α. Διομήδειά γε.
Π. 5. μετέχειν ἀ. τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. άνάγκην. Ν. 377. κατακρημνάμεναι πλήρεις δμβρου δι' ά., είτα βαρείαι Ν. 969. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως προς τὴν ἐμὴν ά. Fr. 512, 2. καὶ τὴν ά. ἐς κόρακας ἐντευθενί; άνάγκης. Ι. 804. άλλ' ὑπ' ἀ. άμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε άνάγκης. Ι. 804. άλλ' ὑπ' ά. αμα καὶ χρειας και μισθου προς σε κεχήνη Ν. 405. ἔνδοθεν αὐτὰς ὅσπερ κύστιν φυσῷ, κάπειθ' ὑπ' ἀ. ἀναγνῶ. Ι. 118. φέρ' αὐτὰν, ἵν' ἀ. σὐ δ' ἔγχεον πιεῖν Ν. 19. κάκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀ. λαβὼν ἀναγνώσεσθέ. Ι. 1011. ἄγε νιν ὅπως αὐτοὺς ἀ. μοι, ἀναγυρύξη. Ν. 945. τὸ τελευταῖον δ', ἡν ἀ., ἀνάγυρός. Λ. 68. ὁ γοῦν ἀ. μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ. 'Αναγυρουντόθεν. Λ. 67. πόθεν εἰσίν; ΛΥ. 'Α. ΚΑ. νὴ τὸν Δία· ἀναδιέκνυται. Ν. 304. ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀ., ἀναδίσεσθον. Β. 1106. λέγετον, ἔπτον, ά.. άναδέρεσθον. Β. 1106. λέγετον, ἔπιτον, ά., άναδήματα. Fr. 309, 2. προκόμιον, όχθοίβους, μίτρας, ά., άναδήσαι. Π. 764. νη την Έκάτην, κάγὼ δ' ά. βούλομαι άναδίδαξειν. Σ 515. ά. οἴομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις. άναδίδαξον. Ι. 153. τον χρησμόν ά. αυτόν ώς έχει άναδίδασκέ. Ι. 202. πως ουν πρός έμε ταυτ' έστιν; ά. με. άναδιδάσκει. Ι. 1045. εν ουκ ά. σε των λογίων έκων άνάδος. Α. 245. ἄ μητερ, ά. δεθρο την ετνήρυσαν, άναδύομαι. Β. 860. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὺκ ἀ., άναδύσει. Β. 1460. εθρισκε νη Δί', είπερ' ά. πάλιν. άναδων. Π. 589. λήροις ά. τους νικωντας τον πλούτον ές παρ' έαυτώ,
ἀναζυγώσαι. Fr. 581. ά.
ἀναζυγώσας. Fr. 581. την θύραν ά.
ἀναζυγώσας. Fr. 581. την θύραν ά.
ἀναθαρρήση. I. 806. καὶ χίδρα φαγὰν ἀ. καὶ στεμφύλω ἐς
λόγον ἔλθη,
ἀναθείναι. II. 1056. καὶ κε γυνή φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνηρ ἀ.
ἀναθείναι. II. 1089. ἐλθὰν ἀ. τοὺς στεφάνους τούσδ΄ οὐς ἔχω. άναθείς. Ν. 1453. ὑμῖν ἀ. ἄπαντα τὰμὰ πράγματα. αναίδεις. Ν. 1453. υμιν α, απαντα ταμα πραγματα.
Ο. 546. ά. γαρ ἐγώ σοι
Π. 69. ά. γαρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπῶν ἀναθήσων. Π. 844. καὶ τοῦτ' ἀ. ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν
Π. 848. καὶ ταῦτ' ἀ. ἔφερες οὖτ; ΔΙ. νὴ τὸν Δία. ἀναιδεία. Γτ. 29. ἄ παρανοία καὶ ἀ. ἀναιδεία. Ι. 277. ἡ νδ' ἀ. παρέλθης, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Ι. 409. οὕ τοἱ μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, ἀναίδειαν. Ι. 322. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀ. ἀναιδείας. Ν. 1236. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀ. ἔτι. άναιδές. Λ. 369. οὐδὲν γὰρ ώδὶ θρέμμ' ά. ἐστιν ώς γυναίκες.

άναιδέστεροι. Ι. 385. των άναιδων ά. καὶ τὸ πράγμ' ἢν ἄρ' οὐ άναιδεύεται. Ι. 397. ώς δὲ πρὸς πᾶν ά. κου μεθίάναιδέως. ΕΙ. 48. ώς κείνος ά. σπατίλην έσθίει. άναιδή. Ι. 638. φωνήν τ' ά. ταῦτα φροντίζοντί μοι άναιδής. Λ. 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ά. οὐδεμία πόρδαλις. άναιδών. Ι. 383. τῶν ά. ἀναιδέστεροι: καὶ τὸ πράγμ' ἦν ἄρ' οὐ άναιδώς. Θ. 525. κατά τὸ φανερὸν ὧδ' ά. άναι σχυντεί. Θ. 708. τοι αύτα ποιών δδ' ά.; άναι σχυντήσετε. Λ. 460. οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ά.; άναι σχυντάς. Θ. 611. έασον οὐρῆσαί μ'. ΚΛ. ά. τις εἶ. ἀναί σχυντος. Α. 287. τοῦτ' ἐρωτᾶς; ά. εἶ καὶ βδελυρὸς, Α. 491. α. ων σιδηρούς τ' ανήρ, άναισχύντων. Θ. 531. άλλ' οὐ γάρ έστι τῶν α. φύσει γυναικῶν ἀνακαλεῖν. Fr. 814, 1. μήτε Μούσας α. ἐλικοβοστρύχους άνακάψαι. Ο. 579. καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ά. άνάκειται. Ο. 638. όσα δὲ γνώμη δεί βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε άνακογχυλιάζων. Σ. 589. της δ' ἐπικλήρου την διαθήκην άδιανακοινοῦσθαί. Ν. 470. βουλομένος α. τε καὶ ές λόγον έλθεῖν, άνακοινώσατε, Λ. 1177. τοῖε ξυμμάχοιε έλθόντεε ά. άνακραγών. Σ. 1311. δ δ' ά. ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι 'Ανακρέοντος. Fr. 2. 'Α. άνακρουσήται. Σ 399. ήν πως πρύμνην ά. πληγείς ταις είρεσιώναις. ἄνακτ'. Θ. 128. ὧν χάριν ἅ, ἄγαλλε Φοίβον [τιμῷ]. ἄνακτα. Β. 1259. τὸν βακχεῖον ἅ., ανακτας. Ο. 781. είλε δε θάμβος ά. 'Ολυμπιάδες δε μέλος Χάριτες Μοῦ-ἀνακυκῶσι, Α. 671. οἱ δὲ Θασίαν ὰ. λιπαράμπυκα, άνακυκωσαν. Π. 302. έγω δέ την Κίρκην γε την τὰ φάρμακ' ά., Π. 309. οὐκοῦν σε την Κίρκην γε την τὰ φάρμακ' ά. ἀνακύπτων. Fr. 554. ώστ' ά. καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος οΰνεκα τοῦδε άνακύψεται. Ο. 146, ήμιν γε παρά θάλατταν, ϊν' ά, άνακωδώνισον. Fr. 288. ἴθι δή λαβών τὸν βόμβον ά, άναλαβών. I. 682. ὁβολοῦ κοριάννοις ά, ἐλήλυθα. άναλδείς. Σ. 1045. ας ύπο του μή γνωναι καθαρώς ύμεις έποιήgar à. άναλέξει. Ο. 591. άλλ' ά. πάντας καθαρώς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλών άναλίσκοις. Θ. 1131. μάτην ἀ. ἄν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ ἀναλίσκοντα. Ι. 913. ραρχείν, ἀ. τῶν ἀναλοῦν. Fr. 15, 1. εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀ. ταῦτα καὶ τὰ τείχη. ἀνάλουν. Fr. 15, 2. εἰς οἴ ἀ. οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα. άναλθσαι. ΕΙ. 1073. ούπω θέσφατον ήν Είρηνης δέσμ' ά., αναλύσαι. ΕΙ. 1073. ούπω θεσφατον ην Ειρηνης δεσμ α., ἀναλών. Ι. 915. εἰς ἡν ἀ. οὐκ ἐφέ-Π. 248. πάλιν τ' ἀ., ἡνίκ' ἀν τούτου δέη. ἀναλώσαντες. Λ. 654. εἶτ' ἀ οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφορὰς, ἀναλώσας. Λ. 467. ὧ πολλ' ἀ. ἔπη, πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς, Π. 381. τρεῖς μνᾶς ὰ. λογίσασθαι δώδεκα. ἀναμασώμενοι. Σ. 788. μόλις τὰ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀ. ἀναμεῖναι. Λ. 526. ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ γοῦν ἀ.: χρήν ά.; ἀναμείνη. Ι. 799. ήν ά. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραἀνάμεινον. Ι 1100. μήπω γ', Ικετεύω σ', ἀλλ' ἀ., ὡς ἐγὼ Β. 175. ἀ., ὧ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. Π. 1100. ὧ Καρίων, ἀ. ΚΑ. οὖτος, εἰπέ μοι, 11. 1100. ω Καριων, α. ΚΑ. ουτος, είπε μοι, ανάμενε. Θ. 613. ἀ. δήτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα· ἀνάμενε. Σ. 798. ἀ. νυν εγὼ δε ταῦθ ήξω φέρων. ἀναμενείς. Σ. 777. λέγη μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀ., ἀναμένουσ'. ΕΙ. 728. ποθοῦντες ὑμᾶς ἀ. ἐστυκότες. ἀναμένω. Θ. 612. σὰ δ' οῦν ποίει τουτ'. ἀ. γὰρ ἐνθάδε· ἀναμενῶ. Β. 194. ποῦ δῆτ' ἀ.; ΧΑ, παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον, κάνωστα. Ν. 984. ἀναμένω τε καὶ λιτολιάδου ὰιδιον, ἀναμενῶ. Β. 194. ἀναμένα τε καὶ λιτολιάδου. Αι σε τε καὶ λιτολιάδου. Αναμένου καὶ τε τε διαμένου καὶ σε τε διαμένου καὶ σε τε διαμένου καὶ τε τε διαμένου καὶ σε τε διαμένου καὶ σε διαμένου καὶ διαμένου καὶ σε διαμέν άναμενω. Β. 194 ποῦ δῆτ ἀ.; ΧΑ, παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον, ἀνάμεστα Ν. 984. ἀρχαίὰ γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων α. ἀναμετρεῖσθου. Ν. 203. γῆν ἀ. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικήν; ἀναμετρήσασθοι. Fr. 518. οὕκουν μ' ἐἀσεις ἀ. τάδε; ἀναμετρήσεις. Ο. 1020. οὐκ ἀ. σαντὸν ἀπιὰν ἀλλαχῆ; ἀναμιγήσκομαι Εκ. 552. φράσαντά σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀ. ἀναμνησθέντες. Ε. 449. οὐδ' ἀ. ὅθ' εὐρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε ἀναμνησθέντες. ΕΙ. 571. ἀλλ' ἀ., ἄνδρες, ἀνανεόξειν. Β. 592. ἀ. * « ἀνανεύει). Α. 114. (ἀ. ἀναξ. Ι. 551. ἵππ' ά. Πόσειδον. ὧ άναξ. Ι. 551. ἵππι' ά. Πόσειδον, Φ Ν. 264. ὧ δέσποτ' ά. ἀμέτρητ' 'Αὴρ, δε ἔχειε τὴν γῆν μετέωρον, 595. ἀμφί μοι αὖτε, Φοιβ' ἄ. Σ. 143. ά. Πόσειδον, τί ποτ' άρ' ή κάπνη ψοφεί; 327, τόλμησον, ά. χαρίσασθαί μοι. 438. ὧ Κέκροψ ήρως ά., τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,

άναξ. Σ. 875. & δίστος ά., γείτον άγειεν τούμου προθύρου κασσα. Β. 385. ά., συμπαραστάτει, άνασσαν. Θ. 123. σέβομαι Λατώ τ΄ ά. Σ. 1531. καθτός γάρ δ ποντομέδαν ά. πατήρ προσέρπει Θ. 971. "Αρτεμιν, ά. άγνήν. προπύλαι»,
Σ. 1581. καὶτὰς γὰρ ὁ ποντομίδαν ἄ. πατὴρ προσέρπει
ΕΙ. 90. ἄ δίσποτ ἄ. ὡς παραπαίεις.
442. μηδέποτε παύσασθ αἰτὰν, ἄ Διόσνο ἄ.,
Ο. 869. ἃ Σουνιέραις, χαῖρ ἄ. Πελαργικέ.
Π. 438. ἄ. ᾿Απολλον καὶ θεολ, ποὶ τις φύγης; άναξ, Σ. 820. πάρεστι τουτί, καίτδε ά ούτοσί, άνάξας. Π. 723. έφευγ' ά.' δ δὲ θεδε γελάσαι έφη' άναπαίστοις. Α. 627. περὶ τών σπονδών. άλλ' άποδύντει τοῦς d. eriuper. I. 504. roit d., ΕΙ, 735. αυτόν έπήνει πρός το θέατρον παραβάς έν τοῦς ά. άναπαίστων. Ο. 684. άρχου τών ά. άναπαύλαιs. Β. 195. έπὶ ταῖε ά. ΔΙ. μανθάνειε; ΕΑ. πάνυ άναπαύλας. Β. 113. πορυεί, ά., έκτροπάς, κρήνας, όδοδς, Β. 185. τίς είς εἰς εἰς ειστροπείς μετροπείς τουνες. ἀναπουομαι. Π. 1123. ντοῦ δὲ παινών ἀναβάδην ἀ. ἀναπειθουσιν. Ν. 96. λέγοντες ἀ. ἀι ἔστιν πυιγεὺς ἀναπειθώμεσθα. Σ. 568. κῶν μὴ τούτοις ἀ., τὰ παιδάρι' εὐθὺς do éluces, άναπείρω. Α. 1007. φέρε τολε δβελόσους, ίτ' ά, τὰς είχλας, άναπείσας. Ν. 868. άκουτ' ά. ΣΩ τηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι Ο. 460. άλλ' ἐφ' ὅτψπερ πράγματι τὴν σὴν ἡικις γνώμην ά., Επ. 196. ὁ τοῦτ' ά. εὐθλε ἀποδράς ψχετο. άναπείσει. Ν. 1020. καί σ' ά. Ν. 1394. λαλών ά Ν. 1394. λαλων ά.
ἀναπείσειν. Ν. 1340. μέλλειε ά., ών δίεσιον και υπλόν
Ν. 1342. ἀλλ΄ οδομαι μέντοι σ' ά., ὕστε γε
Π. 573. ὁτιὴ ζητείν τοῦτ' ά. ἡμάι, ών ἔστιν ἀμείσειν
ἀναπείσεις. Ι. 473. διδούν ά., ούτε προσπέμπων φίλους,
ἀναπείσετ'. Ι. 68. εί μη μ' ά., ἀποθανείσθε τήμερον.
ἀναπείση. Σ. 586. ἔδομεν παύτην δστιι ἀν ἡμάι ἀντιβολήσαι ἀ.
ἀναπεισθέντ'. Π. 507. ἀλλ' & πάντων βάστ' ἀνθρώπων ά. οὐχ
ἐναμένεν άναπεπεισμένον. Σ. 101. δφ' έξεγείρειν αὐτόν ά. άναπεπλασμένος. Σ, 108. όπο τοις δουξι επρόν ά. αναπέτητον. Θ. 460. κομφύτερον έτ' ή τό πρότερον ά. άναπέτητον. Β. 480. κομφύτερον έτ' ή τό πρότερον ά. άναπεγλασμένως. Λ. 1099. α΄ ε΄ είδον άμὲ τάνδρες ά. άναπηγεύασι. Εκ. 843. λαγώ' ά, πύπωνα πέττεται, άναπηδάν. Σ. 1042. ώστ' ά. δειμαίνωντας πολλούς ώς τόν πολέμαρχον. ἀναπήδησον. Λ. 929. ἀνίστασ', ά. ΚΙ. ήδη πάντ' έχω. ἀναπηδώσιν. Ο. 490. ἀ. πάντες ἐπ' έργον, χαλεής, εεραμής, σκυλοδέψαι. ἀναπισσόναι. Α. 100. Ιαρταμών Εξαρξ' δ. σάτρα. ἀναπηρίαν. Fr. 106. ά. άναπλάττειν. Ν. 995. αδοχρόσ ποιείν, ότι της Αδδούς μέλλεις τάγαλμ' ά. άνάπλεως. Εκ. 1072. πότερου πίθηκος ά. φεμυθίου, άναπλήσει. Α. 847. δικών ά. αναπη ησεί. Α. 631, οιαων α. Ν. 1023. καταπυγοσύνης ά. 'Αναπνοιήν. Ν. 627. μαὶ τὴν 'Α., μαὶ τὸ Χάος, μὰ τὸν 'Αέρα, ἀναπόνιπτος. Ι. 357. καταβροχθύσας, κῶν ἐπιπῶν τὸν ζωμὸν ἀ. ἀναπράξομεν. Ο. 1621. ἀ. καὶ ταῦτα. ΠΟΣ, φέρ ἔδω, τῷ τρόπῳ; άναπτάμενος, Ο. 1206. ά. τρίορχος; ΙΡ. έμε συλλήφεται; Ο. 1384. ά. έκ των νεφελών καινώς λαβείν άναπτερούνται. Ο. 1439. ά. ΣΥ. πάντες; ΠΕ. ούκ άκήκοας, αναπτερώσας. Ο. 1439. ά. Στ. πάντες: ΠΕ, οδυ άκήκοας, άναπτερώσας. Ο 1449. ά. βούλομα χρηστοϊε λόγοις άναπτώνται. Λ. 774. ήν δὲ διαστώσιν καὶ ά. πτερώγεσσιν άναπυθέσθαι. ΕΙ. 693. οδά μ' ἐκέλευσεν ά. σου. ΤΡ. τὰ τί; άναρίθμητοι. Σ. 1011. ά. άναρίστητος. Γτ. 391. τρέχω δεά τῆς άγορᾶς ά. ών. αναριστητός. Γτ. 391. τρεχω ότα της αγορας α. αν. ἀναρπάσαντα. Σ. 17. ά. τοῖς δυρξω ἀσπίδα ἀναρπάσας. Ι. 52. βούλει παραθώ σοι δόρπον; εἶτ' ά. ἀναρρηγνίς. 1. 626. ὁ δ' ἄρ ἐνδον ἐλασίβροντ' ὰ. ἔπη ἀνάρρυσιν. ΕΙ. 890. ταύτης μετέωρα καταγαγείν ά. ἀνασείειν. Α. 347. ἐμέλλετ' ἄρ' ἄπαντες ά. βοήν, ἀνασειράζεις. Γτ. 470, 2. φλόγ' ά. ἐπὶ τῷ ἀνασηκώσαι. Γτ. 583. ά.: ἐνάσηκώσαι. Γτ. 583. ά.: ἐνάσηκώσαι. Εν. 410. Δ. δ. του βυπίσου. άνάσιμου. Εκ. 940. ά. ή πρεσβυτέρα» άνασκόπει, Θ. 666. καὶ τὰ τήθε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ά. καλῶς. άνασκοπουμένοις. Εκ. 827. ὅτε δή δ' ά. ἐφαίκετο

άνασπάσαι. Α. 1200. τους βύπους ά., άνασπώντ'. Β. 902. του δ' ά. αυτοπρέμνοις άνασσα. Λ. 706. ά. πράγους τούδε καί βουλεύματος,

άναστέλλεσθ'. Εκ. 268. άγε νιν ά. άνω τὰ χιτάνια άναστήσασά. Εκ. 740. πολλάκις ά. μ' εἰς ἐκκλησίαν αναστησιστά. Εκ. (40. πολλακις ά. μ είς εκκλησίαν άναστήσει. Β. 480. ὧ καταγέλαστ', ούκουν ά. ταιχύ άνάστρεφ'. Θ. 985. ἀλλ' εἶ ἐπ' ἄλλ' ά. εὐρύθμω ποδί, άναστρέψας. Π. 779. ἀλλ' αὐτα πάντα πάλιν ά. ἐγω άναστρέψη. Ο. 1240. Διὸς μακέλλη πάν ά. Δίκη, άνασχεσθ'. Α. 296. μηδαμώς, πρὰν άν γ' ἀκούσητ' ἀλλ' ά. ὧγαθοί. Α. 765. άγουσι νύκταε. άλλ' ά., ἄγαθαλ, ἀνασχέτ'. Π. 898, ταῦτ' οὖν ά. ἐστὸν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοὶ, ἀνασχετά. Α. 618, ὧ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ά.; ΕΙ 1179, ήνικ αν δ΄ οίκοι γένωνται, δρώσιν ούκ α., άνωσχετόν. Ι. 1365. ταις δὲ δόξαι δεινόν είναι τοῦτο κοῦκ α., άνωσχετόν. Ι. 1305. ταις δὲ δόξαι δεινόν είναι τοῦτο κοῦκ ἀ., Εκ. 941. οὐ γὰρ ὰ τοῦτό γ' ἐλειθέρα. Π. 419. τόλμημα γὰρ τολμάτον οὐκ ἀ., ἀνάσχη. Σ. 514. ἀλλ' ἐὐν στγῶν ἀ. καὶ μάθης ἀγὰ λέγω, ἀνασχήσομαι. Α. 297. οὐκ ὰ.' μηδὲ λέγε μοι σὰ λόγον' ἀνασωσαίμεσθ'. Α. 141. μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πραγμ' ὰ. ἔτ' ἀν, ἀνατεθήναι. Ι. 849. ταύτας ἐῶν αὐτοῖσι τοῖς πόρποξιν ἀ. ἀνατεθήνσεται. Π. 938. ἔτειτα ποῦ κάλλιον ὰ. ἀνατείνοντει. Ο. 623. ἀ. τὰ χεῖρ' ἀγαθῶν ἀνατείνοντει. Ο. 623. ἀ τὰ χεῖρ' ἀγαθῶν ἀνατείλλοι. Ν. 754. εἰ μηκέτ' ἀ. σελήνη μηδαμοῦ, (Λ. 229.) а́vатеч $\hat{\omega}$. $\left\{ \begin{array}{c} \Lambda, 229, \\ 230. \end{array} \right\}$ ой $\pi \rho$ дз той брофой $\hat{\alpha}$, та Персика́. άνατετραμμένα. ΕΙ. 901. άρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισεν ἀ. ἀνατετραμμένος. Β. 543. ἀ. κυνῶν ὁρ- ἀνατετραμμένου. ΕΙ. 537. δούλης μεθυούσης, ἀ. χοὺς, ἀνατετυρβακώς. Ι. 310. τὴν πόλιν ἄπασαν ἡμῶν ἀ., ἀνατί. Εκ. 1020. ἐλκειν ἀ. λαβομένας τοῦ παττάλου. άνατί. Εκ. 1020. έλκειν ά. λαβομένας τοῦ παττάλου. άνατλάς. ΕΙ. 1035, τις πόλλ' ά. έσω-άνατρέπει. Ν. 884. δς τάδικα λέγων ά. τὸν κρείττονα άνατρέψω. Ν. 901. άλλ' ά. γαῦτ' ἀντιλέγων Σ. 671. δώσετε τὸν φόρου, ἡ βρουτήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ά. άνατριβομένω. Α. 1149. ά. τε τὸ δείνα. άνατρικών. Ο. 745. Πανὶ νόμους lepols ά. άναφανήσεται. Ι. 950. έμοῦ πανουργότερος τις ά. άναφλάν. Fr. 99. ά. Αναφλύστιον. Εκ. 979. 'Α. ζητών τω' άνθρωπον. ΓΡ. Α. τίνα; άναφλύστιος. Β. 427. Σεβίνον, δοτις έστιν ά. άνάφορον. Fr. 472. d. άναχάσκων. Ο. 502. ἐκυλινδούμην Ικτίνον Ιδών κάθ' δυτιος ών ά. άναχορεύων. Θ. 994. * * ά. άναχύρωτον. Fr. 152. ά. άναχωρεῖν. Π. 1208. οὐκ ἕτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, άλλ' ά. άναχωρήση. Θ. 798. κάν αλσχυνθείσ' ά., πολύ μάλλον πάς επιθυμεί άναχωρούσιν. ΕΙ. 984. ά. άναχωροῦσιν. ΕΙ. 984. ά. άναχωρῶ, Ο. 1428. μετά τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἀ. πάλιν, ἀνδάνει. Ι. 553. καὶ χρεμετισμὸς ἀ., ἀνδρ'. Α. 57. τὸν ᾶ. ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῶν ἡθελε Α. 697. ἄ. ἀγαθὸν ὅντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν; Ι. 278. τουτονὶ τὸν ᾶ. ἐγὰ ἀνδείκνυμι, καὶ φήμὶ ἐξάγειν 841. καὶ μὴ μεθῆς τὸν ά., ἔπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν 873. κρίνω σ' ὅσων ἐγῷδα περὶ τὸν δῆμον ἄ. ἀριστον Ν. 628. οὐν εἶδον οὕτως ᾶ. ἄγροικον οὐδένα 1034. ἐπειο τὸν ἄ. ὑπεοθαλεῖ καὶ μὴ γέλος ὁσλησεις. 1034. είπερ τὸν ἀ. ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις. 1048. εκαί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄ. ἄριστον 1457. ἀλλ' ἄ. ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε; Σ. 428. ἀλλ' ἀφιὰρ τον ἄ. εἰ δὲ μη, φήμ ἐγὼ
1083. στὰς ἀψὰρ παρ' ᾶ., ὑπ' ὑργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων
ΕΙ. 649. ἀλλ' ἔα τὸν ἄ. ἐκεῖνον οὖπερ ἐστ' εἶναι κάτω 324. ά. ἐδεξάμην ἐράστα τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
 1334. πρὸς ά. ὁρῶν πτερώσεις.
 1728. διὰ τόνδε τὸν ά. ἀλλ' ὑμεναίοις Α. 17. ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄ. ἐκύπτασεν,
 281. οὕτων ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ά. ἐκεῖνον ὡμῶν 831. α. α., δρώ προσιόντα παραπεπληγμένον, Θ. 98. α. οὐδέν' ἐνθάδ' ὅντα, Κυρήνην δ' ὁρώ. 470. μισῶ τὸν ά. ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 561. ούν εἶπον οὐδ' ώς φαρμάκοις ἐτέρα τον ά. ἔμηνεν, : 35. δεῖ γὰρ τον ά. αὐτῆς λαθεῖν. 270. ὥσπερ τον ά. ἰθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν Ex. 35. 837. φράση καθ ξκαστον α. δποι δειπνήσετε: 1126. τον α., δπου 'στι, τής έμης κεκτημένης. Fr. 382, 1. ήν γαρ εν' α. άδικον σύ διώκης,

ανδρα. Α. 204. τηδε πας έπου δίωκε, και τον ά. πυνθάνου Α. 206. ξυλλαβεῖν τὸν ἄ. τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύετε,
 233. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄ. καὶ βλέπειν Βαλλήναδε 233. αλλά δει ζητείν τον α. και βλεπείν Βαλληνάδε 320. μὴ οὐ καταξαίνειν τον ἄ. τοῦτον ἐε φοινικίδα ; 430. οἶδ' ἄ., Μυσόν Τήλεφον. ΔΙ. ναὶ, Τήλεφον 565. τὸν ἄ. τοῦτον, αὐτός ὰρθήσει τάχα. 688. ἄ. Τιθοπὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν. 696. α. αγαθον όντα Μαραθώνι περί την πόλιν; 702. τῶ γὰρ εἰκὸς ἄ. κυφὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
 707. ἄ. πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
 971. εἶδες ὧ εἶδες ὧ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄ., τὸν ὑπερσύφον, Ι. 145. φέρε ποῦ τὸν ἄ. τοῦτον ἐξευρήσομεν ; 222. χώπως ἀμυνεῖ τὸν ἄ. ΑΛ. καὶ τὶς ξύμμαχος 456. χώπως κολά τον ά. 459. ὡς εῦ τὸν ἄ. ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισιν 760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄ. 851. τὸν ἄ. κολάσαι τουτονὶ, σοι τοῦτο μὴ κγένηται. 1114. περ α. τύραννον. 1288. ὅστις οὖν τοιοὖτον ἄ. μὴ σφόδρα βδελύττεται, 1304. ἄ. μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον Ν. 418. καὶ βέλτιστον τοὖτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἀ. 1046. ότιἡ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλόν ποιεῖ τὸν ἄ. 1050. ἐγὰ μὲν οὐδέν Ἡρακλέους βελτίον ἄ. κρίνω. 1214. εἶτ ἄ. τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προῖέναι; 1346. τον ά. κρατήσεις, 1346. τον α. κρατησεις,
2. 63. αδθις τον αὐτον ά. μυττωτεύσομεν.
411. ως ἐπ' ά. μισόπολιν
923. κυνῶν ἀπάντων ά. μονοφαγίστατον,
1000. φεύγοντ' ἀπολύσας ά.; τί ποτε πείσομαι;
1113. πάντα γὰρ κεντοῦμεν ά. κάκπορίζομεν βίον.
1277. πρῶτα μὲν ἄπασι φίλον ά. τε σοφώτατον,
ΕΙ. 438. τοῦτον τὸν ά. μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
687. τοῦτον τέως τὸν ά. περιεζώσατο.
827. ἄλλον τιν' εἶδες ά. κατὰ τὸν ἄέρα
1028. ὅσα γρὰ σοφὸν ά.: τὶ δ' οὐ 1028. ὅσα χρὴ σοφὸν ἄ.; τὶ δ' οὖ
1034. εν ἄ. τοιοῦτον, ὅσΟ. 794. κἆθ' ὁρῷ τὸν ἄ. τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
1434. ἀφ' ὧν διαζῆν ἄ. χρῆν τοσουτονὶ
1438. ἄ. πτερώσειας σύ; ΠΕ. πάντες τοῖς λόγοις 1581. τον ά. χαίρειν οι θεοί κελεύομεν Λ. 561. νη Δί' έγω γοῦν ά. κομήτην φυλαρχοῦντ' είδον έφ' ΐππου 662. άλλα την εξωμίδ' εκδυώμεθ', ώς τον ά. δεί 1276. στήτω παρ' α., κάτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς Θ. 149. χρὴ γὰρ ποιητὴν α. πρὸς τὰ δράματα 454. τοῦτον κολάσαι τὸν α. πολλῶν οὕνεκα: 465. της ύβρεως ημίν τον ά, περιφανώς δούναι δίκην, 405. Της υβρεως ήμιν τον ά, περιφανως δούναι δίκην, 513. θεί μειδιώσα πρός τον ά. καὶ λέγει, 560. οὐδ' ὧς τον ά. τῷ πελέκει γυνη κατεσπόδησεν, 584. Εὐριπίδην φάσ' ά. κηδεστήν τινα 599. ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ά. καὶ ζητεῖν ὅπου 619. τίς ἔστ' ἀνήρ σοι; ΜΝ. τὸν ἔμὸν ά. πυνθάνει; 832. χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ά. χρηστὸν τῆ πόλει, 836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρόν ά. τις τέκοι γυνη, 911. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄ. δυστυχέστατον.
Β. 1008. ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄ. ποιητήν;
1041. Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεύντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄ. πολίτην Εκ. 472. τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρη πάντ' ἄ. δρᾶν. Εκ. 472. τούτο ξυνοίσει, ταϋτα χρή πάντ ἄ. δρᾶν.

511. εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄ, με
Π. 63. δέχου τὸν ἄ. καὶ τὸν δρνιν τοῦ θεοῦ.

105. ζητῶν ἔτ ἄ. τοὺς τρόπους βελτίονα:
654. ἄγοντες ἄ. τότε μὲν ἀβλιώτατον,
939. ἡ περὶ πονηρὸν ἄ. καὶ τοιχωρύχον;
Fr. 418, 1. τὸν ἄ. τόνδ ἡ βιβλίον διέφθορεν,
461. κοῦδὲν ἄ. εἰς ἄτοπον οὖδ' ἀνεπιἡλαι μέν.
504. ὡς οὺς ἔτερον ἄ. σάρκινον ανδραγαθίας, Π. 191. τιμής. ΚΑ. πλακούντων. XP. d. ΚΑ. ໄσχάδων ἀνδράποδ'. Ο. 523. νῦν' δ' ἀ., ἢλιθίους, Μανᾶς. άνδραποδιστήν. Ι. 1030. Φράζευ, Ερεχθείδη, κύνα Κέρβερον ά., άνδραποδιστών. Π. 521. έμπορος ήκων έκ Θετταλίας παρά πλείάνδραπόδοις. Εκ. 593. μηδ΄ ά. τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ΄ οὐδ΄ ἀκολούθο. ανδραποδώνης. Fr. 295. ά. άνδράρια. A. 517. άλλ' ά. μοχθηρά, παρακεκομμένα, άνδρας. Α. 77. οι βάρβαροι γάρ ά. ήγοῦνται μόνους Α. 600. ὁρῶν πολιούς μὲν ά, ἐν ταῖς τάξεσιν, 679. οίτινες γέροντας α. εμβαλόντες ες γραφάς

ανδρας. Ν. 333. κυκλίων τε χορών ασματοκάμπτας, ά. μετεωροφένακας, N. 834. καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἄ. δεξιοὺς 986. ἐξ ἄν ἄ. Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν. Σ. 708. τούτων εἴκοσιν ἄ, βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἐκάστη ΕΙ. 766. καὶ τοὺς ἄ. καὶ τοὺς παίδας. Δ. 121. ἀναγκάσειν τοὺς ἄ, εἰρήνην ἄγειν,
 168. καὶ τῶς μὲν άμῶν ἄ, άμὲς πείσομες 248. τους ά. εὐθύς; ΑΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει. 336. τας ά. έρρειν, στελέχη 651. τουράνου γάρ μοι μέτεστι' καὶ γὰρ ἄ. ἐσφέρω, 763. ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄ. ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει τοὺς πονηροὺς ἄ, ἀεὶ,
 1001. ἀπήλαον τῶς ἄ, ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
 1059. νους τινὰς Καρυστίους, ἄ. 1083. ὤσπερ παλαιστάς ά, ἀπὸ τῶν γαστέρων 1083. ωσπερ παλαιστας α, απο των γαστερων
1134. "Ελληνας ά, καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
1152. πολλοὺς μὲν ά, Θετταλῶν ἀπώλεσαν
Θ. 400, τοὺς ά, ἡμῶν' ὥστ', ἐάν γὲ τις πλέκη
451. τοὺς ά, ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς
964. ἐν ἰερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ά,, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
1178. ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ά, τινάς.
Β. 728. ἄ, ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κάγαθοὺς, δ. ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
 ταῦτα γὰρ ἄ. χρῆ ποιητὰς ἀσκεῖν, σκέψαι γὰρ ἐπ΄ όρχῆς,
Εκ. 101. τίς οὐκ ἀν ἡμῶς ἄ. ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
166. γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄ. λέγεις;
180. χαλεπὸν μὲν οὖν ἄ. δυσαρέστους νουθετεῖν,
224. τοὺς ἄ. ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ: Π. 258. ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄ, ἥδη;
 558. οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄ.
 Fr. 1. τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄ, λέγεις Fr. 1. τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄ. λέγεις
328. τοὺς ἄ. ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.
500, 2. πρὸς ἄ. εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν.
ἀνδράσι. Ι. 592. γὰρ τοῖς ἀ. τοῖσδε πάΣ. 1197. ἀλλ' ἔτερον εἶπέ μοι παρ' ἄ. ξένοις
1256. οὕκ, ἢν ξυνῆς γ' ὰ. καλοῖς τε κὰγαθοῖς.
EI. 51. καὶ τοῖσω ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀ.
Λ. 553. κἦτ ἐντέξη τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀ. καὶ ῥοπαλισμοὺς,
815. πολ λὰ καταρασάμενος ἀ πονπροῖς. 815. πολλά καταρασάμενος ά. πονηροίς. Θ. 824. τεῖς δ' ἡμετέροις ἀ. τούτοις Εκ. 614. καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἄ. συγκατακεῖσθαι ἀνδράσιν. Ν. 316. ἡκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ά. άργοις. Ν. 833. ὥστ' ά. πείθει χολῶσιν; ΣΤ. εὐστόμει, Σ. 1185. μῶς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀ.; ΕΙ. 52. καὶ τοις ὑπερτάτοισιν ἀ. φράσω 21. 22. και τοις υπερτατοίου α. ηρασω 628. και διαλάττειν πρός ήμας ά. Λακωνικοῖς, 679. ἀς Μίκων έγραψ ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ά. Θ. 394. τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ά. κακόν 457. ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι δεῖ γὰρ ά. 831. τοῖσιν ἀ, δικαίως ἐν δ' ὑπερφυέστατον. 1150. οδ δή ά. οδ θεμιτόν είσοραν 1168. & νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀ. Εκ. 485. πάσαισι παρὰ τοῖε ἀ. τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν. Π. 1061. πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοιε ἀ. Π. 1061. πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀ. ἄνδρε, Ο. 318. ά. γὰρ λεπτὰ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ἀς ἐμέ. Ο. 367. ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄ. καὶ διασπάσαι Π. 441. ἀλλ' ἄ. δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν; ἀνδρεῖα, Θ. 154. ἀ. δ' ἢν ποιῆ τις, ἐν τῷ σώματι ἀνδρεῖα, Β. 491. ἀ, γ, ῷ Πόσειδον. ΔΙ. οἶμαι νὴ Δία. ἀνδρείας, Ι. 268. ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀ. χάριν. Ν. 510. ἀλλ' τθι χαίρων τῆς ἀ. ἀνδρεῖος, Ο. 1349. καὶ νὴ Δί' ἀ. γε πάνυ νομίζομεν, ἀνδρεῖος, Ο. 91. οὖκ ἄρ' ἀφῆκας ἄγάθ', ὡς ἀ. εί. ἀνδρειόταται. Εκ. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ὰ. νεγένησθε. άνδρειστάτη. Λ. 549. άλλ', ὧ τηθῶν ἀ. καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν, Λ. 1108. χαῖρ', ὧ πασῶν ἀ. δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι ἀνδρειότατόν. Σ. 1200. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀ. γε τῶν ἐμῶν, άνδρειότερος. Ν. 1052. καίτοι τίς ά. ήν; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ERFIVE. ανδρειστέρους. Β. 1024. α. ές τον πόλεμον και τούτου γ' ούνεκα τύπτου άνδρείους. Λ. 559. νη Δία χρη γάρ τους ά. ΑΥ. και μην τό γε πράγμα γέλοιον, Εκ. 679. τους ά. εν τῷ πολέμω, κεῖ τις δειλος γεγένηται, ἀνδρείως. ΕΙ. 498. τῆς εἰρήνης σπᾶτ ἀ. ΕΙ. 732. ἀλλὰ ψυλάττετε ταῦτ' ἀ. ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,

ανδρείως. Β. 372. χώρει νυν πᾶς ἄ.
ἀνδρεραστρίας. Θ. 392. τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἄ. καλῶν,
ἀνδρες. Α. 238. σίγα πᾶς. ἡκούσατ', ἄ., ἄρα τῆς εὐφημίας;
Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄ. δημόται,
497. μἡ μοι φθονήσητ', ἄ. οἱ θεώμενοι,
515. ἡμῶν γὰρ ἄ., οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
755. ἄ. πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῆ πόλει,
1. 225. ἀλλ' εἰσὶν ἰπῆς ἄ. ἀγαθοὶ χίλιοι
242. ἄ. ἰππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὧ Σίμων,
333. ἀλλ' ὡ τραφείς δθενπέρ εἰαι ἄ. οἵπερ εἰσὶ
471. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄ. αὕτ' ἐκείθεν αὔ,
566. ἄ. ἤσαν τῆσδε τῆς γῆς άξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
654- γνώμην ἔλεξεν ἄ., ἤδη μοι δοκεί
Ν. 95- ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄ. οἱ τὸν οὐρανὸν
Σ. 360. ἄ. ὁπλῖται διαταξάμενοι
553. ἄ. μεγάλοι καὶ τετραπήχεις κἄπειτ' εὐθὸς προσιόν 553. ά. μεγάλοι καὶ τετραπήχεις κάπειτ' εὐθὺς προσιόντι 908. ἄ. δικασταὶ, τουτονί. δεινότατα γὰρ 1062. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄ. ἀνδρικώτατοι, 1062. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄ. ἀνδρικώτατοι,
ΕΙ. 9. ἄ. κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
244. τουτὶ μὲν, ἄ. οὐδὲν ἡμῶν πρᾶγμά πω'
500. ἄ. Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
1065. συνθήκας πεποίησθ' ἄ. χαροποῖσι πιθήκοις,
1355. ὡ χαίρετε χαίρετ', ἄ.
0. 685. ἄγε δὴ φύσιν ἄ. ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεῷ προσόμοιοι,
706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄ. ἐρασταί,
Λ. 351. οὐ γάρ ποτ' ἄν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς
τάδ' ἄ.
615. ἀλλ' ἐπποδυόμεθ', ἄ. τοντοὶ τῷ πρόγματι. 615. ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ', ά., τουτωὶ τῷ πράγματι.
 621. δεῦρο συνεληλυθότες ά. ἐς Κλεισθένους 621. δεῦρο συνεληλυθύτες ἄ. ἐς Κλεισθένους 630. ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναν ἡμῖν, ἄ., ἐπὶ τυραννίδι. 1074. ἄ. Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε, 1087. ὡς ἄ. ἡμεῖς οὐτοὶ τοιουτοιί. 1122. ἄ. Λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον, Θ. 421. ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄ. ἤδη κλειδία Π. 254. ἄ. φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἔρασταὶ, 628. γέροντες ἄ. ἔπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις, Fr. 196, 6. ά. παρ' ὑμῖν ἀδοφοῖται; β. νὴ Δία ἄνδρες. Α. 115. 'Ελληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄ. οὐτοιὶ, I. 244. ἄ. ἐγγύς ἀλλ' ἀμύνου, κάπαναστρέφου πάλιν. ΕΙ. 464. ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄ. ὁμοίως. 967. δώσουσιν αὐτοῖς ἄ. Τρ. ἀλλ' εὐγώμεθα. 967. δώσουσιν αὐτοῖς α΄. ΤΡ. ἀλλ' εὐχώμεθα. 361. οωσουσίν αυτοίε α. Τ. αλλ ευχωμενα. Λ. 152. στύοιντ' ἄν ἄ, κάπιθυμοῖεν πλεκοῦν, 157. τί δ', ἢν ἀρίωσ' ἄ. ἡμᾶς, ὥ μέλε; 1117. μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ᾶ. ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων, 6. 409. ἄ. γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον Β. 1411. ἄ. σοφοὶ, κάγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρυῶ. Εκ. 877. τί ποθ' ἄ. οὐχ ἤκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι Π. 767. ὡς ἄ. ἐγγύς εἰσιν ἤδη πόν θυρῶν. άνδρεσσι. Α. 520. δτοτύξεσθαι μακρά την κεφαλήν πόλεμος δ' άνδρί. Ν. 1219. έχθρος έτι πρός τουτοισω ά. δημότη. ανόρι, Ν. 1219. εχοροι ετι προς τουτοίου α. σημότη.
Ο. 1319. καλόν ά. μετοικείν;
Β. 1254. ά. τῷ πολύ πλείστα δὴ ἀνδριάντα. ΕΙ. 1183. εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ά. τὸν Πανδίονος, ἀνδριάντες. Ο. 1115. ὥσπερ ά. ὡς ὑμῶν δς ἀν μὴ μῆν' ἐχη, ανδρίξεσθαι. Fr. 653. ά. ἀνδριξεσθαι. Fr. 653. ά. ἀνδρικόν. Α. 697. πολλά δή ξυμπονήσαντα, καὶ θερμόν ἀπομορξάμενον ά. ίδρωτα δή καὶ πολύν, ἀνδρικώs. I. 451. παι ά. ΚΛ. loù loù, I. 599. ὡς ὅτ' ἐς τὰς ἰππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀ., ΕΙ. 478. ἄλλ' οἱ Λόκωνες, ὧγάθ', ἔλκουσ' ἄ. 1307. ἀλλ' ἀ. ἐμβάλλετον, 1307. αλλ α, εμβαλλετον,
Θ. 1204. έγὼ δὲ λύσω τόνδε, σὸ δ΄ ὅπως ά.,
ἀνδρικώτατα. Ι. 81. ὅπως ἀν ἀποθάνοιμεν ἀ.
Ι. 82. πως δήτα πως γένοιτ' ἀν ἀ.;
453. παι' αὐτὸν ἀ.,
ἀνδρικώτατοι. Σ. 1062. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀ.,
ἀνδρικώτατον. Σ. 1077. ἀ. γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ΕΙ 515. τείνουμα ἀ. ΕΙ. 515. τείνωμεν ά. άνδρίοισι, ΕΙ, 51. καὶ τοῖσιν ἀ. καὶ τοῖε ἀνδράσι ἀνδριστί. Εκ. 149. ἄγε νυν ὅπως ἄ. καὶ καλῶς ἐρεῖε, ἀνδροδάϊκτον. Β. 1264, Φθιῶτ΄ ᾿Αχιλλεῦ, τί ποτ' ἀ. ἀκούων, άνδροδάϊκτον. Β. 1264. Φθιῶτ΄ 'Αχιλλεῦ, τί ποτ΄ ά. ἀκούων, ἀνδροῖν. Β. 896. παρὰ σοφοῖν ά. ἀκούσαι τίνα λόγων 'Ανδροκλεῖ. Σ. 1187. ὡς ξυνεθεώρεις 'Α. καὶ Κλεισθένει. 'Ανδρομέδα. Θ. 1070. τί ποτ΄ 'Α. περίαλλα κακῶν Θ. 1113. αὕτη γάρ ἐστιν 'Α. παῖς Κηφέως. 'Ανδρομέδαν. Θ. 1012. ὅτι δεῖ με γίγνεσθ΄ 'Α. πάντως δέ μοι Β. 53. τὴν 'Α. πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος ἀνδρός. Α. 707. άνδρα πρεσβύτην ὑπ΄ ά. τοξότου κυκώμενον, I. 192. ἔτ' ἐστὶν ἀ. οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους, 1277. αὐτὸς ῆν ἔνδηλος, οὐκ ἀν ἀ. ἐμνήσθην φίλου.

ἀνδρός. Ν. 810. σὰ δ' ἀ. ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἄ. ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν, ΕΙ. 774. α. το μέτωπον έχοντος. 1293, δ. βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἰός. Λ. 663, δ. δζειν εὐθὺς, δλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει. Ο. 718. πρός τ' εμπορίαν καὶ πρός βιότου κτήσιν καὶ πρός Ο. 718. πρός τ΄ εμπορίαν και πρός βιότου κτήσιν και πρός γάμον ά.

Θ. 177. Αγάθων, σοφοῦ πρός ά., ὅστις ἐν βραχεῖ
289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ά. μοι τυχεῖν
545. ὑπὲρ ἀ. ἀντειπεῖν, ὑς ἡμῶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
Β. 57. ἀλλ' ἀ.; ΔΙ. ἀτταταῖ. ΗΡ. ξυνεγένου Κλεισθένει;
534. ταῦτα μὲν πρὸς ἀ. ἐστι
540. ὁεξιοῦ πρὸς ἀ. ἐστι
820. ψοκτὸς ἀμηνομένου ψοινοτέκτονος ἀ. 820. φωτός αμυνομένου φρενοτέκτονος à. 1499, παραφρονούντος ά. Π. 61. ἀλλ' εί τι χαίρεις ά. εὐόρκου τρόποις, 1. 61. αλλ ει τι χαιρει α. ευορκου τροποις,
245. μετρίου γὰρ ἀ. οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
355. πρὸς ἀ. οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου
Fr. 94, 2. ά. πρεσβύτου, τελέει δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.
510, 2. βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀ. χαλκέως.
ἀνδρῶν. Α. 168. ἐν τῆ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀ. βαρβάρων;
Α. 353. τὸν θυμὸν ἀ. ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
482. μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀ. λέγειν; 700. νῦν δ' ὑπ' ἀ. πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα, κὰτα ἀλισκόμεθα,
1. 257. παραβοηθείθ', ὡς ὑπ' ἀ. τύπτομαι ξυνωμοτῶν
611. ὡ φίλτατ' ἀ. καὶ νεανικώτατε,
753. οἴκοι μὲν ἀ. ἐστι δεξιώτατος,
1306. καὶ τυ' εἰπεῖν, ἤτις ὰ. ἄσσον οὐκ ἐληλύθει'
1335. ὡ φίλτατ' ἀ., ἐλθὲ δεῦρ', Αγοράκριτε.
Ν. 524. ἔργον πλεῖστον εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀ. φορτικῶν
528. ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀ., οἱς ἡδὺ καὶ λέγειν,
Σ. 80. αὕτη γε χρηστῶν ἐστιν ἀ. ἡ νόσος.
439. περιορᾶς οὐτω μ' ὑπ' ἀ. βαρβάρων χειρούμενον,
454. οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ῖν' εἰδῆθ' οἶον ἐστ' ἀ. τρόπος
517. οὐκ ἐπαῖεις ὑπ' ἀ., οῦς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς
1160. ἐχθρῶν παρ' ἀ. δυσμενῆ καττύματα; 700. νῦν δ' ὑπ' ἀ. πονηρών σφόδρα διωκόμεθα, κάτα πρὸς 1160. έχθρων παρ' ά. δυσμενή καττύματα; 1175. ά, παρόντων πολυμαθών καὶ δεξιών;
ΕΙ. 627. οὐδὲν αἰτίων ἄν ά. τὰς κράδας κατήσθιον. 779. κλείουσα θεών τε γάμους ά, τε δαίτας 1132. κων μετ' ά. έταί-1270, νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀ. ἀρχώμεθα. ΤΡ. παῦσαι 1276. ένθα δ' άμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλή πέλεν ά.
1277. ά. οἰμωγή; κλαύσει νή τὸν Διόνυσον
Ο. 378. αὐτίχ' αἰ πόλεις παρ' ά. γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀ. γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;
997. σὸ ἐἶ τίς ἀ.; ΜΕ. ὅστις εἰμ' ἐγώ; Μέτων, ά. ἐπ' ἀλλήλοισιν αἵρεσθαι δόρυ, 508. ὑτὰ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀ., ἄττ' ἐποιείτε 719. οἴα τ' ἀπὸ τῶν ἀ.' ἀποδιδράσκουσι γάρ. 858. νὴ τὴν 'Αφροδίτην' κὰν περὶ ἀ. γ' ἐμπέση 810. οὕτως ἡμεῖε πολὸ βελτίους τῶν ἀ. εἰχόμεθ' εἶναι. Β. 157. ά. γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
806. σοφῶν γὰρ ἀ. ἀπορίαν εὐρισκέτην.
835. ὧ δαιμόνι ἀ., μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
877. ἀ. γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὁξυμερίμνοις
1036. τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀ.; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε 1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὧ σχέτλι' ἄ., τὴν πόλιν ἀμαὶ 1369. α. ποιητών τυροπωλήσαι τέχνην. Εκ. 479. ἄρ' ἔστι τών α. τις ήμιν ὅστις ἐπακολουθεί; Εκ. 479. ἀρ' ἐστι τῶν ἀ. τις ἡμιν ὅστις ἐπακολουθεῖ;

564. ὧ δαιμόνι' ἀ., τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.

624. μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν' τὸ δὲ τῶν ἀ. τί ποιήσεε;

784. ὧ δαιμόνι' ἀ., ἔα με τῶν προῦργον τι δρᾶν.

Π. 79. ἀ. ἀπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὧν;

684. ταλάντατ' ἀ., οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

788. ὧ φίλτατ' ἀ. καὶ σὰ καὶ σὰ χαίρετον.

1060. ταλάντατ' ἀ., οῦχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,

Fr. 203, 1. ἄρ' ἔνδον ἀ. κεστρέων ἀποικία;

327. ἀ. ἔπακτῶν πᾶσ' ἐνάοναιο' ἐστία. 327. ά. ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐστία. ἀνδρών. Fr. 54. πόσους ἔχει στρωτῆρας ά, οὐτοσί ἀνδρῶνας. Εκ. 676. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ά. πάντα ανόβωνας. Αυτοποίησω. ἀνεβόα. Β. 779. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ὰ. κρίσιν ποιεῖν ἀνεβορβόρυξαν Εκ. 433. ὰ. ΒΛ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία. ἀνέβραττεν. Β. 510. ὰ. ὁρνίθεια, καὶ τραγήματα άνεβρύαξαν. Ι. 602. ἐμβαλόντες ά., ἐππαπαῖ τίς ἐμβαλεί;

```
άνεγείρας. Ο. 203. ἔπειτ' ά. τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
ἀνεγείρει. Β. 360. ἀλλ' ά. καὶ βιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ἀνεγείρετε, Β. 370. ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖε· ὑμεῖς δ' ά.
μολπήν
ἀνεγεῖρι. Θ. 1176. τί τὸ βόμβο τοῦτο ; κῶμο τίς ἀ, μοι.
άνεζητημένον. Λ. 26. άλλ' έστιν ὑπ' ἐμοῦ πραγμ' ἀ
άνείλετο. Ν. 531. εξέθηκα, παις δ' ετέρα τις λαβοῦσ' ά.,
Fr. 145, 2. ὑπὸ τώπικλίντρω. β. μῶν τις αὕτ' ἀ.;
ἀνειλόμαν. Α. 810. ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ά.
ἀνεῖμεν. Σ. 574. χἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὁργῆς ὅλίγον τὸν κόλ-
λοπ' ἀ.
άνειμι. Ν. 1058. ἄ. δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἡν ὁδὶ μὲν
άνειπε. ΕΙ. 550. ΐθι νυν, ά. τους γεωργούς άπιέναι.
άνειπειν. Ο. 1076. βουλόμεσθ' ούν νύν ά. ταθτα χήμεις ενθάδε
Ο. 1084. ταθτα βουλόμεσθ' ά.: κεί τις όρνιθας τρέφει
Ο. 1084. ταυτα βουλομέσο α. κει τις ορείσας τρεφεί 
άνείπεν. Α. 11. δ δ' ά. είσαγ', ὧ Θέογρι, τον χορόν 
άνείπω. Σ. 1497. φέρε νυν α. κάνταγωνιστάς καλῶ. 
ἀνείρετε. Α. 1006. τὰ λαγῷα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀ. 
ἀνείται. Ν. 955. νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀ. σοφίας, 
ἀνείχες. Fr. 519. σὸ δ' οὐκ ἀ. αὐτον ὥσπερ εἰκὸς ῆν.
άνεκάς. Σ. 18. φέρειν ξείχαλκου ά. ξε τόν ούραθν,

Fr. 234, 2. ξαν ά., λέγε, χαιρε φέγγος ήλίου.

ἀνεκεράννυ. Β. 511. ξφρυγε, κώνου ά. γλυκύτατου.

ἀνεκήρυττεν. Π. 585. ά. των ἀσκητών τοὺς νικώντας στεφα-
νώσας
ἀνέκραγ'. Εκ. 821. ά. δ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
ἀνέκραγεν. Θ. 511. ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ά.
ανεκραγεν. Θ. 511. εκ του στοματος του παιοιου, το ο α. 

ἀνέκραγον. Α. 182. έπειτ' ἀ. πάντες, ἄ μιαρώτατε, 

1. 642. ἀ. ἃ βουλή, λόγους ἀγαθούς φέρων 

670. οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ἄπαντες ἀ. 

ἀνεκρότησ'. Π. 739. ἐγὰ δὲ τὰ χεῖρ' ἀ. ὑψ' ἡδονῆς, 

ἀνεκρότησαν. Ι. 651. οἱ δ' ἀ. καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν 

Σ. 1314. οἱ δ' ἀ., πλήν γε Θουφράστου μόνου: 

ἀνέκτ'. Θ. 563. 'Αχαρνική τὸν πατέρα. ΓΥ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀ.
ἀκούειν; 
ἀνεκτέα. Λ. 477. οὐ γὰρ ἕτ' ἄ. τάδ', ἀλλὰ βασανιστέον 
ἀνέκυψεν. Β. 1068. κὰν ταῦτα λέγων ἐξαπατήση, παρὰ τοὺs
                         iχθûs d.
άνελεύθερον. Fr. 552, 3. ούτ' à. ύπαγροικοτέραν.
άνελεύθερόs. Π. 591. εἰ πλούσιος ἀν à. ἐσθ' οὐτωσὶ καὶ φιλο-
                          κερδής.
άνελθειν. ΕΙ 445. ἐς φῶς ἀ., ὧ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις 
ἀνελισσομένη. Β. 827. γλῶσσ', ἀ, φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς, 
ἀνέλκει. Σ. 568. κὰν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι'
                          εὐθὺς ά.,
ἀνελκύσαι. ΕΙ. 307. πρὶν μοχλοῖε καὶ μηχαναῖσιν ἐε τὸ φῶε ἀ. ἀνελκύσαις. Α. 687. κὰτ' ἀ. ἐρωτᾶ, σκανδόληθρ ἰστὰε ἐπῶν ἀνελομένους. Ο. 449. ἀ. θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε, ἀνελόντες. Σ. 386. ἀ. καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι
δρυφάκτοις. 
ἀνελών. Σ. 330. κάπειτ' ά, μ' ἀποφυσήσας
άνεμεστώθη. Β. 1084. ὑπὸ γραμματέων ά., 
ἀνεμέτρει. Ν. 152. ταύτας ὑπολύσας ά. τὸ χωρίον.
Fr. 582. ἀ. τὸ χωρίον.
άνεμιμνησκόμην. Β. 661. ἵαμβον Ἱππώνακτος ά.
ανεμος. Ν. 404. όταν ές ταύτας α, ξηρός μετεωρισθείς κατα-
κλεισθή, 
ἀνέμους. Ι. 543. κάτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀ. δια-
                          θρησαι,
άνεμώκεσι. Ο. 697. στίλβων νώτον πτερύγοιν χρυσαίν, είκώς
                          ά. δίναις.
άνέμων. Ο. 1396. ἄμ' ἀ, πνοαῖσι βαίην. 
ἀνένεγκε. Ο. 840. λεκάνην ἀ., κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
ἀνένευσε. Α. 611. ά. καίτοι γ' έστι σώφρων κάργάτης.
ἀνέντες. Β. 700. άλλα τῆς ὅργῆς ἄ., ὧ σοφώτατοι φύσει,
ἀνεπαυόμην. Π. 695. ἔπειτ' ἐπειδή μεστὸς ἦν, ά.
ανέπειθεν. Σ. 116. ά. αὐτόν μή φορεῖν τριβώνιον 
ἀνέπεισας. Β. 1050. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλύχους ά.
άνέπεισεν. Β. 1071. των μειρακίων στωμυλλομένων, και τούς
                          παράλους ά.
άνέπεμψεν. Θ. 1045. έπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ά. 
ἀνεπήδησ'. Εκ. 428. λευκός τις ά., ὅμοιος Νικία, 
ἀνεπηδήσαμεν. Β. 566. ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὸς ά.
```

ἀνέπτατ'. Β. 1352. δ δ' ά. ά. ές αιθέρα κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς: ἀνέπτατο. Ο. 795. οῦτος ἄν πάλιν παρ' ὑμῶν πτεριγίσας ά.,

άνεπτέρωμα. Ο. 434. λόγων ά. άνεπτερωσθα. Ο. 1445. ά. καὶ πεποτήσθαι τὰς φρένας. ἀνεπτόμεσθ'. Ο. 35. ά. ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῦν ποδοῦν, ἄνερ. Π. 1025. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὧ φίλ' ἄ., οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,

άνεπτέρωκεν. Ο. 1443. λέγων α. ώσθ' ἱππηλατείν,

```
άνέρες. Ο. 687. ἀπτηνες ἐφημέριοι, ταλαιοί βροτοί, ά. είκελό-
 ἀνέροιτο. ΕΙ. 745. ἵν' δ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τας πληγάς
 άνέρος. Β. 706. εί δ' εγώ όρθος ίδειν βίον ά. ή τρόπον δστις ετ'
                       οἰμώξεται,
άνερπύσαι. ΕΙ 586. εἰς ἀγρὸν ὰ.
ἀνέριμμαι. Fr. 545. φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ὰ. κύβος.
ἀνερριχᾶτ'. ΕΙ 70. πρὸς ταῦτ' ὰ. ἀν ἐς τὸν οὐρανὸν,
 ἀνέρχεθ'. Θ. 281. ὅσον τὸ χρημ' ἀ. ὑπὸ της λιγνύος.
άνέρωμαι. Εκ. 57. κάθησθε τοίνυν, ως άν ά, τάδε 
άνέρων. Ι. 1295. φασί μεν γάρ αὐτον ερεπτόμενον τὰ τῶν
                       έχδυτων
άνερώτα. Λ. 484. άλλ' ά., καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάντας
   ελέγχους.
Π. 499. οὐδεὶς ἀν· ἐγὰ τούτου μάρτυς· μηδέν ταύτην γ' ά.
 áves. Σ. 452, άλλ' ά, με καὶ σὰ καὶ σὰ, πρὶν τὸν υίον ἐκδραμεῖν.
άνεσπακώς. Α. 1069. καὶ μὴν ὀδί τις τὰς ὀφρῦς ἀ. ἀνέσπασε. Π. 691. ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀ., ἀνέσπασεν. Ι. 631. κάβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀ.
ανεσπάσεν. Ι. 031. καβλεψε νατυ, και τα μετωπ α. 
άνεστήκασι. Σ. 217. νη τόν Δ, όψὲ νῦν α. γάρ. 
άνεστήκει. Π. 738. ὁ Πλοῦτος, ἄ δέσποιν. ά. βλέπων 
άνεστηκυῖα. Εκ. 1073. ἡ γραῦς ά. παρὰ τῶν πλειόνων; 
ἀνέστην. Θ. 384. λέξουσ΄ ά., ὧ γυναῖκες ἀλλὰ γὰρ 
Β. 490. ἐγὼ δ΄ ά. καὶ προσέτ΄ ἀπεψησάμην. 
ἄνεστιν. Ν. 1072. ἄ., ἡδονῶν θ΄ ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι, 
ἀνέστιον. Ι. 1266. μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀ. αὖ λυπεῖν ἑκούση
καρδία; 
ἀνέστιός. ΕΙ. 1097. ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀ. ἐστιν ἐκεῖνος, 
ἀνεσχόμην. ΕΙ. 347. πολλά γὰρ ά. 
ἀνετετραμμένου. ΕΙ. 537. δούλης μεθυούσης, ά. χοὸς, 
ἀνέτρεφον. Β. 944. εἶτ' ἀ. μονωδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς. 
ἄνευ. Α. 480. ὧ θύμ', ἄ. σκάνδικος ἐμπορευτέα,

    Α. 797. ήδη δ΄ ἄ. τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;
    798. ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κὰν ἄ. γα τῶ πατρός.

   826. τί δη μαθών φαίνεις ἄ. θρυαλλίδος;

1. 881. τονδί δ΄ όρῶν ἄ. χιτῶνος ὅντα τηλικοῦτον,

Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄ. Νεφελῶν ὕοντ' ήδη τεθέασας;

Σ. 471. ἔσθ' ὅπως ἄ. μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς

830. ἄ. δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλείν,

ΕΙ. 553. ὡς τάχιστ' ἄ. δορατίου καὶ ξίφους κάκοντίου.
    634. ἀλλ' ἄττ' ἄν ἄ. γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
Ο. 157. οὖ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄ. βαλαντίου.
278. εἶτα πῶς ἄ. καμήλου Μῆδος ὧν εἰσέπτατο;
    240. είτα πως α. καμηλού Μηθος ων είσεπτατο; 847. οὐδὲν γὰρ ἄ. σοῦ τῶνδ ἃ λέγω πεπράξεται. 944. ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ᾶ. χιτῶνος. 1520. ἄ. θυηλῶν· οἱ δ' βάρβαροι θεοὶ Λ. 143. γυναϊκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄ. ψωλᾶς μόνας.
          290. τοῦτ' ἄ. κανθηλίου.
          470. ἐν τοίσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄ. κονίας;
          1039. ούτε σὺν πανωλέθροισιν οὕτ' ἄ. πανωλέθρων.
    Β. 79. ἄ. Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
          401. ά. πόνου πολλήν όδον περαίνεις.
         715. εἰρηνικὸς ἔσθ', ἴνα μή ποτε κἀποδυθή μεθύων ἄ.-
 άνεθρεν. Θ. 439. ποικίλους λόγους ά.
άνεθρες. Ο. 362. ὧ σοφώτατ', εὖ γ' ά. αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς ἀνευρών. Σ. 1204. ἔδραμες, ά. ὅ τι νεανικώτατον ἀνεφάνη. Σ. 124. ὁ δ' ἀ. κνεφαῖος ἐπὶ κιγκλίδι. ἀνεφθάρης. Ο. 916. ἀτάρ, ὧ ποιητὰ, κατὰ τὶ δεῦρ' ἀ.; ἀνέχασκον. Fr. 49, 1. ἀ. εἶς ἕκαστος ἐμφερέστατα.
 άνεχε. Σ. 1326. ά., πάρεχε-
ἀνέχει. Ν. 363. κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ά. κάφ' ἡμῦν σεμνο-
                        προσωπείς.
ἀνέχομαι. Ι. 1102. οὐκ ἀ. κριθῶν ἀκούων πολλάκις
Σ. 1337. ὡς οὐδ' ἀκούων ἀ.
άνέχουσα. Β. 1361. σὺ δ΄, ὧ Διὸς, διπύρους ἀ.
ἀνέχωμεν. Θ. 948. ὅταν ἔργια σεμνὰ θεαῖν ἰεραῖς ὥραις ἀ., ἄπερ
 άνεχώρουν, Ν. 524. έργον πλείστον είτ' ά. ὑπ' ἀνδρῶν φορτι-
ἀνεψιαδαῖ, Fr. 584, ἀ.
ἀνεωγμένα. Ο. 1523. εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀ.,
ἀνέφξάς. Π. 1102. μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀ. με φθάσας
άνέφξεν. Σ. 768. δτι την θύραν ά. ή σηκι  λάθρα,
άνηβήσαι. Λ. 668. νῦν δεῖ, νῦν ἄ, πάλιν κάναπτερῶσαι
άνήγαγεν. Ο. 699. ενεόττευσεν γένος ημέτερον, και πρώτον ά.,
 ἀνήλατ'. Α. 668. οΐον εξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ά., ερεθι-
ζόμενος οὐρία ριπίδι,
ἀνηλθ'. Ο. 1562. κατ' ά. αὐτῷ κάτωθεν
 ἀνηλθεν. Ο. 1518. ά. ώς ημας ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
```

```
ἀνῆλθεν. Θ. 893. οῦτος πανουργῶν δεῦρ' ἀ., ὧ ξένε, ἀνῆλθες. ΕΙ. 184. πῶς δεῦρ' ἀ., ὧ μιαρῶν μιαρώτατε, ἀνήρ. Α. 42. ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ὰ. ἀστίζεται. Α. 367. ὁ δ' ἀ. ὁ λέξων οῦτοσὶ τυννουτοσί. 373. ὰ. ἀλαζῶν καὶ δίκαια κάδικα:
                                                                                                                                                                                                                                                  άνήρ. Β. 139. ἐν πλοιαρίω τουννουτωί σ' ἀ, γέρων Β. 488. ούκουν ἔτερός γ' αυτ' εἰργάσατ' ἀ. ΞΑ. 640. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               ΞA. ἀλλὰ τί;

    738. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀ.
    968. Θηραμένης; σοφός γ' ἀ. καὶ δεινὸς ἔς τὰ πάντα,
    1022. δ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀ. ἡράσθη δάῖος εἶναι.

                 491. ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ά.,
               431. Δυαίο χύντος αν διοηρούν τ.,
570. τειχομάχας ά., βοηθησάτω
726. μήτ΄ άλλος δστις Φασιανός έστ΄ ά.
750. τί; ά. Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγοράσαντες ἵκομες.
920. ενθεὶς ἀν ἐς τίφην ἀ. Βοιώτιος
                                                                                                                                                                                                                                                                   1125. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ὰ. λέγ', ΑΙσχύλε,
1165. φεύγων δ' ὰ, ἥκει τε καὶ κατέρχεται,
1182. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ὰ.,
                                                                                                                                                                                                                                                                   1186. πως ούτος ήν το πρώτον εὐδαίμων ά.;
1217. οὐκ έστιν όστις πάντ' ά. εὐδαιμονεί
                 981. ξυγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ά. ἔφυ,
                                                                                                                                                                                                                                                                  1217. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀ. εὐδαιμονεῖ
1482. μακάριός γ' ἀ. ἔχων
1520. μέμνησο δ', ὅπων ὁ πανοῦργος ἀ.
ε. 29. μὴ καί τις ἄν ἀ. ὁ προσιὰν τυγχάνη
37. ἄτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀ., ῷ ψιλτάτη,
55. ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀ. τὴν νύχθ' ὅλην
121. ἵθι δὴ σὰ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀ. γενοῦ·
158. μὰ Δί', ἀλλ' ἀ. ἄν τὰ θεὰ κατώμοσας,
747. ἀ. ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
      1019. Ν. 1263. δ. κακοδαίμων. ΔΙ. κατά σεαυτόν νυν τρέπου.
           1. 1263. $ α. καλουσμου. Π. κετα στου τον τρεπού.

88. πως δ' ἄν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ά.

134. κρατεῖν, ξως ἔτερος ἀ, βδελυρώτερος

178. ἀ. μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ

179. ἀλλαντοπώλης ῶν ἀ. γενήσομαι;

328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἄ. ἔτερος πολὺ

392. κᾶτ' ἀ. ἔδοξεν εἶναι, τάλλότριον ἄμῶν θέρος.

425. ὥστ' εἶπ' ἀ. τῶν ἀρχαίων κωμοδοδιδάσκαλος ἡμᾶς

639. ἐκ δελιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀ.
                                                                                                                                                                                                                                                          Er. 29.
                                                                                                                                                                                                                                                                                             κεύθὺς κατεχρύσου πᾶς ἄ. Εὐριπίδην
                                                                                                                                                                                                                                                                      829. πάλυν κατεκρουου πας ά. Ευριπισην

1015. ἔδοξε ταις γυναιξίν, ήν ά. νέος

1023. τί δ', ήν ἀφαιρήταί μ' ά. τῶν δημοτῶν

1025. ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ά. οὐδεὶς ἔτι.
                                     έκ δεξιας απέπαρδε καταπύγων ά.
Βέλτιστος ά, μετά Λυσικλέα και Κύνναν και Σαλα-
               639.
                                                    βακχω,
  βακχὼ,
790. καὶ μὴν εἶ πού τις ἀ, ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων
888. οὕκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀ, πέπονθ', ὅταν χεσείη,
899. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ εἶπ ἀ, κόπρειος.
937. τα πρὶν φαγεῖν, ἀ, μεθή-
945. ἀ, γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.
1056. καὶ κε γινὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀ. ἀναθείη·
1208. ἀ, ἀμείνων περὶ τὰ καὶ τὴν γαστέρα;
1255. ἀ, γεγένησαι δι' ἔμὲ' καὶ σ' αἰτῶ βραχὺ,
Ν. 218. φέρε τίς γὰρ οὕτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀ.
545. κάγὰ μὲν τοιοῦτος ἀ. ἀν ποιητὴς οὐ κομῶ,
823. καὶ σοι φράσω πράγμ' δ σὺ μαθῶν ἀ, ἔσει.
                                                                                                                                                                                                                                                                      1025. ύπερ μεθιμνόν έστ' α, ούδεις έτι.
1103. νή τόν Δία τόν σωτήρ' ά, καὶ δυστυχής,
1130. έγω; ΘΕ. σὺ μέντοι νή Δί΄ ως γ' οὐδεὶς ά.
28. έγω θεοσεβής καὶ δίκαιος ων ά.
209. ἀ. πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
247. χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ως οὐδεὶς ἀ.
658. ἀ. γέρων ψυχρῷ θαλάττη λούμενος.
825. ἀ. πρότερον μὲν ἄθλιος, νῶν δ' εὐτυχής.
                                                                                                                                                                                                                                                                    209.
                                                                                                                                                                                                                                                                    247.
                                                                                                                                                                                                                                                                    658.
                                                                                                                                                                                                                                                                     825.
                                                                                                                                                                                                                                               825. ἀ. πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.
861. προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀ.,
901. σὺ φιλώπολις καὶ χρηστός; ΣΥ, ὡς οὐδεὶς γ' ἀ.
1066. γέρων ἀ. ὡν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Fr. 56. ἀ. τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος·
476, 3. αὐτὸς δ' ἀ. πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδύνας, ἐλάας,
497. πικρὸν νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀ.
720. ἀ. πεδήτης Ιτέαν ἐννημμένος.
ἄνήρ. Α. 240. ἐκποδών· θύσων γὰρ ἀ., ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.
Α. 423. ποίας ποδ' ἀ. λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
479. ἀ. ὑβρίζει· κλείε πηκτὰ δωμάτων.
                                        καί σοι φράσω πραγμ' δ σὸ μαθών ά. έσει.
                1167. δδ' έκείνος ά.
1421. οδκουν ά. δ τον νόμον θείε τοῦτον ήν το πρώτον,
              1421. δυκουν α. ο τον νομών σεις τουτον ην το πρώτον,

88. φιληλιαστής έστιν ώς οὐδείς ά.,

150. ἀτὰρ ἄθλιός γ' εξμ' ώς ἔτερος οὐδείς ά.,

287. καὶ γὰρ ά. παχὺς ἥκει

599. ἀλλά Θέωρος, καίτοὐστὶν ά. Εὐφημίου οὐδὶν ἐλάττων,
 599. ἀλλὰ Θέωρος, καίτοὐστὶν ὰ, Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττο 730. μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ὰ. 802. κάν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ὰ. 889. φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ὰ, 1083. στὰς ὰ, παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων 1226. οὐδεὶς πώποτ' ὰ. ἐγένετ' 'λθηναῖος 1244. ἀ. σοφὰς καὶ μουσικός· κᾶτ' ἄσεται 1427. ἀ. Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος, 1430. κάπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ὰ, ἀντῷ φίλος· ΕΙ. 45. ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; κᾶτ' αὐτῷ γ' ὰ. 510. χωρεῖν τὸ πράγμά φησιν ἀλλὰ πᾶς ὰ. προθυμοῦ. 909. ἢ χρηστὸς ἀ, πολί-1120. κάγωγ', ὅτι τένθης εἶ τὸ κάλαζὼν ὰ. Λ. 101. πάσαισιν ὑμῦν ἐστὶν ἀποδημῶν ὰ. 102. ὁ γοῦν ἔμὸς ὰ. πέντε μῆνας, ὥ τάλαν, 166. ἀ., ἐὰν μὴ τῆ γυναικὶ συμφέρη. 212. ὶ οἰν ἔστιν οὐδεὶς ρίνε μουγὸς ρῦτ' ἀ.
                                                                                                                                                                                                                                                                  479. α. δβρίζει κλείε πηκτά δωμάτων.
                                                                                                                                                                                                                                                                   494. ά. οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἶά νυν,
                                                                                                                                                                                                                                                      494. α. ου τρεμει το πραγμ. εία νυν, 626. ά. νική τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει 837. τὸ πράγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ά. 1037. ά. ἐνεύρηκέν τι ταῖς 1178. ά. τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον, I. 440. ά. ἀν ἡδέως λώ, τοὺς τερθρίους παρίει. 514. ἡμᾶς ὑμῦν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ά. 758. ὅτοισι τόνδ ὑπερβαλεῖ, ποικίλος γὰρ ά.
                                                                                                                                                                                                                                                      1919. ά. παφλάζει, παθε παθ',

N. 1031. δεί σε λέγειν τι καινόν, ώς εὐδοκίμηκεν ά.

Σ. 207. οἴμοι καικοδαίμων, στρουθός ά. γίγνεται:
269. ἡγεῖτ' ἄν ἄδων Φρυνίχου καὶ γάρ ἐστιν ά.
285. ἔστι γὰρ τοιοῦτος ά.
344. οὖτος ά, τοῦτ' ἐτόλμη-
                                                                                                                                                                                                                                                      918. θερμός γὰρ ά, οὐδὲν ἢττον τῆς φακῆς.
1389. ὑδὶ γὰρ ά, ἐστιν ὅς μ΄ ἀπώλεσεν
ΕΙ. 650. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ά., ἀλλὰ σός.
              212. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ά.
             213.
 Λ. 221. ] όπως αν α. ἐπιτυφη μάλιστά μου
                                                                                                                                                                                                                                                                514. ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ δ' ὁς ἀν ἀ.,
                                                                                                                                                                                                                                               514. ἐν τῷ δήμω τήμερον ὑμῦν; τὶ δέ σοι ταῦτ ; η Θ. 403. ά. ἐροτῆ, τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα; 446. ἐμοὶ γὰρ ἀ. ἀπέθανεν μὲν ἐν Κυτρω, 495. ὑσφραινόμενος ἀ. ἀπὸ τείχους εἰσιὰν 635. ὅδ ἐστὶν ἀ. δν λέγεις. ΚΛ. τί οὖν ποιῶ; 1010. ά. ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι Εκ. 62. ἔπειθ' ὁπόθ' ἀ. εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου, 204. ὡς ξυνετὸς ἀ. ΠΡ. νῦν καλῶς ἐπὴνεσας. 367. οὕτος γὰρ ἀ. ἔνεκά γε στεναγμάτων ἀνήρετ'. Ν. 144. ἀ. ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης Ν. 156. ἀ. αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
             141. τίς δ΄ αὐτὸς, ὢ παί; πότερον ὡς ά, τρέφει;
266. ἀ, μὲν ἡμῖν οὕτοσί καὶ δἢ γυνὴ
479. ὁ δ΄ ἀ, παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν ἢν δ' ἐμοὶ φίλος,
483. ὁ δ΄ ὰ, ἐρωτῷ, ποῖ σὰ καταβαίνεις;—ὅποι;
504. ὁ δ΄ ἀ, περιἡρχετ' ὡκυτόκι' ἀνούμενος
589. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὧν ἀ.;
592. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ΄ οὕτως ἀ.
619. τίς ἔστ' ἀ, σοι; ΜΝ, τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
628. Γνα μὴ 'πακούσης ὧν ἀ, σὸ δ' εἰπέ μοι
657. ζατεῖν, εἴ που κῆλλος τις ἀ, ἐσελήλυθε καὶ πεωθο
                                                                                                                                                                                                                                               ανήρετ. Ν. 13: α. αρτι καιρεφωντα Σωκρατής
Ν. 156. ά. αὐτὸν Καιρεφων δ΄ Σφήττιος
ἀνήρετο. ΕΙ. 695. πρώτον δ΄ ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ά.
ἀνήρπασαν. ΕΙ. 624. τήνδ΄ ἀπορρίψαντες αἰσχρώς τὸν πόλεμον ά.
ἀνήσετε. ΕΙ. 318. ἐξολεῖτέ μ΄, ῶνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ά.
                                                                                                                                                                                                                                              άνήσεις. Fr. 508. ά. κροκύδα μαστιγουμένην. 
άνήσω. Α. 128. κούκ ά. πρίν άν σχοίνος αὐτοίσιν ἀντεμπαγῶ 
ἀνθ'. Ν. 623. σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ' ά. ὧν λακὼν 'Υπέρ-
                                                                                                                                                                                                                                                                                           βολος κ.τ.λ.
               657. ζητείν, εί που κάλλος τις ά. ἐσελήλυθε καὶ περιθρέξαι
934. παΐ, ήν προσίη τις. ΓΥ. Η. νή ΔΓ, ώς νῦν δῆτ' ά.
941. ἴνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ά.
                                                                                                                                                                                                                                              άνθάψεται. Β. 474. διασπαράξει, πλευμύνων τ' ά, 
άνθεί. Ν. 897. ταῦτα γὰρ ά. διὰ τουτουσί
ἀνθεμώδεις. Β. 41θ. λειμῶνας ά.,
```

```
άνθέμων. Α. 992. ώσπερ ὁ γεγραμμένος, έχων στέφανον ά.;
ανθέξεταί. Ο. 1658. ά. σου τῶν πατρώων χηημάτων άνθέξεταί. Ο. 1658. ά. σου τῶν πατρώων χηημάτων άνθεσιν. Ι. 403. δωροδόκοισιν ἐπ' ά. ἔζων, ἀνθηρόν. Β. 351. προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ά. ἔλειον δάπεδον ἀνθηρών. Ο. 1093. άλλ' ά. λειμώνων άνθος. Ν. 1025. ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ά. ἀνθοσμία. Ετ. 563. ά. (οἶνος) καὶ πέπονι νεκταροσταγεί.
 άνθοσμίαν. Β. 1150. Διόνυσε, πίνεις οίνον οὐκ ά.
άνθοσμίας. Fr. 301. οΐνος ά.:

ἀνθοσμίας. Π. 807. οἱ δ' ἀμφορῆς οἵνου μέλανος ά.

ἀνθοφόρον. Β. 440. νῦν Ιρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀ. ἀν' ἄλσος

ἄνθρακ. Λ. 315. σὸν δ' ἐστιν ἔργον, ῷ χύτρα, τὸν ἀ. ἐξεγείρειν,

ἄνθρακας. Α. 34. δς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄ. πρίω,

Α. 891. προσείπατ' αὐτὴν, ῷ τέκν', ά. δ' ἐγὼ
     ΕΙ. 440. έχουθ' εταίραν και σκαλεύοντ' ά.
 Ο. 1580. τυρον φερέτω τις πυρπόλει τους ά.
άνθρακες. Α. 348. δλίγου τ' ἀπέθανον ά. Παρνήσιοι,
Ν. 97. κάστιν περί ήμας ουτος, ήμεις δ' ά.
 άνθρακεύειν. Λ. 340. ώς πυρί χρή τὰς μυσαράς γυναίκας ά.
άνθρακιάς. Ι. 780. άλλ' ή διά τοῦτ' αὐθ' ὁτιή σου τῆς ά.
ἀπολαύει.
 ἀνθράκων. Α. 212. οὐκ ἄν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
     ά. φορτίον

Α. 332. είσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἄ. τι κήδεται.

667. οἰον ἐξ ά, πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ' ἐρεθιζόμενος
 ούρια ριπίδι,

Fr. 49, 2. δητωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀ.

185. ἐγὰ δ' ἀπολογίζειν τε κἄτ' ἐπ' ἀ.

ἀνθρηνῶν. Ν. 947. κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀ.
 άνθρωπ'. Α. 464, ά., άφαιρήσει με την τραγωδίαν.
άνθρωπαρίω. Π. 416, τολμώντε δράν ά, κακοδαίμονε,
 ανθρωπε. Α. 95. πρός των θεων, α., ναύφαρκτον βλέπεις,
ανθρωπε. Α. 95. πρός των θεων, α., ναύφαρκτον βλέπεις,
Α. 1010. ἄ., τῆς παρούσης.
Ι. 786. ά., τίς εἶ ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν 'Αρμοδίου τις ἐκείνων ;
Ν. 412. ὧ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας, ά. παρ' ἡμῶν,
1495. ἄ., τι ποιεῖς ; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἡ
ΕΙ. 164. ἄ., τί δρᾶς, οὖτος ὁ χέζων,
Β. 172. ἄ., βούλει σκευάρι' εἰς "Αιδου φέρειν ;
1161. ἄ., ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
ἀνθρωπείως. Β. 1058. δν χρὴ ψράζειν ἀ.; ΑΙ. ἀλλ', ὧ κακό-
δαιων, ἀνάγκη
 δαιμον, ἀνάγκη 
ἀνθρώπια. ΕΙ. 263. ἄγε δη, τί δρῶμεν, ὧ πονήρ' ἀ.; 
ἀνθρωπίζεται Fr. 100. ἀ.:
 άνθρωπίνων. Σ. 1179. μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν â.,
ἀνθρωπίσκους. ΕΙ. 751. οὐκ ἰδιώτας à. κωμφδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
 άνθρωποι. Ι. 1112. ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἄ.
Ο. 190. οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄ. θι
               571. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεους ἄ. κοὐχὶ κολοιούς,
 1281. και πων ημαν νομιουσί θεσυν α. κούχι κολοιους,
1281. ἐλακωνομάνουν ἄπαντες ἄ. τότε,
1485. ἔνθα τοις ήρωσαν ά.
ἄνθρωποι. Ι. 92. ὀρῷς; ὅταν πίνωσιν ἄ., τότε
Εκ. 672. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄ.; ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο
                                   ποιήσει;
 ἀνθρώποις. Α. 881. ὧ τερπνότατον σὰ τέμαχος ἀ. φέρων,
Α. 1126. ταῦτ' οὰ κατάγελώς ἐστιν ἀ. πλατύς;
1127. ταῦτ' οὰ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἄ. γλυκύς;
    1127. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ὰ. γλυκύς;

1. 836. ἄ πᾶσιν ὰ. φανεὶς μέγιστον ὑφέλημα,

N. 444. τοῖς ὰ. τ' εἶναι δόξω
841. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ὰ. σοφά:

Σ. 879. ἡδη δ' εἶναι τοῖς ὰ.
1029. οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε διδάσκειν, ὰ. φήσ' ἐπιθέσθαι,
ΕΙ. 914. σωτήρ γὰρ ἄπασιν ὰ.

Ο. 561. τοῖς δ' ὰ. ὄρνιν ἔτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
1278. οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ὰ. φέρει,
1545. ἀεί ποτ' ὰ. γὰρ εὕνους εἵμ' ἐγώ.

Θ. 674. πᾶσιν ὰ. σεβίζειν δαίμονας,
787. ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀ. κὰξ ἡμῶν ἐστὶν ἄπαντα,
Β. 1064. τοῖς ἀ. φὰΙνοιντ' εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί
δράσας;
     δράσας;
Π. 87. ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀ, φθονῶν.
                498. καίτοι τούτου τοίε ά. τίς αν έξεύροι ποτ' άμεινον;
     498. και το τουτου τοις α. τις αν εξευροι ποτ αμεινον; 500. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν δ βίος τοῖς ά. διάκειται, 506. δδὸν ἡντιν' ἰων τοῖς ά. ἀγάθ ἀν μείζω πορίσειεν. 547. ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ά. ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν; 775. οἶοις ἄρ' ἀ. ξυνὼν ἐλάνθανον, 780. δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀ. ὅτι Fr. 324, 2. Θόσς, Βράδιστος τῶν ἐν ἀ. δραμεῖν

Τ. 324, 2. Θοας, Βασιστόν των εν α. οραμε άνθρώπουτ. ΕΙ. 98. τοῖε τ' ά. φράσον σιγᾶν,
Ο. 1236. ὅρνιθες ἀ. νῦν εἰσιν θεοἰ,
Θ. 1116. φέρε, Σκύθ' ὰ. γὰρ νοσήματα
Π. 145. ἢ χάριεν ἀ., διὰ σὲ γίγνεται.
```

```
21
άνθρώποισιν. Π. 461. εἰ πᾶσιν ἀ. ἐκπορίζομεν
FT. ΕΙ. Δ. 1. τοῦ πᾶσιν ἀ. Εἰρήνης φίλης
ἀνθρώποισίν. Π. 161. ἐν τοῖσιν ἀ. ἐσθ' εὐρημένα.
ἄνθρωπον. Σ. 281. τάχα δ' ἀν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄ., δς ἡμᾶς διεδύετ'
Ο. 1575. ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄ. ἄγχειν βούλομαι,
Β. 837. ἄ. ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
Εκ. 979. 'Αναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄ. ΓΡ. Α. τίνα;
1134. εὐδαιμονικόν γ' ἄ. εἴρηκας σαφῶς.
Π. 68. ἀπολῶ τὸν ἄ. κάκιστα τουτονί.
242. ἡν δ' ἀς παραπλῆγ' ἄ. εἰσελθὰν τύχω,
273. πάντως γὰρ ἄ. φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
992. λέγεις ἐρῶντ' ἄ. ἐκνομιώτατα.
ἄνθρωπος. Α. 46. ἐγώ. ΚΗ. τίς ἀν; ΑΜ. 'Αμφίθεος. ΚΗ. οὖκ
ἄ.; ΑΜ. οῦ,
Ι. 1276. εἰ μὲν οῦν ἄ., δν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
 άνθρώποισιν. Π. 461. εί πασιν ά. ἐκπορίζομεν
      α.; Απ. ου,
Ι. 1276. εἰ μὲν οὖν ἄ., ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
Ν. 492. ἄ. ἀμαθής οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος,
Σ. 27. δεινόν γέ τοὕστ' ἄ. ἀποβαλὼν ὅπλα.
49. ἄ. ἀν εἰτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ
        Ο. 98. ἄ. ΕΥ. οὐ σοῦ καταγελώμεν. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ;
114. ὅτι πρώτα μὲν ἦσθ' ἄ., ὥσπερ νὰ, ποτὲ,
119. καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄ. ὅσα τ' ὅρνις φρονεῖς·
                  119. και πανο συσπερ α. συστ τορτος τροιο.
169. α. όρνις άστάθμητος πετόμενος,
452. πέφυκεν ά. συ δ΄ όμως λέγε μοι,
983. αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὰν α. ἀλαζὰν
1009. ἀκτίνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕ, ά. Θαλῆς.
       1448. ἐπαίρεταὶ τ' ἄ. οὐτω καὶ σ' ἐγὼ Λ. 982. οὺ δ' εἴ πότερον ἄ., ἢ Κονίσαλος; Β. 652. ἄ. ἰερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον. Εκ. 362. ὅστις ποτ' ἔστ' ἄ., ἀχραδούσιος.
        Π. 239. κάν τις προσέλθη χρηστὸς ά. φίλος
421. οὕτε θεὸς οὕτ' ά. "ὤστ' ἀπολώλατον.
421. οὕτε θεὸς οὕτ' ἄ.' ὥστ' ἀπολώλατον.
ἄνθρωπός. Ο. 75. οὕτός γ', ἄτ', οἴμαι, πρότερον ἄ. ποτ' ὢν,
ἄνθρωπός. Α. 576. ὧ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὕτος ἄ, πάλαι
Α. 836. εὐδαιμονεῖ γ' ᾶ. οὐκ ῆκουσας οἴ προβαίνει
Σ. 168. ᾶ, οὖτος μέγα τι δρασείει κακόν.
495. οῦτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ᾶ. ἐπὶ τυραννίδι.
Ο. 940. ᾶ. ἡμῶν οἰκ ἀπαλλαχθήσεται.
1623. ᾶ. οὖτος, ἡ καθῆται λούμενος,
Λ. 936. ᾶ. ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
Θ. 2. ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄ. ἐξ ἐωθινοῦ.
Εκ. 811. ᾶ. οὖτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Π. 118. ᾶ. οὖτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
855. τὶ ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ᾶ, κακόν;
                    855. τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄ, κακόν;
  1023. οὐ σκαιὸς ἦν ἄ., ἀλλ' ἡπίστατο ἀνθρώπου. Α. 774. ἀλλ' ἔστιν ἀ. γε. ΜΕ. ναὶ τὸν Διοκλέα, Π. 13. ὕστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀ. τυφλοῦ,
    άνθρώπους. Α. 650. τούτους γάρ έφη τοὺς ά. πολὺ βελτίους
        γεγενησθαι
ΕΙ. 1015. τους δ' ά. επιχαίρειν.

    Ο. 844. ἔτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀ, κάτω,
    1230. ἐγώ; πρὸς ἀ, πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς

         Β. 701. πάντας ἀ. ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
1010. τοὺς ἀ. ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πε-
                                             ποίηκας,
   Π. 465. κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀ.; ΧΡ. ὅ τι; ἀνθρώπω, Ο. 64. ἀπολεῖσθον. ΕΤ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀ. ΤΡ. τί
δαί; ἀνθρώπων. Α. 405. ὑπάκουσον, εἶπερ πώποτ' ὰ. τινί: Α. 842. οὐδ' ἄλλος ὰ. ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι: Ι. 353. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ὰ. τιν'; ὅστις εὐθὺς 1261. ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδεν' ὰ. ἐμοὶ, 463. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ξηλωτάτον βίον ὰ. διάξεις. ΕΙ. 737. κωμφδοδιδάσκαλος ὰ. καὶ κλεινότατος γεγένηται, 739. πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ὰ κατέπαυσεν Ο. 185. ὥστ' ἀρξετ' ὰ. μὲν ὥσπερ παρνόπων, 320. ψήμ' ἀπ' ὰ. ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο· 481. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἢρχον τῶν ὰ. τὸ παλαιὸν, 520. ὡμν τ' οὐδεὶς τότ' ὰν ὰ. θεὸν, ἀλλ' ὅρνιθας ἄπαντες. 876. μητρὶ θεῶν καὶ ἀ., 1314. καλοῖ τις ὰ.
                                             δαί;
        1314. καλοί τις ά.
1516. θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἄ. ἔτι
1618. ἐάν τις ἀ. ἔερεῖόν τῷ θεῶν
1638. ὥ δαιμόνι ἀ. Πόσειδον, ποῖ φέρει;
Θ. 843. καὶ τύκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν ἀ. τόκον,
Β. 68. κοὐδείς γὲ μ' ἀν πείσειεν ἀ. τὸ μὴ οὐκ
1472. τί δέδρακας, ὧ μιαρώτατ ἀ.; ΔΙ. ἐγώ;
Εκ. 383, τὸ δ' αίτιον τί; ΧΡ. πλεῖστος ἀ. ὅχλος,
         506. ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρίν τιν' ἀ. ίδεῖν,
Π. 137. ὅτι οὐδ' ἀν εἶς θύσειεν ἀ. ἔτι,
                     490. ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀ. εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον,
```

άνθρώπων, Π. 495, δε τοὺς άγαθοὺς τῶν ά. βαδιείται κοὺκ 502. πολλοί μὶν γὰρ τῶν ἀ, ὅντες πλουτοῦσι πουηροὶ,
 507. ἀλλ' ὧ πάντων βῆστ' ἀ, ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
 511. οὕτε τέχνην ἀν τῶν ἀ, οὕτ' ἀν συφίαν μελετψη 507. τολι δέ πένηται τῶν ἀ. ἀρπάζειν πρίν καταθείναι. ἀνθρωφ' Ο. 540. ἡνεγκαι ά. ὡν ἐδάκρισά γ' ἐμῶν ἀνιαροί. Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' Ισχνοί καὶ σφηκάδειν καὶ τοῖς έχθροῦς ά, άνιάσας. ΕΙ. 764. παῦρ' ἀ., πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχών τὰ δέσντα.
ἀνέει. Β. 1462. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀ. τέγαθά.
ἀνίσταθ'. Π. 801. ἀ. ἀλλ' είσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
ἀνίσταθ'. Π. 801. ἀ. ἀν ἀρπασόμενος τὰς Ισχάδας.
ἀνίσταμας. Εκ. 373. οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὰν Δι', ἀλλ' ἀ.
Π. 683. ἐπὶ τὰν χύτραν τὴν τῆς ἀδάρηι ἀ.
ἀνιστάμενον. Ν. 975. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀ. συμψῆσαι, καὶ προνοκίσθαι ἀνίστασ'. Α. 929. ά., ἀνασήδησον. ΚΙ. ήδη πάντ' έχω. 236. d., iν ἀφείσω σε, κάγκίψαι έχε. 5.200. α., ην αφεισσα σε, καγειφαι εχε.
643. α. δρθόει ποί τὸ πέοτ ἀθεῖς κάτω;
ἀνιστάσθω. Σ. 753. στος: ά.
ἀνίστασο. Σ. 286. ἀλλ', ἀγάθ', ά. μηδ' ούτας σεαυτόν
Σ. 998. μή φροντίσης, ἃ δαιμόνι', ἀλλ' ά.
ἀνίσταται. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτόλων ἀ.
Σ. 137. οίμοι. ΣΩ. τί ἐστι: ΕΑ. Βδελυκλέων ἀ. άνίσταταί. Α. 1187. ά. τε καὶ ξυναντά δραπέταις άντώμαι. Α. 593. περί των δέ κορών έν τοις θαλάμοις γηρασκουoûv à. άντῶν. Ι. 349. όδωρ τε πίνων κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ά., Σ. 565. κακά πρόι τοῖι οὖσιν, ἔωι ά. ἀν Ισώση τοῖσιν ἐμοῖσιν' ἀνιῶσιν. II. 538. ἐπὸ τοῦ πλήθους, αὶ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλήν ά., ενό του πλήθους, αλ βομβούσαι περλ τήν ξυνηθον. Ν. 982. αδδ΄ ά. τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον, ἀνόητ΄. Εκ. 474. δσ΄ ἀν ά. ή μῶρα βουλευσώμεθα, ἀνοητία. Fr. 585. ά. άνδητοι. Α. 572. παίσειν οίεσθ', & ά.; ΑΥ. κάν υμέν γ' εί τις ένην νούτ, ἀνόητον. Β. 530, τὸ δὲ προσδοκησαί σ' οὐκ ά, καὶ κενὸν άνδητος. Ι. 1349. οδτως ά. ἐγεγενήμην καὶ γέρων; Εκ. 764. δεδογμένοισιν; ώς ά. ἦσθ' άρα. 765. 4; ΑΝ. Β. οὐ γάρ; ήλιθιώτατος μὲν οῦν ἀνοήτους. Ν. 898. τοὺς ἀ. N. 919. ola lolásmus rols á. Β. 1563. τοδι ά. πολλοί δ' είσεν άνούτων. Ν. 417. είνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν Disar a. προπυλαίων. ἀνοικισθείς. Ο. 1351, διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀ, ἐγὼ άνοικοδομείν. ΕΙ. 100. καιναίς πλίνθοισιν ά., άνοικτος. Θ. 1022, ά. δι μ' έδησε τὸν ἀνοίξαι. Α. 250. ῆξουσ' έχοντες ώστ' ά, τὰς πύλας ἀνοίξετε. ΕΙ. 179. τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ὰ.; άνοιξον. Εκ. 961. σα την θύραν ά. Εκ. 971. δ., ἀσπάζου με άνοίσει. Ο. 1625. προβάτοιν δυοίν τιμήν α. τῷ θεῷ. άνομα. Θ. 1040. ἄ. πάθεα φῶτα λιτομέναν. ἀνομοίαν. Α. 1144. ὡτ ὰ, ἐρχεσθου ὁδίντ ἀνόνητον. Σ. 314. ὰ. ἄρ' ὧ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα. ἄνοντος. Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄ. ἐς σωτηρίαν. ἀνοργίαστά. Α. 898. τὰ τῆς ᾿Αφροδίτης ἰέρ' ὰ, σοι ἀνορύττω. Ο. 602. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς

boplas à.

άνορύττων. ΕΙ. 372. ταύτην ά, εὐρεθη; ΤΡ. νῦν ἀρά με ἀνόσια. Θ. 667. ἡν γὰρ μὴ λάθη δράσας ὰ., ἀνόσιά. Ο. 328. προδεδόμεθ' ἀ. τ' ἐπάθομεν' ἀνόσιον. Ο. 334. γένος ἀ., ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ ἀνοσίους, Θ. 720. λόγους τε λέξεις ἀ.

άνοσίους. Β. 850. γάμους δ' ά. ἐσφέρων ἐς την τέχνην, άνους. Α. 736. έγωνγα καύτός φαμε, τίς δ' ούνως ά. άντ'. Ν. 338. δμβρους θ' δδάτων δροσερών Νεφελών είτ' ά. αδτῶν κατέπινον κ.τ.λ άνταγορεύειν. Β. 1072. ά. τοις άρχουσιν. καίτοι τότε γ', ήνίκ' έγω ζων, άντακροᾶσθαι. Α. 527. ήν οδν ήμων χρηστά λεγουσών έθε-λήσητ ά. άνταμειψόμεσθά. Θ. 721. άθέοις έργος γάρ ά. άνταποδοΐτον, Θ. 1231. τούταν χάριν ά. άνταποκτενώ. Α. 326. ά. γάρ ψιών τῶν φίλαν τοὺς φιλτάτοις. άνταποπαρδείν. Ν. 293. και σέβομαί γ', δ πολυτίμητοι και βούλομαι ά. άντάσομαι. Εκ. 887. άδουσ' έγιδ δ', ήν τοῦτο δρᾶς, ά. άνταυγείς. Θ. 902. γύναι, τί εἶτας; στρέψον ά. κόρας. άντεδίδασκε. Σ. 1410. Λάσδς ποτ' ά. καὶ Σιμωνίδης: αντέδωσά. Ε.Ι. 1251. δτ' ά. γ' αντί τωνδε μυπν του του δι άντέθηκας. Ι. 353. έμοι γάρ ά. ἀνθρώπων τίν'; δστις εύθὺς άντεινον. Α. 766. ά., αι λής: ώς παχεία και καλά. άντειπεῖν. Ν. 998. μηδ' ά. τῷ πατρί μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα Θ. 545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀ., ὑς ἡμῶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
 Εκ. 570. καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀ. ἐμοί.
 Π. 486. ἔχοι τις ἀν δίκαιον ἀ. ἔτι; άντείπη. Εκ. 588. μή νυν πρότερον μηδείς δμών Δ. μηδ΄ όποαντείποιμ'. Ν. 1417. έγὰ δέ γ' ἀ. ἀν ὡς δὶς παίδες οἱ γέροντες. ἀντείχον. ΕΙ. 760. ἀ. ἀεὶ καὶ τῶν άλλαν νήσαν. ὧν οὕνεκα לעטע άντεκτείνειν. Β. 1042. ά. αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος άκούση. ἀντελάβετο. Β. 777. κάπειτ' ἐπαρθεὶς ἀ. τοῦ θρόνου, Β. 787. οῦ καὶ Σοφοκλέης ἀ. τοῦ θρόνου; ἀντελάκτισεν. ΕΙ. 613. καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὁργῆς ἀ. πίθω, ἀντέλεγες. Γτ. 407. οὐδ' ἴσως ἀ. τοῦτψ τῷ δειπνίψ' οῦ γὰρ ακανθαι. άντεμίσει. Α. 817. κείνοι ύμων ά, άντεμπαγώ. Α. 230. κούκ άνήσω πρίν ών σχοίνοι αὐτοίσιν ά. άντενέδωκε. Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κάθ' ώς πρίων ὁ μὲν ἔλκει, 0 8' d. άντεξέκλεψαν. Α. 527. ά. 'Ασπασίας πόρνα δύο' άντεραστής. Ι. 733. σὰ δ' εἶ τίς 'ἐτεόν'; ΑΛ. ά. τουτουλ, άντερεῖ. Α. 701. πρὸς τάδε τὶ ά. Μαρψίας; άντερεῖς. Ν. 1079. μοιχὸς γάρ ἡν τύχης άλοὺς, τάδ' ά. πρὸς Ν. 1343. οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδέν ά. Εκ. 249. πῶς δ. πρὸς αὐτὸν ἐν τήκκλησία; ἀντεσφέρετε. Λ. 654. εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ δ. τὰς ἐσφορὰς, αντεσφερετε. Λ. 534. είτ αναλωσαντες ουκ α. τας εσφορας, άντευποιείν. Π. 1029. τον εὐ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀ.' ἀντεχειροτόνησεν. Εκ. 423. προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀ. ἀν, ἀντέχου. Α. 1121. ἐχ', ἀ., παῖ. ΔΙ. καὶ σὐ, παῖ, τοῦδ' ἀ. Λ. 161. ἔλκωσιν ἡμᾶς; ΑΥ. ἀ. σὐ τῶν θυρῶν. ἀντήκασ'. Σ. 1311. ὁ δ' ἀνακραγὰν ἀ. αὐτὸν πάρνοπι ἀντήρκει. Ι. 540. χοὖτος μέντοι μόνος ἀ., τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχὶ. άντί. Α. 286. ά. ποίας αίτίας, ὧχαρνέων γεραίτατοι; κ.τ.λ. άντιβάς. Β. 202. οὐ μὴ φλυαρήσεις έχων, άλλ' ά. άντιβεβηκώς. Ι. 767. εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ά., ἀντιβολεί. Σ. 571. ὥσπερ θεὸν ά. με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολύσαι" άντιβολείθ'. Εκ. 182. τους δ' ουκ έθέλοντας ά. εκάστοτε. ἀντιβολείν. Ι. 1296. οὐκ ἀν ἐξελθείν ἀπὸ τῆς σιπύης τοὺς δ' ά. άν όμοίως άντιβολείτε. ΕΙ. 113. άλλ' ά. τον πατέρ', ω κακοδαίμονα. άντιβολή. ΕΙ. 785. ά. μετά των παίδων χορεύσαι, άντιβοληθείς. Σ. 560. εἶτ' εἰσελθών ά. καὶ τὴν ὁργὴν ἀπομορχθείς, ἀντιβολήσας. Σ. 586. ἔδομεν ταύτην ὅστις ἀν ἡμῶς ἀ. ἀναπείση. άντιβολοίη. Σ. 279. άλλ' ὁπότ' ά. ἀντιβολούντων. Σ. 559. τουτί περί τῶν ἀ. ἔστω τὸ μνημόσυνόν Σ. 882. κάπιδακρύειν ά., ΕΙ. 209. μηδ' ά. μηδέν αἰσθανοίατο. ἀντιβολούσιν. ΕΙ. 390. ά. ήμῦν, ἀντιβολώ. Α. 414. ἀλλ' ά. πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη, Α. 431. τούτου δός ά. σέ μοι τὰ σπάργανα.

582. ἀλλ' ἀ, σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.

1031. ἴθ' ἀ. σ', ἡν πως κομίσωμαι τὰ βόε.

I. 109. εἶπ', ἀ,, τἶ ἔστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ

142. εἶπ', ἀ,, τἰς ἐστιν; ΔΗ. εἶπω; ΝΙ. νὴ Δία.

```
άντιβολώ. Ι. 960. μη δητά πώ γ', ω δέσποτ', ά. σ' έγω,
              1202. είπ', ά., πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;
Ν. 110. [θ', ἀ. σ', ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
155. φρύντισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀ., κάτειπέ μοι.
224. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾶς, ἀ., κάτειπέ μοι.
                                 314. πρός του Διός ά. σε, φράσον, τίνες είσ', ὧ Σώκρατες,
                                                                       αδται
               Σ. 162. ἴθ', ἀ. σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
975. ἵθ', ἀ. σ,' οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὧ πάτερ,
             975. 18, ά. σ, 'οἰκτείρατ' αὐτον, ὡ πάτερ,
1388. ἴθι μοι παράστηθ', ἀ. πρός τῶν θεῶν.
ΕΙ. 87. καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀ. σ'.
377. ἡμῶν κατείπης, ἀ. σε, δέσποτα.
400. ἴθ', ἀ. σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὅπα,
Ο. 207. ἀλλ' ἀ. σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
Εκ. 917. σαντῆς κατόναι', ἀ. σε.
1055. ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀ. σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἔγῶ,
1071. ἀτὰο τ΄ τὸ ποῦχω' ἔστ' ἀ. τοντῖ ποτε:
    1050. ελκομενον υπό τησό, α. σ. ΓΡ. Β. άλλ΄ ούκ εγά 1071. ἀτὰρ τί τό πρᾶγμ' ἔστ', ἀ., τουτί ποτε; Π. 103. ἐμέλλετόν μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ', ἀ., πιθοῦ, 444. στῆθ', ά. σε, στῆθι. Βλ. μὰ Δί ἐγὰ μὲν οῦ. ἀντιβολῶν. ΕΙ. 884. ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀ. ΤΡ. ἀλλ', ὧ μέλε, ἀντιδικῶν. Ν. 776. ὅπως ἀποστρέψαις ἄν ἀ. δίκην, 'Αντιθέου. Θ. 898. εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' 'Α. Γαργηττόθεν ἀντίθετον. Fr. 300 b. καὶ κατ' 'Αγάθων' ἀ. ἔξευρημένον.
Αντιθέου. Θ. 898. εΙ μὴ Κρίτυλλά γ΄ Α. Γαργηττόθεν ἀντίθετον. Fr, 300 b. καὶ κατ΄ Αγάθων' ἀ. ἐξευρημένον. ἀντικνημίοις. Ι. 907. τὰν τοῖσιν ἀ. ἐλκύδρια περιαλείφειν. ἀντικνημίοις. Ι. 907. τὰν τοῖσιν ἀ. ἐλκύδρια περιαλείφειν. ἀντικνημίον. Α. 219. νῦν δ' ἐπειδή στερρὸν ἤδη τοὺμὸν ἀ. ἄντικρυς. Ι. 63. τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄ.

Ι. 128. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄ. λέγων
Ο. 962. ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄ. λέγων
Λ. 609. νὴ τὸν Δι΄ ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄ.
1069. ἀλλὰ χωρεῦν ἄ.,
Θ. 442. ἄ. μηδὲν λέγειν.
Β. 741. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄ.,
Εκ. 281. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ῆξειν ά.
339. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταὐτὰ τοίνυν ἄ.
Π. 134. καὶ νὴ Δι΄ εὕχονταί γε πλουτεῖν ἄ.
328. θάρρει βλέπειν γὰρ ᾶ. δόξεις μ΄ "Αρη.
384. καὶ τῆς γυναικὸς, κοὺ διοίσοντ' ἄ.
ἀντιλαβέσθαι. Θ. 242. πρίν ὰ. τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογός. ἀντιλέγειν. Ν. 888. πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀ. δυνήσεται.
Ν. 1339. τοίσιν δικαίοις ά., εἰ ταῦτά γε
Β. 1007. εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀ. ἵνα μὴ φάσκη δ' ἀπορεῦν με, 1076. νῦν δ' ἄ. κούκἐτ' ἐλαύνειν,
Π. 593. τὸ γὰρ ά, τολμῶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν ἀντιλέγοντες. Π. 488. ἐν τοῖσι λόγοις ἀ. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
    μηδέν. άντιλεγόντοιν. Ν. 938. ά. κρίνας φοιτᾶ. ἀντιλεγόντων. Ι. 980. ήκουσ' ά., ἀντιλέγων. Ν. 901. άλλ' ἀνατρέψω 'γαῦτ' ά.
    Σ. 1470. τί γόρ ἐκεῖνος ά. ἀντιλέξαι. Ν. 1040. καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ά.
               Λ. 806. βούλομαι μῦθόν τιν' ὁμῖν ἀ.
    άντιλέξεις. Β. 998. μη πρός όργην ά.,
'Αντιλέων. Ι. 1044. καὶ πως μ' έλελήθης 'Α. γεγενημένος;
ἀντιληπτέον. ΕΙ. 485. ἄπασιν ἡμῦν αὖθις ά.
ἀντιλογήσαι. Ν. 321. καὶ γνωμιδίω γνώμην νύξασ' ἐτέρω λόγω ά.
ἀντιλογήσειν. Σ. 546. ἀλλ' ὧ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασι-
                                                                   Aclas à.
       άντιλογιών. Β. 775. των ά. καὶ λυγισμών καὶ στροφών
    άντιλογοῦντες. Β. 878. ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ά., 
'Αντίλοχ'. Εκ. 392. 'Α., ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου 
ἀντιμαθών. Σ. 1453. ἔτερα δὲ νῦν ά.
       а́vтіµартиройот. Fr. 382, 2. а.
    'Αντίμαχου. Α. 1150. 'Α. τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητήν,
'Αντιμάχου. Ν. 1022. καὶ πρὸς τούτοις τῆς 'Α. ἀντιμέθιστάναι. Θ. 362. ζητοῦσ' ἀ. ἀντίμιμου. Θ. 17. ὀφθαλμών ἀ. ἡλίου τροχῷ, ἀντιπάλους. Σ. 1050. εἰ παρελαύνων τοὺς ἀ. τὴν ἐπίνοιαν τοῦς ἀ. τὴν ἐπίνοιαν τοῦς ἀ. τὴν ἐπίνοιαν τοῦς ἀ. τὴν ἐπίνοιαν τοῦς ἀ. τὸν ἐπίνοιαν τοῦς ἀν ἐπίνοι
                                                              ξυνέτριψεν.
    ΕΙ. 739. πρώτον μέν γὰρ τοὺς ὰ. μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν Β. 1027. νικᾶν ἀεὶ τοὺς ὰ., κοσμήσας ἔργον ὰ. ἀντιπάλων. Ι. 521. δς πλείστα χορῶν τῶν ὰ. νίκης ἔστησε
                                                                     τροπαία.
       Β. 365. ἡ χρήματα ταῖς τῶν ἄ. ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει, 
'Αντισθένη. Εκ. 366. 'Α. τις καλεσάτω πάση τέχνη. 
'Αντισθένης. Εκ. 806. ὁρῶ φέροντας. ΑΝ. Β. πάνυ γ' ἄν οῦν 'Α.
    άντισπάν. ΕΙ. 492. τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ά.;
ἀντισπασμών. Α. 967. ὧ Ζεῦ, δεινῶν ά.
ἀντίσχοι. Α. 962. ποῖος δ' ἀν νέφρος ἀ.,
    αντιτέχνου. Β. 816. α. τότε δη μανίας υπό δεινής αντιτιμωρούμεναι. ΕΙ. 626. αι γαρ ενθένδ' αυ τριήρεις α.
```

```
άντιτύπτειν. Ν. 1424. θείναι νόμον τοις υίξσιν, τους πατέρας ά.; άντιφερίζεις. Ι. 813. ἄ πόλις "Αργους, κλύεθ' οἰα λέγει, σὺ
  Θεμιστοκλεί ά.;
ἀντιφερίζων. Ι. 818. διατειχίζων καὶ χρησμωδών, ὁ Θεμιστο-
                                    κλεί ά.
  'Αντιφών. Σ. 1270. πεινή γαρ ήπερ 'Α.
Σ. 1301. καίτοι παρήν 'Ιππυλλος, 'Α., Λύκων,
αντιψάλλων. Ο. 218. τοις σοις ελέγοις ά.
 άντλίαν. Ι. 434, κάγωγ, ἐάν τι παραχαλῷ, τὴν ἀ. φυλάξω.
ΕΙ. 18. αὐτὴν ἄρ' οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀ.
ἀντλίας. ΕΙ. 17. οὐ γὰρ ἔθ' οἴός τ' εῖμ' ὑπερέχειν τῆς ἄ.
  αντλίας. Ετ. 17. ου γαρ ευ οιος τ ειμ υπερεχειν της α.
άντλίον. Ετ. 82. ά.
άντομαι. Θ. 977. Έρμην τε Νόμιον ά.
άντόμεθ'. Θ. 1155. μόλετον, έλθετον, ά., δ.
άντρέψεις. Σ. 1235. ά. έτι τὰν πόλιν. ά δ' ἔχεται βοπᾶς.
 αντρούς. 2. 1203. α. ετι ταν πολίν α ο εχεται ροπας. 
άντρούς. Ο. 1097. χειμάζω δ' έν κοίλοις ά., 
Θ. 1019. κλύοις ἃ πρός Αίδοῦς σὲ τὰν ἐν ά. 
ἄντρον. ΕΙ. 223. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄ. βαθύ. 
ἀντφδός. Ο. 1059. Ἡχὼ, λόγων ἀ. ἐπικοκκάστρια, 
ἀντωμοσίας. Σ. 1041. ἀ. καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνε-
                                      κόλλων,
 κόλλων, ἀντωμοσιών. Σ. 544. θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀ. ἄνυε. Π. 413. μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄ. πράττων ἐν γέ τι. ἀνύειν. Π. 607. χρή σ', ἀλλ' ά. αλι ήκει τω κακόν. ἀνυπεύθυνοι. Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀ. δρῶμεν τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή. ἀντωροδύστου Ν. 103. τοῦς ἀναφύντος τοὺς ἀ λίσκες.
  άνυποδήτους. Ν. 103. τοὺς ἀχριῶντας, τοὺς ἀ. λέγεις 
ἀνύσαντε. Ι. 71. νῦν οῦν ἀ. φροντίσωμεν, ὧγαθὲ,
ΕΙ. 872. ἀ. 7ή βουλῆ τι ταυτηί. ΟΙ. τί φής;
  ἀνύσας. Α. 571. τις ὰ. εγὰ γὰρ έχομαι μέσος.

I. 119. ἀ τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἐνεστιν αὐτόθι.

N. 181. ἄνοιγ' ἀνοιγ' ἀ. τὸ φροντιστήριον,

506. ἀ. τι δευρί θᾶττον; ΣΤ. ἐς τὰ χεῖρέ νυν
                635. α. τι κατάθου
                1253. ούκουν ά. τι θάττον ἀπολιταργιείς
              30. λέγε νυν ά. τι την τρόπιν του πράγματος.

202. ά. τι προσκύλιέ γ΄. ΣΩ. οἵμοι δείλαιος

398. ἀνάβαιν ά. κατὰ την ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε.

847. ἀλλ' εἴσαγ' ἀ.' ὡς ἐγὼ τιμῶν βλέπω.

1158. τασδί δ' ἀ. ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
       1162. ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀ. ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με 1210. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀ. ΒΔ. εὐσχημόνως. ΕΙ. 275. ἀ. τι; ΚΥ. ταῦτ', ὧ δέσποθ'. ΠΟ. ἦκέ νυν ταχύ.
     ΕΙ. 270. ά. τι; Κ.Υ. ταυτ, ω δεσπού. 110. ηκε νυν τα, 
Λ. 920. Ιδού, κατάκεισ' ά. τι: κάγὼ 'κδύομαι 
Θ. 255. σώζωσον ά. αἶρέ νυν στρόφιον. ΕΥ. Ιδού. 
Β. 1171. Αἰσχύλ', ά. σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε. 
Εκ. 1058. ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ά. καὶ μὴ λάλει. 
Π. 229. ἔμοὶ μελήσει τοῦτό γ' ἀλλ' ά. τρέχε. 
349. ποῖός τις; Χ.Ρ. οἴος, Β.Λ. λέγ' ἀ. ὅ τι φής ποτε. 
648. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ά. ποτέ.
 ανύσασα. Π. 974. ούκουν έρεις ά. τον κνισμον τίνα; 

ἀνύσατε. Ο. 241. ά. πετόμενα προς έμαν ἀοιδάν 

ἀνύσατέ. Ι. 1107. ά. νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ΄ ώς ἐγὼ, 

ἀνύσεις. Β. 649. ούκουν ά.; Ιατταταί. ΑΙ τί τάτταταί;
  άνύσηται. Π. 196. κάν ταῦτ' ἀ., τετταράκοντα βούλεται,
άνυσον. Fr. 110, 1. άλλ' ἀ. οὐ μέλλειν ἐχρῆν· ὡς ἀγοράσω
ἄνυσόν. Σ. 1168. ἄ. ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
  άνω. Ι. 866. εάν δ' ά. τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν, κ.τ.λ.
  άνωθ'. Εκ. 698. φήσει τις ἄ, ἐξ ὑπερφου,
ἄνωθεν. Α. 483. κεῖται δ' ἄ. τῶν Θυεστείων ῥακῶν, κ.τ.λ.
  άνωκίσανθ'. ΕΙ. 207. αὐτοὶ δ' ά. ὅπως ἀνωτάτω,
 άνῶμεν. ΕΙ. 514. μή τυν ά., άλλ' ἐπεν-
ἀνωνόμαστος. Ο. 1715. ὀσμὴ δ' ά. ἐς βάθος κύκλου
ἀνώνυμον. Λ. 854. τὸ σὸν παρ' ἡμῶν ἐστιν οὐδ' ά.
 ἀνώντιμος. Θ. 859. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀ.,
ἀνωρτάλιζες. Ι. 1344. ἀ. κἀκερουτίας. ΔΗΜ. ἐγώ;
ἀνωτάτω. ΕΙ. 207. αὐτοὶ δ' ἀνωκίσανθ' ὅπως ἀ.,
άνωτάτω. ΕΙ. 207. αὐτοὶ δ΄ ἀνφικισανθ΄ ὅπως ά.,
Π. 1206. ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀ., ταύτης δὲ νῦν
ἄξας. Ι. 485. θεύσει γὰρ ἄ. ἐς τὸ βουλευτήριον,
ἄξει. ΕΙ. 125. ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄ. σε ταύτην τὴν ὁδόν.
ἄξειν. Β. 1421. μέλλη τι χρηστὸν, τοῦτον ἄ. μοι δοκῶ.
ἄξεις. Α. 899. ἡ φορτί' ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄ, ἰών;
Α. 901. ἀφύας ἄρ' ἄ. πριάμενος Φαληρικὰς
Ο. 21. ἡμᾶς ἔτ' ἄ.; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
Β. 1001. εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄ.,
Ετ. 537. 2. ἐς τὸν πόλιν ἄ. τήνδε τὴν ὀνώνιδα:
Fr. 537, 2. ἐς τὴν πόλιν ἄ. τήνδε τὴν ὀνώνιδα; ἄξεις. Ν. 1299. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ἄ.; ἐπιαλῶ ἄξετε. ΕΙ. 899. τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἰπποδρομίαν ἄ, ἀξηνεγκάμην. Εκ. 513. ὅθενπερ ἔλαβον τάλλα θ' ἀ. ἀξία. Α. 1062. ὁτιὴ γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀ.
```

άξία. Θ. 845. ά. γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον άξια. Ι. 1334. της γάρ πόλεως ά. πράττεις και του Μαραθώνι τροπαίου.
Ν. 475. ἄ. σῆ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
Σ. 711. ἄ. τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
ἀξίας. Ι. 672. ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῦν ἀ.;
Ο. 1233. ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀ. ἐτύγχανες;
ἄξιοι. Ι. 566. ἀνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄ. καὶ τοῦ πέπλου,
Ι. 596. ἄ. δ' εἴσ' εὐλογείσθαι πολλά γὰρ δὴ πράγματα
ἀξιοῖ. ΕΙ. 26. βρενθύεταὶ τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀ.,
Π. 1177. θύειν ἐτ' οὐδεὶς ἀ. ΧΡ. τίνος οὕνεκα;
ἀξιοῖς. Ι. 342. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀ. ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;
Π. 259. σὰ δ' ἀ. ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι
271. μῶν ἀ. φενακίσας ἡμῶς ἀπαλλαγῆναι
931. σὰ γὰρ ἀ. τὰλλότρια πράττων ἐσθίειν.
1080. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν' οὐκἐτ' ἀ. ῖσως
ἄξιον. Α. 4. φέρ' ἴδω, τί δ' ἤσθην ἄ. χαιρηδόνος; 1080. οἶδ΄ οἶδα τὸν νοῦν' οὐκέτ' ἀ, ἵσως ἄξιον. Α. 4. φέρ' ἴδω, τὶ δ' ἤσθην ά. χαιρηδόνος; Α. 8. διὰ τοῦτο τοὕργον ἄ. γὰρ Ἑλλάδι.
205. τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων τῷ πόλει γὰρ ἄ.
1. 183. οἵμοι, τἱ ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φὴς ἄ.; 624. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄ. τῶν πραγμάτων.
895. τοῦ σιλφίου τὸν ἄ. γενόμενον; ΔΗΜ, οἶδα μέντοι.
896. ἐπίτηδες οὕτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄ. γενέσθαι,
Ν. 1041. καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄ. στατήρων,
1074. καίτοι τἱ σοι ζῆν ά., τούτων ἐὰν στερηθῷς;
Ο. 417. ὁρῆ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄ. μονῆς,
548. ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὰ δίδασκε παρών ὡς ζῆν οὐκ ἄ. ἡμῦς, 548. ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὰ δίδασκε παρών ὡς ζῆν οὐκ ἄ. ἡμῖν,
797. ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄ.,
1166. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε' καὶ γὰρ ἄ.

Β. 887. εἶναί με τῶν σῶν ἄ. μνστηρίων.
Εκ. 892. ἄ. ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
Fr. Μ. Δαιτ. 9, 2. τοῖς δαιταλεῦσιν, ὥσπερ' ἄ. λόγον,
ἄξιόν. Ι. 616. νῦν ἀρ' ἄ. γε πὰσῖν ἐστιν ἐπολολύξαι.
Β. 284. λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄ. τι τῆς ὁδοῦ.
614. ἡ 'κλεψα τῶν σῶν ἄ. τι καὶ τριχός.
ἄξιος. Α. 633. ἡησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄ. ὑμῖν ὁ ποιητὴς,
Ι. 1402. εὖ γ' ἐπενόησας οὖπέρ ἐστιν ἄ.,
Ν. 525. ἡττηθεἰς, οὐκ ἄ. ἄν' ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
ΕΙ. 738. ἀ εἶναι ψησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
918. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄ.
Β. 1012. τί παθεῖν ψήσεις ἄ. εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα. έρώτα. Εκ. 324. γυναίχ' ὅσας εἴμ' ἄ. πληγὰς λαβεῖν. Π. 877. νη τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄ. ἄξιός. Ι. 509. οὐκ ἀν φαύλως ἔτυχεν τούτου νῦν δ' ἄ. ἔσθ' ὁ mounths. άξίου. Β. 736. εύλογον· κάν τι σφαλητ', έξ ά. γοῦν τοῦ ξύλου, άξιοθμεν. Ι. 576. οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ά. τῆ πόλει άξίους. Εκ. 187. ὁ δ' οὐ λαβὰν εἶναι θανάτου φησ' ά. Π. 125. καὶ τοὺς κεραυνοὺς ά, τριωβόλου, Π. 125. και τους κεραυνούς ά, τριωβόλου,
776. τοὺς ά, δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἀξιόχρεως. Εκ. 1065. ἀ. ΓΡ. Β. μή μοι καθίστη,
ἀξιῶς. Ι. 182. οὐκ ά. 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα'
ἀξίως. Α. 677. οὐ γὰρ ὰ, ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν
Θ. 187. μόνος γὰρ ἄν λέξειας ἀ, ἐμοῦ,
Β. 391. τῆς σῆς ἔορτῆς ἀ.
ἀξιωτέρα. Σ. 491. νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἔστὶν ἀ. άξιωτέρας. Ι. 645. οὐπώποτ' ἀφύας είδον ι αξιωτέρας. Ι. 643. ουπωποτ άφυας είδον α. άξομεν. ΕΙ. 418. καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄ., άξυνέτου. Ο. 456. παραλειπομένην ῦπ' ἐμῆς φρενὸς ά.: ἀξύστατον. Ν. 1367. ψόφου πλέων, ά., στόμφακα, κρημνοποιόν; άξω. Α. 202. ἄ. τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια. Εκ. 1001. ληρεῖς: ἐγὼ δ' ά. σ' ἐπὶ τὰμὰ στρώματα. ἀοιδαῖς, Ν. 297. ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται συῦνος ἀ. σμήνος ά. Ο. 906. τεαίς εν ύμνων ά. Θ. 111. χαίρε καλλίσταις ά., ἀοιδάν. Ο. 241. ἀνύσατε πετόμενα πρὸς έμὰν ά. Ο. 908. έγω μελιγλώσσαν έπέων leis ά., Β. 213. φθεγξώμεθ', εύγηρυν έμαν ά., ἀοιδάs. Β. 675. Μοῦσα χορῶν Ιερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν d. luas, άοιδοῦ. Β. 1316. κερκίδος ἀ. μελέτας, 'Αοΐον. ΕΙ. 837. 'Α. αύτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα. 'Αοΐόν. ΕΙ. 836. ἐνθάδε τὸν 'Α. ποθ'. ὡς δ' ἤλθ', εὐθέως άπ'. Α. 999, ωστ' άλείφεσθαι σ' ά. αὐτῶν κάμὲ ταῖς νουμηνίαις

K.T.A.

άπαγ΄. Ι. 1151. δ. ἐς μακαρίαν ἐκποδών. ΑΛ. σύ γ΄, ὧ φθόρε. Θ. 915. φέρε, σὲ κύσω. ἄπαγέ μ΄ δ. δ. ἄπαγέ με ἄπάγαγε. ΕΙ. 714. δ. τῆ βουλῆ λαβών, ἤσπέρ ποτ᾽ ἦν.

ἀπαγαγείν. Ν. 216. ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀ. πόρρω πάνυ, απαγαγείν. Ν. 210. ταυτην αφ ημών α. πορρώ πανν. άπαγαγείν. Β. 625. μὴ δῆτ΄ έμοιγ΄. οὕτω δὲ βασάνιζ ά. ἀπαγγείλαντα. Π. 766. τοιαῦτ' ά. ΚΑ. μή νυν μέλλ' έτι, ἄπαγε. Ν. 32. ἄ. τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἵκαδε. Β. 853. ἄ. σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς, άπαγέ. Θ. 915. φέρε, σε κύσω. ά. μ΄ άπαγ΄ άπαγ΄ ά. με ἀπάγειν. Ι. 993. ὁργισθέντ΄ ἀ. κελεύ-ἀπάγεσθαι. Ν. 1105. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀ. λαβὰν ἀπάγεσθε. Λ. 1274. ἀ. ταύτας, ἄ Λάκωνες, τασδεδὶ ἀπάγξαι. ΕΙ. 796. ἐσπέρας ά. απαγξαί. Δι. 700. ευπερα α. άπαγξαίμην. Ν. 780. πρίν την έμην καλείσο, ά. τρέχων. άπάγοντες. Α. 57. τον άνδρ ά., δοτις ήμω ήθελε άπαγορεύω. Α. 169. άλλ ά. μη ποιείν έκκλησίαν άπάγουσιν. Σ. 707. είσιν γε πόλεις χίλιαι, αί νῦν τον φόρον ήμιν ά. άπάγχει. Σ. 686. και πρός τούτοις έπιταττόμενος φοιτάς δ μάλιστά μ' ἀ., ἀπάγχεσθ'. Ν. 988. ὥστε μ' ἀ., ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς άπάγχων. Ν. 1385. εξέφερον αν και προύσχόμην σε σύδ' εμενύν ά. απαθε. Ι. 520. τοῦτο μεν είδως α. Μάγνης αμα ταις πολιαις κατιούσαις. ἄπαθον. Α. 377. αὐτός τ' έμαυτον ὑπό Κλέωνος ἄ. απαιθριάζει. Ο. 1502. ά. τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ; 'Απαιόλη. Ν. 1150. μεμάθηκεν. ΣΤ. εδ γ', ὰ παμβασίλει' 'Α. ἀπαίρετ'. Α. 539. ά., ὧ γυναίκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἄν ἀπαιτεῖν. Ο. 554. κάπειτ' ἢν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Al a. άπαιτεις. Ν. 1249. έπειτ' ά. τάργύριον τοιούτος ών ; άπαιτειτ'. Α. 1167. έτερόν γ' ά. άντι τούτου χωρίον. άπαιτούσιν. Α. 653. και την Αίγιναν ά. και της νήσου μέν ἐκείνης ἀπαιτῶν. Ν. 1247. ποῦ 'σθ' οὖτος ά, με τὰργύριον ; λέγε, ἀπαλά. Λ. 1063. καὶ τοῦτο τέθυχ', ὤστε κρέ ἔδεσθ' ά, καὶ καλά. ἀπαλήν. Σ. 554. ἔμβάλλει μοι τὴν χειρ' ά,, τῶν δημοσίων κεκλοφυίαν άπαλλαγείς. Α. 201. εγώ δε πολέμου και κακών ά. απαλλαγείς. Α. 201. εγω δε πολεμου καί κακών ά. άπαλλαγείτα. ΕΙ. 293. ά. πραγμάτων τε καὶ μαχῶν άπαλλαγέντα. ΕΙ. 352. καὶ πολὺ νεώτερον, ά.-Fr. 344, 3. ά. τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων, ἀπαλλαγέντας. Π. 263. ψυχροῦ Βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ά. ἀπαλλαγέντες. ΕΙ. 303. τάξεων ά. καὶ κακῶν φοινικικῶν· Π. 316. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ά. ήδη ἀπαλλαγήναι. Π. 271. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ά. άπαλλαγῶ. Εκ. 1082. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ά.; Εκ. 1100. κάπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ά., πάλιν ἀπαλλάξας. ΕΙ. 920. δεινῶν ἀ. πόνων Σ. 504. τον πατέρ ότι βουλομαι τούτων α. των άπαλλαχθήσεται, Ο. 940. ἄνθρωπος ήμων οὐκ ά. άπαλλάχθητον. Π. 66. ὧ τᾶν, ά. ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡ. πώμαλα. ἀπαλοίσι. Εκ. 902. τοῖς ά. μηροῖς, ἀπαλόν. Ο. 668. ὡς δ' ἄ., ὡς δὲ λευκόν. ΕΤ. ἄρά γ' οἶσθ' ὅτι ΕΙ. 351. ἀλλ' ά. ἄν μ' ἴδοις Α. 418. ἄθ' ά. ὅν' τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας ἀπαλός. Θ. 192. γυναικόφωνος, ά., εὐπρεπὴς ἰδεῖν, ἀπαλῶν. Γτ. 5. καὶ δελφακίων ά. κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόσεντα. SVTO. άπαμύνει. Σ. 597. άλλα φυλάττει δια χειρας έχων και τας μυίας ά. ἄπαν. Α. 909. μικκός γα μᾶκος οὖτος. ΔΙ. ἀλλ' ἄ. κακόν. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλὰδας ἄ. ἐν κύκλφ, Ν. 946. τὸ πρόσωπον ἄ. καὶ τώφθαλμὼ 1020. το μέν αλσχρον α. καλον ήγεισθαι, Α. 137. ὧ παγκατάπυγον θήμέτερον ἄ. γένος.
Θ. 527. ἀλλ' ἄ. γένοιτ' ἀν ήδη:
702. ὡς ἄ. γάρ ἐστι τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.
Β. 294. ἄ. τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
1202. ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἄ., 1202. ποιείς γάρ ούτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἄ.,
Π. 493. βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἄ, ἔργον.
ἄπανθ'. Α. 356. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἄ. ὅσ' ἀν λέγω.
Σ. 488. ὡς ἄ. ὑμίν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
1101. πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμῶς εἰς ἄ. εὑρήσετε
Θ. 591. καὶ τἄλλ' ἄ. ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
Εκ. 298. ἄ, ὁπόσ' ἀν δέη

```
ἄπανθ'. Π. 474. ἄ. ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν έγὼ, ἀπανθήσαντα. Εκ. 1121. τὰ δ' ἀλλ' ἀ. πάντ' ἀπέπτατο
απανθησικίζομεν. Ο. 1546. μόνον θεών γάρ διά σ' ά.
άπαντ'. Σ. 805. Ιδού, τί έτ' έρεις: ώς ά, έγψ φέρω
ΕΙ. 554. ώς ά, ήδη 'στι μεστά τάνθάδ' είρηνης σαπράς.
Ο. 1158. καὶ νῦν ά. ἐκείνα πεπύλωται πύλαις,
       Δ. 1236. νυνὶ δ' ἄ. ήρεσκεν' ὥστ' εὶ μέν γέ τις
Εκ. 475. ἄ. ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
       Π. 978. α, ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς
                   1005. πρό τοῦ δ' ὑπό τῆς πενίας α. ἐπήσθιεν.
 άπαντά. ΕΙ. 941. τούτων κατά καιρόν ά.

ἄπαντα. Ι. 215. ά., καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ

Ι. 219. ἔχεις ά. πρὸς πολιτείαν & δεῖ
                391. ἀλλ' ὅμως οὖτος τοιοῦτος ὡν ἅ. τὸν βίον,
     391. ἀλλ' όμως οὖτος τοιοῦτος ὁν ᾶ. τὸν βίον, 677. ᾶ. τά τε γἡτει' ὅσ' ἦν ἐν τάγορὰ·
1215. ὧ παππίδιον ; ᾶ. γάρ σοι παρεφόρουν.
Ν. 40. ἐς τὴν κεφαλὴν ᾶ. τὴν σὴν τρέψεται.
807. ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ᾶ. δρᾶν
1037. ἄ. ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
1071. σκέψαι γὰρ, ὧ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ᾶ.
1430. τὶ ὑῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ᾶ. μμεῖ, 1453. ὑμῖν ἀναθεὶς ᾶ. τάμὰ πράγματα.
ΕΙ 692. νυνὶ δ' ᾶ. πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ο. 182. ᾶ, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·
258. ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ᾶ.,
700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμξεν ᾶ.
      700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Έρως ξυν-
έμιξεν ἄ.

717. ἐλθύντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὕρνις, οὕτω πρὸς ἄ. τρέπεσθε,
823. τά τ' λΙσχίνου γ' ἄ.; ΠΕ. καὶ λῷστον μὲν οὖν
1392. ἄ. γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα
1644. πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἄ. γίγνεται
Λ. 57. ἄ. δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἔπολιτεύεσθ' ἀν ἄ.
930. ἄ. δῆτα; ΚΙ. δεῦρό νυν, ῶ χρύσιον.
Θ. 532. οὐδὲν κάκιον εἰς ἄ., πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.
554. ἀλλ' οὐκ ἀν ἔτ' ἔχοις. ὅσα γὰρ ἥδεις ἔξέχεας ἄ.
787. ὡς πῶν ἔσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κὰξ ἡμῶν ἐστὶν ἄ.,
Β. 731. καὶ πονηροῖς κὰκ πονηρῶν εἰς ἄ. χρώμεθα
       Β. 731. καὶ πονηροῖς κὰκ πονηρῶν εἰς ά. χρώμεθα
958. κάχ' ὑποτοπείσθαι, περινεοῖν ä. ΑΙ. φημὶ κάγώ.
975. ä. καὶ διειδέναι
          Εκ. 175. τὰ τῆς πόλεως α. βαρέως πράγματα.
        674. μίαν οίκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' είς ξν α΄., 1159. ὅτι προείληχ' άλλ' α΄. ταῦτα χρή μεμνημένους Π. 146. α΄. τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα. 808. α΄. δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου 857. ἀπολωλεκῶς α΄. τὰκ τῆς οίκίας
857. ἀπολωλεκώς ἄ. τὰκ τῆς οἰκίας ἄπαντά. Ι. 619. θοις ἄ. μοι σαφῶς:
Ο. 1542, ἄ. τἄρ' αὐτῷ ταμιεὐει. ΠΡ. φήμ' ἐγὼ, Θ. 687. ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἄ. πως διεσκέφβαι καλῶς, Εκ. 458. ἄ. τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα Π. 646. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ᾶ. σοι φέρω. ἀπαντᾶν. Λ. 13. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀ. ἐνθάδε ἄπαντας. Ι. 487. ἡμᾶς ἄ. καὶ κραγὸν κεκράξεται. Ι. 997. Ιδοὺ, θέασαι, κοὺχ ᾶ. ἐκφέρω. 1383. τούτους ἄ., παυσαμένους ψηφισμάτων. Ν. 611. ἀφελοῦσ' ὑμᾶς ᾶ., οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς. 613. ὥστε καὶ λέγειν ᾶ. ἔξιόντας ἐσπέρας, 1057. τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἀν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ᾶ. 1316. κᾶν ᾶ. οἰσπερ ὰν
Σ. 682. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στιν τούτους μὲν ᾶ. ἐν ἀ
         Σ. 682. οὐ γάρ μεγάλη δουλεία 'στιν τούτους μὲν ἄ. ἐν ἀρχαῖς 1323. τύπτων ἄ., ἥν τις αὐτῷ ξυντύχη. ΕΙ. 867. ἄ. ὄντας ἀσφαλῶς
          Ο. 1016. σποδείν ά. τοὺς ἀλαζόνας δοκεί.
         1310. καὶ τοὺς κοφίνους ἄ, ἐμπίπλη πτερῶν·
1547. μισῶ δ' ἄ, τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
Λ. 579. εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὕνοιαν ἄ.,
          Εκ. 636. έσται δυνατός διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεί;
                         πατέρας γάρ α.
1157. σχεδόν α. οῦν κελεύω δηλαδή κρίνειν ἐμέ.
1157. σχεδὸν ἄ. οὖν κελεύω δηλαδή κρίνειν ἐμέ.
Π. 262, ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἄ.
584. ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἄ. ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
679. περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ᾶ. ἐν κύκλφ,
864. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἄ. ἡμᾶς πλουσίους
Fr. 211. φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ᾶ. ἐκλαπῆναι,
ἄπαντες. Α. 347. ἐμέλλετ ἀρ' ᾶ. ἀνασείειν βοὴν,
Α. 617. ἄ. ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι.
Ι. 623. τιστε; θαρρήσας λέγ', ὡς ᾶ.
670. οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ᾶ. ἀνέκραγον'
681. ἄ. οῦτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
Σ. 241. σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ᾶ. αὐτόν.
383. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ᾶ. καλέσαντες,
```

```
απαντες. Σ. 522. άφετένυν ά. αὐτίν. ΦΙ, καὶ ξίφος γέ μοι δότε

    παντες. Σ. 522. αφετέ νυν α. αυτον. ΦΙ. και ξιφος γε μοι δότε
    Σ. 1516. φέρε νυν ήμεις αὐτοις όλίγον ξυγχωρήσωμεν α.,
    Ο. 505. χώπόθ' ὁ κόκκυς είποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες α.
    520. ὤμνυ τ' οὐδείς τότ' ἀν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὅρνιθας α.
    1281. ἐλακωνομάνουν α. ἄνθρωποι τότε,
    Λ. 996. ἄ. ἐστύκαντι' Πελλάνας δὲ δεί.

       1005. ἐῶντι, πρὶν ἄ. ἔξ ἐνὸς λόγω
Εκ. 605. οὐδεἰς οὐδὲν πενία δράσει: πάντα γὰρ ἔξουσιν ἄ.,
688. μὴ 'ξελκυσθῆ καθ' δ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἄ.
823. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἄ. ἡμεῖς ὥμνυμεν
Π. 363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἄ. ἡττονες.
                 575. ἀλλά φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἄ.;
                  671. σιγάν, ἄ. κοσμίως κατεκείμεθα.
753. ἐδεξιοῦνθ΄ ᾶ. ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
1166. οὐκ ἐτὸς ᾶ. οἱ δικάζοντες θαμὰ
  1166. ούκ έτος α, οἱ δικάζοντες θαμά 

ἀπαντήσαί. Π. 770. ἐγὼ δ΄ ἀ, γ' ἐκείνοις βούλομαι. 

ἀπάντων. Α. 205, τῶν ὁδοιπόρων ἀ, τῆ πόλει γὰρ ἄξιον 

Α. 310. οὐχ ἀ, ὅντας ἡμιν αΙτίους τῶν πραγμάτων. 

311. οὐχ ἀ,, ὧ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμῷς λέγειν 

313. οὐχ ἀ, οὐχ ἀ, ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ 

I. 164. τούτων ἀ, αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει, 

476, ὑμῶν ἀ, τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
                                 κωμφδοδιδασκαλίαν είναι χαλεπώτατον έργον ά.

516. κωμφδοδιδασκαλιαν είναι χαλεπώτατον έργον ά. 1006. περὶ σοῦ περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀ. πραγμάτων.
N. 368. ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ά. 577. πλεῖστα γὰρ θεῶν ά. ὡφελούσαις τὴν πόλιν,
Σ. 518. ὅστις ἄρχω τῶν ά. Βλ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς 534. καὶ περὶ τῶν ά.,
923. κυνῶν ά. ὄνδρα μονοφαγίστατον.
1303. τούτων ά. ἢν ὑβριστότατος μακρῷ.
O. 514. ὁ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ά., ὁ Ζεὸς γὰρ ὁ νῦν βασιλείων

                                        λεύων
          Β. 722. άλλα καλλίστοις ά. ώς δοκεί, νομισμάτων,
         Β. 722. αλλά καλλίστοις α. ως οσκεί, νομισματών, 
Εκ. 839. άγαθων ά. καὶ παρεσκευασμέναι, 
1119. τούτων ά. τὰ Θάσι' ἀμφορείδια. 
1136. νὴ τὴν 'Αφροδίτην, πολύ γ' ά. ὕστατος 
Π. 79. ἀνδρῶν ά., εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ών; 
446. ἔργων ἀ. ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν 
469. ἀγαθῶν ἀ. οῦσαν αἰτίαν ἐμὲ
                   522. άλλ' οὐδ' ἔσται πρώτον ά, οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστής
     Fr. 473, 1. είκδο δήπου πρώτον ά.
ἀπαντών. Ν. 425. οὐδ' ἄν διαλεχθείην γ' ἀτεχνώς τοῖς ἄλλοις,
οὐδ' ἄν ά.
     άπαντωντες. Ν. 452. ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ά.,
ἄπαξ. Α. 307. πῶς δ' ἔτ' ἀν καλῶς λέγοις ἀν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἄ.
Α. 923. κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄ.,
Ν. 551. οὖτοι δ', ὡς ἄ. παρέδωκεν λαβὴν 'Υπέρβολος,
Σ. 898. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἄ. ἀλῷ.
1129. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄ.
ΕΙ. 317. ἢν ἄ. ἐς χεῖρας ἔλθη τὰς ἐμάς. Ιοῦ, ἰοῦ.
612. ὡς δ' ἄ. τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἰψόφησεν ἄμπελος
Ο. 183. ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ᾶ.,
342. κάρτα· πῶς κλαύσει γὰρ, ἢν ἄ. γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῆς;
Θ. 1207. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἄ. λυθῶ.
Β. 95. ἄ. προσουρήσαντα τῆ τραγωδία.
206. κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλης ᾶ. ΔΙ. τίνων;
ἀπαξάπανθ'. Β. 161. οῖ σοι φράσουσ' ἀ. ὧν ἀν δέγ.
Fr. 110, 2. ἀ. ὄσ' ἀν κελεύης, ῷ γύναι.
ἀπαξάπαντα. ΕΙ. 247. ἀ. καταμεμυττωτευμένα.
ΕΙ. 655. ταῦθ' ἀ. νυνὶ
    απαξ. Α. 307. πως δ' έτ' αν καλώς λέγοις αν, είπερ εσπείσω γ' α.
      ΕΙ. 655. ταῦθ' ἀ. νυνὶ

870. καὶ τἄλλ' ἀ. τοῦ πέους δὲ δεῖ.

Ο. 1539. καὶ τἄλλ' ἀ., τὴν εὐβουλίαν,

Θ. 515. τά τ' ἀλλ' ἀ. καὶ τὸ πόσθιον

Π. 206. εὐρὰν ἀ. κατακεκλειμένα:
   άπαξάπαντας. Ι. 845. ά. τους έμους έχθρους έπιστομίζειν,
  Π. 1109. ά. ἐς τὸ βάραθρον ἔμβαλεῖν.
ἀπαξάπαντες. Π. 111. μα Δι', ἀλλ' ά. ΚΑ, οἰμώξει μακρά·
Π. 760. ἀλλ' εΐ' ἀ. ἐξ ἐνὸς λόγου
ἀπαξαπάντων, ΕΙ. 106. ἀ, ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.
       Εκ. 557. ά. των κατὰ πόλιν πραγμάτων.
766. ά. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιω;
   άπαξάπασαι. Η 542. ά. καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
  Εκ. 217. ά., κούχὶ μεταπειρωμένας 
ἀπαξαπάσας. Θ. 550. τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας 
δ' ά.
  Εκ. 719. ά, ΒΛ. ἴνα τί; ΠΡ. δῆλον τουτογί· ἀπαξάπασιν. Εκ. 1148. ά., ἡν ἀπίωσιν οἴκαδε. ἀπάξει. Θ. 917. ὅστις σ' ἀ., τυπτόμενος τῆ λαμπάδι. ἀπάξειν. Β. 1470. ἡ μὴν ἀ. μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους. ἀπαπαῖ. Σ. 309. ἀ., φεῦ, ἀ., φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'
```

άπαππαί. Σ. 235. πάρεσθ', ὁ δὴ λοιπόν γ' ἐτ' ἐστίν, ἀ. παπαιὰξ, | ἀπέδυν. Λ. 1023. ἀλλ' ὑπ' ὁργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀ. ἐγώ. άπαρξώμεθα. Α. 244. κατάθου το κανοῦν, δ. θύγατερ, ἵν' ά. απαρξώμεθα. Α. 244. κατάθου τὸ κανοῦν, ὧ θύγατερ, ἵν' ἀ. ἀπαρτί. Π. 388. ά. πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛ. τί σὰ λέγεις; ἀπαρυστέον. Ι. 921. τῶν δαδίων ἀ. ΒΛ. τί σὰ λέγεις; ἀπαρυστέον. Ι. 921. τῶν δαδίων ἀ. ΒΛ. τί σὰ λέγεις; ἀπαρχάς. Β. 1241. θύων ἀ. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. ἀπάρχου. ΕΙ. 1056. άγε τυν ἀ., κζιτα δὸς τὰπάργματα. ἄπας. Ν. 955. νῦν γὰρ ἄ. ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, χ. 422. καὶ σέ γ' αῦθις ἐξολοῦμεν' ἀλλ' ἄ. ἐπίστρεφε Β. 981. ναίων ᾶ. τις εἰσιῶν ἄπασ'. Ι. 629. πιθανώταθ' ἡ βουλὴ δ' ἄ. ἀκροωμένη ΕΙ. 373. ἄ. ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; ΕΡ. εὖ ίσθ' ὅτι. Θ. 171. ἄ. ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; ΕΡ. εὖ ίσθ' ὅτι. Θ. 171. ἄ. ἀνάγκη ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγῶ ᾶπασα. Εκ. 502. ᾶ. καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα· ἀπάσαις. Θ. 378. ἡμῦν ἀ. τίς ἀγορεύειν βούλεται; Fr. 113. κοιτὰν ἀ. εἶς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει. ἀπάσαισιν. Θ. 453. νῦν οῦν ἀ. παραινῶ καὶ λέγω άπάσαισιν. Θ. 453. νῦν οὖν ά. παραινῶ καὶ λέγα ἄπασαν. Α. 577. ἄ. ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεί; Ι. 310. τὴν πόλιν ἀ. ἡμῶν ἀνατετυρβακὼς, Σ. 131. ήμειε δὲ τὴν αὐλὴν ἄ. δικτύοις 1079. τῷ καινῷ τύφων ἄ. τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν, Εκ. 1042. τὴν γῆν ἄ. Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε. ἀπάσας. Ι. 170. καὶ κάτιδε τὰς νήσους ά. ἐν κύκλῳ. Θ. 536. ἡμῶς ἀ, εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν εἰ ἔὲ μὴ, ἡμεῖς
 552. ἡμῶς ἀ, αδθις αὖν ΜΝ, καὶ νὴ Δ΄ οὐδέπω γε ἀπάσης. Ι. 966. χώρας ἀ, ἐστεφανωμένον ρόδοις.
 ἄπασι. Α. 493, ἄ, μέλλεις εἶς λέγειν τάναντία. πασε. Α. 435. α. μεκλειε ειε λεγειν ταναντία.
Α. 624. α. καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοιε
Σ. 106. ὑπὸ δυσκολίας δ' α. τιμῶν τὴν μακρὰν
1277. πρῶτα μὲν α. φίλον ἀνδρα τε σοφωτατον,
1333. ἡμῖν α., κεὶ σφόδρ' εἶ νεανίας.
Εκ. 1144. οὕκουν α. δῆτα γενναίως ἐρεῖς
Π. 878. α. τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς οὖτος, εἰ άπασιν. Α. 511. σείσας ά. εμβάλοι τας οἰκίας· 3. 698. σκέψαι τοίννν ώς έξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἄ., 872. ἄ. ἡμῖν ἀρμόσαι ΕΙ. 404. δ τοῖς θεοῖς ἄ. ἐπιβουλεύεται. 485. ἄ. ἡμῖν αὐθις ἀντιληπτέον. 910. της ἐστὶν α. ὅσ-914. σωτήρ γάρ α. ἀν-1038. ζηλωτός α. Λ. 803. γός το τοις έχθροις ά., 1180. βινείν ά.; ΛΑ. τοισι γούν ναὶ τὼ σιὼ Θ. 669. τοις άλλοις ά, έσται 1117. ά. ἐστίν ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης Εκ. 425. δείπνον παρέχειν ά., ήν κλάειν μακρά, 595. πως ουν έσται κοινός ά.; ΠΡ. κατέδει σπέλεθον πρότερός μου. Π. 286. ὅντως γὰρ έστι πλουσίοις ἄ. ἡμῖν εἶναι; Fr. 21, 2. πλύνων ἄ. ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά, ἀπασκαρίζειν. Fr. 416. ἀ. ὢσπερεὶ πέρκην χαμαί. ἀπαστίαν. Ν. 621. πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγύντων τῶν θεῶν ἀ., άπασταν. Ν. 521. ποκλακιν η ημων αγοντών των δεών α., άπασων. Ι. 582. τῆς ἱερωτάτης ά.

Λ. 680. ἀλλά τούτων χρῆν ά. ἐς τετρημένον ξύλον

'Απατουρίων. Α. 146. ῆρα φαγείν ἀλλάντας ἐξ 'λ.,
Θ. 558, ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ 'λ. ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι, ἀπαυδᾶ. Ι. 1072. ταύτας ά. μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

ἀπαυδῶ. Β. 369. τούτοις αὐδω καὖθις ά. καὖθις τὸ τρίτον μαλ' ἀ. απεβάδιζον. Fr. 400, 2. μεστήν βοάκων ά. σίκαδε, άπεβάλε, Ο, 290, πῶς ἀν οὖν Κλεώνυμός γ' ῶν οὐκ ά. τὸν λόφον ; ἀπέβαλε. Ο, 290, πῶς ἀν οὖν Κλεώνυμός γ' ῶν οὐκ ά. τὸν λόφον ; ἀπέβαλεν. Σ. 22. ὅτι ταυτὸν ἐν γῷ τ' ἀ. κὰν οὐρανῷ ἀπεβάφθη. Fr. 366, Ἦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμη πρῶτον τριάπέβλισε. Ο. 498. κάγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν ὁ δ' ά, θοίμάτιόν μου. άπεβόσκετο. Ο. 750. Φρύνιχος άμβροσίων μελέων ά. καρπόν, वें हो केंάπεδάκρυσα. Σ. 988. έγὼ γὰρ ά. νῦν γνώμην ἐμὴν ἀπέδειξα. Ι. 774. δε πρῶτα μὲν, ἡνίκ ἐβούλευον σοι, χρήματα πλεῖστ' ά. άπέδειξας. Β. 1011. άλλ' έκ χρηστών καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ά., ἀπεδειρόμην. Σ. 1286. καί με κακίαις έκνισε· κάθ' ὅτ' ἀ., ἀπέδεσθαί. Ο. 26. βρύκουσ' ἀ. φησί μου τοὺς δακτύλους; άπεδήδοκεν. Β. 984. τίς τὴν κεφαλήν ά. ἀπεδήμεις. Β. 984. τίς τὴν κεφαλήν ά. ἀπεδήμεις. Β. 48. ποῖ γῆς ά.; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει. ἀπεδίδου. Π. 1031. οῦκουν καθ' ἐκάστην ά. τὴν νύκτα σοι; ἀπεδόμεσθα. ΕΙ. 1205. ἀφ' ὧν γὰρ ἀ. κάκερδάναμεν ἀπέδοτο. Α. 542. ἀ. φήνας κυνίδιον Σεριφίων, ἀπέδου. Α. 830. θάρρει, Μεγαρίκ' ἀλλ' ἢς τὰ χοιρίδι' ἀ. ἀπέδραμεν. Fr. 431. δεῦρο δ' ἀν οὐκ ἀ.

άπίδυσας. Θ. 744. ά. ἄναίαχυντε μου τὸ παιδίον, ἀπέδωκ'. Σ. 1128. ά. ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον. ἀπέδωκεν. Θ. 813. φορμὸν πυρῶν τὰνδρὸς κλέψασ' αὐθημερὸν αῦτ' ἀ. ἀπέθανε. Ι. 1377. σοφός γ' ὁ Φαίας, δεριῶς τ' οὐκ ἀ. ἀπέθανεν. ΕΙ. 700. τί δαί; Κρατίνος ὁ σοφὸς ἔστιν; ΤΡ. ἀ., Θ. 446. ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ὰ, μὲν ἐν Κύπρφ, Fr. 592. ἀωρὶ θανάτφ ἀ. ἀπέθανες. Ο. 1223. α., εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες; Ο. 1224. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἀν ἀ, ἀπέθανον. Α. 15. τῆτες δ' ἀ. καὶ διεστράφην ἰδὰν, Α. 348. δλίγου τ' ά. άνθρακες Παρνήσιοι, άπέθετο. Ι. 1219. δσον το χρημα τοῦ πλακοῦντος ά. άπει. Σ. 1340. οὐκ ά. σύ ; * * ποῦ 'στιν άπει. Σ. 1340. οὐκ ἄ, σύ; * * ποῦ 'στιν
Λ. 848. ἀνήρ; ΚΙ. ἀνηρ δητ'. ΑΥ. οὐκ ἄ. δητ' ἐκποδών;
Β. 1415. ἐἀν δὲ κρίνω; Π.Α. τον ἔτερον λαβών ἄ.,
ἀπειλαῖς. Ι. 696. ἡσθην ἀ., ἐγέλασα ψολοκομείαις.
ἀπειλαῖς. Α. 249. οὐ γὰρ τοσαύτας οὖτ' ἀ. οῦτε πῦρ
Β. 493. καὶ τὰς ἀ.; ΕΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρ'ντισα.
ἀπειλεῖ. Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀ. τοῦπος, ἀνδρες δημόται,
ἀπειλεῖν. Ν. 617. ὥστ' ἀ. φησιν αὐτῆ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
ἀπειληῖ. Σ. 1231. ἐὰν ἀ., νη Δί' ἐτἰρον ἄσομαι.
ἀπειλήσω. Ι. 927. ἐγὰν δ' ἀ. μὲν οὐἀπειλοῦντας. Α. 339. δενότατ' ἀ. ἐπῶν,
ἀπειλοῦσίν. Ο. 308. ἄρ' ἀ. γε νῷν; οἵμοι, κεχήνασίν γέ τοι
ἀπειλῶν. Ι. 922. τε τῶν ἀ. ταυτηί.
άπειλῶν. Ι. 922. τε τῶν ἀ. ταυτηί. άπειμ'. Α. 903. κάγωγ' ά. ἐκεῖσε' νῦν δ' ἀπομώμοκα. Εκ. 802. ά. ἐάσας. ΑΝ. Β. ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί; Π. 70. ά., ίν' ἐκείθεν ἐκτραχηλισθῆ πεσών. άπειμι. Α. 468, τουτί λαβών α. κού πρόσειμ' έτι:
Α. 471. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' α. καὶ γάρ εἰμ' άγαν
Ν. 1254. ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. α., καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
Σ. 1325. ἀλλ' ἐκποδών α. πρὶν πληγὰς λαβεῖν. Δ. 877. ἄ. ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ.
 Θ. 279. ἐγὰ δ' ἀ. ΜΝ. δεῦρό νυν, ἄ Θρᾶτθ', ἔπου.
 457. ἀλλ' els ἀγορὰν ἄ. δεῖ γὰρ ἀνδράσιν Π. 944. ά. γιγνώσκω γὰρ ήττων ῶν πολὸ ἀπειπεῖν. ΕΙ. 306. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀ. ἀν δοκῶ μοι τήμερον, 0. 556. Ιερόν πόλεμον προυδάν αύτῷ, καὶ τοῖοι θεοῖσιν ά. ἀπείπωμεν. Λ. 778, μή νυν ά. ταλαιπωρούμεναι, άπειργάσαντ'. Ο. 1154. ά.; ΑΓ. Α. δρειθες ήσαν τέκτονες άπειργάεις. Σ. 467. των νόμων ήμας ά. ων έθηκεν ή πόλις, άπειρολεχή. Θ. 118. Αρτεμιν ά. άπειρονα. Fr. 247. δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ά. άπειρος. Β. 204. α, άθαλαττωτος, άσαλαμίνιος Β. 355. ὅστις α. τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καθορεύει, Εκ. 257. ατ' οὐκ α. οῦσα πολλῶν κρουμάτων. ἀπείροσι. Ο. 694. γη δ' οὐδ' ἀηρ οὐδ' οὐρανδε ην 'Ερέβους δ' έν ά, κύλποις άπεισ'. Λ. 1187. ά. ξκαστος. ΑΘ. άλλ' ΐωμεν ὧς τάχος, άπεισιν. Σ. 1464. τυχών ά, διά την Β. 1486. πάλιν α. οίκαδ' αὖ, Εκ. 692. πᾶς τις ἄ. τὴν δῷδα λαβών. ἀπεκείρατ'. Ν. 836. ἀ. οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἤλείψατο ἀπέκιξαν. Α. 869. τάνθεια τᾶς γλάχωνος ά. χαμαί. ἀπέκλειον. Σ. 719. ὧν οὕνεκ' ἐγώ σ' d. ἀεὶ, ἀπεκλείσατε. Λ. 487. ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ά. τοῖσι μοχλοίσιν. ἀπεκναίετε. Εκ. 1087. ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἄν d. άπεκοιμήθημεν. Σ. 213. τί οὐκ ἀ. ὅσον ὅσον στίλην; ἀπεκρίνατο. Σ. 1434. ἀλλ' οὖν σὰ μέμνησ' αὐτὸs ά. ἀπέκρυπτε. Ι. 1393. ἀ. ταύτας ἔνδον, ἵνα σὰ μὴ λάβοις; άπεκρύψω. Ι. 483. νυνί διδάξεις, είπερ ά. ποτὰ ἀπέκτεινας. Ο. 85. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ὰ. δέει. ἀπέκτεινε. Fr. 52. ἡ βοιδαρίων τις ἀ. ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν. άπελάγχανεν. Fr. 419, 2. ά. κουκ έα τον δεσπότην άπελαυνει. I. 58. ήμας δ' ά., κουκ έα τον δεσπότην άπελαυνει. I. 795. την είρηνην έξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ά. άπέλαυσ'. Π. 236. ἀγαθον γὰρ ά. ουδέν αὐτοῦ πώποτε. ἀπέλαυσά. Ο. 1358. ά. τάρ αν νη Δ΄ ἐλθὰν ἐνθαδὶ, ἀπέλαυσαν. Εκ. 426, Γνα τοῦτ' ἀ. Νανσικύδους τάγαθόν. άπέλαυσαν. Εκ. 426, ἵνα τοῦτ' ἀ. Ναυσικύδους τὰγαθύν.

Fr. 476, 14, ἀ. άρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φής. β, τιὴ τἱ; ἀπελείφθη. I. 525, ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὧν. ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀ.; ἄπελθ'. Α. 486. ἄ. ἔκεισε, κᾶτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ Ο. 893. ἄ. ἀφ' ἡμῶν καὶ σὸ καὶ τὰ στέμματα: Θ. 508. ἄ. ά., ἤδη γὰρ ὧνέρ μοι δοκῶ 626. ἄ. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς ἄπελθε. Α. 449. τουτὶ λαβὼν ἄ. λαίνων σταθμῶν.

Α. 458. ἄ. νῦν μοι. ΔΙ. μάλλά μοι δὸς ἐν μόνον 465. ἄ. ταυτηνὶ λαβών. ΔΙ. ἀπέρχομαι,

```
άπελθε. Ν. 744. ἀφεὶς ά. κάτα τὴν γμώμην πάλιν
Ο. 948. ἄ. τουτονὶ λαβών. ΠΟ. ἀπέρχομαι,
ἀπελθεῖν. ΕΙ. 1107. ἀλλὰ τίδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ΄ ά.
Λ. 726. πάσας τε προφάσεις ὥστ' ὰ, οἶκαδε
 ἀπέλθετε. Λ. 844. καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ά.
 ἀπέλθης. Λ. 733. μη διαπετάννυ, μηδ' ά. μηδαμή.
απεκθης. Α. 135. μη οιαπεταννύ, μηο α. μησαμη.
Β. 434. μηδέν μακράν ά.,
ἀπέλθοιμ'. Α. 403. οὐ γὰρ ἀν ά., ἀλλὰ κύψω τὴν θύραν.
ἀπελθών. Ι. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὖτος ἀ. εἰρηναῖος διατρίψη
ἀπέλου. Σ. 118. εἶτ' αὐτὸν ἀ. κἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
 ἀπέλυσ'. Α. 1155. δε γ' έμε τον τλήμονα Λήναια χορηγών ά.
άδειπνον. 
ἀπελώσιν. Εκ. 688. μὴ 'ξελκυσθῆ καθ' δ δειπνήσει, τούτους ά.
                           ἄπαντες.
άπεμπολώμενοι. Α. 374. κάνταῦθα λανθάνουσ' ά. 
ἀπένεγκέ. Α. 582. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ά. μου τὴν μορμόνα,
ἀπενέγκηs. Εκ. 857. πρίν γ' ἀν ά. ΑΝ. Β. ἀλλ' ἀποίσω. ΑΝ. Α.
 άπένεγκον. ΕΙ. 1109. πρόσφερε την γλώτταν. ΤΡ. σύ δὲ την
σαντοῦ γ' ἀ. ἀπενέμοντ'. Ο. 1289. εἶτ' ἀ. ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα. ἀπεγέμοντ'. Ο. 1289. εἶτ' ἀ. ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα. ἀπεξύρησε. Θ. 1043. δε ἔμ' ἀ. πρῶτον, ἀπέπαρδε. Ι. 639. ἐκ δεξιᾶς ἀ. κατοπύγων ἀνήρ. ἀπέπαρδον. Π. 699. ἀ. ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου. ἀπεπελέκησαν. Ο. 1156. ἀ. τὰς πύλας 'ἢν δ' ὁ κτύπος
 άπέπεμπεν. Ι. 538. δε άπὸ σμικρᾶε δαπάνηε ύμᾶε άριστίζων ά.,
ἀπέπεμψέ. Π. 12. μελαγχολῶντ' ά. μου τὸν δεσπότην,
ἀπέπεμψεν. Α. 98. ἄγε δὴ οὺ, βασιλεὺε ἄττα σ' ἀ. φράσον
 άπεπλίξατο. Α. 217. εξέφυγεν ουδ' αν ελαφρώς αν α. 
άπεπνιγον. Σ. 1039. οι τους πατέρας τ' ήγχον νύκτωρ και τους
                           πάππους ά.
 άπέπτατο. Ο. 90. μα Δί' οὐκ έγωγε. ΕΥ. ποῦ γάρ ἐστιν;
                          ПЕ. а.
    Εκ. 1121. τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ά.
Εκ. 1121. Τα ο αλλ απανυησαντα παντ α. 
άπέπτυσ'. ΕΙ. 528. α. έχθροῦ φωτὸς έχθιστον πλέκος, 
άπεπυδάρισα. Ι. 697. α. μόθωνα, περιεκόκκασα. 
ἄπερ. Α. 560. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄ. λέγει κ.τ.λ. 
ἄπερ. Α. 730. ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἄ. ματέρα. κ.τ.λ.
     Λ. 1255. άγεν ἄ. τὼς κάπρως
 άπέραντον. Ν. 3. ά. οὐδίποθ' ἡμέρα γενήσεται;
Ν. 393. τον δ' άέρα τύνδ' ὅντ' ά., πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
ἀπεριλάλητον. Β. 839. ά. κομποφακελορρήμονα.
 άπεριμερίμνως. Ν. 136. ά. την θύραν λελάκτικας 
άπερούσιν. Λ. 165. ά. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται 
άπερρ'. Ν. 783. ὑθλεῖς' ά., οὐκ ἀν διδαξαίμην σ' ἔτι.
 άπερρε. ΕΙ. 1294. ά. καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἀδ' ἰόν.
Εκ. 169. ἄ. καὶ σὰ καὶ κάθησ' ἐντευθενί. 
ἀπερυθριᾶσαι. Ν. 1216. ά. μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα, 
ἀπέρχεται. Α. 689. ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κἄτ' ὀφλὰν ἀ. 
Ι. 29. ὁτιὴ τὸ δέρμα δεφομένων ἀ. 
ΕΙ. 111. ὧ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ὰ. 
ἀπέρχομαι. Α. 465. ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. ΔΙ. ἀ.
    Α. 691. οδ μ' έχρην σορόν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλών ά.

    Ο. 948. ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟ. ά.,
    Λ. 739. ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ά.
    Β. 18. πλεῖν ἡ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ά.

 Εκ. 936. δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀ. ἀπεστημηνάμην. Fr. 378, 1. ά. ἀπεσκοτωμένα. Fr. 586. ά.
άπεσκοτωμένα. Fr. 586. ά. τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως ἀπεστέρηκάς. Π. 373. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀ. γ' οὐδένα; ἄπεστίν. Λ. 103. ά. ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτη. ἀπεστλεγγισμένοις. Ι. 580. μὴ φθονείθ' ἡμῦν κομῶσι μηδ' ἀ. ἀπεστράφη. Π. 702. ὑπηρυθρίασε χή Πανάκει' ἀ. ἀπέστω. Ν. 705. νόημα φρενός ὑπνος δ' ἀ. γλυκύθυμος ὀμμάτων. ἀπεσφακέλισεν. Fr. 369. ἀ.
  ἀπέσχισάς. Ν. 1408. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ά. με τοῦ λόγου μέτειμι,
 άπεύχομαι. Θ. 714. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀ. ἀπέφυγεν. Σ. 997. ὅντως ἀ.; ΒΔ. νὴ Δί'. ΦΙ. οὐδὲν εἰμ' ἄρα. ἀπέχει. Ν. 417. οἴνου τ' ἀ. καὶ γυμνασίων καὶ τῶν άλλων
 ἀνοήτων,
ἀπέχεσθαι. Ι. 1316. εὐφημεῖν χρή καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρ-
                            τυριῶν ά.,
     Ν. 991. κάπιστήσει μισείν άγοραν καί βαλανείων ά.
```

Σ. 654. οὐκ ἐστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κὰν χρῆ σπλάγχνων μ' ἀ. Β. 1032. 'Ορφεὸς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀ. ἀπεχθάνει. Π. 910. εί σοι προσῆκον μηδὲν εἴτ' ἀ.; ἀπεχοίμεθ'. Λ. 146. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀ. οῦ σὸ δὴ λέγεις, ἀπεχοίμεθα. Λ. 153. ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀ., ἀπεχρήσαντο. Fr. 328. τοὺς ἀνδρας ἀ. τοὺς παίδοσπόρους.

ἀπέχων. ΕΙ. 162. ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ρῖν' ά.,

```
27
  άπεψησάμην. Β. 490. έγὰ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ά. 
ἀπεψήσαντ'. Ι. 572. τοῦτ' ά. ἀν, εἶτ' ἡρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι, 
ἀπεψιλωμένον. Δ. 827. τὸν κομήτην, ἀλλ' ά.
απεψιλωμενον. Α. 827, τον κομητην, άλλ' ά. 

ἀπεψωλημένοι. ΕΙ. 903. ἔτεροι δὲ κείσονταί γ' ά. 

Π. 295. ἔπεσθ' ά.' τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. 

ἀπεψωλημένοις. Α. 161. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ά.; 

ἀπεψωλημένοις. Α. 1136. ἐγὰ δ' ἀπόλλυμαί γ' ά. 

ἀπεψώλησας. Α. 592. τί μ' οὐκ ά.; εὕοπλος γὰρ εἶ. 

ἀπηγγέλθη. Β. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ά. περὶ Δαρείου 

τεθνεώτοις.
                                       τεθνεῶτος,
  άπηθων. Β. 943. χυλον διδούς στωμυλμάτων, άπο βιβλίων ά.
άπηλαον. Λ. 1001. ά. τως άνδρος άπο των ύσσακων.
άπηλθε. Ο. 1561. ωσπερ ούδυσσεύς ά.,
  άπηλθεν. Α. 84. τη πανσελήνω κατ ά. οίκαδε.
  Α. 275. ά, άψάλακτος, άλλ' 
ἀπηλιαστά. Ο. 110. ά. ΕΠ. σπέιρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
 άπηλιαστά. Ο. 110. ά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ ἀπηλλαγμένος. ΕΙ. 1128. κράνους ά. Απήλλαξεν. Σ. 1537. ὀρχούμενον ὅστις ά. χορὸν τρυγφόῶν. ἀπῆν. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὰ πρίων ά. ἀπηνές. Ν. 974. τοὺς παίδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ά.: ἀπηνθράκιζ'. Β. 506. ἔτνους δῦ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀ, ὅλεν, ἀπήντηκ'. Λ. 420. τοιαῦτ' ἀ. ἐς τοιαυτὶ πράγματα, ἀπῆξας. Β. 468. ἀ. άγχων κάποδρὰς ῷχου λαβῶν, ἀπῆρα. Εκ. 818. μεστὴν ἀ. τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων, ἀπήρτει. Fr. 395. οὐκ ἀ.: ἀπόρτει, ἐπαίς τοῖς γείτοσιν. ἀπήρτει, δοῦς δοτις. ῷ δύστην', ἀ, πῶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
  άπήχθου. Λ 699, δοτις, δ δύστην, ά. πασι καὶ τοῖς γείτοσιν.
άπιέναι. Α. 172. τοὺς Θράκας ά., παρείναι δ' εἰς ένην.
       ΕΙ. 550. ίθι νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ά.
      551. ἀκούετε λεώ τους γεωργούς à.
Ο. 449. ἀνελομένους θώπλ' à. πάλιν οίκαδε,
 1026. μη πράγματ έχειν, ἀλλ' ά.; ΕΠΙ. νη τοὺς θεούς. ἀπίη. Ι. 548. ἴν' ὁ ποιητης ά. χαίρων, ΕΙ. 985. κἄτ' ἡν ὰ, παρακύπτουσιν. Εκ. 683. εἰδὰς ὁ λαχὰν ὰ. χαίρων ἐν ὁποίφ γράμματι δειπνεῖ. ἀπίης. Β. 748. πολλὰς ἀ. θύραξε; ΑΙ. καὶ τοῦ ἡδομαι.
      (πιθ'. Α. 110. ἀλλ' ἄ. ἐγὰ δὲ βασανιῶ τοῖ τον μόνος.

Ι. 1205. ἄ. οὐ γὰρ ἄλλὰ τοῦ παραθίντος ἡ χάρις.

Λ. 1223. οὐκ ἄ., ὅπως ᾶν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν

    Θ. 293. ἔν ἐξακούω: σὰ δ΄ ἄ., ἄ Θρᾶττ', ἐκποδών,
    Εκ. 134. ἄ. ἐκποδών' τοιαῦτ' ἀν ἡμᾶς εἰργάσω
    997. ἀλλ' ἄ., ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὅψεται.
    ἄπιθι. Ι. 1250. ἄ στέφανε. χαίρων ἄ., καί σ' ἄκων ἐγὼ

       Ν. 1169. ἄ. λαβὰν τὸν υίον
      Ν. 1169. ἄ. λαβών τον νίον.
ΕΙ. 719. ἄνθρωπε, χαίρων ἄ. καὶ μέμνησό μου
Ο. 1029. ἄ. λαβών' ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
       Π. 1079. νῦν δ' ἄ. χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα
   άπιμεν. Σ. 255 αποσβέσαντες τους λύχνους ά, οίκαδ' αυτοί
  άπινοείς. Εκ. 247. αίρούμεθ', ήν ταῦθ' ά. κατεργάση.
άπιόντ'. Ο. 140. εὐρῶν ά. ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
ἀπιόντας. Εκ. 626. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλ-
                                      Alovs d.
  άπιόντι. Β. 1528. πρώτα μεν εὐοδίαν άγαθὴν ά. ποιητή 
άπίους. Fr 476, 3, αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ά. σχαδόνας,
                                     ěλáas,
 Αλάας, 

ἀπιοθουν. Σ. 582. ἐν φορβειᾶ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὕλησ' ἀ. 

ἀπιστα. Ο. 416. ἄ, καὶ πέρα κλύειν. 

Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἄ, πίσθ' ἡγώμεθα, 

1444. τὰ δ' ὅντα πιστ' ἄ. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω. 

ἀπιστήσαιμεν. Β. 1447. τούτοις ἀ., οἶς δ' οὐ χρώμεθα, 

ἀπιστήσουσι. Εκ. 775. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. ΑΝ. Β. ἀ. γάρ.
                                                                                                                                                  . AN. B. à. γάρ.
 άπιστίας. Α. 770. οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀ. ἀπιστον. ΕΙ. 131. ά. εἶπας μῦθον, ἄ πάτερ πάτερ, ἀπιστῶν. Εκ. 775. ἀπολεῖς ἀ. πάντ'. ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι γάρ ἄπιτ'. Ι. 728. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ά. ἀπὸ τῆς θύρας; ἀπιτε. Σ. 458. οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ά.; παῖε τῷ
  άπιτον. Ι. 1161. ά. ΚΛ. Ιδού. ΔΗΜ. θέοιτ' άν. ΑΛ. ὑποθεῖν
  ούκ έω,
ἀπιχθύς. Fr. 480. ά,
ἀπίωμεν. ΕΙ. 1260. ά, ὧ δορυξέ. ΤΡ. μηδαμώς γ', ἐπεὶ
 απίωμεν. ΕΙ. 1260. ά., ὧ δορυξέ. ΤΡ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ Ο. 1056. ά. ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ 1469. ά. ἡμεῖς ὑς τάχιστ' ἐντευθενὶ 1636. ά. οἰκοδ' αδθις. ΠΕ. ὁλίγον μοι μέλει. ἀπιών. Α. 1035. οἰδ' ἀν στριβιλικίγξ' ἀλλ' ά. οἰμωξέ ποι. Ο. 1020. οὐκ ἀνεμετρήσεις σαυτὸν ἀ. ἀλλαχῆ; ἀπίωσιν. Λ. 1224. καθ' ἡσυχίαν ἀ. εὐωχημένοι; Εκ. 1148. ἀπαξάπασιν, ἡν ἀ. οἰκαδε. ἀπληγίδας. Fr. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ά. ποιῶν. ἀπλύτους. Σ. 1035. ξ φώκης δ' όσμὴν, Λαμίας δ' όρχεις ἀ., ἀπλύτους. ΕΙ. 758. ξ πρωκτὸν δ' καμήλου. ἀπλῷ, Α. 1151. ὡς μὲν ἀ. λόγω κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς. Ε 2.
```

```
Π. 65. εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀ. σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς.
ἄπο. Ο. 1517. θεοίσιν, οὐδὲ κνίσα μηρίων ἄ. κ.τ.λ.
ἀποβαλεί. Εκ. 811. ἄνθρωπος οὐτος ἀ. τὴν οὐσίαν.
  άποβαλείν. Σ. 19. κάπειτα ταύτην α. Κλεώνυμον.
αποβάλοιο. Εκ. 907. τό τ' επίκλιντρον α.,
   άποβαλόντα. Β. 1493. ά, μουσικήν,
   άποβαλών. Σ. 27. δεινόν γέ τουστ' ἄνθρωπος ά. ὅπλα.
ἀποβεβληκότι. Σ. 1312. τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ά.,
ἀποβήσεταί. Fr. 1. ά. σοι ταῦτα ποὶ τὰ ῥήματα
   άποβιβάζων. Σ. 1163. ές την πολεμίαν ά, τον πόδα.
αποβιβάζων. Σ. 1163. ἐς τὴν πολεμίαν ἀ, τον πόδα. ἀπόβλεπε. Ν. 91. νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. λεῦρὸ νυν ἀ. Β. 1171. Αἰσχόλ', ἀνύσας σὰ δ' ἐς τὰ κακὸν ἀ. ἀποβλέπειν. Α. 291. σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἐμ' ἀ. ἀποβλέπωνα. Εκ. 726. ἴν' ἀ. καὶ λέγωσί μοι ταδί ἀποβλέπων. Α. 32. ἀ. ἐς τὸν ἀγρὸν, εἰρἡνης ἐρῶν, ἀποβολιμαῖος. ΕΙ. 678, ἀ. τῶν ὅπλων ἐγίγνετο, ἀποβόσκεται. Ο. 1066. δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀ.: ἀποβουνθίσας. Fr. 31. ἀ.:
   άποβροχθίσαι, Fr. 31. d.:
άποβύσεταί. Fr. M. Δαιτ. 16. d. σοι ταῦτά πη τὰ ρήματα.
άποβύσεταί. Fr. M. Δαιτ. 16. ά. σοι ταῦτά πη τὰ δήματα. 

ἀποδεθρακότι. Σ. 1310. κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρὸν ἀ. 

ἀποδείξαι. Εκ. 295. ὧν δεῖ σ' ἀ. 

ἀποδείξαιμεν. Θ. 815. ά. ταῦτα ποιοῦντας. 

ἀποδείξειν. Σ. 602. ἡν δουλείαν οῦσαν ἔφασκες χὖπηρεσίαν ἀ. 

Σ. 1480. καὶ τοὺς τραγφδούς φησιν ἀ. κρόνους 

Π. 474. ἄπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀ. ἐγὼ, 

ἀποδείξον. Λ. 566. ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; ΑΥ, φαύλως 

πάνυ. Πν. πῶς; ἀ. 

Εκ. 607. ἤστας τὸ κόδου μὸ καταθεῦναι, σὸ κὰο ἐξεικὸῦν ἀ.
 Εκ. 607. ώστε τί κέρδος μὴ καταθείναι; σὸ γὰρ ἐξευρὼν ἀ. ἀποδείξω, Ν. 1334. ἔγωγ' ἀ., καί σε νικήσω λέγων. Σ. 548. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀ. Θ. 729. κάγώ σ' ἀ. θυμάλωπα τήμερον.
 Β. 1249. καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀ. κακὸν
Π. 128. ἐγὰ γὰρὰ ἀ. σε τοῦ Διὸς πολὸ
210. βλέποντ' ἀ. σ' ὁξύτερον τοῦ Λυγκέως.
ἀποδείρασ'. Λ. 739. ἔγωγ' ἀ. αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
ἀποδέσμους. Fr. 309, 13. πομφόλυγας, ἀ., ὁλίσβους, σάρδια,
ἀποδέσμων. Fr. 312, 2. καὶ τῶν ἀ., οῖς ἐνῆν τὰ τιτθία.
ἀποδέχωμαι. Εκ. 712. ἵν' ἀ. τὰ προσιώντα χρήματα,
 αποδεχωμαι. Επ. /12. ιν α. τα προσιοντα χρηματα, 
άποδημεῖν. Ν. 371. καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ά. 
άποδημεῖν. Λ. 101. πάσωσιν ὑμῖν ἐστὶν ἀ. ἀνήρ. 
άποδιδόντα, Ν. 245. τὸν μηδὲν ἀ. μισθὸν δ' ὅντιν' ἀν 
ἀποδιδούς. Ο. 116. κούκ ἀ. ἔχαιρες. ὥσπερ νὼ. ποτέ 
ἀποδιδράσκουσι. Λ. 719. οἴα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν' ἀ. γάρ.
 αποδιόμει. Ν. 1296. οὐκ ἀ. σαντὸν ἀπὸ τῶν ανορων α. γα ἀποδιώξει. Ν. 1296. οὐκ ἀ. σαντὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας; ἀποδοθήσεται. Ι. 1066. ὅπως ὁ μιτθὸς πρῶτον ά. ἀποδοίην. Ν. 118. 1250. οὐκ ὰν ἀ. οὐδ' ἀν ὁβολὸν οὐδενί. Ν. 755, οὐκ ὰν ἀ. τοὺς τόκους. ΣΩ. ὅτιὴ τί δή;
   ἀποδοίμαν. Β. 1351. φέρουσ' ά.
ἀποδοίμην. Σ. 172. αὐτόν ά. δῆτ' ἄν; ΦΙ. ούχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
ἀποδόμεν. Λ. 1163. λῆ τοῦτ' ά. ΑΥ. ποῖον, ὧ τᾶν; ΑΑ. τὰν
                                        Πύλον,
   άπόδος. Ι. 947. καὶ νῦν ἀ, τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι

    Απόδος. Ι. 947. και νύν ά, τόν δακτύλιον, ώς ούκετι
    N. 1286. ά, γε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
    Σ. 1347. ὧν ούνεκ' ἀ. τῷ πέει τφὸὶ χάριν.
    Θ. 748. ἀλλ' ἀ. αὐτό. ΜΝ. μὰ τὸν ᾿Απόλλω τουτονί.
    Β. 270. ἔκβαιν'; ἀ. τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τὼβολώ.
    ἀποδόσθαι. Α. 817. οὕτω μ' ἀ, τάν τ' ἐμαυτῶ ματέρα.
    Σ. 169. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ὰ. βούλομα.
    ΕΙ. 1237. τὸν συσκονίκό με και δια δραστών.

 ΕΙ. 1237. τον πρωκτον ά, με χιλιῶν δραχμῶν; ἀπόδοτέ. Α. 1235. ά, μοι τον ἀσκόν. ἀπόδου. Β. 1235. άλλ', ἄγαθ', ἔτι καὶ ά, πάση τέχνη ἀποδούναι. Ν. 1268. τον υίον ά, κέλευσον ἄλαβεν,
       Ο. 1601. τὸν Δί' ἀ. καὶ διαλλαττώμεθα.
                   1626. το σκήπτρον ά. πάλιν ψηφίζομαι
   άποδουναί. ΕΙ. 761. ά. μοι την χάριν υμας είκος και μνημονας
                                        elva.
  άποδράντες. Ο. 726. μετρίω πνίγει κούκ ά.
άποδράς. Σ. 910. d. γάρ ές την γωνίαν τυρόν πολύν
Θ. 711. φαύλως τ' ά. οὐ λέξεις
Εκ. 196. ὁ τοῦτ ἀναπείσας εὐθὺς ά. φχετο.
'Αποδρασιππίδου. Σ. 185. Οὖτις σύ ; ποδαπός ; ΦΙ. Ίθακος 'Α. ἀποδρῶ. ΕΙ. 234. φέρ' αὐτὸν ά. καὶ γὰρ ὥσπερ ἤσθόμην ἀποδύεσθε. Β. 641. χωρεῖς γὰρ ἐς τὰ δίκαιον. ἀ. δή.
```

```
άποδύη. Ο. 712. είτα δ' 'Ορίστη χλαίναν ύφαίνειν, ΐνα μή
 βιγών d.
Εκ. 670. ήν δ' ά, γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰραὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;
ἀποδυθήσομαι. Σ. 1122. οῦ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον d.,
 ἀπόδυθι. Ο. 934. ά, καὶ δὸς τῷ ποιητῆ τῷ σοφῷ.

    Ο. 947. ά. δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ἀφελεῖν.
    Θ. 214. ἀ, τουτὶ θοἰμάτιον. ΜΝ. καὶ δὴ χαμαίτου.
    731. ἀ, ταχέων τοῦ θανάτου δ', ὧ παιδίον,

 ἀποδύντες. Α. 627. περί των σπονδών. άλλ' ά. τοις άναπαίστοις
 ἐπίωμεν. ἀποδύομαι. Π. 930. οίμοι τάλας, ἀ. μεθ' ἡμέραν.
άποδύομαι, Π. 930. οίμοι τάλας, ά. μεθ΄ ήμέραν. 

ἀποδύου. Σ. 1157. ἄγε νυν, ά. τὰς καταράτους ἐμβάδας, 

ἀποδύσαντά. Θ. 939. τί σοι χαρίσωμαι; ΜΝ. γυμνὸν ἀ. με 

ἀποδύσαντά. Θ. 656. ἐυζωσαμένας εὖ κὰνδρείως τῶν θ΄ ἰματίων ἀ. 

ἀποδύσασ΄. Εκ. 536. ἀλλ΄ ἔμ' ἀ., ἐπιβαλοῦσα τοῦ γκυκλον, 

ἀποδύσεν. Θ. 637. κἄπειτ' ἀ. ἐννέα παίδων μητέρα; 

ἀπόδυσον. Θ. 636. ἀ. αὐτών οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει. 

ἀποδύσουσ΄. Εκ. 668. οὐδ' ἀ. ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡ. οὐκ, ἢν
άποδύσουσ'. Εκ. 668. οὐδ ά. άρα των νυκτων; ΠΡ. ουκ, ην οἴκοι γε καθεύδης άποδω. Ν. 739. περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἀν ἀ. μηδενί. ἀποδῶ, Λ. 1057. ἀν λάβη μηκέτ' ἀ. ἀποδῶμαι. Ο. 585. μὴ, πρίν γ' ἀν ἐγὰ τὰ βοιδαρίω τὰμὰ πρώτιστ' ἀ. ἀποδῶμεν. ΕΙ. 871. ἴθι νυν ἀ. τήνδε τὴν Θεωρίαν ἀποδώσει. Ο. 480. οὐκ ἀ. ταχέως ὁ Ζεὰς τὰ σκῆπτρον τῷ δουκολύστο.
                       δρυκολάπτη.
 ἀποδώσειν. Ν. 1227. καὶ νη Δί' ά. γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
Ν. 1246. ἄ. μοι δοκεί. 
ἀποδώσεις. Ν. 1243. ἀλλ' εϊτ' ἀ. μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,
    Ν. 1252. οὐκ ἄρ' ἀ.; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γέ \mu' εἰδέναι.
Σ. 1348. ἀλλ' οὐκ ἀ. οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,
  ἀποδώσεται. ΕΙ. 1259. ἄμεινον ἡ νῦν αὕτ' à. πολύ,
αποδώστω. Ι. 1367. καταγομένοις του μισθόν ά. 'ντελή.
ΕΙ. 846. έγω δ' ά. τήνδε τη βουλη τέος.
Εκ. 1048. μεγάλην ά. καὶ παχείαν σοι χάριν.
ἀποθανεί. ΕΙ. 188. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ΄ ὅπως οὐκ ἀ.,
άποθανείν. Ι. 80. κράτιστον οῦν νῷν ἀ. άλλὰ σκόπει,
ΕΙ. 373. ἄπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀ.; ΕΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
    O. 399. d. ès 'Opveais.

    Λ. 123. ποιήσομεν, κὰν ἀ. ἡμῶς δέη.
    Β. 951. οὐκ ἀ. σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΥ. μὰ τὰν

                         'Απόλλω'
'Απόλλω' Π. 216. ἐγὰ γὰρ, εἶ τοῦτ' ἴσθι, κᾶν δῷ μ' ἀ. ἀποθανεῖσθε. Ι. 68. εἶ μή μ' ἀναπείσετ', ἀ. τήμερον. ἀπουανεῖσθον. Ι. 239. ἀπολεῖσθον, ἀ., ἄ μιαρωτάτω. ἀποθάνη. Σ. 1352. ἐγὰ σ', ἔπειδὰν οὐμὸς νίὸς ά., ΕΙ. 833. ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀ.; Ο. 1642. βλάπτεις δέ τοι σὰ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀ. ἀποθάνοιμ'. Εκ. 977. καὶ τὴν θύραν γ' ῆραττες. ΝΕΑ. ἀ, ἄρα, ἀποθάνοιμεν. Ι. 81. ὅπως ἀν ἀ, ἀνδρικώτατα. ἀποθανουμένω. Θ. 938. χάρισαι βισχύ τι μοι καίπερ ἀ
άποθανουμένω. Θ. 938. χάρισαι βραχύ τι μοι, καίπερ ά. άποθάνωμεν. Ο. 393. έτεον ἢν δ' ἄρ' ά.,
 ἀποθνήσκειν. Ο. 473. προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσφ τὸν 
πατέρ' αὐτῆς ἀ.:
Ο. 607. ἡ παιδάρι' ὅντ' ἀ. δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι'
                       αὐτοῖε
 άποθνήσκεις. Λ. 599. σὸ δὲ δὴ τί μαθών οὐκ ά.;
 αποθνήσκων. Σ. 583. καν α. ὁ πατήρ το δῷ καταλείπων παιδ'
    ἐπίκληρον,
Ο. 1645. τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἀν ὁ Ζεὰς ἀ, καταλίπη
                                Ν. 997. μήλφ βληθείε ὑπὸ πορνιδίου, τῆς
 ἀποθραυσθής.
                        εύκλείας ά.
 ἀποθρέξει. Ν. 1005. ἀλλ' είς 'Ακαδήμειαν κατιών ὁπὸ ταῖς
                       μορίαις à.
 άποικία. Fr. 203, 1. αρ' ένδον ανδρών κεστρέων ά.;
άποικοι. Λ. 582. και νη Δία τάς γε πόλεις, δπόσαι της γης τησδ' είσιν ά.,
 ἀποίμωξόν. Εκ. 392. 'Αντίλοχ', ά. με τοῦ τριωβόλου
άποιναν. Fr. M. Δαιτ. 15. τί καλουσιν ά.;
άποίσειν. Εκ. 859. ἐτέρους ά. ψήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
άποίσεις. Ο. 1032. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ά. τὰ κάδω;
    Ο. 1044. ούτος, τί πάσχεις: ΠΕ. οὐκ ά. τοὺς νόμους
άποισω. Εκ. 857. πρίν γ' αν άνενέγκης. ΑΝ. Β. άλλ' ά. ΑΝ. Α.
                        πηνίκα;
άποισω. Α. 779. πάλιν τ' ά. ναὶ τὸν Ερμαν οίκαδις.
αποίχεται. Σ. 1261. το πράγμ ετρεψας, ώστ άφεις σ' ά.

Β. 83. Αγάθων δὲ ποῦ 'στιν'; ΔΙ. ἀπολιπών μ' ἀ,,

ἀποκάθαιρε. ΕΙ. 1193. εχ', ὰ. τὰς τραπίζας ταυτηί·

ἀποκαθαίρω. ΕΙ. 1218. εν' ἀ. τὴν τράπεζαν τουτωί.
άποκεκαρμένην. Θ. 838. ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ά.,
```

```
άποκέκλεισμαι. Λ. 423. ὑπὸ τῶν γυναικῶν ὰ. τῶν πυλῶν, ἀποκεκλήκαμεν. Ο. 1262, ὰ. διογενεῖε θεοὺς ἀποκεκόψι. Θ. 1127. τὸ ξιπομάκαιραν ὰ. τουτοῖ.
 ἀποκεκόψονται. Ν. 1125, ά. τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
άποκεκρουμένον. Α. 459. κοτυλίσκιου το χείλος ά. 
άποκεκρυμμένος Θ. 397. μη μοιχός ένδου ή τις ά. 
άποκεκύφαμες. Λ. 1003. ἄπερ λυχνοφορίοντες ά. 
ἀπόκινου. Ι. 20. ἀλλ' εὐρέ τιν' ά, ἀπό τοῦ δεσπότου.
    Fr. 269. å.
 άποκλάονται. Σ. 564. οἱ μέν γ' ά, πενίαν αὐτῶν καὶ προστι-
 άποκλάσαι. Fr. 163. ά.
ἀποκλείεις. Σ. 601. σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ά. καὶ
                           κατερύκεις,
 άποκλείη. Εκ. 420. ες των σκυλοδεψων ήν δ' ά. τη θύρ
 άποκλείσει, Σ. 775. οὐδείε σ' ά, θεσμοθέτης τῆ κιγκλίδι.
άποκλύσω. Β. 1340. ὡς ἄν θεῖον ὄνειρον ά,
 άποκναίεις. Σ. 681, άλλ' αὐτήν μοι την δουλείαν οὐκ ἀπο-
                           φαίνων ά.
 άποκνίσματα. ΕΙ. 790. ναννοφυεῖς, σφυράδων ά., μηχανοδίφας. 
άπόκριναι. Σ. 964. σὸ γὰρ ταμιεύουσ΄ έτυχες. ά. σαφῶς, 
ἀπόκριναί. Ν. 345. ά. νυν ἄττ' ἀν έρωμαι. ΣΤ. λέγε νυν ταχέως
     ο τι βούλει.
Θ. 740. παράβαλλε δήτα· σὺ δ' ά. μοι τοδί.
 Β. 1008, α. μοι, τίνος ούνεκα χρή θαυμάζειν άνδρα ποιητήν; Π. 902. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς α. μοι, ΣΥ. τὸ τί: ἀποκρινάμενος. Ν. 1244. ἀπόπεμψον α. ΣΥ. έχε νυν ήσυχος.
 άποκρίνεσθαι. A. 632. ά. δείται νυνί πρός 'Αθηναίους μετα-
αποκρινεύου. Α. 052. α. στι το το το το το το το δούλους. άποκρινομένω. Π. 17. καὶ ταῦτ' ἀ. τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ. άποκρινοῦμαί, Ν. 1245. ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀ, σοι σαφῶς. άποκρύπτειν. Β. 1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὅντ' ἀλλ' ά, χρὴ τὸ πονη-
 ρου τόν γε ποιητήν, 
ἀποκρυπτόμενος. Ι. 424. ἀ. ἐε τὰ κοχώνα τοὺε θεοὺς ἀπώμνυν 
ἀποκρύψας. Π. 343. ἀλλ' οὐδὶν ἀ. ἐρῶ νὴ τοὺς θεοὺς. 
ἀποκτείναιμι. Σ. 166. πῶς ἀν σ' ἀ.; πῶς; δότε μοι ξίφος 
ἀποκτείνειαν. Ι. 898. βδέοντες ἀλλήλους ἀ. οἱ δικασταί. 
ἀποκτείνη. Ο. 1072, ἡν ἀ. τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
 Ο. 1075. τῶν τεθνηκότων ἀ., τάλαντον λαμβάνειν.
1077. ἡν ἀ. τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
ἀπόκτεινόν. Β. 617. κὰν ποτέ μ' ἔλης ἀδικοῦντ', ἀ. μ' ἄγων.
ἀποκτενεῖν. Β. 1185. ἀ. τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι,
 άποκτενείς. Α. 1044. ά. λιμώ με καὶ
ἀπολαύεις. Σ. 701. ούκ ά. πλήν τοῦθ' δ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ
 τοῦτ' ἐρίφ σοι
ἀπολαύοντες. Σ. 711. ἄξια τῆς γῆς ἀ, καὶ τοῦ Μαραθῶνι τρο-
 παίου,
ἀπολαθσαι. Λ. 591. εἶθ' ἡνίκ' ἐχρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς
ήβης ά., 

ἀπολαύσαιμι. Ν. 1231. τί γὰρ ἄλλ' ἄν ὰ. τοῦ μαθήματος; 

ἀπολαύσομαί. Ο. 177. ἀ. τι δ', εὶ διαστραφήσομαι. 

ἀπολάψεις. Ν. 811. γνοὺς ὰ., ὅ τι πλείστον δύνασαι, 

ἀπολεῖ. Α. 293. σοῦ γ ἀκούσωμεν; ἀ. κατά σε χώσομεν τοῖς
                          λίθοις.

N. 726. ἀ. κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὧγάθ', ἀπύλωλ' ἀρτίως.
Θ. 2. ἀ. μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ
Β. 1245. ἀ. σ'· ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.

απολείν. Ν. 1136. θείς μοι πρυτανεί ά. μέ φησι κάξολείν. Θ. 181. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀ. τήμερον Εκ. 194. εἰ μὴ γένοιτ, ἀ. ἔφασκον τὴν πόλιν ἀπολεῖς. Α. 336. ἀ. βα τὸν ἤλικα τόνδε φιλανθρακέα; Α. 470. ἀ. μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. Ν. 893. ἀ. σύ; τίς ἄν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἤττων γ' ἄν. 1466. ἀ. μετ ἐμοῦ γ' ἔλθ'. οῖ σὲ κᾶμ' ἐξηπάτων. 1499. ἀ. ἀ. ΣΤ. τοῖτ ἀὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι. Σ. 1202. ἀ. με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον ΕΙ. 166. ἀ. μ', ἀ. οὐ κατορύξεις. Θ. 1073. ἀ. μ' ὧ γραῦ. στωμυλλομένη. Εκ. 775. ἀ. ἀπιστῶν πάντ'. ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι γάρ. 923. ὥραν οὐκ ὰ. οὐδ' ἀπολήψει. Π. 390. ἀ. ΒΛ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
 άπολείν. Ν. 1136. θείς μοι πρυτανεί' ά. μέ φησι κάξολείν.
    Π. 390. ά. ΒΛ. σὰ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκείς.
 άπολεῖσθε. ΕΙ. 243. καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀ, τήμερον.
ἀπολεῖσθον. Ι. 239. ἀ, ἀποθανεῖσθον, ὧ μιαρωτάτω.
Ο. 64. ἀ. ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. ΤΡ. τί δαί;
 άπολείται. Ι. 1019. σοὶ μισθὸν ποριεί, κάν μή δρά ταῦτ', ά.
```

```
άπολείται. Ν. 948. ύπο των γνωμών ά.

    Ο. 595. ὥστ' ἀ. τῶν ναυκλήρων οὐδείς. ΕΠ. πῶς οὐκ ἀ.;
    Θ. 431. ὅπως ἀ. ταῦτ' ἐγὰ φανερῶς λέγω

 Β. 684. βύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀ. ἀπολεῖτε. Ο. 186. τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀ. λιμῷ Μηλίφ. ἀπολείψει. Π. 495. ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται
   ἀπολείψειν. Π. 1032. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀ. ἔφη.
 άπολέλαυκ'. Θ. 1008, ταυτί τὰ βέλτιστ ά. Εὐριπίδου. άπολελύσθαι. ΕΙ. 13. ένδς μέν, ἄνδρες, ά. μοι δοκώ·
   άπολέξαι. Λ. 576. ἐκραβδίζειν τούς μοχθηρούς καὶ τούς τρι-
 βόλουν ά.,
ἀπολέξας. Σ. 580. ἐκ τῆς Νιόβης εἶπη ρῆσιν τὴν καλλίστην ά.
ἀπολέσαι. Α. 692. ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ά., πολιὸν ἄνδρα,
 απολέσαι. Α. 032. ταυτα πως εικότα γερούτ α., πολίου ανόρο περί κλεψύδραν,
Ο. 367. ά., παθύντες οὐδὲν, ἀνδρε καὶ διασπάσαι ἀπολέσαιμ. Ι. 694. εἰ μη σ' ά., εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
Β. 134. ἀλλ' ἀ. ἀν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
ἀπολέσας. Α. 1022. τί δ' ἔπαθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀ. τὰ βόε. ἀπολέσειαν. Ι. 3. αὐταίσι βουλαῖς ἀ. οἱ θεοί.
      Θ. 1057. δε σ' εξέθηκεν, ά. οί θεοί.
 άπολέσθαι. Ι. 138. τον προβατοπώλην ήν άρ' ά. χρεών Ν. 41. είθ' ώφελ' ή προμνήστρι' ά. κακῶς, Θ. 349. κακῶς ά. τοῦτον αὐτον κῷκίαν
   άπολέψαντα. Ο. 673. άλλ' ὤσπερ ά ον νη Δί' ά, χρη
 άπόληται. Ι. 976. ήν Κλέων ά.
άπολήψει. Εκ. 923. ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ά.
ἀπολήψεσθ'. Ν. 1140. οὕτως ά., ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
 αποληψεσυ. Ν. 1140. ουτας α., αλλα λοιοορουσι με άπολιβάξεις. Ο. 1467. οὐκ ά., ὧ κάκιστ' ἀπολούμενος; ἀπολιγαίνη. Α. 968. ἢν δ' ἀ., τοὺς ἀγορανόμους καλῶ. ἀπολίτης. Π. 104. καὶ μὴ μ' ἀ.' οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ ἀπολιπόντε. Π. 447. ἔρημον ἀ. ποι φευξούμεθα ἀπολιποῦσά. Ν. 1068. κὰτ' ἀ. γ' αὐτὸν ຜχετ' οὐ γὰρ ἢν ὑβριστὴς
 άπολιπών. ΕΙ. 111. ὧ παιδί', ὁ πατὴρ ἀ, ἀπέρχεται Π. 1148. ἔπειτ' ἀ, τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς; ἀπολιπών. Β. 83. 'Αγάθων δὲ ποῦ 'στιν; ΔΙ. ά. μ' ἀποίχεται,
  ἀπολίσθοι. Λ. 678. κούκ αν d. τρέχοντος τας δ' 'Αμαζόνας
σκόπει, ἀπολιταργιεῖε. Ν. 1253. οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀ. "Απολλον. Ι. 1240. ὥ Φοῖβ' "Α. Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; Ι. 1267. καὶ γὰρ οὕτος, ἄ φίλ' "Α. ἀκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; Σ. 161. "Α. ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος 869. ὧ Φοῖβ' "Α. Πύθι', ἐπ' ἀγαθἢ τύχη ΕΙ. 238. ἄναξ "Α. τῆς θυείας τοῦ πλάτους. Ο. 61. "Α. ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος. 295. ὀρνέων; ΕΥ. ἄναξ "Α., τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού Β. 659. "Α., ὅς που Δῆλον ἢ Πίθων' ἔχεις. 754. ὧ Φοῖβ' "Α. καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες 359 "Α. ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὰ μὲν οῦ. 438. ἄναξ "Α. καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες 854. "Α. ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι, ἀπόλλυμαι. Α. 163. ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀ., ἀπόλλυμαι. Α. 163. ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀ.,
                                   σκόπει,
 ἀπόλλυμαι. Α. 163. δ σωσίπολις. οίμοι τάλας, ά.,
Ν. 16. δνειροπολεί θ΄ ίππους. έγω δ' ά.,
709. ά. δείλαιος. έκ τοῦ σκίμποδος
709. α. δείλαιος εκ του σκίμποδος 
Λ. 760. εγώ δ΄ ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν ἀ. 
ἀπόλλυμαί. Λ. 1136. εγώ δ΄ ἀ. γ' ἀπεψωλημένος. 
ἀπολλύμεθα. ΕΙ. 354. καὶ γὰρ ἰκανὸν χρόνον ἀ. 
ἀπολλύμενοι. Α. 71. ἀ. ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ 
ἀπολλύναι. Β 310. τίν αΙτιάσωμαι θεῶν μ' ἀ.; 
ἀπόλλυσαι. ΕΙ. 250. ἰὼ Σικελία, καὶ σὸ δ΄ ὡς ἀ.
 ἀπόλλυται. Ι. 127. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀ.
     Ι. 135. αὐτοῦ γένοιτο μετὰ δὲ ταῦτ' ά.
            199. δή τότε Παφλαγόνων μεν ά, ή σκοροδάλμη,
     Π. 863. νη Δία, καλώς τοίνυν ποΐων ά.
 ἀπόλλυτε. Λ. 1134. "Ελληνας ἄνδρας καὶ τόλεις ά.
 'Απόλλω. Α. 59. κάθησο σίγα. ΔΙ. μὰ τον 'Α. 'γὼ μὲν οὐ,
Α. 101. ξυνήκαθ' δ λέγει ; ΔΙ. μὰ τον 'Α. 'γὼ μὲν οὕ.
Ι. 14. ΄ ίνα μὴ μάχωμαι. ΝΙ. μὰ τον 'Α. 'γὼ μὲν οὕ.
           870. ταις έμβάσιν, φάσκων φιλείν; ΔΗΜ. οὐ δήτα μὰ τὸν 'Α.
   870. ταις έμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗΜ, οὐ δῆτα μὰ τὸν 'A. 941. εὖ γε νὴ τὸν Δία και τὸν 'A. καὶ τὴν Δήμητρα. 1041. ταῦτ 'οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΔΗΜ, μὰ τὸν 'A. 'γὼ μὲν οῦ. N. 372. νὴ τὸν 'A., τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγφ εὖ προσέφυσας 388. νὴ τὸν 'A., καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται 732. οὐτος, καθεύδεις; ΣΤ. μὰ τὸν 'A. 'γὼ μὲν οῦ. Σ. 1366, οὕ τοι καταπροίξει μὰ τὸν 'A. 'γὼ μὲν οῦ. ΕΙ. 16. καὶ τρῖρ' ἔθ' ἐτέρας. ΟΙ. Β. μὰ τὸν 'A. 'γὼ μὲν οῦ· 615. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν 'A. 'γὼ πεπύσμην οὐδενὸς, Ο. 263. ὁρᾶς τιν' δρνιν; ΕΥ. μὰ τὸν 'A. 'γὼ μὲν οῦ. 439. φράσον, δίδαξον. ΠΕ. μὰ τὸν 'A. 'γὼ μὲν οῦ,
```

λοιπών. λοιπόν 772. πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον 'Α.,
Λ. 465. χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡ. νὴ τὸν 'Α. καὶ μάλα 917. ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. ΜΥ. μὰ τὸν 'Α. μὴ σ' ἐγὼ, 938. βούλει μυρίσω σε; ΚΙ. μὰ τὸν 'Α. μὴ μέ γε. 942. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν 'Α. τουτογὶ, 1299. κλεῶα τὸν 'Αμύκλ αις [Α.] σιὸν Θ. 269. βάδιζε τοίνυν. ΜΝ. μὰ τὸν 'Α. οῦκ, ἡν γε μὴ 748. ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. ΜΝ. μὰ τὸν 'Α. τουτονί.
Β. 51. σφώ; ΔΙ. νὴ τὸν 'Α. ΗΡ. κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. 508. κάλλιστ' ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν 'Α. οὺ μὴ σ' ἐγὼ 951. οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΥ. μὰ τὸν 'Α. τον 'A. 1074. νη τον 'A., καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ 1074. νη τον 'A., καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι.
1166. εὖ νη τὸν 'A. τί σὸ λέγεις, Εὐριπίδη;
1511. νη τὸν 'A. στίξας αὐτιὺς
Εκ. 160. ὧ νη τὸν 'A. ΠΡ. παῦς τοίνυν, ὡς ἐγὼ
631. νη τὸν 'A. καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη καὶ καταχήνη
659. πολλῶν ἔνεκεν· νη τὸν 'A. πρῶτον δ' ἐνὸς οὕνεκα 680. ενα μή δειπνωσ' αλσχυνόμοι. ΒΛ. νή τὸν 'Α. χάριέν γε. 680. Γα μὴ δειπνῶσ' αἰσχωνόμοι. ΒΑ. νὴ τὸν 'Α. χάριἐν γε. Π. 987. οὐ πολλὰ τοὐνυν μὰ τὸν 'Α. ταῦτά γε 'Απόλλων. Ι. 1015. Φράζευ, 'Ερεχθείδη, λογίων ὁδὸν, ἤν σοι 'Α. Ο. 516. ἡ δ' αὐ θυγάτηρ γλαυχ', ὁ δ' 'Α. ώσπερ θεράπων ἱέρακα 584. εἶθ' δ' γ' 'Α. ἰατρός γ' ὧν ἱάσθω' μισθοφορεῖ δέ. 716. ἐσμὶν δ' ὑμῦν 'Αμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοίβος 'Α. 722. ἄρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος 'Α.; Β. 232. προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς 'Α., Fr. 299. ὁ 'Α. ἄπόλλων. Β. 1184. ὅντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀ. ἔφη ἀπολογεῖ. Θ. 188. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀ. παρών; ἀπολογεῖ. Θ. 188. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀ. παρών; ἀπολογεῖο. Θ. 188. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀ. παρών; ἀπολογεῖο. Θ. 188. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀ. παρών; ἀπολογεῖο. Θ. 188. ἄποισος ἐκποδών ἐνὼ γὰρ ἀ. άπολογήσομα. Σ. 949. πάρεχ' ἐκποδών' ἐγὼ γὰρ ά. άπολογίζειν. Fr. 185 ἔγὼ δ' ά. τε κặτ' ἐπ' ἀνθράκων. άπολογίζεται. Fr. 79, 2. κοτύλης δεούσας οἰκαδ' ά. άπολογού. Σ 944. ἀνάβαιν', ά. τί σεσιώπηκας; λέγε. απολογούμενον. Σ. 778. δάκνων σεαυτόν καὶ τον α΄ άπολογούμενον. Σ. 778. δάκνων σεαυτόν καὶ τον α΄ άπολογουμένου Σ. 816. ἴνα γ΄, ἡν καθεύξητ ά. τινὸς, ἀπόλοι'. ΕΙ. 1072. ἐξώλητ ά., εἰ μὴ παίσοιο βακίζων. Ο. 85. κακῶτ σύ γ΄ ά., ὧτ μ' ἀπέκτεινας δίει. Θ. 757. κακῶς ά. ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής. ἀπόλοιθ'. Λ. 946. κάκιστ' ἀ, ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον. απολοίθ. Α. 940. κακιστ α. ο πρωτον εψησας μυρον. άπολοίμεθα. Α. 756. ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ ά. άπολοίμην. Α. 151. κάκιστ ά., εἴ τι τούτων πείθομαι Α. 476. κάκιστ ά., εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι, Ι. 768. ά. καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα. Σ. 630. ά., εί σε δέδοικα. 2. 630. α., ει σε δεδοικα.

Λ. 933. νη Δί' ά. άρα. ΜΥ. σισύραν οὐκ έχεις.
Θ. 203. κάκιον ά. ἀν ή σύ. ΕΥ. πῶς: ΑΓ. ὅπως;
Β. 579. κάκιστ' ά., Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
588. κάκιστ' ά., κάρχεξημος ὁ γλάμων.
ἀπόλοιο. Ν. 6. ἀ. δῆτ', ὢ πύλεμε, πολλῶν οὕνεκα,
Ν. 1236. ά. τοινυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι. Ν. 1236. α. τοινυν ενκα αναισταίται ΕΙ. 1288. κάκιστ' ά., παιδάριον, αὐταῖς μάχαις Θ. 1006. κακῶς ά. ΤΟ σῖγα. κακύδαιμον γέρον. ἀπόλοιτο. ΕΙ. 267. ἀλλ', ὧ Διύννο', ἀ. καὶ μὴ 'λθοι φέρων. απολούτο. Ε.Ι. 207. αλλ, ω Διόνυσ, α. και μη λύου άπολούμεθ'. Ο, 4. ἀ ἄλλως τὴν ὁδον προφορουμένω. Β. 298. ἀ, ὧναξ Ἡράκλεις. ΔΙ οὐ μὴ καλείς μ', ἀπολουμένα. Α. 778. οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὧ κάκιστ' ἀ, ἀπολούμεναι. Εκ. 1076. διασπάσεσθέ μ', ὧ κακῶς ἀ. απολουμένα. Εκ. 1070. οιασπασέσε μ. ω κακων α. άπολουμένε. Α. 924. σελαγοῖντ' ἀν εὐθύς. ΔΙ. ὧ κάκιστ' ἀ., Π. 713. σὸ δὲ πῶς ἐώρας, ὧ κάκιστ' ἀ., ἀπολουμένη. Εκ. 1052. πύθεν ἐξέκυψας, ὧ κάκιστ' ἀ.; Π. 456. σὸ δ', ὧ κάκιστ' ἀ., τί λοιδορεῖ άπολούμενοι. Α. 865. πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀ. ἀπολούμενον. Α. 952. μόλις γ' ἐνέδησα τὰν κακῶς ἀ. ἀπολούμενος. ΕΙ. 368. οὕτ' ἄλφιτ' οὕτε τυρὰν, ὡς ἀ. απολουμένος. ΕΙ, 308, ουτ αλφιτ ουτέ τυρον, ως α. Ο. 1467. οὐκ ἀπολιβάξεις, ὧ κάκιστ' ἀ.; ἀπολουμένω. ΕΙ. 2. ίδού. ΟΙ. Α δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀ. Θ. 879. πείθει τι τούτῳ τῷ κακῶς ἀ. ἀπολοῦσ'. Ν. 1181. ἀ. ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως άπολοθσιν. Ν. 715, καί μ' ά. άπολύσαι. Σ. 571. ωσπερ θεὸν ἀντιβολεί με τρέμων τῆς εὐθύνης ά. άπολύσας. Σ. 1000. φεύγοντ' ά. ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; άπολω. Ι. 702. ά. σε νή την προεδρίαν την έκ Πύλου. Ν. 892. εν τοις πολλοίσι λέγων ά. 899. οὖκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ά. σε κακῶς.

*Απόλλω. Ο. 470, καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νὴ τὸν *Α. Δπολῶ, Σ. 1449. οἵμ' ὡς ἀ, σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

ΧΟ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.

479. νὴ τὸν 'Α.' πάνυ τοίνυν χρὴ ρύγχος βόσκειν σε τὸ Ο. 1052, ἀ, σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς. 1503. ά, γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κονδύλου.
Ο. 1052. ά, σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
Π. 68. ὰ, τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀπόλωλ. Α. 467. ά. ἄκουσον, ἄ γλυκύτατ Εὐρεπίδη. Α. 473 οίμοι κακοδαίμον, ώς ά. ἐπελαθόμην Ι. 752. οίμοι κακοδαίμον, ώς ά. ὁ γὰρ γέρων Ν. 726. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὧγάθ', ά. ἀρτίως. ΕΙ. 269. ά. Αθηναίοισιν άλετρίβανος, 272. ἀ. ἐκεῖνος κὰν δέοντι τἢ πόλει.
Θ. 77. είτ' ἔστ' ἔτι ζῶν είτ' ἀ. Εὐριπίδης.
209. ὧ τρισκακοδοίμων, ὡς ἀ. ΜΝ. Εὐριπίδη,
Π. 1174. ἀ. ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
ἀπόλωλα. Α. 1027. ἀ. τὧφθαλμὼ δακρύων τὼ βόε. Σ. 1296. έγω δ' ά, στιζόμενος βακτηρία. Π. 850. οίμοι κακοδαίμων, ώς ά. δείλαιος, 11.9. έγω δ' ά. κάποτέτριμμαι. ΚΑ. σωφρονεῖς.
Fr. 11. ά. τίλλων τὸν λαγων ὁφθήσομαι.
ἀπολωλάς. Ν. 1077. ά. ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
ΕΙ. 364. ά. ἄ κακόδαιμον. ΤΡ. οὐκοῦν, ἡν λάχω.
366. ά., ἐξόλωλας. ΤΡ. ἐς τίν ἡμέρον;
ἀπολώλατον. Π. 421. οὕτε θεὸς οὕτ' ἀνθρωπος: ὥστ' ἀ. ἀπόλωλε. ΕΙ. 281. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΤ. ἀ. γὰρ ἀπολώλεκ'. Ν. 857. ἀλλ' οὐκ ἀ., ἀλλὰ καταπεφρόντικα. ἀπολώλεκεν. Ν. 26. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν δ μ' ά.: Σ. 274. μῶν ἀ. τὰς ἀπολώλεκέν. Λ. 952. ἀ, με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνὴ, ἀπολωλεκύν. Δ. 952. ἀ, με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνὴ, ἀπολωλεκύια. Εκ. 547. οἶσθ οὖν ἀ. πυρῶν ἐκτία, ἀπολωλεκώς. Π. 857. ἀ. ἄπαντα τὰκ τῆς οἰκίας απόλωλεκως. Π. 857. α. απαντα τάκ της οικιας ἀπόλωλεν. Ν. 905. οὐκ ἀ, τὸν πατέρ' αὐτοῦ Ο. 1514. ἀ. ὁ Ζεύς. ΠΕ. πηνίκ' ἀττ' ἀπώλετο; Θ. 825. ἀ, μὲν πολλοῖς ὁ κανών ἀπόλωλον. Θ. 1212. οἵμ' ὡς ἀ, ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί; ἀπολωλώς. Ι. 534. ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν έχων αὖον, ὄίψη δ' ἀ., ἀπόλωμαι. Εκ. 1079. ἡν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀ, κακῶς, άπομαγδαλίας. Ι. 415. ά. σιτούμενος τοσοῦτος έκτραφείην. Ι. 416. ά. ὥσπερ κύων; ὧ παμπόνηρε, πῶς οὖν ἀπόμακτρα. Fr. 586. ά. άπομαξαμένη Β. 1040. ὅθεν ήμη φρήν ά. πολλάς άρετας ἐποίησεν, ἀπομάττει. Ι. 819. κάκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὰ δ' 'Αχελ-Relow d. άπομερμηρίσαι. Σ. 5. οίδ' άλλ' ἐπιθυμῶ σμικρον ά. άπομορξάμενον. Α 693, πολλά δή ξυμπονήσαντα, και θερμόν ά. ἀνδρικόν ίδρωτα δή και πολύν, άπομορχθείς. Σ. 560. εἶτ' εἰσελθών ἀντιβοληθείς και τήν όργην ά., άπομόσαι. Ν. 1232. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ά. μοι τοὺς θεούς; άπομυξάμενος. Ι 910, ά, δ Δήμε μου προς τήν κεφαλήν άποψω, άπομώμοκα. Λ. 903. κάγωγ΄ άπειμ' έκεισε' νῦν δ' ά. άπομωμοκότας. Ο. 705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ά, παίδας πρὸς τέρμασιν ώρας άπονενίμμεθ'. Σ. 1217. δειπνούμεν ά. ήδη σπένδομεν. άπονενιμμένους. Επ. 419. Ιέναι καθευδήσοντας δ. άπονίζη. Σ. 608, δ. καὶ τὰ πόδ' ἀλείφη καὶ προσκύψασα φιλήση άπόνιπτρον. Α. 616. ὥσπερ δ. ἐκχέοντες ἐσπέρας, άπονίψομαι. Ο. 1163. ά. σὸ δ' αὐτὸς ήδη τάλλα δρα. άπόντας Λ. 100. ἐπὶ στρατιᾶς ἀ.; εὖ γὰρ οἶδ΄ ὅτι ἀπονυχιῶ. Ι. 709. ἀ. σου τὰν πρυτανείω σιτία. ἀπονῶς Fr. 313, 3. λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀ. παραβεβλημένον, άποξυρείν. Θ. 215. άταρ τί μέλλεις δράν μ'; ΕΥ. ά. ταδί, άποπαρδήσομα. Β. 10. εί μη καθαιρήσει τις, ά.; άποπάρδω. Σ. 394. κου μή ποτέ σου παρά τὰς κάννας οὐρήσω μηδ΄ ά. ἀποπατεῖς. Εκ. 351. ἀλλὰ σὰ μὲν Ιμονιάν τιν' ἀ.' ἐμοὶ δ΄ αποπατείς. Εκ. 331. αλλά συ μεν τρονίαν τον ά. ερω ο άποπατησώρενοί. Η. 1184. πλην ά. γε πλεῖν ή μυρίοι. άποπατησω. Εκ. 354. κάγωγ, επειδάν ά. νῦν δέ μου άποπατητέον. Εκ. 326. δράσουσ'. διμωε δ' οὖν ἐστιν ά. ἀπόπατον. Α. 81. ἀλλ΄ εἰς ά. ἄχετο, στρατιὰν λαβών, ἀποπειράσομαι. Β. 648. οὐκ οἶδα τουδὶ δ' αῦθις ά. άποπειρώ. Ν. 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ά. ἀποπέμπει. Β. 362. ἡ προδίδωσιν φρούριον ἡ ναῦς, ἡ τάπόρρητ' à. ἀποπίμπειν. Λ. 1010, αὐτοκράτορας πρέσβεις ά. ἐνθαδί. άποπίμπειν, Λ. 1010, αὐτοκρατορας πρέσβεις ά. ενθαδί.
Π. 596, τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δείπνον κατὰ μῆν ἀ.,
ἀποπέμπων. Π. 1001, καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀ. ὅτι
ἀποπέμψει. Α. 113. βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀ. χρυσίον;
ἀπόπεμψον. Ν. 1244. ἀ. ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔχε νυν ἡσυχος.
Λ. 747. ἀ. ὡς τάχιστα. ΑΥ. τίνα λόγον λέγεις;
ἀποπέμψω. Β. 1514. κατὰ γῆς ταχέως ἀ.

```
άποπεπόνηκας. Θ. 245. ά. ΜΝ. φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου,
  άποπετήσει. ΕΙ. 1126. ούκ ά. θάττον els Ἑλύμνιον;
 αποπέτησει. Ε. 1120. ουκ α. υαττου εις Εκυμνιου; 

ἀποπέτου. Ο. 1369. ἐς τάπὶ Θράκης ἀ., κάκεῖ μάχου. 

ἀποπετώμεθα, ΕΙ 720. ὧ κάνθορ, οἰκαδ οἰκαδ ἀ. 

ἀποπήγνυσι. Β. 126. εὐθὸς γὰρ ἀ. τὰντικνήμια. 

ἀποπλεῖν. Β. 1480, ἴνα ξενίσω σφὰ πρὶν ὰ. ΔΙ, εὖ τοι λέγεις 

ἀποπλευστέ. Ετ. Μ. Γηρ. 7. ἀ. οὖν ἐπὶ τὸν νυμφίον, ῷ γα-
  άποπλευστέον. Γτ. 192. ά. έπὶ τὸν νυμφίον, ώ γαμούμαι
  άπόπληκτος. Σ. 948. ά. εξαίφνης εγένετο τὰς γνάθους.
  άποπνιγέντα. ΕΙ. 10. εί μή με βούλεσθ' ά. περιιδείν.
  άποπνιγήσομαι. Ν. 1504. οἵμοι τάλας, δείλαιος ά.
άποπνίξαι. Σ. 1134. ὕθ' οὐτοσί με νῦν ά. βούλεται;
 άποπνίξαι. Σ. 1134. δθ' οὐτοσί με νῦν ἀ. βούλεται; 

ἀποπνίξη. Ι. 893. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχεν, ῖν' ἀ. 

ἀποπρίω. Β. 1227. ἄ δαιμένι ἀνδρῶν, ἀ. τὴν λήκυθον, 

ἀπόπτυστον. Ι. 1285. ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀ. δρόσον, 

ἄπορά. Σ. 1474. νὴ τὸν Διόνυσον, ἄ. γ' ἡμῶν πράγματα 

ἀπορεῖν. Β. 1007. εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν ἵνα μὴ 

φάσκη δ' ἀ. με, 

ἀπορῆς. Ν. 743. ἔχ' ἀτρέμα: κὰν ἀ. τι τῶν νοημάτων, 

ἀπορήσειν. Εκ. 664. εὐωχηθέντες ὑβοίζωσιν; τοῦτο γὰροἶμαί σ' ἀ. 

ἀπορήση. Σ. 590. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὰ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα 

πράγμ' ἀ.,
  πράγμ' ά.,
ἀπορίαν. Β. 806. σοφων γὰρ ἀνδρων ά. εὐρισκέτην.
     Β. 1465. πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀ. δὲ τὸν πόρο
  άπόρους. Εκ. 424. τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ά. τρεῖς χοίνικας άπορον. Ν. 629. οὐδ' ἄ. οἰδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα
     Ν. 702. ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄ. πέσης,
  άπορούντα. Π. 531. καίτοι τί πλέον πλουτείν έστιν πάντων
  τούτων ά.;
ἀποροῦσα. Θ. 408. ά. παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 άπορούσαν. Ο. 474. γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκείσθαι πεμ-
πταῖον τὴν δ' ά.
ἀπορούσιν. Ι. 679. ά. αὐτοῖε προῖκα, κάχαριζόμην.
  άπορραίσας. Fr. M. Δραμ. H. N. 10, 3. καὶ πῶς ά. τὸν λυχνοῦ-
 χον έλαθες;
ἀπόρρητον, Ι. 648. αὐτοῖς ἀ. ποιησάμενος ταχὺ,
 άπορρήτους. Εκ. 12. μόνος δὲ μηρῶν εἰς ά, μυχοὺς 
ἀπορρίψαντες. ΕΙ. 624. τήνδ' ά, αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρ-
  ἀπορρώξ. Λ. 811. Έρινύος à,
απορρως. Α. 31. Ερίνυος α, 
άπορω. Α. 31. α., γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι, 
άπορων. ΕΙ. 686. α. δ δήμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ῶν 
ἀπόσβεσαντες. Σ. 255. α. τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί: 
ἀποσβέσας. Π. 668. ἔχαντες: ἀς δὲ τοὺς λύχνους ά.
 αποσρεσθέν. Λ. 294, μή μ' ά. λάθη πρόε τῆ τελευτῆ τῆε όδοῦ. ἀποσείονται. Β. 346, ά, δὲ λύπας ἀποσείσταιναι. Ν. 287, ἀλλ' ά. νέφος ὅμβριον ἀποσεμνυνεῖται. Β. 833. ά. πρῶτον, ἄπερ ἐκάστοτε
αποσεμνυνειται. Β. 533. α. πρωτον, απερ εκαστοτε 
άποσκλήναι. Σ. 160. ὅταν τις ἐκφύγη μ' ά. τότε. 
άποσοβεῖ. Ι. 60. δειπνοῦντες ἐστῶς ά. τοὺς βήτορας, 
άποσοβεῖσαι. Β. 45. ἀλλ' ούχ οἶός τ' εἴμ' ά. τὸν γέλων, 
ἀποσοβεῖσειν. Σ. 460. ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ά. τῷ χρόνῳ. 
ἀποσοβεῖσεις. Ο. 1032. οὐκ ά.; οὐκ ἀποίσεις τὰ κάδω; 
Ο. 1258. οὐκ ά.; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ. 
ἀποσπάσας. Β. 962. ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ὰ., ἐξέπληττον αὐτοὺς,
  άποσποδήσαι. Ο. 8. ά. τοὺς ὅνυχας τῶν δακτύλων
 άποσπών. Β. 824. ρήματα γομφοπαγή, πινακηδόν ά.
άποστατώ. Ο. 314. ούτοσὶ πάλαι πάρειμι κοὺκ ά. φίλων.
  ἀποστέλλοντας. Λ. 1084. θαλμάτι ά. ώστε φαίνεται
 ἀποστερεῖν. Ν. 487. λέγειν μὲν οὖκ ἔνεστ', ἀ, δ' ένι.
Ν. 1464. ἀ. νῦν οὖν ὅπως, ὧ φίλτατε,
Εκ. 449. καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀ.
 άποστερείς. Σ. 509. ἀντί τοῦ βίου λάβοιμ' ἀν οῦ με νῦν ἀ.
 Ο. 1605. ά. τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
ἀποστερεῖσθαι. Ν. 1072. ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀ.
  άποστερήσαι. Ν. 1305. ά. βούλεται
αποστερησικ, Ν. 1305. α, βουλεται

ἀποστερητικήν. Ν. 747. ἔχω τόχου γνώμην ἀ.

ἀποστερητικός. Ν. 728. ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀ.

ἀποστερητρίδα. Ν. 730. ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀ.;

ἀποστερουμένην. Θ. 698. τέκνου με περιόψεσθ' ἀ.;

ἀπόστηθί. Θ. 627. ἐκ τῶν ἰερῶν τῶν πέρυσι' σὰ δ' ἀ. μοι,

ἀποστραφῆναι. ΕΙ. 279. ἀ, τοῦ μετιόντος τὰ πόδε.

ἀποστραφῆναι. ΕΙ. 683. ἀ τὸν δῆμον ἀνθεσθεῖσ' ἔνι
 άποστρέφεται. ΕΙ. 683. ά. τὸν δήμον άχθεσθεῖσ' ὅτι ἀποστρέφετε. Λ. 455. ά. τὰν χεῖρας αὐτῶν, ὧ Σκύθαι. ἀποστρέψαις. Ν. 776. ὅπως ἀ. ἀν ἀντιδικῶν δίκην.
αποστρέψας. Ν. 770. οπως α. ω αντιοικών οικήν.
άποστρέψας. Ι. 263. εἶτ' ἀ. τὸν ὅμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
άποσφαγήσεται. Θ. 750. αὕτη δ' ἀ, μάλ' αὐτίκα,
Θ. 753. ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἥδ' ἀ.
ἀποσφάξω. Α. 327. ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὀμήρους, οὖς ἀ. λαβών.
```

```
άποσχείν, Λ. 718. έγω μέν οῦν αὐτὰς ά. οὐκέτι
 άπόσχωνταί. Α. 771. τους έποπας φεύγουσαι, α. τε φαλήτων, 
άποτανουμένη. Θ. 1109. κατάρατο τόλμας ά λαλᾶς;
ἀποτεθρίακεν. Α. 158. τίς τῶν 'Οδομάντων τὸ πέος ά.;
 άποτειχίσας. Ο. 1576. ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀ. ἀποτεμών. Ι. 1220. ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ὰ, τυννουτονί.
  άποτετιλμένας. Εκ. 724. κατωνάκη τὸν χοῖρον ά.
 άποτετιλμένφ. Ο. 806. συ δε κοψίχφ γε σκάφιον ά.
άποτίλαι. Λ. 578. επί τοις άρχαισι διαξήναι και τὰς κεφαλάς ά.*
αποτίλαι. Α. 578. επί τοις αρχαίοι οιαξηναί και τας κεφαλάς α. 
Fr. 546, 1. τον σαπέρδην ά. χρή 
ἀποτίνειν. Σ. 1255. κάπειτ' ά. ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. 
ἀποτίνεται. Θ. 685. θεός ά., 
ἀποτίσαντ'. Σ. 1424. ὅ τι χρή μ' ά. ἀργύριον τοῦ πράγματος, 
ἀποτίσειν. Εκ. 45. ἡμῶν ἀ. κάρεβίνθων χοίνικα.
απότισον. Π. 1059, ά. ενα γάρ γόμφιον μόνον φορεῖ. 
ἀπότισον. Σ. 1263. εἶπερ ά. μηδὲν, ἡν τι δρῶ κακόν, 
ἀπότρεκ'. Θ. 1214. διέβαλέ μ' ὧ γραῦς. ἀ. ὡς τάχιστα σύ 
ἀπότρεχε. Θ. 1203. σὰ μὲν οῦν ἀ., παιδάριον τουτὶ λοβών 
ἀποτρέχω. Ο. 1549. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἀν ἀ. πάλιν,
 άποτρέχων. Ο. 1162. ἐν τοιοι πύργοις. άλλὶ ἐγὼ μὲν ά.
Π, 1133. ταύτην ἐπιπιὼν ά. οὐκ ἀν ψθάνοις;
 ἀποτρέψεις. Β. 145. οὐ γάρ μ' ά. ΗΡ. εἶτα βόρβορον πολὺν ἀποτρόπαι'. Ι. 1307. ά., οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐἰν
με χρῦ, ἀποτρόπαιε. Σ. 161. "Απολλον ἀ., τοῦ μαντεύματος.
    Ο. 61. "Απολλον ά., τοῦ χασμήματος.
Π. 359. "Απολλον ά., μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οῦ.
854. "Απολλον ά. καὶ θεοὶ φίλοι,
απότροπον. Εκ. 792. ἡ πῦρ ἀ., ἡ διάξειεν γαλῆ, ἀποτρόχων. Fr. 541. ἐβάδιζε μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀ. ἀποτρώγει. Β. 367. ἡ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν μήτωρ ὧν είτ ἀ.,
αποφαγών. Ι. 497. χώπως τὰ κάλλαι' à ήξεις πάλιν. 
ἀποφαίνει. Ο. 713. ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἔτέραν
                           брач а.,
 ἀποφαίνουσαι. N. 352. ά. την φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνηs
                      έγένοντο.
 άποφαίνω. Π. 547. άγαθων πάσιν τοις άνθρώποις ά. σ' αίτιον
 άποφαίνων. Σ. 681. άλλ' αὐτήν μοι την δουλείαν οὐκ ά. ἀπο-
 κναίεις.
ἀποφανώ. Εκ. 569. ἀλλ' ἀ. τοῦθ'; ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
ἀπόφερ'. Α. 1054. ἀ. ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,

Ι. 957. αlβοῖ τάλας. ΑΛ. τί ἔστιν; ΔΗΜ, ἀ. ἐκποδών,

ΕΙ. 1221. ἀ. ἀ. ἐς κύρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας
Ε1. 1221. α, α, εε κόρακας από της οικίας
1239. θλίβει τὸν ὅρρον. α, οὐκ ἀνήσομαι.
ἀπόφερε. Α. 1054. ἀπόφερ' α, τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
Α. 1067. α, τὰς σπονδῶς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ΕΙ. 287. α, τὰ σκείη λαβὰν ταυτὶ πάλιν'
ἀποφέρειν. Εκ. 449. καὶ ταῦτ' ἀ, πάντα κοὐκ ἀποστερεῦν'
Εκ. 758. μὰ Δί', ἀλλ' ἀ, αὐτὰ μέλλω τῃ πόλει
760. μέλλεις α,; ΑΝ. Α. πάνυ γε. ΑΝ. Β. κακοδαίμων
άρ' εἶ
ἀποφεύγει. Σ. 579. κὰν Οἴαγρος εἰσέλθη φεύγων, οὐκ ἀ. πρὶν
    αν ήμιν
Σ. 985. ούκουν α. δήτα; ΦΙ. χαλεπόν εἰδέναι.
άπόφευξιν. Ν. 874. πως αν μάθοι ποθ ούτος α, δίκης 
άποφευξούμεθα. Ο. 932. εί μή τι τούτω δόντες α. 
άπόφηναι. Ν. 368. άλλα τίς ὕει; τουτί γαρ ξμοιγ' α. πρώτον
                          ἀπάντων.
άποφήναι. Ι. 817. σὰ δ΄ 'Αθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ά, άποφήναιμ'. Α. 314, πόλλ' ἀν ά, ἐκείνους ἔσθ' ἃ κάδικουμένους. ἀποφήνη. Σ. 1028. ἵνα τὰς Μούσας αἶσιν χρῆται μὴ προαγω-
γούς ά. ἀπόφηνον. ΕΙ. 987. μὰ Δί', ἀλλ' ὰ, ὅλην σαυτὴν ἀποφήνω. Β. 845. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἄν τοῦτον ὰ. σαφῶς Π. 468. τὸ πρῶτον αὐτοῦ' κὰν μὲν ά. μόνην
Αποφθερεί. Ι. 892. οὐκ ἐς κόμακας ἀ., βύρσης κάκιστον δζων; Ν. 789. οἰμοι, τἰς ἢν; ΣΩ. οὐκ ἐς κόμακας ἀ., ἀποφύγοι. Ν. 167. ἢ ῥαδίως φτύγων ἄν ὰ. δίκην ἀποφύγοις. Ν. 1151. ὧστ' ὰ. ἀν ἥντιν' ἀν Βούλη δίκην. ἀποφυγόντε. Ο. 351. τῶδ' ἀ. με. ἀποφυγών. Θ. 1024. μάλιε δὰ χραῖον ἀ.
ἀποφυγών. Θ. 1024. μόλις δὲ γραΐαν ἀ.
Π. 1181. δίκην ἀ.: ὁ δ' ἀν ἐκαλλιερεῖτό τις
 ἀπόφυξιν. Σ. 558. δε έμ' οὐδ' ἀν ζωντ' ήδειν, εί μη διά την
    προτέραν à.
Σ. 562. ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς lέντων els à.
645. εἰς ἀ. παλάμας.
ἀποφυσήσας. Σ. 330. κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀ.
ἀποχάλα. Ν. 763. ἀλλ' ἀ. τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
ἀποχειροτονηθήναι. ΕΙ. 667. ἀ, τρίς ἐν τήκκλησία.
```

```
άποχηρωθείς. ΕΙ. 1013. δλόμαν δλόμαν, ά.
άπόχρη. Ο. 1603. έμοι μέν ά. ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
άποχρη. Ο. 1603. εμοί μεν α. ταυτα, καί ψηφίζομαι. 
άποχρήσουσιν. Π. 484. ταύτη γε' νῷν δὲ δύ' ἀ. μόνω. 
ἀποχρώσαν. Fr. 417, 2. ἀ. ἦδη. 
ἀποχώρησον. Ο. 1647. δεθρ' ὡς ἐμ' ἀ., ἴνα τί σοι φράσω. 
ἀποψήσει. ΕΙ. 1231. ποία δ' ἀ. ποτ', ἄμαθέστατε; 
ἀποψήσω. Λ. 1035. ἀλλ' ἀ. σ' ἐγὼ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εξ, 
ἀποψιλώσομεν. Θ. 538. ταύτης ὰ. τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθη 
ἀποψώ. Ι. 910. ἀπομυξάμενος ὧ λῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀ.
άποψωμεσθα, Π. 817. χρυσοις, ά. δ' οὐ λίθοις έτι,
άππαπαῖ. Σ. 235. πάρεσθ', δ δη λοιπόν γ' έτ' ἐστὶν ά. παπαιὰξ,
ἀπράγμον'. Ι. 261. κὰν τιν' αὐτῶν γνῷς ά. δντα καὶ κεχηνότα,
  άπράγμονα. Ο. 44. πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ά.,
  άπράγμοσιν. Σ. 1040. κατακλινόμενοί τ' έπὶ ταις κοίταις έπὶ
                                         τοίσιν ά. δυών
 άπραγμοσύνης. Ν. 1007. μίλακος όζων καὶ ά. καὶ λεύκης φυλ-
λοβολούσης,
 άπροσδόκητον. Α. 352. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῦν Ιδεῦν ἀ, ἥκει  
ἄπτε. Ν. 18. οὶ γαρ τόκοι χωροῦσιν. α΄, παὶ, λύχνον,  
ἄπτεσθαι. Εκ. 582. ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' α΄ καὶ δὴ χρὴ ταῖς
                                         διανοίαις,
  άπτεται. Ι. 1237. πως είπας; ως μού χρησμός ά, φρενών, άπτήνες. Ο. 687. ά. έφημέριοι, ταλαοί Βροτοί, ἀνέρες είκε-
                                        λόνειροι,
   άπτόμενος. Ι. 1271. σας ά. φαρέτρας Πυθώνι έν δία κακώς
                                  πένεσθαι.
 ἄπτου. Λ. 365. ά. μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών. ἄπτουσι. Ν. 768. ἀφ ἢς τὸ πῦρ ἄ.; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις; ἄπτωμαι. Β. 894. ὁρ:ῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἀν α. λόγων. \begin{cases} Fr. 165. \\ 228. \end{cases} τῶν γὰρ ἀ. (ροῶν) \end{cases}
 απυρον. Fr. 449. πινακίσκον ά. Ιχθυπρόν. 

ἀπύω. Ι. 1023. ἐγὰ μὲν εἰμ' ὁ κύων πρὸ σοῦ γὰρ ἀ. 

ἀπωθεν. Ο. 1184. κάστ' οὐ μακρὰν ἄ., ἀλλ' ἐνταῦθά που 

Π. 674. ὁλίγον ἄ. τῆς κεφαλῆς του γραδίου, 

ἀπωθοῦμαι. Α. 450. ὧ θύμ', ὀρᾶς γὰρ ὡς ἀ. δόμων, 

ἀπώλεσ'. Ο. 493. χλαίναν γὰρ ἀ. ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
                                         διὰ τοῦτον.
   άπώλεσα, Α. 174. οίμοι τάλας, μυττωτόν ὅσον ἀ,
Ν. 859. ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀ,
ἀπωλέσαμεν. ΕΙ, 1326. καὶ τάγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀ.
   άπωλέσαν. Σ. 421. οις γ' ά. Φίλιππον ἐν δίκη τὸν Γοργίου.
ΕΙ, 284. χρήσαντες ἐτέροις αὐτὸν εἶτ' ά.
631. ἐμβαλόντες ἐξεμέδιμνον κυψέλην ά.
   Λ. 1152. πολλούς μεν άνδρας Θετταλών ά.,
άπώλεσας. Ν. 856. διά ταῦτα δή καὶ θοιμάτιον ά.;
Ν. 1265. ἵππων εμών & Παλλάς, ὡς μ' ά.
         Σ. 829. ἐπίσχες ούτος ώς ὁλίγου μ' ά,
   ΕΙ. 1210. οἶμ' ὡς προθέλυμμών μ', ὧ Τρυγαῖ', ἀ.
1250. ὧ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὡς μ' ἀ.,
ἀπώλεσάς. ΕΙ. 1212. ἀ. μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
ἀπώλεσεν. Σ. 1389. ὁδὶ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀ.
       Τισολεσεν. Σ. 1589. οδι γαρ ανηρ εστιν ος μ α, 

Β. 1208. "Αργος κατασχών. ΑΙ. ληκύθιον ά. 

1213. πηδά χορεύων, ΑΙ. ληκύθιον ά. 

1219. ή δυσγενής ών ΑΙ. ληκύθιον ά. 

1226. 'Αγήνορος παῖς ΑΙ. ληκύθιον ά. 

1233. θοαῖσιν ἵπποις ΑΙ. ληκύθιον ά. 

1238. Οἰνεύς ποτ ἐκ γῆς ΑΙ. ληκύθιον ά. 

1241. θύων ἀπαρχάς ΑΙ. ληκύθιον ά. 

1241. σύων ἀπαρχάς ΑΙ. ληκύθιον ά.
 1241. θύων ἀπαρχὰς ΑΙ. ληκύθιον ἀ.
1245. ἀπολεῖ σ' ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀ.
Π. 839. αὐχμὸς γὰρ ῶν τῶν σκεναρίων μ' ἀ.
ἀπώλετο. ΕΙ. 604. βήματ' εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀ.
Ο. 1514. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕ. πηνίκ' ἄττ ὰ,;
Β. 1141. πότερ' οῦν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀ.
ἀπωλόμεσθ'. Α. 333. ὡς ἀ. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
Ο. 338, διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀ. ἀρα.
ἀπωλόμην, Α. 382. ἀ. μολυνοπραγμονούμενος.
Θ. 1025. σαπρὰν, ἀ. δμως.
ἀπώνιν, Ι. 424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀ.
ἀπών. Ι. 612. ὅσην ἀ. παρέσχες ἡμῶν φροντίδα:
ἀπωσαμένη. ΕΙ. 775. Μοῦσα, σὸ μὲν πολέμους ἀ. μετ' ἐμοῦ
ἀπωσάμεσθα. Σ. 1085. ἀλλ' ὅμως ἀ. ξὲν θεοῖς πρὸς ἐσπέρα.
ἀπωτέρω. Ν. 771. ἀ. στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
  άπωσάμεσθα. Σ. 1085. άλλ' όμωσ ά, ξὺν θεοίς πρὸς ἐσπέρα. 
ἀπωστέρω. Ν. 771. ά, στὸς ὥδε πρὸς τὸν ἥλιον 
Ο. 1474. ἔκτοπόν τι, καρδίας ά, 
άρ'. Α. 90. ταῦτ' ἄ. ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων. κ.τ.λ. 
άρ'. Α. 76. ἄ. αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων; κ.τ.λ. 
ἄρα. Α. 393. ὥρα 'στὶν ἄ. μοι κορτερὰν ψυχὴν λαβεῖν, κ.τ.λ. 
ἄρα. Α. 238. σῖγα πᾶς. ἡκούσατ', ἄνδρες, ἄ. τῆς εὐψημίας; κ.τ.λ. 
ἄρά. Ν. 465. ἄ, γε τοῦτ' ἄρ' ἐγώ ποτ' κ.τ.λ. 
ἄραιντ.' Β, 1406. οὖς οὐκ ἀν ἀ. οὐδ' ἐκατὸν Αἰγύπτιοι.
```

```
σεμίδαλιν.
άραμένη. Λ. 332. ά., ταίσιν έμαῖς
άράμενο. ΕΙ. 1339. άλλ' ά. φέρω-
Εκ. 774. καί φασιν οἴσειν ά. ΑΝ. Β. φήσουσι γάρ.
άράμενος. Σ. 1443. άλλ' ά. έγώ σε ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅ τι
ποιω;
ΕΙ. 763. παίδας έπείρων, ἀλλ' ά. τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
Β. 32. ἐν τῷ μέρει σὰ τὰν ὅνον ἀ. φέρε.
525. ἀλλ' ά. οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα;
ἄραντα. Α. 274. μέσην λαβίντ', ἄ., κατα-
άραντας. ΕΙ. 889. ὥστ' εὐθέως ἄ. ὑμᾶς τὰ σκέλη
αραντας. Ε.1. 889. ωστ ευσεως α. υμας τω σκελη άρας. Ι. 1130. α. ἐπάταξα. 'Αρᾶς. Fr. 481. 'Α. ἰερόν: ἀρᾶσθε, Θ. 350. ἀ., ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῦν τοὺς θεοὺς άρατε. Β. 1339. κάλπισὶ τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον α., θέρμετε δ'
 άργαλέα. Θ. 788. έριδες, νείκη, στάσις, ά. λύπη, πόλεμος. φέρε
δή νυν,
άργαλέας. Λ. 764. ποθείν ἐκείνους; ά. εὖ οἶδ' ὅτε
 άργαλέας. Α. 704. πουειν εκεινους; α. ευ οιο στι
άργαλέον. Σ. 1279. τον δ΄ ὑποκριτὴν ἔτερον, ά. ὡς σοφόν
Π. 1. ὡς ά. πράγμ' ἐστὶν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
ἀργαλέος. Ν. 450. κέντρων, μιαρὸς, στρόφις, ἀ.,
ἀργαλέων. Α. 324. ὑπό τε νόμων ἀ.
Β. 1532, ά. τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω

λαναλέων. Ι. 078. οῖου ἀ.
 άργαλεωτάτων. Ι. 978. οίων ά.
"Αργει. Ι. 465. ούκουν μ' έν "Α. οία πράττει λανθάνει.
 Άργειοι, Fr. 153. 'Α. φώρες' 

ἀργείοι. ΕΙ. 475. οὐδ' οἴδε γ' εἶλκον οὐδὲν ἀ. πάλαι 

'Αργείος. Εκ. 201. 'Α. ἀμαθής, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός- 

'Αργείους. Ι. 466. πρόφασιν μὲν 'Α. φίλους ήμῶν ποιεί 

ἀργελόφους. Σ. 672. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπῶς τῆς σῆς τοὺς ἀ.
 άργητα. Ο. 1747. δεινόν τ' ά. κεραινόν.
άργοί. Fr. 722. ά, κάθηνταί μοι γυναίκες τέτταρες.
άργοις. Ν. 316. ήκιστ', άλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαλ
                                   ανδράσιν ά.
       Π. 516. ἡν ἐξῆ ζῆν ἀ. ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
 Τ. 516. ην εξη ζην α. υμιν τουτων παντων αμελουσω; 

'Αργόλας. Fr. 284, 1. οὐκ ἡγόρευον; οὖτός ἐστ' οὐκ 'Α. 

ἀργόν. B. 948. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἄν ἄ., 

Β. 1498. διατριβὴν ἀ. ποιείσθαι, 

"Αργος. Θ. 1101. Περσεὺς, πρὸς 'Α. ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος 

Β. 1208. 'Α. κατασχὼν ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 

ἀργός. Ν. 53. οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀ. ἦν, ἀλλὶ ἐσπάθα. 

ΕΙ. 256. ἔστηκας ἀ.; οὐτοσί σοι κόνδυλος.
  Εκ. 880. ά., μινυρομένη τι πρόε έμαυτήν μέλος,
Π. 922. ζην ά.; ΣΥ. άλλα προβατίου βίον λέγεις,
άργούς. Ν. 334. οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ά., ὅτι ταύτας μου-
   "Apyous. I. 813. ὧ πόλις "Α., κλύεθ' οἶα λέγει. σὰ Θεμιστοκλεί
  ἀντιφερίζεις;
Π. 601. ὧ πόλις 'Α., κλύεθ' οἶα λέγει.
'Αργοῦς. Β. 1382. εῖθ' ὡφελ' 'Α. μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
ἀργύρι', Fr. Μ. Δαιτ. 30. οὐδ' ἀ. ἐστὶ κατακεκερματισμένα.
  άργύρια. Fr. 350. à.
   άργυρίδιον. Ο. 1622. ὅταν διαριθμῶν ἀ. τύχη
      Α. 1051. εί τις ά. δεί-
Π. 147. έγωγέ τοι διὰ μικρον ά.
240. αίτῶν λαβεῖν τι μικρον ά.,
   240. αιτων λαβείν τι μικρον α.,
Fr. 462. ήττουν τι τὰς γυναίκας ά.
ἀργύριον. Ι. 472. καὶ ταῦτά μ' οὕτ' ά. οὕτε χρυσίον
Ν. 98. οὕτοι διδάσκουσ', ά. ήν τις διδῷ,
Σ. 1255. κάπειτ' ἀποτίνειν ἀ. ἐκ κραιπάλης.
1424. ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀ. τοῦ πράγματος,
Λ. 492. ὅ τι βούλονται' τὸ γὰρ ἀ. τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσαν.
       Θ. 937. κοίλην προτείνειν, ά. ήν τις δίδῷ,
Εκ. 186. ὁ μεν λαβὰν ά. ὑπερεπήνεσεν,
305. κεῖν ά. λαβάνν
      305. κεῖν ἀ. λαβών·
447. Ιμάτια, χρυσί', ἀ., ἐκπώματα,
601. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀ. δὲ
Π. 15β. αἰτοῦσιν οὐκ ἀ. οἱ χρηστοί. ΚΑ. τί δαί;
158. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀ. αἰτεῖν ἴσως
357. ἐκείθεν ἡκεις ἀ. ἡ χρυσίον
520. ὅταν ἀ. κἀκεῖνος ἔχη; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
       Fr 955. 4
   αργύριον. Fr. 24. οὐδ' α. έστιν κεκερματισμένον.
 αργυρίου. Ι. 1197. πρέσβειε έχοντες ά. βαλάντια.
ΕΙ. 121. ένδον δ' ά. μηδέ ψακάς ή πάνν πάμπαν.
Π. 519. ἀνηπόμεθ' ά, δήπου. ΠΕ. τίς δ' έσται πρώτον ά
πωλών,
               808. ἄπαντα δ' ἡμῖν ἀ. καὶ χρυσίου
```

άράκους. Fr. 364. ά., πυρούς, πτισάνην, χόνδρον, ζειάς, αίρας,

```
άργυρίου. Π. 982. ἀλλ' ἀ. δραχμὰς ἄν ἤτησ' εἴκοσιν 
ἀργυρίων. Ο. 600. τῶν ἀ. οὐτοι γὰρ ἴσασι λέγουσι δέ τοι τάδε
                               πάντες,
 άργυρολόγους. Ι. 1071. αίτεῖ ταχείας ά, οὐτοσί:
άργυροῦς, Π. 814, τοὺς ἰχθυηροὺς ἀ, πάρεσθ' ὁρᾶν, 
ἀργύρφ. Εκ. 822, χαλκὸν τὸ λοιπόν ἀ, γὰρ χρώμεθα, 
ἀρδην. Θ. 274, ὅμνυμι τοίνυν πάντας ἄ, τοὺς θεούς.
 άρδομέναν. Ν. 282. καρπούς τ' ά. ίεραν χθόνα,
άρδω. [ 1.96. ] τον νοῦν ῖν' ἄ, καὶ λέγω τι δεξιόν.
 Λ. 384. α. σ', όπως ἃν βλαστάνης. 
"Αρει. ΕΙ. 457. Ά. δὲ μή; ΤΡ. μή. ΧΟ. μηδ' Ένυαλίω \gamma \epsilon; ΤΡ. μή.
άρειs. Β. 377. ἀλλ' ἔμβα χὥπως ἀ.
ἀρέσκει. Σ. 776. τουτί μ' ἀ. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἡν δίκην
Σ. 818. ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἀλλ' ἀ. μοι. ΒΔ. τὸ τὶ ;
1339. τάδε μ' ἀ. βάλλε κημούς.
     ΕΙ. 1143. ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀ., τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
Θ. 406. τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀ. τῆς κόρης.
Β. 103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀ.; ΔΙ. μάλλὰ πλεῖν ἡ μαίνομαι.
 Εκ. 710. φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀ. σφών; ΒΛ. πάνυ. Π. 353. καί μ' οὐκ ἀ. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν ἀρέσκη. Ι. 1311. ἡν δ' ἀ. ταῦτ' 'Αθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
 άρεσκουσίν. Α. 189. αίβοῖ. ΑΜ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ά. μ', ὅτι ἀρετάs. Β. 1036. τάξεις, ἀ. ὐπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ
Παντακλέα γε Β. 1040. δίθεν ήμη φρήν ἀπομαξαμένη πολλάς ἀ. ἐποίησεν, ἀρετή. Λ. 548. ἀ. φρόνιμος. ἀρετής. Λ. 544. μετὰ τῶνδ΄ ἀ. ἔνεχ΄ αἶς "Αρεως. Ο. 835. "Α. νεοττός. ΕΥ. ὧ νεοττὲ δέσποτα' Β. 1021. δράμα ποιήσας Α. μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἔπτ'
                                   ἐπὶ Θήβας·
 'Αρη. Π. 328. θάρρει' βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' 'Α. ἀρήξετ'. Θ. 696. γυναϊκες, οδκ ά.; οὐ πολλήν βοήν ἀρήξετε. Α. 459. οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ά.;
αρηξετε. Λ. 403. συχ εκζετ., ου παιησετ, συκ α.; 
Π. 476. ὧ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ά.; 
ἀρήξομεν. Λ. 304. ἡ πότ' αὐτῆ μᾶλλον ἡ νῦν, ὧ Λάχης, ἀ.; 
'Αρης. Fr. 471, 2. 'Α. κατέσκηψ' ἔς τε μονομάχου πάλης 
ἄρθείς. Σ. 51. ἀ. ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται; 
Σ. 1023. ἀ, δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῦν, 
ἀρθέν. Ο. 578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν 'Ολύμπφ, τότε χρὴ
                                  στρουθών νέφος ά.
άρθήσει. Α. 565. τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἄ, τάχα.
ἄρθητε. Ν. 266. ἄ, φάνητ, ὧ δέσποιναι, τῷ φροντιστῆ μετέωροι.
ἄρθροις. Σ. 1494. νῦν γὰρ ἐν ἄ, τοῖς ἡμετέροις
ἄρθρον. ΕΙ. 86. ἄ, ἴνας πτερύγων ρύμη.
άρθωμεν. Ν. 276. ά, φανεραί δροσεράν φύσιν εὐάγητον, 
'Αρίγνωτον. Ι. 1278. νῦν δ' 'Α. γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ἀριζήλωτοι. Ι. 1329. ὧ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ά.
 'Αθήναι, 
ἀριθμόν. Ο. 1251. πλεῖν ἐξακοσίους τὸν ἀ.; καὶ δή ποτε
Π. 537. φθειρῶν τ' ἀ. καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω
  άριθμός. Ν. 1203. ά., πρόβατ' άλλως, άμφορής νενησμένοι;
άριθμός. Ν. 1203. ά., πρόβατ΄ άλλως, άμφορῆς νενησμένοι; 
άριθμοθοιν. Σ. 333. τὰς χοιρίνας ά. 
άρισθ΄. Θ. 355. τὰ δ' ἄ. ὅσαις προσήκει 
άριστ΄. Ν. 529. ὁ σώφρων τε χὼ καταπύγων ἄ. ἡκουσάτην, 
Θ. 260. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ΑΓ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄ. ἔχει. 
Β. 1161. ἀνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄ. ἐπῶν ἔχον. 
1395. ἐγὼ δὲ πειθώ γ΄, ἔπος ά. εἰρημένον. 
ἄριστα. Ι. 688. τιζε τἀπίλοιπ' ἄ.: 
Ι. 1380. καταληπτικός τ' ἄ. τοῦ θορυβητικοῦ. 
Θ. 303. ἄ. ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῆ 'Αθη-
       Θ. 303. ἄ. ποιήσαι, πολυωφελώς μεν πόλει τῆ 'Αθη-
     Π. 577. άπο των παίδων τους γάρ πατέρας φεύγουσι, φρο-
                                 νοῦντας ἄ.
νοῦντας ἄ. ἄριστά. Εκ. 111. δημηγορήσει; ΠΡ. πολὺ μὲν οὖν ἄ. που. ἀριστὰν. Ν. 416. μἡτε ριγῶν ἄχθει λίαν, μἡτ' ἀ. ἐπιθυμεῖς, 'Αριστάρχου. Fr. 467. μανθάνοντες τοὺς 'Ιβηρας τοὺς 'Α. πάλαι' ἀριστᾶς. Εκ. 470. δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀ. τε καὶ βινῆς ᾶμα. ἄριστε. Ι. 457. ὧ γεννικώτατον κρέας ψυχήν τ' ἄ. πάντων, Fr. 231. b, 1. Κηφισοφῶν ἄ. καὶ μελάντατε, 'Αριστείδη. Ι. 1325. οἶός περ 'Α. πρότερον καὶ Μιλτιάδη ευνεσίτει.
ξυνεσίτει. ἀριστέρ λ. προτέρον και Μιλτιαση ξυνεσίτει. ἀριστέρ λ. Ο. 1567. οὖτος τί δρᾶς ; ἐπ' ἀ. οὖτως ἀμπέχει ; ἀρίστην. Α. 889. σκέψασθε, παίδες, τὴν ἀ. ἔγχελυν, ἀριστήσετε. Σ. 435. εἰ δὲ μὴ, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀ. ἀρίστισον. Ο. 659. ἀ. εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
```

Μούσαις ἀριστίζων. Ι. 538. δε άπὸ σμικρᾶε καπάνηε ὑμᾶε ὰ, ἀπέπεμπεν, 'Αριστόδημος. Fr. M. Δαιτ. 35. ὁ πρῶκτος 'Α. 'Αριστογείτονι, Λ. 633. ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς 'Α.,

```
άριστοκρατεῖσθαι. Ο. 125. ἀ. δήλος εἶ ζητῶν. ΕΥ. ἐγώ; 
'Αριστομάχην. Θ. 806. πρὸς 'Α. δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς 
ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
άριστον. Α. 644. ήξουσιν, ίδειν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ά.,

Ι. 873. κρίνω σ' ὅσων ἐγωδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ά.

Ν. 430. τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἐκατὸν σταδίοισιν ά.
           1048. καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν ἀνδρ' ἄ.

48. γιγνόμενος ΕΑ. ἤκιστ', ἀλλ' ἄ. ΣΩ. πῶς; ΕΑ.

όπως;

194. νῦν μ' ὅντ' ἄ. ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγης
           305. καθίση νῦν, πόθεν ὼνησόμεθ' ά.; ἔχεις ἔλ-1194. θώρακ' ά. ΦΙ. παῦς παῦ', οὐδὲν λέγεις.
     Ο. 1602. ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ά. καλῶ.
     Β. 763. τον ά. όντα των ξαυτοῦ συντέχνω
          1027. νικάν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄ.
1021. νικαν αει τους αντιπαλους, κοσμησας εργόν α.

Εκ. 348. τί δῆτ' ἄν είη; μῶν ἐπ' ἄ. γυνὴ

469. ἄ. οὐ δωσουσι. ΧΡ. σὺ δὲ γε νὴ Δία

995. τὸν τῶν γραφέων ἄ. ΓΡ. Α. οὖτος δ' ἔστι τίς;

ἄριστον. Σ. 613. ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄ. παρα-
     θήσει
ΕΙ. 1281. 'Α. προτίθεντο καὶ ἄτθ' ήδιστα πάσασθαι
Ετ. 424, 2. ήμων τὸ ἄ. ἔοικε. 

ἄριστος. Σ. 1097. φροντὶς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄ. 

ΕΙ. 675. ὁ Κλεώνυμος ; ΤΡ. ψυχὴν ἄ., πλήν γ' ὅτι 

736. εὶ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄ. 

ἄριστός. Σ. 954. μὰ Δί', ἀλλ' ά. ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν, 

Σ. 958. καὶ τάλλ' ά. ἐσταν εὶ δ' ὑφείλετο,
  Αρίστυλλος. Εκ. 647. εί σε φιλήσειεν 'Α., φάσκων αύτοῦ
    πατέρ' είναι.
Π. 314. την ρίνα σὸ δ' 'Α. ὑποχάσκων ἐρείς.
     Fr. 456. 'A.:
 άριστώση. Ι. 815. καὶ πρός τούτοις ά. τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν, 
'Αριφραδες. Εκ. 129. πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. 'Α., παῦσαι λαλῶν. 
'Αριφράδην. Σ. 1280. εἶτ' 'Α., πολύ τι θυμοσοφικώτατον, 
'Αριφράδης. Ι. 1281. 'Α. πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βού-
                           λεται'
 ΕΙ. 883. ἐκεινοσὶ νεύει. ΤΡ. τίς; ΟΙ. ὅστις; 'Α., 'Αρκαδία. Ι. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν 'Α. πεντώβολον ἡλιά-
  σασθαι, 'Αρκαδίας. Ι. 801. οὐχ ἵνα γ' ἄρξη μὰ Δί' 'Α. προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
 άρκει. Α. 917. ά. χαμαί νών. ΜΥ. μὰ τον Απόλλω μή σ' έγω, 
άρκέσει. Fr. 113. κοιτών άπάσαις είς, πύελος δὲ μί' ά.
άρκτοι. Fr. 337. ά. άρκτον, την δὲ Τυρὰ τροφαλίδα, άρκτον. Fr. 536, 2. την ά. άρτον, την δὲ Τυρὰ τροφαλίδα, άρκτος. Λ. 645. κἀτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ά. ή Βραυρωνίοις
αρκτος. Λ. 645. κατ΄ έχουσα τον κροκωτον ά. ή Βραυρι 
άρκυς. Λ. 790. πλεξάμενος ά., 
ἄρμ'. Ν. 69. ὅταν σὸ μέγας ὁν ἄ. ἐλαύνης προς πόλιν, 
ἄρμα. Β. 1403. ἐφ΄ ἄρματος γὰρ ἄ. καὶ νεκρῷ νεκρός. 
ἀρμαμεξών. Α. 70. ἐφ΄ ά. μαλθακῶς κατακείμενοι, 
ἄρμασιν. Ι. 557. πρυνομένων ἐν ἄ. 
ἄρματ΄. ΕΙ. 722. ὑφ΄ ᾶ. ἐλθών Ζηνὸς ἀστραπηφορεί. 
Β. 1405. ὁτ΄ ᾶ. εἰσήνεγκε καὶ νεκρὼ δύο, 
ἄρματα. ΕΙ. 901. ᾶ. δ΄ ἐπ΄ ἀλλήλοισν ἀνατετραμμένα 
ἄρματε. Ο. 1127. καὶ Θεονένης ἐναντίω δύ΄ ἄ..
Αρμοδίφ. Εκ. 682. κάτα στήσασα παρ' Α. κληρώσω πάντας, 

κως άν
 άρμόζη. Ο. 564. τοῖσι θεοῖσαν τῶν ὁρνίθων δε ἀν ά. καθ'
                           «каσтор
 άρμονίαις. Fr. 558. αὐτὸς δείξας εν θ' ά. χιάζων ή σιφνιάζων.
αρμονίαν. Ι. 994. ειν, ώς ά. δ παίς Ν. 968. ἐντειναμένους τὴν ά., ἡν οἱ πατέρες παρέδωκαν. Θ. 162. κάλκαῖος, οἵπερ ὰ. ἐχύμισαν, ἀρμονιῶν. Ι. 533. τῶν θ΄ ἀ. διαχασκουσῶν ἀλλὰ γέρων ῶν
                           περιέρρει,
 άρμόσα. Σ. 872. ἄπασιν ήμιν ά.
άρμόσει. Θ. 260. ἄρ' ά. μοι; ΑΓ. νη Δ΄ ἀλλ' ἄριστ' έχει.
άρν. Β. 847. ἄ. άρνα μέλαιναν παίδες έξεν έγκατε
άρνα. Β. 847. άρν' ά. μέλαιναν παιδεε έξενέγκατε 
άρνακίδων. Ν. 730. έξ ά. γνώμην ἀποστερητρίδα ; 
άρνεῖσθον. Π. 893. ά. ; ἔνδον ἐστὶν, ὤ μιαρωτάτω, 
άρνήσεται. Εκ. 365. ἄρ' οἶδ' 'Αμύνων ; ἀλλ' ἴσως ά.
```

```
άρνός. Σ. 572. εἰ μὲν χαίρεις ά. φωνῆ, παιδός φωνὴν ἐλεήσαις ἀρνουμένος. Εκ. 798. άττ' ἀν δὲ δόξη, ταῦτα πάλιν ἀ. ἀρνῶν, Fr. 380. κεφαλάς τ' ἀ., κωλας ἐρίφων, άρξαι. Ι. 965. ἀλλ' οῖ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄ. σε δεῖ ΕΙ. 436. Ἔλλησιν ἄ. πὰσι πολλῶν κὰγαθῶν, ἄρξας. Σ. 557. ἀρχὴν ἄ. ἡ 'πὶ στρατιάς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων ἀρξει. Ι. 1307. ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄ. ποτ', ἀλλ' ἐἀν
                                                                                                                                                                        Άρτεμιν, Θ. 115. κόραν ἀείσατ' Α. ἀγροτέραν.
Θ. 119. 'Α. ἀπειρολεχῆ.
 με χρ\tilde{\eta}, ἄρξεις. Ι. 839. τάν τ\tilde{\eta} πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄ. ἔχων τρίαιναν, ἄρξετ'. Ο. 185. ὥστ' ἄ. ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων, ἄρξη. Ι. 797. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄ. πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
                                λογίοισιν
      Ι. 801. ούχ ίνα γ' ά. μὰ Δί' 'Αρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ίνα
 μάλλον 

ἀρξώμεθα. Λ. 1042. ἀλλὰ κοινῆ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀ. 

ἀρξωσιν. Ο. 1607. ἰσχύσετ', ἢν ὅρνιθες ἄ. κάτω; 

ἀρότους. Β. 1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀ. ὁ δὲ θεῖος
  "Ομηρος 
ἀρότροις. Π. 515. ἡ γῆς ἀ. ῥήξας δάπεδον καρπον Δηοῦς
                                θέρισασθαι,
  άροῦν. Π. 525. ὤστ' αὐτὸς ἄ, ἐπαναγκασθείς καὶ σκάπτειν τάλλα
  τε μοχθεῖν ἀρουραίας. Β. 840. ἄληθες, ὧ παῖ τῆς ἀ. θεοῦ; ἀρουραία. Β. 1533. κάλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀ.
  άρουσιν. Fr. 476, 6. έπειτα κολοκύντας όμου ταις γογγυλίσιν ά. άρπαγα. Ν. 351. τί γάρ, ην ά. των δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα,
                                τί δρωσιν;
      Fr. 525. Ικτινα παντόφθαλμον α. τρέφων.
  άρπαγής. Ι. 248. καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδα ά., 
άρπάζειν. Ν. 982. οὐδ΄ ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ά. οὐδὲ
                                σέλινον,
 Π. 597. τοὺς δὲ πένητας τῶν ἄνθρωπων ἀ, πρὶν καταθεῖναι.
ἀρπάζης. Ι. 802. σὰ μὲν ά, καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων ὁ
                               δὲ δημος
  άρπάζων. Ι. 205. ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσίν ά. φέρει.

    778. ά. γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
    ἀρπαλέως. Λ. 331. στιγματίαις θ', ά.
    ἄρπαξ. Ι. 137. ά., κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

 άρπάσαι. Ι. 1202. είπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ά.
ΕΙ. 300. νῦν γὰρ ἡμῖν ἀ. πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
Ο. 1111. κὰν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἀ. βούλησθέ τι,
  άρπάσας. Σ. 837. δ κύων παράξας ές τον Ιπνον ά.

    Ο. 359. τοις δὲ γαμφώνυς τοισδί; ΠΕ. τὸν ὁβελίσκον ἀ.
    892. Ικτῶνος εἰς ἀν τοῦτό γ' οἰχοιθ' ἀ.;

1624. καταπτάμενος ἰκτῖνος, ἀ. λάθρα,
Β. 994. μή σ' ὁ θυμὸς ἀ.
ἀρπάσασα. Α. 1160. λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἀ. φεύγοι.
ἀρπάσομα. ΕΙ. 1118. ἀλλ' ἀ. σφῷν αὐτά κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Εκ. 866. τῶν ἐσφερόντων ἀ. τὰ σιτία.
ἀρπασόμενος. Ο. 1460. ἀ. τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΤ. πάντ' ἔχεις.
Π. 801. ἀνίσταθ' ὡς ἀ. τὰς Ισχάδας.
ἄρπιναι. ΕΙ. 810. Γοργόνες δύφφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄ.,
ἀρρεν. Λ. 748. τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν ; ΤΓ. Γ. ἄ. παιδίον.
Εκ. 549. μὴ φροντίσης και γιὰ σκληρόν ; ΤΓ. Γ. ά. παιδίον.
ἄρρεν'. Ν. 682. ἄττ' ἄ. ἐστὶν, ἄττα δ' αὐτῶν θήλεα.
Ν. 688. οὐκ ἄ. ὑμῶν ἐστιν ; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Θ. 564. οὐδ' ὡς σὰ τῆς δούλης τεκούσης ἄ. εἶτα σαυτῆ
ἄρρενα. Ν. 659. τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄ.
Ν. 663. ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄ.
671. ἄ. καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
              1624. καταπτάμενος Ικτίνος, ά. λάθρα,
            671. ά. καλείς, θήλειαν οΐσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ 672. ά. καλοῦ γὰ κάρδοπον; ΣΩ. μάλιστά γε, 685. ά. δὲ ποῖα τῶν ἐνομάτων; ΣΤ. μυρία. 687. άλλ', ἄ πονηρὲ, ταῦτά γ' ἔστ' οἰκ ά.
 άρρηκτως. Α. 182. ξυνωμόσαμεν, ὅπως αν α. ἔχη; άρρητων. Ν. 302. οὖ σέβας α. ἰερῶν, ἵνα
  άρρίχους. Ο. 1309. άλλ' ώς τάχιστα σὸ μὲν ίὼν τὰς ά.
 άρσενι. Θ. 125. ά, βοᾶ δοκίμφ.
"Αρταμει. Λ. 1262. ἀγρότερ' Α. σηροκτόνε
'Αρταμιτίφ. Λ. 1251. ὅκα τοι μὲν ἐπ' 'Α.
'Αρταμουξία. Θ. 1201. μεμνῆσι τοίνυν τούνομ. 'Α.
     Θ. 1214.
1217.
1223. 'A.
  1225. κακόδαιμον άλλα τρέξι 'Α.
'Αρτέμιδι. Ο. 871. γομήτρα, καὶ 'Α. 'Ακαλανθίδι,
'Αρτέμιδος. Β. 1274. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον 'Α. πέλας
οίγειν.

*Αρτεμιν. Λ. 435. εἴ τάρρα νὴ τὴν *Α. τὴν χεῦρά μοι Λ. 922. ποἰα ψίαθος; μή μοί γε. ΜΥ. νὴ τὴν *Α., 949. μηδέν. ΜΥ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν *Α. 1280. ἐπὶ δὲ κάλεσον *Α.
```

```
Θ. 119. 'Α. ἀπειρολεχἢ.

517. ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νἢ τὴν 'Α.,

569. πρόσθες μόνον, κὰγώ σε νὴ τὴν 'Α. ΓΥ. Γ. τί δράσεις;

742. ἤνεγκον. ΜΝ. ἤνεγκας σύ; ΓΥ. Ζ. νὴ τὴν 'Α.

971. 'Α., ἀνασσαν ἀγνὴν.

Εκ. 90. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΥ. Η. νὴ τὴν 'Α.,

136. ἰδού γέ σοι πίνουσι. ΓΥ. Θ. νὴ τὴν 'Α.,

"Αρτεμις. Ο. 874. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' 'Ακαλανθὶς 'Α.

1.359. 'Α. καλὰ
'Αρτεμισία. Λ. 675. νανμαγεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμῶς. ἔσσεο 'Α.
   'Αρτεμισία. Λ. 675. ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ 'Α.'
Θ. 1200. ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν; ΕΤ. 'Α.
'Αρτέμων. Α. 850. ὁ περιπόνηρος 'Α.,
  άρτι. Ν. 144, ἀνήρετ' α. Χαιρεφώντα Σωκράτης κ.τ.λ. 
άρτιάζομεν. Π. 816, στατήρσι δ' οἱ θεράποντες α. 
άρτίως. Α. 337. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς α. ἡκούσατε.
      ρτίως. Α. 337. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀ, ἡκούσατε.
Α. 1170. τῆ χειρὶ πέλεθον ἀ, κεχεσμίνον
Ν. 726. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ἄγάθ', ἀπόλωλ' ἀ,
1149. ἐκεῖνον, εἴφ', δν ἀ. εἰσήγαγες.
Σ. 11. κάμοὶ γὰρ ἀ, ἐπεστρατεύσατο
13. καὶ δῆτ' ὅναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀ,
744. τότ' ἐπεμαίνετ' ἔγνωκε γὰρ ἄ,,
836. τἱ δ' ἔστιν ἐτεόν; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἄ,
913. τυροῦ κάκιστον ἀ, ἐνήρυγεν
Ο. 81. ἡμῦν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀ, νὴ τὸν Δία
Β. 433, ξένω γάρ ἔσμεν ὰ, ἀρκγμένω,
 Ο. 81. ήμιν κάλεσον. ΤΡ. άλλ' ά, νή τόν Δία

Β. 433. ξένω γάρ ἐσμεν ἀ, ἀφιγμένω.
Εκ, 30. ὥρα βαδίζειν, ὡν ὁ κῆρυξ ά.

Fr. 326, 1. άλλ' ἀ, κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην
ἄρτοι. Fr. 200. ἀκροκώλι, ἀ, κάραβοι.
ἄρτον. I. 282. νὴ Δί', ἐξάγων γε τἀπόρρηθ', ἄμ' ἄ, καὶ κρέας
Ν. 1383. μαμμᾶν δ' ἀν αἰτήσαντος ῆκον σοι φέρων ἀν ά.:
ΕΙ. 120. ἡνίκ' ἀν αἰτίζητ' ἄ., πάππαν με καλοῦσαι,
853. οὕτ' ἄ. οὕτε μᾶζαν, εἰωθωϊ' ἀεὶ
Εκ. 307. πιεῖν ἄμα τ' ἄ.
Π. 320. λαβάν τυ' ἄ. καὶ κρέας
      Π. 320. λαβών τιν ά. καὶ κρέας
 1136. εἴ μοι πορίστα ἄ. τιν' εὖ πεπεμμένον
Fr. 158. εἶτ' ἄ. ὁπτῶν τυγχάνει τις ὁβελίαν
163, 4. τῆς τρυγὸς ἄ. λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι.
536, 2. τὴν ἄρκτον ἄ., τὴν δὲ Τυρῶ τροφαλίδα,
ἄρτος. Λ. 1207. ὁ δ' ἄ. ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
  άρτοποιία. Fr. 295. à.
  άρτοπώλια. Β. 112. τούτους φράσον μοι, λιμένας, ά.,
 άρτοπώλιδας. Β. 858. ἄνδρας ποιητάς ὥσπερ ά. άρτοπώλιδος. Σ. 238. τῆς ά. λαθύντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον,
  άρτοπώλιον. Fr. 199, 1. ήκω Θεαρίωνος ά.
 άρτοστροφείν. Fr. 587. ά.
 άρτους. Ι. 778. άρπάζων γάρ τοὺς ἄ. σοι τοὺς άλλοτρίους παρα-
       Σ. 1391. ἄ. δέκ' δβολων κάπιθήκην τέτταρας.
    Β. 505. ἔπεττεν ἄ., ἦψε κατερικτῶν χύτρας

551. ἐκκαίδεκ ἄ. κατέφαγ ἡμῶν.

Εκ. 606. ἄ., τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρε-

βίνθους.
     Fr. 384. δβολίας α.:
 άρτων. Π. 190. έρωτος ΚΑ. ά. ΧΡ. μουσικής ΚΑ. τραγημάτων
     Π. 543. λίθον εύμεγέθη πρός τη κεφαλή σιτείσθαι δ' άντί
    μεν α, Fr. 208. άλλος δ' είσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ α. περίλοιπα
                                θρύμματα.
άρυβάλλφ. Ι. 1094. είτα κατασπένδειν κατά τῆς κεφαλῆς ά. άρυστίχους. Σ. 855. έγὼ γὰρ είχον τούσδε τοὺς ά. άρυταίνεις. Fr. 383. βαλανεὺς δ' ώθει ταῖς ά.
 άρυταίνη. Ι. 1091. τοῦ δήμου καταχεῖν ά. πληθυγίειαν. 
άρύτεσθε. Ν. 272. εἴτ' άρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις
 ά, πρόχουσιν,
άρχά. Α. 821. δθενπερ ά, των κακών άμιν έφυ
αρχα. Α. 821. δθενπερ ά. των κακων αμιν εφυ' 
άρχαι. Ν. 1197. ἀ. τὰ πρυτανεί', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα; 
άρχαια. Π. 1042. ἀσπάζομαι. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἀ. φίλη, 
άρχαια. Ν. 984. ἀ. γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα 
Σ. 1336. ἀ. γ' ὑμῶν' ἄρά γ' ἴσθ' 
άρχαιαισιν. Ι. 1323. ἐν ταισιν Ιοστεφάνοιε οἰκεῖ ταιὲ ἀ. ᾿Αθήναιε. 
Ι. 1327. ἀλλ' ὁλολύξατε φαινομέναισιν ταιὲ ά. ᾿Αθήναιε 
άρχαιαν. Ν. 961. λέξω τοίνυν τὴν ἀ. παιδείαν, ὡν διέκειτο, 
Σ. 651. Μασαθαν, νέκονι ἀ. ἐν τῆ πόλει ἐντετοκνίων.
Σ. 651. Ιάσασθαι νόσον ά. έν τἢ πόλει ἐντετοκυΐαν.
ἀρχαϊκά. Ν. 821. ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ά.
ἀρχαίοις. Εκ. 585. τοῖς ά. ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὁ μάλιστα
                               δέδοικα.
 άρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα. Σ. 220. ά.,
άρχαιον. Ν. 1357. δ δ΄ εὐθέως ά. εἶν' έφασκε τὸ κιθαρίζειν
Εκ. 216. βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ά. νόμον
    Π. 323. ά. ήδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν
```

```
άρχαϊόν. Fr. 96. οίδα μέν ά. τι δρών κούχὶ λέληθ' έμαυτόν.
 άρχαιος. Ν. 915. θρασύς εί πολλού. ΑΔ. σύ δέ γ'
    Ν. 1469. ίδού γε Δία πατρώον ώς ά. εί.
άρχαιότεροι. Ο. 469. ά. πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων έγέ-
                      νεσθε
 άρχαίους. Ο. 331. παρέβη μέν θεσμούς ά.,
 άρχαις. Σ. 682. οὐ γάρ μεγάλη δουλεία στιν τούτους μέν ἄπαν-
                     ras èv à.
    Σ. 886. νέαισιν ά., ένεκα των προλελεγμένων.
Λ. 490. ΐνα γάρ Πείσανδρος έχοι κλέπτειν χοι ταῖς ά. ἐπέχοντες, ἀρχαίσι. Λ. 578. ἐπὶ ταῖς ά. διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι.
άρχαίφ. Ι. 1331. ὅδ΄ ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ά. σχήματι
                     λαμπρός,
άρχαίων. 1. 507. εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀ, κωμωδιδάσκαλος ἡμᾶς
Ι. 816. ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀ. ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε.
Εκ. 587. δρῶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀ. ἀμελῆσαι.
άρχάς. Θ. 52. δρυόχους τιθέναι δράματος ά. άμενησαι. 
άρχας. Α. 998. άπὸ Πανός; ΚΗ. ούκ, ἀλλ' ἄ. μὲν, οἰῶ, Λαμπιτὼ, 
'Αρχέδημον. Β. 417. σκώψωμεν 'Α.; 
άρχειν. Σ. 519. οἰόμενος ά.' ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὧ πάτερ,
  Σ. 577. καὶ τάγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄ. 

668. ἄ. αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς. 

ΕΙ. 1082. ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῆ τῆς Ἑλλάδος ἄ.; 

Εκ. 232. ἐῶμεν ἄ., σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
          556. τι δράν; ὑφαίνειν; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ά. ΠΡ.
                       τίνων ;
           715. α., καταστήσαί τε τὰ ξυσσίτια,
Π. 917. ἄ. καθίστησιν; ΣΥ. κατηγορεί δὲ τίς; άρχεις. Σ. 678. σοὶ δ΄ ὧν ἄ. πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ δ΄ ἐφ΄
                       ύγρα πιτυλεύσας.
 άρχέλας. Ι. 164. τούτων απάντων αὐτὸς α. έσει,
'Αρχενόμφ. Β. 1507. τόδε δ' 'Α. 'Αρχεπτολέμου. Ι. 794. άλλα καθείρξας αὐτὸν βλίττεις 'Α. δὲ
Αρχεπτολεμού. Σ. 752. αυτο πατεγχών το φέροντος 

άρχεται. Θ. 67. καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἀ. χειμῶνος οὖν 

άρχετε. Α. 760. ἄλας οὖν φέρεις; ΜΕ. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄ.; 

ἀρχή. Α. 528. κάντεῦθεν ὰ. τοῦ πολέμου κατερράγη 

Σ. 77. οὕκ, ἀλλὰ φίλο μέν ἐστιν ἀ. τοῦ κακοῦ. 

575. ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦν' ἔστ' ἀ. καὶ τοῦ πλούτου κατα-
        χήνη;
587. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν τῶν δ' ἄλλων οὐ-
δεμί' ἀ.
  1485. σχήματος ά.
1486. μαλλον δέ γ' ἴσως μανίας ά.
ἀρχηγέτας. Fr. 186. ὁ δὲ μεθύων ήμει παρὰ τοὺς ά.
 άρχήν. Ι. 1112. ἀ., ὅτε πάντες ἄν-
Σ. 557. ἀ. ἄρξας ἡ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων'
619. ἄρ' οὐ μεγάλην ἀ. ἄρχω
Ο. 508. ἤρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀ., ὥστ' εἴ τις καὶ βασι-
                       λεύοι
    554. κάπειτ ήν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀ, τὸν Δί ἀπαιτεῖν 
Fr. 50. ἡ δῶρ' αἰτοῦντες ἀ, πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάν-
  δρου.
ἀρχής. Ι. 322. ἄρα δητ' οὐκ ἀπ' ἀ, ἐδήλους ἀναί-
     Σ. 548. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ά. ἀποδείξω
          604. πρωκτός λουτρού περιγιγνόμενος της ά. της περι-
                       σέμνου.
          672. σύ δὲ τῆς ἀ, ἀγαπᾶς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περι-
    1031. θρασέωε ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀ. αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
ΕΙ. 84. εὐθὺς ἀπ' ἀ. ρώμη πίσυνος,
780. καὶ θαλίας μακάρων σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀ. μέλει.
          996. πάλιν έξ ά.
    1327. συλλέξασθαι πάλιν έξ ά.,
Ο. 485. ὥστε καλείται Περσικός ὅρνις ἀπὸ τῆς ἀ, ἔτ' ἐκείνης.
Β. 591. είχες ἐξ ἀ., πάλιν
          1030. ταθτα γάρ άνδρας χρή ποιητάς άσκειν, σκέψαι γάρ
                       àπ' à...
          1137. πως φής μ' άμαρτείν; ΕΥ. αδθις έξ ά. λέγε.
    Εκ. 517. περιμείνατέ νυν, Ίνα της ά., ην άρτι κεχειροτόνημαι,
  Εκ. 517. περιμείνατε νυν, ινα της α., ην αρτι κεχειροτονημαι, 587. δράν ἀντ΄ άλλης ἀ. έστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι. 985. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀ. γε ταῦτ ἤν, ῶ γλύκων Π. 221. οὖκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀ. πάλιν. 866. εὶ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀ.; ὁ δὲ 1113. εἴργασθ' ἀφ' οὖ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ὰ. βλέπειν ἀρχίδιον. Ο. 1111. κὰν λαχύντες ἀ. εἶθ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι,
 άρχιστεν οι. 1111. και καχόντεν α. είν αμπασία βουλήσι
άρχιστεν Ετ. 241. το δε ά.
άρχομαι. Β. 221. εγώ δε γ' άλγεῖν ἄ.
άρχομεν. Ο. 1226. εί τῶν μεν άλλων ἄ., ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀρχομένοισιν. Ι. 1263. τὶ κάλλιον ὰ.
ἀρχόμενος. Σ. 846. ἀφ' Ἐστίας ἀ. ἐπιτρίψω τινά.
```

```
άρχοντα. Ο. 1733. ἄ. θεοῖς μέγαν
άρχοντας. Ο. 1050. ἐὰν δέ τις ἐξελαύνη τοὺς ἄ., καὶ μὴ
άρχοντος. Α. 67. ἐπ' Εὐθυμένους ἄ. ΔΙ. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
ἀρχόντων. Σ. 692. καὶ κοινωνῶν τῶν ἀ. ἐτέρω τινὶ τῶν μεθ'
                             ξαυτοῦ,
 άρχου. Ο. 684. ά. των αναπαίστων.
Θ. 1064. έμοὶ μελήσει ταῦτά γ΄. ἀλλ' ἄ. λόγων, ἄρχουσά. Εκ. 237. ἄ. τ' οὐκ ἄν ἐξαπατηθείη ποτέ.
 άρχουσι. Εκ. 655. ἐν ἔτι ζητῶ πῶς, ἥν τις ὅφλη παρὰ τοῖς ἄ.
δίκην τφ, 
άρχουσιν. Β. 1072. ἀνταγορεύειν τοῖς ἄ. καίτοι τότε γ', ἡνίκ'
 έγω ζων,
άρχω. Σ. 518. δστις ά. των ἀπάντων. ΒΔ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπη-
ρετείς Σ. 619. ἀρ΄ οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄ. ἀρχωμεθα. ΕΙ. 1270. νῦν αὖθ΄ ὑπλοτέρων ἀνδρῶν ἀ. ΤΡ. παῦσαι ἀρχων. Σ. αὐτὸς ἄ. μόνος.
    Σ. 700. δστις πόλεων ά. πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι
                            Σαρδούς.
Σαρδους,
Β. 361. ἡ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄ. καταδωροδοκείται,
Fr. 156, 3. ἐάν με τῶν ά. ἀφῆτε. Β. δεχόμεθα ἄρχων. Σ. 303. ἄγε νυν, ὧ πάτερ, ἡν μὴ τὸ δικαστήριον ἄ. Σ. 1108. οἱ μὲν ἡμῶν οὕπερ ἄ., οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεκα,
1441. ὕβριζ, ἔως ἄν τὴν δίκην ἄ. καλῆ.
Ο. 1123. ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄ.; ΠΕ. οὐτοσί.
(Β. 1265.)
                                 1267.
                                                  ίη, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ά.;
                                  1271.
                                  1275.
                                 1277.
 άρωραΐοι. Α. 762. ὅκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀ. μύες,
αs. N. 1224. των δώδεκα μνων, α. έλαβες άνούμενος κ.τ.λ.
Εκ. 22. α. Φυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἶ μέμνησθ' ἔτι, κ.τ.λ.
αs. Λ. 173. ούχ α. σποδας έχωντι ταὶ τριήρεες
ας. Λ. 173. ούχ α. σποσας εχωντι ται τριηρέες 

ἀσαι. Ι. 408. ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ἀ. 

Ι. 529. ἄ. δ' οὐκ ῆν ἐν ξυμποσίω πλὴν, Δωροῖ συκοπέδιλε, 

1356. ἀ. Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κρῖον, ὡς ἐπέχθη. 

ἄσαιμι. Ι. 405. ఢ. γὰρ τότ' ἀν μόνον 

ἀσαλαμίνιος. Β. 204. ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀ. 

'Ασαναίων, Λ. 170. τὸν τῶν 'Α. γα μὰν ῥυάχετον 

'Ασαναίως, Λ. 1244, ἐς τὼς 'Α. τε κἡς ἡμᾶς ἄμα, 

Δ. 1250. Τὸς κὰν Τοίν.
  Λ. 1250. οίδεν άμὲ τως τ΄ Α.,
'Ασανάν. Λ. 980. πᾶ τᾶν 'Α. ἐστιν ἄ γερωία
'Ασάναν. Λ. 1300. καὶ χολκίοικον 'Α.
Ασάναν. Λ. 1300. και χαλκίοικου 'Α. 
άσαφής. Β. 1122. ά. γὰρ ἢν ἐν τῆ φράσει τῶν πραγμάτων. 
άσβεστος. ΕΙ. 1287. πύργων ἔ ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄ. ὀρώρει. 
άσβόλου. Θ. 245. ἀποπεπόνηκας. ΜΝ. φεῦ, ἰοὺ τῆς ἄ. 
ἀσεβοῦσ'. Θ. 366. ά., ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν. 
ἄσει. ΕΙ. 1297. οὐ πράγματ' ἄ. σώφρονος γὰρ εἶ πατρός. 
ἀσελγῶς. Π. 560. καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές
                             elow à.
άσεται. Α. 980. οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν ᾿Αρμόδιον ἄ.
Σ. 1244. ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κặτ' ἄ.
ΕΙ. 1267. ἄττ' ἄ. προαναβάληταί μοι δοκεῖ.
ἄση. Ο. 489. ὑπὸ τῆς ρώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μύνον
                              δρθριον ά.,
 άσθενεις. Π. 258. ως είκος έστιν α. γέροντας ἄνδρας ήδη;
άσθενοῦντας. ΕΙ. 636, τοὺς πένητας α. κάποροῦντας αλφίτων,
άσθενοῦσαν. Θ. 618. τί δῆτά μ' ἔλκεις α.; ΚΛ. εἰπέ μοι,
  'Αστάδος. Θ. 120. Λατώ τε, κρούματά τ' 'Α.
ἀσκαλαβώτου. Ν. 170. ὑπ' ὰ. ΣΤ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
 ασκαλαβωτου. Ν. 170. υπ α. ΣΤ. τινα τροπον; κατειπε μοι. 
άσκαντην. Ν. 633. ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀ. λαβών. 
άσκαρδάμυκτος. Ι. 292. Βλέψον ἔς μ' ἀ. 
άσκεῦν. Ν. 1059. οῦ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἄ., ἐγὰ δὲ φημί. 
Β. 1025. ἀλλ' ὑμῦν αὕτ' ἐξῆν ἀ., ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε. 
1030. ταῦτα γὰρ ἀνδρας χρὴ ποιητὰς ἀ. σκέψαι γὰρ ἀπ'
     άρχης.
Π. 47. ά. του υίου του ἐπιχώριου τρόπου;
  50. τὸ μηδὲν ἀ, δγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
ἄσκεπτον. Εκ. 258. ἐκεῖνο μόνον ἄ., ἡν σ' οὶ τοξόται
 άσκησαι. Ν. 931. καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ά.
άσκητικόν. Λ. 1085. ά. τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
 άσκητων. Π. 585. ανεκήρυττεν των ά. τους νικώντας στεφα-
  ἀσκιδίφ. Εκ. 306, έν ά. φέρων
'Ασκληπιόν. Π. 640. μέγα βροτοΐσι φέγγος 'Α.
'Ασκληπιοῦ. Σ. 123. νύκτωρ κατέκλωεν αὐτὸν els 'Α.
    Π. 411. έγω, κατακλίνειν αὐτὸν είς 'Α.
             621. ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς 'A.
636. 'A. παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
 ἀσκοθύλακος. Fr. 217. ά.,
```

άσκόν. Α. 1002. πρώτιστος, ά. Κτησιφώντος λήψεται. Α. 1225. ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀ. 1230. τήνελλα νυν, & γεννάδα· χώρει λαβών τον ά, 1234. δοντες σε και τον ά. Ν. 442. αύχμεῖν, βιγῶν, ά. δαίρειν, ἀσκοπήρα. Fr. 482. ά. ἀσκός. Θ. 733. τουτὶ τί ἐστιν; ά. ἐγένεθ' ή κόρη άσκοῦντας. Γr. 1. καλοκάγαθίαν ά. άσκούς. Fr. 648. Βυσαύχενας τους ά. ασκωλία]. Π. 1129. ά. ένταθθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. ἀσκωμ. Α. 97. ά. έχεις που περὶ τὸν ὁφθαλμὸν κάτω. ἀσκώματα. Β. 364. ά. καὶ λίνα καὶ πότταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον, άσκῶν. Α. 549. ἀ., τροπωτήρων, κάδους ἀνουμένων, "Ασκώνδα. Σ. 1191. Εφουδίων παγκράτιον 'Α. καλῶς, Σ. 1383. Ἐφουδίων ἔμαχέσατ' 'Α. καλῶς, ἄσμ'. Ν. 966. εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄ. ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας, ἀσματοκάμπτας. Ν. 333. κυκλίων τε χορών ζω, ἄνδρας μετεωροφένακας, ἄσμενα. ΕΙ. 600. προσγελάσεται λαβόντ' ἄ. άσμεναι. ΕΙ. 540, διαλλαγείσαι καὶ γελώσιν ά., άσμενοι. ΕΙ. 1286. Θωρήσσοντ' άρ' ἔπειτα πεπαυμένοι, ΤΡ. ά., οζμαι. ἀσμένοις. ΕΙ. 582. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἢλθες ἡμῖν ἀ., ὡ φιλτάτη. ἀσμενος. Α. 267. τὸν δῆμον ἐλθων ἀ., ἀσμενος. ⟨ΕΙ. 557. ⟩ ἄ. σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ဪς. [ΕΙ. 557. ⟩ ά. σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ဪς. Ε. 1231. ἐὰν ἀπειλῆ, νὴ Δί' ἐτέρον ἄ. ἀσόμενος. Α. 14. Δεξίθεος εἰσῆλθ' ἀ. Βοιώτιον. ἀσον. ΕΙ. 1296. ἄ. πρὶν εἰσιέναι τι' σὸ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι ἀσπάζομαι. Ν. 1145. παῖ, ἡμὶ, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀ. Π. 324. ἀ. δ', ὁτιὴ προθύμως ἥκετε 1042. ἀ. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἀρχαία φίλη, ἀσπαζόμεσθ'. Γτ. 714. ἀ. ἐρετμία καὶ σκαλμίδια, ἀσπαζόμεσθα. Ο. 1377. ἀ. φιλύρινον Κινησίαν. ἀσπαζόμεσθα. Ο. 1377. ἀ. φιλύρινον Κινησίαν. ἀσπαζόμεσθα. Ο. 1377. ἀ. φιλύρινον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με γάτηρ με Εκ. 971. 974. άνοιξον, ά. με άσπάλαθος. Fr. 588. d.: ασπάλανος. Fr. 588. α.: ἀσπάσασθαι. ΕΙ. 559, ά. θυμός ήμεν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ. ᾿Ασπασίας. Α. 527. ἀντεξέκλεψαν ᾿Α. πόρνα δύο ἄσπερ. Ι. 254. ἄ. Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων. ἄσπερ. Λ. 1164. ἄ. πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάδδομες. ἀσπίδ'. Α. 1140. τὴν ἀ. αίρου, καὶ βάδιζ', ἃ παῖ, λαβών. Λ. 190. εἰς ἀ. ἄσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτὲ, 192. εἰς ἀ. μάσπος μηδὸν εἰσύνης πέρι. 1. 190. είς α., ωσπερ φασ εν λιοχυλφ ποτε,
 192. είς α. ὀμόσης μηδέν εἰρήνης πέρι
 560. ὅταν α. ἔχαν καὶ Γοργόνα τις κατ' ἀνήται κορακίνους.
 ἀσπίδα. Α. 966. οὐκ ἀν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀ.'
 N. 989. τὴν ἀ. τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῆ τῆς Τριτογενείας. Σ. 17. ἀναρπάσαντα τοις ὅνυξιν ά. Σ. 17. ἀναρπάσαντα τοις δυνξιν ά.
23. κάν τῆ θαλάττη θηρίον τὴν ά.;
ΕΙ. 336. μᾶλλον ἡ τὸ γῆρας ἐκδὸς ἐκφυγὰν τὴν ἀ.
438. τοῦτον τὸν ἀνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀ.
Λ. 52. μήτ' ἀ. λαβεῖν ΚΑ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
185. θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀ.,
Π. 450. ποῖον γὰρ οἱ θώρακα, ποίαν δ' ἀ.
Fr. p. 505. τὴν δ' ἀ. ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως, ἀσπιδαποβλής. Σ. 592. εἶτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οῦτος κολακώνυμος ἀ. **инио** а. άσπίδας. Α. 58. σπονδάς ποιήσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ά. I. 856. νύκτωρ κατασπάσαντες ὰν τὰς ά, θέοντες
EI. 1274. σύν β' ἔβαλον ρινούς τε καὶ ὰ, ὀμφαλοέσσας.
1275. ἀ.; οὐ παύσει μεμνημένον ἀσπίδος ἡμῖν; 0. 1481. ά., ου πάυσει μεμνημένον αυπτούς ημίν;
Ο. 1481. ά. φυλλορροίζ.
Fr. 47. Ιστασθ' έφεξης πάντες έπὶ τρεῖς ά.
ἀσπίδι. Σ. 1081. εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὰν δόρει σὰν ά,
ΕΙ. 357. ἐς Λύκειον κάκ Λυκείου σὰν δόρει σὰν ά. ΕΙ. 357. ἐς Αύκειον κάκ Ανκείου σὺν δόρει σὺν ἀ.
1298. ἀ. μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἡν παρὰ θάμνω
ἀσπίδος. Α. 1122. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀ.
Α. 1124. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀ. κύκλον.
1136. τὰ στρώματ', ἄ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀ.
1181. καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀ.
ΕΙ. 1275. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένον ἀ. ἡμῖν;
1803. ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀ.
Α. 627. καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὕσας ἀ. χαλκῆς πέρι,
ἀσπίδων Α. 539. κἀντεῦθεν ἤδη πάταρος ὄν τῶν ἀ.

άσπίδων. Α. 539. κάντεθθεν ήδη πάταγος ήν των ά. 1. 846. ξως ἄν ή των ά. των έκ Πύλου τι λοιπόν. ΕΙ. 447. κεί τις δορυξός ή κάπηλος ά.,

ἄσπίδων. Λ. 282. ἐφ' ἐπτακαίδεκ' ἀ. πρός ταῖς πύλαις καθεύδων, Β. 928. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'π' ἀ. ἐπόντας ἀσπίσικ. Α. 279. ἢ δ' ά. ἐν τῷ φεψάλω κρεμήσεται. ἀσπίσιν. Ι. 847. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀ. λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας. ἄσσον. Ι. 1306. καί τιν' εἰπεῖν, ἤτις ἀνδρῶν ἄ. οὐκ ἐληλύθει ἀστάθμητος. Ο. 169. ἀνθρωπος όρνις ά. πετόμενος, άσται. Θ. 541. παρρησίας κάξον λέγειν όσαι πάρεσμεν ά., άστει. Ο. 494. ες δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεις ὑπέπινον άστεια. Ο. 494. ες δεκατήν γαρ ποτε παιοαρίου κληθεις υπεπι εν ά., άστεια. Β. 906. ά, καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἱ ἀν ἄλλος εἶποι, ἀστείαν. Fr. 552, 2. οῦτ' ἀ. ὑποθηλυτέραν ἀστείον. Ν. 204. οῦκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. ἀ. λέγεις. Π. 1150, τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀ. εἶναί σοι δοκεί; ἀστείδν. Ν. 1064. μάχαιραν; ά. γε κέρδος έλαβεν ὁ κακοδαίμανν. Σ. 1258. ἡ λόγον έλεξας αὐτὸς ά. τινα, Β. 5. μηδ΄ ἔτερον ά. τι; ΔΙ. πλήν γ΄, ὡς θλίβομαι. 901. τὸν μὲν ά. τι λέξειν ἀστειοτάτας. Ι. 539. ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ά. έπινοίαςάστείω. Α. 811. νη τον Δι' ά. γε τὼ βοσκήματε· άστεμφέσιν. Fr. 563. καὶ ά. ούτε Πραμνίοις σκληροίσιν οίνος συνάγουσι τάς άστενακτί. Εκ. 464, σὰ δ' ά. περδόμενος οίκοι μενείς. ἀστενακτί. Εκ. 464. σὰ δ' ἀ. περδόμενος οἶκοι μενεῖς. ἀστέρα. ΕΙ. 837. 'Αοῖον αὐτόν πάντες ἐκαλουν ἀ. ἀστέρα. ΕΙ. 837. 'Αοῖον αὐτόν πάντες ἐκαλουν ἀ. ἀστέρες. ΕΙ. 833. ὡς ἀ. γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνη; ΕΙ. 838. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀ., ἀστεροειδέα. Θ. 1067. ἀ. νῶτα διφρεύουσ' ἀστεροπάς. Ο. 1748. ὡ μέγα χρύσιον ἀ. φάος, ἀστεροπής. Ο. 1748. ὡ μέγα χρύσιον ἀ. φάος, ἀστέρος. Ο. 1007. ὀρθαὶ πρὸς αὐτό τὸ μέσον, ώσπερ δ' ἀ., ἀστέρων. ΕΙ. 840. τῶν πλουσίων οὕτοι βαδίζουσ' ἀ., ἄστεως. Ν. 47. ἀδελφιδῆν ἄγροικος ῶν ἐξ ά., ΕΙ. 1185. ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶτι, τοὺς δ' ἐξ ἄ. Εκ. 300. ὅρα δ' δπως ἀθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ά. Fr. 169, 1. ἐξ ἄ. νυν εἰς ἀγρόν χωρῶμεν' ὡς πάλαι δεῖ Εκ. 300. ὅρα δ΄ ὅπως ἀθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ά.
Fr. 169, 1. ἐξ ά, νων εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν' ὡς πάλαι δεῖ ἀστήρ. ΕΙ. 834. μάλιστα. ΟΙ. καὶ τίς ἐστιν ἀ, νῦν ἐκεῖ; Ο. 1710. ἀ, ἱδεῖν ἔλαμμε χρυσανγεῖ δόμω, Θ. 1050. είθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀ. Β. 343. νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀ. ἀστοί. Ο. 34. ἀ, μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς Α. 638. ἡμεῖς γὰρ, ὧ πάντες ἀ. λόγων κατάρχομεν Εκ. 834. ὧ πάντες ἀ. νῦν γὰρ οῦτω ταῦτ' ἔχει, ἀστοῖς. Εκ. 459. ἃ τοῖσιν ἀ. ἔμελεν; ΧΡ. οῦτω ταῦτ' ἔχει. ἀστός. Ο. 32. ὁ μὲν γὰρ ῶν οὺκ ἀ. εἰσβιάζεται, ἀστρα. Εκ. 83, ἔως ἔτ' ἐστὶν ἄ. κατὰ τὸν οὐρανόν' ἀστραγάλους. Σ. 295. καλόν; οἶμαι δὲ σ' ἐρεῖν ἀ. δήπουθεν, ὧ παῖ. ₩ mai. ά. ὅν ἀστράψω. Σ. 626. κἃν ἀ., ποππύζουσιν, ἀστρονομεῖν. Ν. 194. αὐτὸς καθ' αὐτὸν ὰ. διδάσκεται. ἀστρονομία. Ν. 201. ἀ. μὲν αὐτηί. ΣΤ. τουτὶ δὲ τί; ἀστυ. Α. 33. στυγῶν μὲν ἀ., τὸν δὶ ἐμὸν δῆμον ποθῶν, Ο. 1014. πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε; Β. 1225. Σιδώνιόν ποτ' ἄ. Κάδμος ἐκλιπῶν Εκ. 673. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ᾶ.

Τὸ τὰρ ᾶ. τὸ δ' ἄ, σῦκα. ἀστῶν. Α. 508. τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ὰ. λέγω. άστῶν. Α. 508, τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀ. λέγω. Ο. 34. ἀστοὶ μετ' ἀ., οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς Ο. 34. άστοι μετ' ά., ού σοβοῦντος ουδενός ἀσύνετ'. Θ. 463. καὶ πολύπλοκον νόημ', οὐδ' ά., ἀλλὰ ἀσφαλείας. Ο. 293. ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὧγάθ', ἀ. οῦνεκα. ἀσφαλείος. Α. 682. οἶς Ποσειδῶν ἀ. ἐστιν ἡ βακτηρία: ἀσφαλές. Ο. 1489. ἀ. ξυντυγχάνειν. ἀσφαλῶς. ΕΙ. 867. ἄπαντας ὅντας ἀ. Β. 387. καί μ' ἀ. πανήμερον Εκ. 481. φύλαττε σαντην ἀ., πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι, ἄπ' ΕΙ. 693. οἱ δ' ἄ ἔντες κἰσγονικοῦςς κηὶ ἔκειορινότενοι κ άτ'. ΕΙ, 623. οἱ δ' ἄ, ὅντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι κ.τ.λ. ἀταλαιπώρως. Γτ. 250. οὕτως αὐτοῖς ἀ, ἡ ποίησις διέκειτο. ἀτάρ. Α. 412. ἀ. τί τὰ ράκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις, κ.τ.λ. άταυρώτη. $\begin{cases} \Lambda, 217, \\ 218, \end{cases}$ οίκοι δ' ά, διάξω τὸν βίον ᾶτε. Ο. 285. ᾶ, γὰρ ῶν γενναῖος ὑπὸ συκοφαντῶν τίλλεται, άτεγκτε. Θ . 1047. Ιώ μοι μοίρας ᾶ, δαίμων

```
ἀτέκμαρτος. Ο. 170. ἀ. οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων, 
ἀτενής. Σ. 730. μηδ' ἀ. ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ. 
ἀτεράμονες. Α. 181. ἀ., Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι, 
ἀτεράμων. Σ. 730. μηδ' ἀτενής ἄγαν ἀ. τ' ἀνήρ. 
ἄτερον. Α. 813. τὸ μὲν ἄ. τούτων σκορόδων τροπαλίδος, 
Α. 814. τὸ δ' ἄ., αὶ λῆς, χοίνικος μόνας ἀλῶν.
 άτερος. Σ. 138. οὐ περιδραμείται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἄ.;
άτερός. Σ. 841. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἄ. φησιν κύων
ατερος. 2. 541. μα Δι ουκ εγωγ' αλλ α, φησω κυων 

ατεχνως. Α. 37. νῦν οὖν ἀ. ἤκω παρεσκευασμένος 

Ν. 408, νὴ Δι', ἐγὼ γοῦν ἀ. ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν. 

425. οὐδ' ἀν διαλεχθείην γ' ἀ. τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἀν ἀπαντῶν' 

453. δρώντων ἀ. ὅ τι χρήζουσιν' 

1174. ἀ. ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
       Σ. 722. καὶ νῦν ἀ, ἐθέλω παρέχειν
ΕΙ. 192. ὑπ' αὐτὸν ἀ, τούρανοῦ τὸν κύτταρον.
206. ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀ, ὅ τι βούλεται
Ο. 605. ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ὰ, οὐδεὶς ὑγιαίνει.
        820. καλὸν γὰρ à. καὶ μέγ εῦρες τοῦνομα 
Β. 106. καὶ μὴν à. γε παμπόνηρα φαίνεται. 
Π. 109. à. ὑπερβάλλουσι τῆ μοχθηρία.
                    362. ω ουδέν ά. υγιές έστιν ουδενός,
 362. ῶτ οὐδὲν ά. ὑγιές ἐστιν οὐδενός, 
ἀτηρότατον. Σ. 1299. οὐ γὰρ ὅ γέρων ἀ. ἄρ' ἢν κακὸν 
ἄτης. ΕΙ. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄ. Φειδίας πράξας κακῶς: 
ἄτθ'. Σ. 55. ὁλίγ' α. ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδὶ, 
Fr. 499. ὁπηνίκ' ά. ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὁρχούμενοι. 
ἄτθ'. Ι. 668. ἵν' ἄ. ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει 
ΕΙ. 1281. "Αριστον προτίθεντο καὶ ἄ. ἤδιστα πάσασθαι. 
ἄτιμα. Α. 518. ἄ. καὶ παράσημα καὶ παράξενα, 
ἀτιμάση. Ν. 1121. ἡν δ' ἀ. τις ἡμῶς θυτητός ὧν ούσας θεὰς, 
ἀτίμοις. Ο. 766. εἰ δ' ὁ Πισίον προδοῦναι τοῖς ἀ. τὰς πύλας 
ἄτιμον. Ο. 166. ὧς τοῦτ' ἄ. τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα
  ατιμους. Ο. 700, ει ο ο Πισιου προδούναι τοις ά, τάς πύλας 
άτιμον. Ο. 166. ἀς τοῦτ ἄ, τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα 
άτιμόν. Β. 692. εἶτ ἄ. φημι χρῆναι μηδέν εἰν ἐν τῆ πόλει. 
ἀτιμώσας. ΕΙ.743. ἐξήλασ ἀ. πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν. 
ἄτις. Λ. 1249. τὰν τεὰν μῶαν, ἄ. 
ἄτολμον. Ν. 458, οὐκ ἄ. ἀλλὶ ἔτοιμον, ἴσθι δ' ὡς 
Β. 899. λῆμα δ' οὐκ ἄ. ἀλλοῦν.
   Β. 899. λήμα δ' οὐκ ά. ἀμφοῦν, ἀτοπίαν. Α. 349. καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀ. τῶν δημοτῶν.
    άτοπίας. Β. 1372. νεοχμόν, ά. πλέων,
   άτοπόν. Ο. 1208. ά. γε τουτί πράγμα. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας 
άτοπος. Ο. 276. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ά. ὅρνις ὁριβάτης;
Εκ. 956. ά. δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος,
    άτράκτοις. Λ. 568. ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ά. τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ
   δ' έκείσε,
άτρακτον. Β. 1347. λίνου μεστον ά.
άτράκτων. Λ. 571. έξ έριων δή καὶ κλωστήρων καὶ ά. πράγματα
                                              δεινά
    άτραπόν. Ν. 76. μίαν εὖρον α. δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
Fr. 143. ὅρμου παρόντος τὴν α. κατερρύην.
ἀτραπός. Ο. 22. ὀδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' α. οὐδαμοῦ,
   Β. 123. ἀλλ' ἔστιν ὰ, ξύντομος τετριμμένη, 
ἀτραπούς. Θ. 100. μύρμηκος ὰ., ἢ τἱ διαμυύρεται;
ἀτρέμ' Β. 339. οὕκουν ὰ. ἔξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβης;
ἀτρέμα. Ι. 24. ὥσπερ δεφόμενος νῦν ὰ. πρῶτον λέγε

    Ν. 743. ἔχ' ἀ. κὰν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
    Ο. 1244. ἔχ' ἀ. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἡ Φρύγα
    Θ. 230. ἔχ' ἀ. σαυτὸν κὰνάκυπτε. ποῖ στρέφει;

Θ. 230. εχ α, σαυτον κανακυπτε, ποι στρεφει;
ἀπρέμας. Α, 861. κατάθου τὸ τὰν γλάχον' ἀ., Ἰσμηνία·
Ν. 390. ἀ. πρῶτον παππὰξ παππὰξ, κάπειτ' ἐπάγει παπαπαππὰξ,
Ο. 1200. ἔχ' ἀ. αὐτοῦ στῆθ'. ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
1572. ἔξεις ἀ.; ΠΟΣ. οἴμωζε πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὰ ἀτρεμί. Ν. 261. ἀλλ' ἔχ' ἀ. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με 'Ατρέως. Β. 1269. κύδιστ' 'Αχαιῶν 'Α. πολυκοίρανε μάνθανέ

    άτρυγέτου. Σ. 1521. καὶ θῖν' άλὸς ἀ.
 άτρυγέτου. Σ. 1521. καὶ θῖν' ἀλὸς ἀ. 
αττ'. Α. 487. παράσχες, εἰποῦσ' ἄ. ἀν αὐτῆ σοι δοκῆ, κ.τ.λ. 
ἄττ'. ΕΙ. 704. χάτερα πόσ' ἄ. οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῆ πόλει; 
Β. 936. σὐ δ', ἄ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ ἄ. ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις; 
ἄττα. Α. 98. ἄγε δὴ σὐ, βασιλεὐς ᾶ, σ' ἀπέπεμψεν φράσον κ.τ.λ. 
ἄττα. Ν. 630. ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄ. μικρὰ μανθάνων, 
Ν. 1137. ἐμοῦ μέτρι' ἄ. καὶ δίκαι' αἰτουμένου' 
Θ. 423. Λακωνίκ' ἄ., τρεῖς ἔχοντα γομφίους. 
Ετ. 499. πυθοῦ χελιδων πηνίκ' ἄ φαίνεται' 
ἀτταγᾶς. Α. 875. νάσσας, κολοιως, ἀ., φαλαρίδας, 
Σ. 257. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀ. τυρβάσεις βαδίζων. 
Ο. 248. ἀ. ἀ. 
297. οὐτοσὶ πέρδιε, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ἄ..
                     297, ούτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ά.,
761. ά. ούτος παρ' ἡμίν ποικίλος κεκλήσεται.
```

Fr. 379. ά. ήδιστον έψειν έν ἐπινικίοις κρέας.

à. à.,

```
άτταταῖ. Θ. 223. ἢν μὴ σιωπᾶς. ΜΝ. ἀ. ἰατταταῖ.
Θ. 1005. ἔτι μᾶλλο βοῦλις. ΜΝ. ἀ. ἰατταταῖ.
Β. 57. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀ. ΗΡ. ξυνεγένου Κλεισθένει; 'Αττικάς. Α. 56. ἀλλ', ἄν μέλ', ὅψε τοι σφόδρ αὐτὰς 'Α., 'Αττική. Γι. 162, 1. ἀ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς 'Α., 'Αττικίων. ΕΙ. 214. ναὶ τὰ σιὰ, νῦν ἀ, δώσει δίκην.
'Αττικίων. ΕΙ. 214. ναὶ τὰ σιὰ, νῦν ἀ, δώσει δίκην.
'Αττικίων. ΕΙ. 2076. 'Α. μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες, 'Αττικόν. Ν. 209. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς 'Α. τὸ χωρίον.
Ν. 1176. ἐπὶ τοῦ ποσσώπου τ' ἐστὶν 'Α, βλέπος.
      Ν. 1176. ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν 'Α. βλέπος.
  'Αττικός. Θ. 1192. ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ 'Α. μέλις
'Αττικοῦ. Σ. 1090. μηδὲν 'Α. καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.
ἀττικωνικοί. ΕΙ. 215. εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν ά.
  άτυχήσεις. Ν. 427. λέγε νυν ήμιν ὅ τι σοι δρώμεν θαρρών, ὡς
                                  oùk à.
  αὖ. Α. 9. ἀλλ' ώδυνήθην ἔτερον α. τραγφδικόν, κ.τ.λ.
Αὐαίνου. Β. 194. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ, παρὰ τὸν Α. λίθον,
 αύγαις. Ν. 286. μαρμαρέαις έν α, αύγας. Θ. 500. ὑπ' α, οιόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον αὐδῶ. Β. 369. τούτοις α, καθθις ἀπαυδῶ καθθις τὸ τρίτον μάλ'
                                 ἀπαυδῶ
 αύθ'. Ι. 780. ἀλλ' ή διὰ τοῦτ' α. ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπο-
                                  λαύει. κ.τ.λ.
  αδθ'. ΕΙ, 1270, α. ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. ΤΡ. παῦο
 αύθαδίαν. Θ. 704. οἶον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν α. αὐθαδικῆ. Λ. 1116. καὶ μὴ χαλεπῆ τῆ χειρὶ μηδ' α., αὐθαδόστομον. Β. 837. ἄνθρωπον άγρισποιὸν, α., αὐθαδῶς. Β. 1020. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' ἀ. σεμνυνόμενος χαλέ-
   αύθημερόν. Α. 522. ταῦτ' ἢν Μεγαρικά κἀπέπρατ' α.
 Θ. 813. φορμὸν πυρῶν τὰνδρὸς κλέψασ' α, ἀπέδωκεν.
αὖθις. Α. 854. οὐδ' α, αὖ σε σκάψεται Παύσων ὁ παμπύνηρος,
                                 к.τ.λ.
αὖθ(s. N. 1328. α. με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε. αὕλακα. Ο. 1400. ἀλίμενον αἰθέρος α. τέμνων. Θ. 782. χωρεῖ χωρεῖ ποίαν α.; αὐλάς. ΕΙ. 161. ὀρθῶς χώρει Διὸς εἰς α., αὕλει. Θ. 1186. α. σὰ θᾶττον ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην; αὐλεῖ. Ο. 223. (α.) αὐλείας. ΕΙ. 982. τῆς α. παρακύπτουσιν
 Αυλείας. Εί. 982. της α. παρακυπτουσίν 

Fr. 251. πρός τὸν στροφέα τῆς α. σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν, 

αὐλείοισι. Σ. 1482. τίς ἐπ' α. θύραις θάσσει; 

αὐλῆ. Ο. 1085. εἰργμένους ὑμῶν ἐν α., φράζομεν μεθιέναι. 

αὐλημάτων. Β. 1302. σκολίων Μελήτου, Καρικῶν α., 

αὐλῆν. Σ. 131. ἡμεῖς δὲ τὴν α. ἄπασαν δικτύοις 

αὐλῆς. Σ. 1215. ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι α. θαύμασον 

αὐλητά. Εκ. 891. μλεστάριση α. τους αὐλητά.
  αυλητά. Εκ. 891, φιλοττάριον α., τοὺς αὐλοὺς λαβῶν αὐλητά. Εκ. 891, φιλοττάριον α., τοὺς αὐλοὺς λαβῶν αὐλητά. Α. 862. ὑμὲς δ', ὅσοι Θείβαθεν α. πάρα, αὐλητῆρα. Fr. 478. τὸν Φρύγα, τὸν α., τὸν Σαβάζιον, αὐλητής. Σ. 581. κῶν α. γε δίκην νικῷ, ταύτης ἡμῶν ἐπίχειρα αὐλητρίδα. Σ. 1368. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν α.
 αὐλητρίδα. Σ. 1368. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν α. Σ. 1369. τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙ. ποίαν α.; αὐλητρίδων. Α. 551. στεράνων, τριχίδων, α., ὑπωπίων, αὐλητρίς. Σ. 1219. α. ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται Β. 513. οὐ γάρ σ' ἀφήσω, καὶ γάρ α. γέ σοι αὐλοῖς. Fr. 4, 1. ὅστις α. καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος, αὐλόν. Ο. 683. α. φθέγμασιν ἡρινοῖς, αὐλόν. Ο. 687. ἀ. ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί'; ἢν α. παρῆ. αὐλοῦ, Σ. 1477. ἡκουσέ τ' α., περιχαρὴς τῷ πράγματι αὐλοῦς. Εκ. 891. φιλοττάριον αὐλητά, τοὺς α, λαβὰν Fr. 622. καλαμίνους α.
        Fr. 622. καλαμίνουs a.
    αὐλῶν. Α. 554. α. κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
     N. 313. καὶ Μοῦσα βαρύβρομος α.
ΕΙ. 531. α., τραγφδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν, 952. πρόσεισιν α. ἄκλη-
       Β. 154. ἐντεῦθεν α. τίς σε περίεισιν πνοή,
 313. α. πνοής. ΔΙ. έγωγε, και δάδων γέ με αὐλῶνας. Ο. 244. οἵ θ΄ έλείας παρ΄ α. ὀξυστόμους αὐξανόμενα. Ο. 1065. ἐκ κάλυκος α. γένυσιν πολυφάγοις, αὕξεται. Α. 226. οἴσι παρ΄ ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς α. τῶν ἔμῶν
  αὐόμενος. Fr. 589. a.
   αδον. Ι. 534. ώσπερ Κοννάς, στέφανον μεν έχων α., δίψη δ'
  ἀπολωλώς,
αὐός. Λ. 385. ἀλλ' α. εἰμ' ἤδη τρέμων.
   αύρα. ΕΙ. 945. πολέμου μετάτροπος α.
      Β. 314. α. τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
  αδραι. Ο. 1717. α. διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνού.
Β. 1438, αίροιεν α. πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα,
  αύραις. Ο. 725. α., ώραις, χειμώνι, θέρει,
```

αύριαν. Ι. 158. Ε νύν μιν οἰδεὶς, α. δ' ὑτέρμεγαν
Σ. 1832. ἡ μὴν οὐ δώσειε α. τούτων δίετρι
ΕΙ. 895. ταύτην έχουσιν α. καλύν πάνν,
1181. ἰξαλείφοντει δὶς ἡ τρίς. α. δ' ἱσθ' ἡ 'ξοδον'
αδτ' Α. 502. εἶτ' εἰ δίεσια, τούτον εἰτεῦν α. ἰχρῆν; α.τ.λ.
αδτ' Α. 1297. Ταθγετον α. ἰρανγόν ἐκλιπῶα,
αῦτα. Α. 781. α. 'στὶ χοῦροι; ΔΙ. νῦν γε χοῦροι φαίνεται.
αἰτά. Ι. 465. γορφούμεν' α. πώντα καὶ κολλώμενα. κ.τ.λ.
ΕΙ. 1042. δετα καλῶι νυν α.' καὶ γὰρ οἰτοσὶ κ.τ.λ.
αὐταί. Θ. 472. α. γὰρ ἐσμεν, κούδεμῖ ἐκφορὰ λόγου. κ.τ.λ.
Θ. 537. α. γε καὶ τὰ δοιλάρια τόρραν τοθὲν λαβούσαι
αδτικ. Α. 188. α. μέν εἰσι πεντέτεις. γείναι λαβών. κ.τ.λ.
αὐταί. Α. 184. ἀλλ' α. τοὶ σοι τρακοντούτιδες κ.τ.λ. αύταιί. Α. 194. άλλ' α. τοί σοι τριακοντούτιδει κ.τ.λ. αύταιν. Θ. 950. πολλάκιι α. ἐε τῶν ἀρῶν αθταίς. Ι. 7. α. διαβολαίε. ΔΗ. δ κακόδαιμον, πῶν έχεις; κ.τ.λ. αθταίς. Ες. 226. α. παριφωνούσιν ώσπερ καί πρό τοῦ αθταίσε. Ι. 3. α. βουλαίε ἀπολέσειαν οί θεοί. Fr. 310, 1. δο' ἢν περίεργ' α, τῶν φορημέτων Αὐτάρ, Ο. 983. Α. ἐτὴν ἄκλητος Ιῶν ἄνθρωπος ἀλαζῶς αθτάρ. ΕΙ. 1002. α. ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, αθτάπ. Ι. 1392. πῶτ ἐλαβες α. ἐτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὰν KIT.A. Α, 357, οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τα' α.; α.τ.λ. αὐτάς. Ν. 350. σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις филога а, Fr. 310, 2. δσαις τε περιπέττουσιν α. προσθέτοις. αύτε. Ν. 595. άμφε μοι α., Φοίβ΄ άναξ κ.τ.λ. άντεικ Λ. 717. τι Ζην' ά.; ταύτα δ' οὐν ούτων έχει. αὐτέκμαγμα. Θ. 514. λέων λέων σοι γέγονεν, α. σὸν, αὐτή. Τ. 1090. ἀλλ' έγω είδου όναρ, και μουδόκει ή θεὸς α. κ.τ.λ. Α. 893. α. το λυπεί; ΜΥ. μη πρόσαγε την χείρα μοι κ.τ.λ. αὐτή. Ν. 1184. α. γίνοιτ ἀν γραϋν τε καὶ νέα γυνή: αὐτη. Α. 417. α. δὲ θάνατον, ἡν κακῶν λέξω, φέρει. κ.τ.λ. αὐτή. Α. 487. παράσχες, εἰποῦσ' ἄττ' ἀν α. σοι δοκή. κ.τ.λ. αὐτή. Ν. 544. ἀλλ' α. καὶ τοῖι ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν. αὐτηγέ. Α. 784. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν α. ΜΕ. σά μάν; Ο. 821. ἄρ' ἐστὶν α. Νεφελοκοκυγία. αθτηί. Α. 20. ἰωθινῆς έρημοι ή πνὺξ α.; αὐτην, Α. 583. Ιδού, ΔΙ. παράθες νυν υπτίαν α. ἐμοί. κ.τ.λ. Σ. 681. ἀλλ' α. μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις αθτήν. Ν. 233. έλκει πρός α. την Ικμάδα της φροντίδος. κ.τ.λ. αθτής. Α. 789. ών ξυγγενής δ κύσθος α. θατέρα. κ.τ.λ. αθτής. Ν. 145. ψύλλαν δπόσους άλλοιτο τοὺς α. πόδας: κ.τ.λ. αθτίκ. Α. 757. α. άρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μάν; K.T.A. αθτίκα. Ι. 284. ἀποθανείσθον α, μάλα, κ.τ.λ. αθτίχ', Ν. 804. αρ' αλοθάνει πλείστα δι' ήμας άγάθ' α. έξων K.T.A. αύτό, Ι. 18. είποιμ' αν α. δήτα κομψευριπικώς; κ.τ.λ. I. 23. α. φαθι τοῦ μόλωμεν. ΔΗ α. ΝΙ. πάνυ καλῶς. κ.τ.λ. αὐτοδάξ. ΕΙ. 607. τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν α. τρόπον, Α. 687, ὡς ἀν δζωμεν γυναικῶν α. ὡργισμένων. αὐτόθεν. Α. 116, κοὺκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθίνδ' α. κ.τ.λ. αὐτόθι, Ι. 119. ἀνύσας τι φέρ' ΐδω τί ἄρ' ένεστιν α. κ.τ.λ. αύτοί. Α. 504. α. γάρ έσμεν οὐπὶ Ληναίφ τ' άγων, κ.τ.λ. Ν. 1156. α. τε καὶ τάρχαῖα καὶ τόκου τόκων κ.τ.λ. αὐτοῦν. Ν. 886. αὐτὸς μαθήσεται παρ' α. τοῦν λόγοιν. κ.τ.λ. αύτοις. 1. 648. α. ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχύ, κ.τ.λ. αύτοις. 1. 849. ταύται έᾶν α. τοῦ πόρπαξεν άνατεθῆναι κ.τ.λ. αύτοισί. Α. 1076. ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους α. τις αὐτοισιν. Α. 230. κοὺκ ἀνήσω πρὶν ἄν σχοῦνος α. ἀντεμπαγῶ κ.τ.λ. αὐτοκόμου. Β. 822. φρίξας δ' α. λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην, αὐτοκράτορ'. ΕΙ. 359. φράζε ' σὲ γὰρ α. αὐτοκράτορας. Λ. 1010. α. πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί. αύτοκράτορες. Ο. 1595, τούτων περί πάντων α. ήκομεν, αυτομάτα. Α. 976, α. πάντ' άγαθά τῷδέ γε πορίζεται. αύτομάτη, ΕΙ. 665. έλθοῦσά φησιν α. μετά τάν Πύλφ Λ. 431. εξέρχομαι γάρ α. τί δει μοχλών; αύτομάτοισιν. Fr. 556. εν τοιτ δρεσιν α. τά μιμαίκυλα φύεται πολλά. αὐτόματον. Σ. 1282. άλλ' ἀπὸ σοφής φύσεος α. ἐκμαθεῖν αυτόματον. Σ. 1282. αλλ' από σοφης φύστος α, εκμαθείν αὐτόματος. Π. 1190. α, ήκων. ΙΕ, πάντ' άγαθὰ τοίνυν λέγεις. Αὐτόμενες. Σ. 1275. ἄν μακάρι' Α., ὥς σε μακαρίζομεν, αὐτομολείν. ΕΙ, 451. ἡ δοῦλος α, παρεσκευασμένος, αὐτομολοῦσαν. Λ. 723. τὴν δ' α, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν αὐτομολοῦσαν. Λ. 723. τὴν δ' α, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν αὐτομολώμεν. Ι. 26. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν α. ΝΙ. ἡν, αὐτόν. Λ. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' α, τὸν χρόνον, κ.τ.λ. Ι. 146. ζητώμεν α. ΝΙ. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται κ.τ.λ.

αθτόν. ΕΙ. 67. πεύσεσθ'. Εφασκε γάρ πρόι α. ἐνθαδί: μ.τ.λ. Β. 1195. εἶτ' ἐξετύρλωσεν α. ΔΙ εὐδαίμων ἄρ' ἦν, αὐτοπρέμνοις. Β. 902. τὸν δ' ἀνασπῶντ' α. αυτότε. Α. 36. άλλ' α. έφερε πύντα χώ πρίων άπην. κ.τ.λ. Α. 239. ούτοι α. έστιν δυ ζητούμεν. άλλά δεύρο πῶς κ.τ.λ. αύτός. Θ. 906. οὐ δ' εἶ τός; α. γάρ σὲ κάμ' έχει λόγοι, κ.τ.λ. αὐτόσ'. Δ. 873. κατάβηθι δεύρο. ΜΥ. μὰ Δι' έγὰ μὲν α. οῦ, αὐτόσε. Θ. 202. τί δ' έστιν δ τι δέδοικας ἐλθεῦν α.; αύτότατος. Π. 83. έκεινος αύτός; ΠΛ. α. ΧΡ. πίθεν ούν, φράσου, αύτου. Α. 646. ούτω δ' α, περί τῆς τόλμης ήδη πόρρω κλέος αύτου. Ν. 401. άλλά τὸν α. γε νεὰν βάλλει καὶ Σούνιον διερον Αθηνέων κ.τ.λ. αύτους. Α. 372. έαν τις α. είλογή καὶ τὴν τύλιν κ.τ.λ. Σ. 683. α. τ' είναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούταν μισθοφορούντας; κ.τ.λ. αὐτοφυέs. Fr. 162, 1. ὧ τύλι φίλη Κέπροπος, α. 'Αττική, αὐτοφώρφ. Π. 455. ἐπ' α. δειπά δρώντ' είλημμένω; αὐτόχειρες. Ο. 1135, άλλ' ά., ώστε θαυμάζειν έμέ. Λ. 269, μίαν πυράν νήσαντες ξμπρήσωμεν α. εὐτόχθονας, Λ. 1082, και μὴν δρώ γε τούσδε τοὺς α. αὐτόχθονες. Σ. 1076. "Αττικοί μόνοι δικαίως εύγενείς α., αυτόχρημ'. Ι. 78. δ πρωκτός έστιν α. έν Χαόσι, αύτφ. Α. 89. παρέθησεν ήμιν δνομα δ' ήν α. φένας. κ.τ.λ. αύτφ. Α. 1017. α. διακονείται; κ.τ.λ. αύτφ. Ν. 410. ή δ' άρ' έφυσατ', εἶτ' έξαίφνης διαλακήσασα πρός a. K.T.A. αύτων. Α. 561. δίκαια πάντα κούδεν α. ψεύδεται, κ.τ.λ. αύτων. Ο. 808. τάδ' ούχ ὑτ' άλλων, άλλὰ τοῦς α. πτεροῦς. κ.τ.λ. αύχένα. Α. 492. δστις παρασχών τη πόλει τον α. Ν. 592. είτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλφ τον α., Λ. 681. ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν α. Α. 681. ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν α.

Fr. 286. ἡ καρδοσείψ περιπαγή τὸν α.
αύχμεῖν. Ν. 442. α., ἐγῶν, ἀσκὸν δαίρειν,
αύχμεῖν. Ν. 920. α. αἰσχρῶς. ΔΙ. αὐ δὲ γ' εὖ πράττεις.
αὐχμος. Ν. 1120. ὥστε μήτ' α. πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν,
αὐχμῶν. Π. 839. α. γὰρ ἀν τῶν σκεναρίων μ' ἀπώλεσεν.
αὐχμῶν. Π. 84. α. βαδίζεις; Πλ. ἐκ Πατροκλέους ἐρχομαι,
άφ'. Ι. 427. εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτ' ἀτὰρ δῆλόν γ' α. οὖ
ξυνέγνω κ.τ.λ.
ἀφαίρει. ΕΙ. 772. τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀ.
ἀφαιρεῖθα. Θ. 844. ἀλλ' ἀ. χἡ τρῶπεζ' εἰσήρετο.
άφαιρεῖσθαι. Θ. 844. ἀλλ' ἀ. βία τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
Β. 600. ταῦτ' ἀ. πάλιν πει·
ἀφαιρῆ. Εκ. 665. ἀπὸ τῆς μάζης ἡς σιτείται ταύτην γὰρ ὅταν
τις ἀ., 715 a. άφαιρήσει. Α. 464. άνθρωπ', ά. με την τραγωδίαν. άφαιρήταί. Εκ. 1023. τί δ', ην ά. μ' άνηρ των δημοτών άφαιρών. Fr. 360. εί τίς σε κολακεύει παρών και τὰς κροκύδας ά. άφανή. Εκ. 602. και Δαρεικούς, ά. πλούτον; ΠΡ. τουτ' ές τὸ μέσον καταθήσει. άφανίζων. Ν. 542. τύπτει τον παρύντ', ά. πονηρά σκώμματα, Ν. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς ώς τὰς Μούσας ά. ἀφανίσαι. Π. 434. ἀνθ' ἄν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ά. άφανίσειας. Ν. 760. δπως ἄν αὖτὴν ὰ. εἰπέ μοι. άφανισθέντοιν. Π. 512. οὐδείς: ἀμφοῦν δ' ὑμῦν τούτοιν ὰ. ἔθελήσει άφάνισιν. Ν. 765. εύρηκ' ά. της δίκης σοφωτάτην, άφανούς. Β. 1333. πέμπεις έξ ά., άφαρπάζοντα. Π. 677. τούς φθοίς ά. και τὰς Ισχάδας άφασία. Θ. 904. τουτί τί ἔστιν; ά. τίς τοί μ' ἔχει. άφατα. Λ. 1080. ά. τί κὰν λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει άφατον. Ο. 428. ά. ὡς φρόνιμος. Λ. φεῦ δᾶ, τὸν ὅρκον ἄ. ὡς ἐπαινιῶ. άφατος. Α. 1148. άδικίομες άλλ' ό πρωκτός ά. ώς καλός. άφαυανθήσομαι. Εκ. 146. δίψη γαρ, ώς ξοικ', ά. άφαύει. Ι. 394. εν ξύλφ δήσας ά. κάποδόσθαι βούλεται. άφείλε. ΕΙ. 561. ήπερ ημών τους λόφους ά, και τας Γοργόνας. άφείλες. Ο. 158. πολλήν γ' ά. τοῦ βίου κιβδηλίαν. άφείλετ'. Θ. 935. δλίγου μ' ά. αὐτὸν Ιστιορράφος. άφείλκον. Ο. 503. δβολὸν κατεβρόχθισα κάτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ά. άφειλόμην. Ετ. 476, 11. έγὰ δὲ τοῦτ' δλίγον χρόνον φήσας à. áv. άφείλον. Β 941. ίσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ά. ἀφείμην. Ο. 628. οὐκ ἔστιν ὅπως ἄν ἐγώ ποθ' ἐκών τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀ. ἀφείναι. Σ. 595. εἶπη τὰ δικαστήρι' ἀ. πρώτιστα μίαν δικά-

άφείς. Ν. 744. ά. άπελθε κάτα την γνώμην πάλιν

άφείς. Σ. 1261. το πράγμ' έτρεψας, ὥστ' α. σ' αποίχεται. άφεκτέ. Λ. 122. α. έστὶ ΜΤ. τοῦ; φράσον. ΛΥ. ποιήσετ' οὖν; άφεκτέα. Λ. 124. α. τοίνυν ἡμῦν ἐστι τοῦ πέους. άφελε. ΕΙ. 454. α. το παίειν, άλλ' ἰἡ μόνον λέγε. Λ. 36. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄ, τὰς ἐγχέλεις. ἀφελέσθαι. Σ. 884. τὴν ἀκαλήφην ά. Β. 526. τί δ' ἔστιν; οὐ δή πού μ' ἀ. διανοεῖ άφέλη. Εκ. 563. τουτί ποιήσης μηδ' ά. μου τὸν βίον. άφέλκετε. Α. 1005. ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀ. ΕΙ. 427. εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀ. άφελκύσωμαι. Α. 1120. φέρε, τοῦ δόρατος ά. τούλυτρον. αφέλξομεν. ΕΙ. 361. φέρε δή κατίδω, ποι τους λίθους α. άφελόμενός. Σ. 1380. ά. σε και νομίσας είναι σαπρόν άφελουσά. Λ. 1028. ἐκσκάλευσον αὐτὸ, κάτα δείξον ά, μος ἀφέλωμαι. Β. 586. ἀλλ' ήν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ά. χρόνου, άφελών. Α. 1119. παί παί, σὺ δ' ά, δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε. Ι. 816. ά. τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων Ιχθῦς καινοὺς παρέθηκε. ΕΙ. 748. τοιαῦτ' ά, κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' άγεννη, Εκ. 612. ἔξει τούτων ἀ. δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει Π. 22. μὰ Δί', ἀλλ' ἀ. τὸν στέφανον, ἢν λυπἢς τί με, ἀφελῶν. Ι. 527. διὰ τῶν ἀ. πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως πορασύρων ἀφέλωνται. Α. 654. οὐ φροντίζουσ', άλλ' ίνα τοῦτον τὸν ποιητήν ά. άφες. Ι. 1159. ἄ. ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονὶ, Ν. 1139. τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄ.," οὕ φασίν ποτε Σ. 1131. τἱ οῦν κελεύεις δρῶν με; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄ. ἄφεσθε. Εκ. 509. βακτηρίας ά. καὶ μέντοι σὺ μὲν ἀφεστήκασι. Fr. 721. οὕτοι δ' ἀ. πλεῖν ἢ δύο δοχμά. άφετ. Λ. 1166. ἄ., ἄγάθ', αὐτοῦς. ΑΘ. κᾶτα τίνα κινήσομεν; ἄφετέ. Σ. 522. ἄ. νυν ἄπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δότε άφετόν. Π. 100. ἄ. με νῦν. ἴστον γὰρ ῆδη τὰπ' ἐμοῦ. ἀφέτω. Εκ. 1083. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΑ. ἀ. νύν μ' αὐτηί. ποιητήν ά. αὐτηί. άφευε. ΕΙ. 1144. άλλ' ά. των φασήλων, ω γύναι, τρείε χοίνικας, άφεύειν. Θ. 216. τὰ κάτω δ' ά. MN. ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ ἄφευσεν. Θ. 590, ἄ. αὐτὸν κὰπέτιλ' Εὐριπίδης άφεύσω. Θ. 236. ἀνίστασ', ἴν' ὰ, σε, κάγκύψας έχε. ἀφεύων. Εκ. 13. λάμπεις, ἀ. τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα· ἀφεψήσαs. Ι. 1321. τὸν Δῆμον ἀ. ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα. άφη. Εκ. 1084. δευρί μεν οῦν ἴθ' ἀς ἔμ'. ΝΕΑ ἡν ἡδί μ' ἀ. ἀφηκας. Ο. 88. δείσας ἀ. τὸν κολοιόν; ΕΥ. εἰπέ μοι, ἀφηθ'. Α. 655. ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ὰ.' ὡς κωμωδήσει τὰ δίκαια. άφήλατο. Ν. 147. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ά. άφηρέθη. Ν. 169. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ά. Ν. 625. τον στέφανον ά. μαλλον γάρ οῦτως εἴσεται άφήρπασεν. Ι. 1062. οῦτος γάρ ήμων τὰς πνέλους ά. άφήσειν. Λ. 1149. υμας δ' ά. τους Αθηναίους οίει; άφήσεις. Α. 822. κλάων μεγαριείς. οὐκ ά. τὸν σάκον; Σ. 448. οὐκ ά. οὐδὲ νυνί μ', ἄ κάκιστον θηρίον; ἀφήσετον. Π. 73. κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοὺκ ά. ἀφησόμεσθά. ΕΙ. 705. ὥστ' οὐδέποτ', ἄ δέσποιν', ά. σο άφησω. Ι. 432. έγὰ δὲ συστείλας γε τοὺς άλλᾶντας εἶτ' ἀ. Θ. 717. μάτην λαλείτε την δ' ἐγὰ οὐκ ά. Θ. 717. ματην λαλειτε' τήν δ' εγώ ούκ ά.
Β. 513. οὐ γάρ σ' ά. καὶ γὰρ αλλητρίς γέ σοι
Εκ. 1000. μὴ 'γώ σ' ἀ. ΝΕΑ. παραφρονεῖς, ὧ γράδιον.
1075. ὡς οὐκ ἀ. οὐδέποτέ σ'. ΓΡ. Β, οὐδὶ μὴν ἐγώ.
1085. ἀλλ' οὐκ ἀ. μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὶ μὴν ἐγώ.
ἀφῆτ'. Θ. 693. ἡν μή μ' ἀ.' ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
ἀφῆτε. Fr. 156, 3. ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀ. β. δεχόμεθα'
ἀφῆτέ. Χ. 922. μή νιν ἀ. γ' αὐτὸν, ὡς ὅντ' αὖ πολὺ
ἄφθιτα. Ο. 689. τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἀ. μηδομένοισμε. νοισιν. άφθιτον. Ο. 702. καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ά. ὧδε μέν ἐσμεν άφθονα. Εκ. 690. πάσι γὰρ ἄ. πάντα παρέξομεν άφιγμαι. Θ. 180. Ικέτης ά. πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρείαν ἔχων; ἀφίγμεθ'. Π. 960. ά. ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ, άφίγμεθα. Ο. 120. ταθτ' οδυ ίκέται νὰ πρός σὲ δεθρ' ά., Θ. 1098. ὧ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀ. ἀφιγμένη. Π. 962. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀ., άφιγμένοισιν. Β. 732. ὑστάτοις ά., οἶσιν ἡ πόλις πρό τοῦ αφιγμενοισιν. Β. /32. υστάτοιε ά., οίσιν ή πόλιε πρό του άφιγμένος. ΕΙ. 130. μόνου πετεινών ε΄ς θεούς ά. Β. 436. άλλ΄ 'Ισθ' ε΄π' αὐτὴν τὴν θύραν ά. ἀφιγμένω. Β. 433. ξένω γάρ εσμεν άρτίως ά. ἀφίει. Σ. 428. άλλ΄ ά. τὸν ἄνδρ' εἰ δὲ μὴ, φήμ' εγὼ Β. 1005. καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρών τὸν κρουνὸν ά. ἀφίεμεν. Ν. 1426. ά., καὶ δίδομεν αὐτοῖς προίκα συγκεκόφθαι.

άφιεμένην. Β. 131. ά. την λαμπάδ' έντεῦθεν θεώ, άφιέναι. Ι. 674. ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀ. άφίετε. Εκ. 745. τὰ χυτρίδι ήδη καὶ τὸν ὅχλον ἀ. ἀφικέσθαι. Εκ. 620. οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκείσ΄ οί φης à.; άφίκεσθον. Θ. 1158. ήλθετον, νῦν ά., ἰκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμίν. ἀφίκετ'. Λ. 786. φεύγων γάμον ά. ès ἐρημίαν, ἀφικνουμένοιs. Ι. 975. σιν καὶ τοῖs ά., άφικνουμένους. Ο. 1418. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀ.; ἀφικοίμην. ΕΙ. 68. πῶς ἄν ποτ' ἀ. ἀν εἰθὺ τοῦ Διός; άφίκοιτο. Β. 766. έως ά. την τέχνην σοφώτερος άφικόμεθα. Π. 653. ώς γὰρ τάχιστ' ά, πρὸς τὸν θεὸν ἀφικόμην. ΕΙ. 379. άγὼ προθύμως σοι φέρων ά, ἀφικοῦ. Ι. 586. δεῦρ' ά, λαβοῦσα τὴν άφικου. Ι. 586. δεῦρ' ἀ. λαβοῦσα τὴν ἀφίκου. Α. 371. τί δ', ἄ θεοῖς ἔχθρὰ, σῦ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀ.; ἀφίκου. Α. 669. πύθησθ' ὰ. γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων. Π. 265. ἔχων ἀ. δεῦρο πρεσβύτην τιν', ἄ πονηροὶ, ἀφίκωμαι. Β. 1518. δεῦρο ἀ, τοῦτον γὰρ ἔγω ἄφιλον. Θ. 1027. δλοὸν, ᾶ. ἐκρέμασεν κόραξι δεῖπνον' ἀφίξεται. Π. 405. ἀλλ' ἡν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀ.; ἀφίξομαι. Εκ. 1080. φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀ.; ἀφιξόμεθ'. Β. 118. ὅπως τάχιστ' ἀ. εἰς "Αιδου κάτω' ἀφίξονται. Ο. 606. πῶς δ' ἐς γῆράς ποτ' ἀ.; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν 'Ολύμπω' αφιξονται. Ο. 606. πῶς δ' ἐς γῆρὰς ποτ' ἀ.; καὶ γὰρ τοῦτ' ἐσ ἐν 'Ολύμπᾳ' ἀφίστατον. Ι. 238. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀ. ἀφίχθαι. Ο. 320. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀ, δεῦρο πρεσβύτα δύο ἀφίχθον. Ο. 318. ἀνδρε γὰρ λεπτὰ λογιστὰ δεῦρ' ἀ. ὡς ἐμέ. ἀφίωσ'. Λ. 157. τί δ', ἡν ἀ. ἀνδρες ἡμᾶς, ῷ μέλε; ἀφοβόσπλαγχνος. Β. 496. καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀ. εἶ. ἀφόβόσο. Ο. 1376. ἀ. ἀραγαί καιναί το κόνι ἐλέμπον. αφόροστηλαγχνός. Β. 490, και την λεωτήν, τειπήν α. ει. άφόβω. Ο. 1376. ά. φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων άφοδον. Εκ. 1059. ἔθι νυν ἐασον εἰς ἄ. πρώτιστά με ἀφορμᾶσθαι. Ν. 607. ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀ. παρεσκευάσμεθα, ἀφορμήν. Fr. 590. μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀ. ἀφορώμεθα. Ν. 281. τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀ., ἀφοράμεθα. Ε. 1064. οῦτινες ἀ. θεῶν νόον οὺκ ἀΐοντες δελέχεις. Θ. 581. διῦν ἀ πεδευπ ἔκνιὸν κοῦ μέρα. αφραιτησι. Ε.Ι. 1004. οιτίνες α. θεων νόον ούκ ατοντες άφράκτοις. Θ. 581. ὑμῖν ἀ. πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα. άφρήτωρ. Ε.Ι. 1097. ἀ. ἀθέμιστος, ἀνέστιος ἐστον ἐκεῖνος, 'Αφροδίτα. Α. 792. κάλλιστος ἔσται χοῖρος 'Α. θύειν. Α. 794. οὐ χοῖρος 'Α.; μόνα γα δαιμόνων. 'Αφροδίτη. Λ. 551. ἀλλ' ἤνπερ ὅ τε γλυκύθυμος "Ερως χὴ Κιποροχίνει' 'Α Α. 794. οὐ χοῖρος 'Α.; μόνα γα δαιμόνων. 'Αφροδίτη. Λ. 551. ἀλλ' ἤνπερ ὅ τε γλυκύθυμος "Ερως χἢ Κυπρογένει' 'Α.
'Αφροδίτη. ΕΙ. 456. 'Ερμῆ, Χάρισιν, "Ωραισιν, 'Α., Πόθφ. Ο. 565. ἢν 'Α. θύη, πυροὺς ὅρνιθι φαληρίδι θύειν' 'Αφροδίτην. Λ. 208. μὰ τὴν 'Α. οὕκ, ἐαν γε μὴ λάχης. Λ. 252. μὰ τὴν 'Α. οὐδέποτέ γ' ἄλλως γὰρ ἄν 556. ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. Γ΄Τ. νὴ τὴν Παφίαν 'Α. 749. μὰ τὴν 'Α. οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον 858. νὴ τὴν 'Α. κὰν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέση 939. νὴ τὴν 'Α., ἡδύ γ' ὅζει ποσθίου.
Εκ. 189. νὴ τὴν 'Α., ἡδύ γ' ὅζει ποσθίου.
Εκ. 189. νὴ τὴν 'Α., ἀδ γε ταυταγὶ λέγεις.
190. τάλαιν', 'Α. ἀνόμασας. χαρίεντά γ' ἀν 558. νὴ τὴν 'Α., ἡ ν τε βούλη γ' ἤν τε μή' 999. μὰ τὴν 'Α., ἡν τε βούλη γ' ἤν τε μή' 999. μὰ τὴν 'Α., ἤν τε βούλη γ' ἤν τε μή' 1008. νὴ τὴν 'Α. δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ 1136. νὴ τὴν 'Α. πολύ γ' ἀπάνταν ὕστατος.
Π. 1069. μὰ τὴν 'Α. πολύ γ' ἀπάνταν ὕστατος.
Π. 1069. μὰ τὴν 'Α. οὐκ ἐμοῦ γ', ὧ βδελυρὲ σύ. 'Αφροδίτης. ΕΙ. 40. οὐκ οἴδ'. 'Α. μὲν γὰρ οῦ μοι φαίνεται, Α. 832. τοῖς τῆς 'Α. ἰέρ' ἀνοργίαστά σοι
Β. 1045. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ῆν τῆς 'Α. οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδέ γ' ἔκείη.
Εκ, 8. κὰν τοῖσι δωματίοισιν 'Α. τρόπων έπείη. Εκ. 8. κάν τοισι δωματίοισιν 'Α. τρόπων Fr. 490. ήδύε γε πίνειν οίνος 'A. γάλα. 'Αφρόδιτος. Fr. 271. 'Α. άφρός. Α. 1257. πολύς δ' άμφὶ τὰς γένυας ἄ. ἤνσει, άφρων. Σ. 729. πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄ. γένη, άφύαις. Ι. 678. ἔπειτα ταῖς ἀ. ἔδίδουν ἡδύσματα Σ. 496. ἡν δὲ γήτειον προσαιτῆ τις ά. ήδυσμά τι, ἀφύας. Α. 901. ά. ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικάς Α. 902. ἡ κέραμον. ΒΟ. ά. ἡ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ Ι. 645. οὐπώποτ' ὰ. εἶδον ἀξιωτέρας. 1. 645. ούπώποτ' ά. είδον άξιωτέρας.
649. ἵνα τὰς ά. ἀνοῦντο πολλὰς τούβολοῦ,
672. ἤσθοντο τὰς ά. παρ' ἡμῦν ἀξίας;
Ο. 76. τοτὲ μὲν ἐρῷ φαγεῖν ά. Φαληρικάς.
77. τρέχω 'π' ά. ἐγὼ λαβὰν τὸ τρυβλίον.
ἀφύδια. Fr. 422. μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ά.
ἀφύης. Fr. 421, 1. ἄλις ά. μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ άφυκτον. Ν. 1047. ἐπίσχες εὐθὺς γάρ σε μέσον έχω λαβῶν ά.

άφων. Α. 640. εύρετο πάν άν διά τὰς λιπαράς, ά. τιμήν περιάφας.

Ι. 666. οἱ δ΄ ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀ, ἐστηκύτες: 'Αχαίαν. Α. 709. οἱδ' ἀν αὐτήν τὴν 'Α. ῥαδίων ἡνέσχετο, 'Αχαίων. Β. 1269. κύδιστ' 'Α. 'Ατρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.

Β. 1285. ὅπως 'Α. δίθρονον κράτος, 'Ελλάδος ήβας, ἀχάλινον. Β. 838. ἔχοντ' ἀ. ἀκρατὲς ἀθύρατον στόμα, άχάνας. Α. 108. οῦκ, ἀλλ' ἀ. δὸς γε χρυσίου λέγει.

Α. 109. ποίας ἀ; οὐ μὲν ἀλαίῶν εἰ μέγας.
άχαρις. Ο. 156. σὰ γὰρ οἰσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οῦκ ἄ. ἐς τὴν τριβήν' ἀχάριστος. Σ. 451. ὥστε σε (ηλωτόν είναι, σὰ δ' ἀ. ἦσθ' άρα. ''Αχαρνίας. Α. 177. δεί γάρ με φείγοντ' ἐκφυγεῖν 'Α.
Α. 200. χαίρειν κελεύαν πολλά τοὺς 'Α.
222. μηδέ περ γέροντας όντας ἐκφυγῶν 'Α.
''Αχαρνίκη. Α. 66. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μίνος, έπτονος Α.
Θ. 563. 'Α. τὸν πατέρα. ΓΤ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν; ''Αχαρνικοί. Α. 180. 'Α., στιπτοί γέροντες, πρίνυοι, 'Αχαρνικοίων. Α. 329. τοῦς 'Α. ἡμῶν; μῶν ἔχει του παιδίον άχε'. Β. 1353. ἐμοὶ δ' ἄ. ἄχεα κατέλιπε, άχει. Σ. 1489. σφόνδυλος ἀ. ΕΑ. πῶ' ἐλλέβορον. ἄχειν. Σ. 577. καὶ τὰγαθά μοι μέμνησ' ἄ. φάσκων τῆς Ἑλλάδος άρχειν.
''Αχαλόφ. Γτ. 130, 3. μιγεὶς 'Α.
''Αχαλόφ. Ε. 1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀ. παυσαίμεθ' ἀν οῦτως άχτος. Θ. 1095. ἡνίκ' ἀν δ' ἀ.
Ο. 1005. ἡνίκ' ἀν δ θεσπέσιος δξὺ μέλος ἀ. κατόλιπε, άχτισς. ΕΙ. 1159. ἡνίκ' ἀν δ' ἀ.
Ο. 1005. ἡνίκ' ἀν δ θεσπέσιος δξὺ μέλος ἀ. κανόνιν, θιόλαν άχτησειν. Θ. 328. ἀ. ἔπ' εὐχαῖς άχτος. Ν. 865. ἢ μὴν σὰ τούτοις τῷ χρόνφ ποτ' ἀ. ἀχήσσειν. Θ. 328. ἀ. ἔπ' εὐχαῖς άχθει. Ν. 416. μήτε βιγών ἀ. λίαν, μήτ' ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς, ἀχθίσει Ν. 865. ἢ μὴν σὰ τούτοις τῷ χρόνφ ποτ' ἀ. ἀχθίσεται. Ο. 84. δτι ἀ., σφῶν δ' ἀιδτὸν οῦνεκ' ἐπεγερῶ. άχθεσθαι. Λ. 892. πείθει γυναιξί, κάμέ τ' ά. ποιεῖς

άχθεσθαι. Λ. 892. πείθει γυναιξί, κάμε τ' ά. ποιείς άχθεσθαισ'. ΕΙ 683. ἀποστρέφεται τὸν δήμον ά. ότι άχθεσται. Σ. 1344. δμων γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ά. άχθομαι. Α. 62. ποίου βασιλέων; ά. 'γὼ πρέσβεσι Αχθομακ. Α. 1100. ἐμοὶ δὲ τεμάχη προμμώσει γὰρ ἄ.
Σ. 852. ὁ πρῶτόν ἐστις: ΒΔ. ἐς κόρακας, ὡτ ά.,
ΕΙ. 119. δοξάσαι ἔστις κόραι τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄ. ὑμῶν,
Λ. 9. καὶ τόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ά.,
867. ἀλλ' ά. μὲν εἰσιὼν, ἔρημα δὲ
Β. 1481. τὴ τὸν Δ΄ τοῦ γὰρ ἄ. τῷ πράγματι.
Εκ. 174. ὅσονπερ ὑμῶν ἄ. δὲ καὶ φέρω
1010. ἐγὰ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ά.,
Π. 234. ἀλλ' ά. μὲν εἰσιὼν τὴ τοὺ θεοὸς
899. τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἰμ' ὡς ἄ.
ἀχθόμενος. ΕΙ. 1209. ὅπλαν κάπηλος ά. προσέρχεται.
άχθος. Ι. 1056. καὶ κε γυνὴ φέροι ά., ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη*
Β. 9. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ά. ἐπ' ἐμαντῷ φέρων,
24. ἴνα μὴ ταλαιπωροῦτο μηδ' ά. φέροι;
'Αχιλλέα. Β. 912. 'Α. τω' ἡ Νιόβην, τὸ πρόσωνον οὐχὶ δεικνὸς,
'Αχιλλέων. Ι. 819. κάκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὸ δ' 'Α.
απομάττει.
'Αχιλλεύ. Β. 992. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' 'Α.'
Β. 1264. Φθιῶτ' 'Α., τὶ ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
'Αχιλλεύς. Β. 1400. βέβληκ' 'Α. δύο κύβω καὶ τέτταρα.
άχνην. Σ. 92. ἡν δ' οῦν καταμύση κὰν ᾶ., ὅμως ἐκεῖ
άχορ'. Γι. 360. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ᾶ. ἐκλέγει τ' ἀεί.
ἀχραδούστος. Εκ. 362. ὅστις ποτ' ἔστ' ἀνθρωπος, ἀ.
ἀχρὰς. Εκ. 355. ἀ. τις ἐγκλείσασ΄ ἔχει τὰ στίτα.
άχυρα. Α. 508. τοὺς γὰρ μετοίκους ἀ. τῶν ἀστῶν λέγω.
Γτ. 59. εἰς ἐκ καὶ χνοῦν.
ἀχορόν. Σ. 1310. κλητῆρὶ τ' εἰς ἀ. ἀποδεδρακότι.
ἀψάλακτος. Λ. 275. ἀπηλθεν ἀ., ἀλλ'
ἀψαμένας. Φ. 655. ἡμῶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἡδη τὰς λαμπάδας
ἀ. χρὴ
ἄψαντες. Β. 1338. ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ᾶ.
ἄψας. Φ. 567. ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας, ΜΝ. οὐ δὴ μὰ
αισύ γ΄ ᾶ.
ἀψευδοῦντες. Γτ. 591. ἀ.
ἀψικτος. Σ. 752. ἐν' ὁ κήρυς φησὶ, τίς ὰ.
ἀψίνοςς. Θ. 53. κάμπτει δὶ νέας ὰ. ἐπῶν.
άψομα. Θ. 1115. φέρε δεῦρό μοι τὴν χείρ', ἐν' ᾶ, κόρης'
ἀωρία. Εκ. 741. ἀ. νύκτωρ διὰ τὸν δρθριον νόμον
Γτ. 592. ἀ. θανάτφ ἀπέθανεν.
ἀωρίαν. Α. 23. οὐδ' οἱ πρυτάνεις ῆκουσιν, ἀλλ' ἀ.
ἀωροθάνατος. Γτ. 592. ἀ.

B

Βαβαί. Α. 808. τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώξονται; β.,
ΕΙ. 248. β. βαβαιὰξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Ο. 272. ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕ. β., καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
Α. 1078. β. νενεύρωται μὶν ήδε συμφορὰ
βαβαιάξ. Α. 64. σίγα. ΔΙ. β., ὡκβάτανα, τοῦ σχήματος.
Α. 1141. νίφει. β. χειμέρια τὰ πράγματα.
ΕΙ. 248. βαβαὶ β., ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Λ. 312. θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, β.
Β. 63. ἐτνους; β., μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
Βαβυλῶνα. Ο. 552. περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὁπταῖς ὅσπερ Β.
βάδην. Α. 535. ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων β.,
Λ. 254. χώρει, Δράκης, ἡγοῦ β., εἰ καὶ τὸν ἄμον ἀλγεῖς
βαδιεῖ. ΕΙ. 117. ἐκ κόρακας β. μεταμώνιος;
Λ. 899. χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ β. πάλιν;
Θ. 617. τὶ καρδαμίζεις; οὐ β. δεῦρ ὡς ἐμέ;
Επ. 855. καὶ ποῖ β. σὰ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
860. β. δὲ δειπνήσων ὅμως; ΑΝ. Β. τὶ γὰρ πάθω;
1083. οὐκ οἶσθα; β. δεῦρ. ΝΕΑ. ἀφέτω νύν μ' αὐτηί:
βαδιεῖται. Π. 495. ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων β. κοὐκ ἀπολείψει,
βαδιεῖταί. Εκ. 360. ὅποι β. μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
βάδιζ'. Α. 1140. τὴν ἀσπίδ' αίρου, καὶ β., ῷ παῖ, λαβών,
Ν. 860. ἀλλ' ίθι, β., ἵωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
Σ. 765. ἐκεῖσε μὲν μηκέτι β., ἀλλ' ἐνθάδε
Εκ. 1062. ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, Β. ἔνδον χεσεῖ.
Π. 1094. β.* ἐγὰ δὲ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.

βάδιζε. Α. 1086. β. τὴν κίστην λαβὰν καὶ τὸν χόα.

1. 724. ἰδοὸ, β., μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

1217. β. γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.

Σ. 180. β. βᾶττον. τἱ στένεις, εἰ μὴ φέρεις

Ο. 837. ἄγε νυν, σὸ μὲν β. πρὸς τὸν ἀξρα,

Λ. 243. σὸ μὲν β. καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,

Θ. 25. β. δευρὶ καὶ πρόσεγε τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδού,

269. β. τοἱνυν. ΜΝ. μὰ τὸν 'Απόλλω οῦκ, ῆν γε μῆ

Β. 272. ἰαῦ. ΔΙ. β. δεῦρο. ΕΑ. χαῖρ', ἄ δέσποτα.

Εκ. 144. σὸ μὲν β. καὶ κάθησ' οὐδὲν γὰρ εἶ.

483. ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῦ ποδοῦν ἐπικτυπῶν β.

867. β. τοἱνυν ὕστερος σὸ δ', ἄ Σίκων

1054. β. δεῦρο. ΝΕΑ. μηδαμῶς με περιίδης

1088. σιγῆ β. δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δι' ἀλλ' ὡς ἐμέ.

βάδιζέ. Θ. 485. ἐς τὸν κοπρῶν' οῦν ἔρχομαι.—β. νυν

βαδίζει. Ετ. 349. ὡς ἐς τὴν γῆν κύμασα κάτα καὶ ξυννενοφυῖα β.

βαδίζειν. Ν. 162. βία β. εὐθὸ τοὐρροπυγίου'

Ν. 964. εἶτα β. ἐν ταῖσιν όδοῖς εὐτάκτως ὡς κιθαριστοῦ

Σ. 232. νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης β.

ΕΙ. 1083. οὕστε ποιἡσεις τὸν καρκίνον ὁρθὰ β.

Λ. 134. ἐθέλω β.' τοῦτο μάλλον τοῦ πέους.

1068. σω β.,

1214. προαγορεύω μὴ β.

Θ. 1190. ἤδη β. ΤΟ. οὐκὶ πιλῆσι πρῶτά με;

1228. ὥσθ' ὥρα δῆτ' ἐστὶ β.

Εκ. 30. ὥρα β., ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως

85. ἡμεῖς β., ἐξ ἕω γενήσεται.

```
βαδίζειν. Εκ. 271. μέλλοι β. ἢ θύρας ἔκάστοτε.
Εκ. 352. ὥρα β. ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
675. ὥστε β. εἰς ἀλλήλους. ΒΛ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ
                                                 παραθήσεις;
    παραθησεις;

1013. ψήφισμα, καθ' ὅ σε δεῖ β. ὡς ἐμέ.

Π. 1040. ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον β. ΧΡ. φαίνεται.

Fr. 78, 1. ὥρα β. μοὐστὶ πρὸς τὸν δεσπότην

βαδίζεις. Εκ. 1135. ποῖ ποῖ β.; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δεῦπνον ἔρχομαι.
         Π. 84. αὐχμῶν β.; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
278. σὺ δ' οὐ β.; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
                       952. έχων β., ές τὸ βαλανείον τρέχε
     βαδίζετ'. Εκ. 277. ἐπερειδόμεναι β., ἄδουσαι μέλος
βαδίζετε. Λ. 125. τί μοι μεταστρέφεσθε; ποί β.;
βαδίζοις. Π. 97. ὧς τοὺς δικαίους δ' ἀν β.; ΠΛ. πάνυ μὲν οῦν
    βαδίζομεν. Ο. 42. διά ταῦτα τόνδε τὰν βάδον β.
βαδίζονθ'. Σ. 1401. Αίσωπον ἀπὸ δείπνου β. ἐσπέρας
βαδίζουσ'. ΕΙ. 840. τῶν πλουσίων οὖτοι β. ἀστέρων,
           Ο. 492. οἱ δὲ β. ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ τοῦτό γ'
 Ο. 492. οι δε β. υποσησαμένοι νυκτωρ. ΕΤ. εμε τουτο 

ξράτα.

βαδίζω. Β. 23. αὐτὸς β. καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὁχῶ,
Π. 227. καὶ δὴ β. τουτοδὶ κρεάδιον
414. καὶ μὴν β. ΒΛ. σπεῦδέ νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

βαδίζων. Α. 848. οὐδ' ἐντυχὰν ἐν τὰγορᾶ πρόσεισί σοι β.
Α. 1165. ἡπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἰππασίας β.,
Ν. 128. αὐτὸς β. ἐς τὸ φροντιστήριον.
          415. Εν τῆ ψυχῆ, καὶ μὴ κάμνεις μηθ' ἐστὰς μήτε β., Σ. 257. τὸν πηλὸν ἄσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις β. ΕΙ. 1253. πώλει β. αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις

    Λ. 610. ἐμαυτὸν ἐπιδείξω β. ἀς ἔχω.
    Β. 36. ἤδη β. εἰμὶ τῆσδ', οἱ πρῶτά με 716. νευ ξύλου β.

    βαδιοίμην. Π. 90. μόνους β. ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλον,
βαδιούμαι. Β. 179. ἐγὰ β. ΔΙ. χρηστός εἶ καὶ γεννάδας.
Εκ. 853. οὐκοῦν β. δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
βαδιοῦνται. Εκ. 625. φεὐξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ
     καλούς β.
βαδίσαιμι. Β. 135. οὐκ ἄν β. τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡ. τί δαί;
     βαδίσει. Π. 334. ἀκήκοἐν τι τῆ β. καὶ τῷ τάχει.
βάδισιν. Σ. 1171. μάλιστ' ἔοικα τὴν β. τῶν πλουσίων.
    βαδιστέ. Α. 394. καί μοι β. ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
βαδιστέον. Λ. 292. ἀλλ' ὅμως β.,
Β. 652. ἀνθρωπος ἰερός. δεῦρο πάλιν β.
656. β. τάρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
   656. β. ταρ εστιν επί τονοί παλίν.
658. τί τὸ πράγμα τουτί; δεῦρο πάλιν β.
Εκ. 711. β. τάρ ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοὶ,
875. ὁρθῶς ἔμοιγε φαίνεται β.
βαδιστικοῦ. Β. 128. νὴ τὸν Δῖ, ὡς ὄντος γε μὴ β.
βάδον. Ο. 42. διὰ ταῦτα τόνδε τὸν β. βαδίζομεν.
βάθος. ΕΙ. 140. τἱ δ', ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέση β.
Ο. 1715. ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς β. κύκλου
     βάθρα, Fr. 433. β., βαθράδια,
βαθράδια. Fr. 433. βάθρα, β.,
βαθράδια. Fr. 433. βάθρα, β.,
βαθνά N. 514. ἐς β. τῆς ἡλικίας
ΕΙ. 223. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον β.
βαθύκομα. Fr. 557. τῖς ὅρεα β. τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν;
βαθύκομα. Fr. 557. τῖς ὅρεα β. τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν;
βαθύκ Λουτε. Fr. 163, 1. εἰρὴνη β. καὶ ζευγάριον βοεικὸν, εἰ
βαθύς. Σ. 216. τὸν πατέρα. ΣΩ. τὶ λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὅρθρος β.
βαθυτάτην. Σ. 1193. πλευρὰν β. καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ
βαιά. Α. 2. ἡσθην δὲ β., πάνυ δὲ β. τέτταρα'
βαιάν. N. 1013. γλῶτταν β., πυγὴν μεγάλην,
βαίην. Ο. 1396. ἄμ ἀνέμων πνοαίσι β.
βαῖν. Α. 198. κὰν τῷ στόματι λέγουσι, β. ὅποι θέλεις.
βαῖνε. Θ. 956. ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα β.
Βάκι. Ι. 123. ὧ Β. Νὶ. τὶ ἔστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
Βάκιδος, Ι. 1003. οὺμοὶ μέν εἰσι Β. ΔΗΜ. οὶ δέ σοι τίνος;
Ι. 1004. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Β. γεραιτέρου.
Ο. 962. ὡς ἔστι Β. χρησμὸς ἀντικρυς λέγων
   Ι. 1004. Γλάνιδος, αδελφοῦ τοῦ Β. γεραιτέρου.
Ο. 962. ὡς ἔστι Β. χρησιμός ἄντικρυς λέγων
βακίζων. ΕΙ. 1072. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο β.
Βάκιν. ΕΙ. 1070. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Β. ἐξαπάτασκον,
ΕΙ. 1071. μηδὲ Βάκις θνητοὺς, μηδὶ αἴ Νύμφαι Β. αὐτὸν,
1119. ὥ παῖε ταῖε τὸν Β. ΙΕ. μαρτύρομαι.
Βάκις. Ι. 124. πολλῶ γ' ὁ Β. ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
ΕΙ. 1071. μηδὲ Β. θνητοὺς, μηδὶ αἴ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν,
Ο. 970. ἡνίξαθὶ ὁ Β. τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
βακκάοιδος. Γτ. 303. 3. καὶ β.
 Ο. 9/0. ηνιξαν ο Β. τουτο προς τον αερα. 
βακκάριδος. Fr. 303, 3. καὶ β. 
βακταρικροῦσα. Ο. 1629. β. ΗΡ. φηαὶν εῷ λέγειν πάνυ. 
βακτηρία. Α. 682. οἶς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἡ β.' 
Εκ. 543. ἄχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χὴ β.; 
Fr. Μ. Γηρ. 10. β. δὲ Περοὶς ἀντὶ καμπύλης. 
βακτηρία. Ν. 541. οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῷ β.
```

```
βακτηρία. Σ. 1296. ἐγὰ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος β.
Εκ. 150, διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῆ β.
546, καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῆ β.
 546. καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῆ β.

βακτηρίαις. Εκ. 276. ἐπαναβάλεσθε, κἦτα ταῖς β.

βακτηρίαν. Π. 272. ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ β. ἔχοντος;

βακτηρίας. Σ. 33. β. ἔχοντα καὶ τριβάνια:

Εκ. 74. Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ β.

509. β. ἄφεσθε΄ καὶ μέντοι σὰ μὲν

βακτηρίου. Α. 448. ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ β.

Fr. Μ. Γηρ. 10. πτωχικοῦ β.

Βάκχαις. Ν. 605. Β. Δελφίσιν ἐμπρέπων,

Βακχαις. Ν. 605. Β. Δελφίσιν ἐμπρέπων,

Βακχαις. Λ. 1312. ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἄπεο Β.
Βάκχαις. Ν. 605. Β. Δελφίσιν έμπρέπων,
Βακχάν. Λ. 1312. ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἄπερ Β.
Βακχέβακχον. Ι. 408. ἡπθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Β. ἄσαι.
βακχεί. Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης β.
ἐτελέσθη,
Βάκχειε. Θ. 988. σὰ κισσοφόρε Β.
Βακχείον. Λ. 1. ἀλλ' εί τις ἐς Β. αὐτὰς ἐκάλεσεν,
βακχείον. Β. 1259, τὸν β. ἄνακτα,
Βάκχειον. Α. 1284. ἔς μετὰ Μαινήσι Β. ἄνμασι.
 Βάκχιος, Β. 1259, τον β. ανακτα,
Βάκχιος, Λ. 1284, δε μετὰ Μαινάσι Β. δμμασε
Βακχίου, Α. 263, Φαλῆς ἐταῖρε Β.,
βακχίου, Εκ. 14, στοάς τε καρποῦ β. τε νάματος
βαλανεῖον, Ν. 837, οὐδ' ἐς β. ἦλθε λουσόμενος σὰ δὲ
Ν. 1054, πλῆρες τὸ β. ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Β. 952, ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ β. τρέχε

1279, ἔγὰ μὲν οῦν ἐς τὸ β. βούλομαι:
   βαλανείου. Π. 535. σὸ γὰρ αν πορίσαι τί δύναι άγαθὸν, πλήν
 ραλανείου. Π. 503. ου γαρ αν πορισαί τι συναί αγασον, πλην φόδων έκ β.
Π. 616. λιπαρός χωρών έκ β.
Ετ. 623. και κάμινον β.
βαλανείω. Ι. 1060. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν β.
Λ. 574. πῶς δή; φέρ' ἴδω. ΑΥ. πρώτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον ἐν β.,
  βαλανείων. Ι. 1401. κάκ τῶν β. πίεται τὸ λούτριον.
 Ν. 991. κάπιστήσει μισεῖν άγορὰν καὶ β. ἀπέχεσθαι βαλανεύς. Β. 710. ὁ πονηρότατος β. ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησι-
 τέφρου
Π. 955. ἀλλ' ὁ β. ἔλξει θύραζ" αὐτὸν λαβὼν
Fr. 383. β. δ' ἀθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.
βαλανεῦσι. Ι. 1403. πόρναισι καὶ β. διακεκραγέναι,
  βαλανεύσοντας. Λ. 837. φέροντας, ὥσπερ β.,
βαλανεύσω. ΕΙ. 1103. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κάγὰ μαυτῷ β.
βαλανῆς. Ο. 491. σκυτῆς, β., ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευτολυρασπι-
βαλανής. Ο. 491. σκυτης, β., αλφιταμοιβοί, τορνευτολοπηγοί:
βάλανον. Σ. 155. φύλατθ΄ όπως μὴ τὴν β. ἐκτρώξεται,
Σ. 200. καὶ τὴν β. ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν,
Λ. 413. ἐλθὼν ἐκείνη τὴν β. ἐνάρμοσον.
βάλανος. Λ. 410. ἡ β. ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
βαλάντια. Ι. 1197. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου β.
Λ. 1054. κόχομεν β.
      Λ. 1054. κάχομεν β.
  βαλαντιητόμοις. Β. 772. τοις λωποδύταις και τοις β.
  βαλαντίοις. Ο. 1107. άλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς β.
βαλάντιον. Fr. 464, 2. καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα β.
βαλαντίου. Ο. 157. οὖ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ β.
       Fr. 71. καὶ πόδα δὲ β.
βαλαντίφ. Ι. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἤδιστ' ἄν ; ἐπὶ β.; βαλβίδων. Ι. 1159. ἀφες ἀπὸ β. ἐμὲ τε καὶ τουτονί, Σ. 548. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ β. περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω βαλεῖν. Σ. 1254. καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ β., Σ. 1422. ἐκών ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ β. βαλεῖς. Α. 288, οὐ β., οὐ β.;
              595. καὶ β. τι μαλθακὸν,
βάλλ. Ν. 133. β. ἐε κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Σ. 835. β. ἐε κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Θ. 1079. β. ἐε κόρακας. ΕΥ. β. ἐε κόρακας.
Π. 782. β. ές κόρακας ώς χαλεπόν είσιν οι φίλοι
Fr. 80, 2. β. ές κόρακας, πόθεν αν λάσανα γένοιτό μοι ;
βάλλε. Α. 281. β. β. β. β.,
Ν. 1508, δίωκε, β., παίε, πολλων ούνεκα,
Σ. 1339. τάδε μ' ἀρέσκει β. κημούς.
βάλλει. Ν. 399. είπερ β. τοὺς ἐπιόρκους, πως οὐχὶ Σίμων' ἐνέ-
 πρησεν
βάλλειν. Α. 353. τον θυμον άνδρων ώστε β. καὶ βοῶν
βάλλετ'. Α. 331. β., εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερώ,
Βαλλήναδε, Α. 233. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τον ἄνδρα καὶ βλέπειν Β.
  βαλλήσεις. Σ. 1491 τάχα β.
  βαλλήσομεν. Σ. 222. ήδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις β,
βάλλουσ'. Ο. 525. β. ὑμᾶς, κάν τοῖς lepoïs
βάλλουσ. Ο. 525. Β. υμας, καν τοις ιεροις
βάλλουσα, Θ. 895. βάυζε, τούμον σώμα β. ψόγφ.
βάλλουσιν. Σ. 227. πηδώσι και β. ώσπερ φέψαλοι.
βάλλων. Α. 236. ὧς έγὼ β. ἐκεῦνον οὐκ ἄν ἐμπλήμην λίθοις.
Ν. 396. καὶ καταφρύγει β. ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
```

βάλοι. Α. 1173. τὸν μόρμαρον, εἶσειθ ἀμαρτῶν Β. Κρατῖνον. Βαλόντες. Σ. 408. ἀλλὰ θαἰμάτια Β. ὧε τέχιστα, παιδία, βάμμα Α. 112. Γου μή σε βάξα β. Σορδοσικόν ΕΙ, 1174. Το Εκτίνό φησιν είναι β. Σαρδοσικόν 1176. τηνικαΐν' αίνδι βέβασται β. Κυζικηνικόν βαυτόμενος. Ι. 523. καὶ λυδίζαν καὶ ψηνίζαν καὶ β. βατραχείοις βαπτός. Ο. 287. & Πόσειδον, δτερος αξί τις β. δρους οδτοσί. βάπτουσι. Εε. 216. β. θερμφ κατά τον άρχαδον νόμου βαπτών. Π. 530. οδό' Ιματίων β. δαπόνως κοσμήσω τοικιλο-Βάραθρον. Ι. 1862. άρας μετέωρου ές το β. έμβαλώ, Ν. 1450. τον έμβαλείν ἐι τὸ β. Β. 574. έγω δ' άν ές τὸ β. λμβάλοιμί σε Π. 1109. ἀναξάνανται ἐι τὸ β. ἐμβαλεῖν. Fr. 309, 8. χιτῶνα. β., ἔγεναλον, κομμότροον βάραθρόν. Π. 431. οδικον ἐπέλοιτον τὸ β. σαι γίγνεται; βαρβαροπί. Ετ. 45. ή που απτά στοίχουν εκεράζονται τι β. βάρβαροι. Α. 77. οί β. γάρ άνδραι ήγουσται μένουν ΕΙ. 411. οί β. θέουσι, δεά τοῦτ' εἰεύτων Ο. 1520. άναι θυηλών οἱ δὲ β. θεοὶ 1525. είσιν γάρ έτεροι β. θεοί των ει 1526. άναθεν θμών: ΠΡ. οδ γάρ είσι β., 1700. Β. δ' είσιν γένος. βαρβάροις. Σ. 1145. πίδεν, διγάδ'; Διλά τοῦτο τοῖσι Β. Ο. 1528. δεομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῦς Β. βαρβάροισι. Σ. 1089. ώστε παρά τοῦ β. πανταχοῦ καὶ νῦν έτι ΕΙ. 408. τοῦς β. προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα. Β. 724. ἐν τε τοῦς Ἑλλησι καὶ τοῦς β. πανταχοῦ, βάρβαρον, Θ. 1051. του β. έξολέσειεν. Θ. 1171. του β. δε τούτου αυτός πείθε σύ. Β. 682. ἐτὶ β. ἐζομένη τέταλον βάρβαρος. Ν. 492. ἀνθρωποι ἀμαθὴς οὐτοσὶ καὶ β., Σ. 1078. ἀφελῆσαν ἐν μάχωσιν, ἡνἰκ' ἦλθ' ὁ β., Θ. 1129. ἀλλ' οὐκ ἀν ἐνδέξαιτο β. φύσις. Θ. 1129. ἀλλ' οὐκ ἀν ἐνδίξαιτο β. φόσια.
Βαρβάρους. Ο. 199. ἐγὰν γὰρ αὐτοὺτ β. ὅντας πρὸ τοῦ
Βαρβάρους. Α. 107. εἰ προσδοκῶσι χροσὸν ἐκ τῶν β.
Α. 168. ἐν τῷ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑτ' ἀνδρῶν β.;
Σ. 439. περιορὰς οὅτω μ' ὑτ' ἀνδρῶν β. χειρούμενον,
Α. 1133. ἐχθῶν παρόστων β. στρατεύμασον
Θ. 1098. ὧ θεοὶ, τὸ' ἐς γῆν β. ἀρίγμεθα
Βαρβαρώτατον. Ο. 1573. ἐὐρακα πάντων β. θεῶν.
Βαρβιτίζειν. Ετ. 594. β.
Βάρβατος. Θ. 137. τἰς ἡ τάραξει τοῦ βίου; τί β.
Βαρβός. Ετ. 320. β.
Βαρείαι. Ν. 377. κοτακρημνάμεναι πλάρεις δμβρου δι' ἀνάγκην,
είτα β. βαρείας. Α. 371. εστακρημνάμεναι πληρείς δμέρου δ είτα β. βαρείας. Α. 1210. τάλας έγὰ ξυμβολής β. βαρίως. Ν. 716. μή ναν β. άλγει λίαν. Σ. 114. δ γάρ υίδε αὐτοῦ τὴν νόσον β. φέρει. 158. σὰ δὲ τοῦτο β. ἀν φέροις; ΦΙ, δ γάρ θεὸς Θ. 385. β. φέρω τάλαινα πολὸν ήδη χρόνον 474. β. τε φέρομεν, εὶ δὰ ἡμῶν ἡ τρία Β. 26. φέρων γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΕΑ, β. πάνυ. 803. ή που β. οίμαι τὸν ΑΙσχύλον φέρειν. Εκ. 175. τὰ τῆι πόλεων ἄπαντα β. πράγματα. βάρος Α. 255. πορμοῦ τοσουτονὶ β. πραγματα. βάρος Α. 255. πορμοῦ τοσουτονὶ β. χλωρᾶς φέρων ἐλάας. Α. 338, ὡς τριτάλωντον τὸ β., Β. 27. ούκουν τὸ β. τοῦθ', δ σὸ φέρεις, ούνος φέρει; 941. Ισχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὰν καὶ τὸ β. ἀφείλον 1367. τό γέρ Β. νέν βασανεί τῶν βημάτων. Fr. 130, 1. ήμουν άγρουν β. βαρύ. Δ. 713, ἀλλ' αλσχρόν είτεῖν καὶ σιωτήσαι Β. βαρυαχίες. Ο. 1750. Ε΄ χθόνιαι β. δμβροφόροι θ' άμα βρονταὶ, βαρυαχίος. Ν. 277. πατρὸς ἀπ' 'Ωκτανοῦ β. βαρύβρομον. Ν. 284. καὶ πόντον κελάδοντα β.; βαρύβρομος. Ν. 313. καὶ Μοῦσα β. αὐλῶν. βαρυβαιμονούντων. Ι. 558. καὶ β., βαρυβαιμονούντων. Ι. 558. καὶ β., βαρυβαίμων. Εκ. 1102. ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; β. μὲν οἶν βαρύνεται. Α. 220. καὶ παλαιφ λακρατίδη τὸ σκέλος β., Βαρυστάθμων. Β. 1397. ΔΑΑ΄ έτερον αὐ (ήτει τι τῶν β., βαρύτατον. Β. 1394. θάνατον γὰρ εἰσέθηκε β. κακῶν. βασανιεί. Β. 1367. τὸ γὰρ βάροι νῷν β. τῶν βημάτων. Βασανιείν. Β. 802. κατ έτοι β. φησι τὰι τραγφδίαι. βασανιείκ. Β. 642. τῶι οἶν β. νῶ δικαίωι; ΑΙ. ραδίων Βασανιείκ. Β. 642. τῶι οἶν β. νῶ δικαίωι; ΑΙ. ραδίων Β. 1123. καὶ υτῶν αὐτοῦ β.; ΕΥ. πολλοὺι πάνυ. βασάνιζ. Β. 625. μὴ δῆν ἔμοιγ. υῦτω δὲ β. ἀπαγαγών. βασάνιζε. Σ. 547. τῆι ἡμετέραι ἀι οὐδεμιᾶι ἡττων ἐστὶν β. Β. 616. β. γὰρ τὸν παίδα τουτοῦ λαβῶν, βασανίζειν. Ι. 513. καὶ β., ἀν οὐχὶ πόλαι χορὸν αἰτοῖη καθ' Baravilar. I. 629. Ipi ph B. delivator for. et 31 ph. Baravilar. B. 618. enl vár B.; EA. várra releve, ir exigence Baravilar. A. 647. Tre enl Baravela, Anesayeviar rips πριοβείαν Β., Βασανίσαι. Εκ. 523. ένδι γκ. ΠΡ. καὶ μὴν Β. τευνί γέ σοι βασώνισον. Ι. 1212. ξύλλαβε σιωτή, καί β. άττ' ένι, βασωνιστίον. Λ. 477. οὐ γὰρ ἐτ' ἀνειτία τάδ', ἀλλὰ β. βασωνίστρια. Β. 526, ἐνθεν δὴ στοματικργὸε ἐνῶν β. λέστη βασωνιῶ. Λ. 110. ἀλλ' ἄπιθ' ἐγὼ δὲ β. τοῦτον μόνοι. Β. 626. ἀπελθ'. ἐγὼ γὰρ β. ταύτην καλῶν Β. 1121. πρώτιστον αὐτοῦ β. τοῦ δεξιοῦ. Ex. 748. på tör Horeidő cödénoté y', dlilá 8. βάσανον. Θ. 801. β. Ιώμεν, πότεροι χείρους. ήμεις μέν γάρ φαμεν όμας βάσανός. Θ. 800. ύμων έσμεν πολύ βελτίουν: β. τε πάρεστων Ιδέσθαι. βασιλία. Α. 65. ἐπέμφαθ' ήμαι ώι β. τον μέγαν, Α. 102. πέμφειν Β. φησίν όμιν χροσίον. Βασιλεί. Ι. 478. καὶ πάνθ' à Μήδοις καὶ β. ξυνόμεντε, Ο. 565. κθυ Δεί θύη β. αρεόν, βασιλείε έστ έρχιλου δρους, βασίλει. Α. 50. έτει τετόρτω δ' έτ τὰ β. ήλθομεν Βασίλεια. Ο. 1537. τὰ ἐστιν ἡ Β.; ΠΡ. καλλίστη κόρη, βασίλεια. ΕΙ. 974. ὧ σεριστάτη β. θεὰ, βασίλεια. Ο. 478. ὧι πρεσβιτάτων αὐτῶν ὅντων ὑρθῶς ἐσθ' ἡ Β.; βασίλειαν. Β. 382. άγε τῦν ἐτέραν έμναν ίδέαν τὴν καρπο φόρον β., Βασίλειαν. Ο. 1634. την δὶ Β. την κόρην γιναῖκ' ἰμοὶ Ο. 1687. ἴνα την Β. καὶ τὰ κάντ' ἐκεῖ λάβηκ 1780. airdv sal rijv B. 1753. και πάρεδρον Β έχει Δούς. Βασίλειάν. Ο. 1536. καὶ τὴν Β. σοι γυναϊκ' έχειν τοδφ. βασιλείαν. Ο. 549. εἰ μὴ κομιούμεθα ταντὶ τρύπφ τὴν ἡμέτίραν β. βασιλείας. Σ. 546. άλλ' & περί τῆς πάσης μέλλων β. ἀντελογήσειν Σ. 549. της ημετέρας ώς οὐδεμιᾶς ήττων ἐστὰν β. βασίλειον. Εκ. 685. την β. δειπνήσοντας τὸ δὲ θῆτ' ἐς την παρά ταύτην, βασιλεύ. Ι. 1333. χαϊρ', & β. τῶν 'Ελλήνων καί σοι ξυγχαίρομεν ήμεις. 2. ὧ Ζεῦ β., τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον 153. ὧ Ζεῦ β., τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν. Σ. 625. ὧ Ζεῦ β. Ο. 223. ὧ Ζεῦ β. Β. 1278. ὧ Ζεῦ β., τοῦ φθέγματος τοὺρνιβίου Β. 1278. ὧ Ζεῦ β., τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον. Π. 1095. ὡς εὐτόνως, ὧ Ζεῦ β., τὸ γράδιον βασιλεύει Ν. \ 828. \ Δίνος Β., τον ΔΙ εξεληλακώς. βασιλεύειν. Ο. 610, αίβοι, ώς πολλώ κρείττους ούτοι του Δεός ήμῶν Β. βασιλεύοι. Ο. 508. ἦρχον δ' οῦτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εῖ TIS KOL B. βασιλεύοντας. Β. 1063, πρώτον μέν τους β. βάκι άμπισχών, Εν EXELVO βασιλευόντων. Ο. 562. ως δρείθων Β. θύειν δρείσι το λοιπόν-βασιλεύς. Α. 98. άγε δή σύ, β. άττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον Α. 113. β. δ μέγας ήμιν ἀποπέμψει χρυσίον; 647. ὅτε καὶ β., Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων. 1224, ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε' ποῦ 'στιν ὁ β.; Ο, 486. διά ταυτ' άρ' έχων καὶ νων ώσπερ β, δ μέγας διαβάσκες 504. Αλγύπτου δ' αῦ καὶ Φοινίκης πάσης κύκκυξ β. ἢν' 515. ἀετὸν ὅρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, β. ὧν 568. κὰν Διὶ θύη βασιλεῖ κριὸν, β. ἐστ' ὁρχίλος ὅρνις, Π. 170. μέγας δὲ Β. οὐχὶ διὰ τοῦτον κομά; Fr. M. Δαιτ. 9, 1. ἐπιδείπνιον β. θέαν βασιλεύσεις. Ι. 1087. αΙετός ώς γίγνει καὶ πάσης γῆς Β. βασιλεύων. Ν. 381. ὁ Ζεὺς οὐκ ὢν, ἀλλ' ἄντ' αὐτοῦ Δίνος Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ, καὶ κατέδειξέν γ' οὖτος πρῶτος β.
 514. ὁ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῶν β. βασιλέως. Α. 61. οἱ πρέσβεις οἱ παρά β. Α. 62. ποίου Β.; άχθομαι γω πρέσβεσι 94. δ β. όφθαλμός. ΔΙ. ἄναξ Ἡράκλεις 124. τον β. όφθαλμόν ἡ βουλὴ καλεί βασιλής. Ο. 467. οξτινές ὅντες πρότερον β. ΧΟ. ἡμεῖς β.; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς βασιλιναθ, Ο. 1678. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα β. βάστιν Θ. 968. πρώτον εὐκύκλου χορείας εἰφνῶ στήσαι β. βάστιν, Θ. 885. δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἐλεᾳ, καὶ β., βασκάνιον. Fr. 510, 2. β. ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως. βάσκανος. I, 103. ἐπίπαστα λείζας δημιόπραθ' δ β.

```
βάσκανος. Π. 571. άλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδεν, καίπερ σφόδρα
                               β. οὖσα,
 βάσκετ'. Θ. 783. β., ἐπείγετε πάσας καθ' όδοὺς,
βατιδοσκόποι. ΕΙ. 810. Γοργόνες, ὀψοφάγοι, β., ἄρπυιαι,
βατίζειν. Ο. 1681. εἰ μὴ β. ὥσπερ αὶ χελιδόνες.
βατίς. Fr. 302, 4. β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. α. οὐδὲ β.; β. οὕ φημ'
 έγώ.
βατίσιν. Σ. 510. οὐδὲ χαίρω β. οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἤδιον ἄν
  Βάτος. Fr. 593. ή β.
 βατραχείοις. Ι. 523. καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος β.
βατραχίδα. Ι. 1406. ἔπου δὲ ταυτηι ὶ λαβὰν τὴν β.:
βατράχους. Ν. 881. κἀκ τῶν σιδίων β. ἐποίει πῶς δοκεῖς.
 βατράχων. Β. 207. Β. κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δή. 
Βάττου, Π. 925. τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Β. σίλφιον, 
βάυζε. Θ. 895. β., τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγφ. 
βαθζων. Θ. 173. παῦσαι β. καὶ γὰρ ἐγὰ τοιοῦτος ἡ
 βανκίδες. Fr. 311. β.,
βάψας. Fr. 16. ἐθέλω β. πρὸς ναυτοδίκας πλεῖν ἐξαίφνης...
βάψομαι. Λ. 51. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὰ θεὰ 'γὰ β.
 βάψω. Α. 112. ἵνα μή σε β. βάμμα Σαρδιανικόν
βάψω. Α. 112. ίνα μή σε β. βάμμα Σαρδιανικόν 
βδείν. Α. 256. σοῦ μηδὲν ἤττον β., ἐπειδὰν ὄρθρος ἥ. 
βδείνε. ΕΙ. 151. μὴ β. μηδὲ χέζεθ ἡμερῶν τριῶν 
Βδελυκλέων. Σ. 134. ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἰεῖ γε τῷδὶ Β., 
Σ. 137. οἴμοι. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Β. ἀνίσταται. 
372. ἀλλὰ τηρώμεσθ ὅπως μὴ Β. αἰσθήσεται. 
βδελυρέ. Ι. 304. ὧ μιαρὲ καὶ β. καὶ κατακεκρῶκτα, τοῦ σοῦ 
θοάσος και δεράσος ...
     θράσους
ΕΙ. 182. ὧ β. καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
     Β. 465. ὦ β. κάναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
 Π. 1069. μὰ τὴν ᾿Αφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ΄, ὧ β. σύ. 
βδελυρόν. Ι. 193. ἀλλ΄ εἰς ἀμαθῆ καὶ β. ἀλλὰ μὴ παρῆς 
βδελυρός. Α. 287. τοῦτ᾽ ἐρωτῆς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ β.,
Ν. 446. β., ψευδών συγκολλητής,
Σ. 914. δ β. οὖτος. ΞΑ. κού μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
Π. 993. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' δ β. τὸν νοῦν ἔχει
βδελυρώτερος. Ι. 134. κρατεῖν, ἔως ἔτερος ἀνήρ β.
βδελύττει. ΕΙ. 395. εἶ τι Πεισάνδρου β. τοὺς λόφους καὶ τὰς
 όφρῦς.
βδελύττεται. Ι. 1288. ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα β.,
 βδελύττεται. 1. 1288. ἴν' ἐξεμέσω' β. γὰρ τοὺς λόφους.

Ι. 1157. β. σφὸ, καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.

Ν. δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ β.,

Ο. 126. ἥκιστα' καὶ τὸν Σκελλίου β.
 151. β. τον Λέπρεον ἀπό Μελανθίου.
βδελλύττομαί. Ο. 1501. οίμ' ώς β. σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς
                              ποιεί;
 βδελυττόμενος. Α. 599. ταθτ' οδυ έγὰ β. ἐσπεισάμην,
 βδελύττου. Ι. 252. καὶ β., καὶ γὰρ ἡμεῖε, κὰπικείμενος βόα:
βδελυχθείς. Σ. 792. κὰτα β. ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα:
βδεόμενοι. Ι. 900. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς β. δήπου 'γένεσθε πυρροί;
βδέοντες. Ι. 898. β. ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οὶ δικασταί.
 βδέουσα. Π. 693. ὑπὸ τοῦ δέους β. δριμύτερον γαλῆς.
βδέω. Π. 703. τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ' οὐ λιβανωτὸν γὰρ β.
βδύλλεθ'. Λ. 354. τί β. ἡμᾶς; οὕ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
 βδύλλει. Ι. 224. δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης β. λεώς 
βέβαιον. Λ. 1017. ἐξὸν, ὧ πυνηρὲ, σοὶ β. ἔμ' ἔχειν φίλην ;
Fr. 498, 1. β. ἔξεις τὸν βίον δίκαιος ὧν
 βεβαίους. Π. 836. δυτως β., εί δεηθείην ποτέ·
βεβαλάνωκε. Εκ. 361. νῦν μὲν γὰρ οὕτος β. τὴν θύραν,
Fr. 259 a. οὐδεὶς β. τὴν θύραν
βεβαλανωμένον. Εκ. 370. διαρραγέντα μηδὲ β.,
βεβαλανωμένου. Εκ. 370. διαρραγώντα μηδέ β., 
βεβαλάνωται. Ο. 1159. καὶ β. καὶ φυλάττεται κύκλω, 
βέβαπται. ΕΙ. 1176. τηνικαῦτ' αὐτὸς β. βάμμα Κυζικηνικόν 
βεβασανισμένα. Fr. 344, 9. τριταῖα πολυτίμητα β. 
βέβηκε. Εκ. 913. γάρ μοι μήτηρ ἄλλη β. 
βεβηκώς. Ι. 1039. ὥστε περὶ σκύμνοισι β.: τὸν σὰ φύλασσε, 
βεβινηκας. Θ. 35. καὶ μὴν β. σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ῖσως. 
βέβληκ'. Β. 1400. β. 'Αχιλλεὸτ δύο κύβω καὶ τέτταρα. 
βέβληκ'. Α. 171. διοσημία 'στὶ καὶ δαγές β. με.
 βέβληκέ. Α. 171. διοσημία 'στι και βανίς β. με.
βεβουλευμένα. Εκ. 172. τυχεῖν κατορθώσασα τὰ β.
βεβούλευται. Α. 513. τί β. περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῆ στήλη
                              παραγράψαι
βεβρωκότες. Σ. 462. είπερ έτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους β.
βεβυσμένον. Α. 463. δός μοι χυτρίδιου σφογγίω β.
Θ. 506. ῖνα μὴ βοώὴ, κηρίω β.
βεκκεσέληνε. Ν. 398. καὶ τῶς, δι μῶρε σὰ καὶ Κρονίων ὅζων
 καὶ β.
βελέκων. Fr. 595. καὶ τῶν β.
 βελέων. Σ. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακών, σκευήν β.
                             άλεωρήν.
```

```
Βελλερεφόντας. Β. 1051. κώνεια πιείν, αλοχυνθείσας διά τούς
σούς Β.

Βελλερεφόντης. Α. 427. ἃ Β. εἶχ' ὁ χωλὸς οὐτοσί;
Α. 428. οὐ Β. ἀλλὰ κάκεῖνος μὲν ἦν

Βελονοπώλης. Π. 175. ὁ Β. δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;
βέλος. Α. 345. ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ β.
Ο. 1714. πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς β.
βέλτιον. Ν. 589. ἄττ' ἀν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ β. τρέπειν.
Ν. 594. ἐπὶ τὸ β. τὸ πρῶγμα τῷ πόλει συνοίσεται.
ΕΙ 448. Γκ' ἐμπρῶς β. ἐπὸπρῶγμα τῷ πόλει συνοίσεται.
Ν. 594. ἐπὶ το β. το πρωγμα τη πολει συνοισεται.
ΕΙ. 448. Γν' ἐμπολᾶ β., ἐπιθυμεϊ μαχῶν,
Θ. 774. γράφων διαρρίπτοιμι; β. πολύ.
Εκ. 475. ἄπαντ' ἐπὶ το β. ἡμῖν ξυμφέρειν.
Π. 595. εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν β. φησὶ γὰρ αὕτη βελτίον'. Ι. 861. ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον β. ὅστις εἶς ὧν Ν. 1050. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους β. ἄνδρα κρίνω.
βελτίονα. Π. 105. ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους β.:
βελτίονα. Π. 558. οὐ εγρυώσκους ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω
 βελτίονας. Π. 558. οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω β.
                          άνδρας
 βελτίονες. Α. 1078. Ιὰ στρατηγοί πλείονες ή β.
Εκ. 214. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους β.
 βελτίους. Α. 650. τούτους γάρ έφη τοὺς ἄνθρωπους πολύ β.

    γεγενήσθαι
    800. ὑμῶν ἐσμὲν πολὸ β. βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.

            810. ούτως ήμεις πολύ Β. των ανδρών εύχόμεθ' είναι.
 Β. 1009. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι β. τε ποιοῦμεν Π. 576. ὅτι β. αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα βέλτισθ', Εκ. 152. λέγειν τὰ β., ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·
 Π. 3. ἡν γὰρ τὰ β. ὁ θεράπων λέξας τύχη, βέλτιστ'. Θ. 1008. ταυτί τὰ β. ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
 Fr. 445 a, 2. εἰ μὴ τὰ β. ἔλαχεν; ἐν δέ σοι φράσω,
βέλτιστα. Α. 658. οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ β.
                           διδάσκων
    οιοισκών.

Λ. 34. β. τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.

Θ. 307. σαν τήν τ' ἀγορεύουσαν τὰ β. περὶ τὸν

Β. 277. ἄγε δὴ, τἱ δρῶμεν; ΞΑ. προῖέναι β. νῷν

Εκ. 1122. ὥστ' ἐστὶ πολὺ β., πολὺ δῆτ', ὧ θεοί.
 βέλτιστε. Α. 929. ένδησον, ὧ β., τῷ
    Α. 949. άλλ', ὧ ξένων β., καὶ
Ι. 622. ὥστ' ἀκούσαι. πρὸς τάδ', ὧ β.
Σ. 233. ὧ Στρυμόδωρε Κυνθυλεῦ, β. συνδικαστῶν,
2.255. ω Στριμοωρέ Κονσυλευ, Β. συνακαστως, 
387. οὐδὲν πείσει: μηδὲν δείσης. ἀλλ', ὧ β., καθίει 
Π. 631. τί δ' ἔστιν ὧ β. τῶν σαυτοῦ φίλων; 
1172. τί δ' ἔστιν, ὧ β.; ΙΕ. τί γὰρ ἀλλ' ἡ κακῶς; 
βέλτιστον. Ι. 83. β. ἡμῦν αξμα ταύρειον πιεῦν.
     Ν. 418. καὶ Β. τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
 βέλτιστόν. Β. 322. β. έστιν, ως αν είδωμεν σαφως.
Π. 67. και μήν δ λέγω β. έστ', ὧ δέσποτα.
βέλτιστος. Ι. 765. β. ανήρ μετὰ Λυσικλέα και Κύνναν και
Σαλαβακχώ, βελτίω. Σ. 986. 10', ἄ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ β. τρέπου. Π. 1149. τὰ γὰρ παρ' ὑμιν ἐστι β. πολύ. βέμβικα. Ο. 1462. β. καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
 βέμβικες. Σ. 1530. ρίπτε σκέλος οὐράνιον Β. ἐγγενέσθων,
βεμβικιᾶν. Ο. 1465. οἶσί σε ποιήσω τήμερον β.
βεμβικίζωσιν. Σ. 1517. ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν β.
                           ξαυτούς.
 βέμβικος. Ο. 1461. β. οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕ. μανθάνω
βεμβράσιν. Fr. 179. ταῖς πολιόχρωσι β. τεθραμμένη
βένθεσιν. Β. 666. ἀλὸς ἐν β.
 Βερέσχεθοί. Ι. 635. Β. τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
βῆ. Fr. 562. θύειν με μέλλει καὶ κελεύει Β. λέγειν.
βῆμα. Ι. 77. τοσύνδε δ' αὐτοῦ β. διαβεβηκότος
     Εκ. 677. τὸ δὲ β. τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατήρας
                           καταθήσω
 βήματος. Π. 382. δρώ τιν' ἐπὶ τοῦ β. καθεδούμενον,
βήτ'. Εκ. 684. καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ β. ἐπὶ τὴν στοιὰν
                          ἀκολουθεῖν
 βήττων. Fr. 548. ϊν' ἐπαγλαίση τὸ παλημάτιον καὶ μὴ β.
                          καταπίνη.
βία. Α. 987. ἐξέχει θ' ἡμῶν β. τὸν οἴνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
Ι. 363. ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν β. κυκήσω.
Ν. 162. β. βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου
232. οὐκ ἄν ποθ' εὖρον οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ β.
Λ. 160. ἐἀν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον β.
           225. Εὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται β.,
     Θ. 844. άλλ' ἀφαιρεῖσθαι Β. τὰ χρήματ', εἰπύντας τοδί.
     Fr. 237, 1. πολλαί των άλεκτρυόνων β.
βιάζηται. \left\{ \stackrel{\Lambda.}{\stackrel{}{\stackrel{}}}\stackrel{225.}{\stackrel{}{\stackrel{}}}\right\} έὰν δέ μ' ἄκουσαν β. βία,
βιάζομαι. Θ. 890. φάρει καλυπτός, δι ξένη; ΜΝ. β.
```

```
44
  βιαίως. Β. 1101. δταν δ μέν τείνη β.,
  Β. 1142. αὐτοῦ β. ἐκ γυναικείας χερὸς βίαν. Α. 73. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς β. ἐπίνομεν
βίαν. Α. 73. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς β. ἐπίνομεν Σ. 443. πρὸς β. χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι 1080. ἐξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς β. τάνθρήνια, 1245. χρήματα καὶ β. Α. 163. οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονή τοῖς πρὸς β. Β. 1457. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς β. Εκ. 467. ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς β. ΧΡ. τι δρᾶν; 471. τὸ πρὸς β. δεινότατον. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῆ πόλει βίας. Ν. 164. τὸν προκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ β. τοῦ πνεύματος. βιάσεται. Π. 1092. οὐ γὰρ β. ΝΕ. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις. βιασθείς. Fr. 91. νόσω β. ἡ φίλων ἀχηνία. βιβλία. Ο. 1288. κᾶπειτ' ἀν ἄμα κατῆραν ἐς τὰ β.* Β. 1409. ἐμβὰς καθήσθω συλλαβὰν τὰ β.*
 Β. 1409. ἐμβὰς καθήσθω συλλαβῶν τὰ β.*
βιβλιδάριον. Fr. 596. β.
βιβλίον. Ο. 974. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λάβε τὸ β.
      Ο. 976. καὶ σπλάγχνα διδόν' ένεστι; ΧΡ. λάβε τὸ β.
             980. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡ. λάβε τὸ β.
                              οὐδὲν λέγειν οΊμαί σε. ΠΕ. λάβε τὸ β.
186. ουδέν λεγείν όιμαι σε. Π.Ε. Ιάβε το β.
1024. ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον β.
1037. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ β.;
Β. 1114. β. τ' ἔχων ἔκαστος μανθάνει τὰ δεξιά:
Ετ. 418. τὸν ἄνδρα τόνδ' ἡ β. διέφθορεν,
βιβλίων. Β. 943. χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ β. ἀπηθῶν:
βινεῖν. Λ. 934. μὰ Δί' οὐ δέομαι 'γωγ', ἀλλὰ β. βούλομαι.
Λ. 1180. β. ἄπασιν; ΛΑ. τοῖσι γοῦν ναὶ τὰ σιὰ
     Β. 740. δστιε γε πίνειν οίδε καὶ β. μόνον;
Β. 740. δστις γε πίνειν οίδε καὶ β. μόνον;
Εκ. 468. β. ἐαντάς. ΧΡ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα;
706. ἐψήφισται προτέροις β.,
1090. ψήφισμα, β. δεῖ με διαλελημμένον
1099. β. δλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
βινεῖσθαι. Θ. 50. πράμος ἡμέτερος. ΜΝ. μῶν β.;
βινεῖται. Εκ. 525. τἱ δ'; οὐχὶ β. γυνὴ κάνευ μύρου;
βινεσκόμην. Ι. 1242. ἡλλαντοπώλουν καὶ τι καὶ β.
βινῆς. Εκ. 470. δρᾶ ταῦθ', ἴν' ἀριστᾶς τε καὶ β. ἄμα.
βινήσας. Ο. 796. εἶτα β. ἐκείθεν αὖθις αὖ καθίζετο.
βινήσσιεν. Α. 1092. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλειβθένη β.
  βινήσομεν. Λ. 1092. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη β.
 βινήσω. Λ. 954. οίμοι τί πάθω; τίνα β.,
βινητιώμεν. Λ. 715. β., ή βράχιστον τοῦ λόγου.
 βινοίη. Α. 1052. Ίνα μη στρατεύοιτ', άλλά β. μένων,
 βινούμεναι. Εκ. 228. β. χαίρουσιν ώσπερ καὶ πρό το
 βινουμένους. Ι. 877. έπαυσα τοὺς β., τον Γρύττον εξαλείψας.
Ι. 879. παῦσαί τε τοὺς β.; κοὺκ έσθ' ὅπως ἐκείνους
 βινουμένω. Fr. p. 509. κείσεσθον ώσπερ πηνίω β.,
βινών. Λ. 966. καὶ μὴ β. τοὺς ὅρθρους.
βινώσ'. Ο, 560. σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ β. ἔτ'
                               ἐκείνας.
βιοθρέμμονα. Ν. 570. Αθέρα σεμνότατον, β. πάντων βίον. Ι. 391. άλλ' όμως ούτος τοιούτος ῶν ἄπαντα τὸν β., Ι. 1101. κριθὰς ποριῶ σοι καὶ β. καθ' ἡμέραν. Ν. 463. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτάτον β. ἀνθρώπων
                               διάξεις.
   διάξεις.

838. ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν β.

5. 506. ζῆν β. γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω

706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο β. πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἄν.

1113. πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν β.

ΕΙ. 439. μὰ Δι', ἀλλ' ἐν εἰρήνη διάξειν τὸν β.,

589. πᾶσιν ὅπόσοι β. ἐ-

110. Το ἐκτοῦ Ελείνου πορίνεινον τὸν β. ἡμῦν.
               1108. ὧ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν β. ἡμίν.
    1212, ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν β.
Ο. 41. ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν β.
            161. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων β.
586. ἢν δ΄ ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ β., σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
             732. εὐδαιμονίαν, β. εἰρήνην,
    Λ. 217. δοίκοι δ΄ ἀταυρώτη διάξω τὸν β. 218.
     Β. 706. εί δ' εγώ δρθός ίδειν β. ανέρος ή τρόπον όστις έτ'
                               οιμώξεται,
   ολμώξεται,
1215. ἡ γὰρ πεφυκῶυ ἐσθλὸς οὐκ ἔχει β.,
Εκ. 240. εὐδαιμονοῦντες τὸν β. διάξετε.
563. τουτὶ ποιήσης μηδ' ἀφέλη μου τὸν β.
Π. 34. ἤδη νομίζων ἐκτετοξεύσθαι β.,
197. ἡ ψησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν β.
534. διά τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν β. ἔξει.
548. σὸ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν β. εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ'
                              ὑπεκρούσω.
            555. ώς μακαρίτην, & Δάματερ, τὸν β. αὐτοῦ κατέλεξας,
751. οὶ γὰρ δίκαιοι πρότερον δντες καὶ β.
```

```
βίον. Π. 755. οὐκ ἐκ δικαίου τὸν β. κεκτημένοι,

    Π. 831. εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν β.
    922. ζὴν ἀργός; ΣΥ. ἀλλὰ προβατίου β. λέγεις,
    969. ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν β.

 Fr. 498, 1. βέβαιον έξεις τον β. δίκαιος ών 560, 1. τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον β. βίος. Ν. 43. ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος β., Ο. 155. οὖτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων β.;
      1452. παππφος δ β. συκοφαντείν έστί μοι.
Εκ. 610: νῦν δ', έσται γὰρ β. ἐκ κοινοῦ, τὶ τὸ κέρδος μὴ
                               καταθείναι;
      Π. 500. ών μεν γάρ νῦν ἡμῖν ὁ β. τοῖς ἀνθρώποις διάκειται, 551. ἀλλ΄ οὐχ οῦμὸς τοῦτο πέπονθεν β. οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε
                               μέλλει.
              552. πτωχοῦ μέν γὰρ β., δν σὰ λέγεις, ζῆν έστιν μηδέν
 έχουτα΄ βιοτής. Σ. 1452. ξηρών τρόπων καὶ β. 
βιότιον. Π. 1165. οὐτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ β. 
βίοτον. Εκ. 594. ἀλλ' ἔνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν β. καὶ τοῦτον
                                δμοιον.
      Π. 526. δουνηρότερον τρίψεις β. πολύ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κεφα-
 βίοτος. Εκ. 669. οὐδ' ήν γε θύρας, ὥσπερ πρότερον. β. γάρ
                               πασιν υπάρξει.
 βιότου. Ο. 718. πρός τ' έμπορίαν καὶ πρός β. κτήσιν καὶ πρός
γάμον ἀνδρός'
βίου. Α. 989. τοῦ β. δ' ἐξέβαλε δείγμα τάδε τὰ πτερὰ πρό τῶν

    Ν. 626. κατά σελήνην ώς ἄγειν χρη τοῦ β, τὰς ἡμέρας.
    Σ. 509. ἀντὶ τοῦ β. λάβοιμ' ἀν οῦ με νῦν ἀποστερεῖς
    Ο. 158. πολλήν γ' ἀφείλες τοῦ β. κιβδηλίαν.

              412. β. διαίτης τε καί
      Θ. 137. τίς ή τάραξις τοῦ β.; τί βάρβιτος
     Εκ. 575. μυρίαισιν ὡφελίαισι β., δη-
Π. 263. ψυχροῦ β. καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγένταs.
 βίφ. Λ. 256. ἢ πόλλ' ἄελπτ ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ β., φεῦ,
Λ. 865. ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ β. χάριν,
Β. 63. ἔτνους; βαβαιὰξ, μυριάκις ἐν τῷ β.
Π. 38. ὡς τῷ β. τοῦτ ἀὐτὸ νομίσας συμφέρειν,
Π. 38. ῶς τῷ β. τουτ αὐτό νομίσας συμφέρειν,
923. εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ β.
Ετ. 503, 1. ῖνα ξυνῶσιν ὅπερ ἤδεσθον β.,
βιώσομαι, Ι. 699. ἐκ τῆσδε τῆς γῆς οὐδέποτε β.
βιωτόν. Π. 197. ἤ φησιν οὐ β. αὐτῷ τὰν β.
βλάβη. Ν. 1161. πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς β.,
βλάβη. Θ. 337. Εὐριπίδη Μήδοις τ' ἐπὶ β. τινὶ
Θ. 359. κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ β.,
365. χόμοςς [οῦμεκ' ἐπὶ β.,
Θ. 359. κερδων ουνεκ επί μ.,
365. χώρας [οὕνεκ' ἐπὶ β.]
βλαβήναι. ΕΙ. 710. ἄρ' ἀν β. διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
βλάβης. Σ. 1407. πρὸς τοὺς ἀγορανόμους β. τῶν φορτίων,
βλάβος. Β. 1151. λέγ' ἔτερον αὐτῷ σὰ δ' ἐπιτήρει τὸ β.
βλάκικῶς. Ο. 1323, ὡς β. διακονεῖς
βλάπτειν. Β. 1428. βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ β, ταχὺς,
 βλάπτεις. Ο. 1642. Β. δέ τοι σὰ σαυτόν. ἡν γὰρ ἀποθάνη 
βλάπτουσ'. Β. 1049. καὶ τί Β., ὧ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν 
ἀμαὶ Σθενέβοιαι;
αμαι 20ενεροιαι;

βλαστάνει. Ο. 1479. β. καὶ συκοφαντεῖ,

Λ. 406. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν β. βουλεύματα.

βλαστάνης. Λ. 384. ἄρδω σ', ὅπως ἄν β.

βλαστάνωσ'. Ν. 1124. ἡνίκ' ἀν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι β. αἵ τ' ἄμ-
                              πελοι,
 βλαυτίοισι. Ι. 889. τοίσιν τρόποις τοίς σοίσιν ώσπερ β. χρώμαι.
 βλέμμ<sup>*</sup>. Π. 367. άλλ<sup>*</sup> οὐδὲ τὸ β. αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
βλέμμα. Π. 1022. τὸ β, θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν
  βλέμματος. ΕΙ. 239. δσον κακόν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ β.
βλέπε. Ι. 162. ὧ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ β.

Ν. 323. β. νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ' ἡδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
Ο. 175. βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. β. νῦν ἄνω.
βλέπει. Ν. 193. τἱ δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν β.;
Σ. 900. ὧ μιαρὸς οὖτος' ὡς δὲ καὶ κλέπτον β.,
Α. 1203. ὀξύτερον ἐμοῦ β.
Εκ. 1142. καὶ τῶν κριτῶν εὶ μἡ τις ἔτέρωσε β.,
 Π. 424. Β. γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγφοικόν*
1048. μεθύων γάρ, ὧε ἔοικεν, ὀξύτερον β.
1159. ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἥδη β.,
βλέπειν. Α. 233. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ β. Βαλλήναδε
Α. 1108. ὧνθρωπε, Βούλει μὴ β. ἐε τὰς κίχλας;
1 1239. χλάτον ἐνοινσκίν καὶ β. ἐναντίς.
    Α. 1108. ωνθρωπε, βουλεί μη β. εν ταν κίχλας;
1. 1239, κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ β. ἐναντία.
Σ. 643. ἢ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη β. ποιήσω.
Λ. 886, πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον β.:
Θ. 16. ῷ μὲν β. χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
Β. 593. καὶ β. αὖθις τὸ δεινὸν,
```

βλέπειν. Π. 328. θάρρει β. γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' "Αρη 746. ὅτι β. ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχὺ, 968. ἀφ' οῦ γὰρ ὁ θεὸς οῦτος ῆρξατο β., 1113. εἰργασθ'. ἀφ' οὺ γὰρ ἡ πρξατ' ἐξ ἀρχῆς β. 1173. ἀφ' οῦ γὰρ ὁ Πλοῦτος οῦτος ῆρξατο β., βλέπεις. Α. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἀνθρωπε, ναὐφαρκτον β., Α. 184. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῦ β.; 426. τί κέχηνας, ῷ δύστηνε; ποῦ δ' αῦ σὺ β., Fr. 343, 2. αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἡν β. τὴν εἴσοδον. βλέπησιν. Fr. 597. β. βλέποιεν. ΕΙ. 208. ἵνα μὴ β. μαχομένους ὑμῶς ἔτι βλέποιεν. Α. 1232. νήφοντες, εὐθὺς β. ὅ τι ταράξομεν βλέποντ', Β. 604. καὶ β. ὀρίγανον. Π. 210. β. ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. βλέποντας. Π. 666. κλέπτων δὲ τοὺς β. ὑπερηκόντικεν βλέποντες. Π. 15. οἱ γὰρ β. τοῦς τυφλοῦς ἡγούμεθα: βλέπειν. Π. 328. Θάρρει Β. γαρ αντικρυς δόξεις μ' Αρη. βλέποντες. Π. 15. οἱ γὰρ β. τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα βλεπόντων. Ι. 298, κἀπιορκῶ γε β. Σ. 455, ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ β. κάρδαμα. βλέπος. Ν. 1176. ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν 'Αττικόν β. Fr. 597. β. βλέπουσα. Α. 254. οἴσεις, β. θυμβροφάγον. ὡς μακάριος Ν. 187. ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γὴν βος δακεῖν, Ν. 187. ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν β. οὐτοί; Ο. 309. καὶ β. ἐς σὲ κάμέ. ΠΕ, τοῦτο μὲν κάμοὶ δοκεῖ. Βλέπυρος. Εκ. 327. τίς ἐστιν; οὐ δήπου Β. ὁ γειτνιῶν; βλέπω. Σ. 847. ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας ὡς ἐγὼ τιμᾶν β. Ο. 175. βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ β. ΠΕ. βλέπε νῦν άνω 176. β. ΠΕ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δία, βλέπων. Α. 566. ἰὼ Λάμαχ, ὧ β. ἀστραπὰς, ΕΙ. 56. δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν β. 1184. εἴδεν αὐτὸν, κὰπορῶν θεῖ τῷ κακῷ β. ὁπόν. Ο. 264. καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν β. 1169. ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην β. 1671. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν β.; Β. 544. γὼ δὲ πρὸς τοῦτον β. Εκ. 292. β. ὑπότριμμα, μὴ Π. 99. καὶ θαῦμά γ' οὐδεν' οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ β. 738. ὁ Πλοῦτος, ὧ δέσποιν', ἀνεστήκει β.: βλέφαρ. Π. 721. κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ β. ἐκστρέψας, ἵνα βλέφαρα. Σ. 12. Μῆδός τις ἐπὶ τὰ β. νυστακτὴς ὕπνος· βλέπουσιν. Α. 376. οὐδὲν β. ἄλλο πλην ψήφφ δακείν, βλέφαρα. Σ. 12. Μήδός τις ἐπὶ τὰ β. νυστακτής ὕπνος Β. 1441. βαίνοιεν ἐς τὰ β. τῶν ἐναντίων.] Εκ. 406. σαυτοῦ παραλείφειν τὰ β. τῆς ἐσπέρας, Εκ. 400, σαυτου παραλειφειν τα β. της εσπερας,
Π. 730. τὰ β. περιέψησεν ἡ Πανάκεια δὲ
736. τὰ β. περιέλειχου, ῶς γ' ἐμοὐδόκει βλέφαρά, Π. 822. ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ β. μου.
βλεφαρίδ'. Εκ. 402. δς αὐτὸς αὐτῷ β. οὐκ ἐσώσατο ;
βλεφαρίδας, Ι. 373. τὰς β. σου παρατιλώ. βλέψαι. Σ. 613. ές σε β. και τον ταμίαν, δπότ' άριστον παραθήσει Π. 116. β. ποιήσαι. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάση,
401. β. ποιήσαι νῶ ΒΛ. τίνα β.; φράσον.
460. β. πάλιν; ΧΡ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
βλέψαντος. Π. 792. πρώτιστα καὶ β. οὐδὲν ἐκφέρειν,
βλέψας. Π. 505. οὐκοῦν εἶναί φημ', εἰ παύσαι ταύτην β. ποθ' δ Πλοῦτος, βλέψασα, Εκ. 167. δι 'Επίγονόν γ' ἐκεινονί· β, γὰρ βλέψειας, Ι. 855. ὥστ' εἰ σὰ βριμήσαιο καὶ β. ὀστρακίνδα, βλέψειε, Π. 510. εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος β. πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον βλέψη. Π. 494. ἡν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ β. καὶ μὴ τυφλὸς ῶν Βλέψη. Π. 494. ἡν γαρ ο Πλουτος νυνε β. και μη τυφλος ων περινοστή.

Βλεψίδημ'. Π. 344. ὧ Β., ἄμεινον ἡ χθὲς πράττομεν,
Βλεψίδημον. Π. 332. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Β. τουτονὶ βλέψον. Ι. 292. β. ἔς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
Ο. 175. β. κάτω, ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. βλέπε νῦν ἄνω. Β. 499. καὶ β. ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
βληθείς. Ν. 997. μἡλω β. ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθής:
βληθείσαν. Γτ. ρ. 502. ἔδει δέ γε [σε] β. εἰς Ἡλμυρίδας βληχᾶται. Σ. 570. τὰ δὲ συγκύψανθ' ἄμ' β.' κάπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν ύπερ αὐτῶν βληχώ. Λ. 89. κομψότατα την β. γε παρατετιλμένη. βληχώμενοι. Π. 297. β., σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες, βληχώμενοί. Π. 293. β. τε προβατίων βληχωμένου. Π. 293. Β. τε προβατίων βληχωμένων. ΕΙ. 535. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων β., Fr. 344, 5. ἔπειτ΄ ἀκούειν προβατίων β., βληχωνίαν. ΕΙ. 712. οὕκ, εἶ γε κυκεῶν ἐπιπίοις β. βλιμάδδομες. Λ. 1164. ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ β. βλιμάζοντες. Ο. 530. οἱ δ' ἀνοῦνται β. βλιτομάμμων. Ν. 1001. τοῖς Ἱπποκράτους υἰέσιν εἴξεις, καὶ σε καλούσι Β.

βλίττεις. Ι. 794. άλλα καθείρξας αὐτον β. 'Αρχεπτολέμου δὲ βλίττεις. Ι. 794. άλλά καθείρξας αὐτόν β. 'Αρχεπτολέμου δὲ φέροντος βλίττη. Α. 475. ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν β. με κάρεθίζη. βόα. Ι. 252. καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κάπικείμενος β. Ο. 1504. ὧ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ β. βοᾳ. Ν. 543. οὐδ' εἰσῆξε δᾳδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὐ ἰοὺ β., Σ. 921. τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν' αὐτὸ γὰρ β. Ο. 1096. θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς β. Θ. 125, ἄρσενι β. δοκίμω 507. εῖθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς β., βοάκων. Fr. 400, 2. μεστὴν β. ἀπεβάδιζον οἴκαδε. βόαμα. Ν. 967. ἡ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἡ Τηλέπορόν τι β.; TIB. βοάν. Α. 38. β., θποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺε δήτορας, Α. 353. τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ β. Ο. 498. κάγὼ πίπτω, μέλλω τε β. ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν Π. 477. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ β. πρὶν ἃν μάθης. 478. καὶ τίς δύναιτ' ἄν μὴ β, ἰοὺ ἰοὺ Fr. 314, 2. μήτε Χάριτας β. ἐς χορὸν 'Ολυμπίας' βοάν. Ν. 1155. β. ἰὼ, κλάετ' ὧβολοστάται, βοάν. Ν. 1155. β. ιὰ, κλάετ' ἄβολοστάται,
Θ. 103. πατρίδι χορεύσασθαι β.
Β. 212. ξύναυλον ύμναν β.
Π. 637. λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι β.
βοᾶς. Σ. 749. οὖτος, τί μοι β.;
Β. 859. σὰ δ' εὐθὰς ὥσπερ πρίνος ἐμπρησθεὶς β.
Π. 934. οἴμοι περιείλημμαι μόνος: ΚΑ. νυνὶ β.;
βοάσομαί. Ν. 1154, β. τάρα τὰν ὑπέρτονον
βοᾶτε. Σ. 336. οὑμὸς υἰός. ἀλλὰ μὴ β. καὶ γὰρ τυγχάνες
Σ. 371. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ β. μηδαμῶς,
409. θεῖτε καὶ β., καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
ΕΙ. 339. καὶ β. καὶ γελᾶτ'. ἡ-409. θείτε καὶ β., καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
ΕΙ. 339. καὶ β. καὶ γελᾶτ'. ήβόε. Α. 1022. τἱ δ' ἔπαθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὰ β.
Α. 1027. ἀπόλωλα τὰφθαλμὰ δακρύων τὰ β.
1031. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὰ β.
βόεια. Β. 924. ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἀν β. δάδεκ' εἶπεν,
βοεικόν. Fr. 163, 1. εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον β., εἰ
βόειον. Σ. 40. ἴστη β. δημόν. ΞΑ. οίμοι δείλαιος·
βοέιου. Ι. 954. δημοῦ β. θρῖον ἐξωπτημένον.
βοή. ΕΙ. 1287. πύργων δ' ἐξεγέρντο, β. δ' ἄπβεστος λούρος. βοή. ΕΙ. 1287. πύργων δ' έξεχέοντο, β. δ' ἄσβεστος δρώρει. Λ. 830. ταχέως. ΓΓ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ β.; Β. 757. τίς οὖτος οὖνδον ἐστὶ θόρυβος χἡ β. Β. 757. τίς οὐτος οὐνδον ἐστὶ θόρωβος χή β.
Π. 641. τίς ἡ β. ποτ' ἐστίν; ἄρ' ἀγγέλλεται
βοῆ. Ι. 275. ἀλλ' ἐγώ σε τῆ β. ταύτη γε πρῶτα τρέψομαι.
Ι. 276. ἀλλ' ἐλὰν μέντοι γε νικῶς τῆ β., τήνελλος εἶ·
Εκ. 434. ἀλλ' ἤσαν ἤττους: ὁ δὲ κατεῖχε τῆ β.,
βοηθεῖ. Λ. 353. ἐσμὸς γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὖ β.
βοήθει. Σ. 433. ὧ Μίδα καὶ Φρὺξ β. δεῦρο καὶ Μασυντία,
Λ. 303. καὶ β. τῦ θεῶ. Λ. 303. καὶ β. τῆ θεῷ, βοηθεῖν. Α. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἡντιβόλει β. τῆ πάτρα: βοηθείν. Α. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἢντιβόλει β. τῷ πάτρα: Α. 573. ποῖ χρὴ β.; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν; ΕΙ. 926. βοῖ; μηδαμῶς, ἴνα μὴ β. ποι δέοι: Π. 914. τὸ μὲν οὖν β. τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις 1026. φάσκων β. τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί. βοηθῆσαι. Fr. 467. τοὺς Ἰβηρας οὖς χορηγεῖς μοι β. δρόμφ, βοηθησάτω. Α. 570. τειχομάχας ἀνὴρ, β. βοηθήσειν. Α. 148. ὁ δ' ὡμοσε σπένδων β., ἔχων βοήθησον. Α. 567. β., ὧ γοργολόφα, φανείς, βοηθήσουσί. Ι. 226. μισοῦντες αὐτὸν, οὶ β. σοι, βοηθήσουσί. Ι. 226. μισοῦντες αὐτὸν, οὶ β. σοι, βοηθήσωμεν. ΕΙ. 302. ὧ Πανέλληνες, β., εἴπερ πώπατε, βοηθῶ. Λ. 326. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὑστερόπους β.; Λ. 334. φέρουσ' ὕδωρ β. βοηλατεῖν. Fr. 598. καὶ β. καὶ δνηλατεῖν. Βοήν. Α. 347. ἐμέλλετ' ἀρ' ἄπαντες ἀνασείειν β., Ο. 771. συμμγῆ β. ὁμοῦ Θ. 696. γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν β. Θ. 696. γυναίκες, ουκ ἀρήξετ'; ου πολλήν β. βοήs. Α. 546. θορύβου στρατιωτῶν, περί τριηράρχου β., Α. 572. πύθεν β. ήκουσα πολεμιστηρίας; Α. 572. πουν β. ηκουσα πολεματηριας;
Σ. 471. ἔσθ΄ ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας β.
ΕΙ. 318. ἐξολεῖτέ μ', ἄνιδρες, εἰ μὴ τῆς β. ἀνήσετε·
Α. 380. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν β. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἔθ΄ ἡλιάξει.
βοτ. ΕΙ. 925. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ β.;
ΕΙ. 926. β.; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
βοῖ. ΕΙ. 1066. αἰβοῖ β. ΤΡ. τί γέλας; ΟΙ. ἤσθην χαροποῖσι πιθήκοις. βοιδαρίω. Ο. 585. μὴ, πρίν γ' ἄν ἐγὰ τὰ β, τὰμὰ πρώτιστ ἀποδῶμαι βοιδαρίων. Fr. 52. ή β, τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν. βοιδίοιν. Α. 1036. οίμοι κακοδαίμων τοῦν γεωργοῦν β. Βοιωτία. Α. 86. πρέσβειρά τοι ναὶ τὰ σιὰ Β.

```
Βοιωτία. Λ. 87. Ικει ποθ' ὑμέ. ΑΥ. νη Δί', ὧ Β.,
  Βοιωτία. Λ. 87. ἴκει ποθ' ὑμέ. ΛΥ. νὴ Δι', ὧ Β.,

Βοιωτίαν. Α. 160. καταπελτάσονται τὴν Β. ὅλην.

Fr. 333. οὑκ ἐγχελυν Β., οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου

Βοιωτίδιον. Α. 872. ὧ χαῖρε, κολλικοφάγε Β.

Βοιώτιε. Α. 953. αἴρου λαβῶν τὸν κέραμον, ὧ Β.

Βοιώτιοι. Α. 1023. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Β.

Βοιωτίοιs. Α. 624. ἀπασι καὶ Μεγαρεύσι καὶ Β.
Βοιωτίοις. Α. 624. ἄπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Β.
Α. 721. ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Β.
Βοιώτιον. Α. 14. Δεξίθεσς εἰσῆλθ' ἀσόμενος Β,
Βοιώτιος. Α. 920. ἐνθεἰς ἀν ἐς τίψην ἀνὴρ Β.
βοίωτιος. Fr. 430. γενναῖα β. ἐν 'Αγχομενοῦ
Βοιωτίους. Α. 1077. ἡγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Β.
Α. 35. Β. τε πάντας ἐξολωλέναι.
Βοιωτοί, ΕΙ. 466. οἰμωξεσθ' οἱ Β.
Βοιωτοῖς. Α. 873. τὶ φέρεις; ΒΟ. ὅσ' ἐστῖν ἀγαθὰ Β. ἀπλῶς,
Ι. 480. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Β. ἄνιος;
Βοιωτοῖσιν. Α. 900. ὅ τἱ γ' ἔστ ' Υθάναις, ἐν Β, δὲ μή.
Βοιωτοῖσιν. Ο. 189. Πυθῶλε, Β. δίοδον αἰτούμεθα,
Βοιωτοῖν, Ι. 479. καὶ τάκ Β. ταῦτα συντυρούμενα.
  Βοιωτών. Ο. 163. Πουωσε, Β. οισούν αιτοιρεσα,

ΕΙ. 1003. κάκ Β. γε φέροντας Ιδεῦν

Λ. 40. αἴ τ' ἐκ Β. αἴ τε Πελοποννησίων

75. τάς τ' ἐκ Β. τάς τε Πελοποννησίων

702. παίδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Β. ἔγχελιν

βολαῖς. Ο. 1242. καταιθαλώση σου Λικυμνίαις β.
  βολβοί. Fr. 200. ἄκροκώλι, ἄρτοι, κάραβοι, β. φακῆ. βολβοῖs. Fr. 548. πολφοὺε δ' οὐχ ἤψον ὁμοῦ β. βολβοῖs. Fr. 180, 1. δξωτὰ, σιλφιωτὰ, β., τεὐτλιον, βολβούs. N. 188. ζητοῦσιν οὖτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. β. ἄρα βολβῶν. Εκ. 1092. καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγης β. χύτραν. βολίτινον. Β. 295. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ β. θάτερον, βολίτοις. Α. 1026. ἐν πᾶσι β. ΔΙ. εἰτα νυνὶ τοῦ δέει;
 βολίτοις. Α. 1026. ἐν πὰσι β, ΔΙ. εἰτα νυνὶ τοῦ δέει;
Ι. 658. κάγωγ' ὅτε δὴ 'γνων τοῖς β, ἡττημένος,
βομβαλοβομβάξ. Θ. 48. μὴ λυέσθων. ΜΝ. β.
βομβάξ. Θ. 45. γλανκόν' ΜΝ. β. ΕΤ', σίγα, τί λέγεις;
βομβαύλιοι. Α. 866. ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς β.;
βόμβο. Θ. 1176. τί τὸ β. τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγεῖρι μοι.
βομβοῦσαι. Π. 538, ὑπὸ τοῦ πλήθους, αὶ β. περὶ τὴν κεφαλὴν
                                            ἀνιῶσιν,
   βομβυλιός. Σ. 107. ώσπερ μέλιττ' ή β. είσέρχεται,
   βοοίν. Fr. 344, 4. κεκτημένον ζευγάριον οἰκείον β.,
βοός. Ι. 316. δστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ β.
   βορά. Θ. 1033. πεπλεγμένη κήτει β.
βορά. Θ. 1033. πεπλεγμένη κήτει β. βοράν. Ι. 417. κυνδι β. σιτούμενοι μαχεῖ σὰ κυνοκεφάλλω; βορβοροθύμοι. ΕΙ. 753. διαβάι βυρσῶν ὁσμὰι δεινὰι κάπειλὰι β. βόρβορον. Ι. 866. ἐὰν δ' άνω τε καὶ κάτω τὸν β. κυκῶσιν, Β. 145. οὰ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡ. εἶτα β. πολὰν βόρβορος. Σ. 259. ἀλλ' οὐτοσί μοι β. φαίνεται πατοῦντι' Β. τὶ ἐστι τάνταυθί; Ελ. σκότοι καὶ β. βορβοροτάραξ. Ι. 306. καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὧ β. καὶ βορέα. Ο. 1399. τοτὶ δ' αῦ β. σῶμα πελάζων βορέαν. Α. 922, δι' ὑδρορρόας, β. ἐπιτηρήσαι μέγαν. βορέας. Σ. 1124. 3θ' δ β. δ μέγαι ἐπεστρατεύσατο. βόρειον. Σ. 265. ὕδωρ γενέσθαι κὰπιπνεῦσαι β. αὐτοῖς. Fr. 469. Β. τείγος.
  Fr. 469. β. τείχος.
βορόν. ΕΙ. 38. μαρδυ το χρήμα και κάκοσμον και β.,
βόσκει. Λ. 1204. ἔστι, β. δ' οικέτας και
  βόσκει. Ν. 1204. εστι, β. ο οικετας και
βόσκειν. Σ. 313. Γν' έμοὶ πράγματα β. παρίχης;
Σ. 708. τούτων είκοσιν ἄνδρας β. εί τις προσέταξεν ἐκάστη,
720. β. ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
Ο. 479. νὴ τὸν 'Απόλλω' πάνυ τοίνυν χρὴ βύγχος β. σε τὸ
                                            λοιπόν
 βόσκημα. Β. 892. αίθηρ, ξμόν β., καὶ γλώττης στρόφιγξ.
βοσκήματε. Α. 811. νή τὸν Δί ἀστείω γε τὰ β.
βοσκήσομεν. Εκ. 599. εἶτ' ἀπὸ τούτων κοίνων ὄντων ήμεῖς β.
                                          buas
  βοσκητέον. Ο. 1359, είπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα β.
βοσκόμεθα. Ο. 1099. ἡρινά τε β. παρθένια
βόσκουσ'. Ν. 334. οὐδὲν δρῶντας β. ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μουσο-
                                            ποιούσιν.
  βόσκουσι. Ν. 331. οὐ γάρ μὰ Δί' οἶσθ' ὁτιὴ πλείστους αὖται β.
                                           σοφιστάς,
  βόσκω. Ι. 256. οθε έγὼ β. κεκραγὼς καὶ δίκαια κάδικα,
βόστρυχον. Ν. 563. γνώσεται γὰρ, ήνπερ ίδη, τάδελφοῦ τὸν β.
βοστρύχων. Εκ. 955. τῶνδε τῶν σῶν Β.
  βοτά. Ν. 1427. σκέψαι δε τους άλεκτρυόνας και τάλλα τὰ β.
  ταντί,
βότρυν. Fr. 309, 10. διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάχιον, β.,
βοτρυόδωρε. ΕΙ. 520. ἄ πότνια β., τί προσείπω σ' έπος ;
  βότρυος, Β. 1321, β. έλικα παυσίπονον.
βότρυς, Ι. 1077, ότιὴ β. τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Σ. 449. οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὐρὰν τοὺς β. κλέπτοντά σε
```

```
βότρυς. ΕΙ. 708, ταύτη ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαντῷ β.
Εκ. 817. τὸ κόμμ' ἐγίνετ' ἐκείνο. πωλῶν γὰρ β.
Γτ. 476, 1, όψει δὶ χειμῶνος μέσου σικυοὺς, β., ὁπώραν,
βουβωνιᾳς. Λ. 987. τὶ ἔὴ προβάλλει τὴν χλαμόδ'; ἢ β.
βουβωνίω, Β. 1280. ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὰ νεφρὰ β.
βουβωνίωη, Σ. 277. καὶ τάχ' ἄν β.
βουθυτεῖ. Π. 819. καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον β.
βουθύτοις. Ο. 1232. μηλοσφαγεῖν τε β. ἐπ' ἐσχάραις
βουκέφαλον. Γτ. 135. μὴ κὰᾶ' ἐγώ σοι β. ἀνήσομαι.
βουκολεῖν. Εκ. 81. είπερ τις ἄλλος β. τὸν δήμον.
βουκολεῖν. Σ. 10. τὸν αὐτὸν ἄο ἐμοὶ β. Σαβάζον.
    βουκολείς. Σ. 10. τον αυτύν αρ' έμοι β. Σαβάζιον.
βουκολήσεται. ΕΙ. 153. κάτω κάρα βίψας με β.
βουλαις. Ι. 3. αυταισι β. άπολέσειαν οι θεοί:
    βούλει. Α. 870. άλλ' εί τι β., πρίασο, τῶν ἐγὰ φέρω,
        3ουλει. Α. 8/0. αλλ ει τι β., πριανό, των τρ. γ.ρ. Α. 950. β. φέρουν 1082. β. μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπτίλω; 1108. ἄνθροπε, β. μή βλέπειν ἐς τὰς κίχλας; 1113. ἄνθροπε. β. μή προσαγορεύειν ἐμέ; 1115. β. περιδύσθαι κύπιτρέψαι Λαμάχω, Ι. 36. β. τό πράγμα τοῖς θεαταΐοιν φράσω;
                                         β. παραθώ σοι δύρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
         439. τί δήτα; β. τῶν ταλάντων ἐν λαβῶν σιωπῶν;
Ν. 250. β. τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέι αι σαφῶς
345. ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἀν ἔρωμαι. ΣΤ. λέγε νυν ταχέως
                                                      δ ті β.
        636. ἄγε δὴ, τι β, πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
737. αὐτὸς ὅ τι β, πρῶτος ἐξευρῶν λέγε,
1106. β, τὸν νίδν, ἡ ὅ δάσκω σοι λέγειν;
1336. ἔλοῦ δ' ὁπότερον τοῦν λόγοιν β, λέγειν.
Σ. 292. πάνυ γ', ὧ παιδίον. ἀλλ' εἰπὲ τί β, με πρίασθαι
723. ὅ τι β, σοι,
         761. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι Β., πλην ἐνός.
ΕΙ. 1204. και τώνο ὅ τι Β. προϊκα· και ταυτι δέχου.
Ο. 819. χαῦνόν τι πόνυ. ΠΕ. β. Νεφελοκοκκυγίαν;
946. ξυνίημ' ὅτι Βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
         1025. Τελέου. ΠΕ. τί; β. δήτα τον μισθον λαβών 1405. β. διδάσκειν καὶ παρ' ήμιν οὖν μένων Α. 98. ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΥ. ὅ τι β, γε σύ. 133. ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι β. κάν με χρŷ, διὰ τοῦ πυρὸς
                       821. την γνάθον β. θένω;
       821. τὴν γνάθον β. θένω;
938. β. μυρίσω γε; ΚΙ. μὰ τὸν ἀπόλλω μἡ μέ γε.
Θ. 145. ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ β. φράσαι.
212. κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι β. χρῶ λαβὰν
234. β. θεᾶσθαι σαντόν; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
899. σὰ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝ. ὁπόσα τοι β., λέγε.
Β. β. κὴ τὸν Δί΄ ὅ τι β. γε, πλὴν πιέζομαι,
127. β. ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
172. ἀνθρωπε, β. σκευάρι εἰς κιδοου φέρειν;
1159. χρῆσον σὰ μάκτραν, εὶ δὲ β., κάρδοπον.
Εκ. 924. ἄδ' ὁπόσα β. καὶ παράκυφθ' ὤσπερ γαλῆ'
998. οἰδ' οἶδ' ὅ τι β. ΝΕΑ, καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία.
Π. 1055. β. διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
Fr. 234. ὁ μηχανοποιὸς, ὁπότε β. τὸν τροχὸν
Βουλείαν. Θ. 809. παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν β.; οὐδ' αὐτὸς τοῦτδ
   βουλείαν. Θ. 809. παραδούς έτέρω την β.; ούδ' αύτος τοῦτό γε
βουλείαν. Θ. 809. παραδοὺς ἐτέρω τὴν β.; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό ς φήσεις.
βούλεσθ'. Α. 331. βάλλετ', εἰ β. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
Ν. 1262. τί δ' ὅστις εἰμὶ, τοῦτο β, εἰδέναι;
Σ. 1009. ἀλλ' ἵτε χαίροντες ὅποι β.
ΕΙ. 10. εἰ μή με β. ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.
604. ἡήματ', εἰ β. ἀκοῦσαι τἡνδ' ὅπως ἀπώλετο,
βούλεσθε. ΕΙ. 925. τὶ δαὶ δοκεῖ; β. λαρινῷ βοῖ;
Ο. 813. β. τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαίμονος,
1689. ἐς τοὺς γάμους. ΗΡ. β. δῆτ' ἐγὼ τέως
Θ. 553. εἰρηχ' ὅσα ξύνοιδ' ἐπεὶ β. πλείον' εἶπω;
791. ἀλλ' οὐτωσὶ πολλῷ σπουδῷ τὸ κακὸν β. ψυλάττειν;
1160. γυναῖκες. εἰ β. τὸν λοιπὸν χρόνον
Β. 416. β. δῆτα κοινῷ
          Β. 416. β. δήτα κοινή
 Βούλεται. Α. 45. ήδη τις είπε; ΚΗ. τίς άγορεύειν β.;

1, 394. ἐν ξύλφ δήσας άφαύει κάποδύσθαι β.

1281, ᾿Αριφράδης πουηρύς. άλλὰ τοῦτο μέν καὶ β.:

1314. άλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κύρακας, εἰ β.,
         Ν. 1305. ἀποστερήσαι β.
        Χ. 41. τον δημον ήμων β. διιστάναι.
338. τοῦ δ' ἐφεξιν. ὡ μάταιε, ταῦτα δρῶν σε β.;
1134. ὕθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
ΕΙ. 206. ὑμᾶς παραδύντες δρῶν ἀτεχνῶς ὅ τι β.;
441. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι β.,
        0. 753. εί μετ' ὁρνίθων τις ὑμῶν, ὧ θεαταὶ, β. 767. β., πέρδις γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον' Λ. 870. φιλῶ φιλῶ 'γὰ τοῦτον' ἀλλ' οὐ β. 1210. ὅστις οὖν β. τῶν πενήτων ἴτω
```

```
βούλεται. Θ. 379. ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν β.;
407. εἶεν· γυνή τις ὑποβαλέσθαι β.,
Β. 1425. ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ β. δ' ἔχειν.
        Ε. 130. κάθιζε παριών. τίς άγορεψειν β.;
147. ἔσθ' ἤτις ἐτέρα β. λέγειν;
368. οἶδεν τί πρωκτὸς β. χεζητιῶν
753. οὖτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ β.;
 753, ουτος, τι τα σκευαρια ταυτί β.;
893. εἴ τις άγαθὸν β πα-
Π. 196. κὰν ταῦτ ἀνύσηται, τετταράκοντα β.,
1107. τί δ' ἔστιν; ΕΡ. ὁ Ζεὺς, ὧ πονηρὲ, β.
βουλεύει. ΕΙ. 58. καὶ φησιν, ὧ Ζεῦ, τί ποτε β. ποιεῖν;
Β. 865. σὸ δὲ δὴ τί β. ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε.
βουλεύειν. Ο. 638. ὅσα δὲ γνώμη δεῖ β., ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
                                                ἀνάκεται,
   βουλεύεται. ΕΙ 106. ἀπαξαπάντων ὅ τι ποιείν β.
 ΕΙ. 230. τρίβειν ἐν αὐτῆ τὰς πόλεις β.

Εκ. 770. πρὶν ἀν γ΄ ίδω τὸ πλῆθος ὅ τι β.

βούλευμ'. Ι. 108. ὡ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ β., οὐκ ὲμόν.

Ο. 162. ἡ μέγ' ἐνορῶ β. ἐν ὑρνίθων γένει,

Λ. 517. ἔτερόν τι πονηρότερον ὅἡπου β. ἐπεπύσμεθ' ἄν ὑμῶν·

βουλεύματα. Λ. 406. τοιαῦτ' ἀπ' ἀὐτῶν βλαστάνει β.
   Εκ. 17. ἀνθ' ἄν συνείσει καὶ τὰ νῦν β.,
137. καὶ ταῦτά γ' εὕζωρον. τὰ γοῦν β.
βουλευματίων, Ι. 100. β καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.
  βουλεύματος. Α. 837. τό πράγμα τοῦ β.; καρπώσεται γάρ ἀνὴρ

Λ. 706. ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ β.,

βουλευμάτων. Ν. 1032. δεινῶν δέ σοι β. ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,

βουλεύοισθε. Θ. 587. ἵν' ἄττα β. καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
  βουλευσμένοις. Λ. 522. εἰ μηδὲ κακῶς β. ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι; βουλεύσντε. Εκ. 444. σὲ δὲ κάμὲ β. τοῦτο δράν ἀεί. βουλευσαίμεθα. Ι. 86. ἴσως γὰρ ἀν χρηστόν τι β. βουλεύσαιτ'. Ι. 88. πῶς δ' ἀν μεθύων χρηστόν τι β. ἀνήρ; βουλευσαμένους. Λ. 511. ἡκούσαμεν ἀν τι κακῶς ὑμᾶς β. μέγα
    βουλεύσασθε. Λ. 1176. άλλ' εί δοκεί δράν ταῦτα, β. καὶ
 βουλεύσασθε. Λ. 1176. άλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, β. καὶ 
βουλεύσομαι. Λ. 951. σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. ΚΙ. β. 
βουλεύσομεν. ΕΙ. 692. νυνὶ δ΄ ἄπαντα πρὸς λύχνον β. 
βουλευσομέναιστν. Λ. 14. β. οὐ περὶ φαύλου πράγματος, 
βουλευσώμεθα. Εκ. 474. δσ' ἀν ἀνοητ' ἡ μῶρα β., 
βουλευτήριον. Α. 379. εἰσελκύσας γάρ μ' ἔς τὸ β. 
Ι. 395. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἔως ἀν ζῆ τὸ β. 
485. θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ β., 
βουλευτής. Θ. 808. ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις β. ἔστιν 
ἀμείνων.
   άμείνων,
βουλευτικῷ. Ο. 794. κἄβ' δρᾶ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν β.,
βουλεύων. Ν. 419. νικῶν πράττων καὶ β. καὶ τῆ γλώττη πολε-
  μίζων;

βουλή. Α. 124. τον βασιλέως δφθαλμον ή β. καλεί

Ι. 629. πιθανώταθ' ή β. δ' άπασ' άκροωμένη

642. ἀνέκραγον' & β., λόγους άγαθοὺς φέρων

642. ἀνέκραγον ἄ β., λόγους ἀγαθοὺς φέρων
653. οἶς ῆδεθ ἡ β. μάλιστα ρήμασω,
657. ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ β. πάλιν.
663. ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ ἡ β. πάλιν.
Σ. 590. ἔτι δ' ἡ β. χὰ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήση,
ΕΙ. 715. ἄ μακαρία β. σὰ τῆς Θωρίας,
887. β., πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
βούλη. Ι. 850. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ἄ Δῆμε, μηχάνημ', ἴν', ῆν σὰ β.
N. 1151. ὥστ' ἀποφύγοις ἀν ἥντιν' ἀν β. δίκην.
Λ. 194. ἡμεῖς; ΛΥ. ἐγώ σοι νὴ Δί', ἡν β., φράσω.
499. ὡς σωθήσει, κᾶν μὴ β. ΠΡ. δεινόν γε λέγεις. ΛΥ. ἀγανακτεῖς:

                                              άγανακτείς.
                    862. έγωγέ σοι νή τὸν Δί', ἡν β. γε σύ
          Εκ. 981. γη την 'Αφροδίτην, ήν τε β. γ' ήν τε μή.
Α. 1019. ἀλλ' ὅταν β. σύ· νυνὶ δ' οῦ σε περιόψομαι
1036, καὶ φιλήσω. ΧΟ. ΓΕ, μὴ φιλήσης. ΧΟ. ΓΤ, ἥν τε
β. γ' ἥν τε μή.
1097. νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε β. γ' ἤν τε μή.
Π. 74. νὴ τοὺε θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐάν β. γε σύ.
217. αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑ. κᾶν β. γ', ἐγώ.
βουλῆ. Ι. 722. οὐκ, ὧγάθ', ἐν β. με δόξεις καθυβρίσαι.
ΕΙ. 714. ἀπάγαγε τῆ β.
846. ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῆ β. τέως.
872. ἀνύσαντε τῆ β. τι ταυτηί.
878. τίς διαφυλάξει τήνδε τῆ β. λαβών;
893. πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῆ β. ποτέ.
Λ. 1011. ἐγὼ δ' ἔτέρους ἐνθένδε τῆ β. φράσω
Θ. 371. ἀκουε πᾶς. ἔδοξε τῆ β. τὰ δε
943. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῆ β. σε δεῖν,
βούλημα. Π. 493. β. καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἄπαν ἔργον.
         Λ. 1019. άλλ' δταν Β. σύ· νυνί δ' ού σε περιόψομαι
```

έργον.

```
Βουλήματος, Ο. 993. τί δ' αδ σύ δράσων; τίς δ' ίδέα β.;
βουλήματος, Ο. 993. τί δ' αὖ σὖ δράσων; τίς δ' ἰδέα β.; 
βουλήν. Ι. 166. β. πατήσεις καὶ στρατηγούς κλαστάσεις, 
Ι. 363, ἐγὰ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν β, βία κυκήσω, 
475. ἐγὰ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς β. ἰὰν 
681, ἄπαντες οὕτως ὤστε τὴν β. ὅλην 
Π. 949 τὴν δημοκρατίαν, οὕτε τὴν β. πιθὰν 
βουλῆς. Θ. 79. μέλλει δικάζειν οὕτε β. ἔσθ' ἔδρα, 
βουλήσεται. Ν. 1129. ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν' ὤστ' ἴσως β. 
Ν. 1320. ἵσως δ' ἵσως Β. κάφωνων αὐτὸν εἶναι.
       Ν. 1320. ίσως δ' ίσως β. κάφωνον αὐτὸν είναι,

    Λ. 741. ἐτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιείν Β.
    βούλησθ'. Ν. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἡν νεᾶν Β. ἐν ὥρα τοὺε

                                             άγρους,
Π. 638. πάρεστι χαίρειν, ήν τε β. ήν τε μή.
βουλήσθέ. Ο. 1111. κάν λαχόντες άρχίδιον είθ' άρπάσαι β. τι,
βουλήσομαι. Π. 290. καὶ μὴν ἐγὰ β. θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
Π. 319. β. τοῦ δεσπότου
 βούληται. Β. 381, κάν Θωρυκίων μη β.
Εκ. 611. ἢν μείρακ ἰδὰν ἐπιθυμήση καὶ β. σκαλαθῦραι, 
βουλιμιὰ. Π. 873. ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι β. 
βούλις. Θ. 1005. ἔτι μᾶλλο β. ΜΝ. ἀτταταῖ ἰατταταῖ 
βούλοι. Π. 921. ἐκείνο δ΄ οὐ β. ἀν, ἡσυχίαν ἔχων
 βούλοιντ'. ΕΙ. 412. β. ἀν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
βούλοιτο. Π. 136. παύσει' ἀν, εἰ β., ταῦθ'; ΠΛ. ὁτιὴ τί δή;
βούλομ'. ΕΙ. 324. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν β., ἀλλ' ὑφ'
ήδονής

βούλομαι. Α. 455. χρέος μὲν οὐδὲν, β. δ' ὅμως λαβεῖν.

Α. 1220. κάγὰ καθεύδειν β. καὶ στύομαι

Ι. 643. εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν β.

Ι. 643. εὐαγγελίσασθαι πρωτον υμιν β.
1127. κλέπτοντά τε β.
1232. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι β. τεκμηρίφ,
N. 78. ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν β.
293. καὶ σέβομαί γ', ὧ πολυτίμητοι, καὶ β. ἀνταποπαρδεῖν 482. οὕκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι β.,
738. ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ β.,
1212. ἀλλ' εἰσάγων σε β. πρῶτον ἐστιᾶσαι.
1257. κρίσαι σε τοῦτό, π' οὐχὶ β. παθεῖν.

      1212. αλλ είσαγων σε β. πρωτον εστιασα.
1257. καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ β. παθεῖν.
1274. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ β.;
1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι β.
1499. ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΣΤ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ β.,
Σ. 169. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι β.
341. ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ' ἐγὰ δ' οὐ β.
      51. αλλα μ ευαχειν ετοιμος εστ · εγω ο ου β. 504. τον πατέρ 'ότι β. τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν 1399. ἄκουσον, ὧ γύναι· λόγον σοι β. ΕΙ. 557. ἀσμενός σ' Ιδών προσειπεῖν β. τὰς ἀμπέλους· Ο. 995. γεωμετρῆσαι β. τὸν ἀέρα 1344. ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ β. 1380. ὄρνις γενέσθαι β.
    1380. δρνις γενέσθαι β.
1383. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς β. μετάρσιος
1449. ἀναπτερώσας β. χρηστοῖς λόγοις
1450. τρέψαι πρὸς ἔργον νόμμον. ΣΤ. ἀλλ' οὐ β.
1575. ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν β.,
Λ. 136. τί δαὶ σύ; ΜΤ. κάγὼ β. διὰ τοῦ πυρός.
728. αὕτη σὸ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. οἴκαδ' ἐλθεῖν β.
782. β. λέξαι τιν' ὑμῖν, ὄν ποτ' ἤκουσ'
806. β. μῦθόν τιν' ὑμῖν, ὄν ποτ' ἤκουσ'
806. β. μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
934. μὰ Δ΄ οὐ δέομαι 'γωγ', ἀλλὰ βινεῖν β.
1128. λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι β.
1173. ἤδη γεωργεῖν γυμινὸς ἀποδὺς β.
Θ. 72. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι β.
135. ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι β.
446. ὰ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι β.
Β. 415. παίζων χορεύειν β. ΕΑ. κάγωγε πρός.
       Β. 415. παίζων χορεύειν β. ΕΑ. κάγωγε πρός.
1279. ἐγὰ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον β.
1329. τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα. β. δ' ἔτι
       1365. ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν β.,
1461. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν' ἐνθαδὶ δ' οὐ β.
Εκ. 510. ταύτας κατευτρέπιζ' ἐγὼ δὲ β.
                        718. Επειτα τας πόρνας καταπαυσαι β.
718. Επείτα τας πόρνας καταπαύσαι β.
963. δέδοικα κάγὼ μὴ πλέον ἤπερ β.
1063. δέδοικα κάγὼ μὴ πλέον ἤπερ β.
1154. σμικρὸν δ΄ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι β.
Fr. 246, 1. ἀλλ' εἴσιθ' ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι β.
317. ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα β.
βούλομαί, Σ. 320, β. γε πάλαι μεθ' ὑ-
Λ. 797. β. σε, γραῦ, κύσαι,
βουλομάχου. ΕΙ. 1293. ἀνδρὸς β. καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἰός
βουλόμεναι. Λ. 487. ὅ τι β. τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι
μοχλοῖσιν.
μοχλοίσιν.

βουλόμεναί. Α. 480. ὅ τι β. ποτε τὴν

βουλομένη. Εκ. 908. β. σποδείσθαι,

Εκ. 910. β. φιλῆσαι.
```

```
βουλόμενος. Α. 1169. β. έν σκότω λάβοι
         I. 939. β. ₹-
         Ν. 239. ήλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. β. μαθείν λέγειν.
         Σ. 1471. οὐ κρείττων ἢν, β.
         ΕΙ. 450. κεί τις στρατηγείν β. μὴ ξυλλάβη,
585. δαιμόνια β.

Β. 71. τί β.; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
1533. κάλλος ὁ β. τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.
Π. 588. φειδόμενος γὰρ καὶ β. τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
918. ὁ β. ΣΥ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμὶ ἐγώ.

   929. δ β. ΚΑ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἰγώ.
βουλόμενός. Ι. 734. ἐρῶν πάλαι σου, β. τέ σ' εὖ ποιεῖν,
Ι. 1153. τρίπαλαι κάθημαι, β. σ' εὐεργετεῖν.
Π. 520. ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχη; ΧΡ. κερδαίνειν β. τις
βουλομένου. Π. 1189. μὴ β. σοῦ. ΠΛ. πῶς; ΧΡ. ὅπως; οὐκ
                                        έσθ' ὅπως
    βουλομένους. Ν. 470. β. ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
    Εκ. 181. οἱ τοὺς φιλείν μὲν β. δεδοίκατε,
βουλομένω. Ο. 113. σοὶ ξυγγενέσθαι β. ΕΠ. τίνος πέρι;
βουλομένφ. Εκ. 615. καὶ παιδοποιεῖν τῷ β. ΒΛ. πῶς οὖν οὐ
 πάντες ἴασιν
Εκ. 987. τῷ β, γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
βουλόμεσθ'. Ι. 595. ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, β. ἐπαινέσαι.
Ν. 1116. ὡφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, β. ἡμεῖς φράσαι.
Ο. 1076. β. οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χήμεῖς ἐνθάδε·
1084. ταῦτα β, ἀνειπεῖν κεῖ τις δρνιθας τρέφει
βουλόμεσθα. Ι. 565. εὐλογῆσαι β. τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
Ο. 1101. τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι β. τῆς νίκης πέρι,
'βουλόμην. Β. 1147. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ἡ 'γῶ 'β.'
βούλονται. Ν. 348. γίγνονται πάνθ' ὅ τι β.' κἆτ' ἡν μὲν
Γιδωσι κομήτην,
Ν. 439. νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι β.
464. κεὶ β.,
                                          πάντες ἵασιν
  454. κεί β.,

Σ. 703. β. γάρ σε πένητ' εἶναι' καὶ τοῦθ' ὧν οὕνεκ', ἐρῶ σοι,

Λ. 492. ὅ τι β.: τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.

βουλυτόs. Ο. 1500. ἀλλὰ σὰ τίε εἶ; ΠΡ. β., ἡ περαιτέρω;
   βουλώμεθα. Ο. 188. είθ' ώσπερ ήμεις, ήν ίεναι β.
βουν. Ο. 567. ήν δ' Ἡρακλέει θύη τις β., λάρω ναστούς
                                       μελιτούττας
   Β. 506. έτνους δύ' ή τρεῖς, β. ἀπηνθράκιζ' δλον, Π. 138, οὐ β. ἀν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἀλλ' οὐδεἐν, βουνόμοι. Β. 1383. Σπερχειὲ ποταμὲ β. τ' ἐπιστροφαί.
  βούπαις. Σ. 1206. ὅτε τὸν δρομέα Φάθλλον. ὡν Β, ἔτι,
Βουπάλου. Λ. 361. ἔκοψεν ὥσπερ Β., φωνὴν ἄν οὐκ ἄν εἶχον.
βοῦς. Α. 86. ἔκ κριβάνου β. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
        A. 87. β. κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

    Ι. 656. εὐαγγέλια θύειν ἐκατὸν β, τῆ θεῷ.
    Β. 290. ποτὲ μέν γε β,, νυνὶ δ' ὀρεὺς, ποτὲ δὲ γυνὴ

        Fr. 599. B.
  βουσίν, Ι. 659. διακοσίαισι β. ὑπερηκόντισα:
βουτόμου. Ο. 662. ἐκβίβασον ἐκ τοῦ β. τοῦρνίθιον,
Βουφονίων. Ν. 985. καὶ Κηκείδου καὶ Β. ΔΙ. ἀλλ' οδν ταῦτ'
                                       έστιν ἐκείνα,
έστὶν ἐκεῖνα, βα, κηρίφ βεβυσμένον βοώμενος. Σ. 1228. τουτὶ σὸ δράσεις; παραπολεῖ β.: βοών. Ι. 286. καταβοήσομαι β. σε.

Ι. 311. ὅστις ἡμῶν τὰς ᾿Αθήνας ἐκκεκώφηκας β., ΕΙ. 1280. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο β. κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί. 1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο β. κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί. 1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο β. κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί. 1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο β. κρέα, καὶ χένας ἵππων Ο. 60. τίνες οὖτοι; τίς ὁ β. τὸν δεσπότην; Π. 722. ὁδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγώς καὶ β. βοῶντα. Ν. 1386. β. καὶ κεκραγόθ' ὅτι βοῶντα. Ι. 728. τίνες οἱ β.; οἰκ ἀπιτ ἀπὸ τῆς θύρας; βοῶντων. Α. 186. οἱ δ' οὖν β.: ἀλλὰ τὰς σπονδὰς ψέρεις; βοῶντων. Π. 275. ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος αὶ κνῆμαι δέ σον
   βοώσιν. Π. 275. ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος αἶ κνῆμαι δέ σου β.
βράδιστος. Fr. 324, 2. Θόας, β. τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.
βραδύν. Ο. 1336. οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὅντα καὶ β.
   βράδυν'. Εκ. 500. καὶ μὴ β. ώς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγόν
 βραδύνειν. Θ. 661. μὴ β., ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι, Εκ. 493, ὡστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ β. ἔστ' ἐπαναμενούσας, βραδύνεις. Σ. 230. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὧ Κωμία, β.; βραδύνετε. Εκ. 1140. καὶ τάλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ β., βραδύς. Ν. 129. πῶς οῦν γέρων ὧν κὰπιλήσμων καὶ β. Ο. 1328, πάνυ γὰρ β. ἔστὶ τις ὥσπερ ὄνος.
  Ο. 1828, πάνν γαρ β. εστί τις ωσπερ όνος.

Β. 1091. β. ἄνθρωπός τις έθει κύψας

1428. β. φανείται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,

Βρασίδα. Σ. 475, καὶ ξυνών Β., καὶ φορών κράσπεδα

Βρασίδα. ΕΙ, 640. αἰτίας ᾶν προστιθέντες ὡς φρονοῖ τὰ Β.

βράττω. Ετ. 267. πτίττω, β., μάττω, δεύω, πέττω, καταλῶ.

Βραυρῶναδ'. ΕΙ, 874. ἐπαίομεν Β. ὑποπεπωκότες;
```

```
Βραυρωνίοις. Λ. 645. κατ' έχουσα τον κροκωτον άρκτος ή Β. βραχέα. Ν. 482. ούκ, άλλα β. σου πυθέσθαι βούλομαι, βραχέι. Θ. 177. Αγάθων, σοφοῦ πρὸς άνδρὸς, ὅστις ἐν β. βραχίονα. Εκ. 267. ἐξωμισάσαις τον ἔτερον β. βράχιστον. Λ. 715. βινητιῶμεν, ή β. τοῦ λόγου. βραχύ. Ι. 1255. ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ' καί σ' αἰτῶ β., Θ. 938. χάμσαι Β. τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένω.
                           B. 209.
                                  219.
                                  225.
                                  235
 BPEKEKEKÉE.
                                  239
                                                 β. κοάξ κοάξ.
                                  250.
                                  261.
                                  267.
 βρέμονται. Θ. 998. δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις * * B.
  βρενθύει. Ν. 362. ὅτι β. τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τώφθαλμώ παρα-
 βάλλεις,
βρενθύεται. Λ. 887. χὰ δυσκολαίνει πρὸς ἔμὲ καὶ β.,
βρενθύεταί. ΕΙ. 26. β. τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
 βρέτας. Ι. 31. θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν τοῦ πρὸς β.,

Ι. 32. ποῖον β. * * ; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

Λ. 262. κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν β.,
Βρεττία, Fr. 719. μέλαινα δεινή γλώσσα Β. παρήν.
βριμήσαιο Ι. 855. ὥστ' εἰ σὐ β. καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
Βρομία. Ν. 311. ἤρί τ' ἐπερχομένφ Β. χάρις,
Βρόμιε. Θ. 991. Β. καὶ Σεμέλας παῖ,
 βροντά. Ν. 391. χώταν χέζω, κομιδή β. παπαπαππάξ, ζώσπερ
                        έκειναι
     Σ. 624. οΐον β. τὸ δικαστήριον,
 Fr. 142. και ξυννένοφε και χειμέρια Β. μάλ' εδ. 
βρονταί. Ο. 1750. ὧ χθόνιαι βαρυαχέες δμβροφόροι θ' ἄμα β., 
βροντᾶν. Ν. 393. τον δ' ἀέρα τόνδ' ὅντ' ἀπεραντον, πῶς οδικ
                         είκος μέγα β.;
 βροντάς. Ν. 294. πρός τὰς β. ούτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ
πεφόβημαι

Ο. 1745. καὶ τὰς χθονίας κλήσατε β.,

βροντάτω. Ο. 570. ήσθην σέρφω σφαγιαζομένω. β. νῦν δ

μέγας Ζάν.

βροντή. Ν. 389. χώσπερ β. τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ
                       κέκραγεν.
Ν. 394. ταῦτ' άρα καὶ τὰνόματ' ἀλλήλοιν, β, καὶ πορδή, ὁμοίω. 583. κὰποιοῦμεν δεινά: β. δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς: βροντῆς. Ν. 292. ήσθου φωνῆς ἄμα καὶ β. μυκησαμένης Θεο-
Ν. 382. ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς β. μ' ἐδίδαξας. 
βροντήσας. Σ. 323. ἀλλ', ὧ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα β. 
Σ. 671. δώσετε τὸν φόρου, ἡ β. τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω. 
Ο. 576. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ β. πέμψει πτερύεντα κεραυνόν ; 
βροντησικέραυνοι. Ν. 265. λαμπρός τ' Αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ 
Νεφέλαι β.,
βροντώμεν. Ν. 580. μηδενί ξύν νῷ, τότ' ἡ β. ἡ ψακάζομεν.
βροντών. Ν. 374. ἀλλ' ὅστις ὁ β. ἐστι φράσον' τοῦτό με ποιεῖ
τετρεμαίνειν.
βροντώσι, Ν. 375. αὐται β. κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τρόπῳ,
                       ὧ πάντα σὺ τολμῶν;
Βρόταγος. Fr. dub. vii. B.
Βροτοί. Ι. 601. είτα τὰς κώπας λαβόντες ώσπερ ημεῖς οἱ β.
   ΕΙ. 236. Ιὰ β. β. β. πολυτλήμονες,
   286. ίσως αν εθ γένοιτο θαρρεῖτ', ἄ β.
849. εὶ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ β.
Ο. 687. ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαιοὶ β., ἀνέρες εἰκελόνειροι.
         1609. κύψαντες έπιορκοῦσιν όμας οἱ β.
 βροτοίς. Θ. 683. στιν γυναιξί καί β.,
βροτοΐσι. Π. 640. μέγα β. φέγγος 'Ασκληπιόν.
βροτοΐσιν, Ν. 460. έν β. έξεις.
βροτόν. Ο. 1266. τῆδε β. θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
βροτοῦ. ΕΙ. 180. πόθεν β. με προσέβαλ'; ὧναξ Ἡράκλεις,
βροτούς. Ο. 1269. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺε β.
βροτώ. Ο. 107. ἀλλ' είπατόν μοι, σφὰ τίν' ἐστόν; ΕΤ. νώ; β.
βροτών. Ο. 1491. των β. νύκτωρ 'Ορέστη,
   Θ. 1023. πολυπονώτατον β.
  Β. 1187. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος β.
Fr. 211. φήμαις οὖν ἐγιὰ β. ἄπαντας ἐκλαπῆναι.

557. τίς ὅρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο β.;

βρόχους. Ο. 527. ἵστησι β. παγίδας, ῥάβδους,

βρύκετ'. ΕΙ. 1315. πρὸς ταῦτα β., ἡ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν.
βρύκουσ'. Ο. 26. β. ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;
βρύκουσά. Α. 367. β. σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἐξαμήσω
βρύλλων. Ι. 1126. β. τὸ καθ' ἡμέραν,
```

Βρον. Ν. 1382. εὶ μέν γε Β. είποις, ἐγὰ γνούς αν πιείν ἐπέσχον. βρύοντα. Β. 329. περί κρατί σφ β. βρυχώμενος. Β. 823. δεινόν ἐπισκύνιον ξυνάγων β. ήσει βρύων. Ν. 45. β. μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. βρωμ'. Fr. 313, 1. ἢ μέγα τι β. ἐστὶν ἡ τρυγφδοποιομουσική, βρωμησάμενος. Σ. 618. β. τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν. κατέπαρδεν.
Βυζαντίφ. Ν. 249. σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Β.;
Σ. 236. ήβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Β. ξυνῆμεν
βυθοῦ. Ι. 607. εἰ τις ἐξέρποι θύραζε, κάκ β. θηρώμενοι·
βυθῷ. Ι. 609. δεινά γ', ὧ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν β. δυνήσομαι,
Β. 247. ἔνυδρον ἐν β. χορείαν
βύρσα. Ι. 369. ἡ β. σου θρανεύσεται.
βυρσαίετον. Ι. 209. τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν β.
βυρσαίετος. Ι. 197. ἀλλ' ὅπόταν μάρψη β. ἀγκυλοχήλης
Ι. 203. β. μὲν ὁ Παρλαγών ἐσθ' οὐτοσί.
βύρσαις. Ι. 104. ῥέγκει μεθύαν ἐν ταῖσι β. ὕπτιος.
βύρσαις. Γ. 280. β. βύρσαν. Fr. 280. β. βύρσης. I. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, β. κάκιστον ὅζων; Σ. 38. ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον β. σαπρᾶς. βυρσοπώλαισιν. Ι. 740. καὶ σκυτοτόμοις καὶ β. δίδο βυρσοπώλης. Ι. 136. ἐπιγίγνεται γὰρ β. ὁ Παφλαγὰν, ΕΙ. 270. ὁ β., δς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα. 648. β. ΤΡ. παῦς παῦ', ἄ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγς, βυρσοπώλου. Ι. 139. ὑπὸ β.; ΔΗ. νὴ ΔΙ΄. ΝΙ. οίμοι δείλαιος. βυρσοπωλῶν. Ι. 852. ὁρᾶς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἶόν ἐστι β. βυρσῶν. ΕΙ. 753. διαβὰς β. ὀσμὰς δεινὰς κάπειλὰς βορβορο-

βυσαύχενας. Fr. 648. β. τους άσκούς. βύσμα. Fr. 85. πόθεν αν λάβοιμι β. τῷ πρωκτῷ φλέων ; Fr. 285, 2. τῶν ἔνδοθεν καὶ β. καὶ γευστήριον,

βώλιον. Σ. 203. πόθεν ποτ' έμπέπτωκέ μοι τό β.;

θύμους.

βωλοκοπείν. Fr. 600. β. βώλον. Ο. 235. β. αμφιτιττυβίζεθ' ώδε λεπτου βωμοίλ. Λ. 1140. ἐπὶ τοῖσι β. ἀχρός ἐν φοινικῖει, βωμολοχεύει. Fr. 212. χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ β. βωμολοχεύμασιν. Ι. 902. οἴοισί μ', ὧ πανοῦργε, β. ταράττεις. βωμολοχεύματ'. ΕΙ. 748. τοιαῦτ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φόρτον καὶ β. άγεννή, βωμολοχεύσαιτ'. Ν. 970, εὶ δέ τις αὐτῶν β. ἡ κάμψειέν τινα καμπὴν, βωμολόχοιs. Β. 358. ἡ β. ἐπεσιν χαίρει μὴ ν καιρῷ τοῦτο βωμολόχον. Ι. 1194. Το θυμέ, νυνί β. έξευρέ τι. βωμολόχον. Ι. 1194. & θυμέ, νυνί β. ξενυή τι. βωμολόχος. Ι. 1358. ἐάν τις εἶπη β. ξυνήγορος* Ν. 910. βόδα μ' εἴρηκας. ΔΙ. καὶ β. Β. 1521. καὶ ψευδολόγος καὶ β. βωμολόχους. Θ. 818. καὶ β. κὰνδραποδιστάς. βωμολόχων. Β. 1085. καὶ β. δημοπιθήκων, βωμόν. ΕΙ. 938. ἐγὰ δὲ ποριῶ β. ἐφ' ὅτου θύσομεν. ΕΙ. 957. περίθι τὸν β. ταχέως ἐπιδέξια. ΕΙ, 957, περίθι τὸν β, ταχέως ἐπιδέξια.
Θ. 695, καθαιματώσει β. ΓΥ. Ζ. ἄ τάλαιν' ἐγώ.
888. ὅστις γε τολμῷς σῆμα τὸν β, καλεῖν.
βωμός. Α. 308, οἶσιν οὕτε β. οὕτε πίστις οῦθ' ὅρκος μένει;
ΕΙ. 942. ὡς ταῦτα δῆλὰ γ' ἔσθ' ὁ γὰρ β. θύρασι καὶ δή.
1020, οὐδ' αἰματοῦται β. ἀλλ' εἴσω φέρων
Fr. 245, 2. μεθ' ὧν ὁ β. οὕτος ἰδρύθη ποτέ.
332. τὴν κρατίστην δαίμων', ἢς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ β.
βωμούς. Λ. 1130. β. περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Π. 679, περιῆλθε τοὺς β. ἄπαντας ἐν κύκλω,
βωμῷ. Π. 660. ἐπεὶ δὲ β. πόπανα καὶ προθύματα
Βωσάτω. ΕΙ. 1155. χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις β., βωσάτω. ΕΙ. 1155. χάμα της αὐτης ὁδοῦ Χαρινάδην τις β., βωστρεῖν. Λ. 685. τήμερον τοὺς δημότας β. σ' ἐγὼ πεκτούμεβωστρείς. Α. 959. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί έστι; τί με β.; ΘΕ. ο. 274. οῦτος, ὧ σέ τοι. ΠΕ. τί β.; ΕΥ. ἔτερος ὅρνις οὐ-TOOL. Βωστρησάτω. ΕΙ. 1146. τόν τε Μανην ή Σύρα β, 'κ τοῦ χωρίου.

r

γ'. Α. 115. Έλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοὶ, κ.τ.λ. γα. Α. 775. ἐμά γ. σὰ δέ νιν είμεναι τίνος δοκεῖς; κ.τ.λ. γᾶ. Θ. 110. γύαλα Σιμουντίδι γ. γαία. Ο. 1064. θηρῶν, οἱ πάντ' ἐν γ. γαίαν. Ν. 290. τηλεσκόπφ δμματι γ. γαίας. Β. 1529. ἐς φάος δρυυμένο δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γ., γάλα. Σ. 508. νὴ Δί' ἐν δίκη γ'. ἐγὰ γὰρ οὐδ' ἀν ὀρνίθων γ. Σ. 724. πλὴν κωλαγρέτου γ. πίνειν. Ο. 733. γ. τ' ὀρνίθων γ. ψικιν. 1673. τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γ. Fr. 490. ἡδύς γε πίνειν οἶνος 'Αρροδίτης γ. γαλᾶς. Α. 255. ὅστις σ' ὁπύσει, κὰκποιήσεται γ. Σ. 1185. μῶς καὶ γ. μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν; γαλάς. Α. 255. όστις σ' ὁπύσει, κάκποιήσεται γ.
Χ. 1185. μῦς καὶ γ. μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
γαλεάγρα. Fr. 474. γ.
γαλεός. Fr. 302, 3. ἢ νῆστις ὁπτᾶτ', ἢ γ., ἢ τευθίδες;
γαλεώτη. N. 174. ἤσθην γ. καταχέσαντι Σωκράτους:
γαλεώτης. N. 173. ἀπό τῆς δροφῆς νύκτωρ γ. κατέχεσεν
γαλῆ. Σ. 1182. ἐκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἢν μῶς καὶ γ.
ΕΙ. 1151. εί τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γ. τῆς ἐσπέρας:
Εκ. 792. ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γ.,
924. ἀδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γ.
γαλῆν. Σ. 363. ὥσπερ με γ. κρέα κλέψασαν
ΕΙ. 795. είχε τὸ δρᾶμα γ. τῆς
Θ. 559. ἔπειτα τὴν γ. φαμὲν Γ΄΄. Γ. τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.
Εκ. 128. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γ.,
Fr. 601. γ. καταπέπωκεν:
γαλήν'. Β. 304. ἐκ κυμάτων γάρ αὖθις αὖ γ. δρῶ.
γαλῆς. Π. 693. ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμότερον γ.
γαμεῖ. Α. 49. γ. δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν.
γαμεῖθ'. Θ. 789. εἰ κακόν ἐσμεν, τί γ. ἡμᾶς, είπερ ἀληθῶς κακὸν ἔσμεν. κόν έσμεν, γαμεΐν. Θ. 412. γ. θέλει γιναίκα διά τούπος τοδί γαμή. Ν. 1128. κάν γ. ποτ' αύτος ή των έυγγενών ή των φίλων,

γαμήλιον. Ο. 1757. πτεροφόρ', * ἐπὶ πέδον Διὸς καὶ λέχος γ. Θ. 1122. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γ. λέχος; Θ. 1122. πεσείν ες ευτήν και γ. λέχος; γαμηλίφ. Θ. 1034. γ. μεν ού ξύν γαμικήν. Ο. 1693. άλλα γ. χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι. γάμοισι. Θ. 891. γ. Πρωτέως παιδί συμμίζαι λέχος. γάμοισιν. Ο. 1755. ἔπεσθε νῦν γ., ὧ φῦλα πάντα συννόμων γάμον. Ν. 438, διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γ., δε μ' ἐπέτριψεν.
Ο. 718. πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γ. ανδρόε ανορος ανορος ανορος ανορος ανορος ανορος ανορος Α. 786, φεύγων γ. ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, γάμου, Θ. 976, κληδας γ. φυλάττει. γαμούμαι. Θ. 900. οὐ γὰρ γ. σῷ κασιγνήτω ποτὲ, Fr. 192. ἀποπλευστέον ἐπὶ τὸν νυμφίον, ῷ γ. γάμους. ΕΙ. 778. κλείουσα θεῶν τε γ. ἀνδρῶν τε δαῖτας ΕΙ. 1192. ἀσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ῆλθ' ἐς τοὺς γ. ΕΙ. 1192, οσον το χρημ επι σειπτον ηλο εν τουν η.
1206. τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐν τοὺν γ.
0. 132. λουσάμενα πρώ μέλλω γὰρ ἐστιὰν γ:
1689. ἐν τοὺν γ. ΗΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέων
Β. 850, γ. δ' ἀνοσίουν ἐσφέρων ἐν τὴν τέχνην,
γαμφιλῆσι. Ι. 198. γ. δράκοντα κοάλεμον αἰματοπώτην,
γαμψούν, Ν. 337. εἶτ' ἀερίαν, διερὰν, γ. οἰωνοὺν ἀερονηχείς, γαμψώνυξι. Ο. 359. τοις δὲ γ. τοισδί; ΠΕ. τὸν ὁβελίσκου ἀρπάσας γαμψωνύχων, Ο. 1306. πτερών δεόμενοι καὶ τρόπων γ. γάμων. Α. 1050. ἐκ τῶν γ. ΔΙ. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν. ΕΙ. 976. δέσποινα χορῶν, δέσποινα γ., ΕΙ. 976. δέσποινα χορων, οεσποινα γ.,
Ο. 1740. Ζηνός πάροχος γ.
Α. 943. εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοὖκ δζον γ.
γᾶν. Ν. 300. ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εδανδρον γ.
Ο. 1061. πᾶσαν μὲν γὰρ γ. ὀπτεύω,
γάνος. Β, 1320. οἰνάνθας γ. ἀμπέλου,

γάνυμαι. Σ. 612. έντραγε τουτί τούτοισιν έγω γ, κεί μή με δεήπει δεήσει
Γανυμήδους ΕΙ 724, τὴν τοῦ Γ. ἀμβροσίαν σιτήσεται.
γάρ, Α, 8. διὰ τοῦτο τούργον' ἄξιον γ. Ἑλλάδι. κ.τ.λ.
Α. 177, δεῖ γ. με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν 'Αχαρνέας. κ.τ.λ.
γαργαλισμοῦ, Fr. 218. γ.:
γάργαλος. Θ. 133. ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γ.
γάργαρ', Fr. Μ. Λημ. 4. ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γ. ἐστία (δέ-Ταργηττόθεν. Θ. 898. εί μη Κρίτυλλά γ' 'Αντιθέου Γ.'
γαστέρ'. Θ. 484. στρόφος μ' έχει την γ., ἄνερ, κώδύνη'
γαστέρα. Α. 733. ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὰν τὰν γ.'
I. 1208. ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ την γ.;
Ν. 387. την γ., καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτην διεκορκορύγησεν;
409. ἀπτων γ. τοῖς συγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας:
549. δε μέγιστον ὅντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς την γ.,
Β. 663. μὰ τὸν Δ΄, ἀλλ' ῆδη πάρεχε την γ.
1095. γ., πλευρὰς, λαγόνας, πυγήν'
Fr. 80, 1. οἶμοι τάλας, τί μου στρέφει την γ.;
400, 1. ἀλλ' ἔχουσα γ.
γαστέρας. Σ. 1020. εἰς ἀλλοτρίας γ. ἐνδὺς κωμωδικὰ πολλὰ χέασθαι' SEKTAL) χέασθαι·
γαστέρων. Λ. 1083. ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γ.
γαστήρ. Π. 699. ἀπέπαρδον· ἡ γ. γὰρ ἐπεφύσητό μου.
γαστρί. Εκ. 666. οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῆ γ. κολασθείς, γάστριδας, Θ. 816, καὶ πρὸς τούτοις γ. ἡμῶν γαστριδίου. Ν. 392, σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γ, τυννουτουὶ οἶα πέγάστριζε. Ι. 454. γ. καὶ τοῖε ἐντέροις γαστρίζομαι. Ι. 273. ἄ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἴων θηρίων γ., γάστρις Ο. 1604. τί, δε κακόδαιμον ; ήλίθιος καί γ. εί. γάστρισον. Σ. 1529. στρόβει, παράβαινε κύκλφ καί γ. σεαυτόν, γαστρός. Ι. 1179. καί χόλικος ήνύστρου τε καί γ. τύμον. Ν. 421. καί φειδωλοῦ καί τρυσιβίου γ. καί θυμβρεπιδείπνου, γαστρώδεις. Π. 560. καὶ γ. καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές είσιν ἀσελγῶς, γάστρων. Β. 200. ούκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ, γ.; ΔΙ. ἰδού. γάστρων. Β. 200. οῦκουν καθεδεί δητ' ἐνθαδί, γ.; ΔΙ. ίδού. γαῦλον. Ο. 598. γ. κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἀν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Ο. 602. παλῶ γ., κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω. γαῦρόν. Β. 282. οὐδὲν γὰρ οὕτω γ. ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς. 'γαῦτ'. Ν. 901. ἀλλ' ἀνατρέψω 'γ. ἀντιλέγων' γε. Α. 5. ἐγῷδ' ἐφ' ῷ γ. τὸ κέαρ εὐφράνθην ίδῶν, κ.τ.λ. γέ. Α. 886, ἀγορᾶς τέλος ταύτην γ. που δώσεις ἐμοί' κ.τ.λ. γεγάμηκεν. Λ. 595. ὁ μὲν ἤκων γὰρ, κὰν ἤ πολιὸς, ταχὺ παίδα κόσην γ. γεγένημαι. Ι. 764. εύχομαι, εί μεν περί τον δήμον τον 'Αθηγεγένημαι. Ι. 764. εύχομαι, ει μεν περί τον δημον τον Αυηναίον γ.
Ν. 722. δλίγου φροῦδος γ.
Θ. 246. αἰθὸς γ. πάντα τὰ περί τὴν τράμιν.
846. ἰλλὸς γ. προσδοκῶν' ὁ δ' οὐδέπω.
Π. 148. δοῦλος γ., διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
γεγενημένος. Ι. 1044. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης 'Αντιλέων γ.;
γεγένηνται. Β. 1081. ὡς ὡφέλιμοι τῶν ποιητῶν οὶ γενναῖοι γ.
Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι γ.,
γενένησται. Ι. 788. ὡς ἀπὸ μικοῦν εύνους αὐτῶ θοσευματίων γ. Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπό τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι γ., γεγένησαι. Ι. 788. ὡς ἀπό μικρῶν εὕνους αὐτῷ θωπευματίων γ. Ι. 1255. ἀνὴρ γ. δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῷ βραχὸ, ΕΙ. 915. θρώποις γ. Π. 1043. πολιὰ γ. ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν. γεγενῆσθ'. ΕΙ. 704. χᾶτερα πόσ' ἄττ' οἰει γ. ἐν τῷ πόλει ; γεγενῆσθαι. Α. 650. τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὸ βελτίους γ. Α. 886. πολλῷ γ. κάγανώτερον βλέπειν Εκ. 457. οὕπω γ. Βλ. καὶ δέδοκται ; ΧΡ. φήμ' ἐγώ, γεγένησθε. Εκ. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γ. ταται γ. γ. γεγένητ'. Fr. 111, 2. ἐν τῆ γνάθφ διώβολον γ. ἐμοί. γεγένηται. Α. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος γεγένηται. Α. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἶτιος ὑμῖν γ.,

Ι. 945. ἀνὴρ γ. τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.

1324. πῶς ἀν ἴδοιμεν; ποίαν τιν ἔχει σκευήν; ποῖος γ.;

ΕΙ. 737. κωμφδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γ.,

Εκ. 551. ἀτὰρ γ.; Βλ. ναὶ μὰ Δι. οὐκ ἤδησθά με

679. τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμω, κεῖ τις δειλὸς γ.,

Π. 339. ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γ. πλούσιος.

652. ἀ νῦν γ.: ΓΥ. μὴ μὲν οῦν τὰ πράγματα.

γέγηθα. ΕΙ. 335. ἤδομαι γὰρ καὶ γ. καὶ πέπορδα καὶ γελῶ

γέγηθεν. Ι. 1317. καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οῖς ἢ πόλις

τῆδε γ.. ήδε γ., γεγηθώς. Θ. 510. χω μέν γ. έτρεχεν, ή δ' έξέσπασεν

γέγον'. Π. 188. ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γ. οὐδεὶς πώποτε.
Π. 815. ὁ δ' Ιπνὸς γ. ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
γέγονας. Ι. 218. φωνή μιαρά, γ. κακῶς, ἀγόραιος εἶ'
Π. 346. γ. δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
γέγονε. Θ. 746. πώσ' ἔτη δὲ γ.; τρεῖς χώας ἡ τέτταρας;
Π. 813. χαλκῆ γ. τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
γέγονεν. Θ. 514. λέων λέων σοι γ., αὐτέκμαγμα σὸν,
Εκ. 649. ἀλλ' οὖτος μὲν πρότερον γ., πριν τὸ ψήφισμα γ.,
γεγονέναι. Ι. 446. μι γ. τῶν τῆς θεοῦ.
Β. 1185. ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γ.,
γενονίδα. Ο. 830. ὅπου θεὸς, γινή γ., πανοπλίαν γεγονυία. Ο. 830. δπου θεός, γυνή γ., πανοπλίαν γεγραμμένον. Β. 537. μαλλον ή γ. πανοπλιαν γεγραμμένον. Σ. 97. καὶ νη ΔΓ ήν ίδη γέ που γ. γεγραμμένου. Σ. 97. καὶ νη ΔΓ ήν ίδη γέ που γ. γεγραμμένου. Α. 992. ὥσπερ ὁ γ., ἔχων στέφανον ἀνθέμων; γεγραμμένουs. Α. 532. ἔτιθει νόμους ὥσπερ σκόλια γ., γεγράφθαι. Β. 1167. σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γ. γράμμασιν. γεγῶσ. Λ. 641. ἐπτὰ μὲν ἔτη γ. εὐθὺς ἡρρηφόρουν γεῖσα. Fr. 602. γ. γεντνιῶν. Εκ. 327. τίς ἐστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γ.; γεῖτον. Σ. 875. ὧ δέσποτ ἄναξ, γ. ἀγυιεῦ τοῦμοῦ προθύρου προπώλαιε. γείτονα. ΕΙ. 1141. του θεου δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' είπειν γ., Εκ. 33. την νύκτα πάσαν, άλλὰ φέρε, την γ. γείτονας. Α. 1045. τοὺς γ. κνίση τε καὶ Εκ. 805. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γ. γείτονες. Ν. 1322. ὧ γ. καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται, ΕΙ. 79. οἰμοι τάλας. ἵτε δεῦρο δεῦρ', ὧ γ. Θ. 241. οἰμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὧ γ., Θ. 241. οίμοι τάλαε. ὕδωρ ῦδωρ, ω γ., γείτονές. Εκ. 1115. οί γ. τε πάντες οἴ τε δημόται, γείτονι. Β. 1158. νὴ τὸν Δ΄, ὥσπερ γ΄ εἴ τις εἴποι γ., γειτόνων. Λ. 701. τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γ., Π. 435. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γ., γείτοσιν. Λ. 699. ὅστις, ὧ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γ. γείτων. Σ. 389. ὧ Λύκε δέσποτα, γ. ῆρως σὰ γὰρ οἴσπερ ἔγὼ κειλοπσαι. κεχάρησαι, γέλα. Ν. 1078. χρῶ τῆ φύσει, σκίρτα, γ., νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν. Γέλα. Α. 606. τοὺτ δ' ἐν Καμαρίνη κὰν Γ. κὰν Καταγέλα. γελὰ. Ν. 560. ὅστις οὖν τοὐτοισι γ., τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω. γελάν. Β. 42. οῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γ.: Π. 799. προβαλόντ, ἐπὶ τούτοις εἶτ ἀναγκάζειν γ. γελάς. ΕΙ. 1066. αἰβοῖ βοῖ. ΤΡ. τί γ.; ΟΙ. ἤσθην χαροποῖσι πιθήκοις. Ο. 803. ἐπὶ τῷ γ.; ΠΕ, ἐπὶ τοῖσι σοῖς ἀκυπτέροις. γελάσας. Π. 723. ἔφευγ' ἀνάξας ὁ δὲ θεδς γ. ἔφη' γελάσασαι, Λ. 512. εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' άν γ., γελάσω. Σ. 567. οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γ. καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι. γελάτ'. Ν. 623. σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γ. ἀνθ' ὧν λαχὼν "Υπέρ-Boxos ΕΙ. 339. καὶ βοᾶτε καὶ γ. ή-γέλοιά. Β. 389. καὶ πολλὰ μὲν γ. μ' εἰ-γέλοιον. Σ. 566. οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ήμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου TLY: Σ. 1259. Αίσωπικόν γ. ή Συβαριτικόν, Ο. 99. το βάμφος ήμιν σου γ. φαίνεται. Λ. 559. νη Δία χρή γάρ τοὺς ἀνδρείους. ΑΤ, καὶ μὴν τό γε Α. 559. νὴ Δία: χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΑΥ, καὶ μὴν τ πραγμα γ.,
Β. 6. τἱ δαὶ; τὸ πάνυ γ. εἴπω; ΔΙ. νὴ Δία
20. ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γ. οὐκ ἔρεῖ.
541. οὐ γὰρ ἄν γ. ἦν, εἰ
1439. γ. ἀν φαίνοιτο νοῦν δ' ἔχει τίνα;
Π. 697. μετὰ τοῦτο δ' ἢδη καὶ γ. δῆτά τι
γελοῖον, Α. 1058. φέρε δὴ, τἱ σὺ λέγεις; ὡς γ., ῷ θεοὶ,
γέλοιος. Ν. 1241. καὶ Ζεὺς γ. ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
γελούτερον. Ο. 802. γ. οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
γελῶ. ΕΙ. 335. ἤδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γ.
Β. 43. καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν ἀλλ ὑμως γ.
γέλων. Σ. 1260. ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ και ἐς ἐς γ.
Β. 45. ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γ.,
Εκ. 379. γ. παρέσχεν, ἡν προσέρραινον κύκλῳ. Β. 45. ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἰμ' ἀποσοβήσαι τον γ., Εκ. 379. γ. παρέσχεν, ἡν προσέρραινον κύκλω. 1156. τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γ. κρίνειν ἔμέ. γελῶν Β. 1090. Παναθηναίοισι γ., ὅτε δὴ γελῶντες. Π. 758. γ., εὐφημοῦντες: ἐκτυπεῖτο δὲ γέλως. Ν. 539. ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἢ γ. γελῶσι. Εκ. 1156. τοῖς γ. δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἔμέ-γελῶσιν. ΕΙ. 540. διαλλαγεῖσαι καὶ γ. ἄσμεναι, Β. 2 ἐΔὶ τῶ Δὰ χ. αθ θεόνικου. B. 2. ἐφ' οἶε ἀεὶ γ. οἱ θεώμενοι;
γέλωτ'. Ν. 1035. εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γ. ὄφλήσεις. γέλωτα. Σ. 57. μηδ' αὖ γ. Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.

```
γέλωτα. Ο. 732. νείτητα, γ., χορούς, θαλίας,

    Θ. 942. γ. παρέχω τοις κόραξιν ἐστιῶν.
    Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γ. κατέδομαι.
    γέλωτι. Β. 404. σὸ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γ.
    γέμουσι. Π. 811. μύρου γ., τὸ δ' ὑπερῷον Ισχάδων.

    γενεά. Ο. 685, άγε δή φύσιν άνδρες άμαυρόβιοι, φύλλων γ. προσ-
    γενεάς. Ο. 609. ούκ οΐσθ' ότι πέντ' άνδρων γ. ζώει λακέρυζα
 γενεάς. Ο. 003. οια οιου οτι πεντ ανορών γ. ζωεί κ
κορώνη;

'γένεθ'. Ι. 981, ώς εἰ μὴ 'γ. οὐτος ἐν

γένει. Ο. 33. ἡμεῖς δὲ φυλῆ καὶ γ. τιμώμενοι,

Ο. 162. ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὁρνίθων γ.,

Β. 698. χοὶ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γ.,

γενείαν. Εκ. 145. νὴ τὸν Δί', ἢ μοι μὴ γ. κρεῖττον ἦν

γένειον. Εκ. 118. οὐκ ἀν φθάνοις τὸ γ. ἀν περιδουμένη,
    γένειόν. Ο. 902. γ. έστι καὶ κέρατα.
   γενείου. Fr. 360. γ.
γενέσθαι. I. 542. ερέτην χρήναι πρώτα γ., πρίν πηδαλίοιε επι-
       γενέσθαι. 1. 542. ερέτην χρηναι πρώτα γ., πρίν πηδαλιοιε έ χειρείν,

1. 896. ἐπίτηδες οὖτος αὐτὸν ἔσπευδ΄ ἄξιον γ.,
963. μολγὸν γ. δεῖ σε. ΑΛ. κάν γε τουτωὶ,
964. ψωλὸν γ. δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
Ν. 1351. ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ΄ ἡ μάχη γ.
Σ. 245. σπεύδωμεν, ἄνδρες ῆλικες, πρὶν ἡμέραν γ.
265. ὕδωρ γ. κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
353. ἀλλ' άλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς ὁπίαν δ΄ οὐκ ἔστι γ.
Ο. 72. ἔποὶ ἐγένετο, τότε γ. μ' πίξατο.

    ξποψ ἐγένετο, τότε γ. μ΄ ηθέατο
    δs ἐφασκε λέγων κορυδόν πάντων πρώτην ὅρνιθα γ.,
    ἄρ' ὑπόπτερον γ. παντός ἐστιν ἄξιον;

        0. 72.
       1380. όρνις γ. βούλομαι
Λ. 1108. χαῖρ', ὧ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γ.
Θ. 354. τάδ' εὕγματα γ.
572. ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οῦν ὁμοῦ γ.,
Εκ. 649. ἀλλ' οῦτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψή-
                       φισμα γ.,
1158. μηδέ τον κλήρον γ. μηδέν ήμιν αίτιον,
  11. 2. δούλον γ. παραφρονούντος δεσπότου.
492. τοῦτ' οῦν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντος δεσπότου.
γένεσθε, Ι. 900. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμεναι δήπου 'γ. πυρροί; γενέσθω. Ο. 767. βούλεται, πέρδιξ γ., τοῦ πατρὸς νεοττίον γένεστν. Ο. 691. φύσιν οἰωνῶν γ. τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἑρέβους
  τε Χάους τε
γένετ'. Ο. 701. ξυμμηνυμένων δ' έτέρω έτέροις γ. οὐρανὸς
ἄκεανός τε
  Γενεττυλλίδες. Θ. 130. ώς ήδυ τὸ μέλος, ὧ πότνιαι Γ.,
Γενετυλλίδος. Ν. 52. δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γ.
Λ. 2. ἢ 's Πανὸς, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 's Γ.,
 χένη. Ο. 232. σπερμολόγων τε γ. Θ. 46. πτηνών τε γ. κατακοιμάσθω, γένη. Σ. 729. πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ΄ ἄφρων γ., Σ. 1351. ἐἀν γ. δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνὴ,
Σ. 1351. ἐἀν γ. δὲ μἢ κακὴ νυνὶ γυνη,
ΕΙ, 148. λόγον παράσχης καὶ τραγφδία γ.
390. μὴ γ. παλίγκοτος
Λ. 140. ἀλλ', ὧ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐἀν γ.
Π. 208. μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν ὡς, ἐἀν γ.
γενήσεαι. Ο. 978. αἰετὸς ἐν νεφέλησι γ. αὶ δέ κε μὴ δῷς,
Fr. 28. γ.
γενήσει. Ν. 260. λέγειν γ. τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.
Ν. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν ᾿Αθηναίοις καὶ τοῖς Ἔλλησι γ.,
γενήσετ Π. 113. γ. ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἴνα πύθη.
γενήσεται. Α. 895. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γ.;
Ι, 1193. οἴμοι. πόθεν λαγῶά μοι γ.;

    Κ. 1193. οίμοι. πόθεν λαγῷά μοι γ.;
    Ν. 3. ἀπέραντον. οὐδέποθ ἡμέρα γ.;
    ΕΙ. 124. καὶ τίς πόρος σοι τῆς όδοῦ γ.;
    1248. πλάστιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γ.

1248. πλαστιγγα προσύες, καυτό σοι γ.

Β. 1251. τί ποτε πράγμα γ.;
1467. κρίνοις άν. ΔΙ. αύτη σφῷν κρίσις γ.
Εκ. 85. ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἔω γ.
488. τἀκ δεξιὰς, μὴ ξυμφορὰ γ. τὸ πράγμα,
γενήσεταί. Ι. 223. γ. μοι; καὶ γὰρ οἴ τε πλούσιοι
ΕΙ. 1244. γ. σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
γενήσομαι. Ι. 179. ἀλλαντοπώλης ὧν ἀνὴρ γ.;
     γενήσομαι. Ι. 179. άλλαντοπώλης ῶν ἀνήρ·

Ι. 1013. ὡς ἐν νεφέλαισιν ἀετὸς γ.

1061. ἐγὰ ὅ΄ ἄλουτος τήμερον γ.

Ν. 262. καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γ.

502. τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γ.;

504. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γ.

1218. ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γ.

Σ. 24. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γ.

Θ. 237. οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γ.

Β. 1412. οὐ γὰρ δι ἔχθρας οὐδετέρω γ.
```

```
γενήσομαι. Εκ. 1021. οίμοι Προκρούστης τήμερον γ.
      γενήσομαι. Εκ. 1021. οἵμοι· Προκρούστης τήμερον γ. Π. 201. έχειν με, ταύτης δεσπότης γ. Fr. 535, 2. ἐκάτης άγαλμα φωσφόρου γ. γενησόμεσθα. ΕΙ. 689. εὐβουλότεροι γ. ΕΡ. τίνι τρόπω; γένηται. Ι. 579. ἢν ποτ 'εἰρὴνη γ. καὶ πόνων παυσώμεθα. Ν. 1435. σὰ δ', ἢν γένηταί σοι, τὰν υίὰν. ΦΕ, ἢν δὲ μὴ γ., ΕΙ. 315. ἐμποδῶν ἡμῖν γ. τὴν θεὰν μὴ 'ξελκύσαι. 928. ἴνα μὴ γ. Θεογένους ὑηνία. Εκ. 178. χρηστὸς γ., δέκα πονηρὸς γίγνεται. γένηταί. Ν. 1435. σὰ δ', ἢν γ. σοι, τὰν υίὰν. ΦΕ, ἢν δὲ μὴ γένηται.
      γένηται. Ν. 1435. συ ο, ην γ. σοι, τον υιον. ΨΕ. ην σε μη γένηται,
Ο. 1005. δ κύκλος γ. σοι τετράγωνος, κάν μέσω γεννάδα. Α. 1230. τήνελλα νυν, ὧ γ.' χώρει λαβῶν τὸν ἀσκόν. Ι. 240. οῦτος, τί φεύγεις, οὐ μενείς; ὧ γ. Β. 997. ἀλλ' ὅπως, ὧ γ., γεννάδας. Β. 179. ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χρηστὸς εἶ καὶ γ. Β. 640. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὰ γ. ἀνήρ 738. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γ. ἀνήρ 739. δ δεσπότης σου. ΕΛ. πῶς γὰρ οὐχὶ γ., Εκ. 304. ὅτ' ἦργεν ὁ γ.
        Εκ. 304. ὅτ' ἢρχεν ὁ γ., γενναῖα. Fr. 430. γ. βοιώτιος ἐν ᾿Αγχομενοῦ γενναίας. Β. 1050. ὅτι γ. καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέ-
        γενναίοι. Β. 1031. ὡς ὡφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἰ γ. γεγένηνται. γενναίον. Ι. 787. τοῦτό γέ τοὶ σου τοὕργον ἀληθῶς γ. καὶ
     γενναίον. Ι. 787. τοῦτό γέ τοὶ σου τοὕργον ἀληθῶς γ. καὶ φιλόδημον.
Σ. 506. ζῆν ἐιον γ. ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ΕΙ. 76. ὧ Πηγάσιόν μοὶ φησι, γ. πτερὸν,
Β. 97. ζητῶν ἀν, ὅστις ἡῆμα γ. λάκοι.
615. καὶ σοι ποιήσω πρῶγμα γ. πάνυ
Π. 493. βούλημα καλὸν καὶ γ. καὶ χρήσιμον εἰς ἄπαν ἔργον, γενναιοπρεπῶς. ΕΙ. 988. γ. τοῖσιν ἐρασταῖς
γενναίος. Ο. 285. ἄτε γὰρ ἀν γ. ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
Θ. 220. ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ΕΥ. γ. εἶ·
γενναιοτάτου. ΕΙ. 773. γ. τῶν ποιητῶν
γενναίους. Β. 1019. καὶ τἱ σὸ δράσας οὕτως αὐτοὺς γ. ἐξεδίδαξας;
γενναίων. Β. 356. ἡ γ. ἄργια Μουσῶν μήτ ἐιδον μήτ ἐνόρευσεν.
     γενναίους. Β. 1019. καὶ τί σὰ δράσας οὕτως αὐτοὺς γ, ἐξεδίδαξας; γενναίων. Β. 356. ἢ γ. ὁργια Μουσῶν μήτ' είδεν μήτ' ἐχόρευσεν, Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γ. μοχθηροτάτους ἀπέδειξας, 1050. ὅτι γενναίας καὶ γ. ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας γενναίως. Ι. 511. καὶ γ. πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην. Ι. 577. προῦτα γ. ἀμιύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις. Ν. 532. ὑμεῖς δὶ ἐξεθρέψατε γ. κάπαιδεύσατε Σ. 866. ὅτι γ. ἐκ τοῦ πολέμου Β. 378. τὴν Σώτειραν γ. Εκ. 1144. ούκουν ἄπασι δῆτα γ. ἐρεῖς γένναν. Ο. 1063. κτείνων παμφύλων γ. γεννικῶς. Λ. 1071. γ., ὡς
      γεννικώς. Α. 1071. γ., ώς γεννικώς. Α. 1071. γ., ώς γεννικώτατον. Ι. 457. ὧ γ. κρέας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων γενοίαθ'. Ι. 662. αὶ τριχίδες εἰ γ. ἐκατὸν τοὐβολοῦ. γένοιθ'. Σ. 535. εἴπερ, ὁ μὴ γ., οὕ- Π. 509. εὶ τοῦτο γ. ὁ ποθείθ' ὑμεῖς, οῦ φημ' ἄν λυσιτελεῖν σφῷν.
γένοιθ'. Σ. 535. εἶπερ, δ μὴ γ., οὖ-Π. 509. εἶ τοῦτο γ. ὁ ποθειθ' ὑμεῖς, οὕ φημ' ἄν λυσιτελεῖν σφῷν. γενοίμαν. Σ. 751. κείνων ἔραμαι, κείθι γ.,
Ο. 1337. γ. ἀετὸς ὑμιπέτας,
γενοίμην. Ι. 400. εἴ σε μὴ μισῶ, γ. ἐν Κρατίνου κώδιον.
Ο. 154. οὖκ ἄν γ. ἐπὶ ταλάντω χρυσίου.
Β. 581. οὖκ ἄν γ. ἐπὶ ταλάντω χρυσίου.
Β. 583. υἰὸς γ., δοῦλος ἄμα καὶ θυητὸς ὡν;
γένοιντ'. Θ. 772. πόθεν οὖν γ. ἀν ἀθλίω 'πλάται; πόθεν;
Γτ. 53, 2. πόθεν οὖν γ. ἀν; τὸν κότυλον τοῦτον φέρε·
γένοιντο. Ι. 880. οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἴνα μὴ ῥήτορες γ.
γένοιντ. Ι. 13. τίς οὖν γ. ἀν ; λέγε σύ. ΔΗ. σὐ μὲν οὖν μοι λέγε,
Ι. 82. πῶς δῆτα πῶς γ. ἀν ἀνδρικώτατα.
Ν. 1182. μἷ ἡμέρα γ. ἀν ἡμέρα δύο.
1184. αὐτὴ γ. ἀν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
1333. καὶ πῶς γ. ἀν πατέρα τύπτειν ἐν δίκη;
ΕΙ. 453. ἡμῖν δ΄ ἀγαθὰ γ. ἱὴ παιὼν, ἱἡ.
Ο. 163. καὶ δύναμιν ἡ γ. ἀν, εἰ πίθοισθέ μοι.
829. καὶ πῶς ἀν ἔτι γ. ἀν εὐτακτος πόλις,
Λ. 148. γ. ἀν εἰρήνη; ΛΥ. πολύ γε νὴ τὼ θεώ.
193. τίς ἀν οὖν γ. ἀν τῦκος; ΚΑ. εἰ λευκόν ποθεν
Θ. 527. ἀλλ' ἄπαν γ. ἀν ἤδη.
1194. οὐ γὰρ γ. ἀν τοῦτο. ΤΟ. ναὶ ναὶ, γράδιο,
Εκ. 194. εἰ μὴ γ., ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν.
1131. τίς γὰρ γ. ἀν τοῦτο. ΤΟ. ναὶ ναὶ, γράδιο,
Εκ. 194. εἰ μὴ γ., ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν.
1131. τίς γὰρ γ. ἀν μᾶλλον δλβιώτερος,
γένοιτο. Α. 1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν' κἄθ' ἔτερον νυκτερινὸν γ.
Ι. 135. αὐτοῦ γ.' μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
             νυκτερινόν γ.

I. 135. αὐτοῦ γ. μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.

140. πόθεν οὖν ἀν ἔτι γ. πώλης εἶς μόνος;

773. καὶ πῶς ἀν ἐμοῦ μὰλλόν σε φιλῶν, ὧ Δῆμε, γ. πολίτης;
                Ν. 512. εὐτυχία γ. τάν-
                                  1183. οὐκ ἀν γ.; ΦΕ, πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἄμα
```

γένουτο. ΕΙ. 285. Ισων &ν εὖ γ. δαρρεῖτ', ὧ βροτοί.
Α. 167. δ μἡ γ., μάλλων &ν δελ τουτογί.
Ε57. τουτί γ., φησών. Κιλ ἐ πρὸι τῶν δεῶν.
Θ. 714. τουτο μένται μἡ γ. μηδαμῶν, ἀπεὐχομαι.
Β. 1191. Γου μἡ 'ατραφεὶν γ. τοῦ πωτρὸι φωνεύν.
Εκ. 791. Γου δὴ τί; ΑΝ. Β. σεισμὸι εἰ γ. πολλάκιν,
Ετ. 163, 2. γώρ πον ' ἐμοὶ πωνσμένω τοῦ πολέμου γ. γένουτό. Α. 119δ. ἔκεῖνο ὰ αἰκατὸ ἀν γ. μω.,
Εκ. 1067. ἀπὸρ ἡται εἰ γε, πόλλὶ ἀγαθὰ γ. σω,
Ετ. 80, 2. βάλλὶ ἐι κόρακαι. πόθεν ἐν λάσανα γ. μου;
γενόμεναι. Εκ. 1086. χαλεποί γὶ ἀν ἢτε γ. πορθμήν. ΓΡ. Β. τἰη;
γενόμεναν. Γ. 1895. τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιου γ.; ΔΗΜ. οίδα μέντοι. γενόμενον. Ι. 295. τοῦ σιλφίου τὸν άξιον γ.; ΔΗΜ. οἰδα μέττο.
Ν. 1002. άγαθο τι γ., φράσον, καί μ' ἐξέλεγξων εἰπίον.
Β. 1189. πων γάρ; ὅτε δὴ πρώτον μὰν αὐτίον γ.
γενόμενος. Ν. 242. πόθεν δ' ὑπόχρεων σαυτόν Ελαθει γ.;
Ο. 1402. οἱ γὰρ σὰ χαίρειν πτεροδύσητοι γ.;
Ετ. 275. ὁ δ' ἐν τὸ πλυθεῖον γ. ἐξέτρεψε.
γένος. Σ. 223. ἀλλ', ὁ πονηρὶ, τὸ γ. ἡν τιν ἐργίση
Σ. 1077, ἀνδρικέντατον γ. καὶ πλείστα τήνθε τὴν πόλιν
ΕΙ. 186. ποδιπόν τὸ γ. δ' εἰ; φράζε μοι. ΤΡ. μαρώτατον.
Ο. 108. ποδιπόν τὸ γ. δ'; ΕΤ. δθεν αὶ τράγρει αὶ καλαί
234. γ. ἀνόσιον, ὅπερ ἔξότ ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
699. ἐνεόττεισεν γ. ἡμέτερον, καὶ πρώτον ἀνήγαγεν ἐν
φῶς. 700. πρότερου 8' οὐε ἢν γ. ἀθανάτων, πρὶν Έρως ξυνί-100. πρότερο ο διά ην γ. ανανατών, πρό Ερας χυνεμές επαντά:
102. καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γ. ἄφθιτον. ὧδε μέν έσμεν
1239. δεινάς, δπως μή σου γ. πανώλεθρον
1451. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΓ. τό γ. οὐ καταισχινώ. 1696. γλωττογαστόρων γ., 1700. βάρβαροι δ' είσὶν γ., 1707. & τρισμακάριον πτηνόν δρνίθων γ., 1727. γ. δρείθων Λ. 137. δ παγκατάπυγον θημέτερον άπαν γ. Θ. 312. δεχόμεθα καὶ θεών γ. 960. γ. Ολυμπίων θεών Θ. 312. Θεχομεθα και θεων η.
960. γ. Όλυμπίων θεών
Β. 240. ἀλλ', ὡ φιλφόδν γ.,
946. ἀλλ' οὐξιὰν πρώτιστα μέν μοι τὸ γ. εἶπ' ἀν εὐθὺς
1266. Ἑρμᾶν μέν πρόγονον τιόμεν γ. οἱ περὶ λίμναν,
Fr. Μ. ΕΙ. Δ. 1. πόθεν τὸ φῖτν, τί τὸ γ., τίς ἡ σπορά;
γενοῦ. Α. 451. πολλῶν δεόμενος σκευαρίων νῦν δὴ γ.
π. 107. τοθτεω γ. μοι, σνασάμενος τὴν ἱπημήν. Ν. 107. τούτων γ. μοι, σχασάμενος τὴν ἰπτικήν.
1481. καί μοι γ. ξύμβουλος, εἰτ αὐτοὺς γραφὴν
Β. 495. σὺ μὲν γ. 'γὼ, τὸ βόπαλον τουτὶ λαβὼν
1127.
1152. σωτὴρ γ. μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ. 1152. { Εκ. 121. 18ι δη σύ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνήρ γ. 200. νῦν δ΄ εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὰ νῦν χρηστὸς γ. γένους. Σ. 1510. δ πινοτήρης οὕτός ἐστι τοῦ γ... Ο. 763. φρυγίλος ὅρεις ἐνθάδ ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γ. 833. ὅρεις ἀφὶ ἡμῶν τοῦ γ. τοῦ Περσικοῦ, 1666. ἐγγυτάτω γ. μετεῦναι τῶν χρημάτων. γένιας. Λ. 1257. πολὸς δ΄ ἀμφὶ τὰς γ. ἀφρὸς ήσει, γένυσς. Ο. 214. γ. ξουθής. Ο. 744. δι έμβε γ. ξουθής μελέον γένυσιν. Ο. 1065. ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γ. πολυφάγοις, γένωμαι. Εκ. 371. ἵνα μὴ γ. σκωραμὶς κωμωδική. γένωνται. ΕΙ. 1179. ἡνίκ' ἀν δ' οίκοι γ., δρώσιν οὐκ ἀνασχετὰ, Β. 685. κᾶν ίσαι γ.
Π. 108. τύχωσ ἀληθῶς καὶ γ. πλούσιοι,
γεραιός. Α. 419. ὁ δύσποτμος γ. ήγωνίζετο;
γέραιρε. Θ. 961. μέλπε καὶ γ. φωνή πᾶσα χορομανεῖ τρόπω.
Γεραίστιε. Ι. 561. ὧ Γ. παὶ Κρόνου, γεραίτστοι. Α. 286. άντι ποίας αίτίας, διχαρνέων γ.; γεραίτστοι. Α. 286. άντι ποίας αίτίας, διχαρνέων γ.; γεραίτέρα. Ι. 1301. και μίαν λέξαι τιν αὐτῶν, ήτις ήν γ. γεραίτέρου. Ι. 1004. Γλάνιδος, άδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γ. γεραίτέρων. Ν. 1395. τὸ δέρμα τῶν γ. λάβοιμεν ἄν Α. 1126. τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γ. λόγους Εκ. 473. λόγος γέ τοί τις έστι τῶν γ., γέρανοι. Ο. 1137. γ., θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους. γέρανος. Ο. 710. σπείρειν μεν, ὅταν γ. κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρή, γεράνων. Ο. 1428. μετά τῶν γ. τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν, γέραs. Θ. 113. γ. ἰρὸν προφέρων. Β. 1146. ὁτιὴ πατρῶον τοῦτο κέκτηται γ. 1148. εὶ γὰρ πατρῶον τὸ χθόνιον ἔχει γ., Γέρηs. Εκ. 932. σοὶ γὰρ φίλοs τίs ἐστιν ἄλλοs ἡ Γ.; Γερητοθεοδώρουs. Α. 605. Γ. Διομειαλαζόνας, μεταχωρή,

γίρον. Α. 397. τῶτ ἔνδον, ἀτ' οὐα ἔνδον; ΚΗ. ἰρθῶτ, ὧ γ. Ν. 746. ὧ Σωκρατίδου φίλτατον. ΣΩ. τί, ὧ γ.; Σ. 1417. οίμοι κακοδαίμαν. προσκαλοῦμαὶ σ', ὧ γ., ΕΙ. 850. ζηλατός έσει, γ.
 6. 63. ή που νίος γ' ἐν ἡοθ' ὑβριστῆς, ἃ γ.
 1006. κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟ, σιγᾶ, κακόδαιμον γ. γέροντ'. Α. 692. ταύτα τῶς εἰκύτα γ. ἀπολέσαι, πολιδο ἄνδρα, γέροντ'. Α. 692, ταύτα πῶς εἰκότα γ, ἀπολέφαι, πολιδο ἄνδρε κερὶ κλεφόδρας, Ν. 1457, ἀλλ' ἀπόρ' ἀγροικον καὶ γ, ἐπήρετε; Θ. 1212, οἰρ' ἀν ἀπόλιαλον ποῦ τὸ γ, ἐντεντονί; γέροντα. Α. 718, τὸν γ, τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέω. Α. 1129, ἐνορῶ γ, δειλίας φαιξούμενον. Ι. 407, τὸν Ἰοκλόν τ' ἀν οδομαι, γ, πυρροπίπης, Θ. 585, αὐτοῦ, γι, δεῦρ ἀναπέμεραι τήμερον. Εκ. 638, οἰκοῦν ἄγξουσ' εῦ καὶ χρηστῶν ἰξῆν τὸν πάντα γ. 1140, καλεῦν γ, μεράκιον, παιδύσκον; ἀν γρονταγωγεῖν. Ι. 1099, γ, κύναπαιδεύειν πάλιν, γέροντας Α. 292, μηδέ περ γ, Ισται ἐκουνών 'Αγαιονίακ. 1146. καλείν γ., μειράκουν, παιδύσκου ; άτ γερονταγωγείν. Ι. 1099. γ. κάναταιδεύειν πάλιν. γίροντας Α. 222. μηθέ περ γ. όσται δεφυγών 'Αχαρνέαι. Α. 679. διτινει γ. άνδραι έμβαλύστει δι γραφάι. 713. άλλ' έπειδή τοδι γ. οδικ έδθ' ύπνου τυχείν, Ι. 270. χώσπερεί γ. ήμαι έκκοβαλικεύεται. Ν. 1418. είκδι δὶ μάλλον τοδι γ. ή νίους τι κλάειν, Π. 258. άι είκδι δοτιν άσθενείς γ. άνδραι ήδη ; γέροντάς. Θ. 410. πρός τοδι γ. θ', οί πρό τοῦ τὰς μείρακαις γερόντεια. Ετ. 603. γ. παλαίστραι γερόντεια. Ετ. δύλια τολι ό τιπτοί γ.. πρίπνος, Α. 676. οί γ. οί παλαιοί μεμφόμεσθα τἢ πόλει. Ι. 255. ὧ γ. ήλιασταί, φράτορες τριαβόλου, Ν. 1417. ἐγὼ δὶ γ' ἀντείποιμ' ἀν ἀς δὶς παίδες οί γ. Π. 628. γ. άσδρες ἐπ' όλιγίστοις άλφίτοις, 959. ἄρ', ὧ φίλοι γ., ἐπὶ τὴν οἰκίαν γέροντα. Α. 715. τῷ γ. μὲν γέραν καὶ ναδός ὁ ξυνήγοροις. Α. 718. τὸν γέροντα τῷ γ., τὸν νέον δὲ τῷ νέφ. Σ. 133. ἔστιν δ' ὅνομα τῷ μὰν γ. Φιλοκλέαν, 809. σοφόν γε τουτί καὶ γ. πρόσφορου Θ. 413. δέσπουνα γὰρ γ. νυμφίφ γυτή. γερόντιον. Α. 993. ἡ πάνν γ. ἵσας νενόμικάς με σύ; Ι. 42. Δῆμοι πυκνέτης, δύσκολον γ. Ν. 790. ἐπιλησμότατον καὶ σκαίστατον γ.; γέροντο. Θ. 1123. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖε τῷ γ. πύγισο, Θ. 1199. σὸ δὲ τοῦτο τῆος τῆ γ. γράδιο. γέροντο. Θ. 1123. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖε τῆ γ. πύγισο, Θ. 1199. σὰ δὲ τοῦτο τήρει τῆ γ. γράδιο. γέροντος. Ι. 46. οὕτος καταγνούς τοῦ γ. τοὺς τρόπους, Ι. 70. ὑπὸ τοῦ γ. ὀκταπλάσια χέζομεν. Σ. 195. ὑπογάστριον γ. ἡλιαστικοῦ. 276. τὰ σφυρὸν γ. ὅντος; 276. τὸ σφυρὸν γ. ὅντος;
551. ἢ τρυφεράτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γ.
γερόντων. Α. 375. τῶν τ' αῦ γ. οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
Σ. 224. τὸ τῶν γ., ἔσθ ὅμοιον σφηκιᾳ.
Λ. 325. ὑπό τε γ. ὀλέθρων.
Β. 345. γόνυ πάλλεται γ.
Π. 759. ἔμβὰς γ. εὐρύθμοις προβήμασιν.
γέρουσιν. Λ. 652. τοῖς δὲ δυστήνοις γ. οὐ μέτεσθ' ὑμῦν, ἐπεὶ
νέροα. Fr. 680. γ.: γέρουσιν. Λ. 652. τοις δὲ δυστήνοις γ. οὐ μέτεσθ' ὑμιν, ἐπεξ γέρρα, Fr. 680. γ: γερωία. Λ. 980. πὰ τῶν 'Ασανῶν ἐστιν ἄ γ. Γέρων. Εκ. 848. Γ. δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα γέρων. Α. 715. τῷ γέροντι μὲν γ. καὶ νωδός ὁ ξυνήγορος, Α. 997. καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος δσχον, ὁ γ. όδι, 1130. κατάχει σὸ, τὸ μέλι. κάνθάδ' ἐυδηλος γ. Ι. 61. ἄδει δὲ χρησμούς ὁ δὲ γ. σιβυλλιῷ. 533. τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν ἀλλὰ γ. ῶν περιέρρες, 752. οἷμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γ. 1349. οῦτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γ.; 1349. οὕτως ἀνόπτος ἐγεγενήμην καὶ γ.;
Ν. 129. πῶς οὕν γ. ἀν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς
1304. γ. ὅδ΄ ἐρασθεὶς
Σ. 178. ὅπως ἀν ὁ γ. μηδὲ παρακύψη πάλιν.
273. τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαἰνετ' ἀρ' ἡμῶν ὁ γ. οὕδ΄ ὑπακού€ι; 396. μῶν ὁ γ. πηδιαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί οῦ δῆς καθιμὰ
1192. ἤδη γ. ὧν καὶ πολιὸς, ἔχων δέ τοι
1297. τἴ δ' ἔστιν, ὧ παῖ; παῖδα γὰρ, κὰν ἢ γ.,
1299. οὺ γὰρ ὁ γ. ἀτηρότατον ἄρ ἢν κακὸν
1316. ὁ γ. δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', εἰπέ μοι,
1384. ἤδη γ. ὧν εἶτα τἢ πυγμῷ Θενῶν
1476. ὁ γὰρ γ. ὧν εἶτα τἢ πυγμῷ Θενῶν
1476. ὁ γὰρ γ. ὧν εἴτα τἢ πυγμῷ Θενῶν
Ο. 1256. οὕτω γ. ὧν στύομαι τριέμβολον.
Θ. 411. ἡγοντο, διαβέβληκεν, ὧστ' οὐδεῖε γ.
941. ἴνα μὴ 'ν κροκοτοῖς καὶ μίτραις γ. ἀνὴρ
1111. οὐ παρτέν' ἐστὶν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γ.,
1219. αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γ. τις εἶπετο. 396. μῶν ὁ γ. πηδιαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί οὐ δῆτ', άλλὰ

phones. I 494, he to 3 y specary ou defeat filospi re, γήταιου. Σ. 600. ξο δέ γ. τροσαιτή τα δόφαια ήθοσμά τι,
Σ. 404. είνά μας γ. αίτεξε, πίτερο λεί τεκρανοίλε;
γηταίμε Β. 622. μη τύστα τούτον μηθέ γ. νέμ.
γεγάρταν. ΕΙ. 634. ΔΑΧ 'στο' δε δενε γ. από φιλίον τὰε Ισχάδαι
γέγνα. Ι. 177. γ. γάρ, ἀι ό χρησμόε είτασί λέγει,
Ι. 180. δέ αὐτό γέρ τα τεύτο από γ. μέγκι,
Ι. 1027. αίτολε άιν γ. από πάσης γήτε Βασιλεύσειε.
Θ. 892. 'Ελάνη δ' ἐκλήθην. Τ΄. Η. αὐθει αῦ γ. γυνή,
γέγνασθα. Σ. 1242. οὐδ' ἀμφοτίρουσι γ. οὐλον.
γέγνατα. Α. 68. καὶ Τρατολέρου τούτο δὶ Κελαδε γ.
Α. 340. ῶι 65ε γε σειστό άμα τη στροφή γ. Α. 340. ὰς δδε γε σειστόι όμα τῷ στροφῷ γ.
 Ι. 129. ὡς τρῶτα μὸν στυππαστώλη» γ.,
 441. τὸ πνεῦμί Σλαττον γ. 441. τό πνεύμ' Ιλαττον γ.

Ν. 1288. πλέον πλέον τάργόρουν del γ.,
1293. αίτη μέν, ά αποίδαιμου, σύδλυ γ.

Σ. 207. οίροι επευδαίμων στρουθόι άτηρ γ.
660. τούτων πλήρωμα πάλαντ' έγγύα δισχίλου γ. ήμῶν.
663. γ. ήμῶν ἐκατὸν δήπου καὶ πυτήφοντα τάλαντα.
1144. ἐν' Ἐκβατάνωσι γ. κρόκης χόλεξ;
1253. κακὸν τό πένκυ ἀπό γιὰρ οίνου γ.
ΕΙ. 697, ἐκ τοῦ Σοφοκλέουν γ. Σιμωνίδης.
Ο. 1388. τῶν δοθυρώμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γ.
1644. πένηι ἐσει σύ. σοῦ γιὰρ ἀπωντα γ.
Α. 634. ἄδλ β' ἐστήξω παρ' αὐτών αὐτό γὰρ μοι γ.
Θ. 758. τουτὶ τὸ δέρμα τῆι ἐκρέωι γ.
759. τί τῆς ἐκρέωι γ.; ΜΝ. τουτὶ λαβέ.
Β. 289. ποδίν τι; ΕΑ. δεινών παντοδαπών γοῦν γ.:
651. ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείοιν γ. 651. δπόθ 'Ηράκλεια τάν Διομείοιε γ. 651. δπόθ Ἡράκλεια τὰν Διομείοιε γ.
813. ἐσποδάκευσι, κλαύμαθ ἡμῶν γ.
Εκ. 178. χρηστός γύηται, δία πονημός γ.
Π. 145. ἡ χόμεν ἀπθρώποισι, διά σὶ γ.
171. ἐκκλησία δ ούχὶ δαὶ τοίτον γ.;
431. οδωνν ὑπόλοκον τὸ βάραθρόν σοι γ.;
γίγνεταί. Α. 795. καὶ γ. γα τᾶνδε τᾶν χοίραν τὸ κρῆς
γίγνοιντο. Ν. 1191. Ἡ αὶ θίσειε γ. τῆ νουμηνία,
γίγνομαι. ΕΙ. 1170. κᾶτα γ. παχὸς
Γ. 709, 1.
κιδὸς δὲ Φοῦνες γ.
γεννέμιθ. ΕΙ. 833. ὡς ἀστέρει γ. ἐταν τις ἀποθάνη; Fr. 709, 1.
γιγόμεθ. ΕΙ. 833. ἀς ἀστέρες γ. ὖταν τις ἀποθάνη;
γιγόμεθα. Εκ. 813. ἀεὶ τοιαῦτα γ. ψηφίσματα
γιγνόμενος. Σ. 48. γ.; ΕΑ. ἡκιστ', ἀλλ' ἄμιστον. ΣΩ. τῶς; ΞΑ. δπως; γίγνονται. Ν. 348. γ. πάνθ' δ τι βούλονται κάτ' ήν μέν ίδωσι κυμήτην, γίγνωσκ. Θ. 284. σὰ τοῦτο γ. ἀλλ' έχεις γὰρ ὧν δέει. γίγνωσκε. Fr. 521. γ. τὸν ἀλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα, γιγνώσκεδ'. Ο. 606. γ. ὑμιὰ ῆτις ἐσθ' ῆδ' ἡ γονή; γιγνώσκει. Λ. 837. ὁράτε' γ. τις ὑμῶν; ΜΤ. τἡ Δία, γιγνώσκειν. Π. 860. ἐγὰ σχεδὸν τὸ πράγμα γ. δοκῶ. γιγνώσκειν. Π. 860. έγὰ σχεδόν τὸ πράγμα γ. δοκῶ. γιγνώσκειν. Ν. 912. χρυσῷ πάττων μ΄ οῦ γ. Σ. 1140. έγνως γὰρ ἄν νῦν δ οὐχὶ γ. ΦΙ. ἐγὰ; Θ. 620. τὸν δείνα γ., τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν: γιγνώσκετα. Fr. Μ. Γηρ. 4, 2. ὡς μὲν γὰρ εἰσι νήστιδες, γ. γιγνώσκετε. Fr. 203. ὡς μὲν γὰρ εἰσι νήστιδες γ. γιγνώσκης. Σ. 704. Γνα γ. τὸν τιθασευτήν· κἄθ' ὅταν οὕτος γ' ἐπισίζη, γιγνώσκομεν. Θ. 607. γ. δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας άθρει. Θ. 614. μύτην γὰρ αὐτὴν, ὧνερ, οῦ γ. γιγνώσκοντες. ΕΙ. 635. ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γ. εῦ Εκ. 639, διά την άγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γ. πατέρ' ὅντα γιγνώσκω. Π. 944. ἄπειμι' γ. γὰρ ῆτταν ὅν πολὺ γιγνώσκων. Ι. 809. ἃ σὰ γ. τόνδ' ἐξαπατῆς, καὶ ὀνειροπολεῖς περί σαυτού περί σαυτού.
Π. 558. οὐ γ. ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἀνδρας γλάμων. Β. 588. κάκιστ' ἀπολοίμην, κάρχέδημος ὁ γ. Εκ. 254. τί δ', Νεοκλείδης ὁ γ. σε λοιδορῦ; 398. πρώτος Νεοκλείδης ὁ γ. παρείρπυσεν.
Γλάνι. Ι. 1035. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἀμειναν, ὧ Γ. Γλάνιδος. Ι. 1004. Γ., ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
Ι. 1097. οὐκ ἤν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γ. σοφάτερος. γλαῦκ'. Ο. 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΥ, τί φής; τίς γ. 'Αθήνας' πγαγε; ήγαγε: γλαυκάς. Ο. 1338. ώς αν ποταθείην ύπερ ατρυγέτου γ. γλαυκάς. Ο. 1338. ὡς ἄν ποταθείην ὑπὸρ ἀτρυγέτου γ. Β. 665. δς Αίγαίου πρῶνας ἢ τ, μέδεις γλαθκές. Ο. 1106. γ. ὑμᾶς ούποτ' ἐπιλείμουσι Λαυριωτικαί: Γλαυκέτη. ΕΙ. 1008. Μορύχφ, Τελές, Γ. άλλοις Θ. 1033. Γ. πρόκειμαι. γλαυκόν. Θ. 45. γ. ΜΝ. βομβάξ. ΕΤ. σέγα. τι λέγεις; γλαθκον. Fr. 333. οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γ., οὐχὶ θύννου

phasein. O. 589. dald y, higgs els abrahand separiflar forτρόψει. Α. 760. έγω δ' ύπο γ. γε τάλαιν' ἀπάλλυμαι γλανεύτε. Θ. 318. γ. χρυσίλογχε τίλισ γλαύξ. Ι. 1003. ἐν πίλευο ἐλθεῖν καί γ αὐτῆ 'πικοθῆσθαι' Σ. 1054. γ. γαρ ήμων πρίν μέχεσθαι τον στρατόν διέπτατο. Ο. 301. χαίτηί γε γ. ΕΥ. τί φήε; τίς γλαϊκ' "Αθήνως" ήγαγε: 358. τι δεχύτρα νώ γ' ώφελήσει; ΠΕ. γ. μέν οδ πρώσγλαύχ'. Ο. 516. ή δ' αδ δυγάτης γ. δ δ' Απίλλαν ώσπες θεράπων Ιέρωκα: γλαφυρώτατε. Ο, 1272. Ε ελεινότατ', Ε σοφώτατ', Ε γ., γλαχώ. Α. 874. δρέγανον, γ., ψεώθων, θρυαλλίδαν, γλαχων'. Α. 861. κυτώθου τὸ τὰν γ. ἀτρέμαν, Ἰσμηνία' γλάχωνος. Α. 869, τώνθεια τὰς γ. ἀτέκεξαν χυμαί. γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου. Ν. 1004. οδδ' έλκόμενος περί πραγματίου γ.
γλίσχρου. Α. 452. γ. προσαιτών λιπαρών τ'. Εθριπίδη,
γλισχρότοτα. ΕΙ. 482. γ. σαρεάζοντει ώστερ κυνόδια,
γλίσχρου. ΕΙ, 193. δ δειλαερίων, πῶι ἢλθεν: ΤΡ. δ γ., δρῷκ
γλικε. Fr. 160. τὶ δῆτα τούταν τῶν κακῶν δ παῖ γ.;
γλοκόs. Ν. 449. μάσθλητ, εἶρων, γ., ἀλαζῶν,
γλυκεία. ΕΙ. 592. πρῶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γ.
γλυκεία. ΕΙ. 576. τῆτ τρογότ τε τῆν γ.,
γλυκερά. Α. 971. ποία γ.;
γλυκερό. Θ. 1192. ἀν γ. τὸ γλῶσο', ὥστερ 'Αττιεὸν μέλιν.
Γλώκη. Β. 1344. φρούδη Γ.
Εκ. 43. οὐκουν ἐπείξεσθ'; ἀν Γ. κατώμοσων
Γλόκηs. Β. 1363. ἐτ Γ., ὅπωτ ἀν
γλυκον. Σ. 7. κατὰ ταῦν κύραιν ὑπνου τι καταχείται γ.
Ο. 535. κατάχυσμ' ἔτερου γ. καὶ λιπαρὸν, Ο. 535. κατάχυσμ' έτερον γ. καὶ λιπαρόν, 1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρή ποιείν γ. γλυκύθυμος. Ν. 705. νόημα φρενόν διπνος δ' ἀπέστω γ. δμ-Α. 551. ἀλλ΄ ήνπερ ὅ τε γ. "Ερωι χή Κυπρογέτει' Αφροδίτη γλυκύς. Α. 1127. ταῦτ' οὐ πλακοῖε δητ' ἐστὰν ἀνθρώποιε γ.; γλυκύτατ'. Α. 462. ἀλλ΄, ὧ γ. Εὐριπίδη, τουτὶ μύνων. Α. 467. ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὧ γ. Εὐριπίδη, τουτὶ μύνων. Εκ. 124. δεῦρ, ὧ γ. Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν, 241. εὖ γ', ὧ γ. Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς. γλυκύτατον. Α. 475. Εὐριπίδιον ὧ γ. καὶ φίλτατον, ΕΙ. 526. γ., ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου. Α. 872. ὧ γ. Μυρρινίδιον , τὶ ταῦτα δρὰς; 889. ὧ γ. σὰ τεκνίδιον κακοῦ πατρός, 890. ψέρε σε φιλήσω γ. τὴ μαμμία. 889. ὧ γ. σὐ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
890. φέρε σε φιλήσω γ. τῆ μαμμία.
Β. 511. ἔφρυγε, κῷνου ἀνεκεράννυ γ.
Εκ. 1046. ὧ γ., τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου γλυκότερον. Ο. 1342. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γ.*
Γτ. 493. οὐδὲν γὰρ ὅντως γ. τῶν ἰσχάδεν.
γλύκων, Εκ. 985. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ ῆν, ὧ γ.*
γλώσσ. Θ. 1192. ὡς γλυκερὸ τὸ γ., ῶσπερ Αττικὸς μέλις.
Β. 827. γ., ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς,
γλώσσα. Β. 898. γ. μὲν γὰρ ἡγρίωται,
Γτ. 719. μέλαινα δεινή γ. Βρεττία παρῆν.
γλῶττ. Β. 1471. ἡ γ. ὁμώμοκ', λἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.
γλῶττ. ΕΙ. 1060. ἡ γ. χωρὶς τέμνεται.
Ο. 1705. γ. χωρὶς τέμνεται.
Θ. 276. ἡ γ. δ' οὐκ ὑμώμοκ', οὐδ' ὧρκωσ' ἰγώ.
γλώτταισι. Ο. 1698. ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γ.
γλώτταν. Ι. 378. τὴν γ. ἐξείραντες αὐγλώτταυτ. Ο, 1698. ρουσι και τρυγωσι ταις γ. γλώτταν. Ι. 378. τήν γ. έξείραντες αὐ-Ι. 637. νύν μοι θράσος καὶ γ. εύπορον δότε 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γ. αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται. Ν. 424. τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γ., τρία ταυτί; 1013. γ. βαιάν, πυγήν μεγάλην, 1018. γ. βαιάν, πυγήν μικράν, 1058. άνειμι δητ' έντεῦθεν ἐς τὴν γ., ἡν ὁδὶ μὲν Σ. 547. της ημετέρας, νυνί θαρρών πάσαν γ. βασάνιζε. ΕΙ. 1109. πρόσφερε την γ. ΤΡ. σύ δὲ την σαυτοῦ γ. ἀπέ-VEYKOV. Β. 102. γ. δ' ἐπιορκήσασαν Ιδία τῆς φρενός. Fr. 421, 3. κόλλοπά τιν' εἰ δὲ μὴ, πλευρόν, ἢ γ., ἢ γλώττας. Fr. 1. πρὸς ταῦτα σὰ λέξον 'Ομηρείους γ., τὶ καλοῦσι κόρυμβα. γλώττη. Ν. 419. νικάν πράττων και βουλεύων και τῆ γ. πολεμίζων ; Ν. 1160. άμφήκει γ. λάμπων, Σ. 609. καὶ παππίζουσ' άμα τῆ γ. τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,

γλώττης. Σ. 1404. εί νη Δί ἀντί τῆς κακῆς γ. ποθέν γλωττης. Σ. 1404. εί νη Δι αντί της κακης γ. ποθέν
Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου, βακχεῖ ἐτελέσθη,
892. αθθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γ. στρόφιγξ,
Εκ. 574. ἔρχεται γ. ἐπίνοια, πολίτην
γλωττοποιείν. Σ. 1283. γ. ἐς τὰ πορνεῖ εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.
γλωττοστροφεῖν. Ν. 792. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γ.
γνάθοιν. ΕΙ. 1309. καὶ σμώχετ' ἀμφοῦν ταῖν γ. οὐδὲν γὰρ,
ῶ πονηροί, Εκ. 502. ἄπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γ. ἔχουσα· γνάθοις. Θ. 575. ὅτι μὲν φίλος εἔμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γ. Εκ. 1101. Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γ. γνάθον. Ν. 1109. οἴαν δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γ. γνάθον. Ν. 1109. οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γ. Σ. 370. ἀλλ' ἔπαγε τὴν γ. Λ. 635. τῆς θεοῖε ἐχθρῶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γ. 657. τῷδὲ γ' ἀψήκτφ πατάξω τῷ κοθόρνφ τὴν γ. 821. τὴν γ. βούλει θένω; Θ. 221. κάθιζε' φύσα τὴν γ. τὴν δεξιάν' Εκ. 818. μεστὴν ἀπῆρα τὴν γ. χαλκῶν ἔχων, Β. 149. ἡ μητέρ ἡλόησεν, ἡ πατρὸς γ. γνάθου. Ν. 1324. οἵμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γ. Β. 547. εἶδε, κατ' ἐκ τῆς γ. γνάθους. Σ. 948. ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γ. Σ. 1088. οἱ δ' ἔφευγον τὰς γ. καὶ τὰς ὀφοῦς κεντούμενοι'. Χ. 1088. ο 1 δ' έφευγον τὰς γ. καὶ τὰς ὁφρῦς κεντούμενοι
 ΕΙ. 237. ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γ. ἀλγήσετε.
 Λ. 360. εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γ. τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
 Θ. 583. ἕως ἀν οὕτως τὰς γ. ψιλὰς ἔχης. 903, αλσχύνομαί σε τὰς γ. ὑβρισμένη. Β. 424. τίλλειν ἐαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γ.: Εκ. 852. έστηκεν άλλα τας γ. διοίγνυτε. Εκ. 852. ἔστηκεν' ἀλλά τὰς γ. διοίγνυτε.
Fr. 544. ἀλοᾶν χρή τὰς γ.
γνάθω. Fr. 111, 2. ἐν τῆ γ. διώβολον γεγένητ' ἐμοί.
γναφεύει. Π. 166. ὁ δὲ γ. γ', ὁ δὲ γε πλύνει κώδια,
γνήσιοι. Ο. 1665. γνησίων. ἐἀν δὲ παίδες μὴ ὧσι γ., τοῖς
γνήσιος. Ο. 1650. κατὰ τοὺς νόμους: νόθος γὰρ εἶ κοὐ γ.
Ο. 1659. φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γ.
γνήσιων. Ο. 1654. οὖσαν θυγατέρ' ὅντων ἀδελφῶν γ.;
Ο. 1665. γ. ἐὰν δὲ παίδες μὴ ὧσι γρήσιοι, τοῦς γνηστων. Ο. 1654. ούσαν θυγατέρ ουτων αδελφων γ.;
Ο. 1665. γ. ἐἀν δὲ παίδες μὴ ὅσι γνήσιοι, τοῖς
γνοίη. Σ. 72. ἡν οὐδ' ἀν εἶς γ. ποτ' οὐδ' ἀν ξυμβάλοι,
γνούς. Ν. 811. γ. ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
Ν. 1382. εἰ μέν γε βρῦν εἶποις, ἐγὼ γ. ἀν πιεῖν ἐπέσχον'
Θ. 171. ἄπασ' ἀνάγκη' ταῦτα γάρ τοι γ. ἐγὼ
γνοῦσιν. Σ. 1048. τοῦτο μὲν οῦν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γ. παραχρημα, γνω. Β. 1210. λέγ' έτερον αὐτῷ πρόλογον, ΐνα καὶ γ. πάλιν. γνώμαις, Σ. 1460. ξυνύντες γ. έτερων Β. 1502. γ. άγαθαίς, καὶ παίδευσον Ν. 1404. γ. δε λεπταϊε καὶ λόγοιε ξύνειμι καὶ μερίμναιε, γνώμαιτι, Ν. 1087. ἄπαντα ταὐτ' ἐναντίαιε γ. συνταρόξαι. γνώμαις. Ν. 432. ἐν τῷ δήμφ γ. οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ. Ν. 433. μἡ μοί γε λέγειν γ. μεγάλας οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ, 896. γ. καινὰς ἐξευρίσκων. 924. γ. τρώγων Πανδελετείους. 1314. γ. ἐναντίας λέγειν Εκ. 397. γ. καθείναι τής πόλεως; κἄτ' εὐθέως γνώμεν. Ν. 1459. γ. πουηρών δυτ' ἐραστὴν πραγμάτων, γνώμη. Εκ. 631. νὴ τὸν 'Απόλλω' καὶ δημοτική γ' ἡ γ. καὶ καταχήνη γνώμη. Ο. 638. δσα δὲ γ. δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.
Θ. 148. ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθηθ' ἄμα γ. φορῶ.
Β. 355. ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γ. μὴ καθαρεύει, γνώμην. Α. 396. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστὶν, εἰ γ. ἔχεις
Ι. 267. ὅτι λέγειν γ. ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
654. γ. ἔλεξεν' ἀνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
931. γ. ἔρεῖν μέλλοντα περὶ
Ν. 157. ὁπότερα τὴν γ. ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
169. πρώην δὲ γε γ. μεγάλην ἀφηρέθη
317. αἴπερ γ. καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῦν παρέχουσι
321. καὶ γνωμιδίω γ. νύξασ' ἔτέρω λόγω ἀντιλογῆσαι'
730. ἐξ ἀρνακίδων γ. ἀποστερητρίδα;
744. ἀφεὶς ἄπελθε' κἆτα τὴν γ. πάλιν
747. ἔχω τόκου γ. ἀποστερητικήν. ἀνάκειται. 744. ἀφεὶς ἄπελθες κὰτα τὴν γ. παλιν
747. ἔχω τόκου γ. ἀποστερητικήν.
762. μή νυν περὶ σαυτόν εἶλλε τὴν γ. ἀεὶ,
1045. καίτοι τίνα γ. ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
1084. ἔξει τίνα γ. λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
1440. σκέψαι δὲ χὰτέραν ἔτι γ. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι,
Σ. 64. ἀλλ. ἔστιν ἡμῶν λογίδιον γ. ἔχον,
594. κὰν τῷ δήμῳ γ. οὐδεὶς πώποτ ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
983. ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γ. ἐμὴν
1027. οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γ. τιν ἔχων ἐπιεικῆ,

Ο. 256. καινός γ.,
460. άλλ' εφ' δτωπερ πράγματι την σην ήκεις γ. άναπείσας, 460. ἀλλ' ἐφ' ὅτφπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γ. ἀναπείσας, Β. 1423. γ. ἐκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεί. 1424. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γ.; ΔΙ τίνα; 1430. εὕ γ', ὧ Πόσειδον σὺ δὲ τίνα γ. ἔχεις; 1435. ἀλλ' ἔτι μίαν γ. ἐκάτερος εἴπατον Εκ. 349. κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γ. γ' ἐμήν. 600. ταμιενόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γ. προσέχουσαι. 623. τὸ μὲν ὑμέτερον γ. τιν' ἔχει' προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἄν οπωs αν 658. κάγω ταύτη γ. ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὕνεκ' ἔσονται; Π. 559. καὶ τὴν γ. καὶ τὴν Ιδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδα-Π. 559. καὶ τὴν γ. καὶ τὴν ἰδέαν. παρά τῷ μέν γαρ ποοαγρώντες
γνώμης. Ν. 361. πλὴν ἡ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γ. οὕνεκα, σοὶ δὲ,
Ν. 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γ. ἀποπειρῶ. 533. ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῦν γ. ἔσθ' ὅρκια.
Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γ. καὶ μείζονος ἡ 'πὶ τρυγῷδοῖς,
Ο. 628. οὐκ ἔστιν ὅπως ἀν ἐγώ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γ. ἔτ' ἀφείμην. Α. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γ. ἔχω Θ. 586. πρός ποιον έργον, ή τίνος γ. χάριν; γνωμιδίω. Ν. 321. και γ. γνώμην νύξασ' έτέρω λόγω άντιλογήσαι γιωμιδίων. Ι. 100. βουλευματίων καὶ γ. καὶ νοιδίων. γνωμιδίων. Ι. 100. βουλευματίων καὶ γ. καὶ νοιδίων. γνωμοτυπεά. Θ. 55. καὶ γ. καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς, γνωμοτύποις. Ν. 950. λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γ. μερίμναις, γνωμοτύπων. Β. 877. ἀνδρῶν γ., ὅταν εἰς ἔριν ὁξυμερίμνοις γνωμῶν. Ν. 948. ὑπὸ τῶν γ. ἀπολεῖται. Β. 1059. μεγάλων γ. καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν. 'γνων. Ι. 632. κάγωγ' ὅτε δὴ 'γ. ἐνδεχομένην τοὺς λόγους Ι. 658. κάγωγ' ὅτε δὴ 'γ. τοὶς βολίτοις ἡττημένος, γνῶναι. Σ. 1045. ἀς ὑπὸ τοῦ μὴ γ. καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς. ἀναλδείς Β. 809. ληρόν τε τάλλ' ηγείτο τοῦ γ. πέρι Β. 809, λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γ, πέρι
1111. λεπτὰ μὴ γ, λεγόντουν,
Π. 49. γ, δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
489. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γ, τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
γνῶναί. Β. 557. ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἀν γ, σ' ἔτι;
γνῷς. Ι. 261. κἄν τιν' αὐτῶν γ, ἀπράγμον' ὅντα καὶ κεχηνότα,
ΕΙ 544. τὰ πρόσωφ', ἴνα γ, τὰς τέχνας. ΕΡ. αἰβοῖ τάλας,
Εκ. 937. κἄγωγ', ἵνα γ, ὡς πολὺ σοῦ μεῖζον φρονῶ.
'γνωσαν, ΕΙ. 619. κἄτ' ἐπειδὴ 'γ, ὑμᾶς αὶ πόλεις ἄν ἦρχετε
γνώσει. Ν. 842. γ, δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
Β. 964. γ, δὲ τοὺς τούτου τε κάμοῦ γ' ἐκατέρου μαθητάς.
Εκ. 780. γ, δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων,
γνώσεσθ'. Ο. 1227. ἀκολαστανείτε, κοὐδέπω γ, ὅτι
Λ. 452. ξυνταξάμενοι. ΛΥ. νὴ τὰ θεὼ γ, ἄρα Λ. 452. ξυνταξάμενοι. ΛΥ. νη τω θεω γ. άρα γνώσεται. Ι. 807. γ. οἴων ἀγαθων αὐτὸν τη μισθοφορά παρεκόπτου, κόπτου,
Ν. 536. γ. γλρ, ήνπερ ΐδη, τάδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
Λ. 636. οὐ γὰρ εἰσιώντας οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γ.
Β. 670. ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γ.
Π. 956. τῶν ὑρχιπέδων ἱδὰν γὰρ αὐτὸν γ.
γνωσθήσει. Ν. 918. καὶ γ. ποτ' ᾿Αθηναίοις
γνωσθήσεται. Ι. 233. γ. τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
γνωσιμαχήση. Ο. 555. κᾶν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθελήση μηδ'
εὐθὸς γ.,
γνώσομαι. Π. 1057. πόσους ἔχεις δδόντας. ΧΡ. ἀλλὰ γ.
γοᾶσθέ. Θ. 1036. γ. μ', ὧ γυναῖκες, ὡς γνωσομαι, Π. 1057. ποσους έχεις δοδυτας. ΧΡ. άλλά γ. γοδαθέ. Θ. 1036. γ. μ', ὧ γυναῖκες, ὡς γογγύλη. Θ. 1185. οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γ. γογγύλην. ΕΙ 28. ὥσπερ γυναικὶ γ. μεμαγμένην. γογγυλίσιν. Fr. 476, 6. ἔπειτα κολοκύντας ὅμοῦ ταῖς γ. ἀροῦσιν. γογγύλλοι. Θ. 56. καὶ κηροχυτεί καὶ γ. φρ γόμφιον. Π. 1059. ἀπότισον' ἔνα γάρ γ. μόνον φορεί. γομφίους. ΕΙ. 34. ὥσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γ., Θ. 423. Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γ. Β. 572. ὡς ἡδέως ἄν σου λίθω τοὺς γ. Β. 572. ὡς ἡδέως ἄν σου λίθφ τοὺς γ. γομφοπαγή. Β. 824. ῥήματα γ., πινακηδὸν ἀποσπῶν γομφοπαγή. Β. 824. ῥήματα γ., πινακηδὸν ἀποσπῶν γομφούμεν. Ι. 463. γ. αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα. γονάς. Εκ. 3. γ. τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν γόνασι. Θ. 1182. καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γ. τοῦ Σκύθου, γόνατ'. Σ. 1212. πῶς δαὶ; ΒΔ. τὰ γ. ἐκτεινε, καὶ γυμναστικῶς Λ. 216. ὑπολύεταί μου τὰ γ., ὧ Λυσιστράτη. γόνατα. ΕΙ. 897. πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γ. κύβδ' ἐστάναι, Λ. 542. οὐδὲ τὰ γ. κόπος ἐλεῖ καματηρός μου. γονάτων. Α. 414. ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γ. σ', Εὐριπίδη, Ι. 1298. ἔθ' ὧ ἄνα, πρὸς γ., ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῷ τραπέξη.

γνώμην. ΕΙ. 232. άλλ' είμι' καὶ γὰρ ἐξιέναι, γ. ἐμὴν,

φούσων. Μ. 1112. καὶ κρία τῶν φ. 13. Μλακ, ἄ τῶν, ἱρομία. Θ. 1111. ὧ γ, ὡι ακρίαντὶ και τὰ τογάτρων, φούσω. Μ. 1111. καὶ μὴ κομὶ κοὶκ καικοῦ γ. καικοργών, Μλα το μόδον. Β. 111. καὶ μὰ καικοῦς με καικοριμές καὶ καικοῦς καικοριμές καὶ καικοῦς καικοριμές καὶ καικοῦς καικοριμές καὶ καικοριμές re pfler Angen, 3. M. q. Si venply la dez depes les 3. M. slin q.; 12. lill. q. lesse ghirjesse Ann, 3. 1115, vin q. menshenen, sh vekeemqelgare. 1216. είμαι, τέ δράσεις τοῦ τό τις;
γροβουν. Επ. 1410. έξησουσητα τό απτέματου τς:
Επ. 1410. μή τρό τ΄ δρήσει ΝΕΕΑ παρασμασιόν, ὁ τ.
1402. έξων απόστα τς ποιουτού
Π. 656. τὸ τ. Ν΄ Δε δρόσειτο μου τὸν βόρους,
1405. Δε είπείνους, ὁ Ενό βοπολού, τὸ τ.
γροβόνα. Π. 676. Αλλή θόρουση, ὁ φολοί τ. τοῦ τρόσους χαριοί.
Επ. 128. ἐποτροσβότορου τ. θοπόσει τς. τοῦ πρόσου χαριοί.
Επ. 128. ἐποτροσβότορου τ. θοπόσει το πλέστου ματού τ τ.
γροβον. Θ. 1426. μέλοι δέ τ. ἐποφοτροτ
γροβόνου. Π. 536. καὶ παδαμέσο ἐποτπισέσταν καὶ τ. καλλαστρού: φ. 117. η δεβέρνει λαντούο γένη, Β. 246. η σύλλονα ημέστασ γένη, Β. 246. η σύλλονα ημέστασ γένη, Θ. 1811. σύλλονα κέλολο δέγονεα, Εργέστο, Α. 1131. σύλλο σελοίου δέραχο τόν Τ. Εκρηβανος, Α. 2121. αλλασ ασλαίων λόμοχον τόν Τ. Γεργρα. Ο. 2101. Γ. τε και θόλοπτα.
Γοργρα. Ο. 201. Δε γ διαλασια θόλοπτα δεί του Τ. Γοργρα. Σ. 221. Δε γ διαλασια θόλοπτα δεί του το δεσγ τον Τ. Γοργά. 9. 1104. Εγρημορφί. ΤΟ. Γ. τοι κόγιο λόγο.
Γοργάλδηκ. Α. 547. Βοδρίγουν, δε γ., φανώς, γρημολόγο. Α. 547. Βοδρίγουν, δε γ., φανώς, γρημορφί. ΤΕ 566. και πυκόν και γ. Εστερ μίζε και πανδακόε.
Γοργάνα. Α. 514. τα Γ. Εξηγαρο λα τός σύγματος;
Α. 1181. και Γ. Εξηγαρο λα τός δικάλου.
Γοργάνα. Α. 504. δ διακός, δ ταλαδράνο, δε τόρ Γ.
Α. Μόλ. δταν δυγάς δεχαν καί Γ. τα κήν Εντίγια αυρακόνου.
Γοργάνας. Εξ. 501. δενο δρώς του λόρονο δυγάλος και τός Γ. coprie; γραθμαν. Fr. 108. h. γ. : γράμμα. Εκ. 687. Γου αίστωσος: ΠΡ. με ΔΕ, ΔΕΑ΄ Το΄ διακό δειστώσουν. ΒΑ. Γου Νε τό γ. δεικνώναν. Βλ. δτο θε τό γ.

Π. 277. δε τη σορή νακό λαχών τό γ. σαν διαδέραν.

γράμμασταν. Π. 1167. στεδδουσικ δε τολλούς γεγράρδας γ.

γράμμαστα. Ζ. 960. δγώ δ' διουλόμου δια εδδό γ.,

Ετ. 521. γέγραστα του άλεισόν τε από τό γ.,

γραμματείον. Ν. 19. εδιαθέρε τό γ. δε διαγών λιαδών

Ετ. 206. τήν μόλδων δε τών γ. ήσθων:

γραμματέο. Θ. 1103. τό γ. ού τη εκταλή τήν Γοργόνου;

γραμματέον. Β. 1084. δεό γ. δειμεστάθη.

γραμματέων. Θ. 432. τό δ' άλλα μετά τήν γ. συγγράφομαι γράμματε. Εκ. 663. είδὸν δ λαχών άπη χαίρων δε δυούμ γ. δειπνεί* Popylosa, RI, 561. hasp hader role librar dipilis sell the F; Popylosa, RI, 810. F. lepophysi, Beridoselmis, Sprinas, B. 477. Secondoserne F. Tophoses, Becares Π. 972. άλλ' οἱ λαχοῦσ' έτανες ἐν τῷ γ.; 11. 372. από ου λαχούο επίνε εν τω τ.; γραμμάτων. Ι. 189. πλήν τ., καὶ ταῦτα μέτνοι επεὰ εσεῶε. Εκ. 1050. Ελεκε, παρ' έμοὶ τῶν τ. εἰρηκότων γραμμή. Α. 483. πρόβανε νῦν, ἄ θυμέ· γ. δ' αὐτηί. γραμμήν. Fr. 496. χωρεί 'πὶ γ. λορδόι ῶι εἰε ἐμβολήν. γρᾶο. Θ. 1222. ὧ μιαρό γ. πύτερα τρέξι τὴν όδό; γραός. Λ. 562. ἐι τόν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον λέπιθον. παρά γ. Α. 635. της θεοις έχθρας πατάξαι τήσδε γ. την γνάθον. 826. καίπερ ούσης γ. δοτ' αὐ Π. 1024. γ. καπρώσης τάφόδια κατεσθέειν.
 1207. τῆς γ. ἐσιπολῆς ἔπεισων αἰ χύτραι. γρασσόβαι. ΕΙ. 811. γ., μιαροί, τραγομάσχαλοι, ίχθυολύμαι* γραθ. Α. 506. τοῦτο μέν, & γ., σαντῆ κρώξαι: σὐ δέ μοι λέγε. Α. 63. - ηνεαίκας, ούχ ήκουσεν. Κ.Α. ή γ. Θεογένους
68. - 6 γ. δυάγυρός μοι κεκινήσθαι δοκεί.
102. - 6 γ. Ιμός άνηρ πέντε μήνας, δι τάλαν,
661. - 9ή Δί΄ έγδι γ. άνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' είδον ξφ'
Ιππου ΑΥ, ταῦτα ποιήσω. ΑΓ. ταίτα ποίησω.
Α. 797. βούλομαί σε, γ., κύσαι,
Θ. 1073. ἀπολεῖε μ'. ὧ γ., στωμυλλομένη.
1213. ὧ γράδι, ὧ γ. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιο.
Εκ. 904. θεῖ σὐ δ', ὧ γ., παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
γραῦν. Ν. 555. προσθείε αὐτῷ γ. μεθύσην τοῦ κόρδακος οὖνεχ', ἢνΘ. 1217. τὴν γ. ἐρωτῆς, ἡ 'φερεν τὰς πηκτίδας;
Β. 1193. ἔπειτα γ. ἔγημεν αὐτὸς ὧν νέος,
Εν. 1017. τὸν γ., προκρούση πρῶτον. ἡν δὲ μὴ θέλη 611. νή Δί έγω γ. άνδρα κομήτην φυλαρχούντ είδον έφ' ίσπου
612. άλλ' ές τρίτην γ. ήμέραν σοι πρώ πάνυ
727. έλπονουν. ήδη γ. τις αὐτῶν έρχεται.
877. άπειμι. ΚΙ. μη δητ, άλλά τω γ. παιδίω,
950. ὁπολύομαι γ. άλλ' ὅπως, ω φίλτατε,
1180. βιρείν άπασιν; ΛΑ. τοίσι γ. ναί τω σιω
62. 250. άλλ' Ιμάτιον γ. χρήσον ήμεν τουτορί
263. ἄμ άρμοσε μεις Ε΄Τ. χαλαρά γ. χαίρεις φορῶν.
688. οὐχ άρωμεν γ. ἐτ' άλλον οὐδίν' ἐγκαθήμενον
846. ἀξία γ. εί τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.
81. 150. νη τὸν Δί ἐγῶ γ. ὅνος άγων μυστήρια.
253. παίν τι; ΒΑ. δεινόν παντοδαπὸν γ. γίγνεται
293. 'Εμπουσα τοίντυ ἐστί. Ελ. πυρί γ. λάμπεται
820. ἄδουσι γ. τὸν Ίακχον ὅνπερ Διαγόρας.
780. είλογον κάν τι σιραλήτ, ἐξ ἀξίου γ. τοῦ ξύλου,
930. ὰ ξυμβαλεῖν οῦ ράδιον. ΔΙ. νή τοὺς θεοὺς, ἐγῶ γ.
080. νη τοὺς θεοὺς, νῶν γ. Αθη1028. ἐχάρην γ., ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περί Δαρείου τεθνεῶτος,
1087. ἐλλάριος ὁμως τὸν σκαιότατον πρώην γ., ἡνίκ ἔπεμπεν,
Επ. 102. 'Αγύρριος γ. τὸν Προνόμου πάγουν' ἔχουν
187. καὶ ταῦτά γ' εξίωρον. τὰ γ. βουλεύματα
857. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γ. μοι σφόδρα.
778. λέγονσι γ. ἐν ταῖς όδοῖε. ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ.
794. χαρὶεντα γ. πάθοιμ' ἀν. εὶ μὴ χοιμ' ὅποι
872. νὴ τὸν Διά δεῖ γ. μηχανήματός τινος,
11. 184. κρατούσι γ. κὰν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
1005. πάνυ γ. κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους
Βιαρύττειν.
Ετ. 604, ἐπτάπους γ. ἡ σκιά 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δεῖπνον' Β. 11ν3. επείτα γ. εγημεν αύτος ών νέος.
Εκ. 1017. τὴν γ. προκρούση πρώτον. ἡν δὲ μὴ θέλη 1046. ὧ γλυκύτατον, τὴν γ. ἀπαλλάξασά μου
Fr. 277, 2. ἴνα μή με προσπράττωσι γ. οἱ φράτορες.
γραθς. Ν. 1184. αὐτὴ γένοιτ ἀν γ. τε καὶ νέα γυνή
Θ. 345. ἡ δῶρά τις δίδωσε μοιχῷ γ. γυνὴ, 505. τὸ δ΄ εἰσέφερε γ. ἐν χύτρα τὸ παιδίον, 512. εἶθ' ἡ μαρὰ γ. ἡ 'φερεν τὸ παίδον, 896. Εένη, τἰς ἡ γ. ἡ κακοροθοῦσά σε: 512. είθ' ή μιαρά γ, ή 'φερεν τὸ παιδίον,
896. ξένη, τίς ή γ, ή κακορροθοῦσὰ σε;
1214. διέβαλέ μ' ὧ γ. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ
Β. 950. χώ δεσπότης χή παρθένος χή γ, ἀν. ΑΙ. εἶτα δῆτα
Εκ. 1073. ἡ γ. ἀνεστηκυῖα παρά τῶν πλειόνων;
1078. οὐκ, ἡν ἐτέρα γε γ. ἐτ' αἰσχίων φανῆ.
Π. 1206. ἡ γ. ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
γραφαί. Ι. 306. καὶ γ. καὶ δικαστήρι, ὧ βορβοροτάραξι καὶ
γραφάς. Α. 679. οἴτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλύντες ἐς γ.
Α. 714. ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γ., ὅπως ἀν ἤ
Ι. 442. φεύξει γ. ἐκατονταλάντους τέτταρας.
Χ. 848. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γ. 2. 848. φέρε νυν, ενέγκω τὰς σανίδας και τὰς γ. γραφέων. Εκ. 995. τὸν τῶν γ. ἄριστον. ΓΡ. Α. οὕτος δ' ἔστε γραφήν. Ν. 1481. καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γ. Σ. 842. κατηγορήσειν, ἡν τις εἰσάγη γ. γραφής. Σ. 894. ἀκούετ' ἡδη τῆς γ. ἐγράψατο Σ. 907. τῆς μὲν γ. ἡκούσαθ' ἦν ἐγραψάμην,

```
γράφοιτο. N. 759. εἴ σοι γ. πεντετάλαντός τις δίκη,
N. 770. ὁπότε γ. τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
γράφουσιν. N. 1429. ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γ.;
B. 938. ἀν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γ.
γράφω. A. 31. ἀπορῶ, γ., παρατίλλομαι, λογίζομαι,
Ο. 1052. ἀπολῶ σε, καὶ γ. σε μυρίας δραχμάς.
γράφων. Θ. 771. βίψω γ. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται.
Θ. 774. γ. διαρρίπτοιμ; βέλτιον πολύ.
γραψάμενος. N. 1482. διωκάθω γ., εῖθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
γραψαιένων. Σ. 881. τῶν γ.
            γραψομένων. Σ. 881. των γ.
γράψομαι. Σ. 537. καὶ μὴν ὄσ' ἄν λέξη γ' ἄπλῶς μνημόσυνα
     γράψομαι. Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἀν λέξη γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γ' γώ.

ΕΙ. 107. ἐἀν δὲ μή σοι καταγορεύση; ΤΡ. γ.
γρίφου. Σ. 20. οὐδὲν ἄρα γ. διαφέρει Κλεάνυμος.
γρῦ. Π. 17. καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένω τὸ παράπαν οὐδὲ γ.
γρύζει. Σ. 741. ἀλλ' ὅτι σιγῷ κοὐδὲν γ.,
γρύζειν. ΕΙ. 97. μηδὲν γ., ἀλλ' ὁλολύζειν'
Λ. 509. οὐ γὰρ γ. εἰᾶθ' ἡμᾶς. κἄτ' οὐκ ἡρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
Π. 454. γ. δὲ καὶ τολμάτον, ἄ καθάρματε,
γρύζεις. Θ. 1095. ἔτι γὰρ γ.; ΕΤ. ἔτι γὰρ γ.;
γρύζοντας. Β. 913. πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γ, οὐδὲ τουτίτ
γρυκτόν. Λ. 656. ἄρα γ. ἐστιν ὑμιν; εἰ δὲ λυπήσεις τὶ με,
γρυλίζοντες. Π. 307. ὑμεῖς δὲ γ. ὑπὸ φιληδίας
γρυλίζειτε. Α. 746. ὅπως δὲ γ. καὶ κοίξετε
γρύξαντος. Ν. 963. πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φονὴν γ. μηδέν' ἀκοῦσαι*
γρύξαντος. Ν. 963. πρωτον μεν εδεί παιδος φωνήν γ. μηδέν άκοῦσαι· γρύξει. Ι. 294. διαφορήσω σ', εἴ τι γ. γρύξη. Σ. 374. ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐἀν γ. γρύξης. Π. 598. ἀλλά φθείρου καὶ μὴ γ. γρυπαέτους. Β. 929. γ. χαλκηλάτους, καὶ βήμαθ' ἐππόκρημνα, Γλύττον. Ι. 877. ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γ. ἐξαλείψας. γύαλα. Θ. 110. γ. Σιμουντίδι γᾶ. γ. γίαλα. Θ. 110. γ. Σιμουντίδι γᾶ. γ. πρὸς τῶν θεῶν, γυλιαύχενας. ΕΙ. 789. ὅρτυγας οἰκογενεῖς, γ. ὁρχηστὰς γυλιον. Α. 1097. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γ. ἔμοί. Α. 1138. ἐγὼ δ' ἔμαυτῷ τὸν γ. οἴσω λαβών. γυλίου. ΕΙ. 527. μῶν οἶν ὅμοιον καὶ γ. στρατιωτικοῦ; γυμνά Εκ. 92. ξαίνουσα; γ. δ' ἐστί μου τὰ παιδία. γυμνάδδομαί. Α. 82. γ. γα καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι. γυμναί. Λ. 151. γ. παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμέναι, γυμνάς. Λ. 156. γ. παρενιδών ἔξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος. γυμνασίου. Σ. 527. γ. λέγειν τι δεῖ Ο. 140. εὐρῶν ἀπιόντ' ἀπὸ γ. λελουμένον γυμνασίοις. Ν. 1002. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἔν γ. διατρίψεις,
                                                                                                      ἀκοῦσαι.
       διατρίψεις,
γυμνασίων. Ν. 417. οίνου τ' ἀπέχει καὶ γ. καὶ τῶν ἄλλων
 ανοήταν, γυμναστικώς. Σ. 1212. πως δαί; ΒΔ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γ. γυμνικούς. Π. 1163. ποιεῖν ἀγῶνας μουσικούς καὶ γ. γυμνικούς. Π. 1163. ποιεῖν ἀγῶνας μουσικούς καὶ γ. γυμνόν. Α. 1020. γ. δνθ' ούτως. δρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ. Θ. 939. τί σοι χαρίσωμαι; ΜΝ. γ. ἀποδύσαντά με Εκ. 566. μὴ γ. εἶναι, μὴ πένητα μηδένα, γυμνός. ΕΙ. 686. ἀπορῶν ὁ δῆμως ἐπιτρόπου καὶ γ. ὧν Ο. 1492. γ. ἢν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ Λ. 1173. ἡδη γεωργεῖν γ. ἀποδὺς Βούλομαι. Εκ. 409. παρῆλθε γ., ὡς ἐδίκει τοῖς πλείσσιν Π. 244. γ. θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνω. γυμνούς. Ν. 498. οὕκ, ἀλλὰ γ. εἰσιέναι νομίζεται. Ν. 965. τοὺς κωμήτας γ. ἀθρόους, κεὶ κριμνώδη κατανίφοι. γύναι. Α. 262. σὰ δ', ὧ γ. θεῶ μ' ἀπὰ τοῦ τέγους. πρόβα. Α. 1063. ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὧ γ. Ν. 55. πρόφασιν ἔφασκον, ὧ γ., λίαν σπαθᾶς. Σ. 1399. ἀκουσον, ὧ γ. λόγον σοι βυύλομαι ΕΙ. 1144. ἀλλ' ἄφευε τῶν ψασήλων, ὧ γ., τρεῖς χοίνικας, 1329. δεῦρ', ὧ γ., εἰς ἀγρὸν,
                                                                                                     ἀνοήτων,
                 ΕΙ. 1144. άλλ' άφευε τῶν φασήλων, ὡ γ., τρεῖε χοίνικ 1329. δεῦρ', ὡ γ., εἰε ἀγρὸν, Α. 95. ὅ τι λῆς ποθ ἄμέ. ΑΥ. νὴ Δί'. ὡ φίλη γ. Θ. 902. γ., τὶ εἶπας; στρίψον ἀνταυγεῖε κόρας. 905. ὡ θεοὶ, τἰν ὅψιν εἰσορῶ; τἰς εἶ, γ.; 909. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γ. Β. 555. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖε, ὡ γ., Γτ. 86, 1. γ. τὶ τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; ἀλεκτρυὼν 110, 2. ἀπαξάπανθ' ὅσ' ἀν κελεύης, ὡ γ. 398. 1. καὶ μὴν ἄκουσον. ὡ γ., θυμοῦ δίνα
     110, 2. απαξαπανθ οσ ὰν κελεύης, ώ γ.
398, 1. καὶ μὴν ἄκουσον, ὧ γ., θυμοῦ δίχα
γυναῖκ'. Ν. 1358. ᾳδειν τε πίνουθ', ὧσπερεὶ κάχρυς γ. ἀλοῦσαν.
Ο. 1536. καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γ. ἔχειν διδῷ.
1634. τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κύρην γ. ἐμοὶ
Λ. 1157. οὕπα γ. ὅπωπα χσῖωτέραν.
Θ. 591. καὶ τάλλ' ἄπανθ' ὥσπερ γ. ἐσκεψασεν.
Εκ. 335. εἶτ' οὐδὲ τὴν γ. ἐκέλευσάς σοι φράσαι;
564. ὧ δαιμύνι' ἀνδρῶν, τὴν γ. ἔα λέγειν.
```

```
γυναίκα. Α. 816. Έρμα μπολαίε, τὰν γ. τὰν ἐμὰν
        Ν. 691. δράς; γ, την 'Αμυνίαν καλιίς.
749. γ. φαρμακίδ' εί πριάμενος Θετταλήν
        7.9. γ. φαρμακιο ει πριαμένος Θετταλήν, ΕΙ. 707. γ. σαυτῷ τἡνδε· κἄτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς Α. 1275. ὑμεῖς: ἀνὴρ δὲ παρὰ γ. καὶ γυνὴ Θ. 412. γαμεῖν θέλει γ. διὰ τοὕπος τοδί· 918. σὰ τὴν ἐμὴν γ. καιλύεις ἐμὲ, 1206. ὡς τὴν γ. καὶ τὰ παιδί οἴκαδε. Β. 1044. οὐδ' οἴδ' οὐδεὶς ἡντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γ.

Β. 1044. οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥμτιν' ἐρῶσαν πώποτ'
Εκ. 441. γ. δ' εἶ αι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικθν
1098. ὧ τρισκακοδαίμων, εἰ γ. δεῖ σαπρὰν
Π. 250. καὶ τὴν γ. καὶ τὸν υἰδν τὸν μόνον,
441. ἀλλ' ἄνδρε δύο γ. φεύγομεν μίαν;
1104. ἔπειτα τὴν γ. καὶ τὰ παιδία,
Fr. 317. ἀναβῆναι τὴν γ. βούλομαι.
388, 1. γ. δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἤκομεν,
487. 1.
τὰν γ. δὲ

  487, 1. την γ. δέ
γυναϊκά. Θ. 964. ἐν ἰερῷ γ. μ' οδσαν ἄνδρας, οὐκ ὁρθῶς φρονεῖ.
γυναϊκας. ΕΙ. 751. οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμφδῶν οὐδὲ γ.,
       γιναίκας. ΕΙ. 751. οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμφί 
ΕΙ. 1325. τάς τε γ. τίκτειν ἡμῖν, 
Λ. 22. ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γ. συγκαλεῖς; 
54. ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γ. δῆτ' ἐχρῆν; 
63. γ., οὐχ ἤκουσιν. ΚΑ ἡ γοῦν Θεογένους 
76. γ. ἐλθεῖν. ΜΥ, πολὐ σὰ κάλλιον λέγεις. 
260. γ., ἀς ἐβόσκομεν 
340. ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γ. ἀνθρακεύειν 
622. τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γ. ἐξεπαίρωσιν δόλω 
627. καὶ λαλεῖν γ. οὐσας ἀσπίδος γαλκῆς πέρι.
       622. τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γ. ἐξεπαίρωσιν δόλω 627. καὶ λαλεῖν γ. οὐσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρε, 794. τὰς γ. ἐβδελύχθη 1018. ὡς ἐγῶ μισῶν γ. οὐδέποτε παύσομαι. 1118. ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς, οἰκείως πάνυ. Θ. 539. γυνὴ γ. οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν. 894. ὡς τὰς γ. ἐπὶ κλοπῆ τοῦ χρυσίου. Εκ. 53. γ., ὅ τι πέρ ἐστ' ὅρελος ἐν τῆ πόλει. 166. γ. αὖ, δύστηνε, τοὸς ἄνδρας λέγεις; 168. ἐκεῖσε πρὸς γ. ὡόμην λέγειν. 282. γ. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαβ, ὡς εἴωθ' ἐκεῖ 435. τὰς μὲν γ. πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 454. ἔτερά τε πλείστα τὰς γ. εὐλόγει.
453. τας μεν γ. πολλ αγασα λεγων, σε σε 454. έτερά τε πλείστα τάς γ. εὐλόγει.

Fτ. 462. ήιτουν τι τάς γ. άργυρίδιον.
γυναϊκάς Λ. 143. γ. ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλῶς μόνας.
γυναικεί. Θ. 151. αὐτίκα γ. ἡν ποιῆ τις δράματα,
γυναικεία. Θ. 851. πάντως ὑπάρχει μοι γ. στολή·
γυναικείας. Β. 1142. αὐτοῦ βιαίως ἐκ γ. χερὸς
γυναικείον. Θ. 786. καίτοι πῶς τις τὸ γ. φῦλον κακὰ πόλλ'
 άγορεύει,
Fr. 530. ἐνδὸς τὸ γ. τοδὶ χιτάνιον.
γυναῖκες. Α. 1003. ὧ παίδες, ὧ γ., οὐκ ἡκούσατε;
N. 355. καὶ νῦν γ΄ ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾶς διὰ τοῦτ΄ ἐγέ-
   Ν. 355. καὶ νῦν γ ὅτι Κλεισθένη είδον, ὁρᾳς διὰ τουτ το γοντο γ.

ΕΙ 980. μοιχευόμεναι δρῶσι γ.

Λ. 39. ἡν δὲ ξυνέλθωσ' αὶ γ. ἐνθάδε,
42. τί δ' ἀν γ. φρόνιμον ἐργασαίατο
120. ἡμῦν γὰρ, ἄ γ., εἴπερ μέλλομεν
200. ἄ φίλταται γ., ὁ κεραμὰν ὅσος.
207. ἐᾶτε πρώτην μ', ἄ γ., ὀμνύναι.
241. αὶ γὰρ γ. τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
253. ἄμαχοι γ. καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.
310. κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γ.,
319. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὧ γ.,
369. οὐδὲν γὰρ ἀδὶ θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γ.
456. ἄ ξύμμαχοι γ., ἐκθείτ ἔνδοθεν,
539. ἀπαίρετ', ὧ γ., ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἀν
686. ἀλλὰ χὴμεῖς, ὧ γ., θᾶττον ἐκδυώμεθα,
829. ἰοὺ ἰοὺ, γ., ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
1000. γ. ἄπερ ἀπὸ μιᾶς λοπλαγίδος
1004. ταὶ γὰρ γ. οὐδὲ τῶ μύρτω σιγῆν
1183. ὅπως ἀν αὶ γ. ὑμᾶς ἐν πόλει
Θ. 82. αὶ γὰρ γ. ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
181. μέλλουσί μ' αὶ γ. ἀπολεῦν τήμερον
330. εὐγενεῖς γ.
                                                                νοντο γ.
                                                        εύγενεις γ.
λέξουσ' ἀνέστην, ὧ γ.: ἀλλὰ γὰρ
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὧ γ., δρὰ κακὰ,
τὸ μὲν, ὧ γ., ὀξυθυμεῖσθοι σφόδρα
οὐδὲν κάκιον εἰς ἄπαντα πλὴν ἄρ' ἡ γ.
                       330.
                         384.
                          466.
                         532.
                     532. ούδιν κάκιον είς άπαντα πλην άρ΄ ή γ.
533. οὕ τοι μὰ τὴν 'Αγλαυρον, ὧ γ., εὖ φρονεῖτε,
540. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὧ γ. εἰ γὰρ ούσης
551. ἀκούετ', ὧ γ., οἶ εἶρηκεν ἡ πανοῦργος
574. φίλαι γ., ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
598. ἀλλ', ὧ γ., οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
696. γ., οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
```

```
γυναϊκες. Θ. 735. ἄ θερμέταται γ, ἄ ποτίσταται, 830. πέλλ' ἐν αὶ γ, ἡμεῖε ἐν δίαη μεμφαίμεθ' ἐν 363. παίσωμεν, ῷ γ, οἰάπερ νέμου 1036. γοῦσοθί μ', ῷ γ, ὡς 1100. γ, εἰ βοἰλεοθε τὸν λοιπὸν χρίνου Εκ. 165. ἐμοὶ γὰρ, ᾶ γ, αὶ καθήμεναι, 246. καὶ οι στρατηγὸν αὶ γ, αἰντίθεν 504. ταινὶ μὲν, ῷ γ, ἡμῶν εἰντιχῶν 693. αὶ δὶ γ, κατὰ τὰι διόδουν 831. νῶν δ' αὶ γ. ΑΝ. Β. ἀι ἐγὰ φαλάξομαι 1125. ἀλλ', ῷ γ, φράσετὶ μα τὸν δισπότην, 1164. ἀ φίλια γ, εἶτερ μίλλομεν τὸ χρῆμα δρῶν, Fr. 116, 1. οἰν ἐτὸς, ῷ γ., 236. αὶ γ. τὸν δοράλου φράγονοται. 722. ἀργοὶ κάθηνταί μοι γ, τέτταρες.
       722. άργοὶ εύθησταϊ μοι γ. τέτταρει.
γυναϊκέκ. ΕΙ. 966. ούχ αΙ γ. γ΄ έλαβον. ΟΙ. άλλ' εἰε ἐσπέραν
γυναϊκέ. Ν. 61. ἐμοί τε δὴ καὶ τῆ γ. τάγαθῆ,
Σ. 1413. γ. κλητεθείν ἔοικαι θαφένη.
γεναικί. Ν. 61. ἰμοὶ τε δή καὶ τη η. τάγαθη.

Σ. 1413. γ. κλητεύειν ἐσικαι θαφίνη.

Ο. 441. ἡντερ ὁ πίθηκοι τῆ η. δείθετο.

Λ. 166. ἀνῆρ, ἰἀν μὴ τῆ γ. συμφίρη.

Ε. 67. καὶ μηδιν ἀιν ἐτι γ. προσφερήι.

516. οὐδεμιὰ γὰρ δεινοτίρα σου ξυμμίασ΄ οἶδα γ.,

Fr. 497. αἰσχρὸν νὶς γ. προσβιτης ἀνήρ.

Μ. Γηρ. 8, 2. γ. τηθὶ μὴ παρίχειν σε πράγματα.
γεναικιότωις. Θ. 863. τρὶν τῆς ἐτίραι δούναι γ. δίκην;
γίναικο. Θ. 1037. λάλο καὶ κατάρατο γ.
γεναικόμεια. Θ. 576. γ. παρ προξενῶ θ΄ ὑμῶν ἀεί.
γεναικός. ΕΙ. 1139. τῆς γ. λουμένης.

Ο. 368. τῆς ἱμῆς γ. ὅντε ξυγγενῆ καὶ φυλέτα;
784. κάθ΄ ὁρὰ τὸν ἄνδρα τῆς γ. ἐν βουλευτικῷ
1639. ἡμῶς περί γ. μῶς πολεμήσομες;
1652. ἀν γε ξένης γ. ἡ πῶς ἀν ποτε
1713. ἔχων γ. κάλλοι οῦ φατὸν λέγεις,

δ. 409. ὁρχουμένηι μου τῆς γ. ἐππέρα

410. ὡ σκυτοτόμε, τῆς μου γ. τοὺς πόδας,
596. τῆς δὶ γ. μικρὸς δικαιρός, κὰν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
1014. οὐδέν ἐστι θηρίον γ. ἀμαχώτερον,
Θ. 92. λάθρα, στολήν γ. ἡμφιεσμένον.
435. πολυπλοκωτέραι γ.
803. παραβάλλουσαι τῆς τε γ. καὶ τὰνδοὸς τοῦνου ἐκαστον.

8.92. λάθρα, στολήν γ. ήμφιεσμένον.
435. πολυπλοκωτίρας γ.
803. παραβάλλουσαι τῆς τε γ. καὶ τἀνδρὸς τοῦνομ' ἐκαστον.
Β. 56, γ.; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. οὐδαμῶς.
Εκ. 318. τουτὶ τὸ τῆς γ. ἡμδιπλοίδιον,
331. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γ. ἐξελήλυθα
374. τὸ τῆς γ. δ΄ ἀμπίχει χιτώνιον;
Π. 384. καὶ τῆς γ., κοὺ διοίσοντ' ἀντικρυς
615. τῆς τε γ., καὶ λουσάμενος
Fr. 90. ταυτὶ τὰ κρέ ἀὐτῷ παρὰ γ. του φέρω.
γυναικῶν, Ν. 800. κάστ' ἐκ γ. εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
Ν. 1073. παίδων, γ., κοττάβων, ὅψων, πότων, καχασμῶν.
1081. κἀκεῖνος ὡς ῆττων ἔρωτός ἐστι καὶ γ.
ΕΙ. 536. κόλπου γ. διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,

                     1081. κάπεῖνος ὡς ῆττων ἔρωτός ἐστι καὶ γ.

Ε1. 536. πόλπου γ. διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,

602. ἔθ΄ ὧ γ. μισοπορπακιστάτη.

Α. 9. καὶ πόλλ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γ. ἄχθομαι,

16. ἤξουσι χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.

94. τὸν τῶν γ.; ΑΤ. ἦδ' ἐγῶ. ΑΑ. μὐσιδδέ τοι

317. δέσποινα: Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γ.

353. ἔσμὸς γ. οὐτοσὶ θύρασιν αὐ βοηθεῖ.

387. ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γ. ἡ τρυψή

423. ὑπὸ τῶν γ. ἀποκκλεισμαι τῶν πυλῶν.

450. ἀτὰρ οὐ γ. οὐδέποθ' ἔσθ' ἤττητία

454. μαχίμων γ. ἔνδον ἔξωπλισμένων.
                         450. ἀτάρ ου γ, ουδοξποθ ἐσθ ἡττητέα
454. μαχίμων γ. ἔνδον ἔξωπλισμένων.
687. ὡ ἀν δίωμεν γ. αὐτοδὰξ ὡργισμένων.
708. κακῶν γ. ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
1008. ὑπὸ τῶν γ. ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
Θ. 204. δοκῶν γ. ἔργα νυκτερήσια
308. ὅῆμων τὸν Αθηναίων καὶ τὸν τῶν γ.,
       308. δήμον τον 'Αθηναίων καὶ τον τών γ.,
336. τῷ τῶν γ., ἡ πικηρικύεται
372. τῷ τῶν γ. Τιμόκλει ἐπεστάτει
531. ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γ.
550. τῶν νῦν γ. Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας.
732. μόνην γ. αἰτιῶ τὴν μητέρα.
1145. δῆμός τοι σε καλεῖ γ.
Β. 157. ἀνδρῶν γ., καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
Εκ. 110. καὶ πῶς γ. θηλύφρων ξυνουσία
847. τὰ τῶν γ. διακαθαίρει τρυβλία.
Fr. 663. αὶ τῶν γ. παγίδες:
γυναικωνίτισιν, Θ. 414. εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γ.
```

```
γυναιξί. Α. 405. ταϊσιν γ. καλ διδάσκωμεν τρυφάν,

    Δ. 538. πίλεμοι δὲ γ. μελήσει.
    892. πείθει γ., κάμὲ τ' άχθεσθαι ποιείς
    Θ. 90. ἐκκλησιάσσοτ' ἐν ταιὰ γ., χὰν δέχ,

    90. Εκκλησιασίον το τοις γ., χου δεχ.
    683. στιν γ. εκά βροτοδε,
    Εκ. 210. τοις γάρ γ. φημί χρήνου τὴν πόλιν
    430. ἀπ χρή παραδούναι τοῦς γ. τὴν πόλιν.
    463. μὰ Δ΄, ἀλλὰ τοῦς γ. τοῦν ἡδη μέλες.
    Fr. 302. 8. γ. κοπώσαισιν ἐπεκουρήσατε;
    γυναιξίν. Ν. 341. εἶτερ Νεφέλου γ' εἰσὸν ἀληθῶς, θνηταῖς

                                          sifant 7.;
    εξεσε γ.;
Ν. 344. κούχι γ., μὰ Δι', οὐδ' ὁπιοῦν αῦται δὲ βίναι ἔχουσεν.
Λ. 30. ἐν ταῖε γ. ἐστικ ἡ σωτημία.
31. ἐν ταῖε γ.; ἐν ἐλέγου γὰρ εἴχετο.
204. τὰ σφάγια δέξαι ταῖε γ. εὐμενήκ.
464. ἡωεν ἐνόμισακ, ἡ γ. οὐκ οἰει
526. ταῖοι γ. συλλεχθείσαικ. τοῦ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι ;
820. ταῖοι δὶ γ. ἡν φὶλτατοκ.
Θ. 185. ἐν ταῖε γ., ἀν δοκεῖν εἶναι γυνὴ,
871. καίπερ γ. οῦσαικ.
589. καὶ πῶν λέληθεν ἐν γ. ἀν ἀπήρ:
947. άγε νῖν ἡμεῖε παῖσωμεν ἀπέρ νόμοι ἐνθάδε ταῖσι γ.,
       247. άγε ντν ήμεις παισωμεν άπερ νόμος ένθέδε ταισι γ., Β. 444. έγω δε σύν ταισιν κόραις είμι και γ.,
       Εκ. 629. ταίσι γ. πρίν τοις αίσχροις και τοις μικροίς χαρί-
 1015. έδοξε ταῖε γ., ἡν ἀτὴρ νέου
1019. ταῖε προσβυτέραιε γ. έστω τὸν νέον
Π. 971. ἐν ταῖε γ. ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δῖ ἐγὰ μὲν οδ.
Ετ. 236, 1. πάσαιε γ. ἐξ ἐνὸι γὲ του τρόπου
γόναιὸν. Σ. 610. καὶ τὸ γ. μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσ-
       ενέγεη,
Θ. 792. κάν εξέλθη το γ. ποι, κάθ' εύρητ' αὐτο θύρασαν,
   γυναίχ. Α. 1186. κάπειτα την αυτού γ. υμών λαβώ
                    1050. ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πῶς ἀνὴρ καὶ γ.
1124. ἐγὰ γ. μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι:
1275. ὑμεῖς ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναϊκα καὶ γ.
      1275. ὑμεὶς ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναίκα καὶ γ.

0. 143. ἀλλ' ὡς γ. δῆτ'; ἐἰτα ποῦ τὰ τιτθία;
185. ἐν ταὶς γυναιξίν, ὡς δοκεἰν εἰναι γ.,
266. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσὶ καὶ δὴ γ.
345. ἡ δῶρά τις δίδωσι μοιςῷ γραῦς γ.,
401. γ. στέφανον, ἐρᾶν δοκεἰ· κῶν ἐκβάλη
407. εἰεν γ. τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
413. δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γ.
499. ὡς ἡ γ. δεικνῦσα τὰνδρὶ τοῦγκυκλον
502. ἐτέραν δ' ἐγῷδ' ἡ 'φασκεν ὡδίνειν γ.
539. γ. γυναῖκας οῦτα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
546. ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γ. πονηρὰ
548. οὐδ' ὡς τὸν ἀνδρα τῷ πελέκει γ. κατεσπόδησεν,
560. οὐδ' ὡς τὸν ἀνδρα τῷ πελέκει γ. κατεσπόδησεν,
605. ἔμ' ῆτις εἰμ' ἡρου; Κλεωνύμου γ.
606. γιγνώσκεθ' ὑμεὶς ῆτις ἐσθ' ἤδ' ἡ γ.;
811. οὐδ' ἀν κλέψασα γ. ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαμτα
836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γ.,
862. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. ΓΤ. Η. αὐθις αὖ γίγνει γ.,
907. Ἑλληνὶς εἶ τις ἡ 'πιχωρία γ.;
1990. μὰ Δί' ἀλλὰ γ. πλησίον αὕτη'
Β. 290. ποτὲ μέν γε βοῦς, νωὶ δ' ὀρεὸς, ποτὲ δὲ γ.
292. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γ. 'στιν, ἀλλ' ἡδη κύων.
587. πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γ., τὰ παιδία,
         Θ. 143. άλλ' ώς γ. δητ'; είτα ποῦ τὰ τιτθία;
```

γυνή. Β. 949. ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γ. τέ μοι χὰ δοῦλος οὐδὲν ἦττον, 1408. αὐτὸς, τὰ παιδί, ἡ γ., Κηφισοφῶν, Εκ. 103. λέληθε καίτοι πρότερον ἦν οὕτος γ. 236. χρήματα πορίζειν εὐποράπατον γ. 311. τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γ. φρούδη 'στί μοι; 348. τί δῆτ' ἀν εἶη; μῶν ἐπ' ἄριστον γ. 460. οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γ.; 461. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γ. 525. τί δ'; οὐχὶ βινείται γ. κάνευ μύρου; 528. γ. μὲ τις νύκτωρ ἐταίρα καὶ φίλη 1040. μήτηρ ἀν αὐτῷ μᾶλλον εἶης ἡ γ. 1137. ἄμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ ἡ γ. γύννις. Θ. 136. ποδαπὸς ὁ γ.; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή; γυπαρίοις. Ι. 793. καὶ γ. καὶ πυργιδίοις ἔτος ἄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,

γύργαθος. Fr. 19. εἰ μὴ δικῶν τε γ. ψηφισμάτων τε θωμός, γύψ. O. 1181. κερχηῆς τριόρχης, γ., κύμινδις, ἀετός 'γχέσαιμ'. Εκ. 347. ἴνα μὴ 'γ. ἐς τὴν σισύραν' φανὴ γὰρ ἦν. 'γχουσα. Α. 48. χὴ 'γ. καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια. 'γχῆς. Σ. 616, κᾶν οἶνόν μοι μὴ 'γ. σὸ πιεῖν, τὸν ὅνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι 'γώ. Α. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γ. ῥύπτομαι κ.τ.λ. Ν. 385. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΕΩ. ἀπό σαυτοῦ 'γ. σε διδάξω. κ.τ.λ. 'γωγ'. Α. 758. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γ. οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει, κ.τ.λ. 'γωγ'. Fr. 277, 1. ἀλλ' εὕχομαι 'γ. ἐλκύσαι σε τὸν σταθμὸν, 'γωγ'. Fr. 277, 1. ἀλλ' εὕχομαι 'γ. ἐλκύσαι σε τὸν σταθμὸν, 'γων'. Ε. 276. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γ., καὶ νυνί γ' ὁρῶ. γῶν. Α. 155. ὁ γ. Μενέλαος τᾶς Ελένας τὰ μᾶλά πο γωνίαν. Σ. 910. ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γ. τυρὸν πολὺν γωνίας, Β. 1313. αἴ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γ. γωνιασμούς. Β. 956. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γ.,

Δ

δ'. Α. 3. ἃ δ' ὧδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα. κ.τ.λ.
δᾶ. Λ. 198. φεῦ δ., τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινιῶ.
δᾶδ'. Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δ. οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
Ν. 614. μὴ πρίη, παῖ, δ., ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
1490. ἐμοὶ δὲ δ, ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δ. ἢ λύχνον.
Εκ. 978. τοῦ δαὶ δεόμενος δ. ἔχων ἐλήλυθας;
Π. 1041. στεφάνους γὲ τοι καὶ δ. ἔχων πορεύεται.
δᾶδα. Εκ. 692. πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δ. λαβών.
Εκ. 1150. ἔχω δὲ τοι καὶ δ. ταυτηνὶ καλῶς. Εκ. 1150. έχω δέ τοι καὶ δ. ταυτηνὶ καλῶς. Εκ. 1150. εχω δε τοι και δ. ταυτηρι καλως.
Π. 1052. τὴν δ. μή μοι πρόσφερ'. ΧΡ. εδ μέντοι λέγει.
δᾶδας. Ν. 543. οὐδ' εἰσῆξε δ. ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾶ,
Π. 425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δ. ΒΛ. οὐκοῦν κλαύσεται.
1194. ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δ. ἡμμένας,
δᾶδάς. ΕΙ. 1317. δ. τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξυγχαίρειν δαδά. Σ. 1331. δ. τε φερειν, και παντα λεων ξυγχαιρειν κάπίχορεύειν.
δαδί. Σ. 1331. δ. φρυκτούς σκευάσω.
Σ. 1390. τῆ δ. παίων, κάξέβαλεν ἐντευθενὶ δαδίων. Ι. 921. τῶν δ., ἀπαρυστέον δαδός. Σ. 1377. ὄζος μὲν οὖν τῆς δ. οὖτος ἐξέχει.
δάδων. Β. 313. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δ. γέ με δαί. Α. 105. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δ. λέγει; κ.τ.λ. Α. 802. τί δ.; φιβάλεως Ισχάδας ; ΚΟ. κοὶ κοὶ, κ.τ.λ. Δαιδάλεια. Fr. 232. Δ.: δαΐαν. Β. 897. ἔπιτε δ. όδόν. δαίεται. Λ. 1284. δ., δαίμον. Ι. 108. ὧ δ. ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν. Ν. 1264. ὧ σκληρὲ δ., ὧ τύχαι θραυσάντυγες ΕΙ. 1250. ὧ δυσκάθαρτε δ., ὧς μ' ἀπώλεσας, Β, 1341. ἐὰ πόντιε δ., δαίμον. Fr. 332. τὴν κρατίστην δ., ἦε νῦν θερμόε ἐσθ' δ βωμόε. δαίμονα. Ο. 544. σὰ δέ μοι κατὰ δ. καὶ κατὰ συντυχίαν δαίμονας. Λ. 1287. είτα δὲ δ., οίς ἐπιμάρτυσι Θ. 106. δ. ἔχει σεβίσαι. 674. πασίν ἀνθρώποις σεβίζειν δ.,
δαίμονες. Β. 1529. ἐε φάος ὁρνυμένω δότε, δ. οἱ κατὰ γαίας,
Π. 81. ὧ Φοῖβ΄ 'Απολλον καὶ θεοὶ καὶ δ.
δαίμονι. Π. 853. οὕτω πολυφόρω συγκέκραμαι δ.
δαιμόνι'. Σ. 967. ὧ δ., ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.
Σ. 998. μὴ φροντίσης, ὧ δ., ἀλλ΄ ἀνίστασο.
Ο. 1638. ὧ δ. ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ ψέρει;
Β. 175. ἀνάμεινον, ὧ δ., ἐὰν ξυμβῶ τί σοι
835. ὧ δ. ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
1227. ὧ δ. ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
Εκ. 564. ὧ δ. ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἐα λέγειν.
784. ὧ δ. ἀνδρῶν, τὰν γυναῖκ' ἐα λέγειν.
δαιμόνια. ΕΙ. 585. δ. βουλόμενος 674. πασιν ανθρώποις σεβίζειν δ., 784. & δ. ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προύργου τι δρᾶν. δαιμόνια. ΕΙ. 585. δ. βουλόμενος Α. 883. ἔστιν. ΚΙ. κατάβηθ', ὧ δ., τῷ παιδίῳ. 945. ἀγαθόν ἔα αὕτ', ὧ δ. ΜΥ. ληρεῖς ἔχων. δαιμόνιε. Ι. 860. ὧ δ., μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῆς Ν. 38. ἔασον, ὧ δ., καταδαρθεῖν τί με. 816. ὧ δ., τὶ χρῆμα πάσχεις, ὧ πάτερ; 1138. ὧ δ., τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης, Ο. 961. ὧ δ., τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε 1436. ὧ δ., μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.

δαιμόνιε. Θ. 64. ὧ δ., τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὰ δὲ Β. 44. ὧ δ., πρόσελθε δέομαι γάρ τί σου. δαιμόνιέ. Σ. 962. ἄκουσον ὧ δ. μου τῶν μαρτύρων. δαιμόνιοι. Σ. 1052. ὧ δ., τοὺς ζητοῦντας δαιμονίοις. Θ. 126. τὰ φῶς ἔσσυτο δ. ὅμμασιν, δαιμονίως. Ν. 76. μίαν εῦρον ἀτραπὸν δ. ὑπερφυᾶ, ΕΙ. 541. καὶ ταῦτα δ. ὑπωπιασμέναι Π. 675. ἐφ' ἢν ἐπεθύμουν δ, ἐφερπύσαι. δαίμονος. Ι. 85. μὰ Δι' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δ. Ι. 106. σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δ. 107. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δ. τοῦ Πραμνίου. 107. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δ. τοῦ Πραμνίου.
111. ἔως καθεύδει. ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δ.
Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μαθὸν ἀγαθοῦ δ.
ΕΙ. 300. νῦν γὰρ ἡμῶν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δ.
Ο. 1197. ὡς ἐγγὺς ἡδη δ. πεδαρσίου
δαμόνων. Α. 794. οἱ χοῖρος 'Αφροδίτα; μόνα γα δ.
Ν. 578. δ. ἡμῶν μόναις οἱ θύετ' οἰδὲ σπένδετε,
1261. τῶν Καρκίνου τις δ. ἐφθέγξατο;
ΕΙ. 39. χώτου ποτ' ἐστὶ δ. ἡ προσβολὴ
394. δωρότατε δ.,
Ο. 1764. τῆν ελλα καλλίνικος, ὧ δ. ὑπέρτατε.
Θ. 104. τῆν ελ ὁ κῶμος: Θ. 104, τίνι δ. δ κῶμος; Π. 123. ἄληθες, ἄ δειλότατε πάντων δ.; 230. σὸ δ', ὧ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δ., δαιμονών. Θ. 1054. λαιμότμητ' άχη δ., αίδλαν δαίμοσιν. Ν. 253. ταις ήμετέραισι δ.; ΣΤ. μάλιστά γε. δαίμων. Ν. 574. ἐν θνητοῖσί τε δ. Σ. 1475. δ. τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν. 2. 1470. ο. τίε εσκεκυκηκεν ες την οικιαν.
ΕΙ. 946. νῦν γὰρ δ. φανερῶς
Θ. 1047. ἰώ μοι μοίρας ἄτεγκτε δ.
Π. 7. κρατεῖν ὁ δ., ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
726. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δ. καὶ σοφός. δαινύντο. ΕΙ. 1280. ως οἱ μὲν δ. βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί ΕΙ. 1282. ὡς οἱ μὲν δ. βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων δαιομένη. Β. 828. ρήματα δ. καταλεπτολογήσει δάϊον. Ν. 335. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρῶν Νεφελῶν στρεπταιγλῶν δ. δρμάν, δάτος. Β. 1022. δ θεασάμενος πας άν τις ανηρ ηράσθη δ. είναι, δαίρειν. Ν. 442. αὐχμεῖν, βιζῶν, ἀσκὰν δ., δαιταλεῦσιν. Fr. Μ. Δαιτ. 9, 2. τοῖε δ., ὥσπερ ἄξιον λόγον, δαῖτας. ΕΙ. 779. κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δ. δακεῖν. Α. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφω δ., δακείν. Α. 376. οὐδεν βλέπουσιν αλλο πλην ψηφφ ο., Σ. 374. ξη τι, ποιήσω δ. τήν δάκετα. Ο. 1069. έρπετά τε καὶ δ. πάνθ' ὅσαπερ δάκη. Ι. 1029. ἵνα μή μ' δ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δ. Θ. 530. μή δ. ρήτωρ ἀθρεῖν. δάκνει. Ν. 37. δ. με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων. Σ. 253. οὐ γὰρ δ. σ', ὅταν δέη τίμιον πρίασθαι. 972. τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος εἶ δὲ μὴ, δ. Λ. 298. ὥσπερ κύων λυττῶσα τὰφθαλμὸ δ.' 1029. ὡς τὸν ὁκθαλμύν γὲ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δ, Α. 298. ωσπερ κυων λυττωσα τωφθαλμώ δ.*
1029. ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δ.
δάκνειν, Ι. 496. δ., διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
Ο. 19. τὼ δ΄ οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δ.
352. ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δ.
442. ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δ. τούτους ἐμὲ
1348. τὸν πατέρα τοῖς ὅρνισιν ἄγχειν καὶ δ.

60 δάκνειν. Β. 861. δ., δάκνεσθαι πρότερος, εί τούτφ δοκεί, δάκνειν. Β. 861. δ., δάκνεσθαι πρότερος, εὶ τούτφ δοκεῖ, δάκνεις. Α. 1209. τί με σὰ δ.; δάκνεσθαι Β. 861. δάκνειν, δ. πρότερος, εὶ τούτφ δοκεῖ, δάκνεσθαι. Β. 861. δάκνειν, δ. πρότερος, εὶ τούτφ δοκεῖ, δάκνουσί. Ν. 710. δ. μ' ἐξέρποντες οὶ Κορίνθιοι, δάκνω. Β. 43. καίτοι δ. γ' ἐμαυτόν ἀλλ' διως γελῶ, δάκνω. Σ. 778, δ. σεαυτόν καὶ τόν ἀπολογούμενον. δάκοι. Ι. 1010. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὐτοτὶ δ. δακοῦσα. Ν. 146. δ. γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν δάκρυα. Β. 1354. δάκρυα τ' ἀπ' ὁμμάτων δάκρυα. Β. 1354. δάκρυα δ. τ' ἀπ' ὁμμάτων δάκρυα. Α. 690. εἶτα λύζει καὶ δ., καὶ λέγει ποὸς τοὺς φ δάκρυει. Α. 690. είτα λύζει και δ., και λέγει προς τους φίλους, δακρύετε. Σ. 978. αΙτείτε κάντιβολείτε καὶ δ. δακρύοισιν. Ι. 1270. καὶ γὰρ οὐτος, ἄ φίλ' 'Απολλον, del πεινῆ, θαλεροίς δ. Σ. 390. τοῖς δ. τῶν φευγύντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὁλοφυρμοῖς δάκρυον. Λ. 127. τί χρῶς τέτραπται; τί δ. κατείβεται; Λ. 1034. ὥστ' ἐπειδη 'ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δ. πολύ. δακρῦσαι. ΕΙ. 611. πάντας "Ελληνας δ., τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε. δακρύων. Α. 1027. ἀπόλωλα τῶφθαλμῶ δ. τῶ βόε. δακτυλίδιον. Α. 417. τὸ δ. πιέζει τὸ ζυγὸν, δακτύλιον. Ι. 947. καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δ., ὡς οὐκέτι δακτύλιον. Ι. 947. και νύν άπόδος τον δ., ως ουκέτι Θ. 425. ποιησαμένασι δ. τριωβόλου, Π. 884. τον δ. τονδί παρ' Εὐδήμου δραχμής. Fr. 247. δ. χαλκοῦν φέρον ἀπείρονα, δακτύλιος. Λ. 1027. τοῦτ' ἄρ' ἢν με τοὑπιτρίβον, δ. οὐτοσί: Π. 1037. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δ. ὧν τηλία δακτύλιός. Ι. 951. οὐκ ἐσθ' ὅπως ὁ δ. ἐσθ' οὐτοσί δακτύλιου, Π. 1036. διὰ δ. μὲν οῦν ὲμὲ γ' ἀν διελκύσαις. δακτυλίους. Fr. 309, 12. σφραγίδας, άλύσεις, δ., καταπλάσματα, δακτύλοις. Β. 1314. εξειειειειελίσσετε δ. φάλαγγες δακτύλοισιν. Ι. 874. εὐνούστατόν τε πῆ πόλει καὶ τοῖσι δ. δάκτυλον. Ι. 1170. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὡ πότνια, τὸν δ. Ν. 651. κατ' ἐνόπλιον, χώποῖος αὖ κατὰ δ.
652. κατὰ δ.; νὴ τὸν Δι' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπὲ δή.
δάκτυλόν. Σ. 276. τῷ σκότῳ τὸν δ. που,
δακτύλου. Ν. 653. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δ.;
δακτύλους. Σ. 432. οἱ δὲ τῶνθαλμῶ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δ. Ο. 26. βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δ.; δακτύλω. Σ. 251. τί δὴ μαθῶν τῷ δ. τὴν θρυμλλίδ' ἀθεῖς, Λ. 365. ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δ. προσελθών. δακτύλων. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δ. ἀνίσταται, Σ. 1165. πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἶς τῶν δ. Ο. 8. ἀποσποδήσαι τοὺς ὅνυχας τῶν δ. Εκ. 36. ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δ., δακών. Ν. 1369. ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δ. ἔφην, σὰ δ΄ ἀλλὰ τούτων δαλίον. ΕΙ. 959. φέρε δὴ, τὸ δ. τόδ΄ ἐμβάψω λαβών. δάμαρτος. Θ. 912. ὧ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δ. ἐς χέρας, Δάματερ. Π. 555. ὡς μακαρίτην, ὧ Δ., τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξαs, Π. 872. ὡς σοβαρὸς, ὧ Δ., εἰσελήλυθεν δαμώματα. ΕΙ. 798. τοιάδε χρή Χαρίτων δ. καλλικόμων Δαναώτατος. Fr. 259. b. Δ., δανείζειν. Θ. 842. καὶ δ. χρήμαθ', ἢ χρῆν, εἰ δανείσειἐν τινι Fr. 183, ύδρίαν δ. πεντέχουν ή μείζονα. δανείζεται. Ν. 756, ότι κατά μήνα τάργύριον δ. δανείσας. Εκ. 660, ήν τις ὑφείλων ἐξαρνήται. ΠΡ. πόθεν οῦν ἐδάνεισ ὁ δ. δανείσειέν. Θ. 842. καί δανείζειν χρήμαθ', ή χρήν, εί δ. τινι δανείσηται. Λ. 1056. όστις αν νυνί δ. δάνεισον. ΕΙ. 374. ἐε χοιρίδιόν μοί νυν δ. τρεῖε δραχμάς δανότατα. ΕΙ. 1134. δ. τοῦ θέρους δαπάναις. Σ. 1146. ὑφαίνεται πολλαῖς δ. αὕτη γέ τοι Π. 530. οὕθ' ἰματίων βαπτῶν δ. κοσμῆσαι ποικιλομόρφων δαπανάσθαι. Π. 588. φειδόμενος γάρ και βουλόμενος τούτου μηδέν δ., δαπάνης. Ι. 538. δε άπο σμικράς δ. υμάς άριστίζου απέπεμπεν, δαπάνης. Ι. 538. δε άπό σμικράς δ. ύμᾶς άριστίζων άπέπεμπεν, N. 13. ὑπό τῆς δ. καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν, 52. δ., λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
δάπεδον. Ο. 1265. μηδέ τιν' Ιερόθυτον ἀνὰ δ. ἔτι
Β. 351. προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δ.
Π. 515. ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δ. καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι, Fr. 162, 2. χαῖρε λιπαρὸν δ., οῦθαρ ἀγαθῆς χθονός.
δάπιδας. Σ. 676. ὕρχας, οἶνον, δ., τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεδάλαια. κεφάλαια, Fr. 249, 1. ὁ χορὸς δ' ἀρχεῖτ' ἄν ἐναψάμενος δ. καὶ στρωματύδεσμα, δαπίδων. Εκ. 840. κλίναί τε σισυρών καὶ δ. νενασμέναι.

δάπισιν. Π. 528. ούτ' έν δ. τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου

EVTOS:

δάπτοντα. Fr. 359. δ., μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου Δαρδανίς. Σ. 1371. νη τὸν Δί', αῦτη πού 'στί σοί γ' η Δ. δαρδάπτει. Β. 66. τοιουτοσὶ τοίνυν με δ. πόθος δαρδάπτουσιν. Ν. 711. καὶ τὰς πλευρὰς δ. Δαρεικούς. Εκ. 602. καὶ Δ., ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὰ μέσον καταθήσει, μέσον καταθήσει,
Fr. 425, 2. κάξαιρών τοὺς Δ.
Δαρείου. Ο. 484. ἤρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δ. καὶ Μεγαβάζου,
Β. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δ. τεθνεῶτος,
δάς. Ν. 1494. σὰν ἔργον, ὧ δ., ἰέναι πολλὴν φλόγα.
Σ. 1372. οὕκ, ἀλλ' ἐν ἀγορῷ τοῖς θεοῖς δ. κάεται.
1373. δ. ἤδε; ΦΙ. δ. δῆτ'. οὐχ ὀρῷς ἐστιγμένην;
δασέων. Ν. 325. διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δ., αὖται πλάγιαι.
ΣΤ. τί τὸ νοῦμα: ΣΤ. τί τὸ χρημα; δάσκια, Θ. 998. δ. καὶ νάπαι πετρώδεις * * βρέμονται: δασίνι, Θ. 1908. δ. και ναπαι πετρωδείς = βρεμονται δασίνι, Θ. 160. ἀγρεῖον δντα καὶ δ. σκέψαι δ΄ δτι δασυνθείην. Εκ. 66. ἔρριψα πρῶτον, ἴνα δ. όλη δασυπώγων. Θ. 33. μῶν δ δ.; ΕΥ. οὐχ ἔδρακας πώποτε; δασυτέρας. Εκ. 61. λόχμης δ., καθάπερ ἢν ξυγκείμενον Δάτιδος. ΕΙ. 289. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ῆκει τὸ Δ. μέλος. Δαυλίαν. Fr. 727. Δ. κορώνην. Ε. 1044. ποραέρινεται δ. τις ἔπτεφανομένος. δάφνη. ΕΙ. 1044. προσέρχεται δ. τις έστεφανωμένος. δάφνην. Π. 213. ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δ. Π. 1114. ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δ., Π. 1114. ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δ., δάφνης. Θ. 489. παρὰ τὸν 'Αγνιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δ. δαφνοπώλην. Fr. 604. δ. δ. δ. λ. 2. ἤσθην δ. βαιὰ, πάνυ δ. βαιὰ τέτταρα' κ.τ.λ. Α. 221. οἴχεται. διωκτέος δ. μὴ γὰρ ἐγχάνη ποτὲ κ.τ.λ. δεδαρμένην. Α. 158. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δ. δεδεγμένος. Α. 478. σκάνδικά μοι δὸς. μητρόθεν δ. δεδειπνάναι. Fr. 78, 2. ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δ. Fr. 243. ἤδη παροινεῖς ἔς με πρὶν δ. δ. δεδείπνηκος. Fr. 1133 ἤντον τὸ πλῆθος οὐ δ. μήνος: δεδείπνηκας. Εκ. 1133. Εντων τὸ πλήθος οὐ δ. μόνος; δεδεμένας, Ο. 1083. κάπανα γκάζει παλεύειν δ. ἐν δικτύφ. δεδεμένος, Ο. 1087. αὐθις ὑμεῖς αὖ παρ ἡμῖν δ. παλεύσετε. δεδεμένοις, Ι. 469. ἐγφδι· ἐπὶ γὰρ τοῖς δ. χαλκεύεται. δέδηγμαι, Α. 1. ὅσα δὴ δ. τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν, δεδίασι. Ι. 1113. θρωποι δ. σ΄ ώσ- δεδίασιν, Ι. 224. δ. αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς. δεδιάν. Ι. 224. δ. αυτον ο τα πενης βουλλει λεως. δέδιθ. Ι. 230. καὶ μὴ δ. οὺ γάρ ἐστιν ἐξηκασμένος. δέδιθι. Σ. 373. μηδέν, ὥ τῶν, δ., μηδέν δεδιότε. Π. 448. τηνδὶ δ., μηδὲ διαμαχούμεθα. δεδιώς. Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτη δ., τοῖς δρῶσιν τοῦτα μαχείται. δεδογμένοις. Εκ. 763. ποίοισιν, ὧ δύστηνε; ΑΝ. Α. τοῖς δ. δεδογμένοισιν. Εκ. 764. δ.; ὡς ἀνόητος ἦσθ' άρα. δεδογμένους. Εκ. 759, ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δ. νόμους. δέδοικ', Ν. 507. δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον ὡς δ. ἐγὼ δέδοικα, Α. 370. καίτοι δ. πολλά τούς τε γὰρ τρόπους ιεοικα, Α. 370. καιτοι ο, πολλα΄ τους τε γαρ τρο 1. 28. δ. τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΝΙ. τί δαί; Ν. 1133. δ. καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι, Σ. 427. ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δ. τὰς ἐγκεντρίδας. 630. ἀπολοίμην, εἴ σε δ. ΕΙ. 173. οἴμ' ὡς δ. κοὐκέτι σκώπτων λέγω. Λ. 620. καὶ πάνυ δ. μὴ τῶν Λακώνων τινὲς Εκ. 338. δ καὶ δ. μή τι δρῷ νεώτερον. 585. τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' δ μάλιστα δ. 870. δ. γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῆ στρατηγίδι, 1063, δ. κάγὰ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι. Π. 199. πλὴν ἐν μόνον δ. ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι. δέδοικά. Ν. 493. δ. σ', ἄ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέŋ. δέδοικας. Σ. 629. νη την Δήμητρα, δ. έγω δ Θ. 202. τί δ' έστιν ὅ τι δ. έλθειν αὐτόσε; 1186. αύλει σὸ θᾶττον ἔτι δ. τὸν Σκύθην; δέδοικάς. Σ. 628. καὶ σὸ δ. με μάλιστ' αὐτός δεδοίκατε. Εκ. 181. οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δ., δέδοικε. Σ. 1358. ταῦτ' οὖν περί μου δ. μὴ διαφθαρῶ. δέδοικεν. Fr. 62. τὴν αὐτοῦ σκιὰν δ.; δεδοικέναι Ν. 1461. όπως ἀν είδη τους θεούς δ. Σ. 1091. αρα δεινός ή τόθ' ώστε πάντα μή δ., Π. 354. ούτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δ. δεδοικώς. ΕΙ, 607. τας φύσεις ύμων δ. και τον αυτοδάξ τρόπον. δέδοιχ'. Ι. 112, δ. δπως μη τεύξομαι κακοδαίμονος, Ι. 395. οὐ δ. ὑμᾶς. ἔως ἄν ζη τὸ βουλευτήριον B. 1260. καὶ δ. ὑπὲρ αὐτοῦ δεδόκησαι. Σ. 726. ούκ αν δικάσαις. σὰ γὰρ οὖν νῦν μοι νικαν πολλ $\hat{\rho}$ δ. δέδοκται. Εκ. 457. ούπω γεγεν $\hat{\eta}$ σθαι. ΒΛ. καὶ δ.; ΧΡ. $\phi \hat{\eta} \mu^*$ δέδοκταί. Σ. 485. ή δ. μοι δέρεσθαι και δέρειν δι' ημέρας-

```
δεδράκαμεν. Θ. 519. οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ή δ.:
    δεδράκαμεν. Θ. 519. οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἡ δ.;

δέδρακας. Ι. 1336. ὅσα με δ. ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΓ. ἐγώ;

Σ. 1392. ὁρῷς ἀ δ.; πράγματ' αδ δεῖ καὶ δίκας

ΕΙ. 1199. δ., εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ

Ο. 325. καὶ δ. τοῦτο τοῦργον; ΕΙΙ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.

Β. 479. οὖτος, τί δ.; ΔΙ. ἐγκέχοδα' κάλει θεόν.

1472. τί δ., ὧ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;

δεδράκατε. Εκ. 59. ὄσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δ.

δεδράκατο Π. 499. δλυθες: οὐ γὰρ δεινότατα δ.
     δεδράκατον. Π. 429. ἄληθες; οὐ γάρ δεινότατα δ., δέδρακε. Σ. 827. τί τις κακὸν δ. τῶν ἐν τῷκίᾳ;
  ο ερακε. 2. 827. Τι τις κακου ο, των εν τηκιά;
Σ. 909. έργων δ. κάμὲ καὶ τὸ ἡυππαπαῖ.
Π. 868. καὶ τίνα δ. δήτα τοῦτ'; ΣΥ. ἐμὲ τουτονί.
δέδρακεν. Σ. 1536. ἡμᾶς ταχύ τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δ.,
Ο. 13. ἢ δεινὰ νὼ δ. οὐκ τῶν ὑρνεῶν,
Θ. 545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, δς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δ.
703. οἶον αὖ δ. ἔργον, οἶον αὖ, φίλαι, τόδε.
δεδρακώς. Ι. 823. μαρώτατος, ὧ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα
          εδρακώς. Ι. 620. μ., πανούργα δ., 

Ο. 325. καὶ δέδρακας τοῦτο τούργον; ΕΠ. καὶ δ. γ' ήδομαι.
Ο. 325. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὕργον; ΕΠ. καὶ δ. γ' ήδομαι. δεδραμένα. Εκ. 578. μήτε δ. μητ' εἰ-
δέδραται. ΕΙ. 1039. ταυτὶ δ. τίθεσο τὰ μηρὰ λαβών. δέδωκεν. Ι. 841. καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἀνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δ.; δέδωκεν. Ι. 841. καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἀνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δ.; δέει. Α. 1026. ἐν πὰσι βολίτοις. ΔΙ. εἶτα νυνὶ τοῦ δ.; Ο. 85. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δ. Θ. 264. σὰ τοῦτο γίγνωσκ' ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δ. Π. 827. μάλιστ' ΧΡ. ἔπειτα τοῦ δ.; ΔΙ. πρὸς τὸν θεὸν 1135. εῖ του δ. γ' ὧν δυνατός εἰμὶ σ' ὡψελεῖν. δέῃ. Ν. 493. δεδοικά σ', ὧ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δ. Ν. 620. κάθ' ὅταν θὐειν δ., στρεβλοῦτε καὶ δικάξετε Σ. 221. οἱς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΣΩ. οὐκοῦν, ἡν δ., 253. οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δ. τίμιον ποἰασθαι.
                         253. ού γὰρ δάκνει σ', ὅταν δ. τίμιον πρίασθαι.
          812. βοφείν έὰν δ. τι. ΦΙ. τοῦτ αὖ δεξιών
ΕΙ. 1175. ἡν δέ που δ. μάχεσθ' έχοντα τὴν φοινικίδα,
Α. 123. ποιήσομεν, κὰν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δ.
 Α. 123. ποιήσομεν, κὰν ἀποθανείν ἡμὰς δ.
734. ἀλλ' ἐῶ' πολέσθαι τὰρι'; ΑΥ. ἡν τούτου δ.
Θ. 8. οὐδ' ἄρ' ὀρῶν δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ἄ γ' ἀν ἀκούειν δ.
90. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ. χῶν δ.,
[Β. 161. οἴ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ἀν δ.
Εκ. 298. ἄπανθ' ὁπόσ' ἀν δ.
Π. 248. πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἀν τούτου δ.
δεηθείην. Π. 836. ὅντως βεβαίους, εἰ δ. ποτὲ,
δεηθείην. Π. 836. ὅντως βεβαίους, εἰ δ. ποτὲ
Π. 977. καὶ γρηστών εἰ γάρ του δ. ἐγὰ.
  Π. 977. καὶ χρηστόν εἰ γάρ του δ. ἰγὰ, δεηθείης. Β. 533. ἐμοῦ δ. ἀν, εἰ θεὸε θἰλοι. δεηθείης. Β. 533. ἐμοῦ δ. ἀν, εἰ θεὸε θἰλοι. δεηθω. Σ. 291. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὧ πάτερ, ἥν σού τι δ.; δέημα. Α. 1059. τὸ δ. τῆς νύμφης, δ δεῖταί μου σφύδρα, δεῆσει. Σ. 612. ἔντραγε τουτί τούτοισιν ἔγὰ γάνυμαι κεὶ μή
 δεήσει. Σ. 612. ἔντραγε τουτί: τούτοισιν ἐγὰ γάνυμαι κει με δ.
ΕΙ. 1032. καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, κοὶ παιδὸς οὐ δ.
δεησόμεσθ. Π. 1160. ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δ. ἔτι.
δεῖ. Α. 177. δ. γάρ με φείγοντ ἐκφυγεῖν ᾿Αχαρνέας.
Α. 233. ἀλλὰ δ. ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε 416. δ. γάρ με λέξαι τῷ χορῷ δῆσιν μακράν 440. δ. γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
466. καίτοι τί δράσω; δ. γάρ ἐνὸς, οῦ μὴ τυχὰν 543. καθῆσθ ἃν ἐν δόμοιστι; ἢ πολλοῦ γε δ.

1. 219. ἔγεις ἄπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δ.
       543. καθήσθ' ἄν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δ.

1. 219. ἔχεις ἄπαντα πρός πολιτείαν ἃ δ.

591. νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι δ.

756. νῦν δὴ σε πάντα δ. κάλων ἐξιἐναι σεαυτοῦ,

798. ὡς τοῦτον δ. ποτ' ἐν 'Αρκαδία πεντώβολον ἡλιάσασθαι,

963. μολγὸν γενέσθαι δ. σε. ΑΛ. κάν γε τοιτῷὶ,

964. ψωλὸν γενέσθαι δ. σε. μέχρι τοῦ μυρρίνου.

965. ἀλλ' οῖ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς άρξαι σε δ.

1064. ὁ χρησμὸς, ῷ σε δ. προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.

1276. εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὢν δ. πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,

N. 658. ἀλλ' ἔτερα δ. σε πρότερα τούτων μανθάνειν,

681. ἔθ' ἕν τι πεοὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δ.
                          681. ἔθ' ἔν τι περί τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δ.,
          Σ. 301. τρίτον αὐτὸν έχειν ἄλφιτα δ. καὶ ξύλα κἄψον·
353. ἀλλ' ἄλλο τι δ. ζητεῖν ὑμᾶς· ὑπίαν δ' οὐκ ἔστι
                                                        γενέσθαι.
                                                     γυμνασίου λέγειν τι δ.
δ. δέ σε παντοίας πλέκειν
                         1066. άλλα κάκ των λειψάνων δ. τωνδε βώμην
           1392. ὀρᾶς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δ. καὶ δίκας
ΕΙ. 375. δ. γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
870. καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα' τοῦ πέους δὲ δ.

570. και ταλλ απαξαπαντά του πεους ο δ.
70. 78. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δ. τορύνης καὶ χύτρας
157. οῦ πρῶτα μὶν δ. ζην ἄνευ Βαλαντίου.
347. ὡς δ. τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
357. ὅτι μένοντε δ. μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
384. καὶ δίκαιὑν γ' ἐστὶ, κάμοὶ δ. νέμειν ὑμᾶς χάριν.
```

```
61
δεί. Ο. 569. φ προτέρφ δ. τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
                                      ή παιδάρι' ὅντ' ἀποθνήσκειν δ.; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς οἰκοδομεῖν δ. λιθίνους αὐτοῖς,
                  637. άλλ' όσα μεν δ. βώμη πράττειν, επί ταθτα τεταξόμεθ'
                                      ήμεις.
δσα δὲ γνώμη δ. βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
                                       άλλ' ώς τάχιστα δ. τι δράν' πρώτον δέ γε
                 896. δ. με δεύτερον μέλος
947. ἀπόδυθι δ. γὰρ τὸν ποιητὴν ἀφελεῖν.
1185. ἥδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δ. λαμβάνειν
1307. ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δ. ποθέν.
               1307. ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δ. ποθέν.
1357. δ. τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
1419. ὁδὶ πάρεστιν ἀλλ΄ ὅτου δ. χρὴ λέγειν.
1420. πτερῶν πτερῶν δ.: μὴ πύθη τὸ δείτερον.
1461. βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δ. ΠΕ μανθάνω.
73. ἀλλ΄ εἴ τι πάνν δ., ταῖς παρούσαισιν λέγε.
119. λέγοιμ' ἄν οὐ δ. γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
144. ὅμως γα μάν' δ. τὰς γὰρ εἰράνος μάλ' αὖ.
431. ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τι δ. μοχλῶν;
432. οὐ γὰρ μοχλῶν δ. μάλλον ἡ νοῦ καὶ φρενῶν,
434. ξυλλάμβαν' αὐτὴν κἀπίσω τὰ χεῖρε δ.
497. ἀλλ' οὐδὲν δ. ποῶτον πολεμείν. ΠΡ. πῶς γὰ
                                      άλλ' ούδὲν δ. πρώτον πολεμείν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
                 497.
                                      τοῦ δ.; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν' ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δ.
                667. νῦν δ., νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
996. ἄπαντες ἐστύκαντι: Πελλάνας δὲ δ.
               996. ἄπαντες ἐστύκαντι: Πελλάνας δὲ δ.
1076. τί δ. ποθ' ὕμμε πολλά μυσίδδειν ἔπη;
1106. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ἀς ἔοικε, δ. καλεῖν:
1108. χαῖρ', ῷ πασῶν ἀνδρειοτάτη; δ. δὴ νυνί σε γενέσθαι
1219. οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. ΘΕ εἰ δὲ πάνυ δ. τοῦτο δρᾶν,
5. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δ. σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
7. οὐ δ. μ' ἀκούειν; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἄν μέλλης ὁρᾶν.
8. οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δ. μ'; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἄν μέλλης ὁρᾶν.
150. ἃ δ. ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
152. μετουσίαν δ. τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
257. κεκρυφάλου δ. καὶ μίτρας. ΑΓ. ἡδὶ μὲν οῦν
262. ὑποδημάτων δ. ΑΓ. τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε,
457. ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι' δ. γὰρ ἀνδοάσυ
                                      άλλ' els άγορὰν ἄπειμι' δ. γὰρ ἀνδράσω
   457. άλλ είς άγοραν άπειμι δ. γαρ άνδρασιν
464. πιθανά πάντα, δ. δὲ ταύτης
543. διὰ τοῦτο τιλλομένην με δ. δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
544. οὐ γάρ σε δ. δοῦναι δίκην; ήτις μόνη τέτληκας
1012. ὅτι δ. με γίγνεσθ' 'Ανδρομέδαν' πάντως δέ μοι
Β. 77. μέλλεις ἀνάγειν, είπερ γ' ἐκείθεν δ. σ' άγειν;
1007. εί πρὸς τοῦτον δ. μ' ἀντιλέγειν' ἴνα μὴ φάσκη δ'
               άπορεῖν με,
1056. πάνυ δὴ δ. χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ, ἡν οὖν σὸ
λέγης Λυκαβηττοὺς
1304. ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δ.
               1368. ἔτε δεῦρό νυν, είπερ γε δ. καὶ τοῦτό με
. 23. δ. τὰς ἐτέρας πως κάγκαθεζομένας λαθεῖν.
35. δ. γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.
86. νὴ τὸν Δί', ὥστε δ. σε καταλαβεῖν ἔδρας
      Ек. 23.
                                       όπως προμελετήσαιμεν άκει δ. λέγειν.
ναθς δ. καθέλκειν τῷ πένητι μεν δοκεί,
                   117.
                   197.
                                          ων δ. σ' ἀποδείξαι.
                                         νῦν δὴ δ. σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν ἔσται δυνατός διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δ.; πατέρας
                  636.
                                          γαρ άπαντας
                                         πρύτερον μέντοι δ. σε καθεύδειν
   700. πρ. τερον μετοι ο. σε κασευουμένας
721. καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δ. κοσμουμένας
762. τὶ δ΄; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δ.;
767. τὰ ταττόμενον γὰρ δ. ποιεῖν τὰν σώφρονα;
779. ἡμᾶς μόνον δ. νὴ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
861. τὰ δυνατὰ γὰρ δ. τῆ πόλει ξυλλαμβάνειν
872. νὴ τὰν Δία δ γοῦν μηχανήματός τινος,
914. καὶ τἄλλ΄ οὐδεν με ταῦτα δ. λέγειν.
1008. νὴ τὴν 'Αφροδίτην, δ. γε μέντοι σ΄. ὡς ἐγὼ
1013. ψἡφισμα, καθ΄ ὅ σε δ. βαδίζειν ὡς ἐμέ.
1026. ἐξωμοσία δ΄ οὐκ ἔστιν; ΤΡ. Α. οὐ γὰρ δ. στροφῆς.
1090. ψήφισμα, βινεῖν δ. με δ.αλελημμένον.
1098. ὧ τρισκακοδαίμων, εἶ γυναῖκα δ. σαπρὰν
10, 76. ἀκούετον δἡ. δ. γὰρ ὡς ἐοικέ με
232. αὕτη 'στὶν ἡν δ. χρημάτων σε τήμερον
256. ἀλλ΄ ἔστ' ἐπ' ἀὐτῆς τῆς ἀκρῆς, ἢ δ. παρόντ' ἀμύνειν.
400. οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δία. δ. γὰρ πρῶτα ΒΛ. τί;
477. οὐ δ. σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ὰν μάθης.
482. τὸ γὰρ αὕτ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δ. παθεῖν.
                                         καὶ τάς γε δούλας ούχὶ δ. κοσμουμένας
                    721.
```

δά. Π. 875. Απί τοῦ τροχοῦ γάρ δ. σ' λειδ στρεβλούμενον Π. 1156. Έρμην πελιγούνηλον ήμας δ. τρόφειν;
1209. ἐν τούνισθεν: δ. γάρ κατόνει τούνια ψδιοται ξεκσθαι.
Ε΄, 15. εἰν τὰι τράρεις δ. μ΄ ἀναλούν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.
53, 1.
δ. διακοσίαν δραχμῶν.
169, 1. ἐξ ἄστεων νῦν εἰν ἀγρίν χωρῶμεν ὡτ πάλαι δ.
189. εἰ παδαρίοις ἀκολουθείν δ. σφαίραν καὶ στλεγγίδ' fxorra. 406. άλλά συσπάσθαι δ. τὰς κοχώνας 'δει, Εικ. 989. καὶ μὴ 'δ. πρότερον διασποδήσαι Βείγμα. Α. 989. τοῦ βίου ἰξέβαλε δ. τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν δυρών.

δείγματα. Ι. 979. ἐν τῷ δ. τῶν διαῶν

δεικνός. Ν. 54. ἐγὼ δ' ἀν αὐτῷ θοἰράτιον δ. τοδὶ
Ο. 51. ἀνα κέχχνεν ἀσπερεὶ δ. τὶ μος
Β. 912. 'Αχιλλέα τω' ἡ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δ.,

δεικνόσα. Θ. 499. ὡν ἡ γωτὴ δ. τὰνδρὶ τούγκικλων

δείκνωτι. Ο. 1080. ἐντα φυσῶν τὰς είχλαι δ. καὶ λυμαίνεται,

δείλαιον. Ν. 552. τούτον δ. κυλετρῶν' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.

δείλαιον. Ι. 139. ὑπὸ βυροσπάλου; ΔΗ. τὴ Δέ'. ΝΙ. οἶμοι δ.
Ν. 12. ἀλλ' οὐ δώναμαι δ. ἐεδειν δακνόμενου

τοθ. ἀπόλλυμα δ. ἐκ τοῦ πάμπεδου

1473. διὰ τουτοιὶ τὸν Δύνον, οἶμοι δ. 1473. διά τουτονί του Δίνου. οίμοι δ., 1473. διά τουτονί του Δίνου. οίμοι δ.,
1504. οίμοι τόλοι, δ. άποπνεήπορμα.
2.40. ίστη βόκιου δημόν. ΕΑ. οίμοι δ.:
165. άλλ' ούχ έχει δδύνται. ΦΙ. οίμοι δ.:
202. άπόσαι τι προσκόλιά γ'. ΖΩ. οίμοι δ.:
1150. καὶ στήδι γ' άμπισχόμευσι. ΦΙ. οίμοι δ.:
11.233. μέλλει θορυβεί γοῦν ἐνδοθεν. ΤΡ. οίμοι δ.:
0.990. ούκ εί θύρας' ἐι κόρακοι; ΧΡ. οίμοι δ.
Εκ. 391. άλεκτρούν ἐφθέγγετ'. ΒΑ. οίμοι δ.
1051. πρότερον καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΑ. οίμοι δ.
11. 850. οίμοι κακοδαίμων, ἀν ἀπόλωλα δ.,
Ικλάκου. Π. 973. σκόντειν' ἐγιὰ δὶ κατακέκνισμαι δ. Π. 850. δίμοι κακοδοίμων, ών άπόλωλα δ., δειλάκρα. Π. 973. σκώντειν έγω δὶ κατακέκνισμαι δ. δειλακρίων. ΕΙ. 193. ω δ., πων ήλθες; ΤΡ. ω γλίσχρων δράς Ο. 143. ω δ. συ τών κακών σίων έράς. δειλίαν. Π. 207. εἰν ἀνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δ. δειλίαν. Α. 1129. ἐνορῶ γίροντα δ. φευξούμενον. Ι. 308. διώξομμί σε δ. δειλόν. Ι. 390. δ. εὐρήσειν ἐγὼ γὰρ τοὺν τρόπουν ἐπίσταμαι. Ν. 1046. δτή κάκιστόν ἐστι καὶ δ, ποιεῖ τὸν ἀνδρα. Ο. 1336. οῦτσι ἐρῶν σε δ. ὅντα καὶ δραδύν. 1477. λαν δὶ δ. καὶ μέγα. 1477. λατ δὲ δ. καὶ μέγα. Θ. 836. εἰ δὲ δ. καὶ πονηρὸν ἀνδρα τις τέκοι γυνὴ, δαλός. Α. 664. δ. καὶ λακαταπύγων, δειλός. Α. 664. δ. καὶ λακαταπύγων.
Ο. 1329. Μανῆς γαὶς ἐστ. δ.
Β. 487, πῶς δ., ὅστις σπογγιὰν ἤτησά σε;
489. κατέκειτ' ὰν ὁσφραινόμενος, είπερ δ. ἦν'
500. εἰ δ. ἱσομαι καὶ κατά σὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
Εκ. 679. τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμω, κεί τις δ. γεγένηται,
δειλότατε. Β. 486. ῷ δ. θεῶν σὰ κάνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ;
Π. 123. ᾶληθες, ῷ δ. πάντων δαιμόνων;
δειλότατον. Ν. 354. δτι δ. τοῦτον ἐώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
ἐνίνουτο. ιγίνοντο. Ο. 87. υπό τοῦ δέους. ΠΕ. & δ. σὸ θηρίον, Π. 439. οδτος, τό δράς; ἃ δ. σύ θηρίον, δειλότατόν. Π. 203. δ. ἐσθ ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ῆκιστ', ἀλλά με δειμαίνοντας. Σ. 1042. ὥστ' ἀναπηδῶν δ. πολλοὺς ὡς τὸν οειματούντας. Σ. 1042. ωστ αναπησαν δ. πολλούς ως τοι πολέμαρχου.
δείματα. Β. 688. ξεισωσαι τοὺς πολίτας κάφελεῖν τὰ δ.
δειμάτου. Β. 144. δεινότατα. ΔΙ. μή μ' ἐκπληττε μηδὲ δ.'
δείν. Ν. 1032. δεινών δέ σοι βουλευμάτων ἐοικε δ. πρὸς αὐτὸν,
Θ. 940. κέλευε πρὸς τῷ σανίδι δ. τὸν τοξότην,
943. ἔχοντα ταῦτ ἔδοξε τῷ βουλŷ σε δ.,
Β. 604. δ. δ΄ ἐοικεν, ὡς ἀκούω
Κτ. 15. ἔτα δοικό του δε τὰ διοίκεν.
Κτ. 15. ἔτα διοίκεν.
Κτ. 15. ἐτα διοίκεν.
Κτ. 15. ἔτα διοίκεν.
Κτ. 15. ἐτα διοίκεν.
Κτ. 15. ἐτα διοίκ Β. 004. δ. ο εοικεν, ως ακουω Fr. 157. δτφ δοκεί σοι δ. μάλιστα τῆ πόλει; δείν'. Ο. 860. τουτί μὰ Δί' ἐγὼ πολλά δὴ καὶ δ. ἰδὼν, Θ. 477. ξύνοιδ' ἐμαυτῆ πολλά δ. ἐκεῖνο δ' οῦν Β. 279. τὰ δ. ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙ. ὡς οἰμώξεται, 925. ὁφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δ. ἄττα μορμορωπὰ, δείν'. ΕΙ. 879. οῦτος, τι περιγράφεις; ΟΙ. τὸ δ., εἰς Ἰσθμια Θ. 621. τὸν δεῖνα; ποῖον; ΜΝ. ἔσθ' δ δ., δε καί ποτε 625. ἡ δ. ἔμωγ'. οἶμοι τόλας. 625. ή δ. έμοις'. οξμοι τάλας. Fr. 109, 1. και μην τὸ δ., άκροκώλια δέ σοι τέτταρα δεινά, Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα δήτα. ΔΙ. δ. τάρα πείσομαι. Α. 501. ἐγὼ δὲ λέξω δ. μὲν, δίκαια δέ.
 678. γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δ. πάσχομεν,
 770. οὐ δ.; θὰσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας' 1079. οὐ δ. μη ξείναι με μηδ' ἐορτάσαι; 1. 609. δ. γ', ὧ Πόσειδον, εί μηδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι, 1018. δε πρὸ σίθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δ. κεκραγὼς

Servi. N. 388. vý rôv 'AniAlu, sal č. rossí y' sidés pou, mal Ν. 289. χώστος βροστή το ζωμίλων παταγεί και δ. κίπραγεν583. κάποιούμεν δ. βροστή δ΄ έρράγη δι΄ ἀστραπήν610. είτα δυμαίνειν έφωσκε δ. γάρ πεπουθένα.
Σ. 417. ταϋτα δήτ' οὐ δ. καὶ τυραννίε ἐστιν ἐμφανής;
441. είτα δήτ' οὐ κίλλι ἔνεστι δ. τῷ γήρς κακά;
524. είτε μοι, τἱ δ΄ ἡν, τὰ δ., τὰ δαίτη μὴ 'μμένης;
1368. οὐ δ. ταθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Ο. 13. ἢ δ. νὰ δέδρακεν οὐε τῶν ἐρνίων,
648. ἀτὰρ τὰ δ. δεῦρ ἐπανάκρουσαι πόλιν.
1033. οὐ δ.; καὶ πέμπουστή είδουεν. 1472. δ. πρόγματ' είδομεν. Α. 571. - Εξ έρίαν δή και ελωστήρων και άτρόκτων πράγματα δ. 608. - εξτ' κύχι τώτα δ. πάσχειν έστ' έμέ; 608. είτ ουχί ταυτα δ. ποσχειν έστ εμε;
626. δ. γάρ του τάσδε γ΄ βόη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
1098. δ πολυχαρίδα, δ. τάν ἐπεπίσθεμες.
Θ. 705. ταὐτα δητ' οὐ δ. πρόγρατ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
706. δ. δήθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρτάσας τὸ παιδίου.
Β. 252. δ. τάρα πεισύμεσθα.
612. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δ. ΕΛ. καὶ μὴν νὴ Δία,
796. κώνταϊθα δὴ τὰ δ. κυνηθήσεται. 796. κανταισα οη τα σ. κατροφοκται. 996. δ. γάρ κατηγύρηκεν. 1093. καὶ δ. ποιῶν· κῷθ' οἱ Κεραμῆς Εκ. 400. οὐ δ. τολμῶν τουτουὶ δημηγορεῖν, 812. δ. γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δεικόν; Εσπερ οὐχ δρῶν· Π. 455. ἐπ' αὐτοφώρφ δ. δρῶντ' εἰλημμένω; 967. πέπονθα δ. καὶ παράνομ', ὧ φίλτατε: 967. πεπονοά δ. και παρανομ, ω φελτατε: Fr. 116, 4. δ. γὰρ έργα δρώσαι δείνα. Α. 1149. ἀνατριβομένω τε τὸ δ. ΕΙ. 268. οὖτοι. ΚΤ. τὶ έστα: ΠΟ. οὐ φέρει: ; ΚΤ. τὸ δ. γὰρ. Α. 921. καίτοι, τὸ δ., ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα. 926. καίτοι, τὸ δ., προσκεφάλαιον οὐκ έχειε. 20. καιτό, το ε, προικεριαίεν σε εξείν.
1168. το δ. τοίνιν παράδοθ ήμεν τουτον!
Θ. 620. τον δ. γεγνώσεει, τον εκ Κοθωπιδών;
621. τον δ.; ποῖον; ΜΝ. έσθ δ δεῖν, δε καί ποτε 622. τον δ. τον τοῦ δ. ΚΛ. ληρείν μοι δοικείε. Β. 918. σάφ' ίσθι. ΔΙ. κάμαυτῷ δοκῷ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δ.;
 δεινάν. Ν. 967. ἡ Παλλάδα περσέπολιν δ., ἡ Τηλέπορών τι βύαμα, Β. 1336. φρικώδη δ. δύεν, δεινάς. ΕΙ. 753. διαβάς βυρσών δσμάς δ. κάπειλάς βορβοροθύμους. Ο. 1239. δ., δπως μή σου γένος πανώλεθρου δεινή. Ν. 243. νόσος μ' επέτριμεν Ιππική, δ. φαγείν. Εκ. 245. ούκ έτδς άρ', ὧ μέλ', ἦσθα δ. καὶ σοφή. Fr. 719. μέλαινα δ. γλῶσσα Βρεττία παρῆν. δεινήν. Λ. 1109. δ., ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν. * πολύπειρου δεινής. Σ. 650. χαλεπόν μεν καὶ δ. γνώμης καὶ μείζονος ή τε τριγωδοίς, Β, 816. ἀντιτέχνου τότε δη μανίας ὑπὸ δ. δεινοῖς. Εκ. 519, ἐν τῷ θορύβφ καὶ τοῖς δ, ἀνδρειόταται δεινόν. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαί τι δ. ἔργον καὶ μέγα. Α. 315. τοῦτο τοὕπος δ. ἥδη καὶ ταραξικάρδιον, 352. δ. γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι 1070. ώσπερ τι δ. άγγελῶν ἐπείγεται. 1183. πρός ταις πέτραισι δ. έξηύδα μέλος. 1. 810. ούκουν δ. ταυτί σε λέγειν δητ' έστ' έμὲ καὶ διαβάλλειν 820. ούκουν ταυτὶ δ. ἀκούειν, ὧ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου.
875. οὐ δ. οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι.
878. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δ. ἐστι πρωκτοτηρεῖν. 1305. ταις δε δόξαι δ. είναι τοῦτο κουκ ἀνασχετόν, N. 1313, εἶναι τὸν υἰὸν δ. οἰ
 Σ. 26. οὐδὲν γὰρ ἔσται δ. οὐ μὰ τοὺς θεούς.
 27. δ. γε τοὕστ ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα. 426. τοῦτο μέντοι δ. ήδη νὴ Δ΄, εἰ μαχούμεθα: 834. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δ. ἡ ψιλοχωρία. ΕΙ 403. καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δ. καὶ μέγα, 491. οὕκουν δ. * * * * 608. πρίν παθείν τι δ., αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, Ο. 27. οὐ δ. οὖν δῆτ' ἐστιν ἡμᾶς δεομένους
 63. οὕτως τι δ. οὐδὲ κάλλιον λέγειν; 1012. τί δ' ἐστὶ δ.; ΠΕ. ὤσπερ ἐν Λακεδαίμονι 1175. ἄ δ. ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος. 1269. δ. γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς 1747. δ. τ' ἀργῆτα κεραυνόν. Λ. 296. ὡς δ., ὢναξ Ἡράκλεις, 366. τί δ', ἡν σποδω τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δ.

δεινόν. Λ. 494. ὑμεῖς ταμιεὖσετε τἄργύριον; ΑΥ. τί δὲ δ. τοῦτο | δείξουσ'. Ο. 599. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δ. οὺς οί πρότερον νομίζεις; Λ. 499. ὡς σωθήσει, κἄν μὴ βούλη. ΠΡ. δ. γε λέγεις. ΑΥ. άγανακτείς. 529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δ. γε λέγεις κου τλητὸν ἔμοιγε. ΑΥ. 587. ούκουν δ. ταυτί ταύτας βαβδίζειν και τολυπεύειν, 712. τί δ' έστι δ.; φράζε ταις σαυτής φίλαις. Θ. 581. ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δ. καὶ μέγα. 597. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δ. εἰσαγγέλλεται. Β. 289. ποῖόν τι; ΞΑ. δ. παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται. 593. καὶ βλέπειν αὖθιε τὸ δ., 680. δ. ἐπιβρέμεται 814. ή που δ. εριβρεμέτας χόλον ενδοθεν έξει, 823. δ. ἐπισκύνιον ξυνάγαν βρυχώμενος ήσει Εκ. 115. οὐκ οἶδα' δ. δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία. 465. ἐκεῖνο δ. τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν, 645. ἡ Λευκολόφας, πάππαν με καλοῖ τοῦτ' ἡδη δ. ἀκοῦσαι. 650. ὤστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήση. ΒΛ. δ. μέντὰν ἐπεπόνθη. 812. δεινά γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δ.; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν 812. δεινά γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δ.; ὥσπερ οὐχ ὁρ Π. 329. δ. γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα δεινός. Α. 429. χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δ. λέγειν. Α. 964. ὁ δ., ὁ ταλαύρινος, δς τὴν Γοργόνα Σ. 1091. ἄρα δ. ἢ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι, ΕΙ. 241. ὁ δ., ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῦν σκελοῖν; Β. 968. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δ. ἐς τὰ πάντα, Εκ. 364. τίς τῶν καταπρώκτων δ. ἐστι τὴν τέχνην; δεινότατ. Α. 339. δ. ἀπειλοῦντας ἐπῶν, δενότατα. Σ. 908. ἀνδρες δικασταὶ, τουτονί. δ. γὰρ Ο. 1171. τί τὸ ποᾶχιμα τοντί: ΑΓ. Β. δ. πεπίνθαμεν. Ο 1171. τί το πράγμα τουτί; ΑΓ. Β. δ. πεπόνθαμεν.
1225. δ. γάρ τοι πεισόμεσθ', έμοὶ δοκεί,
Β. 144. δ. ΔΙ. μή μ' έκπληττε μηδέ δειμάτου.
Π. 429. ἄληθες; οὐ γὰρ δ. δεδράκατον,
1112. ἡμᾶς; ΕΡ. ὁτιὴ δ. πάντων πραγμάτων
δεινόταται. Σ. 1032. ὶ οὖ δ. μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες
ΕΙ. 755. Ελαμπον, δεινοτάτοιν. Β. 880. δ. στομάτοιν πορίσασθαι δεινότατον. Θ. 478. δ., ότε νύμφη μὲν ἢ τρεῖε ἡμέρας, Εκ. 471. τὸ πρὸς βίαν δ. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τὴ πόλει Π. 445. καὶ μὴν λέγω, δ. ἔργον παρὰ πολὺ δεινότατόν. Ο. 514. δ δὲ δ. γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν Βασιλεύων δεινότατος. Ο. 834. δσπερ λέγεται δ. είναι πανταχοῦ δεινοτάτους. Εκ. 113. πλείστα σποδοῦνται, δ. είναι λέγειν δεινότερα. Β. 254. δ. δ' έγωγ', ελαύνων Θ. 436. οὐδὲ δ. λεγούσης. δεινοτέρα. Εκ. 516. οὐδεμιᾶ γὰρ δ. σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί. δεινότερον. Σ. 551. ή τρυφερώτερον, ή δ. ζωον, και ταῦτα γέροντος; Εκ. 646. πολύ μέντοι δ. τούτου τοῦ πράγματός έστι. ΒΛ. τὸ ποιον; δεινῷ. Λ. 959. ἐν δ. γ', ὧ δύστηνε, κακῷ δεινῶν. Ν. 1032. δ. δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δείν πρὸς αὐτὸν, ΕΙ. 920. δ. ἀπαλλάξας πόνων Λ. 967. ὧ Ζεῦ, δ. ἀντισπασμῶν. δεινώς. Ο. 1442. δ. γέ μου το μειράκιον Διτρέφης Λ. 1079. δ. τεθερμώσθαί γε χείρον φαίνεται. δείξας. Α. 642. καὶ τοὺς δήμους έν ταῖς πόλεσιν δ., ὡς δημοκρατοῦνται. Fr. 558. αὐτός δ. ἐν θ΄ ἄρμονίαις χιάζων ἡ σιφνιάζων. δείξατε. Ι. 1330. δ. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῶν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον. δείξει. Λ. 875. τουμόν συ πυρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τουργον τάχ' αὐτὸ δ. Θ. 673. δ. τ' ήδη Θ. 673. δ. τ΄ ήδη
Β. 1261. πάνν γε μέλη θαυμαστά. δ. δή τάχα.
Εκ. 933. δ. γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
936. δ. τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
δείξειαν. Ν. 974. τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δ. ἀπηνές·
δείξειε. Εκ. 97. ἀναβαλλομένη δ. τὸν Φορμίσιον.
δείξειν. Σ. 994. δ. ἔοικεν ἐκπέφευγας, ὡ Λάβης.
δείξεις. Β. 1205. ἱδοῦ, σὸ δ.; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δή χρὴ λέγειν.
δείξετον. Ν. 949. νῦν δ. τὰ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι
δεῖξον. Ι. 334. νῦν δ. ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφήναι.
Ν. 182. καὶ δ. ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
324. ἡσυγῆ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δ. ΣΩ. χωροῦσ' αὖ-324. ήσυχη αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δ. ΣΩ. χωροῦσ' αὖται πάνυ πολλαὶ, 889. χώρει δευρί, δ. σαυτόν Λ. 1028. ἐκσκάλευσον αὐτὸ, κάτα δ. ἀφελοῦσά μοι

Β. 400. πρός την θεών και δ. ώς

κατέθεντο δείξω. Ο. 1045, πικρούς έγω σοι τήμερον δ. νόμους. Β. 1204. ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δ. δ΄ αὐτίκα. Π. 780. δ. τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι δείπνα. Fr. 413, 1. τί πρὸς τὰ Λυδών δ. καὶ τὰ Θετταλών; δειπνεί. Εκ. 683. είδως δ λαχών ἀπίη χαίρων ἐν ὁποίφ γράμματι δ. δειπνείν. Α. 1088. άλλ' έγκόνει δ. κατακωλύεις πάλαι. 1. 766, ώσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δ. ὲν τῷ πρυτανείῳ.
Ο. 495, κάρτι καθεύδον· καὶ πρὶν δ. τοὺς άλλους, οὖτος ἄρ' ἦσε,
Β. 107. δ. με δίδασκε. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
1478. τὸ πνεῖν δὲ δ., τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον; Fr. 125, 2. ήνίκα γε τοὺς νεωτέρους δ. χρεών. δειπνεῖς. Εκ. 988. άλλ' οὐδὲ δ. κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον. δειπτής. Ι. 1031. δε κέρκω σαίνων σ', όπόταν δ., έπιτηρών, δειπτήσει. Εκ. 688. μή 'ξελκυσθή καθ' δ δ., τούτους ἀπελώσω απαντες. δειπνήσειν. Ο. 464. κατά χειρός ύδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ, δ. δειπνήσειν. Ο. 101. κατά χειρού ουωρ φερετώ ταχύ τις. ΚΟ, μέλλομεν, ή τί; δειπνήσεις. ΕΙ, 1084. ούποτε δ. έτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείφ, δειπνήσετε Εκ. 837. φράση καθ' έκαστον ἄνδρ' ὅποι δ.: δειπνήσετον. Π. 890. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δ. δειπνήσομεν. Εκ. 1180. δ., εὐοί, εὐαί, δειπνήσοντα. Εκ. 876. δμόσ' ἐστὶ δ. κοὐ μελλητέον. δειπνήσονταs. Εκ. 685. τὴν βασίλειον δ. τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν σειπνησοντας. Εκ. 085. την βασιλείον ο. το δε θητ ες την παρά ταύτην, δειπνήσων. Εκ. 860. βαδιεί δὲ δ. ὅμως; ΑΝ. Β. τί γὰρ πάθω; Fr. 266. χωρεί δ΄ ἄκλητος ἀεὶ δ. οὐ γὰρ ἄκανθαι. δειπνητικώς. Α. 1016. κομψώς τε καὶ δ. δειπνητικώς. Α. 407. οὐδ΄ ἴσως ἀντέλεγες τούτω τῷ δ. οὐ γὰρ ἄκανθαι. ἄκανθαι. δεῖπνον. Α. 988. * * * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δ. ἄμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεί, Α. 1085. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστιν; ΚΗ. ἐπὶ δ. ταχὺ 1137. τὸ δ., ὧ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος. 1142. αίρου τὸ δ. συμποτικά τὰ πράγματα. 1142. αίρου το δ. συμποτικά τα πραγματα.
Ν. 175. ἐχθὲς δὲ γ' ἡμῖν δ. οὐκ ἦν ἐσπέρας.
Σ. 60. οὕθ' Ἡρακλῆς τὸ δ. ἐξαπατώμενος,
311. ὁπόθεν γε δ. ἔσται.
1005. ἐπὶ δ., ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
1250. ὅπως δ' ἐπὶ δ. ἐς Φιλοκτήμονος ἵμεν.
1251. παῖ παῖ, τὸ δ., Χρυσὲ, συσκεὐαζε νῷν, ΕΙ. 1192. ὅσον τὸ χρημ' ἐπὶ δ. ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους. 1208. ἐπὶ δ. ὡς τάχιστα καὶ γὰρ οὐτοσὶ Θ. 1027. ὁλοὸν, ἄφιλον ἐκρέμασεν κόραξι δ.: Εκ. 425. δ. παρέχειν ἄπασιν, ή κλάειν μακρὰ, 652. ὅταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δ. 675. Εστε βαδίζειν είς άλλήλους. ΒΛ. τὸ δὲ δ. ποῦ παραθήσεις;

856. ἐπὶ δ. ΑΝ. Α. οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῆ,

1128. μάλισθ' ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δ. ἔρχεται.

1135. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δ. ἔρχομαι.

1147. τὸ δ. αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον

1149. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δ. ἤδη ἀπείζομαι,

1165. ἐπὶ τὸ δ. ὑπανακινεῦν. Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε Π. 596. τους μεν έχοντας και πλουτούντας δ. κατά μην' άποπέμπειν, Ετ. 564. ἐπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δ.'
δεῖπνόν. Α. 1096. σύγκλειε, καὶ δ. τις ἐνσκευαζέτω.
δείπνου. Α. 1112. ἀλλ' ἡ πρὸ δ. τὴν μίμαρκυν κατέδομαι,
Ν. 618. ἡνίκ' ἀν ψευσθῶσι δ., κἀπίωσιν οἰκαδε Σ. 1401. Αίσωπον ἀπὸ δ. βαδίζονθ' ἐσπέρας ΕΙ. 839. οἱ καόμενοι θέουσιν; ΤΡ. ἀπὸ δ. τινὲς Εκ. 627. ἀπό τοῦ δ. καὶ τηρήσουσ ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν 694. προσπίπτουσα τοῖς ἀπό δ. δειπνοῦμεν. Σ. 1217. δ. ἀπονενίμμεθ' ἤδη σπένδομεν. δειπνοῦντ', Ν. 981. σὖδ' ἀν ἐλέσθαι δ. ἐξῆν κεφάλαιον τῆς βαφανίδος, δειπνούντα. Σ. 1269. δ. μετά Λεωγόρου. δειπνούντος. Ι. 60. δ. έστως αποσοβεί τους ρήτορας δειπνούντος. Ι. 60. δ. έστως αποσοβεί τους ρητορας. δειπνωσ'. Εκ. 680. ἵνα μή δ. αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. νή τὸν 'Απόλλω χάριέν γε. δειπνωσιν. Εκ. 687. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δ΄, ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δ. ΒΛ. ὅτφ δὲ τὸ γράμμα δεῖρε. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δ., κόπτε πρώτην τὴν χύτραν. δείσας. Σ. 109. ψήφων δὲ δ. μὴ δεηθείη ποτὲ, Σ. 1036. τοιοῦτον ἰδών τέρας οὕ φησιν δ. καταδωροδοκήσαι, Ο. 88. δ. ἀφῆκας τὸν κολοιόν; ΕΥ. εἰπέ μοι,

γήτειον. Σ. 496. Αν δέ γ. προσαιτή τις άφύαις ήδυσμά τι, γήτειον. Σ. 496. ἡν δὲ γ. προσαιτῆ τις ἀφύαις ἥδυσμά τι, Σ. 498. εἰπὲ μοι, γ. αἰτεῖς, πύτερον ἐπὶ τυραννίδι; γητείω. Β. 622. μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γ, νέω. γιγάρτων. ΕΙ. 634. ἀλλ' ἄττ' ἀν άνευ γ. καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας γίγνει. Ι. 177. γ. γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὐτοσὶ λέγει, Ι. 180. δι' αὐτὸ γάρ τοι τουτο καὶ γ. μέγας, 1087. αἰετὸς ὡς γ. καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις. Θ. 862. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. ΕΤ. Η. αὖθις αὖ γ. γυνὴ, γίγνεσθ'. Θ. 1012. ὅτι δεῖ με γ. 'Ανδρομέδαν' πάντως δέ μοι γίγνεσθαι. Σ. 1242. οὐδ' ἀμφοτέροισι γ. φίλον. γίγνεται. Α. 48. καὶ Τριπτολέμου' τούτο δὲ Κελεύς γ. Α. 346. ὡς ὅδε γε σειστὸς ἄμα τῆ στροφῆ γ. Ι. 129. ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γ., Α. 346. ὡς ὅδε γε σειστὸς ἄμα τῆ στροφῆ γ.

I. 129. ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γ.,

441. τὸ πνεῦμ' ἐλαττον γ.

N. 1288. πλέον πλέον τὰργύριον ἀεὶ γ.,

1293. αὕτη μὲν, ὡ κακόδαιμον, οὐδὲν γ.

Σ. 207. οἰμοι κακοδαίμον στρουθὸς ἀνῆρ γ.:

660. τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὰς δισχίλια γ. ἡμῦν.

663. γ. ἡμῦν ἐκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

1144. ἐν Ἑκβατάνοισι γ. κρόκης χόλιξ;

1253. κακὸν τὸ πίνειν' ἀπὸ γὰρ οἶνου γ.

ΕΙ. 697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γ. Σμωνίδης.

Ο. 1388. τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γ.

1644. πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἀπαντα γ.

Λ. 634. ὧδὲ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν αὐτὸ γάρ μοι γ.

Θ. 758. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γ.

759. τὶ τῆς ἱερείας γ.; ΜΝ. τουτὶ λαβέ.

8. 289. ποῖόν τε; ΕΑ. δεινόν παντοδαπὸν γοῦν γ.:

651. ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείοις γ.

813. ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῦν γ. 651. ὁπόθ΄ Ἡράκλεια τάν Διομείοις γ.
813. ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ΄ ἡμίν γ.
Εκ. 178. χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γ.
Π. 145. ἡ χάριεν ἀνθρώποισι, διά σὲ γ.
171. ἐκκλησία δ΄ οὐχὶ διά τοῖτον γ.;
431. οὕκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γ.;
γίγνεταί. Α. 795. καὶ γ. γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς γίγνοιντο. Ν. 1191. ἵν' αὶ θέσεις γ. τῆ νουμηνία, γίγνομαι. ΕΙ. 1170. κἄτα γ. παχὸς
Fr. 709, 1. εὐθὸς δὲ Φοῦνξ γ.
γιννόμεθ΄. ΕΙ. 833, ὡς ἀστέρες γ. ὅταν τις ἀποθάνη; γιγνόμεθ'. ΕΙ. 833. ὧε ἀστέρες γ , ὅταν τις ἀποθάνη; γιγνόμενα. Εκ. 813. ἀεὶ τοιαῦτα γ. ψηφίσματα γιγνόμενος. Σ. 48. γ.; ΗΑ. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς; ΗΑ. ὅπως; γίγνονται. Ν. 348. γ. πάνθ' ὅ τι βούλονται κᾶτ' ἡν μὲν ἴδωσι γίγνονται. Ν. 348. γ. πάνθ' ὅ τι βούλονται κατ' ἡν μὲν ἴδωσι κωμήτην,
γίγνωσκ'. Θ. 264. σὐ τοῦτο γ. ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.
γίγνωσκε. Ετ. 521. γ. τὸν ἄλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα,
γιγνώσκεθ'. Ο. 606. γ. ὑμεῖς ήτις ἔσθ' ἡδ' ἡ γυνή;
γιγνώσκει. Λ. 837. ὁρᾶτε' γ. τις ὑμῶν; ΜΥ, νὴ Δία,
γιγνώσκειν. Π. 860. ἐγὰ σχεδὸν τὰ πρᾶγμα γ. δοκῶ.
γιγνώσκεις. Ν. 912. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γ.
Σ. 1140. ἔγνως γὰρ ἀν' νῦν δ' οὐχὶ γ. ΦΙ. ἐγώ;
Θ. 620. τὸν δεῖνα γ., τὸν ἔκ Κοθωκιδῶν:
γιγνώσκεται. Ετ. Μ. Γηρ. 4, 2. ὡς μὲν γάρ εἰσι νήστιδες, γ.
γιγνώσκετε. Ετ. 203. ὡς μὲν γάρ εἰσι νήστιδες γ.
γιγνώσκης. Σ. 704. ἱνα γ. τὸν τιθασευτήν' καθ' ὅταν οῦτος γ'
ἐπισίζη,
γιγνώσκομαι. Θ. 189. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γ.:
γιγνώσκομεν. Θ. 607. γ. δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας άθρει. γιγνώσκομεν. Θ. 607. γ. δήτ΄. άλλὰ τὰς ἄλλας άθρει. Θ. 614. μόνην γὰρ αὐτὴν, ἄνερ, οὐ γ. γιγνώσκοντες. ΕΙ. 635. ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἶ δὲ

περί σαυτού.

ήγαγε; γλαυκάς. Ο. 1338. ώς ἄν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου γ. Β. 665. δς Αίγαίου πρώνας ή γ. μέδεις γλαθκες. Ο. 1106. γ. ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί Γλαυκέτη. ΕΙ. 1008. Μορύχψ, Τελέα, Γ. ἄλλοις

Θ. 1033. Γ. πρόκειμαι. γλαυκόν. Θ. 45. γ. ΜΝ. βομβάξ. ΕΤ. σίγα. τι λέγεις; γλαυκον. Fr. 333. ουκ έγχελυν Βοιωτίαν, ου γ., ουχὶ θύννου

γλαύχ. Ο. 510. η ο αυ θυγατηρ γ., ο δ Απόλλων ωστερ θεράπων ἱέρακα: γλαφυρώτατε. Ο. 1272. & κλεινότατ', & σοφώτατ', & γ., γλαχώ. Α. 874. δρίγανον, γ., ψιάθως, θρυαλλίδας, γλάχων'. Α. 861. κατάθου τὸ τὰν γ. ἀτρέμας, Ἰσμηνίατηλάχωνος. Α. 869. τάνθεια τὰς γ. ἀπέκιξαν χαμαί. γλισχραντιλογέξεπιτρίπτου. Ν. 1004. οὐδ' ἐλκόμενος περλ πραγματίου γ.'
γλίσχρος. Α. 452. γ. προσαιτών λιπαρών τ'. Εὐριπίδη,
γλισχρότατα. ΕΙ. 482. γ. σαρκάζοντες ώσπερ κυνίδια,
γλίσχρων. ΕΙ. 193. ὧ δειλακρίων, πῶς ἦλθες: ΤΡ. ὧ γ., ὁρᾶς
γλίχει. Fr. 160. τὶ δῆτα τούτων των κακών ὧ παῖ γ.; γλίχει. Fr. 160. τὶ δῆτα τούτων τῶν κακῶν ῶ παῖ γ.; γλοιός. N. 449. μάσθλης, εἴρων, γ., ἀλαζῶν, γλυκέα. ΕΙ. 592. πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γ. γλυκέα. ΕΙ. 576. τῆς τρυγός τε τῆς γ., γλυκερά. Λ. 971. ποία γ.; γλυκερό. Θ. 1192. ὡς γ. τὸ γλῶσσ', ὡσπερ 'Αττικὸς μέλις. Γλύκη. Β. 1344. φρούδη Γ.
Εκ. 43. οὕκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γ. κατώμοσεν Γλύκης. Β. 1363. ἔς Γ., ὅπος ἄν γλυκύ. Σ. 7. κατά ταῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γ. Ο. 535. κατάγυσμ' ἔτερον γ. καὶ λιπαρὸν. Ο, 535. κατάχυσμ έτερον γ. καὶ λιπαρόν, 1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρή ποιεῦν γ. γλυκύθυμος. Ν. 705. νόημα φρενός ὅπνος δ΄ ἀπέστω γ. ὅμγλυκύθυμος. Ν. 705. νόημα φρενός επνος δ΄ ἀπέστω γ. δ, μάτων.

Λ. 551. ἀλλ΄ ήνπερ ὅ τε γ. Έρως χή Κυπρογένει 'Αφρωδίτη γλυκύς. Α. 1127. ταὐτ' οὐ πλακοῦς ὅητ' ἐστὶν ἀνθρώποις γ.; γλυκύτατ'. Α. 462. ἀλλ', ὧ γ. Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον, Α. 467. ἀπόλωλ'. ἀκουσον, ὧ γ. Εὐριπίδη γλυκυτάτη. Λ. 79. οἴον τὸ κάλλος, γ., σου φαίνεται. Εκ. 124. δεῦρ', ὧ γ. Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν, 241. εὖ γ', ὧ γ. Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
γλυκύτατον. Α. 475. Εὐριπίδιον ὧ γ. καὶ φίλτατον, ΕΙ, 526. γ., ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου. Λ. 872. ὧ γ. Μυρρινίδιον, τὶ ταῦτα δρῷς; 889. ὧ γ. σὰ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς, 890. φέρε σε φιλήσω γ. τῷ μαμμία. 889. & γ. σὐ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
890. φέρε σε φιλήσω γ. τῆ μαμμία.
Β. 511. ἔφρυγε, κῷνον ἀνεκεράννυ γ.
Εκ. 1046. ἄ γ., τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου
γλικότερον. Ο. 1342. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γ.*
Fr. 493. οὐδὲν γὰρ ὄντως γ. τῶν ἰσχάδων.
γλύκων. Εκ. 985. ἔπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ ἤν, ὧ γ.γλῶσσ'. Θ. 1192. ὡς γλυκερὸ τὸ γ., ὡσπερ ᾿Αττικὸς μέλες.
Β. 827. γ., ἀνελισσομένη φθονερούς κινοῦσα χαλινούς,
γλῶσσα. Β. 898. γ. μὲν γὰρ ἡγρίωται,
Fr. 719. μέλαινα δεικὴ γ. Βρεττία παρῆν.
γλῶττ. Β. 1471. ἡ γ. ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.
γλῶττα. ΕΙ. 1060. ἡ γ. χωρίς τέμνεται.
Γ. 1705. γ. χωρίς τέμνεται.
Θ. 276. ἡ γ. δ' οὐκ ὀμώμοκ', οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.
γλῶτταιτ. Ο. 1698. ρουσι καὶ τρυγῶσι τῶς γ.
γλῶτταν. Ι. 378. τὴν γ. ἐξείραντες αὐΙ. 637. νῦν μοι θράσος καὶ γ. εὕπορον δότε
1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γ. αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται, γ. εξ΄
Εκ. 639. διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γ. πατέρ' ὅντα
γιγνώσκω. Π. 944. ἄπειμι γ. γὰρ ἤττων ἃν πολὰ
γιγνώσκων. Ι. 809. ἃ σὰ γ. τόνδ' ἐξαπατῆς, καὶ ὀνειροπολεῖς 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γ. αἰσχραῖε ἡδοναῖε λυμαίνεται, Ν. 424. τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γ., τρία περὶ σαυτοῦ.
Π. 558. οὐ γ. ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας γλάμων, Β. 588. κάκιστ' ἀπολοίμην, κάρχέδημος ὑ γ. Εκ. 254. τἱ δ', Νεοκλείδης ὁ γ. σε λοιδορῆ; 398. πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γ. παρείρπυσεν.
Γλάνι. Ι. 1035. νὴ τὰν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον, ὧ Γ. Γλάνιδος. Ι. 1004. Γ., ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου. Ι. 1097. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γ. σοφώτερος. γλαῦκ'. Ο. 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΥ. τἱ ψής; τίς γ. Ἀθήναζ' ἤναγε: ταυτί; 1013. γ. βαιάν, πυγήν μεγάλην, 1018. γ. βαιάν, πυγήν μικράν, 1058. ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γ., ἢν δδὶ μὲν Σ. 547. τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γ. βασάνιζε. ΕΙ. 1109. πρόσφερε τὴν γ. ΤΡ. σὰ δὲ τὴν σαυτοῦ γ. ἀπέ-Β. 102. γ. δ' ἐπιορκήσασαν ὶδία τῆς φρενός. Fr. 421, 3. κόλλοπά τιν' εἰ δὲ μὴ, πλευρόν, ἢ γ., ἢ γλώττας. Fr. 1. πρὸς ταῦτα σὰ λέξον 'Ομηρείους γ., τί καλοῦσι κόρυμβα. γλώττη. Ν. 419. νικάν πράττων και βουλεύων και τῆ γ. πολεμίζων ; Ν. 1160. ἀμφήκει γ. λάμπων, Σ. 609. καὶ παπτίζουσ' ἄμα τῆ γ. τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,

γλαυκών. Ο. 589. άλλά γ. λόχος είς αύτους και κερχυήδων έπι-

γλαυκων.

Τρίψει.

Λ. 760. ἐγῶ δ' ὑπὸ γ. γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
γλαυκῶπι. Θ. 318. γ. χρυσόλογχε πόλιν
γλαυξ. Ι. 1093, ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καί γ αὐτῆ "πικαθῆσθαι"
Σ. 1085. γ. γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτατο.
Ο. 301. χαὐτηί γε γ. ΕΤ. τί φής; τὶς γλαῦκ' "Αθήνι

ήγαγε: 358. τί δὲ χύτρα νώ γ' ἀφελήσει; ΠΕ. γ. μὲν οὐ πρόσγλαῦχ'. Ο. 516. ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γ., ὁ δ' 'Απόλλων ώσπερ

γλώττης. Σ. 1404. εί νη Δί ἀντὶ τῆς κακῆς γ. ποθέν Β. 357. μηδέ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γ. βακχεῖ ἐτελέσθη,
 892. αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γ. στρόφιγξ, Εκ. 574. έρχεται γ. ἐπίνοια, πολίτην γλωττοποιείν. Σ. 1283. γ. ἐε τὰ πορυεί εἰσιόνθ' ἐκάστοτε. γλωττοστροφείν. Ν. 792. ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι μὴ μαθὰν γ. γνάθοιν. ΕΙ. 1309. καὶ σμάχετ' ἀμφοῦν ταῖν γ.' οὐδὲν γὰρ, ω πονηροί, Εκ. 502. άπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γ. ἔχουσα· γνάθοις. Θ. 575. ὅτι μὲν φίλος εἔμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γ. Εκ. 1101. Φρύνην έχουσαν λήκυθον πρός ταῖς γ. γνάθον. Ν. 1109. οἴαν δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γ. Σ. 370. άλλ' έπαγε την γ. Λ. 635. της θεοις έχθρας πατάξαι τησδε γραδς την γ. Α. 655. Της θεοίε εχυρας παταξαι τησοε γραος την γ. 657. τῷδε γ' ἀψήκτω πατάξω τῷ κοθόρνω τὴν γ. 821. τὴν γ. βούλει θένω; Θ. 221. κάθιζε φύσα τὴν γ. τὴν δεξιάν' Εκ. 818. μεστὴν ἀπῆρα τὴν γ. χαλκῶν ἔχων, Β. 149. ἡ μητέρ' ἡλόησεν, ἡ πατρὸς γ. γνάθου. Ν. 1324. οἰμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γ. Β. 547. εἶδε, κἄτ' ἐκ τῆς γ. Β. 547. είδε, κάτ΄ έκ της γ.
γνάθους. Σ. 948. ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γ.
Σ. 1088. οἱ δ΄ ἔφευγον τὰς γ. καὶ τὰς ὑφρῦς κεντούμενοι
ΕΙ. 237. ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γ. ἄλγήσετε.
Λ. 360. εἰ νὴ Δί΄ ἤδη τὰς γ. τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
Θ. 583. ἔως ἀν οὕτως τὰς γ. ψιλὰς ἔχης.
903. αἰσχύνομαί σε τὰς γ. ὑβρισμένη.
Β. 424. τίλλειν ἐαντοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γ. Εκ. 852. ἔστηκεν άλλὰ τὰς γ. διοίγνυτε. Εκ. 852. εστηκεν αλλα τας γ. οιοιγνυτε.

Fr. 544. άλοᾶν χρη τὰς γ.
γνάθφ. Fr. 111, 2. ἐν τῆ γ. διώβολον γεγένητ' ἐμοί.
γναφεύει. Π. 166. ὁ δὲ γ. γ', ὁ δέ γε πλύνει κώδια,
γνήσιοι. Ο. 1665. γνησίων. ἐὰν δὲ παίδες μὴ ὧσι γ., τοῖς
γνήσιος. Ο. 1650. κατὰ τοὺς νόμους νόθος γὰρ εἶ κοὺ γ.
Ο. 1659. φάπουν ἀδελφὸς αὐτὸς είνας γ. Ο. 1659. φάσκων άδελφὸς αὐτὸς είναι γ. Ο. 1659. φασκων άδελφός αὐτός είναι γ. γνήσιων. Ο. 1654. οὖσαν θυγατέρ' ὅντων ἀδελφῶν γ.; Ο. 1665. γ. ἐἀν δὲ παίδες μὴ ιστ γνήσιοι, τοῖς γνοίη. Σ. 72. ἡν οὐδ' ἀν εἶς γ. ποτ' οὐδ' ἀν εμμβάλοι, γνούς. Ν. 811. γ. ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι, Ν. 1382. εἰ μέν γε βρῦν εἶποις, ἐγὼ γ. ἀν πιεῖν ἐπέσχον' Θ. 171. ἄπασ' ἀνάγκη' ταῦτα γάρ τοι γ. ἐγὼ γνοῦσιν. Σ. 1048. τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῦν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γ. πασαγοῦμα. γνουσίν. 2. 1046. τουτό μεν συν εσο υμίν αιο χρών τους μη παραχρήμα, γνώ. Β. 1210. λέγ έτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γ. πάλιν. γνώμαις. Σ. 1460. ξυνόντες γ. έτερον Β. 1502. γ. άγαθαῖς, καὶ παίδευσον Ν. 1404. γ. δὲ λεπταϊς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις, γνώμαισι. Ν. 1037. ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γ. συνταράξαι. γνώμας. Ν. 432. ἐν τῷ δήμῳ γ. οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ. Ν. 433. μή μοί γε λέγειν γ. μεγάλας οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ, 896. γ. καινάς έξευρίσκων 924. γ. τρώγων Πανδελετείους. 1314. γ. ἐναντίας λέγειν Εκ. 397. γ. καθείναι τής πόλεως; κᾶτ' εὐθέως γνώμεν. Ν. 1459. γ. πουηρών ὅντ' ἐραστὴν πραγμάτων, γνώμη. Εκ. 631. νὴ τὸν 'Απόλλω' καὶ δημοτική γ' ἡ γ. καὶ καταχήνη γνώμη. Ο. 638. ὅσα δὲ γ. δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ανάκειται.
Θ. 148. ἐγὰ δὲ τὴν ἐσθηθ' ἄμα γ. φορῶ.
Β. 355. ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γ. μὴ καθαρεύει, γνώμην. Α. 396, οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστὶν, εἰ γ. ἔχεις.
1. 267. ὅτι λέγειν γ. ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει 654. γ. ἔλεξεν' ἀνδρες, ἢδη μοι δοκεῖ 931. γ. ἐρεῖν μέλλοντα περὶ Ν. 157. ὁπότερα τὴν γ. ἔχοι, τὰς ἐμπίδας 169. πρώην δέ γε γ. μεγάλην ἀφηρέθη 317. αἰπερ γ. καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῦν παρέχουσι 321. καὶ γνωμιδίω γ. νύξαν' ἐτέρω λόγω ἀντιλογῆσαι' 730. ἐξ ἀρνακίδων γ. ἀποστερητρίδα; 744. ἀφείς ἀπελθε' κὰτα τὴν γ. πάλιν ἀνάκειται.

730. ἐξ ἀρνακίδων γ. ἀποστερητρίδα;
744. ἀρεὶε ἀπελθε· κὰτα τὴν γ. πάλιν
747. ἔχω τόκου γ. ἀποστερητικήν.
762. μὴ νυν περὶ σαυτὸν εἰλλε τὴν γ. ἀεὶ,
1045. καίτοι τίνα γ. ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
1084. ἔξει τίνα γ. λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
1440. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γ. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι.
Σ. 64. ἀλλ' ἔστιν ἡμῦν λογίδιον γ. ἔχον,
594. κὰν τῷ δήμω γ. οὐδεὶς πώποτ ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
983. ἐγὰ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γ. ἔμὴν
1027. οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γ. τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,

γνώμην. ΕΙ. 232. ἀλλ' εἶμι' καὶ γὰρ ἐξιέναι, γ. ἐμὴν,
Ο. 256. καινὸς γ.,
460. ἀλλ' ἐφ' ὅτφπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γ. ἀναπείσας,
Β. 1423. γ. ἐκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
1424. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γ.; ΔΙ τίνα;
1430. εὖ γ', ὧ Πόσειδον σὺ δὲ τίνα γ. ἔχεις;
1435. ἀλλ' ἔτι μίαν γ. ἐκάτερος εἴπατον
Εν. 849. κἰκλημεν αὐτὸν τῶν φὶλον: ΒΛ. γ. γ' ἐκήν. Εκ. 349. κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γ. γ' ἐμήν. 600. ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γ. προσέχουσαι. 623. τὸ μὲν ὑμέτερον γ. τιν' ἔχει' προβεβούλευται γὰρ όπως άν 658. κάγὼ ταύτη γ. ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὕνεκ' έσονται: Π. 559. και την γ. και την ιδέαν. παρά τῷ μὲν γάρ ποδαγρώντες γνώμης. Ν. 361. πλην ή Προδίκφ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γ. οὕνεκα, जारे हैं, Ν. 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γ. ἀποπειρῶ. 533. ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γ. ἔσθ' ὅρκια.
 500. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γ. καὶ μείζονος ἡ 'πὶ τρυγφδοῖς,
 628. οὐκ ἔστιν ὅπως ἀν ἐγώ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γ. ἔτ' άφείμην.

Λ. 1125, αὐτή δ' έμαυτῆς οὐ κακῶς γ. ἔχω Θ. 586. πρὸς ποῖον ἔργον, ἡ τίνος γ. χάριν; γνωμιδίω. Ν. 321. καὶ γ. γνωμην νύξασ' ἐτέρω λόγω ἀντιλογήσαι·
γνωμιδίων. Ι. 100. βουλευματίων καὶ γ. καὶ νοιδίων.
γνωμοτυπεῖ. Θ. 55. καὶ γ. καὶ τονομάζει
γνωμοτυπικός. Ι. 1379. καὶ γ. καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς,
γνωμοτυπικός. Ν. 950. λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γ. μερίμναις,
γνωμοτύπων. Β. 877. ἀνδρῶν γ., ὅταν εἰς ἐριν ὁξυμερίμναις
γνωμῶν. Ν. 948. ὑπὸ τῶν γ. ἀπολεῖται.
Β. 1059. μεγάλων γ. καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
'γνων. Ι. 632. κάγωγ' ὅτε δὴ 'γ. ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
Ι. 658. κάγωγ' ὅτε δὴ 'γ. τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
γνῶναι. Σ. 1045. ἀς ὑπὸ τοῦ μὴ γ. καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ'
ἀναλδεῖς· άναλδείς. Β. 809. ληρόν τε τάλλ' ήγεῖτο τοῦ γ. πέρι Β. 809. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γ. πέρι
1111. λεπτὰ μὴ γ. λεγόντου,
Π. 49. γ. δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
489. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γ. τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
γνῶναἰ. Β. 557. ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἀν γ. σ' ἔτι;
γνῷς. Ι. 261. κάν τιν' αὐτῶν γ. ἀπράγμον' ὅντα καὶ κεχηνότα,
ΕΙ 544. τὰ πρόσωψ', ἴνα γ. τὰς τέχνας. ΕΡ. αἰβοῖ τάλας,
Εκ. 937. κάγωγ', ἵνα γ. ὡς πολὺ σοῦ μεῖζον φρονῶ.
'γνωσαν. ΕΙ. 619. κἀτ' ἐπειδὴ 'γ. ὑμᾶς αὶ πόλεις ὧν ἡρχετε
γνώσει. Ν. 842. γ. δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
Β. 964. γ. δὲ τοὺς τούτου τε κάμοῦ γ' ἐκατέρου μαθητάς.
Εκ. 780. γ. δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων,
γνώσεοθ'. Ο. 1227. ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γ. ὅτι
Λ. 452. ξυνταξάμενοι. ΛΥ. νὴ τὼ θεὼ γ. ἄρα Λ. 452. ξυνταξάμενοι. ΛΥ. νη τὰ θεὰ γ. άρα γνώσεται. Ι. 807. γ. οἴων ἀγαθῶν αὐτὸν τῆ μισθοφορῷ παρεκόπτου,
Ν. 536. γ. γαρ, ήνπερ ίδη, τάδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
Λ. 636. οὐ γὰρ εἰσιόντας οἴκαδὶ ἡ τεκοῦσα γ.
Β. 670. ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γ.
Π. 956. τῶν ὑρχιπέδων: Ἰδῶν γὰρ αὐτὸν γ.
γνωσθήσει. Ν. 918. καὶ γ. ποτ' ᾿Αθηναίοις
γνωσθήσεται. Ι. 233. γ. τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
γνωσιμαχήση. Ο. 555. κᾶν μὲν μὴ ψῷ μηδὶ ἐθελήση μηδὶ εὐθὸς γ.,
γνώσομαι. Π. 1057. πόσους έχεις δδόντας. ΧΡ. ἀλλὰ γ.
γοᾶσθέ. Θ. 1036. γ. μ', ὧ γυναῖκες, ἀς κόπτου. γνωσομαι. Π. 1007. ποσους έχεις οδόντας. ΧΡ. άλλά γ. γοᾶσθέ. Θ. 1036. γ. μ', ῶ γυναῖκες, ὡς γογγύλη. Θ. 1185. οίμ ὡς στέριπο τὸ τιττῖ, ὥσπερ γ. γογγύλην. ΕΙ 28. ὥσπερ γυναικί γ. μεμαγμένην. γογγυλίσιν. Ε. 7. 476, ε. ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γ. ἀροῦσιν. γογγύλλοι. Θ. 56. καὶ κηροχυτεῖ καὶ γ. γόμφιον. Π. 1059. ἀπότισον ἔνα γάρ γ. μόνον φορεῖ. γομφίους. ΕΙ. 34. ὥσπερ παλαιστής, παραβαλῶν τοὺς γ., Θ. 423. Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γ. Β. 572. ὡς ἡδέως ἀν σου λίθω τοὺς γ. Β, 572. ὡς ἢδέως ᾶν σου λίθω τοὺς γ. γομφοπαγή, Β. 824. ῥήματα γ., πινακηδὸν ἀποσπῶν γομφούμεν. Ι. 463. γ. αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα. γονάς. Εκ. 3. γ. τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν γόνασι. Θ. 1182. καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γ. τοῦ Σκύθου, γόνατ'. Σ. 1212. πῶς δαί; ΒΔ. τὰ γ. ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς Λ. 216. ὑπολύεταί μου τὰ γ., ῷ Λυσιστράτη. γόνατα. ΕΙ. 897. πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γ, κύβδ' ἐστάναι, Λ. 542. οὐδὲ τὰ γ. κόπος ἐλεῖ καματηρός μου. γονάτων. Α. 414. ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γ. σ', Εὐριπίδη, Ι. 1298. ἔθ' ὧ ἄνα, πρὸς γ., ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῷ τραπέζῃ.

```
γονάτων. ΕΙ. 1113. ναὶ πρὸς τῶν γ. ΤΡ. άλλως, ὧ τῶν,
                                                                Inercons.
    γονίας. Ν. 194. καλ μή περί τοὺς σαυτοῦ γ. σκαιουργείν, άλλο
  το μηδέν
γόνιμον. Β. 96. γ. δὶ ποιητήν ἀν ούχ εύροιε έτι
Β. 96. πῶτ γ.; ΔΙ. ἀδὶ γ., δοτιι φθέγξεται
γόνον. Σ. 1110. τὸν γ. κατεσθέουσιν, ού ταλαιπωρούμενοι.
γόνον. Ζ. 1110. τὸν γ. κατεσδίουσας, οὐ ταλαιτωρούμενοι.
Θ. 117. γ. δλβίζουσα Λατούν
γόνυ. Β. 345. γ. πάλλεται γερίσταν
γόνυ. Β. 345. γ. πάλλεται γερίσταν
γόνυ. Θ. 1041. πολυδάκριτον 'Αίδα γ. φλέγουσας,
Γοργάσου. Α. 1131. ελάκιν κελεύαν Λάμαχον τὸν Γ.
Γόργου. Ο. 1701. Γ. τε καὶ Φίλιστοι.
Γοργόω. Ζ. 421. οἶι γ΄ ἀπάλεσσα Φίλιστον ἐν δίκη τὸν Γ.
Γοργό. Θ. 1104. ἐγαγε φημί. ΤΟ. Γ. τοι κάγὰ λέγι.
Γοργόλόφα. Ι. 1181. ἡ Γ. σ΄ ἐκίλευε τουτοιὰ φαγιών
γοργόν. ΕΙ. 565. καὶ πυκτὸν καὶ γ. ὡσπερ μάζα καὶ πανδαισία.
Γοργόν. Α. 574. τὰι Γ. ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματοι;
Α. 1181. καὶ Γ. ἰξήγειρεν ἐκ τῆι ἀσπίδοι.
Γοργόνα. Α. 964. ὁ δεινδι, ὁ ταλαύριτοι, δε τὴν Γ.
Α. 1065. καὶ γὰρ σὸ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γ.
 Γοργόνα. Α. 964. δ δεινόε, δ ταλαύρενοι, δε την Γ.
Α. 1095. και γάρ σύ μεγάλην ἐπεγράφου την Γ.
Α. 560. δταν ἀσείδ' έχων και Γ. τις κάτ' ἀνηται κορακίνους.
Γοργόνας. ΕΙ. 561. ήτερ ήρῶν τοὺς λόρους ἀρείλε και τὰς Γ.
Γοργόνας. ΕΙ. 810. Γ. ἀροφάγοι, βατιδοσκύποι, ἀρπυκαι,
Β. 477. δεασπάσωνται Γ. Τιθράσιαι,
Γοργόνος. Θ. 1101. Περσεύς, προς 'Αργος ναιστολών, τὸ Γ.
Θ. 1102. κάρα κομίζων. ΤΟ. τί λέγι Γ. πίρι;
1103. τὸ γραμματέο σὰ τῆ κεπαλῆ τὴν Γ.;
γοργόνωντον. Α. 1124. φίρε δεῦρο γ. ἀστίδος κύκλον.
γοῦν. Ι. 87. Ιδού γ ἀκρατων. περί ποτοῦ γ, ἐστί σοι;
Ι. 952. οὐρώς τὸ γ, σημείων ἔτερον φαίνεται,
1217. βάδεξε γ, καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παρλαγόνος.
Ν. 408. τὴ Δέ, ἐγὰ γ, ἀτεχνῶν ἔπαθον τοντί ποτε Διασίοισεν.
885. ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γ, ἀδικον πάση τέχνη.
1003. πολλοῖκ. ὁ γ. Πηλεύς ἐλαβε ὁ κακοδαίμαν.
1100. γ, οἶδ' ἐγὰ κάκενονὶ
Σ. 202. ἔπεσε γ, τοῦνεν λύχνοις οὐτοιὶ μύπητεν
301. ἀκησας γ, ἐπίτηδες, ἱὰν ἐνταῦθ', ἴνα ταῦτ' ἀκροῷο,
                              301. Δεησας γ. ἐπίτηδες, Ιὰν ἐνταῦθ', ῖνα ταῦτ' ἀκροῷο,
            391. Δασσας γ. ἐπέτηδες, ἱων ἐντανθ', ἶνα ταυτ' ἀκροψο, 622. ἡν γ. ἡμεῖε θορυβήσωμεν, 795. ταχὸ γ. καθέφεις τὰργύριον, ἢ δ' δε λέγων.

ΕΙ. 220. δ γ. χαρακτήρ ἡμεδαπός τῶν ἡημάτων.
233. μέλλει' θορυβεί γ. ἐπδοθεν. ΤΡ. οίμαι δείλαιος.
545. ἐκεινονὶ γ. τὸν λοφοποιὸν οὐχ' ὁρᾶς 1602. ἡ σχίζα γ. ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πίεζει,
1152. ἐψόφει γ. ἐνδον οὐκ οἶδ' ἄττα κάκυδοιδόνα'
1344. οἰκήσετε γ. καλῶς
Ο. 501. πρωκλινδείσθαι τοῖε ἰκτίνοιε. ΕΥ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνοὺ γ.
                                                                     byin y.
              A. 63. yorain

63. γυναίκας, οὺς ῆκουσιν. ΚΑ. ἡ γ. Θεογένους
68. ὁ γ. ἀνάγυρός μοι κεκινήσθαι δοκεί.
102. ὁ γ. ἔμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ῷ τάλαν,
561. νὴ Δί ἐγὼ γ. ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ εἶδον ἐφ΄

          ίππου
612. ἀλλ' ἐι τρίτην γ. ἡμέραν σοὶ πρὰ πάνυ
727. ἔλκουσιν, ἡδη γ. τιι αυτῶν ἔρχεται.
877. ἀπειμι. ΚΙ. μὴ δῆγ', ἀλλὰ τῷ γ. παιδίω,
950. ὑπολόομαι γ. ἀλλ' ὅπωις, ῷ φἰλτατε,
1180. βινεῖν ἄπασιν; ΛΑ. τοῖσι γ. ναὶ τὰ σιὰ
Θ. 250. ἀλλ' ἰμάτιον γ. χρῆσον ἡμῦ τουτοὶ
283. ἀρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤ. χαλαρά γ. χαίρεις φορῶν.
688. ούχ ὁρῶρεν γ. ἔτ' ἀλλον οὐδὲν ἐγκαθήμενον'
845. ἀξία γ. εἶ τόκον, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.
Β. 159. νὴ τὰν Δί ἐγὰ γ. ὅνοι ἄγων μυστήρια.
289. ποῖδν τι; ΕΑ. δεινόν παντοδαπὸν γ. γίγνεται'
293. ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. ΕΑ. πυρὶ γ. λάμπεται
320. ἄδουσι γ. τὸν Ἰακχον ὅνπερ Διαγόρας.
                           320. ξδουσι γ. τον Τακχον δυπερ Διαγόρας.
736. εδλογον κάν τι σφαλήτ', ξξ άξιου γ. τοῦ ξύλου,
930. ἄ ξυμβαλεῖν οῦ βάδιον. ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὰ γ.
980. νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν γ. Άθη-
            30. νη του θεου, νων γ. Αθη-
1028. ἐχάρην γ., ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,
1037. ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον πρώην γ., ἡνίκ' ἐπεμπεν,
Επ. 102. 'Αγύρρος γ. τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
137. καὶ ταῦτά γ' εὕζωρον. τὰ γ. βουλεύματα
357. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γ. μοι σφόδρα.
773. λέγουσι γ. ἐν ταῖς ἐδοῖς. ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ.
794. χαρίεντα γ. πάθοιμ' ἀν. εἰ μὰ Ἰνοιμ' ἔποι
            170. λεγουσί γ. εν ταις σοσία. ΑΝ. Ε. λεξουσί γαρ.
794. χαρίεντα γ. πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
872. νὴ τὸν Δία δεῖ γ. μηχανήματός τινος,
Π. 184. κρατοῦσι γ. κὰν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
565. πάνυ γ. κλέπτειν κόσμιον ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους
ἄιορυττειν.
```

Ετ. 564. ἐπτάπους γ. ἡ σκιά 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δείπνον'

```
γράδι. Θ. 1210. ὅ γ. ἀν πρένντό σοι τὸ τυγάτριον, Θ. 1213. ὅ γ. ἄ γραῦ, οὐκ ἐναινῶ, γράδιο. (γράδιο. Θ. 1194. οὐ γὰρ γένοιτ ἀν τοῦτο. ΤΟ. καὶ καὶ, γ., Θ. 1199. σὐ δὲ τοῦτο τήρει τῷ γέροντο γ.

1211. κοὐ δέσκολ, ἀλλὰ πρῶο.—ποῦ τὸ γ.;
1213. ὅ γράδι, ὅ γραῦ, οὐκ ἐναινῶ, γ.
1216. οἰροι, τἱ δράσει; ποῦ τὸ γ.;
γράδιον. Εκ. 949. ἰξηνάτησα τὰ κατάρατον γ. Εκ. 1000. μὴ γὰ σ΄ ἀρήσια. ΝΕΑ. παραφρονεῖε, ὅ γ.
1003. ἐρὰ καθέντα γ. τοιουτονὶ
Π. 688. τὸ γ. δ΄ ὡν ἡσθάνετό μου τὰν ψόφον,
1095. ὡν εὐτόνωι, ὡ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γ.
γραδίου. Π. 674. ὁλίγον άπαθεν τῆν κεφαλῆς τοῦ γ.,
γράες. Α. 637. ἀλλὰ δώριοθ, ὡ φίλωι γ., ταδὶ πρώτον χαιραῖ.
Ετ. 128. ὑποπρεσβύτεραι γ. Θασίου μέλατοι μεστὰν * *
γραῖ. Εκ. 927. οὐ δῆτα. ΝΕ. τὶ γὰρ ὰν γ. καινὰ τις λέγου;
γραῖουν. Π. 536. καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γ. πολοσυρτὸν;
    γράδι". Θ. 1210. Ε γ. Δε επρέστε σοι τό τεγάτριον,
     γραίζειν. Fr. 108. b. γ.:
   γραίζειν. Fr. 108. b. γ.:
γράμμα. Εκ. 687. Γεν κάπτωσσ: ΠΡ. μὰ Δῖ, ἀλλ' τν' ἐκεῖ
Π. 277. ἐν τῷ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γ. σου δικάζειν.
γράμμασιν. Π. 1167. σεινόδουσιν ἐν πολλοιὰ γεγράφθαι γ.
γράμματ'. Ν. 772. τὰ γ. ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
γράμματα. Σ. 960. ἐγὰ δ' ἐβουλόμην ἀν οὐδὲ γ..
Fr. 521. γίγνωσκε τὸν άλεισόν τε καὶ τὰ γ..
γραμματών. Ν. 19. κόστερε τὸ χ. ἐν' ἀναροῦ λαβὸν.
   Γτ. 521. γιγνωσκε τον αλεισον τε και τα γ., γραμματείον. Ν. 19. κάοφερε τὸ γ., ῖν' ἀναγνῶ λαβὰν Ετ. 206. τὸν μάλθαν ἐκ τῶν γ. ἡσθιον. γραμματείο. Θ. 1103. τὸ γ. σὸ τῷ κεπαλῷ τὸν Γοργόνοι; γραμματείο. Ν. 770. ὁπότε γράφοιτο τὸν δίκην ὁ γ., γραμματέων. Β. 1084. ὑπὸ γ. ἀνεμεστάθη, γραμματέων. Θ. 432. τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆν γ. συγγράψομαι γράμματι. Εκ. 683. εἰδὰν ὁ λαχὰν ἀπίη χαίρων ἐν ὁποίω γ.
          δειπνεί .
Π. 972. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γ.;
    γραμμάτων. Ι. 189. πλήν γ., καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶτ. Εκ. 1050. Ελκεις, παρ' εμοί τῶν γ. εἰρηκότων γραμμή. Α. 483. πρόβαινε νῦν, ἄ θυμέ: γ. δ' αὐτηί. γραμμήν. Fr. 496. χωρεί 'πὶ γ. λορδός ὡς εἰς ἐμβολήν. γρᾶο. Θ. 1222. ὡ μιαρό γ.: πότερα τρέξι τὴν όδό;
     γραός. Λ. 562. ἐς τον χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον λέκεθον
            παρά γ.. 
Δ. 635. της θεοίς έχθρας πατάξαι τησδε γ. την γνάθον.
    826. καίπερ ούσης γ. δυτ' αὐ-
Π. 1024. γ. καπρώσης τάφόδια κατεσθίειν.
1207. τῆς γ. ἐπιπολῆς ἐπεισιν αἰ χύτραι.
γρασσόβαι. ΕΙ. 811. γ., μαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολύμαι·
γραθ. Λ. 506. τούτο μὲν, ὧ γ., σαυτῆ κρώξαις σὰ δὲ μοι λέγε.
 γραθοσοβαι. Εί. 811. γ., μιαροί, τραγομασχαλοί, ιχθυολύμαι '
γραθ. Λ. 506. τοῦτο μὲν, ὧ γ., σαυτῆ πρώξαιε' σὰ δέ μοι λέγε.

ΑΤ. ταῦτα ποιήσω.

Δ. 797. βούλομαί σε, γ., κύσαι,
Θ. 1073. ἀπολεῖε μ. ὧ γ., στωμυλλομένη.
1213. ὧ γράδι, ὧ γ. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιο.
Εκ. 904. θεῖ σὰ δ', ὧ γ., παραλέλεξαι κἀντέτριψα,
γραθν. Ν. 555. προσθεὶε αὐτῷ γ. μεθύσην τοῦ κόρδακος οὕνεχ', ἢν Θ. 1217. τὴν γ. ἐροπας, ἡ φερεν τὰς πηκτίδας;
Β. 1193. ἔπειτα γ. ἔγημεν αὐτὸς ὧν νέος,
Εκ. 1017. τὴν γ. προκρούση πρῶτον. ἡν δὲ μὴ θέλη
1046. ὧ γλυκύτατον, τὴν γ. ἀπαλλάξασά μου'
Fr. 277, 2. ἴνα μὴ με προσπράττωσι γ. οἱ φράτορες.
γραθς, Ν. 1184. αὐτὴ γένοιτ' ὧν γ. τε καὶ νέα γυνή'
Θ. 345. ἡ δῶμὰ τις δίδωσι μοιχῷ γ. γυνή,
505. τὸ δ' εἰσέφερε γ. ἐν χύτρα τὸ παιδίον,
512. εἶθ' ἡ μιαρὰ γ. ἡ φερεν τὸ παιδίον,
596. ξένη, τἱς ἡ γ. ἡ κακορροθοῦσὰ σε;
1214. διέβαλέ μ' ὧ γ. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ'
Β. 950. χὼ δεσπότης χἡ παρθένος χἡ γ. ἄν. ΑΙ. εἶτα δῆτα
Εκ. 1073. ἡ γ. ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
1078. οὕκ, ἡν ἐτέρα γε γ. ἐτ αἰσχίων φανῆ.
Π. 1206. ἡ γ. ἔπεστ' ἀνανάτω, ταίτης δὲ νῦν
γραφάι. Ι. 306. καὶ γ. καὶ δικαστήρι', ὧ βορβοροτάραξι καὶ γραφάς. Α. 679, οῖτινες γέροντας ἀνδρας ἐμβαλόντες ἐς γ.
Α. 714. ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γ., ὅπως πότος πότας δε
              Α. 714. ψηφίσασθε χωρίς είναι τὰς γ., ὅπως ἄν ή

    Ι. 442. φεύξει γ. ἐκατονταλάντους τέτταρας.
    Σ. 848. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γ.
    γραφέων. Εκ. 995. τὸν τῶν γ. ἄριστον. ΓΡ. Α. οὖτος δ΄ ἔστε

   γραφήν. Ν. 1481. καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γ.
Σ. 842. κατηγορήσειν, ἥν τις εἰσάγη γ.
γραφῆς. Σ. 894. ἀκούετ' ήδη τῆς γ. ἐγράψατο
Σ. 907. τῆς μὲν γ. ἡκούσαθ' ἡν ἐγραψάμην,
```

```
γράφοιτο. Ν. 759. εί σοι γ. πεντετάλαντός τις δίκη,
         Ν. 770. δπίτε γ. τὴν δίκην δ γραμματεύς, γράφουσιν. Ν. 1429. ήμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γ.; Β. 938. ἀν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γ.
      Β. 938. αν τοισί παραπετασμασίν τοις Μηδικοίς γ.:
γράφω. Α. 31. άπορῶ, γ., παρατίλλομαι, λογίζομαι,
Ο. 1052. ἀπολῶ σε, καὶ γ. σε μυρίας δραχμάς.
γράφων. Θ. 771. ρίψω γ. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται.
Θ. 774. γ. διαρρίπτοιμι ; βέλτιον πολύ.
γραψάμενος. Ν. 1482. διωκάθω γ., εῖθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
γραψαμένων. Σ. 881. τῶν γ.
γράψομαι. Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἀν λέξη γ' ἀπλῶς μνημόσυνα
   γράψομαι. Σ. 537. καὶ μὴν δσ' ἀν λέξη γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γ. 'γώ.

ΕΙ. 107. ἐαν δὲ μή σοι καταγορεύση; ΤΡ. γ. γρίφου. Σ. 20. οὐδὲν ἄρα γ. διαφέρει Κλεάνυμος. γρῦ. Π. 17. καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένω τὰ παράπαν οὐδὲ γ. γρύζει. Σ. 741. ἀλλ' ὅτι σιγῷ κοὐδὲν γ., γρύζειν. ΕΙ. 97. μηδὲν γ., ἀλλ' ὁλολύζειν Λ. 509. οὐ γὰρ γ. εἰδθ' ἡμᾶς. κἄτ' οὐκ ἡρέσκετέ γ' ἡμᾶς. Π. 454. γ. δὲ καὶ τολματον, ἄ καθάρματε, γρύζεις. Θ. 1095. ἔτι γὰρ γ.; ΕΤ΄ ἔτι γὰρ γ.; γρύζοντας. Β. 913. πρώσχημα τῆς τραγωδίας, γ. οὐδὲ τουτί γρυκτόν. Λ. 656. ἄρα γ. ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με, γρυλίζοντες. Π. 307. ὑμεῖς δὲ γ. ὑπὸ φιληδίας γρυλιξείτε. Α. 746. ὅπως δὲ γ. ὑπὸ ψοληδίας γρυλιξείτε. Α. 746. ὅπως δὲ γ. ὑπὸ φιληδίας φωνὴν γ. μηδέν' ἀκοῦσαι'
                                                                                           ἀκοῦσαι•
        ακουσαι' γρύξει. Ι. 294. διαφορήσω σ', εί τι γ. γρύξη. Σ. 374. ὧε έγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γ. γρύξης. Π. 598. ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γ. γρυπαέτους. Β. 929. γ. χαλκηλάτους, καὶ ρήμαθ' ἰππόκρημνα, Γλύττον. Ι. 877. ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γ. ἐξαλείψας.
Γλύττον. Ι. 877. ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γ. ἐξαλείψας, γύαλα. Θ. 110. γ. Σιμουντίδι γᾶ. γύας. Ο. 230. ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γ. Ο. 996. ὑμῖν, διελείν τε κατὰ γ. ΠΕ. πρὸς τῶν θεῶν, γυλιαύχενος. ΕΙ. 789. ὅρτυγας οἰκογενεῖς, γ. ὀρχηστὰς γύλιον. Α. 1097. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γ. ἐμοί. Α. 1138. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γ. οἰσω λαβάν. γυλίου. ΕΙ. 527. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γ. στρατιωτικοῦ; γυμνά Εκ. 92. ξαίνουσα; γ. δ' ἐστί μου τὰ παιδία. γυμνάδδομαί. Α. 82. γ. γα καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι. γυμνάδ. Λ. 151. γ. παρίοιμεν, δίλτα παρατετιλμέναι, γυμνάς. Λ. 156. γ. παρενιδὰν ἐξέβαλ', οἱῶ, τὸ ξίφος. γυμνασίου. Σ. 527. γ. λέγειν τι δεῖ Ο. 140. εὐρὰν ἀπιόντ' ἀπὸ γ. λελουμένον γυμνασίοις. Ν. 1002. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὖανθὴς ἐν γ. διατρίψεις, γυμνασίων. Ν. 417. οἵνου τ' ἀπέχει καὶ γ. καὶ τῶν ἄλλον.
           γυμνασίων. Ν. 417. οίνου τ' ἀπέχει καὶ γ. καὶ τῶν ἄλλων
ανοήτων, Ν. 417. οίνου τ απέχει και γ. και των αλλών ανότων, γυμναστικώς Σ. 1212. πως δαί; ΒΔ. τὰ γύνατ' ἔκτεινε, καί γ. γυμνικούς. Π. 1163. ποιεῖν ἀγῶνας μουσικούς καί γ. γυμνόν. Λ. 1020. γ. ὅνθ' οῦτως. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ. Θ. 939. τἱ σοι χαρίσωμαι; ΜΝ. γ. ἀποδύσαντά με Εκ. 566. μὴ γ. εἶναι, μὴ πένητα μηδένα, γυμνός ΕΙ. 686. ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γ. ὧν Ο. 1492. γ. ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ Λ. 1173. ἡδη γεωργεῖν γ. ἀποδὺς βούλομαι. Εκ. 409. παρῆλθε γ., ὧν ἐδόκει τοῖς πλείσσιν Π. 244. γ. θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνφ. γυμνούς. Ν. 498. οῦκ, ἀλλά γ. εἰσιέναι νομίζεται. Ν. 965. τοὺς κωμήτας γ. ἀθρόους, κει κριμνώδη κατανίφοι. γύναι. Α. 262. σὸ δ', ὧ γ. θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα. Α. 1063. ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὧ γ. Ν. 55. πρόφασιν ἔφασκον, ὧ γ., λίαν σπαθᾶς. Σ. 1399. ἀκουσον, ὧ γ. λόγον σοι βούλομαι ΕΙ. 1144. ἀλλ' άφειε τῶν φασήλων, ὧ γ., τρεῖς χοίνικας, 1329. δεῦρ', ὧ γ., εἰς ἀγρὸν, Λ. 95. ὅ τὶ λῆς ποθ' ἀμέ. ΑΤ. νὴ Δί', ὧ φίλη γ. Θ. 902. γ. τὶ εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας, 905. ὡ θεοὶ, τίν' ὅψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γ.; 909. 'Ελένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γ. Β. 555. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὧ γ., Γτ. 86, 1. γ. τὶ τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; ἀλεκτρυὰν 110, 2. ἀπαξάτανθ' δσ' ὰν κελεύης, ὧ γ. 398, 1. καὶ μὴν ἄκουσον, ὧ γ., θυμοῦ δίχα γυναῖκ'. Ν. 1358. ἄδειν τε πίνουθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γ. ἀλοῦσαν. Ο. 1536. καὶ τὴν Βασίλειαν τὴν κόρην γ. ἐμοί Λ. 1157. οῦπα γ. ὅπωπα χοῖωτέραν. Θ. 591. καὶ τάλλ' ἄπανθ' ὡσπερ γ. ἐσκεύασεν. Εκ. 335. εἶτ' οὐδὲ τὴν γ. ἔκίλευσάς σοι φράσαι; 564. ὧ δαιμύνι' ἀνδρῶν, τὴν γ. ἔα λέγειν.
         ἀνοήτων,
γυμναστικώς. Σ. 1212. πως δαί; ΒΔ. τὰ γύνατ' ἔκτεινε, καὶ γ.
```

```
57
        γυναΐκα. Α. 816. 'Ερμά 'μπολαῖε, τὰν γ. τὰν ἐμὰν Ν. 691. ὀρῷς; γ. τὴν 'Αμυνίαν καλεῖς.
749. γ. φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν,
ΕΙ. 707. γ. σαυτῷ τήνδε κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Λ. 1275. ὑμεῖς ἀνὴρ δὲ παρὰ γ. καὶ γυνὴ
Θ. 412. γαμεῖν θέλει γ. διὰ τοῦπος τοδί
918. σὰ τὴν ἐμὴν γ. καλύεις ἐμὲ,
1206. ὡς τὴν γ. καὶ τὰ παιδί οἴκαδε.
Β. 1044. οἰδ' οἶδ οὐδεὶς ἡντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γ.
Εκ. 441. γ. δ' εἶ αι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν
1098. ὧ τρισκακοδαίμων, εἰ γ. δεῖ σαπρὰν
Π. 250. καὶ τὴν γ. καὶ τὸν υἰὸν τὸν μόνον,
441. ἀλλ' ἀνδρε δύο γ. φείγομεν μίαν;
1104. ἔπειτα τὴν γ. καὶ τὰ παιδία,
Fr. 317. ἀναβῆναι τὴν γ. βούλομαι.
388, 1. γ. δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἡκομεν,
487, 1.
     γυναίκα. Α. 816. Έρμα μπολαίε, τὰν γ. τὰν ἐμὰν
     487, 1. την γ. δέ
γυναϊκά. Θ. 964. ἐν ἱερῷ γ. μ' οὕσαν ἄνδρας, οὖκ ὀρθῶς φρονεῖ.
γυναϊκας. ΕΙ. 751. οὖκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμφδῶν οὐδὲ γ.,
γυναϊκά. Θ. 964. ἐν Ιερῶ γ, μ΄ οὐσαν ἀνδρας, οὐκ ὁρθ γυναϊκάs. ΕΙ. 751. οὐκ Ιδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμφδά ΕΙ. 1325. τάς τε γ. τίκτειν ἡμῖν, Λ. 22. ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γ. συγκαλεῖς; 54. ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γ. δητ' ἐχρῆν; 63. γ., οὐχ ἤκουσιν. ΚΑ. ἡ γοῦν Θεογένους 76. γ. ἐλθεῖν. ΜΥ. πολὸ σὸ κάλλιον λέγεις. 260. γ. ὰς ἐβόσκομεν 340. ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γ. ἀνθρακεύειν 622, τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γ. ἐξεπαίρωσιν δόλφ 627. καὶ λαλεῖν γ. οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι, 794. τὰς γ. ἐβδελύχθη 1018. ὡς ἐγὼ μισῶν γ. οὐδέποτε παύσομαι. 1118. ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς, οἰκείως πάνυ. Θ. 539. γυνὴ γ. οὐσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν. 894. ὡς τὰς γ. ἐπὶ κλοπῆ τοῦ χρυσίου. Εκ. 53. γ., ὅ τι πέρ ἐστ' ὅφελος ἐν τῆ πόλει. 166. γ. αὖ, δύστηνε, τοὺς ἀνδρας λέγεις; 168. ἐκεῖσε πρὸς γ. ψόμην λέγειν. 282. γ. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαθ, ὡς εἰωθ' ἐκεῖ 435. τὰς μὲν γ. πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 454. ἔτερὰ τε πλείστα τὰς γ. εὐλόγει. Fr. 462. ἡιτουν τι τὰς γ. ἀργυρίδιον. γυναϊκάς. Α. 143. γ. ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας, γυναικεία. Θ. 851. πάντως ὑπάρχει μοι γ. στολή' γυναικείας. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κυναικείας. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κυναικείας. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κυναικείας. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κυναικείας. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κυναικείας. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κυναικείας. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κυναικείας. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κ
       γυναικείας. Β. 1142. αὐτοῦ βιαίως ἐκ γ. χερὸς
γυναικείαν. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κακὰ πόλλ°
    άγορεύει,
Fr. 530. ἐνδὺς τὸ γ. τοδὶ χιτώνιον.
γυναῖκες. Α. 1003. ὧ παΐδες, ὧ γ., οὐκ ἡκούσατε;
Ν. 355. καὶ νῦν γ΄ ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρῆς διὰ τοῦτ' ἐγέ-
                                                                                 VOVTO Y.

ΕΙ. 980. μοιχευόμεναι δρώσι γ.
Λ. 39. ἢν δὲ ξυνέλθωσ΄ αἰ γ. ἐνθάδε,
42. τί δ΄ ἄν γ. φρόνιμον ἐργασαἰατο
120. ἢμῖν γὰρ, ὧ γ., εἴπερ μέλλομεν
200. ὧ φίλταται γ., δ κεραμῶν ὅσοs.
207. ἔᾶτε πρώτην μ, ὧ γ., ὀμνύναι.
241. αὶ γὰρ γ. τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
253. ἤμαγοι γ. καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ΄ ἀν

                             253. ἄμαχοι γ. καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.
310. κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γ.,
319. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορὰν καὶ καπνὸν, ὧ γ.,
369. οὐδὶν γὰρ ὧδὶ θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γ.
458. ὧ ξύμμαχοι γ., ἰπθεῖτ' ἐνδοθεν,
539. ἀπαίρετ', ὧ γ., ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ὰν
686. ἀλλὰ χἡμεῖς, ὧ γ., θᾶττον ἐκδυώμεθα,
829. ἰοὸ ἰοὸ, γ., ἱτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
1000. γ. ἄπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
1004. ταὶ γὰρ γ. οὐδὲ τῶ μύρτω σιγῆν
1183. ὅπως ὰν αὶ γ. ὑμᾶς ἐν πόλει
82. αὶ γὰρ γ. ἐπιβεβουλεύκασί μοι.
                                   253.
                                                                              άμαχοι γ. καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' άν.
                                                                        αί γὰρ γ. ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
μέλλουσί μ' αὶ γ. ἀπολεῖν τήμερον
                Θ. 82.
                             181. μέλλουσί μ' αὶ γ. ἀπολειν τημερον
380. εὐγενεῖς γ.
384. λέξουσ΄ ἀνέστην, ἄ γ.: ἀλλὰ γὰρ
455. ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ἄ γ., δρᾶ κακὰ,
466. τὸ μὲν, ὡ γ., ὁξυθυμεῖσθαι σφόδρα
532. οὐδὲν κάκιον εἰς ἄπαντα πλὴν ἄρ' ἡ γ.
533. οῦ τοι μὰ τὴν 'Αγλαυρον, ὧ γ., εὖ φρονεῖτε,
540. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὧ γ. εἶ γὰρ οὕσης
551. ἀκούετ', ὧ γ., οἶ εἶρηκεν ἡ πανοῦργος
574. φίλαι γ., ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
598. ἀλλ', ὧ γ., οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
696. γ., οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
```

```
γυναίκες. Θ. 735. ὧ θερμόταται γ , ὧ ποτίσταται,
830. πόλλ' ἀν αὶ γ. ἡμεῖς ἐν δίκη μεμψαίμεθ' ἀν
983. παίσωμεν, ὧ γ., οἶάπερ νόμος
1036, γοᾶσθέ μ', ὧ γ., ὡς
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              γυναιξί. Λ. 405. ταΐσιν γ. καὶ διδάσκωμεν τρυφάν,

    Δ. 538, πόλεμος δὲ γ. μελήσει.
    892. πείθει γ., κὰμέ τ' ἄχθεσθαι ποιείς
    90. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γ., χὰν δέη,

   1036. γοᾶσθέ μ', ὧ γ', ὧs
1046. lερὸν, ἕνθα γ.
1160. γ, εl βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
Εκ. 165. ἔμοὶ γὰρ, ὧ γ, αl καθήμεναι,
246. καί σε στρατηγὸν αl γ, αὐτόθεν
504. ταυτὶ μὲν, ὧ γ, ἡμῶν εὐτυχῶς
693. αl δὲ γ, κατὰ τὰς διόδους
831. νῦν δ' αl γ. ΑΝ. Β. ἀς ἐγὼ φυλάξομαι
1125. ἀλλ', ὧ γ, φράσετέ μοι τὸν δεσπότην,
1164. ὧ φίλαι γ, είπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
Fr. 116, 1. οὐκ ἐτὸς, ὧ γ.,
336. αl γ, τὸν δορίαλον φράγνυνται,
722. ἀργοὶ κάθηνταί μοι γ, τέτταρες,
γυναϊκίς, ΕΙ. 966. οὐχ αl γ, γ ἔλαβον. ΟΙ. ἀλλ' εls ἐσπέραν
γυναικί, Ν. 61. ἐμοί τε δὴ καὶ τῆ γ, τᾶγαθῆ,
Σ. 1413. γ, κλητεύειν ἔοικας θαψίνη,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             683. στιν γ. καὶ βροτοίς,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             085. στίν γ. και εροτοις,

Εκ. 210. ταις γάρ γ. φημί χρήναι την πόλιν

430. ώς χρή παραδούναι ταις γ. την πόλιν.

463. μά Δ΄, άλλά ταις γ. ταιτ΄ ήδη μέλει

Fr. 302, 8. γ. κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε;

γυναιξίν. Ν. 341. είπερ Νεφέλαι γ΄ είσιν άληθώς, θνηταις
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   γυναιζιν. Ν. 341. είπερ Νεφελαι γ είσιν άληθως, θνηταιπ εξεαι γ.; Ν. 344. κούχὶ γ., μὰ Δ΄, οὐδ' ότιοῦν αὖται δὲ ρίνας ἔχουσιν. Λ. 30. ἐν ταῖς γ. ἐστιν ἡ σωτηρία.
31. ἐν ταῖς γ.; ἐπ' δλίγου γὰρ εἴχετο.
204. τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γ. εὐμενής.
464. ἡκειν ἐνόμισας, ἡ γ. οὐκ οίει
526. ταῖσι γ. συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
820. ταῖσι δὶ γ. ἦν ρίλτατος.
Θ. 185. ἐν ταῖς γ., ὡς δοκεῖν εἴναι γυνὴ.
122. αργοί κάθηνταί μοι γ. τέτταρε.

γυναικί. ΕΙ. 966. ούχ αΙ γ. γ΄ έλαβον. ΟΙ. ἀλλ' els ἐσπέραν γυναικί. Ν. 61. ἐμοῖ τε δη καὶ τῆ γ. τάγαθῆ.

Σ. 1413. γ. κλητεύειν ἔοικας θαψίνη.

ΕΙ. 28. ἄσπερ γ. γογγάλην μεμαγμένην.

Ο. 441. ἤνπερ ὁ πίθηκος τῆ γ. δεύθετο,

Λ. 166. ἀνὴρ, ἐἀν μὴ τῆ γ. συμφέρη.

Εκ. 67. καὶ μηδὲν εἰην ἐπὶ γ. προσφερῆς.

516. οὐδεμα γα ρὰ δευστέρα σου ξυμμέρα' οἰδα γ.,

Fr. 497. αἰσχρὸν νέα γ. πρεσβύτης ἀνήρ.

Μ. Γηρ. 8, 2. γ. τηδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα.

γυναικιός Θ. 268. γ. εὐ καὶ πίθανῶν. ΜΝ. πειράσομα.

γυναικιός Θ. 963. πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γ. δίκην;

γύναικο. Θ. 1097. λάλο καὶ κατάρατο γ.

γυναικομανῶ. Θ. 576. γ. παρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.

γυναικομανῶ. Θ. 576. γ. παρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.

γυναικομανῶ. Θ. 576. γ. παρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.

γυναικός, ΕΙ, 1139. τῆς γ. λοντεξυγγενῆ καὶ ψυλέτα;

784. καθ ὑρὰ τὸν ἀνδρα τῆς γ. ἐν Βουλευτικῷ

1639. ἡμεῖς περὶ γ. μῶς απολεμήσομεν;

1652. ἀν γε ξένης γ. ἡ πῶς ἀν ποτε

1713. ἔχον γ. κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,

Λ. 409. ὑρχουμένης μου τῆς γ. ἐπέρας

416. ὡ σκυτοτόμε, τῆς μου γ. τοὺς πόδας,

596. τῆς δὲ γ. μικρὸς ὁ καιρὸς, κὰν τούτου μὴ πιλάβηται,

1014. οὐδὰν ἐστι θηρίον γ. ἀμαχώτερον,

Θ. 92. λάθρα, στολην γ. ἡμρεσμένον.

435. πολυπλοκωτέρας γ.

803. παραβάλλουσαι τῆς τε γ. καὶ τὰνδρὸς τοῦνομ' ἔκαστον.

8. 56. γ; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλά παιδός; ΔΙ. οὐδαμῶς.

Εκ. 318. τουτὶ τὸ τῆς γ. ἡμιδιπλοίδιον,

331. ούκ, ἀλλά τῆς γ. ἐξελήλυθα

374. τὸ τῆς γ. δ΄ ἀμπέχει χιτώνιον;

Π. 384. καὶ τῆς γ. κοὶ διοίσοντ' ἀπτικρυς

615. τῆς τε γ., καὶ λουσάμενος

F. 90. ταυτὶ τὰ κρέ αὐτῷ παρά γ. του φέρω.

γυναικόν. Ν. 800. κάστ' ἐκ γ. εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.

Ν. 1073. παίδων, γ., κοττάβων, όψων, πότων, καχασμῶν.

1081. κάκεῖνος ὡς ῆττον ἔρωτός ἐστι καὶ γ.

ΕΙ. 536. κόλπου γ. δαπρεγονοιών εἰε δτηρος.

94. τὸν τῶν γ. ἐποπορπακιστάτη.

Α. 9. καὶ πόλλ' ὑπὰρ ἡμῶν τῶν γ. ἀνθοιές.

317. δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γ.

δοθοι τὰν γ. ἀποκεκλεισμαι τῶν πυλῶν.

450. ἀπὸς τὸν γ. ἀποκεκλεισμαι τῶν τὸλει γ.

δερίνος γ. ἐποκεκίνει ἐποτότει'

363. τὰν τῶν γ. ἀποκεκλεισμον τῶν τῶν 
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         Θ. 185. ἐν ταῖς γ., ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          371. καίπερ γ. ούσαις.
589. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γ. ὡν ἀνήρ:
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       947. άγε νῦν ήμεις παίσωμεν άπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γ., Β. 444. ἐγὰ δὲ σὸν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γ., Εκ. 629. ταῖσι γ. πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρί-
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              σωνται
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             3 σωνται.
1015. ἔδοξε ταῖς γ., ἢν ἀνὴρ νέος
1019. ταῖς πρεσβυτέραις γ. ἔστω τὸν νέον
Π. 971. ἐν ταῖς γ. ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὰ μὲν οὕ.
Fr. 236, 1. πάσαις γ. ἔξ ἐνός γέ του τρόπου
γύναιόν. Σ. 610. καὶ τὸ γ. μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσ-
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           γυναίον. Σ. 610. και το γ. μ υποθωπευσαν φυστην μαζαν ενέγκη,
Θ. 792. κᾶν εξέλθη τὸ γ. ποι, κᾶθ' εῦρητ' αὐτὸ θύρασιν, γυναίχ'. Α. 1186. κάπειτα τὴν αὐτοῦ γ. ὑμῶν λαβῶν Εκ. 324. γ. ὅσας εἵμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν. γυνή, Α. 1062. ὁτιὴ γ. 'στι του πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
Ι. 1037. "Εστι γ., τέξει τε λέονθ' lepaîs ἐν 'Αθήναις,
1056. καί κε εν κέον ἄνθος ἐκεί κεν ἀνοι ἀναθείς.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                1. 1037. Έστι γ., τέξει τε λέονθ' ἱεραῖς ἐν 'λθήναις,
1056. καὶ κε γ. φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη'
Ν. 1070. γ. δὲ σιναμωρουμένη χαίρει' σὰ δ' εἶ κρόνιππος,
1184. αὐτὴ γένοιτ' ἀν γραῦς τε καὶ νέα γ.
Σ. 1351. ἐὰν γένη δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γ.,
1435. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γ. ποτε
Ο. 830. ὅπου θεὸς, γ. γεγονυῖα, πανοπλίαν
Λ. 4. νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθὶ γ.,
58. ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γ. πάρα,
145. ὧ φιλτάτη σὰ καὶ μόνη τούτων γ.,
392. πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γ. δ' ὁρχουμένη,
395. ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἡ γ. 'πὶ τοῦ τέγους,
649. εἰ δ' ἐγὼ γ. πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
677. ἱππικάτατον γαρ ἐστι χρῆμα κάποχον γ.
741. ἐτέρα γ. ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
855. ἀεὶ γὰρ ἡ γ. σ' ἔχει διὰ στόμα.
859. λόγος τις, εῖρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             919. ἢ τοι γ, φιλεῖ με, δήλη στὶν καλῶς.
952. ἀπολώλεκεν με κὰπιτέτριφεν ἡ γ,
1050. ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πῶς ἀνὴρ καὶ γ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     1050. ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πῶς ἀνῆρ καὶ γ.
1124. ἐγὼ γ. μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι'
1275. ὑμεῖς ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναίκα καὶ γ.
143. ἀλλ' ὡς γ. δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
185. ἐν ταῖς γυναιξιν, ὡς δοκεῖν εἶναι γ.
266. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσὶ καὶ δὴ γ.
345. ἡ δῶρὰ τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γ.
401. γ. στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ κἄν ἐκβάλη
407. εἶεν' γ. τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
413. δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίω γ.
449. ὡς ἡ γ, δεικνῦσα τάνδρὶ τοῦγκυκλον
502. ἐτέραν δ' ἐγῷδ' ἡ 'φασκεν ἀδίνειν γ.
539. γ. γυναίκας οὐσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
546. ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γ. πονηρὰ
548. οὐπώποτ ἐποίησ', ὅτι γ. σάκρρων ἔδοξεν εἶναι.
560. οὐδ' ὡς τὸν ἀνδρα τῷ πελέκει γ. κατεσπόδησεν,
571. παύσασθε λοιδορούμεναι' καὶ γὰρ γ. τις ἡμῖν
605. ἔμ' ῆτις εἵμ' ἡρου; Κλεωνύμου γ.
                                    308. τη τον Αθηναίων και τον των γ.,
336. τη των γ., ή 'πικηρυκύεται
372. τη των γ. Τιμόκλει' ἐπεστάτει'
531. ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι των ἀναισχύντων φύσει γ.
550. των νῦν γ. Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας.
732. μόνην γ. αἰτιῶ τὴν μητέρα.
1145. δημός τοι σε καλεί γ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   571. παύσασθε λοιδορούμεναι καὶ γὰρ γ. τις ἡμῶν 605. ἔμ' ἡτις εἰμ' ἡρου; Κλεωνύμου γ. 606. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἡτις ἔσθ' ἤδ' ἡ γ.; 811. οὐδ' ἀν κλέψασα γ. ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα 836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἀνδρα τις τέκοι γ., 862. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. ΓΥ. Η. αῦθις αῦ γίγνει γ., 907. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γ.; 1090. μὰ Δί ἀλλὰ γ. πλησίον αῦτη. Β. 290. ποτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, ποτὲ δὲ γ. 292. ἀλλ' οὐκέτ' αῦ γ. 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων. 587. πρόρριζος αὐτὸς, ἢ γ., τὰ παιδία,

    Β. 157. ἀνδρῶν γ., καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
    Εκ. 110. καὶ πῶς γ. θηλύφρων ξυνουσία
    847. τὰ τῶν γ. διακαθαίρει τρυβλία.

       Fr. 663. αὶ τῶν γ. παγίδες: γυναικωνίτισιν. Θ. 414. εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γ.
```

γυνή. Β. 949. ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γ. τέ μοι χὰ δοῦλος οὐδὲν ἦττον, 1408. αὐτὸς, τὰ παιδί', ἡ γ., Κηφισοφῶν, Εκ. 103. λέληθε καίτοι πρότερον ῆν οὕτος γ. 236. χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γ., 311. τί τὸ πραγμα; ποῖ ποθ' ἡ γ. φρουδη 'στί μοι; 348. τί δῆτ' ἄν εἶη; μῶν ἐπ' ἄριστον γ. 460. οὐδ' ἔτι σὰ θρέψεις οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γ.; 461. οὐδ' ἔτι σὰ θρέψεις οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γ. 525. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γ. κάνευ μύρου; 528. γ. μὲ τις νύκτωρ ἐταίρα καὶ φίλη 1040, μήτης ἄν αὐτῶ μᾶλλον εἶης ἡ γ. 1040. μήτηρ αν αὐτῷ μαλλον είης ή γ.
1137. άμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ή γ.
γύννις. Θ. 136. ποδαπός ὁ γ.; τίς πάτρα; τίς ή στολή;
γυπαρίοις. Ι. 793. καὶ γ. καὶ πυργιδίοις ἔτος ὅγδοον οὐκ
ἐλεαίρεις, γύπας. Ο. 891. άλιαέτους καὶ γ.; οὐχ ὁρᾶς ὅτι

γύργαθος. Fr. 19. εἰ μὴ δικῶν τε γ. ψηφισμάτων τε θωμός. γύψ. Ο. 1181. κερχνῆς τριόρχης, γ., κύμινδις, ἀετός: 'γχέσαιμ', Εκ. 347, ἵνα μὴ 'γ. ἐς τὴν σισύραν' φανὴ γὰρ ἦν. 'γχουσα. Λ. 48. χὴ 'γ. καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια. 'γχῆς. Σ. 616. κὰν οἰνόν μοι μὴ 'γ. σὰ πιεῖν, τὰν ὅνον τόνδ' **ἐ**σκεκόμισμαι 'γώ. Α. 17. άλλ' ούδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γ. μύπτομαι κ.τ.λ. Ν. 385. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ 'γ. Ν. 385. φέρε τουτί τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ 'γ. σε διδάξω. κ.τ.λ. 'γωγ'. Λ. 758. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γ. οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει, κ.τ.λ. "γωγ'. Fr. 277, 1. ἀλλ' εὕχομαι 'γ. ἐλκύσαι σε τὸν σταθμὸν, 'γωγε. Β. 276. κὴ τὸν Ποσειδῶ 'γ., καὶ νυνί γ' ὁρῶ. γῶν. Λ. 155. ὁ γ. Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πο γωνίαν. Σ. 910. ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γ. τυρὸν πολὸν γωνίας. Β. 1313. αἴ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γ. γωνιασμούς. Β. 956. λεπτῶν τε κανύνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γ.,

δ'. Α. 3. ά δ' ωδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα. κ.τ.λ.
δά. Λ. 198. φεῦ δ., τὸν ὅρκον άφατον ὡς ἐπαινιῶ.
δῷδ'. Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δ. οὐκ ἔλαττον ἡ δραχμὴν,
Ν. 614. μὴ πρέη, παῖ, δ. ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
1490. ἐμοὶ δὲ δ. ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δ. ἡ λύχνον.
Εκ. 978. τοῦ δαὶ δεόμενος δ. ἔχων ἐλήλυθας;
Π. 1041. στεφάνους γὲ τοι καὶ δ. ἔχων πορεύεται.
δῷδα. Εκ. 692. πῶς τις ἄπεισιν τὴν δ. λαβών.
Εκ. 1150. ἔχω δὲ τοι καὶ δ. ταυτηνὶ καλῶς.
Π. 1052. τὴν δ. μή μοι πρόσφερ'. ΧΡ. εδ μέντοι λέγει. Π. 1052. την δ. μη μοι πρόσφερ'. ΧΡ. εδ μέντοι λέγει. δάδας. Ν. 543. οὐδ' εἰσηξε δ. ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοὰ, Π. 425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δ. ΒΛ. οὐκοῦν κλαύσεται. 1194. ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δ. ημμένας, δάδάς. ΕΙ. 1317. δ. τε φέρειν, καὶ πάντα λεών ξυγχαίρειν κάπιχορεύειν.
δαδί. Σ. 1331. δ. φρυκτούς σκευάσω.
Σ. 1390. τῆ δι παίων, κὰξέβαλεν ἐντευθενὶ
δαδίων. Ι. 921. τῶν δ., ἀπαρυστέον
δαδόων. Σ. 1377. ὅζος μὲν οὖν τῆς δ. οὖτος ἐξέχει.
δάδων. Β. 313. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δ. γέ με
δαί. Α. 105. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δ, λέγει; κ.τ.λ. Α. 802. τί δ.; φιβάλεως Ισχάδας; ΚΟ. κοὶ κοὶ, κ.τ.λ. Δαιδάλεια. Fr. 232. Δ.: δαΐαν. Β. 897. ἔπιτε δ. όδόν. δαίεται. Λ. 1284. δ., δαΐμον. Ι. 108. ὧ δ. άγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμών. N. 1264. ὧ σκληρὲ δ., ὧ τύχαι θραυσάντυγες ΕΙ. 1250. ὧ δυσκάθαρτε δ., ὧς μ' ἀπώλεσας, Β. 1341. Ιὰ πόντιε δ., δαίμον. Γτ. 332. την κρατίστην δ., η ενύν θερμός έσθ' δ βωμός. δαίμονα. Ο. 544. σὸ δέ μοι κατὰ δ. καὶ κατὰ συντυχίαν δαίμονας. Λ. 1287. εἶτα δὲ δ., οἶς ἐπιμάρτυσι Θ. 106. δ. ἔχει σεβίσαι.
674. πάσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δ., δαίμονες. Β. 1529. ἐς φάος δρινμένφ δύτε, δ. οί κατὰ γαίας, Π. 81. ὧ Φοῖβ' "Απολλον καὶ θεοί καὶ δ. δαίμονι. Π. 853. ο ύτω πολυφόρω συγκέκραμαι δ. δαιμόνι. Σ. 967. & δ., έλξει τους ταλαιπωρουμένους. Σ. 998. μη φροντίσης, & δ., άλλ' ἀνίστασο. Ο. 1638. & δ. ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῦ φέρει; Ο. 1638. ὧ δ. ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
Β. 175. ἀνάμεινον, ὧ δ., ἐὰν ξυμβῶ τί σοι
835. ὧ δ. ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
1227. ὧ δ. ἀνδρῶν, κὴ μεγάλα λίαν λέγε.
784. ὧ δ. ἀνδρῶν, τὰ με τῶν προύργου τι δρᾶν.
δαιμόνια. ΕΙ. 585. δ. βουλόμενος
Α. 883. ἔστιν. ΚΙ. κατάβηθ', ὧ δ., τῷ παιδίῳ.
945. ἀγαθόν ἔα αὕτ', ὧ δ. ΜΥ. ληρεῖε ἔχων.
δαιμόνιε. Ι. 860. ὧ δ., μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῆς
Ν. 38. ἔσσον, ὧ δ., κατάβαθεῖν τί με.
816. ὧ δ., τὶ χρῆμα πάσχεις, ὧ πάτερ;
1138. ὧ δ., τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
1436. ὧ δ., τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
1436. ὧ δ., μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.

δαιμόνιε. Θ. 64. ὧ δ., τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὰ δὲ Β. 44. ὧ δ., πρόσελθε δέομαι γάρ τί σου. δαιμόνιέ. Σ. 962. ἄκουσον ὧ δ. μου τῶν μαρτύρων. δαιμόνιοι. Σ. 1052. ὧ δ., τοὺς ζητοῦντας δαιμονίοις. Θ. 126. τῷ φῶς ἔσσυτο δ. ὅμμασιν, δαιμονίως. Ν. 76. μίαν εὖρον ἀτραπὸν δ. ὑπερφυᾶ, ΕΙ. 541. καὶ ταῦτα δ, ὑπωπιασμέναι ΕΙ. 541. καὶ ταῦτα δ, ὑπωπιασμέναι
Π. 675. ἐφ' ἡν ἐπεθύμουν δ, ἐφερπύσαι.
δαίμονος. Ι. 85. μὰ Δί ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δ.
Ι. 106. σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δ.
107. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δ. τοῦ Πραμνίου.
111. ἔως καθεύδει. ΝΙ. ταῦτ', ἀτὰρ τοῦ δ.
Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μαθὸν ἀγαθοῦ δ.
ΕΙ. 300. νῦν γὰρ ἡμῶν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δ.
Ο. 1197. ὡς ἐγγὺς ἡδη δ. πεδαρσίου
δαιμόνων. Α. 794. οὺ χοῖρος 'Αφροδίτα; μόνα γα δ.
Ν. 578. δ. ἡμῶν μόναις οὺ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
1261, τῶν Καρκίνου τις δ. ἐφθέγξατο;
ΕΙ. 39. χώτου ποτ' ἐστὶ δ. ἡ προσβολὴ ΕΙ. 39. χώτου ποτ' έστὶ δ. ἡ προσβολή 394. δωρότατε δ., Ο. 1764. τήνελλα καλλίνικος, ὧ δ. ὑπέρτατε. Θ. 104. τίνι δ. δ κῶμος;
Π. 123. ἄληθες, ὧ δειλότατε πάντων δ.;
230. σὰ δ΄, ὧ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δ.,
δαιμονῶν. Θ. 1054. λαιμότμητ' ἄχη δ., αἰόλαν δαίμοσιν. Ν. 253. ταις ημετέραισι δ.; ΣΤ. μάλιστά γε. δαίμων. Ν. 574. εν θνητοισί τε δ. Σ. 1475. δ. τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν. 2. 1475. Δ. το εδικεκοκηκεν ες την οικίων. ΕΙ. 946. νῦν γὰρ δ. φανερῶε Θ. 1047. ἰώ μοι μοίρας ἄτεγκτε δ. Π. 7. κρατεῦν ὁ δ., ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. 726. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δ. καὶ σοφός. δαινύντο. ΕΙ. 1280. ὡς οἱ μὲν δ. βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί: ΕΙ. 1282. ὡς οἱ μὲν δ. βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων δαιομένη. Β. 828. ῥήματα δ. καταλεπτολογήσει δάιον. Ν. 335. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρῶν Νεφελῶν στρεπταιγλῶν δ. δρμάν, δάιος. Β. 1022. δ θεασάμενος πας αν τις ανήρ ήράσθη δ. είναι, δαίρειν. Ν. 442. αὐχμεῖν, ριγῶν, ἀσκὸν δ., δαπερ ἄξιον λόγον, δαιταλεῦσιν. Fr. M. Δαιτ. 9, 2. τοῖε δ., ὥσπερ ἄξιον λόγον, δαῖτας. ΕΙ. 779. κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δ. δακεῖν. Α. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφω δ., δακείν. Α. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφω δ., Σ. 374. ξη τι, ποιήσω δ. τὴν δάκετα. Ο. 1069. ἐρπετά τε καὶ δ. πάνθ' ὅσαπερ δάκη. Ι. 1029. ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δ. Θ. 530. μή δ. ρήτωρ ἀθρείν. δάκνει. Ν. 37. δ. με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων. Σ. 253. οὐ γὰρ δ. σ', ὅταν δέη τίμιον πρίασθαι. 972. τούτων μεταιτεί τὸ μέρος · εἰ δὲ μὴ, δ. Λ. 298. ὤσπερ κύων λυττῶσα τὰφθαλμὰ δ. 1029. ὡς τὸν ὁφθαλμὸν γὲ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δ. δάκνειν. Ι. 496. δ., διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν, Ο. 19. τὰ δ' οὐκ ἀρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δ. 352. ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δ. 442. ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δ. τούτους ἐμὲ 1348. τὸν πατέρα τοῖς ὅρνισιν ἄγχειν καὶ δ.

δάκνειν. Β. 861. δ., δάκνεσθαι πρότερος, εί τούτφ δοκεί, δάκνειν. Β. 861. δ., δακνεσθαι πρότερος, εί τουτφ οσκει, δάκνεις. Α. 1209. τί με σὰ δ.; δάκνεσθαι. Β. 861. δάκνειν, δ. πρότερος, εί τούτφ δοκεί, δακνόμενος. Ν. 12. άλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν δ. δάκνουσί. Ν. 710. δ. μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, δάκνου, Β. 43. καίτοι δ. γ' ἐμαυτόν άλλ ὅμως γελῶ. δάκνων. Σ. 778. δ. σεαυτόν καὶ τὸν ἀπολογούμενον. Είνου Ι. 1010 πεο σοῦ πεοὶ μοῦ. τὸ πέος οὐτοσὶ δ. δάκοι. Ι. 1010. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, τὸ πέος οὐτοσὶ δ. δακοῦσα. Ν. 146. δ. γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν δάκρυα. Β. 1354. δ. δάκρυά τ' ἀπ' ὁμμάτων δάκρυά. Β. 1354. δάκρυα δ. τ' ἀπ' ὁμμάτων δάκρυε. Β. 1004. διαρό ε. το πορματών δάκρυε. Α. 690. είτα λύζει καί δ. και λέγει πρὸς τοὺς φίλους, δακρύετε. Σ. 978. αιτεῖτε κάντιβολεῖτε καί δ. δακρύοισιν. Ι. 1270. καὶ γὰρ οὖτος, ὧ φίλ' Απολλον, ἀεὶ πεινή, θαλεροῖε δ.
Σ. 390. τοῖε δ. τῶν φευγύντων ἀεὶ καὶ τοῖε ὁλοφυρμοῖε δάκρυον. Λ. 127. τί χρὼε τέτραπται; τί δ. κατείβεται; Λ. 1034. ὥστ' ἐπειδη 'ξηρέθη, ρεῖ μου τὸ δ. πολύ. δακρῦσαι. ΕΙ. 611. πάνταε Ἑλληναε δ., τούε τ' ἐκεῖ τούε τ' ἐνθάδε. δακρύων. Α. 1027. ἀπόλωλα τὼφθαλμὼ δ. τὼ βόε. δακτυλίδιον. Λ. 417. τὸ δ. πιέζει τὸ ζυγὸν, δακτύλιον. Ι. 947. καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δ., ὡς οὐκέτι δακτύλιον. Ι. 947. καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δ., ὡς οὐκέτι
Θ. 425. ποιησαμέναισι δ. τριωβόλου,
Π. 884. τὸν δ. τονδὶ παρ' Εὐδήμου δραχμῆς.
Fr. 247. δ. χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα.
δακτύλιος. Λ. 1027. τοῦτ' ἄρ' ῆν με τοὖπιτρίβον, δ. οὐτοσί·
Π. 1037. εἰ τυγχάνοι γ' δ δ. ὧν τηλία
δακτύλιός. Ι. 951. οὐκ ἔσθ' ὅπως δ δ. ἐσθ' οὐτοσὶ
δακτυλίου, Π. 1036. διὰ δ. μεν οῦν ἐμὲ γ' ὰν διελκύσαις.
δακτυλίους. Fr. 309, 12. σφραγίδας, ἀλύσεις, δ., καταπλάσματα,
δακτύλιος. Β. 1314. εἰειειειειλίσσετε δ. ἀδλαγγες. δακτύλοις. Β. 1314. εἰειειειειειλίσσετε δ. φάλαγγες δακτύλοισιν. Ι. 874. εὐνούστατόν τε πῆ πόλει καὶ τοῖσι δ. δάκτυλον. Ι. 1170. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὧ πότνια, τὸν δ. Ν. 651. κατ' ἐνόπλιον, χώποῖος αὖ κατὰ δ. 652. κατὰ δ.; ν) τὸν Δί' ἀλλὶ οἶδ'. ΣΩ. εἰπὲ δή. δάκτυλόν. Σ. 276. τῷ σκότῳ τὸν δ. που, δακτύλου. Ν. 653. τἰς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δ.; δακτύλους. Σ. 432. οἱ δὲ τώφθαλμὼ κύκλφ κεντείτε καὶ τοὺς δ. δακτύλους. Σ. 432. οΙ δὲ τώφθαλμὰ κύκλφ κεντεῖτε καὶ το Ο. 26. βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δ.; δακτύλφ. Σ. 251. τὶ δὴ μαθὰν τῷ δ. τὴν θρουλλίδ' ἀθεῖς, Λ. 365. ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δ. προσελθών. δακτύλων, Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δ. ἀνίσταται, Σ. 1165. πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εῖς τῶν δ. Ο. δ. ἀποσποδήσαι τοὺς δυνχας τῶν δ. Εκ. 38, ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δ., δακών. Ν. 1369. ὅμων δὲ τὸν θυμὸν δ. ἔφην, σὰ δ' ἀλλὰ τούτων δαλίον. ΕΙ. 959. φέρε δὴ, τὸ δ. τόδ' ἔμβάψω λαβών. δάμαρτος. Θ. 912. ὧ χρόνιος ἔλθὼν σῆς δ. ἐς χέρας, Δάματερ. Π. 555. ώς μακαρίτην, ὧ Δ., τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-Δάματερ. Π. 555. ως μακαριτην, ω Δ., τον βιον αυτου κατελεξας,
Π. 872. ως σοβαρός, ω Δ., είσελήλυθεν
δαμώματα. ΕΙ. 798. τοιάδε χρή Χαρίτων δ. καλλικόμων
Δαναώτατος, Fr. 259. b. Δ.,
δανείξειν. Θ. 842. καὶ δ. χρήμαθ', ἢ χρῆν, εὶ δανείσειέν τινι
Fr. 183. ὑδρίαν δ. πεντέχουν ἡ μείζονα.
δανείζεται. Ν. 756. ὀτιή κατὰ μῆνα τὰργύριον δ.
δανείσας, Εκ. 660. ἡν τις ὑφείλων ἐξαρνῆται. ΠΡ. πόθεν οῦν
ἐδάνεισ' ὁ δ.
δανείσειέν. Θ. 842. καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἦ χρῆν, εὶ δ. τινι δανείσειν. Θ. 842. και δανείζειν χρήμαθ', ή χρήν, εί δ. τινι δανείσηται. Λ. 1056. όστις αν νυνί δ. δάνεισον. ΕΙ. 374. ἐε χοιρίδιόν μοί νυν δ. τρεῖε δραχμάς· δανότατα. ΕΙ. 1134. δ. τοῦ θέρους δαπάναις. Σ. 1146. ὑφαίνεται πολλαῖς δ. αὕτη γέ τοι Π. 530. οὕθ' Ιματίων βαπτῶν δ. κοσμῆσαι ποικιλομόρφων. δαπανᾶσθαι. Π. 588. φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδέν δ., δαπάνης. Ι. 538. δε άπο σμικρας δ. υμας αριστίζου απέπεμπεν, δαπάνης. Ι. 538. δε άπό σμικρᾶς δ. ὑμᾶς άριστίζων ἀπέπεμπεν, N. 13. ὑπό τῆς δ. καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν, 52. δ., λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
δάπεδον. Ο. 1265. μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δ. ἔτι Β. 351. προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δ. Π. 515. ἡ γῆς ἀρότροις ῥήξας δ. καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι, Fr. 162, 2. χαῖρε λιπαρὸν δ., οῦθαρ ἀγαθῆς χθονός.
δάπιδας. Σ. ὅΤθ. ὕρχας, οἶνον, δ., τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεδάλοια. κεφάλαια, Fr. 249, 1. δ χορὸς δ' ἀρχεῖτ' αν ἐναψάμενος δ. καὶ στρωματόδεσμα, δαπίδων. Επ. 840. κλιναί τε σισυρών καὶ δ. νενασμέναι. δάπισιν. Π. 528. οὐτ' ἐν δ. τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου

SPTOS :

δάπτοντα. Fr. 359. δ., μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου Δαρδανίς. Σ. 1371. νη τον Δί', αυτη πού 'στι σοί γ' η Δ. δαρδάπτει. Β. 66. τοιουτοσί τοίνυν με δ. πόθος δαρδάπτουσιν. Ν. 711. καὶ τὰς πλευράς δ. Δαρεικούς. Εκ. 602. καὶ Δ., ἀφανή πλούτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὰ μέσον καταθήσει, μέσον καταθήσει,
Fr. 425, 2. κάξαιρῶν τοὺς Δ.
Δαρείου, Ο. 484. ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δ. καὶ Μεγαβάζου,
Β. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἡνἰκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δ. τεθνεῶτος,
δάς. Ν. 1494. σὸν ἔργον, ὧ δ., ἰέναι πολλὴν φλόγα.
Σ. 1372. οὕκ, ἀλλ' ἐν ἀγορῷ τοῖς θεοῖς δ. κάεται.
1373. δ, ἦδε; ΦΙ. δ, δῆτ'. οὐχ ὀρῷς ἐστιγμένην;
δασέων. Ν, 325. διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δ., αὖται πλάγιας.
ΣΤ τὶ τὸ νοῆμα: ΣΤ. τί τὸ χρῆμα; δάσκια. Θ. 998. δ. καὶ νάπαι πετρώδεις * * βρέμονται: δασύν. Θ. 160. άγρεῖον όντα καὶ δ.: σκέψαι δ' ότι δασύνθείτην. Εκ. 66. έρριψα πρώτον, ίνα δ. όλη δασυπώγων. Θ. 33. μων δ δ.; ΕΥ. ούχ ἐόρακας πώποτε; δασυτέρας. Εκ. 61. λόχμης δ., καθάπερ ἢν ξυγκείμενον. Δάτιδος. ΕΙ. 289. νῦν τοῦτ' ἐκεῦν' ῆκει τὸ Δ. μέλος. Δαυλίαν. Fr. 727. Δ. κορώνην, δάφνη, ΕΙ. 1044. προσέρχεται δ. τις ἐστεφανωμένος, δάφνην, Π. 213. ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δ. Π. 1114. ὁ Πλοῦτος, οὐδεῖς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δ., δάφνης. Θ. 489. παρά του 'Αγνιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δ. δαφνοπώλην. Fr. 604. δ. δέ. Α. 2. ήσθην δ. βαιὰ, πάνυ δ. βαιὰ τέτταρα κ.τ.λ. Α. 221. οίχεται. διωκτέος δ. μη γαρ έγχάνη ποτέ κ.τ.λ. δεδαρμένην. Α. 158. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δ. δεδεγμένος. Α. 478. σκάνδικά μοι δὸς. μητρόθεν δ. δεδειπνάναι. Fr. 78, 2. ήδη γάρ αὐτοὺς οίομαι δ. Fr 243, ήδη παροινείς ές με πρίν δ. δεδείπνηκας. Εκ. 1133. ὅνταν τὸ πλῆθος οὐ δ. μόνος; δεδεμένας. Ο. 1083. κάπανα γκόζει παλεύειν δ. ἐν δικτύφ. δεδεμένος. Ο. 1087. αδθις ὑμεῖς αδ παρ ἡμῶν δ. παλεύσετε. δεδεμένοις. Ι. 469. ἐγφδ'. ἐπὶ γὰρ τοῖς δ. χαλκεύεται. δέδηγμαι. Α. Ι. ὅσα δὴ δ. τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν, δεδίασί. Ι. 1113. θρωποι δ. σ' ὡσ- δεδίασιν. Ι. 224. δ. αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς. δεδιάν. Ι. 224. δ. αυτον ο τε πενης ρουλλει λεως. δέδιθ. Ι. 230. καὶ μὴ δ. οῦ γὰς ἐστιν ἐξηκασμένος. δέδιθι. Σ. 373. μηδέν, ὧ τῶν, δ., μηδέν δεδιότε. Π. 448. τηνδὶ δ., μηδὲ διαμαχούμεθα. δεδιώς. Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτη δ., τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχείται. μαχείται. δεδογμένοισιν. Εκ. 763. ποίοισιν, ὧ δύστηνε; ΑΝ. Α. τοῖς δ. δεδογμένοισιν. Εκ. 764. δ.; ὧς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα. δεδογμένους. Εκ. 759. ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δ. νόμους. δέδοικ. Ν. 507. δός μοι μελιτούτταν πρότερον' ὡς δ. ἐγὼ δέδοικα. Α. 370. καίτοι δ. πολλά' τούς τε γὰρ τρόπους I. 28. δ. τουτονὶ τὸν οἰωνύν. ΝΙ. τί δαί; N. 1133, δ. καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι, Σ. 427. ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δ. τὰς ἐγκεντρίδας. 630. ἀπολοίμην, εἴ σε δ. ΕΙ. 173. οἴμ' ὡς δ. κοὐκέτι σκώπτων λέγω. Λ. 620. καὶ πάνυ δ. μή τῶν Λακώνων τινès Εκ. 338. δ καὶ δ. μή τι δρῷ νεώτερον. 585. τοις ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' δ μάλιστα δ. 585. τοις άρχαίοις ένδιατρίβειν, τούτ΄ έσθ΄ δ μι 870. δ. γάρ μή καὶ παρά τἢ στρατηγίδι, 1063. δ. κάγὰ μὴ πλέον ήπερ βούλομαι. Π. 199. πλην ἐν μύνον δ. ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι. δέδοικά. Ν. 493. δ. σ', ὧ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέγ. δέδοικας. Σ. 629. νὴ τὴν Δήμητρα, δ. ἐγὰ δ' Θ. 202. τἱ δ' ἔστιν ὅ τι δ. ἐλθείν αὐτόσε; 1186. αύλει σὰ θᾶττον' ἔτι δ. τὸν Σκύθην; δέδοικάς. Σ. 628. καὶ σὸ δ. με μάλιστ' αὐτός δεδοίκατε. Εκ. 181. οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δ., δέδοικε. Σ. 1358. ταῦτ' οὖν περί μου δ. μὴ διαφθαρῶ. δέδοικεν. Fr. 62. τὴν αὐτοῦ σκιὰν δ.; δεδοικέναι Ν. 1461. ὅπως ἀν εἰδή τοὺς θεοὺς δ. Σ. 1091. ἄρα δεινός ἢ τόθ' ὤστε πόντα μὴ δ., Π. 354. οῦτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δ. 11. 354. ουτος υπερπλουτείν το τ αυ ο. δεδοικώς. ΕΙ. 607. τὰς φύσεις ὑμῶν δ. καὶ τὰν αὐτοδὰξ τρόπον. δέδοιχ'. Ι. 112. δ. ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

1. 395. οὐ δ. ὑμᾶς, ἔως ἀν ζῆ τὰ βουλευτήριον

Β. 1260. καὶ δ. ὑπὲρ αὐτοῦ. δεδόκησαι. Σ. 726. ούκ αν δικάσαις. σύ γάρ ούν νύν μοι νικάν πολλῷ δ. δέδοκται. Εκ. 457. ούπω γεγενῆσθαι. ΒΛ. καὶ δ.; XP, φήμι δέδοκταί. Σ. 485. ή δ. μοι δέρεσθαι καλ δέρειν δι' ήμέρας

```
δεδράκαμεν. Θ. 519. οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δ.; δέδρακας. Ι. 1336, ὅσα με δ. ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΓ. ἐγώ; Σ. 1392. ὀρᾶς ἄ δ.; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας ΕΙ. 1199, δ., εἰρήνην ποιήσας: ὡς πρὸ τοῦ Ο. 325. καὶ δ. τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι. Β. 479. οὖτος, τί δ.; ΔΙ. ἐγκέχοδα΄ κάλει θεόν. 1472. τί δ., ὧ μαρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ; δεδράκατον. Π. 429. ἄληθες; οὺ γὰρ δεινότατα δ., δέδρακε. Σ. 827. τί τις κακὸν δ. τῶν ἐν τφκία; Σ. 909. ἔργων δ. κάμὲ καὶ τὸ βυππαπαῖ.
   Σ. 909. ἔργων δ. κάμὲ καὶ τὸ βυππαπαῖ.
Π. 868. καὶ τίνα δ. δῆτα τοῦτ'; ΣΥ. ἐμὲ τουτονί.
δέδρακεν. Σ. 1536. ἡμᾶς ταχύ τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δ.,
Ο. 13. ἦ δεινὰ νὰ δ. οὐκ τῶν ὀρνεῶν,
Ο. 13. ή δεινά νὼ δ. οὐκ τῶν ὁρνεῶν,
Θ. 545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, δε ἡμῶς πολλὰ κακὰ δ.
703. οἶον αὖ δ. ἔργον, οἶον αὖ, φίλαι, τόδε.
δεδρακώς. I. 823. μαρώτατος, ὧ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα
πονοῦργα δ.,
Ο. 325. καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. καὶ δ. γ' ἤδομαι.
δεδραμένα. Εκ. 578. μήτε δ. μητ' εἰ-
δίδραται. ΕΙ. 1039. ταντὶ δ. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.
δίδωκεν. I. 841. καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δ.;
δίει. Α. 1026. ἐν πῶςι βολίτοις. ΔΙ. εἶτα νυνὶ τοῦ δ.;
Ο. 85. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὡς μ' ἀπέκτεινας δ.
Θ. 264. σὰ τοῦτο γίγνωσκ' ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δ.
Π. 827. μάλιστ' ΧΡ. ἔπειτα τοῦ δ.; ΔΙ. πρὸς τὸν θεὸν
1135. εἴ του δ. γ' ὧν δυνατός εἰμῖ σ' ὡφελεῖν.
δέη. Ν. 493. δεδοικὰ σ', ὧ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δ.
Ν. 620. κἆθ' ὅταν θύειν δ., στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
            Ν. 620. κάθ' όταν θύειν δ., στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε. Σ. 221. οἰς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΣΩ. οὐκοῦν, ἢν δ.,
Σ. 221. οἰς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΣΩ. οὐκοῦν, ἢν δ., 253. οὐ γὰρ δάκνει σ', ὕταν δ. τίμον πρὶασθαι. 812. ροφεῖν ἐὰν δ. τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δεξιόν ΕΙ. 1175. ἡν δέ που δ. μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα, Λ. 123. ποιήσομεν, κὰν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δ. 734. ἀλλ ἐᾶ' πολέσθαι τάρι ; ΛΥ. ἡν τούτου δ. Θ. 8. οὐδ' ἄρ' ὑρᾶν δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ἄ γ' ἀν ἀκούειν δ. 90. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ. χᾶν δ., [Β. 161. οἴ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ὰν δ. Εκ. 298. ἄπανθ' ὅπόσ' ἀν δ. Π. 248. πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ᾶν τούτου δ. δεηθείη. Σ. 109. ψήφων δὲ δείσας μὴ δ. ποτὲ, δεηθείην. Π. 836. ὄντως βεβαίους, εἰ δ. ποτέ' Π. 977. καὶ χρηστόν εἰ γάρ του δ. ἐγὼ, δεηθείης. Β. 533. ἐμοῦ δ. ἀν, εἰ θεὸς θέλοι. δεηθω. Σ. 291. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὧ πάτερ, ἤν σού τι δ.; δέημα. Α. 1059. τὸ δ. τῆς νύμφης, δ δεῖταί μου σφόδρα, δεήσει. Σ. 612. ἔντραγε τουτί: τούτοισιν ἔγὰν γάνυμαι κεί
    δεήσει. Σ. 612. έντραγε τουτί τούτοισιν έγω γάνυμαι κεί μή
    με δ.
ΕΙ. 1032. καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδός οὐ δ.
δεησόμεσθ'. Π. 1160. ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δ. ἔτι.
 δεή ο Α. 177. δ. γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγείν 'Αχαρνέας.
Α. 233. άλλὰ δ. ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
416. δ. γάρ με λέξαι τῷ χορῷ δῆσιν μακράν
440. δ. γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
466. καίτοι τἱ δράσω; δ. γὰρ ἐνὸς, οῦ μὴ τυχὼν
543. καθῆσθ' ἀν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δ.:
I. 219. ἔχεις ἄπαντα πρὸς πολιτείαν ὰ δ.:

    591. νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι΄ δ.
    756. νῦν δή σε πάντα δ. κάλων ἔξιέναι σεαυτοῦ,
    798. ὡς τοῦτον δ. ποτ' ἐν ᾿Αρκαδία πεντώβολον ἡλιάσασθαι,

                      963. μολγον γενέσθαι δ. σε. ΑΛ. κάν γε τουτωί, 964. ψωλον γενέσθαι δ. σε. μέχρι τοῦ μυρρίνου. 965. άλλ' οἴ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δ. 1064. δ χρησμός, ῷ σε δ. προσέχειν τὸν νοῦν πάνν.
           1276. εί μεν οῦν άνθρωπος, δυ δ. πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ, 
N. 658. ἀλλ' ἔτερα δ. σε πρότερα τούτων μανθάνειν, 
681. ἔθ' ἔν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῦν σε δ.,
           Σ. 301. τρίτον αὐτὸν έχειν ἄλφιτα δ. καὶ ξύλα κἄψον
353. ἀλλ' ἄλλο τι δ. ζητεῖν ὑμᾶς ὑπίαν δ' οὐκ ἔστι
                                                              γενέσθαι.
                                                          γυμνασίου λέγειν τι δ.
δ. δέ σε παντοίας πλέκειν
           644. δ. δέ σε παντοίας πλέκειν
1066. ἀλλά κάκ των λειψάνων δ. τωνδε βώμην
1392. ὀρᾶς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δ. καὶ δίκας
ΕΙ. 375. δ. γὰρ μυηθῆναὶ με πρὶν τεθνηκέναι.
870, καὶ τάλλ' ἀπαξάπαντα' τοῦ πέους δὲ δ.
Ο. 78. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δ. τορύνης καὶ χύτρας'
157. οὖ πρῶτα μὲν δ. ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
347. ὡς δ. τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
357. ὅτι μένοντε δ. μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
384. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κὰμοὶ δ. νέμειν ὑμᾶς χάριν.
```

```
δεί. Ο. 569. Ε΄ προτέρω δ. τοῦ Διος αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγι-
               607. ή παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δ.; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ
                                     τριακόσι' αὐτοῖς

    οἰκοδομεῖν δ, λιθίνους αὐτοῖς,
    άλλ' ὅσα μὲν δ, ῥώμη πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ'

                                    THEIS.
               638.
                                  δσα δὲ γνώμη δ. βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
                                    άνάκειται
                                 άλλ' ώς τάχιστα δ. τι δράν' πρώτον δέ γε
              896. δ. με δεύτερον μέλος
947. ἀπόδυθι: δ. γὰρ τὸν ποιητὴν ὡφελεῖν.
1185. ἥδη ἀτίν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δ. λαμβάνειν
1307. ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δ. ποθέν.
            1307. ἄστε πτερῶν σοι τοῖε ἐποίκοις δ, ποθέν.
1357. δ. τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
1419. ὁδὶ πάρεστιν ἀλλ΄ ὅτου δ. χρὴ λέγειν.
1420. πτερῶν πτερῶν δ. μὴ πύθη τὸ δεὐτερον.
1461. βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δ. ΠΕ. μανθάνω
73. ἀλλ΄ εἴ τι πάνν δ., ταῖς παρούσαισιν λέγε.
119. λέγοιμ ἀν' οὐ δ. γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον,
144. ὅμως γα μάν' δ. τὰς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
431. ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τι δ. μοχλῶν;
432. οὐ γὰρ μοχλῶν δ. μᾶλλον ἡ νοῦ καὶ φρενῶν,
434. ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπίσω τὰ χεῖρε δ.
497. ἀλλ΄ οὐδὲν δ. πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ ἄλλως;
                                σύμεθ' άλλως;
τοῦ δ.; τί ποθεῖς; χώρει 's τὴν ναῦν'
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δ.
                                 νύν δ., νύν ἀνηβήσαι πάλιν κάναπτερά
                                 απαντες εστύκαντι Πελλάνας δε δ.
               1076. τί δ. ποθ' ύμμε πολλά μυσίδδειν έπη;
            1070. Το δ. που υμμε πολλα μυσιοσείν επή;
1106. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δ. καλεῖν'
1108. χαῖρ', ὡ πασῶν ἀνδρειστάτη' δ. δὴ νυνί σε γενέσθαι
1219. οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. ΘΕ εἰ δὲ πάνυ δ. τοῦτο δρῶν,
5. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δ. σε πάνθ' ὄσ' αὐτίκα

    οὐ δ. μ' ἀκούειν ; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἀν μέλλης ὁρῶν.
    οὐδ ἀρ' ὀρῶν δ. μ'; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἀν ἀκούειν δέη.
    150. ἃ δ. ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
    μετουσίαν δ. τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

                              κεκρυφάλου δ, καὶ μίτρας. ΑΓ, ἡδὶ μὲν οὖν
ὑποδημάτων δ. ΑΓ, τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε,
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι' δ. γὰρ ἀνδράσιν
πιθανὰ πάντα, δ. δὲ ταύτης
             262.

1012. πισωνά πώντα, ο, δε ταυτής
543. διά τοῦτο τιλλομένην με δ, δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν ;
544. οὐ γάρ σε δ, δοῦναι δίκην ; ἥτις μόνη τέτληκας
1012. ὅτι δ, με γίγνεσθ' 'Ανδρομέδαν' πάντως δέ μοι
77. μέλλεις ἀνάγειν, εἶπερ γ' ἐκείθεν δ, σ' ἄγειν ;
1007. εἰ πρὸς τοῦτον δ, μ' ἀντιλέγειν' ἴνα μὴ φάσκη δ'

            1007. εἰ πρὸς τοῦτον δ. μ' ἀντιλέγειν ἵνα μὴ φάσκη δ' ἀπορεῖν με,
1056. πάνυ δὴ δ. χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. ἡν οὖν σὰ λέγης Λυκαβηττοὺς
1304. ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δ.
1368. ἵτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δ. καὶ τοῦτό με
123. δ. τὰς ἐτέρας πως κάγκαθεζομένας λαθεῖν.
35. δ. γὰρ τὸν ἄνδρ αὐτῆς λαθεῖν.
86. νὴ τὸν Δἱ', ὥστε δ. σε καταλαβεῖν ἔδρας
117. ἔτον πουελετήσημες ἀκεῖ δ. λέγειν.
    Erc. 23.
                                    όπως προμελετήσαιμεν άκει δ. λέγειν.
                                  ναθε δ. καθέλκειν τῷ πένητι μεν δοκεί, 
ὧν δ. σ' ἀποδείξαι:
                295.
                                    νῦν δή δ. σε πυκνήν φρένα καὶ φιλόσοφον εγείρειν
                                    έσται δυνατός διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δ.; πατέρας
                                    γαρ άπαντας
                                  πρότερον μέντοι δ. σε καθεύδειν καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δ. κοσμουμένας
                                  τὶ δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δ.; τὸ ταττόμενον γὰρ δ. ποιεῖν τὸν σώφρονα; ἡμᾶς μόνον δ. νὴ Δί. καὶ γὰρ οὶ θεοί:
               779. ἡμας μόνον δ. νὴ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί:
861. τὰ δυνατὰ γὰρ δ. τῷ πόλει ξυλλαμβάνειν
872. νὴ τὸν Δία δ γοῦν μηχανήματός τινος,
914. καὶ τἄλλ' οὐδέν με ταῦτα δ. λέγειν.
1008. νὴ τὴν 'Αφροδίτην, δ. γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
1013. ψήφισμα, καθ' ὅ σε δ. βαδίζειν ὡς ἔμέ.
1026. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δ. στροφῆς.
1090. ψήφισμα, βυνεῖν δ. με δ.αλελημμένον.
1098. ὧ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δ. σαπρὰν
76. ὧ κούτον δά. δ. κὰρ ἀς διεξ νεξ.
              1090. ψηφισμα, βινειν δ. με δ.αλελημμένου.
1098. ὧ τρισκακοδαίμων, εί γυναίκα δ. σαπράν
76. ἀκούετον δή. δ. γὰρ ὡς ἔοικέ με
232. αὕτη 'στὶν ἡν δ. χρημάτων σε τήμερον
256. ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἢ δ. παρόντ' ἀμύνειν.
400. οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δία. δ. γὰρ πρῶτα ΒΛ. τί;
477. οὐ δ. σχετλιάζειν καὶ Βοᾶν πρὶν ἀν μάθης.
482. τὸ γὰρ αὕτ', ἐἀν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δ. παθεῦν.
     П. 76.
```

δεί. Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δ. σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον 16. 11. 5/5. επι του τροχου γαρ ο. σ εκει στρερλουμενον
11. 1156. Έρμην παλιγκάπηλον ήμας δ. τρέφειν;
1209. ἐε τοῦπισθεν δ. γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας ἔπεσθαι.
Fr. 15. εἰς τὰς τριήρεις δ. μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.
53, 1. δ. διακοσίων δραχμῶν.
169, 1. ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν ὡς πάλαι δ.
189. εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῦν δ. σφαίραν καὶ στλεγγίδ' 406. ἀλλὰ συσπᾶσθαι δ. τὰς κοχώνας. 'δει. Εκ. 939. και μή 'δ. πρότερου διασποδήσαι δείγμα. Α. 989. τοῦ βίου έξέβαλε δ. τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν δείγμα. Α. 989. τοῦ βίου ἐξέβαλε δ. τάδε τὰ πτερά πρό των θυρῶν.
δείγματι. Ι. 979. ἐν τῷ δ. τῶν δικῶν
δεικνύς, Ν. 54. ἐγὰ δ΄ ἀν αὐτἢ θοἰμάτιον δ. τοδὶ
Ο. 51. ἀνω κέχηνεν ἀσπερεὶ δ. τί μοι:
Β. 912. 'Αχιλλέα τιν' ἡ Νιόβην, τὸ πρόσωπον σὐχὶ δ.,
δεικνῦσα. Θ. 499. ἀς ἡ γυνὴ δ. τάνδρὶ τοὕγκυκλον
δείκνοτι. Ο. 1080. εἶτα φνοῶν τὰς κίχλας δ. καὶ λυμαίνεται,
δείλαιον. Ν. 552. τοῦτον δ. κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
δείλαιος. Ι. 139. ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νὴ Δί', ΝΙ. οίμοι δ.
Ν. 12. ἀλλ' οὐ δύναμαι δ. εὕδειν δακνόμενος
709. ἀπόλλυμαι δ. ἐκ τοῦ σκίμπεδος
1473, διὰ τουτονὶ τὸν Δίνον. οίμοι δ., 1473. διά τουτονί τον Δίνον. οίμοι δ., 1473. διὰ τουτονὶ τὸν Δίνον. οἔμοι δ., 1504. οἵμοι τάλας, δ. ἀποπνιγήσομαι. Σ. 40. ἵστη βόειον δημόν. ΞΑ. οἵμοι δ. 165. ἀλλ' οὐχ έχεις οδόντας. ΦΙ. οἵμοι δ. 202. ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. ΣΩ. οἵμοι δ. 1150. καὶ στῆθὶ γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἵμοι δ. ΕΙ. 233. μέλλει θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν. ΤΡ. οἵμοι δ. Ο. 990. οὐκ εἰ θύραζ' ἐκ κόρακος; ΧΡ. οἵμοι δ. Εκ. 391. ἀλεκτρυὰν ἐφθέγγετ'. ΒΛ. οἵμοι δ. 1051. πρότερον καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΑ. οἵμοι δ. Π. 850. οἵμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δ.. 1051. πρότερον καθευσείν αυτών ; κεια, σιμός σε Π. 850. σίμοι κακοδαίμων, ώς ἀπόλωλα δ., δειλάκρα. Π. 973. σκώπτεις 'εγώ δὲ κατακέκνισμαι δ. δειλακρίων. ΕΙ. 193. ὧ δ., πῶς ἦλθες; ΤΡ, ὧ γλίσχρων ὁρᾶς Ο. 143. ὧ δ. σὰ τῶν κακῶν οίων ἐρᾶς. δειλίαν. Π. 207. εἶτ' ἀνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δ. δειλίαν. Π. 207. εἶτ' ἀνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δ. δειλίαν. Α. 1129. ἐνορῶ γέροντα δ. δευλού μενον. δειλίας. Α. 1129. ένορω γέροντα δ. φευξούμενον. 368. διώξομαί σε δ.
 δειλόν. Ι. 390. δ. εὐρήσεις: ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
 Ν. 1046. ὀτιὴ κάκιστόν ἐστι καὶ δ. ποιεῖ τὸν ἀνδρα. Ο. 1336. ούτως δρών σε δ. όντα καὶ βραδύν. 1477. λως δὲ δ. καὶ μέγα.
Θ. 836. εἰ δὲ δ. καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνη, δειλός. Α. 664. δ. καὶ λακαταπύγων. Ο. 1329. Μανῆς γάρ ἐστι δ.
 Β. 487. πῶς δ., ὅστις σπογγιὰν ἤτησά σε;
 489. κατέκειτ' ἀν ὑσφραινόμενος, εἴπερ δ. ἦν'
 500. εἰ δ. ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων. Εκ. 679. τους ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεί τις δ. γεγένηται, δειλότατε. Β. 486. ὧ δ. θεῶν σὰ κὰνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ; Π. 123. ἄληθες, ὧ δ. πάντων δαιμόνων; δειλότατον. Ν. 354. ὅτι δ. τοῦτον ἐώρουν, ἔλαφοι διὰ τοῦτ ἐγένοντο. Ο. 87. ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ἄ δ. σὰ θηρίον, Π. 439, σύτος, τί δράς; ἃ δ. σὐ θηρίον, δειλότατόν. Π. 203. δ. ξ σθ' ὁ πλοῦτος. Π.Λ. ἥιαστ', ἀλλά με δειμαίνοντας. Σ. 1042. ὤστ' ἀναπηδῶν δ. πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον. δείματα. Β. 688. εξισώσαι τοὺε πολίτας κάφελεῦν τὰ δ. δειμάτου. Β. 144. δεινότατα. ΔΙ. μή μ' έκπληττε μηδέ δ. δείν. Ν. 1032. δεινών δέ σοι βουλευμάτων έοικε δ. πρός αὐτόν, δειμάτου. Β. 144. δεινότατα. ΔΙ. μή μ' εκπληττε μηδε δ.'
δείν. Ν. 1032. δεινων δέ σοι βουλευμάτων ξοικε δ. πρός αὐτόν,
Θ. 940. κέλευε πρός τῆ σανίδι δ. τόν τοξότην,
943. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῆ βουλῆ σε δ.,
Β. 604. δ. δ' ἔοικεν, ώς ἀκούω

Fr. 157. ὅτφ δοκεῖ σοι δ. μάλιστα τῆ πόλει;
δείν'. Ο. 860. τουτὶ μὰ Δι' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δ. ἱδὰν,
Θ. 477. ξύνοιδ' ἐμαυτῆ πολλὰ δ.' ἐκεῖνο δ' οὖν
Β. 279. τὰ δ. ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙ. ώς οἰμώξεται.
925. ὁφρῶς ἔχοντα καὶ λόφους, δ. ἄττα μορμορωπὰ,
δεῖν'. ΕΙ. 879. οὖτος, τι περιγράφεις; ΟΙ. τὸ δ., εἰς Ἱσθμα
Θ. 621. τὸν δεῖνα; ποῖον; ΜΝ. ἔσθ' δ δ., δε καὶ ποτε
625. ἡ δ. ἔμοιγ'. οἶμοι τάλας.
Fr. 109, 1. καὶ μὴν τὸ δ., ἀκροκώλια δέ σοι τέτταρα
δεινά. Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δ. τάρα πείσομαι.
Α. 501. ἐγὼ δὲ λέξω δ. μὲν, δίκαια δὲ.
678. γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δ. πάσχομεν,
770. οὐ δ.; θὰσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας:
1079. οὐ δ. μὶ γ'εῖναὶ με μηδ' ἐν βυθῷ δυτήσομαι,
1018. δς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δ. κεκραγὼς

δεινά. Ν. 388. νη τον 'Απόλλω, καὶ δ. ποιεί γ' εύθύς μοι, καὶ δεινά. Ν. 388. νη τον 'Απόλλω, καὶ δ. ποιεῖ γ' εὐθύε μοι, καὶ τετάρακται
Ν. 389. χώσπερ βροντή τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δ. κέκραγεντος δ. 389. χώσπερ βροντή τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δ. κέκραγεντος δ. 389. χώσπερ βροντή δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆςτος δ. 341. εἶτα θυμαίνειν ἐφασκε· δ. γὰρ πεπονθέναι,
Σ. 417. ταῦτα δῆτ' οὐ δ. καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
441. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δ. τῷ γήρα κακά;
524. εἰπέ μοι, τί δ' ἡν, τὸ δ., τῷ διαίτη μὴ 'μμένης ;
1368. οὐ δ. τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Ο. 13. ἢ δ. κὰ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
648. ἀτὰρ τὸ δ. δεῦρ ἐπανάκρουσαι πάλεν,
1033. οὐ δ.; καὶ πέμπουσιν ήδη 'πισκόπους
1472. δ. πράγματ' εἴδομεν. 1472, δ. πράγματ' είδομεν. Λ. 571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δ. 608. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δ. πάσχειν ἔστ' ἐμέ; 626. δ. γάρ τοι τάσδε γ' ήδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν. 1098. ὧ πολυχαρίδα, δ. τὰν ἐπεπόνθεμες. Θ. 705, ταθτα δητ' οὐ δ. πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω; 706. δ. δήθ', ὅστις γ' έχει μου 'ξαρπάσας το παιδίον.
Β. 252. δ. τάρα πεισόμεσθα.
612. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δ. ΞΑ. καὶ μὴν νὴ Δία, κάνταῦθα δή τὰ δ. κινηθήσεται. 996. δ. γάρ κατηγόρηκεν.
1093. καὶ δ. ποιῶν κάθ' οἱ Κεραμῆς
Εκ. 400. οἱ δ. τολμῶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
812. δ. γε λέγεις. ΑΝ. Β. τἱ δεινόν; ὥσπερ οἰχ δρῶν
Π. 455. ἐπ' αὐτοφώρφ δ. δρῶντ' εἰλημμένω;
967. πέπουθα δ. καὶ παράνομ', ὧ φίλτατε Fr. 116; 4. δ. γὰρ ἔργα δρῶσαι δεῖνα. Α. 1149. ἀνατριβομένω τε τὸ δ. ΕΙ. 268. οὖτοε. ΚΥ. τὶ ἔστω; ΠΟ. οὐ φέρεις; ΚΥ. τὸ δ. γὰρ, Δ. 921. καίτοι, τὸ δ., ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
 926. καίτοι, τὸ δ., προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
 1168. τὸ δ. τοίνυν παράδοθ' ἡμῦν τουτονὶ
 620. τὸν δ. γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 621. τον δ.; ποίον; ΜΝ. έσθ' ὁ δείν', δε καί ποτε 622. τον δ. τον τοῦ δ. ΚΛ. ληρεῖν μοι δοκεῖε.
Β. 918. σάφ' ΐσθι. ΔΙ. κάμαντῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δ.; δεινάν. Ν. 967. ή Παλλάδα περσέπολιν δ., ή Τηλέπορών τε βόαμα, Β. 1336. φρικώδη δ. ὄψιν, δεινάς. ΕΙ. 753. διαβάς βυρσῶν δσμὰς δ. κὰπειλὰς βορβοροδείνας. Ε. 763. οιαβας ρυροων οσμας ο. καπεικάς βορβορο-θύμους.
Ο. 1239. δ., όπως μή σου γένος πανώλεθρον
δεινή. Ν. 243. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἰππικὴ, δ. φαγεῖν.
Εκ. 245. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὧ μέλ', ἦσθα δ. καὶ σοφή.
Fr. 719. μέλαινα δ. γλώσσα Βρεττία παρῆν.
δεινήν. Λ. 1109. δ., ἀγαθὴν, φαύλην, σεμιὴν, ἀγανὴν, * * πολύπειρου δεινής. Σ. 650. χαλεπόν μέν καὶ δ. γνώμης καὶ μείζονος ἢ "πὶ τρυγφδοίς,
Β. 816. ἀντιτέχνου τότε δὴ μανίας ὑπὸ δ.
δεινοίς. Εκ. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δ. ἀνδρειόταται δεινοις. Επ. 519. εν τω θορυβω και τοις δ. ανδρεισταται γεγένησθε. δεινόν. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαί τι δ. ἔργον καὶ μέγα. Α. 315. τοῦτο τοῦπος δ. ἡδη καὶ ταραξικάρδιον, 352. δ. γὰρ οῦτως ὀμφακίαν πεφυκέναι 1070. ὥσπερ τι δ. ἀγγελῶν ἐπείγεται. 1183. πρὸς ταῖς πέτραισι δ. ἔξηύδα μέλος: I. 810. οῦκουν δ. ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἔμὲ καὶ διαβάλλειν 820. οὕκουν ταυτὶ δ. ἀκούειν, ὧ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου, 875. οὐ δ. οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι, 878. οὔκουν σε δήτα ταῦτα δ. ἐστι πρωκτοτηρεῖν, 1305. ταῖς δὲ δόξαι δ. εἶναι τοῦτο κοὺκ ἀνασχετὸν, Ν. 1313. εἶναι τὸν υἰὸν δ. οἰ Ν. 1318, είναι τόν υίον δ. οί
Σ. 26. οὐδὲν γὰρ ἔσται δ. οὐ μὰ τοὺς θεούς.
27. δ. γε τοὕστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὰν ὅπλα.
426. τοῦτο μέντοι δ. ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα:
834. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δ. ἡ φιλοχωρία.
ΕΙ. 403. καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δ. καὶ μέγα,
491. οὕκουν δ. * * * * 608. πρίν παθείν τι δ., αύτος εξέφλεξε την πόλιν, 608. πρίν παθείν τι δ., αύτος εξεφλεξε την πόλ.

Ο. 27. οὐ δ. οὖν δῆτ' ἐστιν ήμας δεομένους

63. οὕτως τι δ. οὐδὲ κάλλιον λέγειν;

1012. τί δ' ἐστὶ δ.; ΠΕ. ώσπερ ἐν Λακεδαίμονι

1175. ὧ δ. ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.

1269. δ. γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς

1747. δ. τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

Λ. 296. ὡς δ., ὧνας Ἡράκλεις,

366. τί δ' ἡν αποδὸ τοῦς κονδύλους τι μ' ἐσκόσ. 366. τί δ', ἡν σποδώ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δ.

δεινόν. Λ. 494. ὑμεῖς ταμιεὕσετε τἀργύριον; ΑΥ. τί δὲ δ. τοῦτο | δείξουσ'. Ο. 599. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δ. οῦς οἰ πρότερον νομίζεις; Λ. 499. ως σωθήσει, κάν μη βούλη. ΠΡ. δ. γε λέγεις. ΛΥ. άγανακτείς. 529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δ. γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε. ΔΥ. σιώπα. 587. ούκουν δ. ταυτί ταύτας βαβδίζειν και τολυπεύειν. 712. τί δ' έστι δ.: φράζε ταις σαυτής φίλαις. Θ. 581. ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δ. καὶ μέγα. 597. το πράγμα τουτί δ. είσαγγέλλεται. Β. 289. ποιόν τι; ΕΑ. δ. παντοδαπόν γοῦν γίγνεται. 593. καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δ., 595. και βλέπειν αυθις το δ.,
680. δ. ἐπιβρέμεται
814. ἢ που δ. ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἔξει,
823. δ. ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει
Εκ. 115. οὐκ οἶδα· δ. δ΄ ἐστὶν ἡ μὴ ἡ μπειρία.
465. ἐκεῖνο δ. τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
645. ἡ Λευκολόφας, πάππαν με καλοῖ τοῦτ' ἤδη δ. ἀκοῦσαι.
650. ὥστ' οὐχὶ δέος μἡ σε φιλήση. ΒΛ. δ. μέντἄν ἐπεπόνθη. έπεπόνθη.

812. δεινά γε λέγειε. ΑΝ. Β. τί δ.; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν Π. 329. δ. γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα δεινός. Α. 429. χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δ. λέγειν. Α. 964. ὁ δ., ὁ ταλαύρινος, δε τὴν Γοργόνα Σ. 1091. ἄρα δ. ἢ τόθ' ὥστε πώντα μὴ δεδοικέναι, ΕΙ. 241. ὁ δ., ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῦν σκελοῖν; Β. 968. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δ. ἐς τὰ πώντα, Εκ. 364. τὶς τῶν καταπρώκτων δ. ἐστι τὴν τέχνην; δεινότατ'. Λ. 339. δ. ἀπειλοῦντας ἐπῶν, δεινότατα. Σ. 908. ἀνδρες δικασταί. τουτονί. δ. γὰρ δεινότατα. Σ. 908. άνδρες δικασταί, τουτονί. δ. γάρ δεινότατα. Σ. 908. ἄνδρες δικασταὶ, τουτονί. δ. γὰρ Ο. 1171. τί το πράγμα τουτί; ΑΓ. Β. δ. πεπόνθαμεν. 1225. δ. γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ, Β. 144. δ. ΔΙ. μἡ μ' ἐκπληττε μηδὲ δειμάτου Π. 429. ἄληθες; οὐ γὰρ δ. δεδράκατον, 1112. ἡμᾶς; ΕΡ. ὁτιὴ δ. πάντων πραγμάτων δεινόταται. Σ. 1032.) οῦ δ. μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ΕΙ. 755. Ελαμπον, δεινοτάτοιν. Β. 880. δ. στομάτοιν πορίσασθαι δεινότατον. Θ. 478. δ., ὅτε νύμφη μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας, Εκ. 471. τὸ πρὸς βίαν δ. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τὴ πόλει Π. 445. καὶ μὴν λέγω, δ. ἔργον παρὰ πολὺ δεινότατόν. Ο. 514. δ δὲ δ. γ' ἐστὶν ἀπάντων, δ Ζεὺς γὰρ δ νῦν βασιλεύων βασιλεύων δεινότατος. Ο. 834. ὅσπερ λέγεται δ. εἶναι πανταχοῦ δεινοτάτους. Εκ. 113. πλεῖστα σποδοῦνται, δ. εἶναι λέγειν δεινότερα. Β. 254. δ. δ' ἔγωγ', ἐλαύνων Θ. 436. οὐδὲ δ. λεγούσης. δεινοτέρα. Επ. 516, οὐδεμᾶ γὰρ δ. σου ξυμμίξασ' οίδα γυναικί. δεινότερον. Σ. 551. ἡ τρυφερώτερον, ἡ δ. ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος; Εκ. 646. πολύ μέντοι δ. τούτου τοῦ πράγματός έστι. ΒΑ. τὸ ποιον; δεινώ. Λ. 959. έν δ. γ', ὧ δύστηνε, κακῷ δεινών. Ν. 1032. δ. δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν, ΕΙ. 920. δ. ἀπαλλάξας πόνων Λ. 967. ὧ Ζεῦ, δ. ἀντισπασμῶν. δεινώς. Ο. 1442. δ. γέ μου τὸ μειράκιον Δυτρέφης Λ. 1079. δ. τεθερμῶσθοί γε χεῖρον φαίνεται. δείξας. Α. 642. καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δ., ὡς δημοκρατοῦνται. Fr. 558. αὐτός δ. ἐν θ΄ ἀρμονίαις χιάζων ἡ σιφνιάζων. δείξατε. Ι. 1330. δ. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῶν καὶ τῆς γῆς τῆσδε δείξατε. 1. 1330. δ. τον της Ελλάδος ήμω και της γης τησός μόναρχον.
δείξει. Λ. 375. τούμον σὰ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τοὕργον τάχ' αὐτὰ δ.
Θ. 673. δ. τ' ήδη
Β. 1261. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δ. δὴ τάχα.
Εκ. 933. δ. γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
936. δ. τάχ' αὐτὰς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
δείξειαν. Ν. 974. τοὺς παίδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δ. ἀπηνέςβείξειε Ες. 97. ἀμαβαλλομένη δ. τὰν Φορμίσμον. οείξεια. Ν. 974. τους παιοας, οπως τοις εξωσεν μησεν ο, απηνες δείξειε. Εκ. 97. ἀναβαλλομένη δ. τον Φορμίσιον. δείξειν. Σ. 994. δ. ἐοικεν· ἐκπέφειγας, ὢ Λάβης. δείξεις. Β. 1205. Ιδοῦ, σὸ δ.; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν. δείξετον. Ν. 949. νῦν δ. τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι δείξον. Ι. 334. νῦν δ. ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι. Ν. 182. καὶ δ. ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη. 324. ἡσυχῆ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δ. ΣΩ. χωροῦσ' αὐται πάνυ πολλαί, 889. χώρει δευρί, δ. σαυτόν Λ. 1028. ἐκσκάλευσον αὐτό, κἆτα δ. ἄφελοῦσά μοι Β. 400. πρὸς τὴν θεὸν καὶ δ. ὡς

κατέθεντο δείξω. Ο. 1045. πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δ. νόμους. Β. 1204. ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δ. δ΄ αὐτίκα. Π. 780. δ. τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι δείπνα. Fr. 413, 1. τί πρός τὰ Λυδών δ. καὶ τὰ Θετταλών; δειπνεί. Εκ. 683. εἰδώς ὁ λαχών ἀπίη χαίρων ἐν ὁποίω γράμματι δ. δειπνείν. Α. 1088. άλλ' έγκόνει δ. κατακωλύεις πάλαι. 1. 766. ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δ. ἐν τῷ πρυτανείω:
Ο. 495. κάρτι καθεῦδον: καὶ πρὶν δ. τοὺς ἄλλους, οὖτος ἄρ' ἦσε,
Β. 107. δ. με δίδασκε. ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
1478. τὸ πνεῖν δὲ δ., τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον; Fr. 125, 2. ήνίκα γε τοὺς νεωτέρους δ. χρεών. δειπνεῖς. Εκ. 988. ἀλλ' οὐδὶ δ. κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον. δειπνής. Ι. 1031. δε κέρκφ σαίνων σ', όπόταν δ., επιτηρών, δειπνήσει. Εκ. 688. μή 'ξελκυσθή καθ' δ δ., τούτους απελώσιν ἄπαντες. δειπνήσειν. Ο. 464. κατά χειρός ύδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δ. οειπνήσειν. Ο. 404. κατα χειρος υοωρ φερετω ταχυ τις. ΧΟ. ο. μέλλομεν, ή τί; δειπνήσεις. ΕΙ. 1084. ούποτε δ. έτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείω, δειπνήσετε Εκ. 837. φράση καθ' έκαστον άνδρ' ὅποι δ. δειπνήσετον. Π. 890. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δ. δειπνήσομεν. Εκ. 1180. δ., εὐοῖ, εὐαὶ, δειπνήσοντα. Εκ. 876. ὁμόσ' ἐστὶ δ. κοῦ μελλητέον. δειπνήσοντας. Εκ. 685. τὴν βασίλειον δ, τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν σειπνησοντας. Εκ. 680. την βασιλείον δ. το δε θητ' ες την παρά ταύτην, δειπνήσων. Εκ. 860. βαδιεί δε δ. διμως; ΑΝ. Β. τί γὰρ πάθω; Fr. 266. χωρεί δ΄ άκλητος ἀεὶ δ; οὐ γὰρ ἄκανθαι. δειπνήτε. Ο. 1113. ἡν δέ που δ., πρηγορῶνας ὑμῖν πέμψομεν, δειπνητικῶς. Α. 1016. κομμῶς τε καὶ δ. δειπνήτικῶς. Κ. 407. οὐδ' ίσως ἀντέλεγες τούτω τῷ δ. οὐ γὰρ ἄκανθαι. άκανθαι. δείπνον. Α. 988. * * * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δ. ἄμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεί, Α. 1085. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστιν; ΚΗ. ἐπὶ δ. ταχὺ Α. 1085. Δικαίσπολι. ΔΙ. τι εστιν; ΚΗ. επί (1137. τὸ δ., ὧ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
1142. αἴρου τὸ δ. συμποτικὰ τὰ πράγματα.
Ν. 175. ἐχθὲς δὲ γ' ἡμὰν δ. οὐκ ῆν ἐσπέρας.
Σ. 60. οὕθ' Ἡρακλῆς τὸ δ. ἐξαπατώμενος,
311. ὁπόθεν γε δ. ἔσται.
1005. ἐπὶ δ., ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
1250. ὅπως δ' ἐπὶ δ. ἐς Φιλοκτήμονος ἵμεν. 1251. παί παί, τὸ δ., Χρυσέ, συσκεύαζε νών, ΕΙ. 1192, ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δ. ἦλθ' ἐs τοὺs γάμους.
 1208. ἐπὶ δ. ὡς τάχιστα: καὶ γὰρ οὐτοσὶ
 Θ. 1027. ὁλοὸν, ἄφιλον ἐκρέμασεν κόραξι δ. Εκ. 425. δ. παρέχειν απασιν, ή κλάειν μακρά, 652. όταν ή δεκάπουν το στοιχείον, λιπαρώς χωρείν έπὶ δ. 675. ώστε βαδίζειν εls άλλήλους. ΒΛ. τὸ δὲ δ. ποῦ παραθήσεις; 856. ἐπὶ δ. ΑΝ. Α. οὐ δητ', ήν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνη̂, 1128. μάλισθ' ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δ. ἔγχεται. 1135. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δ. ἔρχομαι. 1147. τὸ δ. αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον 1149. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δ. ἤδη ἀπείξομαι, 1165. ἐπὶ τὸ δ. ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε Π. 596. τούς μέν έχοντας καὶ πλουτούντας δ. κατά μῆν' ἀποπέμπειν, Fr. 564. ἐπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δ.'
δεῖπνόν. Α. 1096. σύγκλειε, καὶ δ. τις ἐνσκευαζέτω.
δείπνου. Α. 1112. ἀλλ' ἡ πρὸ δ. τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
Ν. 618. ἡνίκ' ἀν ψευσθῶσι δ., κὰπίωσιν οἴκαδε Σ. 1401. Αίσωπον ἀπὸ δ. βαδίζονθ' ἐσπέρας ΕΙ. 839. οἱ καόμενοι θέουσιν; ΤΡ. ἀπὸ δ. τινὲς Εκ. 627. ἀπὸ τοῦ δ. καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοίσιν δημοσίοισιν 694. προσπίπτουσα τοις άπὸ δ. δειπνούμεν. Σ. 1217. δ. ἀπονενίμμεθ' ήδη σπένδομεν. δειπνούντ', Ν. 981. οὐδ' ἀν ἐλέσθαι δ. ἐξῆν κεφάλαιον τῆς δειπνοῦντ'. Ν. 981. οὐδ' ἄν ἐλέσθαι δ. ἐξην κεφάλαιον τής ράφανίδος,
δειπνοῦντα. Σ. 1269. δ. μετὰ Λεωγόρου.
δειπνοῦντος. Ι. 60. δ. ἐστῶς ἀποσοβεῖ τοὺς ρήτορας.
δειπνῶσ'. Εκ. 680. ἴνα μὴ δ. αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. νὴ τὸν 'Απόλλω χάριέν γε.
δειπνῶσιν. Εκ. 687. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ ΔΙ', ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ δ. ΒΛ. ὅτφ δὲ τὸ γράμμα
δεῖρε. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δ., κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
δείστας. Σ. 109. ψήφων δὲ δ. μὴ δεηθείη ποτὲ. δείσας. Σ. 109. ψήφων δε δ. μή δεηθείη ποτέ,
Σ. 1036. τοιούτον ίδων τέρας ου φησιν δ. καταδωροδοκήσαι,
Ο. 88. δ. ἀφήκας τὸν κολοιόν; ΕΥ. εἰπέ μοι,

δείσας. Β. 308. δδί δέ δ. ὑπερεπυρρίασέ μου. Π. 708. δ., ἐκείνος δ' ἐν κόκλφ τὰ νοσήματα δείσασα. Β. 484. ἐνταϊθ' έχεις τὴν καρδίαν; ΔΙ. δ. γὰρ δείσασαί. Β. 565. τὴ Δία, τάλαινα, ΠΑΝ. Β. νὰ δὲ δ. γέ που δείσης. Σ. 387. οὐδὲν πείσει' μηδὲν δ. ἀλλ' ὧ βέλτιστε, καθίει Εκ. 586. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομείν μὴ δ. τοῦτο γὰρ ημίν 621. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ δ., ούχὶ μαχούνται. Β.Α. περί του; Π.Υ. υαρρεί, μη ο., ούχὶ μαχούνται. 8είσητον. Β. 1117. μηδὲν οὖν δ., άλλὰ δείσθαι. Ο. 1417. δ. δ΄ ξοικεν οὐκ ὐλίγων χελιδόνων. 8είσθον. Π. 532. πορ' ἐμοῦ δ' ἐστιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δ. έγω γάρ δείσωσ'. Σ. 715. άλλ' δπόταν μέν δ. αίτοι, την Εύβοιαν διδύασιν δείται. A. 632. αποκρίνεσθαι δ. νυνί πρός 'Αθηναίους μεταδείται. Α. 632. άποκρινεσθαι δ. νυνι προς Αθηναιονι Βούλους.
Α. 1057. δ. παρά τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνφ.
Σ. 264. δ. δὲ καὶ τῶν καρκίμων ἄττα μή 'στι πρῷα
Ο. 74. δ. γὰρ δρεις καὶ διακόνου τινός;
1375. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δ. πτερῶν.
Α. 1051. εί τις ἀργυρίδιον δ.
Εκ. 577. ρος δέ δ. γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευδεῖταί. Α. 1059. τὸ δέημα τῆς νύμφης, δ δ. μου σφόδρα,
δίκ'. Σ. 1391. άρτους δ, δβολῶν κὰπιθήκην τέτταρας.
ΕΙ 990. τοία καὶ δ. ἔτη: ΕΙ. 990. τρία καὶ δ. έτη δέκα. Α. 710. άλλά κατεπάλαισεν ἃν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δ., Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας έχοντ' εὖ οἶδα δ. τάλαντα. Θ. 741. τουτὶ τεκεῖν ψής; ΓΥ. Ζ. καὶ δ. μῆνας αὐτ' ἐγὼ 876. ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας έτη δ. Εκ. 178. χρηστός γένηται, δ. πονηρός γίγνεται. Π. 737. και πρίν σε κοτύλας έκπιειν οίνου δ. δεκάμνφ. ΕΙ. 1224. τί δαί δ. τῷδε θώρακος κύτει ΕΙ. 1235. έπειτ' έπὶ δ. χεσεί καθήμενος; δεκάπαλαί. Ι. 1154. έγω δὲ δ. γε καὶ δωδεκάπαλαι δεκάπουν. Εκ. 652. δταν ή δ. τὸ στοιχείον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δ. δεκατάλαντος. Γr. 264. λίθος δ. δεκατεύεις. Fr. 392. ελλιμενίζεις ή δ. δεκάτη. Σ. 664. οὐδ' ή δ. των προσιόντων ήμιν άρ' εγίγνεθ' δ δεκάτην. Ο. 494. ές δ. γάρ ποτε παιδαρίου κληθείς ὑπέπινον ἐν αστει, Ο. 922. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δ. ταύτης ἐγὼ, δεκέτεις. Α. 191. συ δ΄ άλλα τασδί τας δ. γευσαι λαβών. δεκέτις. Α. 643. εἶτ' άλετρὶς ἢ δ. οῦσα τὰρχηγέτι δελεάσμασιν. Ι. 789. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τού-TON B. elles. δέλτα. Λ. 151. γυμναί παρίοιμεν, δ. παρατετιλμέναι, δέλτοι. Θ. 778. άγε δὴ πινάκων ξεστῶν δ., δελφάκιον. Λ. 1060. κάστιν έτνος τι, καὶ δ. ἦν τί μοι, Θ. 237. οίμοι κακοδαίμων, δ. γενήσομαι. δελφακίων. Fr. 5. καὶ δ. ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερύεντα. δέλφακος. Fr. 302, 6. ούδε σχαδόνες, οὐδ' ήτριαΐον δ., Fr. 421, 4. σπληνός, ή νήστιν, ή δ. όπωρινής δελφακουμένα. Α. 786. νέα γάρ έστιν. άλλὰ δ. δελφίνας. Ι. 762. τοὺς δ. μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου, δελφίνων. Ι. 560. δ. μεδέων, Σουνιάρατε, δελφίς. Β. 1317. ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δ. Δελφίσιν. Ν. 605. Βάκχαις Δ. ἐμπρέπων, Δελφίσιν. Ν. 605, Βακχαις Δ, εμπρέπων, Δελφοί. Σ. 1446. Αἴσαπον οἱ Δ. ποτ' ΒΔ. δλίγον μοι μέλει. Ο. 716. ἐσμὲν δ' ὑμῖν 'Αμμων, Δ., Δωδώνη, Φοῖβος 'Απόλλων. Δελφούς. Σ. 159. μαντευσμένω μοῦχρησεν ἐν Δ. ποτὲ, Δελφούς. Ο. 618. ὁ νεὼς ἐσται· κοὺκ ἐς Δ. Δελφῶν. Fr. 551, 1. ἀλλ' ὧ Δ. πλείστας ἀκονῶν δέμας. Fr. 128, 4. τερον δ. οὐδένα κόσμον. δένδρεσί. Ο. 1066, δ. τ' ἐφεζύμενα καρπῦν ἀποβόσκεται· δενδροκόμους. Ν. 280. δ., ίνα δένδρον. Ο. 1. όρθην κελεύεις, η τὸ δ. φαίνεται; Ο. 617. τῶν ὀρνίθων δ. ἐλάας 1473. ἔστι γὰρ δ. πεφυκὸς δέξαι. Σ. 876. δ. τελετήν καινήν, ωναξ, ήν τῷ πατρί καινοτομοῦμεν· ΕΙ. 977. δ. θυσίαν την ημετέραν. 978. δ. δήτ', ὧ πολυτιμήτη,
Λ. 204. τὰ σφάγια δ. ταῖς γιναιξὶν εὐμενής,
603. καὶ ταυτασὶ δ, παρ' ἐμοῦ.
δίξαιτο. Θ. 872. ὅστις ξένους δ, ποντίφ σάλφ

δεξάμεναι. Ν. 274, ὑπακούσατε δ. θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι

χαρείσαι,

δεξάμεναι. Θ. 101. Γεράν χθονίαις δ. δεξαμέναι. Θ. 101. Ιεράν χθονίαις δ, δέξασθε. Θ. 779. δ. σμίλης διλκούς, δέξασθε Ν. 1103. πρός τῶν θεῶν δ. μου Θ. 282. ἀλλ' ἄ περικαλλή Θεσμοφόρω, δ. με Π. 1147. ἀλλὰ ξύνοικον πρός θεῶν δ. με, δέξει. Σ. 1222. τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δ. καλῶς, Σ. 1225. ἄδω δὲ πρῶτος 'Αρμοδίου' δ. δὲ σύ. Π. 794. εἰτ' οἰχὶ δ. δῆτα τὰ καταχύσματα; δέξεται. Σ. 1223. άληθες; ώς ούδελς Διακρίων δ. ΕΙ. 144. λιμήν δε τίς σε δ. φορούμενον; Ο. 350. ούτε πολιον πέλαγος έστιν ό τι δ. 395. ὁ Κεραμεικός δ. νώ.
δεξιά. Ν. 852. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δ.
Β. 1114. βιβλίον τ' ἔχων ἔκαστος μανθάνει τὰ δ.
δεξιά. Ν. 734. οὐδέν γε πλήν ἢ τὸ πέος ἐν τῷ δ.
Β. 1402. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δ. ξύλον. Β. 1402. σιδηροβριθές τ΄ έλαβε δ. ξύλον.
Εκ. 50. έχουσαν έν τῆ δ τὴν λαμπάδα,
δεξιαί. Β. 762. ἀπό τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δ΄,
δεξιάν. Ν. 81. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δ.
Ο. 1568. οὐ μεταβαλεῖς θοὶμάτιον ὧδ΄ ἐπὶ δ.
Θ. 221. κάθιζε΄ φύσα τὴν γνάθον τὴν δ.
Β. 754. ὧ Φοῖβ΄ Απολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δ.,
789. ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δ.,
δεξιάς. Ν. 548. οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δ.:
δεξιάς. Ι. 639. ἐκ δ. ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ. δεξιάς. Ν. 548. ούδεν άλλήλαισαν όμοιας και πάσας δ δεξιάς. Ι. 639. ἐκ δ. ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ. Σ. 1237. άδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δ., Θ. 936. ὧ πρύτανι, πρός τῆς δ., ῆνπερ φιλείς Εκ. 488. τάκ δ., μὴ ξυμφορά γενήσεται τὸ πράγμα. Δεξίθεσς. Α. 14. Δ. εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιώτιον. Δεξίνικος. Π. 800. εὖ πάνυ λέγμεν ἀναλ. ούνοσὶ δεξιοί. Σ. 1304. λόχου διαλλάξουν καινάς δ. Δεξινικός. Π. 500. ευ παιν λεγεις ως Δ. ον ου. δεξιοί. Σ. 1394. λόγοι διαλλάξουσιν αυτά δ. Β. 1370. ἐπίπονοί γ' οἱ δ. δεξιοῖς. Ν. 1399. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δ. διμλεῖν, δεξιοίν. Ι. 96. τὸν νοῦν ἴν' ἀρδω καὶ λέγω τι δ. Ι. 114. [τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δ.] 174. τον δ., τον δ' έτερον ές Καλχηδόνα. 174. τον δ., τον δ΄ έτερον ἐς Καλχηδόνα.
233. γνωσθήσεται το γάρ θέατρον δ.
243. ἄ Παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρός τὸ δ. κέρας;
Ν. 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δ. ἄνδρα,
757. εὖ γ'. ἀλλ' ἔτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δ.,
1111. ἀμέλει, κοιμεῖ τοῦτον σοφιστὴν δ.
Σ. 812. ῥοφεῖν ἐὰν δέη τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δ.
ΕΙ. 332. τὸ σκέλος βύβαντες ήδη λήγομεν τὸ δ.
1096. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' "Ομηρος δ. εἶπεν'
Ο. 353. ποῦ 'αθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δ. κέρας.
δεξιός. Α. 629. οῦπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δ.
ἐστιν' EGTIV' Ι. 228. καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δ., Ν. 428. ήμας τιρών και θανμάζων και ζητών δ. είναι. Σ. 1265. πολλάκις δή 'δοξ' έμαντῷ δ. πεφυκέναι, 1315. ούτος δὲ διεμύλλαινεν ώς δὴ δ. ΕΙ. 190. Τρυγαίος 'Αθμονεύς, ἀμπελουργός δ., δεξιότητος. Ι. 719. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δ. τῆς ἐμῆς Σ. 1059. δζήσει δ. Β. 1009, δ. καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν δεξιοῦ. Β. 71. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δ. Β. 540. δ. πρὸς ἀνδρός ἐστι Β. 540. δ. πρὸς ἀνδρός ἐστι
1121. πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δ.
δεξιούς. Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δ.
Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκῶν προδώσω τοὺς δ.
834. καὶ μηδὲν εἶπης φλαῦρον ἄνδρας δ.
Π. 387. ἔγωγε καὶ τοὺς δ. καὶ σώφρονας
δεξιῶν. Σ. 1175. ἀνδρῶν παρύντων πολυμαθῶν καὶ δ.;
δεξιῶς. Ι. 1377. σοφός γ' ὁ Φαίας, δ. τ' οὐκ ἀπέθανε.
Σ. 1345. ὀρᾶς ἐγὰ σ' ὡς δ. ὑφειλόμην
ΕΙ. 1230. ὡδὶ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δ.;
Θ. 9. πῶς μοι παρανεῖς: δ. μέντοι λέγεις. Θ. 9. πῶς μοι παρανεῖς ; δ. μέντοι λέγεις. Εκ. 241. εὖ γ', ὤ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δ. δεξιώτατα. Ν. 148. πῶς δῆτα τοῦτ ἐμέτρησε; ΜΑ. δ. δεξιώτατον. Ι. 421. ὧ δ. κρέας, σοφῶς γε προὐνοήσω. δεξιώτατος. Ι. 753. οίκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστι δ., Εκ. 408. μετά τοῦτον Εὐαίων ὁ δ. δεξιώτερον. Σ. 65. ύμῶν μέν αὐτῶν οὐχὶ δ., δέξομαι. Ο. 1312. ἐγὰ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δ. δέοι. ΕΙ. 926. βοί; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δ. Α. 1132. εἴποιμ' ἀν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δ.; δεοίμην. Β. 110. τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δε, οἶσι σὰ δέομ. Σ. 1426. σὰ λέγε. δικῶν γὰρ οὰ δ. οὐδὲ πραγμάτων. Λ. 927. ἀλλ' οὰ δ. οὐδὲν ἔγωγε. ΜΤ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ. δέομαι. Ν. 429. ἄ δέσποιναι, δ. τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν Ο. 1424. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δ. πτερὰ λαβῶν

δέομαι. Λ. 501. σωστέον, ὧ τᾶν. ΠΡ. κεί μή δ.; ΛΥ. τοῦδ' οὔνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον 934. μὰ Δ΄ οὐ δ. 'γωγ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι. Β. 44. ὧ δαιμόνιε, πρόσελθε΄ δ. γάρ τί σου. Β. 44. ὧ δαιμόνιε, πρόσελθε΄ δ. γάρ τί σου. 71. τί βουλόμενος; ΔΙ. δ. ποιητοῦ δεξιοῦ. δέομαί. Α. 448. ἀτὰρ δ. γε πτωχικοῦ βακτηρίου. δεόμαί. ΕΙ. 474. οὐδὲν δ., ἄνθρωπε, τῆς αῆς μορμόνος. δεόμεθα. Ι. 673 οὐ δ. σπονδῶν ὁ πόλεμος ἐρπέτω. Σ. 857. ὅσων δ., πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας. Α. 1164. ἄσπερ πάλαι δ. καὶ βλιμάδδομες. δεόμενοι. Ο. 1306. πτερῶν δ. καὶ τρόπων γαμψωνύχων Π. 664. ἦσαν δέ τινες κάλλοι δ. τοῦ θεοῦ; δεομένοις. Εκ. 415. ἡν γὰρ παρέχωσι τοῖς δ. οἱ κναφῆς Π. 830. λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δ. τῶν φίλων, δεόμενον. Α. 1157. δ. ἡ δ΄ ἀπτημένη δεόμενον. Α. 1157. δ., ή δ΄ ώπτημένη Εκ. 412. δράτε μέν με δ. σωτηρίας δεόμενος. Α. 451. πολλών δ. σκευαρίων νῦν δή γενοῦ δεόμενος. Α. 451. πολλῶν δ. σκευαρίων νῦν δὴ γενοῦ Ο. 1557. δ. ψυχὴν Ιδεῖν, ἡ Λ. 875. οὐ γὰρ δ. οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἔμέ. 876. ἐγὰ οὐ δ.; ἐπιτετριμμένος μὲν οῦν. Εκ. 935. δ. οὐδέν. ΓΡ. Α. νὴ Δί', ὧ φθίνυλλα σύ. 978. τοῦ δαὶ δ. δαδ' ἔχων ἐλήλυθας; Π. 54. καὶ τοῦ δ. ἦλθε μετὰ νῷν ἔνθαδὶ, Fr. 510, 1. πλὴν εῖ τις πρίαιτο δ. δεομένους. Ο. 27. οὐ δεινὸν οῦν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δ. Π. 835. εὐηργέτησα δ. ἔξειν φίλους δεομένων. Ο. 112. πράγους δὲ δὴ τοῦ δ. δεῦρ' ἤλθετον; δεομένων. Α. 538. κοὺκ ἤθέλομεν ἡμεῖς δ. πολλάκις. δεομένων. Α. 538. κουκ ήθέλομεν ήμεις δ. πολλάκις. Ο. 47. τον έποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δ., δέον. Ν. 859. ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δ. ἀπώλεσα. Ν. 988. ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δ. αὐτοὺς Α. 422. κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δ.,
 1237. ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δ.,
 δέοντα. ΕΙ. 764. παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὰν τὰ δ. δέοντι. ΕΙ. 272. ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κὰν δ. τῆ πόλει. δέοντος. Α. 57. άπαντα δρώσας του δ. ύστερον. δέος. Εκ. 650. ὥστ' ουχί δ. μή σε φιλήση. ΒΑ. δεινόν μένταν δέος. Εκ. 650. ωστ ουχί ο. μη σε φιληση. Επ. σείνον μεν ἐπεπόνθη.
δέους. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δ. δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
Α. 581. ὑπὸ τοῦ δ. γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ.
Ι. 231. ὑπὸ τοῦ δ. γὰρ αὐτὸν οὐδείς ἡθελε
ΕΙ. 933. ὑπὸ τοῦ δ. λέγωσ' Ἰωνικῶς ὀἰ,
Ο. 87. ὑπὸ τοῦ δ. ΠΕ. Ϫ δειλότατον πὸ θηρίον,
Εκ. 1062. ὑπὸ τοῦ δ. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ' ἔνδον χεσεῖ.
Π. 693. ὑπὸ τοῦ δ. βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
δεούσας. Γι. 79, 2. κοτύλης δ. οἴκαδ' ἀπολογίζεται.
δεούσαν. Fr. Μ. Ηρω. 7. δβολῶν δ. τεττάρων καὶ τῆς φορῶς δεούσας, Ετ. 79, 2. κοτύλης δ. οίκαδ άπολογίζεται. δεούσων, Ετ. Μ. Ηρω. 7. όβολων δ. τεττάρων και της φοράς, δεπάεσσιν. ΕΙ. 1093. ἔσπενδον δ. ἐγὰ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον. δέρειν. Σ. 485. ἡ δέδοκταί μοι δέρεσθαι και δ. δι ἡμέρας. Λ. 158. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δ. δεδαρμένην. δέρεσθαι. Σ. 485. ἡ δέδοκταί μοι δ. καὶ δέρειν δι ἡμέρας. Δερκέτου. Α. 1028. ἀλλ' εἴ τι κήδει Δ. Φυλασίου, δέρκομαι. Θ. 700. ῷ πότνιαι Μοίραι, τί τόδε δ. Β. 1337. φόνια φόνια δ., Δερκύλον. Σ. 78. ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δ. δέρμ'. ΕΙ. 746. ἄ κακόδαιμον, τί τὸ δ. ἔπαθες; μῶν ὑστρεχὶς εἰσέβαλέν σοι δέρμα. Ι. 29. ότι) τὸ δ. δεφομένων ἀπέρχεται.

Ι. 316. ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δ. μοχθηροῦ βοὸς
Ν. 1395. τὸ δ. τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἀν
Θ. 758. τουτὶ τὸ δ. τῆς ἱερεἰας γίγνεται.
Β. 528. κατάθου τὸ δ. ΕΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
δέρματι. Ι. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νὴ Δί΄ πλήν γε περὶ τῷ δ.
δέρματος. Σ. 429. τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δ. Σ. 1292. Ιὰ χελῶναι μακάριαι τοῦ δ., δερῶ. Ι. 370. δ. σε θύλακον κλοπῆς. δέρων. Β. 619. δήσας, κρεμάσας, ὐστριχίδι μαστιγῶν, δ., δεσαύχενες. Fr. 648. δ. δεσαύχενες. Fr. 648. δ. δέσμ. ΕΙ. 1073. οῦπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δ ἀναλῦσαι, Θ. 1013. τὰ δ. ὑπάρχει, δῆλον οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι Θεσμά. Θ. 1125. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δ. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα. Fr. 221. δ. καὶ κατάπλοσμα. δεσμίω. Θ. 1035. παιῶνι, δ. δὲ, δεσμοῖονι. Θ. 1035. παιῶνι, δ. δὲ, δεσμοῖονι. Θ. 1082. ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δ. ὲμ-δεσμῶν. Θ. 1108. λῦσόν με δ. ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ. δέσποθ'. Σ. 821. ὧ δ. ἤρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν ΕΙ. 275. ἀνύσας τι; ΚΥ. ταῦτ', ὧ δ. ΠΟ. ῆκέ νυν ταχύ. 385. μηδαμῶς, ὧ δ. Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς, 648. βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦς παῦ', ὧ δ. Ἑρμῆ, μὴ λέγε,

Οθοποθ'. ΕΙ. 711. ὧ δ. Έρμη, της 'Οπώρας κατελάσας;
ΕΙ. 824. ὧ δ., ήκειε; ΤΡ. ὡς ἐγὼ πυθόμην τινός.
Β. 318. τοῦτ ἔστ ἔκεῖν', ὧ δ., οἱ μεμπημένοι
δέσποιν'. ΕΙ. 271. εὖ γ', ὧ πότνια δ. ᾿Αθηναία, ποιῶν
ΕΙ. 705. ὥστ' οὐδἶποτ', ὧ δ., ἀρησόμεσθά σου.
Π. 533. τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δ. ἔπαναγκάζουσα κάθημαι
644. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὧ δ., ἴνα
738. ὁ Πλοῦτος, ὧ δ., ἀνεστήκει βλέπων'
δέσποινα. ΕΙ. 976. δ. χορῶν, δ. γάμων,
Ο. 877. δ. Κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ Κλεοκρίτου.
Λ. 203. δ. Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
317. δ. Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
Θ. 286. δ. πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
413. δ. γὰρ γέροντι νυμφίω γυνή.
Εκ. 1113. αὐτή τέ μοι δ. μακαριωτάτη,
δέσποιναι. Ν. 266. ἄρθητε, φάνητ', ὧ δ., τῷ φροντιστῆ μετέωροι. τέωροι. N. 356. χαίρετε τοίνυν, ὧ δ. καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλφ, 429. ὧ δ., δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν, 429. ὧ δ., δέομαι τοίνυν ύμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν, δέσπουναν. Γτ. 116. τὴν δ. ἐρείδεις.
δεσποίνη. Ι. 763. τῆ μὲν δ. 'Αθηναία, τῆ τῆς πόλεως μεδεούση, δεσποστίνων. Θ. 43. τῶν δ. μελοποιῶν.
δέσποτ'. Ι. 960. μὴ δῆτά πώ γ', ὧ δ., ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ, Ν. 264. ὧ δ. ἄναξ, ἀμέτρητ' 'Αὴρ, δς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον, Σ. 875. ὧ δ. ἄναξ, γείτον ἀγυιεῦ τούμοῦ προθύρου προπύλαιε, ΕΙ. 90. ὧ δ. ἄναξ, ψε παραπαίεις.
399. δ., ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
Θ. 988. δ. ἐγὼ δὲ κώμοις
Εκ. 1129. ὧ δ., ὧ μακάριε καὶ τρισύλβιε.
Π. 20. ὧ δ., ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
δέσποτα. Α. 247. καὶ μὴν καλύν γ' ἐστ', ὧ Διόνυσε δ., Σ. 142. σὸ δὲ τῆ θύρα πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ', ὧ δ. Ε. 142. σὸ δὲ τῆ θύρα πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ', ὧ δ.
389. ὧ Λύκε δ., γείταν ἥρων τὸ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
420. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὀρῷς, ὧ δ.;
ΕΙ. 257. ὡς δριμύς. ΚΥ. οἰμοι μοι τάλας, ὧ δ.
377. ἡμῶν κατείπης, ἀντιβολῶ σε, δ.
389. οὐκ ἀκούεις οἰα θωπεύουσί σ', ὧναξ δ.; 389. οὐκ ἀκούεις οἶα θωπεύουσί σ', ἄναξ δ.; 875. σάφ' ἴσθι, κάλήφθη γε μόλις. ΟΙ. ἄ δ., Ο. 835. "Αρεως νεοττός. ΕΥ. ἄ νεοττὲ δ.: Α. 940. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ἄ Ζεῦ δ. Β. 1. εἴπω τι τῶν εἰωθότων, ἄ δ., 272. ἰαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΗΑ. χαῖρ', ᾶ δ. 301. ἴθ' ἤπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ἄ δ. Π. 67. καὶ μὴν δ λέγω βέλτιστόν ἐστ, ἄ δ. Fr. 492. τὸ δ' αἶμα λέλαφας τούμὸν ἄναξ δ. δεσπόται. Β. 812. άλλ' εἰσίωμεν' ὡς ὅταν γ' οἱ δ. δεσπότας. Β. 694. καὶ Πλαταιᾶς εὐθύς εἶναι κάντὶ δούλων δ. δεσπότη. Ι. 53. ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάση, τῷ δ. Θ. 341. προαγωγός οὖσ' ἐνετρύλισεν τῷ δ. Β. 746. ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δ. 810. φύσεις ποιητῶν' εἶτα τῷ σῷ δ. Π. 253. ἄ πολλὰ δὴ τῷ δ. ταντὸν θύμον φαγόντες, 1. 58. ήμας δ΄ διεροσπαφλαγών, ὑποπεσών τον δ.
1. 58. ήμας δ΄ διελαύνει, κούκ ἐξι τον δ.
Ν. 1488. το τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τον δ.,
Σ. 442. δηλαδή καὶ νῦν γε τούτω τον παλαιον δ. Σ. 442. δηλαδή· και νυν γε τουτω τον παλαιον ο. 0. 60. τίνες οῦτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δ. 80. οἶσθ οὖν ὁ δρᾶσον, ὧ τροχίλε; τὸν δ. Εκ. 1125. ἀλλ', ὧ γυναίκες, φράσατέ μοι τὸν δ., Π. 12. μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δ., 740. τὸν δ. τ' ἡγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως 1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δ. τρέχων ταχὸ, 1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δ. τρέχων ταχὺ,
Fr. 78, 1. ὡρα βαδίζειν μοὐστὶ πρὸς τὸν δ.
414, 3. ἄδωμεν εἰς τὸν δ. ἐγκώμιον.
δεσπότης. I. 40. λέγοιμὶ ἀν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δ.
Σ. 67. ἔστιν γὰρ ἡμῖν δ. ἐκεινοσὶ
ΕΙ. 54. ὁ δ. μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
80. ὁ δ. γάρ μου μετέωρος αἴρεται
Ο. 71. ἀλεκτρυόνος; ΤΡ. οὕκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δ.
Β. 670. ὁ δ. γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
739. ὁ δ. σου. Ελ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
742. ὅτι δοῦλος ἀν ἔφασκες εἶναι δ.
950. γὰ δ. γὰ παρθένος γὰ γραῦς ἄν. ΑΙ. εἶτα 950. χώ δ. χή παρθένος χή γρούς άν. ΑΙ. εἶτα δῆτα Π. 201. ἔχειν με, ταύτης δ. γενήσομαι. 261. δ δ. γάρ φησιν ύμᾶς ἡδέως ἄπαντες
285. ἄγων ὁ δ., δε ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
633. ὁ δ. πέπραγεν εὐτυχέστατα,
819. καὶ νῦν ὁ δ. μὰν ἔνδον βουθυτεῖ
δεσπότου. Ι. 20. ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δ,

```
1199, ποι μεταποριάτα του δ.

1118 του δ.

1
          Republica. I AT water the life top when the d.
                  . 188. ου περιδραμείναι σφων ναχέως ο, ατερος,
109. τον φόρον δ. Ισμέν, δν κλέ-
179. οίμοι τάλας 'ττε δεύρο δ., ἄ γείτονες'
184. πῶς δ. ἀνῆλθες, ἄ μιαρῶν μιαρώτατε,
298. καὶ νησιῶται, δ. ἰτ', ὅ πάντες λεώ,
109. ὧ φιλτάτη, δ. ἰλθὶ καὶ δός μοι κύσαι.
1726. τηδὶ παρ αὐτη)ν τὴν θεύν. ΤΡ. δ., ἄ κόραι,
845. καὶ ταῦτα δράσας ἡκε δ. αῦθις πάλιν'
1921. θύσας τὰ νησί' ἐἰελῶν δ. ἐκὸερε,
                                  1021. θύσας τὰ μηρί' ἐξελὰν δ. ἔκφερε,
   1021. θύσας τὰ μηρί' ἐξελὰν δ. ἔκφερε,
1266. οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δ., ἴνα
1329. δ., ὧ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
0.112. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δ. ἤλθετον;
120. ταῦτ' οῦν ἰκέται νὰ πρὸς σὲ δ. ἀφίγμεθα,
222. δ. ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
313. ἀνδρε γὰρ λεπτὰ λογιστὰ δ. ἀφίχθον ὡς ἔμέ.
312. καὶ διδάξοντές τι δ. ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
648. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δ. ἐπανάκρουσαι πάλιν.
660. κατάλειφ' ἡμῖν δ. ἐκβιβάσας. ἵνα παίσωμεν μετ'
ἐκείνης.
                                                                                   encluys.
                             916. drap, ω ποιητά, κατά τί δ. ἀνεφθάρης;
                             1351. διά ταῦτα μέντοι δ, ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
1418. τίς δ πτερῶν δ, ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους ;
                              1647. δ. ως έμ' ἀποχώρησον, ίνα τί σοι φράσω.
                       61. ώς δ. ἰοῦνα θούκατειον ήρετο.

371. τί δ', ὧ θεοῖς ἐχθρὰ, σὰ δ. ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;

28. χώρει πάλιν δ. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον

29. ἰοὰ ἰοὰ γυναίκες, ἴτε δ. ὡς ἐμὲ
                              1135. εῖς μὲν λόγος μοι δ. ἀεὶ περαίνεται.
1271. δ. ΐθι, δ., ὧ
65. ᾿Αγάθωνά μοι δ. ἐκκάλεσον πάση τέχνη.
         1271. δ. ίδι, δ., ω

6. . 'Αγάθωνά μοι δ. ἐκκάλεσον πάση τέχνη'
585. αὐτοῦ γέροντα δ. ἀναπέμμαι τήμερον,
617. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεί δ. ὡς ἐμέ;
634. οὐδὲν λέγεις. δ. ἐλθὲ, δ., ὧ Κλείσθενες·
646. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΥ. Ε. μάλλά δ. ἡκει πάλιν.
893. οὕτος πανουργῶν δ. ἀνῆλθεν, ὧ ξένε,
81. κάν ξυναποδράναι δ. ἐπιχειρήσειἐ μοι'
301. ἱθ' ἦπερ ἔρχει. δεῦρο δ., ὧ δέσποτα,
503. ὧ φίλταθ' ἦκεις 'Ηράκλεις; δ. είσιθι.
549. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δ. ἐλθ', δ πανοῦργος οὐτοσὶ,
613. εἰ πώποτ ἦλθον δ., ἐθέλω τεθνηκέναι,
           1518. δ. αφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
Εκ. 124. δ. ὧ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
496. ἀλλ' εἶα δ. ἐπὶ σκιᾶς
                             496. ἀλλ' εἶα δ. ἐπὶ σκιᾶς
734. ποῦ 'σο ἡ διφροφορος; ἡ χύτρα δ. ἔξιθι,
737. ἴστω παρ' αὐτὴν, δ. θο ἡ κομμώτρια.
739. ἐνταῦθα: σὰ δὲ δ. ἡ κιθαρφδὸς ἔξιθι,
882. παριόντα. Μοῦσαι, δ. ἴτ' ἐπὶ τοὑμὸν στόμα,
1005. μὴ σκῶπτέ μ', ἀ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δ. ἀν ἔμέ.
1028. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δ. ἀκολουθεῖν ὡς ἔμέ.
1058. ἔπου, μαλακίων, δ. ἀνόσας καὶ μὴ λάλει.
1074. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δ. ἔπου. ΓΡ. Β. δευρὶ μὲν οδν.
1083. οἰκ οἶσθα; βαδιεῖ δ. ΝΕΑ. ἀφέτω νύν μ' αὐτηί.
1106. ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν, δ. ἐσπλέων,
231. εἴσου μετ' ἐμοῦ δ. εἴπθ', ἡ τὰο οἰκία.
           Π. 231. είσω μετ' έμοῦ δ. είσιθ' ή γάρ οίκία
283. δ. ήλθομεν, πολλών θύμων βίζας διεκπερώντες.

δευρί. Ι. 162. ὧ μώρε, ποίας κοιλίας; δ. βλέπε.

Ι. 273. ἡν δ' ὑπεκκλίνη γε δ., τὸ σκέλος κυρηβάσει.

Ν. 323. βλέπε νυν δ. πρὸς τὴν Πάρνηθ' ἡδη γὰρ ὀρώ κα-
                                                                                 τιούσας
                              506. ἀνύσας τι δ. θᾶττον ; ΣΤ. ἐς τὰ χεῖρέ νυν
```

```
δευρί. Ν. 632. αὐτὸν καλῶ θύραζε δ. πρὸς τὸ φῶς.
694. οὐδὲν μὰ Δ΄, ἀλλὰ κατακλινείς δ. ΣΤ. τί δρῶς
889. χώρει δ., δεῖζον σαντὸν
Σ. 1208. παῦ' ἀλλὰ δ. κατακλινεῖς προσμάνθανε

Σ. 1208. παῦ' ἀλλὰ δ. κατακλινεῖς προσμάνθανε 1423. ἀλλ' ἐλθὲ δ. πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοὶ,
ΕΙ. 1024. σχίζας δ. τιθέναι ταχέως 1102. ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δ.
Ο. 202. δ. γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
Θ. 25. βάδιζε δ. καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝ, ἰδού,
Β. 609. χωρεῖτε δ, καὶ μάχεσθε τουτωί. 1500 ἀπλειὶ δ. καιθις ἐκεῖσε.

1077. και πλείν οι καινοίς εκείσε.

1509. ὧτ έμὲ δ. καὶ μὴ μέλλειν

Εκ. 1074. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' έπου. ΓΡ. Β. δ. μὲν οὖν...

1084. δ. μὲν οὖν ῖθ' ὧτ έμ' ΝΕΑ. ἡν ἡδί μ' ἀφῷ.

δεῦρο. Α. 239. οὖτος αὐτός ἐστιν δν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δ. πῶς

    Α. 245. Δ μητερ, ἀνάδος δ. την ετνήρυσιν.
    365. θεὶς δ. τοϋπίξηνον ἐγχείρει λέγειν.
    665. δ. Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντουσε

                                               'Αχαρνική.
            Αχαρνικη.

888. τὴν ἐσχάραν μοι δ. καὶ τὴν βιπίδα.
1061. φέρε δ. τὰς σπονδὰς, ζν' αὐτῆ δῶ μόνη,
1063. ὕπεχ' ὧδε δ. τοὐξάλειπτρον, ὧ γύναι.
1097. παὶ παὶ, φέρ' ἔξω δ. τὰν γύλιον ἐμοί.
1098. παὶ παὶ, φέρ' ἔξω δ. τὴν κίστην ἐμοί.
1101. θρίον ταρίχους οἶσε δ., παὶ, σαπροῦ.
1103. ἔνεγκε δ. τὰ πτερὰ τὰ κ τοῦ κράνους.
              1119. παί παί, σὺ δ΄ ἀφελών δ. τὴν χορδὴν φέρε.
1124. φέρε δ. γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
1132. φέρε δ., παί, θώρακα πολεμιστήριον.
     Ι. 148. ἀλλαντοπῶλα, δ δεῦρ', ὧ φίλτατε,

    591. νῦν οὖν δ, φάνηθι δεῖ
    1217. βάδιζε γοῦν καὶ δ. πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
    N. 575. ἄ σοφωτατοι θεαταὶ, δ. τὸν νοῦν πρόσχετε

Ν. 5/5. ω σοφωτατοι θεαταί, ο, τον νουν προσχετε
690. ὅπως ἀν; ἀδὶ, ὅ. δεῦρ', ᾿Αμυνία.
806. εὖ γ΄ ὅτι ἐπείσθης. δ. δεῦρ', ὡ Ξώκρατες,
1485. τῶν ἀδολεσχῶν. δ. δεῦρ, ὡ Ξωκρατες,
Σ. 267. πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δ. πρὸς τὸ πλῆθος;
347. ἡτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δ. ποιήσεε.
423. δ. κάξεἰρας τὸ κέντρον εἰτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο,
433. ὡ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δ. καὶ Μασυντία,
529. ἐνεννάτοι ναι δ. τὸν κίστον τὰ ἐν τὰ κότος

            433. ω Μιδα και Φρυς βοηθει δ. και Μασυντια, 529. ἐνεγκάτω μοι δ. τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα, 843. θει νυν, άγ' αὐτὰν δ. ΕΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν. 1341. ἀνάβαινε δ. χρυσομηλολόνθιον, 1378. τἱ λέγεις σύ; ποῖος δζος; οὐκ εἶ'δ. σύ; 1.79. οἴμοι τάλας ἵτε δ. δεῦρ'. ὧ γείτονες 301. δ. πῶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας. 881. οὕπω λέγεθ' ὑμεῖς τἰς ὁ ψυλάξων; δ. σύ
     EL. 79.
                 1115. άγε δή, θεαταί, δ. συσπλαγχνεύετε
    1316. εἰφημείν χρή καὶ τὴν νύμφην έξω τινὰ δ. κομίζειν.
Ο. 259. δ. δ. δ. δ.
            259. δ. δ. δ. δ.
320. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δ. πρεσβύτα δύο·
426. τὸ δ. προσβιβᾶ λέγων.
646. ἀμφω. ΠΕ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δ. τοίνυν εἴσιτον.
1022. ἐπίσκοπος ήκω δ. τῷ κυάμῳ λαχῶν
1024. ἔπιμψε δὲ τἰς σε δ.; ΕΠ. φαῦλον βιβλίον
1039. ἤκω παρ' ὑμᾶς δ. πωλήσων. ΠΕ. τὸ τί,
1169. ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δ., πυρρίχην βλέπων.
1186. καὶ τόξα· χώρει δ. πᾶς ὑπηρέτης.
1305. ἤξουσ' ἐκεθεν δ. πλεῦν ἡ μύριοι
1379. τἱ δ. πόδα σὰ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
1459. κάπειθ' ὁ μὸν πλεῖ δ., σὰ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
              1459. κάπειθ' δ μεν πλεί δ., σὸ δ' ἐκείσ' αδ πέτει
               1532. ήξουσι πρέσβεις δ. περί διαλλαγών
                                πρώτας παρέσεσθαι δ. τὰς 'Αχαρνέων δ. ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς εν, κάπειτα ποιήσας
     Λ. 62.
             585.
              621. δ. συνεληλυθότες άνδρες ές Κλεισθένους
             873. κατάβηθί δ. ΜΥ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οῦ,
1101. ἐπὶ τί πάρεστε δ.; ΛΑ. περὶ διαλλαγᾶν
1138. οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δ. Περικλείδας ποτὲ
   1263. μόλε δ., παρσένε σιὰ,
Θ. 229. προδῷς με. χώρει δ. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
283. ἀγαθἢ τύχη καὶ δ. καὶ πάλιν οἵκαδε.
                                  οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δ.
             623. ἀνῆλθες ήδη δ. πρότερον; ΜΝ. νὴ Δία, 666. καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δ. πάντ' ἀνασκόπει καλῶs. 1119. ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δ περιεστραμμένον,
   113. άταρ ει το πρωκτο ο περιεστραμμένου,
1137. δ. καλείν νόμος ές χορόν,
Β. 190. έσβαινε δή. ΔΙ. παί, δ. ΧΑ δούλον οὐκ ἄγα.
272. ἰαῦ. ΔΙ. βάδιζε δ. ΕΑ. χαῖρ', ἄ δέσποτα.
301. ἴθ' ἦπερ ἔρχει. δ. δεῦρ', ὧ δέσποτα.
395. νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δ.
399. ἤδιστον εὐρὼν, δ. συνακολούθει
```

```
δεύρο. Β. 521. ὁ παῖς, ἀκολούθει δ. τὰ σκεύη φέρων.
              652. ἄνθρωπος ίερός. δ. πάλιν βαδιστέον
      658. τί τὸ πράγμα τουτί; δ. πάλιν βαδιστέον.
1306. αὕτη κροτοῦσα; δ. Μοῦσ' Εὐριπίδου,
Εκ. 695. τάδε λέξουσιν' δ. παρ' ἡμᾶς'
                730. χώρει σὸ δ. κιναχύρα καλή καλῶς
738. φέρε δ. ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
                952. \ 5. 8\ 8. 8\,
                1054. βάδιζε δ. ΝΕΑ. μηδαμῶς με περίδης
1088. σιγῆ βάδιζε δ. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
      Π. 260. δτου χάριν μ' δ δεσπότης δ σδς κέκληκε δ.
      265. ἔχων ἀφεκται δ. πρεσβύτην τιν', ὧ πονηροί,
1194. ἀλλ' ἐκδότω τις δ. δάδας ἡμμένας,
Fr. p. 514. πολλὰ τοιαυτί καὶ τοιαυτί καὶ δ. σχηματίσαντες.
  421, 5. ήτριαίαν φέρετε δ. μετά κολλάβων
431. δ. δ' αν οὐκ ἀπέδραμεν.
δεθρό. Α. 178. τί δ' ἔστιν; ΑΜ. ἐγὰν μὲν δ. σοι σπονδάς φέ-
     1. 8. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δ, νυν πρόσελθ', ἵνα Ν. 91. νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. δ. νυν ἀπόβλεπε. Ο. 1414. ὅδ' αὖ μνυρίζων δ. τις προσέρχεται.

Ο. 1414. οδ αδ μινυριζων δ. τις προσερχεται.
1693. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δ. μοι.
Λ. 930. ἄπαντα δῆτα; ΚΙ δ. νυν, ὧ χρύσιον.
Θ. 279. ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝ. δ. νυν, ὧ Θρᾶτθ', ἔπου.
1115. φέρε δ. μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κύρης.
Β. 871. Ἱθι νυν λιβανωτὸν δ. τις καὶ πῦρ δότω,
1368. ἵτε δ. νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με.
Επ 952. κίλον ἐμὸν δ. μοι.

       Εκ. 952. φίλον ἐμὸν, δ. μοι
  Δεύς. Α. 911. Θείβαθεν, ίττω Δ. ΝΙ. έγὼ τοίνυν όδὶ
 δευτέρα. Ν. 1131. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετά ταύτην δ., δευτεριάζειν. Εκ. 634. σταν ήδη 'γω διαπραξάμενος παραδώ
  δεύτερον. Σ. 576. δ. αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου
     Ο. 896. δεί με δ. μέλος
     1420. πτερών πτερών δεῖ· μὴ πύθη τὸ δ.
Θ. 631. τί δὲ μετὰ τοῦτο δ.; ΜΝ. προϋπίνομεν.
Β. 1519. σοφία κρίνω δ. εἶναι.
Εκ. 31. ἡμῶν προσιόντων δ. κεκόκκυκεν.
               390. οὐδ' εἰ μὰ Δία τοτ' ἦλθες, ὅτε τὸ δ.
 δεύτερος. Ι. 132. μετά τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δ.
δεύω. Fr. 267. πτίττω, βράττω, μάττω, δ., πέττω, καταλῶ.
δεύω. Fr. 267. πτίττω, βράττω, μάττω, δ., πέττω, και δέφεσθαι. Εκ. 709. ἐν τοῖε προθύροισι δ., δεφόμενος. I. 24. ὤσπερ δ. νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε δεφόμενος. ΕΙ. 290. δ δ. ποτ' ἢδε τῆς μεσημβρίας, δεφομένων. I. 29. ὁτιὴ τὸ δέρμα δ. ἀπέρχεται. δέχ'. Θ. 503. δ ἡμέρας, ἔως ἐπρίατο παιδίων δέχεσθ'. Ο. 1729. καὶ νυμφιδίωσι δ. ψδαῖς δέχεσθαι. Εκ. 821. ἀνέκραγ' δ κῆρυξ, μὴ δ. μηδένα δέχεσθα. Εκ. 821. ἀνέκραγ' δ κῆρυξ, μὴ δ. ο. 1708. δ. τὸν τόραινον ὀλβίως δόμοις. δέχεται. Ο. 937. Μοῦσα τόδε δῶρον δ. Θ. 346. ἡ καὶ δ. πορδιδούς' ἐταίρα τὸν φίλον.
       Θ. 346. ή και δ. προδιδούσ' εταίρα τον φίλον,
  Fr. 318. άγων πρόφασιν οὐ δ.
δέχηται. Ο. 1050. δ. κατά την στήλην,
  δέχομαι. Α. 199. ταύτας δ. καὶ σπένδομαι κάκπίομαι,
οεχομαι. Α. 199. ταύτας δ. καί σπένδομαι κάκπιομαι,
Ο. 1276. δ. τί δ' οὕτως οί λεφ' τιμῶσί με;
Β. 589. δ. τόν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
δεχόμεθα. Θ. 312. δ. καὶ θεῶν γένος
Γτ. 156, 3. ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. δ.'
δεχόμεσθα. Ο. 646. ἄμφω. ΠΕ. δ. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
δέχονται. Ν. 1196. τῶς οὐ δ. δῆτα τῆ νουμηνία
δέχου. Ι. 909. Ιδού δ. κέρκον λαγὰ τὰφθαλμιδίω περιψῆν.
Σ. 736. σὐ δὲ παροὰν δ.
Σ. 736. σὐ δὲ παροὰν δ.
     Σ. 736. σύ δὲ παρὰν δ.
ΕΙ. 1204, καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα' καὶ ταυτὶ δ.
  Π. 63. δ. τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὅρνιν τοῦ θεοῦ.
δή. Α. Ι. ὅσα ὅ. δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν, κ.τ.λ.
Α. 753. τἱ δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. οἶα δ.
 δη̂. Β. 265. καν με δ. δι' ἡμέρας,
 Π. 216. ἐγὰ γὰρ, εὖ τοῦτ Ἰσθι, κἄν δ. μ' ἀποθανεῖν, 
δήγματος. Π. 885. ἀλλ' οὐκ ἐνεστι συκοφάντου δ. 
δῆθ'. Ι. 6, κάκιστα δ. οὖτός γε πρῶτος Παφλαγόνων 
Ν. 193. τί δ. ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει; 
403. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ σὰ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἔστιν δ.
                               δ κεραυνός:
             696. μή δ., Ικετείω σ', ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπερ γε χρή.
791. οίμοι, τί οῦν δ. ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
1097. τί δ. όρᾶε;
```

```
δηθ', Σ. 350. έστιν όπη δ. ήντιν' αν ένδοθεν ολός τ' είης διο-
               ρύξαι.
354. μέμνησαι δ., 5τ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὁβε-
        λίσκους
ΕΙ. 863. οζμαι. τί δ., δταν ξυνών τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
        Ο. 1217. κάπειτα δ. ούτω σιωπή διαπέτει

Ο. 1217. κάπειτα δ. ούτω σιωπή διαπέτει
Λ. 985. κάπειτα δόρυ δ. ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
1159. τί δ. ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
Θ. 706. δεινὰ δ., ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
751. μὴ δ., ἰκετεύω σ' ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρήζεις ποίει
Β. 11. μὴ δ., ἰκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῶν.
28. οὐ δ. ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὕ.
167. μὴ δ., ἰκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαὶ τινα
784. τί δ. ὁ Πλούτων δρῶν παρασκευάζεται;
914. μὰ τὸν Δί' οὖ δ. ΕΤ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὀρμαθούς ἀν

                                 Bous av
        1089. μὰ Δί' οὐ δ., ὥστ' ἐπαφαύανθην
Εκ. 640. ἄγχουσι. τί δ., ὅταν ἄγνως ἢ, πῶς οὐ τότε κάπι-
  χεσοῦνται;
Π. 937. μὴ δ. ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
δῆλα. Σ. 463. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δ.
Θ. 804. Ναυσιμάχης μέν γ' ἤττων ἐστὶν Χαρμῦνος δ. δὲ
   τάργα.
δηλά. ΕΙ. 942. ὡς ταῦτα δ. γ' ἔσθ' ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
  δηλαδή. Σ. 442. δ. καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην Εκ. 1157. σχεδὸν ἄπωντας οῦν κελεύω δ. κρίνειν ἐμέ. δήλη. Λ. 92. δ. 'στιν οδσα ταυταγὶ τάντευθενί. Λ. 919. ἤ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δ. 'στιν καλῶς. Δηλίαισι. Θ. 334. καὶ ταῖσι Δ., τοῖς τ' άλλοις θεοῖς,
   Δήλιε. Ν. 596. Δ., Κυνθίαν έχων
   Δηλίοις. Θ. 333. καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δ.
  Δηλίφ. Ο. 870. καὶ κύκνφ Πυθίφ καὶ Δ., καὶ Λητοί 'Ορτ-
δηλοί. Π. 587. οὐκοῦν τούτφ δήπου δ. τιμών τὸν πλοῦτον
                                ękelvos.
  δηλοίς. Π. 269. δ. γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα. δῆλον. Ν. 1350. δ. τὸ λῆμ' ἐστὶ τάνθρώπου.
Ο. 704. πολλοῖς δ. πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἔρῶσι σύν-
     ο 1013. τὰ δέσμ' ὑπάρχει, δ. οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι
Εκ. 719. ἀπαξαπάσαs. ΒΛ, ἵνα τί; ΠΡ, δ. τουτογί.
Π. 48. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΑ. δ. ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
826. δ. ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.
873. ὁ συκοφάντης. δ. ὅτι βουλιμῷ.
988. εἵρηκας, ἀλλὰ δ. ὅτι σ' ἤσχύνετο.
  386. εξημας, αλλά δ. στε η ηρχυνεία.
1003. δ. ότι τούε τρόπους τις οὐ μοχθηρός ἢν.
δηλόν. Ι. 427. εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτ' ἀτὰρ δ. γ' ἀφ' οὖ ξυνέγνω Αῆλον. Θ. 316. Δ. δε ἔχεις ἰερὰν,
Β. 659. "Απολλον, ὅς που Δ. ἡ Πύθων' ἔχεις.
δῆλος. Ι. 245. δ κονιορτὸς δ. αὐτῶν ὡς δμοῦ προσκειμένων.
      ΕΙ. 913, καὶ νῦν σύ γε δ. εἶ΄
Ο. 125. ἀριστοκρατεῖσθαι δ. εἶ ζητῶν, ΕΥ. ἐγώ;
  1407. Κεπροπίδα φυλήν; ΚΙ. καταγελάς μου, δ. εί. Π. 333. προσιόντα δ. δ' έστιν ότι τοῦ πράγματος δηλός. Ι. 330. ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δ. ἐστιν αὐτόθεν,
Σ. 735. καὶ δ. ἐστιν εὖ ποιῶν 912. νὴ τὸν ΔΓ΄ ἀλλὰ δ. ἐστ' ἔμοιγέ τοι ΕΙ. 1048. τί ποτ' ἄρα λέξει; ΤΡ. δ. ἐσθ' οὐτός γ' ὅτι δηλοῦμεν. Εκ. 7. σοὶ γὰρ μόνφ δ. εἰκότως, ἐπεὶ δηλοῦν. Εκ. 576. μυρίαισιν ἀφελίαισι βίου, δ. δηλωθήσεται. Β. 1303. θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δ. δηλώσομεν. Εκ. 3. γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δ. Δημ'. Ι. 732. ὁτιὴ φιλῶ σ', ὧ Δ., ἐραστής τ' εἰμὶ σός. 1. 747. ὧ Δ., ἴν' εἰδῆς ὁπότερος νῶν ἐστί σοι 769. κάγωγ', ὧ Δ., εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατηθεὶς,
      Σ. 735. καὶ δ. ἐστιν εὖ ποιῶι
           777. τοῦτο μὲν ὦ Δ., οὐδὲν σεμνόν κάγὼ γὰρ τοῦτό σε
          δράσω.
820. οῦκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὧ Δ., ἐστίν μ' ὑπὸ
                               τούτου,
          1152. \vec{w} Δ., έγ\hat{w} μέντοι παρεσκευασμένος 1173. \vec{w} Δ., έναργ\hat{w}s ή θεός σ' επισκοπεί,
            1207. τί οὐ διακρίνεις, Δ., ὁπότερός ἐστι νῷν
1207. τι ου διακρίνεις, Δ., όποτερος έστι νων
1341. ἄ Δ., ἐραστής εἰμι σὸς ριλῶ τέ σε
δῆμ'. Ι. 273. ἄ πόλις καὶ δ., ὑφ' οἴων θηρίων γαστρίζομαι,
δημαγωγεί. Β. 419. νυνὶ δὲ δ.
δημαγωγία. Ι. 191. ἡ δ. γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
δημαγωγικά. Ι. 217. τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δ.,
Δημακίδιον. Ι. 823. μιαρώτατος, ἄ Δ., καὶ πλείστα πανοῦργα
δεδρακὼς,
  δήμαρχοι. Fr. 412. δ.
 δήμαρχός. Ν. 37. δάκνει με δ. τις έκ των στρωμάτων.
                                                                                         K 2
```

Δήμε. Ι. 50. ὧ Δ., λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσαν μίαν. Ι. 725. ὧ Δ., δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. νὴ Δί', ὧ πάτερ. 773. καὶ πῶς ἀν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν, ὧ Δ., γένοιτο πολίτης; 850. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ'. ὧ Δ., μηχάνημ', ἴν', ἢν σὰ βούλη 905. ὧ Δ., μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον ῥοφῆσαι. 905. & Δ., μηδέν δρωντι μισθού τρυβλίον ροφήσαι.
1111. & Δ., καλήν γ' έχεις
1260. καλ μὴν έγὰ σ', & Δ., θεραπεύσω καλῶς,
Δῆμέ. I. 910. ἀπομυξάμενος & Δ. μου πρός τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
δῆμε. Εκ. 205. ὑμεῖς γάρ ἐστ', & Δ., τούτων αἴτιοι.
δημηγορεῖν. Σ. 35. δ. φάλαινα πανδοκεύτρια,
Εκ. 400. οὐ δεινὰ τολμῶν τουτονὶ δ.
δημηγορήσει. Εκ. 111. δ.; ΠΡ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που. δημηγορήσει. Εκ. 111. δ.; ΠΡ. πολύ μὲν οὖν ἄριστά που. δημηγορήσων. Εκ. 429. δ., κάπεχείρησεν λέγειν δημηγορών. Ν. 1093. δ. δ΄ ἐκ τίνων; δημηγορών. Ι. 956. λάρος κεχηνώς ἐπὶ πέτρας δ. Δήμητερ. Θ. 286. δέσποινα πολυτίμητε Δ. φίλη Θ. 384. Δ., ἀγνῶν ὀργίων 880. Δ. ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα, Δημήτηρ. Ο. 580. κάπειτ αὐτοῖς ἡ Δ. πυροὺς πεινῶσι μετρείτω. Δήμητρ. Α. 708. δε μὰ τὴν Δ., ἐκεῖνος ἡνίκ' ἢν Θουκυδίδης, Ι. 833. νὴ τὴν Δ., ἡ μὴ ζώην, 1021. ταυτὶ μὰ τὴν Δ. ἐγῶ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει. Ν. 455. νὴ τὴν Δ. ἔκ μου χορδὴν, Σ. 1442. οῦ τοι μὰ τὴν Δ. ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς, Ο. 517. νὴ τὴν Δ. ἐκ΄ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἐχουσιν; Λ. 271. οῦ γὰρ μὰ τὴν Δ. ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται' 500. ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὕμως. ΠΡ. νὴ τὴν Δ. ἄδικόν γε. κόν γε. Θ. 225. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δ. ἔτ' ἐνταυθὶ μενῶ Εκ. 662. νὴ τὴν Δ. εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω Π. 364. οῦ τοι μὰ τὴν Δ. ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς. Δήμητρα. Ι. 435. οῦ τοι μὰ τὴν Δ. καταπροίξει τάλαντα πολλά 1. 812. νὴ τὴν Δ. Θεμιστοκλέους πολλά περὶ τὴν πόλιν ἤδη;
941. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν 'Απόλλω καὶ τὴν Δ.
Ν. 121. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δ. τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
Σ. 629. νὴ τὴν Δ., δέδοικας. ἔγὼ δ'
Β. 42. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. δύναμαι μὴ γελῶν'
383. Δ. θεὰν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε, 667. ού τοι μὰ τὴν Δ. δύναμαί πω μαθείν 007. ου τοι μα την Δ. δυναμαι πω μαθειν 1067. νη την Δ., χιτωνά γ' ἔχων οὐλων ἐρίων ὑπένερθε. 1222. οὐδ' ἄν μὰ την Δ. φροντίσαιμί γε Π. 64. οῦ τοι μὰ την Δ. χαιρήσεις ἔτι. Δήμητρά. Ι. 461. ταυτὶ μὰ την Δ. μ' οὐκ ἐλάνθανεν Ι. 698. οῦ τοι μὰ την Δ. γ', εἰ μή σ' ἔκφάγω Δήμητρι. Θ. 296. μοφόροιν, τῆ Δ. καὶ τῆ Κόρη, καὶ τῷ Δημητρία. Ν. 684. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δ. Δημητρία, Ν. 684. Λύσιλλα, Φίλαννα, Κλειταγόρα, Δ. Δήμητροs. Α. 47. ἀλλ΄ ἀθάνατοs. ὁ γὰρ ᾿Αμφίθεοs Δ. ἦν Β. 337. ὧ πότνια πολυτίμητε Δ. κόρη, Δημίδιον. Ι. 726. ἔξελθε δῆτ΄. ΚΛ. ὧ Δ. ὧ φίλτατον, Ι. 1199. ὧ Δ., ὀρᾶς τὰ λαγῷ΄ ἄ σοι φέρω; δημιζόντων. Σ. 699. ὑπὸ τῶν ἀεὶ δ. οὐκ οἶδ΄ ὅπη ἐγκεκύκλησαι' δήμιον. Εκ. 81. εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δ. δημιόπραθ΄. Ι. 103. ἐπίπαστα λείξας δ. ὁ βάσκανος δημιόπρατα. Σ. 659. πρυτανεία, μέταλλ', άγορὰς, λιμένας, μισθούς καὶ δ. δημιουργικώς. ΕΙ. 429. ἄττα χρὴ ποιείν ἐφεστὰς φράζε δ. δημιουργοί. ΕΙ. 297. καὶ δ. καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι δημιουργών. Ι. 650. τῶν δ. ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
Λ. 407. οἱ λέγομεν ἐν τῶν δ. τοιαδί:
δημοκρατία. Α. 618. ὧ δ., ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
Ο. 1570. ὧ δ., ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε,
δημοκρατίαν. Π. 949. τὴν δ., οὕτε τὴν βουλὴν πιθῶν
δημοκρατικόν. Β. 952. δ. γὰρ αὕτ' ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ξασον, ὧ τᾶν. δημοκρατούμεθα. Εκ. 945. έστι δίκαιον, εἰ δ. δημοκρατούνται. Α. 642. καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δ. Δημολογοκλέων. Σ. 342. νείν δ Δ. δδ', Δημολογοκλέων. Σ. 342. νεῖν ὁ Δ. ὅδ΄,
Δῆμον, Ι. 882. οὐπώποτ ἀμφιμασχάλου τὸν Δ. ἡξίωσας,
Ι. 1321. τὸν Δ. ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
Σ. 98. νἰδν Πυριλάμπους ἐν θύρα Δ. καλὸν,
δῆμον. Α. 33. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ΄ ἐμὸν δ. ποθῶν,
Α. 267. τὸν δ. ἐλθῶν ἄσμενος,
626. ἀνὴρ νικὰ τοῖοι λόγοισιν, καὶ τὸν δ. μεταπείθει
631. ὡς κωμωδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δ. καθυβρίζει,
Ι. 212. τὸν δ. οἶός τ' ἐπιτροπεύειν εῖμ' ἐγώ.
215. ἄπαντα, καὶ τὸν δ. ἀεὶ προσποιοῦ
426. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δ. ἔπιτροπεύσει.

δήμον. Ι. 710. Έλξω σε πρός τὸν δ., ΐνα δώς μοι δίκην. 714. ὡς σφόδρα σὰ τὸν δ. σεαντοῦ νενόμικας. 720. δύναμαι ποιεῖν τὸν δ. εὐρὰν καὶ στενόν. 723. Τουμεν ές τόν δ. ΑΛ. ούδεν καλύει: 741. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δ. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν; 764. εὕχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δ. τὸν ᾿Αθηναίων γεγένημαι 811. πρὸς ᾿Αθηναίους καὶ τὸν δ., πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ 831. μιαρώπατος ὧν περὶ τὸν δ.
848. οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἶπερ φιλεῖς τὸν δ., ἐκ προνοίας
873. κρίνω σ' ὅσων ἐγῷδα περὶ τὸν δ. ἄνδρ' ἄριστον
Σ. 41. τὸν δ. ἡμῶν βούλεται διιστάναι.
888. τὸν δ. ἡσθόμεσθά σου ΕΙ. 683. ἀποστρέφεται τον δ. ἀχθεσθεῖσ' δτι Α. 1156. τον δ. υμών χλαίναν ήμπισχον πάλιν; Θ. 309. δ. τον 'Αθηναίων καὶ τον τών γυναικών, Β. 1086. ἐξαπατώντων τον δ. ἀεί' Εκ. 453. δ. καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κάγαθὰ, 575. δ. ἐπαγλαϊοῦσα Π. 567. &σι πένητες, περὶ τὸν δ. καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι, δημόν. Σ. 40. ἴστη βόειον δ. ΕΑ. οἵμοι δείλαιος. δημοπιθήκων. Β. 1085. καὶ βωμολόχων δ. δήμος. Ι. 802. στ μεν άρπάζης και δωροδοκής παρά των πόλεων-8 56 6 Σ. 590. έτι δ' ή βουλή χώ δ. δταν κρίναι μέγα πράγμ Σ. 590. ετι δ ή βουλή χω δ. όταν κριναι άπορήση.
ΕΙ. 686. ἀπορών ὁ δ. ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὡν Β. 779. μὰ Δί΄, ἀλλ' ὁ δ. ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν Εκ. 96. ὁ δ. ὡν, κάπειθ' ὑπερβαίνουσά τις 399. κάπειθ' ὁ δ. ἀναβοὰ πόσον δοκεῖς, 1112. ὡ μακάριος μὲν δ., εὐδαίμων δ' ἐγὼ, Ετ. 563. δ. Fr. 563, 8. δημός. Θ. 1145. δ. τοί σε καλεί γυναι Fr. 43. Σαμίον ὁ δ. ἐστιν ὡς πολυγράμματος. Δήμος. Ι. 42. Δ. πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον Ι. 1328. καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δ. ένοικεί. δημόσια. Ο. 396. δ. γὰρ ΐνα ταφῶμεν, Εκ. 206. τὰ δ. γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα δημοσιεύων. Α. 1030. ἀλλ', ὧ πονήρ', οὐ δ. τυγχάνω. δημοσίοισιν. Εκ. 627. ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖau &. δημόσιος. Λ. 436. ἄκραν προσοίσει, δ. ων κλαύσεται. δημοσίους. Ι. 1136. περ δ. τρέφεις δημοσίω. Α. 581. κεί τις δφείλει τῷ δ., καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι δημοσίων. Ι. 827. μυστιλάται τῶν δ. Ν. 351. τί γάρ, ἡν ἄρπαγα τῶν δ. κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν; Σ. 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δ. κεκλοφυΐαν Θ. 812. ἐς πόλιν έλθοι τῶν δ. ἀλλ' ἡν τὰ μέγισθ' ὑφέληται, Δημόστρατος. Λ. 391. έλεγεν δ' δ μή ώρασι μέν Δ. Α. 393. αἰαί 'Αδωνιν, φησίν, ὁ δὲ Δ. δημόται. Α. 319. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὧ δ., Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δ., Ν. 210. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὐμοὶ δ.; 1210. χοί δ. Εκ. 1115. οί γείτονές τε πάντες οι τε δ., Π. 254. ἄνδρες φίλοι καὶ δ. καὶ τοῦ πονείν ἐρασταὶ, 322. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὧνδρες δ., δημόταισι. Ι. 320. πάμπολυν τοῖς δ. καὶ φίλοις παρασχεθεῖν. δημότας. Λ. 685. τήμερον τοὺς δ. βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον δημότη. Ν. 1219. $\xi \chi \theta \rho \delta s$ έτι πρ δs τούτοισιν ἀνδρὶ δ. δημότην. Α. 675. ὡs έμὲ λαβοῦσα τὸν δ. ΕΙ. 920. τὸν δ. δημότης. Α. 333. ώς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δ. ὅδ' ἔστ' ἔμός. δημοτική. Εκ. 631. νη τὸν 'Απόλλω' καὶ δ. γ' ή γνώμη καὶ καταχήνη δημοτικοΐσιν. Ο. 1584. ἐπανιστάμενοι τοῖς δ. ὀρνέοις δημοτικόν. Ν. 205, τὸ γὰρ σόφισμα δ, καὶ χρήσιμον. δημοτικών, Σ. 709. δύο μυριάδες τῶν δ. Ιζων ἐν πᾶσι λαγψοις δημοτικωτάτους. Εκ. 411. κἄπειτ' ἔλεξε δ, λόγους δημότισιν. Λ. 333. δ. καομέναις δημοτών. Α. 349. καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δ. Εκ. 1023. τί δ', ἡν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δ. δημοῦ. Ι. 954. δ. βοείου θρῖον ἐξωπτημένον. δήμου. 1. 396. καὶ τὸ τοῦ δ. πρόσωπον μακκοῦ καθήμενον.

I. 1038. δε πεὶ τοῦ δ. πολλοῖε κάνωψι μαχεῖται,

1091. τοῦ δ. καταχεῖν ἀρυταίνη πλουθυγίειαν.

1216. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δ. φρονεῖ.

δήμουs. Α. 642. καὶ τοὺε δ. ἐν ταῖε πόλεσιν δείξαε, ὡε δημοκραδήμφ. Ι. 236, ότι) 'πὶ τῷ δ. ξυνόμνυτον πάλαι.

δήμφ. Ι. 790. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δ. μᾶλλον | Δί'. Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δ. οἶσθ' ὁτιὴ πλείστους αὖται βόσάμύνων Ν. 432. ἐν τῷ δ. γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ. Σ. 594. κὰν τῷ δ. γνώμης οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ 706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δ., ῥάδιον ἦν ἄν. Λ. 514. ἐν τῷ δ. τήμερον ὑμίν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ δ' δς ἀν άνηρ, 586. τολύπην μεγάλην, κατ' έκ ταύτης τῷ δ. χλαίναν υφηναι. Θ. 335. εί τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δ. κακὸν Θ. 335. εττις επιρουλικός
 853. πόλει, τέλεα δὲ δ.
 Π. 570. ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δ. πολεμοῦσιν.
 Α. 325. ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΔΙ. δ. ὑμας ἐγώ. δήξομάρ'. Α. 325. ως τεθνήξων ίσθι νυνί. Δηούς. Π. 515. ή γής αρότροις ρήξας δάπεδον καρπόν Δ. θερίσασθαι. δηούτε. Λ. 1146. δ. χώραν, ής ὑπ' εὖ πεπόνθατε; δήπου. Α. 122. ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δ. Στράτων; κ.τ.λ. δήπουθεν. Σ. 295. καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δ., ὧ παί.
ΕΙ. 1019. οὐχ ήδεται δ. Εἰρήνη σφαγαῖς,
Ο. 187. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσω δ. ἀηρ ἐστι γῆς.
Π. 140. ἀνήσεται δ., ῆν σὰ μὴ πορὰν
δῆσαί. Ι. 1049. δ. σ΄ ἐκέλευε πεντεσυρίγγω ξύλω.
δήσας. Ι. 394. ἐν ξύλω δ. ἀφαύει κὰποδύσθαι βούλεται.
Ν. 906. δ.; ΔΙ. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
Σ. 380. δ. σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.
397. αὐτὸν δ. ΣΩ. ἄν μιαρώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει; таг. βήσει: Β. 619. δ., κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρον,
 δήσεις. Ι. 167. δ., φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει. δήσετον. Λ. 438. καὶ σὰ μετὰ τούτου κὰνύσαντε δ. δήσον. Α. 1136. τὰ στρώματ', ὧ παῖ, δ. ἐκ τῆς ἀσπίδος. Α. 1137. τὸ δεῖπνον, ὧ παῖ, δ. ἐκ τῆς κιστίδος. Θ. 930. οὖτος, τί κύπτεις; δ. αὐτὸν εἰσάγων,
 δήσω. Ι. 367. οἶόν σε δ. τῷ ξύλῳ. 1. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δ. σε γὴ τὸν οἰρανόν. δῆτ'. Α. 68. καὶ δ. ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καΰστριον κ.τ.λ. δῆτα. Α. 142. καὶ δ. φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς, κ.τ.λ. δήτά. Ν 87. ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ, τί οὖν πίθωμαι δ. σοι; κ.τ.λ. δι. Α. 922. δ. ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν. κ.τ.λ. δι'. Α. 922. δ. ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν. κ.τ.λ.
Δί. Ι. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νὴ Δ. πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
Ι. 319. νὴ Δ. κάμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων
Θ. 206. ἱδού γε κλέπτειν νὴ Δ., βινεῖσθαι μὲν οὖν.
240. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δ., πλήν γ' ὅτι κάομαι.
640. καὶ νὴ Δ. τιτθούς γ' ὤσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
Β. 41. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΕΑ. νὴ Δ., μὴ μαίναιό γε.
164. καὶ χαίρε πόλλ. ὧδελφέ. ΔΙ. νὴ Δ. καὶ σύ γε
863. καὶ νὴ Δ. τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
Εκ. 779. ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δ. καὶ γὰρ οἱ θεοί΄
Δί'. Α. 88. καὶ ναὶ μὰ Δ. δρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου Δί'. Α. 88. καὶ ναὶ μὰ Δ. ὅρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου Α. 137. μὰ Δ. οὐκ ἀν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν. 368. ἀμέλει μὰ τὸν Δ. οὐκ ἐνασπιδώσομαι, 461. οὕπω μὰ Δ. οἶσθ' οἶ' αὐτὸς ἐργάζει κακά. 752. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δ., ἡν αὐλὸς πορῷ. 811. νὴ τὸν Δ. ἀστείω γε τὰ βοσκήματε· 966. οὐκ ἀν μὰ Δ., εί δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα:
1025. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δ. ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
85. μὰ Δ. ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
139. ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νὴ Δ. ΝΙ. οἴμοι δείλαιος.
282. νὴ Δ., ἐξάγων γε τἀπόρρηθ', ἄμ' ἄρτον καὶ κρέας
336. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δ., ἐπεὶ κάγὼ πονηρός εἰμι.
375. καὶ νὴ Δ. ἐμβαλύντες αὐ-I. 85. καὶ νη Δ. εμρακοντά αυκαὶ νη Δ. άλλα γ' έστε μου κόβαλα παιδὸς ὅντος.
καὶ νη Δ. ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
ὧ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. νη Δ., ὧ πάτερ,
οὺχ ἵνα γ' ἄρξη μὰ Δ. 'Αρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' 719. 801. ΐνα μᾶλλον 901. καὶ νὴ Δ. ῆν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα. 972. Ιδού. ΑΛ Ιδού νὴ τὸν Δ. οὐδὲν κωλύει. 1000. καὶ νὴ Δ. έτι γε μούστι κιβωτὸς πλέα. 1163, ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δ. ἡ 'γὰ θρύψομαι, 1347, τὰ δ ἄτὰ γ' ἄν σου νὴ Δ. ἐξεπετάννυτο 1382, μὰ Δ., ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὰ 135. ἀμαθής γε νη Δ., ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα
217. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νη Δ. ΣΤ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
251. ἄττ' ἐστὶν ὑρθῶς; ΣΤ. νη Δ., εἴπερ ἔστι γε.
261. ἀλλ' έχ' ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δ. οὐ ψεύσει γέ με:
328. νη Δ. ἐγωγ', ὧ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ῆδη κατ-N. 135. έχουσι. 330. μα Δ., αλλ' δμίχλην καὶ δρόσον αὐτος ήγούμην καὶ

καπνον είναι,

69 344. κούχὶ γυναιξίν, μὰ Δ., οὐδ' ὁτιοῦν αῦται δὲ ρίνας έχουσιν. 373. καίτοι πρότερον τὸν Δ. ἀληθῶς ψμην διὰ κοσκίνου 408. νή Δ., έγω γουν ἀτεχνως έπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δ. ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπὲ δή. οὐδὲν μὰ Δ., ἀλλὰ κατακλινείς δευρὶ ΣΤ. τί δρῶ; έχεις τι; ΣΤ. μὰ Δ. οὐ δῆτ' έγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν 733. 818. ίδού γ' ίδου Δ. 'Ολύμπιον' της μωρίας' 828. 828. 1471. Δίνος βασιλεύει, τον Δ. εξεληλακώς. 1066. είληφε διά πονηρίαν, άλλ' οὐ μὰ Δ. οὐ μάχαιραν. 1080. ὡς οὐδὲν ἡδίκηκας: εἶτ' ἐς τὸν Δ. ἐπανενεγκεῖν, 1227. καὶ νὴ Δ. ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς, 1228, μὰ τὸν Δ.: οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο 1291. νυνὶ νομίζεις ἡ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δ., ἀλλ' ἴσην. 1338. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νή Δ., ὧ μέλε, 1379. ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. ΦΕ. νή τὸν Δ., ἐν δίκη γε.
1406. Ιππευε τοίνυν νη Δ., ως έμοιγε κρειττόν έστιν. 1406. ἵππευε τοίνυν νὴ Δ., ὡς ἔμοιγε κρεῖττον ἐστιν.
76. μὰ Δ., ἀλλ' ἀφ' αἰτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
97. καὶ νὴ Δ. ἢν ῗδη γέ που γεγραμμένον
146. νὴ τὸν Δ. ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
169. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
173. μὰ Δ., ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὅνον ἔξαγε.
186. Οὕτις μὰ τὸν Δ. οὐ τι χαιρήσων γε σύ.
193. ἐγὰ πονηρός; οὐ μὰ Δ., ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
205. μῶς; οὐ μὰ Δ., ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὐτοτὸ
209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔ. νὴ Δ. ἢ μοι κρεῖττον ἢν
217. κὴ τὸν Δ. ἀὐλ νῶν ἀνεστὰκασι γάρ. X. 76. 217. νη τον Δ., οψέ νῦν ἀνεστηκασι γάρ. 231. μα τον Δ., οὐ μέντοι πρό τοῦ γ', ἀλλ' ήσθ' Ιμάς KUVELOS. 254. εί νη Δ. αδθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ημας, 296. μά Δ., άλλ' Ισχάδας, ὧ παππία ήδιον γάρ. ΧΟ. our av 297. μὰ Δ., εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς. 298. μὰ Δ. οῦ τἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν. άπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ, μὰ Δ. οὐκ ἔγωγε νῶν αῖδ' μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δ. οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ νὴ Δ. ἐς τὸν οὐρανόν γ' ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. 309 396. 426. τοῦτο μέντοι δεινόν ήδη νη Δ., εἰ μαχούμεθα·
461. ἀλλὰ μὰ Δ. οὐ ραδίως οὕτως ἄν αὐτοὺς διέφυγες,
477. νη Δ. ή μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ 508. νη Δ. ἐν δίκη γ' ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀν ὁρνίθων γάλα
512. νη Δ. εἰθίσθης γὰρ ήδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν
665. μὰ Δ. οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τάλλα; μὰ Δ. ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλιθας μετέπεμψα. μὰ τὸν Δ οὐ πάρεστιν ἀλλ' ἐγὰ δραμὰν μὰ Δ. οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων νὴ τὸν Δ., ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἔμοιγέ τοι 832 841. ῶλεκτρυόν; νη τὸν Δ., ἐπιμύει γέ τοι. μὰ Δ., ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν 954. 966. φησί κατακνήται. ΦΙ. νή Δ., άλλὰ ψεύδεται. 997. ὔντως ἀπέφυγεν; ΒΔ. νή Δ. ΦΙ. οὐδέν εἰμ' ἄρα. 1126. μὰ τὸν Δ., οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον. 1141. μὰ τὸν Δ. οὐ τοίνυν ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι 1152. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ', ὧγαθὲ, 1231. ἐἀν ἀπειλη, νη Δ ἐτέρον ἄσομαι. 1371. νη τὸν Δ., αὕτη πού 'στί σοί γ' ή Δαρδανίς. 1387. νη τὸν Δ. ἐξέμαθές γε τὴν 'Ολυμπίαν. 1387. νη τον Δ. ἐξέμαθές γε τὴν 'Ολυμπίαν.
1404. εἰ νη Δ. ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
1409. μὰ Δ. ἀλλ' ἄκουτον, ἢν τἱ σοι δόξω λέγειν.
1496. οὐκ εὖ μὰ Δ. οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
1506. ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νη Δ. ἀνζωνηκ' ἄρα.
1507. μὰ τὸν Δ. οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους.
6. οὐ κατέφαγεν: ΟΙ. Β. μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἐξαρπάσας
19. νὴ τὸν Δ. ἐς κόρακός γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
104. ὡς τὸν Δ. ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;
195. τθι νην κόλεσόν μοι τὸν Δ. ΕΡ. ἰὸ ἰὸ ἰὸ. EI. 6.

ΑΕ, ΕΕ 166, νη Δ. η γάρ σφύρα λαμπρόν ην άρ' ξεωπλισμένη, 636, νη Δ., ἄ μέλ', ἐνδίκως γε δητ', ἐπεὶ κάμοῦ λίθον 636, δε ΧΟ, ναὶ μὰ Δ. ΤΡ. ἀλλὰ τοῦτὸ γ' ἔστ' Ἰω-VIHOV νικόν
1046, μά Δ., άλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτήν
1046, μάντις τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μά Δ., άλλ' Ἱεροκλέης.
1006, άλλ' ὁ σοφός τοι νή Δ. "Ομηρος ὅεξιὸν εἶπεν"
1284, ἰγωγε νή Δ., ὤπίτριπτ'. οἶει γὰρ ἀν
1266, νη τὸν Δ., ὡς τὰ παιδί ἡδη ξέρχεται
1290, ἰγώ; ΤΡ. σὸ μέντοι νή Δ. ΠΑ. Αι υἰὸς Λαμάχου.
40, 22. ὁδός. ΠΕ. οἰδὲ μὰ Δ. ἐνταῦθὰ γ', ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
100, μὰ Δ. οἰοι ἔγωγε. ΕΤ. ποῦ γὰρ ἐστις: ΠΕ. ἀπέπτατο
209, νή Δ. ὅριςς ὅῆτα. τίς ποτ' ἐστίς; οὐ δήπου ταῶς;
275, νή Δ. ἔτερος ὅῆτα χοῦτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
297. οὐτοσὶ πέρδιξ. ἐκεινοςὶ δὲ νή Δ. ἀτταγὰς,
455, μὰ Δ., ἀλλὰ λέγεις ⟨ητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρενὸς μά Δ., άλλα λέγειν ζητώ τι πάλαι μέγα και λαρινόν Emos Ti. 470. καὶ γῆε. ΧΟ. καὶ γῆε: ΠΕ. εὴ τον 'Απόλλω. ΧΟ. τουτὶ μὰ Δ. οὐκ ἐπεπίσμην. 554. κάπειτ' ήν τουτ' έπανεστήκη, την άρχην τον Δ. dragreiv 672, οἱ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' έχομεν; ΠΕ ληρείς καὶ νη Δ. δ γ' Ερμής 574. αυτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαίν, καὶ νή Δ. "Ερως γε' 581. ούε έθελήσει μὰ Δ., ἀλλ' δψει προφάσεις αὐτήν παρέχουσαν. 607. ή παιδάρι' δυτ' ἀποθυήσκειν δεί; ΠΕ. μὰ Δ., ἀλλὰ τριακύσι' αὐτοίς 639. καὶ μὴν μὰ τὸν Δ. οὐχὶ νυστάζειν γ' έτι δ τοῦτο μέντοι νὴ Δ. αὐτοῖσιν πιθοῦ'
 δ73. ἀλλ' ὡσπερ ἀἰον νὴ Δ. ἀπολέψαντα χρὴ 801. ταυτί τοιαιτί: μά Δ. έγω μέν πράγμά τω 860. τουτί μά Δ. έγω πολλά δή καὶ δείν' ίδων, 954. νη τόν Δ., άλλ' ήδη πέφευγας ταυταγί 956. τουτί μά Δ. έγω τό κακόν οὐδέποτ' ήλπισα, 956. τοιτί με Δ. έγω το κακον οὐδέποτ' ήλεισα,
1015. μὰ τόν Δ. οὐ δῆτ' ΜΕ ἀλλὰ κῶς; ΠΕ ἀμοθυμαδόν
1017. ὑπάγοιμὶ τὰρ' ἀν. ΠΕ κὴ Δ., ὡς οὐω οἶδ' ἄρ' εἰ
1148. καὶ κὴ Δ. αὶ κῆτταὶ γε περιζωσμέναι
1210. οὐκ οἶδα μὰ Δ. ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
1216. μὰ Δ. οὐω ἔμοκγ' ἐπέβαλεν οὐδείχ, ὡ μέλε.
1220. οὐκ οἶδα μὰ Δ. ἔγωγε' τῆδε μὲν γὰρ οὕ.
1237. οἰς δυτέων αὐτοὺς, ἀλλὰ μὰ Δ. οὐ τῷ Διί.
1308. οὐκ ἄρα μὰ Δ. ἡμῶν ἐτ' ἔργων ἐστάνκα.
1349. καὶ κὴ Δ. ἀκδρεϊών γε κάνω κομίζομεν,
1358. ἀκελαωσά τάρ ἀν κὴ Δ. ἐλθῶν ἐνθαδί,
1397. κὴ τὸν Δ. ἢ 'γώ σου κατακαύσω τὰς πνοάς.
1422. μὰ Δ., ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιατικός
1427. μὰ Δ., ἀλλὶ κὸ οἰ λησταί γε μὰ λυκῶσί με,
1433. ἀλλὶ ἔστιν ἔτερα κὴ Δ. ἔργα σώκρονα.
1497. ἐμοῦ κατόπε ἐντανδα; ΠΕ, μὰ Δ. ἐγὰ μὲν οῦ.
1548. κὴ τὸν Δ. ἀεὶ δῆτα θεομισής ἔφες. 1648. μή τον Δ. Δεί δήτα θεομισής έφες. 1601. τον Δ. Δποδούναι και διαλλαττώμεδα. 1632. και νή Δ. έτερον γ' έστιν οδ 'μνήσθην έγώ. 1680. μή τον Δ. ούχ ούτος γε παραδούναι λέγει. ού γὰρ μὰ Δ. ἀλλὰ σετομένας fixer σάλαι. μὰ Δ. ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὁλίγου γ' οῦνεκα 74. licer woo but. AY. ri A. & Bocaria, 95. δ τι λής ποδ άμε. ΑΥ, τή Δ, δ φέλη γύναι. 130. μά Δ. οδδ έγω γάρ, άλλ' ὁ πόλεμος έμπέτω. 194. ήμεις: ΑΥ, έγω σοι τή Δ., ήτ βούλη, φράσω. 860. εί τή Δ. ήδη τὰς γκάθους τούτων τις ή δις ή τρίς όρθως γε λέγων τη Δ. έκώτος. ΔΥ, πώς όρθως, ώ κακόδαιμον, 521. 561. νή Δ. έγω γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ço, tanon 594. ούκουν κάνδρες γηράσκουσεν; ΑΥ, μά Δ., άλλ' ούκ είτας δμοιοι νή τόν Δ. άλλὰ τοῖς προβούλους άντικρυς σαφής γ' ὁ χρησμός νή Δ. ὧ πάντες θεοί, ὧ νή Δ. ἐστὶ δήτα. τές κάστέν ποτε; 836. Θ νή Δ. ἐστὶ δῆτα, νέι κὰστίν ποτε;
862. ἔγωγὰ σοι νή τὰν Δ., ἢν Βοίλη γε σύ.
873. επτάβηθὶ δείγο. ΜΥ. μὰ Δ. ἐγὰ μὲν αὐτόσ' οδ.
900. μὰ Δ. οἰκ ἔγωγ΄, ἢν μὴ διαλλαχθῆτὰ γε
908. μὰ Δ., ἀλλὰ τοῦτό γ' οἱεπό, ἄ Μπνῆ, φέρε.
927. ἀλλ' οὐ δέομι οὐδὰν ἔγωγε. ΜΥ. νή Δ. ἀλλ' ἐγὰ.
933. νή Δ. ἀν δέομα 'γωγ', ἀλλὰ βινεὶν βοῦλομαι.
934. μὰ Δ. οὐ δίομα 'γωγ', ἀλλὰ βινεὶν βοῦλομαι.
970. μὰ Δ. ἀλλὰ φόλη καὶ ταγγλικερά.
986. οὐ τὰν Δ. οἰκ ἐγώνγα. ΠΡ. ποὶ μεταστρέφει;
990. οὐ τὰν Δ. οἰκ ἐγώνγα. μηδ΄ αὖ πλαδδίη.

Δί'. Λ. 1022. τοῦτο μέν μά τὸν Δ. οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε-Α. 1022. Τουτο μεν μα τον Δ. ου πονηρον εποιησιετε 1033. νη Δ. άνησάς γέ μ', ώς πάλαι γέ μ' έφρεωρύχει. 1090. μὰ Δ., άλλὰ ταυτί δρώντες ἐπιτετρίμμεθα. 1095, νη τον Δ. εὖ μέντοι λέγεις. ΑΑ. ναὶ τὰ σιὰ 1147. ἀδικοῦσιν οὖτοι νη Δ., ὧ Λυσιστράτη. 1147. ἀδικοῦσιν οὖτοι νὴ Δ., ὧ Λυσιστράτη.
1188. ἄγ΄ ὅπα τυ λῆε. Αθ. νὴ τὸν Δ. ὡς τάχιστά γε.
1241. νὴ τὸν Δ., ὡς ἦδη γε χωροῦσ΄ ἐνδοθεν.
Θ. 20. νὴ τὸν Δ. ἦδομαί γε τουτὶ προσμαβών.
34. μὰ τὸν Δ. οὖτοι γ΄, ὥστε κάμὲ γ΄ εἰδέναι.
175. μὰ τὸν Δ., οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως,
207. ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δ. εἰκότως ἔχει.
235. ὁρᾶς σεαυτόν; ΜΝ. οὐ μὰ Δ., ἀλλὰ Κλεισθένη.
259. νὴ τὸν Δ., ἀλλὰ κἀπιτρεία πάνυ.
260. ἄρ΄ ἀρμόσει μοι; ΑΓ. νὴ Δ. ἀλλ΄ ἄριστ΄ ἔχει.
552. ἡμᾶς ἀπάσας αὖθις αὖ ΜΝ. καὶ νὴ Δ. οὐδέπω γε
555. μὰ Δ. οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ἄν ποιοῦμεν,
609. ἔχουσα; ΓΥ. Δ. τιτθὴ νὴ Δ. ἐμἡ. ΜΝ. διοίχομαι.
615. πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νὴ Δ., ὧ μέλε.
934. παῖ, ἡν προσίη τις. ΓΥ. Η. νὴ Δ., ὡς νῦν δῆτ΄ ἀνὴρ
1075. νὴ Δ. ὸχληρὰ γ΄ εἰσήρρηκας 934. παι', ήν προσίη τικ. ΓΥ. Η. νή Δ., ώς νυν δητ' ας
1075. νή Δ. δχληρά γ' εἰσήρρηκας
1090. μά Δ. άλλα γυνή πλησίον αὕτη'
1125. μά Δ., άλλα λύσω δεσμά. ΤΟ. μαστιγώ σ' ἄρα.
3. νή τὸν Δ. ὅ τι βούλει γε, πλήν πιέζομαι,
28. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δ. οὕ.
70. καὶ νή Δ. εἰ τὶ γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
128. νή τὸν Δ., ὡς ὅντος γε μή βαδιστικοῦ.
159. νή τὸν Δ. ἐγὼ γοῦν ὅνος ἄγων μυστήρια.
174. μὰ Δ., ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ, ὑπάγεθ' ὑμεῶς τῆς ὁδο μά Δ., άλλ' έλαττον, ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖε τῆς ὁδοῦ. μὰ τὸν Δ., οὐ γὰρ άλλ' ἔτυχον ὑρθαλμιῶν. 174. 192 καύθις κατόμοσον. ΕΑ. νή Δ. ΔΙ. όμοσον. ΕΑ. νή 306. Δía. 493. καὶ τὰς ἀπειλάς; ΕΑ. οὐ μὰ Δ. οὐδ' ἐφρύντισα. μά Δ. άλλ' άληθως ούκ Μελίτης μαστιγίας. 501. μα Δ. αλλ αληθως ουκ Μελιτης μαστιγιας.
μα Δ., ούδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλαρὸν, τάλαν,
ήδη πάταξά σ'. ΕΛ. οὐ μα Δ. ΑΙ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
μῶν ἀδυνήθης; ΕΛ. οὐ μα Δ. ἀλλ' ἐφρώντισα
μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ήδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
τί δὲ πολλά πράττων; ΑΙ. ὡς μα Δ. οὐδὲν οἶδ' ἐγώ,
μα Δ., ἀλλ' ὅταν δρῶ τουτο κάκμαίνομαι. 559. 645. 650. 749. 753. 793. μα Δ., αλλ όταν ορω τουτο κακμαινομαι.
779. μα Δ., αλλ ό δήμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
781. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νή Δ., οὐράνιῶν γ΄ ὅσον.
788. μα Δ. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκυσε μὲν Αἰσχύλον.
795. τὶ χρῆμ' ἀρ' ἔσται; ΑΙ. νή Δ., ὀλίγον ὕστερον
914. μα τὸν Δ. οὐ δῆθ'. ΕΥ. ὁ δὲ χορός γ΄ ἡρειδε ὁρμα-Bods av 937. ούχ Ιππαλεκτρυόνας μά Δ. ούδε τραγελάφους, απερ 947. τοῦ δράματος. ΑΙ κρείττον γὰρ ἦν σοι κὴ Δ. ἡ τὸ σαυτού. 1043. άλλ' οὐ μὰ Δ. οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας, 1045. μα Δ., ούδε γαρ ήν της 'Αρροδίτης ούδεν σος. ΑΙ. μηδέ γ' έπείη. 1053. μα Δ., αλλ' όντ' αλλ' αποκρύπτειν χρή το πονηρών 1055. μα Δ., αλλ οντ' αλλ αποεριστείν χρη το σ τόν γε συμγήν. 1089. μὶ Δ. οὐ δῆθ', ἄστ' ἐπαφαινίνθην 1158. κὰ τὸν Δ. ἀστερ γ' εῖ τιν εἶσοι γείτονι. 1188. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', ἀλλὰ αποδαίμαν φύσει, 1188. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', οἱ μὲν οὖν ἐπαύσατο. 1298. καὶ μὴν μὰ τὸν Δ. οἱ κατ' ἔποι γέ σου κνίσω 1237. μὰ τὸν Δ. οῦσοι γ' ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί. 1460. εῦρισκε νὴ Δ., εἶπερ ἀναδοιει πὰιν. 1481. κὰ τὸν Δ. οὺ γὰο ἀνθοιαι τῶ ποὰγωστι. 1481. νη τὸν Δ. οὐ γὰρ ἄχθοραι τῷ πράγματι.
 86. νη τὸν Δ., ώστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἔδρας Er. 86. ταυτί γέ τοι νή του Δ. έφερόμην, ίνα 88. ταυτί γε τοι τή τον Δ. εφερόμην, ίνα
145. τή τὸν Δ., ἥ μοι μή γενείαν ερεῖττον ἥν
158. μὰ Δ., ἀλλ' ἀν ἡρ ἀν τὰ θεὰ κατάμοσας,
213. εὖ γ', εὖ γε τὴ Δ., εὖ γε λέγε λέγ', ἀγαθέ,
328. τὴ τὸν Δ. αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
336. μὰ τὸν Δ. οὐ γὰρ ἔνδον οὖνα τυγχάνει,
373. αὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἀνισταμαι.
377. ἔδο λέλινται γάρ: ΧΡ κὰ Δ. ἔσθεκον μὰ κῶ ού δητ' έτι γε μιὶ τότ Δ., άλλ' ἀνίσταμαι.

ήδη λέλνται γάρ: ΧΡ. τη Δ., όρθρου μὲτ οὐν.

μιὶ τόν Δ. οἰδὲν άλλο γ' ή τόν θύλακον.

μιὶ Δ. άλλὰ τοις γυναιξί ταῦτ' ήδη μέλει

ἡκελησία; ΠΡ. μιὶ Δ., άλλ' ἐφ' ἡν ἐγωχόμην.

ἀτὰρ γεγένηται; Β.Λ. τοὶ μιὶ Δ. οἰκ ήδησθά με

οἰδ άρα τὰ δίξαντ' οἰσθα; ΠΡ. μιὶ Δ. ἐγὰ μὲν οῦ.

τὶ δρὰν; ὑφαίνειν; Β.Λ. οὸ μιὰ Δ., άλλ' ἄρχειν.

ΤΟ 389. 463. 550. 553. 556. IIP. Tirar; καὶ τῶν σπελέθων κοσωνοῦμεν; ΠΡ. μὰ Δ., ἀλλ. ἔφθηε μ' ὑτοκρούσας.

ΔΓ. Εκ. 687. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δ., ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. ΒΛ. ὅτφ δὲ τὸ γράμμα
758. μὰ Δ., ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῷ πόλει
935. δεόμενος οὐδέν. ΓΡ. Α. νὴ Δ., ἄ φθίνυλλα σύ.
1035. νὴ τὸν Δ., ἤνπερ ἢ γέ που τῶν κηρίνων.
1088. σιγῷ βάδιζε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δ. ἀλλ' ὡς ἐμέ.
1130. ἐγώ; ΘΕ. σὰ μέντοι νὴ Δ. ὡς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ.
Π. 22. μὰ Δ., ἀλλ' ἀφελῶν τὸν στέφανον, ἡν λυῆςς τὶ με,
101. μὰ Δ., ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξόμεθά σον. 101. μὰ Δ., ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.
106. μὰ τὸν Δ. οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.
111. μὰ Δ., ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑ. οἰμώξει μακρά, καὶ νὴ Δ. εὕχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς. 144. καὶ νὴ Δ. εί τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
 165. ὁ δὲ λωποδυτεί γε νὴ Δ., ὁ δὲ τοιχωρυχεί,
 202. νὴ τὸν Δ.: ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς 359. 'Απολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δ. ἐγὰ μὲν οὕ.
410. μὰ Δ., ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζύμην
444. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. ΒΛ. μὰ Δ. ἐγὰ μὲν οὕ.
551. ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δ., οὐδέ αλλ ουχ ουμος τουτο πεπονθεν βιος ου μα Δ., ουδε γε μέλλει.

νη Δ. έγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν ἔπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΥ. νη Δ. εὐδαίμων ἄρ' ἢν αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δ. οὐδ' ἐφρόντισεν, μὰ Δ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αὶ τάλαν. λίθινον; ΚΑ. μὰ Δ. οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον. μὰ Δ., οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός, μὰ Δ. οὐ κῶν τῶν κοῦς ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός, μὰ Δ. οὐ κῶν τῶν κοῦς ἐσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός, 889. μὰ τὸν Δ. οὕκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι. 971. ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δ. ἐγὰ μὲν οὕ. 1008. ἐπ' ἐκφοράν; ΓΡ. μὰ Δ., ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον 1010. καὶ νὴ Δ. εἰ λυπουμένην αῖσθοιτό με, 1102. μὰ Δ., ἀλλ' εμελλον' εἶτ' ἀνέφξάς με φθάσας. 1116. ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. ΚΑ. μὰ Δ., οὐδέ γε 1202. ἀλλ' εί γε μέντοι νη Δ. ἐγγυᾳ σύ μοι 1202. αλλ ει γε μεντοι νη Δ. εγγυα σύ μοι
Fr. 84, 1. καὶ νη Δ. έκ τοῦ δωματίου γε νῷν φέρε
273. οὐδὲν μὰ Δ. ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.
284, 2. μὰ Δ. οὐδὲ γ Ἑλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.
302, 4. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ'. οὐδὲ βατίς; οῦ φημ' ἐγώ.
Δία. Α. 767. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χοῖρος ναὶ Δ.
I. 142. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΗ. εἶπω; ΝΙ. νὴ Δ.
280. ναὶ μὰ Δ. κάγωγε τοῦτον, ὅτι κενῆ τῆ κοιλία. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δ. ΚΛ. ναὶ μὰ Δ. ΑΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, 338. εὖ γε νὴ τὸν Δ. καὶ τὸν ᾿Απόλλω καὶ τὴν Δήμητρα. 1092. νή Δ. καὶ γὰρ ἐγώ καὶ μοὐδόκει ή θεδε αὐτή Ν. 483. εἰ μνημονικόε εἰ. ΣΤ. δύο τρόπω νή τὸν Δ. 817. οὐκ εὖ φρονεῖε μὰ τὸν Δ. τὸν 'Ολύμπιον' 819. τὸ Δ. νομίζειν, ὄντα τηλικουτονί. 825. ίδού· τί έστιν; ΣΤ. ώμοσας νυνί Δ 1234. τὸν Δ., τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. νὴ Δ., 1239. οὕ τοι μὰ τὸν Δ. τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς 1279. πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δ. 1331. τον πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κάποφανώ γε νή Δ. 1331. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κάποφανῶ γε νὴ Δ.
1468. ναὶ ναὶ, καταιδέσθητι πατρῷον Δ.
1469. ἰδού γε Δ. πατρῷον ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Σ. 134. ναὶ μὰ Δ., τῷ δ΄ νίεῖ γε τφδὶ Βδελυκλέων,
181. 'Οδυστέα τιν'; ΕΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δ. φέρει
184. τίς εἶ ποτ', ἄνθρωπ' ἐτεόν; ΦΙ. Οὖτις νὴ Δ.
1400. λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δ. μὴ μοί γ', ὧ μέλε.
ΕΙ. 331. ἀλλ' ὀρᾶτ', οὕπω πέπαυσθε. ΧΟ. τουτογὶ νὴ τὸν Δ.
409. ἵνα τὶ δὲ τοῦτο δρᾶτον; ΤΡ. ὁτιὴ νὴ Δ.
416. ναὶ μὰ Δ. πρὸς ταῦτ', ὧ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
489. εἶα νὴ Δ. $\epsilon la \nu \dot{\eta} \Delta$. 489. 979. $\nu\eta$ Δ ., καὶ $\mu\eta$ ποίει γ' ἄπερ αἰ 1233. καὶ $\tau\eta$ δ'. $\Theta\Omega$. ά μ' ἀμφοῖν δῆτ'; ΤΡ. ἔγωγε $\nu\eta$ Δ ., οὐδ' ἀν μὰ Δ. γ' ἐντεῦθεν 'Εξηκεστίδης. 24. οὐ ταὐτὰ κρώζει μὰ Δ. νῦν τε καὶ τότε. 81. ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δ. 135. νὴ Δ. ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾶς. 176. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δ., 462. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δ. καὶ προπεφύραται λόγος εἶs 1371. καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἔξεις νὴ Δ. 1462. βέμβικα καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δ. 1611. ὅταν ὁμνύη τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δ., 1651. έγω νόθος; τί λέγεις; ΠΕ. σὸ μέντοι νὴ Δ., 105.1. εγω νόθος; τι λέγεις; ΠΕ. σύ μέντοι νή Δ.,
12. εἶναι πανοῦργοι. ΚΑ. καὶ γάρ ἐσμεν νή Δ.
24. καὶ νή Δ. παχύ. ΚΑ. κὰτα πῶς οἰχ ἤκομεν;
34. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νή Δ.
67. πόθεν εἰσίν; ΛΥ. ἀναγυρουντόθεν. ΚΑ. νή τὸν Δ.:
88. καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΑ. καὶ νή Δ.
91. Κορινθία δ' αὖ. ΛΥ. χαια νή τὸν Δ.

Δία. Λ. 237, ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΥ, νὴ Δ. 486, καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δ. πρῶτα πυθέσθαι, 559. νη Δ. χρη γάρ τους ανδρείους. ΑΤ, και μην τό γε πράγμα γέλοιον, καὶ νὴ Δ. τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν άποικοι. 752. κυείν έφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νὴ Δ. όρᾶτε γιγνώσκει τις ύμῶν ; ΜΥ. νη Δ., ὑπο τῶν ἀλεκτρυόνων ; ΜΥ. ἔμοιγε νη Δ. 837. 897. υπό των αλεκτρύονων; Μ.Τ. εμοίγε νη Δ. 1029. ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δ. πάλαι δάκνει. 1181. ἀμοῖσι. ΑΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δ. Καρυστίοις. 1285. Δ. τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε Θ, 86. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δ. δίκαι' ἀν πάθοις. 567. ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. ΜΝ. οὐ δὴ μὰ Δ. σύ γ αψει.
626. ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝ. νὴ Δ.,
745. τυννοῦτον ὄν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μκρὸν νὴ Δ.
6. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω; ΔΙ. νὴ Δ. 6. τί δαι; το πάνυ γελοιον είπω; ΔΙ. νη Δ.

86. δ δὲ Ξενοκλέης; ΔΙ. ἐξόλοιτο νὴ Δ.

181. τουτὶ τί ἔστι; ΔΙ. τοῦτο λίμνη νὴ Δ.

189. ἐς κόρακας ὅντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δ., σοῦ γ᾽ οὕνεκα,

285. νὴ τὸν Δ. καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.

288. καὶ μὴν ὑρῶ νὴ τὸν Δ. θηρίον μέγα.

305. ἡμπουσα φρούδη. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δ.

306. καὖθις κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δι΄. ΔΙ. ὅμοσον. ΞΑ. νη Δ. 491. ἀνδρείά γ', ὧ Πόσειδον. ΔΙ, οζμαι νη Δ. 552. 565. νη Δ., τάλαινα. ΠΑΝ. Β. νὰ δὲ δείσασαί γέ που 612. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ΞΑ. καὶ μὴν νη Δ., 738. νη τὸν Δ. τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ 1047. ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νη τὸν Δ. 1047. ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νὴ τὸν Δ.
τοῦτό γέ τοι δή.
1433. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω:
.79. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω:
140. καὶ νὴ Δ. σπένδουσί γ' ἢν τίνος χάριν
390. οὐδ' εἰ μὰ Δ. τότ' ἤλθες, ὅτε τὸ δεὐτερον
433. ἀνεβορβόρυξαν. ΒΑ. νοῦν γὰρ εἶχαν νὴ Δ.
438. κἄπειτα κλέπτην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δ.
439. καὶ συκοφάντην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δ.
469. ἄριστον οὐ δώσουσι. ΧΡ. σὸ δέ γε νὴ Δ.
735. νὴ Δ. μέλαινὰ γ', οὐδ' ἀν εἰ τὸ φάρμακον
761. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρα. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β. πῶς;
βαδίως. Er. 79. ραδίως. οντως γάρ οἴσεις; ΑΝ. Α. ναὶ μὰ Δ., καὶ δὴ μὲν 786. 872. νη τόν Δ. δεξ γοῦν μηχανήματός τινος, 942. οἰμώζων άρα νη Δ. σποδήσεις. 998. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγώ σε νη Δ. 1011. κοὺκ ἀν πιθοίμην οὐδέποτ'. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νη Δ. 1045. νη τόν Δ. τόν σωτήρα, κεχάρισαί γέ μοι, 1085. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δ. σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μην ἐγώ. 1103. νη τόν Δ. τόν σωτήρ' ἀνήρ καὶ δυστυχής. Π. 356. πως οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. εἴ τι κεκλοφως νη Δ. 400. οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δ. δεῖ γὰρ πρωτα ΒΛ. τί; 579. τον Δ. φήσεις αρ' οὐκ δρθώς διαγιγνώσκειν το κράτιστον. 715. δπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὁλίγας μὰ τὸν Δ. 848. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; ΔΙ νή Δ., καλώς τοίνυν ποιών ἀπόλλυται. 877. 877. νή τὸν Δ. τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
 890. ἀπὸ τῶν ἔμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δ. δειπνήσετον.
 905. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; ΣΥ. οὐ μὰ τὸν Δ. 920. νη Δ., πονηρόν τάρα προστάτην έχει. 1021. εί Θάσιον ενέχεις, είκοτως γε νη Δ. 1021. ει διατιον ενεχεις, εικότοις γε νη Δ.
1028. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δ.
1186. τὸν οὖν Δ. τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
Fr. 198, β. ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἀδοφοῖται; νὴ Δ.
233. εὶ δή τις ὑμῶν είδεν Εὐρύβατον Δ. 445, 5. κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δ διά. Α. 8. δ. τοῦτο τοῦργον ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. κ.τ.λ. Σ. 126. δ δ' ἐξεδίδρασκε δ. τε τῶν ὑδρορροῶν κ.τ.λ. δία. Ι. 1271. σας άπτόμενος φαρέτρας Πυθώνι έν δ. κακώς πένεσθαι. διαβαλεί. Α. 502. οὐ γάρ με νῦν γε δ. Κλέων ὅτι Ι. 486. ώς ούτος ἐσπεσών ἐκείσε δ. διαβάλλει. Ι. 64. ψευδή δ. κάτα μαστιγούμεθα διαβάλλειν. Ι. 496. δάκνειν, δ., τοὺε λόφους κατεσθίειν, Ι. 810. οὕκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δητ' έστ' ἐμὲ καὶ δ.

διακναίσας, Εκ. 957. δε με δ. έχει.

```
διαβάλλεταί. Ο. 1648. δ. σ' δ θείος, ὧ πονηρὲ σύ.
  διαβαλλόμενος. Α. 630. δ. δ' ύπο των έχθρων έν 'Αθηναίοις
ταχύ βούλοις, δ. το των εχορών εν κοηναίοις ταχύ βούλοις, διαβάλοι. ΕΙ. 643. άττα δ. τιε αὐτῆ, ταῦτ' ἀν ἥδιστ' ἤσθιεν. διαβαλῶ. Ι. 288. δ. σ', ἐὰν στρατηγῆε. Ι. 711. κάγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ δ. πλείονα. Θ. 1169. ἀπὸ τῆε στρατιᾶε παροῦσιν ὑμῶν δ. διαβάε. Σ. 688. ὡδὶ δ., διακινηθεὶε τῷ σώματι καὶ τρυφεραν-
ΕΙ. 753. δ. βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κάπειλὰς βορβοροθύμους.
διαβάσκει. Ο. 486. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς
                                δ μέγας δ.
ο μέγας ο. διαβάτης. Fr. 726. δ. διαβέβηκασ'. Λ. 60, ἐπὶ τῶν κελήτων δ. δρθριαι. διαβέβηκότος. Ι. 77. τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα δ. διαβέβληκεν. Θ. 411. ῆγοντο, δ., ὥστ' αὐδείς γἰρων
διαβέβληκεν. Θ. 411. ηγοντο, ο., ωστ ουσεις γεραν διαβέβληχένον. Σ. 950. χαλεπόν μέν, ἄνδρες, έστὶ δ. διαβέβληχ΄. Θ. 390. ποῦ δ' οὐχὶ δ., ὅπουπερ ἐμβραχὸ διαβήγην. Ν. 178. κάμψας δβελίσκον, είτα δ. λαβών, Ο. 1003. ἐνθεὶς δ.—μανθάνεις; ΠΕ, οὐ μανθάνω. διαβολαίς, Ι. 7. αὐτοῖς δ. ΔΗ, ὧ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις; διαβολάς, Ι. 491. ἵν' ἐξολισθάνειν δύνη τὰς δ.
διαβολώτατόν. Ι. 45. πανουργότατον καί δ. τινα,
διαγέγραπταί. Ν. 774. ὅτι πεντετάλαντος δ. μοι δίκη. διάγειν. Σ. 1006. ὤσθ' ήδέως δ. σε τον λοιπον χρόνον' διαγενοίμεθ'. Ο. 45. ὅπου καθιδρυθέντε δ. ἄν.
διαγιγνώσκειν, Σ. 779. πως οδυ δ. καλώς δυνήσομαι
Λ. 583. δ. ότι ταθθ' ήμιν ώσπερ τὰ κατάγματα κείται
Εκ. 636. έσται δυνατός δ.; ΠΡ. τί δὲ δεί; πατέρας γὰρ
                          άπαντας
    Π. 578. αὐτοῖε, οὕτω δ. χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
579. τον Δία φήσεις άρ' οὐκ δρθώς δ. το κράτιστον
διαγιγνώσκοιμι. Π. 91. ἵνα μὴ δ. τούτων μηδένα.
διαγιγνώσκων. Ι. 518. ὑμᾶς τε πάλαι δ. ἔπετείους τὴν φύσιν
                           ővras.
  Διαγόραν. Ο. 1072, ην ἀποκτείνη τις ὑμῶν Δ. τὸν Μήλιον,
Διαγόρας. Β. 320. ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον διπερ Δ. Του Μηλιον, 
διαγράφω. Λ. 676. ἡν δ' ἐφ' ἰππικὴν τράπωνται, δ. τοὺς ἰππέας. 
διαγωνιείσθ'. Β. 794. δ. ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην. 
διαδεδρακότας. Α. 601, νεανίας δ' οἶος σὸ δ.
διαδράμω. Ο. 1409, πρίν αν πτερωθείς δ. τον άερα. διαδρασιπολίτας. Β. 1014, εί γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ
μὴ δ.,
διαδύεται. Σ. 396. μῶν δ γέρων πη δ. αὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ'
                          άλλὰ καθιμᾶ
διαδύναι. Σ. 352. πάντα πέφαρκται κούκ έστιν δπής οὐδ' εἰ
                           σέρφω δ.
διαδύς. Σ. 212. κούκ έσθ' όπως δ. αν ήμας έτι λάθοι,
διαζήν. Ο. 1434. αφ' ων δ. ανδρα χρήν τοσουτονὶ
διάθες. Ο. 1331. δ. τάδε κόσμω
διαθήκη. Σ. 584. κλάειν ήμεις μακρά την κεφαλήν εἰπόντες τῆ δ.
διαθήκην. Σ. 589. τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν δ. ἀδικεῖς ἀνακογχυ-
                         λιάζων.
Ο. 440. ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἴδε δ. ἐμοὶ
διάθρει. Ν. 700. ψρόντιζε δὴ καὶ δ., πάντα τρόπον τε σαυτόν
διαθρῆσαι. Ι. 543. κἆτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους δ.,
Ο. 658. τὴν πύκνα πὰσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους δ.

    διαθωνταί. Ο. 440. ἡν μὴ δ. γ' οἴδε διαθήκην ἐμοὶ
    διαμρεῖν. Β. 1100. χαλεπὸν οἴν ἔργον δ.,
    διαιρεῖν. Ν. 742. ὑρθῶς δ. καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἴμοι τάλας.
    δίαιταν. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν δ. σφηξὶν ἐμφερεστάτους.

    Εκ. 673. την δέ δ. τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κοινήν πάσιν. το γάρ
                          άστυ
διαίτας. Β. 114. πόλεις, δ., πανδοκευτρίας, όπου
διαίτη. Σ. 524. είπέ μοι, τί δ' ἡν, τὸ δείνα, τῆ δ. μὴ 'μμένης;
διαίτης. ΕΙ. 572. τῆς δ. τῆς παλαιᾶς,
Ο. 412. βίου δ. τε καὶ
διακαθαίρει. Εκ. 847. τὰ τῶν γυναικῶν δ. τρυβλία.
διακαυνιάσαι. ΕΙ. 1081. ή δ. πότεροι κλαυσούμεθα μείζον,
διακεκαρμένφ. Σ. 1313. Σθενέλφ τε τὰ σκευάρια δ.
διακεκαυμένον. Α. 453. δόε μοι σπυρίδιον δ. λύχνφ
διακείμενος. Π. 80. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως δ
διάκειται. Π. 500. ώς μεν γαρ νυν ήμιν δ βίος τοις άνθρώποις δ.,
διακεκναισμένος. Ν. 120. τους Ιππέας το χρώμα δ.
διακεκναισμένος. Ν. 120. 700ε επικάς το χρώμα δ.
διακεκραγόναι. Ι. 1403. πόρναισι καλ Βαλανεῦσι δ.,
διακεκραγότες. Ο. 307. ολα πιππίζουσι καλ τρέχουσι δ.
διακίγκλισον. Fr. 94, 1. όσφὺν δ΄ ἐξ ἄκρων δ, ἡῦτε κίγκλου
διακίνει. Ν. 477. καλ δ. τὸν νοῦν αὐτοῦ καλ τῆς γνώμης ἀπο-
πειρώ.
διακινηθείς. Σ. 688. ώδι διαβάς, δ. τῷ σώματι καὶ τρυφερανθείς,
διακινήσας. ΕΙ, 156. δ. φαιδροίς ώσίν.
```

```
διακναίση. Β. 1228. ἴνα μὴ δ. τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΥ. τὸ τί;
διακναισθήσεται. ΕΙ. 251. οἴα πόλις τάλαινα δ.
διακονεῖς. Ο. 1323. ὡς βλακικῶς δ.
 διακονείται. Α. 1017. αὐτῷ δ.;
διακονείται. Κ. 1170. μ' εὐθέως δ. εἶναι δοκῆς
διάκονόν. Ο. 73. ὅρνιν, ἵν' ἀκόλουθον δ. τ' ἔχη.
διάκονος. Εκ. 1116. ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ δ.,
 διακόνου. Εκ. 1116. εγω τε προε τουτοισιν ή δ., 
διακόνου. Ο. 74. δείται γὰρ δρνις καὶ δ. τινός;
Ο. 1253. σὰ δ' εἰ με λυπήσεις τι, τῆς δ.
διακοσίαισι. Ι. 659. δ. βουσὶν ὑπερηκόντισα·
διακοσίων. Fr. 53, 1.
δεί δ. δραχμῶν.
διακρίνει. Σ. 763. "Αιδης δ. πρότερον ή 'γὰ πείσομαι.
διακρίνει. Ο. 719. δρνιν τε νομίζετε πάνθ' δσαπερ περὶ μαντείας δ.
 διακρίνεις. Ι. 1207. τί οὐ δ., Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῷν
διάκρινον. Ι. 748. εὐνούστερος, δ., ἵνα τοῦτον φιλῆς.
Ι. 749. ναὶ ναὶ δ. δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῆ πυκνί.
1036. ὧ τὰν, ἀκουσον, εἶτα δ. τότε.
  Διακρίων. Σ. 1228. άληθες; ως ούδεις Δ. δέξεται.
 Αιακρίων. Σ. 1223. άληθες; ώς ούδεις Δ. δέξεται. διακύπτεις. Εκ. 930. τί μοι διαλέγει; ΝΕ. σὸ δὲ τῖ δ.; ΓΡ. Α. ἐγώ; διακύψας. ΕΙ. 78. άλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ δ. δψομαι. διακωλύση. Π. 623. ἐλθὼν δ. τι τῶν προύργου ποιεῖν. διαλαβών. Ι. 262. καταγαγών ἐκ Χερρονήσου δ. ἡγκύρισας, διαλακήσασα. Ν. 410. ἡ δ΄ ἀρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης δ. πρὸς
                         αὐτὼ
 διαλέγει. Εκ. 930, τί μοι δ.; ΝΕ, σὰ δὲ τί διακύπτεις;
 ΓΡ. Α. έγω;
διαλέγου. ΕΙ. 1061. άλλ' οἶσθ' δ δρᾶσον; ΙΕ. ἡν φράσης.
                         ΤΡ. μη δ.
     Β. 176. εί μη καταθήσεις δύο δραχμάς, μη δ.
 Εκ. 890. τούτφ δ. κάποχώρησον σύ δέ, διαλέγουσαν. Α. 720. τήν μέν γε πρώτην δ. τήν δπήν διαλείχειν. Σ. 904. άγαβός γ' ύλακτεῖν καὶ δ. τὰς χύτρας. διαλείχοντά. Fr. 359. δάπτοντα, μιστύλλοντα, δ. μου
 διαλείχων. Ι. 1034. νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους δ.
διάλεκτον. Fr. 552, 1. δ. έχοντα μέσην πόλεως
διαλελημμένον. Εκ. 1090. ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με δ.
 διαλέξασθαι. Fr. 321. δ.:
διάλεξιν. Ν. 317. αίπερ γνώμην καὶ δ. καὶ νοῦν ήμῶν παρ-
                         έχουσι
  διαλεπτολογούμαι. Ν. 1496. δ. ταις δοκοις της οίκιας.
 διαλεχθείην. Ν. 425. οὐδ' ἀν δ. γ' ἀτεχνῶς τοῖς άλλοις, οὐδ' ἀν
                          ἀπαντῶν
Π. 1082. οὐκ ἀν δ. διεσπλεκωμένη
διάλιθον. Fr. 309, 10, διόπας, δ., πλάστρα, μαλάχιον, βότρυν,
διαλιπών. Ν. 496. εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ δ. δικάζομαι.
διαλλαγαῖς. ΕΙ. 1049. ἐναντιώσεταί τι ταῖς δ.
 διαλλαγάν. Λ. 984. έμολον ἀπό Σπάρτας περί τᾶν δ.
Λ. 1101. ἐπὶ τὶ πάρεστε δεῦρο; ΛΑ. περὶ δ.
διαλλαγάς. Σ. 472. ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ δ.;
διαλλαγεῖσα. ΕΙ. 540. δ. καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
 Διαλλαγή. Α. 989. & Κύπριδι τη καλή και Χάρισι ταις φίλαις
 ξύντροφε Δ.
Λ. 1114. τάχα δ' εἴσομαι 'γώ, ποῦ 'στιν ἡ Δ.;
διαλλαγῆτε. Λ. 1175. ἐπὴν δ., ταῦτα δράσετε.
διαλλαγών. Ο. 1532. ήξουσι πρέσβεις δεύρο περί δ.
Ο. 1577. άλλ', ὧγάθ', ἡρήμεσθα περί δ,
1635. ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ, οὐ δ. ἐρᾶς.
 Λ. 932. μή μ' έξαπατήσης τὰ περὶ τῶν δ.
1009. ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ δ.
διαλλάξει. Λ. 1091. ὥστ' εῖ τις ἡμᾶς μὴ δ. ταχὺ,
διαλλάξειεν. Λ. 1104. ώστ ει τις ημας μη ο. ταχυ,
διαλλάξειεν. Λ. 1104. ήπερ δ. ήμας ἀν μόνη;
διαλλάξουσιν. Σ. 1394. λόγοι δ. αὐτὰ δεξιοί:
διαλλάττειν. Λ. 628. καὶ δ. πρὸς ήμας ἀνδράσιν Λακωνικοῦς,
διαλλάττεσθε. Ο. 1683, σφώ νῦν δ. καὶ ξυμβαίνετε:
 διαλλαττώμεθα. Ο. 1601. τον Δί' ἀποδοῦναι' καὶ δ.
 Ο. 1640. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡ. ὅ τι; δ. διαλλαχθήσομαι. Σ. 1395. ὥστ' οἶδ' ὀτιὴ ταύτη δ.
διαλλαχθήτέ. Λ. 900. μα ΔΙ' οὐπ έγορ', ήν μὴ δ. γε
διαλυθήναι. Λ. 655. άλλ' ὑφ' ὑμῶν δ. προσέτι κινδυνεύομεν.
διαλυμαίνεται. Θ. 348. ή των κοτυλών το νόμισμα δ.,
    Β. 59. τοιούτος ἵμερός με δ.
    Π. 436. ή ταις κοτύλαις ἀεί με δ.;
διαλύσαι, Λ. 566. εν ταῖς χώραις καὶ δ.; ΔΥ. φαύλως πάνυ.
ΠΡ. πῶς; ἀπόδειξον.
διαλύσομεν. Λ. 569. οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον δ., ῆν τις
έάση,
διαλύσης. ΕΙ. 85. πρίν αν ίδιης και δ.
διαλφιτώσω. Ν. 669. δ. σου κύκλω την κάρδοπον
```

```
διαμασχαλίσας. Fr. 249, 2. δ. αύτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ
 ραφανίσιν.
διαμάττειν. Ο. 463. δν δ. οὐ κωλύει φέρε παῖ στέφανον κατα-
 χείσθαι
διαμαχούμαι. Ι. 339. άλλ' αὐτό περί τοῦ πρότεροs εἰπεῖν πρῶτα δ,
διαμαχούμαι. 1. 353. ακλ αυτό περι του πρότερος είπειν π
διαμαχούμεθα. Π. 448. τηνδί δεδιότε, μηδέ δ.
διαμεμαγμένας. Ι. 1105. έγὼ δὲ μαζίσκας γε δ.
διαμέτρους. Β. 801. καὶ δ. καὶ σφήνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
διαμηρίζοιμ. Ο. 669. ἐγὼ δ. ἄν αὐτὴν ἡδέως;
διαμηριώ. Ο. 1254. πρώτης ἀνατείνας τὰ σκέλη δ.
διαμηχανήσομαι. Ι. 917. δ. θ΄ ὅπως
 διαμινύρεται. Θ. 100. μύρμηκος άτραποὺς, ἢ τί δ. ;
διανείμειέν. Π. 510. εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν δ. τ' ἴσον
οιανειμετεν. 11. 510. ει γαρ ο Πλουτος βλεψειε παλίν δ. τ τι αὐτον,
διανοεί. Ν. 481. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι δ., προς τῶν θεῶν;
Ν. 1230. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι δ.;
ΕΙ. 103. ὅποι πέτεσθαι δ. ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἡ
362. ὥ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν δ.;
Ο. 1421. μῶν εὐθὸ Πελλήνης πέτεσθαι δ.;
Θ. 71. ὧ Ζεῦ τί δρῶσαι δ. με τήμερον;
Β. 526. τί δ' ἔστιν; οὐ δή πού μ' ἀφελέσθαι δ.
Εκ. 769. οῦ δ' οὐ καταθείναι δ.; ΑΝ. Β. φυλάξομαι,
Συμοίους Ν. 944. καὶ δι καταστοξείναι
 διανοίαις. Ν. 944. καὶ δ. κατατοξεύσω.
     Σ. 1044, πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταιε σπείραντ' αὐτὸν δ. ΕΙ. 750. ἔπεσιν μεγάλοιε καὶ δ. καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοιε, Εκ. 581. ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖε δ.
 διάνοιαν. Σ. 1019. μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ δ.,
διανοιών, Β. 1059. μεγάλων γνωμών καὶ δ. ἴσα καὶ τὰ ῥήματα
                              TIKTELV.
διανοουμένην. Λ. 724. ήδη πέτεσθαι δ. κάτω διάξει. Β. 140. ναύτης δ. δύ όβολω μισθόν λαβών, διάξειεν. Εκ. 792. ή πῦρ ἀπότροπον, ή δ. γαλή, διάξειν. ΕΙ. 439. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνη δ. τὸν βίον, διάξεις. Ν. 464. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον
                              άνθρώπων δ.
 διάξετε. Εκ. 240. εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον δ.
 διαξήναι. Λ. 578. ἐπὶ ταῖε ἀρχαῖσι δ. καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι
 διάξω.  \{ \stackrel{\Lambda}{0}, \stackrel{217}{218}, \} οίκοι δ' ἀταυρώτη δ. τὸν βίον
  διαπατταλευθήσει. Ι. 371. δ. χαμαί-
 διαπεινάμες. Α. 751. πως έχετε; ΜΕ. δ. ἀεὶ ποττό πύρ.
διαπέμπεις. Π. 398. εἶτ' οὐ δ. καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
διαπέμπων. Β. 364. ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν δ. εἰς Ἐπί-
δαιρον, δαιρον, δαιρον, διαπερῶν. Ο. 1264. μηκέτι τὴν ἐμὴν δ. πόλιν, διαπεσεῖσθαί. Εκ. 1036. οἶμαι γὰρ ἔνδον δ. σ' αὐτίκα. διαπέσοιμι. Ι. 695. ψευδῶν ἐνείη, δ. πανταχῆ. διαπετάννυ. Λ. 733. μὴ δ., μηδ' ἀπέλθης μηδαμῆ. διαπετάσασ'. Λ. 732. ὅσον δ. ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον, διαπέτει. Ο. 1217. κάπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῆ δ.
 διαπηδών. Α. 1178. ἀνήρ τέτρωται χάρακι δ. τάφρον,
διαπλέκειν. Ο. 754. δ. ζων ήδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμῶς ἴτω.
διαπλύναι. Fr. 546, 3. καὶ δ.
  διαπράξαι. Π. 378. ἐθέλω δ. πρίν πυθέσθαι την πόλιν,
 διαπραξάμενος. Εκ. 634, ὅταν ήδη 'γὰ δ. παραδῶ σοι δευ-
 τεριάζειν.
διαπράξω. Π. 217. αὐτὸς δ. ταῦτα. ΚΑ. κὰν βούλη γ', ἐγώ.
διαπράττεσθ'. Λ. 518. εἶτ' ἡρόμεθ' ἀν' πῶς ταῦτ', ἀνερ, δ. ὧδ'
άνσήτως;
διαπράττουσι. Ι. 93. πλουτοῦσι, δ., νικῶσιν δίκας,
διαπρισθείεν. ΕΙ. 1262. πόσον δίδως δῆτ'; ΤΡ. εξ δ. δίχα,
διαπρισθείην. Ι. 768. ἀπολοίμην καὶ δ. κατατμηθείην τε λέ-
                               παδνα.
 διαπτάσθαι, Β. 1382. εἴθ΄ ὤφελ΄ 'Αργοῦς μὴ δ. σκάφος, διαριθμῶν. Ο. 1622, ὅταν δ. ἀργυρίδιον τύχη
διάριψων. Θ. 665. πανταχή δ. δμμα,
διαρραγείης. Ο. 2. δ. ήδε δ΄ αὖ κρώζει πάλιν.
Εκ. 803. δ. ΑΝ. Β. ήν διαρραγῶ δὲ, τί;
Π. 279. δ. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κύβαλος,
892. δ., μηδενός γ΄ ἐμπλήμενος.
διαρραγείς. ΕΙ. 32. τέως ἔως σαντὸν λάθοις δ.
  διαρραγέντα. Εκ. 370. δ. μηδέ βεβαλανωμένον,
διαρραγήναι. Ι. 341. πάρες πάρες πρός τῶν θεῶν αὐτῷ δ.
Β. 955. ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος δ.
διαρραγήσομαι. Ι. 340. οἵμοι, δ. ΑΛ. καὶ μήν σ' έγὼ οὐ
   B. 255. εί δ.
διαρραγώ. Σ. 162. ἔθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ δ. Εκ. 803. διαρραγείης. ΑΝ. Β. ἢν δ, δὲ, τί; διαρρίπτοιμι. Θ. 774. γράφων δ.; βέλτιον πολύ. διαρριπτοῦντε. Σ. 59. δούλω δ. τοῖς θεωμένοις,
```

```
διαρροίας. Fr. 198, 13. δ της δ. ποταμός ολχήσεται.
 δίας. Θ. 856, δε άντὶ δ. ψακάδος Αλγύπτου πέδον
διασαλακώνισον. Σ. 1169. ώδὶ προβάς τρυφερόν τι δ.
διασαλούμενον. Fr. 522. όρῶ γὰρ ὡς δμφακα δ.,
Διασίοις. Ν. 864. τούτου "πράμην σοι Δ. άμαξίδα.
  Διασίοισιν, Ν. 408. νη Δί', έγω γοῦν ἀτεχνως ἔπαθον τουτί
ποτε Δ. διασκανδικίσης. Ι. 19. μή μοί γε, μή μοι, μὴ δ. διασκανδικίσης. Ι. 19. μή μοί γε, μή μοι, μὴ δ. διασκαδῶ. Σ. 229. πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν δ. Ο. 1053. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω δ. διωσκοπεῖν. Θ. 660. καὶ δ. σιωπŷ πανταχῆ· μόνον δὲ χρὴ διασκοπῶμεν. Σ. 246. χωρῶμεν, ἄμα τε τῷ λύχνῳ πάντη δ., διασκοπῶν. ΕΙ. 1161. δ. ἡδομαι διασμηχθείς. Ν. 1237. ἀλσὶν δ. ὅναιτ' ἀν οὐτοσί. διασοφίζηται. Ο. 1619. εὐξάμενος εἶτα δ. λέγων, διασπαράξει. Β. 474. δ., πλευμόνων τ' ἀνθάψεται διασπάσαι. Ο. 367. ἀπολέσαι, παθύντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ δ. διασπάσεσθέ. Εκ. 1076. δ. μ', ὧ κακῶς ἀπολούμεναι. διασπάσεονται. Β. 477. δ. Γοργώνες Τιθράσιαι.
                                       \pi o \tau \in \Delta.
  διασπάσονται. Β. 477. δ. Γοργόνες Τιθράσιαι,
 διασποδήσαι. Εκ. 939, καὶ μὴ 'δει πρότερον δ. διαστίλβονθ'. Fr. 114. καὶ δ. δρώμεν
  διαστίλβουσι. ΕΙ. 567. αἴ τε θρίνακες δ. προς τον ήλιον.
 διαστραφήσομαι Ι. 175. εὐδαιμονήσω δ', εἰ δ.;
Ο. 177. ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ δ.
διαστώσιν. Λ. 774. ἡν δὲ δ. καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
διαταξάμενοι. Σ. 360. ἀνδρες ὀπλίται δ.
  διατειχίζων. Ι. 818. δ. καὶ χρησμφδών, δ Θεμιστοκλεί ἀντι-
οιατειχίζων. 1. 818. δ. και χρησμφδων, δ Θεμιστοκλεί άντι φερίζων.
διατέτρωκται. Σ. 371. δ. τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς, διατήξας. Ν. 149. κηρὸν δ., εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν διατίθης. Λ. 895. χείρον δ. ΜΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει. διατίθεμαι. Ο. 444. δ. 'γώ. ΠΕ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι. διατινθαλέφ. Σ. 329. ἡ με κεραυνῷ δ. διατραγεῖν. Σ. 367. δ. τοίνυν κράτιστον ἐστί μοι τὸ δίκτυον, διατραγόντ'. Ο. 655. δ δ. ἔσεσθον ἐπτερωμένω. διατρέχοντες. ΕΙ. 838. τίνες γὰρ εἰσ' οἱ δ. ἀστέρες, διατρεχιστόν. ΕΙ. 536. κόλτοι συνειών δ. εἰς ἀρορίκους.
 διατρεχουσών. ΕΙ. 536. κόλπου γυναικών δ. els άγρον, 
διάτριβ'. Π. 413. μή νυν δ., άλλ' άνυε πράττων εν γέ τι. 
διατρίβειν. Ι. 515. ούχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθώς δ., άλλὰ
                                       νομίζων
 Ν. 199. έξω δ. πολὺν άγαν ἐστὶν χρόνον.
Εκ. 790. ἐπαναμένειν, ἔπειτα δ. ἔτι.
Fr. 424, 1. ὡν οὐψώνης δ.
διατρίβεις. Εκ. 1151. τί δῆτα δ. ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
 διατριβή. Π. 923. εἰ μὴ φανείται δ. τις τῷ βίῳ.
διατριβήν. Ν. 1055. εἶτ' ἐν ἀγορῷ τὴν δ. ψέγεις, ἐγὰ δ' ἐπαινῶ.
Β. 1498. δ. ἀργὸν ποιείσθαι,
 Β. 1430. δ. αργον ποιετσαι, 
διατριβής. Α. 193. δέντατον, ώσπερ δ. τῶν ξυμμάχων. 
διατρίβωμέν. Π. 622. καὶ μὴ δ. γε, μὴ πάλιν τις αὖ 
διατριπτικόν. Λ. 943. εἰ μὴ δ. γε, κοὺκ ὅζον γάμων. 
διατρίψεις. Ν. 1002. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμ-
                                       νασίοις δ.
 Σ. 849. οίμοι, δ. κάπολεις τριψημερών.
Β. 462. ού μή δ., άλλὰ γεύσει τής θύρας,
διατρίψη. Ι. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οῦτος ἀπελθών εἰρη-
                                     vaios 8.
ναῖος δ.
διατρώξομαι. Σ. 164. δ. τοίννν όδὰξ τὸ δίκτυον.
δίαυλον. Ο. 292. ἢ 'πὶ τὸν δ. ἦλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες
μὲν οὖν
διαφανῆ. Ν. 768. ταύτην ἐόρακας, τὴν καλὴν, τὴν δ.,
Λ. 48. χἡ 'γχουσα καὶ τὰ δ. χιτώνια.
διαφέρει. Σ. 20. οὐδὲν ἄρα γρίφου δ. Κλεώνυμος.
διαφέρειν. Ο. 1461. βέμβικος οὐδὲν δ. δεῖ. ΠΕ. μανθάνω
διαφέρου. Λ. 1172. ἐατε, μηδὲν δ. περὶ σκελοῦν.
διαφέρους Ν. 1498. ἐκτε, μηδὲν δ. περὶ σκελοῦν.
  διαφέρουσιν. Ν. 1428. ώς τους πατέρας αμύνεται καίτοι τί δ.
 διαφευξούμαι, Ν. 443. είπερ τὰ χρέα δ.,
διαφθαρώ. Σ. 1358, ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε μὴ δ.
διαφθείρας. Σ. 1398. οὕτω δ. ἐμοῦ τὰ φορτία.
 διαφθείρητε. Σ. 976. και μή δ. ποῦ τὰ παιδία;

ΕΙ, 323. πρᾶγμα κάλλιστον δ, διά τὰ σχήματα,

διαφθερεῖν. Σ. 1229. φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ δ.

διαφθερῶ. Α. 331. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὰ γὰρ τουτονὶ δ.
Β. 1200, ἀπό ληκυθίου σου τοὺς προλόγους δ. 
διαφοιτᾶν. Ο, 557. διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ δ., 
διαφορηθήναι. Ο. 338. δ. θ΄ ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἀρα. 
διαφορηθώ. Ο. 355. ὡ' ὑπὸ τούτων δ.; ΠΕ. πῶς γὰρ ἄν τού-
τους δοκείς διαφορήσω. Ι. 294. δ. σ', εἴ τι γρύξει. διαφρήσετε. Ο. 193. τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ δ. διαφυγείν. Ι. 610. μήτε γῃ μήτ΄ ἐν θαλάττη δ. τοὺς Ιππέας. διαφυγών. Θ. 653. καλῶς, ὅπως μὴ δ. οἰχήσεται:
```

```
διαφυλάξει. ΕΙ. 878. τις δ. τήνδε τῆ βουλῆ λαβών;
διαφύλαξόν. Β. 297. Ιερεῦ, δ. μ΄, Ι΄ν΄ ὧ σοι ξυμπότης.
διαφυτεύσομεν. Fr. 162. ἐν ἀγορᾶ δ΄ αὖ πλάτανον εὖ δ.
διαχασκουσῶν. Ι. 533. τῶν θ΄ ἀρμονιῶν δ.; ἀλλὰ γέρων ὧν πε-
ριέρρει, διαψαίρουσι. Ο. 1717. αξραι δ. πλεκτάνην καπνοξ. διβολίαν. Fr. 401. καὶ τῶν πλατυλόγχων δ. ἀκοντίων. διδάγματος. Ν. 668. ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ δ. μόνου δίδαξαι. Σ. 440. οὐς ἐγὰ' δ. κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα; διδάξαι. Β. 955. ὡς πρὶν δ. γ' ὡφελες μέσος διαρραγήναι. διδαξαίμην. Ν. 783. ὑθλεῖς ἀπερρ', οὐκ ἀν δ. σ' ἔτι.
  διδάξας. Β. 1026. είτα δ. Πέρσας μετά τουτ' ἐπιθυμείν ἐξεδί-
  δαξα
διδάξειάν. Ο. 373. πως δ' αν οίδ' ήμας τι χρήσιμον δ. ποτε,
διδάξειν. Α. 656. φησίν δ' ύμας πολλά δ. άγάθ', ωστ' εὐδαίμο-
         νας είναι,
Ν. 1405. οίμαι δ. ώς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
  διδάξεις. Ι. 483. νυνί δ., είπερ απεκρύψω ποτέ

διδαξείς. Ι. 483. νυν ο., είπερ απεκρυψω ποτε
N. 824. ὅπως δὲ τοῦτο μὴ δ. μηδένα,
929. οὐχὶ δ. τοῦτου Κρόνος ὧν.
Σ. 653. εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ, τουτὶ ταχέως με δ.,
διδάξης. Ν. 238. ἵνα με δ. ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
διδάξομαι. Ν. 127. ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιο θεοῖς δ.
διδάξομεν. Ν. 590. ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ραδίως δ.
δίδαξου. Ν. 244. ἀλλά με δ. τὸν ἔτερον τοῦν τοῦν κοῦν λόγουν.

  δίδαξον. Ν. 244. άλλά με δ. τον έτερον τοῦν σοῖν λόγοιν,
Ν. 395. άλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὐ φέρεται λάμπων πυρὶ,
τοῦτο δ.,

1442. πῶς δή; δ. γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἀπωφελήσεις.

Σ. 519. οἰόμενος ἀρχειν' ἐπεὶ δ. ἡμᾶς, ὅ πάτερ,
ΕΙ, 602. ήδε, τοῦθ ἡμᾶς δ., ῷ θεῶν εὐνούστατε.
Ο. 439. φράσον, δ. ΠΕ. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οῦ,
Β. 1162. πῶς δή; δ. γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.
διδάξοντές. Ο. 372. καὶ δ. τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
διδάξω. Ι. 779. ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὕνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα δ.,
Ν. 369. αὅται δήπου μεγάλοις δὲ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ δ.
385. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ 'γὼ σε δ.
                                                 τοῦτο δ.
    Σ. 1074. βαδίως έγὼ δ., κὰν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν.
Εκ. 215. έγὼ δ. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ δ. πιστεύω τοὺς δὲ θεατὰς,
Π. 582. ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ ἤδη φανερῶς σε δ.
διδάσκαλοι. Ο. 912, οὕκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ δ.
    διδάσκαλον. Ν. 1147. χρη γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τον δ.
διδάσκαλος. Λ. 628, ἐξ οῦ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ
  διδάσκαλος. Α. 628, ἐξ οὖ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς δ δ. ἡμῶν,
ΕΙ. 738. ἄξιος εἶναὶ φησ' εὐλογίας μεγάλης δ δ. ἡμῶν.
Β. 1055. ἔστι δ. ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ ποιηταί.
Ετ. 314, 3. ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὡς φησιν ὁ δ.
διδασκάλου. Ι. 1235. παῖς ὡν ἐφοίτας ἐς τίνος δ.;
Ετ. 403. τὴν καικάβην γάρ κᾶε τοῦ δ.
διδασκάλους. Ν. 1467. ἀλλ' οὐκ ἄν ἀδικήσαιμι τοὺς δ.
διδασκάλους. Ν. 171. οὐκ ἐς κόρακας; καταρῷ σὐ τῷ δ.;
Π. 797. οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ δ,
δίδασκε. Ν. 877. ἀμέλει, δ. θυμόσοφός ἐστιν φύσες
Ν. 1107. δ. καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
Ο. 548. ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δ. παρών' ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῦν,

    Β. 107. δειπνεῖν με δ. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
    διδάσκειν. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε δ., ἀνθρώποις ψήσ'

                                                    ξπιθέσθαι,
   Ο. 1405. βούλει δ. καὶ παρ' ήμῖν οὖν μένων
Β. 687. ξυμπαραινεῖν καὶ δ. πρῶτον οὖν ήμῖν δοκεῖ
1054. καὶ μὴ παράγειν μηδὶ δ. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισαν
1057. καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ δ.,
Εκ. 514. κατάκειται δὴ πάνθ' ἄπερ εἶπας σὸν δ' ἔργον τἄλλα δ.,
διδάσκεις. Ν. 919. οἰα δ. τοὺς ἀνοήτους.
           Ν. 987. σύ δε τούε νῦν εὐθύς εν Ιματίοισι δ. εντετυλίχθαι
Εκ. 662. νη την Δήμητρ' εὖ γε δ. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
Fr. 201. πτισάνην δ. αὐτὸν ἔψειν ἡ φακῆν.
  Γτ. 201. πτισάνην δ. αὐτὸν ἔψειν ἢ φακῆν.
διδάσκεται. Ν. 194. αὐτὸς καθ΄ αὐτὸν ἀστρονομεῖν δ.
διδάσκοιμην. Ι. 401. καὶ δ. προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν,
διδάσκοιμα. Σ. 2. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν δ.
διδάσκου. Ν. 111. ἐλθὰν δ. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;
Π. 473. καὶ σύ γε δ. πάνν γὰρ οἶμαι βαδίως
διδάσκουσ΄. Ν. 98. οὖτοι δ., ἀργύριον ἢν τις διδῷ,
διδάσκω. Ν. 1106. βούλει τὸν νίδν, ἢ δ. σοι λέγειν;
Ο. 550, καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα δ. μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
διδάσκωμεν. Λ. 405. ταἰσιν γυναιξί καὶ δ. τρυφῶν,
διδάσκων. Α. 658. οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ
βίλτιστα δ.
                                                     βέλτιστα δ.
```

```
διδαχθη. Θ. 538. ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ΐνα δ. διδόασ'. Ι. 194. ἄ σοι δ. ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί. διδόασιν. Α. 54. οὐ γὰρ δ. οἱ πρυτάνεις.
Σ. 715. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν δ. δίδομεν. Ι. 69. ἡμεῖς δὲ δ. εἱ δὲ μὴ, πατούμενοι
Ν. 1426. ἀφίεμεν, καὶ δ. αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι. διδομένου. Α. 547. μισθοῦ δ., Παλλαδίων χρυσουμένων, διδόν'. Ο. 976. καὶ σπλάγχνα δ. ἔνεστι; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον. διδόναι. Ι. 1072. ταύτας ἀπαυδὰ μὴ δ. σ' ὁ Λοξίας.
ΕΙ. 1321. ὁ πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν, Ο. 634. δ. τι μέρος καὶ τοῦθ' ἡμῦν
        Ο. 624. δ. τι μέρος καὶ ταῦθ' ἡμῖν
        878. δ. Νεφελοκοκκυγιεύσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
Θ. 843. καὶ τόκον πράττοιτο, δ. μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
Εκ. 781. όταν γὰρ εὐχώμεσθα δ. τάγαθὰ,
Εκ. 781. σταν γαρ ευχωμεσία ο. ταγαθά. Στηνίοισι καὶ Σκίροιε δίδοσθαι. Θ. 834. προεδρίαν τ' αὐτῆ δ. Στηνίοισι καὶ Σκίροιε δίδου. Α. 1054. ἀπόφερ ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δ., ΕΙ. 1016. ταῦτ', ἄ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῶν δ. διδούς. Ι. 473. δ. ἀναπείσεις, οὕτε προσπέμπων φίλους, Β. 943. χυλὸν δ. στωμυλμάτων, ἀπό βιβλίων ἀπηθῶν διδούσαι. Θ. 558. ὧς τ' αὖ τὰ κρέ' ἰξ 'Απατουρίων ταῶς μαστορίες δ
                                                στροποίς δ.,
    δίδυμον. Λ. 1281. ἐπὶ δὲ δ. ἀγέχοροι
 διδώ. Α. 159. τούτοις έαν τις δύο δραχμάς μισθόν δ.,

Α. 835. παίεν έφ' άλὶ τὰν μαδδαν, αῖ κά τις δ.

Ν. 98. οὕτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἥν τις δ.,

Σ. 693. ἡν τίς τι δ. τῶν φευγύντων, ξυνθέντε τὸ πράγμα δώ'

ὄντε
         Ο. 519. τὰ σπλάγχνα δ., τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν.

1536. καὶ τὴν Βασίλειὰν σοι γυναῖκ' ἔχειν δ.

1655. τὶ δ', ἡν ὁ πατὴρ ἐμοὶ δ. τὰ χρήματα

Λ. 1119. ἡν μὴ δ. τὴν χείρα, τῆς σάθης ἄγε.
Θ. 937. κοίλην προτείνειν ἀργύριον ἡν τις δ.,
δίδωμ'. ΕΙ. 1215. αὐτὸς σὺ τἱ δίδως; ΤΡ. ὅ τι δ.; αἰσχύνο μαι.
δίδωμι. Ι. 872. ζεύγος πριάμενος ἰμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δ.

Ι. 883. χειμῶνος ὅντος. ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δ.
906. ἐγὼ δὲ κυλίχνιον γέ σοι καὶ φάρμακον δ.
ΕΙ. 424. δῶρον δ. τήνδ', ἴνα σπένδειν ἔχης.
Fr. 156, 2. ὑμεῖς ἐπεὶ δ. χιλίας δραχμάς,
389, 1. ἰδοὺ δ. τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
709, 2. τῷ μὲν δ. χειρὶ, τῷ δὲ λαμβάνω.
δίδωμί. Σ. 1419. ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δ. σοι,
Λ. 863. ἔχω δὲ τοῦῦ' ὅπερ οῦν ἔχω, δ. σοι,
διδῷς. Α. 799. τἱ δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. πάνθ' ἄ κα δ.
Π. 141. αὐτὸς δ. τὰργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
δίδως. Ι. 740. καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δ.
ΕΙ. 1215. αὐτὸς σὺ τὸ δ.; ΤΡ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.
                                                 λάβωσυ
    δίδως. 1. 740. και σκυτοτομοις και βυρσοπώλαιστο δ.

ΕΙ. 1215. αὐτὸς σὰ τί δ.; ΤΡ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.

1262. πόσον δ. δητ'; ΤΡ. εί διαπρισθεῖεν δίχα,
διδώσι. Λ. 1121. οῦ δ' ἀν δ., πρόσαγε τούτους λαβομένη-
δίδωσι. Θ. 345. ἡ δῶρά τις δ. μοιχῷ γραῦς γυνη,
δίδωσιν. Σ. 679. οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλην τοῖς ἐψητοῦσε δ.
Θ. 344. καὶ μὴ δ. ἀν ὑπόσχηταί ποτε,
Π. 278. σὰ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δ.
    11. 278. συ ο ου βασίζεις; ο οι Καρών το ξυμβολού ο. διέβαλ. Π. 204. τοιχωρύχος τις δ. ἐσδὺς γάρ ποτε διίβαλέ. Θ. 1214. δ. μ' ὧ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύδιέβαλλε. Α. 380. δ. καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου διεγαλήνισαν. Ι. 646. οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα δ.:
    διεδύετ'. Σ. 281. τάχα δ' ἀν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, δε ήμῶπ δ. 
διέδυε. Θ. 712. οἰον δράσαε δ. ἔργον, 
διέζηε. Π. 906. πῶε οὖν δ. ἡ πόθεν μηδὲν ποιῶν ; 
διεζητημένους. Θ. 439. εὖ δ.
   διεξήτημένους. Θ. 439. ευ δ. διόθεν ποτὶ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος. διέθετο. Ο. 441. ήνπερ ὁ πίθηκος τῆ γυναικὶ δ., διέθετο. Ο. 441. ήνπερ ὁ πίθηκος τῆ γυναικὶ δ., διει. Α. 845. χλαϊναν δ΄ ἔχων φανὴν δ. διειδίναι. Β. 975. άπαντα καὶ δ. δίειμί. Ο. 1392. άπαντα γὰρ δ. σοι τὸν δέρα διειρωνόξενοι. ΕΙ. 623. οὶ δ΄ ἀτ΄ ὅντες αἰοχροκερδεῖς καὶ δ.
      διείς. ΕΙ. 1232. τηδὶ, δ. τὴν χείρα διὰ τῆς θαλαμιας
     διέκειτο. Ν. 961. λέξω τοίνυν την άρχαίαν παιδείαν, ώς δ.,
Fr. 250. ούτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ή ποίησις δ.
       διεκερματίζετ'. Σ. 789. Ελθών δ. έν τοις Ιχθύσιν,
    διέκνων. Θ. 163. έμιτροφόρουν τε καὶ δ. Τωνικῶς,
διεκόμισας. Σ. 1248. πολλιὰ δὴ δ. σὐ κάγώ.
διεκόρευσεν. Θ. 480. δσπερ με δ. οὖσαν ἐπτέτιν.
διεκορκορύγησεν. Ν. 387. τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἔξαἰφνης
      αὐτην δ.;
διεκπερώντες. Π. 283. δεῦρ' ήλθομεν, πολλών θύμων βίζας δ.
διεκρίθη. Θ. 13. πῶς χωρίς; ΕΤ. οὕτω ταῦτα δ. τότε.
    διεκρίθη. Θ. 13. πως χωρίς; ΕΤ. ούτω ταῦτα δ. τότε. 
διέκριψε. Θ. 644. τοδί δ. καὶ μάλ' είχρων, ῷ τάλαν. 
διέλαμψεν. Π. 744. ἐγρηγόρεσαν, ἔως δ, ἡμέρα. 
διελεῖν. Ο. 996. ὑμῖν, δ. τε κατὰ γύας. ΠΕ, πρὸς τῶν θεῶν,
```

```
διεληλυθώς. ΕΙ. 826. δ. ΟΙ. ίθι νυν, κάτειπέ μοι. ΤΡ. το τί;
 δίελθε. Θ. 1174. πρώτον μέν οὖν δ, κάνακόλπασον. 
διελθείν. Ι. 621. κάν μακράν όδον δ. 
Λ. 3. οὐδ' ἀν δ. ἢν ἀν ὑπὸ τῶν τυμπάνων, 
διέλκειs. Θ. 648. τὸ πέος δ. πυκνότερον Κορινθίων.
  διελκύσαι, Fr. 163, 3. σκάψαι κάποκλάσαι τε καὶ λουσαμένφ δ. διελκύσαις. Π. 1036, διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἀν δ. διέλκων. ΕΙ. 1131. ἀλλὰ πρὸς πῦρ δ.
  διελυμήνω. Β. 1062. άμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος δ. σύ. ΕΥ.
 τί δράσας;
διέμενος. Π. 720. καὶ σχῖνον εἶτ' ὅξει δ. Σφηττίω,
διεμήρισαν. Ο. 706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν δ. ἄνδρες
 δερασταί, διεμπολών. Α. 972. οδ έχει σπεισάμενος έμπορικά χρήματα δ., διεμπολών. Χ. 1315. ούτος δὲ δ. ὡς δὴ δεξιός. διενεγκοῦσαι. Λ. 570. δ. διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ΄
 ἐκείσε· διεντερεύματος. Ν. 166. ὧ τρισμακάριος τοῦ δ.
 διεξειθείν. Β. 1330. τὸν τῶν μονφδιῶν δ. τρόπον,
διεξιθίσω. Ι. 781. σὲ γὰρ, δε Μήδοισι δ. περὶ τῆς χώρας Μαρα-
θῶνι, διεπάλαιον. Ι. 573. ἀλλὰ δ. αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἄν εἶς διέπλευσεν. Σ. 122. δ. εἰς Αἴγιναν' εἶτα ξυλλαβῶν διέπτατο. Σ. 1086. γλαὖξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρα-
                             TOV 8.
  διεράς. Ν. 337. είτ' ἀερίας, δ., γαμψούς ολωνούς ἀερονηχείς,
διερεία, Ν. 337. είτ αεριας, ο., γαμφούν οιαπούν ας 
διερεσαμένη. Εκ. 150. δ. τό σχήμα τή βακτηρία. 
διεροίς, Ο. 213, έλελιζομένη δ. μέλεσαν 
διερρυηκέναι. Σ. 1156. ἴν' ἐξέλης με πρίν δ. 
διερρυηκόσυν. Ν. 873. καὶ τοῖσι χείλεσιν δ.
διέρριηκοσιν. Ν. 873. και τοισι χείλεσιν δ. διέρχεται. Ο. 181. ότιή δὲ πολείται τοῦτο καὶ δ. διέσκεμμαι. Β. 836. ἐγφδα τοῦτον καὶ δ. πάλαι, διεσκέφθαι. Θ. 687. ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἄπαντά πως δ. καλῶς. διεσπλεκωμένη. Π. 1082. οὐκ ἀν διαλεχθείην δ. διεστράφην. Α. 15. τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ δ. Ιδῶν, διεστράκωμένον. Σ. 1072. εἶτα θανμάζει μ' ὁρῶν μέσον δ., διετέθην. Ο. 1692. οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. εὖ γε μέντὰν δ. διετερτόνως. Fr. 605. δ.*
 διέτριβεν. Ι. 541. ταῦτ' δρρωδών δ. ἀελ, καὶ πρὸς τούτοισιν
                             έφασκεν
 διέφθορας. Fr. 479. δ. τον ὅρκον ἡμῶν.
διέφθορεν. Fr. 418, 1. τον ἄνδρα τόνδ' ἡ βιβλίον δ.,
διέφυγες. Σ. 461. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ραδίως οὕτως ἄν αὐτοὸς δ.,
 δίεχε. Ο. 1720. ἄναγε, δ., πάραγε, πάρεχε,
διεχρώμεθα. Εκ. 609. πρότερον γ', ὧταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις δ.
τοῖς προτέροισιν
 διεχωρίζετο. Θ. 14. αίθηρ γάρ ότε τὰ πρώτα δ.,
διηγείσθαι. Σ. 1196. ούτως δ. νομίζουσ' οί σοφοί.
διηγήσαιτο. Ο. 198. τίς ἀν οὖν τὰ πράγμ' αὐτοῖς δ.; ΕΠ. σύ.
 διήγομεν. Β. 457. σεβή τε δ.
 διηγομέν. Β. 931. ήδη ποτ' εν μακρώ χρόνω νυκτός δ. διήει. Β. 920. όπόθ' ή Νιόβη τι φθέγξεται' τὸ δραμα δ' ἀν δ. διηλλάγητε. Λ. 1161. τί δ' οὐ δ.; φέρε, τί τοὺμποδών; δίθρονον. Β. 1285. ὅπως 'Αχαιών δ. κράτος, 'Ελλάδος ήβας,
 διθυραμβοδιδασκάλων. ΕΙ. 829. ψυχάς δύ' ή τρεῖς δ. διθυράμβων. Ο. 1388. τῶν δ. γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται Διί. ΕΙ. 57. ὡδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Δ.,
    Ο. 568. κάν Δ. θύη βασιλεί κριον, βασιλεύς έστ' δρχίλος
             1237. οίε θυτέον αὐτοὺς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δ.
             1522. ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Δ.,
 1633. τὴν μὲν γὰρ Ἡραν παραδίδωμι τῷ Δ., διιστάναι. Σ. 41. τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται δ.
 Διιτρέφης. Ο. 798. ώς Δ. γε πυτιναΐα μόνον έχων πτερά
 Ο. 1442. δεινώς γέ μου τό μειράκιον Δ.
Διτρέφους. Fr. 292. κάπο τῆς Δ. τραπέζης
δίκαζε. Σ. 766. αὐτοῦ μένων δ. τοῦσιν οἰκέταις.
 δικάζει. Σ. 112. μάλλον δ. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
δικάζειν. Σ. 89. ἐρὰ τε τούτου, τοῦ δ., καὶ στένει, Σ. 110, ἴν' ἔχοι δ., αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει, 340. οὐκ ἐὰ μ', ἄνδρες, δ. οὐδὲ δρῶν οὐδὲν κακὸν, 414. [ὡς χρη] μὴ δ. δίκας. 639. κὰν μακάρων δ. 762. ποίου; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δ. τοῦτο δὲ Θ. 79. μέλλει δ. οῦτε βουλῆς ἐσθὸ ἔδρα,
Π. 277. ἐν τἢ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δ., δικαζέσθων. Ν. 1142. νῦν οῦν δ. ὁλίγον γάρ μοι μέλει, δικάζετε. Ν. 620. κἆθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δ. ΕΙ. 505. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δ. δικάζομαι, Ν. 496. εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δ.
```

```
δικάζοντες. Π. 1166, οὐκ ἐτὸς ἄπαντες οἱ δ. θαμά
 δικάζουσ'. Σ. 1109. οἱ δ' ἐν φίδείφ δ., οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
δικάζων. Σ. 516. ἐξαμαρτάνω δ.; ΒΔ. καταγελώμενος μὲν οὖν
δίκαι. Σ. 400. οὖ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δ. τῆτες μέλλουσιν ἔσε-
     σθαι,
Εκ. 657. ἀλλ' οὐδὲ δ. πρῶτον ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ πόσους
 επιτρίψει;
Π. 859. πάλιν αύθις, ήνπερ μὴ 'λλίπωσιν αὶ δ.;
δίκαι'. Ν. 888. πρὸς πάντα τὰ δ. ἀντιλέγειν δυνήσεται.
Ν. 1137. ἐμοῦ μέτρι' ἄττα καὶ δ. αἰτουμένου'
Ο. 1599. σπονδὰς ποιείσθαι. τὰ δὲ δ. ἐστὶν ταδί'
              1674. δ. ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
 Θ. 86. νη τον Ποσειδώ και Δία δ. αν πάθοις.
δίκαια. Α. 317. κάν γε μη λέγω δ., μηδε τῷ πλήθει δοκώ,
Α. 373. ἀνηρ ἀλαζὼν και δ. κάδικα
             501. ἐγὰ δὲ λέξω δεινά μὲν, δ. δέ

    561. δ. πάντα κουδέν αὐτῶν ψεύδεται
    562. εἶτ' εἰ δ., τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχρῆν;
    645. ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν 'Αθηναίοις τὰ δ.

    655. δολι'ς παρεκινούνευσε ειπείν εν Ασηναδιός το δ. 655. άλλ' ύμεῖε τοι μή ποτ' ἀφήθ', ὡς κωμωδήσει τὰ δ. I. 256. οθς εγώ βόσκω κεκραγώς καὶ δ. κάδικα, 510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμίν μισεῖ, τολμῷ τε λέγειν τὰ δ. N. 99. λέγοντα νικῶν καὶ δ. κάδικα.
             900. εἰπὲ, τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δ. λέγων.
962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δ. λέγων ἥνθουν καὶ σωφροσύνη νενό-
                              шото.
             1398. πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δ.
1437. ἐμοὶ μὲν, ὧνδρες ἢλικες, δοκεῖ λέγειν δ.
1439. κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἡν μὴ δ. δρῶμεν.
1462. ὥμοι, πονηρά γ', ὧ Νεφέλαι, δ. δέ.
Θ. 436. πάντα γὰρ λέγει δ.,
542. εἶτ' εἶπον ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δ.,
δίκαιά. Λ. 403. νὴ τὰν Ποσειδῶ τὰν ἀλυκὰν, δ. γε.
δικαίαν. Π. 10. μέμμν δ. μέμφομαι ταύτην, ὅτι
δίκαιοι. Π. 567. ὧσι πένητες, περὶ τὰν δῆμον καὶ τὴν πόλιν
δίκαιοι. Π. 567. ὤσι πένητες, περί τὸν δῆμον είσὶ δ.,
Π. 751. οἰ γὰρ δ. πρότερον ὄντες καὶ βίον δικαίοις. Ν. 1315. τοῖσιν δ., ὤστε νι-
Ν. 1339. τοῖσιν δ. ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
ΕΙ. 556. ὤ ποθεινὴ τοῖς δ. καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Π. 219. ὅσοις δ., οὖσιν οὐκ ῆν ἄλφιτα.
1. 213. οσοίς ο, ουσίν ουκ ην Αλφίτα.
δίκαιον. Α. 500. τό γάρ δ, οίδε καὶ τρυγφόία.
Α. 661. τό γάρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δ.
Ι. 267. ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δ. ἐν πόλει
Ν. 1292. οὐ γάρ δ. πλείον' εἶναι. ΣΤ. κἄτα πῶς
1340. μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δ. καὶ καλὰν
1405. οἰμαι διδάξειν ὡς δ. τὸν πατέρα κολάζειν.
             1419. δσφπερ εξαμαρτάνειν ήττον δ. αὐτούς.
    Σ. 1298. καλείν δ. όστις ἄν πληγάς λάβη.
Ο. 316. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δ., ἡδὸν, ἀφελήσιμον.
1598. ἐὰν τὸ δ. ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,

    Θ. 199. φέρειν δ., άλλὰ τοῖς παθήμασιν.
    Β. 641. χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δ. ἀποδύεσθε δή.
    Εκ. 656. πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δ.

               945. έστι δ., εί δημοκρατούμεθα.
140. έστι δ., εί δημοκρατουμέθα,
Π. 486. έχοι τις διν δ. άντειπεῖν έτι;
490. ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δ.,
578. αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δ.
δίκαιόν. Ν. 1411. οὐ κὰμέ σοι δ. ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως,
Ο. 384. καὶ δ. γ' ἐστὶ, κὰμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Β. 686. τὸν ἔερῶν χορῶν δ. ἐστι χρηστὰ τῷ πόλει
Π. 1028. ἀναγκάσαι δ. ἐστι νὴ Δία
 Δικαιόπολι. Α. 749. Δ., ή λης πρίασθαι χοιρία;

    Α. 823. Δ. Δ., φαντάζομαι
    959. Δ. ΔΙ. τί ἔστι; τί με βωστρεῖς; ΘΕ. ὅ τι;

             1048. Δ. ΔΙ. τίς ούτοσὶ τίς ούτοσί;
 1085. Δ. ΔΙ. τί ἔστιν; ΚΗ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ 
Δικαιόπολιν. Α. 748. ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δ. ὅπα. 
Δικαιόπολις. Α. 406. Δ. καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.
Α. 1196. Δ. ἀν μ΄ ίδοι τετρωμένον,
δίκαιος. Ν. 1283. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δ. εἶ,
ΕΙ. 877. εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δ., τίς ποτε,
Β. 623. δ. δ λόγος κὰν τι πηρώσω γὲ σοι
    637. δ. δ λόγος χώπότερον αν νών ίδης Π. 28. εγώ θεοσεβής καὶ δ. ων άνηρ Fr. 498. βέβωον έξεις τὸν βίον δ. ων
 δίκαιός. Ν. 1434. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὲ μὲν δ. εἰμ' ἐγὰ
κολάζειν,
Π. 1030. ἡ μηδ' ότιοῦν ἀγαθὸν δ, ἐστ' ἔχειν.
δικαιότατ'. Ο. 1222. δ. ἄν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
δικαιότερον. Σ. 1149. δ. ή καυνάκην; ΒΔ. έχ', ωγαθέ,
                                                                                                          L 2
```

```
δικαίου. Ο. 1435. ἐκ τοῦ δ. μάλλον ἡ δικορραφείν.
         Π. 755. οδκ έκ δ. τον βίον κεκτημένοι,
   δικαίους. Ο, 632, δμόφρονας λόγους δ.
         Β. 728. άνδρας όντας καὶ δ. καὶ καλούς τε κάγαθούς,

11. 89. ώε τοὺε δ. καὶ σοφοῦε καὶ κοσμίους
94. καὶ τοὺε δ. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡ. φίρε, τί οὖν;
97. ὡε τοὺε δ. δ' ἀν βαδίζοιε; ΠΛ. πάνυ μὶν οὖν

  475. εί τους δ. φής ποιήσειν πλουσίους.
δίκαις. Ν. 1040. καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δ. τάναντί' ἀντιλέξαι.
δικαίων. Ν. 1116. ὡφελῶσ' ἐκ τῶν δ., βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
Σ. 455. ὀξυθύμων καὶ δ. καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
δικαίως. Ν. 340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δ.; ΣΤ. λέξον δή μοι,
                                           τι παθούσαι,
      Τι παθουσαι,
Ν. 692. οδκουν δ. ήτις οὐ στρατεύεται;
1377. οδκουν δ., δστις οὐκ Εὐρπιδην ἐπαινεῖς,
1380. καὶ πῶς δ.; δστις ῶναἰσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
Ζ. 1076. ᾿Αττικοὶ μόνοι δ. εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ΕΙ. 865. οδκουν δ.; δστις εἰς
1332. ὧ τρισμάκαρ, ὡς δ.
Λ. 169. παυτὰ δ. ἄδολον εἰράναν ἄγειν'
        1129. κοινή δ., ολ μιᾶς γε χέρνιβος
Θ. 675. δ. τ' ἐφέποντας
831. τοῦσιν ἀνδράσιν δ.' ἐν δ' ὑπερφυέστατον.
         Β. 584. οίδ' οίδ' ότι θυμοί, καὶ δ. αύτο δράς
        642. πως οδυ βασανιείς νω δ.; ΑΙ, ραδίως 
Π. 233. μεστήν ποιήσαι καὶ δ. κάδικως.
  Π. 233. μεστήν ποιήσαι καὶ δ. κάδικως.
841. προσευξόμενος ήκω δ΄ ενθάδε
1124. ούκουν δ., ὅστις ἐποίεις ζημίαν
δικανικών. ΕΙ, 534. αῦτη ποιητή ἡηματίων δ.
δίκας. Ι. 93. πλουτούσι, διαπράπτουσι, νικώσιν δ.,
Ν. 34. ὅτε καὶ δ. ώψληκα χάτεροι τόκου
1211. (ηλοῦντες ἡνίκ' ἀν σὰ νικὰς λέγων τὰς δ.
Σ. 414. [ώς χρή] μή δικάζειν δ.
801. δικασοιεν ἐπὶ ταῖς οικίαισι τὰς δ.,
1392. διῶτς δ. δίδουκας: πρόχυματ αῷ δεῖ καὶ δ.
  1392, δράς à δίδρακας; πράγματ' αὖ δεί καὶ δ.
Ο. 1429, ἀνθ' ἔρματος πολλάς καταπεπωκὼς δ.
δικάσαις, Σ. 726, οὐκ ἐν δ. σὰ γὰρ οὖν νῦν μοι νικάν πολλῷ
  δικάσαντας. Σ. 595. εἶπη τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δ. δικάσαντας. Σ. 595. εἶπη τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δ. δικάσανθαί. Ν. 1141. ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δ. φασί μοι. δικάσεις. Ι. 1059. χώτι γ' ἐν Ἑκβατάνοις δ., λείχων ἐπίπαστα, δικάσοιεν. Σ. 801. δ. ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας, δικάσονθ.' Σ. 689. ἤκειν εἴπη πρῷ κὰν ὥρᾳ δ., ὡς ὅστις ἀν ὑμῶν δικάσοντά. Σ. 157. δ. μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης; δικασταί. Ι. 898. βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οὶ δ.
   3, 782, ώε οἱ δ. ψευδομένων τῶν μαρτύρων
908. ἄνδρες δ., τουτονί, δεινότατα γὰρ
δικασταίς. Ι. 1359. οὐκ ἔστιν ὑμὶν τοῖς δ. ἄλφιτα,

    582. ἐν φορβειὰ τοῖσι δ. ἔξοδον ηύλησ' ἀπιοῦσιν.
    591. ἐψήφισται τοῦς ἀδικοῦντας τοῖσι δ. παραδοῦναι'
    661. ἀπὸ τούτων νυν κατάθει μισθὸν τοῖσι δ. ἐνιαυτοῦ,

  758. μη νύν έτ' έγω 'ν τοῖσι δ.
δικαστάς. Ν. 208. ἐπεὶ δ. οὐχ όρω καθημένους.
Π, 916. οῦκουν δ. ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
δικαστῆ. Σ. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ'
                                          ἐνταῦθα δ.;
  δικαστήν. ΕΙ. 349. κοὐκίτ' ἄν μ' εὕροις δ. δριμὺν οὐδὶ δύσκολον, δικαστήρι. Ι. 306. καὶ γραφαὶ καὶ δ., ὧ βορβοροτάραξε καὶ Σ. 595. εἴκη τὰ δ. ἀφεῖναι πρῶτιστα μίαν δικάσαντας δικαστήρια. Ι. 1317. καὶ τὰ δ. συγκλείειν, οἶς ἦ πόλις ἦδε
οικαστήρια. 1. 1317, και τα δ. συγκλειείν, οις ή πολίς γέγηθεν, Θ. 78. και πως ; έπει νῦν γ' οὕτε τὰ δ. Εκ. 676. τὰ δ. και τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω. δικαστήριδιον. Σ. 803. αὐτῷ δ. μικρὸν πάνν, δικαστήριον. Σ. 303. άγε νυν, ὧ πατερ, ἡν μὴ τὸ δ. ἄρχων Σ. 624. οἶον βροντῷ τὸ δ., Εκ. 460. οὐδ' ἐς δ. άρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνἡ; δικαστής. Β. 1466. εὖ, πλὴν γ' ὁ δ. αὐτὰ καταπίνει μόνος. δικαστικόν. Fr. 483. δ.;
   δικαστού. Σ. 550. τί γὰρ εὕδαιμον καὶ μακαριστόν μάλλον νῦν
 έστι δ.,
δικαστών, Σ. 229. πολλών δ. σφηκιάν διασκεδώ.
δικαστών. Σ. 229. πολλών δ. σφηκιὰν διασκεδώ.
δικάλη, ΕΙ, 570. καὶ τριανοῦν τῆ δ. διὰ χρόνου τὸ γήδιον.
δίκη, Ν. 758. εἶ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δ.,
Ν. 774. ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δ.
Δίκη. Ο. 1240. Διὸς μακέλλη πὰν ἀναστρέψη Δ.,
δίκη. Ι. 258. ἐν δ. γ΄, ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
Ν. 1332. ὡς ἐν δ. σ΄ ἔτυπτον. ΣΤ. ὡ μιαρώτατε,
1333. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν πατέρα τύπτειν ἐν δ.;
1379. ἀλλ' αδθις αὖ τυπτήσομαι. ΦΕ. νὴ τὸν Δῖ', ἐν δ. γε.
Σ. 421. οἶς γ΄ ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δ. τὸν Γοργίου.
```

```
δίκη. Σ. 508. νη ΔΙ΄ ἐν δ. γ' ἐγὰ γὰρ οὐδ' ἀν δρνίθων γάλα:

ΕΙ. 628. ἐν δ. μὲν οἶν, ἐπεί τοι καὶ κοράνεἀν γὲ μου

Θ. 830. πόλλ' ἀν αὶ γυναίκει ήμειε ἐν δ. μεμβαίμεθ' ἀν

Π. 480. τὶ δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῆ δ.,

δίκην. Α. 362. ἀλλ' ἦπερ αὐτὸς τὴν δ. δεωρέσω,

1. 710. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷε μοι δ.
             923. δώσεις έμοι καλήν δ...
     1360. εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δ.
Ν. 167. ἢ ῥαδίως φεύγων ἀν ἀποφύγοι δ.
699. οἰαν δ. τοὶς κόρεσι δώσω τήμερον.
            699. οίαν δ. τοις κόρεσι δώσω τήμερον.
770. ὁπότε γράφοιτο την δ. ὁ γραμματεὸς,
778. ὁπως ἀποστρέψαις ἀν ἀντιδιεῶν δ.,
782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάζει δ.
902. οὐδεὶ γὰρ εἶναι πάνυ ψημὶ δ.
1151. ὡστ' ἀποφύγοις ἀν ῆντιν' ἀν βούλη δ.
1242. ἢ μὴν σὰ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δ.
1491. κάγω τιν' ἀιτῶν τῆμερον δούναι δ.
453. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῦν δώσετον καλὴν δ.,
581. κάν ἀιλητής γε δ. νικὰ, ταὐτης ἡμῦν ἔτίχειρα
776. τουτί μ' ἀρέσκει. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἡν δ.
824. εἰ θάττον ἐκαβίζου σὰ, θᾶττον ἀν δ.
                 824. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὰ, θᾶττον ἀν δ.

    άνευ δρυφάκτου τὴν δ. μέλλεις καλεῖν,
    1332. ἢ μὴν σὰ δώσεις αύριον τούτων δ.
    1367. ὡς ἡδίως φάγοις ἀν ἐξ ὅξους δ.

      1419. ἐγὰ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δ. δίδωμί σοι,
1441. ὕβριζ', ἔως ἄν τὴν δ. ἄρχων καλῆ.
ΕΙ. 214. ναὶ τὰ σιὰ, νῦν ἀττικίων δώσει δ.

Ο. 337. τὰ δὲ πρεσβύτα δοκεί μοι τόδε δοῦναι τὴν δ.
1116. ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δ.
1457. ἀδὶ λέγεις' ὅπως ἄν ἀφλήκη δ.
Θ. 18. δ. δὲ χοάνης ὧτα διετετρήνατο.

               465. τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἀνδρα περιφανῶς δοῦναι δ.
543. διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δ. ὑφ' ὑμῶν ;
544. οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δ.; ἥτις μόνη τέτληκας
               668. δώσει τε δ., καὶ πρὸς τούτφ
     863. πρίν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δ.
922. ἡγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δ
Β. 554. ἀν' ἡμιωβολιαῖα. ΕΑ. δώσει τις δ.
606. ἵνα δῷ δ.' ἀνύετον. ΔΙ. ἤκει τῳ κακόν.
Εκ. 655. ἐν ἔτι ζητῶ' πῶς, ἡν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσε
     Π. 433. ἡ σφώ ποιήσω τήμερον δοῦναι δ
947. ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δ.,
1181. δ. ἀποφυγών ὁ δ' ἀν ἐκαλλιερεῖτό τις,
Fr. 533. ἐπὶ Παλλαδίψ τάρ' ὧ πάτερ δώσεις δ.
 δίκης. Α. 684. ούχ όρωντες ούδὲν εἰ μὴ τῆς δ. τὴν ἡλύγην.
Ν. 765. εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δ. σοφωτάτην,
772. τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δ.;
 772. εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δ.,
779. εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δ.
874. πῶς ἄν μάθοι ποθ' οὖτος ἀπόφευξιν δ.
904. πῶ δῆτα δ. οὔσης ὁ Ζεὺς
δικιδίοις. Ν. 1109. οἵαν δ., τὴν δ' ἔτέραν αὐτοῦ γνάθον
δικίδιον. Ι. 347. εί που δ. είπας εὖ κατά ξένου μετοίκου, δικόλλυβον. Fr. M. A. 10. 3, 2. διώβολον, γεγένητ' έμοὶ δ. δικορραφείν. Ν. 1483. ὁρθῶς παραινεῖς οὐκ έῶν δ., Ο. 1435. ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δ. δικροῖς. ΕΙ. 637. τήνδε μὲν δ. ἐωθουν τὴν θεὸν κεκράγμασεν, δίκτυα. Ο. 194. μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δ., Ο. 528. ἔρκη, νεφέλας, δ., πηκτάς'
 Δίκτυννα, Σ. 368. ἡ δέ μοι Δ. συγγνώμην έχοι τοῦ δικτύου.
Β. 1359. ἄμα δὲ Δ. παῖς
 δικτύοις. Α. 550. σκορόδων, έλαῶν, κρομμύων ἐν δ.,
Σ. 131. ἡμεῖε δὲ τὴν αὐλὴν ἄπασαν δ.
 δίκτυον. Σ. 164, διατρώξομαι τοίνυν όδαξ τό δ.
Σ. 208. ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
               368. διατραγείν τοίνυν κράτιστον έστί μοι τὸ δ.
 δικτύου. Σ. 368. ή δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην έχοι τοῦ δ. δικτύω. Ο. 1083. κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας έν δ. δικών. Α. 847. δ. ἀναπλήσει

    Α. 937. κρατήρ κακῶν, τριπτήρ δ.,
    Ι. 979. ἐν τῷ δείγματι τῶν δ.
    1256. ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὸς δ.

     Ν. 447. εύρησιεπής, περίτριμμα δ., Σ. 1338. δ.; Ιαιβοί αίβοί.
     1426. σὸ λέγε. δ. γὰρ οὸ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
Ο. 41. ἐπὶ τῶν δ. ἄδουσι πάντα τον βίον.
 Fr. 19. εί μὴ δ. τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θωμός.
δικωπεΐν. Εκ. 1091. τῶς οὖν δ. ἀμφοτέρας δυνήσομα;
δίναις. Ο. 697. στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαΐν, εἰκὼς ἄνε-
μώκεσι δ. δινεύματα. Θ. 122. δ. Χαρίτων.
```

```
δίνης. Ο. 1198. δ. πτερωτός φθόγγος έξακούεται.
Δίνον. Ν. 1473- διά τουτονί τον Δ. οίμοι δείλαιος,
Δίνος. Ν. 380. ήκιστ', άλλ' αίθέριος δίνος. ΣΤ. Δ.; τουτί μ'
    ἐλελήθη,
Ν. 381. ὁ Ζεὸς οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δ. νυνὶ βασιλεύων.
          828. 1471. Δ. βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακών.
δίνος. Ν. 380. ήκιστ', άλλ' αιθέριος δ. ΣΤ. Δίνος; τουτί μ'
                         ἐλελήθη,
δίνου. Σ. 618. βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δ. μέγα καὶ στράτιον
κατέπαρδεν.
διογενείς. Ο. 1262. αποκεκλήκαμεν δ. θεούς
δίοδον. Ο. 189. Πυθωδε, Βοιωτούς δ. αlτούμεθα,
διόδους. Σ. 361, κατά τὰς δ. σκοπιωρούνται
    Θ. 658. την πύκνα πάσαν και τας σκηνάς και τας δ, διαθρήσαι.
Εκ. 693, αἱ δὲ γυναίκες κατὰ τὰς δ. διοίγνυτε. Εκ. 852. ἔστηκεν άλλὰ τὰς γνάθους δ. δίοιδε. Ν. 168. ὅστις δ. τοὕντερον τῆς ἐμπίδος.
διοίκειν. Εκ. 305, τὰ τῆς πόλεως δ. διοίκειν. Εκ. 305, τὰ τῆς πόλεως δ. διοίσεις. Ν. 503, οὐδὲν δ. Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. διοίσοντ'. Π. 384, καὶ τῆς γυναικὸς, κοὺ δ. ἀντικρυς διοίχεται. Εκ. 393, τὸν (ῶντα μᾶλλον. τάμα γαρ δ.
διοίχομαι. Θ. 609. έχουσα; ΓΤ. Δ. τιτθή νή Δ΄ έμή. ΜΝ. δ.
Διοκλέα. Α. 774. ἀλλ' έστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. ναὶ τὸν Δ.,
διολισθείν. Ν. 434. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικήσαι καὶ τοὺs
χρήστας δ.
διόλλυμαι. Α. 1192, τάλας έγὼ δ.
διολλυμαι. Α. 1192, τάλας έγω δ. Διομειαλαζόνας. Α. 605. Γερητοθεοδώρους, Δ., Διομειαλαζόνας. Α. 605. Γερητοθεοδώρους, Δ., Διομείοις. Β. 651. ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰν Δ. γίγνεται. Διομήδειά. Εκ. 1029. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί; ΓΡ. Α. Δ. γε. Διόνυσ'. ΕΙ. 267. ἀλλ', ὧ Δ., ἀπόλοιτο καὶ μὴ Ἡθοι φέρων. ΕΙ. 442. μηδέποτε παύσασθ' ἀὐτὸν, ὧ Δ. ἄναξ, Β. 1479. χωρείτε τοίνυν, ὧ Δ., είσω. ΔΙ. τί δαί; Διόνυσε. Α. 247. καὶ μὴν καλόν γ' ἐστ', ὧ Δ. δέσποτα, Θ. 990. Εὕιον, ὧ Δ., Β. 300. Δ. τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἔθ' ἢττον θατέρου.
          1150. Δ., πίνεις οίνον ούκ άνθοσμίαν.
Διονύσια. Α. 195, κατά γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ, ὧ Δ., Α. 202, ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἶσιὢν Δ. 250. ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Δ.,
 Διονύσιον. Π. 550. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλφ Δ. εἶναι
Fr. 187, 1. τίς ἀν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Δ.;
Διονυσίου. Fr. 216. ἦισαν εὐθὺ τοῦ Δ.
Διονυσίων. ΕΙ. 530. ταύτης δ' ὁπώρας, ὑποδοχής, Δ.,
    Θ. 747. σχεδον τοσοῦτον χώσον έκ Δ.
Διόνυσον. Ν. 91. νη τον Δ. ΣΤ. δευρό νυν ἀπόβλεπε.
  Ν. 108. ούκ ἄν μὰ τὸν Δ., εἰ δοίης γέ μοι
519. τὰληθῆ, νὴ τὸν Δ. τὸν ἐκθρέψαντά με.
1000. εἰ ταῦτ', ὧ μειράκιον, πείσει τούτω, νὴ τὸν Δ.
Σ. 1046. καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὅμνυσιν τὸν Δ.
    1474. νὴ τὸν Δ., ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα

ΕΙ. 109. μὰ τὸν Δ. οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

1277. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Δ.
     Ο. 171. νη τὸν Δ., εὖ γε μωμᾶ ταυταγί.
          501. προκυλινδείσθαι τοις ικτίνοις. ΕΥ. νη τὸν Δ., ἐγὼ
501. προκυλινδείσθαι τοις ίκτίνοις. ΕΤ. νη γοῦν
1370. νη τὸν Δ., εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
Εκ. 344. μὰ τὸν Δ., οὐδ' ἐγὰ γὰρ τὰς ἐμὰς
357. νη τὸν Δ., ἐνέγεται γοῦν μοι σφόδρα.
422. νη τὸν Δ., χρηστά γ' εἶ δ' ἐκεῖνά γε
Διόνυσος. Ν. 606. κωμαστης Δ.
Β. 22. ὅτ' ἐγὰ μὲν ὧν Δ., νἰὸς Σταμνίου,
631. ἀθάνατος εἶναί φημι Δ. Διὸς,
1211. Δ., ὁς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Fr. 48. Δ.
Διονύσου, Α. 1087. δ τοῦ Δ. γάρ σ' Ιερευς μεταπέμπεται.
Β. 368, κωμφοηθείς εν ταις πατρίοις τελεταις ταις του Δ. 
Διονύσφ. Ι. 536. και μη ληρείν, άλλα θεάσθαι λιπαρόν παρά
Δίονυσφ. Τ. 355. και μη κηρείν, ακλα υταυτα κιταρον παρατρά Δ. Διοπείθης. Ο. 988. μήτ΄ ἢν Λάμπων ἢ μήτ΄ ἢν δ μέγας Δ. Διοπείθους. Ι. 1085. ἐς τὴν χεῖρ' δρθῶς ἢνίξατο τὴν Δ. διόπας. Fr. 309, 10. δ., διάλιθον, πλάστρα, μαλάχιον, βότρυν, διόπτα. Α. 435. ὧ Ζεῦ δ. καὶ κατόπτα πανταχῆ. διορύξαι. Σ. 350. ἔστιν ὁπὴ δῆθ' ἤντιν' ἀν ἔνδοθεν οἶός τ' εἴης δ.,
διορύττειν. Π. 565. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς
τοίχους δ.
διορύττουσιν. Ν. 714. καὶ τὸν πρωκτὸν δ.,
διορχησόμενος. Σ. 1481. τοὺς νῶν, δ. ἄλίγον ὕστερον
Σ. 1499. ἐμοὶ δ. ἐνθάδ' εἰσίτω.
Διός. Ι. 410. ή μή ποτ' άγοραίου Δ. σπλάγχνοισι παρεγενοίμην.
```

```
Σώκρατες, αὐται
                  Ν. 1048. καί μοι φράσον, των τοῦ Δ. παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον Σ. 620, καὶ τῆς τοῦ Δ. οὐδὲν ἔλάττω, ΕΙ. 42. τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Δ. καταιβάτου.

42. Τουτ εστι το τερας ου Δ. καταιβατου.
68. πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἄν εὐθὺ τοῦ Δ.;
77. ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Δ. λαβών.
161. ὀρθῶς χώρει Δ. εἰς αὐλὰς,
178. καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Δ.
179. τίς ἐν Δ. θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;
380. ἀλλ', ὧ μέλ', ὑπὸ τοῦ Δ. ἀμαλδυνθήσομαι,
736. εἰ δ' οῦν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Δ., ὅστις ἄριστος

    Ο. 130. λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Δ. τοὐλυμπίου,
    216. μίλακος ἡχὰ πρὸς Δ. ἔδρας,
    468. πάντων ὀπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Δ.

519. τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Δ. αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
569. ῷ προτέρῳ δεῖ τοῦ Δ.αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
610. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οῦτοι τοῦ Δ. ἡμιν βασιλεύειν.

                                          1172. τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Δ.
1240. Δ. μακέλλη πᾶν ἀναστρέψη Δίκη,
1533. παρὰ τοῦ Δ. καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.
                                         1538. ήπερ ταμιεύει τον κεραυνόν τοῦ Δ. 1714. πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Δ. βέλος 1746. τάς τε πυρώδεις Δ. ἀστεροπὰς,
                                            1749. ὧ Δ. ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
                    1753. καὶ πάρεδρον Βασίλειαν έχει Δ.
1756. πτεροφόρ', * ἐπὶ πέδον Δ. καὶ λέχος γαμήλιον.
Θ. 272. ὅμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Δ.
                  Β. 100. \{ al\theta \epsilon \rho a \ \Delta. \ \delta \omega \mu \acute{a} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{a} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{a} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{a} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{a} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{o} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{o} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{o} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{o} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{o} \tau \iota o \nu, \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{o} \iota o \nu \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{o} \iota o \nu \ \mathring{\eta} \ \chi \rho \acute{o} \nu o \nu \ \pi \acute{o} \delta a, \ \delta \omega \mu \acute{o} \iota o \nu \ \mathring{\eta} \ \mathring{
                                                                                     Δ. Διώνυσον έν
                                         216. Δ. Διανυσον έν
246. ἡ Δ. φεύγοντες ὅμβρον
439. ἀλλ' ἡ Δ. Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
631. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Δ.,
756. πρὸς Δ., δς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
875. ὤ Δ. ἐννέα παρθένοι ἀγναί
1361. σὸ δ', ὧ Δ., διπύρους ἀνέχουσα
                          Εκ. 828. δ Δ. Κόρινθος καὶ τὸ πράγμ' οὐκ ήρκεσεν,

    Π. 124. οἴει γὰρ εἶναι τὴν Δ. τυραννίδα
    128. ἐγὰ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Δ. πολὺ
    141. αὐτὸς διδῷς τάργύριον, ὥστε τοῦ Δ.

                    1175. καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἰερεὺς ὧν Δ.
Fr. 299. δ 'Απόλλων παρά Δ.
                                                  434. Δ. Κόρινθος
       διοσημία. Α. 171. δ. στι καὶ βανὶε βέβληκέ με.
Διοσκόρω. ΕΙ. 285. εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὧ Δ.
Εκ. 1069. ὧ Πᾶνες, ὧ Κορύβαντες, ὧ Δ.,
                      Fr. 295. A.
       ΕΓΙ. 220, Δ.
διπλάσιος. Ο. 55, σὺ δὲ τῆ κεφαλῆ γ', ἵν' ἢ δ. δ ψόφος.
διπλασίως. Ο. 1578, πρέσβεις. ΗΡ. δ. μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεί.
διπλῆν. Θ. 982, δ. χάριν χορείας:
διπλοῦν. Λ. 589, πλεῖν ἡὲ δ. αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μέν γε
   τεκουσαι διπλών. ΕΙ. 137. ἀλλ' ὧ μέλ' ἄν μοι σιτίων δ. ἔδει· διποδιάξω. Λ. 1243. ἴν' ἐγὼ δ. γε καείσω καλὸν Διπόλει. ΕΙ. 420. Μυστήρι' Ἑρμῆ, Δ., Αδώνια. Διπολιώδη. Ν. 984. ἀρχαιά γε καὶ Δ. καὶ τεττίγων ἀνάμεστα διπτύχω. Fr. 471, 1. ἐς Οἰδίπου δὲ παίδε, δ. κόρω, διπύρους, Β. 1361. σὰ δ', ὧ Διὸς, δ. ἀνέχουσα
   διπύρους, Β. 1361. σὸ δ΄, ὡ Διὸς, δ, ἀνέχουσα
δίς. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δ. καὶ τρὶς ταὕτ' εἰσάγων,
Ν. 1417. ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἀν ὡς δ. παίδες οἱ γέροντες.
ΕΙ. 1181. ἐξαλείφοντες δ. ἢ τρὶς. αὕριον δ' ἐσθ' ἢ 'ξοδος'
Λ. 360. εἰ νὴ Δι' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δ. ἢ τρὶς
Β. 1154. δ. ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
1155. πῶς δ.; ΕΥ. σκόπει τὸ ῥῆμ' ἐγὼ δέ σοι φράσω.
1178. κάν που δ. εἶπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ίδης
δισχίλια, Σ. 660. τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὸς δ. γίγνεται
ἡμῖν.
δισχίλια. Σ. 660. τούτων πλήρωμα τάλαντ' έγγὺς δ. γίγη ήμιν.
δισχίλιαι. Fr. 156, 4. δ. γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.
διφθέραν. N. 72. ὥσπερ ὁ πατήρ σου, δ. ἐνημμένος.
Εκ. 80. τὴν τοῦ Πανόπτου δ. ἐνημμένος
διφθερῶν. Σ. 444. δ. κάξωμίδων, ἄς οὖτος αὐτοῖς ἡμπόλα,
διφόρου. Εκ. 708. δ. συκῆς
διφρεεύουσ'. Θ. 1067. ἀστεροειδέα νῶτα δ.
διφρίσκου. N. 31. τρεῖς μναῖ δ. καὶ τροχοῖν 'Αμυνία.
δίφρον. I. 1164. ὀρᾶς; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δ.
Ο. 1552, καὶ τὸν δ. γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
διφροφόρει. Ο. 1552. καὶ τὸν δίφρον γε δ. τονδὶ λαβών.
διφροφόρος. Εκ. 734. ποῦ 'σθ' ἡ δ.; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθε,
```

Διός. Ν. 314. προς τοῦ Δ. ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ', ὧ

```
δίφρω. Fr. 127, 2. καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δ. δύο.
δίχα. ΕΙ. 1262, πόσον δίδως δῆτ'; ΤΡ. εἰ διαπρισθεῖεν δ.,
Fr. 398, 1. καὶ μὴν ἄκουσον, ὧ γύναι, θυμοῦ δ.
διχόθεν. ΕΙ. 477. καὶ ταῦτα δ. μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
διχοινίκφ. Ν. 640. ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκύπην δ.
δίψη. Ι. 534. ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δ. δ'
ἀπολαλὰς.
                                                                               ἀπολωλώς,
 απολαλως, 

δι. 146. δ. γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀφαυανθήσομαι. 

διψήν. Ν. 441. παρέχω τύπτευ, πεινήν, δ., 

διώβολον. Fr. 111, 2. ἐν τῆ γνάθω δ. γεγένητ' ἐμοί. 

διωκάθω. Ν. 1482. δ. γραψάμενος, είθ' ὅ τι σοι δοκεῖ. 

δίωκε, Α. 204. τῆδε πῶς ἔπου, δ., καὶ τὸν ἀνδρα πυνθάνου 

L. 246. ἀλλ' ἀμύνου καὶ δ. καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ. 

251. ἀλλὰ πῶς καὶ δ. καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

I. 246. ἀλλ' ἀμύνου καὶ δ. καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.
251. ἀλλὰ παὶε καὶ δ. καὶ τάραττε καὶ κύκα
N. 1508. δ., βάλλε, παῖε, πολλῶν οῦνεκα,
Θ. 1223. ὁρθὴν ἀνω δ. ποῖ θεῖς; οὐ πάλμν
διώκει. Σ. 952. ἀγαθὸς γάρ ἔστι καὶ δ. τοὺς λύκους.
διώκειν. Α. 235. καὶ δ. γῆν πρὸ γῆς, ἔως ἀν εὐρεθῆ ποτέ Εκ. 452. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ δ., οὐδὲ τὸν
διώκεις. Θ. 1065. ὡς μακρὸν ἵππευμα δ.,
διώκης. Fr. 382, 1. ἡν γὰρ ἔν ἀνδρ' άδικον σὰ δ.,
διώκοις. Θ. 1221. ἔτ' ἀν καταλάβοις, εὶ δ. ταυτρί.
διωκόμεθα, Α. 700. νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα δ., κῷτα πρὸς ἀλισκόμεθα.

                                                                               πρός άλισκόμεθα.
 πρὸς ἀλισκόμεθα.
διωκόμενος. Α. 216. σπονδοφόρος οὕτος ὑπ' ἐμοῦ τότε δ.
διωκτός, Α. 221. οίχεται. δ. δέ μὴ γὰρ ἐγχάνη ποτὲ
διώκων. Σ. 902. ποῦ μοῦ δ., ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;
Σ. 1207. εἶλον δ. λοιδορίας ψήφου δυοῦν.
Διώνυσον, Β. 216. Διὸς Δ. ἐν
διώξει. Ι. 969. χρυσοῦ δ. Σμικύθην καὶ κύριον.
Θ. 1224. τηδὶ δ.; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.
διώξομαί. Ι. 368, δ. σε δειλίας.
διωρίσω. Α. 362. ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δίκην δ.,
δμῶες. Α. 887. φίλη δὲ Μορύχφ. δ., ἐξενέγκατε
Α. 1174. ὧ δ. οἱ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
δοθιῆνι, Σ. 1172. ὅτω; δ. σκόροδον ἡμφιεσμένων
  δοθιήνι, Σ. 1172. ότω: δ. σκόροδον ήμφιεσμένω:
δοίδυκ. ΕΙ. 288. έγω δέ δ. είσιων ποιήσομαι.
δοίδυκα. Σ. 938. δ. τυρόκνηστιν, έσχάραν, χύτραν,
ΕΙ. 295. πρὶν έτερον αὖ δ. κωλῦσαί τινα.
  ΕΙ. 295. πρὶν ἔτερον αὖ δ. κωλῦσαί τινα.
Π. 711. παρέθηκε καὶ δ. καὶ κιβώτιον,
δοίδυξ. Ι. 984. δ. σὐδὲ τορύνη.
Fr. 112. δ., θνεία, τυροκνῆστις, ἐσχάρα.
δοίη. Α. 966. οὐκ ἀν μὰ Δί΄, εἰ δ. γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
δοίην. ΕΙ. 848. οὐκ ἀν ἔτι δ. τῶν θεῶν τριώβολον,
ΕΙ. 1217. δ. ἀν αὐτοῦν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
δοίης. Ν. 108. οὐκ ἀν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δ. γέ μοι
Π. 924. οὐδ΄ ἀν μεταμάθοις; ΣΥ. οὐδ΄ ἀν εἰ δ. γέ μοι
1137. δ. καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
δοκεί. Α. 338. ἀλλὰ νυνὶ λέγ΄, εἰ σοι δ., τὸν Λακε-
Α. 369. λέξω δ΄ ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἄ μοι δ.
Ι. 654. γνώμην ἔλεξεν ἀνδρες, ἦδη μοι δ.
           Α. 509. λεξω ο υπερ Λακεσαιμονιων α μοι δ.

1. 654. γνώμην έλεξεν ἄνδρες, ήδη μοι δ.

942. κάμοι δ. και τάλλα γ' εἶναι καταφανῶς

1050, ταντὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἦδη μοι δ.

1311. ἡν δ' ἀρέσκη ταῦτ' 'Αθηναίοις, καθῆσθαί μοι δ.

N. 11. ἀλλ' εἰ δ., ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

1246. τί σοι δ. δράσειν;

1246. ἀποδώσειν μοι δ.
                                     1437. έμοι μέν, ωνδρες ήλικες, δ. λέγειν δίκαια.
              1437. έμοι μέν, ώνδρες ήλικες, δ. λέγειν δικαια"
1438. κάμοιγε συγχωρεῖν δ. τούτοισι τάπιεική.
1482. διωκάθω γραψάμενος, είθ' δ΄ τι σοι δ.
Σ. 270. φιλωβός. άλλά μοι δ. στάντας ἐνθάδ', ὧνδρες,
933. κλέπτον τὸ χρήμα τάνδρός οὐ καὶ σοὶ δ.,
946. οὕκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δ. πεπονθέναι,
1008. άλλ' ἐισίωμεν. ΦΙ. ταῦτὰ νυν, είπερ δ.
1120. ἀλλ' ἐμοὶ δ. τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ
1141. μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν ἀτὰρ δ. γέ μοι
ΕΙ. 674. ποῖός τις οῦν είναι δ. τὰ πολεμκὰ
925. τί δοὶ δ.: Βούλεσθε λαοινῶ Βοὶ:
            ΕΙ. 6/4. ποιος τις ουν είναι δ. τά πολεμικά
925. τί δαὶ δ.; βούλεσθε λαρινῷ βοί;
929. τῷ δὴ δ. σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟ. δί.
1103. ἀλλ' εἰ ταῦτα δ., κάγω 'μαντῷ βαλανεύσω.
1267. ἄττ' ἄσεται προαναβάληταί μοι δ.
Ο. 56. σὰ δ' οὖν λίθῳ κύψον λαβών, ΕΥ. πάνυ γ', εἰ δ.
309. καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κάμέ. ΠΕ. τοῦτο μὲν κάμοὶ δ.
337. τὰ δὲ πρεσβύτα δ. μοι τώδε δοῦναι τὴν δἰκην
                                381. έστι μεν λόγων ἀκούσαι πρώτον, ὡς ἡμῶν δ., 531. κοὐδ' οὖν, είπερ ταῦτα δ. δρῶν, 665. ἀλλ' εἰ δ. σφῶν, ταῦτα χρὴ δρῶν, ἡ Πρόκνη 1016. σποδεῶν ἄπαντας τοὺς ἀλαζόνας δ.
```

1225. δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', έμοὶ δ., 1416. ἐε θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δ., 1578. πρέσβεις. ΗΡ. δεπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δ.

```
δοκεί. Ο. 1597. πολέμου πρός δμάς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δ.,
1615. κάμοὶ δ. ΠΕ. τί δαὶ σὸ φής; ΤΡΙ. ναβαισατρεῦ.
1628. ὁ Τριβαλλὸς, οἰμώς ειν δ. σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα
               1630. εί τοι δ. σφών ταύτα, κάμοὶ συνδοκεί.

1684. ε΄γω δ', ἐπειδή σφών δ., σιγήσομαι.

1685. ἡμῦν ἃ λέγεις σὰ πάντα συγχωρεῦν δ.

68. ὁ γοῦν ἀναγυρός μοι κεκινήσθαι δ.

167. εἶ τοι δ. σφών ταύτα, χήμιν ξυνδοκεί.
                617. πραγμάτων μοι δ.,
                660. πολλή; κάπιδώσειν μοι δ. το χρήμα μάλλον.
                868.
                                       είναι δ. μοι πάντα, τοις δε σιτίοις
                885. έμοι γὰρ αῦτη καὶ νεωτέρα δ.
1176. ἀλλ' εἰ δ, δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
     1176. ἀλλ' εἶ δ, δρῶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
Θ. 208. τἱ οὖν; ποιήσεις ταῦτα; ΑΓ. μὴ δ, γε σὖ.
216. τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. ΜΝ. ἀλλὰ πρῶττ', εἶ σοι δ.:
234. βούλει θεῶσθαι σαυτόν; ΜΝ. εἶ δ., φέρε.
377. ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον ἀδικεῖν γὰρ δ.
401. γυνὴ στέφανον, ἐρῶν δ.: κἀν ἐκβάλη
428. ἐξαψαμένος. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δ.
Β. 104. ἡ μὴν κοβαλά γ' ἐστὶν, ὡς καὶ σοί δ.
687. ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῶν δ.
722. ἀλλὰ κάλλιστοις ἀπάνταν, ὡς δ., νομισμάτων,
861. δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δ.
                861. δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εξ τούτω δ.,
870. δμως δ' έπειδή σοι δ., δρών ταῦτα χρή.
1220. Εὐριπίδη. ΕΥ. τί έστιν ; ΔΙ ὑψέσθαι μοι δ.
       Εκ. 47. σπεύδουσαν έν ταις έμβάσιν; καί μοι δ.
155. ύδατος. έμοι μέν οὐ δ. μὰ τὰ θεώ.
197. ναῦς δεῖ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δ.,
                    198. τοις πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοίς οὐ δ. 854. ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῆ πόλει δ.; 986. νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δ.
      Π. 49. γνώναι δ. τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
409. σκοπώμεν. ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἐστιν. ΒΛ. οὐδ' ἔμοὶ δ.
481. ἐἀν ἀλῷς: ΠΕ, ὅ τι σοι δ. ΧΡ. καλῶς λέγεις.
                   1150. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δ.;
  Fr. 157, 1. ότφ δ. σοι δεῖν μάλιστα τἢ πόλει;
246, 2. τουτί. προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δ.
δοκεῖν. Ν. 1174. ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δ.

δοκείν. Ν. 11/4. ατεχνως επαυθει, τὸ τὶ λέγεις συ; καὶ :
Θ. 185. ἐν ταῖς γυκαὶς ν, ὡς δ. εἶναι γυνη,
441. Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δ.
δοκείς. Α. 12. πῶς τοῦτ ἔσεισέ μου δ. την καρδίαν;
Α. 24. ἤκοντες, εἶτα δ΄ ὡστιοῦνται πῶς δ.
775. ἐμά γα. σὸ δέ νιν εἴμεναι τίνος δ.;
1. 184. ἐννειδέναι τὶ μοι δ. σαντῷ καλόν.
346. ἀλλὶ οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δ.; ὅπερ τὸ πλῆθος.

     3-10. αλλ οίσο ο μοι πεπουνεία ο΄, οπερ το π/
N. 881. κάκ τῶν σιδίαν βατράχους ἐποίει πως δ,
1271. κακῶς άρ ὅντως εἶχες, ὡς γ' ἔμοὶ δ.
1276. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσείσθαί μοι δ.
1415. κλάουσι παίδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δ.;
      Σ. 1198. πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἀν λέξαι δ.
Ο. 355. ἴν' ὑπὸ τούτων διαφθορηθῶ; ΠΕ. πῶε γὰρ ἀν
                                         τούτους δ.
                                       έχε την σπολάδα πάντως δέ μοι βιγών δ.
                 1245. ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δ.;
1370. νη τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δ. λέγειν,
1653. ἐπίκληρον εἶναι τὴν 'Αθηναίαν δ.,
      1653. επικληρον είναι την Αυγικία.
1674. δίκαι' ξμοιγε καὶ πάλιν δ. λέγειν
Θ. 194. χαίρειε δρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δ.;
622. τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα ΚΛ. ληρεῖν μοι δ.
                920. οίμ' ώς πανούργος καὐτὸς είναί μοι δ.
    920. οῖμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δ.

18. 18. ἐγώ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. ποῖ σχήσειν δ.;
645. ἤδη 'πάταξά σ'. ΕΑ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙ. οὐδ' ἐμοὶ δ.
Εκ. 399. κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοὰ πόσον δ.,
777. οἴσειν δ. τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
920. δ. δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.
1127. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῦν γ' ἀν ἔξευρεῖν δ.
Π. 364. οῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρ ὑγιαίνειν μοι δ.
380. καὶ μὴν φίλως γ' ἀν μοι δ. νὴ τοὺς θεοὺς
390. ἀπολεῖς. ΒΛ. σὺ μὲν οῦν σεαυτὸν, ὡς γ' ἔμοὶ δ.
422. σὸ δ' εἶ τἰς; ὡχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δ.
742. οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δ.
1035. οὕκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γ' ἐμοὶ δ.
                1035. ούκ, άλλα κατασέσηπας, ώς γ' εμοί δ.
1060. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δ.,
1060. ταλάντατ ανόρων, ουχ υγιαίνειν μοι δ., 1066. γέρων ἀνήρ ὧν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δ. δ. δοκέω. ΕΙ. 47. δ. μέν, ἐε Κλέωνα τοῦτ ἀινίττεται, δοκῆ. Α. 487. παράσχες, εἰποῦσ' ἄττ' ἄν αὐτῆ σοι δ. Ι. 1386. κάν που δ. σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει. Α. 901. καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. ΚΙ. τοιγάρ, ἢν δ., 202. παράσχειν καὶ τοῦτα. ΜΥ, τοιγάρ ἢν δ., 202. παράσχειν καὶ τοῦτα. ΜΥ, τοιγάρ ἢν δ., 202.
      902. ποιήσομεν καὶ ταῦτα. ΜΥ. τοιγὰρ, ἡν δ., 
Β. 1475. τί δ' αἰσχρὸν, ἡν μὴ τοῖς θεωμένοις δ.; 
Π. 471. ποιεῖτον ἥδη τοῦθ' ὅ τι ἀν ὑμῖν δ,
```

δοκής. Π. 1170. ἵν' εὐθέως διακονικός εἶναι δ. δοκήσας. Β. 1485. ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δ. δοκήσετε. Ν. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δ. Β. 737. ήν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δ. δοκησίσοφος. ΕΙ. 44. νεανίας δ., τό δὲ πρᾶγμα τί; δοκιμαζομένων. Σ. 578. παίδων τοίνυν δ. αίδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι. δόκιμον. ΕΙ. 1030. σοφή * * δ. δοκίμφ. Θ. 125. άρσενι βοᾶ δ. δοκοίη. Ν. 1432. οὐ ταυτὸν, ὧ τᾶν, ἐστιν, οὐδ' ἄν Σωκράτει δ. δοκοίς. Ν. 1496. διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δ. τῆς οἰκίας. Σ. 1405. πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δ. δοκοθμεν. Λ. 354. τί βδύλλεθ' ήμας; οῦ τί που πολλαί δ. ۔vai ; δοκούσαις. Λ. 179. θύειν δ. καταλαβείν την ακρόπολιν. δοκούστί. Ν. 1198. δπερ οί προτένθαι γὰρ δ. μοι ποιεῖν' δοκούστιν. Ν. 185, τι εθαύμασας; τῷ σοι δ, εἰκέναι; Β. 321. κάμοὶ δ. ἡσυχίαν τοίνυν άγειν δοκῶ. Α. 317. κάν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δ., Α. 994. ἀλλά σε λαβών τρία δ, γ' ἀν ἔτι προσβαλεῖν' I. 620. ὡς ἐγώ μοι δ.
 Σ. 177. ἀλλ' εἰσίων μοι τὸν ὅνον ἐξάγειν δ., 2.17. αλλ είσιων μοι τον ονον εξαγείν δ.,
250. οὖκ. ἀλλὰ τῷδί μοι δ. τὸν λύχνον προβύσειν.
ΕΙ. 13. ἐνὸς μὲν, ἄνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δ.
61. σιγήσαθ, ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δ.
177. ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δ.,
194. ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δ. μιαρώτατος;
306. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἄν δ. μοι τήμερον,
710. ἄρ' ἄν βλαβῆναι διά χρόνου τί σοι δ.,
1008. οὐκους δ. σει μαγωνείνο τὸ ἀνόκονος κίθεσθοι. 710. ἀρ' ἀν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δ.,
1026. οὐκουν δ. σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
1042. ἰδοὺ, πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δ.;
0. 671. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δ.
1551. ἀνωθεν, ἀκολουθεῖν δ. κανηφόρφ.
Λ. 115. ἐγὼ δὲ γ' ἀν κὰν ὡσπερεὶ ψῆτταν δ.
319. λιγνὺν δ. μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὧ γυναῖκες,
Θ. 508. ἄπελθ' ἄπελθ', ἤδη γὰρ ὧνέρ μοι δ.
Β. 745. χαίρεις, ἰκετεύω; ΑΙ. μὰλλ' ἐποπτεύειν δ.,
918. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κάμαυτῷ δ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δείνα; δείνα; 1421. μέλλη τι χρηστόν, τοῦτον ἄξειν μοι δ. Εκ. 170. αὐτή γὰρ ὑμῶν ἔνεκά μοι λέξειν δ. Π. 860. ἐγὰ σχεδόν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δ. 1186. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὕτός μοι δ. δοκώ. Σ. 201. καὶ τῆ δ. προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν δοκώμεν. ΕΙ. 1051. μἡ νυν ὀρὰν δ. αὐτόν. ΟΙ. εὕ λέγεις. δοκών. Α. 472. ὀχληρὸς, οὐ δ. με κοιράνους στυγεῖν. Ι. 1146. τοὺς, οὐδὲ δ. ὁρὰν, Θ. 204. δ. γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια
 Β. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δ.
 Π. 1068. ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δ. ἐμέ 11. 1068. εφαπτεται σου λανθανειν δ. εμέ δολερόν. Ο. 451. δ. μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον δόλιαι. ΕΙ. 1068. ὧν δ. ψυχαὶ, δ. φρένεε. ΤΡ. εἴθε σου εἶναι δολίαν. Ι. 1068. λαίθαργον, ταχύπουν, δ. κερδὼ, πολύιδριν δόλιε. Θ. 1202. Έρμἢ δ., ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς. δόλιον. Π. 1157. ἀλλὰ δ. τοίνυν. ΚΑ. δ.; ἤκιστά γε' δόλοις. Β. 1143. δ. λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη; δόλοις. Ι. 686. καὶ δ. παθείδιας. δόλοισι. Ι. 686. καὶ δ. ποικίλοις, δόλον. Ο. 333, ἐς δὲ δ. ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ δόλον. Ο. 333. ἐς δὲ δ. ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ δόλου. Π. 1158. οὐ γὰρ δ. νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων. δόλφ. ΕΙ. 1099. φράζεο δὴ, μή πώς σε δ. φρένας ἐξαπατήσας Α. 622. τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δ. δολώση. Ι. 1067. Αἰγείδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δ., Ι. 1081. χρησμὸν Λητοίδης, Κυλλήνην, μή σε δ. δόμεν. Ο. 930. πρόφρων δ. ἐμἰν τείν. Ο. 973. τῷ δ. ἰμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα, δόμος. Α. 460. φθείρου λαβών τόδ' ἴσθ' δχληρὸς ὧν δ. Ν. 1161. πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δ., ἐχθροῖς βλάβη, Ο. 1708. δέχεσθε τὸν τύραννον ὁλβίοις δ. δόμοισιν. Α. 543. καθῆσθ' ἄν ἐν δ.; ἤ πολλοῦ γε δεῖ' δόμον. Β. 1273. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δ. 'Αρτέμιδος πέλας οἴγειν. οίγειν. οίγειν.
δόμος. Ν. 303. μυστοδύκος δ.
δόμους. Ο. 1247. μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δ. ᾿Αμφίονος δόμου. Ο. 1710. ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δ.,
δόμων. Α. 450. ὧ θύμ', ὁρᾶς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δ.,
Α. 456. λυπηρὸς ἴσθ' ὧν κάποχώρησον δ.
Ο. 1241. λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δ. περιπτυχὰς
Α. 707. τί μοι σκυθροπὸς ἔξελήλυθας δ.;
Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἔλθέτω διὰ δ. πανταχῆ.
Εκ. 11. ἀσθαλμὸν σιδεῖς τὸν σὰν ἐξείρους δ.

Εκ. 11. ὀφθαλμὸν ούδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δ. δόνακος. Β. 233. ἔνεκα δ., δν ὑπολύριον δονεῖ. Εκ. 954. πάνυ γάρ τις ἔρως με δ.

δονείται. Ο. 1183. αίθηρ δ. τοῦ θεοῦ ζητουμένου δόντες. Ο. 932. εἰ μή τι τούτω δ. ἀποφευξούμεθα. 'δοξ'. Σ. 1265. πολλάκις δη 'δ. ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι, δόξαι. Α. 440. δεί γάρ με δ. πτωχόν είναι τήμερον.

Ι. 1305. ταῖς δὲ δ. δεινόν είναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετόν,
δόξαιμι. Ι. 1210. δ. κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;
δόξαντ'. Εκ. 553. οὐδ' ἄρα τὰ δ. οἶσθα; ΠΡ. μὰ Δί' ἐγὰ μὲν οὕ.
δοξάσαι. ΕΙ. 119. δ. ἔστι, κόραι τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
δόξει. Λ. 775. ἐξ ἰεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δ.
Λ. 1179. οὐ ταὐτὰ δ. τοῖσι συμμάχοισι νὰν, Α. 1179. οὐ ταὐτά δ. τοῖσι συμμάχοισι νῷν, δόξειs. Ι. 722. οὐκ, ὧγάθ', ἐν βουλῆ με δ. καθυβρίσαι. Ν. 1398. πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δ. λέγειν ὅκαια. Π. 328. θάρρει: βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δ. μ' 'Αρη. δοξεῖτ'. Α. 741. ὅπως δὲ δ. ἤμεν ἐξ ἀγαθας ὑςς δόξη. Εκ. 123. καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἡν τὶ μοι δ. λέγειν. Εκ. 798. ἄττ' ἀν δὲ δ., ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους. Π. 4. δ. δὲ μὴ δρῶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ, δόξομεν. Β. 705. ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αῦθις εὖ φρονεῖν οὐ δ. Εκ. 515. ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δ. δρθῶς ὑπακούειν. δόξω. Ν. 444. τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δ. Σ. 1409. μὰ Δί', ἀλλ' ἀκουσον, ἡν τί σοι δ. λέγειν. δοραῖς. Β. 1211. Διόννσος, δε θύρσοισι καὶ νεβρῶν δ. δόρατα. ΕΙ. 1261. τούτᾳ γ' ἐγὼ τὰ δ. ταῦτ' ἀνήσομαι. δορατίου. ΕΙ. 553. ὡς τάχιστ' ἀνευ δ. καὶ ξίφους κάκουτίου' δόρατος. Α. 1120. φέρε, τοῦ δ. ἀφελκύσωμαι τοῦλυτρον. δόρατος. Α. 1120. φέρε, τοῦ δ. ἀφελκύσωμαι τοῦλυτρον. δόρει. Σ. 1081. εἰθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δ. σὺν ἀσπίδι ΕΙ. 357. ἐς Λύκειον κάκ Λυκείου σὺν δ. σὺν ἀσπίδι. δορί. Α. 1151. κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δ. Α. 1188. ληστάς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δ. Β. 1289. σύν δ. καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ύρνις, δορίαλλον. Fr. 336. αἰ γυναῖκες τὸν δ. φραγνύνται. Δόριλλον. Fr. Μ. Λημ. 13. αἰ γυναῖκες τὸν Δ. φραγνύωνται. δορός. Α. 1193, δ, ὑπὸ πολεμίου τυπείς. δορπηστοῦ. Σ. 103. εὐθὺς δ' ἀπὸ δ. κέκραγεν ἐμβάδας, δόρπον. Ι. 52. βούλει παραθῶ σοι δ.; εἶτ' ἀναρπάσας δόρυ. Α. 1118. παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δ. δεῦρ' ἔξω ψέρε.
Λ. 50. ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰρεσθαι δ.,
985. κάπειτα δ. δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
Β. 1016. ἀλλὰ πνέοντας δ. καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας δορυξέ. ΕΙ. 1260. ἀπίωμεν, ὧ δ. ΤΡ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ δορυξόν. ΕΙ. 549. καὶ τὸν δ. οἶον ἐσκιμάλισεν ; δορυξός, ΕΙ. 447. κεί τις δ. ή κάπηλος άσπίδων, δορυξού. ΕΙ. 1213. και τουτουί και τοῦ δ. κεινουί. δορυφόνον. Fr. 239. δ.: δορυφόρων. Ι. 448. των δ. ΚΛ. ποίων ; φράσον. δόs. Α. 415. δ. μοι ράκιον τι τοῦ παλαιοῦ δράματος. Α. 431. τούτου δ. ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα. 432. ὧ παῖ, δ. αὐτῷ Τηλέφου βακώματα. 438. κὰκεῖνά μοι δ. τἀκόλουθα τῶν βακῶν 438. κάκεινα μοι δ. τάκολουθα τών βακών,
453. δ. μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνω.
458. ἀπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μάλλά μοι δ. ἐν μόνον
463. δ. μοι χυτρίδιον σφογγίω βεβυσμένον.
469. ἐs τὸ σπυρίδιον Ισχνά μοι φυλλεία δ.
478. σκάνδικά μοι δ., μητρόθεν δεδεγμένος.
882. δ. μοι προσειπείν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις
928. δ. μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
1110. κάμοὶ λεκάνιον τῶν λαγώων δ. κρεῶν.
1125. κάμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δ, κύκλον.
120. ὧ λόγια. δ. μοι δ. τὸ ποτήσιον ταγύ. . 120. & λόγια. δ. μοι δ. τὸ ποτήριον ταχύ. 123. & Βάκι. ΝΙ. τί έστι; ΔΗ. δ. το ποτήριον ταχύ. 123. ω Βακι. ΝΙ. τι εστι; Δ.Π. ο. το ποτηριον ταχυ. Ν. 81. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δ. τὴν δεξιάν. 507. δ. μοι μελιτοῦτταν πρότερον ' ων δέδοικ' ἐγὼ ΕΙ. 2. ἰδού. ΟΙ. Α. δ. αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένω. 4. δ. μαζαν ἔτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην. 11. ἐτέραν ἐτέραν δ. παιδὸς ἡταιρηκότος 709. ὧ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δ. μοι κύσαι. 771. φέρε τῷ φαλακρῷ, δ. τῷ φαλακρῷ
1056. ἄγε νυν ἀπάρχου, κῷτα δ. τἀπάργματα.
928. δ. ἐμὶν ὅ τι περ
934. ἀπόδυθι καὶ δ. τῷ ποιητῆ τῷ σοφῷ. Α. 923. αΙσχρόν γὰρ ἐπὶ τύνου γε. ΚΙ. δ. μοί νυν κύσαι.
 Θ. 754. οἴμοι, τέκνον. δ. μοι σφαγεῖον, Μανία,
 Β. 755. καὶ δ. κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον, Β. 755. και ο. κυσαι καυτος κυσον, και μοι φρασον,
1504. και δ. τουτί Κλεοφῶντι φέρων,
Π. 935. οἶμοι μάλ' αὖθις. ΚΑ. δ. σύ μοι τὸ τριβάνιον,
δότε. Ι. 637. νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὕπορον δ.
Ν. 907. χωρεῖ τὸ κακόν δ. μοι λεκάνην,
Σ. 166. πῶς ἀν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δ. μοι ξίφος
522. ἀφετέ νυν ἄπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δ.Λ. 1185. ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δ.

δότε. Β. 1529. ἐς φάος ὀρνυμένφ δ., δαίμονες οἰ κατὰ γαίας, δότω. Σ. 935. δ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὖτος; ἀμίδα μοι δ. Ο. 1187. τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δ. 1579. τὴν τυρόκνηστίν μοι δ. φέρε σἰλφιον' 1693. ἀλλὰ γαμκὴν χλανίδα δ. τις δεῦρό μοι Λ. 186. καὶ μοι δ. τὰ τόμιά τις. ΚΑ. Λυσιστράτη, Β. 871. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δ., δούλαισιν. Λ. 330. δ. ἀστιζομένη δουλάρια. Θ. 537. αὐταί γε καὶ τὰ δ. τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι δούλας. Λ. 463. ἀλλὰ τί γὰρ ὤου; πότερον ἐπὶ δ. τινὰς Εκ. 721. καὶ τάς γε δ. οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας δουλεία. Σ. 682. οὐ γὰρ μεγάλη δ. 'στὶν τούτους μὲν ἄπαντας ἐν ἀρχαῖς δότε. Β. 1529. ἐς φάος δρνυμένφ δ., δαίμονες οί κατά γαίας, έν άρχαις δουλείαν. Σ. 518. άλλά δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παθε δ. λέγων, Σ. 602. ήν δ. οδυαν έφασκες χύπηρεσίαν ἀποδείξειν. 681. άλλ' αὐτήν μοι τὴν δ. οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις δουλεύω. Σ. 653. εἰ μὴ γὰρ ὅπως δ. 'γὼ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις δουλεύων. Σ. 518. άλλά δ. λέληθας. ΦΙ. παθε δουλείαν λέγων, δούλη. Θ. 340. ὑποβαλλομένης κατείπεν, ή δ. τινός δούλη. Θ. 340. ὑποβαλλομένης κατεῖπεν, ἢ δ. τινὸς δούλης. ΕΙ. 537. δ. μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοὸς, Θ. 564. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δ. τεκούσης ἄρρεν' εἶτα σαυτῆ δουλικόν. Β. 743. ἀμωξε μέντἄν. ΑΙ. τοῦτο μέντοι δ. δοῦλοι. Εκ. 651. τὴν γῆν δὲ τἰς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡ. οἰ δ. σοὶ δὲ μεκὴσει, δούλοις. Θ. 294. δ. γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων. δούλοισι. ΕΙ. 1002. δ. χλανισχιδίων μικρῶν' Εκ. 723. ἀλλὰ παρὰ τοῖς δ. κοιμᾶσθαι μόνον δοῦλον, Ι. 44. ἐπρίατο δ., βυρσοδέψην Παφλαγόνα, Β. 190. ἔσβαινε δἡ. ΔΙ. παὶ, δεῦρο. ΧΑ. δ. οὐκ ἄγω, 632. τοῦτον δὲ δ. ΑΙ. ταῦτ' ἀκούεις; ΕΑ. φήμ' ἐγώ, Π. 2. δ. γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου. Π. 2. δ. γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου. δοῦλος. Α. 401. ὅθ' δ δ. οὐτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται. ΕΙ. 451. ἡ δ. αὐτομολεῖν παρεσκενασμένος,
Ο. 70. ὅρρις ἔγωγε δ. ΕΥ. ἡττήθης τινός
911. ἔπειτα δῆτα δ. ὧν κόμην ἔχεις;
Β. 531. ὡς δ. ὧν καὶ θνητός ᾿Αλκμήνης ἔσει; 542. Εανθίας μέν δ. ών έν 583. υίδο γενοίμην, δ. άμα και θνητός ών; 742. ὅτι δ. ὡν ἔφασκες εἶναι δεσπότης. 949. ἀλλ' έλεγεν ή γυνή τέ μοι χώ δ. οὐδὲν ήττον,
Π. 148. δ. γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
δοῦλός. Ο. 764. εἰ δὲ δ. ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἑξηκεστίδης, δούλους. ΕΙ. 743. ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρώτος, καὶ τοὺς δ. παρέλυσεν, δούλω. Σ. 59. δ. διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις, δούλων. Θ. 491. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δ. τε κωρεωκόμων Β. 694. καὶ Πλαταιάς εὐθὺς είναι κάντὶ δ. δεσπότας. δούναι. Ν. 1491. κάγω τιν' αὐτῶν τήμερον δ. δίκην ΕΙ, 1153. ὧν ἔνεγκ', ὧ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δ. τῷ πατρί Ο. 337. τὰ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δ. τὴν δίκην 848. καὶ δ. βύγχει φορβάν.
975. καὶ φιάλην δ. καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Θ. 351. εὕχεσθε πάσαις πολλὰ δ. κάγαθά. Θ. 351, εύχεσθε πάσαις πολλά δ, κάγαθά,
465. τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δ, δίκην,
471. ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δ, λόγον
543. διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δ, δίκην ὑφ' ὑμῶν ;
544. οὐ γάρ σε δεῖ δ, δίκην ; ἥτις μόνη τέτληκας
863. πρὶν τῆς ἐτέρας δ, γυναικίσεως δίκην ;
Εκ. 612. ἔξει τούτων ἀφελῶν δ. τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
Π. 433. ἢ σφὰ ποιἡσω τήμερον δ, δίκην
467. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δ. λόγον
947. ἐνὰ ποιἡσω τήμερον δ, δίκην 947. και μην περι τούτου σφών εθελώ δ. λόγον 947. έγω ποιήσω τήμερον δ. δίκην, Fr. 260, 2. δ. πρόδικον έν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί. δοῦναν. Α. 116. δ. ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θήμισυ, δούριος. Ο. 1128. ἴππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δ., δούς. Σ. 52. εἶτ' οὐκ ἐγὰ δ. δύ ὁβολω μισθώσομαι Ο. 707. δ μὲν ὅρτυγα δ., ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Πεοσικὸν ὄωνν. Περσικον δρνιν, δοχμά. Fr. 721. οδτοι δ' άφεστήκασι πλείν ή δύο δ. δοχμά. Fr. 721. οὐτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ δύο δ. δοχμαῖν. I. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δ. δρᾶ. Ο. 1163. ἀπονίψομαι· σὐ δ' αὐτὸς ἡδη τἄλλα δ. Εκ. 470. δ. ταῖθ', ἵν ἀριστᾶς τε καὶ βινῆς ἄμα. δρᾶ. I. 102. κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δ.; I. 237. τουτὶ τί δ. τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον; 1019. σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἄν μὴ δ. ταῦτ', ἀπολεῖται, Ν. 731. φέρε νυν, ἀθρήσα πρῶτον, ὅ τι δ., τουτονί. Θ. 455. ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὧ γυναῖκες, δ. κακὰ, Εκ. 338. δ καὶ δέδοικα μἡ τι δ. νεώτερον. Π. 120. πύθοιτ' ἀν ἐπιτρίψειε. ΧΡ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δ., δοάκαιναν. Fr. 606. δ.: δράκαιναν. Fr. 606. δ.:

```
Δράκης. Λ. 254. χώρει, Δ., ήγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν Τμον ἀλγεῖς Εκ. 293. καὶ Σμίκυθε καὶ Δ.,
  δράκοντ'. Π. 733. ἐξηξάτην οὖν δύο δ. ἐκ τοῦ νεὼ
δράκοντ΄. Π. 733. ἐξηξάτην οὖν δύο δ, ἐκ τοῦ νεὼ δράκοντα. Ι. 198, γαμφηλῆσι δ, κοάλεμον αἰματοπώτην, δράκοντά. Ι. 209. τὸν οὖν δ, φησι τὸν βυρσαίετον Αρακοντίδη. Σ. 438, ἄ Κέκροψ ήρως άνας, τὰ πρὸς ποδῶν Δ.. Αρακοντίδης. Σ. 157. δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δ.: Αρακοντίδης. Σ. 157. δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δ.: Αρακολλος. Α. 612. τί δαὶ Δ. κεὐφορίδης ἢ Πρινίδης: δράκων. Ι. 206. δ δ. δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο περιφανέστατον Ι. 207. δ δ. γάρ ἐστι μακρὸν ὅ τ' ἀλλῶς αἔν μακρόν 208. εἶθ' αἰματοπώτης ἐσθ' ὅ τ' ἀλλῶς αἔν δ. δ. δρῶμα. ΕΙ. 795. εἶχε τὸ δ. γαλῆν τῆς Β. 920. ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγζεται' τὸ δ. δ΄ ἀν διῆει. 923. κάπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δ. 1021. δ. ποιήσας 'Αρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας'
                                          ἐπὶ Θήβας·
Επι Θηβας:

Fr. Μ. Δαιτ. 9, 3. χαριζόμενος τὸ δ. τοῦτ' ἐδείκνυεν.

δράματ'. Θ. 166. διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δ. ἦν καλά·
δράματα. Α. 470. ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δ.

Θ. 149. χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δ.

151. αὐτίκα γυναικεῖ ῆν ποιῆ τις δ.,
δράματι. Θ. 849. τῷ δῆτ' ἀν αὐτὸν προσαγαγοίμην δ.;
δράματος. Α. 415. δὸς μοι βάκιον τι τοῦ παλαιοῦ δ.
      Θ. 52. δρυόχους τιθέναι δ. άρχάς.
 Β. 947. τοῦ δ. ΑΙ. κρείττον γάρ ἢν σοι νὴ Δί ἡ τὸ σαυτοῦ. δραμείν. Σ. 376. χῆς δρόμον δ., ἐν εἰδῆ Fr. 324, 2. Θόας, βράδιστος τῶν ἐν ἀνθρώποις δ.
 477, 2. κράτιστόν έστιν ές τό Θησείον δ., 
δραμών. Σ. 832. μὰ τὸν Δι΄ οὐ πάρεστιν ἀλλ΄ ἐγὰ δ. 
Π. 222. ἀλλ΄ ἔθι σὰ μὲν ταχέως δ. ΚΑ. τί δρῶ; λέγε. 
δρᾶν. Ι. 1160. ἵνα σ΄ εὖ ποιῶμεν ἐξ ἵσου. ΑΗΜ. δ. ταῦτα χρή. 
Ν. 615. ἄλλα τ΄ εὖ δ. φησιν, ὑμᾶς δ΄ οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας 
807. ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἄπαντα δ.
     339. δ. ταῦτ ἐθέλω. ΑΔ. κάγωτ ἐθέλω.
Σ. 338. τοῦ δ' ἔφεξω, ὧ μάταιε, ταῦτα δ. σε βούλεται;
340. οὐκ ἐᾳ μ', ὧνδρες, δικάζειν οὐδὲ δ. οὐδὲν κακὸν,
507. ταῦτα δ. ξυνωμότης ῶν καὶ φρονῶν τυραννικά.
                1131. τί οὖν κελεύεις δ. με; ΒΔ. τον τρίβων άφες:
               1379. ἄ ἄ, τί μέλλεις δ.; ΒΔ. ἄγειν ταύτην λαβὼν 1381. κοὐδὲν δύνασθαι δ. ΦΙ. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
      ΕΙ. 206. υμας παραδόντες δ. ατεχνώς δ τι βούλεται
     226. διμάε δε δή τί δ. παρασκευάζεται;
305. πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἴ τι χρή δ., φράζε κάρχιτεκτώνει.
Ο. 531. κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δ.,
               548. άλλ' ὅ τι χρὴ δ., σὰ δίδασκε παρών ώς ζην οὐκ ἄξιον
              ήμιν,
641. άλλ' ώς τάχιστα δεί τι δ. πρώτον δέ γ
    641. ἀλλ' ἀς τάχιστα δεί τι δ. πρῶτον δέ γε 665. ἀλλ' εἰ δοκεί σφῶν, ταῦτα χρὴ δ. ἡ Πρόκνη 809. ἄγε δὴ τί χρὴ δ.; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῆ πόλεε 1598. ἐἀν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δ., 1631. οὖτος, δοκεί δ. ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι. Λ. 177. ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δ., 1046. καὶ δ. ἰκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα. 1066. τοῦτο δ. λελουμένους, αὐ-1176. ἀλλ' εἰ δοκεί δ. ταῦτα βουλεύσοσθε καὶ
               1176. άλλ' εί δοκεί δ. ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
    1219. οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. ΘΕ. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δ., Θ. 215. ἀτὰρ τὶ μέλλεις δ. μ'; ΕΤ. ἀποξυρεῖν ταδὶ, 496. μηδὲν κακὸν δ. ὑποτοπήται. ταῦθ' ὁρᾶς, 587. ἴν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δ.,

    Β. 568. καὶ τοῦτο τούτου τοῦργου. ἀλλὶ ἐχρῆν τι δ.
    784. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δ. παρασκευάζεται;

              870. όμως δ' έπειδή σοι δοκεί, δ. ταῦτα χρή.
     Εκ. 231. τί ποτ άρα δ. μέλλουσιν, άλλ' άπλφ τρόπφ
404. τί δαί μ' έχρην δ.; ΒΛ. σκόροδ' όμοῦ τρίψαντ'
                                        δπῶ
                 444. σε δε κάμε βουλεύοντε τοῦτο δ. ἀεί.
                450. ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δ.
467. ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν ΧΡ. τί δ.;
                472. τουτο ξυνοίσει, ταυτα χρή πάντ' άνδρα δ.
556. τί δ.; ὑφαίνειν; ΒΔ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ.
                560. οὐ γὰρ ἔτι τοῖε τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δ.
587. δ. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμε-
             714. ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δ. ἡρημένην
784. ἄ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προύργου τι δ.
789. δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη. ΑΝ. Α. τί δ.;
1028. τί δήτα χρὴ δ.; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμἔ
1164. ἄ φίλαι γυναῖκες, εἶπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δ.,
4. δόξη δὲ μὴ δ. ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
153. καὶ τούς γε παίδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δ.,
```

```
δράν. Π. 416. τολμώντε δ. άνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
 οραν. Π. 416. τολμωντέ δ. ανθρωπαρώ κακοσαιρώνε,
Π. 466. εἰ τοῦτο δ. μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
1196. δ. ταῦτα χρή: ΧΡ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.
Fr. 520. οὕτως τι τὰπόρρητα δ. ἐστι μέλει.
553. δύναται γὰρ ἴσον τῷ δ. τὸ νοεῖν.
δραπέταις. Α. 1187. ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντῷ δ.
δραπέταις. Α. 1187. ἀνίσταται τε και ξυναντά δ. 
δραπέταις. Ο. 760. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑνανν δ. ἐστιγμένος, 
δρὰς. Ν. 224. πρῶτον μὲν ὅ τι δ., ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι. 
Ν. 494. φέρ' ίδω, τί δ., ἡν τίς σε τύπτη; ΣΤ. τύπτομαι, 
ΕΙ. 164. ἀνθρωπε, τί δ., οῦτος ὁ χέζων 
Ο. 1567. οὖτος, τί δ.; ἐπ' ἀριστέρ' οῦτως ἀμπέχει; 
Λ. 383. ποῖ θερμόν; οὺ παύσει; τί δ.; 
472. τὴν χεῖρ' ἐὰν δὲ τοῦτο δ., κυλοιδιῶν ἀνάγκη.
472. την χειρ' εαν δε τουτο ο, κυλοιδιαν αναγκη.
872. & γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δ.;
Θ. 1003. χάλασον τὸν ἦλον. ΤΟ. ἀλλά ταῦτα δ. ἐγώ.
Β. 584. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δ.:
Εκ. 887. ἄδουσ' ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δ., ἀντάσομαι.
Π. 439. οὖτος, τί δ.; ὧ δειλότατον σὸ θηρίον,
δρᾶσαι. Θ. 71. ὧ Ζεῦ τἱ δ. διανοεῖ με τήμερον;
Θ. 338. δ. δ΄ ἐμὸν οἰλὸν κόστος καὶ κολ τοῦ
δράσαι. Θ. 71. ὅ Χεῦ τί δ. διανοεῖ με τήμερον;
Θ. 398. δ. δ΄ ἔθ΄ ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρό τοῦ
Π. 211. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δ. θνητὸς ὧν;
δράσας. Ι. 766. ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δ. δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείψ'
ΕΙ. 845. καὶ ταῦτα δ. ἤκε δεῦρ' αὖθις πάλιν'
Θ. 667. ἡν γὰρ μὴ λάθη δ. ἀνόσια,
712. οἶον δ. διέδυς ἔργον,
Β. 1019. καὶ τί σὰ δ. οὕτως αὐτοὰς γενναίους ἐξεδίδαξας;
1062. ἀμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΥ.
τί δ.;
1064. τοῖς ἀνθοώποις φαίνουτ' εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὖν ἔθλα-
                       1064. τοις ανθρώποις φαίνοιντ' είναι. ΕΥ, τουτ' ουν έβλα-
                                                   ψα τίδ.:
   δράσει. Θ. 1216. οίμοι, τί δ.; ποί το γράδιο;
  Εκ. 179. ἐπέτρεψα ἐτέρος πλείου ἔτι δ. κακά.
605. οὐδείς οὐδεν πενία δ. πάντα γὰρ ἔξουσιν ἄπαντες,
946. ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δ. ποτέ.
δράσειε. Λ. 911. δ. τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς, καλόν.
  δρασείει. Σ. 168. ἄνθρωπος οὖτος μέγα τι δ. κακόν.
δρασείεις. ΕΙ. 62. ὧ Ζεῦ, τί δ. ποθ' ἡμῶν τὸν λεών ;
δράσειν. Ν. 1246, τί σοι δοκεῖ δ.;
ορασείν. Ν. 1240, τί δοι σοκεί οι;
δράσεις. Α. 490, τί δι; τί φήσεις; άλλ' ἴσθι νυν
Α. 587, οὖτος, τί δι; τῷ πτίλφ μέλλεις ἐμεῖν;
Ι. 1361. τοῦτον τί δι, εἰπὲ, τὸν ξυνήγορον;
Ν. 1352. ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν πάντως δὲ τοῦτο δ.
Σ. 1228. τοντὶ σὰ δι; παραπολεί βοώμενος
Λ. 493. ἀλλὰ τί δι; ΑΥ. τοῦτό μ' ἐρωτῆς; ἡμεῖς ταμιεύσο-
                                                   μεν αὐτό.
          Θ. 569. πρόσθες μόνον, κάγω σε νη την Αρτεμιν. ΓΥ. Γ. τί δ.;
         Εκ. 259. ἔλκωσιν, ὅ τι δ. ποτ'. ΠΡ. ἐξαγκωνιῶ
704. πάντως οὐδὲν δ. ἐλθών·
                            865. έπὶ ταις θύραις έστως ΑΝ. Α. τί δ.; εἰπέ μοι.
δος, επί ταις υτραίς εστως ΑΝ, Α, Η ο.; είπε μοι. δράσετ'. Σ. 156. τί δ.; οὐκ ἐκφήσετ', ῷ μιαρώτατοι, δράσετε. Λ. 1165. μὰ τὸν Ποσείδω, τοῦτο μέν γ' οὐ δ. δράση. Σ. 247. μή που λαθών τις ἐμποδὰν ἡμᾶς κακόν τι δ. δράσης. Α. 334. ἀλλὰ μὴ δ. δ μέλλεις μηδαμῶς, ῷ μηδαμῶς, δράσομεν. Εί. 428. ταῦτα δ. σὰ δ' ἡμῖν, ῷ θεῶν σοφώτατε, Ν. 1336.)

1337.
1337. \ <sup>7</sup>1 0. αυτην;
Εκ. 82. ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὅπως καὶ τάπὶ τούτοις δ.,
δράσον. Ι. 1158. οἶσθ΄ οὖν δ δ.; ΔΗΜ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.
ΕΙ. 1061. ἀλλ΄ οἶσθ΄ δ δ.; ΤΕ. ἡν φράσης. ΤΡ. μὴ διαλέγου
Ο. 54. ἀλλ΄ οἶσθ΄ δ δ.; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
80. οἶσθ΄ οὖν δ δ., ὧ τροχίλε; τὸν δεσπότην
δράσοντ΄. Θ. 89. ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δ.; εἰπέ μοι,
δράσουσ΄. Εκ. 326. δ. ὅμως δ΄ οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.
δράσουσιν. Εκ. 789. δ., εἶτα τηνικαῦτ΄ ἡδη. ΑΝ. Α. τί δρᾶν;
δράσω. Α. 466. καίτοι τί δ.; δεῖ γὰρ ἐνὸς, οὖ μὴ τυχῶν
Ι. 777. τοῦτο μὲν, ὧ Δῆμ΄, οὐδὲν σεμνόν κάγὼ γὰρ τοῦτό
σε δ.
       σε δ.
Ν. 437. δ. τοῦθ' ὑμῶν πιστεύσας: ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέξει
844. οἴμοι, τί δ. παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
Σ. 385. δ. τοἱνυν ὑμῶν πίσυνος: καὶ μανθάνετ' ἡν τι πάθω 'γὼ,
ΕΙ. 1252. καὶ νῦν τί δ.; τίς γὰρ αὕτ' ὼνήσεται;
Ο. 863. δ. τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
Λ. 1030. ἀλλὰ δ. ταῦτα' καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.
Α. 1030, άλλά δ. ταίντα΄ καίτοι δύσκολος έφυς άνήρ.
1041. ούτε δ. φλαῦρον οὐδὲν οὕθ΄ ὑφ΄ ὑμῶν πείσομαι.
Θ. 1128. αἰαῖ· τί δ.; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
δράσων. Ο. 993. τί δ΄ αὖ σὐ δ.; τίς δ΄ ἰδέα βουλήματος;
δρᾶτε. Α. 1004. τί δ.; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ΕΙ. 505. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δ. πλὴν δικάζετε.
δρᾶτον. ΕΙ. 409. ἰνα τί δὲ τοῦτο δ.; ΤΡ. ὁτιὴ νὴ Δία
δραττόμην. Β. 545. τοὐρεβίνθου 'δ.: οὖ-
```

```
δραχμάς. Α. 66. μισθὸν φέροντας δύο δ. τῆς ημέρας
Α. 90. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὰ, δύο δ. φέρων.
           130. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβῶν ὀκτῶ δ.
           159. τούτοις ἐάν τις δύο δ. μισθὸν διδῷ,
161. τοισδὶ δύο δ. τοῖς ἀπεψωλημένοις ;
   101. τοισό δυο δ. τοις απεψωλημένοις;
602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δ.,
ΕΙ. 374. ἐς χοιριδιών μοι νυν δάνεισον τρεῖς δ.
Ο. 1053. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δ.
Β. 173. πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ, δύο δ. μισθὸν τελεῖς;
176. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δ., μὴ διαλέγου.
Π. 982. ἀλλ' ἀργυρίου δ. ἀν ἤτησ' είκοσιν
1019. ἐπότε προτείνουν κ. δ. ἀν ἤτησ' είκοσιν
1019. δπότε προτείνοιέν γε δ. εἴκοσιν
Fr. 156, 2. ὑμεῖς ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δ.,
515. τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δ, ἔξει μόνας.
δραχμήν. N. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δῷδ' οὐκ ἔλαττον
   ή δ.,
Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δ., καν ὕστερος
                         έλθη.
   788. δ σκωπτόλης, δ. μετ' ἐμοῦ πρώην λαβών,
Θ. 1195. ἐμοὶ κάρισο σὰ τοῦτο. ΕΥ. δώσεις οὖν δ.;
δραχμής. Α. 960. ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταυτησί δ.
ΕΙ. 1263. λάβοιμ' ἄν αὕτ' ἐς χάρακας, ἐκατὸν τῆς δ.,
Π. 884. τὸν δακτύλιον τονδί παρ' Εὐδήμου δ.
11. 65%. Το δακτυλίον τονοί παρ Ευσήμου ο.

δραχμιαίον. Fr. 370, δ.

δραχμιαίον. Α. 67. ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος· ΔΙ. οἵμοι τῶν δ.

Α. 962. τριῶν δ. δ' ἐκέλευε Κωπαδ' ἔγχελυν;

1055. ὡς οὐκ ἀν ἐγχέαιμι χιλιῶν δ.

ΕΙ. 1201. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δ. ἐμπολῶ·
            1237. τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλιῶν δ.;
1241. ἡν ἐπριάμην δ. ποθ' ἐξήκοντ' ἐγώ;
53, 1. δεῖ διακοσίων δ.
 δράψ. Fr. 729. δ.
οραμν. ΕΙ. 1200. οὐδεὶς ἐπρίατ' ἀν δ. οὐδὲ κολλύβου,
Β. 576. δ. λαβοῦσ', ῷ τὰς χόλικας κατέσπασας.
δρεπανουργός. ΕΙ. 548. ὁ δὲ δ. οὐχ ὄρᾶς ὡς ήδεται
δρεπάνων. ΕΙ. 1203. άλλ', & Τρυγαίε, τῶν δ. τε λάμβανε 
δρέπων. Β. 1300. λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δ.
 δριμέα. ΕΙ. 248. βαβαί βαβαιάξ, ών μεγάλα καί δ.
δριμύ. Β. 562. ἔβλεψεν ἔς με δ. κάμυκατό γε.
δριμύν. ΕΙ. 349. κοὐκέτ' ἄν μ' εῦροις δικαστήν δ. οὐδὲ δύσκο-
λον;
δριμύς. Ι. 808. εἶθ' ήξει σοι δ. άγροικος, κατά σοῦ τὴν ψῆφον
Σριμός. 1. 805. είσ ηξεί σοι ο. αγροικός, κατά σου την τ

Ιχνεύων.
ΕΙ. 257. ὡς δ. ΚΥ. οἵμοι μοι τάλας, ὧ δέσποτα.
Ο. 255. ἤκει γάρ τις δ. πρέσβυς,
δριμύτατος. Σ. 146. νη τον Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δ. καπνῶν.
δριμύτατός. Σ. 278. ἤ μὴν πολὺ δ. γ ἤν τῶν παρ' ἡμῖν,
δριμύτερον. Π. 693. ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δ. γαλῆς.
 δρομάδες. Fr. 375. δ. δλκάδες,
 δρομαίαν. ΕΙ. 160. κἆτα δ. πτέρυγ' ἐκτείνων
δρομαΐον, Β. 478. ἐφ' ἀs ἐγὼ δ. δρμήσω πόδα.
δρομέα. Σ. 1206. ὅτε τὸν δ. Φάϋλλον, ὡν βούπαις ἔτι,
δρόμου. N. 25. φίλων, άδικεις έλαυνε τον σαυτοῦ δ.
Σ. 376. χῆς δ. δραμεῖν, ἰν' εἰδῆ
δρόμου. Ο. 1200. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ στῆθ'. ἐπίσχες τοῦ δ.
δρόμους. N. 28. πόσους δ. ἐλᾶ τὰ πολεμιστήρια;
Ν. 29. ἐψε μεν σὐ πολλοὺς τὸν πατέρ ἐλαύνεις δ. 
δρόμφ. Ο. 205. ἐἀνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δ. 
Fr. 467. τοὺς Ἱβηρας οὖς χορηγεῖς μοι βοηθήσαι δ. 
δροσερά. Π. 298. πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δ., κραιπα-
λῶντα,
δροσεράν. Ν. 276. ἀρθῶμεν φανεραὶ δ. φύσιν εὐάγητον,
δροσεράν. Ν. 338. ὅμβρους θ' ὑδάτων δ. Νεφελάν' εἶτ' ἀντ'
                         αὐτῶν κατέπινον
δροσιζόμεναι. Β. 1312. βανίσι χρόα δ.*
δρόσον. Ι. 1285. εν κασαυρίοισι λείχων την απόπτυστον δ.,
Ν. 330. μα Δί', άλλ' όμίχλην και δ. αὐτὰς ήγούμην και καπ-
   νὸν εἶναι,
Β. 1339. κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δ. ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
 δρόσος. Ν. 978. τοις αιδοίοισι δ. και χνούς ώσπερ μήλοισιν
επήνθει δρυκολάπτη. Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει ταχέωι ὁ Ζεὺς τὸ σκήπ-
                           τρον τῷ δ.
δρυκολάπτης. Ο. 979. οὐκ ἔσει οὐ τρυγὰν οὐδ' αἰετὸς, οὐ δ. δρυογόνοισι. Θ. 114. τάν τ' ἐν ὅρεσι δ. δρυόχους. Θ. 52. δ. τιθέναι δράματος ἀρχάς.
δρύοψ. Ο. 304. πορφυρίς, κερχνής κολυμβίς, άμπελίς, φήνη, δ. δρυπέπεις. Λ. 564. ἐδεδίσκετο τὴν Ισχαδόπωλιν καὶ τὰς δ. κατ-
                           Éπινε.
 δρυπετείς. Fr. 190, 1. ω πρεσβύτα πότερα φιλείς τας δ. εταί-
```

δρύς. Ι. 528. ἐφόρει τὰς δ. καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. Ν. 402. καὶ τὰς δ. τὰς μεγάλας τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δ. γ' επιορκεί. δρυφάκτοις. Σ. 386. ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ ύπο τοίσι δ. Σ. 552. δν πρώτα μεν έρποντ' έξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δ. δρυφάκτου. Σ. 830. ἄνευ δ. τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, δρυφάκτους. Ι. 675, εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺε δ. πανταχῆ. δρώ. Ι. 495. καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δ. ΧΟ. μέμνη-שטע שטע Ν. 694. οὐδέν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρί ΣΤ. τί δ.; Σ. 457. ἀλλὰ δ. τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὰ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ. 2. 407. αλλά ο. τουτ΄ αλλά και συ τυφε πολλώ τώ κο 1263. είπερ ἀποτίσω μηδέν, ήν τι δ. κακόν. Θ. 70. τί οὖν ἐγὼ δ.; ΕΤ΄, περίμεν', ὡς ἐξέρχεται. 925. ἐγὼ δ΄ ὁ κακοδαίμων τί δ.; ΕΤ΄, μέν' ήσυχος. 1209. ήκωντα καταλαβείν. ΜΝ. ἐγὼ δὴ τοῦτο δ. Β. 130. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πόργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙ. τί δ.; 753. μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δ. τοῦτο, κάκμαίνομαι. Εκ. 1166. Εκ. 1166.
Π. 57. ή τὰπὶ τούτοις δ. λέγειν χρή ταχὺ πάνυ.
222. ἀλλ΄ ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν ΚΑ. τί δ.; λέγε.
414. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛ. σπεῦδέ νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ δ.
Fr. 476, 12. κάγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δ. ταῦτα πλὴν 'Αθηδρώη. Θ. 683. εῖ τι δ., πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν ἔ-δρώμεν. Ι. 603. ληπτέον μᾶλλον. τί δ.; οὐκ ἐλᾶς, ὧ σαμφόρα; Ν. 427. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δ. θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις, 1439. κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἡν μὴ δίκαια δ. Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δ. τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή. Σ. 587. και ταυτ ανυπευθυνοι ο. των ο αλλαν ουθεμι αρχη.
ΕΙ. 263. ἄγε δὴ, τί δ., ὧ πουἡρ' ἀνθρώπια;
1142. εἰπέ μοι, τὶ τηνικαῦτα δ., ὧ Κωμαρχίδη;
Ο. 1574. ἄγε δὴ τί δ., Ἡράκλεις;
Θ. 652. ἄγε δὴ, τί δ.; ΚΛ. τουτονὶ φυλάττετε
Β. 277. ἄγε δὴ, τί δ.; ΕΛ. προϊέναι βέλτιστα νῷν,
δρῶν. Ι. 423, καὶ ταῦτα δ. ἐλάνθανόν γ' εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτων,

Ι. 741. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δ.;
Σ. 1366. οὕ τοι καταπροίξει μὰ τὸν ᾿Απόλλω τοῦτο δ.
ΕΙ. 647. ἐξερημωθεῖσ᾽ ἀν ὑμὰς ἔλαθε. ταῦτα δ᾽ ἦν ὁ δ.
Θ. 679. αὐτῶν ὅταν ληφθῆ τις ὅσια δ., Π. 14, τούναντίον δ. ή προσήκ αυτώ ποιείν.
Γτ. 96. οΐδα μὲν ἀρχαίον τι δ. κουχὶ λέληθ' ἐμαυτόν.
δρῶντ'. Π. 455. ἐπ' αὐτοφώρω δεινὰ δ. εἰλημμένω;
δρῶντα. Ι. 425. ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ἔητόρων ἰδών με τοῦτο δ.:
Εκ. 1061. αὐτοῦ τι δ. πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
δρῶντας. Ν. 334. οὐδὲν δ. βόσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν. ποιούσιν.
δρώντες. Λ. 1090. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δ. ἐπιτετρίμμεθα.
δρώντι. Ι. 905. ἄ Δῆμε, μηδὲν δ. μισθοῦ τρυβλίον ῥοφῆσαι.
δρώντος. ΕΙ. 1143. ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δ. καλῶς.
δρώντων. Ν. 453, δ. ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν·
Λ. 491. ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οὶ δ' οδν τοῦδ΄ οὕνεκα δ.
δρῶσ'. ΕΙ. 481. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δ. οὐδέν ἔλκουσιν δ' ὅμως
Π. 645. καὐτὴ πίης φιλεῖς δὲ δ. αὐτὸ σφόδρα:
δρῶσαι. Εκ. 415. ὅ τι σοι δ. ξύμφορον ἡμεῖς δύξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν. κούειν. Fr. 116, 4. δεινά γὰρ ἔργα δ. δρώσαν. Θ. 305. ναίων, τυχηρώς δ' ήμιν αὐταίς. καὶ τὴν δ. δρώσας. Λ. 57. ἄπαντα δ. τοῦ δέοντος ὕστερον. Θ. 475. κακὰ ξυνειδώς εἶπε δ. μυρία; Θ. 475. κακα ξυνείδως είπε δ. μυγα; δρώσι. ΕΙ. 980. μοιχευύμεναι ό, γυναίκες. ΕΙ. 1185. ταῦτα δ΄ ήμᾶς τοὺς ἀγροίκους δ., τοὺς δ΄ ἐξ ἄστεως δρώσιν. Ν. 191. τί γὰρ οίδε δ. οί σφόδρ' ἐγκεκυφότες; Ν. 351. τί γὰρ, ἡν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δ.; ΕΙ. 1179. ἡνίκ' ἀν δ΄ οίκοι γένωνται, δ. οὐκ ἀνασχετὰ, Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκείνον τύπτη δεδιὼς, τοῖς δ. τοῦτο μα-Επ. 043. μη αυτον εκεινον τυπτη οεοίως, τοις ο. τουτο μα-χείται. δύ. Ν. 1189. ἐκείνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δ. ἡμέρας Ν. 1223, ὅτι ἐς δ. εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος; Σ. 52. εἶτ' οὐκ ἐγὰ δοὺς δ. ὀβολὰ μισθώσομαι 362. τὰ ὸὲ δ. αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις 693. ἡν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δ. őyT€ 1189, πλήν ές Πάρον, καὶ ταῦτα δ. δβολὰ φέρων.
ΕΙ. 829. ψυχὰς δ. ἡ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
Ο. 1127. καὶ Θεογένης ἐναντίω δ. ἄρματε,
Λ. 1052. ται λαβεῖν, μνᾶς ἡ δ. ἡ τρεῖς,
Θ. 474. βαρέως τε φέρομεν, εἰ δ. ἡμῶν ἡ τρία
Β. 140. ναύτης διάξει δ. δβολὰ μισθὸν λαβών.

δύ'. Β. 141, φεῦ. ὧς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὰ δ. ὁβολ...
Β. 506. ἔτνους δ. ἡ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ἄλον,
515. ἔτεραι δ. ἡ τρεῖς. ΕΑ. πῶς λέγεις; ὁρχηστρίδες
1405. δ. ἄρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρὰ δύο,
1410. ἐγὰ δὲ δ. ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
Π. 484. ταύτη γε· νῷν δὲ δ. ἀποχρήσουσιν μόνω.
δυάκις. Γι. 607. τὸ δ. καὶ τριάκις.
δύναι'. Π. 535. σὰ γὰρ ἀν πορίσαι τί δ. ἀγαθὸν, πλὴν φῷδων ἐκ
Βαλαγείου βαλανείου δύναιο. Ν. 647. ταχύ γ' αν δ. μανθάνειν περί δυθμών. Ν. 1082. καίτοι σὺ θνητὸς ὧν θεοῦ πῶς μεῖζον ἀν δ.; δύναιτ'. Σ. 928. τρέφειν δ. ἀν μία λόχμη κλέπτα δύο Π. 478. καὶ τίς δ. ἀν μὴ βοᾶν loὸ loὸ δύναμαι. Ι. 720. δ. ποιείν τὸν δημον εὐρὸν καὶ στενόν. Ν. 12. ἀλλ' οὐ δ. δείλαιος εὕδειν δακνόμενος Ν. 12. αλλ ου ο. οειλαίος ευθείν δακνόμενος
Σ. 714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δ, κατέχειν, άλλ' ήδη μαλθακός εἶμι.
Λ. 504. καὶ τὰς χείρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὖ δ. χαλεπὸν γάρ
758. ἀλλ' οὐ δ. 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
Β. 42. οὕ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δ. μὴ γελᾶν' Fr. 307, 1. ώς διά γε τοῦτο τοὕπος οὐ δ. φέρειν δύναμαί. Β. 667, οὕ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δ. πω μαθεῖν δυνάμει. Ι. 584, ταῖς δ. θ' ὑπερφερού-Π. 449. ποίοις δπλοισιν ή δ. πεπουθύτες; δυνάμενον. Π. 129. μείζον δ. ΠΛ. έμε σύ; ΧΡ. νή τὸν ούρανόν.
δυναμένους. Α. 78. τοὺς πλείστα δ. καταφαγείν τε καὶ πιείν.
δύναμιν. Ο. 163. καὶ δ. ἢ γένοιτ' ἀν, εὶ πίθοισθέ μοι.
Β. 879. ἐλθετ' ἐποψόμεναι δ.
Π. 142. τὴν δ., ἡν λυπῆ τι, καταλύσεις μόνος.
200. ὅπως ἐγὼ τὴν δ. ἢν ὑμεῖς φατὲ
748. ὅσην ἔχεις τὴν δ., ἀνας δέσποτα.
δύναμίν. Ο. 455. δ. τινα μείζω
δύναμις. Λ. 698. οὐ γὰρ ἔσται δ., οὐδ' ἢν ἐπτάκις σὰ ψηφίση.
δύνασα. Α. 291. σπεισάμενος είτα δ. πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν. δύνασαι. Α. 291. σπεισάμενος είτα δ. πρός εμ' ἀποβλέπειν. Ν. 811. γνούς ἀπολάψεις, ὅ τι πλείστον δ., Π. 574. πενία πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' ούπω δ. περί τούτου, περὶ τούτου, δύνασθαι, Ι. 875. οὐ δεινόν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δ., Ν. 1400. καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δ., Σ. 1381. κοὐδὶν δ. δρᾶν. ΦΙ. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ, Ο. 29. ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δ. τὴν δδόν ; δύνασθον. Β. 141. φεῦ. ὡς μέγα δ. πανταχοῦ τὰ δύ' ὁβολώ. δυνατά. Εκ. 861. τὰ δ. γὰρ δεῖ τῷ πόλει ξυλλαμβάνειν δύναται. Ι. 995. οὖτος οὐ δ. μαθεῖν Εκ. 576. λοῦν ὅ τί περ δ. και- Π. 842. τὰ τριβώνιον δὲ τί δ. πρὸς τὸν θεόν. Ετ. 553. δ. γὰρ ἴσον τῷ δοᾶν τὰ νοεῦν. Ετ. 553. δ. γάρ ἔσον τῷ δράν τὸ νοεῖν. δύναταί. Ν. 674. ταυτὸν δ. σοι κάρδοπος Κλεωνύμφ. Σ. 742. τοῦτ' οὐ δ. με προσέσθαι, δυναταί. Λ. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δ. παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλά δυνατή. Σ. 649. ήν μή τι λέγης, ήτις δ. τον έμον θυμον κατεδυνατόν. Σ. 384. ώστ' οὐ δ. σ' είργειν έσται τοιαῦτα ποιήσομεν ήμεις. δυνατός, Ι. 350. φου δ. είναι λέγειν. ὧ μῶρε τῆς ἀνοίας. Δ. 598, ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δ. Εκ. 636. έσται δ. διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεί; πατέρας γάρ άπαντας Π. 186. ἐγὰν τοσαῦτα δ. εἰμ' εἶς ἄν ποιεῖν;
1135. εἴ του δέει γ' ἄν δ. εἰμί σ' ὡφελεῖν.
δύνη. Ι. 491. ἵν' ἐξολισθάνειν δ. τὰς διαβολάς.
δυνήσει. Ν. 488. πῶς οὖν δ. μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
Π. 211. πῶς οὖν δ. τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ἄν; 11. 211. πως δυν δ. τουτο δρασαι θνητός ων; δυνήσεται. Ν. 888. πρός πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δ. Σ. 915. καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δ., ΕΙ. 141. πως ἐξολιαθείν πτηνός ὡν δ.; δυνήσομαι. Ι. 609. δεινά γ', ὧ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δ., Σ. 779. πως οὖν διαγιγνώσκειν καλως δ. Β. 203. ἐλᾶς προθύμως; ΔΙ. κᾶτα πως δ., Εκ. 1091. πως οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δ. δύνηται. Β. 1102. ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δ. κάπερείδεσθαι τορῶς. δυνώμεθ'. Εκ. 108. δ., ὥστ' ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν. δυνώμεθα. Εκ. 468. βινεῖν ἐαυτάς. ΧΡ. ἡν δὲ μὴ δ.; δύο, Α. 66. μισθον φέροντας δ. δραχμάς τῆς ἡμέρας Α. 90. ταῦτ' ἄρ', ἐφενάκιζες σῦ, δ. δραχμάς φέρον. 159. τούτοις ἐάν τις δ. δραχμάς μισθον διδῷ, 161. τοισδί δ. δραχμάς τοῖς ἀπεψωλημένοις; 527. αντεξέκλεψαν 'Ασπασίας πόρνα δ.' Ι. 133. δ. τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρή παθείν;

δύο. Ι. 983. στην σκεύη δ. χρησίμω,
Ι. 1001. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δ.
1187. ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δ.
1350. καὶ νὴ Δι εῖ γε δ. λεγοίτην μήτορε,
Ν. 483. εἰ μνημονικός εἶ. ΣΤ. δ. τρόπω νὴ τὸν Δία΄
1060. καὶ σωφρονεῖν αῦ φησὶ χρῆναι δ. κακὼ μεγίστω.
1182. μι ἡμέρα γένοιτ ἀν ἡμέρα δ.
Σ. 709. δ. μυρκάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγώοις
Ο. 39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἔνα μῆν ἢ δ.
320. φἡμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δ.*
Β. 134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἀν ἐγκεφάλου θρίω δ.
173. πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δ. δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
176. εἰ μὴ καταθήσεις δ. δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
1269. δ. σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τούτω. 1269. δ. σοί κόπω, ΑΙσχύλε, τούτω. 1400. βέβληκ' 'Αχιλλεύς δ. κύβω και τέτταρα. 1405. δύ' άρματ' εΙσήνεγκε και νεκρὼ δ., 1403. ου αρματ εισηνεγκε και νεκρω δ.,

Εκ. 307. * καὶ δ. κρομμύω
1064. ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δ.

Π. 441. ἀλλ' ἄνδρε δ. γυναϊκα φεύγομεν μίαν;
508. δ. πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
733. ἐξηξάτην οῦν δ. δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ

Fr. 48. ἀξυβάσω δ. ὸξυβάφω δ. Fr. 48. 48. οξυβάφω ο.
127, 2. καὶ ψηφολογείον ὧδε καὶ δίφρω δ.
495. καὶ πρός γε τούτοις ήκετον πρέσβη δ.
515. τὴν φάρυγα μηλῶν δ. δραχμὰς ἔξει μόνας.
721. οὐτοι δ΄ ἀφεστήκασι πλεῖν ἡ δ. δοχμά. δυοίν. Ι. 318. και πριν ήμέραν φορήσαι, μείζον ήν δ. δοχμαίν. Σ. 1207. είλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δ. Ο. 1625. προβάτοιν δ. τιμήν ἀνοίσει τῷ θεῷ. Εκ. 1096. ένι γάρ ξυνέχεσθαι κρείττον ή δ. κακοίν. Fr. 115. δ. λυχνιδίοιν. δύου. Σ. 148. δ. πάλιν φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον. δύου. Σ. 148. δ. πάλιν' φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον. δυσαμερίαν. Β. 1287. Σφίγγα δ., πρότανιν κύνα, πέμπει, δυσαμερίαν. Β. 1287. Σφίγγα δ., πρότανιν κύνα, πέμπει, δυσαμέστους. Εκ. 180. χαλεπόν μὲν οὖν ἄνδρας δ. νουθετεῖν, δυσβουλίαν. Ν. 587. ἀλλ' ὅμως είλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δ. δυσγάργαλις. Fr. 136. ὡς δ' ὁρθοπλήξ. πέφυκε γὰρ δ. δυσγενής. Β. 1219. ἡ δ. ὡν ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. δυσκαίμονα. Ι. 1249. κυλίνδετ' είσω τόνδε τὸν δ. δυσκάθαρτε. ΕΙ. 1250. ὧ δ. δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας, δύσκολ'. Θ. 1211. κοῦ δ., ἀλλὰ πράο.—ποῦ τὸ γράδιο; δύσκολ'. Θ. 1211. κού δ., άλλα πρασ. - ποῦ τὸ γράδιο; δυσκολαίνει. Λ. 887. χὰ δ. πρὸς ἐμὲ καὶ βρευθύεται, δυσκολαίνεις. Ν. 36. τί δ. καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην; δυσκολίας. Σ. 106. ὑπὸ δ. δ' ἄπασι τιμῶν τὴν μακρὰν Σ. 883. καὶ παυσάμενον τῆς δ. δυσκολοκάμπτους. Ν. 971. οίας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας Tàs 8 .. δυσκολοκοίτου. Ν. 420, άλλ' ένεκέν γε ψυχής στερράς δ. τε μερίμνης, δύσκολον. Ι. 42. Δήμος πυκνίτης, δ. γερόντιον Σ. 1356. τὸ γὰρ υίδιον τηρεί με, κἄστι δ. ΕΙ. 349. κοὐκέτ ἀν μ' εὐροιε δικαστὴν δριμὸν οὐδὲ δ.. Β. 805. κρινεί δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙ. τοῦτ ἦν δ. δύσκολος. Σ. 942. οὐκ αὖ σὰ παύσει χαλεπὸς ὡν καὶ δ., Λ. 1030. ἀλλὰ δράσω ταῦτα καίτοι δ. ἔφυς ἀνήρ. δυσκόλου. Π. 263. ψυχροῦ βίου καὶ δ. ζήσειν ἀπαλλαγέντας. δυσκολωτάτων. Ν. 240. ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δ. δυσκολώτερον. Σ. 1105. μᾶλλον ὀξύθυμον ἐστιν οὐδὲ δ. δυσκρίτως. Β. 1434. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δ. γ' ἔχω· δυσμαθής. Ν. 646. ἐς κόρακας, ὡς άγροικος εἶ καὶ δ. δυσμαθής. Ν. 160. ἐχθρῶν παρ ἀνδρῶν δ. καττύματα; δυσμανής. Θ. 757. κακῶς ἀπόλοι' ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δ. δύσμορον. Ο. 7. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθύμανον τὸν ἄθλιον δυσπινή. Α. 426. ἀλλ' ἢ τὰ δ. θέλεις πεπλώματα δύσποτμος. Α. 419. ὁ δ. γεραιὸς ἢγωνίζετο; δύσριγος. Fr. 66. a. δ. δύστανον. Β. 1332. δ. δνειρον δύστανον. Β. 1332. δ. δνειρον δύστηνε. Λ. 426. τί κέχηνας, ἄ δ.; ποῖ δ' αὖ σὖ βλέπεις, Λ. 959. ἐν δεινῷ γ', ἄ δ., κακῷ Εκ. 166. γυναῖκας αὖ, δ., τοὺς ἄνδρας λέγεις; 763. ποίοισιν, ὧ δ.; ΑΝ. Α. τοῖς δεδογμένοις. δυστήνοις. Λ. 652. τοῖς δὲ δ. γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ δύστηνος. Ο. 354. τοῦτ' ἐκεῖνο' ποῖ φύγω δ.; ΠΕ. οὖτος, οὐ δύστηνος. Ο. 354. τοῦτ' ἐκεῖνο' ποῖ φύγω δ.; ΠΕ. οῦτο: μενεῖς; Θ. 878. Αἶτμπτον. ΕΥ. δ δ., οἱ πεπλάκαμεν. Fr. 75, 1. ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δ. τέκνων δυστοκεῖ. Β. 1423. γνώμην ἐκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δ. δυστυχέστατον. Θ. 911. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δ. δυστυχής. Εκ. 1103. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δ., δυστυχοῦμεν. Β. 1449. [εἰ νῦν γε δ. ἐν τούτοισι, πῶς δυσφορεῖς. Θ. 73. τὶ τὸ πρᾶγμα τουτί. τὶ στένεις; τὶ δ.; Β. 922. τὶ σκορδινὰ καὶ δ.; ΕΥ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.

δυσχείμερον. Β. 125. μάλιστά γε. ΔΙ. ψυχράν γε καὶ δ. δῶ. Α. 1061. φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἴν' αὐτἢ δ. μάνη, Ι. 706. ὡς δξύθυμος. φέρε τί σοι δ. καταφαγεῖν; ΕΙ. 851. άγε νιν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δ. καταφαγεῖν 969. τοισδὶ φέρε δ. πολλοὶ γάρ εἰσι κὰγαθοί. Θ. 1196. ναὶ ναῶι δ. σοι. ΕΥ. τὰργύριον τοίνυν φέρε. Fr. 7. φέρ' ἴδω τί σοι δ. τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς; δῷ. Σ. 583. κὰν ἀποθυήσκων δ πατήρ τῳ δ. καταλείπων παῖδ' ἐνίκλησον επίκληρον, Σ. 684. σοι δ' ήν τις δ. τοὺς τρεῖς ὁβολοὺς, ἀγαπᾶς οἶς αὐτὸς έλαύνων Β. 606. ΐνα δ. δίκην ἀνύετον. ΔΙ. ήκει τω κακόν. Β. 606. Γνα δ. δικην' άνθετον. ΔΙ. ήκει τφ κακόν. δώδεκ'. Β. 50. τῶν πολεμίων ἡ δ. ἡ τρισκαίδεκα. Β. 924. ήδη μεσοίη, ρήματ' ἀν βόεια δ. εἶπεν. δώδεκα. Ι. 235. οὖ τοι μὰ τοὺς δ. θεοὺς χαιρήσετον, Ν. 21. φέρ' ἴδω, τι ὀφείλω; δ. μνᾶς Πασία. 22. τοῦ δ. μνᾶς Πασία; τί ἐχρησάμην; 1224. τῶν δ. μνῶν, ἀς ἐλαβες ἀνούμενος 1256. κῶν καὶ προσαπολεῖς ἄρ' ἀὐτὰ πρὸς ταῖς δ. Ο. 95. τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥ. οἱ δ. θεοὶ Β. 1129. τούτων έχεις ψέγειν τι; ΕΥ. πλεῖν ἡ δ. Π. 381. τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δ. Fr. 382, 3. δ. τοῖς ἐτέροις ἐπισίτιοι. Ετ. 382, 3. δ. τοις ετεροις επιστιοι. δωδεκάκις, Π. 852. καὶ δ. καὶ μυριάκις Ιοὺ Ιού. δωδεκαμήχανον. Β. 1327. ἀνὰ τὸ δ. δωδεκάπαλαι, Ι. 1154. ἐγὰ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δ. Δωδώνη, Ο. 716. ἐσμὲν δ΄ ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δ., Φοῖβος ᾿Απόλλων. δώμασι. Ν. 1159. τοῖσδ΄ ἐνὶ δ. παῖς, δώμασιν. ΕΙ. 115. δ. ήμετέροις φάτις ήκει δώματ. Fr. 261. ἀνοιγέτω τις δ. αὐτὸς ἔρχεται, δώματα. Α. 1072. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δ. κτυπεῖ; δωματίοισιν. Εκ. 8. κὰν τοῖσι δ. ᾿Αφροδίτης τρόπων δωμάτιον. Α. 160. ἐὰν λαβόντες δ' ἔς τὸ δ. βία B. 100. 311. 311. 311. 311. 312. 313. 313. 313. 314. 315. 315. 316. 316. 317. 317. 318. δωματίου. Fr. 84, 1. καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δ. γε νῷν φέρε δωμάτων. Α. 479. ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δ. Θ. 871. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δ. ἔχει κράτος, δώμεν. ΕΙ. 730. τοῖς ἀκολούθοις δ. σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα Θ. 801. βάσανον δ., πότεροι χείρους. ήμεις μεν γάρ φαμεν ύμᾶς, δωρ'. Fr. 50. ή δ. αlτοῦντες άρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου. δώρα. ΕΙ. 1206. τὰ δ. ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.
Ο. 1104. ὥστε κρείττω δ. πολλῷ τῶν ᾿Αλεξάνδρου λαβεῖν.
Π. 849. χαρίεντὰ γ᾽ ἤκεις δ. τῷ θεῷ φέρων.
δῶρά. Θ. 345. ἢ δ. τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνὴ,
δωρήματα. Ν. 305. οὐρανίος τε θεοῖς δ., Δωριστί. Ι. 989. την Δ. μόνην έναρ-δωροδοκεί. Ι. 66. αίτει, ταράττει, δ., λέγων τάδε δωροδοκής, Ι. 802. σὰ μὲν ἀρπάζης καὶ δ. παρὰ τῶν πόλεων ὁ δὲ δημος δωροδοκήσαντ'. Ι. 834. δ. ἐκ Μυτιλήνης Δωροδοκηστί. Ι. 996. ήν μη Δ. δωροδοκοίη. Ο. 510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὅρνις, μετέχων ὅ τι δ. Ο. 513. δ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δ. δωροδόκοιστν. Ι. 403. δ. ἐπ' ἀνθεσιν ζζων, δωροδοκούσιν. Σ. 669. κἆθ' οὐτοι μὲν δ. κατὰ πεντήκοντα τάλαντα Δωροῖ. Ι. 529. ἆσαι δ' οὐκ ἢν ἐν ξυμποσίφ πλὴν, Δ. συκοπέσδιλε, δῶρον. ΕΙ. 424. δ. δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχης.
Ο. 937. Μοῦσα τόδε δ. δέχεται δώρων. Ν. 591. ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δ. ἐλόντες καὶ κλοπῆς, Β. 1392. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δ. ἐρῷ. δῶς. Ι. 710. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δ. μοι δίκην.
Ι. 1192. ἀλλ' οὐ λαγφ' ἔξεις ὁπόθεν δ. ἀλλ' ἐγώ.
Ο. 978. αἰετὸς ἐν νεφέλησι γενήσεαι αὶ δέ κε μὴ δ., δωσεθ'. Ο. 1117. δ. ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὅρνισι κατατιλώμενοι. δώσει. ΕΙ. 214. ναὶ τὰ σὰ, νῦν ἀττικίων δ. δίκην.
Θ. 668, δ. τε δίκην, καὶ πρὸς τούτω 922. ἤγωπτιάζετ'. ἀλλ' δὸρ μὲν δ. δίκην.
Εκ. 670. ἡν δ' ἀποδύη γ', αὐτὸς δ. τὶ γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μἄχεσθαι; Δωροί. Ι. 529. ασαι δ' οὐκ ἢν ἐν ξυμποσίφ πλὴν, Δ. συκοπέχεσθαι; δώσειν. Εκ. 293, δ. το τριώβολον. δώσεις. Α. 896. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δ. ἔμοί· Ι. 923, δ. ἔμοὶ καλὴν δίκην, Ν. 1242. ἢ μὴν σὰ τούτων τῷ χρόνῳ δ. δίκην. M 2

δώσεις. Σ. 1332. ἢ μὴν σὰ δ. αδριον τούτων δίκην
Α. 861. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΑΥ. τί οὖν; δ. τί μοι;
Θ. 1195. ἐμοὶ κάρισο σὰ τοῦτο. ΕΥ. δ. οὖν δραχμήν;
Fr. 533. ἐπὶ Παλλαδίω τάρ' ὧ πάτερ δ. δίκην.
δώσετε. Σ. 671. δ. τὸν φόρον, ἡ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν

δώσετον. Σ. 453. άλλα τούτων μέν τάχ' ήμεν δ. καλήν δίκην, δώσομεν. Ο. 592. πλουτείν δε πύθεν δ. αὐτοῖς ; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' έρῶσι.
Ο. 729. άλλα παρύντες δ. ὑμεν,
1102. ὅσ΄ ἀγάθ', ἡν κρίνωσιν ἡμας, πασιν αὐτοῖς δ.,
1112. δξὰν ἰερακίσκον ἐε τὰς χείρας ὑμεν δ.

δώσοντ'. Εκ. 783. οὐκ ὥε τι δ., ἀλλ' ὅπως τι λήψεται. δώσουσ'. Ο. 603. πῶς δ' ὑγίειαν δ. αὐτοῖε, οὖσαν παρὰ τοῖσε θεοίσιν;

δώσουσι. Ο. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖε μαντευομένοις οὖτοι δ. τὰ

χρηστὰ
Εκ. 469, ἄριστον οὐ δ, ΧΡ. σὐ δέ γε νὴ Δία
δώσουσιν. ΕΙ. 967, δ, αὐτοῖε ἄνδρες. ΤΡ. ἀλλ' εὐ χώμεθα.
ΕΙ. 1187. ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δ., ἡν θεὸς θέλη.
δώσω. Α. 445. δ.' πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μηχανῷ φρενί.
Ν. 699. οἴαν δίκην τοῖς κόρεσι δ. τήμερον.

941. τούτφ δ.* ΕΙ. 49. ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρφ δ. πιεῖν.

E

ξ. Σ. 315. ἐ ξ. κ.τ.λ.
ξα. Ν. 932. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ξ. μαίνεσθαι.
ΕΙ. 649. ἀλλ' ξ. τὸν ἀνδρ' ἐκεῖνον οὖπερ ἐστ' εἶναι κάτω.
Ο. 1368. τὸν πατέρ' ξ. ζῆν' ἀλλ' ἐπειδη μάχιμος εἶ.
Λ. 935. ἀγαθόν. ἔ. αὐτ', ὧ δαιμονία. ΜΤ. ληρεῖς ἔχων.
Θ. 64. ὧ δαιμόνις τοῦτον μὲν ἔ. χαίρειν, σὸ δὲ
176. ἀλλ' ὅνπερ οὕνεκ' ἢλθον, ἔ. μ' εἰπεῖν. ΑΓ. λέγε.
933. ἔ. πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστι; ἔχων
Εκ. 564. ὧ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔ. λέγειν.
784. ὧ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔ. με τῶν προῦργου τι δρᾶν.
ξα. Ν. 1259. ἔ. κ.τ.λ.
ἐζ. 1. 58, ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὺκ ὲ. τὸν δεσπότην
Σ. 340. οὐκ ὲ. μ', ἄνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακὸν,
ΕΙ. 480. μόνοι προθυμούντ' ἀλλ' ὁ χαλκεὸς οὐκ ἔ.
Ο. 1656. νόθω 'ξαποθνήσκων; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔ.
Π. τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐ. τὸν κύριον
121. ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἔ.;
589. λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἔ. παρ' ἐαυτῷ. €. Σ. 315. € €. κ.τ.λ. έαυτφ. ἐαθ', Α. 713. άλλ' έπειδή τους γέροντας ουκ έ. υπνου τυχείν, ἐάλω. Σ. 355. Γεις σαυτόν κατά τοῦ τείχους ταχέως, ότε Nágos &.; έάν. Α. 39. ε. τις άλλο πλήν περί είρηνης λέγη κ.τ.λ. Α. 277. ἐ. μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης κ.τ.λ.
 ἐᾶν. Ι. 849. ταύτας ἔ, αὐτοῖσι τοῖς πύρπαξιν ἀνατεθῆναι.
 Λ. 485. ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔ, τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας. Α. 485. ὧε αίσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐ, τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας. Εκ. 261. ἡμεῖς δέ γ', ἡν αἴρωσ', ἐ. κελεύσομεν. Π. 612. σὲ δ' ἐ, κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν Γτ. 150. ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐ. 234, 2. ἐ. ἀνεκὰς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου. ἐάνπερ. Ο. 205. ἐ. ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμφ. Α. 466. πολλήν γ', ἐ. πλησίον κάπηλος ἢ. Β. 570. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐ. ἐπιτύχης, Ὑπέρβολον, ἐῷς. Ι. 160. τί μ', ὧγάθ', οὺ πλύνειν ἐ. τὰς κοιλίας Θ. 1121. τί δ' οὐκ ἐ. λύσαντά μ' αὐτὴν, ὧ Σκύθα, ἐάσας. Σ. 1439. τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐ. ἐν τάχει Εκ. 802. ἀπεμ' ἐ. ΑΝ. Β. ἡν δὲ πολῶσ' αὐτὰ, τί; Π. 1187. χαίρειν ἐ. ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν. ἐάσατε. Α. 305. ὧγαθοὶ, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδών ἐ., Α. 383, νῦν οῦν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἔ. ἐάσεθ'. Σ. 190. εἰ μή μ' ὲ. ἤσυχον, μαχούμεθα. ἐάσειν. Ν. 1044. ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔ. ἐάσεις. Ι. 236. οὐκ αῦ μ' ἐ.; ΑΛ. μὰ Δί, ἐπεὶ κὰγὼ πονηρός εἰμι. €lµu. Είμ.

1. 338. οδκ αξι μ' ε.; ΑΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία. ΑΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,

949. εἰ μή μ' εἰ. ἐπιτροπεύειν, ἔτερος αξι

1198. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ εἰ. τοὺς ξένους;

Fr. 518. οὕκουν μ' εἰ. ἀναμετρήσασθαι τάδε;
εἰση. Λ. 569. οῦτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἥν εαση. Α. 503, ουτως και τον πολεμον τουτον διαλυσο
τις έ.,
ἐάσομεν. Α. 356. ὧ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐ, τοσαυτί ;
ἔασον. Ν. 38. ἔ., ὧ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
Ν. 697. χαμμί μ ἔ. αὐτὰ ταῦτ΄ ἐκφροντίσαι.
ΕΙ. 328. ἔν μὲν οῦν τουτί μ' ἔ. ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Α. 350. ἔ. ὧ. τουτί τί ἢν ; ἄνδρες πόνφ πονηροί·
Θ. 611. ἔ. οὐρῆσαί μ'. ΚΛ. ἀναίσχυντός τις εἶ.
1020. κατάνευσον, ἔ. ὡς
Β. 952. δημοκατικὸν γὰρ αὕτ΄ ἔδρον. ΑΙ. τοῦτο

Β. 952. δημοκρατικόν γάρ αὕτ' ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔ., ὧ τᾶν.

1239. ξ. είπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.

έασον. Εκ. 1059. ίθι νυν έ. els άφοδον πρώτιστά με έασόν. Θ. 1077. ὧγάθ', έ. με μονφδήσαι, έάσω. Εκ. 153, νῦν δ' οὐκ ἐ., κατά γε τὴν ἐμὴν, μίαν Εκ. 239. τὰ δ' ἄλλ' ἐ. ταῦτα δ' ἡν πείθησθέ μοι, Fr. 301, 1. οίνον δὲ πίνειν οὐκ ἐ. Πράμνιον, Ετ. 301, 1. οίνον δε πίνειν ουκ ε. Πραμνιον, έδιτε. Α. 680. ὑπὸ νεανίσκων έ, καταγελᾶσθαι ἡητόρων,
Λ. 207. ἐ. πρώτην μ', ὧ γυναίκες, ὀμνίναι.
592. μονοκοιτούμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἢμέτερον μὲν ἔ., 1172. ἐ., μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
ἐαυτάς. Εκ. 468. βινεῖν ἐ. ΧΡ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα; ἐαυτόν. Ι. 513. καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἶτοίη μπθ' ½ έαυτόν. Ι. 513. καὶ βασανίζειν, ώς ουχὶ πάλαι χορόν αἰτοίη καθ' ἐ.,
Ν. 407. ὑπὸ τοῦ βοίβδου καὶ τῆς βύμης αὐτὸς ἐ. κατακάων.
585. τῆν θρυλλίδ' εἰς ὲ. εὐθώνς ξυνελκύσας
980. αὐτὸς ὲ. προαγωγεύων τοῖς ὀψθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
Σ. 1021. μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ῆδη κινδυνεύων καθ' ἔ.,
ΕΙ. 546. τίλλονθ' ἐ.; ὁ δέ γε τὰς σμινάς ποιῶν ἐαυτοῦ. Σ. 692. καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἐ. μεθ' έ. Σ. 1026. κωμωδείσθαι παιδίχ' έ. μισων έσπευδε πρός αὐτόν, 1532. ήσθεις έπι τοισιν έ. παισι, τοις τριόρχοις. Β. 424. τίλλειν έ, καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους 763. τον άριστον όντα των έ. συντέχνων 1194. καὶ πρόε γε τούτοις τὴν ἐ. μητέρα: 1488. ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἐ. ἐαυτούς. Ι. 506. πειραθέντες καθ' ἔ. Σ. 1517. ἵν' ἐφ' ἠσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἔ. Λ. 577. καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ξ. ἐαυτῷ. Α. 685. ὁ δὲ νεανίας ἐ. σπουδάσας ξυνηγορεῖν
 Ι. 544. κατα κυβερναν αὐτὸν ἐ. τούτων οὖν οὕνεκα πάντων. 1223. αὐτὸς δ' ἐ, παρετίθει τὰ μείζονα. Θ. 952. τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἐ. Π. 589, λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾳ παρ ἐ. ξαυτών. Ο. 608. έτι προσθήσουσ' όρνιθες έτη. ΕΠ. παρά τοῦ: ΠΕ, παρὰ τοῦ; παρ' έ. Λ. 1070. ὥσπερ οἴκαδ' εἰs έ., Κ. 10/0. ωσπερ οικαό είς ε.,
 βα. Ν. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔ. με μετὰ τὸν Πασίαν;
 Ο. 944. ἀκλεὴς δ' ἔ. σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
 Λ. 106. πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔ.
 ἐβάδιζέ. Fr. 541. ἔ. μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων. εβάδιζεν. Ν. 980. αὐτὸς ἐαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὑφθαλμοῖς ἐ.,
Π. 1007, ἐπὶ τὴν θύραν ἐ. ἀεὶ τὴν ἐμήν.
ἐβάλλετο. Β. 778. ἵν Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑ. κοὐκ ἔ.; έβαλεν. Β, 1047. ώστε γε καύτόν σε κατ' οὖν έ. ΔΙ. νὴ τὰν Δία τοῦτό γε τοι δή. έβαλον. ΕΙ. 1274. σύν β' έ. μινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας. Β. 1355. έ. έ. ά τλάμων. Β. 1355. ἔ. ἔ. ἀ τλάμων. ἐβάσταστεν. Θ. 437. πάντα δ' ἔ. φρενὶ, πυκνῶς τε ἐβδελύττετο. Π. 700. ἢ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἔ. ἐβδελύχθη. Λ. 794. τὰς γυναῖκας ἔ. ἔβηττε. Εκ. 56. ἔ., τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος. ἐβιάζετο. Λ. 396. κόπτεσθ' "Αδωνιν, φησίν" δ δ' ἔ. ἐβίνει. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ἢσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὧς ἔ. ἔβλαστεν. Ο. 696. ἔξ οὖ περιτελλομέναις ὥραις ἔ. "Ερως δ ποθεινός, ποθεινός, ξβλαψα. Β. 1064. τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι. ΕΤ. τοῦτ' οὖν ἔ. τί δράσας; ξβλαψεν. Ι. 190. τουτί μόνον σ' ἔ., ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. ξβλεπεν. ΕΙ. 635. ἔ. πρὸς τοὺς λέγοντας οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ ξβλεπον. Ι. 420. οἱ δ' ἔ., κάγὼ 'ν τοσούτω τῶν κρεῶν ἔκλεπταν. ξβλεψε. Β. 804. ἔ. δ' οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

```
έβλεψεν. Β. 562. έ. ές με δριμό κάμυκατό γε.
 έβόσκομεν. Λ. 260. γυναϊκας, ås έ.
έβοσκόμην. Ι. 1258. εν τάγορῆ γὰρ κρινόμενος ε.
Θ. 449. τέως μεν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ε΄.
 «βοσκον. Θ. 448. στεφανηπλοκοῦσ' έ. ἐν ταῖε μυρρίναιε.
ἐβούλευόν. Ι. 774. ὁς πρῶτα μέν, ἡνίκ' ἐ. σοι, χρήματα πλεῖστ'
ἀπέδειξα
 έβουλόμην. Σ. 960. έγω δ' έ. αν οὐδὲ γράμματα,

    Β. 672. ὁρθῶς λέγεις ἐ. δ΄ ἀν τοῦτό σε
866. ἐ. μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε
    Εκ. 151. ἐ. μὲν ἔτερον ἀν τῶν ἡθάδων

έγανώθην. Α. 7. ταθθ΄ ώς ε., καὶ φιλώ τοὺς ἱππέας 
έγαργαιρ'. Fr. 327. ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐ. ἐστία. 
έγγεγράψεται. Ι. 1371. ἀλλ' ὤσπερ ἢν τὸ πρῶτον ἐ. 
έγγενέσθαι. Β. 690. ἐ. φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε 
έγγενέσθων. Σ. 1530. ρίπτε σκέλος οὐράνιον βέμβικες ἐ.
 έγγλωττογαστόρων. Ο. 1695. Κλεψύδρα πανούργον έ.
 έγγλωττοτυπείν. Ι. 782. καὶ νικήσας ήμιν μεγάλως έ. παρέδωκας,
 έγγραφής. Ι. 926. σπεύσω σ' όπως αν έ.
 έγγράφοντες. ΕΙ. 1180. τοὺς μέν ἐ. ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ
                             κάτω
κάτω έγγυζα. Π. 1202. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' εἰ. σύ μοι έγγυζα. Εκ. 1064. ἀλλ' εἰ. σοι καταστήσω δύο έγγυζα. Ι. 244. ἀνδρες εἰ. ἀλλ' ἀμύνου, κὰπαναστρέφου πάλιν. Ν. 215. ὡς εἰ. ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε, Σ. 660. τούτων πλήρωμα τάλαντ' εἰ. δισχίλια γίγνεται ἡμῖν. 808. παρὰ σοὶ κρεμήσετ' εἰ. ἐπὶ τοῦ πατταλοῦ. ΕΙ. 177. ἀτὰρ ἐἰ. εἴναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
    196. ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐ. εἶναι τῶν θεῶν.
Ο. 392. ἐ. ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
1018. φθαίης ἄν. ἐπίκεινται γὰρ ἐ. αὐταιί.
   1018. φυσιης αν' επικεινται γαρ ε. αυταιι.
1197. ως έ. ήδη δαίμονος πεδαρσίου
Β, 35. κατάβα, πανούργε, καὶ γαρ έ. τῆς θύρας
Εκ. 489. ἀλλ' ἐγκονωμεν' τοῦ τόπου γὰρ ἐ. ἐσμεν ήδη
1093. οίμοι κακοδαίμων, ἔ. ήδη τῆς θύρας
     Π. 767. ὡς ἄνδρες ἐ. εἰσιν ήδη τῶν θυρῶν.
Fr. 283. οἱ γὰρ ήρως ἐ. εἰσιν, ἐγγύτατα. Β. 162. οὖτοι γὰρ ἔ. παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὰν ἐγγύτατα. Β. 162. οὖτοι γὰρ ἔ. παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὰν ἐγγυτάτω. Ο. 1666. ἐ. γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων. ἐγεγενήμην. Ι. 1349. οὕτως ἀνόητος ἐ. καὶ γέρων; ἔγειρε. Β. 340. ἔ. φλογέας λαμπάδας ἐν χεραὶ τινάσσων ἐγείρει. Π. 541. στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστὴν, ἢ τοὺς εὕδον-
                           τας ἐ.:
 Τας ε.

Ετ. 368. σπυρίε ού μικρά καὶ κωρυκίε, ἢ καὶ τοὺε μάττονταε ἐ.

ἐγείρειν. Εκ. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐ.

ἐγείρεται. Ν. 9. ἐ. τῆε νυκτός. ἀλλὰ πέρδεται
 έγείρου. Σ. 395. ούτος, έ. ΣΩ. τί τὸ πράγμ'; ΒΔ. ὥσπερ
 φωνή με τις έγκεκύκλωται.
έγέλασα. Ι. 696. ήσθην ἀπειλαῖς, ἐ. ψολοκομπίαις,
 εγέλασα. 1. 050. ησοην απείλαις, ε. ψολοκομπίαις, 
έγέλασας. N. 820. τί δὲ τοῦτ' ἐ. ἐτεόν; ΣΤ. ἐνθυμούμενος 
ἐγέλων. Σ. 1287. οὐκτὸς ἐ. μέγα κεκραγότα θεώμενοι, 
ἐγένεθ'. I. 630. ἐ. ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα, 
N. 60. μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐ., υἰὸς οὐτοσὶ, 
Θ. 733. τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἔ. ἡ κόρη 
Fr. 126. λοιδορία τις ἔ. ὑμῦς; πώμαλα.
 έγένεσθε. Ο. 469. αρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων έ.
 έγένετ'. Α. 50, έξ ής Λυκίνος έ. ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
Σ. 49. ἄνθρωπος ἀν εἶτ' ἐ. ἐξαίφνης κόραξ
1226. οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐ. ᾿Αθηναίος
1226. ούδεις πώποτ άνηρ ε. Αθηναίος
Ο. 16. τον ἔποφ', δς ὅρνις ἐ. ἐκ τῶν ὀρνέων'
334. γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐ. ἐπ' ἐμοὶ
Β. 1187. εἶτ' ἐ. αῦθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
Εκ. 195. ὅτε δη δ' ἐ., ἤχθοντο, τῶν δὲ ρητόρων
817. τὸ κόμμ' ἐ. ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
Π. 193. σοῦ δ' ἐ. οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἐγένετο. Σ. 948. ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐ. τὰς γνάθους.
                         έποψ έ., τότε γενέσθαι μ' ηύξατο
    1530. ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐ.
Θ. 547. ἐ., Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε Πηνελόπην δὲ
    Π. 85. δε ούκ ελούσατ' εξ ότουπερ ε.
 έγενόμην. Ι. 615. τί δ' ἄλλο γ' εὶ μὴ νικόβουλου έ.;
Fr. 356. ἐπεὶ δ' ἐ. οἶπερ ἢ' ἐπὶ ξύλα.
 έγένοντο. Ν. 352. ἀποφαίνουσαι την φύσιν αὐτοῦ λύκοι εξαί-
                            φνης έ.
```

```
έγένοντο. Ν. 354. ὅτι δειλότατον τοῦτον ἐώρων, ἔλαφοι διὰ
                          τοῦτ' ἐ.
355. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾶs, διὰ τοῦτ' ἐ.
  355. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἰδον, ορας, οια τουτ ε. γυναῖκες.
Ο. 477. οὕκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐ., ἐγευσάμην. Γr. 75. ἐ. χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων· ἔγημα. Ν. 46. ἔπειτ' ἔ. Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους ἔγημε. Ν. 1067. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔ. διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς. ἔγημεν. Β. 1193. ἔπειτα γραῦν ἔ. αὐτὸς ὡν νέος, ἐγήμω. Fr. Μ. Γηρ. 9. σὸ δ' οὐκ ἐ.; Β. νὴ Δἱ, ὀλίγας ἡμέρας. ἐγίγνεθ'. Σ. 664. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἔ. ὁ μισθός.
     ό μισθός.
ἐγίγνετο. ΕΙ. 678. ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐ,
 έγίγνετο. ΕΙ. 678. ἀποβολιμαΐος τῶν ὅπλων ἐ, 
έγκαθαρμόσαι, Λ. 681. ἐ, λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα. 
ἐγκαθεδείται. Β. 1523. μηδ΄ ἄκων ἐ, 
ἐγκαθεζόμενος. Θ. 184. ἡ πᾶσ΄ ἐὰν γὰρ ἐ. λάθρα 
ἐγκαθέντες. Λ. 308. τῆς ἄμπέλου ὅ ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐ. 
ἐγκαθεύδειν. Λ. 614. οὐκέτ' ἔργον ἐ., ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος: 
ἐγκαθήμενοι. Σ. 1114. ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐ., 
ἐγκαθήμενον. Θ. 688. οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐ,: 
ἐγκαθήμενος. Θ. 600. λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐ. 
ἐγκαθήμενος. Θ. 600. λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐ. 
ἐγκάθημενος. Α. 343. ἀλλὶ ὅπος μὰ ἐν τοῦς τάβροσον ἐ. πον λίθος.
 έγκαθήμενος. Θ. 600. λέληθεν ήμας κρυπτος έ. 
έγκαθηνταί. Α. 343. άλλ' ὅπως μή 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐ. που λίθοι. 
έγκαθεζώμεσθα. Εκ. 98. ἡν δ' ἐ. πρότεραι, λήσομεν 
έγκαλεῖς. Λ. 611. μῶν ἐ. ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε; 
έγκαλυψάμενος. Ν. 735. οὐκ ἐ. ταχέως τι φροντιεῖς; 
έγκαλύψας. Β. 911. πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἀν καθίσεν ἐ., 
έγκάναξόν. Ι. 105. [θι νυν, ἀκρατον ἐ. μοι πολὸν 
έγκατακείμενοι. Π. 742. οἱ δ' ἐ. παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς 
ἐγκατακείμενοι. Π. 742. οἱ δ' ἐ. παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς 
ἐγκατακείμενοι. Ο. 122. ἤισπεο σισύρου ἐ. μαλθακήν.
   έγκατακλινήναι. Ο, 122. ὥσπερ σισύραν ἐ, μαλθακήν.

ἐγκατακλινοῦντ'. Π. 621. ἐ. ἄγωμεν εἰз 'Ασκληπιοῦ.

ἐγκατακρούων. Β. 330. στέφανον μύρτων θρασεῖ δ' ἐ.
   έγκαταμίξαι. Λ. 581. κεί τιε όφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἔ.
ἐγκείμεθα. Α. 309. οἶδ' ἐγὰ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἶς ἄγαν ἐ.,
ἔγκειταί. Εκ. 956. ἄτοπος δ' ὲ. μοί τις πόθος,
 έγκειταί. Εκ. 956. άτοπος δ' è. μοί τις πόθος, 

έγκεκαλυμμένοι. Ν. 11. άλλ' εί δοκεί, βέγκωμεν è. 

έγκεκαλυμμένον. Θ. 500. ὑπ' αὐγὰς οἶόν ἐστιν, è. 

έγκεκαλύφθαι. Π. 714. ὡς è. φής; ΚΑ. ὁιὰ τοῦ τριβωνίου. 

έγκεκληκώς. Ο. 1455. καλεσάμενος, κατ' è. ἐνθαδί, 

έγκεκοισυρωμένην. Ν. 48. σεμνὴν, τρυφῶσαν, è. 

έγκεκορδυλημένος. Ν. 10. ἐν πέντε σισύραις è. 

έγκεκρυμμένοι. Ο. 1608. νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν è. 

έγκεκψικλησαι. Σ. 699. ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζύντων οὐκ οἶδ' ὅπη è. 

ἐγκεκύκλησαι. Σ. 395. οὖτος. ἐγείρου. ΣΩ, τὶ τὸ πράγμί.
 έγκεκυκλησαι. Σ. 699. υπό των άει δημιζώντων ούκ οιδ όπη ε. έγκεκύκλωται. Σ. 395. ούτος έγείρου. ΣΩ. τί τὸ πραγμ'; ΒΔ. ὥσπερ φωνή μέ τις έ. έγκεκυφότες. Ν. 191. τί γαρ οίδε δρώσιν οὶ σφόδρ' έ.; έγκεκυφώς. Β. 425. κακόπτετ' έ., έγκεντρίδας. Σ. 427. ὡς έγωγ' αὐτὸν ὁρῶν δέδοικα τὰς έ, έγκεντρίδος. Σ. 1073. ἡ τίς ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆς έ., ἐγκέφαλον. Ν. 1276. τὸν ὲ. ὥσπερ σεσείσθαί μοι δοκείς.
   Fr. M. Γηρ. 17, 2. ὑπότριμμα, θρῖον, ἐ., ὀρίγανον, ἐγκέφαλος. Fr. 180. περίκομμα, θρῖον, ἐ., ὀρίγανον. ἐγκεφάλου. B. 134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἀν ἐ. θρίω δύο.
έγκεφάλου. Β. 134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἀν ἐ. θρίω δύο. 
ἐγκέχοδα. Β. 479. οὅτος, τί δέδρακας; ΔΙ. ἐ. κάλει θεόν. 
ἐγκιλικίσαιμ'. Fr. Μ. Γεω. 12. εἴ γ' ἐ., ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων 
ἐγκιλικίσασι'. Εκ. 355. ἀχράς τις ἐ. ἔχει τὰ σιτία. 
ἐγκόνει, Α. 1088. ἀλλ' ἐ. δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι. 
ἐγκονεῖτε. Π. 255. ἴτ' ἐ., σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, 
ἐγκονήσεις. Ο. 1324. οὐ θᾶττον ἐ.; 
ἐγκονήσεις. Ο. 1324. οὐ θᾶττον ἐ.; 
ἐγκονήσεν. Σ. 240. ἀλλ' ἐ. ἀνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί· 
Εκ. 489. ἀλλ' ἐ. τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς 
ἐγκριδοπώλην. Fr. 252. μήτ' ἄρα μ' εἶναι ἐ. 
ἐγκρούων. Β. 374. λειμώνων ἐ. 
ἐγκρυπτ'. Ο. 841. φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔ. ἀεὶ, 
ἐγκρυπτ'. Ο. 841. φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔ. ἀεὶ, 
ἐγκρυπτ'. Ο. 841. φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔ. ἀεὶ, 
ἐγκρυπτ'. Ο. 841. φύλακας κατάστησαι. Τὸ πῦρ ἔ. ἀεὶ, 
ἐγκρυπτ'. Ο. 841. φύλακας κατάστησαι. Τὸ πῦρ ἔ. ἀεὶ, 
ἐγκρυφιάζων. Ι. 822. πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν
  έγκρυφιάζων. Ι. 822. πολλού δέ πολύν με χρόνον καὶ νῦν 
ἐλελήθης ἐ.
 έγκυκᾶσθαι. Α. 939. τὰ πράγματ' ἐ.
ἔγκυκλον. Θ. 261. φέρ' ἔ. ΑΓ. τουτὶ λάβ'. ἀπὸ τῆς κλινίδος.
Fr. 309, 8. χιτῶνα, βάραθρον, ἔ., κομμώτριον·
ἐγκύψας. Β. 238. κᾶτ' αὐτίκ' ἑ. ἔρεῖ
Β. 804. ἔβλεψε δ' οὖν ταυρηδὸν ἐ. κάτω.
  έγκύψασαν. Θ. 790. κάπαγορεύετε μήτ' εξελθείν μήτ' ε. άλωναι, 
έγκώμιον. Fr. 414. ἄδωμεν είς του δεσπότην ε.
    έγλυφεν. Ν. 879. ἔπλαττεν ἔνδον olκίας ναῦς τ' ἔ.,
έγνωκ'. Fr. 9. ἔ. ἐγὼ δὲ χαλκίον ἰστάναι καὶ μυρρίνας. 

ἔγνωκας. I. 871. ἔ. οὖν δῆτ' αὐτὸν οἶός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι 

N. 1095. ἔ. ὡς οὐδὲν λέγεις; 

ἔγνωκε. Σ. 744. τότ' ἐπεμαίνετ' ἔ. γὰρ ἀρτίως, 

ἔγνων. Θ. 482. κἄτ' εὐθὺς ἔ. εἶτα καταβοίνω λάθρα. 

Fr. 97. ἀφ' οὕ κωμωδικὸν μορμολυκείον ἔ. 

ἔγνως. Σ. 1140. ἔ. γὰρ ἄν νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙ. ἐγώ;
```

έγνως. Θ. 911. έ. άρ' δρθώς άνδρα δυστυχέστατον. έγνωσαν. Σ. 783. μόλις το πράγμ' ξ. ἀναμασώμενοι. ἐγραμμάτευειν. Θ. 373. Λύσιλλ' ἐ., είπε Σωστράτη' ἔγραφ'. Α. 144. ἐν τοῖσι τοίχοις ἔ., 'Αθηναῖοι καλοί. ἔγραφ'. Λ. 679. ἀς Μίκων ἔ, ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν. έγραψ΄. Α. 679. ἀς Μίκων ἔ. ἐφ' ίππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν. ἐγραψάμητο. Σ. 894. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἤκούσαθ' ἤν ἔ., ἐγράψατο. Σ. 894. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἔ. ἐγρήνορεν. Α. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἔ. θεῶν ἔκατι καὶ ζῷ. ἐγρηγόρρεν Α. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἔ. θεῶν ἔκατι καὶ ζῷ. ἐγρηγόρρεν Α. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἔ. θεῶν ἔκατι καὶ ζῷ. ἐγρηγόρη. Εκ. 32. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἔ. ἐγχανεῖται. Α. 1197. καἰτ' ἐ. ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν. Ι. 1313. οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἔ. τῆ πόλει· ἐγχανεῖταί. Σ. 1007. κοὐκ ἔ. σ' ἐξαπατῶν 'Τπέρβολος. ἐγχάνη. Α. 221. οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἔ. ποτὲ ἐγχανοῦνται. Α. 271. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ ἔμοῦ ζῶντος ἔ. ἐγχανών. Ν. 1436. μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, οὺ δ' ἔ. τεθνήξεις. ἐγχάσκειν. Σ. 721. ἔ. σοι στοιμάζοντας. ἐγχάσκειν. Σ. 721. ἐ. σοι στοιμάζοντας. ἐγχάσκειν. Δ. 211. ἀκέλευε δ' ἐ. σε, τῶν κρεῶν χάριν, έγχάσκειν. Σ. 721. έ. σοι στομφάζοντας.
έγχάαι. Α. 1051. ἐκέλευε δ' ἐ. σε, τῶν κρεῶν χάριν,
έγχέαιμι. Α. 1055. ὁκέλευε δ' ἐ. σε, τῶν κρεῶν χάριν,
έγχέαιμι. Α. 1055. ὁκρε νυν, ἄμα τὴνδ' ἐ. κάγὼ βοφῶ.
έγχέας. Α. 1229. καὶ πρός γ' ἀκρατον ὲ. ἄμυστιν ἐξέλαψα.
ΕΙ. 1242. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐ.,
έγχει. ΕΙ. 1102. ἔ. δὴ σπουδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
ΕΙ. 1105. ἔ. δὴ κάμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὅρεξον.
έγχει. Ο. 1081. τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς βίνας ἐ. τὰ πτερὰ,
έγχειρει. Α. 365. θεὶς δεῦρο τοῦπίξηνον ὲ. λέγειν.
Ν. 476. ἀλλ' ὲ. τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
έγχειρεῖ. Θ. 807. καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐ. πολεμίζειν. έγχειρεῖ. Θ. 807. καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐ. πολ μίξειν.

ἐγχειρεῖν. Θ. 777. ἐ. χρῆν ἔργω πορίμω.
ἐγχειρητής. Ο. 257. καινῶν τ' ἔργων ἐ.
ἐγχέλειον. Fr. 302, 7. οὐδ' ἔ. οὐδὲ κάραβον μέγαν
ἐγχέλειο. Α. 880. ἰκτίδας, ἐνύδρους, ἔ. Κωπαΐδας.
Α. 882. δός μοι προσειπεῖν, εἰ ψέρεις τὰς ἐ.
Ι. 864. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐ. θηρώμενοι πέπονθας.
Λ. 36. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐ.
ἐγχέλεων, Σ. 510. οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἔ., ἀλλ' ἤδιον ἀν
ἐγχέλεων, Ν. 559. τὰς εἰκοὺς τῶν ἐ. τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ἐγχέλλεων, Ν. 559. σκέμασβε παίδες τὸν ἀριάττην ἔ.

Εγχελλεν, Α. 889. σκέμασβε παίδες τὸν ἀριάτην ἔ. έγχελυν. Α. 889, σκέψασθε παιδες, τὴν ἀρίστην έ., Α. 962. τριῶν δραχμῶν δ΄ ἐκέλευε Κωπᾶδ΄ έ. 963. ὁ ποῖος οὖτος Λάμαχος τὴν έ.; Λ. 702. παίδα χρηστήν κάγαπητήν έκ Βοιωτών έ. Fr. 333, 1. ούκ έ. Βοιωτίαν, ού γλαῦκον, ούχὶ θύννου έγχελυς. Fr. 25. καὶ λεῖος ὥσπερ ἔ, χρυσοῦς ἔχων κικίννους. ἐγχέομαι. Σ. 617. οἴνου μεστὸν, κατ' ἐ, κλίνας οὕτος δὲ κεχηνώς ἔγχεον. Ι. 118. φέρ' αὐτον, ἵν' ἀναγνῶ· σὰ δ' ἔ. πιεῦν Ι. 121. ἰδού τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. ἐτέραν ἔ. 122. ἐν τοῖε λογίοις ἔνεστιν ἐτέραν ἔ.; ΕΙ. 1246. τὸν μὲν μόλυβδον ὥσπερ εἶπον, ἔ., ἐγχέω. Α. 1068. ἵν' οἶνον ἐ. λαβών ἐς τοὺς χόας. ἐγχέων. Β. 620. στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ρῖνας ὅξος ἐ., έγχος. Ο. 1749. & Διὸς ἄμβροτον ἔ. πυρφόρον, έγχουσαν. Fr. 309, 3. ἔ., ὅλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον, έγχυτριεῖς. Σ. 289. δν ὅπως ἔ. έγχωρίοις. Ι. 577, προϊκα γενναίως αμύνειν και θεοις έ. έγω, Α. 28, έ. δ΄ αει πρώτιστος εις εκκλησίαν κ.τ.λ. Α. 46, έ. ΚΗ. τίς ων; ΑΜ. 'Αμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἄνθρωπος; Α. 46. ε. ΚΗ. τίε ἀν; ΑΜ. Άμφιθεος, ΚΗ, οὐκ ἀνθρωπο ΑΜ. ού, κ.τ.λ.

ἔγωγί. Σ. 144. καπνός ἔ, ἐξέρχομαι, κ.τ.λ.
ἔγωγε. Ι. 33. ἔ. ΔΗ. ποίφ χρώμενος τεκμηρίφ; κ.τ.λ.
ἔγωγέ. Α. 187. ἔ, φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα, κ.τ.λ.
ἔγωβό. Α. δ. ἐ, ἐφ' γε τὸ κέαρ εὐφράνθην Ιδὰν,
Α. 118. ἐ. ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
Ι. 469. ἐ. ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένος χαλκεύεται,
Θ. 502. ἔτέραν δ' ἐ. ἢ 'φασκεν ἀδίνειν γυνὴ ἐγώδα. Α. 904. ἐ. τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε
Σ. 1181. ἐ. τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ οἰκίαν
1205. ἐ. τοίνυν τῶ γε νεανικώτατον
Θ. 850. ἐ. τὴν καινὴν 'Ελένην μιμήσομαι.
Β. 836. ἐ. τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
Εκ. 797. ἐ. τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
έγφμαι. Θ. 441. κεῖν ἀν αὐτὸν, ὡς ἐ.,
ἐγών Α. 748. ὲ. δὲ καριξῶ Δικαιόπολιν ὅπα.
Α. 983. κάρυξ ἐ., ὧ κυρσάνιε, ναὶ τὰ σιὰ ἐγώνγα. Α. 736. ἐ. καὐτός φαμι. τίς δ' οῦτως ἄνους
Α. 764. τί δαὶ φέρεις ; ΜΕ. χοίρως ὲ. μυστικάς.
Α. 986. οὐ τὸν Δί' οὐκ ὲ. ΠΡ. ποῦ μεταστρέφει;
990. οὐ τὸν Δί' οὐκ ὲ. ΠΡ. ποῦ μεταστρέφει; ΑΜ. ού. κ.τ.λ.

έδακνε. Π. 822. ένδον μένειν ήν. έ. γὰρ τὰ βλέφαρά μου. ἐδάκρυσά. Ο. 540. ήνεγκας ἄνθρωρ' ὧε ἐ. γ' ἐμῶν έδάμην. ΕΙ, 584. σω γάρ ε. πύθω έδανειζόμην. Ν. 1152. κεὶ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ; έδάνεισ'. Εκ. 660. ήν τις ὑφείλων ἐξαρνήται. ΠΡ. πόθεν οῦν ἔ. δ δανείσας έδαπανώντο. Fr. 476, 10. εί μή γάρ ήν, ούκ αν ἐπεθύμουν ούδ αν έ. έδεδίσκετο. Λ. 564. έ. την Ισχαδόπωλιν και τας δρυπέπεις κατέπινε. κατέπινε.

εδεδοίκεις. Π. 654, ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ε΄ τὰν θεόν; εδεήθη. Π. 986. πυρῶν τ' ἀν ε΄ μεδίμνων τεττάρων.
εδει. Ν. 121. οὐκ άρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' εμῶν ε΄...
Ν. 963. πρῶτον μὲν ε΄. παιδὸς φανὴν γρύξαντος μηδέν' ἀκοῦσαι' 973. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὰν μηρὸν ε΄. προβαλέσθαι ΕΙ. 137. ἀλλ' ἄν μέλ' ἄν μοι στίων διπλῶν ε΄. 907. ἀλλ' οὐκ ἀν, εΙ τί προῖκα προσαγαγεῖν σ' ε΄...
Λ. 798. κρόμμυόν τἄρ' οὐκ ε΄.
Β. 12. τί δῆτ' ε΄. με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν 37. ε΄. τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμὶ, παῖ, 767. ἔτερός τις αὐτοῦ' τότε δὲ παραχωρεῖν ε΄...
Εκ. 94. οὐδὲν παραφήραι τοῖς καθημένοις ε΄. 701. ετερος τις αυτου τοτε οε παραχωρείν ε.

Εκ. 94. οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις έ.

302. μὲν, ἡνίκ' ε. λαβεῖν

1077. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ε. κατὰ τὰν νόμον,

Fr. p. 502. ε. δε γε [σε] βληθεῖσαν εἰς 'Αλμυρίδας ἐδεῖθ'. Π. 980. τί δ' ῆν ὅ τι σου μάλιστ' ε. ἐκάστοτε; ἐδείκνιεν, Fr. Μ. Δαιτ. 9, 3. χαριζόμενος τὰ δρᾶμα τοῦτ' ε. ἐδείκνιενο. Θ. 629. ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἰερῶν ἐ. έδεικνυτο. Θ. 629. ὅ τι πρώτον ἡμῖν τῶν ἰερῶν ἐ. ἔδεισά. Λ. 822. μηδαμῶς ἔ. γε. ἔδεισας. Λ. 437. ἔ., οὖτος; οὖ ξυναρπάσει μέσην Β. 492. σὐ δ΄ οὖκ ἔ. τὸν ψόφον τῶν ἡημάτων ἔδεισε. Β. 41. ὡς σφόδρα μ' ἔ. ΞΛ. νὴ Δι', μὴ μαίνοιό γε. ἐδείτο. Εκ. 533. ἀλλ' ώσπερ είχον ῷχόμην 'k. δὲ ἐδεξάμην. Ο. 324. ἄνδρ' ἐ. ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας. ἐδέξατο. Π. 773. χώραν τε πάσαν Κέκροπος, ἡ μ' ἔ. ἐδεξιοῦνθ'. Π. 753. ἐ. ἄπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἐ. ἐδεξιοῦνθ'. Π. 753. ἐ. ἄπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἐδεδμην. Σ. 850. ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἔ, τὸ χωρίον. Ο. 1027. ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἔ. οἴκοι μένων. ἐδεόντο. Α. 536. Λακεδαιμονίων ἔ. τὸ ψήψουμ' ὅπως Ο. 102/, εκκησιάσαι δ΄ ούν ε, οίκοι μένων. ἐδέοντο, Α. 536. Λακεδαιμονίων ἐ. τὸ ψήφισμ' ὅπως ἔδεσθ'. Λ. 1063. καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κρέ' ἔ. ἀπαλὰ καὶ καιλά. ἔδεσθε. ΕΙ. 1357. πλακοῦντας ἔ. ἐδηδοκώς. Ι. 362. ἀλλὰ σχελίδας ἐ. ἀνήσομαι μέταλλα. ἐδήλους. Ι. 322. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐ. ἀναί-ἔδησε. Θ. 1022. ἄνοικτος δς μ' ἔ. τὸν ἐδήχθην. Α. 18. οῦτως ἐ. ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς Σέξετε. Θ. 2000. δίδαξα. Ο 200. ἐ. την φωνήν, ξυνών πολύν χρόνον. Β. 954. ἔπειτα τουτουσί λαλεῖν ἐ. ΑΙ. φημί κάγώ, ἐδιδαξάμην. Ν. 1338. ἐ. μέντοι σε νη Δί', ὧ μέλε, ἐδιδαξαs. Ν. 382. ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς έδίδαξας. Ν. 382. αταρ ούδεν πω περί του παταγού και της βροντής μ' έ.
Β. 1069. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἔ., ἐδίδαξε. Θ. 427. ἐ. θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
Β. 1035. ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἔ., ἐδίδαξεν. Θ. 399. ἔξεστι' τοιαῦθ' οῦτος ἔ, κακὰ
Β. 1037. ἔ. δριως τὸν σκαιότατον' πρώην γοῦν, ἡνῖκ' ἔπεμπεν, ἐδίδασκεν. Ν. 966. εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμ' ἔ., τὰ μηρὰ μὴ Ευνέγοντας. ξυνέχοντας, εδίδασκες. Ν. 936. σύ τε τοὺς προτέρους ἄττ' ἐ., εδιδάχθης. Ν. 637. ὧν οὐκ ἐ. πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι. Ν. 786. έπει τό νυνὶ πρώτον έ.; λέγε. εδίδου. ΕΙ. 1094. χρησμολόγω δ' οὐδεὶς έ. κώθωνα φαεινών. Fr. 10, 2. ε. ροφεῖν άν. εδίδουν. Ι. 678. έπειτα ταῖς ἀφύαις ε. ηδύσματα έδίδουν. Ι. 678. επείτα ταις αφυαίς ε. ηουσματα εδίκαζεν. Σ. 120. ἄξας ἐ. ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσών. ἐδιώκαθές. Σ. 1203. ἐ. ποτ', ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα ἐδιώκομεν. Α. 699. εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἢμεν, ἐ.-ἐδίωκον. Α. 185. ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐ. κάβόων. ἐδόκει. Σ. 42. ἐ. δὲ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον. Εκ. 409. παρήλθε γυμνός, ώς έ, τοις πλείοσιν. Εκ. 408. παρηλόε γυμνος, ως ε. τοις πλείσσιν.
456. ταύταις. ε. γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῆ πόλει ἐδόκουν. Σ. 15. ἀτὰρ σὰ λέξον πρότερος. Ελ. ἐ. ἀετὰν Π. 837, οἱ δὲ ἐξετρέποντο κοὺκ ὲ. ὁρᾶν μ' ἔτι. ἔδομεν. Σ. 586. ἔ. ταὐτην ὅστις ἀν ἡμῶς ἀντιβολήσας ἀναπείση. ἔδοξα. Σ. 640. αὐτὸς ἔ. νήσοις, ἔδοξαν. Ο. 1585. ἔ. ἀδικεῖν. ΗΡ. εἶτα δῆτα σίλφιον ἔδοξε. Θ. 371. ἀκουκ πῶς. ἔ. τῆ βουλῆ τάδε Εκ. 18. ὅσα Σκίροις ἔ, ταις ἐμαις φίλαις, 396. ἔ, τοις πρυτάνεσι περί σωτηρίας 492. ἔσθ' ἡ τὸ πραγμ' εὐροῦσ' δ νῦν ἔ, τοις πολίταις.

έδακε. Ι. 1372. τοῦτ' ἐ, τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

εδοξε. Εκ. 1015. ε. ταις γυναιξιν, ήν ανήρ νέος εδοξε. Σ. 31. ε. μοι περί πρώτον ϋπνον εν τη πυκνί εδοξεν. Ι. 392. κατ' ανήρ ε. είναι, ταλλότριον αμών θέρος. Θ. 548. οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνή σώφρων ε. είναι. Β. 718. πολλάκις γ' ήμιν ε. ή πόλις πεπουθέναι Εκ. 59. ὄσα Σκίροις ε. εἰ δεράκατε. 455. τί δητ' έ.; ΧΡ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν 28οσαν. Σ. 717. ποριείν' έ. δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους μεοιμνους, ἔδρα. Θ. 79. μέλλει δικάζειν οὕτε βουλῆς ἐσθ' ἔ., ἔδραῖος. Θ. 664. εἴ τις ἐν τόποις ἐ. ἄλλος αὖ λέληθεν ἄν. ἔδραις. Β. 324. Ίακχ', ὧ πολυτίμητ' ἐν ἔ. ἐνθάδε ναίων, ἔδραμες. Σ. 1204. ἔ., ἀνευρὰν ὅ τι νεανικώτατον. ἔδραν. Ι. 1405. ἐς τὴν ἔ. θ', ἵν' ἐκεῖνος ῆν ὁ φαρμακός. Ν. 1507. καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἔ.; Ν. 1507. καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἔ.;
Θ. 133. ὑπὸ τὴν ἕ. αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
ἔδρας. Ι. 1338, οὐδ' οἶ ἔ. ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἀν θεόν.
Σ. 770. πάντως γε κάκει ταῦτ' ἔ. ἐκάστοτε.
ἔδρας. Ο. 216. μλακος ἡχὼ πρὸς Διὸς ἔ.,
Λ. 345. πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔ.
Θ. 889. τί δαὶ σὰ θάσσεις τάσδε τνμβήρεις ἔ.
Εκ. 21. αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν δ' ἡμῶς ἕ., 86. νη τον Δί', ώστε δεί σε καταλαβείν έ. ἔδρασ'. Β. 918. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κάμαντῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔ, & Seiva: Π. 998. εἰς ἐσπέραν ῆξοιμι, ΧΡ. τί σ' ἔ.; εἰπέ μοι. ἔδρασα. Σ. 1002. ἀκων γαρ αὐτ' ἔ. κοὺ τοὑμοῦ τρόπου. ἔδρασαν. ΕΙ. 210. τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔ.; εἰπέ μοι. ἔδρασας. Σ. 598. σὸ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' έ. Εκ. 191. ξ., εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησία. ἐδράσατε. Β. 696. ἀλλ' ἐπαινῶν μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἔ. ἔδρασε. Ι. 319. νὴ Δί' κὰμὲ τοῦτ' ἔ. ταυτὰν, ὥστε κατάγελων ἔδρασεν. Ι. 1396. δς ταῦτ' ἔ., εἴφ' ὅ τι ποιἡσεις κακόν. Π. 87. ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔ. ἀνθρώποις φθονῶν. ἐδρατε. Α. 555. ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἀν ἔ. τὸν δὲ Τήλεφον έδρων. Ι. 1339. τί δ' ἔ. πρό τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἢ; Ι. 1346. ταυτί μ' ἔ., ἐγὰ δὲ τοῦτ' οὐκ ἢσθόμην; ΕΙ. 830. τί δ' ἔ.; ΤΡ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι, Α. 351. οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοί γ' ἔ., οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρεs. 1117. μηδ΄ ἄσπερ ήμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔ.,
Β. 952. δημοκρατικόν γὰρ αὕτ' ἔ. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔασον, ὧ τᾶν.
Π. 778. ὡς οὕτ' ἐκεῦν' ἄρ' οὕτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔ.
ἔδυνάμην. Εκ. 316. οὐκ ἐ. εὐρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
Εκ. 343. οὕκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ὲ. οὐδαμοῦ.
Π. 672. κάγὼ καθεύδειν οὐκ ἐ., ἀλλά με 11. 672. καγω κασευσεύ συκ ε, αλλα με εδωδης. ΕΙ. 29. άλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐ, σκέψομαι εδωκας. Ι. 869. ἐ, ήδη τουτοὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ ΕΙ. 963. ἔ, ήδη; ΟΙ. νη τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε εδωκεν. Ι. 1220. ἐμοὶ δ' ἔ, ἀποτεμῶν τυννουτονί. ἐδώλια. Fr. 199, 2. λιτῶν, ἵν ἐστὶ κριβάνων ἔ. εέπε. Εκ. 436. πολλά κακά. ΒΛ. καὶ τί ε.; ΧΡ. πρώτον μέν εἔπε. Εκ. 436. πολλά κακά. ΒΛ. καὶ τί ε.; ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
ἔζη. ΕΙ. 652. κεὶ πανοῦργος ῆν, ὅτ' ἔ.,
ἐζἡτησας. Ι. 817. σὰ δ' 'Αθηναίους ὲ. μικροπολίτας ἀποφῆναι
ἐζομένη. ΕΙ. 801. ἐ. κελαδῆ, χορὸν δὲ μὴ 'χη Μόρσιμος
Β. 682. ἐπὶ βάρβαρον ἐ. πέταλον·
ἐζωμευμένα. Fr. 507, 2. ἐν ἢ τὰ κρεάδι' ῆψες ἐ.
ἔζων. Σ. 709. δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν· ἔ. ἐν πῶσι λαγώοις
Λ. 625. ἔνθεν ἔ. ἐγώ.

Δ', Ν. 681. ἔ ἔν τ. πεοὶ τῶν ἐνομάτον μαθεῖν σε δεῖ κ.τ.λ. Λ. 625. ενθεν ε. εγώ. εθ'. Ν. 681. ε΄ εν τι περί τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ, κ.τ.λ. εθανον. Θ. 865. βοαῖσιν ε΄. ΓΤ. Η. ἀφελες δὲ καὶ σύ γε. εθαύμαζον. Ο. 1670. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐ, πάλαι. εθαύμασας. Ι. 999. ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. λόγια. ΔΗΜ, πάντ'; KA. 4. ; N. 185. τί έ.; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι; ἐθεῶσθ'. Εκ. 270. ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐ., ὅτ' εἰε ἐκκλησίαν έθει. Β. 1091. βραδὺς άνθρωπός τις έ. κύψας ἐθέλει. Ν. 798. ἀλλ' οὐκ ἐ. γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὰ πάθω; Ν. 917. οὐδεὶς ὲ. τῶν μειρακίων Σ. 536. τός σ' έ. κρατήσαι.
Λ. 597. οὐδείς έ. γήμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
Β. 1065. οὔκουν ἐ. γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα, ἐθέλειν. Α. 354. ἐ. τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσφ φέρον,
Ι. 991. ἀλλην ὅ οὐκ ἐ. λαβεῖν: ἐθέλεις. Π. 375. τράποιτο; τάληθὲς γὰρ οὐκ ἐ. φράσαι.
 ἐθελήσει. ΕΙ. 852. ταύτη τι; ΤΡ. μηδέν οὐ γὰρ ἐ. φαγεῖν
 Ο. 581. οὐκ ἐ. μὰ Δῖ, ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχου-Π. 512. οὐδείς ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐ.

έθελήσει. Π. 523. κατά τὸν λόγον δυ σὰ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐ,
528. οὕτ' ἐν δάπισιν' τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐ. χρυσίου ὅντος;
ἐθελήσεις. Ν. 1232. καὶ ταῦτ' ἐ. ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς;
Σ. 291. ἔ. τί μοι οὖν, ὧ πάτερ, ἥν σού τι δεηθῶ;
ἐθελήση. Ο. 555. κὰν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐ. μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήση, λ. 527. λν οὖν λμῶν χρηστὰ λεγουσῶν λ. λντακροᾶσθαι έθελήσουσιν. Εκ. 584. εἰ καινοτομεῖν ἐ. καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν ἐθέλητε. Ο. 1598. ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐ. δρᾶν, έθέλοι. Σ. 1456. τάχα δ' αν ίσως οὐκ έ. Εκ. 897. οὐδέ τις στέργειν αν έ. εθέλοιτ'. Λ. 111. έ. αν ούν, εί μηχανήν εὕροιμ' ἐγὼ, ἐθέλοιτ'. Λ. 111. έ. αν ούν, εί μηχανήν εὕροιμ' ἐγὼ, ἐθέλοιμεν. Ο. 1597. πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐ., εἰ δοκεῖ, ἐθέλοντας. Εκ. 182. τοὺς δ' οὐκ ἐ. ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε. έθέλουσαν. Β. 101. ή φρένα μὲν οὐκ ἐ. ὀμόσαι καθ' ἰερῶν, ἐθέλω. Ι, 791. ἡ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐ. περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. Ν. 939. δράν ταῦτ' ἐ. ΑΔ. κἄγωγ' ἐ. Σ. 722. καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐ. παρέχειν Α. 134. ἐ. βαδίζειν' τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους. 543. ἐ. δ' ἐπὶ πὰν ἰέναι 543. ε. σ επι παν (έναι
B. 613. εἰ πώποτ' ἦλθον δεθρ', ἔ. τεθνηκέναι,
Π. 378. ἔ. διαπράξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
467. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἔ. δοῦναι λόγον
613. νὴ Δ΄ ἔγωγ' οῦν ἔ. πλουτῶν
Fr. 16. ἔ. βάψας πρὸς ναυτοδίκας πλεῖν ἔξαίφνης . . .
156. 1. ἔ. γεωρνεῖν. Β. εἶτα τὰς σε κοιλίως. Fr. 16. έ. βάψας πρός ναυτοδίκας πλειν έξαφνης . . .
156, 1. έ. γεωργείν. β. εἶτα τίς σε καλύει;
260, 1. ἐγὰ γὰρ, εἶ τι σ' ἡδίκηκ', ἐ. δίκην
ἐθέλων. Ε. 720. βόσκειν ἐ. καὶ μὴ τούτους
ΕΙ. 1299. ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐ.
ἐθέμην. Εκ. 658, κάγὰ ταύτη γνώμην ἔ. τοῦ γὰρ, τάλαν,
οὕνεκ' ἐσονται;
ἐθούπους β. 172 ἐνωμγὰν ἐ. ΜΝ τῶς τοὺς τῶν θεῶν; έθεράπευσα. Θ. 172. έμαυτον έ. ΜΝ. πῶς προς τῶν θεῶν; ἐθέριζον. Ο. 506. τους πυρούς ἄν και τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ε. δθεώρουν. 1382. 'Ολυμπίασιν ἡνίκ' ε. ενώ, εθηκεν. Ν. 1190. ε., ες γε την ένην τε καὶ νέαν. Σ. 467. των νόμων ἡμῶς ἀπείργεις ὧν ε. ἡ πόλις, εθίζου. Εκ. 192. ἀλλ' οὐκ ἀν εἶπον. ΠΡ. μηδ' ε. νῦν λέγειν, εθνος. Α. 153. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ε. εθορύβησαν. Εκ. 431. εἶτ' ε. κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι, εθορύβουν. Ι. 666, οἱ δ' ε. περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες· έθορύβουν. Ι. 666. οἱ δὶ ἐ. περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες ἔθρεψέ. Λ. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔ. με. ἔθρεψεν. Ν. 986. ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔ. ἔθυσεν. Π. 1180. ἔ. ἰερεῖόν τι σωθεὶς, ὁ δὲ τις ἀν ἐθώπεν'. Ι. 48. ἤκαλλ', ἐ., ἐκολάκεν', ἐξηπάτα εἰ. Α. 107. ε. προσδοκῶσι χρυσον ἐκ τῶν βαρβάρων, κ.τ.λ. εἰ. Α. 161. κάκιστ' ἀπολοίμην, ε. τι τούτων πείθομαι κ.τ.λ. εἰ. Α. 109. ποίας ἀχάνας; σὰ μὲν ἀλαζὼν ε. μέγας. κ.τ.λ. εἰ. Θ. 985. ἀλλ' ε. ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμω ποδὶ, Π. 760. ἀλλ' ε. ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνδς λόγου εἰα. ΕΙ. 459. ὧ ε. κ.τ.λ. εία. ΕΙ. 459. ὧ ε. κ.τ.λ.
είά. Α. 494. ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. ε. νυν, κ.τ.λ.
είά. Α. 509. οὐ γὰρ γρύζειν ε. ἡμᾶς. κὰτ' οὐκ ἡρέσκετέ γ'
ἡμᾶς.
είδ'. Σ. 1308. είτ' αὐτὸν ὡς ε., ἤκασεν Λυσίστρατος'
είδε. Α. 86. ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς ε. πώποτε
Ο. 48. εί που τοιαύτην ε. πόλιν ἢ 'πέπτατο.
Β. 547. ε., κὰτ' ἐκ τῆς γνάθου
είδέας. Θ. 437. πάσας δ' ε. ἐξήτασεν,
είδείη. Σ. 1431. ἔρδοι τις ἡν ἔκαστος ε. τέχνην.
είδεν. ΕΙ. 1184. ε. αὐτὸν, κάπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν,
Β. 356. ἡ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' ε. μήτ' ἐχόρευσεν,
Fr. 233. εἰ δή τις ὑμῶν ε. Εὐρύβατον Δία.
είδέναι. Α. 442. τοὺς μὲν θεατὰς ε. μ' δε είμ' ἐγὼ,
Ν. 250. Βούλει τὰ θεία πράγματ' ε. σαφῶς
1252. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γέ μ' ε. εία. ΕΙ. 459. ὧ ε. κ.τ.λ. 1252. οὐκ άρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γέ μ' ε. 1262. τί δ' ὅστιε εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' ε.; Σ. 86. εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' ε., σιγᾶτε νῦν. 985. οὕκουν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. χαλεπὸν ε. 1288. ούδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον ε.
Θ. 34. μὰ τὸν Δί' οὕτοι γ', ὥστε κάμέ γ' ε.
Εκ. 350. οὕκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κάμ' ε.
είδες. Α. 971. ε. ὧ ε. ὧ πᾶσα πύλι τὸν φρύνιμον ἄνδρα, τὸν ύπέρσοφον, Ι. 269. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης ε. οι ὑπέρχεται; N. 346. ήδη ποτ' ἀναβλέψας ε, νεφέλην Κενταύρφ δμοίαν 1051. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' ε, Ἡράκλεια λουτρά; 1061. ἐπεὶ σὰ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' ε. ήδη

είδες. ΕΙ, 827. ἄλλον τιν' ε. ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
Θ. 1218. ναὶ ναῖκι. ε. αὐτό; ΧΟ. ταύτη γ' οἴχεται
είδές. Ο. 178. ε. τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
εἰδῆ. Ν. 1461. ὅπως ἄν ε. τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
Σ. 376. χῆς δρόμον δραμεῖν, ἴν' ε.
425. ὡς ἄν εὖ ε. τὸ λοεπὸν σμῆνος οἶον ἄργισεν.
εἰδῆθ'. Σ. 454. οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' ε. οἴόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
εἰδῆς. Ι. 727. ἔξελθ', ἵν' ε. οἴα περιυβρίζομαι.
Ι. 747. ὧ Δῆμ', ἵν' ε. δπότερος νῶν ἐστί σοι
Ν. 822. ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' ε. πλείονα,
Π. 112. σοὶ δ' ὡς ἄν ε. ὅσα, παρ' ἡμῦν ῆν μένης,
εἴδομεν. Ο. 1472. δεινὰ πράγματ ε.
εἴδον. Ι. 645. οὐπώποτ' ἀρύας ε. ἀξιωτέρας.
Ι. 1090. ἀλλ' ἐγὰ ε. ὁναρ, καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
Ν. 355. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη ε., ὁρᾶς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο
γυναίκες.
628. οὐκ ε. οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
Σ. 13. καὶ δῆτ' ὅναρ θαυμαστὰν ε. ἀρτίως.
1268. οὐτος ὅν γ' ἔγώ ποτ' ε. ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς
Ο. 802. γελοιότερον οὐκ ε. οὐδεπώποτε.
861. οῦπω κόρακ' ε. ἐμπεφορβίωμένον.
Λ. 109. οὐκ ε. οὐδ' δλισβον ὁκτωδάκτυλον,
561. νὴ Δι' ἐγὰ γοῦν ἀνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' ἐ. ἐφ'
ἱππου
759. ἐε οὐ τὸν δόμν ε. τὸν οἰκονούν ποτε. είδες. ΕΙ. 827. άλλον τιν' ε. άνδρα κατά τὸν ἀέρα ίππου 759. ἐξ οὖ τὸν ὅφιν ε. τὸν οἰκουρόν ποτε. 1099. αἴ κ' ε. ἀμὲ τῶνδρες ἀναπεφλασμένως. 1099. αι κ ε. αμε τωνδρες άναπεφλασμένως.
Θ. 909. 'Ελένη σ' δμοίαν δή μάλιστ' ε., γύναι.
εἴδόν. Π. 882. ἐχθὲς δ' ἔχοντ' ε. σ' ἐγὰ τριβώνιον.
εἴδος. Θ. 267. τό γ' ε. ήν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
Π. 317. ὑμεῖς ἐπ' ἀλλ' ε. τρέπεσθ',
εἴδόσιν. Ν. 1241. καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς ε.
εἴδότα. Λ. 993. ἀλλ' ὡς πρὸς ε. με σὰ τάληθῆ λέγε.
εἴδότες. Ο. 692. ε. ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκω κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν. είδότων. Θ. 596. εί μη 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' ε. είδωλα. Ο. 1393. ε. πετεινών είδωλον. Ν. 976. ε. τοίσιν έρασταΐουν τῆς ήβης μὴ καταλείπευν, είδωμεν. Β. 322. βέλτιστόν έστιν, ὡς ἀν ε. σαφῶς. είδως. Ι. 520. τοῦτο μὲν ε. ἄπαθε Μάγνης ἄμα ταῖς πολιαῖς 1. 520. τουτο μεν ε. απασε Μαγνης α, κατιούσαις,
 1. 652. δ δ' ὑπονοήσας, δ Παρλαγὰν, ε. θ' ἄμα
 N. 479. Γν' αὐτὸν ε. ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
 1509. μάλιστα δ' ε. τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν. Β. 281. ε. με μάχιμον δντα, φιλοτιμούμενος. Επ. 683. ε. δ λαχών ἀπὶη χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεί· Π. 777. ἔφευγον, ε. οὐδέν· ὧ τλήμων ἐγώ. εἰειειειειλίσσετε. Β. 1314. ε. δακτύλοις φάλαγγες είειειειειλίσσουσα. Β. 1348. ε. χεροίν. είεν. Ι. 1078. ε. κ.τ.λ. είη. Σ. 348. τίς ἄν οὖν ε.; ζητείθ' ὑμεῖς, ὡς πῶν ἄν ἔγωγε ποιοίην (17. 2. 540. τις αν ουν ε.; ζητειο υμεις, ωε παν αν εγωγε
 (128. ὅπου τὰ μέγμστα πράγματ ε. τοιαδί
 (128. ὅπου τὰ μέγμστα πράγματ ε. τοιμὸν τροπαίον ε.
 (129. σὸν ἔργον ε. τοῦτον ὁπτῶν καὶ στρέφειν,
 (1267. φιλία τ' αἰὲς εὕπορος ε. 1267. φιλια τ αιξε ευπορος ε.

Φ. 588. ἐκεῖνος ε. τῶν λόγων κατάσκοπος.
847. τί δητ' ἀν ε. τοὺμποδάν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Β. 780. ὁπότερος ε. τὴν τέχνην σοφώτερος.
1149. οὕτω γ' ἀν ε. πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Εκ. 24. τί δητ' ἀν ε.; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
348. τί δητ' ἀν ε.; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνη
Π. 335. τί ἄν οῦν τὸ πρᾶγμ' ε.; πόθεν καὶ τίνι τρόπω 680. εἰ που πόπανου ε. τι καταλελειμμένου Fr. 529, ούτω παρ' ἡμιν ἡ πόλιε μάλιστα σῶε ἀν ε. εἴην. Α. 894, σοῦ χωρὶε ε. ἐντετλευτλανωμένης. Εκ. 67. καὶ μηδὲν ε. ἔτι γυναικὶ προσφερής. εἴης. Ν. 870. αὐτὸς τρίβων ε. ἄν, εἰ κρεμαιό γε. Σ. 350. ἔστιν ὑπὴ δῆθ' ἡντιν' ἀν ἔνδοθεν οἰὸς τ' ε. διορύξαι. ΕΙ. 1292. ἡ γὰρ ἐγὰ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὰ μὴ ε. Εκ. 1040, μήτηρ ἀν αὐτῷ μᾶλλον ε. ἡ γυνή. Π. 909, πῶς οὖν ἀν ε. χρηστὸς, ὧ τοιχωρύχε, 1152. τὶ δῆτ' ἀν ε. ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὧν; εἴθ'. Ν. 24. ε. ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθω. κ.τ.λ. εἴθ. Ι. 208. ε. αἰματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν. κ.τ.λ. εἴθε. Ι. 404. ε. φαύλως, ὥσπερ εὐρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν 680. εί που πόπανου ε. τι καταλελειμμένον είθε. Ι. 404. ε. φαύλως, ώσπερ εύρες, εκβάλοις την ενθεσιν. к.т.λ. κ.τ.λ.
είθισθης. Ι. 512. νη Δί' ε. γὰρ ήδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν*
είθισμέναι. Εκ. 238. αὐταὶ γάρ είσιν ἐξαπατῶν ε.
Εκ. 265. ε. γάρ ἐσμεν αἴρειν τὰν σκέλη.
εἰκάδας. Ν. 17. δρῶν άγουσαν τὴν σελήνην ε.'
εἰκάζεις. Β. 594. ῷπερ ε. σεαυτόν.
εἰκάσαι, Ι. 232. τῶν σκευοποιῶν ε. πάντως γε μὴν

είκασθήσεται. Α. 783, σάφ' ἴσθι ποττὰν ματέρ' ε. είκελόνειροι, Ο. 687. ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαιοὶ Βροτοῖ, ἀνέρες ε., εἰκέναι. Ν. 185. τἱ ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν ε.; είκη. Ι. 431. όμοῦ ταράττων τήν τε γήν καὶ τὴν θάλατταν ε. Ν. 44. εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, ε. κείμενος, Λ. 471. ἀλλ', ὧ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖε πλησῖοισιν ε. Β. 733. οὐδὲ φαρμακοῖσιν ε. βαδίωε ἐχρήσατ' ἄν. Π. 300. ε. δὲ καταδαρθύντα που, εἰκοβολοῦντες. Γτ. 549. ε. καὶ πλάττοντες. εἰκόν'. Β. 538. ε. ἐστάναι, λαβύνθ' ἐν είκόνας. Β. 906. ἀστεῖα καὶ μήτ΄ ε. μήθ΄ οἶ ἀν άλλος εἶποι. είκός. Α. 702. τῷ γὰρ ε. ἀνδρα κυφὸν, ήλίκον Θουκυδίδην, Ν. 393. τὸν δ΄ ἀέρα τόνδ΄ ὄντ΄ ἀπέραντον; πῶς οὐκ ε. μέγα βρονταν; 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ ε, δεξιὰν ἄνδρα,
1374. πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι΄ κἄτ ἐντεῦθεν, οἴον ε.,
1418. ε, δὲ μαλλον τοὺς γέροντας ἡ νέους τι κλάειν,
1439. κλάειν γὰρ ἡμᾶς ε. ἐστ', ἡν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΕΙ. 736. εἰ δ' οὖν ε. τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
761. ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς ε. καὶ μνήμονας εἴναι.
Λ. 1118. ἀλλ' ὡς γυναῖκας ε., οἰκείως πάνν. Θ. 582. τί δ' έστιν, ὧ παῖ ; παῖδα γάρ σ' ε. καλεῖν, 722. μειψόμεσθά σ', ὥσπερ ε., ἀντὶ τῶνδε. 839. τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ ε., ὧ πόλες, 974. μέλψωμεν ώσπερ ε.,
1144. φάνηθ', ὧ τυράννους στυγοῦσ', ὥσπερ ε.
Β. 697. πρός δὲ τούτοις ε. ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ 900. προσδοκάν οὖν ε. ἐστι 1060. κάλλως ε. τους ήμιθέους τοις βήμασι μείζοσι χρησθαι 1060. κάλλως ε. τους ημιθεους τοις ρημασι μειςοσι χρησισα: Εκ. 493. ώστ' ε. ήμας μή βραδύνειν έστ' ἐπαναμενούσας. Π. 258. ώσι ε. ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἀνδρας ήδη; 662. κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ ε. ήν· 1122. ἰσχάδας, ὅσ' ε. ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν· 1208. οὐκ ἔτι τοίνυν ε. μέλλειν οὐδ' ήμας, ἀλλ' ἀναχωρεῖν Fr. 473. ε. δήπου πρώτον ἀπάντων 519. σὰ δ΄ οὐκ ἀνείχει αὐτὸν ὥσπερ ε. ἦν. εἴκοσ΄. Fr. 79. ε. εἴκοσυν. I. 443. σὰ δ΄ ἀστρατείας γ΄ ε., Σ. 708. τούτων ε. ἄνδρας βόσκειν εί τις προσέταξεν ἐκάστη. Σ. 708. τούτων ε. ἀνδρας βόσκειν εί τις προσέταξεν ἐκάστη.
Θ. 458. πλέξαι στεφάνους συνθημαιαίους ε.
Β. 553. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοιστι ἀνάβραστ' ε.
Εκ. 984. τὰς ἐντὸς ε. γὰρ ἐκδικάζομεν.
Π. 483. Ικανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους ε.;
982. ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἀν ἤτησ' ε.
1019. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς ε.
ἔκοσίν. Β. 1131. ἔχει δ' ἔκαστον ε. γ' ἀμαρτίας.
εἰκοστολόγος. Β. 363. ἐξ Αἰγιης Θωρυκίων ὡν, ε. κακοδαίμων.
εἰκότα. Α. 692. ταὐτα πῶς ε. γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὰν ἀνδρα,
περὶ κλεψύδραν, περί κλεψύδραν, είκότας. Σ. 1321. ἀμαθέστατ', οὐδὲν ε. τῷ πράγματι εικότας. Σ. 1321. αμαθεστατ, ουοέν ε. τφ πραγματι'
εἰκότας. Ι. 34. ότιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ ε.;
ΕΙ. 411. οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' ε.
Ο. 273. ε. καὶ γὰρ ὅνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
Λ. 640. ε., ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
Θ. 207. ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' ε. ἔχει.
Β. 228. ε. γ', ῷ πολλὰ πράτΕκ. 7. σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, ε., ἐπεὶ
Π. 1021. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, ε. γε νὴ Δία.
εἰκούς. Ν. 559. τὰς ε. τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
εἰκώς. Ο. 697. στὶλβων νῶτον πτερύγοιν χουσαῦν, ε. ἀνεικέ είκως. Ο. 697. στίλβων νώτον πτερύγοιν χρυσαίν, ε. άνεμώκεσι δίναις. είλε. Ο. 781. ε. δὲ θάμβος ἄνακτας 'Ολυμπιάδες δὲ μέλος Χάείλε. Ο. 781. ε. σε ναμμοτικά. Ε. επίσχες τοῦ τόκου. Είλείθυι. Α. 742. ὧ πότνι. Ε., ἐπίσχες τοῦ τόκου. Είλείθυια. Εκ. 369. ὧ πότνι. Ε., μή με περιδης είλες. Ι. 789. καὶ σὰ γὰρ αὐτὸν πολὰ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν ε. είλεσθε. Ν. 587. άλλ' δμως ε. τοῦτον, φασὶ γὰρ δυσβουλίαν είλεσθε. Ν. 587. ἀλλ' όμως ε. τοῦτον. φασὶ γαρ δυ είλετ', Ει. 360. ε. ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη, είλη. Σ. 772. ε. κατ' ὅρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον' είλημμένον. Λ. 832. τοῖς τῆς Αφροδίτης ὀργίοις ε. είλημμένω. Π. 455. ἐπ' αὐτοφώρω δεινὰ δρῶντ' ε. είλην. Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς ε. ἰχθύων ἀπτημένων. είληφας. Β. 591. τὴν στολὴν ε., ἡνπερ είληφας. Β. 591. την στολήν ε., ήνπερ
Π. 881. ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον ε. τοδί;
εἰλήφατε. Ν. 1498. ἐκεῖνος οὖπερ θοιμάτιον ε.
είληφε. Ν. 1066. ε. διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
είληφεν. Θ. 1118. ταύτης ἔρως ε. ΤΟ. οὐ ζηλῶ σι σἔείληφέναι. Εκ. 548. δν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας ε.;
είλκον. Ι. 665. κάθ' ε. αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἱ τοξόται.

```
είλκον. Σ. 793. κἆθ' ε. αὐτόν. ΒΔ, δ δὲ τί πρός ταῦτ' εἶφ'; ΦΙ.
ὅτι; ΕΙ. 475. οὐδ' οἴδε γ' ε. οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι εἴλκυσεν. Ν. 540. οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλαιροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' ε., εἴλλε. Ν. 762. μή νυν περὶ σαυτὸν ε. τὴν γνώμην ἀεὶ, εἰλόμεθα. Ετ. 198, 3. ε. κοινῆ, γενομένης ἐκκλησίας, εἴλον. Σ. 1207. ε. διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῦν. εἴλοντο. ΕΙ. 1091. Εἰρήνην ε. καὶ ἰδρύσανθ' ἰερείφ. εἰμ'. Α. 51. ἀθάνατός ε.' ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ κ.τ.λ. εἰμ'. Α. 442. τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' δς ε. ἐγώ, κ.τ.λ εἰμ'. Β. 577. ἀλλ' ε. ἐπὶ τὸν Κλέων', δς αὐτοῦ τήμερον Β. 646. ἀλλ' ε. ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάςω. ΔΙ. πηνίκα; Εκ. 460. οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' ε., ἀλλ' ἡ γυνή; εἰμεναι. Α. 775. ἐμά γα. σὺ δέ νιν ε. τίνος δοκεῖς; εἰμι. Α. 594. ἐγὼ γάρ ε. πτωχός; ΛΑ. ἀλλὰ τ΄ς γὰρ εἶ; κ.τ.λ.
εἴμεναι. Α. 775. ἐμά γα. σὐ δέ νιν ε. τίνος δοκεῖς; εἰμι. Α. 594. ἐγὰν γάρ ε. πτωχός; Αλ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ; κ.τ.λ. εἰμί. Α. 41. εἶναι μὲν ὅσπερ ε., φαίνεσθαι δὲ μή κ.τ.λ.
Ι. 1043. ἐγὰν γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός ε. σοι. κ.τ.λ. εἰμι. Ι. 488. ἀλλὶ ε. πρῶτον δ΄, ὧς ἔχω, τὰς κοιλίας
ΕΙ. 231. ἀλλὶ ε. καὶ γὰρ ἔξιέναι, γνώμην ἐμὴν,
1040. ἐγὰ δ' ἐπὶ σπλάγχν' ε. καὶ θυλήματα.
Β. 444. ἐγὰ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις ε. καὶ γυναιξίν,
Εκ. 477. ἀλλὶ ε. σὐ δὶ ὑγίαινε. ΒΛ. καὶ σύ γὶ, ὧ Χρέμης.
863. ὁμόσ ε. κύψας. ΑΝ. Α. ἡν δὲ μαστιγῶσι, τί;
946. ἀλλὶ ε. τηρήσουσὶ διτι καὶ δράσει ποτέ.
Π. 605. ε. δὲ ποῖ γῆς:
940, ακλ ε. τηρησούο ο τι και ορασεί ποτε.
Π. 605. ε. δὲ ποῖ γῆς;
εἶν'. Ν. 1357. δ δ' εὐθέως ἀρχαῖον ε. ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν κ.τ.λ.
εἶναι. Α. 440. δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν ε. τήμερον, κ.τ.λ.
εἶναι. Ι. 447. τὸν πάππον ε. φημί σου κ.τ.λ.
εἶναι. Β. 133. ε., τόθ' ε. καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙ. ποῖ; ΗΡ. κάτω.
εἶναλίου. Θ. 325. Νηρέος ε. τε κόραι,
  είξασι. Ν. 341. είπερ Νεφέλαι γ' είσιν άληθως, θνηταίς ε. γυναι-
  είξασιν, Ν. 343. οὐκ οίδα σαφῶς ε. δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμέ-
                                         POLOL.
       Ο. 96. ε. ἐπιτρίψαί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον
 383. οίδε τῆς ὀργῆς χαλῶν ε. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
εἴξεις. Ν. 1001. τοῖς Ἱπποκράτους υἰέσιν ε., καί σε καλοῦσι βλι-
                                         τομάμμαν.
 εἶπ'. Ι. 425. ὥστ' ε, ἀνὴρ τῶν βητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα·

Ι. 899. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' ε, ἀνὴρ κόπρειος.

Σ. 1430. κἄπειτ' ἐπιστὰς ε, ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
       Β. 946. ἀλλ' οὐξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος ε. ἄν εὐθὸς

    εἴπ'. Ι. 109. ε., ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
    1. 142. ε., ἀντιβολῶ, τἰς ἔστιν; ΔΗ. εἴπω; ΝΙ. νὴ Δία.
    1202. ε., ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

 1257. εμοί δε γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' ε. ΑΛ. 'Αγοράκριτος' ΕΙ. 118. ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; ε. ὡ πάτερ, εῖ τι φιλεῖς με. εἴπαθ'. Λ. 1075. εἶτ' ε. ἡμῦν πῶς ἔχοντες ἥκετε. εἴπαμεν. Εκ. 75. καὶ θαὶμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ ε.
  είπας. Α. 152. ὧν ε. ἐνταυθὶ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.
Α. 580. τί δ' ε. ἡμᾶς ; οὐκ ἐρεῖς ; ΔΙ. οὐκ οἶδά πω·
Ι. 347. εἶ που δικίδιον ε. εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
      1237. πῶς ε.; ὡς μοῦ χρησμὸς ἄπτεται φρενῶν.

ΕΙ. 131. ἄπιστον ε. μῦθον, ὧ πάτερ πάτερ,

Λ. 594. οὕκουν κάνδρες γηράσκουσιν; ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ
                                         €. δμοιον.

ε. ομοίου.
Θ. 902. γύναι, τί ε.; στρέψον ἀνταυγεῖε κόρας.
Εκ. 191. ἔδρασας, εἰ τοῦτ' ε. ἐν τἡκκλησία.
Π. 220. παπαῖ, πονηρούς γ' ε. ἡμῦν συμμάχους.
εἴπατε. Α. 540. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν' ἀλλὰ τί ἐχρῆν ε.
εἴπατον. Β. 1379. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἐκάτερος ε.,
Β. 1426. ἀλλ' ὅ τι νοείτον, ε. τούτου πέρι.

   1435. άλλ' έτι μίαν γνώμην έκάτερος ε. είπατόν. Ο. 107. άλλ' ε. μοι, σφω τίν' έστόν; ΕΥ, νώ; βροτώ. είπάτω. ΕΙ. 660. ή δ' άλλα πρός σε μικρόν ε. μόνον. Β. 1243. έασον, ω ταν πρός τοδί γάρ ε.
                  1389. ἀλλ' ἔτερον ε. τι κάντιστησάτω
   εἶπε. Α. 45. ήδη τις ε.; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
Ι. 1024. σοὶ δ' ε. σωζεσθαί μ' δ Φοῖβος τὸν κύνα.
                1080. άλλ' έτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν ε. σοι ἐξαλέασθαι.
       1050. αλλ ετί τονο επακουσον, ον ε. σοι εξαλεασύαι.
Ν. 159. τί δῆτ' ἐκεῖνος ε. περὶ τῆς ἐμπίδος;
Σ. 44. εἶτ' 'Αλκιβιάδης ε. πρός με τραυλίσας'
ΕΙ. 66. ἃ δ' ε. πρώτον ἡνικ' ἡρχεθ' ἡ χολή,
1095. οὐ μετέχω τούτων' οὐ γὰρ ταῦτ' ε. Σίβυλλα.
Θ. 373. Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, ε. Σωστράτη'
475. κακὰ ξυνειδὼς ε. δρώσας μυρία;
Εκ. 356. μῶν ἡν Θρασύβουλος ε. τοις Λακωνικοῖς;
```

Π. 40. πεύσει. σαφώς γάρ δ θεός ε. μοι τοδί΄
212. έχω τιν' άγαθην ελπίδ' εξ ῶν ε. μοι εἰπέ. Α. 157. ποίων 'Οδομάντων; ε. μοι, τουτὶ τί ῆν;
Α. 319. ε. μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὧ δημόται,

```
είπε. Α. 328. ε. μοι, τί τοῦτ' ἀπελεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,

(ἐπέ. Α. 328. ε. μοι, τί τουτ απελει τουποις, ανορει σηροίτας,
Α. 588. πτίλον γάρ ἐστιν; ε. μοι, τίνος ποτὲ
1. 15. ἀλλ' ε. θαρρῶν, εἶτα κάγώ σοι φράσω.
102. κλέπταν τὸν οἶνον. ΔΗ. ε. μοι, Παφλαγῶν τί δρᾶ;
178. ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. ε. μοι, καὶ πῶς ἐγῶ
741. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. ε. νυν, τί δρῶν;
868. ἔν δ' ε. μοι τοσουτονί: σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,

             868. ἔν δ' ε. μοι τοσουτονί: σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
1245. καί μοι τοσοῦτον ε. πότερον ἐν ἀγορᾳ
1361. τοῦτον τί δράσεις, ε., τόν ξυνήγορον;
182. ἰδού. τί ἔστιν; ΣΤ. ε. μοι, φιλεῖς ἐμέ;
139. ἀλλ' ε. μοι τὸ πρῶγμα τοὐξημβλωμένον.
200. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν; ε. μοι.
500. κατάθου, τί ληρεῖς; ΣΤ. ε. δή νύν μοι τοδί.
637. ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; ε. μοι.
652. κατά δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. ε. δή.
683. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. ε. δή.
748. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤ. ε. δή νύν μοι τοδί'
760. ὅπως ἀν αὐτήν ἀφανίσειας ε. μοι.
778. φανλότατα καὶ ρῷστ'. ΣΩ. ε. δή. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
847. φέρ' ἴδω, σὐ τοῦτον τίνα νομίζεις; ε. μοι.
900. ε., τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων.
                                            ε., τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων.
βῆξον φωνὴν ἢτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν ε.
                   960.
     960. ρήξον φωνήν ήτινι χαιρεις, και την σαυτου φυσιν ε. 1049, ψιχήν νομίζεις, ε., και πλείστους πόνους πονήσαι; 1410. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε και κηδόμενος. ΦΕ. ε. δή μοι, Σ. 292. πάνυ γ', ῷ παιδίον. ἀλλ' ε. τί βούλει με πρίασθαι 403. ε. μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν, 498. ε. μοι, τί δ' ἡν, τὸ δεῖνα, τῆ διαίτη μ' μμένης; 996. ἔπαιρε σαυτόν. ΦΙ. ε. νυν ἐκεῖνό μοι, 1107. ἀλλ' ἔτερον ε. μοι, παι ἀλδάσα ξέγοις
       1197. ἀλλ΄ ἔτερον ε. μοι · πορ ἀνδράσι ξένοις
1316. δ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἡρετ', ε. μοι,
ΕΙ. 210. τοῦ δ' οῦνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; ε. μοι.

    Σ΄ το μη λάβητε μηδέποτ' αὐτήν. ΤΡ. ε. μοι,
    ε. μοι, τί πάσχετ', ἄνδρες: "ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.

    383. ε. μοι, τι πάσχετ', ώνδρες: εστατ' εκπεπληγμένοι
851. άγε νυν Ιωμεν. ε. μοι, δῶ καταφαγεῖν
1142. ε. μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὧ Κωμαρχίδη;
1279. ἀλλὰ τί δῆτ' ἤδω; σὰ γὰρ ε. μοι οἴστισι χαίρεις.
1300. ε. μοι, ὧ πόσθων, ἐς τὰν σαυτοῦ πατέρ' ἄδεις;
0, 88. δείσας ἀφῆκας τὰν κολοιόν; ΕΥ. ε. μοι,
366. ε. μοι τί μέλλετ', ὧ πάντων κάκιστα θηρίων,
907. τουτὶ τὰ ποᾶχια ποδαπόν: ε. μοι, τίς εἶ:
                   907. τουτί το πράγμα ποδαπόν; ε. μοι, τίς εί;
                                            ον οίδεν Έλλας χω Κολωνός. ΠΕ. ε. μοι,
     998. Ον οίδεν Ελλάς χω Κολωνός. ΠΕ, ε. μοι, 1382. παῦσαι μελφιδῶν, ἄλλ' ὅ τι λέγεις ε. μοι, 1430. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὰ τούργον; ε. μοι, Λ. 830. ταχέως. ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; ε. μοι, τίς ἡ βοή; Θ. 89. ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. ΜΝ, τί δράσοντ; ε. μοι, 618. τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν; ΚΛ. ε. μοι, 628. ἴνα μὴ πακούσης ὧν ἀνήρ. σὰ δ' ε. μοι 743. τρικότυλον, ἡ πῶς; ε. μοι. ΓΥ. Ζ. τί μ' εἰργάσω;
     743. τρικότυλον, ή πως; ε. μοι. Γ΄Τ. Ζ. τι μ΄ ειργασω; 

Β. 39. ἐνήλαθ΄ ὅστις' ε. μοι, τουτὶ τὶ ἦν; 

1445. ἀμαθέστερον πῶς ε. καὶ σαφέστερον. 

Εκ. 328. νὴ τὸν Δι΄ αὐτὸς δῆτ' ἐκείνος. ε. μοι, 

865. ἐπὶ ταῖς θύραις ἐστὰς ΑΝ. Α. τί δράσεις; ε. μοι. 

1172. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὰ πληροῖς; ε. μοι. 

941. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τὶ χρήσεταὶ τις; ε. μοι. 

998. εἰς ἐσπέραν ἦξοιμι, ΧΡ. τὶ σ' ἔδρασ'; ε. μοι. 

1100. Ενσίνη κάντικη ΚΑ. Εξερασίς ε. μοι.
                    1100. & Καρίων, ἀνάμεινον. ΚΑ. ούτος, ε. μοι,
 1106. έπειτα σαυτόν, είτα τὴν ὖν. ΚΑ. ε. μοι, εἰπεῖν. Α. 562. εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον ε. αὕτ' ἐχρῆν; Α. 645. ὅστις παρεκινδύνευσ' ε. ἐν 'Αθηναίοις τὰ δίκαια.
       Ι. 339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος ε. πρῶτα διαμαχοῦμαι.
608. ὥστ' ἔφη Θέωρος ε. καρκίνον Κορίνθιον
1306. καί τιν' ε., ἤτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει'
        Ν. 1402, οὐδ' ἀν τρί' ε, βήμαθ' οἴός τ' ἢ πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
Σ. 306. πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ πόρον Ἑλλὰς ἰρὸν ε.;
ΕΙ. 1141. τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' ε. γείτονα,

Ο. 1101. τοις κριταίς ε. τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
Λ. 713. ἀλλ' αἰσχρὸν ε. καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
1044. φλαῦρον ε. οὐδεέν
Θ. 176. ἀλλ' ἀνπερ οὕνεκ' ἦλθον ἔα μ' ε. ΑΓ. λέγε.

5.176. αλλ ωνπερ ουνεκ ηλούν εα μ ε. ΑΓ. λεγε.
524. τάδε γαρ ε. τὴν πανοῦργον
Β. 389. καὶ πολλά μὲν γέλοιά μ' ε.
1073. οὐκ ἡπίσταντ' ἀλλ' ἡ μᾶζαν καλέσαι καὶ ρυππαπαῖ ε.
1239. ἔασον ε. πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Π. 274. ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἄν νομίζεθ' ὑγιὲς ε.;
876. ε. ἃ πεπανούργηκας. ΚΑ. οἰμώξαρα σύ,
εἶπεν. Α. 34, δε οὐδεπώτοτ' ε., ἄνθρακας πρίω,

    N. 1923. ὅτι ἐs δύ΄ ε. ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
    1365. τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι κἄθ΄ οὖτος εὐθὺς ε.,
    Σ. 1403. κάπειτ' ἐκεῖνος ε., ὧ κύον κύον,

                  1411, έπειθ' δ Λάσος ε., δλίγον μοι μέλει.
```

```
είπεν. Σ. 1438. είθ ή Σοβαρίττα ε., εί ναὶ τὰν αίραν
ΕΙ. 1006. ἀλλ' ὁ σοφόι τοι νὴ Δὶ "Ομηροι δεξιὰν ε.:
Θ. 497. οὐνάνεντ' ε.: εί δὶ Φαίδραν λοιδορεῖ,

Θ. 407. εὐπίστοτ ε: εἰ δὰ Φαίδραν λοιδορίζ
Β. 924. ἡδη μεσοίη, βήματ ἀν βόεια δάδεε ε.,
927. σαφέι δ ἀν ε. οὐδεὰν ΔΙ. μὴ πρὶε τοὺι ἐδέντας.
1029. ὁ χορὸι δ' εἰθὸν τὰ χεῖρ' ἀδὶ συγκρούσας ε. ἰανοῖ.
1154. δει ταυτὸν ἡμῶν ε. ὁ σοφὸι Αἰσχύλος.
1484. ὁ μὰν σοφῶν γὰρ ε., ὁ δ ἔτεροι σαφῶς.
Εκ. 22. ὁ ἐνφίμαχός ποτ ε., εἰ μέμνησθ ἔτι.
Π. 1001. καὶ πρὸι ἐνὶ τούτοις ε. ἀποπέμπων δτι
Ψε. 308, 2. ε. μ' ὁ κῆροξ, οὐτοι Δλράνει.
εἶπερ. Α. 307. πῶν δ' ἐν' ἀν καλῶς λέγοις ἀν, ε. ἐσπείσω γ' ἀπαξ κ.τ.λ.

    είπερ. Α. 307. πως δ' έτ' ἀν καλώς λέγοις ἐν, ε. ἐσπείσω γ' άπαξ κ.τ.λ. είπες κτι δι' ἐνιαυτοῦ είπεν. Ετ. 476, 8. μέγιστον ἀγαθὸν ε., είπερ ἐστι δι' ἐνιαυτοῦ είπετο. Θ. 1219. αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γίρων τις ε. είπη. Ι. 1358. ἐίν τις ε. Βωμαλόχος ξινήγορος.

Ζ. 180. ἐκ τῆς Νιόβης ε. ρήσιν τῆν καλλύστην ἀπολίξας. 1956. ε. τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας. 689. ἤκειν ε. πρὴ κὰν ὡρη δικάσονθ', ὡν ὅστις ἀν ὑμῶν Ο. 759. προσδρομῶν ε. πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εί μάχει. Εκ. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχων ε., πρότερος παραχώρει, κῆτ' ἐπιτήρει.
    τήρει, είπης. Ν. 105. ή ή, σιώπα· μηδέν ε. νήπιον.
Ν. 834. καὶ μηδέν ε. φλαῦρον ἀνδρας δεξιοὺς
είπητε. Ο. 692. είδιτες δρθώς παρ' ἐμοῦ Προδίκο κλάειν ε. τὸ
                                                                                    λοιπόν.
       «ίποι. Α. 637, πρώτον μεν Ιοστεφάνουν εκάλουν κάπειδή τοῦτό
              Α. 649. εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους ε. κακὰ πολλά:

Ι. 1340. πρῶτον μὲν, ὁπότ' ε. τις ἐν τἡκκλησίς,

ΕΙ. 658. ἀλλ' οὐκ ὰν ε. πρός γε τοὺς θεωμένους:
 ΕΙ, 658. άλλ' οὐκ ἀν ε, πρός γε τοὺς θεωμένους Ο. 180. πόλος; τίνα τρέπον; ΠΕ, ὥσπερ ε. τις τόπος. 509. χῶπόθ' ὁ κόκκυξ ε. κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἄπαντες Θ. 707. τί ὰν οῦν ε. πρὸς ταῖτά τις, ὅτε Β. 906. ἀστεῖα καὶ μής εἰκόνας μήθ' οΓ ἀν άλλος ε. 1158. νὴ τὸν Δ΄, ὥσπερ γ' εῖ τις ε. γείτονι, εῖποιμ'. Ι. 18. ε. ἀν αὐτὸ δῆτα κομμένομπιῶς; Λ. 1132. ε. ἀν άλλους, εῖ με μηκύνειν δέοι; εῖποις. Ν. 1382. εὶ μέν γε βρύν ε., ἐγὼ γνοὺς ἀν πιεῖν ἐπέσχον· Θ. 549. ἐγὼ γὰρ οἰδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οἰδα ἀν ε. εἶποις. Λ. 251. ταίτας, ἐὰν μὴ 'ψ' οἰσιν ἡμεῖς. ε. ε. εἶπον. Α. 579. εἰ πτωχὰς ὢν ε. τι κάστουμυλάμην, ΕΙ. 1246. τὸν μὲν μόλυβὸον, ὥσπερ ε., ἔγγεον.
 είπον. Α. 579. εί πτοιχὸε ὢν ε. τι κάστομυλάμην,
ΕΙ. 1246, τὸν μὲν μόλυβδον, ὢσπερ ε., ἐγχεον.
Θ. 542. εἶτ' ε. ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
561. οὐκ ε. οὐδ' ὡν φαρμάκοις ἐτέρα τὸν ἀνδρ' ἔμηνεν,
Εκ. 192. ἀλλ' οὐκ ἄν ε. ΠΡ. μηδ' ἐθίζου νῶν λέγεω.
255. τούτφ μὲν ε. ἐε κυνὸς πυγὴν ὀρῶν.
407. ἔγωγ' ἀν ε., εὶ παρὼν ἐτύγχανον.
Γτ. 126, 2. οὐδ' ε. οὐδ'ω.
εἰπόντες. Ϫ. 584. κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν πεφαλὴν ε. τἢ διαθήκη
εἴποντε. Ϫ. 1289. σκωμμάτιον ε. τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
εἰποῦσ', Α. 487. παρώσχες, ε. ἄττ' ἀν αὐτῆ σοι δοιδι.
 είποτε. Σ. 1289. σκωμμάτιον ε. τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ. εἰποῦσ'. Α. 487. παράσχες, ε. ἄττ' ἄν αὐτῆ σοι δοκῆ. εἰποῦσ'. Εκ. 159. καίτοι τά γ' ἄλλ' ε. δεξιώτατα. εἰποῦσαν. Εκ. 531. οῦτως ἐχούσης, ἄνερ; ΒΛ. ε. γέ μοι. εἰπω. Ι. 142. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίε ἐστιν; ΔΗ. ε.; ΝΙ. νὴ Δία. Ν. 1878. σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ἃ τί σ' ε.; Θ. 553. εἶρηχ' ὅσα ξύνοιδ' ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' ε.; Β. 1. ε. τι τῶν εἰωθότων, ἃ δέσποτα, δ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον ε.; ΔΙ. νὴ Δία 1178. κᾶν που δὶς ε. ταντὸν, ἡ στοιβὴν ἔδης εἶπωμεν. ΕΙ. 733. ἡν ἔχομεν ὅδὸν λόγον ε., ὅσα τε νοῦς ἔχει. εἰπών. Ν. 1062. ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγθον ε.
λεγξον ε.
Π. 670, δ πρόπολος, ε., ήν τις αἴσθηται ψόφον, εἰράναν. Λ. 118. ἐλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' ε. ἰδεῖν.
Λ. 169. παντᾶ δικαίως ἄδολον ε. άγειν
1081. παντᾶ τις ἐλσὰν ἀμὶν ε. σέτω.
εἰράνας. Λ. 144. ὅμως γα μάν ὁ εῖ τᾶς γὰρ ε. μάλ' αὄ.
εἰργάζετο. Ι. 1221. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον ε.
Ν. 880. ἀμαξίδας τε σκυτίνας ε.,
εἰργάσατ. Β. 488. οῦκοιν ἔτερός γ' αὄτ' ε. ἀνήρ. ΕΛ. ἀλλὰ τί;
εἰργάσατο. Α. 983. ε. πάντα κακὰ κὰνέτρεπε κάξέχει,
Σ. 757. αἴσχιστα γάρ τοί μ' ε. Λυσίστρατος
εἰργασφένην. Β. 1282. ἐκ τῶν κιθαρριδικῶν νόμων ε.
εἰργασμένον. Ι. 844. ἔμοὶ γάρ ἔστ' ε. τοιοῦτον ἔργον ὥστε
εἰργασμένον. Ο. 1175. ὧ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον ε.
Β. 1474. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' ε.;
εἰργασμένου. Π. 355. πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' ε.
                                                                                 Leytor e.
```

```
είργασται. Ν. 1266. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' ε. κακών:
   Β. 1023. τουτί μέν σοι κακόν ε. Θηβούσει γέρ πεπούη κακ
εἰργάσω. Σ. 1350. πολλοϊε γέρ ήδη χάτέροιε αύτ έ.
Ο. 323. πῶτ λέγειε; ΕΠ. μήτω φοβηθήε τὸν λόγον. ΚΟ. τί
                                  µ €.;
   8, 743. τραθτάλον, ή τών; είπί μοι. ΓΥ. Ζ. τί μ' ε.;
Εκ. 134. άπθ' ἐκτοδάν' τοιαῦν' ἀν ήμῶι ε.
είργειν. Σ. 384. ἄστ' οὐ δενατίν σ' ε. ἔσται' τοιαῦνα ποιήσο-
 μεν ήμεια.

εξργμένους. Ο. 1085. ε. δρών ἐν αλλῆ, φράζομεν μεθιέναι.

εξργων. Σ. 334. τίε γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' ε.

εξρεσιώναις. Σ. 399, ήν πωι πρόμνην ἀνακρούσηται πληγεὶε
 ταϊς ε. εἰρεσιώνην. Ι. 729. τὴν ε. μου κατεσπαράξατε. Π. 1054. ὧσπερ παλαιάν ε. καύσεται. εἰρηκ'. Α. 859. λόγος τις, ε. εὐθίως ἡ σὴ γινὴ εἰρηκα. Ε. 309, 9. τὰ μέγιστα δ' οὐκ ε. τούτων. εἔτα τί ; εἰρηκα. Β. 558. τὶ δαί; τὸ πολύ τάρκχος ούκ ε. πω. εἰρηκας. Ν. 910. μόδα μ' ε. ΔΙ. καὶ βωμολόχος. Σ. 588. τουτὶ γάρ τοί σε μόνον τούτων ῶν ε. μικαρίζω. Εκ. 1134. εὐδαιμονικόν γ΄ ὧνθρωπον ε. σαφῶς. Π. 548. σὸ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον ε., τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκορόσο.
   988. ε. άλλα δήλον ὅτι σ' ήσχύνετο.
εἰρήκατον. Π. 887. ὅ τι δὲ ποιείτον ἐνθάδ' οὐκ ε.
   είρηκε. Θ. 498. ήμιν τί τοῦτ' ἐστ'; οὐδ' ἐκείν' ε. τω,
Θ. 501. τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ ε. τω,
είρηκεν. Θ. 551. ἀκούετ', ὧ γυναίκες, οί' ε. ἡ πανοῦργος
 Α. 1038. κάστ' ἐκεῖνο τοὕπος ὑρθῶς κοῦ κακῶς ε.,
Β. 1395. ἐγῶ δὲ πειθῶ τ', ἔπος άριστ' ε.
εἰρηναῖος. Ι. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὕτος ἀπελθῶν ε. διατρίψη
Εἰρήνη. Εἰ. 975. πότνι' Ε.,
Εἰ. 1019. οὕχ ήδεται δήπουθεν Ε. σφαγαῖς,
1055. καλῶς. Οἰ. καλῶς δῆτ', ῷ πότνι' Ε. φίλητ
1108. ῷ πότνι' Ε., παράμεινον τὸν βἰον ἡμῖν.
Fr. 163, Ι. Ε. βαθύπλουτε καὶ ζειγάριον βοεκιὸν, εἶ

Δ. 98. ἀθούνι καταραίουτες: ε. δ' ὅποις
Ετ. 163, 1. Ε. βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν, εἰρήνη. Α. 26, άθρόοι καταρρέοντες ε. δ΄ ὅπων 1. 579. ήν ποτ' ε. γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα, Α. 148. γένοιτ' ἀν ε.; ΑΤ. πολύ γε ντὶ τὰ θεώ. 1055. κὰν ποτ' ε. φανῆ, Εἰρήνη. ΕΙ. 1062. νῶν μηδέν' Ε. γὰρ ἰερὰ θύομεν. εἰρήνη. Α. 1029. ὑπάλειψον ε. με τὰφθαλμὰ ταχύ. ΕΙ. 439. μὰ Δ΄, ἀλλ' ἐν ε. διάξειν τὸν βίον, Εἰρήνην. ΕΙ. 221. ὧν οὕνεκ' οὐκ οἴδ' εί ποτ' Ε. ἔτι ΕΙ. 294. ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Ε. φίλην, 1091. Ε. εῖλοντο καὶ ἰδρύσανδ' ἰερείφ.
   εἰρήνην. Α. 652. διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν ε. προκα-
                                  λοῦνται,
      Ι. 795. την ε. εξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
      ΕΙ. 1079, τουτάκις ούπω χρήν τήν ε. πεποιήσθαι.
1199, δέδρακας, ε. ποιήσας: ως πρό τού

    Ο. 386. μάλλον ε. ἄγουσιν ἡμίν ὤστε τὴν χύτραν
    732. εὐδαιμονίαν, βίον, ε.,

      Λ. 121. ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας ε. ἄγειν
      Θ. 1147. ε. φιλέορτον.
 Εἰρήνης. ΕΙ, 1073. ούπω θέσφατον ήν Ε. δέσμ' ἀναλῦσαι,
Fr. M. ΕΙ. Δ. 2, 1. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Ε. φίλης
 εἰρήνης. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν, ε. ἐρῶν,
                                έάν τις άλλο πλήν περί ε. λέγη
              60. ἢν μὴ περὶ ε. γε πρυτανεύσητέ μοι 278. ἔωθεν ε, ῥοφήσει τρυβλίον 1021. μέτρησον ε. τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη. 1033. σὰ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν ε. ἕνα 1053. ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον ε. ἕνα.
      ΕΙ. 216. κάλθοιεν οἱ Λάκωνες ε, πέρι,
                498. της ε. σπατ' ἀνδρείως.
498. τής ε. σπατ΄ άνδρείως.

554. ὡς ἄπαντ΄ ήδη στι μεστὰ τάνθάδ' ε, σαπρᾶς.

1272. ε. γ' οὕσης: ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.

Λ. 192. εἰς ἀσπίδ' ὀμόσης μηδέν ε. πέρι.

502. ὑμῶν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' ε. ἐμέλησεν; εἰρηνικός. Β. 715. ε. ἔσθ', ἵνα μή ποτε κάποδυθῆ μεθύων ἄ-εἰρήσεται. Π. 114. οἶμαι γάρ, οἶμαι, σὰν θεῷ δ' ε., εἴρητ'. Εκ. 25. ἔχουσι τοὺς πάγωνας, οῦς ε. ἔχειν; Εκ. 68. ἔνετε δὲ τοὺς πάγωνας, οῦς ε. ἔχειν;
 Εκ. 68. έχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὐς ε. έχειν είρηχ'. Σ. 494. εὐθέως ε. ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας. Θ. 553. ε. ὅσα ξύνοιδ' ἐπεὶ βούλεσθε πλείου' εἶπω;
```

```
εΐρηχ'. Θ. 556. ἔπειτά γ' οὐκ ε., ὑρᾶς, ὧς στλεγγίδας λαβοῦσαι
εἴρξας. Α. 330. τῶν παρύντων ἔνδον ε.; ἡ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
Ο. 1082. τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβών ε. ἔχει,
 είρπε. Fr. 18. δ δ' ήλιαστής ε. πρώς την κιγκλίδα, είρων. Ν. 449. μάσθλης, ε., γλοιός, άλαζών,
 είρων. Ν. 143. μασυλής, ε., γκοιος, αλαζων,
είρωνεύεται. Ο. 1211. ήκουσας αὐτῆς οἶον ε.;
είρωνικῶς. Σ. 174. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς ε.,
  eis. A. 28. έγω δ' άεὶ πρώτιστος ε. ἐκκλησίαν κ.τ.λ.

    εἶs. Α. 493. ἄπασι μέλλεις ε. λέγειν τὰναντία.
    I. 131. ε. οὐτοσὶ πώλης. τί τοὖντεῦθεν; λέγε.
    140. πόθεν οὖν ἄν ἔτι γένοιτο πώλης ε. μόνος;

140. πόθεν ουν αν ετι γενοιτο πωλης ε. μονος;
141. ἔτ' ἐστὶν ε., ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
573. ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. και στρατηγὸς οὐδ' ἄν ε.
861. ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον' ὅστις ε. ἀν
Σ. 72. ἡν οὐδ' ἀν ε. γνοίη ποτ' οὐδ' ἀν ξυμβάλοι,
1165. πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν ε. τῶν δακτύλων.
1500. φησίν τις, ἡ οὐδείς; ΒΔ. ε. γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
Ο. 462. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος
ε. μοι.

             ε. μοι,
892. Ικτίνος ε. αν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;
    892. Ικτινος ε. αν τουτο γ οιχοιο αρπασας, 1252. ε. Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα, 1292. πέρδις μὲν ε. κάπηλος ώνομάζετο Λ. 1135. ε. μὲν λόγος μοι δεθρ' ἀεὶ περαίνεται. Π. 137. ὅτι οὐδ' ἀν ε. θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
              186. έγὰ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' ε. ἀν ποιείν;
              665. ε. μέν γε Νεοκλείδης, δε έστι μὲν τυφλός,
948. ὅτιὴ καταλύει περιφανῶς ε. ὧν μόνος
1053. ἐὰν γὰρ αὐτὴν ε. μόνος σπινθὴρ λάβη,
             948.
    Fr. 49, 1. ἀνέχασκον ε. ἔκαστος ἐμφερέστατα
113. κοιτών ἀπάσαις ε., πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.
418, 2. ή Πρόδικος ή τῶν ἀδολεσχῶν ε, γε τις.
εἰσ'. ΕΙ. 838. τίνες γάρ ε, οὶ διατρέχοντες ἀστέρες,
εἴσ'. Ι. 596. ἄξιοι δ' ε, εὐλογεῖσθαι πολλὰ γὰρ δή πράγματα
                                K.T.A.
κ.τ.λ.
εἴσαγ'. Α. 11. ὁ δ' ἀνεῖπεν ε., ὧ Θέογνι, τὸν χορόν.
Σ. 847. ἀλλ' ε. ἀνύσας ὡς ἐγὰ τιμᾶν βλέπω.
ΕΙ. 842. ἀλλ' ε. ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὰν, εἰσαγαγεῖν. Π. 406. οὕκουν ἰατρὸν ε. ἐχρῆν τινά; εἰσαγάγω. Σ. 826. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον ε. δίκην εἰσαγαγών. Ν. 845. πότερα παρανοίας αὐτὸν ε. ἔλω, εἰσαγγέλλεται. Θ. 597. τὸ πρῶτρν ε. ἡμᾶς δοκεῖ.
εἰσάγειν. Εκ. 986. νυνὶ δὲ πρῶτον ε. ἡμᾶς δοκεῖ.
εἰσάγειν. Ελ. 986. νυνὶ δὲ πρῶτον ε. ἡμᾶς δοκεῖ.
 εἰσάγεις. Α. 916. ἐκ τῶν πολεμίων γ' ε. θρυαλλίδα.
είσάγη. Σ. 842. κατηγορήσειν, ήν τις ε. γραφήν. είσάγοιτο. Ο. 1524. Ιν' ε. σπλάγχνα κατατετρημένα. είσάγοιτο. Εκ. 983. ε., άλλ' είσαθις άναβεβλήμεθα. είσάγω. Εκ. 1037. ποῖ τοῦτον ἔλκεις σύ; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαυτῆς ε. είσάγων. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὕτ' ε., Ν. 1212. ἀλλ' ε. σε βούλομαι πρῶτον ἔστιᾶσαι.
     Θ. 930. ούτος, τί κύπτεις; δήσον αὐτὸν ε.
 Β. 959. οἰκεῖα πράγματ ε., οἶs χρώμεθ', οἶs ξύνεσμεν, εἰσακτέον. Σ. 840. ε. μοι σὰ δὲ κατηγόρει παρών. εἰσάξει. Ν. 782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος ε. δίκην.
 εἰσάττειν. Ν. 996. μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος ε., ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
κεχηνώς,
εἰσαῦθις. Εκ. 983. εἰσάγομεν, ἀλλ' ε. ἀναβεβλήμεθα.
είσαύριον. Ι. 661. εύχὴν ποιήσασθαι χιμάρων ε.,
εἰσβιάζεται. Ο. 32. ὁ μὲν γὰρ ῶν οὐκ ἀστὸς ε.,
εἰσέβαλεν. ΕΙ. 746. ὧ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν
                                ύστριχὶς €. σοι
 εἰσέθηκας. Β. 1388. σὰ δ' ε. τούπος ἐπτερωμένον.
εἰσέθηκε. Β. 1386. ὅτι ε. ποταμόν, ἐριοπωλικῶς
Β. 1394, θάνατον γὰρ ε. βαρύτατον κακῶν.
 είσει. Σ. 774. ὕοντος, ε. κᾶν έγρη μεσημβρινός,
Ο. 1390. καὶ πτεροδόνητα: σὰ δὲ κλύων ε. τάχα.
Π. 647. καὶ ποῦ 'στιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις ε. τάχα.
Π. 647. καὶ ποῦ 'στιν ; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις ε. τάχα, εἴσειμ'. Α. 970. ε. ὑπαὶ πτερύγων κιχλῶν καὶ κοψίχων. εἴσειμ. Ν. 125. ἄνιππον. ἀλλ' ε., σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. Π. 1091. ἐγὰ δέ γ' οὐκ ε. ΧΡ. θάρρει, μὴ φοβοῦ. εἴσεισ'. Εκ. 925. οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον ε. ἀντ' ἐμοῦ. εἰσεκέλσαμεν. Θ. 877. ποίαν δὲ χώραν ε. σκάφει ; εἰσεκύλισα. Θ. 651. εἰς οἶ ἐμαντὸν ε. πράγματα' εἰσελήλυθεν. Σ. 139. ὁ γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἰπνὸν ε. ΕΙ. 1050. οὖκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν ε. Π. 879. ὅκ σοβαρὸς δι Λόματες. ε.
Π. 872. ὡς σοβαρὸς, ὡ Δάματερ, ε. εἰσέλθετ'. Ο. 641. ε. ἐς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν εἰσέλθη. Σ. 579. κὰν Οἴαγρος ε. φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν
                                 αν ήμιν
 είσελθόν. Σ. 687. δταν ε. μειράκιόν σοι καταπύγον, Χαιρέου
 είσελθόντα. Σ. 500. κάμε γ' ή πόρνη χθες ε. της μεσημβρίας,
```

```
είσελθούσα. Β. 1363. ε. φωράσω.
είσελθών. Ν. 804. ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' δλίγον ε. χρόνον.
Σ. 560. εἶτ' ε. ἀντιβοληθείε καὶ τὴν ὑργὴν ἀπομορχθεὶε,
                  B. 550. δε έε τὸ πανδοκείον ε. ποτε
      Β. 550. δε εε το πανοσκείον ε. ποτε
Π. 237. ἡν μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν ε. τύχω,
242. ἡν δ΄ ὡς παραπλῆγ΄ ἄνθρωπον ε. τύχω,
εἰσελκύσας. Α. 379. ε. γάρ μ΄ ἐς τὸ βουλευτήριον
εἰσενεγκάτω. Π. 228. τῶν ἔνδοθέν τις ε. λαβών.
εἰσενέγκοι. Εκ. 807. αὕτ΄ ε. πολὸ γὰρ ἐμμελέστερον
εἰσενέγκω. Λ. 650. ἡν ἀμείνω γ΄ ε. τῶν παρόντων πραγμάτων.
εἰσεπήδων. Ι. 599. ὡς δτ΄ ἐς τὰς ἰππαγωγούς ε. ἀνδρικῶς,
       είσέπνευσε. Β. 314. αύρα τις ε. μυστικωτάτη.
είσέπτατ'. Ο. 1173. διά των πυλών ε. ες τον άερα,
είσέπτατο. Ο. 278. είτα πως άνευ καμήλου Μήδος ών ε.;
      εἰσέρχεται. Σ. 107. ὥσπερ μέλιττ' ή βομβυλιός ε.,
Π. 1183. θύει τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' ε.,
εἰσέρχομαι. Ν. 499. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' ε.
                  Β. 520. ταις ένδον ούσαις αὐτός ώς ε.
      Β. 1094. Βάδιζ΄ ' έγω δέ σου κατόπιν ε. εἴσεσθε. ΕΙ. 912. ὅταν τρυγατ', ε. πολλώ μάλλον οἴός εἰμι. εἴσεται. Ν. 625. τὸν στέφανον ἀφηρέθη ' μάλλον γὰρ οὕτως ε. εἰσέφερε. Θ. 505. τὸ δ' ε. γραθς ἐν χύτρα τὸ παιδίον, Fr. 208. ἄλλος δ' ε. πλεκτώ κανισκίω ἄρτων περίλοιπα
   θρύμματα. εἰσήγαγ'. ΕΙ. 73. ε. Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον, Ο. 1669. ήδη σ' δ πατήρ ε. ἐε τοὺε φράτορας; εἰσήγαγες. Ν. 1149. ἐκεῦνον, εἴφ', δν ἀρτίως ε.
      είσηγγελμέναις. Ι. 655, ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν ε.
      είσηγησάμην. Β. 972. τούτοιστιν ε.,
είσηγοῦ. Ο. 647. ἴωμεν· ε. σὰ λαβὰν ἡμᾶs. ΕΠ. ἴθι.
είσηκονθ'. Σ. 606. ὅταν οίκαδ' ἴω τὰν μισθὰν ἔχων, κἄτ' ε.
                                                                          άμα πάντεs
      είσηλθ'. Α. 14. Δεξίθεος ε. ασόμενος Βοιώτιον
   είσηλθ. Α. 14. Δεξινεος ε. ασομένος Βοιωτίον. 

είσηλθες. Ο. 1209. ε, ἐς τὸ τεῖχος, ῷ μιαρωτάτη; 

είσηψέγκατο. ΕΙ. 228. ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος ε. 

είσηξε. Ν. 543. οὐδ' ε. δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' loὰ loὰ βοᾶ, 

είσηρετο. Β. 518. ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χὴ τράπες ε. 

είσηρρηκας. Θ. 1075. νὴ Δι' δχληρά γ' ε. 

είσηρρησεν. Ι. 4. ἔξ οῦ γὰρ ε. ἐς τὴν οἰκίαν, 

είσηρησεν. Ι. 4. ἐξ τοῦ γὰρ ε. ἐς τὴν οἰκίαν, 

είσημε το τροσιμένες ποιωτέσεις γεῦσαι λαβάν, με 

128 σεσιμένες ποιωτέσεις γεῦσαι λαβάν, με 

είσημε το τροσιμένες ποιωτέσεις γεῦσαι λαβάν, με 

είσημε το τροσιμένες ποιωτέσεις το και αναθέτες το και το τροσικό το το τροσικό τροσικό τροσικό το τροσικό τροσικό τροσικό το τροσικό τρ
εἰσήρρησεν. Ι. 4. ἐξ οὖ γὰρ ε. ἐs τὴν οἰκίαν, εἰσι. Α. 188. αὖται μέν ε. πεντέτειε. γεῦσαι λαβάν. κ.τ.λ. εἰσί. Ι. 333. ἀλλ' ὧ τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν ἀνδρες οἴπερ ε., κ.τ.λ. Σ. 1284. ε. τινες οἴ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην, κ.τ.λ. εἰσιέναι. Ν. 498. οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς ε. νομίζεται. ΕΙ. 1296. ἄσον πρὶν ε. τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι εἰσίη. Α. 839. κᾶν ε. τις Κτησίας, εἴσιθ'. Ν. 195. ἀλλ' ε., ἴνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχη' Β. 512. ἀλλ' ε., ἀμ' ἐμοί. ΕΑ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. ληρεῖς ἔχων. 517. ἀλλ' ε., ώς ὁ μάγειρος ῆδη τὰ τεμάχη Π. 231. εἴσω μετ' ἐμού δεῦρ' ε. ἡ γὰρ οἰκία 1088. ἀλλ' ε. εἴσω τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι Γτ. 246, 1. ἀλλ' ε., ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι εἴσιθι. Β. 503. ὧ φίλταθ' ἡκεις 'Ηράκλεις; δεῦρ' ε. Β. 507. πλακοῦντας ώπτα, κολλάβους. ἀλλ' ε. εἰσν. Α. 719. ὅροι μὲν ἀγορᾶς ε. οἴδς τῆς ἐμῆς. κ.τ.λ.
     είσιν. Α. 719. δροι μέν άγορας ε. οίδε της έμης. κ.τ.λ.
είσίν. Α. 116. κούκ έσθ' όπως ούκ ε. ἐνθένδ' αὐτόθεν. κ.τ.λ.
            Σ. 707. ε. γε πόλεις χίλιαι, αι νύν τον φόρον ήμιν ἀπάγουσιν.
  κ.τ.λ. είσιν. Εκ. 933. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ ε. ὡς ἐμέ. εἰσιόνθ'. Σ. 1283. γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' ε. ἐκάστοτε. εἰσιόντας. Λ. 636. οὐ γὰρ ε. οἰκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται. εἰσιόντες. ΕΙ. 427. ε. ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε. Θ. 395. ὡστ' εὐθὺς ε. ἀπὸ τῶν ἰκρίων εἰσιόντος. Π. 791. ἐμοῦ γὰρ ε. ἐς τὴν οἰκίαν εἰσιοῦσαι. Λ. 246. ξυνεμβάλωμεν ε. τοὺς μοχλούς. εἰσιοῦσιν. Π. 762. οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν ε. ἀγγελεῖ εἴστε. ΕΙ. 1207. Ἱθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' ε. εἴσιτον. Ο. 646. ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν ε. Β. 669. ἀπότεος ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' ε.
     είστον. Ο. 646. άμφω. ΠΕ. δεχόμεσθα. 1
Β. 669. όπότερος ύμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' ε.
εἰσίτω. Α. 725. ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης ε.
Σ. 891. εἶ τις θύρασιν ἡλιαστὴς, ε.
 Σ. 891. εἶ τις θύρασιν ἡλιαστὴς, ε.:
1499. ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' ε.
εἰσίω. Π. 1168. οὕκουν ἐπὶ τούτοις ε.; ΚΑ. καὶ πλῦνέ γε
εἰσίω. Ψ. Σ. 1098. ἀλλ' ε. ΦΙ. ταῦτὰ νυν, εἶπερ δοκεῖ.
ΕΙ. 1302. ἀλλ' ε. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὰ σαφῶς
Ο. 656. αὕτα μὲν ε. ἀγε δὴ, Εαυθία
Δ. 779. ἀλλ' ε. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ,
Β. 812. ἀλλ' ε. ἀς δταν γ' οἱ δεσπόται
Π. 249. ἀλλ' ε., ἀς ἱδεῖν σε βούλομαι
958. νὰ δ' ε., ἵνα προσεύξη τὸν θεόν.
εἰσιών. Α. 202. ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς ε. Διονύσια,
Σ. 177. ἀλλ' ε μοι τὸν ὕνον ἐζάγειν δοκῶ.
            Σ. 177. άλλ' ε. μοι τον δνον εξάγειν δοκω,
```

```
288. ἐγὰ δὲ δοίδυκ ε. ποιήσομαι.
1219. ἐντηκε τοίνυν ε. τὰς Ισχάδας.
Δ. 867. ἀλλ' ἀχθομαι μὲν ε., ἔρημα δὲ
Θ. 495. ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους ε.
Β. 981. ναίων ἄπας τις ε.
    elouis. EL 49.
           Π. 234. άλλ' άχθομαι μέν ε. νη τούς θεούς
   είσοδον, Ν. 326. ώς οὐ καθορώ. ΣΩ, παρά τὴν ε. ΣΤ. ήδη νυνὶ μόλις οῦτως.
          Ο. 296. οὐδ' ίδειν ετ' έσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων την ε.
Ο. 296. οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν ε.

Fr. 343, 2. β. αἰδὶ κατ' αὐτῆν ἡν βλέπειε τὴν ε.
εἰσοῖσει. Εκ. 810. αὐτοῖσιν ε. τί; ΑΝ. Α. πλείω Καλλίου.
εἰσομαι. Α. 332, ε. δ' ὑμῶν τάχ' ὅστιε ἀνθράκων τι κήδεται.
Ν. 1144. τάχα δ' ε. κόψας τὸ φροντιστήριου.
Σ. 1224. ἐγὼ ε. καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
1420. ἡν ἀν σὰ τάξης, καὶ χάριν πρὸς ε.
Λ. 750. ἔχειν τι φαίνει κοῖλον' ε. δ' ἐγώ.
1114. τάχα δ' ε. 'γώ, ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
εἰσομαν. Θ. 53. ε. δ' αὐτίκ', ἡν ποιήσωμεν ψόφον,
εἰσορῶν. Θ. 905. ὧ θεοὶ, τίν' ὄψιν ε.; τίς εἶ, γύναι;
εἰστῆκει. Ο. 513. ὁ δ' ἀρ' ε. τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωρο-
δοκοίη'
                                                         δοκοίη
    είστιώμεθ'. Ν. 1354. έγὰ φράσω 'πειδή γὰρ ε., ὥσπερ ῖστε, εἴσω. Ι. 1110. τρέχοιμ' ἄν ε. πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ'
    έγώ. κ.τ.λ. εἰσφκίσμεθα. ΕΙ. 260. οὐκ έστιν ἡμῖν' ἐχθὲς ε.
     είτ'. Ν. 270. ε. ἐπ' 'Ολύμπου κορυφαίς Ιεραίς χιονοβλήτοισι
                                                          κάθησθε, κ.τ.λ.
  κάθησθε, κ.τ.λ.
εἶτ'. Α. 85. ε. ἐξένιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους κ.τ.λ.
εἶτα. Α. 24. ἥκοντες, ε. δ' ἀστιοῖνται πῶς δοκεῖς κ.τ.λ.
εἴτε. Α. 569. ε. τις ἔστι ταξίαρχός τις ἡ κ.τ.λ.
εἴφ'. Ι. 1396. δε ταῖν ἔδρασεν, ε. δ τι ποιήσεις κακόν.
Ν. 1149. ἐκεῖνον, ε., δν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ΕΙ. 661. ε. ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ἄ φιλτάτη.
εἶφ'. Σ. 793. κἆθ' εἶλκον αὐτόν ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' ε.;
ΦΙ. δ τι;
    είχ'. Α. 427. ἃ Βελλεροφόντης ε. δ χωλδε ούτοσί; είχε. ΕΙ. 795. ε. τδ δράμα γαλην της Ο. 1176. τις των θεων; ΑΓ. Β. ούκ ίσμεν ότι δ' ε. πτερά, Β. 769. ἐκείνος ε. τδν τραγωδικόν θρόνον.
    Β. 709. εκείνος ε. τον τραγφοικον υρόνου,
Fr. 124. φῷδας τοσαύτας ἐ. τὸν χειμῶν' ὅλον;
εἰχεν. Ι. 428. ὁτιὴ 'πιώρκεις θ' ἡρπακῶς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς ε.
Ι. 958. οὐ τὸν ἐμὸν ε., ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
Σ. 1034. ) περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' ε. χαράδρας ὅλεθρον
ΕΙ. 757. ) τετοκυίας,
Εκ. 219. εἰ τοῦτο χρηστῶς ε., οὐκ ἀν ἐσώζετο,
Π. 205. οὐκ ε. ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν,
   Π. 205. οὐκ ε. ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν,
365. ὡς πολὺ μεθέστηχ ὧν πρότερον ε. τρόπων.
715. ὁπὰς γὰρ ε. οὐκ ὁλίγας μὰ τὸν Δία.
εἰχες. 1. 1170. ὡς μέγαν ἄρ ε., ὡ πότνια, τὸν δάκτυλον.
1. 1241. τέχνην δὲ τίνα ποτ' ε. ἐξανδρούμενος;
Ν. 1271. κακῶς ἄρ ὅντως ε., ὡς γ' ἐμοὶ ὅοκεῖς.
Σ. 1440. ἔπίδεσμον ἔπρίω, νοῦν ἄν ε. πλείονα.
Λ. 753. τί δῆτα ταύτην ε.; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
Β. 557. ὁτιὴ κοθόρνους ε., ἀν γνῶναί σ' ἔτι;
591. ε. ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
είχετ'. Ο. 1593. ὅμβριον ὕδωρ ἀν ε. ἐν τοῖς τέλμασιν,
είνετο. Λ. 31. ἔν τοῖς γυναιείν: ἐπ' ὁλίγου γὰρ ε.
   είχετ. Ο. 1593. δμβριον ύδωρ ἄν ε, ἐν τοῖς τέλμασιν, είχετο. Α. 31. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὁλίγου γὰρ ε. είχομεν. Ν. 1425. ὅσας δὲ πληγάς ε, πρίν τὸν νόμον τεθῆναι, Α. 1184. ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις ε. εἰχόμην. Fr. 534. ἔφευγε, κάγω τῆς ὑπαντὰξ ε. εἰχόνην. Fr. 534. ἔφευγε, κάγω τῆς ὑπαντὰξ ε. εἴχον. Σ. 314. ἀνόνητον ἄρ ὧ θυλάκιόν σ' ε. ἄγαλμα. Σ. 855. ἐγώ γὰρ ε. τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
ΕΙ, 142. ἐπίτηδες ε. πηδάλλον, ῷ χρήσομαι: 522. ὅτω προσείπω σ'; οὺ γὰρ ε. οἶκοθεν. 808. τὸν χορὸν ε. ἀδελ. Λ. 361. ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν οὺκ ἀν ε. Εκ. 433. ἀνεβορβόριζων. Βλ. νοῦν γὰρ ε. τὴ Δία. 533. ἀλλ΄ ὥσπερ ε. ἀχόμην ἐδεῖτο δὲ Π. 754. ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' ε. συχνὴν 954. κάγὼ γὰρ ε. τὴν στάσιν ταύτην ποτέ. 1120. πρότερον γὰρ ε. μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν 1179. ὅτ' ε. οὐδὲν, ὁ μὲν ἀν ἡκων ἔμπορος εἶωθ'. Εκ. 282. γυναῖκας. ΠΡ. ἀλλά σπεύσαθ', ὡς ε. ἐκεῖ εἰώθασι. ΕΙ. 730. τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς ε. μάλιστα 14. ε. ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειψίας;
                                                 14. ε. ποιείν και Λύκις κάμειψίας;

194. ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν ε.

1. εἴπω τι τῶν ε., ὡ δέσποτα,

58. οῦτ' ἀρτον οὕτε μᾶζαν, ε. ἀεὶ

ἢς Λυκίνος ἐγένετ' ἐ. τούτου δ' ἐγὰ κ.τ.λ.
```

```
έκ. Ν. 455. νὴ τὴν Δήμητρ' έ. μου χορδήν κ.τ.λ.
έκ'. Θ. 1197. ἀλλ' οὐκ έ. ἀδέν' ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.
Έκάεργε. Θ. 972. χαῖρ', ὧ Έ.,
έκάη, ΕΙ, 1092, αυτάρ έπει κατά μηρ' έ, και σπλάγχν' έπάσαντο, 
έκαθήμην. Εκ. 152. λέγειν τὰ βέλτισθ', ϊν' έ, ήσυχος·
έκάθησθε. Α. 638. εὐθὸς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκραν τῶν
έκάθητ'. Ο. 510. έπε των σκήπτρων έ. όρνις, μετέχων δ τε δω-
 ροδοκοίη.
ἐκαθίζου. Σ. 824. εἰ θᾶττον ἔ. σὰ, θᾶττον ἄν δίκην
έκάλει. Π. 1182. κάμε γ' ε΄ τον Ιερέα· νῦν δ' οὐδεεὶς 

ἐκάλειτο. Ο. 1298. δρτυς ἐ. καὶ γὰρ ἤκεν δρτυγι 

ἐκάλεσ. Α. 701. τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ε. ἐκ τῶν γειτόνων, 

ἐκάλεσε. Ο. 310. ποποποποποποποῦ μ' ἄρ' δς ἐ.; τίνα τόπον
 αρα νέμεται;
Ο. 333. ἐς δὲ δόλον ἐ., παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
ἐκάλεσεν. Λ. 1. ἀλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐ.,
 έκαλλιερείτο. Π. 1181. δίκην ἀποφυγών ὁ δ' ἀν έ. τις,
ἐκάλουν. Α. 637. πρώτον μέν Ιοστεφάνους έ. κάπειδη τοῦτό τις
                            είποι,
 Σ. 825. ξ. ΦΙ. κάλει νυν, ως κάθημαι 'γω πάλαι.
ΕΙ. 837. 'Αοῖον αὐτὸν πάντες ξ. ἀστέρα.
ἔκαμον. Α. 860. ἴττω 'Ηρακλῆς, ξ. γα τὰν τύλαν κακῶς,
ἐκαραδόκησεν. Ι. 663. ξ. εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
 έκαστα. Λ. 1100. άγε δη, Λάκωνες, αδθ' ε΄ χρη λέγειν.
έκάστη. Σ. 708. τούτων είκοσιν άνδρας βόσκειν εί τις προσέ-
                              Tafev é.,
     Θ. 1229. οἴκαδ' ξ.
 Θ. 1229. οἰκαδ ε.
ἐκάστην. Π. 1031. οὕκουν καθ' ἐ. ἀπεδίδου τὴν νύκτα στοι;
Fr. 198, 2. ἔτλη κατελθεῖν; β. ἔν' ἀφ' ἐ. τῆς τέχνης
Είτ. 136, 3. 4458. ήμεις ποιούμεν ταῦθ' ἐ. ὅντιν' ἄν

Fr. 116, 3. φλῶσιν ἐ. ἄνδρες
ἔκαστον. Ο. 564. τοῦσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων δς ἄν ἀρμόζη καθ' ἔ.

Λ. 584. χωρίς ἔ. κὰτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λα-
Θόντας
Θ. 802. ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ καντιτιθῶμεν πρὸς ξ.,
803. παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τὰνδρὸς τοὕνομ' ξ.
Β. 1131. ἔχει δ' ξ. οἶκοσίν γ' ἀμαρτίας.
1199. τὸ βῆμ' ξ., ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
Εκ. 837. φράση καθ' ξ. ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε:
ἔκαστος. Σ. 1431. ἔρδοι τις ἡν ξ. εἶδείη τέχνην.
    καστος. Σ. 1431. έρδοι τις ήν ε. είδείη τέχνην.

Λ. 1187. άπεισ ε. ΑΘ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
Β. 1114. βιβλίον τ' έχων ε. μανθάνει τὰ δεξιά.
Εκ, 207. ἰδία σκοπείσθ' ε. ὅ τι τις κερδανεί 306, ἀλλ' ἤκεν ε.
635. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας ε.
Π. 225. ὅπως ἀν ἴσον ε. ἐντανθὶ παρῶν
             663. ήμων δ' ξ. στιβάδα παρεκαττύετο.
             785. ἐνδεικνύμενος ξ. εύνοιάν τινα
785. ἐνδεικνύμενος ἔ. εὐνοιάν τινα.
Fr. 49, 1. ἀνέχασκον εἶς ἔ. ἐμφερέστατα
420, λαμβάνετε κόλλαβον ἔ.
ἔκάστοτ'. I. 1145. τηρῶ γὰρ ἐ. αὐ-
Ν. 1280. ὕειν ὕδωρ ἐ., ἢ τὸν ἢλιον
Σ. 446. ὥστε μἢ βιγων ἐ. ἀλλὰ τούτοις γ' οὕκ ἔνε
Β. 15. [σκεύη φέρουσ' ἐ. ἐν κωμφδία.]
Εκ. 443. ἐκ Θεσμοφόροιν ἔ. αὐτὰς ἐκφέρειν,
Π. 235. εἰς οἰκίαν ἐ. ἀλλοτρίαν πάνυ
330. ὧστιζόμεσθ ἔ. ἐν τὴκκλησία,
Fr. Μ. λο Ω. ἀλλοσμία ἤκλοσκ.
 Ετ. Μ. Αιο. 9, 3. φλωσιν έ. ἀνδρεν;

έκάστοτε. Ι. 1070. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς έ.

Ν. 617. ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῆ τοὺς θεοὺς έ.

854. χάτερά γε πόλλ' ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' έ.,
     E. 770.
                           πάντως γε κάκει ταῦτ' ἔδρας έ.
     1283. γλωττοποιείν ἐς τὰ πορνεῖ εἰσιόνθ' ἐ.
Ο. 1440. ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐ.
Θ. 218. ᾿Αγάθων, σὰ μέντοι ξυροφορεῖς ἐ.,
     Β. 833. ἀποσεμνυνείται πρώτον, ἄπερ έ.
Εκ. 182. τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολείθ' έ.
                271. μέλλοι βαδίζειν ή θύραζ έ.
271. μελλοί βασιζειν η θυρας ε.

Π. 184. κρατοῦσι γοῦν κὰν τοῖε πολέμοιε ξ.
818. ἀλλὰ σκοροδίσιε ὑπὸ τρυφῆς ξ.
980. τί δ' ῆν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ξ.;

Fr. 140. εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίσιε ξ.,
ἐκάστου. Α. 859. τοῦ μῆνος ξ.
ἐκάστου. Εκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τάργύριον καὶ τάλλ' ὁπόσ'

λασίν ξ.
                              έστὶν έ.
  Έκατα. Β. 1362. λαμπάδας δευτάταιν χερούν, Έ., παράφηνον 
Έκαταίων. Β. 366. ή κατατιλά των Έ., κυκλίοισι χοροίσιν
 υπάδων, Έκάτειον. Σ. 804. ωσπερ Έ. πανταχοῦ πρό τῶν θυρῶν,
 έκάτερον. Β. 643. πληγήν παρά πληγήν έ. ΞΑ. καλώς λέγεις.
```

έκατερος. Β. 1379. και λαβομένω τὸ δημ' έ. είπατον, Β. 1423. γνώμην ἐ.; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
 1435. ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐ. εἰπατον
 ἐκατέρου. Θ. 11. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἐ. 'στὶν ἡ φύσις,
 Β. 964. γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμοῦ γ' ἐ. μαθητάς. Β. 964. γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμοῦ γ' ἐ. μαθητάς.
Εκάτη. Fr. 426, 1. χθονία θ' Ἑ.
Εκάτην. Θ. 858. πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑ. τὴν φωσφόρον.
Εκ. 70. νὴ τὴν Ἑ., καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.
1097. νὴ τὴν Ἑ., ἐάν τε βούλη γ' ἤν τε μή.
Π. 764. νὴ τὴν Ἑ., κάγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
1070. μὰ τὴν Ἑ., οὐ δῆτα: μαινοίμην γὰρ ἄν.
Εκάτης. Π. 594. διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑ. ἔξεστιν
τοῦτο πυθέσθαι. τοῦτο πυθέσθαι, Fr. 535, 2. Έ. ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι. ἔκατι. ΕΙ. 699. κέρδους ξ. κάν ἐπὶ ριπὸς πλέοι. Λ. 306. τουτὶ τὸ πῦρ' ἐγρήγορεν θεῶν ἔ. καὶ ζῆ. ἐκατογκεφάλα. Ν. 336. πλοκάμους θ' ἐ. Τυρῶ, πρημαινούσας ἐκατογκεφάλα. Ν. 336. πλοκαμους θ ε. Τυφω, πρημαινουσα.
ἐκατογκέφαλος. Β. 473. 'Εχιδνά θ' ε΄, ἢ τὰ σπλάγχνα σου ἐκατόν. Ι. 656. εὐαγγέλια θύειν ἐ. βοῦς τῷ θεῷ.
Ι. 662. αἰ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἐ. τοὐβολοῦ.
1303. φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἔ. ἐς Καλχηδόνα
Ν. 430. τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἐ. σταδίοισιν ἄριστον.
Σ. 663. γίγνεται ἡμῖν ἔ. δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα. 2. 003. γιγνεται ημιν ε. οηπου και πεντηκοντα ταλαντα.

1033.) ξ. δὲ κύκλφ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχΕΙ. 756. \ μῶντο

1263. λάβοιμ' ἀν αὕτ' ἐε χάρακας, ἔ. τῆς δραχμῆς.
Β. 1406. οδε οὐκ ἀν ἄραιντ' οὐδ' ἐ. Αἰγύπτιοι.
ἐκατονταλάντους. Ι. 442. φεύξει γραφὰς ἐ. τέτταρας.
ἐκατοντορόγυιον. Ο. 1131. ἐ. ΠΕ, ὡ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
ἐκατοστάς. Σ. 658. κάξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς

πολλὰς ἔ. πολλάς έ., έκαυλίζοντο. Fr. 357. λόγχαι δ' έ. καὶ ξυστή κάμαξ. εκαυλιζοντο. Fr. 357. λογχαι ο ε. και ευστη καμαξ. έκαύσατε. ΕΙ. 1088. ποίον γάρ κατά χρησμόν ε. μῆρα θεοίσιν; ἔκβαθι. Α. 884. ε. τῷδε κἡπιχαρίττα τῷ ξένῳ. ἔκβαιν'. Β. 270. ε΄; ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τώβολώ. ἔκβαινε. Ο. 666. ε΄, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις. ξκβαινε. Ο. 666. ξ., καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ἐκβαίνειν. Β. 848. τυψῶς γὰρ ἐ. παρασκευάζεται.
ἐκβαίνειν. Υτ. 523, 2. ἐ. τόν πατέρα τοῖς ὁρχήμασι.
ἐκβαίνειν. Υτ. 523, 2. ἐ. τόν πατέρα τοῖς ὁρχήμασι.
ἐκβαλεῖν. Θ. 3. οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῆ μ' ἐ.,
Π. 480. ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐ.;
ἐκβάλη. Θ. 401. γυνὴ στέφανον, ἐρῶν δοκεῖ· κᾶν ἐ.
ἐκβάλοις. Ι. 404. είθε φαύλως, ἄσπερ εὕρες, ἔ. τὴν ἑνθεσαν,
ἐκβαλόντες. Π. 463. σὲ πρῶντον ἐ. ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Π. 464. ἔμ' ἐ.; καὶ τὶ ᾶν νομίζετον
ἐκβαλῶ. Σ. 1289. σκωμμάτιον εἶποτέ τι θλιβόμενος ἐ.
Εκ. 751. οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐ.,
Έκβατάνοις. Σ. 1143. οῦκ, ἀλλ' ἐν Ἑ. δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
Έκβατάνοισι. Σ. 1143. οῦκ, ἀλλ' ἐν Ἑ. ταῦθ' ὑφαίνεται.
Σ. 1144. ἐν Ἑ. γίγνεται κρόκης χόλιξ; Σ. 1144. ἐν Ἑ. γίγνεται κρόκης χόλιξ; ἐκβέβηκεν. Εκ. 505. τὰ πράγματ' ἔ. ἀβουλεύσαμεν. ἐκβιβάσας. Ο. 660. κατάλειφ' ἡμῦν δεῦρ' ἔ., ἴνα παίσωμεν μετ' εκριβασας. Ο. 660. καταλείφ ημών δεύρ ε., ινα παισωμέν μετ ἐκβίβασον. Ο. 662. ἐ. ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον, Ο. 663. ἐ. αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα ἐκβληθεῖσαν. Fr. M. Γηρ. 8, 1. ἔδει δέ γέ σ' ἐ. εἰς 'Αλμυρίδας ἐκβολβιῶ. ΕΙ. 1123. ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐ. ἐκγένοιτ'. ΕΙ. 346. εἰ γὰρ ὲ. ἰδεῦν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν. ἔκγονος. Ι. 786. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔ. εἶ τῶν 'Αρμοδίου τις ἐκγονος. Ι. Τοδ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔ. εἶ τῶν 'Αρμοδίου τις ἐκγονος. ἔκγονος. Ι. 786. ανυρωπε, ... ἐκείνων; ἐκείνων; ἐκείνων; ἐκείνων; ἐκδιδάσκω. Β. 64. ἄρ' ἐ. τὰ σαφὲς, ἢ 'τέρα φράσω; ἐκδικάζομεν. Εκ. 984. τὰς ἐντός εἰκοσιν γὰρ ἐ. ἐκδικάσας. Ι. 50. ὧ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐ. μίαν, ἐκδοτέον. Ο. 1635. ἐ. ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾶς. ἐκδότω. Π. 1194. ἀλλ' ἐ. τις δεῦρο δάδας ἡμμένας, Ετ. 127. ἔ. δὲ τις ετις 121. ξ. ος τις κκδραμείν. Σ. 452. άλλ' ἄνες με καὶ σὰ καὶ σὰ, πρὶν τὸν υίὸν ἐ. ἐκδραμώντες. Σ. 1081. εὐθέως γὰρ ἐ, σὰν δόρει σὰν ἀσπίδι ἐκδραμών. ΕΙ. 319. ἐ. γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῦν ποδοῦν. Θ. 1011. σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὰς ἔ., έκδρασα. Εκ. 55. έ. παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην ἐκδῦναι. Σ. 351. εἶτ' ἐ. βάκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις 'Οδυσσεύς; 'Οδυσσεύς; ἐκδύς. ΕΙ. 336, μάλλον ἡ τὸ γῆρας ἐ. ἐκφυγὰν τὴν ἀσπίδα, ἐκδυώμεθ. Λ. 662. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐ., ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ ἐκδυώμεθα. Λ. 686. ἀλλὰ χήμεῖς, ῷ γυναῖκες, θᾶττον ἐ., ἐκεῖ. Α. 486. ἄπελθ' ἐκεῖσε, κῆτα τὴν κεφαλὴν ἐ. Α. 902. ἡ κέραμον. ΒΟ. ἀφύας ἡ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐ.: 1102. κάμοὶ σὰ δὴ, παῖ, θρῖον ἀπτήσω δ' ἐ. I. 467. ἰδίᾳ δ' ἐ. Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται. Σ. 92. ἡν δ' οὖν καταμύση κὰν ἄχνην, ὅμως ἐ,

έκει. Σ. 767. περί τοῦ; τί ληρεις; ΒΔ. ταῦθ' ἄπερ ἐ. πράτ-Σ. 1271. ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ἄχετ' εἶτ' ἐ.
ΕΙ. 611. πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐ. τούς τ' ἐνθάδε.
834. μάλιστα. ΟΙ. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐ.;
Ο. 110. ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐ. 110. απηλιάστα. Ε.Π. σπειρεται γαρ τουτ ε.
167. έ. παρ' ήμῶν τοὺς πετομένους ἡν ἔρη,
619. οὐδ' εἰς 'Αμμων' ἐλθώντες ἐ.
758. τοῦτ' ἐ. καλὸν παρ' ήμῶν ἐστιν, ἡν τις τῷ πατρὶ
842. κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐ.
1297. Συρακοσίῳ δὲ κίττα: Μειδίας δ' ἔ. 1687. ΐνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐ. λάβης. Δ. 1185. ὅρκους δ΄ ἐ. καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
 Β. 82. ὁ δ΄ εὕκολος μὲν ἐνθάδ΄, εὕκολος δ΄ ἐ. B. 82. Β. 82. ὁ δ' εὐκολος μὲν ἐνθαδ , εὐκολος ο ε.
 421. κάστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἔ. μοχθηρίας.
 1461. ἐ. φράσαιμ ἄν ἐνθαδὶ δ' οῦ Βούλομαι.
 Εκ. 100. ὅταν καθῶμεν, δν περιδησόμεσθ' ἔ. Εκ. 100. ὅταν καθῶμεν, ὅν περιδησόμεσθ' ἐ.,
282. γυναίκας. ΠΡ. ἀλλά σπεύσαθ' ἐ.,
518. ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἔ. μοι
687. ἱνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἔ. δειπνῶσιν.
Βλ. ὅτφ δὲ τὸ γράμμα
Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἔ. στρεβλούμενον
953. ἔπειτ' ἔ. κορυφαῖος ἐστηκῶς θέρου.
Fr. 169, 2. ἡμᾶς ἔ. τῷ χαλκίω λελουμένους σχολάζειν.
477, 2. ἔ. δ' ἔως ἄν πρῶσιν εὕρωμεν μένειν.
ἐκείθεν. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἔκείνους, οὖς ἔ. ἤγαγεν,
1. 471. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αῦτ' ἔ. αὖ, ἐκείθεν. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχνε ἐκείνους, οὖς ἐ. ἤγαγεν,
Ι. 471. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὕτ ἐ. αὖ,
501. αὖθις ἐ. πάλιν ὡς ἡμᾶς
Ο. 340. ἐπὶ τί γάρ μὶ ἔ. ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
796. εἶτα βινήσας ἐ. αὖθις αὖ καθέζετο.
1168. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἔ. ἀγγελος
1305. ἤξουσ' ἐ. δεῦρο πλεῖν ἡ μύριοι
1428. μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐ. ἀναχωρῶ πάλιν,
Β. 77. μέλλεις ἀνάγειν, εἶπερ γ' ἐ. δεῖ σ' ἀγειν;
Π. 70. ἀπειμ', ἵν' ἐ. ἐκτραχηλισθῆ πεσών.
357. ἐ. ἤκεις ἀργύριον ἡ χρυσίον
Fr. 26. κάγειν ἐ. κακκάβην.
ἐκεῖν'. Α. 41. οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἔ. οὐγὼ λέγον'
Α. 820. πολέμα καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐ., ἴκει πάλιν
Ν. 657. ἑ. ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
Σ. 47. οὔκουν ἔ, ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
784. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐ. οὕπω λέγεις,
1200. ὲ. ἐ. ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, 784. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐ. οὕπω λέγεις,
1200, ἔ. ἐ. ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
1479. τὰρχαϊ ἐ. οἶς Θέσπις ἡγωνίζετο·
ΕΙ. 289. νῦν τοῦτ' ἔ. ἤκει τὸ Δάτιδος μέλος,
Ο. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐ. ἦν τοὕπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε,
Λ. 240. τίς ἀλολυγά; ΛΥ. τοῦτ' ἔ. οὐγὰ 'λέγον'
Θ. 498. ἡμῶν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἔ. εἰρηκέ πω,
Β. 318. τοῦτ' ἔστ' ἔ., ἄ δέσποβ', οἱ μεμνημένοι
1341. τοῦτ' ἔτ' ἐ., ἄ δέσποβ', οἱ μεμνημένοι
1341. τοῦτ' ἔτ' ἐ. ἰὰ ἐὐνοικοι,
Εκ. 814. οὐκ οἶσθ' ἐ. οὕδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;
Π. 778. ἀς οῦτ' ἔ. ἄρ' οῦτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων'
ἐκεῖνα. Ν. 985. καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οῦν
ταῦτ' ἐστὶν ἔ.,
Ν. 1052. καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙ. ταῦτ' ἔστὶ ταῦτ' ἔ. Ν. 1052. καίτοι τίε ἀνδρειότερος ἢν; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἔ. Σ. 745. λογίζεται τ' ἐ. πάνθ' ἀμαρτίας Ο. 1158. καὶ νῦν ἄπαντ' ἐ. πεπύλωται πύλαις, Fr. 460, 6, &. Ετ. 460, 6, έ.
ἐκεῖνα. Εκ. 422. νὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐ. γε
ἐκεῖναι. Ν. 342. οὐ γὰρ ἐ. γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι
γάρ τινές εἰσιν;
Ν. 391. χάταν χέζω, κομιδῆ βροντῷ παπαπαππὰξ, ὥσπερ ὲ.
ΕΙ. 981. καὶ γὰρ ὲ. παρακλίνασαι
Λ. 59. οὐδ' ἐκ Σαλαμίνος. ΚΑ. ἀλλ' ἐ. γ' οἶδ' ὅτι
ἐκείναις. Εκ. 856. ἐπὶ δεῖπνον. ΑΝ. Α. οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐ. νοῦς
ἐνεῖ ένη, έκείνας. Ο. 560. σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' έτ' ἐ.

Λ. 347. Τριτογένει', ἥν τις ἐ.
ἐκείνη. Θ. 1219. αὐτή τ' ἐ. καὶ γέρων τις εἶπετο.
Β. 1457. οὐ δῆτ' ἐ. γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ἐκείνη. Λ. 413. ἐλθῶν ἐ. τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
ἐκείνην. Ι. 73. κράτιστ' ἔ. τὴν μόλωμεν, ὧγαθέ.
Ν. 534. νῦν οὖν Ἡλέκτραν κατ' ἔ. ἥδ' ἡ κωμωδία
Σ. 403. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἔ. τὴν χολὴν,
Ο. 36. αὐτὴν μὲν οὖ μισοῦντ' ἔ. τὴν πόλιν
Θ. 806. πρὸς 'Αριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐ. τὴν Μαραθῶνι,
Εκ. 1080. φέρε, πῶς ἐπ' ἔ. τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
ἐκείνης. Α. 653. καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐ. έτ' è. μέν έ.

```
είσιων. ΕΙ. 49. ἀλλ' ε. τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
288. ἐγὰ δὲ δοίδυκ' ε. ποιήσομαι.
1219. ἔνεγκε τοίνιν ε. τὰς Ισχάδας:
Λ. 867. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν ε., ἔρημα δὲ
Θ. 495. ὁσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους ε.
Β. 981. ναίων ἄπας τις ε.
Π. 234. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν ε. νὴ τοὺς θεοὺς
εἴσοδον. Ν. 326. ὡς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν ε. ΣΤ. ἦδη
νινή μόλις οὐτως.
         νυνὶ μόλις ούτως.
Ο. 296. οὐδ' ίδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν ε.
Ο. 296. οὐδ' ἰδεῖν ἐτ' ἐσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν ε. Fr. 343, 2. β. αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἡν βλέπεις τὴν ε. εἰσοίσει. Εκ. 810, αὐτοῖσιν ε. τί; ΑΝ. Α. πλείω Καλλίου, εἴσομαι. Α. 332, ε. δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται. Ν. 1144. τάχα δ' ε. κώψας τὸ φροντιστήριον. Σ. 1224. ἐγὼ ε.' καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων, 1420. ἡν ἀν σὰ τάξης, καὶ χάραν πρὸς ε. Α. 750. ἔχειν τι φαίνει κοίλον' ε. δ' ἐγὼ. 1114. τάχα δ' ε. 'γώ, ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή; εἰσόμεθα. Ο. 53. ε. δ' ἀντίκ', ἡν ποιήσωμεν ψόφον. εἰσορῶν. Θ. 1150. οῦ δὴ ἀνδράσιν οὺ θεμιτὸν ε. εἰσορῶν. Θ. 905. ὧ θεοὶ, τίν ὁψιν ε.; τίς εἶ, γύναι; εἰστῆκει. Ο. 513. ὁ δ' ἀρ' ε. τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωρ
     είστήκει. Ο. 513. δ δ' άρ' ε. τον Λυσικράτη τηρών δ τι δωρο-
   δοκοίη' εἰστιώμεθ'. Ν. 1354. εγώ φράσω 'πειδή γάρ ε., ὥσπερ ἴστε, εἴσω. Ι. 1110. τρέχοιμ' ἄν ε. πρότερος. ΑΔ. οὐ δῆτ', ἀλλ'
   έγώ. κ.τ.λ. εΙσωκίσμεθα. ΕΙ. 260. οὐκ έστιν ἡμῦν έχθὲς ε.
   είτ'. Ν. 270. ε. ἐπ' 'Ολύμπου κορυφαίε Γεραίε χιονοβλήτοισι
                                                   κάθησθε, κ.τ.λ.
   είτ. Α. 85. ε. εξένιζε, παρετίθει θ' ήμων όλους κ.τ.λ. είτα. Α. 24. ήκοντες, ε. δ' ώστιοῦνται πως δοκείς κ.τ.λ. είτε. Α. 569. ε. τις έστι ταξίαρχός τις ή κ.τ.λ.
   είφ. Ι. 1396. δε ταῦτ' έδρασεν, ε. ὅ τι ποιήσειε κακόν.
Ν. 1149. ἐκεῖνον, ε., δν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ΕΙ. 661. ε. ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ἄ φιλτάτη.
εἰφ. Σ. 793. κἆθ' εἶλκον αὐτόν ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' ε.;
ΦΙ. ὅ τι;
είφ. 2. 193. καθ είκου αυτόν ΒΔ. δ δε τι πρός ταυτ ε.; 
ΦΙ. ὅ τι; 
είχ'. Α. 427. ἃ Βελλεροφόντης ε. δ χωλός οὐτοσί; 
είχε. ΕΙ. 795. ε. τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς 
Ο. 1176. τις τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν ὅτι δ' ε. πτερὰ, 
Β. 769. ἐκεῖνος ε. τὸν τραγωδικὸν θρόνου, 
Fr. 124. φῶδας τοσαύτας ἐ. τὸν χειμῶν ὅλον; 
είχεν. Ι. 428. ὁτιὴ πιώρκεις δ' ἡρπακῶς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς ε. 
Ι. 958. οὐ τὸν ἐμὸν ε., ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου. 
Σ. 1034. ὶ περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' ε. χαράδρας ὅλεθρον 
ΕΙ. 757. ἡ τετοκυίας, 
Εκ. 219. εἰ τοῦτο χρηστῶς ε., οὐκ ἄν ἐσώζετο, 
Π. 205. οὐκ ε. ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὶν λαβεῖν, 
365. ὡς πολὸ μεθέστηχ' ὧν πρότερον ε. τρόπων. 
715. ὁπὰς γὰρ ε. οὐκ ὁλίγας μὰ τὸν Δία. 
είχες. Ι. 1170. ὡς μέγαν ἄρ' ε., ἃ πότνια, τὸν δάκτυλον, 
Ι. 1241. τέχνην δὲ τίνα ποτ ε. ἐξανδρούμενος; 
Ν. 1271. κακῶς ἄρ' ὅντως ε., ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 
Σ. 1440. ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἀν ε. πλείονα. 
Λ. 753. τί δῆτα ταύτην ε.; ΓΥ. Γ. ἴνα μ' εἰ καταλάβοι
   2. 1440. επισεσμον επρω, νουν άν ε, πλείονα.

Λ. 753. τἱ δῆτα ταύτην ε.; ΓΥ. Γ. Γνα μ' εἰ καταλάβοι

Β. 557. ὅτιὴ κοθόρνους ε., ἀν γνῶναί σ' ἔτι;

591. ε. ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
εἴχετ'. Ο. 1593. ὅμβριον ὕδωρ ἀν ε. ἐν τοῖς τέλμασιν,
εἴχετο. Λ. 31. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὁλίγου γὰρ ε.
είχομεν. Ν. 1425. ὅσας δὲ πληγάς ε, πρίν τὸν νόμον τεθῆναι,
Λ. 1184. ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖς κίστας ε.
είχομην. Ετ. 534. ἔφευγε, κὴσὸι τῆς ὑπαντὰξ ε.
 Α. 1184. ξενισωμέν ων εν ταισι κισταις ε. είχομην. Γι. 534. έφευγε, κάγω τῆς ὑπαντὰς ε. είχον. Σ. 314. ἀνώνητον ἄρ' ὧ θυλάκιόν σ' ε. ἄγαλμα. Σ. 855. ἐγω γὰρ ε. τούσδε τοὺς ἀρυστίχους. ΕΙ. 142. ἐπίτηδες ε. πηδάλιον, ῷ χρήσομαι' 522. ὅτω προσείπω σ'; οὐ γὰρ ε. οἴκοθεν. 808. τὸν χορον ε. άδελ-
Α. 361. ἐκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν οὐκ ἀν ε. Εκ. 433. ἀνεβορβίσμες με Αλ. κοῦν κὰν κ. τὰ λ. δ.
          Επ. 433. ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. νοῦν γὰρ ε. νη Δία. 533. ἀλλ' ώσπερ ε. ἀχόμην ἐδεῖτο δὲ Π. 754. ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' ε. συχνήν
    954. κάγω γάρ ε. τήν στάσιν ταύτην ποτέ.
1120. πρότερον γάρ ε. μέν παρά ταῖε καπηλίσιν
1179. ὅτ' ε. οὐδὲν, ὅ μὲν ἄν ἤκων ἔμπορος
εἴωθ'. Εκ. 282. γυναῖκας. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς ε. ἐκεῖ
    εἰώθασι. ΕΙ. 730, τοῖε ἀκολούθοιε δῶμεν σώζειν, ὡς ε. μάλιστα
     είωθε. Β. 14. ε. ποιείν και Λύκις κάμειψίας ;
   είωθέναι. Σ. 94. ὑπό τοῦ δὲ τὴν ψῆρόν \gamma' ἔχειν ε. εἰωθότων. Β. 1. είπω τι τῶν ε. ὡ δἰεποτα, εἰωθυῖ'. ΕΙ. 853. οὕτ' ἄρτον οὕτε μᾶζαν, ε. ἀεὶ ἐκ. Α. 50, ἐξ ῆς Λυκίνος ἐγένετ' · ἐ. τούτου δ' ἐγὼ κ.τ.λ.
```

```
έκάθητ'. Ο. 510. έπὶ τῶν σκήπτρων έ. δρνις, μετέχων δ τι δω-
 ροδοκοίη.
ἐκαθίζου. Σ. 824. εἰ θᾶττον ἐ. σὰ, θᾶττον ἄν δίκην
 εκάλιου. 2. 524. ει υσττον ε. συ, υσττον αν σικην
έκάλιοι. Π. 1182. κάμε γ' ε. τον Ιερέα νύν δ' ούδεελε
έκαλείτο, Ο. 1298. δρτυς ε. καὶ γάρ ήκεν δρτυγι
έκάλεσ'. Λ. 701. τοισι παισί την έταίραν ε. έκ τῶν γειτόνων,
έκάλεσε. Ο. 310. ποποποποποποποῦ μ' ἄρ' δε ε.; τένα τόπον
                              άρα νέμεται;
 Ο. 333. ἐς δὲ δόλον ἐ., παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ ἐκάλεσεν. Λ. 1. ἀλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐ.,
   έκαλλιερείτο. Π. 1181. δίκην άποφυγών δ δ' αν έ. τις.
  έκάλουν. Α. 637. πρώτον μέν Ιοστεφάνους έ.: κάπειδή τοθτό τις
                              είποι.
                                 ΦΙ. κάλει νυν, ώς κάθημαι 'γὼ πάλαι.
      ΕΙ. 837. 'Αοΐον αὐτὸν πάντες έ, ἀστέρα.
 έκαμον. Α. 860. Ιττω 'Ηρακλής, έ. γα τὰν τύλαν κακῶς, 
έκαραδόκησεν. Ι. 663. έ. εἰς ἐμ' ἡ βουλή πάλιν.
ἔκαστα. Α. 1100. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αῦθ' ἔ, χρὴ λέγειν.
ἐκάστη. Σ. 708. τούτων εἶκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἶ τις προσέ-
      Θ. 1229. οἴκαδ' έ.
 Θ. 1229. οίκαδ ξ. 
ἐκάστην. Π. 1031. ούκουν καθ' ξ. ἀπεδίδου τὴν νύκτα σος;
Fr. 198, 2. ἔτλη κατελθεῖν; β. ἔν' ἀφ' ξ. τῆς τέχνης 
ἐκάστοθ'. Ν. 1458. ἡμεῖς ποιούμεν ταῦθ' ξ. ὄντιν' ἀν
Fr. 116, 3. φλῶσιν ξ. ἄνδρες:
ἔκαστον. Ο. 564. τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ởς ἀν ἀρμόξη καθ' ξ.-
Λ. 584. χωρίς ξ. κῆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λα-
βίνεσε.
      Θ. 802. υμείε δ' ήμας. σκεψώμεθα δή καντιτιθώμεν πρόε Ε.
     803. παραβάλλουσαι τής τε γυναικός καὶ τάνδρὸς τοῦνομ' ξ. 
Β. 1131. έχει δ' ξ. οίκοσίν γ' άμαρτίας.
1199. τό βήμ' ξ., άλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
Εκ. 837. φράση καθ' ξ. ἀνδρ' ὅποι δειπνήσετε
 Εκ. 837. φράση καθ ε. άνδρ δποι δεεπνήσετε 

ἔκαστος. Σ. 1431. έρδοι τις ήν ε. είδείη τέχνην. 

Λ. 1187. ἄπεισ' ε. ΑΘ. άλλ' ΐωμεν ῶς τάχος. 

Β. 1114. βιβλίον τ' έχων ε. μανθάνει τὰ δεξιά. 

Εκ. 207. Ιδία σκοπεῖσθ' ε. δ τι τις κερδανεί 

306. άλλ' ήκεν ε. 

635. πῶς οὖν οὖτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παεδας ε.

    Π. 225. ὅπως ἀν ἴσον ἔ. ἐνταυθὶ παρὰν
    663. ἡμῶν δ΄ ἔ. στιβάδα παρεκαττύετο,
    785. ἐνδεικνύμενος ἔ. εὐνοιάν τινα.
    Fr. 49, 1. ἀνέχασκον εἶς ἔ. ἔμφερέστατα

   420. λαμβάνετε κόλλαβον ε΄.
ἐκάστοτ'. Ι. 1145. τηρῶ γὰρ ε΄. αὐ-
Ν. 1280. ὕειν ὕδωρ ε΄., ἡ τὸν ἥλιον
      Ν. 1230. νειν υσωρ ε., η τον ηλιον
Σ. 446. ὥστε μὴ ριγῶν ἐ. ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνε
Β. 15. [σκεύη φέρουσ' ἐ. ἐν κωμωδία.]
Εκ. 443. ἔκ Θεσμοφόροιν ὲ. αὐτὰς ἐκφέρειν,
Π. 235. εἰς οἰκίαν ἐ. ἀλλοτρίαν πάνυ'
  330. ωστιζόμεσθ' ε. εν τήκκλησία,
Fr. M. Αιο. 9, 3. φλωσιν ε. άνδρες·
εκάστοτε. Ι. 1070. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ε.
N. 617. ωστ' ἀπειλείν φησιν αὐτῆ τοὺς θεοὺς ε.
854. χάτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὁ τι μάθοιμ' ε.,
     804. χατερα γε πολλ. άλλ ὁ τι μάθοιμ' έ., 

Σ. 770. πάντως γε κάκεῖ ταῦτ' ἔδρας έ. 

1283. γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσείνθ' ἔ. 

Ο. 1440. ὅταν λέγωσαν οἱ πατέρες ἐ. 

Θ. 218. ᾿Αγάθων, σὰ μέντοι ξυροφορεῖς ἐ., 

Β. 833. ἀποσεμνινείται πρῶτον, ἄπερ ἐ. 

Εκ. 182. Τρὸς Β΄ οἰν ἐθέὶ κατερικών ἀναξολιτών ἐ.
       Εκ. 182. τους δ' ούκ ἐθέλοντας ἀντιβολείθ' έ.
                271. μέλλοι βαδίζειν ή θύρας έ.
      Π. 184. κρατοῦσι γοῦν κὰν τοῖε πολέμοιε έ.
818. ἀλλὰ σκοροδίοιε ὑπὸ τρυφῆς έ.
  980. τί δ' ἢν ὅ τι σου μάλιστ' ιδείθ' ἔ.;
Fr. 140. εἰ μὴ παραμυθεί μ' ὀψαρίοις ἔ.,
ἐκάστου. Α. 859. τοῦ μῆνος ἔ.
ἐκάστω. Εκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τἄργύριον καὶ τἄλλ' ὅπόσ'
                            έστιν έ.
   Έκατα. Β. 1362, λαμπάδας δευτάταιν χερούν, Έ., παράφηνον Εκαταίων. Β. 366, ή κατατιλά των Ε., κυκλίοισι χοροίσιν
  Εκαταίων. 

ὑπάδων, 

Έκάτειον. Σ. 804. ὥσπερ Έ. πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν. 

ἐκάτερον, Β. 643. πληγήν παρὰ πληγήν ἐ. 
ΕΑ. καλῶς λέγεις.
```

έκάτερος. Β. 1379. καὶ λαβομένω τὸ βημ' έ. είπατον, Β. 1423. γνώμην έ.; ή πόλις γάρ δυστοκεί. 1435. άλλ έτι μίαν γνώμην έ. είπατον έκατέρου. Θ. 11. χωρίς γάρ αὐτοῖν έ. 'στὶν ή φύσις, Β. 964. γνώσει δὲ τοῦς τούτου τε κάμοῦ γ' ἐ. μαθητάς. Έκάτη. Fr. 426, 1. χθονία θ' Έ. Εκάτη. Fr. 426, Ι. χθονία θ Ε.
Εκάτην. Θ. 858. πανούργος εἶ νἢ τὴν Έ. τὴν φωσφόρον.
Εκ. 70. νὴ τὴν Ἑ., καλόν γ ἔγωγε τουτονί.
1097. νὴ τὴν Ἑ., ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Π. 764. νὴ τὴν Ἑ., κάγὰ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
1070, μὰ τὴν Ἑ., οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
Εκάτης. Π. 594. διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑ. ἔξεστιν τούτο πυθέσθαι, Fr. 535, 2. Έ. άγαλμα φωσφόρου γενήσομαι. ἔκατι. ΕΙ. 699. κέρδους ε. κάν έπὶ ρίπος πλέοι. Λ. 306. τουτὶ τὸ πῦρ' ἐγρήγορεν θεῶν ε. καὶ ζῆ. ἐκατογκεφάλα. Ν. 336. πλοκάμους θ' ἐ. Τυφῶ, πρημαινούσας εκατογκέφαλα. Ν. 330. πλοκαμους θ ε. 1υφω, πρημαινουσα τε θυέλλας ἐκατογκέφαλος. Β. 473. Έχιδνά θ' ἐ., ἢ τὰ σπλάγχνα σου ἐκατόν. Ι. 656. εὐαγγέλια θύειν ἐ. βοῦς τῷ θεῷ. Ι. 662. αὶ τριχίδες εὶ γενοίαθ' ἐ. τούβολοῦ. 1303. φασὶν αὶτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἔ. ἐς Καλχηδόνα Ν. 430, τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἐ. σταδίοιστό ατον. Σ. 663. γίγνεται ἡμῦν ἐ. δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα. 1003.) ἐ. ἐλ κοίκου κεκτήκοι καλοκον κίνους κοινοτοικόνου ἐλον. 2. 003. γιγνεται ημιν ε. οηπου και πεντηκοντα ταλαντα.
1033.) έ. δὲ κύκλφ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχΕΙ. 756. \ μῶντο
1263. λάβοιμ' ἀν αὕτ' ἐν χάρακας, ἔ. τῆν δραχμῆς.
Β. 1406. οὐν οὐκ ἀν ἄραιντ' οὐδ' ἐ. Αἰγύπτιοι.
ἐκατονταλάντους. Ι. 442. φεύξει γραφὰς ἔ. τέτταρας.
ἐκατοντορόγυιον. Ο. 1131. ἐ. ΠΕ, ὡ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
ἐκατοστάς. Σ. 658. κάξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς
πολλὰς ἔ. πολλάς έ.,
ἐκαυλίζοντο. Fr. 357. λόγχαι δ' ἐ. καὶ ξυστή κάμαξ.
ἐκαυλίζοντο. Fr. 357. λόγχαι δ' ἐ. καὶ ξυστή κάμαξ.
ἐκαύσατε. ΕΙ. 1088, ποῖον γὰρ κατὰ χρησμόν ἐ. μῆρα θεοῖσιν;
ἔκβαθι. Α. 884. ἔ. τῷδε κήπιχαρίττα τῷ ξένψ.
ἔκβαιν. Β. 270. ἔ.; ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τὼβολώ.
ἔκβαινε. Ο. 666. ἔ., καὶ σαυτήν ἐπιδείκνυ τοῦς ξένοις. έκβαίνειν. Ο. 666. ξ., καὶ σαυτην ἐπιδείκνιν τοῖς ξένοις.
ἐκβαίνειν. Β. 848. τυφὼς γὰρ ἐ. παρασκευάζεται.
ἐκβαίνετον. Fr. 523, 2. ἐ. τὸν πατέρα τοῖς ὁρχήμασι.
ἐκβαλέν. Θ. 3. οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῆ μ' ἐ.,
Π. 430. ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐ.;
ἐκβάλη. Θ. 401. γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ κᾶν ἐ.
ἐκβάλοις. I. 404. εἰθε φαύλως, ὥσπερ εὖρες, ἐ. τὴν ἐνθεσιν.
ἐκβαλόντες. Π. 463. σὲ πρῶτον ἐ. ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Π. 464. ἔμ' ἐ.; καὶ τἱ ᾶν νομίζετον
ἐκβαλῶ. Σ. 1289. σκομμάτων εἴποτὲ τι θλιβόμενος ἐ. 11. 404. εμ ε.; και τι αν νομιζετον έκβαλδι. Σ. 1289. σκωμμάτιον είποτέ τι θλιβόμενος έ. Εκ. 751. οὐδὲν πρός έπος οὕτως ἀνοήτως έ., Έκβατάνοις. Ι. 1089. χῶτι γ' ἐν Ἑ. δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα. Έκβατάνοισι. Σ. 1143. οὖκ, ἀλλ' ἐν Ἑ. ταῦθ' ὑφαίνεται. Σ. 1144. ἐν Ἑ. γίγνεται κρόκης χόλιξ; ἐκβέβηκεν. Εκ. 505. τὰ πράγματ' ἐ. ἀβουλεύσαμεν. ἐκβιβάσας. Ο. 660. κατάλειφ' ἡμῦν δεῦρ' ἐ., ἴνα παίσωμεν μετ' εκείνης. εκβίβασον. Ο. 662. ε. εκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον, Ο. 663. ε. αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἴνα εκβληθείσαν. Fr. M. Γηρ. 8, 1. έδει δέ γέ σ' ε. εἰς 'Αλμυρίδας έκβολβιώ. ΕΙ. 1123. ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατών. ἔ. ἐκγένοιτ'. ΕΙ. 346. εἶ γὰρ ἔ. ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν. ἔκγονος. Ι. 786. ἀνθρωπε, τίς εἶ ; μῶν ἕ. εἶ τῶν 'Αρμοδίου τις έκγονος. Ι. 786. ανυραπε,
ἐκείνων;
ἐκείνων;
ἐκδιδάσκω. Β. 64. ἄρ' ἐ. τὸ σαφὲς, ἢ 'τέρα φράσω;
ἐκδικάζομεν. Εκ. 984. τὰς ἐντὸς εἰκοσιν γὰρ ἐ.
ἐκδικάσας. Ι. 50. ὧ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ὲ. μίαν,
ἐκδοτέον. Ο. 1635. ἐ. ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾶς.
ἐκδότω. Π. 1194. ἀλλ' ἐ. τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
ἔτ. 127.
ἐ. δὲ τις
Ετ. 127.
ἐ. δὲ τις
ἐ. δὰ τι Ετ. 127.
ξ. δέ τις
ἐκδραμεῖν. Σ. 452. ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὸ, πρὶν τὸν υἰὰν ξ.
ἐκδραμένντες. Σ. 1081. εὐθέως γὰρ ξ. σὺν δόρει σὸν ἀσπίδι
ἐκδραμών, ΕΙ. 319. ξ. γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῦν ποδοῦν.
Θ. 1011. σημείον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ξ.,
ἐκδρὰσα. Εκ. 55. ξ. παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκδύναι. Σ. 351. εἰτ' ξ. ῥάκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις
Οδυσσεύς
ἐκδύς ΕΙ 336. αβλλον ἡ τὸ κῆσες ξ. ἐκρικοῦν τὸν ἀστίδα. 'Οδυσσεύς; ἐκδύς. ΕΙ. 336. μάλλον ἡ τὸ γῆρας ἐ. ἐκφυγὰν τὴν ἀσπίδα, ἐκδυώμεθ'. Λ. 662. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐ., ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ ἐκδυώμεθα. Λ. 686. ἀλλὰ χἡμεῖς, ὡ γυναῖκες, θᾶττον ἐ., ἐκεί. Α. 486. ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾶτα τὴν κεφαλὴν ἐ. Λ. 902. ἡ κέραμον. ΒΟ. ἀφύας ἡ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐ.' 1102. κάμοι σὸ δὴ, παῖ, θρῖον' ὁπτήσω δ' ἐ. Ι. 467. ἰδία δ' ἐ. Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται. Σ. 92. ἡν δ' οὖν καταμύση κᾶν ἄχνην, ὅμως ὲ.

έκει. Σ. 767. περί τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. ταῦθ' ἄπερ ἐ. πράτ-Σ. 1271. άλλα πρεσβεύων γαρ ès Φάρσαλον ἄχετ' εἶτ' è.
ΕΙ. 611. πάντας "Ελληνας δακρῦσαι, τούς τ' è. τούς τ' èνθάδε.
834. μάλιστα. ΟΙ, καὶ τίς ἐστιν ἀστηρ νῶν è.;
Ο. 110. ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γαρ τοῦτ' è.
167. è. παρ' ἡμῶν τοὺς πετομένους ἢν ἔρη,
619. οὐδ' εἶς "Αμμων" ἐλθύντες è.
758. τοῦτ' è. καλὸν παρ' ἡμῶν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ κωδωνοφορών περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐ.
 Συρακοσίω δὲ κίττα Μειδίας δ' ἐ. 1687. ΐνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐ. λάβης. Λ. 1185. ὅρκους δ΄ ἐ. καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
 Β. 82. ὁ δ΄ εὕκολος μὲν ἐνθάδ΄, εὕκολος δ΄ ἐ. 421. κάστιν τὰ πρώτα τῆς ἐ. μοχθηρίας. 1461. ἐ. φράσαμι ἀν' ἐνθαδί δ΄ οῦ βούλομαι. Εκ. 100. ὅταν καθώμεν, ὅν περιδησόμεσθ' ἐ., Εκ. 100. ὅταν καθῶμεν, ὅν περιδησόμεσθ' ἐ.,
282. γυναῖκαs. ΠΡ. ἀλλά σπεὐσαθ', ὡς εἴωθ' ἐ.
518. ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἔ, μοι
687. ἴνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐ. δειπνῶσιν.
Βλ. ὅτᾳ δὲ τὸ γράμμα
Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐ. στρεβλούμενον
953. ἔπειτ' ἐ. κορυφαῖος ἐστηκῶς θέρου.
Fr. 169, 2. ἡμᾶς ἐ. τῷ χαλκίφ λελουμένους σχολάζειν.
477, 2. ἐ. δ' ἔως ἄν πρᾶσιν εὕρωμεν μένειν.
ἐκείθεν. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὖς ἔ. ἤγαγεν,
Ι. 471. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἀνδρες αὐτ' ἐ. αῦ, 477, 2. έ. δ΄ ξως ὰν πρῶσιν εὐρωμεν μένειν.
ἐκείθεν. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὐς ἐ. ἤγαγεν,
Ι. 471. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὕτ ἐ. αὖ,
501. αὐθις ἐ. πάλιν ὡς ἡμῶς
Ο. 340. ἐπὶ τὶ γάρ μ' ἐ. ἦγες; ΠΕ. ἔν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
796. εἶτα βινήσας ἐ. αὐθις αὖ καθέζετο.
1168. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐ ἄγγελος
1305. ἤξουσ' ἐ. δεῦρο πλεῖν ἡ μύριοι
1428. μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐ. ἀναχωρῶ πάλιν,
Β. 77. μέλλεις ἀνάγειν, εἶπερ γ' ἐ. δεῖ σ' ἄγειν;
Π. 70. ἀπειμ, ἴν' ἐ. ἐκτραχηλισθὴ πεσών.
357. ἐ. ἤκεις ἀργύριον ἡ χρυσίον
Fr. 26. κάγειν ἐ. κακκάβην.
ἐκεῖν'. Α. 41. οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἐ. οὐγὼ 'λέγον'
Α. 820. πολέμια καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐ., ἴκει πάλιν
Ν. 657. ἔ. ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
Σ. 47. οὔκουν ἔ. ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
784. ἀνὰ τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐ. οὕπω λέγεις,
1200. ἐ. ἐ. ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
1479, τάρχαι' ἐ. οἱς Θέσπις ἡγωνίζετο'
ΕΙ. 289. νῦν τοῦτ' ἐ. ῆκει τὸ Δάτιδος μέλος,
Ο. 507. τοῦτ' ἀρ' ὲ. ῆν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε,
Λ. 240. τίς ὡλολυγά; ΑΥ. τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε,
Λ. 240. τίς ὡλολυγά; ΑΥ. τοῦπος ἐ. οὐγὼ 'λέγον'
Θ. 498. ἡμῶν τί τοῦτ' ἐστ' ; οὐδ' ἐ. εἰρηκέ πω,
Β. 318. τοῦτ' ἔστ' ἐ., ὧ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
1341. τοῦτ' ἔτ' ἐ. ὧ Εὐνομκοι. Β. 318. τουτ' έστ' έ., ὧ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι 1341. τοῦτ' ἐ. ἰὰ ξύνοικοι, Εκ. 814. οὐκ οἶσθ' ἐ. οὕδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν ; Π. 778. ως ούτ' έ. ἄρ' ούτε ταῦτ' ὁρθῶς ἔδρων' ἐκεῖνα. Ν. 985. καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν. ταῦτ' ἐστὶν ἐ., Ν, 1052. καίτοι τίε ἀνδρειότερος ἢν; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἔ. Σ. 745. λογίζεται τ' ἐ. πάνθ' ἀμαρτίας Ο. 1158. και νῦν ἄπαντ' ἐ. πεπύλωται πύλαις, Fr. 460, 6, &. Ετ. 460, 6. έ. ἐκείνα. Εκ. 422. νη τον Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐ. γε ἐκείναι. Ν. 342. οὐ γὰρ ἐ. γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν; Ν. 391. χώταν χέζω, κομιδη βροντῆ παπαπαππάξ, ὥσπερ ἐ. ΕΙ. 981. καὶ γὰρ ἐ. παρακλίνασαι Α. 59. οὐδ' ἐκ Σαλαμίνος. ΚΑ. ἀλλ' ἐ. γ' οἶδ' ὅτι ἐκείναις. Εκ. 856. ἐπὶ δεῖπνον. ΑΝ. Α. οὐ δητ', ἡν γ' ἐ. νοῦς ἐικῖ ένη, έκείνας. Ο. 560. σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' έτ' ê. έτ΄ έ.

Λ. 347. Τριτογένει', ήν τις έ.
ἐκείνη. Θ. 1219. αὐτή τ' ἐ. καὶ γέρων τις εἴπετο.
Β. 1457. οὐ δῆτ' ἐ. γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ἐκείνη. Λ. 413. ἐλθῶν ἐ. τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
ἐκείνην. Ι. 73. κράτιστ' ἐ. τὴν μόλωμεν, ὧγαθέ.
Ν. 534. νῦν οὖν Ἡλέκτραν κατ' ἐ. ἤδ' ἡ κωμωδία
Σ. 403. εἰπ μοι, τἱ μέλλομεν κινεῖν ἔ. τὴν χολὴν,
Ο. 36. αὐτὴν μὲν οὐ μασῦντ' ἐ. τὴν πόλιν
Θ. 806. πρὸς ᾿Αριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐ. τὴν Μαραθῶνι. Μαραθώνι, Εκ. 1080. φέρε, πως έπ' έ. την καλην ἀφίξομαι; έκείνης. Α. 653. και την Αίγιναν ἀπαιτούσων και της νήσου µèv €.

```
είσιων. ΕΙ. 49. ἀλλ' ε. τῷ κανθάρφ δώσω πιεῖν.

288. ἐγὼ δὲ δοίδυκ' ε. ποιήσομαι.

1210. ἔνεγκε τοίννν ε. τὰς ἰσχάδας:

Λ. 867. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν ε., ἔρημα δὲ
Θ. 495. ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους ε.
Β. 981. ναίων ἄπας τις ε.
Π. 234. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν ε. νὴ τοὺς θεοὺς
εἴσοδον. Ν. 326. ὡς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν ε. ΣΤ. ήδη
νυνὶ μόλις οὖτως.
 είσοδον. Ν. 326. ως οὐ καθορω. ΣΩ. παρά τὴν ε. ΣΤ. ηδ νυνὶ μόλις οὕτως.
Ο. 296. οὐδ ἰδεῖν ἐτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν ε.
Γτ. 343, 2. β. αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἡν βλέπεις τὴν ε.
εἰσοίσει, Εκ. 810. αὐτοῖσιν ε. τί; ΑΝ. Α. πλείω Καλλίου, εἴσομαι. Α. 332. ε. δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται. Ν. 1144. τάχα δ' ε. κόψας τὸ φροντιστήριον.
Σ. 1224. ἐγῶ ε.' καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγῶ Κλέων, 1420. ἡν ἄν σὺ τάξης, καὶ χάριν πρὸς ε.
Α. 750. ἔχειν τι φαίνει κοίλον ε. δ' ἐγώ.
1114. τάχα δ' ε. γώ, ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή; εἰσόμεθα. Ο. 53. ε. δ' αὐτίκ', ἡν ποιήσωμεν ψόφον, εἰσορῶν. Θ. 1150. οῦ δὴ ἀνδράσιν οῦ θεμπόν ε.
εἰσορῶν. Θ. 905. ὧ θεοὶ, τίν' ὄψιν ε.; τίς εἶ, γύναι; εἰστῆκει. Ο. 513. δ δ' ἄρ' ε. τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωρ
      είστήκει. Ο. 513. δ δ' άρ' ε. τὸν Δυσικράτη τηρών δ τι δωρο-
    δοκοίη εἰστιώμεθ'. Ν. 1354. ἐγὰ φράσω ἀπειδή γὰρ ε., ὥσπερ ἴστε, εἴσω. Ι. 1110. τρέχοιμ ἀν ε. πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ'
    έγώ. κ.τ.λ. εἰσφκίσμεθα. ΕΙ. 260, οὐκ έστιν ἡμῖν ἐχθὲς ε. είτ'. Ν. 270. ε. ἐπ' Ὁλύμπου κορυφαῖς ἰεραῖς χιονοβλήτοισι
κάθησθε, κ.τ.λ.

    Λ. 753. τί δήτα ταύτην ε.; ΓΥ. Γ. ΐνα μ' εἰ καταλάβοι
    Β. 557. ότιη κοθόρνους ε., ἀν γνῶναί σ' έτι;

Β. 557. στιη κοσορνους ε., αν ηνωναί σ ετι;
591. ε. έξ άρχης, πάλιν
εἴχετ΄. Ο. 1593. όμβριου ὕδωρ ἀν ε. ἐν τοῖς τέλμασιν,
εἴχετο. Λ. 31. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ ε.
εἴχομεν. Ν. 1425. ὅσας δὲ πληγὰς ε. πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Λ. 1184. ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις ε.

   Α. 1184. ξενίσωμεν ἄν ἐν ταῖσι κίσταις ε. εἰχόμην. Ετ. 534. ἔφευγε, κὰγὼ τῆς ὑπαντὰς ε. εἰχον. Σ. 314. ἀνόνητον ἄρ' ὧ θυλάκιόν σ' ε ἄγαλμα. Σ. 855. ἐγὼ γὰρ ε. τοὐσδε τοὺς ἀρυστίχους. ΕΙ. 142. ἐπίτηδες ε. πηδάλιον, ῷ χρήσομαι 522. ὅτφ προσείπω σ'; οὐ γὰρ ε. οἴκοθεν, 808. τὰν χορὸν ε. ἀδελ-Α. 361. ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἄν οὐκ ἄν ε. Εκ. 433. ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. νοῦν γὰρ ε. νὴ Δία. 533. ἀλλ΄ ὥσπερ ε. ἀχόμην ἔδείτο δὲ Π. 754. ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' ε. συχνὴν 954. κᾶγὰ γὰρ ε. τὴν σπάριν ταύτην ποτέ.
      954. κάγψ γάρ ε. τήν στάσιν ταύτην ποτέ.
1120. πρότερον γάρ ε. μέν παρά ταίς καπηλίσιν
1179. ὅτ' ε. οὐδὲν, ὁ μὲν ἄν ἤκων ἔμπορος
εἴωθ'. Εκ. 282. γυναίκας. ΠΡ. άλλὰ σπεύσαθ', ὡς ε. ἐκεῖ
    είωθαστ. ΕΙ. 730. τοις ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς ε. εκει είωθαστ. ΕΙ. 730. τοις ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς ε. μάλιστα είωθε. Β. 14. ε. ποιείν και Λύκις κάμειψίας ; είωθέναι. Σ. 94. ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν ε. εἰωθότων. Β. 1. είπω τι τῶν ε., ὡ δέσποτα,
     είωθυι. ΕΙ. 853. ούτ άρτον ούτε μάζαν, ε. del 
έκ. Α. 50. εξ ής Λυκίνος εγένετ ε. τούτου δ. έγω κ.τ.λ.
```

```
έκ. Ν. 455. νη την Δήμητρ' ε. μου χορδην κ.τ.λ. 
έκ'. Θ. 1197. ἀλλ' οὐκ ε. ἀδέν ἀλλὰ τὰ συβίνην λαβέ. 
Έκάεργε. Θ. 972. χαῖρ', ὧ 'Ε., 
ἐκάη. ΕΙ. 1092. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ε. καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, 
ἐκαθήμην. Εκ. 152. λέγειν τὰ βέλτισθ', ἴν' ε. ήσυχος 
ἐκάθησθε. Α. 638, εὐθὸς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν
                                 πυγιδίων ξ.
 έκάθητ'. Ο. 510. έπὶ τῶν σκήπτρων έ. όρνις, μετέχων ὅ τι δω-
εκαθητ. Ο. 310. επί των σκηπτρών ε. ορτίς, μετεχών ο τι δωροδοκοίη.
ἐκαθίζου. Σ. 824. εἰ θῶττον ἐ. σὰ, θῶττον ἀν δίκην ἐκάλει. Π. 1182. κάμὲ γ' ἐ. τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδεεἰς ἐκαλεῖτο. Ο. 1298. δρτυξ ἐ. καὶ γὰρ ἤκεν ὅρτυγι ἐκάλεσ'. Λ. 701. τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ε. ἐκ τῶν γειτόνων, ἐκάλεσε. Ο. 310. ποποποποποποποῦ μ' ἄρ' δς ἐ.; τένα τόπον δου νίνεσοι:
                                 άρα νέμεται;
 Ο. 333. ἐς δὲ δόλον ἐ., παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ ἐκάλεσεν. Λ. Ι. ἀλλ' εἴ τις ἐς Βακχείον αὐτὰς ἐ., ἐκαλλιερεῖτο. Π. 1181. δίκην ἀποφυγών ' ὑ δ' ἀν ἔ. τις, ἐκάλουν. Λ. 637. πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐ.' κἀπειδή τοῦτό τις
                                είποι,
                                    ΦΙ. κάλει νυν, ως κάθημαι 'γω πάλαι.
      ΕΙ. 837. 'Αοΐον αὐτὸν πάντες έ. ἀστέρα.
 έκαμον. Α. 860. ἔττω 'Ηρακδής, ἔ. γα τὰν τύλαν κακῶς, 
ἐκαραδόκησεν. Ι. 663. ἐ. εἰς ἐμ' ἡ βουλὴ πάλιν. 
ἔκαστα. Λ. 1100. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὕθ' ἔ, χρὴ λέγειν. 
ἐκάστη. Σ. 708. τούτων εἴκοσιν ἀνδρας βόσκειν εἴ τις προσέ-
     Θ. 1229. οἴκαδ' ἐ.,
 ἐκάστην. Π. 1031, ούκουν καθ' έ. ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
Εκαστην. 11, 1051, ουκουν καθ ε. απεοιούν την νύκτα σος;
Ετ. 198, 2. έτλη κατελθεῖν; β. έν' ἀφ' έ. τῆς τέχνης
ἐκάστοθ'. Ν. 1458. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' έ. ὅντιν' ἄν
Ετ. 116, 3. φλῶσιν έ. ἄνδρες:
ἔκαστον. Ο. 564. τοῖσι θεοῖσιν τῶν δρνίθων δς ἄν ἀρμόζη καθ' ξ.
Α. 584. χωρὶς ἔ. κἦτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβύντας
      Θ. 802. υμείς δ' ήμας. σκεψώμεθα δή καντιτιθώμεν πρός ξ.

Θ. 802. ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ καντιτιθῶμεν πρὸς ἔ., 803. παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικός καὶ τὰνδρὸς τούνομ' ἔ.
Β. 1131. ἔχει δ' ἔ. οἴκοσίν γ' ἀμαρτίας.
1199. τὸ μῆμ' ἔ., ἀλλὰ σὸν τοίαιν θεοῖς
Εκ. 837. φράση καθ' ἔ. ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε ἔκαστος. Σ. 1431. ἔρδοι τις ἡν ἔ. εἰδεἰη τέχνην.
Λ. 1187. ἄπεισ' ἔ. ΑΘ. ἀλλ' ἴωμεν ὼς τάχος.
Β. 1114. βιβλίον τ' ἔχων ἔ. μανθάνει τὰ δεξιά.
Εκ. 207. ἰδία σκοπεῖσθ' ἔ. ὅ τι τις κερδανεῖ 306. ἀλλ' ἡκεν ἔ.
635. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παίδας ἔ.
Π. 225. ὅπως ᾶν ἴσον ἔ. ἐντανθὶ παρῶν

      Π. 225. ὅπως αν ἴσον ξ. ἐνταυθὶ παρών
     663. ήμων δ΄ ἔ. στιβάδα παρεκαττύετο,
785. ἐνδεικνύμενος ἔ. εὔνοιάν τινα.
Fr. 49, 1. ἀνέχασκον εἶς ἔ. ἐμφερέστατα
 420. λαμβάνετε κόλλαβον ξ. έκάστοτ. Ι. 1145. τηρῶ γὰρ ξ. αὐ-
Ν. 1280. ὕειν ὕδωρ ξ., ἢ τὸν ἢλιον
Σ. 446. ὥστε μὴ ριγῶν ξ., ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι

    Β. 15. [σκενη φέρουσ' ε. εν κωμφδία.]
    Εκ. 443. εκ Θεσμοφόροιν ε. αύτὰς εκφέρειν,
    Π. 235. εἰς οἰκίαν ε. ἀλλοτρίαν πάνυ

               330. ὢστιζόμεσθ' έ. ἐν τήκκλησία,
 Ετ. Μ. Αιο. 9, 3. φλωσιν έ. ἄνδρεν:

ἐκάστοτε. Ι. 1070. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐ.

Ν. 617. ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῆ τοὺς θεοὺς ἔ.

854. χάτερα γε πόλλ' ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐ.,
      Σ. 770. πάντως γε κάκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐ.
1283. γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἔ.
    0. 1440. ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐ. Θ. 218. ᾿Αγάθων, σὰ μέντοι ξυροφορεῖς ἔ., Β. 833. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἄπερ ἔ. Εκ. 182. τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἔ.
                271. μέλλοι βαδίζειν ή θύρας έ.
      Π. 184. κρατοῦσι γοῦν κὰν τοῖε πολέμοιε ἐ.
818. ἀλλὰ σκοροδίοιε ὑπὸ τρυψῆς ἐ.
 980. τί δ' ἢν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἔ.;
Fr. 140. εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἔ.,
ἔκάστου. Α. 859. τοῦ μῆνος ἔ.
ἐκάστος. Εκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τάργύριον καὶ τάλλ' ὁπόσ'
                               ἐστὶν ξ.
   Έκατα. Β. 1862. λαμπάδας δευτάταιν χεροῦν, Έ., παράφηνον Εκαταίων. Β. 366. ἡ κατατιλά τῶν Έ., κυκλίοισε χοροῦσιν
   υπάδων, Έκατειον. Σ. 804. Κοπερ Έ. πανταχοῦ πρό τῶν θυρῶν.
 έκάτερον. Β. 643. πληγήν παρά πληγήν έ. ΕΑ. καλώς λέγεις.
```

```
έκείνης. Σ. 236. ήβης έ., ήνίκ' ἐν Βυζαντίω ἐννήμεν
Ο. 485. ὥστε καλείται Περσικός δρνις ἀπό τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐ.
489. ὑπό τῆς βώμης τῆς τότ' ἐ., ὁπόταν μόνον ἄρθριον ἄση,
660, κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ῖνα παίσωμεν μετ' ἐ.
  600, καταλείφ ημιν σευρ εκριρασας, ινα Λ. 852. ἀνήρ ἐ., Παιονίδης Κινησίας. Εκ. 319. καὶ τὰς ἐ. Περσικὰς ὑφέλκομαι. ἐκείνο. Α. 1195. ἐ. δ΄ αἰακτὸν ἀν γένοιτό μος, Ν. 657. ἐκείν' ἐ., τὸν ἀδικώτατον λόγον 680. ἐ. δ΄ ἡν ἀν, καρδόπη, Κλεωνύμη Σ. 405. νῦν ἐ. νῦν ἐ.
      Σ. 405. νῦν ἐ. νῦν ἐ.
946. οὐκ, ἀλλ' ἐ. μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
996. ἐπαιρε σαυτόν ΦΙ. εἴπέ νυν ἐ. μοι,
ΕΙ. 146. ἐ. τήρει, μὴ σφαλεἰς καταρρυῆς
516. ἡδη 'στι τοῦτ' ἐ.
Ο. 354. τοῦτ' ἐ.' ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οὖτος, οὐ μενεῖς;
Λ. 1038. κάστ' ἐ. τοῦπὸς ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον,
Θ. 477. ξύνοιδ' ἐμαυτῆ πολλά δεὐν' ἐ. δ' οῦν
Β. 7. θαρρῶν γ' ἐ. μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς, ΕΑ. τὸ τί;
Εκ. 78. τοῦτ' ἐστ' ἔ. τῶν σκυτάλον ἄν πέρδεται.
258. ἐ. μόνον δσκεπτον, ἡν σ' οἱ τοξόται
Εκ. 78. τοῦτ' ἔστ' ἔ. τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται.

258. ἔ. μόνον ἄσκεπτον, ῆν σ' οἱ τοξόται

263. ἔ. δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτφ τρόπφ

315. καὶ θοὶμάτιον ὅτε ὅη δ' ἔ. ψηλαφῶν

465. ἔ. ὅεινὰν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,

817. τὰ κόμμὶ ἔγὰνετ' ἔ. πωλῶν γὰρ βότρυς

Π. 921. ἔ. δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ἔκεῖνοι. Ν. 1429. ἡμῶν ἔ., πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
ἔκεῖνοιξί, Ι. 1196. ἔ. γὰρ ὡς ἔμὶ ἔρχουται. Κλ. τίνες;
ἔκείνοις, Π. 770. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἔ. βούλομαι.
ἔκεῖνον. Α. 236. ὡς ἐγὰ βάλλων ἔ. οὐκ ἀν ἔμπλήμην λίθοις.

Ι. 657. ἔπίνευσεν εἰς ἔ. ἡ βουλὴ πάλιν.

761. ἀλλὰ ψυλάττου, καὶ πρίν ἔ. προσικέσθαι σοι, πρότε-
                761. άλλα φυλάττου, και πριν έ. προσικέσθαι σοι, πρότε-
       ρου σύ

894. και πρότερον ξπεβούλευσέ σοι. τον καυλον οἶσθ' ξ.

Ν. 180. τί δῆτ' ξ. τον Θαλῆν θαυμάζομεν;

796. πέμπειν ξ. ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
       1149. ἐ., εῖφ', δν ἀρτίως εἰσήγαγες.

1378. σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐ., ὡ τί σ' εἶπω;

Σ. 1182. ἐ., ὡς οὕτω ποτ' ἢν μῦς καὶ γαλῆ

ΕΙ. 105. ἐρησόμενος ἐ. Ἑλλήνων πέρι

    εὐλαβεῖσθέ την ἔ, τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
    άλλ' ἔα τὸν ἀνδρ' ἔ, οὖπερ ἔστ' εἶναι κάτω'
    άττ' ἀν οὖν λέγης ἔ.

     651. ἀπτ' ἀν οῦν λέγης ἐ.

Ο. 1558. ζῶντ' ἐ. προῦλιπε.

Λ. 281. οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὰ τὸν ἀνδρ' ἔ. ἀμῶς

Θ. 378. ὅ τι χρή παθεῖν ἐ.; ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ

470. μισῶ τὸν ἀνδρ' ἔ., εἰ μὴ μαίνομα.

Β. 69. ἔλθεῖν ἐπ' ἐ. ΗΡ. πότερον εἰς "Αιδου κάτω;

1144. οὐ δῆτ' ἔ., ἀλλὰ τὸν 'Εριούνιον

Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐ. τύπτη δεδιὰς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μα-
        Π. 122. οὐκ οἶδ'· ἐγὰ δ' ἐ. ὀρρωδῶ πάνυ.
1203. ήξειν ε. ών εμ', οίσω τὰν χύτρας. εκεινονί. ΕΙ. 545. ε. γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρῷν Εκ. 167. δι' Ἐπίγονόν γ' ε. βλέψασα γὰρ ἐκεῖνον. Α. 663. περὶ τὴν πόλιν ῶν ὥαπερ ε.

    Α. 708. δε μὰ τὴν Δήμητρ', ἐ, ἡνίκ' ἢν Θουκυδίδης,
    Ι. 530. καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων οὕτως ἡνθησεν ἐ.

1. 530. καί, τεκτονες εὐπαλάμων ὑμνων' οῦτως ῆνθησεν €.
1331. ὅδ' ἐ, ὀρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίω σχήματι λαμπρὸς,
1405. ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐ, ἦν ὁ φαρμακός.
N. 159. τἱ δῆτ' ἐ, εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος
1167. ὅδ' ἐ, ἀνήρ.
1189. ἔ, οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας
1498. ἔ, οὖπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.
Σ. 1403. κάπειτ' ἔ, εἶπεν, ὧ κύον κύον,

     2. 1470. καπειτ ε. ειπεν, ω κυού κυού,
1470. τί γάρ έ. ἀντιλέγων
ΕΙ. 240. ἄρ΄ οὖτός ἐστ' ἐ. ὁν καὶ φεύγομεν,
272. ἀπόλωλ' ἐ. κὰν δέοντι τῆ πόλει.
650. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἔ. ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.
                      1097. άφρήτωρ, άθέμιστος, άνέστιδς έστιν έ.,
      1174. ἡν ἐ, φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν
Λ. 521. ὁρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐ. ΑΥ. πῶς ὀρθῶς, ἄ κακό-
                                             δαιμον
       Θ. 161. 'Ιβυκός έ. κάνακρέων δ Τήιος
     588, ε. είη τῶν λόγων κατάσκοπος.
770. ἐκ τοῦ Παλαμήδους ὡς ε., τὰς πλάτας
861. πατὴρ ἐ. ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οῦν.
Β. 279, τὰ δείν ἔφασκ ἐ. ΔΙ. ὡς οἰμώξετας.
552. ἐ. αὐγὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ῆκει τινί.
```

769. ε. εξχε τον τραγφθικόν θρόνον, 788. μα ΔΙ΄ οὐκ ε., ἀλλ΄ ἔκυσε μεν Αlσχύλον, Εκ. 328. νη τον ΔΙ΄ αὐτὸς δῆτ' ε. εἰπέ μοι,

```
ἐκεῖνος. Π. 82. καὶ Ζεθ, τἱ φής; ἔ. δντως εἶ σύ; ΠΑ. ναί.
Π. 83. ἔ, αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡ. πόθεν σῶν, φράσων,
92. οὐτως ἔ. τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
587. οὐκοῦν τοὐτω δηπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτων ἔ.*
704. αὐτὸς δ' ἔ.; ΚΑ. οῦ μὶ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.
708. δείσας, ἔ, δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
918. ὁ βουλόμενος. ΣΥ. οὐκουν ἔ. εἰμ ἐγώ.
  έκεινοσί. Σ. 67. έστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐ. Σ. 1500. φησίν τις, ἡ οὐδείς; ΒΔ. εἶς γ' ἐ. μόνος. ΕΙ. 883. ἐ. νεύει. ΤΡ. τίς; ΟΙ. ὅστις; 'Αριφράδης, Ο. 298. οὐτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἔ. δέ γ' ἀλκυάν.
    έκείνου. Ι. 713. έγω δ' έ. καταγελώ γ' δσον θέλω.
Ι. 718. αὐτὸς δ' έ. τριπλάσιον κατέσπακας.

Ι. 718. αὐτὸς δ' ἐ. τριπλάσιον κατὲσπακας.
ΕΙ. 618. οὐσα συγγενὸς ἐ. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνες.
1304. οὐ μὴ 'πιλάθη ποτ', ὢν ἐ. τοῦ πατρός:
Ο. 47. τὸν ἐποπα, παρ' ὲ. πυθέσθαι δεομένων,
1518. ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐ. τοῦ χρόνου,
1543. ἤν γ' ἢν σὰ παρ' ἐ. παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
Εκ. 671. ἔτερον γὰρ ἰῶν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐ. κομιεῖται.
Π. 957. ὅτι ἔστ' ἐ. τοῦ πονηροῦ κόμματος.
ἐκείνους. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐ., οὖς ἐκείθεν ἤγαγεν,
1 879. παῦταὶ τα τοὺς βυρομμένους: κοὺκ ἔσδ' ὅποςς ἔ.

         Ι. 879. παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοὺκ έσθ' δπως
        ΕΙ. 646. ὥστ' ἐ. μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἀν
741. τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὲ τοὺς πει-
                                         νῶντας ἐ.,
  Α. 764. ποθείν ἐ.; ἀργαλέας εὖ οἶδ ὅτι
Εκ. 815. έγωγε. ΑΝ. Β. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐ. ἡνίκα
ἐκείνω. Ν. 882. ὅπως δ' ἐ. τὰ λόγω μαθήσεται,
ἐκείνφ. Σ. 356. οἶδ' ἀλλὰ τὶ τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστὶν ἔ.
  Π. 979. έγὰ δ' έ. ταὐτὰ πάνθ' ὑπηρέτουν.
ἐκείνων. Α. 677. οὺ γὰρ ἀξίως ἐ. ἄν ἐναυμαχήσαμεν
Ι. 786. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν 'Αρμοδίου τις ἔ.;
Ν. 340. τί δ' ἀν παρ' ἔ. καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
ΕΙ. 211. ὁτιἡ πολεμεῖν ἡρεῖσθ' ἔ. πολλάκις
                     574. τῶν τε παλασίων έ.,
         Ο. 1312. έγὰ δ' έ. τοὺς προσιόντας δέξομαι
  0, 1312. εγω θ ε. του προειονται κερματί 1703. ρου ε. των Φιλίππων εκείσ. Α. 899. ή φορτί ετερ ενθένδ ε. άξεις εων ; Σ. 104. κάπειτ ε. έλθων προκαθεύδει προ πάνυ, Ο. 1459. κάπειθ δ μεν πλεί δεύρο, σύ δ ε. αὐ πέτει Εκ. 620, οὖκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ε. οἷ φής ἀφικέ-
                                          σθαι
    έκεισε. Α. 486. ἄπελθ' έ. κάτα την κεφαλήν έκει
      1. 486. ώς οὖτος ἐσπεσῶν ἐ. διαβαλεῖ
743. πλεύσας ἐ., τοὺς Λάκωνας ἥγαγον.
Ν. 1408. ἐ. δ΄ ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγον μέτειμε,
Σ. 765. ἐ. μὲν μηκέτι βάδιζ", ἀλλ' ἐνθάδε
1093. τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐ. ταῖς τριήρεσιν.
Ο. 1456. κἦτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐ. ΠΕ. μανθάνω.
        Λ. 568. ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ' ἐ-
        570. διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ΄ ἐ΄. 903. κάγωγ' ἄπειμ' ἐ. νῦν δ΄ ἀπομώμοκα.
Β. 1077. καὶ πλεῖν δευρὶ καῦθις ἐ.
   Εκ. 168. έ. πρός γυναίκας ψόμην λέγειν.
Π. 1000. έφ' ῷ τ' ἐ. μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Fr. 198, 5. ἐ. φιλοχωροῦντας. α. εἰσὶ γάρ τινες
ἐκεκράγεσαν. Ι. 674. ἐ. τε τοὺς πριτάνεις ἀφιέναι
  κέλευε. Α. 962. τριῶν δραχμῶν δ' έ. Καπῆδ' έγχελυν.
Α. 1051. ἐ. δ' ἐγχέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,
Ι. 514. ἡμῶς ὑμῖν ὲ. φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
1049. δῆσαί σ' ὲ. πεντεσυρίγγφ ξύλφ.
        1181. ή Γοργολόφα σ' έ. τουτουί φαγείν
Εκ. 1137. όμως δ' έ. συλλαβοῦσάν μ' ή γυνή
κέλευες. Fr. 129, 1. κοφίνους δὲ λίθων έ.
    έκέλευες. Fr. 129, 1.
  έκέλευον. Α. 1073. Ιέναι σ' έ. οί στρατηγοί τήμερον
εκέλευον. Α. 1073. Ιέναι σ' ε. οΙ στρατηγοί τήμερον
Β. 34. ἢ τᾶν σε κοκύειν ᾶν ε. μακρά,
κέλευσ'. Ι. 1017. σωζεσθαί σ' ε. Ιερόν κύνα καρχαρόδοντα,
Ι. 1047. ἐν ῷ σε σώζειν τόνδ' ἐ. δ Λοξίαs.
Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐ. αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
ἐκέλευσαs. Β. 199. ἵζω 'πὶ κώπην, οΙπερ ἐ. με σύ;
Εκ. 335. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυνοῦκ ἐ. σοι φράσαι;
Εκ. 335. εἶτ' οὐδὲ τὴν γιναῖκ' ἐ. σοι φράσαι;
Ετ. 77. τὶ οὐκ ἐ. παραφέρειν τὰ ποτήρια;
ἐκέλευσε. Α. 960. ἐ. Λάμαχός σε ταυτησὶ δραχμῆς
Ι. 903. ἡ γὰρ θεός μ' ἐ. νικῆσαί σ' ἀλαζονεία,
Π. 42. ἐ. τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
ἐκέλευσεν. ΕΙ. 693. οἶά μ' ἐ. ἀναπυθέσθαι σου. ΤΡ. τὰ τί;
Π. 985. ἔ. ἀν, τῆ μητρί θ' ἱματίδιον'
ἐκεχειρίαν. ΕΙ. 908. ἀλλ' εὖρον ἀν σ' ὑπέχοντα τὴν ἔ.
ἐκεχήνεσαν. Ι. 651. οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἔ.
ἐκξωπυρήσετ'. ΕΙ. 310, τὸν Πόλεμον ἔ. ἔνδοθεν κεκραγότες
```

```
ἐκποκιῶ. Θ. 567. ἀλλ' ἐ. σου τὰς ποκάδας. MN. οὐ δὴ μὰ Δία |
    σύ γ' ἄψει.
ἐκπονεῖν. Ο. 379. ἔ. θ' ὑψηλᾶ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
  έκπονείν. Ο. 379. έ. θ΄ ψύηλά τείχη ναύς τε κεκτησθαί μαι 
έκπορίζει Σ. 365. άλλά καὶ νῦν ἐ. 
έκπορίζεις. Σ. 859. εὖ γ' ἐ. αὐτὰ κἀπιχωρίως. 
ἐκπορίζομεν. Π. 461. εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐ. 
ἐκπορίσας. Λ. 421. ὅτε γ' ἀν ἐγὰ πρόβουλος, ἔ. ὅπως 
ἐκπτήσεται. Σ. 208. ἔ. ποῦ ποῦ ἀτί μοι τὸ δίκτυον ; 
ἐκπτόμενος. Ο. 788. ἔ. ἀν οὐτος ἡρίστησεν ἐλθὰν οἴκαδε,
   έκπύθωμαι. Εκ. 752. πρίν έ. πάν τὸ πράγμ. ὅπως έχει
έκπυνθάνει. Π. 60. σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς έ.
έκπωματα. Σ. 677. φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, έ.,
                                         πλουθυγίειαν.
  Εκ. 447. Ιμάτια, χρυσί, ἀργύριον, ἐ., ἐκπωμάτων. Α. 74. ἐξ ὑαλίνων ἔ. καὶ χρυσίδων ἐκραβδίζειν. Α. 576. ἔ. τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
 έκραβδίζειν. Α. 5/6. ε. τους μοχθηρούς και τους τριβολοί 

ἀπολέζαι, 

ἐκρέμασεν. Θ. 1027. ὀλοδν, ἄφιλον ε. κόραξι δείπνοντ 

ἐκρεμάσθην. Θ. 1053. ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐ., 

ἔκρινα. Β. 1473. ἔ. νικὰν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οῦ; 

ἐκρινόμεθ'. Ν. 66. τέως μὲν οῦν ἐ. εἶτα τῷ χρόνῳ 

ἐκροφῆ. Σ. 1118. ἐ. τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ 

ἐκροφήσας. Ι. 701. κἄτ' ἐ. αὐτός ἐπιδιαρραγῶ. 

ἐκροφήσας. Ι. 360. τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μύνος τὸν ζωμὸν ἐ. 

ἐκρέσεστατα. Α. 344. ἔ. γαμάζ'. οὐν ὁσᾶς σειόμενον:
  εκρόφησει. Α. 344. έ. χαμάζ. ούχ όρβε σειόμενον;

ἐκσταίουσται. Α. 344. έ. χαμάζ. ούχ όρβε σειόμενον;

ἐκσταίουσον. Α. 1028. έ. αὐτό, κότα δείζον άφελοῦσά μοι

ἔκσπευδε. Θ. 277. ἔ. ταχέως ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας

ἐκστῆναι. Σ. 477. νὴ Δί ἢ μοι κρεῖττον ἐ. τὸ παράπαν τοῦ
  πατρός έκστρέψας. Ν. 554. έ. τους ήμετέρους Ίππέας κακώς κακώς,
       Π. 721. κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐ., ἵνα
  ἔκστρεψον. Ν. 88. ἔ. ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
ἔκτέα. Εκ. 547. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐ.,
ἐκτεθραμμένος. Ν. 795. εἴ σοί τις υἰός ἐστιν ἔ.,
  έκτεινε. Σ. 1212. πως δαί; ΒΑ. τὰ γόνατ' έ., καὶ γυμναστικῶς 
έκτεινοντα. Εκ. 782. ἔστηκεν έ. τὴν χεῖρ' ὑπτίαν, 
ἐκτείνων. ΕΙ. 160. κᾶτα δρομαίαν πτέρυγ' έ. 
ἐκτελέσαι. Σ. 1024. οὐκ έ. φησιν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ
  φρόνημα,
ἐκτέμοιμι. Β. 575. ἐγὰ δὲ τὸν λάρυγγ' ἄν ἐ. σου,
ἔκτέος. Α. 259. ὧ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὁρθὸς ἔ.
  έκτετείχισται. Ο. 1165. ούτω τὸ τείχος έ. ταχύ;

ἐκτετοξεῦσθαι. Π. 34. ἤδη νομίζων έ. βίον,

ἐκτετρύπηκεν. Εκ. 337. ἀλλ' ἐ. λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
  έκτην. Λ. 881. άλουτον δν κάθηλον έ, ήμέραν;
έκτήξαιμι, Ν. 772. τα γράμματ' έ. τῆς ἐμῆς δίκης;
έκτήσω. Σ. 685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐ., πολλὰ
                                        πονήσας.
  έκτίσει. Εκ. 656. πόθεν έ. ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ
                                        δίκαιον.
  έκτίσουσιν. Εκ. 663. της αίκιας οι τύπτοντες πόθεν έ., ἐπειδάν
  έκτοπον. Ο. 1474. έ. τι, καρδίαs à-
ἄκτοπον. Ο. 1474. ἔ. τι, καρδίας ἀ-ἐκτός. Β. 995. ἐ. οἴσει τῶν ἐλαῶν ἐκτραφείην. Ι. 415. ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἔ. ἐκτραφείς. Α. 782. ἀτὰρ ἐ. γε κύσθος ἔσται. ΜΕ. πέντ' ἐτῶν, ἐκτραχηλίση. Λ. 705. τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβάν τις ἐ. φέρων. ἐκτραχηλισθῷ. Π. 70. ἀπειμ', ἵν' ἐκεῦθεν ἔ. πεσάνν. ἐκτραχηλισθῷ. Ν. 1501. ἡ 'γὰ πρότερόν πως ἐ. πεσάν. ἐκτρέφη. Β. 1433, ἡν δ' ἐ. τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. ἐκτρέχων. Ο. 991. οὕκουν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐ.; ἐκτροπάς. Β. 113. πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐ., κρήνας, ὁδοὺς, ἐκτρώξεται. Σ. 155. φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐ. ἐκτυπεῖτο. Π. 758, γελῶντες, εὐφημοῦντες: ἔ. δὲ
έκτρώξεται. Σ. 155. φύλατθ΄ ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐ. ἐκτυπεῖτο. Π. 758. γελῶντες, εὐφημοῦντες: ἔ. δὲ ἐκτυπεῖτο. Π. 758. γελῶντες, εὐφημοῦντες: ἔ. δὲ ἐκτυφλοῦντα. Γι. 476, 2. στεφάνους ἵων *** κονιορτὸν ἔ. ἔκτυφλῶσαι. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἔ. ἔκτφ. Α. 266. ἔ. σ' ἔτει προσεῖπον ἐς Α. 890. ἤκουσαν ἔ. μόλις ἔτει ποθουμένην. ἐκύεις. Λ. 745. ἀλλὶ οὐκ ἔ. σύ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τήμερον. ἐκύησα. Θ. 641. στεριφὴ γάρ εἰμι κοὐκ ἔ. πάποτε. ἐκύκα. ΕΙ. 270. ὁ βυρσοπώλης, δς ἔ. τὴν Ἑλλάδα. ἐκυκήθη. Λ. 489. διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΑΥ. καὶ τάλλα γε πάντ ἔ. ἐκύκων. Λ. 491. ἀεί τινα κορκορυγὴν ἔ. οἰ δ' οῦν τοῦδ' οῦνεκα δρώντων
                                       δρώντων
έκυλινδούμην, Ο. 502. ε. Ικτίνον Ιδών κάθ' υπτιος ών άνα-
                                        χάσκων
```

έκύπτασεν. Λ. 17. ή μεν γαρ ήμων περί τον άνδρ' έ.,

έκυσας. Ο. 141. οὐκ έ., οὐ προσείπας, οὐ προσηγάγου, έκυσε. Β. 788. μὰ Δί' οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἔ. μὲν Αλοχύλον, ἐκφάγω. Ι. 698. οῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρά γ', εὶ μή σ' ἐ. ἐκφανεῖς. Λ. 824. τὸν σάκανδρον ἐ.

```
έκφερε. Α. 1123. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔ.
ΕΙ. 1021. θύσας τὰ μηρί ἐξελῶν δεῦρ ἔ.,
ἐκφέρειν. Σ. 853. ὁτιὴ ἀελαθόμην τοὺς καδίσκους ἔ.
         Θ. 726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐ. τε τῶν ξύλων,
Εκ. 443. ἐκ Θεσμοφόροιν ἐκάστοτ αὐτὰς ἐ.,
Π. 624. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐ. σ' ἐχρῆν,
                     792. πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν έ.
    έκφέρετε. Α. 1224. ώς τους κριτάς μ' έ: ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;
Fr. 494. ἐ. πεύκας κατ' 'Αγάθωνα φωσφόρους.
ἐκφερέτω. Ι. 1407. κάκεῖνον ἐ. τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
    έκφερομένων. Β. 168. των έ., δστις έπὶ τοῦτ' έρχεται.
ἐκφέρουσ'. Εκ. 143. καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐ. οἱ τοξόται.
εκφέρουσ. Ε. 143. καὶ τὸν παροινοῦντὶ ε. οἱ τοξόται. ἐκφέρουσ. Ε. 143. καὶ τὸν παροινοῦντὶ ε. οἱ τοξόται. ἐκφέρουσ. Β. 170. καὶ γάρ τινὶ ἐ. τουτονὶ νεκρόν. ἐκφέρω. Ι. 997. ἱδοὺ, θέασαι, κοὺχ ἄπαντας ἐ.

1. 998. οἶμὶ ὡς κεσεἰω, κοὺχ ἄπαντας ἐ.

1. 164. ὁρὰς: ἐγώ σοι πρότερος ἐ. δἰφρον.
ἐκφέζεται. Σ. 157. δικάσοντά μὶ, ἀλλὶ ἐ. Δρακοντίδης ; ἐκφθαρείς. ΕΙ. 72. ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτὶ ἐ. οἰκ οἶδι ὅποι ἔκφορα. Π. 1138. ὧν θύεθὶ ὑμεῖς ἐνδον. Κ.Α. ἀλλὶ οῦκ ἔ. ἐκφορα. Θ. 472. αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοῦδεμὶ ἐ. λόγου. ἐκφοράν. Εκ. 926. οῦκουν ἐπὶ ἐ. γε. ΝΕ. καινόν γὶ, ὧ σαπρά. Π. 1008. ἐπὶ ἐ.; ΓΡ. μὰ Δί, ἀλλὰ τῆς φωνῆς μῶνον ἐκφορῆ. Σ. 1118. ἔ. τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ῦπερ ἐκφρος. Σ. 162. ἔθὶ, ἀντιβολῶ σὶ, ἔ. με, μὴ διαρραγῶ, ἐκφροντίσαι. Ν. 697. χαμαί μὶ ἔασον αὐτὰ ταῦτὶ ἔ. ἐκφροντίσαι. Ν. 697. χαμαί μὶ ἔασον αὐτὰ ταῦτὶ ἔ. ἐκφρόντισον. Ν. 695. ἔ. τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ἐκφροντον. Ν. 695. ἔ. τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ἐκφροντον. Λ. 177. δεὶ γάρ με φεύγοντὶ ἔ. 'Αχαρνέας. Ο. 356. ἔ.; ΕΤ. οὐκ οἶδι ὅπως ἄν. ΠΕ. ἀλλὶ ἔγῶν τοἱ σοι λέγω.
                                            λέγω.
 κόψη, Σ. 160. ὅταν τις ἐ. μ', ἀποσκλῆναι τότε. ἐκφύγη. Σ. 160. ὅταν τις ἐ. μ', ἀποσκλῆναι τότε. ἐκφύγοιμεν. Π. 796. ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐ. ἄν, ἐκφυγών. Α. 222. μηδέ περ γέροντας ὅντας ἐ. ᾿Αχαρνέας. ΕΙ. 336. μᾶλλον ἡ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἔ. τὴν ἀσπίδα. ἐκχέη. Β. 855. θενὰν ὑπ' ὁργῆς ὲ. τὸν Τήλεφον ἐκχεῖτε. Fr. 290. μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἔ. μήτε λούτριον. ἐκχεῖντες. Α. 616. ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐ. ἐσπέρας,
  έκχυθείη. Λ. 940. είθ' ε. τὸ μύρον, ὧ Ζεῦ δέσποτα.

ἐκών. Ι. 1045. ἐν οὺκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ε.

Ι. 1123. νομίζετ' ἐγὼ δ' ε.

Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὧε ὑμῶν ποθ' ε. προδώσω τοὺς δεξιούς.
       Σ. 992. ἐξηπάτηται, κάπολέλυκεν ούχ ἔ.
1422. ἐ. ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν
Ο. 628. οὐκ ἔστιν ὅπως ἄν ἐγώ ποθ' ἐ. τῆς σῆς γνώμης ἔτ'
                                          ἀφείμην.
  έλα. Ν. 28. πόσους δρόμους έ, τὰ πολεμιστήρια; 
έλαα. Fr. 664. πάγκυφος έ.
 έλδαι. Ν. 1124. ήνικ ἀν γὰρ αῖ τ' ἐ. βλαστάνωσ' αῖ τ' ἄμπελοι, ἐλάαν. Σ. 450. προσαγαγών πρὸς τὴν ἐ. ἐξέδειρ' εὕ κὰνδρικῶς, ἐλάας. Ο. 617. τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐ.
Λ. 255. κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐ.
       Β. 988. τίς της έ. παρέτραγεν;
 Εκ. 308. καὶ τρεῖς ἀν ἐ.

Fr. 190, 2. ἡ καὶ τὰς ὑποπαρθένους άλμάδας ὡς ἔ.

476, 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἔ.,

ἔλαβε. Ν. 1063. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔ. διὰ τοῦτο τὴν
       μάχαιραν.
Β. 979. ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔ.;
                  1402. σιδηροβριθέε τ' έ. δεξιά ξύλον.
 έλαβεν. Ν. 1064. μάχαιραν ; ἀστεῖόν γε κέρδος έ. δ κακοδαίμων.
έλαβες. Ι. 1392. πῶς έ. αὐτὰς ἐτεόν ; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαφῶν
Ν. 1224. τῶν δώδεκα μνῶν, ἀς ἔ. ἀνούμενος
       Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων έ, κατὰ χοίνικα.
Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φευγων ε. κατα χοινικ κριθῶν.
ΕΙ. 847. πόθεν δ' ε. ταύτα σύ; ΤΡ. πόθεν; ἐκ τοῦρανοῦ.
Ο. 1214. οὐκ ε΄; ΓΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕ. οὐδὲ σύμβολον Εκ. 380. τὸ τριώβολον δῆτ ε΄.; ΧΡ. εἰ γὰρ ὡφελον.
ἐλαβόμην. Π. 690. ὁδὰξ ἐ, ὡς παρείας ὡν ὅφις.
ἐλαβον. Α. 1023. πόθεν; ΓΕ. ἀπό Φυλῆς ε΄. οἱ Βοιώτιοι.
Ν. 863. ὁν πρῶτον ὀβολὸν ε΄. Ἡλιαστικὸν,
ΕΙ. 966. οὐχ αὶ γυναίκές γ' ε΄. ΟΙ. ἀλλ' εἰς ἐσπέραν Εκ. 388. ὡστ' οὐκ ε΄. οῦτ' ἀὐτὸς οῦτ' ἄλλοι συχνοί.

513. ὅθενπεο ε΄. τάλλα θ' ἀξηνενκάμην.
                   513. ὅθενπερ ἔ. τάλλα θ' ἀξηνεγκάμην,
 έλαγοθήρει. Λ. 788. κατ' έ.
έλαδαs. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐ. ἄπαν ἐν κύκλφ,
έλαθε. ΕΙ. 647. ἐξερημωθεῖσ' ἀν ὑμᾶς ἐ. ταῦτα ὅ ἢν ὁ δρῶν
έλαθεί. Ε. 1. 147. εξερημωτείο αν υμας ε. 1401α ό η ο ο όρων ελαθείς. Εκ. 4. τροχώ γάρ ε. κεραμικής ρύμης άπο ελαθες. Ν. 242. πύθεν δ΄ υπόχρεως σαυτόν ε. γενόμενος:

Fr. Μ. Δρα. η. Ν. 3, 2. καὶ πῶς ἀπορραίσας τὸν λυχνοῦχον ε. ελαθον. Ι. 116. ὥστ' ε. αὐτὸν τὸν ἰερὸν χρησμὸν λαβὼν.
 έλαίζειν. Fr. 167. έ.:
```

```
έλαιον. Α. 35. οὐκ ὅξος, οὐκ ἔ., οὐδ' ἥδει πρίω,
Ν. 56. ἔ. ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
Σ. 702. ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ', ὥσπερ ἔ.
2. 702. ενσταζούσεν κατα μικρού αξί, του ζην ένεχ, 

0. 533. άλλι ἐπικνῶσιν τυρον, ξ., 

1589. ἔ. οὐκ ἐνεστιν ἐν τῆ ληκύθφ. 

Θ. 420. ἄλφιτον, ξ., οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 

ἐλαίου. Π. 810. τὸ φρέαρ δ' ἐ. μεστόν al δὲ λήκυθοι 

ἐλακεν. Π. 39. τί δητα Φοίβος ἔ. ἐκ τῶν στεμμάτων;
 έλακωνομάνουν. Ο. 1281, έ. απαντες άνθρωποι τότε, 
έλάκτισεν. Θ. 509. τέξειν το γάρ ήτρον τής χύτρας έ. 
έλάμβαν'. Σ. 465, ώς λάθρα γ' ε. ὑπιοῦσά με; 
έλάμβανε. Ο. 511. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη 'γώ' καὶ δῆτά μ' έ.
ελάμβανε. Ο. 511. τουτί τοινυν ουκ ηση γω και σητά μ ε. θαῦμα, 
ελάμβανεν. Ι. 1222. σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ὲ., 
ελαμπον. {Σ. 1032.} οὖ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης 
ΕΙ. 755. } ἀκτῖνες ἐ., 
ελαμψε. Σ. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔ. τῆς τύχης χάριν, 
Ο. 1710. ἀστὴρ ἰδεῖν ἔ. χρυσαυγεῖ δόμω, 
ελάνθανεν. Ι. 461. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρὰ μ' οὖκ ὲ. 
Π, 169. οἶμοι τάλας, ταυτὶ μ' ἔ. πάλαι. 
ελάνθανες. Α. 990. ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ὲ.
  έλάνθανες. Α. 990. ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐ.
ἐλάνθανον. Π. 775. οἴοις ἄρ' ἄνθρωποις ξυνὰν ἐ.,
ἐλάνθανόν. Ι. 423. καὶ ταῦτα δρῶν ἐ. γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις
  έλαολόγοι, Σ. 712. νῦν δ' ὥσπερ ἐ. χωρεῖθ' ἄμα τῷ τὸν μισθὸν
  έλαπρός. Θ. 1180. ώς έ., ώσπερ ψύλλο κατά τὸ κώδιο.
έλαπρός. Θ. 1180. ὡς ἐ, ὡσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο. 
ἐλὰς. Ι. 603. ληπτέον μάλλον. τι δρῶμεν; οὐκ ἐ, ῷ σαμφόρα; 
Ν. 1298. ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐ, ῷ σαμφόρα; 
Β. 203. ἐ, προθύμως; ΔΙ. κἄτα πῶς δυνήσομαι, 
ἐλασὰ. Ο. 886. καὶ ἐ, καὶ ἐρωδιῷ, καὶ καταράκτη καὶ με-
ἐλάσαι. Α. 995. πρῶτα μὲν ἀν ἀμπελίδος ὅρχον ἐ, μακρὸν, 
ἐλαστῶς. Ι. 626. ὁ δ' ἀρ' ἔνδον ἐ. ἀνορρηγνὺς ἔπη 
ἐλάστως. Α. 1260. ἢν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐ, 
ἐλᾶτε. Ι. 243. ῷ Παναἰτι', οὐκ ὲ, πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας; 
ἐλατῆρας. Ι. 1265. ἢ θοᾶν ῖππων ἐ. ἀείδειν, μηδὲν ἐς Λυ-
σίστρατον,
                                      σίστρατον,
   έλαττον. Ι. 441. το πνεθμ' έ. γίγνεται.
  Ν. 612. πρώτα μέν τοῦ μηνός ἐς δαδ' οὐκ ἔ. ἢ δραχμὴν, Σ. 489. ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔ. πράγμά τις κατηγορῷ. Β. 174. μὰ Δί, ἀλλ' ἔ. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ. ἐλάττω. Σ. 620. καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἔ.
   έλάττων. Σ. 599. άλλα Θέωρος, καίτουστιν ανήρ Ευφημίου
                                       ούδὲν ἐ..
        Σ. 1274. Θετταλών, αὐτὸς πενέστης ὢν έ. οὐδενός.
Σ. 1274. Θετταλών, αὐτὸς πενέστης ὢν ἐ. οὐδενός. 
ἔλαύνε. Ν. 25. φίλων, ἀδικεῖς: ἔ τὸν σαυτοῦ δρόμον 
ἐλαύνειν. ΕΙ. 128. ζεύξαντ' ἐ. ἐς θεοὺς, ὧ παππία; 
Β. 205. ὡν, εἰτ' ἔ.; ΧΑ. ρᾶστ' ἀκούσει γὰρ μέλη 
1075. νῦν δ' ἀντιλέγειν κοὐκέτ' ἔ., 
ἐλαύνεις. Ν. 29. ἐμὲ μὲν σὰ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐ. δρόμους. 
ἐλαύνεις. Ν. 69. ὅταν σὰ μέγας ὢν ἄρμ' ἐ. πρὸς πόλιν, 
ἐλαύνομεν. Εκ. 109. νῦν μὲν γὰρ οὕτε θέομεν οὕτ' ἐ. 
ἐλαύνουσιν. Ι. 1366. πρίτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἔ. μακρὰς, 
ἐλαύνων. Α. 1188. ἐλατῆρος, Γνα τὰς ναῦς ἔ. καλῶς. 
ἐλαύνων. Α. 1188. ληστὰς ἔ. καὶ κατασπέρχων δορί. 
Ν. 1272. Ἱππους ὲ. ἔἐπεσον νὰ τοὺς θεούς.
       Ν. 1272. ἵππους ἐ. ἔξέπεσον νὴ τοὺς θεούς
       Σ. 684. σοὶ δ' ήν τις δῷ τοὺς τρεῖς δβολοὺς, ἀγαπῷς οῖς αὐτὸς ἐ.
  Β. 254. δεινότερα δ' έγωγ', ξ.
ἔλαφοι. Ν. 354. ὅτι δειλότατον τοῦτον ξώρων, ξ. διὰ τοῦτ' ἐγξ-
νουτο. 
ξλαφος. Λ. 1318. ἄ τις ξ.: κρότον δ' ἄμα ποίη χορωφελήταν 
ξλαφρῶς. Α. 217. ξξέφυγεν οὐδ' ἀν ἐ. ἀν ἀπεπλίξατο. 
ξλαχε. ΕΙ. 348. ἀς ξ. Φορμίων 
Εκ. 999. μὰ τὴν 'Αφροδίτην, ἡ μ' ἔ. κληρουμένη, 
ξλαχεν. Fr. 445, α. 2. εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔ.; ἐν δέ σοι φράσω, 
ξλαῶν. Α. 550. σκορόδων, ἐ., κρομμύων ἐν δικτύοις, 
ΕΙ. 578. τῷ φρέατι, τῶν τ' ἔ., 
Β. 995. ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐ. 
ἐλεῶ Ο. 885. ἔν κολ πέταρν, κολ τσῶν, κολ ἐ, κολ βασκῶ.
   έλεφ. Ο. 885. δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ έ., καὶ βασκφ,
   έλεαίρεις. Ι. 793. και γυπαρίοις και πυργιδίοις έτος δηδοον
                                       oùk è...
  έλεδε. Ο. 302. κίττα, τρυγών, κορυδός, ε., ὑποθυμίς, περιστερά, έλεγ'. Θ. 929. ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὅν ἔ- ἡμῖν Κλεισθένης; ἔλεγέ. Β. 1375. ἔ. μοι τῶν ἐπιτυχύντων, ἔλεγεν. Ν. 1361. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔ. ἔνδον, οἶάπερ νῦν,
      Σ. 280. λίθον έψεις, έ.

Λ. 391. έ. δ' δ μή ώρασι μεν Δημόστρατος

394. έ. δηλίτας καταλέγειν Ζοκυνθίων
```

Β. 275. καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὖς ἔ. ἡμῖν; ΞΑ. σὰ δ' οῦ;

```
έλεγεν. Β. 949. άλλ' έ. ή γυνή τέ μοι χὼ δοῦλος οὐδὲν ῆττον,
Β. 1175 τεθνηκόσιν γὰρ έ., ὧ μοχθηρὲ σὸ,
ἐλέγετ'. ΕΙ. 217. ἐ. ἀν ὑμεῖς εὐθὺς ἐξαπατώμεθα
 έλέγξαι. Ι. 1232. καὶ μήν σ' ε. βούλομαι τεκμηρίφ.
Π. 574. πενία πλοιτου. ΠΕ, καὶ σύ γ' ε. μ' ούπω δύνασαι
                               περί τούτου.
     Fr. M. Δαν. 5, 1. άλλ' είσιθ', ώς τὸ πρᾶγμ' έ. βούλομαι
 έλέγξει. Β. 1366. ὅσπερ γ' ἐ. τὴν ποίησι νῶν μόνος:
ἐλέγξει. Ν. 1043. σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐ.:
Β. 908. ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐ.,
ἐλέγοις. Ο. 218. τοῖς σοῖς ἐ. ἀντιψάλλων
έλεγον. Ο. 218. τοις σοις ε. αντιμαλλών ελεγον. Σ. 1284. εἰσί τινες οι ψ. έ. ὡς καταδιηλλάγην, ΕΙ. 213. ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔ. ἀν ταδί Ο. 1019. σίμοι κακοδαίμων. ΠΕ. οὐκ ἔ. ἐγὼ πάλαι ; ἔλεγχ'. Β. 857, ἔ, ἐλέγχου λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θέμις ἐλέγχειν. Β. 894. ὁρθῶς μ' ἐ. ὧν ἀν ἄπτωμαι λόγων. ἐλεγχθέν. Εκ. 485. πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα
 τοῦτ' ἐ. ἐλέγχου. Β. 857. ἔλεγχ', ἐ. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θέμις ἐλέγχους. Λ. 484. ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε
                               πάντας έ.
  έλέει. Σ. 967. ὧ δαιμόνι', έ, τοὺς ταλαιπωρουμένους.
 έλεειν. Σ. 880. τοὺς φεύγοντάς τ' ἐ. μᾶλλον 
έλεειτε. Ι. 531. νυνὶ δ' ὑμείς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ'
 έλεήμων. ΕΙ. 425. οίμ' ὧς έ. είμ' Δεὶ τῶν χρυσίδων. 

ἐλεήσαις. Σ. 572. εἰ μὲν χαίρεις ἀρνός φωνῆ, παιδός φωνὴν ἐ. 

ἐλέησον. Σ. 393. ἐ. καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
 ΕΙ. 400. 16', ἀντιβολῶ σ', ξ. αὐτῶν τὴν ὅπα, 

ἐλεί. Λ. 542. οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ξ. καματηρός μου, 

ἐλείας. Ο. 244. οῖ θ' ξ. παρ' αὐλῶνας ὑξυστόμους 

ἐλεινήν. Α. 413. ἐσθῆτ' ξ.; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
  έλεινοί. Β. 1063. πρώτον μέν τους βασιλεύοντας ράκι άμπισ-
 χών, iν' έ. ἐλεινῶς. Θ. 1063. κλαίειν έ. MN. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον. ἔλεινο. Β. 351. προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρον ἔ. δάπεδον ἐλελελεῦ. Ο. 364. ἐ., χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος οὐ μένειν
 έλελήθη. Ν. 380. ήκιστ', άλλ' αἰθέριος δίνος. ΣΤ. Δίνος; τουτί μ' έ.,
  έλελήθης. Ι. 822. πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐ. ἐγ-
       κρυφιάζων.

Ι. 1044. καὶ πῶς μ' ἐ. 'Αντιλέων γεγενημένος;
1. 1044. καὶ πῶς μ' ἐ. ἀντιλέων γεγενημένος; 
ἐλελιζομένη. Ο. 213. ἐ. διεροῖς μέλεσιν
Fr. 426, 2. σπείρας ὅρεων ἐ.
Έλένας. Α. 155. ὁ γῶν Μενέλαος τῶς Ἑ. τὰ μῶλά πο
Έλένη. Θ. 862. Ἑ. δ' ἐκλήθην. ΓΤ. Η. αὖθις αὖ γίγνει γυνὴ,
Έλένη. Θ. 999. Ἑ. σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' είδον, γύναι.
Ελένην. Θ. 850. ἐγῷδα τὴν καινὴν Ἑ. μμήσομαι.
Θ. 853. πικρῶν Ἑ. δύρει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἔλεξ'. Fr. 83. ἀλλ' ὧ θύγατερ ἔ. Ἰασοῖ πρευμενής.
ἔλεξας. Σ. 1258. ἡ λόγον ἔ. αὐτοὰ ἀστεῖων τινα,
ἔλεξε. Εκ. 411. κάπειτ' ἔ. δημοτικωτάτους λόγους
ἐλεξεν. 1. 654. γνώμην ἔ. ἀνδοες. ἦδη μοι δοκεῖ
 έλεξεν. Ι. 654. γνώμην έ. άνδρες, ήδη μοι δοκεί
Σ. 1448. δ δ' έ. αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε
ἐλεσβίαζεν. Β. 1308. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐ., οὕ.
ἐλέσθαι. Ν. 981. οὐδ' ἀν ἔ. δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥα-
                                 φανίδος,
  Λ. 1012. πρέσβειε ἐ, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
ἐλευθέρα. Λ. 379. ήκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟ. ΓΥ. ἐ.
 γάρ εἰμι. 
ἐλευθέρα. Θ. 102. λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐ. 
ἐλεύθερος. Λ. 614. οὐκετ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐ. 
ἐλεύθερος. Ν. 1414. τοῦμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφιν ὲ. γε κάγώ.
 έλευθέρω. Εκ. 941. οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ ε.
ἐλευθέρων. Εκ. 722. τὴν τῶν ε. ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἐλευθέρωs. Ν. 518. ὧ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ε.
  Εκ. 1145. και μή παραλείψεις μηδέν, ἀλλ' έ. 

ἐλεφάντινον. Fr. 313, 2. ἡνίκα Κράτητί τε τάριχος έ. 

ἐλεφάντινος. Π. 815. δ δ' Ιπνός γέγον' ἡμῦν ἐξαπίνης έ.
  έλεφαντόδετον. Ο. 219. έ. φόρμιγγα, θεῶν 
έλεω. Λ. 882. ἔγωγ΄ ἐ. δῆτ΄ ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ 
ἐλήλυθα. Ι. 682. ὀβολοῦ κοριάννοιε ἀναλαβὼν ἐ.
       Ν. 238. ΐνα με διδάξης ῶνπερ ούνεκ' ἐ
  έλήλυθας. Α. 877. δρυθίας ές την άγοραν έ.
Ι. 613. καὶ νῦν ἔπειδη σῶς ἐ, πάλιν,
Ν. 832. σὰ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἔ.
 Ν. 532. συ ο εε τοσουτον των μωνιών ε.
Σ. 1139. κού θαῦμά γ' ès Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐ.
Εκ. 978. τοῦ δαὶ δεόμενος δὰδ' έχων ἐ.;
Π. 966. ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐ. λέγειν σ' ἐχρῆν.
ἐληλύθει. Ι. 1306. καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρων ἄσσον οὐκ ἐ.-
```

```
έλήλυθεν. Ν. 544. άλλ' αύτη και τοις έπεσιν πιστεύουσ' έ.
          Σ. 636. ως δ' ἐπὶ πάντ' ἐ.
   Β. 1164. χωρίς γάρ άλλης συμφοράς έ.

ἐλήρουν. Β. 945. εἶτ΄ οὐκ ἐ. ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,

ἔλης. Β. 617. κάν ποτέ μ' ἔ. ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.

ἐλήφθην. Ι. 101. ὡς εὐτυχῶς ἔτι οὐκ ἐ. ἔνδοθεν

ἐλήφθην. Ι. 101. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐ. ἔνδοθεν
ἐλήφθης. Ν. 1076. ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κἄτ' ἐ.
ἔλθ'. Ι. 150. τί ἔστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ' ἔ., ἴνα πύθη Ι. 559. δεῦρ' ἔ., ἔνα κλάης.
Ν. 58. δεῦρ' ἔ., ἵνα κλάης. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι; 1466. ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔ., οἱ σὲ κἄμ' ἐξηπάτων.
Β. 549. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔ., ὁ πανούργος οὐτοσὶ, 675. Μοῦσα χορῶν ἰερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔ. ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς

   έμας,
ἐλθέ. Α. 665. δεθρο Μοθσ' ἐ. φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔν-
                                          τονος 'Αχαρνική.
        Α. 672. οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἔ. μέλος εὕτονον, ἄ-
       γροικότερον,

1. 1335. ὧ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἔ, δεθρ', 'Αγοράκριτε.

Σ. 1423. ἀλλ' ἐ, δευρὶ πρότερον ἐπιτρέπειε ἐμοὶ,
ΕΙ. 709. ὧ φιλτάτη, δεὐρ ἔ, καὶ δός μοι κύσαι.

    Θ. 319. οἴκουσα περιμάχητον, ἐ. δεῦρο.
    634. οὐδὲν λέγειs. δεῦρ' ἐ., δεῦρ', ἄ Κλείσθενες

Β. 326. ἐ. τόνδ΄ ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ἐλθεῖν. Ι. 936. ἐκκλησίαν ἐ. ἔπει-
Ι. 1093. ἐκ πόλεως ἐ. καὶ γλαθξ αὐτῆ ἀπικαθῆσθαι.
Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐ. ἐμὲ τὸν κακοδαίμον.

                                       έχοντα.
                   470. βουλομένους ανακοινούσθαί τε καί ες λόγον ε.,
       ΕΙ. 569. ῶστ ἔγωγ' ἤδη πιθυμῷ καὐτὸς ἐ, εἰς ἀγρὸν
819. ὡς χαλεπὸν ἐ, ἢν ἄρ' εὐθὸ τῶν θεῶν.
1005. καὶ Κωπάδων ἐ, σπυρίδας,
        Ο. 28. ες κόρακας ε. καὶ παρεσκευασμένους,
       411. νιθας έ.; ΕΠ. έρως

Λ. 76. γυναϊκας έ. ΜΥ. πολύ σὺ κάλλιον λέγεις.

728. αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. οἴκαδ' ἐ. βούλομαι.

Θ. 89. ἐς Θεσμοφόρουν ἐ. ΜΝ. τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.

202. τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐ. αὐτόσε;
   1021. την γυναϊκά μ' έ.

Β. 69. ἐ. ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡ. πότερον εἰς Αιδου κάτω;

1163. ἐ. μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτφ μετῆ πάτρας

Π. 1000. ἐφ' ῷ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐ. ἔτι,
ἔλθετ'. Β. 879. ἔ. ἐποψόμεναι δύναμιν
   ἄλθετε. Ν. 269. ἔ. δητ', ὧ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' els ἐπί-
  δειξιν

ξλθετον. Θ. 1165. μόλετον, ξ., ἀντόμεθ', ὧ

ἐλθέτω. Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ὲ. διὰ δόμων πανταχῆ.

ἔλθη. Ι. 806. καὶ χίδρα φαγών ἀναθαρρήση καὶ στεμφύλφ ἐς λό-
      γον έ.,
Σ. 690. ὕστερος ἔ. τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιείται
691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμήν, κὰν ὕστε-
      ρος ξ. ΕΙ. 317. ἡν ἀπας ἐς χεῖρας ξ. τὰς ἐμάς. ἰοῦ ἰοῦ. Ο. 972. δς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ξ. πρώτιστα προφήτης, Fr. 450. φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔ., τί ποιεῦν χρή μ' ὧ Τε-
Ττ. 450. φερε οη τοινων ταυθ όταν ε., τι ποιείν χρή μ & Τε-
λεμισσείς;

ἄλθης. ΕΙ. 785. μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔ.
Ο. 134. μή μοι τότε γ' ἔ., ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
Β. 1416. ὑπότερον ἀν κρίνης, ἵν' ἔ. μὴ μάτην.
Εκ. 796. θάρρει, καταθήσεις. κἀν ἔνης ἔ. ΑΝ. Α. τιή;

ἄλθοι. Θ. 716. ἀθανάτων ἔ. ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
Θ. 812. ἐς πόλιν ἔ. τῶν δημοσίων ἀλλ' ἡν τὰ μέγισθ' ὑφέ-
Θ. 812. ἐε πόλιν ἔ. τῶν δημοσίων ἀλλ' ἡν τὰ μέγισθ' ὑφέ ληται, 
ἔλθοιμ'. Λ. 912. καὶ πῶς ἔθ' ἀγνὴ δῆτ' ἀν ἔ. ἐε πόλιν; 
ἔλθοιμ'. Σ. 472. ἐε λόγους ἔ. ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς; 
ἔλθοις. Ι. 502. ἔ. στεφάνοις κατάπαστος. 
ἐλθόνθ'. Ο. 150. ἐ.; ΕΤ'. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς, ὸς οὐκ ἰδὼν 
ἐλθόντ'. Εκ. 301. ἐ. ὁβολὸν μόνον, 
ἐλθόντα. Εκ. 1060. ἐ. θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μὴ, 
ἐλθόντες. Α. 25. ἐ. ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου, 
Ο. 619. οὐδ' εἰς "Αμμων' ἐ. ἔκεῖ 
717. ἐ. γὰρ πρώτον ἐπ' ὁρνις, οὕτω πρὸς ἄπαντα τρέπεσθε, 
Λ. 1151. κατωνάκας φοροῦντας ἐ. δορὶ 
1177. τοῦς ξυμμάχοις ἔ. ἀνακοινώσατε.
Α. 11 Δ. κατωνακας φορουντας ε. δορί
1177. τοῖς ξυμμάχοις ε. ἀνακοινώσατε.
ἐλθοῦσα. Εκ. 497. ε. πρὸς τὸ τειχίον,
ἐλθοῦσά. ΕΙ. 665. ε. φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλφ
ἔλθω. ΕΙ. 122. ἡν δ΄ ἐγὼ εὖ πράξας ε΄. πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρα
ἔλθωμεν. Ν. 300. ἔ. λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὕανδρον γῶν
Α. 1231. νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔ. ἐς Λακεδαίμονα
ἐλθών. Α. 267. τὸν δήμον ἐ. ἄσμενος,
Ν. 89. καὶ μῶνθαν' ἐ. ἀν ἐγὼ παραινέσω.
```

```
    Ν. 815. άλλ' έσθι' ἐ. τοὺς Μεγακλέους κίονας.
    839. άλλ' ὡς τάχιστ ἐ. ὑπὲρ ἐμιῦ μάνθανε.
    Σ. 104. κάπειτ' ἐκεῖσ' ἐ. προκαθεύδει πρῷ πάνυ,
    321. μῶν ἐ. ἐπὶ τοὺς καδί-

     789. ἐ, διεκερματίζετ' ἐν τοῖε ἰχθύσιν.
ΕΙ. 722. ὑφ' ἄρματ' ἐ. Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
781. ἡν δέ σε Καρκίνος ἐ.

    Ο. 129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρώ τις ἔ. τῶν φίλων
    788. ἐκπτόμενος ἀν οὕτος ἡρίστησεν ἔ. οἴκαδε,
    949. κὰς τὴν πόλιν γ' ἔ. ποιήσω δὴ ταδί'
    1358. ἀπέλαυσά τάρ' ἀν νὴ Δί' ἔ. ἔνθαδὶ,

    Α. 413. ἐ. ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
    419. ἐ. χάλασον, ὅπως ἄν εὐρυτέρως ἔχη΄
    1138. οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐ. δεῦρο Περικλείδας ποτὲ

             1143. έ. δέ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις

    Θ. 481. οὖτος πόθω μου 'κνυεν ἐ. τὴν θύραν'
    912. ὧ χρόνιος ἐ. σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
    Εκ. 389. οὐδ' ἀρ' ἀν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐ.; ΧΡ. πόθεν;

                704. πάντως οὐδὲν δράσεις έ.
 1024. ή τῶν φίλων ἐ τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος
Π. 623. ἐ. διακωλύση τι τῶν προϋργου ποιεῶν.
686. ἐπὶ τὴν χύτραν ἐ. ἔχων τὰ στέμματα.
1089. ἐ. ἀναθεῶναι τοὺς στεφάνους τοὐσδ' οὐς ἔχω,
ἔλθωσι. Β. 878. ἔ. στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλικα. Β. 1321. βότινος ἔ. πανσίπουον.
   έλικα. Β. 1321. βότρυος έ. παυσίπονον.
  έλικι. Θ. 1000. εὐπέταλος ε΄. θάλλει.
  έλικοβοστρύχουs. Fr. 314. μήτε Μούσας άνακαλείν έ.
έλικτήρας. Fr. 309, 14. ὑποδερίδας, έ.
 ελικτηράς. Ε. 1. 303, 14. υπουεριαίς ε.

ἐλινύειν. Θ. 598. ἀλλ', ἄ γυναϊκες, οὐκ ἐ. ἐχρῆν,

ἐλιχμῶντο. Σ. 1033. ) ἐκατόν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμω-

ΕΙ. 758. \ Εομένων ἐ.

ἔλκε. Ι. 107. ἔλχ' ἔ. τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
     Ο. 365. έ., τίλλε, παίε, δείρε, κύπτε πρώτην την χύτραν.
 Έλκα. Ν. 233. έ. πρός αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντέδος.
Ν. 236. ἡ φροντὶς έ. τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα :
     Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κἆθ' ὡς πρίων' ὁ μὲν ἔ., ὁ δ' ἀντενέ-
     Εκ. 1056. ἀλλ' δ νόμος ξ. σ'. ΝΕΑ. οὐκ ξμεγ', ἀλλ' ξμπου-
                              σά τις
  έλκειν. Ν. 1281. Ε. κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλεν;

    Ο. 442. μήτ ὁρχίπεδ ε μήτ ὁρύττειν ΧΟ. οῦ τί που
    Εκ. 1020. ξ. ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.

 Εκ. 1020. ε. ανατί καρομενας του πατταλου.

ἔλκεις. Θ. 618. τί δῆτά μ' ε. ἀσθενοῦσαν; ΚΛ. εἰπέ μοι
Εκ. 1037. ποῖ τοῦτον ε. σύ; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
1050. ἔ., παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
ἔλκετε. ΕΙ. 504. ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἔ.
ΕΙ. 469. ἀλλ' ἀγεθ' ἔ. * * καὶ σφώ.
 έλκης. Ι. 366. νη τον Ποσειδώ κάμε γαρ, ήνπερ γε τούτον ε.
έλκοίμην. Ι. 772. καὶ τῆ κλεάγρα των δρχιπέδων ε. ès Κερα-
                             μεικόν.
 έλκοιτο. ΕΙ. 452. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔ, μαστιγούμενος 
ἔλκομαι. Εκ. 1068. χωρεῖς μετὰ ταύτης; ΝΕΑ. οὐκ ἔγωγ'.
                             άλλ' ξ.
  έλκόμενον. Εκ. 1055. έ. ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ'
 ούκ έγὰ, 
έλκόμενος. Ν. 1004. οὐδ' έ. περὶ πραγματίου γλισχραντιλογ-
 εξεπετρίπτου 
Εκ. 1094. ε. είμ. ΓΡ. Γ. άλλ' οὐδὲν εσται σοι πλεον. 
ελκοντε. Εκ. 1087. ε. τοὺς πλωτήρας ἀπεκναίετε. 
ελκοντες. Λ. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ε.
 έλκουσ'. ΕΙ. 464. ἀλλ' οὐχ ἔ. ἄνδρες ὁμοίως.
ΕΙ. 478. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὧγάθ', ἔ. ἀνδρικῶς.
ἔλκουσιν. ΕΙ. 481. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν' ἔ. δ' ὅμως
λκουσιν. ΕΙ. 481, ούδ οἱ Μεγαρής δρώσ οὐδέν ε΄. δ' δμως Λ. 727. ε΄. ήδη γοῦν τις αὐτῶν ερχεται. ἐκύδρια. Ι. 907. τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ε΄. περιαλείφειν. ἐκκύσαι. ΕΙ. 328. εν μεν οῦν τουτί μ' ἐασον ε΄., καὶ μηκέτι. Fr. 277, 1. ἀλλ' εὕχομαι "γωγ' ε΄. σε τὸν σταθμὸν, ἔλκω. Ν. 1218. ε΄. σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι ΕΙ. 470. οὔκουν ε΄. κάξαρτῶμαι ἔλκωσιν. Λ. 161. ε΄. ἡμῶς; ΛΥ. ἀντέχου σὰ τῶν θυρῶν. Εκ. 259. ε΄., δ τι δράσεις ποτ'. ΠΡ. ἐξαγκωνιῶ Ἑλλάδα. Α. 531. ἤστραπτεν. ἐβούντα. ἐυνεκύκα τὴν Έ...
Έλλάδα. Α. 531. ήστραπτεν, εβρόντα, ευνεκύκα τήν Έ., Σ. 520. ήτις ή τιμή 'στι σοι καρπουμένω τήν Έ. ΕΙ. 59. κατάθου το κόρημα: μή 'κκόρει τήν Έ. 108. Μήδοισιν αὐτόν προδιδύναι τήν Έ. 270. δ Βυροσπώλης, δε έκύκα τήν Έ.
             408. τοις βαρβάροισι προδίδοτον την Έ.

    Λ. 41. ἡμεῖς τε, κοινἢ σώσομεν τὴν Ε.
    343. ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ἡυσαμένας Ἐ. καὶ πολέτας,
```

έλθών. Ν. 111. ξ. διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

Έλλάδα. Λ. 525. μετά ταθθ' ήμεν εθθύς έδοξεν σώσαι την Έ. κοινη Α. 1006. σπονδάς ποιησώμεσθα ποττάν Έ. Έλλάδι. Α. 8. διὰ τοῦτο τοῦργον ἄξιον γὰρ Έ. Έλλάδος. Ι. 1330. δείξατε τον τῆς Έ. ἡμὰν καὶ τῆς γῆς τῆσδε ΕΛΛαοος. 1. 1530. σει ατε τον της το της το της το μόναρχον.
Σ. 577. καὶ τὰγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑ. ἄρχειν.
ΕΙ. 1082. ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῆ τῆς Ἑ. ἄρχειν;
Ο. 409. ξένω σοφῆς ἀφ' Ἑ.
Λ. 29. οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑ.
Β. 1285. ὅπως 'Αχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑ. ἤβας,
Π. 463. σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑ.
Ελλάνιε. Ι. 1253. Ἑ. Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
Ελλάνιε. Ι. 1253. ἀν τὸ ἀστιν οὖτος γοίρος Ἑ. νόμω, Έλλάνων. Α. 773. αὶ μή στιν οὖτος χοῖρος Ε. νόμφ.
'Ελλας. Σ. 306. πίδα χρηστήν τινα νῷν ἡ πόρον Ε. ἰρὰν εἰπεῖν;
'Ελλάς. ΕΙ. 646. ὥστ ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' 'E. ầv Ο. 998. δν οίδεν Έ. χω Κολωνός. ΠΕ. είπέ μοι, έλλίβορον. Σ. 1489. σφύνδυλος άχεῖ. ΕΛ. πῖθ' έ. Fr. 309, 6. τρυφοκαλάσιριν, έ., κεκρύφαλον, έλλείψουσιν. Λ. 673. οὐδὲν έ. αὕται λιποροῦς χειρουργίας, "Έλλην. Fr. 284, 2. μὰ Δί' οὐδέ γ' "Ε., ὅσον ἔμοιγε φαίνεται. "Έλληνας. ΕΙ 611. πάντας "Ε. δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε. ΕΙ. 866. ἔσωσα τοὺς Έ.. ὥστ 996. μίζον δ΄ ήμᾶς τοὺς "Ε. Λ. 1134. "Ε. ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε. Π. 584. ἵνα τοὺς "Ε. ἄπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει, Π. 584. ινα τους Ε. απαντας αεί δι έτους πεμπτου ευναγειρει, Έλληνες. ΕΙ. 292. νῦν ἐστιν ἡμῦν, ἄνδρες Ε., καλὸν Έλληνικήν. Ο. 148. Έ. δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῦν φράσαι; Έλληνικόν. Α. 115. Έ. γὶ ἐπένευσαν ἀνδρες οὐτοιὶ, Έλληνίς. Θ. 907. Έ. εἶ τις ἡ ἀπιχωρία γυνή; Θ. 908. Έ. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν. Έλλήνων. Ι. 797. ἴνα γὶ Έ. ἄρξη πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λοχίσταν. λογίοισιν I. 838. μέγιστος Έ. έσει, καὶ μόνος καθέξεις
 1333. χαιρ', ὧ βασιλεῦ τῶν Έ. καὶ σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
 N. 430. τῶν Έ. εἶναὶ με λέγειν ἐκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
 ΕΙ, 93. ὑπὲρ Έ. πάντων πέτομαι, 105. ἐρησόμενος ἐκείνον Ἑ. πέρι
 0. 499. ἰκτίνος δ΄ οὖν τῶν Ἑ. ἦρχεν τότε κάβασίλευε.
 500. τῶν Ἑ.; ΠΕ. καὶ κατέδειξέν γ΄ οὖτος πρῶτος βασι-509. ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑ., ᾿Αγαμέμνων ἡ Μενέλαος, Λ. 1110. ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑ. τἢ σἢ ληφθέντες ἵνγγι Β. 1004. ἀλλ᾽ ὧ πρῶτος τῶν Ἑ. πυργώσας ἡἡματα σεμνὰ Ἑλλησι. Α. 529. Ἔ. πὰσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν. Ν. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν ᾿Αθηναίοις καὶ τοῖς Ἔ. καλεῖαθαι. Λ. 554. οἶμαί ποτε Αυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ε. καλεῖσθαι. Β. 724. ἔν τε τοις ε. καὶ τοις βαρβάροισι πανταχοῦ, "Ελλησιν. ΕΙ. 204. ε. δργισθέντες. εἶτ ἐνταῦθα μὲν, ΕΙ. 436. ε. ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν, 1321. διδόναι πλοῦτον τοις Ε., Π. 878. ἄπασι τοῖς Έ, ὁ θεὸς οὕτος, εἰ ἐλλιμενίζεις. Fr. 392. ἐ, ἡ δεκατεύεις. ἔλξει. Π. 955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔ, θύραζ' αὐτὸν λαβὰν Έλξετ'. Λ. 459. οὐχ ξ., οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε;
Έλξω. Ι. 710. ξ. σε πρὸς τὸν δήμον, ἴνα δῷς μοι δίκην.
Ι. 711. κάγὼ δέ σ' ξ. καὶ διαβαλῶ πλείονα,
ἐλοιδορεῖτο. Θ. 650. ἡμῖν ξ. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγὼ, έλοιδορείτο. Θ. 650. ήμιν έ. ΜΝ. κακοδαίμων έγὰ, έλοιδορούμεθα. Ν. 62. περὶ τοὐνόματος δὴ ντεῦθεν ἐ.'

έλόντες. Ν. 591. ἡν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐ. καὶ κλοπῆς,

Σ. 1098. τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐ.,

έλοῦ. Ν. 1336. ἐ. δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.

έλοῦμεν. Π. 657. ἔπειτ' ἐ. ΓΥ. νὴ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἢν

έλουσαν. Λ. 401. ἔ. ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια

έλούσατ'. Π. 85. δς ούκ ἐ. ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.

έλουσεν. Λ. 19. κατέκλινεν, ἡ δ' ἔ., ἡ δ' ἐψώμισεν.

έλπίδι'. Π. 212. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐ. ἐξ ὧν εἰπέ μοι

έλπίδα. Σ. 305. καθίση νῖν, πόθεν ἀνησόμεθ' ἄριστον ; ἔχεις ἐ.

έλπίδας. Ν. 1500. ἡν ἡ αμινόη μοι μὴ προδῷ τὰς ἔ.,

ΕΙ. 794. καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ δ παρ ἔ. ΕΙ. 794. καὶ γὰρ ἐφασχ' ὁ πατηρ ὁ παρ' ἐ. ἐλπίδες. Θ. 1009, ἐα θεοὶ, Ζεὐ σῶτερ, εἰσῖν ἐ. ἐλπίδος. Θ. 870. μη ψεῦσον, ὧ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἔ. ἐλπίδων. Fr. 198, 11. ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἔ. ὡχεῖσθ' ἄρα· ἐλπίς. I. 1244. λεπτή τις ἔ. ἐστ' ἐφ' ῆς ὀχούμεθα. Θ. 946. κοὺκ ἔστιν ἔτ' ἔ. οὐδεμία σωτηρίας. έλπίσης. Θ. 195. έγωγε. ΑΓ. μή νυν έ. τό σὸν κακὸν έλση. Λ. 105. ὁ δ' ἐμός γα, κὰν ἐκ τὰς ταγὰς ἔ. πόκα, έλσοιμ'. Α. 118. ἔ., ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν. ἐλσών. Λ. 1081. παντὰ τις ἐ. ἀμὶν εἰράναν σέτω.

Έλύμνιον. ΕΙ. 1126. οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Έ.; έλυμος. Fr. 351. έ.: έλχ'. Ι. 107. ἔ. ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου, ἔλω. Ν. 845. πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγών ἔ., ἐλωβᾶθ'. Ι. 1408. ἴν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἶς ἐ., οἱ ξένοι, ἔλωνται. Ι. 201. αἴ κα μὴ πωλεῦν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἔ. ἔμ'. Α. 291. σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔ. ἀποβλέπειν. κ.τ.λ. έμά. Α. 775. έ. γα. σὰ δέ νιν εῖμεναι τίνος δοκεῖς; Α. 910. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί ἐστί; ΒΟ. τῶδ ἐ. έμαθε. Β. 153. την πυρρίχην τις έ την Κινησίου. Fr. 3, 1. άλλ' οὐ γὰρ έ. ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, άλλὰ μᾶλλον ἔμαθεν. Ν. 876. καίτοι ταλάντου τοῦτ' έ. Υπέρβολος. έμαθες. Ν. 870. καιτοι ταλαντου τουτ ε. Ιπέρβολος. έμαθες. Ν. 852. άλεκτρύαιναν; ταθτ' ἔ. τὰ διξιὰ Σ. 1260. ὧν ἔ. ἐν τῷ συμποσίων κὰτ' ἐε γέλων Εκ. 242. πόθεν, ὧ τάλαινα, ταθτ' ἔ. οὕτω καλῶς; Π. 905. τἱ δαί; τέχνην τω' ἔ.; ΣΥ. οὐ μὰ τὸν Δία. ἔμαθον. Ο. 378. αὐτίχ' αὶ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔ. ἐχθρῶν κοὐ σόλους. φίλων Ο. 1363. άλλ' ο δάπερ αὐτὸς ἔ, ὅτε παῖς ἢ, σὰ γὰρ Ο. 1363. ἀλλ' οἰάπερ αὐτὸς ἔ, ὅτε παις ἡ. συ γα ἐμαί, Θ. 776. ὧ χεῖρες ἔ,
ἐμαινόμην. Ν. 1476. οἴμοι παρανοίας ὡς ἐ. ἄρα,
ἐμαινόμην. Ν. 1476. οἴμοι παρανοίας ὡς ἐ. ἄρα,
ἐμαῖς. Α. 1197. κἄτ ἐγχανεῖται ταῖς ἔ. τύχαισιν.
Λ. 332. ἀραμένη, ταῖσιν ἔ.
Εκ. 48. ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἔ. φίλαις.
ἐμάν. Α. 816. Ἑρμὰ μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἔ.
Ο. 241. ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐ. ἀοιδάν
Λ. 263. κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἔ. λαβεῖν.
Β. 213. φθες/τάμις β' εἴκρων ἐ. ἀριδὰν. Β. 213. φθεγξώμεθ', εύγηρυν ε. δοιδάν, εμάνθανεν. ΕΙ. 633. τον τρόπον πωλούμενος τον αὐτον οὐκ ε., εμάνθανεν. ΕΙ. 1238. εν παιδοτρίβου δε τίνα πάλην ε.; εμάς. Α. 232. μήποτε πατωσιν ετι τος ε. ἀμπέλους. Ν. 559. τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐ. μιμούμενοι. ΕΙ. 317. ἢν ἄπας ἐς χεῖρας ἔλθη τὰς ἐ. ἰοῦ ἰοῦ. Εκ. 344. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ ἐγὼ γὰρ τὰς ἐ. ἐμᾶς. Ο. 1070. ἔστιν ὑπ' ἐ. πτέρυγος ἐν φοναῖς ὅλλυται. Ο. 1316. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐ. πόλεως. Β. 675. Μουσα χορών ἱερών ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀσιδᾶs ἐ., ξματτεν. Π. 305. μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ΄ ἔ, αὐτοῖε ἐματτῆ. Θ. 477. ξύνοιδ΄ ἐ. πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο δ' οὖν ἐματτῆν. Εκ. 880. ἀργὸς, μινυρομένη τι πρὸς ὲ. μέλος, Εκ. 931. ἄδω πρὸς ὲ. Ἐπιγένει τὼμῷ φίλφ. ἐματτῆς. Λ. 116. δοῦνὰν ὲ. παρταμοῦσα θήμισυ. Α. 683. λύσω τὴν ἐ. ὖν ἐγὰ δὴ, καὶ ποιήσω
 1125. αὐτὴ δ' ἐ. οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. 1120. αυτη ο ε. ου κακων τρωμης εχω Β. 1347. ε. έργοισι, Εκ. 1037. ποί τοῦτον έλκεις σύ; ΓΡ. Α. τὸν ε. εἰσάγω, ἐμαυτόν. Α. 377. αὐτός τ' ε. ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον Ι. 433. κατὰ κῦμ' ε. οὕριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας. 1098. καὶ νῦν ἐ. ἐπετρέπω σοι τουτονὶ 1259. ᾿Αγορακρίτω τοίνυν ἐ. ἐπιτρέπω, Ν. 1204. ὥστ' εἰε ἐ. καὶ τὸν υἰὸν τουτονὶ Ν. 1204. ὥστ' εἰς ἐ, καὶ τὸν υίὸν τουτονὶ
Σ. 786, ὁτιἡ κατ' ἐ, κοὺ μεθ' ἐτἐρου λήψομαι.
Λ. 610. ἔ, ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
Θ. 172. ἔ, ἐθεράπευσα. ΜΝ. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
217. ἡ μὴ 'πιδιδόν' ἔ, ὤφελόν ποτε.
651. εἰς οἰ' ἔ, εἰσεκύλισα πράγματα.
Β. 43. καίτοι δάκνω γ' ἔ, ἀλλ' ὅμως γελῶ.
53. τὴν 'λνδρομέδαν πρὸς ἔ, ἐξαίφνης πόθος
907. κοὶ μὴν ἔ, μέν γε, τὴν ποίησιν οἰός εἰμι,
Εκ. 1060. ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἔ, εἰ δὲ μὴ,
Π. 781. ἄκων ἔ, τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν
Fr. 96. οἶδα μὲν ἄρχαῖόν τι δρῶν κοὺχὶ λέληθ' ἔ.
ἐμαντοῦ. Α. Ι. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἔ, καρδίαν, έμαυτού. Α. 1. όσα δη δέδηγμαι την έ. καρδίαν, Σ. 357. ὅβων γὰρ κάδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς ἐ.,
1004. θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐ. πανταχοῖ,
1354. νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐ. χρημάτων. ΕΙ. 880. σκηνήν ἐ. τῷ πέει καταλαμβάνω, Εκ. 805. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐ. γείτονας Π. 774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ὲ. συμφορὰς, 911. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐ. μοι πόλιν ἐμαντῷ. Α. 268. σπονδὰς ποιησάμενος ἐ.
Α. 817. οὕτω μ' ἀποδόσθαι τάν τ' ἐ. ματέρα.
969. ἐγὼ δ' ἐ. τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
1138. ἐγὼ δ. ἔ. τόν γύλιον οἵσω λαβών.
Ν. 434. ἀλλ' ὄσ' ἐ. στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθείν. Σ. 999. πῶς οὖν ἐ. τοῦτ' ἐγὰ ξυνείσομαι, 1265. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐ. δεξιὸς πεφυκέναι, Β. 9. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐ. φέραν,

```
έμαυτῷ. Π. 43. πείθειν δ' έ. ξυνακολουθεῖν οίκαδε.
 εμαντφ. 11. 43. πειθείν ο ε. ξυνακολουθείν οικασε.

ἐμαχέστα΄ Σ. 1383. Έρουδίων ἐ. ᾿Ασκώνδα καλῶς,

ἐμάχετό. Σ. 1190. ἀλλ' οῦν λέγειν χρή σ΄ ἀν ἔ. γ΄ αὐτίκα

ἐμαχόμεσθ'. Σ. 1082. ἔ. αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,

ἔμβα. Β. 377. ἀλλ' ἔ. χώπως ἀρεῖς
  Επ. 478, έ. χώρει.
ἐμβάδ'. Επ. 633. ὅταν ἐ. ἔχων εἶπη, πρότερος παραχώρει, κἆτ'

Αμβάδ΄. Εκ. 633. ὅταν ἐ. ἔχων εἶπη, πρότερος παραχώρει, ἐκπτήρει, ἐμβάδας. Ι. 875. οὐ δεινὸν οῦν δῆτ' ἔ. τοσευτονὶ δύνασθαι, Ν. 858. τὰς δ' ἔ. ποῖ τέτροφας, ἄνύητε σύ;
Σ. 103. εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἔ., 275. ἔ, ἡ προσέκοψ ἐν
1157. ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἔ., Εκ. 314. τὰς ἔ. ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότφ
342. κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἔ. ἐμβάδια. Π. 847. τὰ δ' ἔ; ΔΙ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο. ἔμβαδίοις. Π. 941. τοῦς δ' ἔ. τὶ χρήσεταὶ τις; εἰπέ μοι. ἐμβάδουν, Ι. 872. ζεύνος πριάμενος ἔ. τουτὶ φορεῦν δίδωμε.

  έμβάδοιν. Ι. 872. (εύγος πριάμενος έ. τουτί φορείν δίδωμι.
έμβάδων. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὄφθαλμοῖσαν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐ.
  Τμβαινε. Β. 188. έγω. ΧΑ. ταχέως έ. ΔΙ. ποι σχήσειν δο-
                                    Kels;
  τμβαλε. I. 1083. Κυλλήνην δρθως, δτιή φησ', ε. κυλλή.
  Σ. 331, els δξάλμην ε. θερμήν
εμβαλέ. Β. 754. ω Φοιβ' Απολλον, ε. μοι την δεξιαν,
  έμβαλεί. Ι. 602, εμβαλόντες άνεβρύαξαν, εππαπαί, τίς έ.;
Α. 1212. ούμδε αὐτοῖς έ.
 λ. 1212. ουμος αυτος ε.

ἐμβαλεῖν. Α. 573. ποῖ χρή βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐ.;

Α. 1077. ἡγγειλε ληστὰς ἐ. Βοιωτίους.

Ν. 1450. τὸν ἐ. ἐς τὸ βάραθρον

Π. 1109, ἀπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐ.
  έμβάλης. Ν. 1489. τως αν αυτοίς έ. την οικίαν
  Β. 205, κάλλιστ', ἐπειδὰν ἔ. ἄπαξ. ΔΙ. τίνων; 
ἔμβαλλε. Σ. 200. καὶ τὴν βάλανον ἔ. πόλιν ἐς τὸν μοχλὸν, 
ἔμβάλλει. Σ. 554. ἐ. μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων
  κεκλοφυΐαν - 
ξμβάλλεσθε. ΕΙ. 1312. άλλ', ὧ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐ. τῶν λα-
 έμβάλλετον. ΕΙ. 1307. άλλ' ἀνδρικῶς ἐ., 
ἐμβαλλόμενον. Λ. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐ. πίλον λέκιθον παρὰ 
γραός. 
ἐμβάλοι. Α. 511. σείσας ἄπασιν ἐ. τὰς οἰκίας.
  έμβάλουμί. Β. 574. έγὰ δ΄ ἄν ἐς τὸ βάραθρον ἐ. σε.
ἐμβαλόντα. Εκ. 405. τιθύμαλλον ἐ. τοῦ Λακωνικοῦ
ἐμβάλοντες. Α. 679. οἴτινες γέροντας ἄνδρας ἐ. ἐς γραφὰς
1. 375. καὶ νὴ Δί' ἐ. αὐ-
602. ἐ. ἀνεβρύαξαν, ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
ΕΙ. 631. ἐ. ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
ἔμβαλῶ. Ι. 1362. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἔ.,
Θ. 222. ὥμοι. ΕΤ. τὶ κέκραγας; ἐ. σοι πάτταλον,
ἔμβαλών. ΕΙ. 609. ἐ. σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφἱσματος,
Π. 717. καταπλαστὸν ἐνεγεἰρησε τρίβειν, ἐ.
ἔτ. 10. ἡ χόνδρον ἔψων, εἶτα μυῖαν ἐ.
ἔμβαπτόμενος. Ϝτ. 205. εἰς δζος ἐ ἡ λεπτοὸς ἄλας.
ἔμβάς. Ν. 719. φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐ.
Ο. 202. δευρὶ γὰρ ἐ. αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
266. ἐ. ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος.
Β. 1409. ἐ. καθήσθω συλλαβών τὰ βιβλία
Εκ. 507. μπτεῖτε χλαίνας, ἐ. ἐκποδῶν ἵτω,
      Ι. 375. καὶ νὴ Δί έ. αὐ-

Β. 1409. ἐ. καθήσθω συλλαβων τα ριβλια
Εκ. 507. ριπτεῖτε χλαίνας, ἐ. ἐκποδὼν ἴτω,
850, ἐ. δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐριμμένος.
Π. 759. ἐ. γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἐμβάσιν. Ι. 321. πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἔ.
Ι. 870. ταῖς ἔ, φάσκων φιλεῖν; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὰ τὸν

                                   'Απόλλω.
 Απολλω.
Εκ. 47. σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐ.; καί μοι δοκεῖ ἐμβάψω. ΕΙ. 959. φέρε δὴ, τὸ δαλίον τόδ' ἐ. λαβών. ἔμβη. Λ. 1303. εἶα μάλ' ἔ. ἐμβλέπειν. Fr. 393. ἔρημον ἐ.: ἐμβολήν. Fr. 496. χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἔ. ἔμβολον. Fr. 301, 3. ουδ' άλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔ.
  έμβραχύ. Σ. 1120. άλλ' έμοι δοκεί το λοιπον των πολιτών έ.
             390. που δ' ουχὶ διαβέβληχ', δπουπερ έ.

Θ. 300. που ο ουχε οιαβερληχ, οπουπερ ε.
ἐμβρύεια. Fr. 476, 4. πῦον, χόρια, χελιδόνια, τέττιγαs, ἔ.
ἐμέ. Α. 248. κεχαρισμένοις σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἔ. κ.τ.λ.
Α. 361. πάνυ γὰρ ἔ. γε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει. κ.τ.λ.
ἔμεγ', Εκ. 1056. ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. ΝΕΛ. οὐκ ἔ., ἀλλ' ἔμ-

                                   πουσά τις.
έμειν. Α. 587. ούτος, τί δράσεις; τῷ πτίλφ μέλλεις έ.;
Τμελ'. Εκ. 641. ἀλλ' ὁ παρεστώς οὐκ ἐπιτρέψει τότε δ' αὐτοῖς
```

ούκ έ. οὐδὸν

έμελεν. Εκ. 459, & τοίσιν ἀστοις έ.; ΧΡ. ούτω ταυτ' έχει.

```
ίμέλησεν. Λ. 502. υμίν δε πόθεν περί τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρή-
     νης έ.; εμελλ'. Β. 518. ει άφαιρεῖν χή τράπες εἰσήρετο,
     έμελλε. Θ. 1177. ή παις έ. προμελετάν, ὧ τοξότα, 
έμελλεν. Β. 791. νυνί δ' έ., ὡς έφη Κλειδημίδης,
έμελλε. Θ. 1177. ἡ παῖς ἐ. προμελετὰν, ὰ τοξοτα, 
ἐμελλεν. Β. 791. νυρί δ' ἐ., ὡς ἐφη Κλειδημίδης, 
ἐμέλλετόν. Π. 103. ἐ. μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ, 
ἐμέλλοτόν. Π. 103. ἐ. μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ, 
ἐμέλλομέν. Σ. 480. ἄρ' ἐ. ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνφ. 
ἐμέλλομέν. Σ. 1095. ῥῆσιν εὖ λέξειν ἔ. τότ', οὐδὲ 
ἐμελλον. Ι. 267. ὅτι λέγειν γνώμην ἐ. ὡς δίκαιον ἐν πόλει 
Ν. 1301. φεύγεις; ἔ. σ' ἀρα κινήσειν ἐγὰ 
Β. 268. ἔ. ἀρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ. 
Π. 1102. μὰ Δί', ἀλλ' ἔ. εἶτ' ἀνέωξάς με φθάσας. 
ἐμέτρησ. Ο. 1130. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ὲ. αὐτ' ἐγὼ, 
ἐμέτρησε. Ν. 148. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐ.: ΜΑ. δεξιώτατα. 
ἐμή. Α. 5. πλὴν ἡ γ' ἔ. κωμῆτις ῆδ' ἐξέρχεται. 
Θ. 609. ἔχουσα; ΓΥ. Δ. τιτθὴ νὴ Δί' ἐ. ΜΝ, διοέχομαι 
ἐμήν. Α. 49. γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαναρέτην τήθην ἐ. 
Α. 357. καίτοι φιλῶ γε τὴν ὲ ψυχὴν ἐγώ. 
Ι. 1211. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἔ. κίστην ἰῶν 
1397. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἡ τὴν ἐ. ἔξει τέχνην' 
Ν. 780. πρὰν τὴν ἐ. καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων. 
Σ. 646. τὴν γὰρ ἔ. δργὴν πεπά- 
983. ἐγὰ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἔ. 
1071. εἴ τις ὑμῶν, ὧ θεαταὶ, τὴν ἐ. ἰδῶν φύσιν 
ΕΙ. 231. ἀλλ' εἰμ' καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἔ. 
Ο. 203. ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐ. ἀηδύνα, 
642. εἰσέλθετ' ἐς νεοττιάν γε τὴν ἐ. 
1264. μηκέτι τὴν ἔ. διαπερᾶν πόλον, 
Λ 1214. τὴν ἐ. ἀλλ'
         1264. μηκέτι τὴν ἐ. διαπερᾶν πόλιν.
Λ. 1214. τὴν ἐ. ἀλλ'
Θ. 869. ἀλλ' ὥσπερ αἰκόλλει τι καρδίαν ἔ.,
         918. σὰ τὴν ἐ. γυναῖκα κωλεύεις ἐ.,
Β. 886. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐ. φρένα,
Εκ. 153. νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἔ., μίαν
                       349. κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γνώμην γ ε.! 922. τάμὰ παίγνια τὴν δ' έ,
                      959. } την έ. Ικέσθαι.
         969. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρός τὴν ἐ. ἀνάγκην
990. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐ. πρῶτον θύραν.
Π. 951. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐ.
                     1007. ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐ.
    έμηνεν. Θ. 561. ούκ έξπου ούδ' ώς φαρμάκοις έτέρα του άνδρ' ξ., έμης. Α. 211. ούκ άν έπ' έ. γε νεότητος, ότ' έγω φέρων άνθρά-
 έμης. Α. 211. οὐκ ἀν ἐπ' ἐ. γε νεότητος, ὅτ' ἐγὰ φέρων ἀνθράκον Α. 719. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἴδε τῆς ἐ.
1123. καὶ τῆς ἐ. τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
1. 719. καὶ νὴ Δἱ΄ ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐ.
Ν. 772. τὰ γράμματ ἐκτήξαιμ τῆς ἐ. δίκης;
Ο. 368. τῆς ἐ. γυναικὸς ὅντε ξυγγενῆ καὶ ψυλέτα;
456. παραλειπομένην ὑπ' ἐ. φρενὸς ἀξυνέτου 744. δι' ἐ. γέννος ξουθῆς μελέων
Εκ. 1126. τὸν ἀνδρ', ὅπου 'στὶ. τῆς ἐ. κεκτημένης.
Π. 776. τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐ. ὁμιλιας ἐμηχανῶντ'. ΕΙ. 621. πάντ' ἐ. ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμενας.
   μεναι,

έμεν Α. 733. ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐ. τὰν γαστέρα:

Ο. 928. δὸς ἐ. ὅ τι περ

930. πρόφρον δόμεν ἐ. τεῖν.
     έμιτροφόρουν. Θ. 163. έ. τε καὶ δίεκνον Ίωνικῶς, 

ἐμμελεία. Σ. 1503, ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐ. κονδύλου. 

ἐμμελέστερον. Εκ. 807. αὕτ' εἰσενέγκοι πολὰ γὰρ ἔ.
   εμμένει. Εκ. 1120. ἐν τῆ κεφαλῆ γὰρ ἐ. πολύν χρόνον-
ἐμιήνει. Εκ. 1120. ἐν τῆ κεφαλῆ γὰρ ἐ. πολύν χρόνον-
ἐμιήσθην. Ι. 1277, αὐτὸς ἢν ἔνδηλος, οὐκ ἀν ἀνδρὸς ἐ. φίλου.
ἐμιήσθης. Ν. 926. ἦς ἐ. ΔΙ. τῆς σῆς πόλεώς θ',
ἐμοί. Α. 51. ἀθάνατός εἰμ' ἐ. δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ κ.τ.λ.
    Α. 583. Ιδού. ΔΙ. παράθες νυν ύπτίαν αυτήν ε. κ.τ.λ. 
ξμοιγ'. Ν. 368. άλλα τίς ύει; τουτί γάρ ε. ἀπόφηναι πρώτου
                                              άπάντων. κ.τ.λ.
    έμοιγε. Α. 769. ή οὐ χοῖρός ἔσθ' ἄδ'; ΔΙ. οὐκ ἔ. φαίνεται. κ.τ.λ.
έμοιγέ. Σ. 912. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἔ. τοι κ.τ.λ.
έμοῖς. Ν. 73. ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἔ. οὐδὲν λόγοις.
  έμοις. Ν. 73. άλλ' ουκ έπίθετο τοις έ. ούδεν λόγοις.
Ν. 560. ὅστις οὖν τούτοισι γελᾶ, τοῖς έ. μὴ χαιρέτων
561. ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖςιν ὲ. εὐφραίνησθ' εὐρήμασεν.
956. ἢς πέρι τοῖς ἐ. φίλοις ἐστιν ἀγῶν μέγιστος.
Ο. 374. ἢ φράσειαν, ὅντες ἐχθροὶ τοῖς πάπποις τοῖς ἔ. ξ
ἐμοῖσι. ΕΙ. 1229. παῦσαὶ μ' ὑβρίζων τοῖς ὲ. χρήμασιν.
ἐμοῖσιν. Σ. 565. κακά πρὸς τοῖς οῦσιν, ἔως ἀνιῶν ἀν ἰσώση
                                              τοίσιν έ.
  έμοιχευσάς. Ν. 1076. ήμαρτες, ήρασθης, έ. τι, κάτ' ελήφθης 
έμόλετον. Fr. 560, 1. τί γὰρ ἐπὶ κακύτροπον ἐ. βίον
```

εμολον. Ο. 404. καὶ πόθεν έ., Λ. 984. ε. άπο Σπάρτας περί τῶν διαλλαγῶν. έμόν. Α. 33. στυγών μέν άστυ, τὸν δ' έ. δήμον ποθών, 1. 108. ἄ δαίμον άγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ, οὐκ ἐ.
 499. κατὰ νοῦν τὸν ἐ, καί σε φυλάττοι
 958. οὐ τὸν ὲ. εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου. 1203, το μεν νόημα τῆς θεοῦ, το δε κλέμμ ε.

N. 197. αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ε.
440, τουτὶ τό γ ε. σῶμὶ αὐτοῖσιν
Σ. 649. ἡν μή τι λέγης, ἤτις δυνατή τον ε. θυμὸν κατερεῖξαι.

O. 212. τὸν ε. καὶ σὸν πολύδακριν Ἰτνν
601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ε. πλὴν εῖ τις ἄρὶ ὅρνις.

Ø. 74. οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὅντα κηδεστὴν ε΄.
248. οἰμώξετἄρὶ εῖ τις τὸν ε΄. πρωκτὸν πλυνεῖ.
619. τίς εστὶ ἀτὴρ σαι; ΜΝ, τὸν ε΄. ἀνδρα πυνθάνει;
901. προδοῦσα Μενέλεων τὸν ε΄. ἐν Τροία πόσιν.
1048. ὡ κατάρατος ἐγών τίς ε΄. οὐκ ἐπόψεται
1172. ἐ. ἔργον ἐστίν καὶ σὸν. ὧλάφιον, ἄ σοι
Β. 105. μὴ τὸν ε΄. οἴκει νοῦν ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
219. χῶρει κατὶ ε΄. τέμενος λαῶν ὅχλος.
892. αἰθὴρ, ἐ. Βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγε,
1516. τὸν ε΄. παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
1522. μηδέποτὶ ἐς τὸν θῶκον τὸν ε΄.
Εκ. 750. οὐ γὰρ τὸν ἐ. ἰδρῶτα καὶ φειδωλίαν
952. φίλον ἐ., δεῦρό μοι 1203. το μεν νόημα της θεού, το δε κλέμμ' έ. 952. φίλον έ., δεθρό μοι 972. ὧ χρυσοδαίδαλτον ἐ. μέλημα, Κύπριδος ἔρνος, Π. 33. τὰν ἔ. μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὰν 548. σὰ μὲν οὐ τὰν ὲ. βίον εἴρηκας, τὰν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω. έμός. Α. 333. ως ἀπωλόμεσθ', ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐ. έμός. Α. 333. ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐ. Ν. 1161. πρόβολος ἐ., σωτήρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη, Λ. 102. ὁ γοῦν ἐ. ἀνήρ πέντε μῆνας, ὧ τάλαν, 104. ὁ δ' ἐ. γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλω. 105. ὁ δ' ἐ. γα, κὰν ἐκ τῶς ταγῶς ἔλση πόκα, Θ. 1165. ὅδ' ἐστὶν, οὑν τῆ σανίδι, κηδεστὴς ὲ. ἔμοῦ. Α. 216. σπονδοφρος οὐτος ὑπ' ἐ. τότε διωκόμενος κ.τ.λ. ἐμοῦδόκει. Π. 736. τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γ' ὲ. ἐμοῦς. Ι. 845. ἀποξάπαντας τοὺς ὲ. ἐχθροὺς ἔπιστομίζειν, Β. 1201. ἀπὸ ληκυθίου σὰ τοὺς ἐ. ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν, Ε. 733. πολλοὺς κάτω δὴ θυλόκους στρέψασ' ὲ. ἐμπαίζειν. Θ. 975. ἡ πῶσι τοῖς χοροῖσιν ἐ. τε καὶ ἐμπαίζειν. Fr. 108. c. ἐ.: έμπεδούσα. $\left\{ \stackrel{\Lambda.}{\overset{.}{_{.}}} 233. \right\}$ ταῦτ' $\stackrel{.}{\overset{.}{_{.}}}$ μὲν πίοιμ' ἐντευθενί· ξμπειρος. Β. 811. ἐπέτρεψαν, ὀτιὴ τῆς τέχνης ἔ. ἤν. ἐμπέτηγέ. Α. 1226. λόγχη τις ἐ. μοι δι' ὀστέαν ὀδυρτά. ἐμπεπληγμένη. Θ. 1032. ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐ. ἐμπεποιημένη. Ο. 1301. ὅπου χελιδῶν ἤν τις ἐ. ἐμπεπρημένης. Σ. 36. ἔχουσα φανὴν ἐ. ὑός. έμπεπρήσθαι. Λ. 322. πρὶν έ. Καλύκην έμπεπτωκέ. Σ. 203. πόθεν ποτ' έ. μοι τὸ βώλιον ; εμπεπτωκέ. 2. 203. πουεν ποτ ε. μοι το μαλιον; έμπεπτωκότες. Εκ. 142. καὶ λοιδοροῦνταί γ' ἄσπερ ἐ., έμπέση. Λ. 858. νὴ τὴν 'Αφροδίτην' κάν περὶ ἀνδρῶν γ' ἔ, έμπέσοι. Π. 180. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος. ΧΡ. ἔ, γέ σοι. ἐμπέσοιμεν. Λ. 309. ἄψαντες εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἔ. έμπεσόντα. Β. 904. έ. συσκεδάν πολέμπεσών. Σ. 120. άξας έδίκαζεν ές το Καινόν έ. Β. 945. εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐ. ἔφυρον, ἐμπεφορβιωμένον. Ο. 861. οὕπω κόρακ' εἶδον ὲ. εμπέφορριωμενον. Ο. 801. ουπώ κορακ είσον ε. έμπίδας. Ν. 157. οπότερα την γνώμην έχοι, τας έ. Ο. 245. ἐ. κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους ἐμπίδος. Ν. 159. τί δητ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐ.; Ν. 160. ἔφασκεν εἶναι τοὕντερον τῆς ἐ. 168. ὅστις δίοιδε τοὕντερον τῆς ἐ. 168. δστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐ.
Λ. 1031. ἢ μέγ', ὧ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐ. ἔνεστί σοι.
ἐμπίδων. Ν. 165. σάλπιγξ ὁ προκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐ.
ἐμπιεν. ΕΙ. 1143. ἐ. ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἐμπι ΕΙ. 1156. ὡς ἀν ἐ. μεθ' ἡμῶν,
ἐμπίπλαμαι. Α. 447. εὖ γ' οἶον ἤδη ἡηματίων ἐ.
ἐμπίπλη. Ο. 1310. καὶ τοὺς κοφίνους ἄπαντας ἐ. πτερῶν ἐμπιπράναι. Ν. 1484. ἀλλ' ὡς τάχτος ἐ. τὴν οἰκίαν
Α. 311. ἐ. νοὺ τὸς θίους καὶ τοῦ καπνῶς πείξεν. Α. 311. ε. χρή το θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν. εμπίπρατε. Θ. 749. εμπήπρομεν τοίννη σε. ΜΝ, πάνυ γ' ε. εμπίπτουσαι. Ν. 378. εἰς ἀλλήλας ε. ρήγνυνται καὶ παταέμπιπτούσας. Ν. 384. έ. είς άλλήλας παταγείν διά την πυκνότητα; ἐμπίς. Λ. 1032, οὐχ ὁρᾶς; οὐκ ἐ. ἐστιν ἥδε Τρικορυσία; έμπληθ'. Λ. 235. εί δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐ. ἡ κύλις.

έμπλήμενος. Ι. 935. έ. φθαίης έτ' είς Σ. 424. ξυσταλείς, εύτακτος, δργής καὶ μένους έ., Εκ. 56. ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας έ. Π. 892. διαρραγείης, μηδενός γ' ἐ ἐμπλημην. Α. 236. ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ αν ἐ. λίθοις. ἐμπλησαμένη. Λ. 327. νῦν δὴ γὰρ ἐ. τὴν ὑδριὰν κνεφαία ἐμπλησαμένος. Σ. 380. δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐ. Διοπείθους έμπλήσετε. Εκ. 1042. την γην άπασαν Οιδιπόδων έ. είτ' έταράχθης Ο. 789. κατ' αν ε' εφ' ήμας αδθις αδ κατέπτατο, έμπλησθηναι. ΕΙ. 1000, ε', μεγάλων, σκορόδων, έμπλησθωσ'. Ν. 376. ὅταν ε', ὕδατος πολλοῦ καναγκασθωσε φέρεσθαι, ξυπλησο. Σ. 603. ξ. λέγων πάντως γάρ τοι παύσει ποτέ κάναφανήσει κάναφανήσει ἐμπνέω. Θ 926. οὐ γάρ προδώσω οὐδέποτέ σ', ἤνπερ ἐ, ἐμποδίζω. Λ. 359. ἡν προσφέρη τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἔ. ἐμποδίζων. Ι. 755. κέχηνεν ώσπερ ἐ. ἰσχάδας. ἐμποδύν. Λ. 531. περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζώην. ΛΥ. ἀλλ' εἰ τοῦτ ἔ, σοι. ἐμποδών. Σ. 247. μή που λαθών τις ἔ. ἡμᾶς κακόν τι δράση. ΕΙ. 315. ἔ. ἡμῦν γένηται τὴν θεὸν μὴ ξελκύσαι. 473. ὧ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἔ. καθήμενος. Εκ. 858. οὐ τοὑμὸν, ὡ τᾶν, ἔ. ἔσται. ΑΝ. Α. τί δή; ἐμποιεῖν. Εκ. 154. ἔν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἔ. ἐμποιεῖν. Εκ. 154. ἔν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἔ. ἐμπολᾶ. ΕΙ 448. ἵν ἔ. βέλτιον, ἔπθυμεῖ μαγῶν. έμπολά. ΕΙ 448. ϊν' έ. βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν, ἐμπολαΐον. Π. 1155. ἀλλ' ἐ. ΚΑ. ἀλλά πλουτοῦμεν: τί οὖν έμπολήν. Α. 930. ξένφ καλῶς τὴν έ. ἐμπολήν αντές. ΕΙ. 563. ἐ. τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον. ἐμπολῶ. ΕΙ. 1201. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐ. Fr. 295. ε. Διοσκόρω. εμπολώμεν. Θ. 452. ωστ' οὐκέτ' ε. οὐδ' εἰς ῆμισυ. έμπορευόμαν. Α. 754. ὅκα μὲν ἐγὰν τηνῶθεν ἐ., έμπορευτέα. Α. 480. ὧ θύμ', ἄνευ σκάνδικοs ἐ. έμπορίαν. Ο. 718. πρός τ' ἔ. καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός: έμπορίας. Ο. 594 τάς τ' ἐ. τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν, ἐμπορικά. Α. 972, οῖ ἔχει σπεισάμενος ἐ. χρήματα διεμπολαν, ἔμπορος. Εκ. 1027. ἀλλ' ἔ. εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Β. κλάων γε σύ.
Π. 521. ἔ. ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
904. ἀλλ' ἔ.; ΣΤ. ναὶ, σκήπτομαὶ γ', ὅταν τύχω.
1179. ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἄν ἥκων ἔ.
"Εμπουσα. Β. 293. "Ε. τοίνυν ἐστί. Ελ. πυρὶ γοῦν λάμπεται ἔμπουσά. Εκ. 1056. ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. ΝΕΑ. οὕκ ἔμεγ', έμπρέπων. Ν. 605. Βάκχαις Δελφίσιν έ., έμπρήσειεν. Α. 918. αὕτη γὰρ έ. ἄν τὸ νεώριον. έμπρησθείς. Β. 859. σὸ δ' εὐθὸς ὥσπερ πρῖνος έ. βοῆς. έμπρήσομεν. Θ. 749. έ. τοίνυν σε. ΜΝ. πάνυ γ' εμπίπρατε έμπρησον. Α. 381. έ. αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. ΓΥ. σὸν έργον, ὧχελῶε. έμπρήσωμεν. Λ. 269. μίαν πυράν νήσαντες ε. αυτόχειρες έμπροσθεν. Σ. 871. ε. ούτος των θυρών, έμπυρεύσων. Λ. 372. τί δαὶ σὰ πῦρ, ὧ τύμβ', έχων; ὧε σαυτον έ.; έμπυρεύων. ΕΙ. 1137. τήν τε φηγόν έ., έμφανές. Λ. 261. κατ' οίκον έ. κακόν, έμφανής. Σ. 417. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐ.; Σ. 733. παρὰν ἐ. Σ. 733. παρών ἐ. Θ. 682. εἴ τι δρώη, πάσιν ἐ. δρῶν ἔ- ἐμφανῶs. Α. 312. ἐ. ήδη πρὸς ἡμῶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι; Ν. 611. ἀφελοῦσ' ὑμῶς ἄπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐ. ἐμφερέστατα. Fr. 49, 1. ἀνέχασκον εἶς ἔκαστος ἐ. ἐμφερεστάτους. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐ. ἐμφερής. Ν. 502. τῷ τῶν μαθητῶν ἐ. γενήσομαι; ἐμῶν. Α. 210. ἐκπέφευγ', οἵχεται φροῦδος. οἵμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν τῶν ἐ. έτων των έ: Α. 227. οΐσι παρ' έμοῦ πύλεμος έχθοδοπός αύξεται των έ. χωρίων. 306. των δ' έ. σπονδων ακούσατ', εἰ καλως ἐσπεισάμην. 306. τῶν δ' ἐ. σπονδων ακουσατ, ει καλως ἐσπεισα, 1203. ὧ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐ. κακῶν.

1. 961. πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐ. 962. καὶ τῶν ἔ. νυν. ΚΛ. ἀλλ' ἐἀν τούτω πίθη, Ν. 33. ἀλλ', ὧ μέλ', ἔξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἔ., 121. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἔ. ἔδει, 522. καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἔ. κωμωδιῶν, 1265. ἵππων ἐ.' ὧ Παλλὰς, ὧς μ' ἀπώλεσας.

έμων. Σ. 1200. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐ., μῶν. Σ. 1200. ἐκειν εκειν ανορειστατος.
Ο. 229. Ττω τις ὧδε τῶν ἐ. ὁμοπτέρων.
540. ἡνεγκας, ἄνθρωφ' ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐ.
678. πάντων ξύννομε τῶν ἐ.
972. δε δέ κ' ἐ. ἐπέων ἔλθη πρώτιστα προφήτης, 972. δε δέ κ' ε. ἐπέων ἐλθη πρώτιστα προφήτης,
1759. ὅρεξον, ὅν μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἔ.
Λ. 1195. πᾶσιν ὑμῶν λέγω λαμβάνειν τῶν ἔ.
Θ. 780. κήρυκας ἐ. μόχθων οἶμοι,
Β. 1410. ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἔ. ἐρῶ μόνα.
Εκ. 731. τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἔ.,
Π. 26. ἀλλ' οῦ σε κρύψω τῶν ἐ. γὰρ οἰκετῶν
890. ἀπὸ τῶν ἔ. γὰρ ναὶ μὰ Δὶα δειπνήσετον.
ἔν. Α. 21. οἱ δ' ἔ. ἀγορὰ λαλοῦσι, κάνω καὶ κάτω κ.τ.λ.
ἔν. Ι. 567. οῖινες πεζαῖς μάχαισιν ἔ. τε ναυφάρκτω στρατῷ K.T.A. έν. Α. 458. ἄπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μάλλά μοι δὸς ε. μόνον Α. 477. πλην ε. μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
 1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὰν ε. κῷθ' ἔτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
37. οὐ χεῖρον ε. δ΄ αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
359. τὰ μὲν ἄλλα μ΄ ήρεσας λέγων ε. δ΄ οὐ προσίεταί με
400. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ελ. Κρατίνου κώδιον,
439. τὶ δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ελ λαβὼν σωπῶν; I. 37. 854. καὶ τυροπώλαι τοῦτο δ' els ξ. ἐστι συγκεκυφός. 868. ἔ. δ' εἰπέ μοι τοσουτονί σκύτη τοσαῦτα πωλῶν, 1045. ἔ. οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκὼν Ν. 681. ἔθ' ἔ. τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ, Σ. 818. ἔ. ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἀλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. 2. 815. ε. ετι ποθω, τα ο αλλ αρεσκει μοι. ΒΔ. το τι ;
ΕΙ. 227. οὐκ οἶδα πλὴν ἐ., ὅτι θυείαν ἐσπέρας
328. ἐ. μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.
1153. ὧν ἔνεγκ', ὧ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἐ. δὲ δοῦναι τῷ πατρί
Ο. 587. ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δή μοι
τῶν ἀγαθῶν ἐ. 1304. τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. Ε. δέ σοι λέγων 1531. μάλιστα πάντων ε. δέ σοι λέγω σαφές Α. 585. δεθρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἐ, κάπειτα ποιῆσαι
 Θ. 756. ὕπεχ΄ αἰτὸ, χαριοῦμαι γάρ ἔ, γε τοῦτό σοι.
 831. τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως: ἐ, δ' ὑπερφυέστατον.
 Β. 538. εἰκόν ἐστάναι, λαβόνθ' ἐ. 1262. εls ε. γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ. Εκ. 655. ε. ἔτι ζητῶ πῶς, ἤν τις ὅφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τφ, δίκην τψ.
674. μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἔ. ἄπαντα,
Π. 37. εἰναι πανοῦργον, άδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἔ.,
199. πλὴν ἔ. μόνον δέδοικα. ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι.
413. μή νων διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἔ. γέ τι.
Fr. 445, 2. εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἔ. δέ σοι φράσω
ἔν'. Fr. 198, 2. ἔτλη κατελθεῖν; β. ἔ. ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης
Fr. 382, 1. ἡν γὰρ ἔ. ἄνδρ' ἄδικον σὸ διώκης,
ἕνα. Α. 1033. σὸ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔ.
Α. 1053. ἐτ τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἔ.
L. 1128. τρέφειν ἔ. προστάτην: Α. 1053. ἐε τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἔ.

I. 1128. τρέφειν ἔ. προστάτην:

Ο. 39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἔ. μῆν ἢ δύο

899. μάκαρας, ἔ. τινὰ μόνον, εἶπερ

Λ. 770. ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔ. χῶρον,

Β. 911. πρώτιστα μὲν γὰρ ἔ. τιν ἀν καθῖσεν ἐγκαλύψας,

Εκ. 594. ἀλλ' ἔ. ποιῶ κοινὰν πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.

Π. 1059. ἀπότισον ἕ. γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ἔναγχος. Ν. 639. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ' ἔ. γὰρ ποτε
ἐναγώνιος. Π. 1161. ἐ. τοίνων ἔσομαι. καὶ τί ἔτ ἐρεῖς;
ἐναλλάξ. Ν. 983. οὐδ' ἀνοφαγεῖν, οὐδὸ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειι έναλλάξ. Ν. 983. οὐδ' ὑψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὰ πόδ' ἐ. έναντα. Ι. 342. τῷ καὶ πεποιθὰς άξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔ. ἐναντία. Ι. 1239, κλάπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐ. ἐναντίαις. Ν. 1037. ἄπαντα ταῦτ ἐ. γνώμαισι συνταράξαι. ἐναντίαν. Ο. 31. νόσον νοσοῦμεν τὴν ἔ. Σάκς. έναντίας. Ν. 1314. γνώμας ε. λέγευ έναντίον, Ν. 576. ήδικημένω γαρ δμῶν μεμφόμεσθ' ε. Λ. 907. ὧ καταγέλαστ', ε. τοῦ παιδίου; Εκ. 448. μόνας μόναις οῦ μαρτύρων γ' ε. 451. μό του Ποσειδώ, μαρτύρου γ έ. 451. νη του Ποσειδώ, μαρτύρου γ έ. ἐναντίουs. Ι. 569. οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐ. ἰδὰν Σ. 1093. τοὺς ἐ., πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν. ἐναντίω. Ο. 1127. καὶ Θεογένης ἐ. δὕ ἄρματε, έναντίων. Β. 1441. βαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἔ.] ἐναντίων το ΕΙ. 1049. ἐ. τι ταῖς διαλλαγαῖς. ἐναποπατεῖν. ΕΙ. 1228. ἐ. γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ, ἐναποτίσαι. Ο. 38. καὶ πᾶσι κοινὴν ἔ. χρήματα. έναργές. Σ. 50. ούκουν έ. τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι ἐναργῶς. Ι. 1173. ὧ Δῆμ', ἔ. ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ, ἐνάρμοσον. Λ. 413. ἔλθὰν ἐκείνη τὴν βάλανον ἔ.

έναρμόττειν. Β. 1202. ποιείς γάρ ούτως ώστ' έ. άπαν, έναρμόττειν. Β. 1202. ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐ. ἄπαν, ἐναρμόττεσθαι. Ι. 989. τὴν Δωμοτὶ μόνην ἐ. ἐνασκλγαινόμενος. Σ. 61. οὐδ' αὖθις ἐ. Εὐριπίδης: ἐνασπιδώστομαι. Α. 368. ἀμέλει μὰ τὸν Δι' οὐκ ἐ., ἐναυμαχήσαμεν. Α. 677. οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐ. ἐναυμάχησαν. Β. 698. χοι πατέρες ἐ. καὶ προσήκουσιν γένει, ἐναυμάχουν. Β. 33. οἰμοι κακοδαίμων τί γὰρ ἐγὼ οὖκ ἔ.; ἐναψάμενος. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ἀρχεῖτ' ἀν ἐ. δάπεδας καὶ στουματόδεσμα. στροματόδεσμα, ένγεταυθί. Θ. 646. ουκ έ. ΓΥ. Ε. μάλλὰ δεῦρ' ῆκει πάλιν. ἐνδέδωκας. Ι. 847. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν λαβὴν γὰρ ἐ. ἐνδεικνύμενος. Π. 785. ἐ. ἔκαστος εὕνοιάν τινα. ἔνδεκα. Ι. 546. αίρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμεματ' ἔφ* Σ. 1108. οΙ μὲν ἡμῶν οὖπερ ἄρχων, οΙ δὲ παρὰ τοὺς ἔ., ἐνδέξαιτο. Θ. 1129 ἀλλ' οὐκ ἀν ὲ. βάρβαρος φύσες- ἐνδεχομένην. Ι. 632. κάγωγ ὅτε δὴ 'γνων ἐ. τοὺς λόγους ἔνδηλος. Ι, 1277. αὐτὸς ῆν ἔ., οὐκ ἀν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου. ἐνδησάμενος. Α. 905. ὥσπερ κέραμον ἔ. ΒΟ. νεὶ τὼ σεὼ, ἐνδήσαντες. Σ. 113. μοχλοῖστι ἐ., ὡς ἀν μὴ 'ξίη. ένδήσας. Α. 927. δός μοι φορυτόν, ΐν' αὐτόν έ. φέρω, ένδησον. Α. 928. έ. & βέλτιστε, τῷ ένδιαεριανερινηχέτους. ΕΙ. 831. τὰς έ. τινάς. ἐνδιατρίβειν. Εκ. 585. τοῖς ἀρχαίοις έ., τοῦτ' ἐσθ' δ μάλιστα δέδοικα ένδιατρίψει. Β. 714. χρόνον έ. Ιδών δὲ τάδ' οὐκ ἐνδίκως. ΕΙ. 630. νὴ Δί', ὧ μέλ', ἐ. γε δῆτ', ἐπεὶ κἄμοῦ λίθον ἔνδοθεν. Α. 805. ἐνεγκάτω τις ἔ. τῶν Ισχάδων 1, 101. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔ.
110. κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔ.,
377. ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔ.
N. 405. ἔ, αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσῷ, κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης 1163. ὁν κάλεσον τρέχων ἔ. ὡς ἐμέ.
Σ. 350. ἔστιν ὁπὴ δῆθ' ῆντιν' ἀν ἔ. οἶος τ' εἴης διορύξας,
833. αὐτὸς κομμοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἔ.
861. καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔ.,
ΕΙ. 233. μέλλει θορυβεῖ γοῦν ἔ. ΤΡ. οἵμοι δείλατος. ΕΙ. 233. μέλλει θορυβεί γοῦν ε. ΤΡ. οἴμοι δείλαιος. 310. τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ε. κεκραγότες; 10. φερέτω κύλικά τις ε. καὶ σταμνίον.
 456. ὧ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ε΄.,
 1196. χρημάτων νῦν ε΄., καὶ
 1223. οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἄν οἱ Λάκωνες ε΄. 1241. νη τον Δί', ώς ήδη γε χωροῦσ' έ. Θ. 238. ἐνεγκάτω τις έ. δάδ' ή λύχνον. 794. ἔ. εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μη κατελαμβάνετ' ἔνδον. Β. 814. ἢ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔ. ἔξει, Εκ. 337. ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔ. Π. 964. φέρε νυν ἐγὰ τῶν ἔ. καλέσω τινά. Fr. 285, 2. των έ. καὶ βύσμα καὶ γευστήριον, Κτ. 285, 2. των ε. και βυσμα και γευστηρως, ένδοθεν. Π. 228. τῶν ε. τις εἰσενεγκάτω λαβών. ένδον. Α. 330. τῶν παρόντων ε. εἰρξας; ἢ ἀι τῷ θρασώνεται; Α. 395. τἰς οὖτος; ΔΙ. ε. ἔστ' Εὐριπίδης; 396. οὐκ ε. ε. ἐστὶν, εἰ γνώμην εχεις. 397. πῶς ε. ειτ' οὐκ ε.; ΚΗ. ὀρθῶς, ὧ γέρον. 399. οὐκ ἔ., αὐτὸς δ' ἔ. ἀναβάδην ποιεί τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔ. ἄντικρυς
 ό δ' ἀρ' ἔ. ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη
 1393. ἀπέκρυπτε ταύτας ἔ., ἵνα σὰ μὴ λάβοις I. 63. Ν. 879. Επλαττεν ε. οικίας ναῦς τ' εγλυφεν,
1361, τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ελεγεν ε., οἰάπερ νῦν,
Σ. 70. ε. καθείρεας, ἴνα θύραζε μὴ 'εἰη.
110. ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ε. τρέφει.
198. ε. κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.
561. ε. τούταν ὧν ἀν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
ΕΙ. 121. ε. δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἢ πάνυ πάμπαν.
1150. ἦν δὲ καὶ πυός τις ε. καὶ λαγῷα τέτταρα,
1152. ἐψόφει γοῦν ε. οὐκ οἶδ' ἄττα κάκυδοιδόπα.
Ο. 1107. ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ε., ἐν τε τοῖς βαλαντίοις
Λ. 149. εὶ γὰρ καθήμεθ 'ε. ἐντετριμμένα. Ν. 879. Επλαττεν έ. οίκιας ναθς τ' έγλυφεν, Λ. 149. εί γὰρ καθήμεθ' έ. ἐντετριμμέναι 454. μαχίμων γυναικών έ. έξωπλισμένων. 510. ἀλλ' ήσθανόμεσθα καλώς ὑμών καὶ πολλάκις ξ. ἀν οῦσαι 516. καν φμωξάς γ', εί μη 'σίγας. ΑΥ. τοιγάρ έγωγ' έ. ξσίγων. 894. τὰ δ΄ ἔ. ὅντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα 894. Τα ο ε. οντα ταμα και σα χρηματα
1200. χάττ' αν ε. ή φορείν.
Θ. 41. θίασος Μουσων ε. μελάθρων
397. μη μοιχός ε. ή τις άποκεκκρυμμένος.
794. ενδοθεν εύρετε φρούδον το κακόν και μη κατελαμεβάνετ' ε.

ένδον. Θ. 881. αὐτὸς δὲ Πρωτεύς ἔ. ἔστ', ἡ 'ξώπιος; Θ. 884. Επειτ' ερωτάς, ε. εστ', ή 'ξώπιος. Β. 520. ταις ε. ούσαις αυτός ως εισέρχομαι Εκ. 225. μοιχούς έχουσιν ε. ώσπερ καί πρό τοῦ 336. μὰ τὸν Δί οὐ γὰρ ε. οὖσα τυγχάνει, 375. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ έτυχον ε. λαβών. 950. φρούδη γάρ ἐστιν ολομένη μ' ἔ. μενείν. 1080. ολμαι γάρ ἔ. διαπεσείσθαι σ' αὐτίκα. 1062. ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ' ἔ. χεσεί. Π. 393. καὶ ποῦ 'στιν; ΧΡ. ἔ. ΒΛ. ποῦ; ΧΡ. παρ' ἐμοί.
 ΒΛ. παρὰ σοί; ΧΡ. πάνν.
 626. καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔ. ηὐτρεπισμένα. έ. κάθημαι περιμένουσα τουτονί. 795. ε. γε παρά την έστίαν, ὥσπερ νόμος 819. καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ε. βουθυτεῖ 822. ε. μένειν ἦν, ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου, 893. ἀρνεῖσθον; ε. ἐστὶν, ὧ μιαρωτάτω, 1138. ὧν θύεθ' ὑμεῖς ε. ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἔκφορα. Fr. 203, 1, ἄρ ε. ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία; πάντες δ΄ ξ. πεταχνούνται. ένδυόμεναι. Εκ. 288. έ, κατά σκότον τόλμημα τηλικούτον. ένδύου. Θ. 253. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐ. λαβών. ένδύς. Σ. 1020. είς άλλοτρίας γαστέρας ε. κωμφδικά πολλά ένδύς. Σ. 1020. εις αλλοτρίας γαστεράς ε. κωμφοικά πουλια χέασθαι Κτ. 530. ε. το γυναικείον τοδί χιτώνιον. ἐνδύσομαι. Λ. 52. μήτ΄ ἀσπίδα λαβείν. ΚΑ. Κιμβερικον ε. ἐνδύσω. Λ. 1021. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ε. σε προσιοῦσ' ἐγώ. ἐνδώσει. Λ. 671. εί γὰρ ε. τις ἡμῶν ταῖσδε κᾶν σμικρὰν λαβὴν, ἐνδώσετε. Π. 488. ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες μαλακον δ' ε. μηδέν.
ἐνέβαλ'. ΕΙ. 223. ὁ Πόλεμος αὐτην ἐ, εἰς ἄντρον βαθύ,
ἐνέβαλέ. Σ. 204. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐ, σοί ποθεν.
ἐνέβαλεν. ΕΙ. 249. τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐ, τὰ κλαύματα.
ΕΙ. 258. μῶν τῶν σκορόδων ἐ, ἐς τὸν κόνδυλον; ένέβαλλον. Ο. 1146. ἐε τὰς λεκάνας ἐ. αὐτὰν τοῖν ποδοῖν, ἐνεβάλλοντο. Ο. 1143. λεκάναισι, ΠΕ. τὰν δὲ πηλὰν ἐ. πῶς; ἐνέβαλον. ΕΙ. 701. ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐ. ΕΡ. τί παθών; ΤΡ. ὅ τι; ένεβύσαμεν. Σ. 128. έ. δακίοισι κάπακτώσαμεν ενερυσαμεν. 2. 128. ε. ρακιστο καπακτωσαμεν'
ἐνέβαψεν. Ν. 150. ἐ. ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὰ πόδε,
ἐνεγέγραπτο. Β. 933. σημεῖον ἐν ταῖε ναυσὶν, ὤμαθέστατ', ἐ.
ἔνεγκ'. 1. 98. ἀγάθ' ἀλλ' ἔ. ἐγὰ δὲ κατακλινήσομαι.

1. 970. καὶ μὴν ἔ. αὐτοὺς ἱὰν, ἵν' οὐτοσὶ
ΕΙ. 1153. ἄν ἔ., ἄ παῖ, τρί ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί:
ἐνεγκάτω. Α. 805. ἐ. τις ἐνδοθεν τῶν ἰσχάδων
Ν. 1490. ἔμοὶ δὲ δᾶδὶ ἐ. τις ἀνμένου. νεγκατω. Α. 805. ε. τις ενούσεν των το χανών Ν. 1490. έμοι δὲ δῷδ' ἐ. τις ἡμμένην. Σ. 529. ἐ. μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα. ΕΙ. 1149. κάς ἐμοῦ δ' ἐ. τις τὴν κίχλην καὶ τὰ σπίνω Θ. 238, ἐ. τις ἐνδοθεν δῷδ' ἡ λύχνον. Β. 1304. ἐ. τις τὸ λύριον. καίτοι τὶ δεῖ ἔνεγκε. Α. 1104. ἐ. δεῦρο τὰ πτερὰ τὰ κ τοῦ κράνους. Ι. 110. κλέψας ἔ. τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, ΕΙ. 1219. ἔ. τοίνυν εἰσιὰν τὰς ἰσχάδας. ενίγκω. Σ. 848. φέρε νυν, ε. τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς. Α. 916. φέρε νυν ε. κλινίδιον νῶν. ΚΙ. μηδαμῶς. ἐνέγραφ. Σ. 961. ὕνα μὴ κακουργῶν ε΄ ἡμῦν τὰν λόγον. ἐνέδησα. Α. 952. μόλις γ' ε. τὰν κακῶς ἀπολούμενον. ἐνεδίδουν. Π. 781. ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ε΄. ἐνέδυσεν. Θ. 1044. δς ἐμὲ προκόεντ' ἐ. ἐνεθυμήθης. Β. 40. δ παῖς. ΕΑ. τί ἔστιν; ΔΙ, οὐκ ἐ.; ΕΑ. ἐνεθυμήθης. Β. 40. ὁ παῖς. ΞΑ. τί ἔστω; ΔΙ. οὐκ ἐ.; ἐνείη. Ι. 695. ψευδῶν ἐ., διαπέσοιμι πανταχή. ἐνείπι. Λ. 465. χολὴν ἐ.; ΠΡ. νὴ τὸν ᾿Απόλλω καὶ μάλα ἔνειστν. Ν. 211. ἐνταῦθ', ἔ. ἡ δὲ γ' Εῦβοι', ὡς δρᾶς, ἔνεκ'. Ν. 1236. ἀπόλοιο τοίνυν ἔ. ἀναιδείας ἔτι. ἔνεκα. Α. 386. λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔ. παρ' Ἱερωνύμου Ν. 1217. ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔ. νυνὶ χρημάτων Σ. 886. νέαισιν ἀρχαῖς, ἔ. τῶν προλελεγμένων, ΕΙ. 664. ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἔ. μομφὴν ἔχει. Ο. 855. ἄμα δὲ προσέτι χάριτος ἔ. 1544. τούτων ἔ. δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι. Θ. 443. ὀλίγων ἔ. καὐτὴ παρῆλθον βημάτων. Β. 108. ἀλλ' ὧντερ ἔ. τἡνδε τὴν σκευὴν ἔχων 233. ἔ. δόνακος, δν ὑπολύμον Π. 177. Φιλέψιος δ' οὐχ ἔ. σοῦ μύθους λέγει; 233. ε. δύνακος, δν ύπολύριον
Π. 177. Φιλέψιος δ΄ οὐχ ε΄. σοῦ μύθους λέγει;
ἔνεκά. Εκ. 170. αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ε΄. μοι λέξειν δοκῶ,
Εκ. 367. οὖτος γὰρ ἀνὴρ ε΄. γε στεναγμάτων
ἐνεκαλυψάμην. Π. 707. μετὰ ταῦτ' ἐγὰ μὲν εὐθὺς ἐ.
ἐνέκαψε. ΕΙ. 7. ὅλην ὲ. περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
ἔνεκεν. Εκ. 659. πολλῶν ε΄. νὴ τὸν 'Απόλλω' πρῶτον δ' ἐνὸς οῦνεκα δήπου, Π. 989. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ε. μισητίαs

ένεκέν. Ν. 420. ἀλλ' έ. γε ψυχής στερράς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης, ἐνεκολήβασας. Ι. 263. εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὧμον αὐτὸν ἐ.· ένέκραγες. Π. 428. ε. ήμιν ούδεν ήδικημένη ένέκρουεν. Σ. 130. ε. ες τον τοίχον, είτ' εξήλλετο. ένέμετο. Ο. 330. έ. πεδία παρ΄ ήμῶν ἐνέμετο. Ο. 845. μῶν ἐ. δῆτ ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; ἔνεον. Ι. 321. πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔ. ἐν ταῖς ἐμβάσιν. ἐνεόττευσεν. Ο. 699. ἐ. γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ένεοττοτροφήθης. Ν. 999. μνησικακήσαι την ηλικίαν, εξ ης ε. ένεουρηκότας. Λ. 402. σείειν πάρεστιν ώσπερ ε. ένέπεσεν. Λ. 997. από τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῶν ε.; ένέπλητο. Σ. 1304. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐ. πολλῶν κάγαθῶν, ἐνέπνευσ'. Fr. 303, 1. ὧ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἴον ἐ. ὁ μιαρὸς ἐνεπόδιζέ. Ο. 965. τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. τὸ θεῖον ὲ. με. ένέπρησεν. Ν. 399. είπερ βάλλει τους ἐπιόρκους, πως ουχί ενέπρησεν. Ν. 399. είπερ βαλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχί Σίμων ἐ. ἐνερρίγωσ'. Π. 846. οὐκ, ἀλλ' ἔ. ἔτη τριακαίδεκα. ἔνεσθ'. Θ. 155. ἔ. ὑπάρχον τοῦθ'. ὰ δ' οὐ κεκτήμεθα, ἔνεστ'. Ι. 1132. εί σοι πυκνότης ἔ. Ν. 56. ἔλαιον ἡμῦν οὐκ ἔ. ἐν τῷ λύχνῳ. 487. λέγειν μὲν οὐκ ἔ. ἐν τῷ λύχνῳ. 989. καὶ ταῦτ' ἔ. ἐνταῦθα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον. 989. καὶ ταῦτ' ἔ. ἐνταῦθα; ΤΙΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον. ἐνεστήσαντο. Λ. 268. ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐ. καὶ μετήλθον, ἔνεστί, Ν. 486. ἔ. δῆτά σοι λέγειν ἐν τῆ φύσει; Σ. 441. είτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔ. δεινά τῷ γήρα κακά; Ο. 974. ἔ. καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον. 976. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔ.; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον. Π. 885. ἀλλ' οὐκ ἔ. συκοφάντου δήγματος. ἔνεστί. Λ. 1031. ἢ μέγ', ὡ Ζεῦ, χρῆμ' ίδειν τῆς ἐμπίδος ἔ. σοι Λ. 1124. ἐγὰ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔ. μοι 1191. οὐ φθόνος ἔ. μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν ἔνεστιν. Ι. 119. ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τὶ ἄρ' ἔ. αὐτόθι. Ι. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἔ. ἐτέραν ἔγχεον; 127. ἐνταῦθ' ἔ. αὐτός ὡς ἀπόλλυται. 1214. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔ.; ΑΛ. οὐχ ὁρῆς κενὴν Ziuwy' Ł. 127. ἐνταυθ' ξ. αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
1214. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔ.; Αλ. οὐχ ὁρῷς κενὴν
Ν. 414. εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔ.
Ο. 1589. ἔλαιον οὑκ ἔ. ἐν τῆ ληκύθω.
Λ. 256. ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἔ. ἐν τῷ μακρῷ βἰφ, φεῦ,
Εκ. 895. οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔ.
Π. 763. ὡς άλφιτ' οὐκ ἔ. ἐν τῷ θυλάκω.
ἐνεστώσης. Ν. 779. εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἔ. δίκης,
ἐνετίθεις. Ν. 59. ὅτι τῶν παχειῶν ἔ. θρυαλλίδων,
ἐνετίλησεν. Α. 351. ὁλάρκος ἔ. ὅμπρερ αποία. ένετίλησεν. Α. 351. ὁ λάρκος ἐ. ὥσπερ σηπία. ἐνετριτώνισεν. Ι. 1189. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐ. ἐνέτριψε. Β. 1070. ἡ ἐξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγάς έ. ένετρύλισεν. Θ. 341. προαγωγός οδσ' έ. τῷ δεσπότη,
ένεύρηκέν. Α. 1037. ἀνήρ ξ. τι ταῖς
ένευσεν. Θ. 507. εἶθ' ὡς ἔ. ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾶ,
ένεφύσησεν. Σ. 1219. αὐλητρὶς ἐ. οἱ δὲ συμπόται
ένεχ'. Σ. 702 ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔ., ὥσπερ Λ. 544. μετά τῶνδ' άρετῆς ε. αίς ένέχεέν. Fr. 209, 2. ταχύ προσφέρων παις έ. τε σφόδρα κυανο-Βενθή. ένέχει. Fr. M. Γηρυ. 12. ταχύ προσφέρων παίε έ. τε σφόδρα ένέχει. Fr. M. Γηρυ. 12. ταχύ προσφέρων παϊς έ, τε σφοδρ κυανοβενθή. ένεχείρησε. Π. 717. καταπλαστόν έ, τρίβειν, εμβαλών ένέχεις. Π. 1021. εἰ Θάσιον ἐ., εἰκότως γε νὴ Δία. ἐνέχεται. Εκ. 357. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐ. γοῦν μοι σφόδρα. ἐνέχυρα. Εκ. 755. αὕτ', ἢ φέρεις ἐ. θήσων; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς. ἐνεχυράζομαι. Ν. 241. ἀγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ ἐ. ἐνεχυράσασθαί. Ν. 35. ἐ. φασιν. ΦΕ. ἐτεὸν, ῷ πάτερ, ἐνέχυρον. Π. 451. οὐκ ἐ. τίθησιν ἡ μιαρωτάτη; ἔνη. Ν. 1134. εὐθὸς μετὰ ταύτην ἔστ' ἔ. τε καὶ νἱα. Ν. 1179. ἔ. γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα; ένημμένους. Ο. 1250. όρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἔ, ἐνημμένου. ΕΙ. 1225. ἔ κάλλιστα χρήσομαι τάλας; ἔνην. Α. 172. τοὺς Θρᾶκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ΄ εἰς ἔ. Ν. 1178. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. τὴν ἔ. τε καὶ νέαν.

ένην. Ν. 1188. τουτί μεν οὐδίν πω πρός έ. τε καὶ νέαν. Ν. 1190. ξθηκεν, ès γε τὴν ἔ, τε καὶ νέαν, 1192. ἰνα δὴ τί τὴν ἔ, προσέθηκεν; ΦΕ. ῖν', ὧ μέλε, 1222. ἐs τὴν ἔ, τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι, ἐνῆν. Λ. 572. παύσειν οἶεσθ', ὧ ἀνόητοι; ΛΤ. κὰν ὑμῖν γ' εῖ τις έ. νοῦς, Fr. 312, 2. καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἶς έ. τὰ τιτθία. ένηντιώμεθα. Ο. 385. άλλά μήν οὐδ΄ άλλο σοί πω πράγμ' έ. ένηρυγεν. Σ. 913. τυροῦ κάκιστον ἀρτίως έ. ένης. Εκ. 796. θάρρει, καταθήσεις, κὰν ἔ. ἔλθης. ΑΝ. Α. τιή; ένθα. ΕΙ. 1276. ἔ. δ΄ ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλή πέλεν ἀνδρῶν. ένθάδ'. Ν. 528, ἐξ ὅτου γὰρ ἐ, ὑπ' ἀνδρῶν, οἶς ἡδὸ καὶ λέγεω K.T.A. ένθάδε. Ν. 869. καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἔ. κ.τ.λ. ἐνθαδί. Α. 126. κάπειτ' ἐγὰ δῆτ' ἔ. στραγγεύομαι ; κ.τ.λ. ΕΙ. 67. πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἔ.' κ.τ.λ. ἐνθείς. Α. 920. ἔ. ἀν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος ΕΙ. 1243. ἔπειτ' ἀνωθεν βάβδον ἔ. ὑπόμακρον, Ο. 1003. ἔ διαθέντης μερόδους. ΤΕ οὐ κανθύνει. Ε.Ι. 1245. επείτ ανωθεν ράρουν ε. υπομακρου, Ο. 1003. ε. διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω. Β. 973. λογισμόν ε. τἢ τέχνη Εκ. 346. ἐς τὰ κοθόρνω τὰ πόδ' ἔ. ῖεμαι, ἔνθεν. Ο. 748. ἔ. ὥσπερ ἡ μέλιττα κ.τ.λ. ἐνθενδ'. Α. 116. κοὺκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσῖν ἔ, αὐτόθεν, κ.τ.λ. ένθένδε. ΕΙ. 170. ἐ. πάθω, τοὐμοῦ θανάτου κ.τ.λ. ἐνθενδί. Λ. 429. ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ' ; ἐ. δ' ἐγὰ ἔνθες. Σ. 1161. ἔ. πόδ', ὧ τᾶν, κἀπόβαιν' ἐρρωμένως ένθεσιν. Ι. 404. είθε φαύλως, ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἔ. ἐνθοῦ. Ι. 51. ἐ. βόρησον, ἔντραγ΄, ἔχε τριώβολον. ἐνθυμουμένοις. Εκ. 138. αὐτῶν ὅσ΄ ἄν πράξωσιν ἐ. ἐνθυμούμενος. Ν. 820. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτείν; ΣΤ. ἔ. ενόμουμενος. Ν. 520. τι δε τουτ εγελασας ετέον; ΣΤ. ε. ένί. Α. 610. ήδη πεπρέσβευκας σὰ πολιός ἄν; ἐ,, ένι. Α. 556. οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῶν οὐκ ἔ. κ.τ.λ. ένί. Ο. 447. εἰ δὲ παραβαίην, ἐ. κριτῆ νικῶν μύνον. Εκ. 1096. ἐ. γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἡ δυοῖν κακοῖν. Π. 402. τὸν Πλοῦτον ὥσπερ, πρότερον ἐ. γὲ τῳ τρόπῳ. Fr. 260. δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑ. ἐνιαυτοῦ. Σ. 661. ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικαστροῦς ἐ. σταῖς ἐ., Fr. 476, 8. μέγιστον άγαθὸν εἶπες, εἶπερ ἔστι δι' έ. ἐνιαυτούς. Β. 347. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐ., ἐνίκησεν. Σ. 594. κῶν τῷ δήμω γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐ., εάν μή ενίκων. Λ. 1233. ποττά κάλα, τῶς Μήδως τ' ε. ένίοτε. Π. 1233. ποττα καλα, τως Μηροις τ ε. ένίοτε. Π. 1125. ἐ. τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων ; ΕΡ. οἵμοι τάλας, ἐνίους, Π. 867. πολὺ μᾶλλον ἐ. ἐστὶν ἔξολωλεκώς. ἐννέ'. Β. 177. λάβ' ὲ. ὁβολούς. ΝΕ, ἀναβιώρν νυν πάλιν. ἐννέα. Θ. 637. κάπειτ' ἀποδύσετ' ἐ. παίδων μητέρα; Θ. 642. νῦν τότε δὲ μήτηρ ῆσθα παίδων ἐ. Β. 875. ἄ Διὸς ὲ. παρθένοι άγνα! ἐννεοττεύσουσι. Ο. 1108. ἐ. κάκλέψουσι μικρὰ κέρματα. έννεύει. Fr. 58. έ. με φεύγειν οίκαδε έννυχίαισι. Ι. 1290. ἢ πολλάκις έ. ένοικεί. Ι. 1328. καὶ θαυμασταίς καὶ πολυύμνοις, εν δ κλεινδς Δημος έ ένοικήσουσιν. Ο. 1107. άλλ' έ. ένδον, έν τε τοις βαλαντίοις ένοικοδομήσοι. Σ. 802. κάν τοις προθύροις ε. πῶς ἀνήρ. ένοικοῦσ', Ν. 95. ἐνταῦθ' ε. ἄνδρες οι τον οὐρανον ἐνόμιζε. Β. 808. πολλοὺς ἴσως ε. τοὺς τοιχωρύχους. ἐνόμιζες. Ν. 329. ταύτας μέντοι σὰ θεὰς οὕσας οὐκ ἤδης 008 2 : ένομίζετ'. Γr. Μ. Θ. Δ. 15, 3. λαμπρον έ. ἀπόνως παραβεβλημένον, ἐνόμιζον. Ο. 522. οῦτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους ένόμισας. ΕΙ. 970. τούτους άγαθούς έ.; ΟΙ. οὐ γάρ, οίτινες Λ. 464. ήκειν ε., ή γυναιξίν ούκ οίει ενόντος. Ι. 532. εκπιπτουσών των ηλέκτρων, και τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐ. ένόπλιον. Ν. 651. κατ' έ., χώποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον, ένόρχην. Ι. 1385. καὶ παιδ' έ., ὅσπερ οίσει τόνδε σοι' Ο. 569. ῷ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐ, σφαγιάζειν. ἐνόρχης. Λ. 661. ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ὲ. ἔστ' dνήρ. ένορω. Α. 1129. ε. γέροντα δειλίας φευξούμενον. Ο. 162. ἢ μέγ' ε. βούλευμ' εν ὁρνίθων γένει, ένός. Α. 466. καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ε., οῦ μὴ τυχὼν Ι. 670. οἱ δ' ἐξ ἐ. στόματος ἄπαντες ἀνέκραγον' Σ. 761. τί σοι πίθωμαι ; λέγ' ὅ τι βούλει, πλην ἐ. ΕΙ. 13. ἑ. μὲν, ἄνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ· Α. 1005. ἐῶντι, πρὶν ἄπαντες ἐξ ἑ. λόγω

ένδς. Β. 1201. ἀπὸ ληκυθίου σὰ τοὺς ἐμούς; ΑΙ. ἐ. μώνου. Εκ. 523. ἐ. γε. ΠΡ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γὲ σοι 659. πολλῶν ἔνεκεν νὴ τὸν 'Απόλλω' πρῶτον δ' ἔ. ούν εκα δήπου, Π. 760. άλλ' εξ' ἀπαξάπαντες ξξ ξ. λόγου Fr. 236, 1. πάσαις γυναιξιν ξξ ξ. γξ του τρόπου ἐνουθέτει. Σ. 732. εξναί τις ὅστις τοιαῦτ' ξ. ένουσαν. Β. 1179. ε. έξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον. ἐνούστατε. ΕΙ. 602. ἤδε. τοῦθ' ἡμῶς δίδαξον, ὧ θεῶν ε. ἐνοχλοῦσ'. Εκ. 303. νυνὶ δ' ε. ἄγαν. ένοχλων. Β. 707. οὐ πολύν οὐδ΄ ὁ πίθηκος οὕτος ὁ νῦν ἐ. ἐνσκευάζετω. Α. 1096. σύγκλειε, καὶ δείπνόν τις ἐ. ένσκεύασασθαι. Α. 384. Ε. μ΄ οἶον ἀθλιώτατον. ένστάζουσιν. Σ. 702. Ε. κατά μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ΄, ὧσπερ έλαιον ένστάλαξον. Α. 1034. ές τον καλαμίσκον έ. τουτονέ. έντ. Α. 902. ή κέραμον. ΒΟ. άφώας ή κέραμον; άλλ' ξ. ἐκεῖ ἐνταῦθ'. Α. 720. ἐ. ἀγοράζειν πᾶσι Πελοπονιτησίοις κ. τ.λ. ἐνταῦθα. Α. 725. ἐ. μήτε συκοφάντης εἰσίτω κ.τ.λ. ἐνταῦθά. Σ. 149. ἐ. νυν ζήτει τιν' άλλην μηχανήν. κ.τ.λ. ένταθτα. Θ. 1001. έ. νῦν οἰμῶξε πρὸς τὴν αἰτρίαν. ἐντεθείς. Ι. 1369. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐ. ἐν καταλόγω ἐντεθριῶσθαι. Λ. 663. ἀνδρὸς ὅζειν εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἔ. πρέπει. έντεθύμηται. Εκ. 262. τουτί μεν ήμεν ε. καλώς, έντειναμένους. Ν. 968. ε. την άρμονίαν, ήν οι πατέρες παρέέντεμοίμεθα. Λ. 192. ίππον λαβούσαι τόμιον έ. έντέξη. Λ. 553. κάτ' έ. τέτανον τερπνόν τοις άνδράσι και βοπα-λισμούς. έντέροις. Ι. 454. γάστριζε καὶ τοις έ. Ι. 1184. τοις έ.; Αλ. ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι ἐντέροισιν. Β. 476. αὐτοισιν ἐ. ἢματωμένω έντερόνειαν. Ι. 1185. ἐς τὰς τριήρεις ἐ. ἡ θεός ἐντέτατ'. Σ. 407. μεσθα, κέντρον ἐ. ἰξύ. εντετατ. 2. 407. μεσσα, κεντρον ε. οξυ. έντετευτλανωμένης. Α. 894. σοῦ χωρὶς είην έ. έντετοκυίαν. Σ. 651. Ιάσασθαι νόσον άρχαίαν έν τῷ πόλει ξ. έντετριμμέναι. Λ. 149. εἰ γὰρ καθήμεθ' ἐνδον ἐ. έντετριμμένη. Εκ. 732. ὅπως ἀν ἐ. κανηφορῆς, έντετριμμένη. Εκ. 732. ὅπως ἀν ἐ. κανηφορῆς, έντετυλίχθαι. Ν. 987. σὸ δὲ τοὸς νῦν εὐθὸς ἐν ἔματίσεσε διδάokeis è. έντεῦθεν. Α. 530. ἐ. ὀργῷ Περικλέης οὐλύμπιος κ.τ.λ. ἐντευθενί. Σ. 1390. τῷ δᾳδὶ παίων, κάξεβαλεν ἐ. κ.τ.λ. Ο. 1466. οἰμοι τάλας. ΠΕ. οὐ πτερνγιεῖς ἐ.; κ.τ.λ. ἐντευτενί. Θ. 1212. οἰμ' ὡς ἀπόλωλον ποῦ τὰ γέροντ' ἔ.; έντίθης. Ι. 717. μασώμενος γάρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐ., ἔντονος. Α. 665, δεθρο Μοθσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, έ. 'Αχαρνική. έντός. Α. 44. πάριθ, ώς ἄν ἐ. ἦτε τοῦ καθάρματος.
Ο. 390. τῶν ὅπλων ἐ., παρ' αὐτὴν
Εκ. 984. τὰς ἐ. εῖκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Γτ. 291. μηδὲ γεύεσθ' ἄττ' ἀν ἐ. τῆς τραπέζης καταπέση.
ἔντος. ΕΙ. 1299. ἔ. ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
ἔντραγ'. Ι. 51. ἐνθοῦ, βόφησον, ἔ., ἔχε τριώβολον.
ἔντραγε. Σ. 612. ἔ. τουτί: τούτοισιν ἐγὰ γάνυμαι κεὶ μή με έντραγε. Σ. 612. έ. τουτί: τούτοισιν έγω γάνυμαι κεὶ μή με δεήσει δεήσει δεήσει δεήσει δούρου. Π. 692. κατέκειτο δ΄ αὐτὴν ἐ. ήσυχῆ, ἔντυφε. Σ. 459. καὶ σὰ προσθεὶς ΑΙσχίνην ἔ. τὸν Σελλαρτίου, ἐντυχεῖν. ΕΙ. 1314. πλακοῦσιν ἔστιν ἐ. πλανωμένοις ἐρήμοις. Β. 283. ἐγὼ δὲ γ' εὐξαἰμην ἀν ὲ. τινι, ἐντύχοι. Ο. 1490. εἰ γὰρ ἐ. τις ἤρω ἐντυχών. Α. 848. οὐδ ἐ. ἐν τάγορᾶ πρόσεισί σοι βαδίζων Ν. 689. πῶς ἀν καλέσειας ἐ. 'Αρυνία; 'Ένυαλίω, ΕΙ. 457. 'Αρει δὲ μή; ΤΡ. μή. ΧΟ. μηδ' 'Ε. γε ; ΤΡ. μή. ἐνυβριεῖς. Θ. 719. χαίρων ἴσως ἐ., ἐνυδρον. Β. 234. ἔ. ἐν λίμναις τρέφω. Β. 247. ἔ. ἐν βυθῷ χορείαν ἐνύδρους. Α. 880. ἰκτίδας, ἐ., ἐγχέλεις Κωπαίδας. ἐνύπνιον. Σ. 25. ἰδόντι τοιοῦτον ἐ.; ΣΩ. μὴ φροντίσης. Σ. 1218. πρὸς τῶν θεῶν, ἐ. ἐστιώμεθα; ένύπνιον. Σ. 25. ιδόντι τοιοῦτον ἐ.; ΣΩ. μὴ φροντίσης.
Σ. 1218. πρὸς τῶν θεῶν, ἐ. ἐστιώμεθα;
ἐξ. Α. 17. ἀλλ΄ οὐδεπώποτ' ἐ. ὅτου 'γὰ ῥύπτομαι κ.τ.λ.
ἔξ. Ν. 1238, οἴμ' ὡς καταγελᾶς. ΣΤ. ἐ. χόας χωρήσεται.
Σ. 662. ἐ. χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῆ χώρα κατένασθεν.
Α. 280. ἐ. ἐτῶν ἀλουτος.
ἔξαγ'. Β. 351. προβάδην ἔ. ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον
ἔξαγε. Α. 904. ἐγῷδα τοίνυν συκοφάντην ἔ.
Σ. 173. μὰ Δί, ἀλλ' ἄμεινον. ἄλλα τὸν ὅνον ἔ.
ἐξάγειν. Ι. 278. τουτονὶ τὸν ἀνδρ' ἐγὰ 'νδείκνυμι, καὶ φήμ' ἐ.
Σ. 177. ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ἀνον ἐ. δοκῶ,
ἐξάγετ'. Σ. 1533. ἀλλ' ἐ., εἶ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε

```
έξαγκωνιώ. ΕΙ. 259. έλκωσιν, δ τι δράσεις ποτ'. ΠΡ. έ.
έξάγων. Ι. 282. νη Δί', ε. γε τὰπόρρηθ', ἄμ' ἄρτον καὶ κρέας
έξωινε. Fr. 657. ε. δὲ τῶν ἐρίων
έξαιρε. Α. 1133. ε΄, παῖ, θώρακα κάμοὶ τὸν χόα.
    Θ. 981. ξ. δή προθύμως
 έξαιρήσεται. ΕΙ. 316. ούτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις έ.,
έξαιρούμενην. ΕΙ. 443. ἐκ τῶν ὁλεκράνων ἀκίδας ἐ.
ἐξαιρῶν. Fr. 425. κἆτ' ἐ.
ἐξαίφνης. Ν. 352. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐ.
                         έγένοντο.

Εγένοντο.
Ν. 387. τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐ. αὐτὴν διεκορκορύγησεν;
410. ἡ δ' ἀρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐ. διαλακήσασα πρὸς αὐτὰ 1310. * ἄν πανουργεῖν ῆρξατ', ἐ. λαβεῖν κακόν τι.
Σ. 49. ἄνθρωπος ὧν εἶτ' ἐγένετ' ἐ. κόραξ.
324. ἡ με ποίησον καπνὸν ἐ.,
948. ἀπόπληκτος ἐ. ἐγένετο τὰς γνάθους.

    Л. 978. кат' €.
Α. 978. κατ ε.
Β. 53. τήν 'Ανδρομέδαν πρός έμαυτον è, πύθος
62. ήδη ποτ èπεθύμησας è. έτνους;
Π. 353. καί μ' οὐκ ἀρέσκει, τό τε γάρ è. ἄγαν
Fr. 16. ἐθέλω βάψας πρός ναυτοδίκας πλεῖν è. . . .
ἐξακέσεις. Β. 1033. Μουσαῖος δ' è, τε νόσων καὶ χρησμούς,
''Πείκος κὸ'
                           'Ησίοδος δὲ
έξακοσίους. Ο. 1251. πλεῖν έ. τὸν ἀριθμόν; καὶ δή ποτε 
έξακούεται. Ο. 1198. δίνης πτερωτὸς φθόγγος έ. 
έξακούω. Θ. 293. ἵν' έ.; σὰ δ' ἄπιθ', ὧ Θρᾶττ', ἐκποδών 
έξαλέασθαι. Ι. 1080. ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὂν εἶπέ σοι ἐ., 
έξαλείψοντες. ΕΙ, 1181. ἐ. δὶς ἡ τρίς. αὕριον δ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος 
έξαλείψας. Ι. 877. ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐ.
 έξαλίσας. Ν. 32. άπαγε τον ἵππον έ. οἴκαδε.
έξαμαρτάνειν. Ν. 1419. δοφπερ ε. ήττον δίκαιον αὐτούς. 

έξαμαρτάνη. Π. 915. καὶ μὴ 'πετρέπειν ἐάν τις ἐ. 

ἐξαμαρτάνω. Σ. 516. ἐ. δικάζων ; ΒΔ. καταγελώμενος μὲν οὖν 

ἐξάμαρτε. Ν. 861. πιθόμενος ἐ. κάγώ τοί ποτε 

ἐξαμαρτεῖν. Ν. 1402. οὐδ' ἀν τρὶ εἰπεῖν ῥήμαθ' οἶός τ' ἢ
πρίν έ. 
ἐξαμάρτητ'. Ν. 589. ἄττ' ἄν ὑμεῖς ἐ., ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. 
ἐξαμαρτών. Ο. 322. ὧ μέγιστον ὲ. ἐξ ὅτον 'τράφην ἐγὼ,
έξαμήσω. Λ. 367. βρύκουσά σου τους πλεύμονας και τάντερ' έ.

έξαμπρεύσομεν. Λ. 289. χώπως ποτ' έ.

έξανδρουμένος. Ι. 1241. τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐ.;
έξάνοιγε. Α. 391. εἶτ' ἐ. μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ἐξάξας. Β. 567. δ δ' ἄχετ' ἐ. γε τοὺς ψιάθους λαβών.
έξαπατῆ. Ο. 521. Λάμπων δ' ὅμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν',
                           όταν έ. τι
Θ. 343. ἡ μοιχὸς εἴ τις ἐ. ψευδῆ λέγουν, ἐξαπατᾶν. Εκ. 238. αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐ. εἰθισμέναι.
 έξαπατάς. Ι. 809. ά σὺ γιγνώσκων τόνδ' έ., καὶ ὑνειροπολείς
περί σαυτού.
Θ. 892, τί, ὧ κακόδαιμον, ἔ, αὖ τὸν ξένον; ἐξαπατᾶσθαι. Α. 634, παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἔ.,
εξαπάτασκον. ΕΙ. 1070. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐ. ἐξαπατηθείη. Εκ. 237. ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἔ. ποτέ. ἐξαπατηθείs. Λ. 960. τείρει ψυχὴν ἔ. ἐξαπατήσαs. Ι. 1345. εἶτ' ἔ, σ' ἀντὶ τούτων ἄχετο.
ΕΙ. 1099. φράζεο δή, μή πώς σε δόλφ φρένας ε. εξαπατήσειν. Σ. 901. οίον σεσηρώς ε. μ' οίεται. εξαπατήσεις. Σ. 1349. άλλ' ε. κάγχανεί τούτφ μέγα
έξαπατήση. Β. 1068. κάν ταῦτα λέγων έ., παρά τοὺς ἰχθῦς
άνέκυψεν. Ε. τὰ περί τῶν διαλλαγῶν. Εξαπατύλλειν. Ι. 1144. κᾶμ' ἐ. εξαπατύλλων. Α. 657. οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἐ.
έξαπατώμεθ'. Α. 116. ἄλλως ἄρ' ἐ, ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
έξαπατώμεθα. ΕΙ. 217. ἐλέγετ' ἄν ὑμεῖς εὐθύς· ἐ.
έξαπατωμένην. Ι. 633. καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν έ.,
έξαπατώμενος. Σ. 60. οὕθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον έ.,

    Ο. 1641. τί, ψίζψρ'; οὐκ οἶσθ' è. πάλαι;
    ἐξαπατῶν. Σ. 282. è. λέγων ἀς
    Σ. 1007. κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' è. Ὑπέρβολος,
    ΕΙ. 1123. ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐ., ἐκβολβιῶ.

έξαπατώντες. Α. 636. πρότερον δ' ύμας από των πόλεων οί
                          πρέσβεις έ.
 έξαπατώντων, Β. 1086. έ. τον δήμον ἀεί:
 έξαπατώσιν. Θ. 357. έ. παραβαίνουσί τε τους
 έξαπίνης. Π. 336. Χρεμύλος πεπλούτηκ έ.; οὐ πείθομαι.
Π. 339. ὡς ἐ. ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.

815. ὁ δ' ἰπνὸς γέγον' ἡμῶν ἐ. ἐλεφάντινος.

ἔξαράξω. Θ. 704. οἶον ὑμῶν ἐ. τὴν άγαν αὐθαδίαν.

ἔξαράττω. Ν. 1373. κάγὼ οὐκέτ' ἔξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐ.
```

```
έξαρκούντως. Β. 376. ήρίστηται δ' έ.
έξαρνήται. Εκ. 660. ήν τις δφείλων έ. ΠΡ. πόθεν οδν έδάνεισ' δ
                             δανείσας
 έξαρνητικός. Ν. 1172. νῦν μέν γ' ίδεῖν εἶ πρῶτον ἔ.
ἔξαρνος. Ν. 1230. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἐ. εἶναι διανοεῖ;
ἔξαρνός. Π. 241. ἔ. ἐστι μηδ' ίδεῖν με πώποτε.
 έξαρξ΄. Α. 100. Ιαρταμάν έ. άναπισσύναι σάτρα.
έξαρπάσας. ΕΙ. 6. οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. Β. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' έ.
  Θ. 691. έ. μοι φρούδος άπο τοῦ τιτθίου.
ἐξαρπάσομαί. Ι. 708. έ. σου τοῖς ὅνυξι τάντερα,
ἐξαυαίνεται. Fr. 514. ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐ.
 έξαυτομολώ. Ν. 1104. ἐ, πρὸς ὑμᾶς.
ἐξαψαμένους. Θ. 428. ἐ. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτφ δοκεῖ
ἐξάψας. Σ. 879. ἀλλ' ἐ. διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα
                             καθίμα
 έξέβαλ'. Λ. 156. γυμνάς παρενιδών έ., οίω, τό ξίφος.
έξέβαλε. Α. 989. τοῦ βίου δ' έ. δείγμα τάδε τὰ πτερὰ πρό των
                             θυρών.
       Fr. 278, αὐτοῖς σταθμοῖς έ. τὰς σιαγόνας
  έξέβαλλον. Ν. 1477. ὅτ' ἐ. τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
  έξεβλήθη. Ι. 525. έ. πρεσβύτης ων, ότι του σκώπτειν απε-
                             λείφθη
 έξεγείραι. Ν. 78. άλλ' έ. πρωτον αυτόν βούλομαι.

έξεγείρειν. Σ. 101. όψ' έ. αυτόν άναπεπεισμένον,

Λ. 315. σόν δ' έστιν έργον, ὧ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐ.,

έξεγείρη. Σ. 817. άδων άνωθεν ἐ. σ' οὐτοσί.
  έξεγραψάμην. Ο. 982. δν έγω παρά ταπόλλωνος έ.
 έξεγράψατο, Β. 151. ή Μορσίμου τις βήσιν έ.
έξεγρήγορεν. Ο. 1412. τουτί το κακόν ου φαῦλον έ.
  έξέδειρ'. Σ. 450. προσαγαγών πρός την έλάαν έ. εὖ κάνδρι-
  έξέδεταί, Ι. 1032. έ. σου τούψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκης:
  έξεδήδοκεν. Σ. 925. ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρον ἐ.
 έξεδίδαξα, Β. 1026, είτα διδάξας Πέρσας μετά τουτ' επιθυ-
 μείν έ. 
ἐξεδίδαξας. Β. 1019. καὶ τί σὰ δράσας ούτως αὐτοὺς γενναί-
                            ous €.;
ους έ.; 
ἐξεδίδρασκε. Σ. 126. ὁ δ' ἐ. διά τε τῶν ὑδρορροῶν 
ἔξεδίρος. Ο. 275. νὴ Δί ἔτερος δῆτα χοὖτος ἔ. χώραν ἔχων. 
ἔξέθεσαν. Β. 1190. χειμῶνος ὅντος ὲ. ἔν ἀστράκω, 
ἔξέθηκα. Ν. 531. ἐ., παις δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο, 
ἔξέθηκεν. Θ. 1057. ὅς σ' ἐ., ἀπολέσειαν οἱ θεοί· 
ἔξέθρεψα. Ν. 1380. καὶ πῶς δικαίως, ὅστις ὧναίσχυντέ σ' ἐ., 
ἔξεθρέψατε. Ν. 532. ὑμεῖς δ' ἐ. γενναίως κὰπαιδεύσατε·
εξεθρεψε. Θ. 522. χήτις έ. χώρα
έξει. Α. 787. έ. μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κήρυθράν,
έξει. Ι. 760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔ. πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν
ἄνδρα.
    Ν. 633. ποῦ Στρεψιάδης; ξ. τὸν ἀσκάντην λαβών.

ξει. Ι. 130. δε πρώτος ε΄. τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Ι. 800. ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ε΄.
1397. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔ. τέχνην
Ν. 1084. ἔ. τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
ΕΙ. 723. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ ἔ. σιτία;

    Β. 814, ή που δεινόν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἔ.,
    869. τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔ. λέγειν.
    1216. τὸν πρόλογον οὐκ ἔ. προσάψαι λήκυθον.

    1231. Το ούτος ούχ ε. προσάφαι λήκυθον.
Εκ. 612. ε. τούτων ἀφελών δοῦναι τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
Εκ. 612. ε. τουτων αφελών σουναι των εκ κοινου σε μεσεξεί Π. 534. διά την χρείαν και την πενίαν ζητεῖν ὑπόθεν βίον ε. Fr. 515. την φάρυγα μηλῶν δύο δραχμας ε. μύνας. ἐξείλον. Λ. 1026. τοὑπὶ τώφθαλμῷ λαβοῦσ' ε. ἀν, δ νῦν ενι. ἔξειμι. Ι. 430, ε. γάρ σοι λαμπρὸς ήδη και μέγας καθιείς, ἔξειν. Β. 793. ε. κατὰ χώραν ει δὲ μη, περὶ τῆς τέχνης Π. 835. εὑπργέτησα δεομένους ε. φίλους ἐξειπών. Ο. 454. χρηστὸν ὲ. ὅ τι μοι παρορῆς, ἡ ἐξείσαντες. Ι. 378. τὴν γλῶνταν ἐ. αὐ·
 έξειραντες. Ι. 378. την γλώτταν έ. αὐ-
έξειρασμένος. Ν. 1393. εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὖτος έ.
ἐξειργας. Εκ. 11. ὀφθαλμὸν οὖδεὶς τὸν σὸν έ. δόμων.
ἐξειρξετε. Α. 825. τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ έ.;
ἔξεις. Ι. 1192. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἔ. ὁπόθεν δῷς ἀλλ' ἐγώ.
    Ν. 460. ἐν βροτοῖσιν ἔ.
            1011. ξ. ἀεὶ στῆθος λιπαρον,
   1011. ε. αει στηθος λιπαρον,
1016. πρώτα μεν ε. χροιάν ώχραν,
ΕΙ. 423. χάτερ' έτι πόλλ' ε. άγαθά. πρώτον δέ σοι
Ο. 1371. καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ε. νὴ Δία.
1572. ε. ἀτρέμας; ΠΟΣ. οἴμωζε' πολὺ γὰρ δή σ' εγὰ
Θ. 854. ε., ξως ἀν τῶν πρυτάνεών τις φανῆ.
Β. 339. οὔκουν ἀτρέμ' ε., ἤν τι καὶ χορδῆς λάβης;
Π. 518. οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν οὖν ε. θερά-
                             TOVTAS:
```

έξεις. Π. 527. έτι δ' ούχ έ. ούτ' έν κλίνη καταδαρθείν ού γάρ ξσονται. Fr. 498. βέβαιον ε. τον βίον δίκαιος ων Ετ. 498. βέβαιον ἔ. τὸν βίον δίκαιος ὧν ἔξεκοτν. Θ. 66. μηδὲν Ικέτεν' αὐτὸς γὰρ ἔ. τάχα. ἔξεκόκκισε. Α. 1179. καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἔ., ἐξεκόκκισε. Κ. 1179. καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἔ., ἐξεκολύμβησ'. Ετ. 51. εὖ γ' ἐ. οὐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἔπίγειον. ἐξεκόρησ έ. Θ. 760. ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐ. σε ; ἐξεκοψαν. ΕΙ. 629. ἔ., ἦν ἐγὼ 'φύτευσα κάξεθρεψάμην. ἐξέκυψας. Εκ. 1052. πόθεν ἐ., ὧ κάκιστ' ἀπολουμένη; ἐξέλαμψε. Α. 387. ἄρ ὲ. τῶν γυναικῶν ἡ τρυφἡ ἐξέλαμψεν. ΕΙ. 304. ἡμέρα γὰρ ὲ. ἡδε μισολάμαχος. Ο. 1712. τοιοῦτον ἔ., οἰον ἔρχεται ἐξελῶν. Σ. 1230. καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἔ. ΦΙ. ἐγὼ δέ γε, ἐξαλάσαντας. ΕΙ. 1319. ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ 'Υπέρβολον ἐ. BOLOV &. έξελάσας. Β. 467. δς τον κύν ήμων ε. τον Κέρβερον έξελαύνη. Ο. 1050. εαν δέ τις ε. τους άρχοντας, και μή έξέλαχον. Θ. 1071. μέρος έ.; ΕΥ. μέρος έ.; εξελαχον. Θ. 10/1. μερος ε.; ΕΤ. μερος ε.; ξέλαψα. Α. 1229. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐ. ξέλε. ΕΙ. 1145. τῶν τε πυρῶν μιξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔ. Θ. 284. ὧ Θρậττα, τὴν κίστην κάθελε κἄτ' ἔ. Β. 657. οἴμοι. ΑΙ. τί ἔστι; ΞΑ. τὴν ἄκανθαν ἔ. ἐξέλεγξον. Ν. 1062. ἀγαθύν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐ. εἰπῶν. έξελεγχθέντ'. Β. 741. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐ. ἄντικρυς, ἐξελέγχω. Β. 922. τί σκορδινά καὶ δυσφορείς; ΕΤ. ὅτι αὐ-TOV & έξελειν. Σ. 1080. ε. ήμων μενοινών πρός βίαν τάνθρήνια, έξέλειπε. Ν. 584. ή σελήνη δ΄ ε. τὰς όδούς. ὁ δ΄ ήλιος έξελήλακ'. Ν. 1472. οὐκ ε., ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ψόμην, έξεληλακώς. Ν. 828. 1471. Δίνος βασιλεύει, τον Δί έ. 1471. Δίνος βασιλεύει, τον Δί έ.

εξελήλυθα. Εκ. 331. οδκ, ἀλλὰ τῆς γυναικός ἐ.
Π. 965. μὴ δῆτ' ἐγὼ γὰρ αὐτός ἐ.

εξελήλυθας. Α. 707. τί μοι σκυβρωπός ἐ. δόμων;

εξελήλυθας. Εκ. 325. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐ.

εξέλης. Σ. 1156. ἴν' ἐ. με πρὶν διερρυηκέναι.

εξελθ'. Ν. 867. ἔ. ἄγω γάρ σοι τὸν υἰὸν τουτονὶ,
Ν. 1165. ὧ τέκνον, ὧ παῖ, ἔ. οἶκων,
Ι. 727. ἔ. ἵν' εἰδῆς οἶα περυμβρίζομαι.

εξελθε. Ι. 725. ὧ Δῆμε, δεῦρ' ἔ. ΑΛ. νὴ Δί', ὧ πάτερ,
Ι. 726. ἔ. δῆτ'. ΚΛ. ὧ Δημίδιον ὧ φίλτατον,

1297. ἴθ' ὧ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔ. καὶ σύγγνωθι τῆ τραπέζη. πέζη. Ν. 1486. κλίμακα λαβών έ. καὶ σμινύην φέρων, έξελθεῖν. Ι. 1296. οὐκ ἄν έ. ἀπὸ τῆς σιπύης τοὺς δ' ἀντιβολεῖν αν δμοίως. Θ. 790. κάπαγορεύετε μήτ' έ. μήτ' έγκύψασαν άλῶναι, Εκ. 48. κατὰ σχολήν παρὰ τάνδρὸς έ. μόνη. ἐξέλθη. Θ. 792. κάν έ. τὸ γύναιόν ποι, κάθ' εὕρητ' αὐτὸ θύ-έξελκουσιν. Ν. 713, καὶ τοὺς δρχεις ἐ,
ἐξελκύσαι. ΕΙ. 294. ἐ, τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
ΕΙ. 506. ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐ,,
ἐξελῶ, Ι. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐ, σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.
Ν. 123. ἀλλ' ἐ, σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
802. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐ, 'κ τῆς οἰκίας.
ἐξελῶν. Ι. 143. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐ,
ἔξελῶν. ΕΙ. 1021. θύσας τὰ μηρί' ἐ, δεῦρ' ἔκφερε,
ἔξέμαθες. Σ. 1387. νὴ τὸν Δί' ἐ, γε τὴν 'Ολυμπίαν.
ἔξέμαθον. Εκ. 244. ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐ, τῶν ῥητόρων.
ἔξεικῶν. Ι. 1148. κάζω πάλιν ἐ. έξέμαθον. Εκ. 244. ἔπειτ΄ ἀκούουσ΄ ἐ, τῶν ρητόρων. ἐξεμεῖν. Ι. 1148. κάζω πάλιν ἐ. ἐξεμεῖν. Ι. 1148. κάζω πάλιν ἐ. ἐξεμεῖνω. Α. 586. ἴν' ἐ. βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους-ἐξενέγκατ. Α. 1222. θύραζέ μ' ἔ. ἐς τοῦ Πιττάλου ἐξενέγκατε. Α. 887. φίλη δὲ Μορύχω. δμῶες, ἐ. Β. 847. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παίδες ἐ. ἐξενεγκάτω. Σ. 860. ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἔ. ἐξένεγκε. Α. 1109. τὸ λοφεῖον ἔ, τῶν τριῶν λόφων. Εκ. 744. καὶ τὰ τρίποδ΄ ἐ, καὶ τὴν λήκυθον ἐλευνεκε Ι. 95. ἀλλ' ἐ μοι ταγέως οἰνον γόα, Εκ., 144. και το τριπού ε. και την ληκυσον ξένεγκέ. Ι. 95. άλλ' έ. μοι ταχέως οίνου χόα, ξένεγκέν. Ν. 634. άλλ' ούκ ἐωσί μ ἐ. οἱ κόρεις, ἐξενεγκόντ'. Π. 803. καὶ ταῦτα μηδὲν ἐ. οἶκοθεν, ἐξενεγκών. Α. 359. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἔ. θύραζ' έξενήνοχας. Εκ. 754. πύτερον μετοικιζόμενος έ. έξενιζε. Α. 85. εἶτ' ἐ., παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους έξεπαίρωσιν. Α. 622. τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐ. δύλω

εξέπεμψεν. Θ. 501. τον μοιχον ε., οὐκ εῖρηκέ πω.
Π. 821. ἐμὲ δ' ἐ. ὁ καπνός. οὐχ οἴός τε γὰρ
ἐξέπεσεν. Σ. 1427. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐ. ἐξ ἄρματος,
ἐξέπεσον. Ν. 1272. ἴππους ἐλαύνων ἐ. νὴ τοὺς θεούς.
Π. 244. γυμνὸς θύραζ' ἐ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνω.
ἐξεπετάννυτο. Ι. 1347. τὰ δ' ἄντὰ γ' ἀν σου νὴ Δί' ἔ.
ἐξεπήδων. Ι. 604. ἐ. τ' ἐς Κόρυθον· εἶτα ὁ οἱ νεώτατοε έξεπήδων. Ι. 604. έ. τ' ès Κόρινθον' εἶτα δ' οἱ νεώτατοι ἐξεπίστασαι. Σ. 1249. τοντὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐ.- ἐξεπίτηδες. Π. 916. οὕκουν δικαστὰς ἐ. ἡ πόλις ἐξέπληττοι. Π. 673. ἀθάρης χύτρα τις ἐ. κειμένη ἐξέπληττον. Β. 962. ἀπὸ τοῦ φρονεἰν ἀποσπάσας, οὐδ' ἔ. αὐτοὺς, ἐξέπληττον. Β. 962. ἀπὸ τοῦ φρονεἰν ἀποσπάσας, οὐδ' ἔ. αὐτοὺς, ἐξέπτυσα. Σ. 792. κἆτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἔ. ἐξεράσατε. Α. 341. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμάζε πρῶτον ἔ. ἐξεράσω. Σ. 993. φέρ' ἔ. πῶς ἄρ' ἡγωνίσμεθα; ἐξεράσω. Σ. 993. φέρ' ἔ. πῶς ἄρ' ἡγωνίσμεθα; ἐξερημωθεῖσ'. ΕΙ. 647. ἐ. ἀν ὑμᾶς ἐλαθε. ταῦτα δ' ἤν ὁ δρῶν ἐξέρποντες. Ν. 710. δάκνουσί μ' ἐ. οἱ Κορίνθιοι, ἐξερρύηκε. Ο. 104. ἔ. Ε΄Τ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός; ἐξέρχεται. Α. 240. ἐκποδών θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἔ. Σ. 1375. ἡ πίττα δήπου καομὲνης ἐ. Σ. 1375. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐ.

Λ. 5. πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐ.

737. ἐπὶ τὴν ἀμοργιν τὴν άλοπον ἐ.

1107. ἀντὴ γὰρ, ὡς ἡκουσεν, ἥδ' ἐ.

Θ. 36. ἀλλ' ἐκποδῶν πτήξωμεν, ὡς ἐ.

95. σίγα. ΜΝ. τί δ' ἔστιν; ΕΤ. ἀγάθων ἔ.

ἐξέρχομαι. Α. 1139. ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐ.

Σ. 144. καπνὸς ἔγωγ ἐ.

Λ. 431. ἐ. γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;

ἐξεσάωσα. ΕΙ. 1301. ψυχὴν δ' ἐ., ΤΡ. κατήσχυνας δὲ τοκῆας.

ἔξεσθ'. Λ. 1077. ὀρῆν γὰρ ἔ. ὡς ἔχοντες ἡκομες.

Εκ. 491. τὴν δ' οἰκίαν ἔ. ὀρᾶν δθενπερ ἡ στρατηγὸς ἐξεσκέδασας. Ι. 795. τὴν εἰρήνην ἔ., τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις Σ. 1375. ή πίττα δήπου καομένης έ. λαύνεις έξεσμένον. Fr. 684. στήμονα δὲ έ. εξέσπασεν. Θ. 510. χώ μὲν γεγηθώς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐ. ἔξέσπασεν. Θ. 500. δούλοις γὰρ οὐκ ἔ. ἀκούειν τῶν λόγων. ἐξέστα. ΕΙ. 340. δὴ γὰρ ἐ. τόθ' ὑμῖν ΕΙ. 894. ἔπειτ' ἀγῶνα δ' εὐθὺς ἔ. ποιεῖν Εκ. 613. ξυγκαταδαρθών. ΠΡ. ἀλλ' ἔ. προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθείν. 628. [οἱ φαυλότεροι] κούκ ἐ. παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
ἔξεστι. Α. 721. ἔ. καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
Ν. 1423. ἢττον τί δητ' ἔ. κάμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
Θ. 399. ἔ. τοιαῦθ' οὕτος ἐδίδαξεν κακὰ
Εκ. 524. ἔ. ΒΛ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὅζω μύρου.
ἔξεστί. Ν. 7. ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔ. μοι τοὺς οἰκέτας. Β. 303. έ. θ' ώσπερ 'Ηγέλοχος ήμιν λέγειν' έξεστιν. Ι. 1391. έ. αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι; Θ. 421. έ. οἱ γὰρ ἀνδρες ἡδη κλειδία Π. 345. ὥστε μετέχειν έ.· εἶ γὰρ τῶν φίλων. 594. διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔ. τοῦτο πυθέσθαι έξετ'. ΕΙ. 122. ἡν δ' ἐγὰ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔ. ἐν ἄρα Έξετ'. ΕΙ. 122. ἡν δ' ἐγὰ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔ. ἐν ἄνρα Ο. 900. Γκανον ἔ, δύον.
ἔξετε. Ο. 724. ἔ. χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
ἔξέτει. Ν. 862. οΤδ' ἐ. σοι τρανλίσαντι πιθόμενος,
ἔξετρέποντο. Π. 837. οι δὲ ἐ. κοὺκ ἐδόκουν ὀρᾶν μ' ἔτι.
ἔξέτρεψε. Fr. 275. ὁ δ' ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐ.
ἔξετνάρλωσεν. Β. 1195. εἶτ' ἐ. αὐτόν. ΔΙ. εὐδαίμων ἄρ' ἢν.
ἔξευρέ. Ι. 1194. ὧ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔ. τι.
ἔξευρέθη. ΕΙ. 129. ἐν τοῖσιν ΑΙσώπου λόγοις ἔ.
ἔξευρέν. Εκ. 1127. ἀντοῦ μένουσ' ἡμῦν γ' ἀν ἔ. δοκεῖς.
ἔξευρεῖν. Εκ. 137. ἀ ἐτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. έξευρειν. Εκ. 1127. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῶν γ' ἀν έ. δοκεῖς.
ἐξεῦρες. Σ. 810. ἐ. ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Εκ. 1044. ἐ. ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
ἐξευρετέος. Ν. 728. ἐ. γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
ἐξεύρηκεν. Π. 1165. οὖτος γὰρ ἐ. αὐτῷ βιότιον.
ἐξεύρημα. Ι. 886. οὐ μείζον εἶναι φαίνετ' ἐ. τοῦ χιτῶνος.
ἐξευρήματος. Εκ. 577. ρὸς δέ΄ δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐ.
ἐξευρημένην. Ν. 137. καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐ.
ἐξευρημένον. Fr. 300. b. καὶ κατ' ᾿Αγάθων' ἀντίθετον ἐ.
ἐξευρήσετε. Σ. 85. ἄλλως φλυαρεῖτ' οὐ γὰρ ἐ.
ἐξευρήσετεν. Σ. 145. φέρε ποῦ τὸν ἀνδρα τοῦτον ὲ.; εξευρήσετε. 2. 33. αλλώς φλυαρείτ ου γαρ ε. έξευρήσομεν. Ι. 145. φέρε ποῦ τὸν ἀνδρα τοῦτον ε.; έξευρίσητο. Ο. 1144. τοῦτ', ὧγάθ', ε. καὶ σοφώτατα: έξευρίσκων. Ι. 800. ε. εῦ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὰ τριώβολον ἔξει. Ι. 1322. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὧ θαυμαστὰς ε. ἐπινοίας; Ν. 896. γνώμας καινάς έ. έξεύροι. Π. 498. καίτοι τούτου τοις ανθρώποις τίς αν ε. ποτ άμεινον:

```
έξεύροιθ'. Π. 462. άγαθόν; ΠΕ. τί δ' αν υμεῖς άγαθὸν έ.;
 ΧΡ. ὅ τι; 
ἐξεύροιμ'. Θ. 23. πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισω ἐ. ὅπως 
ἐξεύροις. Ο. 10. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἀν ἐ. σύ που; 
ἐξεύρον. Ν. 228. ἐ. ὁρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα, 
ἐξευρών. Ν. 737. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐ. λέγε.
 Εκ. 607. ὥστε τί κέρδος μη καταθείναι; συ γαρ ε. ἀπόδειξον. εξέφερον. Ν. 1385. ε. αν και προύσχόμην σε συ δ' εμε νύν
                                                ἀπάγχων
  έξέφλεξε. ΕΙ. 608. πρίν παθείν τι δεινόν, αὐτός έ. την πόλιν, 
έξεφρίομεν. Σ. 125. έντεῦθεν οὐκέτ' αὐτόν έ.
εξέφριομεν. Σ. 125. εντευθεν σοικετ αυτου ε. 

ἐξέφυγεν. Α. 217. ἐ. οὐδ' ἀν ἐλαφρῶς ἀν ἀπεπλίξατο. 

ἔξεχ'. Fr. 346. ώσπερ τὰ παιδί ἔ. ὤ φίλ' ήλιε. 

ἐξέχεας. Θ. 554. ἀλλ' οὐκ ἀν ἔτ' ἔχοις: ὅσα γὰρ ήδεις ἐ. ἄπαντα. 

ἐξέχει. Α. 987. ἐ. θ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων. 

Σ. 1377. ὕζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὖτος ἐ.
2. 1371. οζος μεν ουν της οφούς ουτος ε. 
ἐξεχέοντο. ΕΙ. 1287. πύργων δ' ἐ., βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 
ἐξέχη. Σ. 771. καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἢν ἐ. 
ἐξεχύθην. Σ. 1469. ἐπεμάτην, οὐδ' ἐ. 
ἔξη. Π. 516. ἢν ἐ. ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν; 
ἐξήγειρεν. Α. 574. τίς Γοργόν' ἐ. ἐκ τοῦ σάγματος; 
Α. 1181. καὶ Γοργόν' ἐ. ἐκ τῆς ἀσπίδος. 
ἐξῆγον. ΕΙ. 744. οὖς ἐ. κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,
  έξηγρόμην. Β. 51. σφώ; ΔΙ. νη τὸν 'Απόλλω. ΗΡ. κάτ
εξηγρομην. Β. 51. σφω; ΔΙ. νη τον Απολλώ. Η Ε. αξι

έγωγ' ἐ.

ἐξηκασμένος. Ι. 230. καὶ μὴ δέδιθ' οὐ γάρ ἐστιν ἔ.

Ἐξηκαστίδη. Ο. 1527. ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἑ.;

Ἐξηκαστίδης. Ο. 11. οὐδ' ἀν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐ.

Ο. 764. εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐ.,

ἐξήκοντ'. ΕΙ. 1241. ἡν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐ. ἐγώ;

ἐξήλασ'. ΕΙ. 743. ἐ. ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέ-

λυσεν
εξήλασ'. ΕΙ. 743. έ. ἀτιμώσας πρώτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν, 
έξηλεγχόμην. Β. 960. έξ ὧν γ' ἀν έ.: ξυνειδότες γὰρ οὖτοι 
έξήλθον. Θ. 488. έ. ὡς τὸν μοιχόν εἶτ' ἡρειδόμην 
ἐξήλλετο. Σ. 130. ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐ. 
ἐξήμαρτες. Β. 1147. ἔτι μεῖζον ἐ. ἢ 'γὼ 'Βουλόμην' 
ἐξήμαρτες. Β. 1147. ἔτι μεῖζον ἐ. ἢ 'γὼ 'Βουλόμην' 
ἐξήμεσεν. Α. 6. τοῖς πέντε ταλάντοις οἶς Κλέων ἐ. 
ἐξήν. Ν. 530. κάγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἢ, κοὺκ ἐ. πώ μοι τεκεῖν, 
Ν. 981. οὐδ' ἀν ἐλέσθα δειπνοῦντ' ἐ. κεφάλαιον τῆς βαφανίδος, 
Σ. 358. κοὺδείς μ' ἐφιύλαττ', ἀλλ' ἐ. μοι
        Σ. 358. κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐ. μοι
Λ. 522. εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐ. ὑμῖν ὑποθέσθαι;
Β. 1025. ἀλλ' ὑμῖν αὕτ' ἐ. ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτρά-
   πεσθε.
Εκ. 938. είθ' ἔ. παρὰ τῆ νέα καθεύδειν, ἐξηνάγκασεν. Ο. 377. οὐ μάθοις ἄν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὸς ἐ. ἐξηνεγκάμην. Εκ. 76. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐ.
    έξηνέγκατε. Σ. 815. άτὰρ τί τὸν ὅρνιν ὡς ἔμ' ἐ.;
ἐξηνέσχετο. ΕΙ. 702. ὡρακιάσας: οὐ γὰρ ἐ.
ἐξηνεσχόμην. Ν. 1372. κάγὼ οὐκέτ' ἐ., ἄλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
   εξηνεσχομήν. Α. 1012. καγω ουκετ ε., αλλ ευσυς ε

έξηθισμέναι. Α. 43. ή λαμπρον, αι καθήμεθ' ε.,

έξηξάτην. Π. 733. ε. οῦν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὰ

ἐξηπάτα. Ι. 48. ἤκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐ.

Β. 910. ε. μάρους λαβὰν παρὰ Φρυνίχω τραφέντας.
  Β. 910. ε. μόρους λαβών παρά Φρυνίχω τραφέντας. 
ἐξηπάτας. Ι. 1224. ὅ μιαρὲ, κλέπτων δέ με ταῦτ' ἐ.; 
ἐξηπατήθεν. Ι. 1103. ἐ. ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους. 
ἐξηπάτηκεν. Σ. 981. ἐ. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι. 
Β. 1404. ἐ. αὖ σὲ καὶ νῦν. ΕΤ. τῷ τρόπῳ; 
ἐξηπάτησα. Εκ. 949. ἐ. τὸ κατάρατον γράδιον 
ἐξηπάτησαν. Σ. 1291. εἶτα νῦν ἐ. ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον 
ἐξηπάτηται. Σ. 992. ἐ., κἀπολέλυκεν οὐχ ἐκών.
  έξηπάτητα. Σ. 992. ε., καπολελυκεν ούχ ἐκών. 
ἐξηπάτων. Ι. 418. ἐ. γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγον τοιαυτί: 
Ι. 1357. ἀλλ' οἴ σε ταῦτ' ἐ. νυνδὶ φράσον: 
Ν. 1466. ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ ἔλθ'. οἱ σὲ κἄμ' ἐ. 
ἐξηπίστατο. Ν. 1228. μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ πω τότ' ἐ. 
ἐξήραξα. Ι. 641. τὴν κιγκλίδ' ἐ., κἀναχανὼν μέγα 
ἐξήρκεσεν. Ι. 524. οὐκ ἐ., ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ 
ἐφ' ἤβης. 
ἐξο τροκονος ἔ. 404. πόνουνος ἐ.
     έξηρτημένας. Εκ. 494. πώγωνας έ.,
    έξηρτημένον. Εκ. 2. κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐ.,
ἐξής. Λ. 633. ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐ. ᾿Αριστογείτονι,
        Β. 765. θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος έ., ΞΑ. μανθάνω.
  Β. 765. θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐ., ΞΑ. μανθάνω. Εκ. 638. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐ. τὸν πάντα γέροντα ἐξήτασεν. Θ. 437. πάσας δ' εἰδέας ἐ., ἐξητόδα. Α. 1183, πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἐ. μέλος' ἐξίδισεν. Ο. 791. οὐκ ἄν ἐ. ἐε θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο, ἐξιέναι. Ι. 756. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐ. σεαυτοῦ, Σ. 117. μηδ' ἐ. θύραζ' ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο. ΕΙ. 232. ἀλλ' εἶμι' καὶ γὰρ ἐ., γνώμην ἐμὴν, Εκ. 534. ἤπερ μεθῆκὲ μ' ἐ. πάση τέχνη.
```

έξιθι. Εκ. 734. ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεθρ' ἔ.,
Εκ. 739. ἐνταθθα: σὰ δὲ δεθρ' ἡ κιθαρφόδος ἔ.,
ἐξικνούμεθα. Β. 1176. οἱς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἔ.
ἐξιόντας. Ν. 613. ὥστε καὶ λέγειν ἄπαντας ὲ. ἐσπέρας,
ἐξιπώκατον. Λ. 291. ὡς ἐμοῦ γε τὰ ξύλω τὰν ὧμον ἐ.
ἐξίστασθαι. Β. 370. ἐ. μύσταισι χοροῖς: ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετἔ εξιστασσαι. Β. ο/υ. ε. μουτικό χ. το μολπήν ἐξίστω. Α. 617. ἄπαντες ἐ. παρήνουν οι φίλοι. ἐξισῶσαι. Β. 688. ἐ. τοὺς πολίτας κάφελεῖν τὰ δείματα. ἐξιών. ΕΙ. 1182. τῷ δὲ σιτί οὐκ ἐώνητ΄ οὐ γὰρ ήδειν ἐ. Β. 196. οίμοι κακοδαίμον, τῷ ξυνέτυχον ἐ.; Β. 196. οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐ.;
Π. 41. ὅτῷ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐ.,
ἐξμέθιμνον. ΕΙ. 631. ἐμβαλύντες ἐ. κυψέλην ἀπώλεσαν.
ἔξοδον. Σ. 582. ἐν φορβειᾳ τοῖοι δικασταῖς ἔ. ηὐλησ' ἀπιοῦσιν.
ἔξοδος. Ν. 575. αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἡν γὰρ ἢ τις ἔ.
Λ. 16. ἤξουσι' χαλεπή τοι γυναικῶν ἔ.
ἔξόδου. Λ. 446. παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔ.
ἐξοίσουσι. Β. 799. καὶ κανόνας ἔ. καὶ πήχεις ἐπῶν,
ἐξοιστέα. Λ. 921. καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐ.
ἐξοίσων. Fr. 51. εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἔ. ἐπίγειον.
ἐξολεῖν. Σ. 1229. φήσει γὰρ ὲ. σε καὶ διαφθερεῖν
ἐξολεῖτέ. ΕΙ. 318. ἐ. μ', ὧνδρες, εὶ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε'
ἐξολεῖτεεν. Α. 1161. ὡς μὲν ἀπλῷ λόγῷ κακῶς ἐ. ὁ Ζεύς'
Θ. 1051. τὸν βάρβαρον ἔ. ξολόσειεν. Α. 1151. ώς μεν άπλῷ λόγῷ κακῶς ἐ. ὁ Ζεύς Θ. 1051. τὸν βάρβαρον ἐ. Π. 592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐ. κοτινῷ στεφάνῷ στεφανώσας. ἰξολέσθαι. Α. 704. ἐ. συμπλακέντα τῆ Σκυθῶν ἐρημία, ἐξολισθάνειν. Ι. 491. ἵν' ἐ. δύνη τὰς διαβολάς. ἔξολισθεῖν. ΕΙ. 141. πῶς ἐ. πτηνὸς ὡν δυνήσεται; ἐξολίσθη. Εκ. 286. μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μὴ ποτ' ἐ., ἰξολοίμην. Α. 324. ἐ., ἡν ἀκούσω. ΔΙ. μηδαμῶς, ἄχαρνικοί. Fr. Μ. Γεω. 12. εῖ γ' ἐγκιλικίσαιμ , ἐ. φαθὶ λέγον. ἐξόλοιο. Θ. 562. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῆ πύελῳ κατώρυξέν ποτ' ΓΥ. Γ. ἐ. Θ. 887. κακῶς τ' ἀρ' ἐ. κάξολεῖ γέ τοι, ἐξόλοισθ'. Β. 226. ἀλλ' ἐ. αὐτῷ κοάξ. ἐ. ἐξόλοισθ. Β. 86. ὁ δὲ Ξενοκλέης; ΔΙ. ἔ. νὴ Δία. ἐξολούμεν. Σ. 422. καὶ σέ γ' αὖθις ἐ. ἀλλ' ἄπας ἐπίστρεφε ἐξολω. Π. 418. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐ. κακοὺς κακῶς ἐξόλωλας. ΕΙ. 366. ἀπόλωλας, ἐ. ΤΡ. ἐς τίν' ἡμέραν; ἐξόλωλας. ΕΙ. 867. πολὺ μάλλον ἐνίους ἐστὶν ἔ. ἐξολωλεκώς. Π. 867. πολὺ μάλλον ἐνίους ἐστὶν ἔ. ἐξολωλένοι. ΕΙ. 412. βούλοιντ' ἀν ὑμᾶς πάντας ἐ., Λ. 35. Βοιωτίους τε πάντας ἐ. Α. 35. Βοιωτίους τε πάντας έ.
 ἐξολωλότες. ΕΙ. 483. ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐ.
 ἐξόμεσθά. Π. 101. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐ. σου.
 ἐξομόρξεται. Α. 843. οὐδ' ἐ. Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι, έξον. Α. 411. ε. καταβάδην οὐκ ετος χωλούς ποιείς, ΕΙ. 1082. ε. σπεισαμένοις κοινη της Έλλάδος άρχειν Σ. 698, σκέψαι τοίνυν ώς έ. σοι πλουτείν και τοίσιν άπασιν, Σ. 698, σκέψαι τοίνυν ώς ξ. σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἄπασιν, Λ. 1017. ξ., ὧ πονηρέ, σοὶ βέβαιον ξμ' ἔχειν φίλην; Εκ. 1003. ξ. καθέντα γράδιον τοιουτονὶ Fr. p. 510. οὐκ ξ. αὐτῷ. ἔξόπισθ'. Β. 286. ποῦ ποῦ 'στιν; ΕΑ. ἔξόπισθεν. ΔΙ. ξ. ἴθι. ἔξόπισθε, Α. 260. ὁ φαλλὸς ξ. τῆς κανηφόρου Ι. 22. καὶ δὴ λέγων μόλωμεν. ΝΙ. ξ. νῦν ἔξόπισθε. Ι. 868. Θείβαθι γὰρ φυσῶντες ξ. μου ἔξόπισθεν. Β. 286. ποῦ ποῦ 'στιν; ΕΑ. ξ. ΔΙ. ἔξόπισθ' ἴθι. ἔξόπιστο. Θ. 1124. τῆ σανίδο τρήσας ξ. πρώκτισον. ἔξοπιτατε. Α. 1005. ἀναβράττετ', ξ., τρέπετ', ἄφέλκετε ἔξοοίτεις. Fr. 342. τί με ῷ πονηρὸ ξ. ὥσπερ κλιντήριον. εξοπτατε. Α. 1000. αναρραττετ, ε., τρεπετ, αφελκετε έξορίζεις. Fr. 342. τί με ὧ πονηρὲ έ. ὥσπερ κλιντήριον. έξορμαν. Ο. 1326. σὸ δ΄ αθθις έ., έξορμαν. Θ. 659. εῖα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ὲ. πόδα, ἐξόρουσον. Fr. 442. Πάρι ὲ. έξορύσσετε. Α. 763. πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐ. ἐξότ'. Ο. 334. γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐ. ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ ἔξουσιν. Εκ. 605. οὐδεὶς οὐδὲν πενία δράσει πάντα γὰρ ἔ. απαντες, ἐξυρημένε. Α. 119. ὧ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐ. ἐξυρημένοs. Θ. 191. σὰ δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἐ., ἔξω. Α. 398. ὁ νοῦς μὲν ἔ. ξυλλέγων ἐπύλλια κ.τ.λ. έξω. Α. 398. δ νους μέν ε. ξυλλέγον επυλλία κ.τ.λ.

έξω. Σ. 1353. λυσάμενος ξ. παλλακήν, ἄ χοιρίον.

Β. 1230. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλούς προλόγους ξ. λέγειν

Εκ. 873. ὅπως τὰ μέν ὅντα χρήμαθ' ξ., τοῖσδε δὲ

έξωθεν. Ν. 974. τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ξ. μηδὲν δείξειαν ἀπηνές:

ἐξωκισαντο. ΕΙ. 203. ἐ. δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;

ἐξωκισμένοι. ΕΙ. 187. φροῦδοι γὰρ ἐχθές εἰσιν ὲ.

ἐξωκιδομηταί. Ο. 1124. ἐ. σοι τὸ τεῖχος. ΠΕ, εῦ λέγεις. έξωλέστερον. Εκ. 1053. τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐ Εκ. 1070. τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἔ. Π. 443. οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐ. ἐξάλης. ΕΙ. 1072. ἔ. ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων. ἐξωμίδ'. Λ. 662. ἀλλὰ τὴν ἔ. ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ

```
έξωμίδ'. Λ. 1021. άλλά την έ. ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.
 έξωμιο, Α. 1021. αλλά την ε. ενούσω σε προσιούσ εγώ.

έξωμισόσταις. Εκ. 267. ε. τον έτερον Βραχίονα,

έξωμισόσται. Π. 635. ε. καὶ λελάμπρυνται κόρας,

έξωμοσία. Εκ. 1026. ε. δ' οὐκ έστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ
εξωμοσία. Εκ. 1020. ε. ο ουκ εστιν; ΓΡ. Α. ου γαρ οι στροφής.

ἔξων. Ν. 805. ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔ. ἐξωπλισμένων. Α. 454. μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐ. ἐξωπλισμένων. Α. 454. μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐ. ἐξωπτημένον. Ι. 954. δημοῦ βοείου θρῖον ἔ. διωκ'. Α. 240. ἐκποδών θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔ., ἐξέρχεται. Ο. 265. άλλως ἄρ' οὕπού, ὡς ἔ, ἐς τὴν λόχμην Εκ. 146. δίψη γὰρ, ὡς ἔ., ἀφαυανθήσομαι. Π. 1131. δδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔ. ἐπιστρέφειν. ἔοικα. Σ. 1171. μάλιστ' ἔ. τὴν βάδ.σιν τῶν πλουσίων. ἔοικα. Σ. 1125. ἀγαθὸν ἔ. οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. Σ. 1309. ἔ. ὡ πρεσβύτα. νεοπλούτω τρυγὶ
     Σ. 1309. ε., ω πρεσβύτα, νεοπλούτφ τρυγί
1365. ποθείς εραν τ' ε. ωραίας σορού.
1413. τυναικὶ κλητεύειν ἔ. θαψίνη,
Ο. 804. οἶσθ' ὧ μάλιστ' ἔ. ἔπτερωμένος;
Π. 826. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔ., εἶ.
ἔοικε. Ν. 1032. δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔ, δεῖν πρὸς αὐτὸν,
Σ. 1360. ὑδὶ δὲ καὐτός: ἐπὶ σὲ κάμ' ἔ, θεῖν.
      Λ. 1106. ἀλλ' οὐδἐν ἡμᾶς, ὡς ἔ., δεῖ καλεῖν
Θ. 38. προθυσόμενος ἔ. τῆς ποιήσεως.
382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔ. λέξειν.
Fr. 424, 2. ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔ.
ἔοικέ. Π. 76. ἀκούετον ὅή. δεῖ γὰρ ὡς ἔ. με
Π. 862. ἔ. δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος'
1040. ἔ. δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡ. φαίνεται.
               1045. ξ. διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ξορακέναι.
τοικεν. Α. 1038. σπονλοι χρονου σ εορακεναι. 

ξοικεν. Α. 1038. σπονδαίσιν ήδυ, κούκ ξ. 

Σ. 945. άλλ' οὐκ ξχειν οὕτός γ' ξ. ὅ τι λέγη. 

994. δείξειν ξ. ἐκπέφευγας, ὧ Λάβης. 

1415. ὁδί τις ἔτερος, ὡς ξ., ἔρχεται 

Ο. 1340. ξ. οὐ ψευδαγγελής εἶν ἀγγελος. 

1417. δείσθαι δ' ξ. οὐκ ὑλίγων χελιδόνων.
      Θ. 1010. ἀνὴρ ἔ. οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
    8. 604. δεῖν δ' ε΄, ἀς ἀκούω
Π. 1017. μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ε΄, ἐσθίων.
1048. μεθύων γὰρ, ὡς ε΄, ὀξύτερον βλέπει.
1098. οὐδείς ε΄, ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
 ἐοικέναι. Σ. 1142. ἐ. μάλιστα Μορύχου σάγματι.
      Fr. 526, 2. 4.
Γι. 520, 2. ε. 

τοιχ'. Σ. 495. οῦτος δψωνεῖν ἔ. ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι. 

Θ. 687. ἀλλ' ἔ ἡμῖν ἄπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς. 

Γι. 287. παύσειν ἔ. ἡ παυσικάση κάπτοντά σε. 

389, 2. Φαίδραν' ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔ. ἡξειν ἄγων. 

ἐόρακα. Ο. 1573. ὲ. πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
έδρακα. Ο, 10/3. ε. παντων βαρβαρώτατον υεων.
έδρακα. Π. 98. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐ. πω χρόνου
έδρακαs. Ν. 768. ταύτην ἐ., τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
Θ. 32. οὐκ, ἀλλ' ἔτερός τις οὐχ ἐ. πώποτε;
33. μῶν ὁ δασυπώγων; ΕΤ. οὐχ ὲ. πώποτε;
ἐορακέναι. Π. 1045. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἐ.
ἐορταῖς. Θ. 835. ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἐ. αἴσιν ἡμεῖς ῆγομεν.
 έορτάσαι. Α. 1079. οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' έ.;
έορτή. Fr. 209, 1. τὸ πρᾶγμ' έ. περιέφερε δ' ἡμῖν κύκλο
                                   λεπαστήν
 έορτή. Β. 371. καὶ παννυχίδας τὰς ήμετέρας, αἱ τῆδε πρέ-
 πουσιν έ.
ἐορτήν. ΕΙ. 818. παιζε τὴν έ.
εόρτην. Ε1. 818. παίζε την έ. 

ἐορτῆς. Ν. 619. τῆς έ. μη τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν. 

Β. 391. τῆς σῆς ἐ. ἀξίως 

397. Ἱακχε πολυτίμητε, μέλος ἐ. 

443. παίζοντες οἶς μετουσία θεοφιλοῦς ἔ. 

ἐοῦσι. Ο. 688. πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς 

αἶὲν ἔ.,
 αιεν ε.,
ἐπ'. Α. 67. ἐ. Εὐθυμένους ἄρχοντος· ΔΙ. οἴμοι τῶν δραχμῶν·
                                     K.T.A.
έπαγ'. Ο. 344. έ., έπιθ', ἐπίφερε πολέμιον ἐπαγγελλέτω. Λ. 1050. ἀλλ' έ. πᾶς ἀνήρ καὶ γυνή ἔπαγε. Σ. 370. ἀλλ' έ. τὴν γνάθον. Λ. 1279. πρόσαγε χορὸν, έ. χάριτας, ἐπάγει. Ν. 390. ἀτρέμας πρῶτον παππάξ παππάξ, κἄπειτ' ἐ.
 παπαπαπαξ,
ἐπαγέτω. Ο. 353. ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐ. τὸ δεξιὸν κέρας.
 έπαγλαΐουσα. Εκ. 575. δήμον έ.
έπαγλαΐοη. Fr. 548. Ιν' έ. το παλημάτιον καὶ μη βήττων
 καταπίνη. 
ἐπάγουσι. Θ. 364. ἡ Μήδους ἐ, τῆς 
ἔπαθε. Σ. 947. ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔ, καὶ Θουκυδίδης.
```

```
έπαθε. ΕΙ. 659. δργήν γάρ αὐτοῖς ὧν ε. πολλήν έχεε.
έπαθες. Α. 1022. τἱ δ' ε΄.; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὰ βόε.
ΕΙ. 746. ὧ κακόδαιμον, τἱ τὸ δέρμ' ε΄.; μῶν ὑστρεχὶς εἰσέ-
                                          βαλέν σοι
                    825. τί δ' έ.; ΤΡ. ήλγουν τὰ σκέλη μακράν δδόν
 525. Τι ο ε.; ΤΡ. ηλγουν τω σκελη μακραν δόδον
Π. 86. τουτί δὲ τὸ κακὸν πῶς ε.; κάτειπέ μοι.
ἐπάθομεν. Ο 328. προδεδύμεθ' ἀνόσιά τ' ἐ.

Λ. 1097. ὡ χαίρετ', ὡ Λάκωνες αἰσχρά γ' ἐ.
ἔπαθον. Ν. 408. νὴ Δι', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔ. τουτί ποτε Δια-
                                          σίοισιν.
σίοισιν.
Σ. 1459. καίτοι πολλοί ταῦτ' ἔ.
ἐπαιδεύθην. Ι. 636. ἀγιρά τ', ἐν ἢ παῖς ῶν ἔ. ἐγὼ,
ἐπαίευς. Σ. 517. οὐκ ἔ. ὑπ' ἀνδρῶν, οὐς σὰ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
ἐπαινεῖ. Ο. 1616. ὀρᾶς; ἔ. χοὖτος. ἔτερον νῦν ἔτι
ἐπαινεῖs. Ν. 1377. οὐκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἔ.,
ἐπαινέσαι. Ι. 595. ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἔ.
έπαινέσαι. Ι. 595. ὰ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις. βουλόμεσθ' ἐ. ἐπαινέσαιμεν. Ι. 460. πῶς ὰν σ' ἐ. οὕτας ὥσπερ ἡδόμεσθα; ἐπαινέσαιμεν. ΕΙ. 1033. τίς οὖν ἀν οὐκ ἐ. ἐπαινέσαιμεν. ΕΙ. 1033. τίς οὖν ἀν οὐκ ἐ. ἐπαίνεσὸν. Σ. 1214. ἔπειτ' ἐ. τι τῶν χαλκωμάτων, ἐπαινιῶ. Λ. 198. φεῦ δὰ, τὸν ὅρκον άφατον ἀς ἐ. ἐπαίνου. Σ. 1462. πολλοῦ δ' ἐ. παρ' ἐμοὶ ἐπαινῶ. Ν. 1055. εἶτ' ἐν ἀγροὰ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἔγὰ δ' ἔ. Λ. 70. τί ψής; τί σιγὰς; ΑΥ. οὐκ ἐ., Μυρρίνη, Θ. 528. τὴν παροιμίαν δ' ἐ. 1213. ὧ γράδι', ὧ γραῦ, οὐκ ἐ., γράδιο. Β. 508. κάλλιστ', ἐ. ΘΕ. μὰ τὸν ᾿Απόλλω οὐ μἡ σ' ἐγὰ 696. ἀλλ ἐ · μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε. ἐπαίνω. Ι. 526. εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, δς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐ.
                                         ποτ' è.
   έπαινων. Fr. 204. έν τοίσι συνδείπνοις έ. Αἰσχύλον.
έπαινων. Fr. 204. ἐν τοίσι συνδείπνοις ἐ. Αἰσχύλον. ἐπαίομεν. ΕΙ. 874, ἐ. Βραυρωνάδ' ὑποπεπωκότες; ἐπαίονθ'. Ν. 650. ἐ. ὁποῖός ἐστι τῶν ρυθμῶν ἐπαίρε. Σ. 996. ἔ. σαυτόν. ΦΙ. εἰπέ νυν ἐκεῦτό μοι, Λ. 937. ἔ. σαυτόν. ΚΙ ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε. ἐπαίρει. Ο. 1657. οὖτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὸς ἐ. σε νῦν, ἐπαίρεταί. Ο. 1448. ἐ. τ' ἀνθρωπος. οὖται καί σ' ἐγὰ ἐπαίροιμ'. Β. 1041. Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἐν' ἐ. ἀνθρα πολίτην
                                          άνδρα πολίτην
 έπαισ'. Ν. 549. δε μέγιστον όντα Κλέων' έ. ἐς τὴν γαστέρα, 
έπακολουθεί. Εκ. 479. ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐ.;
ἐπακολουθούντων. Σ. 1328, ἐ. ἐμοί:
ἐπακολουθούντων. Σ. 1328, ἐ. ἐμοί ἐπάκουσον. Ι. 1080. ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐ., δν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι, ἐπακούσωσι. Ο. 205. ἐάνπερ ἐ., θεύσονται δρόμω ἐπακτάν. Fr. 327. ἀνδρῶν ἐ. πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐστία. ἐπαλαμήσατο. Ν. 176. εἶεν' τίτοῦν πρός τάλφιτ' ἔ.; ἔπαλλε. Β. 1317. ἵν' ὁ φίλαυλος ἔ. δελ- ἐπαλξιν. Α. 72. παρὰ την ἔ. ἐν φορυτῷ κατακείμενος ; ἐπαμύνατε. Β. 1357. τὰ τόξα λαβόντες ἐ., ἐπαναβάλεσθε. Εκ. 276. ἐ., κᾶτα ταῖς βακτηρίαις ἐπαναβάλεσθε. Εκ. 276. ἐ., κᾶτα τοῦλευν τοδὶ ἐπαναβοῶντες. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἔ. ἐπαναβοῶντες. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἔ. ἐπαναγκάδουσα. Π. 533. τὸν γειροτέγνην ισπερ δέσποιν' ἐ
  έπαναγκάζουσα. Π. 533. τον χειροτέχνην ώσπερ δέσποιν' έ.
                                           κάθημαι
  έπαναγκασθείς. Π. 525, ωστ' αὐτὸς ἀροῦν έ. καὶ σκάπτειν τάλλα
τε μοχθείν επαναγορεύεται. Ο. 1071. τηθε μέντοι θημέρα μάλεστ' ε., επαναθώ. Σ. 148. δύου πάλιν φέρ' ε. σοι καὶ ξύλον. επαναίρου. Ι. 784. ούχ ώσπερ εγώ βαψάμενος σοι τουτὶ φέρω.
                                        άλλ' έ.,
άλλ' ἐ., ἐπανάκρουσα. Ο. 648. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐ. πάλιν. ἐπανάκρουσα. Ο. 648. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐ. πάλιν. ἐπανάμεινόν. Ν. 803. ἀλλ' ἐ. μ' ὁλίγον εἰσελθῶν χρόνον. Ν. 843. ἀλλ' ἐ. μ' ὁλίγον ἐνταυθὶ χρόνον ἐπαναμείνωμεν. Λ. 74. μὰ Δί' ἀλλ' ὲ. ὁλίγου γ' οὕνεκα ἐπαναμένειν. Εκ. 790. ἔ., ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. ἐπαναμενούσαs. Εκ. 493. ὥστ' ἐἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἐστ' ἔ., ἐπαναπηδῷ. Ν. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ' · εἶθ' οὖτος ἔ., ἐπαναστρέφειν. Β. 1102. ὁ δ' ἔ. δύνηται κάπερείδεσθαι τορῶς. ἐπαναφύσα. Θ. 1175. σὸ δ', ὧ Τερηδών, ὲ. Περσικόν, ἐπαναγορίτε. Λ. 611 ποῦνοῦς ἐ. μο σκιλούντε.
  έπαναχωρείτε. Λ. 461. παύεσθ', έ., μή σκυλεύετε.
 έπαναχωρήσω. Εκ. 28. προσιόντα, φέρε νυν έ. πάλιν, 
έπανενεγκείν. Ν. 1080. ώς οὐδὲν ἡδίκησας: εἶτ' ἐς τὸν Δί' ἐ,
 έπανέρη. Β. 435. μηδ΄ αδύις έ. με,
έπανεστήκη. Ο. 554. κάπειτ' ήν τοῦτ' έ., την ἀρχήν τον Δί'
                                          άπαιτείν
  έπανηρόμεθ'. Λ. 512. είτ' άλγοῦσαι τάνδοθεν ύμας έ. αν γελά-
 έπανθεί. Ν. 1174. ἀτεχνως έ., τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκείν
Εκ. 903. κἀπὶ τοις μήλοις έ.
ἐπανθούσαν. Εκ. 13. λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐ. τρίχα·
 έπανθούσιν, Σ. 1065. αΐδ' έ. τρίχες.
```

```
έπανθρακίδες. Α. 670. ήνικ' αν έ. ωσι παρακείμεναι,
 έπανθρακίδων. Σ. 1127. και γάρ πρότερον ε. εμπλήμενος 
έπανιστάμενοι. Ο. 1584. ε. τοις δημοτικοίσιν όρνέοις
έπανίστω. Π. 539. ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, άλλ' ἐ.
 έπανορθώσαιμεν. Λ. 528. κάντισιωπάν ώσπερ χήμεις, έ. άν
έπανορθώσασθαι. Fr. 321. έ.;
έπάνω. Ο, 1126. ὥστ' ἄν έ. μὲν Προξενίδης δ Κομπασεὺς
Α. 773. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ΧΟ. ΓΥ. έ. κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
έπαξειεν. Α. 1171. έ. δ΄ έχων
έπασιδήν. Fr. 94, 2. ἀνδρὸς πρεσβύτου. τελέει δ΄ ἀγαθὴν ἐ.
έπαπειλοῦντες. Σ. 670. ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐ. τοιαυτὶ κὰναφο-
βοῦντες,
ἐπαποδυώμεθ'. Λ. 615. ἀλλ' ἐ., ἄνδρες, τουτφὶ τῷ πράγματι.
έπαποποινιγείης. Ι. 940. σθίου έ.
έπαποπινγείης. Σ. 402. πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐ. μοι, πρίν μ' εἴσω
μαλλον άγεσθαι; έπαρθείς. Ν. 1024. οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐ. οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ
    Β. 777. κάπειτ' έ. ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
έπάσαντο. ΕΙ. 1092. αυτάρ έπεί κατά μῆρ' ἐκάη και σπλάγχν' ἐ., ἐπασκεῖ. Ν. 517. καὶ σοφίαν ἐ. ἐπασκῶν. Ν. 1024. ὧ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐ.,
έπασομαι. Εκ. 1153. ἐ. μέλος τι μελλοδειπνικύν. ἐπασχομεν. ΕΙ. 591. πολλὰ γὰρ ἐ. ἐπάταξα. Ι. 1130. ἄρας ἐ.
  έπάταξε: Β. 54. την καρδίαν έ. πως οίει σφόδρα;
 έπάταξεν. Β. 38. τίς την θύραν έ.; ὡς κενταυρικῶς
Β. 150. ἐ., ἡ 'πίορκον ὅρκον ὥμοσεν,
ἔπαυσα. Ι 862. ἔ. τοὺς ξυνωμότας. καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
Επαυσα. 1 862. ε. τους ξυνωμοτας και μ΄ ου λέληθεν ούδεν Ι. 877. έ. τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας. ἐπαυσας. Ι. 880. οὐχὶ φθονῶν ἔ., ἴνα μὴ ἐἤτορες γένοιντο. ἐπαύσατο. Β. 1188. μὰ τὸν Δί΄ οὐ δῆτ΄, οὐ μὲν οὖν ἐ. ἔπαυσεν. Ν. 1403. νυνὶ δ΄ ἔπειδή μ΄ οὐτοσὶ τούτων ἔ. αὐτὸς, ἐπαυχήσας. Ο. 629. ἐ. δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις ἐπαφανάνθην. Β. 1089. μὰ Δί΄ οὐ δῆθ΄, ὥστ΄ ἐ. ἐπαφθων. Β. 940. οἰδοῦταν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ἔημάτων ἐ.,
 έπίβαλεν. Ο. 1215. έ. δρνίθαρχος ούδείς σοι παράν;
Ο. 1216. μὰ Δί οὐκ έμοιγ έ, οὐδείς, ὧ μέλε.
ἐπεβάτευον. Β, 48. ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. έ, Κλεισθένει.
ἐπεβούλευσέ. Ι. 894. καὶ πρότερον έ. σοι. τὸν καυλὸν οἴσθ'
                                è KE ÎVOV
  έπεγείραιμι. Ν. 79. πως δητ' αν ήδιστ' αυτον έ.; πως;
 έπεγείραιμι. Ν. 79. πως δήτ' ἀν ήδιστ' αὐτὸν ἐ.; πως; 

ἐπέγειρον. Ο. 83. ὅμως ἐ. αὐτόν. ΤΡ. οἴδα μὲν σαφῶς 

ἐπεγείρουσαι. Π. 539. ἐ. καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐ. 

ἐπεγερεί. Fr. 301, 3. οὐδ' ἀλλον ὅττις ὲ. τὸν ἔμβολον. 

ἐπεγερω. Ο. 84. ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτὸν οὕνεκ' ἐ. 

ἐπέγκαψον. Ι. 493. ἔχε νυν, ἐ. λαβῶν ταδί. ΑΛ. τί δαί; 

ἐπεγράφου. Α. 1095. καὶ γὰρ σὸ μεγάλην ἐ. τὴν Γοργόνα, 

ἐπενράψουσο. ΕΙ 684 οἰκοῦς συνομένος στος ἐ.
  έπεγράψατο. ΕΙ. 684, αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐ.
ἐπεδείκνυτο. Β. 771. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐ.
ἐπέζει. Ν. 1312. πάλαι ποτ' ἐ.,
 επεξες. Ν. 1312. παλα ποτ ε., 
ἐπέξεσεν. Α. 321. οῖος αὖ μέλας τις ὑμῦν θυμάλωψ ἐ. 
ἐπέθηκε. Σ. 790. κάπειτ' ἐ. τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων 
ἐπεθυμησας. Β. 62. ἤδη ποτ' ἐ. ἐξαίφνης ἔτνους; 
ἐπεθύμουν. Π. 675. ἐφ' ἢν ἐ. δαιμονίως ἐφερπύσαι. 
Ετ. 476, 10. εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἀν ἐ. οὐδ' ἀν ἐδαπανῶντο. 
ἐπεί. Α. 933. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἔ. κ.τ.λ.
Ι. 258. ἐν δίκη γ', ἔ. τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
  κ.τ.λ. ἐπείγεσθ'. Εκ. 835. χωρεῖτ', ἐ. εὐθὰ τῆς στρατηγίδος, ἐπείγεται. Α. 1070. ὥσπερ τι δεινὰν ἀγγελῶν ἐ.
 επείγεται. Α. 1070. ώσπερ τι δεινόν άγγελών έ. 
έπείγετα. ΕΙ. 943. ἐ. νῦν ἐν ὅσω
Θ. 783. βάσκετ', ἐ. πάσας καθ' ὁδοὺς,
ἐπειγομένη. ΕΙ. 1078. χή κώδων ἀκαλανθίς ἐ. τυφλὰ τίκτει,
ἐπείγου. Εκ. 501. χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὑρῶμεν. ἀλλ' ἐ.
ἐπειδάν. Α. 29. νοστῶν κάθημαι: κἤτ' ἐ. ὧ μόνος, κ.τ.λ.
ἐπειδή. Α. 219. νῦν δ' ἐ. στερρὸν ῆδη τοὺμὸν ἀντικνήμιον κ.τ.λ.
Ι. 671. νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐ. γ', ῷ μέλε, κ.τ.λ.
ἐπειδήπερ. Α. 495. ἐ. αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε. κ.τ.λ.
ἐπειδήπερ. Α. 495. ἐ. αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε. κ.τ.λ.
   έπειή. Β. 1045. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Αφροδίτης οὐδέν σοι.
   ΑΙ. μηδέ γ' έ. 
ἔπειθ'. Ι. 1369. έ. ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγφ κ.τ.λ.
  έπειθε. Ν. 1422. ὤσπερ σὺ κάγὼ, καὶ λέγων ἔ. τοὺς παλαιούς; ἐπείθετ'. Σ. 278. καὶ μόνος οὐκ ἀν ἐ., ἐπείθετο. Σ. 117. μηδ' ἐξιέναι θύρας' ὁ δ' οὐκ ἐ. Σ. 746. ὰ σοῦ κελεύοντος οὐκ ὲ.
   έπειθόμην. Εκ. 772. τὰ χρήματ εἰσίν; ΑΝ. Β. ἀλλ' ίδων ἐ. ἐπείνων. Ο. 1282. ἐκόμων, ἐ., ἐρρύπων, ἐσωκράτων, ἐπείξεσθ'. Εκ. 43. οὕκουν ἐ.; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
```

```
έπείρων. ΕΙ. 763. παίδας έ., άλλ' ἀράμενος την σκευήν εύθυς
 έχώρουν,
έπεισεν. Π. 304. έ. ως όντας κάπρους
 έπείσθης. Ν. 866. εὖ γ΄ ὅτι ἐ. δεῦρο δεῦρ', ὧ Σώκρατες, ἔπεισι. Σ. 262. ἔ. γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοιὶ μύκητες: Εκ. 1168. τοῖν σκελίσκοιν τὸν ρυθμόν. τάχα γὰρ ἔ.
  έπεισιν. Π. 1207. της γραδς έπιπολης έ. αλ χύτραι.
επειτό. 11. 1201. της γρασς επιπολης ε, αι χυτραι. έπειτ. Α. 182. έ. ἀνέκραγον πάντες, δ. μιαρώτατε, κ.τ.λ. έπειτα. Α. 917. έ. φαίνεις δήτα καὶ θρυαλλίδα; κ.τ.λ. έπειτά. Θ. 556. έ. γ΄ οὐκ εξρηχ', ὀρᾶς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι ἐπείχε. Εκ. 317. ἐ. κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω ἐπέκειτο. Λ. 1142. ὑμῖν ἐ., χὼ θεὸς σείων ᾶμα. ἐπεκουρήσατε. Fr. 302, 8. γυναιξί κοπώσαισιν ἐ.; ἐπεκτύπησ'. Ο. 780. πᾶς δ' ἐ. Όλυμπος'
 έπελαθόμην. Α. 473. οίμοι κακοδαίμων, ώς ἀπόλωλ'. ξ. 
έπελανθανόμην. Ν. 855. ξ. ἀν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν, 
ἐπέλθοιμι. Θ. 1016. πῶς ἀν ξ. καὶ
 ἐπέλθοις. Ι. 618. ἐργασάμεν, εῖθ' ἐ. ἐπέλιπεν. Π. 832. ἢ πού σε ταχέως ἐ. τὰ χρήματα. ἐπεμαίνετ'. Σ. 744. τότ' ἐ. ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
επεμάνην. Σ. 1469. ἐ., οὐδ ἐξεχύθην.
ἐπεμάνην. Σ. 1469. ἐ., οὐδ ἐξεχύθην.
ἐπεμαρτύρετο. Σ. 1437. οὐχθνος οὖν ἔχων τω' ἐ.
ἐπεμελεῖσθ'. Π. 1117. θύσει κακῶς γὰρ ἔ. ἡμῶν τότε.
ἐπεμπεν. Β. 1037. ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον πρώην γοῦν,
 ηνίκ' έ., επεμπηδήσ'. Ν. 550. κουκ ετόλμησ' αῦθις ε. αὐτῷ κειμένο
έπεμπηδήσ'. Ν. 550. κουκ ετόλμησ' αῦθις ε. αυτῷ κειμένφ επέμψαθ'. Α. 65. ε. ήμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, επέμψαμεν. Ο. 1178. πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ε. επεμψε. Ο. 1024. ε. δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βιβλίον επεμψε. Α. 1049. ε. τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
Ι. 1184. τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. ἐπίτηδες αὕτ' ε΄. σοι επεμψεν. Α. 154. ε. ὑμῦν. ΔΙ. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές. ἐπένευσαν. Α. 115. Ἑλληνικόν γ' ε΄. ἄνδρες οὐτοιὶ, ἐπένευσαν. Α. 657. ε. εἰς ἐκεῦνον ἡ βουλὴ πάλιν. ἐπενόησα. Ν. 1039. ἐν τοίσι φροντισταίσιν, ὅτι πρώτιστος ε΄. ἐπενόησας. Ι. 1202. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ε΄. ἀρπάσαι; Ο. 1511. εῦ γ' ε΄. αὐτὸ καὶ προμηθικῶς. ἐπενόησεν. Ι. 884. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ε΄. Β. 1373. δ τίς ἀν ε΄. ἄλλος; ἐπεντείνωμεν. ΕΙ. 514. μή νυν ἀνῶμεν, ἀλλ' ε΄.
 Β. 1373. δ τίς ἀν ê. άλλος; ἐπεντείνωμεν, ΕΙ. 514. μή νυν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐ. ἐπέξιτον. Β. 1118. πάντ' ἐ., θεατῶν γ' οῦνεχ', ὡς ὅντων σοφῶν. ἐπεπέτου. Ο. 118. καὶ γῆν ἔ. καὶ θάλατταν ἐν κύκλω, ἐπεποιήμεθα. Α. 145. ὁ δ' υἰὸς, δν 'Αθηναῖον ἐ., ἐπεπόνθεμες. Λ. 1098. ἄ πολυχαρίδα, δεινὰ τὰν ἔ. ἐπεπόνθη. Εκ. 650. ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήση. ΒΛ. δεινὸν
   επεποννη. μένταν έ. 
ἐπεπτόμεσθα. Ο. 1471. μάστ' έ., καὶ
   έπεπύσμεθ'. Λ. 517. έτερον τι πονηρότερον δήπου Βούλευμ' έ.
                                          αν ύμων
 ἀν ὑμῶν ἐπεπύσμην. Ο. 470, καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ, νὴ τὸν ᾿Απόλλω. ΧΟ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐ. ἐπέρδετο. Σ. 1177. πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι ἀλοῦσ' ἐ., ἐπερειδόμεναι. Εκ. 277. ἐ. βαδίζετ', ἄδουσαι μέλος ἐπερήσομαί. Λ. 98. ἐ. τι μικρόν. ΜΥ. ὅ τι βούλει γε σύ. ἐπερησόμενος. Π. 32. ἐ. οὖν ἀχόμην ὡς τὸν θεὸν, ἐπερχομένω. Ν. 311. ἦρὶ τ' ἐ. Βρομία χάρις, ἐπερχομένω. Ν. 311. ἦρὶ τ' ἐ. Βρομία χάρις, ἐπερωτηθείς. Π. 902. καὶ μὴν ἐ. ἀπόκριναί μοι, ΣΤ. τὸ τἱ; ἔπεσθ'. Β. 295. ἔ. ἀπεψωλήμενοι τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. ἔπεσθαι. Π. 1209. ἐς τοὕπισθεν δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας ἔ.
   έπεσθε. Ο. 1755. έ. νῦν γάμοισιν, ὧ φῦλα πάντα συννόμων
       Π. 308. Ε. μητρί χοίροι.
  ξπεσθέ. Α. 1231. ξ. νυν άδοντες ω τήνελλα καλλίνικος. επεσθον. ΕΙ, 727. ξ. άμ' εμοί θάττον, ως πολλοί πάνυ επεσι. Ι. 39. ήν τοις ξ. χαίρωσι και τοις πράγμασι. επεσιν. Ν. 544. άλλ' αὐτῆ και τοις ξ. πιστεύουσ' ελήλυθεν.
         ΕΙ. 750. έ. μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ άγο-
        ραίοις,
Β. 358. ή βωμολόχοις ξ. χαίρει μή 'ν καιρφ τοῦτο ποιοῦσιν,
  Β. 338. η βωμολοχοις ε. χαίρει μη 'ν καιρώ τουτο ποιουσιν, 
έπεσκεύασας. Λ. 408. ὧ χρυσοχόε, τον ὅρμον ὁν ἐ. 
ἐπεσκευασμένοι. Λ. 613. ήξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐ. 
ἐπεσπέπαικεν. Π. 805. ἐ. οὐδὲν ἡδικηκόσιν. 
ἐπεσπηδῶν. Ι. 363. ἐγὼ δ' ἐ. γε τὴν βουλὴν βία κυκήσω. 
ἔπεστ'. Π. 1206. ἡ γραῦς ἔ. ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν 
ἐπέσται. Ο. 597. νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται' νυνὶ πλεῖ, κέρ-
     έπεστάτει. Θ. 872. τἢ τῶν γυναικῶν' Τιμόκλει' ἐ.:
ἐπέστειλεν. Ν. 608. ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐ. φράσαι,
ἔπεστιν. Ν. 1025. ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔ. ἄνθος
```

```
ἐπεστρατεύσατο. Σ. 11. κάμοι γαρ άρτίως è.
                                                                                                                                                                                                                                                                      έπιβολήν. Σ. 769. ταύτης έ. ψηφιεί μίαν μόνην.
 επεστραπευσατο. Σ. 11. καμοί γαρ αρτίως ε.
Σ. 1124. δθ' δ βορέος δ μέγας ε.
ἐπέστυτο. Fr. 557. τίς ὅρεα βαθύκομα τάδ' ε. βροτῶν;
ἐπέστον. Ν. 1382. ε! μέν γε βρῦν είποις, ἐγὼ γνοὺς ἀν πιεῦν ἐ.:
ἐπέσφερε. ΕΙ. 1195. ἔπειτ' ἐ. τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
ἐπεσφέρεις, Θ. 1164. χρεία δὲ ποία τόνδ' ἐ. λύγον;
ἐπέταξε. Σ. 69. οὖτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐ. νῷν,
ἐπετείους. Ι. 518. ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνωσκων ἐ. τὴν φύσιν ὅντας,
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπιβουλεύει. Θ. 335. εί τις έ. τι τῷ δήμω κακον
Π. 1111. ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ ἐ. ποιεῖν
ἐπιβουλεύεται. ΕΙ. 404. ὁ τοῖς θεοῖς ἄπασιν ἐ.
ἐπιβουλεύεται. ΕΙ. 407. ὑμῖν ἐ. πολὺν ἥδη χρόνον,
ἐπιβουλεύουσί. Π. 570. ὲ. τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμω πολε-
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπιβρέμεται. Β. 680. δεινόν έ.
έπιβύσας. Π. 379. το στόμ' έ. κέρμασιν τῶν βητόρων.
ἐπίγειον. Fr. 51. εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐ.
 επετείους. 1.518. ύμας τε πάλαι διαγιγνώσκων ε. την φυσιν δυτας, επέτονθ'. Ο. 1287. Ε. ξωθεν ώσπερ ήμεις επί νομόν επέτοντ'. Ο. 1150. Ε. ξχουσαι κατόπιν, ώσπερ παιδία. επέτρεπον Π. 1078. οὐκ ὰν ποτ΄ ἄλλφ τοῦτό γ' Ε. ποιεῦν επέτρεψαν. Α. 51. ἀθάνατός εἰμ'. Εμοί δ' Ε. οἱ θεοὶ Λ. 1111. συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῆ τάγκλήματα πάντ' Ε. Β. 811. Ε., ότιὴ τῆς τέχνης Εμπειρος ῆν. επέτρεψας. Εκ. 179. Ε. Ετέρφ' πλείου' ετι δράσει κακά. επετρίβετο, Ν. 972. Ε. τυπτόμενος πολλάς ώς τὰς Μούσας ἀφανίζους.
                                                                                                                                                                                                                                                                   έπιγελάσαι. Θ. 979. Ε. προθύμως
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπιγελάσαι. Θ. 9/3, ε. προυυμας
Επιγένει. Εκ. 931. ἄδω πρός έμαυτην Έ. τώμῷ φίλᾳ.
ἐπιγίγνεται. Ι. 136. έ. γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών.
ἐπιγλωττήσομαι. Λ. 37. περὶ τῶν 'Αθηνῶν δ' οὐκ ἐ.
Έπίγονόν. Εκ. 167. δί 'Ε. γ' ἐκεινονί βλέψασα γὰρ
ἐπιγράψω. Π. 480. τἱ δῆτά σοι τίμημ ἐ. τῆ δίκη.
έπετρίβετο, Ν. 972. ξ. τυπτόμενος πολλάς ώς τὰς Μούσας άφα-
νίζων. Επετρίβην. Α. 1022. τί δ' ἔπαθες. ΓΕ. ξ. ἀπολέσας τὰ βόε. ἐπέτριψεν. Ν. 243. νόσος μ' ξ. ἰππική, δεινή φαγεῖν. Ν. 438. διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον, δ μ' ξ. ἔπεττεν. Β. 505. ξ. ἀρτους, ἤψε κατερικτῶν χύτρας ἐπέτυχες. Π. 245. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ξ. πώποτε. ἐπεφόρησε. ΕΙ. 224. ὅσους ἀνωθεν ξ. τῶν λίθων, ἐπεφύσητό. Π. 699. ἀπέπαρδον ἡ γαστήρ γὰρ ξ. μου ἐπέχει. Θ. 724. ἐπὶ καιὸν ἔτερύτροπον ξ. τις τύχη. ἐπεχείρει. ΕΙ. 752. ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ξ..
                                                                                                                                                                                                                                                                    Επίδαυρον, Β. 364, ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων
                                                                                                                                                                                                                                                                                                              €ls 'E.
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπιδείκνυ. Ο. 666. ἔκβαινε, καὶ σαυτήν ἐ. τοῖς ξένοις.
ἐπιδεικνύναι. Fr. 561, 1. ρήματά τε κομφά καὶ παίγνε' ἔ.
ἐπίδειξαι. Ν. 935. ἀλλ' ἐ.
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπιδείξας. Α. 1012. πρέσβεις έλέσθαι, το πέος έ. τοδί.
ἐπίδειξιν. Ν. 269. έλθετε δητ', ὧ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ΄
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπίδειξον. Α. 765. καλώς λέγεις έ. ΜΕ. άλλά μαν καλαί.
                                                                                                                                                                                                                                                                  Ν. 748. ἐ. αὐτήν. ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί
ἐπιδείξω. Ι. 832. τον 'Αθηναίων; καὶ σ' ἐ.
Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐ. τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννες
Λ. 610. ἐμαυτὸν ἐ. βαδίζων ὡς ἔχω.
ἐπιδειπνεῖς. Ι. 1140. θύσας ἐ.
  μεγίστοις έ.,
ἐπέχθη. Ν. 1356. ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τον Κρίον, ὡς ἐ.
ἐπέχοντες. Α. 490. ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοί ταῖς
ἐπέχοντες. Α. 490. ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοί ταῖς ἀρχαῖς ἐ. ἐπέχων. ΕΙ. 1121. παῖ αὐτὸν ἐ. τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα. ἐπέων. Ο. 908. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐ. ἱεἰς ἀοιδὰν, Ο. 972. δς δε κ' ἐμῶν ἐ. ἔλθη πρώτιστα προφήτης, ἔπη. Ι. 508. ἡνάγκαζεν λέξοντας ἔ. πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι, Ι. 626. ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὸς ἔ. Σ. 1047. μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔ. τούτων κωμφδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι. Α. 467. ὧ πόλλ' ἀναλώσας ἔ., πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς, 1076. τί δεῖ ποθ' ὕμμε πολλὰ μυσίδδειν ἔ.; Β. 1410. ἐγὼ δὲ δύ' ἔ. τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα. ἐπηγνύμην. Ι. 1310. εἴπερ ἐκ πεύκης γε κάγὼ καὶ ξύλων ἐ. ἐπηκολούθουν. Fr. 460, 2. ἐ. κὴντιβόλουν προσκείμενοι ἐπηκόω. Θ. 1157. εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐ. ἐν λόγοισιν.
                                                                                                                                                                                                                                                                   έπιδειπνης. Εκ. 1177. λέκιθον, ϊν' έ.
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπιδεί πνιον. Fr. Μ. Δαιτ. 9, 1. έ. βασιλεύς θέαν

ἐπιδέξια. ΕΙ. 957. περίιθι τον βωμόν ταχέως έ.

ἐπίδεσμον. Σ. 1440. έ. ἐπρίω, νοῦν ἄν εἶχες πλείονα.
                                                                                                                                                                                                                                                                 έπιδηλον. Ι. 38. ε. ήμεν τοις προσώποισεν ποιείν, 
έπιδηλον. Π. 368. άλλ' έστιν ε. τι πεπανουργηκότι. 
έπιδηλος. Θ. 575. ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμεν, ε. ταις γνάθοις. 
Εκ. 661. ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὅντων; κλέπτων δήπου "στ" ξ. 
ἐπιδήλως. Θ. 799. αδθις παρακύψαν ἰδείν τὸ κακόν. οῦτως
                                                                                                                                                                                                                                                                  ήμεις έ. 
ἐπιδημει. Θ. 40. στόμα συγκλείσας έ. γὰρ 
ἐπιδημίου. ΕΙ. 1098. δε πολέμου ἔραται έ. δκρυδευτος.
 επήλθες. Ι. 459. ώς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ε. εν λόγοισιν. επηλοφόρουν. Ο. 1142. ε. εὐ αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ερωδιοὶ επήν. Ο. 983. αὐτὰρ ε. ἄκλητος ἴων ἄνθρωπος ἀλαζὼν Ο. 1355. ε. ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους Α. 1175. ε. διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε. επήνει. ΕΙ, 735. αὐτὸν ἐ. πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀνα-
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπιδήσειν. Β. 1038. το κράνος πρώτον περιδησάμενος τον λόφον
                                                                                                                                                                                                                                                                 ήμελλ' ξ. 
ξπιδιαρραγώ. Ι. 701. κατ' ξκροφήσας αὐτὸς ξ. 
ξπιδιαρραγώ. Ι. 701. κατ' ξκροφήσας αὐτὸς ξ. 
ξπιδίδωμι. ΕΙ. 333. ξ. τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ξτι. 
ξπιδίδως. Θ. 213. άγε νυν, ἐπειδή σαυτὸν ξ. ἐμοὶ, 
ξπίδοιμι. Α. 1156. ὁν ἔτ' ξ. τευθίδος
                                                                                                                                                                                                                                                                 έπιδούναι Θ. 249. Αγάθων, έπειδή σαυτόν έ. φθονείς, 
έπιδώναι Ν. 289. άθανάτας ίδεας έ. 
έπιε. Σ. 1476. δ γάρ γέρων ως έ. διὰ πολλοῦ χρόνου 
έπιεικῆ. Σ. 1027. οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην των
                                                παίστοις.
 παιστοις.

ἐπήνεσ'. Α. 485. ἐ. ἀγε νυν, ὢ τάλαινα καρδία,

ἐπηνέσαμεν. Α. 1238. ἐ. ἀν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.

ἐπήνεσας. Εκ. 204. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. ΠΡ. νῦν καλῶς ἐ.

ἐπήνθει. Ν. 978. τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοι-
                                                                                                                                                                                                                                                                έπιεικῶs. Σ. 1249. τουτὶ μὲν ἐ. σύ γ' ἐξεπίστασαι' ἐπιξεῖν. Θ. 468, οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐ. τὴν χολήν. ἐπίηλε. Fr. 461. αὐτὸς γὰρ ἐ. τάδε ἔργα. ἔπιθ΄. Ο. 344. ἔπαγ΄, ἔ., ἐπίφερε πολέμων ἐπιθαυμάζειν. Ν. 1147. χρὴ γὰρ ἔ. τι τὸν διδάσκαλον. ἐπιθείην. Ν. 426. οὐδ' ἀν θύσαιμ΄, οὐδ' ἀν σπείσαιμ΄, οὐδ' ἔ.
  σιν έ. ΄ ἐπήνουν. Π. 745. ἐγὰ δ' ἐ. τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα, ἔπηξ'. Α. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔ. ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον
έπηξ'. Α. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔ. ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον ἐπηπείλησα. Ο. 630. ἐ. καὶ κατώμοσα, ἐπῆρε. Ν. 42. ἤτις με γῆμ' ἐ. τὴν σὴν μητέρα: ἐπῆρετε. Ν. 1457. ἀλλ' ἀνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐ.; ἐπήρκουν. Π. 830. λαβὰν ἐ. τοῖς δεομένοις τὰν φίλαν, ἐπηρμένου. Ν. 810. σὰ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐ. ἐπῆρται. Λ. 937. ἔπαμε σαυτόν. ΚΙ. ἀλλ' ἐ. τοῦτό γε. ἐπήσθιεν. Π. 1005. πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄπαντ' ἐ. ἐπητιῶντο. Σ. 1447. φιάλην ἐ. κλέψαι τοῦ θεοῦ. ἐπί. Α. 13. ἀλλ' ἔτερον ἤσθην, ἡνίκ' ἐ. μόσχω ποτὲ κ.τ.λ. Λ. 1285. Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ὲ. τε κ.τ.λ. ἐπιαλω. Ν. 1299. ταῦτ' οὺχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ἄξεις; ἐ. ἐπιβαλεῖς. Λ. 440. τὴν χεῖρ' ἐ., ἐπιχεσεῖ πατούμενος. ἐπιβάλλειν. Ο. 559. καὶ τὰς 'Αλόπας καὶ τὰς Σεμέλας' ἐπίωσ', ἐ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                             λιβανωτόν.
                                                                                                                                                                                                                                                                  έπιθείσα. Εκ. 538. μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐ. λήκυθον.
ἐπίθες. Β. 888. ῖθι νυν ἐ. δὴ καὶ σὰ λιβανωτόν. ΕΤ. καλῶς-
ἐπιθέσθαι. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώ-
                                                                                                                                                                                                                                                                 ποις φήσ' έ., 
ἐπίθετο. Ν. 73. ἀλλ' οὐκ ἐ. τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις, 
ἐπιθήκισα. Σ. 1290. ταῦτα κατιδών ὑπό τι μικρόν ἐ.- 
ἐπίθημα. Fr. p. 505. τὴν δ' ἀσπίδα ἐ. τῷ φρέατι παράθες 
εὐθέως.
                                                                                                                                                                                                                                                                 έπιθι. Ι. 386. φαῦλον ἄδ'. * * ἀλλ' ἔ. καὶ στρόβει,
ἐπιθόμην. Β. 1376. ἐ., ἀλλ' ψόμην ἄν
ἐπιθυμεῖ. Σ. 1016. μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητή,
ἐπιβάλλης. Ν. 933. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἡν ἐ. ἐπιβάλλουσιν. Θ. 415. σφραγιδας ἐ. ἤδη καὶ μοχλοὺς ἐπιβάλλουσιν. Θ. 415. σφραγιδας ὲ. ἤδη καὶ μοχλοὺς ἐπιβάλλουσιν. Εν. δακαικόλημ. ΣΤ. οἰμοι, τίς ἀν δῆτ' ἐ. ἐπιβαλοῦσ. Fr. 88. ἔπειτ' ἔρειξον ἐ. ὁμοῦ πίσους. ἐπιβαλοῦσα. Εκ. 536. ἀλλ' ἐμ' ἀποδύσασ', ὲ. τοὕγκυκλον, ἐπιβάτης. Fr. 51. ἐ. ἐπιβεβουλεύκασί. Θ. 82. αὶ γὰρ γυναῖκες ἐ. μοι ἐπιβηθι. Β. 675. Μοῦσα χορῶν ἰερῶν ἐ. καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς, ἐπιβοᾶν. Ο. 898. ὅσιον ἐ., καλεῖν δὲ
                                                                                                                                                                                                                                                                νῦν ἐ.
ΕΙ. 448. ἴν' ἐμπολῷ βέλτιον, ἐ. μαχῶν,
Ο. 78. ἔτνους δ' ἐ., δεῖ τορύνης καὶ χύτρας:
Θ. 798. κὰν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήση, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐ.
Π. 195. πολὺ μᾶλλον ἐ. λαβεῖν ἐκκαίδεκα:
Fr. 476, 9. ὅτου τις ἐ. λαβεῖν α. κακὸν μὲν οῦν μέγιστον, ἐπιθυμεῖν. Σ. 1125. ἀγαθῶν ἔοικας οὐδὲν ἔ. παθεῖν,
ΕΙ. 12. τετριμμένης γάρ φησιν ἐ. ΟΙ. Β. ἰδού.
Β. 1026. εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐ. ἐξεδίδαξα
                                                                                                                                                                                                                                                                                                               vũv è.
```

ἐπιθυμεῖς. Ν. 416. μήτε ριγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστῶν ἐ., Ν. 435. τεύξει τοίνυν ὧν ἰμείρεις οὐ γὰρ μεγάλων ἐ. ἐπιθυμεῦτε. ΕΙ. 506. ἀλλ' είπερ ἐ. τήνδ' ἐξελκύσαι, επιθυμή. Ο. 984. λυπή θύοντας και σπλαγχνεύειν έ., Εκ. 1016. νέας έ., μη σποδείν αὐτην πρίν αν 1018. πρύτερον προκρούειν, άλλ' έ. της νέας, ἐπιθυμήσας. Ν. 412. ὧ της μεγάλης έ. σοφίας ἄνθρωπε παρ' ήμων, ἐπιθυμήσειε. Fr. 123. καί κ' έ, νέος νης αμφιπόλοιο. έπιθυμήσεις. Εκ. 804. καλώς ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐ. φέρειν; ἐπιθυμήση. Εκ. 611. ἡν μείρακ' ἰδών ἐ. καὶ βούληται σκαλαθυραι, Εκ. 618. κάτ' ην ταύτης έ., την αλσχράν πρώθ' ὑποκρούσει. έπιθυμήσουσιν. Εκ. 234. σώζειν έ. είτα σιτία έπιθυμοθμεν. Β. 895. και μήν ήμεις έ. έπιθυμοῦντες. Α. 644. ήξουσιν, ιδείν έ. τον ποιητήν τον άριστον, Π. 492. τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἔ. μόλις εὔρομεν ὥστε γενέσθαι ἐπιθυμῶ. Ν. 322. ὥστ' εἴ πως ἔστιν, ίδεῖν αὐτὰς ἡδη φανεpŵs €. Ν. 433. μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας οὐ γὰρ τούτων ἐ., 656. τούτων ἐ. μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί; 656. τούτων ε. μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί Σ. 5. οἶδ' άλλ' ε. σμικρόν ἀπομερμηρίσαι. Ο. 1352. άγχειν ε. τόν πατέρα καὶ πάντ' έχειν. Λ. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐ. νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι;
 ἐπιθυμῶν. ΕΙ. 444. κεῖ τις ἐ. ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
 Β. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ριπίζει, κερδῶν ἰδίων ἔ. Fr. 52. η βοιδαρίων τις απέκτεινε ζεύγος χολίκων έ. έπικαθέζηται. Π. 185. έφ' οίς αν ούτος έ. μόνον. έπικαλείς. ΕΙ. 663. εἶεν, ἀκούω, ταῦτ' ἐ.; μανθάνω. ἐπικείμενος. Σ. 1285. ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐ. έπίκεινται. Ο. 1018. φθαίης άν ε. γαρ έγγυς αυταί. Έπικεχοδώς. Ο. 68. Έ. έγωγε Φασιανικός. έπικηρυκεύομαι. Θ. 1163. κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ ε. έπικλαίειν. Θ. 1063. κλαίειν έλεινως. ΜΝ. σὲ δ' ἐ, ὕστερον. έπίκλαυτον. Β. 683. ρύζει δ' ε. άηδόνιον νόμον, ώς ἀπολείται, έπικλείειν. ΕΙ. 101. καὶ τοὺς πρωκτοὺς ε΄. ἐπίκληρον. Σ. 583. κὰν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τω δῷ καταλείπων παιδ' έ., Ο. 1653. έ. είναι την 'Αθηναίαν δοκείς. έπικλήρου. Σ. 589. της δ' έ. την διαθήκην άδικεις ανακογχυλιάζων. έπικλήτων. ΕΙ. 1266. οδρησόμενα τὰ τῶν ἐ. δεῦρ', ἵνα ἐπικλινεῖς. Λ. 575. ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως è. ἐπίκλιντρον. Εκ. 907. τό τ' ἐ. ἀποβάλοιο, έπικνάς. Ο. 1586. ε. πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὧ χαῖρ', Ἡρά-KXELS. έπικνω. Ο. 1582. τρείς όντες ήμεις. ΠΕ. άλλ' έ, τὸ σίλέπικνωσιν. Ο. 533. άλλ' έ. τυρόν, έλαιον, έπικοκκάστρια. Θ. 1059. ήχω, λόγων άντωδος έ., έπικοσμοῦντες. Β. 383. Δήμητρα θεάν, έ. ζαθέαις μολπαῖς κελαδείτε, επίκουρε. Ι. 1319. ὧ ταίς Γεραίς φέγγος 'Αθήναις καὶ ταῖς νήσοις έ., Έπίκουρος. Εκ. 644. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς: εἰ δὲ προσελθών Έ., έπικουρών. Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐ. κρύβδην ἐτέροισι ποιηταίς, έπικρατείν. Λ. 767. ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐ., ἐἀν ἐπικρατήσω. Β. 266. ἔως ἀν ὑμῶν ἐ. τοῦ κοὰξ, Έπικράτους. Εκ. 71. κάγωγ' Έ. οὐκ ὁλίγφ καλλίονα. επικρούσεις. Θ. 1004. οίμοι κακοδαίμων, μάλλον έ. σύ γε. έπικρώζουσι. Ι. 1051. μὴ πείθου φθονεραί γὰρ ε. κορώναι. επικτυπών. Εκ. 483. ἀλλ' ώς μάλιστα τοῦν ποδοῦν ε. βάδιζε. ἐπίκυπτε. Θ. 239. ἐ. τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν. ἐπικωμάσας. Α. 982. ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐ., ἐπίκωπος. Α. 231. ὁξὺς, ὀδυνηρὸς, * * * ἐ., ἵνα ἐπιλαβοῦσ'. Π. 703. τὴν ρῖν' ἐ. οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω. ἐπιλαθοίμεθα. Π. 466. εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐ. έπιλέγων. Ι. 418. εξηπάτων γάρ τους μαγείρους ε. τοιαυτί: επιλείπειν. Π. 554. περιγίγνεσθαι δ΄ αυτώ μηδέν, μη μέντοι έπιλείψει. Εκ. 620. οὐκ έ. τὸ πέος πρότερον πρίν ἐκεῖσ' οἶ φής άφικέσθαι: έπιλείψουσι. Σ. 1445. κλητήρες έ. τους καλουμένους. Ο. 1106. γλαῦκες ὑμᾶς οῦποτ' ἐ. Λαυριωτικαί· ἐπιλέλησται, Ν. 631. ταῦτ' ἐ. πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν ἐπιλέλοιφ'. Λ. 449. οἵμοι κακοδαίμων· ἐ. ὅ τοξότης. ἐπλήθει. Ν. 785. ἀλλ' εὐθὸς ἐ, σύ γ' ἄττ' ἄν καὶ μάθης·

έπιλήσμονα. Ν. 629. οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδὲ ἐ. ἐπιλήσμοσιν. Λ. 1288. χρησόμεθ' οὐκ ἐ. ἐπιλησμότατον. Ν. 790. ἐ. καὶ σκαιότατον γερόντιον; ἐπιλησμων. Ν. 485. ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐ. πάνυ. ἐπιμαρτύρομαι. Ν. 495. κάπειτ' ἐπισχών ὀλίγον ἐ., ἐπιμάρτυσι. Λ. 1287. εἶτα δὲ δαίμονας, οἶς ὲ. έπιμεινάντων. Ν. 196. μήπω γε μήπω γ', άλλ' έ., ίνα έπιμεινάντων. Ν. 501. ήν έ. ω καὶ προθύμως μανθάνω, έπιμελητής. Π. 907. των τής πίλεως εἰμ' έ. πραγμάτων έπιμελοῦ. Σ. 154. καὶ τῆς κατακλείδος έ. καὶ τοῦ μοχλοῦ· έπιμύει. Σ. 934. ὅλεκτρυόν; νη τὸν Δί, ἐ. γέ τοι. ἐπινενησμέναι. Εκ. 838. ὡς αὶ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐ. ἔπινες. Π. 972. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔ. ἐν τῷ γράμματι; (ἐπινεύει). Α. 115. (ἐ. (επινεύει). Α. 115. (έ. ἐπινικίοις. Ετ. 379. ἀτταγᾶς ἥδιστον εψειν ἐν ἐ. κρέας. ἐπινοεῖ. Θ. 338. τἢ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐ., ἐπινοεῖς. ΕΙ. 1268. ἀλλ' ὅ τι περ ἄδειν ἐ., ῷ παιδίον, ἐπίνοι. Θ. 766. τίς πείρα, τίς ἐ.; ὁ μὲν γὰρ αΙτιος ἐπίνοια. Εκ. 574. ἔρχεται γλώττης ἐ., πολίτην ἐπίνοιαν. Ι. 90. οἶνον σὰ τολμᾶς εἰς ἐ. λοιδορεῖν; Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐ., 1051. εἰ παρκαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐ. ξυνέτριψεν. Ο. 405. ἐπὶ τίνα τ' ἐ. Ο. 405. ἐπὶ τίνα τ' ἐ. Εκ. 589. πρίν ἐπίστασθαι τὴν ἔ. καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι. Π. 45. εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἔ. τοῦ θεοῦ, ἐπινοίας. Ι. 539. ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας è. Β. 1530. τη τε πόλει μεγάλων άγαθων άγαθάς έ. Β. 1530. τη τε πολει μεγαλων αγαθων αγαθως ε. ἐπίνομεν. Α. 73. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐ.
Θ. 630. φέρ' ίδω, τὶ μέντοι πρῶτον ἢν; ἐ.
ἔπινον. Α. 141. τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔ. τὸν χρόνον,
ἐπίξηνον. Α. 359. τἱ οὖν οὐ λέγεις ἐ. ἐξενεγκών θύρας
Α. 366. ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐ. τοδὶ,
ἐπιξήνου. Α. 318. ὑπὲρ ἐ. θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
Α. 355. ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐ. λέγειν
ἐπισονες Ν. 402, κτὸ τοῦς ἐ. δερ τὸν μεσάλας τἱ μεθένει οἱ οι σεν έπιορκεί. Ν. 402. και τὰς δρῦς τὰς μεγάλας τι μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐ. ἐπιορκεῖν. Ι. 1239. κλέπτων ἐ. και βλέπεω ἐναντία. έπιορκήσασαν. Β. 102. γλώτταν δ' έ. Ιδία τῆς φρενός. έπιορκήσω. Λ. 914. ἔπειτ' δμόσασα δῆτ' ἐ., τάλαν; ἐπίορκοι. Ν. 400. οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐ.' ἐπιόρκους. Ν. 397. τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ Toùs é. Ν. 399. είπερ βάλλει τοὺς ἐ., πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν Ν. 399. είπερ βαλλει τους έ., πώς ούχι Σίμων ενέπρ Β. 275. καὶ τοὺς έ., οὖς ἔλεγεν ἡμῖν; Ηλ. σὰ δ' οὕ; επιορκοῦσιν. Ο. 1609. κύφαντες έ. ὑμᾶς οἶ βροτοί επιοῦσαν. Εκ. 105. τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἔ. ἡμέραν ἐπιοῦσης. Θ. 870. μὴ ψεῦσον, ὧ Ζεῦ, τῆς ἔ. ἐλπίδος. ἐπιπακτοῦν. Fr. 608. ἔ. τὰς θύρας. ἐπίπαστα. Ι. 103. ἔ. λείξας δημώπραθ' δ βάσκανος ἐπιπέμπεις. Fr. 95, 1. καὶ τοὺς μὲν δφεις οὐς ἔ. έπίπεμπτον. Fr. 17. έ. έπιπέμψειεν. Εκ. 235. τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐ. ἄν; ἐπιπηδᾶς. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐ. έπιπίοις. ΕΙ. 712. οδκ, εί γε κυκεών' έ. βληχωνίαν έπιπιών. Ι. 354. θύννεια θερμά καταφαγών, κατ ' έ. ἀκράτου Ι. 357. καταβροχθίσας, κατ ' έ. τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος Π. 1133. ταύτην έ. ἀποτρέχων οὐκ ἀν φθάνοις; έπιπλήσαι. Ο, 975, καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἔ. ἐπιπολής. Εκ. 1108. καὶ τὴν ἄνωθεν ἔ. τοῦ σήματος Π. 1207. τῆς γραὸς ἔ. ἔπεισιν αὶ χύτραι. ἐπίπονοί. Β. 1370, ἐ. γ' οὶ δεξιοί. ἐπιπταίσματα. Fr. 609. ἐ. έπιρρεόντων. Ν. 1294. έ. τῶν ποταμῶν πλείων, σὸ δὲ ἐπιρρύξας. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐ., ἀγρίως αὐτοῖς έπιρρύξας. Σ. 705. ἐπὶ τῶν εχορων ...
ἐπιπηδᾶς.
ἐπίσημοι. Fr. 460. ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐ. ξένοι
ἐπισίζη. Σ. 704. Για γιγνώσκης τὸν τιθασευτήν· κῷθ' ὅταν
οῦτός γ' ἐ.,
ἐπισίτιοι. Fr. 382, 3. δώδεκα τοῦς ἐτέροις ἐ.
ἐπισκοπεῖ. I. 1173. ὧ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐ.,
I. 1186. ἐ. γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἐπισκοπεῖν. Θ. 958. ἐ. δὲ
ἐπίσκοπος. Ο. 1022. ὲ. ῆκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
Ο. 1023. ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. ἐ.; Ο. 1023. ές τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ 1031. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὧν έ. έπισκύνιον, Β. 823. δεινόν ε ξυνάγων βρυχώμενος ήσει έπισμή. Θ. 389. τί γαρ ούτος ήμας ούκ ε των κακών; έπισταμαι. Α. 378. ε δια την πέρυσι κωμφδίαν,

```
έπίσταμαι. Ι. 188. άλλ', δγάθ', οὐδὲ μουσικήν έ...
  έπίσταμαι. Ι. 188. άλλ΄, ώγάθ΄, οὐδὲ μουσικήν ἐ., 

Ι. 390. δειλὸν εὐρήσεις: ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐ. 

715. ἐ. γὰρ αὐτὸν οἶς ψωμίζεται. 

Σ. 989. οὐ δῆτα: κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐ. 

Ο. 1432. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐ. 

ἐπισταμένην. Εκ. 572. φροντίδ ἔ. 

ἐπιστάς. Σ. 1430. κάπειτ ἔ. εἶπ ἀνὴρ αὐτῷ φίλος: 

ἐπιστάς. Ι. 890. νου ἐ. ἐνὰν.
    ἐπίστασαι. I. 690, νους έ. πάλαι.
    έπίστασθαι. Εκ. 589. πρίν έ. την έπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος
                                         ἀκοῦσαι.
   έπίσταται, Ι. 1278. νῦν δ' Αρίγνωτον γὰρ οὐδείς ὅστις οὐκ έ.,
  Σ. 959. ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γάρ οὐκ έ.
Εκ. 120. τίς δ', ὧ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν έ.;
ἐπιστάτην. Εκ. 10. λορδουμένων τε σωμάτων έ.
ἐπιστήσει. Σ. 1174. ἄγε νυν, ἐ. λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἐπιστομίζειν. Ι. 845. ἀπαξάπαντας τοὺς ἔμοὺς ἔχθροὺς ἐ.,
  έπιστρατεύσειν. Ο. 1522. έ. φάσ' άνωθεν τῷ Δι, ἐπιστραφές. Σ, 422. καὶ σὰ γ' αδθις ἐξολοῦμεν' ἀλλ' ἄπας ἐ. ἐπιστρέφειν. Π. 1131. δδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐ. ἐπιστροφαί. Β. 1383. Σπερχειὰ ποταμὰ βουνόμοι τ' ἐ.
   έπισχείν. ΕΙ. 1042. ίδοὺ, πάρειμι. μῶν ἐ. σοι δοκῶ;
ἐπίσχες. Ι. 847, ἐ. ἐν τοῖς ἀσπίσιν λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
Ν. 1047. ἐ. εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
        Σ. 829. ξ. ούτος ως όλίγου μ' απώλεσας.
Ο. 1200. ξχ' ἀτρέμος αὐτοῦ στῆθ' ξ. τοῦ δρόμου
Λ. 742, ὤ πότνι' Εἰλείθυι', ξ. τοῦ τόκου.
        Β. 522. ἐ. οὖτος οῦ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
   851. ε. ούτος, ὤ πολυτίμητ' ΑΙσχύλε.
ἐπισχών. Ν. 495. κἄπειτ' ε. ὁλίγον ἐπιμορτύρομαι,
ἐπιταττόμενος. Σ. 686. καὶ πρὸς τούτοις ε. φοιτᾶς, ὁ μάλιστά
 επιταττομένος. Σ. 680. και προς τουτοις ε. φοιτας, ο μαλιστα μ' ἀπάγχει, επιτε. Β. 897. ε. δαίαν όδόν. επιτέλλω. Ο. 977. κᾶν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὡς ἐ., ἐπιτετρίμμεθα. Λ. 1090. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐ. ἐπιτετριμμένος. Λ. 876. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐ. μὲν οὖν. ἐπιτετρίφθαι. Π. 351. ἡν δὲ σφαλῶμεν, ὲ. τὸ παράπαν. ἐπιτέτριψαί. ΕΙ. 369. καὶ μὴν ἐ. γε. ΤΡ. ἀλλ' οὐδὲν 'ἡμπό-
 επιτετριψαί. ΕΙ. 300. και μην ε. τε. ληκά πω, 

ἐπιτετρίψεσθ. ΕΙ. 246. ὅ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐ. αὐτίκα 

ἐπιτήδεια. ΕΙ. 1254. ἔστιν γὰρ ἐ. συρμαίαν μετρεῖν. 

Β. 1307. πρὸς ήνπερ ἐ. τάδ' ἔστ' ἄδειν μέλη. 

ἐπιτήδειος. ΕΙ. 1228. ἐναποπατεῖν γὰρ ἔστ' ἐ. πάνυ. 

Ο. 836. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐ. οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
  ἐπιτήδειός. Εκ. 79. νη τον Δία τον σωτηρ' ἐ. γ' ἄν ῆν ἐπίτηδες. Α. 896. ἐ. οῦτος αὐτον ἔσπευδ' άξιον γενέσθαι, Α. 1135. εἰ τούσδ' ἐ. ὤσ-
        1184. τοις έντέροις; ΑΛ. έ. αὕτ' ἔπεμψέ σοι Σ. 391. φκησας γοῦν έ. Ιὰν ἐνταῦθ', ἴνα ταῦτ' ἀκροῷο, ΕΙ. 142. έ. εἶχον πηδάλιον, ῷ χρήσομαι
        742. τους φεύγοντας κάξαπατώντας και τυπτομένους έ., 931. τὸ βῆμ'. ΧΟ. ἐ. οὖν, ῖν' ἐν τῆκκλησία Θ. 546. ἐ. εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
Θ. 546. ἐ. εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ Εκ. 116. οὐκοῦν ἐ. ἐυνελέγημεν ἐνθάδε, ἐπίτηδές. Ι. 893. καὶ τοῦτό γ' ἐ. σε περιήμπισχεν, ἵν' ἀποπνίξη ἐπιτηδεύης. Ν. 1015. ἡν δ' ἄπερ οὶ νῦν ἐ., ἐπιτηδεύσαι. Β. 1069. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐ. καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας, ἐπιτήκιξε. Θ. 1133. μαρὸς ἀλώπηξ, οἰον ἐ. μοι. ἐπιτήρει. Β. 1151. λέγ' ἔτερον αὐτῷ σὰ δ' ἔ. τὰ βλάβος. Β. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἶπη, πρότερος παραχώρει, κἀτ' ἐ., ἐπιτηρήσας. Α. 922. δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐ. μέγαν. ἐπιτηρών. Ι. 1031. δς κέρκφ σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῆς, ἐ., ἐπιτηθέις. Σ. 96. ὥσπερ λιβανωτόν ἔ. νουμηνία. Β. 621. πλύνθους ἐ. πάντα τάλλα. πλὸν πράσω
Επιτύθεις. Σ. 96. ωσπερ λιβανωτον ε. νουμηνία.
Β. 621. πλίνθους έ, πάντα τάλλα, πλήν πράσφ έπιτον. Β. 1106. λέγετον, έ. ἀναδέρεσθον, έπιτρέπειν. Εκ. 455. τί δητ' έδοξεν; ΧΡ. έ. γε την πόλιν έπιτρέπεις. Ν. 799. σὸ δ' έ.; ΣΓ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾶ, Σ. 1423. ἀλλ' έλθὲ δευρὶ πρότερον, ἐ. ἐμυὶ, ἐπιτρέπω. Ι. 1098. καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐ. σοι τουτονὶ Ι. 1259. 'Αγορακρίτα τοίνυν ἐμαυτὸν ἐ.
Β. 529. καί τοῖς θεοίσιν ἐ. ΔΙ. ποίοις θεοῖς; ἐπιτρέψαι. Σ. 521. πάνυ γε καὶ τούτοισί γ' ἐ. θέλω. ΒΔ. καὶ
 μήν έγώ. 
ἐπιτρέψει. Εκ. 641. ἀλλ' ὁ παρεστὰς οὐκ ἐ. τότε δ' αὐτοῖς οὐκ
                                       έμελ' οὐδὲν
 έπιτρέψων. Π. 1081. είναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δ' ἐ. ἐστι τίς;
επιτριφών. Π. 1001. είναι μετ αυτης. 11.0 ο ε, εστί τις; 

ἐπιτριβείης. Α. 888. ταῦτ αὐτα δή 'σθ' ὰ κάμ ἐ. τῷ πόθφ. 

ἐπιτριβείης. Θ. 557. ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΤ. Γ. ἐ. 

ἐπιτριβέντ'. Εκ. 1068. ὅτι μ' οὐ περιείδες ἐ. ὧ Ἡράκλεις, 

ἐπιτριβήναι. Ν. 1407. ἵππων τρέφειν τέθριππον ἡ τυπτό-
```

ἐπιτριβομένου, Β. 88. ἐ. τὸν ὧμον οῦτωσὶ σφόδρα.

```
έπιτρίβουσιν. Εκ. 224. τοὺς ἄνδρας ἐ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ-
ἐπιτρὶψαί, Ο. 96. είξασιν ἐ. σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον
ἐπιτρίψει. Ο. 589. ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερχ-
     νήδων έ.
Λ. 936. ἄνθρωπος έ. με διὰ τὰ στρώματα.
Β. 1018. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν κρανοποιῶν αδ μ* ξ.
Εκ. 657. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ
                             πόσους έ.
   έπιτρίψειε. Π. 120. πύθοιτ' αν έ. ΧΡ. νῦν δ' οῦ τοῦτο δρα.
ἐπιτρίψειεν. Εκ. 776. δ Ζεύς σέ γ' ἐ. ΑΝ. Β. ἐπιτρίψουσι
  γάρ. ἐπιτρίψης. Ν. 1479. μηδέ μ' ἐ., ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε. ἐπιτρίψουσι. Εκ. 776. ὁ Ζεύς σέ γ' ἐπιτρίψειεν. ΑΝ. Β. ἐ.
  γάρ. ἐπιτρίψω. Σ. 846. ἀφ΄ Ἑστίας ἀρχόμενος ἐ. τινά. ἐπιτρίψωμεν. Β. 571. ἵν' αὐτὸν ὲ. ΠΑΝ. Α. ἄ μιαρὰ φάρυγξ. ἐπιτροπεύειν. Ι. 212. τὸν δῆμον οἴός τ' ὲ. εἶμ' ἐγώ. Ι. 949. εἰ μή μ' ἐάσεις ἐ., ἔτερος αὖ ἐπιτροπεύσει. Ι. 426. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ὲ. Επιτροπεύσει. Ι. 426. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ὲ.
   έπιτρόποις. Εκ. 212. ταύταις έ. καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
  έπίτροπος. Fr. M. El. Δ. 2, 1. πιστή τροφός, ταμία, συνεργός, έ., 
έπιτρόπου. El. 686. ἀπορῶν δ δήμος έ. καὶ γυμνός ὧν
έπιτυμεῖς. Θ. 1123. εἰ σφόξρ' ἐ. τῆ γέροντο πύγισο,
  Θ. 1135. ἔτι γὰρ σὰ τὴ μάστιγαν ἐ. λαβεῖν.
ἐπιτυφῷ. Λ. 221.
222. ὅπως ᾶν ἄνὴρ ἐ. μάλιστά μου
   έπιτύχη. Ν. 195. άλλ' είσιθ', ίνα μή 'κείνος ήμεν έ.
 έπιτύχης. Β. 570. σύ δ' έμοιγ', ἐάνπερ ἐ., Ὑπέρβολον ἐπιτυχόντων. Β. 1375. ἐλεγέ μοι τῶν ἐ. ἐπίφερε. Ο. 344. ἔπαγ', ἔπιθ', ἐ. πολέμιον ἐπίφθονον. Ι. 1274. λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐ.,
  έπιφορήματα. Fr. 610. έ.
έπιφυλλίδες. Β. 92. έ. ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
   έπιχαίρειν. ΕΙ. 1015. τούς δ' άνθρώπους έ
 έπιχαίρειν. ΕΙ. 1015. τούς δ άνθρώπους έ. 
ἐπιχαλκεύειν. Ν. 422. ἀμέλει θαρρών, ούνεκα τούτων έ. παρέ-
χοιμ ἀν. 
ἐπίχαλκον. Σ. 18. φέρειν ἐ. ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν, 
ἐπιχαρῆναι. Θ. 314. φανέντας ἐ. 
ἐπιχαρίττως. Α. 867. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἔ. γ', ὧ ξένε-
ἐπίχαρτον. Fr. 265. ἐν κωμήτησι καπήλοις ἐ. 
ἐπιχακλῆ. Ι. 814. ὁς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐ., 
ἐπίχαρα. Σ. 581. κὸν οὐλητός γε δίκην κικὰ ταύτης ἡμῶν ἐ.
  έπίχειρα. Σ. 581. καν αὐλητής γε δίκην νικά, ταύτης ήμεν έ
  έπιχειρείν. Ι. 542. ερέτην χρήναι πρώτα γενέσθαι, πρίν πηδα-
                          Níous è.
  έπιχειρήσαι. Σ. 1038, τοις ήπιάλοις έ. πέρυσιν και τοις πυρε-
  τοίσιν, έπιχειρήσειέ, Β. 81, καν ξυναποδράναι δεθρ' έ. μοι
 έπιχεις. ΕΙ. 169. καὶ μύρον ἐ.; ὡς ἦν τι πεσών ἐπιχεις. ΕΙ. 169. καὶ μύρον ἐ.; ὡς ἦν τι πεσών ἐπιχεσεῖ. Λ. 440. τὴν χειρ' ἐπιβαλεις ἐ. πατούμενος. Λ. 441. ἰδού γ' ἐ. ποῦ 'στιν ἔτερος τοξύτης ; ἐπιχέω. ΕΙ. 252. φέρ' ἐ. καὶ τὸ μέλι τουτὶ τὰττικόν.
  έπίχυσις. Fr. 12. ούκ, άλλὰ ταῦτά γ' ἐ. τοῦ χαλκίου.
ἐπιχώριον. Α. 832. καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕ, άλλ' ἀμὶν οὐκ ἐ.
Π. 47. ἀσκεῖν τὸν νίὸν τὸν ἐ. τρόπον;
 11. 11. ασκείν τον νιον τον ε. τροπον; 

ἐπιχώριόν. Π. 342. ούκουν ἐ. γε πραγμ' ἐργάζεται. 

ἐπιχώριος. Ν. 601. ἢ τ' ἐ. ἡμετέρα θεός, 

ἐπιψακάζειν. ΕΙ. 1141. τὸν θεὸν δ' ἐ., καί τιν' εἰπεῖν γείτονα, 

ἐπίωμεν. Α. 627. περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀνα-
                           παίστοις έ.
 έπίωσ'. Ο. 559, και τας 'Αλόπας και τας Σεμέλας' ήνπερ δ' έ, 

ἐπιβάλλειν
 έπλαττεν. Ν. 879. ε. ένδον οίκίας ναῦς τ' εγλυφεν,
επλήγης. Β. 1048. ἃ γὰρ ες τὰς άλλοτρίας εποίεις, αὐτός του-
                          TOLOW E.
  έπλινθοποίουν. Ο. 1139. ἔτεροι δ' έ, πελαργοί μύριοι
 έπλινθοφόρουν. Ο. 1149. ε. άνω δε τον ύπαγωγέα
έπλούτει. Π. 583. εί γαρ ε., πως αν ποιών τον "Ολυμπικόν
                          αὐτὸς ἀγῶνα,
     Π. 586. κοτινώ στεφάνω; καίτοι χρυσώ μάλλον έχρην,
                           είπερ ε.
έπλούτουν. Π. 30. ἔτεροι δ' ἐ., ἰερόσυλοι, ρήτορες
Π. 754. ὅσοι δ' ἐ. οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν
ἔπνευσεν. Fr. Θ. Δ. 4, 1. ὧ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἶον δ μιαρὸς
ἐπνιγόμην. Ν. 1036. καὶ μὴν πάλαι γ' ὲ. τὰ σπλάγχνα, κάπε-
                          θύμουν
  έπόθουν. Α. 730. έ. τυ ναὶ τὸν φίλιον ἄπερ ματέρα.
έποιει. N. 881. κάκ τῶν σιδίων βατράχους ἐ. πῶς δοκεῖς.

N. 1056. εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, "Ομηρος οὐδέποτ' ἀν ἐ.

Π. 976. ἄπαντ' ἐ. κοσμίως μοι καὶ καλῶς:

ἐποιεις. Β. 936. σὰ δ', ὧ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ᾶττ' ἔ.;

Β. 1048. ὰ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐ., αὐτὸς τοὐτοισιν ἐπλήγης.
```

```
ἐποίεις. Β. 1177. σὰ δὲ πῶς ἐ. τοὺς προλόγους; ΕΥ, ἐγὼ φράσω.
 Π. 1124. ούκουν δικαίως, δστις ε. ζημίαν εποιείτε. Λ. 508. υπό σωφροσύνης της ημετέρας, τῶν ἀνδρῶν,
                                  ἄττ' ἐ.
 έποίησ'. Λ. 968. ταυτί μέντοι νυνί σ' έ.
Θ. 548. οὐπώποτ' έ., ὅτι γυνή σώφρων έδοξεν εἶναι.
ἐποίησα. Β. 1044. οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἔ.
 γυναίκα.
Π. 698. ἐ. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ ἐποίησας. Ο. 920. ταυτὶ σὰ πότ' ἐ. ἀπὸ ποίου χρόνου; ἐποίησάς. Θ. 193. Εὐριπίδη, ΕΤ. τί ἔστιν; ΑΓ. ἐ. ποτε, ἐποιήσατ'. Σ. 1045, ἀς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐ.
                                  άναλδείς.
  έποιήσατε. Λ. 1022. τοῦτο μέν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν έ. 
ἐποιήσατο. Fr. 27. ὅτε τὰς όὰς έ.
   ἐποίησε. ΕΙ. 749. ἐ, τέχνην μεγάλην ἡμιν κάπύργωσ' οἰκοδο-
      Λ. 1290. ην έ. θεὰ Κύπρις.
 Π. 746. ὅτι βλέπειν ἐ. τὸν Πλοῦτον ταχὸ, ἐποίησεν. Ι. 814. δs ἐ. τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρὼν ἐπιχειλῆ, Ν. 557. εἴθ' "Ερμιππος αὐθις ὲ, εἰς 'Υπέρβολον,
       ΕΙ. 835. Ίων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐ. πάλαι

    Β. 1040. ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐ.,
    Π. 90. μόνους βαδιοίμην ὁ δέ μ' ἐ. τυφλὸν,
    747. τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἔ. τυφλόν.

 έποίκοις. Ο. 1307. ώστε πτερών σοι τοις έ. δεί ποθέν.
έποίουν. Ν. 335. ταῦτ' ἄρ' ἐ. ὑγρῶν Νεφελῶν στρεπταιγλῶν
δάιον ὁρμὰν,

    Β. 1043. άλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐ. πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
    Π. 1140. ὑφέλοι', ἐγώ σε λανθάνειν ἐ. ἀεί.

   Fr. p. 514. τοῖσι χοροίς αὐτός τὰ σχήματ' ἐ. ἐποίσει. Β. 1253. τίν' ἄρα μέμψιν ἐ.
  έποισεις. Ι. 837. ζηλώ σε της εύγλωττίας. εί γὰρ ὧδ΄ έ..
έπολιόρκησ'. Λ. 281. ούτως έ, έγὼ τον ἄνδρ' ἐκείνον ὡμῶς
ἐπολιτεύεσθ'. Λ. 573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐ, ἄν
                                  άπαντα.
 έπολολύξαι. Ι. 616. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐ. ἔπομαι. Θ. 116. ἔ. κλήζουσα σεμνόν ἐπομβρίαν. Ν. 1120. ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐ. ἐπομεῖσθε. Λ. 211. ὑμεῖς δ' ἐ. ταὐτὰ κὰμπεδώσετε. ἐπομνύμενον. Π. 725. ἴν' ἐ. παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
   επούνομενον. 1. 720. εν ε. παυσά σε της εκκλησίας.
ἐπόντα. Π. 997. ἐ. πεμβάσης ὑπειπούσης ὅτι
ἐπόντας. Β. 928. ἀλλ' ἡ Σκαμάνδρους, ἡ τάφρους, ἡ 'π' ἀσπί-
έποπα. Ο. 47, τον έ.. παρ' έκείνου πυθέσθαι δεομένων, Ο. 57. παι παι. ΠΕ. τι λέγεις, ούτος; τον έ. παι καλεις; έποπας. Λ. 771. τους έ. φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων, έποποι. Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἐ. καλειν; Ο. 59. ὲ. ποιήσεις τοί με κόπτειν αῦθις αῦ;
  έποποποποποποποποποποί. Ο. 227. ξ.,
έποπος. Ο. 282. ξε ξ., έγὰ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
ἐπόππυσεν. Π. 732. καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον εἶθ' ὁ θεὸς ξ.
 εποπτεύειν. Β. 745. χαίρεις, Ικετεύω; ΑΙ. μάλλ έ. δοκῶ, Β. 1143. δόλοις λαθραίοις, ταῦτ έ. ἔφη; ἐποπτεύων. \begin{cases} B. & 1126. \\ & 1138. \end{cases} Έρμη χθόνιε, πατρῷ έ. κράτη,
 έπόρισ'. Εκ. 825. τῆς τετταρακοστῆς, ἡν ἐ. Εὐριπίδης;
έπος. Ν. 1375. ε΄ πρός ε΄, ἡρειδύμεσθ' εἶθ' οὖτος ἐπαναπηδῷ,
ΕΙ. 520. ὧ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔ.;
Ο. 174. ἄληθες. ὧ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔ.
465. μὰ Δε', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν
                                 €. TL,
               939. Πινδάρειον έ.
939. Πινδαρειον έ. 

Β. 802. κατ' ἔ. βασανιεῖν φησι τὰς τραγωδίας. 

1198. καὶ μὴν μὰ τὰν Δί' οὐ κατ' ἔ. γέ σου κνίσω 

1395. ἐγὼ δὲ πειθω γ', ἔ. ἄριστ' εἰρημένον. 

1407. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔ., ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν 

Εκ. 751. οὐδὲν πρὸς ἔ. οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ, 

ἔπου. Α. 204. τῆδε πᾶς ἔ., δίωκε, καὶ τὸν ἀνδρα πυνθάνου 

I. 1406. ἔ. δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα: 

Θ. 279. ἐγὼ δ' ἄπειμ. ΜΝ. δεῦρό νυν, ὧ Θρᾶτθ', ἔ. 

Εκ. 294. ἕ. κατεπείγων.

Θ. 279. εγω ο απειμ. ΜΝ. δευρό νυν, ω Θράτθ, ε.
Εκ. 294. ἔ. κατεπείγων,
1005. μὴ σκῶπτέ μ', ὧ τάλαν, άλλ' ἔ. δεῦρ' ὡς ἐμέ,
1058. ἔ., μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει,
1074. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔ. ΓΡ. Β. δευρὶ μὲν οὖν.
Π. 823. ἔ. μετ' ἔμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν ἔπουρίσας. Θ. 1226. τρέχε νυν τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐ. ἔπούση. Σ. 585. καὶ τῷ κόγχη τῷ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισης ἐ.

                                  σιν è ...
 έποφ'. Ο. 16. τον έ., δε όρνις εγένετ' εκ των δρνέων
```

ἔποψ. Ο. 72. ἔ. ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὕξατο Ο. 280. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔ., 406. ἰὰ ἔ., σέ τοι καλῶ. ἐπόψεται. Θ. 1048. ἄ κατάρατος ἐγώ' τίς ἐμὸν οὐκ ἔ. ἐπόψεται. Θ. 1048. ὧ κατάρατος ἐγώ τίς ἐμὸν οὐκ ἐ. ἐποψόμεναι. Β. 879. ἔλθετ' ἔ. δύναμιν ἐπραγματενόμην. Ν. 526. τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἔ, ἐπράττετο. Α. 1211. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐ.; ἐπραττόμην. Β. 561. κάπειτ ἐπειδη τάργύμον ἐ., ἔπραττόμην. Β. 561. κάπειτ ἐπειδη τάργύμον ἐ., ἔπραττόν. Α. 755. ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔ. τῆ πόλει Π. 29. κακῶς ἔ. καὶ πένης ῆν. ΚΑ. οἶδά τοι. ἐπριάμην. Ι. 676. ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἔ. ὑποδραμὼν Ν. 23. ὅτ' ἐ. τὸν κοππατίαν. οἵμοι τάλας, ΕΙ. 1241. ἡν ἐ. δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἐγώ; ἐπρίατ'. ΕΙ. 1200. οὐδεὶς ἐ. ἀν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, ἐπρίατο. Ι. 44. ἔ. δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα, Θ. 503. δέχ' ἡμέρας, ἐσς ὲ. παιδίον' ἐπρίω. Σ. 1440. ἐπίδεσμον ὲ., νοῦν ἀν εἶχες πλείονα. Ετ. 23. τί δαί; κυνίδιον λευκόν ἐ. τῆ θεῷ ἔπτ'. Β. 1021. δρᾶμα ποιήσας 'Αρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. ἔπτ'. Β. 1021. δράμα ποιήσας Αρεως μεστόν. ΔΙ. ποίον; ΑΙ. τοὺς ἔ. ἐπὶ Θήβας ἔπτά. Ο. 1079. ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεί καθ' ἐ. τοὐξπτά. Ο. 1079. ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἐ. τοὐβολοῦ,
Λ. 104. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐ. μῆνας ἐν Πύλω.
641. ἐ. μὲν ἔτη γεγῶσ' εἰθὺς ἡρρηφόρουν ἐπταβοείους. Β. 1017. καὶ πήληκας καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἐ. ἔπτακαίδεκ'. Λ. 282. ἐφ' ἐ. ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων, ἐπτάκις. Λ. 698. οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἡν ἐ. σὺ ψηφίση, ἐπτακότυλον. Fr. 399, 2. τὴν ἐ., τὴν χυτραίαν, τὴν καλὴν, ἐπτάπους. Fr. 564. ἐ. γοῦν ἡ σκιά 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δεῖπνον ἐπταρον. Β. 647, καὶ δὴ 'πάταξα. ΔΙ. κάτα πῶς οὐκ ἔ.; ἐπτερωμένον. Θ. 804. οἴσθ' ῷ μάλιστ' ἔοικας ἐ.; ἐπτερωμένω. Ο. 655. δ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐ. έπτερωμένω. Ο. 655. δ διατραγόντ έσεαθον έ. ἐπτέτης. Β. 418. δς ἐ. ὧν οὐκ ἔφυσε φράτορας, ἐπτέτιν. Θ. 480. ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἐ. ἐπτόνησά. Θ. 1120. οὐκ ἐ. σ' αὐτὸ, πυγίζεις άγων. επτόνησά. Θ. 1120. ούκ ε. σ΄ αύτο, πυγίζεις άγων. επτώχευες. Ν. 921. καίτοι πρότερον γ΄ ε., επύθεθ΄. Β. 504. ἡ γὰρ θέος σ΄ ὡς ε΄ ἤκοντ', εὐθέως ἐπύλλια. Α. 398. ὁ νοὺς μὲν ξέω ξυλλέγων ἐ. ἐπυλλίως. Π. 942. ἐ. καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς, ἐπυλλίων. ΕΙ. 532. ἐ. Εὐριπίδου, ΤΡ. κλαὐσάρα σὰ ἐπωδύνων. Α. 1205. ἰὼ ἱὰ τραυμάτων ἐ. ἐπῶζε. Ο. 266. ἐμβὰς ἐ., χαραδριὸν μιμούμενος. ἐπώλει. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν αἶς ἐ. τοὺς λύχνους, καθελ-κύσας. κύσας έπώλεις. Ι. 316. ὅστις ὑποτέμνων ἐ, δέρμα μοχθηροῦ βοδς επωλές. Ι. 316. οστις ύποτεμνων ε, δερμα μοχθηρου βους έπωλόλυξαν. Ο. 783. σαΙ τ' έ. έπώμνυς. Ν. 1227. καΙ ν') Δί' ἀποδώσειν γ' έ. τοὺς θεούς. έπῶν. Α. 687. κὰτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾶ, σκανδάληθρ' Ιστὰς ἐ., Ν. 638. πότερα περὶ μέτρων ἡ περὶ ὲ. ἡ ρυθμῶν; 1397. σὸν ἔργον, ὧ καινῶν ἐ. κινητὰ καὶ μοχλευτὰ, Σ. 481. τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐ. Ο. 966. ἀλλ' οὐδὲν οἰόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐ. Λ. 339. δεινότατ' ἀπειλοῦντας έ., Θ. 53. κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐ. Β. 799. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις έ., 826. ένθεν δή στοματουργός έ. βασανίστρια λίσπη 826. ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐ. βασανίστρια λίσπη
881. ἡηματα καὶ παραπρίσματ΄ ἐ.
904. λας άλινδήθρας ἐ.
948. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐ. οὐδὲν παρῆκ' ἄν ἀργὸν,
956. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐ. τε γωνιασμοὺς,
1161. ἀνθρωπε, ταὕτ' ἔστ', ἀλλ' ἀριστ' ἔ. ἔχον.
1181. τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐ.
Π. 268, ὧ χρυσὸν ἀγγείλας ἔ., πῶς ψῆς; πάλιν φράσον μοι.
ἐπωνυμίας. Π. 1164. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἔ. πολλὰς ἔχειν'
ἐπωφελήσεις. Ν. 1442. πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἔ.
ἐρὰ. Σ. 89. ἔ. τε τούτου, τοῦ δικάξειν, καὶ στένει,
Ο. 76. τοτὲ μὲν ἔ. ἀραγεῖν ἀρώςς Φαλοικάς: έρα. Σ. 89. έ. τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στέν Ο. 76. τοτὲ μὲν ἐ. φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς Β. 1392. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐ. Π. 179. ἐ. δὲ Λαὶς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου; έραμαι. Σ. 751. κείνων έ., κείθι γενοίμαν, Ετ. 146. πρός θεών, έ. τέττιγα φαγείν έραν. Ν. 1303. οἶον τὸ πραγμάτων έ. φλαύρων ὁ γὰρ Σ. 1365. ποθεῖς ἐ. τ' ἔοικας ἀραίας σοροῦ. Θ. 401. γυνὴ στέφανον, ἔ. δοκεῖ κὰν ἐκβάλη Β. 957. νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐ. τεχνάζειν, ἐρανιστάς. Fr. 355. πρώην ἐ. ἐστιῶν ἤψησ' ἔτνος. ἐραννόν. Λ. 1297. Ταθγετον αὖτ' ἐ. ἐκλιπῶα, έρανον. Λ. 653. τὸν έ. τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν ἐράνου. Α. 615. οῖς ὑπ' ἐ. τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ, ἐρῷs. Ο. 135. νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐ,

```
έρậs. Ο. 143. Το δειλακρίων στο των κακών οΐων έ.
  Ο. 143. & δελακρων δυ των κάκων διών ε.

δ. 1635. ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ, οὐ διαλλαγῶν ἐ.
ἐρασθείς. Ν. 1304. γέρων ὅδ' ἐ.
Έραστιίδου. Β. 1196. εἰ κάστρατήγησέν γε μετ' Ἐ.
ἐραστά. Ο. 324. ἀνδρ' ἐδεξάμην ἐ. τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
ἐραστά. Ο. 706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν
ἄνδρες ἐ.,
Π. 254. ἐνδες κίλου καὶ δομίται καὶ ποῦ πονεῖν ἐ.
         Π. 254, ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν έ.
  έρασταίς. ΕΙ. 988, γενναιοπρεπώς τοίσιν έ. έρασταίσιν. Ν. 976. είδωλον τοίσιν έ, της ήβης μή κατα-
  λείπειν.
έραστάς. Ο. 1279. δσους τ' έ. τῆσδε τῆς χώρας έχεις.
έραστήν. Ν. 979. οὐδ' ἄν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν
                                                  πρός τον έ.
 πρός τον έ.

Ν. 1459. γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐ. πραγμάτων,
Εκ. 994. ἀλλ', ἄ μέλ', ὀρρωδῶ τὸν ἐ. σου. ΓΡ. Α. τίνα;
ἐραστής. Α. 143. ὑμῶν τ' ἔ. ἢν ἀληθὴς, ὥστε καὶ
Ι. 732. ὅτιὴ φιλῶ σ', ἄ Δῆμ', ἐ. τ' εἰμὶ σός.
1341. ὧ Δῆμ', ἔ. εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
Σ. 1025. οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν' οὐδ' εἴ τις ἔ.,
ΕΙ. 191. οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἔ. πραγμάτων
ἐραστῶν. Ι. 1163. ὑπὸ τῶν ἔ. νὴ Δι' ἢ 'γὰ θρύψομαι.
Π. 154. οὐ τῶν ἔ., ἀλλὰ τὰοχυρίου χάρων'
εραστων. 1. 1163. ύπο των ε. νη Δι' η γώ θρύψομαι.
Π. 154. οὐ τῶν ἐ., ἀλλὰ τἄργυρίου χάρειν
έραται. ΕΙ. 1098. δε πολέμου ἔ. ἐπιδημίου ὀκρυύεντος.
έρατοις, Θ. 993. * * κατ' ὅρεα Νυμφῶν ἐ. ἐν ὕμνοις,
έργα. Ο. 1433. ἀλλ' ἔστιν ἔτερα νὴ Δί' ἔ. σώφρονα,
Λ. 708. κακῶν γυναικῶν ἔ. καὶ θήλεια φρὴν
Θ. 204. ὁσῶν γυναικῶν ἔ. νυκτερήσια.
Θ. 204. δοκῶν γυναικῶν ἔ. νυκτερήσια 702. ἀς ἄπαν γάρ ἐστι τόλμης ἔ. κάναισχυντίας. Fr. 116, 4. δεινὰ γάρ ἔ. δρῶσαι 254. τῶν χειρῶν ἔ. μνοῦς ἐστιν. ἐργάξει. Α. 461. οὕπα μὰ Δί' οἴσθ' οἴ αὐτὸς ἐ. κακά. Ο. 1430. τουτὶ γὰρ ἔ. σὰ τοὕργον; εἰπέ μοι, ἐργάζεται. Εκ. 148. ἵθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἔ. Π. 342. οὕκουν ἐπιχώριόν γε πράγμ' ἔ., ἐργασαίατο. Ο. 1147. τὶ δῆτα πόδες ὰν οὐκ ὰν ἔ.; Λ. 42. τὶ δ' ᾶν γυναῖκες φρόνιμον ἔ. ἐργάσαισθ'. Ν. 1157. οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἔ. ἔτι' ἐργασαφεν. I. 618. ἔ., εἴθ' ἐπέλ-ἐργάσασθαι. Π. 465, κακὸν ἔ. μεῖζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ
 έργασάμεν. Ι. 618. ε., είθ' ἐπέλ-
έργάσασθαι. Π. 465, κακὸν ἐ. μείζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι;
έργάσει. Ι. 97. οἵμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐ. τῷ σῷ ποτῷ;
Ι. 840. ἢ πολλὰ χρήματ' ἐ. σείων τε καὶ ταράττων.
1240. ὧ Φοῖβ' ᾿Απολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐ.;
Λ. 366. τί δ', ἡν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐ. τὸ δεινύν;
ἐργάσεσθε. Π. 73. κακόν τί μ' ὲ. κοὺκ ἀφήσετον.
ἐργάση. Π. 116. βλέψαι ποιήσας. Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐ.
ἐργαση. Π. 116. βλέψαι ποιήσας. Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐ.
ἐργαση. Β. 1034. κῶς ἐ. καρτῶν ἔρος. ἀ διζτους: ὁ δ΄ θεῖο
εργασίας. Β. 1034. γῆς ἐ., καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δ΄ θεῖος 

"Ομηρος 

Έργασίωνος. Σ. 1201. ὅτ' Ἑ. τὰς χάρακας ὑφειλόμην. 

ἐργασόμεθ. Α. 128. ἀλλ' ἐ. τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα. 

ἐργασόμεθ'. Π. 446. ἔργων ἀπάντων ἐ., εἰ τὸν θεὸν 

ἐργαστηρίου. Ι. 744. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ ἀπ' ἐ. 

ἔργοις. Θ. 716. ἀθαντάνν ἔλθοι ξὸν ἀδίκοις ἔ.; 

Θ. 721. ἀθέοις ἔ σὰρ ἀνας.

Θ. 710. ἀθέοις ἔ, γὰρ ἀντα-
Π. 553. τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔ, προσέχοντα,
ἔργοισι. Β. 1347. ἐμαυτῆς ἔ,
ἔργον. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὰν ἔ, καὶ μέγα.
Ι. 213. φανλότατον ἔ, ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποίει

                 516. κωμφδοδιδασκαλίαν είναι χαλεπώτατον έ, άπάντων 844. εμοί γάρ εστ' είργασμένον τοιοῦτον έ. ὥστε . 524. ε. πλεῖστον είτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
                      1345. σὸν ἔ., ὧ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπη
1397. σὸν ἔ., ὧ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
1494. σὸν ἔ., ὧ δὰς, ἰέναι πολλὴν φλόγα.
       1494. σον ε., ώ δας, ξέναι πολλήν φλόγα.
Σ. 1199. ἐπὶ νεότητος ἐ. ἀνδρικώτατον;
ΕΙ. 22. οὐδὲν γὰρ ἔ. ἦν ἄρ ἀθλιώτερον
426. ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔ., ὅμδρες. ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
555. ἀλλὰ πῶς χώρει πρὸς ἔ. ἐις ἀγρὸν παιωνίσας.
1305. ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔ. ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
1310. λευκῶν ὁδόντων ἔ. ἔστ', ἢν μή τι καὶ μασῶνται.
Ο. 490. ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔ., χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλο-
```

```
έργαν. Λ. 839. σὸν ἔ. εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
Θ. 586. πρὸς ποῖον ἔ., ἢ τίνος γνώμης χάριν;
703. οἰον αὖ δέδρακεν ἔ. οἶον αὖ, φίλαι, τόδε,
                712. οίον δράσας διέδυς έ.,
    712. οίον δράσας οιέους ε.,
967. ὥσπερ ἔ. αὖ τι καινόν
1172. ἔμὸν ἔ. ἐστίν καὶ σὸν, ὧλάφιον, ἄ σοι
1208. λέλυσο. σὸν ἔ., φεῖγε, πρὶν τὸν τοξότην
Β. 590. νῦν σὸν ἔ. ἔστ', ἐπειδὴ
884. νῦν γὰρ ἀγὰν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔ. ἦδη.
1027. νικὰν ἀεὶ τοὸς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔ. ἄριστον.
                1100. χαλεπόν ούν έ. διαιρείν,
      1474, αίσχιστον έ. προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
Εκ. 514. κατάκειται δή πάνθ' άπερ εἶπας σὸν δ' έ. τάλλα
διδάσκειν,
Π. 415. ὧ θερμόν ἔ. κἀνόσιον καὶ παράνομον
445. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔ. παρὰ πολὰ
493. βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἄπαν ἔ.
1154. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔ. ἔστ' οὐδἔν στροφῶν.
1158. οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔ., ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.
ἔργω. ΕΙ. 432. ἔ. φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
Θ. 777. ἔγχειρεῖν χρῆν ἔ. πορίμφ.
ἔργων. Σ. 900. ἔ. δίδρακε κὰμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
Ο. 257. καινῶν τ' ἔ. ἔγχειρητής.
Θ. 670. παράδειγμ' ὕβρεος ἀδίκων τ' ἔ.,
Β. 819. σχινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔ..
Π. 446. ἔ. ἀπάντων ἔργασόμεθ', εὶ τὸν θεὸν
ἔρδοι. Σ. 1431. ἔ. τις ἡν ἔκαστος εἰδείη τέχνην.
ἰρεβίνθους. Α. 801. τρώγοις ἀν ἔ.; ΚΟ, κοὶ κοὶ κοἰ.
       Π. 415. & θερμόν έ. κάνόσιον καὶ παράνομοι
  έρεβίνθους. Α. 801. τρώγοις αν έ.; ΚΟ. κοί κοί κοί.
  Εκ. 606. άρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους ε. ερεβοδιφωσιν. Ν. 192. οὖτοι δ' ε. ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
  Έρεβος. Ο. 1193, ἀέρα περινέφελον, δυ Έ. ἐτέκετο,
Έρεβος. Ο. 693. Χάος ἢν καὶ Νὺξ Έ. τε μέλαν πρώτον καὶ
Τάρταρος εὐρύς
   Έρέβους. Ο. 691. φύσιν ολωνών γένεσιν τε θεών ποταμών τ'
                                       Έ. τε Χάους τε
       Ο. 694. γη δ' οὐδ' ἀηρ οὐδ' οὐρανὸς ην' Έ. δ' ἐν ἀπείροσε
                                      κόλποις
  έρεθιζόμενος. Α. 668. οίον εξ ανθράκων πρινίνων φέψαλος ανήλατ.
έ, ούρια ριπίδι, 

ἐ, ούρια ριπίδι, 

ἐρεθίσματα. Ν. 312. εὐκελάδων τε χορῶν ἐ., 

ἐρεί. Α. 540. ἐ. τις, οὐ χρῆν ἀλλὰ τὶ ἐχρῆν είπατε. 

ΕΙ. 769. πᾶς γόρ τις ἐ. νικῶντος ἐμοῦ 

Ο. 168. τίς ὅρνις οὖτος ; ὁ Τελέας ἐ. ταδί 

Β. 20. ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὖκ ἔ. 

238. κᾶτ ἀὐτίκ ἐγκύψας ἐ.
238. κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐ.
1245. ἀπολεῖ σ' ἔ. γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ἔρειδε. ΕΙ. 31. ἔ., μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
Fr. 55. μέσην ἔ. πρὸς τὸ σιμόν'
ἐρείδει. ΕΙ. 25. φαύλως ἐ.' τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
ἐρείδειν. Εκ. 616. ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσεν ἐ.:
ἐρείδειν. Fr. 116. τὴν δέσποιναν ἔ.
ἐρείδετον. Fr. 415. ἔ., κάγὼ κατόπιν σφῶν ἔψομαι.
ἐρείδουσιν. Ν. 558. ἀλλοι τ' ἤδη πάντες ἔ. εἰς Ὑπέρβολον,
ἐρείδων. Ι. 628. κρημνοὺς ἔ. καὶ ξυνωμότας λέγων
ἐρεῖν. Α. 149. στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' ᾿Αθηναίους ἔ.
1. 931. γνώμην ἐ. μέλλοντα περὶ
Σ. 295. καλύν; οἶμαι δὲ σ' ἔ. ἀστραγάλους δήπουθεν, ὧ παῖ.
Θ. 963. προσδοκῷ κακῶς ἔ.
  Θ. 963. προσδοκά κακώς ξ. 

ἔρειξον. Fr. 88. ἔπειτ' ἔ. ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσους.
  έρεις. Α. 580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς ; οὐκ ἐ.; ΔΙ. οὐκ οἶδά πω·
Ν. 1087. τί δῆτ' ἐ., ἡν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ ;
1102. τί δῆτ' ἐ.;
     Σ. 805. ίδοὺ, τί έτ' έ.; ὡς ἄπαντ' ἐγὼ φέρω
ΕΙ. 185. τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐ.; ΤΡ. μιαρώτατος.
Ο. 67. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὅρνις; οὐκ ἐ.;
Λ. 693. ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐ., ὑπερχολῶ γὰρ,
Θ. 251. καὶ στρόφιον' οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἔ.

σ. 251. και στροφιον ου γαρ ταυτα γ ώς ουκ έστ' ξ.
Β. 627. κατάθου σὰ τὰ σκεύη ταχέως, χώπως ξ.
843. ἀλλ' οῦ τι χαίρων αῦτ' ἐ. ΔΙ. παῦ'. Αἰσχύλε,
Εκ. 149. ἀγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐ.,
1144. οῦκουν ἄπασι δῆτα γενναίως ἐ.
Π. 71. ἀλλ' αἰρε ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. ΧΡ. οῦκουν ἐ.;
314. τῆν ρῖνα: σὰ δ' 'Αρίστυλλος ὑποχάσκων ἐ.;
974. οῦκουν ἐ. ἀνίσσσα τὰν κυσιών τίνα;

                974. ούκουν έ. ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
1161. ἐναγώνιος τοίνων ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἔ.;
Fr. 465. καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐ.
ἐρεῖτον. Β. 905. ἀλλ' ώς τάχιστα χρὴ λέγειν' οὕτω δ' ὅπως ἔ.
ἐρεπτόμενον. Ι. 1295. φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἔ. τὰ τῶν ἔχόντων
ἀνέρων
ἐρέσθαι. Λ. 1068. μηδ' ἐ. μηδένα,
```

έρέσθαι. Θ. 135. ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐ. βούλομαι, Εκ. 653. περὶ δ' ἰματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ ἔστιν ἐ. ἐρέτην. Ι. 542. ἐ. χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν, ἐρέτης. Σ. 1097. φροντὶς, ἀλλ' ὕστις ἐ. ἔσοιτ' ἄριστος ἐρετμία. Fr. 714. ἀσπαζόμεσθ' ἐ. καὶ σκαλμίδια, 'Έρεχθέα. Fr. 22. τὸν 'Ε. μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει. 'Έρεχθεῖ. Ι. 1022. τἱ γάρ ἐστ' 'Ε. καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί; 'Ερεχθείδη. Ι. 1015. φράζευ, 'Ε. λογίων ὁδὰν, ἤν σοι 'Απόλλων Ι. 1030. φράζευ, 'Ε., κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν, ἐρέψομεν. Ο. 1110. τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐ. πρὸς ἀετόν 'ἔρη. Ο. 167. ἐκεῖ παρ' ἡμῦν τοὺς πετομένους ἡν ἔ., Εκ. 437. εἶναι πανοῦργον. ΒΛ. καὶ σέ; ΧΡ. μή πω τοῦτ' ἔ. ἔρημα. Λ. 867. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, ἔ. δὲ ἐρήμας. Σ. 634. οῦκ, ἀλλ' ἐ. ξεθ' οῦτος ῥιδίως τρυγήσειν Εκ. 885. φου δ' ἐ. οὐ παρούσης ἐνθάδε ἐρημία. Α. 704. ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῷ Σκυθῶν ἐ., Ο. 1484. τῷ λύχνων ἐ., έρέτην. Ι. 542. έ. χρήναι πρώτα γενέσθαι, πρίν πηδαλίοις Ο. 1484. τῆ λύχνων ἐ., ἐρημίαν. Λ. 786. φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐ., ἐρήμοις. ΕΙ. 1314. πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐ. ἐρημον. Π. 447. ἔ. ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα Fr. 393. ε. εμβλέπειν: έρημος. Α. 20. έωθυτης έ. η πνύξ αύτηί: έρημους. ΕΙ. 112. ύμας έ. ές τον ούρανον λάθρα. έρησομαί. Ν. 1409. και πρωτ' έ. σε τουτί: παιδά μ' όντ' έρησόμενος. ΕΙ. 105, ε. εκείνον Ελλήνων πέρι έρι. Α. 1177, ε. οἰσυπικος έρι. Α. 1177. έ. οἰσυπηρά, λαμπάδιον περί τὸ σφυρόν. Fr. Μ. Δαν. 16. τῶν χοίρων μνοῦς έ. ἐστίν. ἔριά. Λ. 729. οἴκοι γάρ ἐστίν ἔ. μοι Μιλήσια ἐριβρεμέταs. Β. 814. ἢ που δεινὸν ἐ. χόλον ἔνδοθεν ἔξει, ἔριδεs. Θ. 788. ἔ. νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος φέρε έρίζειν. Β. 866. έβουλόμην μέν οὐκ έ. ένθάδε έριζειν. Β. 866. έβουλόμην μεν ούκ ε. ένυαος:
Β. 1105. ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐ.,
ἐρίζομεν. Α. 1114. οὕκ, ἀλλ' ἐγὰ χὰ παῖς ἐ. πάλαι.
ἔριν. Β. 877. ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔ, ὀξυμερίμνοις
Ἐρινύς. Α. 811. Ἑ. ἀπορρώς.
Ἐρινύς. Π. 423. ἴσως Ἑ. ἐστιν ἐκ τραγφδίας:
ἐρίοισιν. Ν. 343. οὐκ οἶδα σαφῶς: εἶξασιν δ' οὖν ἐ. πεπταμένοισι. έριοπωλικώς. Β. 1386. ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἐ. Έριούνιον. Β. 1144, οὐ δῆτ' ἐκείνον, ἀλλὰ τὸν Έ. ἐριτίμων. Ι. 1016. ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐ. ἐρίφων. Fr. 380. κεφαλάς τ' ἀρνῶν, κωλᾶς ἐ. έρίφ. Σ. 701. οὐκ ἀπολαύεις πλην τοῦθ' δ φέρεις, ἀκαρή. καὶ Ο. 493, χλαίναν γὰρ ἀπώλεσ ὁ μοχθηρός Φρυγίων έ. διὰ τοῦτον. Λ. 571. ἐξ ἐ. δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινά 573. ἐκ τῶν ἐ. τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἀν ἄπαντα.
Β. 1067. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὕλων ἐ. ὑπένερθε΄
Fr. 657. ἔξαινε δὲ τῶν ἐ. έρκείου. Ετ. 245. μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑ. χύτρας, ἔρκη. Ο. 528. ἔ., νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς: ἔρμα. Ετ. Μ. 26. ἔ. Έρμα. Α. 816. Έ. 'μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν Έρμαν. Α. 742. ὡς ναὶ τὸν 'Ε., εἴπερ ἰξεῖτ' οἴκαδις, Α. 779. πάλιν τ' ἀποισῶ ναὶ τὸν 'Ε. οἴκαδις. Β. 1266. Έ. μὲν πρόγονον τίομεν γένος οι περὶ λίμναν, ξρμάν. Fr. 219. ξ.: ξρμάν. Fr. 219. έ.:
ξρματος. Ο 1429. ἄνθ' ξ. πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας,
Έρμη. N. 1478. ἀλλ', ὧ φίλ' Έ., μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
ΕΙ. 385. μηδαμῶς, ὧ δέσποθ' Έ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
416. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὧ φίλ' Έ., ξύλλαβε
648. βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦε παῦ', ὧ δέσποθ' Έ, μὴ λέγε,
711. ὧ δέσποθ' Έ, τῆς 'Οπώρας κατελάσας;
718. ἀλλ', ὧ φίλ' Έ., χαῖρε πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε,
Θ. 1202. Έ. δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
Β. 1126.) B. 1126. 1138. Ε. χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη, 1138.) ΄ ΄ ΄ ΄ ΄ Ε. Αιπόλει', ' Αδώνια' Έρμἢ. ΕΙ. 420. Μυστήρι' Έ., Διπόλει', ' Αδώνια' ΕΙ. 422. ἀλεξικάκφ θύσουσιν ' Έ. πανταχοῦ, 456. ' Ε., Χάρισιν, " Ωραισιν, ' Αφροδίτη, Πόθφ. Θ. 300. φφ, τῆ Γῆ καὶ τῷ ' Ε., καὶ Χάρισιν, ἐκκλη- Έρμῆν. Ι. 297. νὴ τὸν ' Ε. τὸν ἀγοραῖον, Ν. 1234. τὸν Δία, τὸν ' Ε., τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. νὴ Δία,

Έρμῆν. Ν. 1277. σὸ δὲ νὴ τὸν Ἑ. προσκεκλήσεσθαί γέ μοι ΕΙ. 963. ἔδωκας ἥδη; ΟΙ. νὴ τὸν Ἑ., ὥστε γε Θ. 977. Ἑ. τε Νόμιον ἄντομαι Β. 1141. πότερ' οὖν τὸν Έ., ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο Β. 1141. πότερ' οὖν τὸν Ἑ., ὼς δ πατήρ ἀπωλετο
1145. Έ, χθόνιον προσείπε, κάδήλου λέγων
1169. εὖ νὴ τὸν Ἑ. ὁ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
Εκ. 445. καὶ νὴ τὸν Ἑ. τοῦτό γ' οὐκ ἐψεὐσατο.
Π. 1122. ἰσχάδας, ὅσ' εἰκύς ἐστιν Ἑ. ἐσθίειν'
1156. Ἑ. παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
Έρμῆς. ΕΙ. 365. Ἑ. γὰρ ὡν κλήρψ ποιήσεις οἰδ' ὅτι.
Ο. 572. οἶ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕ. ληρεῖς καὶ νὴ Ο. 5/2. οι πετομεσσα πτεριγας τ΄ εχομεν', ΠΕ. Απρεις κα Δί' δ γ' 'Ε. Fr. 174. Στρειψαΐος ό 'Ε. 468. 'Ε. τριείφαλος: Έρμιδιον. ΕΙ. 924. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον 'Ε. Έρμιόνος. Fr. Μ. Βαβ. 25. ἀνθ' 'Ε. "Ερμιάνος. Fr. Μ. 557. είθ' "Ε. αὐθις ἐποίησεν εἰς 'Τπέρβολον, 'Ενιτάνους. Επ. 53.5.0' 'Ε΄. αὐθις ἐποίησεν εἰς 'Τπέρβολον, 'Ενιτάνους. Έρμίωνος. Fr. 63. ανθ' Έ.: Ερμίωνος Ετ. 63. άνθ΄ Ε.:
έρμοκοπιδών. Λ. 1094. των έ. μή τις ύμως όψεται.
έρνος. Θ. 321. Λατούς χρυσωπιδος έ.
Εκ. 973. ω χρυσοδαίδαλτον έμον μέλημα, Κύπριδος έ.,
έρδεντα. Ο. 246. έχετε λειμωνά τ' έ. Μαραθωνος,
έρδεντα. Ο. 574. των πρό τοῦ σίτησιν ήτησ' έ. Κλεαίνετον-
έροῦ. Ο. 66. οὐδὲν λέγεις ΕΥ. καὶ μὴν έ. τὰ πρὸς ποδων.
Ο. 1627. τούτοις έγω ΠΟΣ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν έ.
έροῦσιν. Εκ. 703. τοιάδ' έ. ποῖ θεῖς οὖτος;
έρσετα. Ο. 1069. έ. τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ έρποτά. Ο. 1069. ἐ. τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ ἐρπέτω. Ι. 673. οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐ. Λ. 129. οὐκ ἀν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐ. 130. μὰ Δ΄ οὐδ' ἐγὰ γὰρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐ. ἔρποντ'. Σ. 552. ἐν πρῶτα μὲν ἔ. ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις έρπυλλον. ΕΙ. 168. κάπιφυτεύσεις έ. άνω, έρπύση. Σ. 272. τουμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐ. θύραζε. ἔρρ'. Π. 604. ἔ. ἐς κόρακας θάττον ἀφ' ἡμῶν. έρράγη. N. 583. κάποιούμεν δεινά: βροντή δ' έ, δι' ἀστραπης: έρραμμένους. Εκ. 24. τί δητ' αν είη; πότερον ούκ έ. έρρει. I. 527. δια των αφελών πεδίων έ., και της στάσεως παρασύρων έρρειν. Λ. 336. τας άνδρας έ., στελέχη έρριπται. Θ. 029. ε. το σκιασείον. έρριπτασμένον. Λ. 27. πολλαϊσί τ' άγρυπνίαισιν έ. έρριψα. Εκ. 66. έ. πρώτον, ΐνα δασυνθείην όλη έρρύπων. Ο. 1282. ἐκόμων, ἐπείνων, ἐ., ἐσωκράτων, ἐρρωγυΐαν. Π. 546. πιθάκνης πλευράν ἐ. καὶ ταύτην. ἄρά γε πολλών έρρωμένως. Σ. 230. χώρει, πρόβαιν' ε. ὧ Κωμία, βραδύνεις; Σ. 1161. ένθες πόδ', ὧ τῶν, κἀπόβαιν' ε. έρυθράν. Ο. 145. παρὰ τὴν ε. θάλατταν. ΕΥ. οἵμοι, μηδαμῶς έρυθράς. Ι. 1088. καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς καὶ τῆς ἔ. γε θαλάσσης, ἐρυθρόν. Ν. 539. ἐ. ἐξ ἄκρον, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἔν' ἢ γέλως ἐρυθρόπους. Ο. 303. νέρτος, ἰέρας, φάττα, κόκκυς, ἐ., κεβλήπυρις,
ἐρυμνῶν. Θ. 871. τίς τῶνδ' ἐ. δωμάτων ἔχει κράτος,
"Ερυξιν. Β. 934. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ຜμην "Ε. εἶναι,
ἔρχεθ'. Θ. 1178. ὀρχησομένη γὰρ ἔ. ὡς ἄνδρας τινάς.
ἔρχει. Β. 301. τθ' ἤπερ ἔ. δεῦρο δεῦρ', ὡ δἀποτα.
Λ. 834. μεδέουσ', ῖθ' ὀρθην ἤνπερ ἔ. τὴν ἀδόν.
ἔρχεια. Α. 908. καὶ μὴν όδὶ Νίκαρχος ἔ. φανῶν.
Σ. 1322. ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔ.
1415. ὁδὶ τις ἔτερος, ὡς ἔοικεν, ἔ.
1505. ἔτερος τραγψόδς Καρκινίτης ἔ.,
Ο. 268. ὡγάθ', ἀλλὰ χοὐτοσὶ καὶ δὴ τις ὅρνις ἔ.
1712. τοιοῦτον ἐξέλαμμεν, οἰον ἔ.
Λ. 727. ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔ.
Β. 168. τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔ.
1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πόλεμ mupis, 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πόλεμος έ. Εκ. 574. ἔ. γλώττης ἐπίνοια, πολίτην 1128. μάλισθ' ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔ. Π. 749. ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σο' ὁ Πλοῦτος; ΚΑ. ἔ. Fr. 261. ἀνοιγέτω τις δώματ' αὐτὸς ἔ. ἔρχομαι. Σ. 153. εὖ κἀνδρικῶς κάγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔ. Λ. 935. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔ. Θ. 485. ἐς τὰν κοπρῶν' οὖν ἔ.—βάδιζέ νυν'
Εκ. 948. ἐφ' ἢν πεπωκὼς ἔ. πάλαι ποθῶν.
1135. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὰ δεῦπνον ἔ.

```
έρχομαι. Π. 84. αὐχμῶν βαδίζεις; Π. ἐκ Πατροκλέους ἔ.,
Π. 844. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔ. πρὸς τὸν θεόν.
ἔρχονται. Ι. 1196. ἐκεινοιὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔ. Κ.Λ. τίνες;
Λ. 1239. ἀλλ' οὐτοιὶ γὰρ αῦθις ἔ. πάλιν
 έρω. Ι. 249. και πανούργον και πανούργον· πολλάκις γὰρ αὕτ' ἐ. Ι. 476. ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἔ., Ν. 53. οὐ μὴν ἐ. γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα. Σ. 73. βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι καὶ τοῦθ' ὧν οὕνεκ', ἔ.
     Ο. 136. τί δαὶ σύ; ΠΕ. τοιούτων ἐ. κάγώ, ΕΠ. τίνων;

Ο. 136. τι δαί συ; ΠΕ. τοιουτών ε. καγώ, ΕΠ 1343. ἐ, δ' ἐγώ τοι τῶν ἐν ὅρνισιν νόμων 1660. ἐ. δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον Α. 905. οὐ ὅῆτα: καίτοι σ' οὐκ ἐ. γ' ὡς οὐ φιλῶ, Β. 61. ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐ. 1410. ἔγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἔμῶν ἔ. μόνα.
Εκ. 413. τετραστατήρου καὐτόν ἀλλ' ὅμως ἔ.
Π. 343. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἔ. νὴ τοὺς θεούς.

 650, ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ ἔ.
Fr. 273. οὐδὲν μὰ Δί ἔ, λοπάδος ἔψητῶν,
ἐρωδιοί. Ο. 1142. ἐπηλοφόρουν δ΄ αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ, Α. ἔ.
ἐρωδιῷ. Ο. 886. καὶ ἐλασῷ, καὶ ἔ., καὶ καταράκτη, καὶ με-
ἔρωμαι. Ν. 345. ἀπόκριναὶ νυν ἄττ ἀν ἔ. ΣΤ. λέγε νυν ταχέως
                              δ τι Βούλει.
  έρωμένοις. Ι. 737. δμοιος εί τοις παισί τοις έ.
 έρων. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἔ.,

Ι. 734. ἐ. πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,

Σ. 474. σοὶ λόγους, ὧ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐ.,

Π. 1009. ἐ ἀκοῦσαι. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ἰρῶντ'. Π. 992. λέγεις ἐ. ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Έρως. Α. 991. πῶς ἀν ἐμὲ καὶ σέ τις Έ. ξυναγάγοι λαβὼν,
     Ο. 574. αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαίν, καὶ νή
                                Δί "Ε. γε
             696. Εξ οὖ περιτελλομέναις ώραις Εβλαστεν Έ. ὁ ποθεινὸς, 700. πρότερον δ' οὖκ ἢν γένος άθανάτων, πρὶν Έ. ξυνέ-
             μιξεν ἄπαντα.
1737. δ δ' ἀμφιθαλής Έ.
     Α. 551. ἀλλ' ήνπερ δ τε γλυκύθυμος Έ. χή Κυπρογένει' Άφρο-
                              δίτη
     Εκ. 958. μέθες, Ικνοῦμαί σ', Έ.,
 έρως. Ο. 412. νιθας έλθεῖν. ΕΠ. έ.
 Θ. 1118. ταύτης ἔ. εἴληφεν. ΤΟ. οὐ ζηλῶ σι σέ·
Εκ. 954. πάνυ γάρ τις ἔ. με δονεῖ
ἐρῶσαν. Β. 1044. οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἔ. πώποτ' ἐποίησα
                                 γυναϊκα.
 έρωσι. Ο. 592. πλουτείν δε πόθεν δώσομεν αυτοίς; και γάρ
τούτου σφόδρ' ε.
Ο. 704. πολλοίς δήλον πετόμεσθά τε γάρ και τοίσιν ε. σύν-
 έρωτα. Ο. 492. οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ
                               τοῦτό γ' ἐ.
     Β. 1012. τί παθείν φήσεις άξιος είναι; ΔΙ. τεθνάναι μή
Β. 1012. τι παθειν φήσεις αξιος ειναι; Δι. τεοναναι μη τοῦτον ἐ. ἐρωτᾶ. Α. 687. κἄτ' ἀνελκύσας ἐ., σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν, ΕΙ. 688. πῶς οῦν ξυνοίσει ταῦτ', ἐ., τῆ πόλει; Θ. 403. ἀνὴρ ἐ., τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα; 483. ὁ δ' ἀνὴρ ἐ., ποῖ σὰ καταβαίνεις;—ὅποι; ἐρωτᾶς. Α. 287. τοῦτ' ἐ.; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς, Λ. 493. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥ. τοῦτό μ' ἐ.; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
    μεν αὐτό.
Θ. 884. ἔπειτ' ἐ., ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος.
 1217. την γραϊν ε., η 'φερεν τὰς πηκτίδας; 

ἔρωτες, Ο. 1316. κατέχουσι δ' έ. έμας πόλεως, 

ἐρώτη. Α. 800. αὐτὸς δ' έ. ΔΙ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. κοὶ κοί. 

Έρωτος, Ο. 703. πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων, ημεῖς δ'
                                ώς έσμεν Έ.
  έρωτος. Π. 190. έ. ΚΑ. άρτων ΧΡ. μουσικής ΚΑ. τραγημάτων
 έρωτός. Ν. 1081. κάκεῖνος ὡς ἥττων ἔ. ἔστι καὶ γυναικών-

ἐρωτῶ. Ν. 641. οὐ τοῦτ' ἐ. σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον

ἐs. Λ. 32. ἀποβλέπων ἔ. τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν, κ.τ.λ.

ές. Χ. 32. απορλέπων ε. τον αγρον, είρηνης ερων, κ.τ.λ.
ές. Σ. 1112. ἔ. τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι. κ.τ.λ.
ἔσβαινε, Ο. 208. ἔ. κὰνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
Β. 190. ἔ. δή. ΔΙ. παῖ, δεῦρο.
ἐσβαίνετε. Α. 745. κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἔ,
ἐσβάλητε. Δ. 762. ὅκκ' ἔ., τὼς ἀρωραῖοι μύες.
ἐσβάλλετε. Σ. 1056. ἔ. δ' ἐς τὰς κιβωτοὺς

έσβασα. Α. 755. ε. ταύτην, ώσπερ αὶ περιστεραί.
έσβεσε. Ο. 778. κύματά τ' ε. νήνεμος αίθηη,
έσβολαί. Α. 1104. ε. γάρ εἰσι πολλαὶ χάτεραι σοφισμάτων.
έσβολάς. Α. 1075. κάπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς ε.
Ι. 597. ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ε. τε καὶ μάχας.
```

```
έσβολάς. Β. 956. λεπτῶν τε κανόνων έ. ἐπῶν τε γωνιασμούς.
έσβολάς. Β. 956. λεπτών τε κανόνων ε. επών τε γανιασμούς, 
έσβολής. Εκ. 1107. θάψαι μ' επ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ε΄. 
ἐσδέξεται. Α. 392. ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὐτος οὐκ ε΄. 
ἐσδραμών. Ι. 281. ἐ. ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα. 
ἐσδύς. Π. 204. τοιχωρύχος τις διέβαλ'. ἐ. γὰρ ποτε 
ἔσει. Ι. 164. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔ., 
Ι. 838. μέγιστος Ἑλλήνων ἔ., καὶ μόνος καθέξεις 
Ν. 823. καὶ σοι φράσω πρᾶγμ' ὁ σὸ μαθών ἀνὴρ ἔ. 
ΕΙ. 860. ζηλωτὸς ἔ., γέρον, 
Ο. 979. οὐκ ἔ. οὐ τρυγών οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης. 
1644. πένης ἔ. σύ, σοῦ γὰρ ἄπαντα γίγνεται
      1644. πένης έ. σύ. σοῦ γὰρ ἄπαντα γίγνεται
Θ. 226. τεμνόμενος. ΕΥ. ούκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔ.
Β. 531. ὡς δοῦλος ῶν καὶ θνητὸς "Αλκμήνης ἔ.;
  Εκ. 954. την εύφρόνην όπως έ. 
έσειον. ΕΙ. 639. των δε συμμάχων έ. τους παχείς και πλου-
                                   σίους,
  Fr. 20. ξ., ήτουν χρήματ', ήπείλουν, ξαυκοφάντουν 
ξσεισέ. Α. 12. πως τουτ' ξ. μου δοκείς την καρδίαν;
ἐσελήλυθε. Θ. 657. ζητείν, εί που κάλλος τις ἀνήρ ξ., καὶ περε-
                                     θρέξαι
  έσεσθαι, Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὑπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλου-
      σιν ξ.,
Εκ. 824. τάλαντ' ξ. πεντακόσια τῆ πόλει
 Επ. 624. Τολαντ ε. πεντακοσια τη πολει

έσεσθε. Π. 327. έ. καὶ σωτήρες ὅντως τοῦ θεοῦ.

έσεσθον. Ο. 655. δ διατραγόντ 'ξ. ἐπτερωμένω.

ἐσθ'. Α. 271. πολλῷ γάρ ἐ. ἤδιον, ὧ Φαλής Φαλής, κ.τ.λ.

ἐσθ'. Α. 116. κοὺκ ἔ. ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν. κ.τ.λ.
έσθει. Ο. 1169. ἐ. πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων. ἐσθει. Ο. 1169. ἐ. πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων. ἐσθηθ. Θ. 148. ἐγὼ δὲ τὴν ἐ. ἄμα γνώμη φορώ. ἐσθηθ. Α. 413. ἐ. ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχούς ποιείς. ἔσθι. Ν. 815. ἀλλ' ἔ. ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας. ἔσθιε. Σ. 287. ἔ., μηδ' ἀγανάκτει. ΕΙ. 1116. μετὰ νῷν. ΙΕ. τί ἐγὼ δέ; ΤΡ. τὴν Σίβυλλαν ἔ. ἐσθιει. Α. 799. τί δ' ὲ. μάλιστα; ΜΕ. πάνθ' ἄ κα διδῶς.

    I. 1292, καὶ διεζήτηχ ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐ. Κλεώνυμος.
    Σ. 968. οὖτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐ.
    ΕΙ. 33. οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐ.,

                 48. ὡς κείνος ἀναιδέως σπατίλην έ.
48. ὧε κεῖνος ἀναιδίως σπατίλην ἐ. ἐσθίεν. ΕΙ. 14. οὐδεἰς γὰρ ἄν φαίη με μάττοντ' ἐ. ΕΙ. 23. ἡ κανθάρω μάττοντα παρέχειν ἐ. Π. 305. μεμαγμένον σκῶρ ἐ., αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς, 931. σὰ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐ. 1122. ἰσχάδας, ὅσ ἐστιν Ἑρμην ἐ. ἐσθίεις. Ν. 1431. οὐκ ἐ. καὶ τὴν κόπρον κὰπὶ ξύλου καθεύδεις : ἐσθίης. ΕΙ. 1351. φήσεις γ΄, ὅταν ἐ. ἐσθίοι. ΕΙ. 449. ληφθεῖς ὑπὸ ληστῶν ἐ. κριθὰς μόνας. ἐσθίοιεν Α. 797. ἡδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ὲ. ἀν ; ἐσθίοιτ', Ι. 897. ὡ' ἐ. ἀνούμενοι, κάπειτ' ἐν Ἡλιαία ἐσθίοντε. Γτ. 503. σκώληκες ὲ κοὶ ψιλοκρίδος.
  έσθίοντε. Fr. 503. σκώληκας έ. καὶ μυλακρίδας.
 έσθίω. ΕΙ. 1167. ξ. κάπέχω,
έσθίων. 1. 422. ὥσπερ ἀκαλήφας ξ. πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
      Ι. 939. βουλόμενος έ.

Ι. 939. βουλόμενος έ.
Σ. 1083. στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὑργῆς τὴν χελύνην ἐ.-
ΕΙ. 31. ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἔ.
Λ. 869. χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐ. ἔστυκα γάρ.
Π. 1017. μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἔ. ἐσθλός. Β. 1218. ἢ γὰρ πεφυκὼς ἔ. οὐκ ἔχει βίον, ἔσθος. Ο. 943. δς ὑφαντοδόνητον ἔ. οὐ πέπατα:
Λ. 1096. παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔ. ἀμβαλώμεθα. ἐσίγας. Π. 79. ἀνδρῶν ἀπάντων, εἶτ' ἔ. Πλοῦτος ὧν ; ἐσίγων. Λ. 515. οὐ σιγήσει ; κάγὼ 'σίγων. ΓΡ. ἀλλ' οὐκ ἀν ἔγώ ποτ' ἔ.

    λ. 516. καν φμακή.
                                            φμωξάς γ', εί μη 'σίγας. ΑΥ. τοιγάρ έγωγ
  Β. 915. μελών έφεξης τέτταρας ξυνεχώς άν οι δ' έ. 
έσκαλαμάσθαι. Σ. 381. άγε νυν, ην αισθομένω τούτω ζητή-
                                    τόν μ' ἐ.
 έσκαλω. Σ. 936. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐ.
ἐσκεκόμισμαι. Σ. 616. κὰν οἶνόν μοι μὴ 'γχρῆς σὰ πιεῖν, τὸν
                                   όνον τόνδ' έ.
 έσκεκύκληκεν. Σ. 1475. δαίμων τις έ, ές την ολείαν.
έσκεύασεν. Θ. 591. καὶ τάλλ' άπανθ' ώσπερ γυναῖκ' έ,
έσκευασμένος. Α. 121. εὐνοῦχος ημῶν ῆλθες έ.;
 Fr. 236. ὤσπερ παροψίς μοιχός έ. 
ἐσκηνημένοι. Α. 69. πεδίον ὁδοιπλανοῦντες ἐ., 
ἐσκηρύττεται. Α. 135. ἔτερος ἀλαζὰν οῦτος ἐ.
εσκιρύττεται. Α. 155. ετερος αλαζων ουτός ε. έσκιμάλιστεν. ΕΙ. 549. καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ὲ.; ἐσκιρτα. Σ. 1305. ἐνήλατ, ἐ., πεπόρδει, κατεγέλα, ἐσκοπεῖσθον. Ν. 1507. καὶ τῆς Σελήνης ἐ. τὴν ἔδραν; ἐσκοπούμεθα. Εκ. 193. τὸ συμμαχικὸν αν τοῦθ', ὅτ' ἐ.,
  έσκόπουν. Ν. 231. εί δ' ων χαμαί τάνω κάτωθεν έ.,
```

```
έσκορόδισας. Ι. 946. σὰ δ', ὧ Παφλαγὰν, φάσκων φιλεῖν μ' έ.
έσκοροδισμένοις. Α. 166. οὰ μὴ πρόσει τούτοισιν έ.
έσκοροδισμένος. Ι. 494. ἵν' ἄμεινον, ὧ τᾶν, ξ. μάχη.
    έσκυθρόισμενος. Γ. 1834. Το αμείνος, ω τας, ε. μαχη.
ἐσκυθρώπαζόν. Π. 756. ὀφρῦς συνῆγον έ. θ' ἄμα.
ἐσκυκλησάτω, Θ. 265. εἶσω τις ὡς τάχιστά μ' ἐ.
ἐσκυλίσας. Θ. 767. κάμ' ἐ. ἐς τοιαυτὶ πράγματα
ἔσκωψε. Ν. 540. οὐδ' ἔ. τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν,
     έσμεν. Α. 504. αὐτοὶ γάρ ἐ. οὐπὶ Δηναίω τ' ἀγὰν,
Σ. 887. εὖνοι γάρ ἐ. ἐξ οὖ
Ο. 702. καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε
   0. 702, καὶ γἢ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν ἐ.

Λ. 11. εἶναι πανοῦργοι. ΚΑ. καὶ γάρ ἐ. νὴ Δία.
139. οὐδὲν γάρ ἐ. πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
Θ. 472. αὐταὶ γάρ ἐ., κοὐδεμί ἐκφορὰ λόγου.
789. εἰ κακόν ἐ., τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἔ.,
Β. 433. ξένω γάρ ἐ. ἀρτίως ἀφιγμένω.
Εκ. 265. εἰθισμέναι γάρ ἐ. αἴρειν τὼ σκέλη.
489. ἀλλ' ἐγκονῶμεν τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐ. ἤδη ἐσμέν. Α. 507. ἀλλ' ἐ. αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι:
1. 736. ἀλλ' οὐχ οἴοί τ' ἐ. διὰ τουτονί. σὺ γάρ
Σ. 1075. ἐ. ἡμεῖς, οἴς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
1099. τὸν φόρον δεῦρ' ἐ., δν κλέ-
1112. ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐ. εὐπορώτατοι.
Ο. 9. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐ. οἴδ' ἔγωγ' ἔτι.
64. ἀπολεῖσθον. ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ὲ. ἀνθρώπω. ΤΡ. τί δαί;
716. ἐ. δ' ὑμῦν 'Αμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος 'Απόλλων.
                                               λων.
                       722. ἄρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐ. μαντεῖος 'Απόλλων;
                      912. οῦκ, ἀλλὰ πάντες ἐ, οἱ διδάσκαλοι

    Θ. 787. ὡς πῶν ἐ, κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἄπαντα,
    800. ὑμῶν ἐ, πολὺ βελτίους βάσανός τε πάρεστιν Ιδέσθαι.

    έσμός. A. 353. ε. γυναικών ούτοσὶ θύρασιν αδ βοηθεί.
    έσμούς. Σ. 1107. ξυλλεγέντες γὰρ καθ' έ., ὡσπερεὶ τανθρήνια, ἔσοιτ'. Σ. 1097. φροντὶς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔ. ἄριστος. ἔσομαι. Β. 500. εἰ δειλὸς ἔ. καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
  Εσομαι. Β. 500, εί δείλος ε. και κατα σε το λημ εχων. Εκ. 747. ἀνήρ ε. καὶ νοῦν ὁλίγον κεκτημένος. Π. 347. ε. μὲν οῦν αὐτίκα μάλ', ἡν θεὸς θέλη. 1161. ἐναγώνιος τοίνυν ε. καὶ τί ἐτ' ἐρεῖς; ἔσομαί. Ι. 1256. ὅπως ἔ, σοι Φανὸς ὑπογραφεὸς δικῶν, Β. 497. ἐγὰ δ' ἔ, σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει. ἐσόμεθ'. ΕΙ. 935. ὥστ' ἐ, ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
    έσόμενον. Π. 858. διά τον θεόν τοῦτον, τον έ. τυφλον
    έσονται. Λ. 422, κωπης έ., τάργυρίου νυνί δέον,
Εκ. 657. άλλ' οὐδὲ δίκαι πρώτον έ. ΒΛ. τουτί δὲ πόσους ἐπι-
                                               τρίψει;
                        658. κάγω ταύτη γνώμην έθέμην. τοῦ γάρ, τάλαν, οὕ-
  055. καγω ταυτη γνωμην εθέμην. του γαρ, ταλαν, ουνέκ' έ.;
Π. 218. πολλοὶ δ' έ. χάτεροι νῶν ξύμμαχοι,
527. ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὕτ' ἐν κλίνη καταδαρθεῖν' οὐ γὰρ ἔ.:
Fr. Μ. ΕΙ. Δ. 4. μή μοι 'Αθηναίους αἰνεῖτ', ἡ μολγοὶ ἔ.
ἐσοφίσω. Ο. 1401. χαρίεντά γ', ὧ πρεσβῦτ', ἐ. καὶ σοφά·
ἐσπάθα. Ν. 53. οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ῆν, ἀλλ' ἐ.
ἐσπαράττατε. ΕΙ. 641. εἶτ' ἀν ὑμεῖς τοῦτον ὡσπερ κυνίδι' ἐ.
    έσπαρται. Β. 1206. Αίγυπτος, ώς δ πλείστος έ. λόγος.
έσπασεν. Σ. 175. ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας, ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔ.

    6σπασεν. Σ. 1/5. ιν αυτον εκπεμφειας, ΒΔ. αλλ΄ ουκ έ.
    Θ. 928. αὐτη μὲν ἡ μἡρινθος οὐδὲν ἔ.
    ἐσπᾶτο. Β. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐ. μαίνεσθαι δοκῶν.
    ἐσπεισάμην. Α. 292, ἀντὶ δ' ὧν ἐ. οὐκ οἴδατ' ἀλλ' ἀκούσατε.
    Α. 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐ.

                    599. ταῦτ' οὖν ἐγὰ βδελυττόμενος ἐ.,
    727. εγὰ δε τὴν στήλην καθ' ἡν ε. εσπείσατο. Α. 225. ὅστις, ἄ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐχθροῖ-
συ έ., ἐσπείσω. Α. 303. ὅστις ἐ. Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι. Α. 307. πῶν δ' ἐτ' ἀν καλῶν λέγοις ἀν, είπερ ἔ. γ' ἄπαξ ἐσπέμψειεν. Α. 921. ἄψας ἀν ἐ. ἐς τὸ νεώριον ἔσπείρω. ΕΙ. 1093. ἔ. δεπάεσσιν ἐγὰ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον ἐσπέρα. Σ. 1085. ἀλλ' ὅμως ἀπωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐ. ἐσπέραν. ΕΙ. 966, οὐχ' αὶ γυναῖκές γ' ἔλαβον. ΟΙ. ἀλλ' εἰς ὲ. Λ. 412. σὺ δ' ἡν σχολάσης, πάση τέχνη πρὸς ἐ. Εκ. 1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐ. Π. 998. εἰς ὲ. ἡξοιμι, ΧΡ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι. 1201. ἡξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἔ. Ετ. 6, 2. πέμψω πλακοῦντ' εἰς ὲ. χαρίσιον. ἐσπέρας. Α. 616. ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ὲ., Ν. 175. ἐχθις δὲ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὺκ ἡν ἔ. 613. ὥστε καὶ λέγειν ἄπαντας ἐξιόντας ἐ., Σ. 100. τὸν ἀλεκτριώνα δ', ὁς ἢδ' ἐφ' ἔ., ἔφη 1401. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐ. ΕΙ. 227. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, ὅτι θνείαν ἐ. 796. ὲ. ἀπάγξαι.
                                              σω ¿..
```

```
έσπέρας. ΕΙ. 1151, εἴ τι μὴ ζήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς έ.:
Ο. 1054. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας έ.;
                   1487. εισι, πλήν της έ.
   1457. είσι, ποην της ε. 

Λ. 409. ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ξ. 

Εκ. 56. ἔβηττε, τριχίδων ξ. ἐμπλήμενος. 

406. σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ξ... ἐργισμένοι. 

ἐσπέτεσθ'. Σ. 431. οἱ μὲν ἐς τὸν προκτὸν αὐτῶν ξ. ὡργισμένοι.
   έσπευδ΄. Ι. 896. ἐπίτηδες οὖτος αὐτὸν ἔ. ἄξιον γενέσθαι,
ἔσπευδε. Σ. 1026. κωμωδείσθαι παιδίχ' ἐαυτοῦ μισῶν ἔ. πρὸς.
   αὐτὸν,
ἔσπευδον. Α. 179. έ.· οὶ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες
   έσπηδήσας. Ι. 545. ὅτι σωφρονικῶς κούκ ἀνοήτως ἐ. ἐφλυάρει,
ἐσπλέων. Εκ. 1106. ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἐ.,
   έσπόμεσθα. Σ. 1087. εἶτα δ' ἐ. θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
ἐσπουδάκατον. Σ. 694. ἐ., κἆθ' ὡς πρίων' ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ' ἀν-
                                          TEVE BOKE
  τενέδωκε 
ἐσπουδακυῖα. Θ. 572. ἐ. προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι, 
ἐσπουδάκωσι. Β. 813. ἐ., κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται 
ἔσσυτο. Θ. 126. τὰ φῶς ἔ. δαιμονίοις ὅμμασιν, 
ἐστ'. Ι. 844. ἐμοὶ γάρ ὲ. εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὤστε κ.τ.λ. 
ἐστ'. Α. 247. καὶ μὴν καλόν γ' ἔ., ὧ Διόνυσε δέσποτα, κ.τ.λ. 
ἐσταθευμέναις. Εκ. 127. πώγωνα περιδήσειεν ἐ. 
ἔσταθι. Ο. 206. ὧ φίλτατ' ὁρνίθων σὺ, μἡ νυν ἔ. 
ἔσταθι. Ο. 27. ἔ. προτεμῶσ' οὐδεν' ὧ πόλις πόλις, κ.τ.λ. 
ἐστάλης. Σ. 487. ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυρανιδί ὧδ' ἐ. 
ἐστάλης. Ι. 268. ἔ. μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας γάραν.
   έστάναι. Ι. 268. έ. μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
ΕΙ. 896. ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδόν ἐ.,
897. πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐ.,

    Ο. 1308. οὐκ ἄρα μὰ Δί ἡμῖν ἔτ ἔργον ἔ.
    Λ. 424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἔ. φέρε τοὺς μοχλοὺς
    Β. 538. εἰκόν ἔ, λαβόνθ' ἔν
    ἐστᾶσ'. ΕΙ. 972. ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἔ. ἰόντες χωρίον;

   Εκ. 842. ε. εφεξής τὰ τεμάχη διπίζεται, εστάσιν. Fr. 471, 3. ἀγῶνα νῦν ε.
   έστατ', ΕΙ. 383. είπε μοι τί πάσχετ', ὧνδρες; ε. ἐκπεπληγ-
 κ.τ.λ.
 έστερξαν. Β. 229. των έμε γὰρ ε΄. εὕλυροί τε Μοῦσαι ἐστεφάνιξα. Ι. 1225. ἐγὼ δέ τυ ἐ. κάδωρησάμαν. ἐστεφάνουν. Ι. 647. εἶτ' ἐ. μ' εὐαγγέλια κὰγὼ 'φρασα ἐστεφανωμένοι. Π. 757. οἱ δ' ἡκολούθουν κατόπιν ὲ.,
έστεφανωμένοι. Π. 757. οΙ δ΄ ἡκολούθουν κατόπιν ἐ., 
έστεφανωμένον. Ι. 966. χώρας ἀπάσης ἔ. βόδοις 
έστεφανωμένος. ΕΙ. 1044. προσέρχεται δάφνη τις ἐ. 
Π. 820. ὅν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐ., 
ἐστεφανωσάμην. Εκ. 133. ἰδοὺ πιεῖν. ΓΥ. Θ. τί γὰρ, ἄ, 
μέλ', ἔ.; 
ἔστηκ'. Ο. 831. ἔ. ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα; 
Θ. 1031. ψήφων κημὸν ἔ. ἔχουσ', 
Εκ. 853. οὐκούν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔ. ἔχων 
ἔστηκα. ΕΙ. 1178. τοὺς λόφους σείων ἐγὰ δ΄ ἔ. λινοπτώμενος. 
Εκ. 879. ἔ. καὶ κροκωτὸν ἡμφιεσμένη, 
ἵστηκας. Α. 484. ἔ.; οὐκ εἶ καταπιὰν Εὐριπίδην; 
ΕΙ. 256. ἔ. ἀργός; οὐτοσί σοι κόνδυλος. 
ἔστηκεν. Ο. 515. ἀετὸν ὅρνιν ἔ. ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασι-
λεὸς ῶν
                                       λεύς ών
Εκ. 782. ξε εκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
852. ξ. ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
ἐστηκότες Ι. 666, οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐ.'
ἐστηκώς. Π. 953. ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐ. θέρου.
ἐστήξω. Λ. 634. ὥδὲ θ' ὲ. παρ' αὐτόν' αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
ἔστησε. Ι. 521. δς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔ.
 έστι. Α. 118. ἐγφδ΄ δε ἐ., Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου. κ.τ.λ.
ἐστί. Α. 910. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί΄ ἐ.; ΒΟ, τῶδ΄ ἐμὰ κ.τ.λ.
ἔστι. Α. 569. εἴτε τις ἔ. ταξίαρχός τις ἡ κ.τ.λ.
ξοτία. Fr. 327. ἀνδρῶν ἐπακτῶν πῶσ ἐγάργαιρ ἐ.

Εστία. Ο. 865. εύχεσθε τῆ Ε. τῆ ὀρνιθείω, καὶ τῷ Ικτίνω

ἐστίαν. Π. 795. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐ., ὥσπερ νόμος

ἐστιαν. Ο. 132. λουσάμενα πρώ· μέλλω γὰρ ἐ. γάμους

Α. 1058. ἐ. δὲ μέλλομεν ξέ
Έστιας. Σ. 844. τουτὶ τί ἔστι; ΒΔ. χοιροκομεῖον Ἑ. Σ. 846. ἀρ' Ἑ. ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
Π. 395. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡ. φημί. ΒΛ. πρὸς τῆς Ἑ.; ἐστιᾶσαι. Ν. 1212. ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἔ, ἐστιᾶσαι. Ν. 1343. ἔ., κοτταβίζειν, ἐστιγμένην. Σ. 1373. δὰς ἥδε; ΦΙ. δὰς δῆτ'. οὐχ ὁρᾶς ἔ.; ἐστιγμένος. Ο. 760. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐ., ἐστιν. Α. 239. οὖτος αὐτός ὲ. ὁν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
```

έστίν. Α. 122. όδι δὲ τίς ποτ' ἐ.; οὐ δήπου Στράτων; κ.τ.λ. Α. 259. ὧ Ξανθία, σφῶν δ' ἐ. ὁρθὸς ἐκτέος κ.τ.λ. ἔστιν. Α. 178. τί δ' ἔ.; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδάς έστιν. Α. 178. τί δ' ἔ.; ΑΜ. ἐγὰ μὲν δεῦρό σοι σπονδάς φέρων κ.τ.λ. ἐστιούχφ. Ο. 866. τῷ ἔ., καὶ δρνισιν 'Ολυμπίοις καὶ 'Ολυμειστιώμεθα. Σ. 1218. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἔ.; ἐστιών. Θ. 942. γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἔ. Γr. 355. πρώην ἐρανιστὰς ἔ. ἡψησ' ἔτνος. ἐστιῶντα. Ν. 1360. ἄδειν κελεύονθ', ὡσπερεὶ τέττιγας ἔ.; ἐστον. Εί. 1222. τριχορρυείτον, οιδέν ἔ. τὰ λόφω. ἐστόν. Ο. 107. ἀλλ' εἶπατόν μοι, σφὰ τίν ἔ.; ΕΥ, νώ; βροτώ. Π. 888. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἔ. οὐδενί. ἐστρατευμένοι. Β. 1113. ἔ. γάρ εἰσι, ἔστυκα. Λ. 869. χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων ἔ. γάρ; ἐστύκαμεν. Λ. 1178. ποίοισιν, ὡ τᾶν, ξυμμάχοις; ἔ. ἐστύκαντι. Λ. 996. ἄπαντες ἔ. Πελλάνας δὲ δεῖ. ἔστυκός. Ο. 557. διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἔ. μὴ διαφοιτᾶν, ἐστυκόσι. Ο. 557. διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἔ. μὴ διαφοιτᾶν, ἐστυκόσιε. ΕΙ. 728. ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἔ. έστυκότες. ΕΙ. 728. ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐ. ἐστυκώς. Λ. 214. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔ. λέγε. Λ. 215. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔ. παπαῖ. έστω. Σ. 559. τουτί περί των άντιβολούντων έ. το μνημόσυνόν μοι. κ.τ.λ.
ἐστώς. Ι. 60, δειπνοῦντος ἐ, ἀποσοβεῖ τοὺς βήτορας.
Ν. 415. ἐν τῆ ψυχῆ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἐ, μήτε βαδίζων,
Λ. 847. τίς οῦτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐ,; ΚΙ. ἐγώ.
Εκ. 865. ἐπὶ ταῖς θύραις ἐ. ΑΝ. Α. τί δράσεις; εἰπέ μοι.
ἐστῶσα. Εκ. 64. ἐχλιαινόμην ἐ, πρὸς τὸν ἤλιον. έστῶσα. Εκ. 64. ἐχλιαινόμην ἐ. πρὸς τὸν ἥλιον. ἐστῶτας. Γι. 531. ἐ. ὡσπερ τοὺς ὁρεωκόμους ἄθρους. ἐστικοφάντει. Α. 519, ἐ. Μεγαρέαν τὰ χλανίσκια ἐστικοφάντουν. Γι. 20. ἔσειον, ἥτουν χρήματ', ἡπείλουν, ἔ. ἔσφερ. Α. 893. ἀλλ' ἔ. αὐτήν' μηδὲ γὰρ θανών ποτε ἐσφέρει. Σ. 413. τόνδε λόγον ἐ., ἐσφέρειν. Σ. 1216. ὕδωρ κατά χειρός τὰς τραπέζας ἐ.΄ Π. 793. πρεπῶδὲ ἐστιν, ἀλλά μᾶλλον ἐ. ἔσφέροντες. Εκ. 793. παύσαιντ' ἀν ἐ., ὧμβρόντητε σύ. ἐσφερόντων. Εκ. 866. τῶν ἐ. ἀρπάσομαι τὰ σιτία. ἐσφέρω. Λ. 651. τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι' καὶ γὰρ ἄνδρας ὲ., ἐσφέρων. Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ καινάς ἱδέας ὲ. σοφίζομαι, Β. 850. γάμους δ' ἀνοσίους ὲ ἐς τὴν τέχνην, ἐσφοτῶν. Ι. 1033, ὲ. τ' ἐς τοῦπτάχιον λήσει σε κυνηδὸν ἐσφοραῖς. Ι. 924. Ιπούμενος ταῖς ὲ. έσφοραϊς. Ι. 924. Ιπούμενος ταις έ. έσφοραϊs. Ι. 924. Ιπούμενος ταῖς έ.
έσφοραϊs. Α. 654. εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐ.,
έσφρήσομεν. Σ. 892. ὡς ἡνίκ' ἄν λέγωσιν, οὐκ ἐ.
έσχάρα. Fr. 112. δοίδυξ, θυεία, τυροκνήστις, ἐ.
ἐσχάραιs. Ο. 1232. μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἔ.
ἐσχάραν. Α. 888. τὴν ἔ. μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
Σ. 938. δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἔ., χύτραν,
ἐσχάραs. Ι. 1286. καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἔ.,
ἐσχάραs. Fr. 435. ἔ. ἐσχάρια. Fr. 435. ¿. έσχαρίδα. Fr. 435. έ. έσχατον. Ι. 704. έκ τῆς προεδρίας έ. θεώμενον. έσχεν. Β. 1035, ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος έ, πλὴν τοῦδ' ὅτι εσχεν. Β. 1035, από του τιμην και κλέος ε. πλην τουό ότι χρήστ' εδίδαξε, εσχον. Α. 345. πολιούχε, σὰς ε΄. έδρας. Fr. 181. ὀφθαλμάσας πέρυσιν εἶτ' ε΄. κακῶς, εσχων. Ν. 409. ὥπτων γαστέρα τοῦς συγγενέσιν, κἄτ' οὐκ ε΄. άμελήσας: ἔσω. Α. 1053. πολλ' έ. 'στὶ ἐσώζετο. Εκ. 219. εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὑκ ἀν ἐ., ἐσωζόμην. Α. 71. ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐ. ἐγὼ ἐσωκράτων. Ο. 1282. ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων ἐ., ἔσωσα. ΕΙ. 866. ἔ. τοὺς Ἑλληνας, ὥστ' ἐσώσατο. Εκ. 402. δε αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐ.; έσωσε. Σ. 1123. ἐπεὶ μόνος μ' ἔ. παρατεταγμένον, ΕΙ. 1035. τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔ. Λ. 1144. Κίμων ὅλην ἔ. τὴν Λακεδαίμονα. ἔτ'. Α. 420. οὐκ Οἰνέως ῆν, ἀλλ' ἔ. ἀθλιωτέρου. κ.τ.λ. έταίρα. Ι. 589. Νίκην, ή χορικῶν ἐστιν ἐ.,
Θ. 346. ή καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἐ. τὸν φίλον,
Εκ. 528. γυνή μέ τις νυκτωρ ἐ. καὶ φίλη
ἐταίραις. Εκ. 1161. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐ. τὸν τρόπον προσεικέναι,
ἐταίραν. ΕΙ. 440. ἔχονθ' ἐ. καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
Λ. 701. τοῖσι παισὶ τὴν ἐ. ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
ἐταίρας. Π. 149. καὶ τὰς γ' ἐ. φασὶ τὰς Κορινθίας, Fr. 190, 1. ὧ πρεσβύτα πότερα φιλείς τὰς δρυπετείς έ., ἐταΐρε. Α. 263. Φαλῆς, ἐ. Βακχίου, ἐταίρους. Λ. 1153. πολλούς δ' ἐ. Ἱππίου καὶ ξυμμάχους, Π. 303. ή τους έ. τοῦ Φιλωνίδου ποτ' έν Κορίν 310. καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς έ., έταίρων. ΕΙ. 1132. κων μετ' ἀνδρῶν έ.

έταράχθης. Ν. 386. ήδη ζωμοῦ Παναθηναίοις έμπλησθείς εξτ' έ. έτει. Α. 80. έ. τετάρτω δ' ές τὰ βασίλει ήλθομεν Α. 266. έκτω σ' έ. προσείπον ές 890. ήκουσαν έκτφ μόλις έ. ποθουμένην έτεκε Εκ. 549. μή φροντίσης άρρεν γάρ έ. παιδίον. έτέκετο. Ο. 1193. άέρα περινέφελον, δυ Έρεβος έ., έτελέσθη. Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ έ., βακχεί ε., ἐτεόν. Α. 322. οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἐ., ἄχαρντρίδαι; Α. 609. τοποδί δὲ μηδέν'; ἐ., ἄν Μοριλάδη, Ι. 32. ποῖον βρέτας * *; ἐ. ἡγεῖ γὰρ θεούς; 733. σὰ δ' εἶ τίς ἐ.; ΑΛ. ἀντεραστής τουτουὶ, 1246. ἡλλαντοπώλεις ἐ. ἡ 'πὶ ταῖς πύλαις; 1392. πῶς ἐλαβες αὐτὰς ἐ.; ΑΓ, οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν N. 35. ένεχυράσασθαί φασιν. ΦΕ. έ., ω πάτερ, όρω. τί οῦν τοῦτ' ἐστὶν ἐ., ω πάτερ; τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐ.; ΣΤ. ἐνθυμούμενος 820. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐ.; ΣΤ. ἐνθυμούμενο 1502. οὖτος τί ποιεῖς ἐ., οὐπὶ τοῦ τέγους; Σ. 8. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐ. ἡ κορυβαντιᾶς; 184. τίς εἶ ποτ, ἀνθραπ', ἐ.; ΦΙ. Οὖτις νὴ Δία. 836. τί δ' ἐστιν ἐ.; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Δάβης ἄρτίως Ο. 393. ἐ., ἡν δ' άρ' ἀποθάνωμεν, Εκ. 376. ἀτὰρ πύθεν ἡκεις ὲ.; ΧΡ. ἔξ ἐκκλησίας. ἔτερ'. Α. 899. ἡ φορτί ε. ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών; Β. 89. οὔκουν ἔ. ἔστ' ἔνταῦθα μειρακύλλια ἀποθείνους. Ν. 531. ἐἐἐθνες ποῖς δ' ἔ. τις λαβοῦς ἀνεῖλες. έτέρα. Ν. 581. εξέθηκα, παῖς δ' έ. τις λαβοῦσ' ἀνεέλετο, Λ. 741. ε. γυνή ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται. Θ. 561. οὐκ εἶπον' οὐδ' ὡς φαρμάκοις ε. τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν, Εκ. 147. ἔτο ήτις ε΄. Βούλεται λέγειν;
697. παρ' εμοί δ', ε΄.
1078. οδκ, ην ε΄. γε γραῦς ε΄τ αἰσχίων φανῆ.
ἔτερα. Ι. 382. ην ἄρα πυρός γ' ε΄. θερμότερα, καὶ λόγων εν πόλει
Ν. 658. ἀλλ' ε΄. δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
Σ. 1453. ε΄. δὲ νῦν ἀντιμαθῶν 106. πτερορρυεί τε καύθις ε. φύομεν.
 1433. άλλ' έστιν ε. νη Δί' έργα σώφρονα, Α. 20. ἀλλ' ἔ. γὰρ ἦν τῶνδε προυργιαίτερα
 Fr. 313, 4. ἄλλα τε τοιαῦθ' ἔ. μυρι ἐκιχλίζετο. Ετ. 313, 4. άλλα τε τοιαῦθ' ξ. μυρί ἐκιχλίζετο.
ἔτερά. Εκ. 454. ξ. τε πλείστα τὰς γυναίκας εὐλόγει.
ἔτέρα. Ι. 35. εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἐ. πη σκεπτέον.
Ν. 812. ταχέως φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐ. τρέπεσθαι.
ἔτεραι. Λ. 66, αὶ δ' αὐθ' ἔ. χωροῦσῖ τινε. ἰοὺ ἰοὺ,
Β. 515. ἔ. δῦ' ἡ τρεῖς. Ελ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
ἔτέραν. Ι. 121. ἰδού τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. ἐ. ἔγχεον.
Ι. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἐ. ἔγχεον;
Ν. 1109. οἴαν δικιδίοις, τὴν δ' ἐ. αὐτοῦ γνάθον
Σ. 398. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐ. καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖες,
ΕΙ. 4. δὸς μᾶζαν ὲ. ἐξ δνίδων πεπλασμένην. ΕΙ. 4. δὸς μᾶζαν ἐ. ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην,
11. ἐ. ἐ. δὸς παιδὸς ήταιρηκότος
Ο. 713. ἰκτῖνος δ΄ αδ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἐ. δραν ἀποφαίνει, Ο. 713. Ικτινος ο αυ μετα ταυτα φανεις ε. ωραν αποφαίνει.
Θ. 227. τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἐ. ψιλὴν ἔχων;
502. ἐ. δ' ἐγἄδ' ἡ 'φασκεν ἀδίνειν γυνή
Β. 382, ἄγε νυν ἐ. ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν.
ἐτέρας. Ν. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐ. εὖ φρονεῖν δοκήσετε.
ΕΙ. 16. καὶ τρῖβ' ἔθ' ἐ. ΟΙ. Β. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὕ-Θ 863. πρὶν τῆς ἐ. δοῦναι γυναικίσεως δίκην;
Εκ. 23. ἔξι τὰς ἐ. πος κὰνκηθείομένας λαθεῦν. Εκ. 23. δεί τὰς έ. πος κάγκαθεζομένας λαθείν. 280. προίωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ έ. οἴομαι ἐτερατεύετο. Β. 834. ἐν ταῖς τραγωδίαισαν έ. ἐτερεγκεφαλάν. Fr. 611. έ.: Ετεροί. ΕΙ. 903. ξ. δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
 Ο. 152. ἀλλ' εἰσὶν ξ. τῆς Λοκρίδος 'Οπούντιος
 1139. ξ. δ' ἐπλινθοποίουν πελαργοὶ μύριοι' 1525. είσιν γαρ έ. βάρβαροι θεοί τινες 1929. είσιν γαρ ε. βαρβαροι θεοί τινες
Β. 782. μετ' Αξσχύλου δ' οὐκ ήσαν ε. σύμμαχοι;
889. ε. γάρ εἰσιν οἶσιν εὕχομαι θεοῖς.
Π. 30, ε. δ' ἐπλούτουν, ἐερόσυλοι, ἐήτορες
ετεροί. Π. 667. ε. τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἐτέροις. ΕΙ. 284. χρήσαντες ἐ. αὐτὸν εἶτ' ἀπώλεσαν.
Ο. 701. ἐυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐ. γένετ' οὐρανὸς ἀκεανός τε
Θ. 827. πολλοῖς δ' ἐ. ἀπὸ τῶν ἄμων
Ετ. 29.2. 2. ἐλένος ποῦλ ἐ. ἐντένον. Fr. 382, 3. δώδεκα τοις έ. ἐπισίτιοι. έτέροισι. Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην έ. ποιηταίς, ἔτερον. Α. 9. ἀλλ' ώδυνήθην ἔ. αὖ τραγωδικόν, τερον. Α. 9. αλλ ωουνησην ε. αυ τραγφοικον.
Α. 13. άλλί ε. ήσθην, ἡνίκ ἐπὶ μόσχφ ποτὲ
117. καὶ τοῖν μὲν εὐνούχουν τὸν ἔ. τουτονὶ
1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν· κάθ΄ ἔ, νυκτερινὸν γένοιτο·
Ι. 76. τὸ μὲν ἐν Πύλφ, τὸ δ΄ ἔ. ἐν τἡκκλησία.
174. τὸν δεξιὸν, τὸν δ΄ ἔ. ἐς Καλχηδόνα
684. εὖρε δ΄ ὁ πανοῦργος ἔ. πολὸ πανουργίαις

```
έτερον. Ι. 952. οδμός: τὸ γοῦν σημεῖον ἔ. φαίνεται,
Ν. 114. τούτοιν τὸν ἔ. τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα.
154. τί δῆτ' ἀν, ἔ. εὶ πύθοιο Σωκράτους
                  154. τί δῆτ' ἀν, ἔ. εἰ πύθοιο Σωκράτους
244. ἀλλά με δίδαξον τὸν ἔ. τοιν σοῖν λόγοιν,
666. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἔ. ἀλέκτορα.
670. ἰδοὺ μάλ' αἰθις τοῦθ' ἔ. τὴν κάρδοπον.
757. εὖ γ' ἀλλ' ἔ. αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιὸν,
1445. τοῦθ' ἔ. αὖ μείζον κακόν. ΦΕ. τί δ', ἡν ἔχων τὸν ἥττω
Σ. 1164. φέρε καὶ τὸν ἔ. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
1197. ἀλλ' ἔ. εἰπέ μοι παρ ἀνδράσι ξένοις
1279. τὸν δ' ὑποκριτὴν ἔ., ἀργαλέον ὡς σοφόν*
ΕΙ. 55. οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἔ. καινὸν πάνυ.
295. πρίν ἔ. αὐ δοίδυκα κωλῶσαί τινα.
                   295. πρίν ε. αὐ δοίδυκα κωλύσαὶ τινα.
940. χωρεῖ κατὰ νοῦν, ε. δ' ἐτέρφ
1245. οἴμοι καταγελậs. ΤΡ. ἀλλ' ε. παραινέσω.
0. 535. κατάχυσμ' ε. γλυκὸ καὶ λιπαρὸν,
561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὅρνιν ε. πέμψαι κήρυκα κελεύω,
844. ε. δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
992. ἤκω παρ' ὑμᾶς. ΠΕ. ε. αὖ τοντὶ κακόν.
1616. ὁρᾶς; ἐπαινεῖ χοῦτος. ε. νῦν ἔτι
Λ. 947. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. ΚΙ ἀλλ' ε. ἔχω.
Θ. 459. ε. αὖ τι λῆμα τοῦτο.
1616. όρᾶς; ἐπαινεῖ χοὖτος. ἔ. νὖν ἔτι
Λ. 947. λαβὲ τόνδε τὸν ἄλάβαστον. ΚΙ ἀλλ' ἔ. ἔχω.
Θ. 459. ἔ. αὐ τι λῆμα τοῦτο
492, σποδούμεθ, ῆν μὴ χωμεν ἔ, οὐ λέγει
Β. 5. μηδ' ἔ. ἀστεῖόν τι; ΔΙ. πλήν γ', ὡς θλίβομαι.
1151. λέγ ἔ. ἀὐτῷ τὸ δ' ἔπιτήρει τὸ βλάβος.
1170. πέραινε τοίνυν ἔ. ΔΙ. ἴθι πέραινε τὸ,
1173. κλόειν, ἀκοῦσαι. ΕΤ. τοῦθ' ἔ. αὖθις λέγει,
1210. λέγ' ἔ. αὐτῷ πρόλογον, ῖνα καὶ γνῶ πάλιν.
1224. ἵθι δὴ λέγ' ἔ. κἄπέχου τῆς ληκύθου.
1371. τόδε γὰρ ἔ. αὖ τέρας
1389. ἀλλ' ἔ. εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
1397. ἀλλ' ἔ. εἰπάτω τι τῶν βαρυστάθμων,
1415. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΛ. τὸν ἔ. λαβὰν ἄπει,
Εκ. 151. ἐβουλόμην μὲν ἔ. ἄν τῶν ἡθάδων
162. τὸν ἔ., εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
267. ἔξωμισάσαις τὸν ἔ. βραχίονα.
671. ἔ. γὰρ ἰὰν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.
899. ἀλλ' ἐφ' ἔ. ἀν πέταιτο.
Π. 397. εἰ δ' ἔστιν ἔτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕ.
Fr. 504. ὡς οὐχ ἔ. ἀνδρα σάρκινον.
ἔτερόν. ΕΙ. 274. οὕκουν ἔ. γέ τιν' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει
Ο. 1632. καὶ νὴ Δί' ἔ. γ' ἐστὶν οῦ 'μνήσθην ἐγώ.
Λ. 517. ἔ. τι πονηρότερον δήπου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἀν ὑμῶν'
1167. ἔ. γ' ἀπαιτεῖτ ἀντὶ τούτου χωρίον.
Π. 52. ἀλλ' εἰς ἔτ τι μεῖζον. ἡν δ' ἡμῖν φράση
ἔτέρον. Σ. 1231. ἐὰν ἀπειλῆ, νὴ Δί' ἔ. ἄσομαι,
ἔτερος. Α. 135. ἔ. ἀλαζὼν οὖτος ἐκκηρύττεται.
Α. 422. ἀλλ' ἔ. ἢν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
1. 134. κρατεῖν, ἔως ἔ. ἀνδηρ βδελυράτερος
328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀτηρ ἔ. πολὺ
                Α. 422. ἀλλ' ἔ, ἢν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

Ι. 134. κρατεῖν, ἔως ἔ, ἀνὴρ βδελυρώτερος
328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἔ, πολὺ
949. εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἔ, αὖ
1351. ὁ μὲν ποιείσθαι ναῖς μακρὰς, ὁ δ' ἔ, αὖ
Σ. 150. ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἔ, οὐδεὶς ἀνὴρ,
903. αὖ αὖ. ΣΩ. πάρεστιν. ἔ, οὖτος αὖ Λάβης,
970. ὁ δ' ἔ, οἰός ἐστιν οἰκουρὸς μύνον.
1221. ξένος τις ἔ, πρὸς κεφαλῆς ᾿Ακέστορος.
1415. ὁδί τις ἔ, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
1505. ἔ, τραγωδὸς Καρκινίτης ἔρχεται
1508. προσέρχεται γὰρ ἔ, αὖ τῶν Καρκίνου.
Ο. 275. νὴ Δί' ἔ, δῆτα χοῦτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
279. ἔ, αὖ λόφον κατειληφώς τις ὅρνις οὐτοσί.
281. ἀλλὰ χοῦτος ἕ,; ΕΠ. ἀλλ' οὖτος μέν ἔστι Φιλοκλέους
   κλέους
287. ὧ Πόσειδον, ἕ, αὖ τις βαπτὶς ὅρνις οὐτοσί.
Λ. 414. ἔ, δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
441. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ ἀτιν ἔ, τοξότης.
563. ἔ, δ' αῦ Θράξ πέλτην σείων κἀκύντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,
Θ. 247. μὴ φροντίσης: ἕ, γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
Β. 1434. ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἔ, σαφῶς.
Π. 163. ἔ, δὲ χαλκεὐει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.
Fr. 460, 4. ἕ, δ' ὅκως ἐς Κλαζομενὰς, ἔ, δ' ὅκως
ἔτερός. Λ. 524. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῆ χώρα μὰ Δί' οὐ δῆτ'
ἔσθ' ἔ, τις'
                                                                                                     ∉σθ' €. τις'

    Θ. 32. οὖκ, ἀλλ' ἔ. τις' οὐχ ἐόρακας πώποτε;
    Β. 488. οὕκουν ἔ. γ' αὕτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΕΑ. 767. ἔ. τις αὐτοῦ τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
    Π. 397. εἰ δ' ἔστιν ἔ. τις Ποσειδῶν, τὸν ἔτερον

                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            ΕΑ. άλλὰ τί;
         έτερότροπον. Θ. 724. ξπὶ κακὰν ξ. ἐπέχει τις τύχη.
ἐτέρου. Ι. 745. ἔψοντος ἐ. τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Σ. 786. ὅτιὴ κατ' ἐμαυτὸν κοὺ μεθ' ἐ. λήψομαι.
```

Β. 29. πως γαρ φέρεις, ος γ' αὐτὸς ὑφ' έ. φέρει;

```
119
   έτέρου. Εκ. 849. ἔχων, καχάζων μεθ' έ. νεανίου 

ἐτέρουs. Α. 604. ἐ. δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι

Λ. 1011, ἐγὰ δ' ἐ. ἐνθένδε τῆ βουλῆ φράσω

Εκ. 859. ἐ. ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἔμοῦ.

ἔτερπεν. Β. 916. ἐγὰ δ' ἔχαιρον τῆ σιωπῆ, καὶ με τοῦτ' ἔ.

ἐτέρφ. Ν. 321. καὶ γνωμιδίφ γνώμην νύξασ' ἐ. λόγφ ἀντι-
         λογήσαι.
Σ. 692. καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐ, τινὶ τῶν μεθ' ἐαυτοῦ,
ΕΙ. 940. χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἔτερον δ' ἐ.
Θ. 809. παραδοὺς ἐ. τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
    φήσεις.
Εκ. 179. ἐπέτρεψας ἐ,΄ πλείον' ἔτι δράσει κακά, ἐτέρων. Σ. 1460. ξυνόντες γνώμαις ἐ.
Ο. 701. ξυμμγνυμένων δ' ἐ. ἐτέροις γένετ' οὐρανὸς ἀκεανός τε ἐτέρως. Π. 371. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐ. ἔχον.
     έτέρωσε. Ο. 991, ούκουν ε. χρησμολογήσεις εκτρέχων;
Ο. 1260, οίμοι τάλας, ούκουν ε. πετομένη
    Ο. 1200, οιμοι ταλας, ουκουν ε. πετομενη Εκ. 1142. καὶ τῶν κριτῶν εἰ μἡ τις ἔ, βλέπει, ἔτη. Α. 1021. μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κὰν πέντ' ἔ. ΕΙ. 990. τρὶα καὶ δέκ' ἔ. Ο. 608. ἔτι προσθήσουσ' ὅρνιθες ἔ. ΕΠ. παρὰ τοῦ; παρ' ἐαυτῶν, Λ. 641. ἐπτὰ μὲν ἔ. γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν Θ. 876. ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔ, δέκα.
     Π. 437. Πενία μὲν οδν, ἡ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔ.
846. οδκ, ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔ. τριακαίδεκα.
ἐτήτυμον. ΕΙ. 119. δοξάσαι ἔστι, κόραι' τὸ δ' ἐ., ἄχθομαί
                                              δμίν,
    έτι. Α. 232. μήποτε πατώσιν έ, τὰς ἐμὰς ἀμπέλους. κ.τ.λ. ἐτίθει. Α. 532. ἐ. νόμους ώσπερ σκόλια γεγραμμένους,
   ετιθει. Α. 532. έ. νόμους ῶσπερ σκόλια γεγραμμένους, 

ἔτικτες. Σ. 312. τί με δῆτ', ὧ μελέα μῆτερ, ἔ., 

ἔτλη. Fr. 198, 2. ἔ. κατελθεῖν; β. ἔν' ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης 

ἔτλης. Ν. 1387. χεζητιώην, οὐχ ἔ. 

ἐτνήρυσιν. Α. 245. ὧ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἔ., 

ἐτνήρυσιν. Fr. 612. ἔ.: 

ἔτνος. Α. 246. ὕ' ἔ. καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί. 

L. 1171. ἐνὰ δ' ἔ. καταχέω τοὐλατῆρος γολ καλόν.

    I. 1171. ἐγὼ δ' ἔ, γε πίσινον εὕχρων καὶ καλόν.
    Λ. 1060. κάστιν ἔ, τι, καὶ δελφάκιον ἢν τί μοι,

         Fr. 355. πρώην ερανιστάς έστιων ήψησ' έ. 423. τὸ δ' έ. εν ταῖς κυλίχναις τουτί θερμόν καὶ τοῦτο
   423. τό δ' ε. ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμόν παφλάζον.
ἔτνους. Ο. 78. ἔ. δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας'
Β. 62. ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔ.;
63. ἔ.; βαβαιὰς, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
65. μὴ δῆτα περὶ ἔ. γε' πάνυ γὰρ μανθάνω.
506. ἔ. δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκις' ὅλον,
Εκ. 845. χύτρας ἔ. ἔψουσιν αὶ νεώταται'
ἔτοιμον, Ν. 458. οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔ. ἵσθι δ' ὡς
ἔτοιμος. Ν. 807. ἔ. ὅδ' ἔστὶν ἄπαντα δρῶν
Θ. 59. δς ἔσῦ τοῦ το ποιητοῦ

Ετοιμον. Ν. 807. ἔ. ὅδ' ἐστὶν ἄπαντα δρὰν
Θ. 59. δε ἔ. σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
ἔτοιμός. Σ. 341. ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἔ. ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
Β. 860. ἔ. εἰμ ἔγωγε, κοὺκ ἀναδύομαι,
ἐτόλμα. Εκ. 304. οὐδεὶς ἀν ἐ.
ἐτόλμασ'. Ν. 550. κοὺκ ἐ. αῦθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
Σ. 342. τοῦτ' ἐ. ὁ μιαρὸς χα-
ἐτόλμησεν. Σ. 344. οὖτος ἀνὴρ τοῦτ' ἔ.
ἐτόρυνε. Ι. 1172. ἐ. δ' αὕθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
ἐτός. Α. 411. ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐ. χωλοὺς ποιεῖς,
Α. 413. ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐ. πτωχοὺς ποιεῖς.
Ο. 915. οὐκ ἐ. ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
Λ. 138. οὐκ ἐ. ἀρ' ἡμῶν εἰσιν αὶ τραγφόὶαι.
Θ. 921. καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐ. πάλαι
Εκ. 245. οὐκ ἐ. ἀρ', ῷ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφήτ
Π. 404. οὐκ ἐ. ἀρ' ἀν ἐλ. ἢλθεν οὐδεπώποτε.
1166. οὐκ ὲ. ἄπαντες οὶ δικάζοντες θαμὰ
Fr. 116, 1. οὐκ ἑ., ῷ γυναίκες,

    Fr. 116, 1. οὐκ ἐ. ἀ γυναῖκες,

ἔτος. Ι. 793. καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔ. ὅγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,

ἔτους. Σ. 1058. κὰν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῦν δι' ἔ.

Π. 584. ἵνα τοὺς "Ελληνας ἄπαντας ἀεὶ δι' ἔ. πέμπτου ξυνα-
    γείρει,
έτράπεσθε. Β. 1025. άλλ' ύμιν αυτ' έξην ασκείν, άλλ' οὐκ ἐπί
                                              TOUT E.
     έτραύλισεν. Σ. 46. όρθως γε τουτ' 'Αλκιβιάδης έ.
   έτράφη. Ο. 335. πολέμιον έ. 

έτρεφέτην. Α. 1025. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί΄ ὅπερ μ΄ ἐ. 

έτρεχεν. Θ. 510. χὰ μὲν γεγηθὰς ἔ., ἡ δ΄ ἐξέσπασεν 

έτρεψας. Σ. 1261. τὸ πρᾶγμ΄ ἔ. ὥστ΄ ἀφείς σ΄ ἀποίχεται. 

ἔτριβεν. Θ. 486. κᾶθ΄ ὁ μὲν ἔ. κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον 

ἐτριβομεν. ΕΙ. 589. πᾶσιν ὁπόσοι βίον ὲ.
      έτρυχόμεσθα. Α. 68. καὶ δῆτ' ἐ. παρὰ Καθστριον
    έτρωγ'. Fr. 76. έ., ίνα κάμνοι, σύκα της μεσημβρίας.
```

```
έτύγχανεν. Σ. 1429. ε. γάρ οὐ τρίβων ὧν ἐππικῆς.
ἐτύγχανες. Ο. 1223. ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ε.;
ἐτύγχανον. Εκ. 407. έγωγ' ἀν εἶπον, εἰ παρὼν ε.
έτυκιζον. Ο. 1138. τούτους δ' ε αἰ κρέκες τοῖς ρύγχεσιν.
έτυμβεύθη. Θ. 885. αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ε. τάφφ;
έτυμός. ΕΙ. 114. ὧ πάτερ, ὧ πάτερ, ἦ ρ' ε΄, γε
έτύμως. ΕΙ. 118. ἔστι τι τῶνδ' ε΄.; εἶπ', ὧ πάτερ, εἶ τι
φιλείς με.

έτυπτες. Ν. 1409. καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί παῖδά μ'
έτυπτόμην, Π. 1015. έ. διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

έτυπτον, Ν. 1332. ὡς ἐν δίκη σ' ἔ. ΣΤ. ὡ μαρώτατε.

ἐτύπτονθ'. ΕΙ. 644. οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἔ., οἱ ξένοι

ἐτυράννει, Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμῦν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκ-
 τρύον', ώς έ.

ἐτυράννευέν. Fr. 324, 1. ἐνταῦθ' ἐ. ποθ' Ὑψιπύλης πατὴρ

ἔτυχεν. I. 509. οὐκ ἀν φαύλως ἔ. τούτου' νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ
ποιητής, 

ἔτυχες. Σ. 964. σο γαρ ταμιεύουσ' έ. απόκριναι σαφῶς, 

Εκ. 736. ἔψουσ' έ. ῷ Λυσικράτης μελαίνεται. 

ἔτυχον, Σ. 462. είπερ έ. τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρω-
                          κότες.
κότες.

Β. 192. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔ. ὀφθαλμιῶν.

1346. ἐγὰ δ' ἀ τάλαινα προσέχουσ' ἔ.
Εκ. 345. Λακωνικὰς, ἀλλ' ὡτ ἔ. χεζητιῶν,

375. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔ. ἔνδον λαβών.

ἐτῶν. Α. 208. ἐκπέψενγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἔ.
                           τῶν ἐμῶν
   τῶν ἐμῶν.
Α. 782. ἀτὰρ ἐκτραφείς γε κύσθος ἔσται, ΜΕ, πέντ' ἐ,,
Ν. 855. ἐπελανθανόμην ἄν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐ.
Σ. 490. ἦς ἐγὰ οὐκ ἡκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἔ.
Α. 280. ἔξ ἔ. ἄλουτος.
Β. 347. χρονίους τ' ἔ. παλαιῶν ἐνιαυτοὺς,
Π. 1083. ὑπὸ μυρίων ὲ, τε καὶ τρισχιλίων.
 εδ. Α. 447. ε. γ΄ οδον ήδη βηματίων εμπίπλαμαι, κ.τ.λ. εδαγγέλια. Ι. 647. εἶτ' ἐστεφάνουν μ΄ ε.' κάγὼ 'φρασα εὐαγγέλιά. Π. 765. ε. σε κριβανωτῶν ὀρμαθῷ,
  εὐαγγελίσασθαι. Ι. 643. ε. πρώτον ὑμῖν βούλομαι
 εὐάγητον. Ν. 276. ἀρθώμεν φανεραί δροσεράν φύσιν ἐ.,
Εύαθλος. Σ. 592. εἶτ' Ε. χὰ μέγας οὕτος κολακάνυμος ἀσπι-
                          δαποβλής
 Fr. 362, 2. * * ώσπερ Ε. παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.
Εὐάθλους. Α. 710. ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἃν μὲν πρῶτον Ε. δέκα,
εὐαί. Λ. 1294. εὐοῖ εὐοῖ, ε. ε. κ.τ.λ.
 Εθαίων. Εκ. 408, μετά τοῦτον Ε. ὁ δεξιώτατος εὐάμερον. Ο. 1322. ε. πρόσωπον. εὔανδρον. Ν. 300. ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, ε. γᾶν
 εδανθής. Β. 373. ές τοὺς ε. κόλπους
εδανθής. Ν. 1002. ἀλλ' οῦν λιπαρός γε καὶ ε. ἐν γυμνασίοις
διατρίψεις,
Εύβοι'. Ν. 211. ένταθθ' ένεισιν. ή δέ γ' Ε., ώς όρῶς,
Εύβοιαν. Σ. 715. ἄλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Ε.
διδόασιν
 Εύβούλης. Θ. 808. άλλ' Ε. τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν
                          άμείνων,
  εύβουλίαν. Ο. 1539. καὶ τάλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν ε.,
 εὐβουλίας. Α. 1008. ζηλώ σε τῆς ε΄, εὐβουλότεροι. ΕΙ. 689. ε΄ γενησόμεσθα. ΕΡ. τίνι τρόπως εὐγενεῖς. Σ. 1076. ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ε΄ αὐτόχθονες,
    Θ. 330. ε. γυναίκες.
Β. 727. τῶν πολιτῶν θ' οθς μὶν ΐσμεν ε. καὶ σώφρονας
 Β. 721. των πολιτων σ ους μεν ισμέν ε. και σωφρονας εύγενης. Λ. 697. ή τε Θηβαία φίλη παϊς ε. Ίσμηνία. εύγηρυν. Β. 213. φθεγεώμεθ', ε. εμάν ἀοιδάν, εύγλωττίας. Ι. 837. (ηλώ σε τῆς ε. εί γὰρ ὧδ' ἐποίσεις, εύγλωττος. Ν. 445. θρασύς, ε., τολμηρός, ἵτης, εύγματα. Θ. 354. τάδ' ε. γενέσθαι.
  εύδαιμον. Σ. 550. τί γάρ ε. καὶ μακαριστόν μάλλον νῦν ἐστὶ
                          δικαστού,
     Ο. 1088. ε. φύλον πτηνών
  εὐδαίμονα. Ο. 904. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν ε.
 εύδαίμονας. Α. 656. φησίν δ' ύμας πολλά διδάξειν άγάθ', ώστ'
                          e. elvai.
     Β. 156. καὶ μυρρινώνας, καὶ θιάσους ε.
 εὐδαιμονεῖ. Α. 836. ε, γ' ἄνθροπος, οὐκ ἥκουσας οἶ προβαίνει
ΕΙ. 696. ε. πάσχει δὲ θαυμαστόν. ΕΡ. τὸ τί;
Β. 1217. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ ε.
 εὐδαιμονείς. Ι. 151. ὡς εὐτυχής εἶ καὶ μεγάλως ε.

Ι. 172. ἔγωγε. ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μεγάλως ε.;

εὐδαίμονες. Ν. 1026. ε. δ΄ ἦσαν ἄρ΄ οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προ-
  εὐδαιμονέστερος. ΕΙ. 864. ε. φανεί τῶν Καρκίνου στροβίλων.
```

```
εύδαιμονήσεις, Α. 958. ε. συκοφαντών γ' ούνεκα.
εύδαιμονήσω. Ι. 175. ε. δ', εί διαστραφήσομαε;
Ι. 1162. άλλ' ή μεγάλως ε. τήμερον
 εύδαιμονίαν. Ο. 732. ε., βίον, είρηνην,
εύδαιμονικόν. Εκ. 1134. ε. γ΄ ἄνθρωπον είρηκας σαφώς.
εύδαιμονικώς. ΕΙ. 856. ε. γ΄ ὁ πρεσ-
 εὐδαιμονοίης. Α. 446. ε., Τηλέφω δ' άγὼ φρονω.
 Α. 457. ε. ώσπερ ή μήτηρ ποτέ.
Β. 1417. ε. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
εὐδαίμονος. Ο. 1741. τῆς τ' ε. "Ηρας.
ευδαιμονούντες. Εκ. 240. ε. τον βίον διάξετε 
εύδαιμονούσιν. Ι. 94. ε., ἀφελοῦσι τοὺς φίλους. 
εὐδαιμονούσιν. Ι. 159. ὧ τῶν ᾿Αθηνῶν ταγὲ τῶν ε. 
εὐδαιμόνως. Π. 802. ὡς ἡδῦ πράττειν, ἀνδρες, ἔστ' ε., 
εὐδαίμων. Ν. 413. ὡς ε. ἐν ᾿Αθηναίοις καὶ τοῖς Ἔλλησι γενήσει. 
Ο. 144. ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον ε. πόλις 
Β. 1182. ἢν Οἰδίπους τὸ πρῶτον ε. ἀνὰρ,
1186. πῶς οὖτος ἦν τὸ πρώτον ε. ἀνηρ,
1186. πῶς οὖτος ἦν τὸ πρώτον ε. ἀνηρ,
1195. εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙ. ε. ἄρ' ἦν,
Εκ. 1112. ἄ μακάριος μὰν δῆμος, ε. δ' ἐγὰ,
Π. 657. ἔπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΥ. νὴ Δι' ε. ἄρ' ἦν
εὕδει. Ο. 82. ε. καταφαγὰν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
εὕδειν. Ν. 12. ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος ε. δακνόμενος
  εύδηλος. Α. 1130. κατάχει σὸ τὸ μέλι, κάνθάδ΄
 Εύδημου. Π. 884. τον δακτύλιον τονδί παρ' Ε. δραχμής. εύδοκίμηκεν. Ν. 1081. δεί σε λέγειν τι καινόν, ώς ε. ανήρ,
 εύδοντας. Π. 541. στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ή τούς ε.
                              eyelper.
 εύδουσι. Α. 15. ε. κούχ ήκουσιν. ΚΑ. άλλ', ὧ φιλτάτη, εὐδρόσους. Ο. 245. ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' ε. γῆς τόπους
  εύειλος. Fr. 613. ε.:
 Εὐελπίδης. Ο. 645. Ε. Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον εὐεργετεῖν. Ι. 1153. τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ΄ ε. Π. 912. ε., ὧ κέπφε, καθ' ὅσον ἀν σθένω;
 913. ε. οδιν έστι το πολυπραγμονεῖν;
Εὐεργίδης. Σ. 234. Ε. ἄρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἡ Χάβης ὁ Φλυεύς;
εὕερον. Ο. 121. εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῦν ε.,
εύξωρον. Ο. 121. εί τινα πόλιν φρασείας ήμιν ε., 
εύζωρον. Εκ. 137. καὶ ταῦτά γ' ε. τὰ γοῦν βουλεύματα 
Εκ. 227. τὸν αἶνον ε. φιλοῦσ' ὤσπερ πρὸ τοῦ. 
εὐηθικῶς. Ν. 1258. ὁτιὴ 'κάλεσας ε. τὴν κάρδοπον' 
Εκ. 521. σοὶ τοῦθ'; Βλ. ὅ τί μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς ε. 
εὐηλίοις. Β. 241. φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' ε. 
εὐηργέτησα. Π. 835. ε. δεομένους ἔξειν φίλους 
εὐθαλεῖς. Ο. 1062. σώζω δ' ε. καρποὺς,
  εύθετήσαι. Fr. 614. ε.:
  εύθέως. Α. 544. και κάρτα μένταν ε. καθείλκετε
    Ι. 646. οί δ' ε. τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν
           863. ἐν τῆ πόλει ξυνιστάμενον, ἄλλ' ε. κέκραγα.

    Ν. 490. περὶ τῶν μετεώρων, ε. ὑφαρπάσει,
    585. τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἐαυτὸν ε. ξυνελκύσας
    1357. ὁ δ' ε. ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν

     1081. ε. εξρηχ΄ ὁ πωλών πλησίον τὰς μεμβράδας*
1081. ε. γάρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδε
ΕΙ. 677. εἰ γάρ ποτ' ἰξέλθοι στρατιώτης, ε.
836. ἐνθάδε τὸν 'Αοῖόν ποθ' . ὡς δ' ἦλθ', ε.
               889. ὤστ' ε. ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
     Λ. 859. λόγος τις, είρηκ' ε. ή σή γυνή Θ. 396. ὑποβλέπουσ' ήμᾶς, σκοποῦνταί τ' ε., Β. 504. ή γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκοντ', ε.
     Εκ. 397. γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως ; κατ \epsilon. Π. 691. \dot{\eta} δ' \epsilon. τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε, 740. τὰν δεσπότην τ' ἡγειρον. \dot{\phi} θεὸς δ' \epsilon.
             865. ὑποσχόμενος οὖτος ποιήσειν ε.,
  1170. τ' ε. διακονικός είναι δοκής.
Fr. p. 505. την δ' άσπίδα ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες ε...
εὐθύ. I. 254. ἄσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν ε. τῶν κυρηβίων.

    Ν. 162. βία βαδίζειν ε. τουρροπυγίου
    ΕΙ. 68. πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἀν ε. τοῦ Διός;
    77. ὅπως πετήσει μ' ε. τοῦ Διὸς λαβών.

     301. δεύρο πᾶς χώρει προθύμως ε, τῆς σωτηρίας.
819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' ε, τῶν θεῶν.
Ο. 1421. μῶν ε. Πελλήνης πέτεσθαι διανοεί;
    Εκ. 835. χωρείτ', ἐπείγεσθ' ε. τῆς στρατηγίδος, 
Fr. 216. ἦισαν ε. τοῦ Διονυσίου.
  527. ποῖ κῆχος; β. ε. Σικελίας.
Εὐθυμένους. Α. 67. ἐπ' Ε. ἄρχοντος· ΔΙ. οίμοι τῶν δραχμῶν.
εὐθύνας. ΕΙ. 1187. ὧν έτ' ε. ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλη.
εύθυνε. Ο. 1739, ε. παλιντόνους, εὐθύνης. Σ. 571. ὤσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς ε. ἀπο-
                              λῦσαι'
 εὐθυνῶν. Ι. 825. τῶν ε. ἐκκαυλίζων
```

```
Θ. 994. Ε. Ε., εὐοῖ
  Θ. 994. Ε. Ε., εὐοι 
εὖκελάδων. Ν. 312. ε. τε χορῶν ἐρεθίσματα, 
εὖκλείας. Ν. 997. μήλφ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς ε. ἀπο-
θραυσθῆς: 
εὖκολος. Β. 82. ὁ δ' ε. μὲν ἐνθάδ', ε. δ' ἐκεῖ. 
εὖκολός. Β. 359. ἡ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' ε. ἐστι
                             πολίταις,
   εὐκόπως. Fr. 615. ε.
  εύκρατες. Fr. 540. καὶ σὰ κυρηβιοπῶλα Ε. στύπαξ.
Εὐκράτη. Λ. 103. ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Ε.
Εὐκράτης. Ι. 254. ἄσπερ Ε. ἔφευγεν εὐθὰ τῶν κυρηβίων.
εὐκταίαις. Ο. 1060. θύσουσ' ε. εὐγαῖς.
  ευκταίαις. Ο. 1000. υσουσ ε. ευχαις. εὐκύκλου. Θ. 968. πρῶτον ε. χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν. εὐκάβεια. Ο. 376. ἡ γὰρ ε. σώζει πάντα, παρὰ μὲν οὖν φίλου εὐλαβεῖσθα. Λ. 1215. ε. τὴν κύνα. εὐλαβεῖσθε. Σ. 1012. ε. εὐλαβεῖσθε. ΕΙ. 313. ε. νυν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
  εὐλαβοῦ. Ι. 253. ε. δὲ μὴ κρύγη σε καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς, εὐλαβούμενος. Α. 955. χώπως κατοίσεις αὐτὸν ε. εὐλαβώμεθα. Α. 1277. ὀρχησάμενοι θεοῖσιν ε.
  εὐλόγει. Εκ. 454. ἔτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ε. εὐλογεῖσθαι. Ι. 596. ἄξιοι δ' εἴσ' ε. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα εὐλογῆ. Α. 372. ἐάν τις αὐτοὺς ε. καὶ τὴν πόλιν
   εύλογήσαι. Ι. 565. ε. βουλόμεσθα τους πατέρας ήμων, ότι
   εύλογίας. ΕΙ. 738. άξιος είναι φησ' ε, μεγάλης ὁ διδάσκαλος
   ήμῶν.
εύλογον. Β. 736. ε. κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
   εὐλόγως. Σ. 771. καὶ ταῦτα μέν νυν ε., ἡν ἐξέχη
  εὐλύραν. Θ. 969. πρόβαινε ποσὶ τὸν ε.
εὕλυροί. Β. 229. των εμε γὰρ έστερξαν ε. τε Μοῦσαι
   εύμεγέθη. Π. 543. λίθον ε. πρός τη κεφαλή σιτείσθαι δ' αντί
  μεν άρτων 
εύμενής, Λ. 204. τὰ σφάγια δέξαι ταις γυναιξίν ε. 
εύμενους, Π. 636. 'Ασκληπιου παιώνος ε. τυχών.
  εύμενους. Ι. 759. κάκ των άμηχάνων πόρους ε. πορίζων.
εύμουσοισι. Θ. 112. Φοίβ, ἐν ε. τιμαῖς
εὐνάς. Ι. 605. ταῖς ὁπλαῖς ὥρυττον ε. καὶ μετῆσαν στρώματα,
εὐνήν. Θ. 1122. πεσεῖν ἐς ε. καὶ γαμήλιον λέχος;
     Εκ. 959. 
960. καὶ ποίησον τόνδ' ἐς ε.
  εύνης. Σ. 532. δυ πρώτα μεν έρπουτ' έξ ε. τηροῦσ' επὶ τοίσι
είνης. Σ. 532. δν πρωτα μεν εγποντ ς δρυφάκτοις Ο. 1286. πρώτον μεν εὐθὺς πάντες εξ ε. άμα εὐνοεῖν. Ν. 1411. οὐ κάμε σοι δίκαιόν εστιν ε. δμοίως, Ν. 1412. τύπτειν τ', επειδήπερ γε τοῦτ' εστ' ε., τὸ τύπτειν; εῦνοι. Σ. 887. ε. γάρ εσμεν εξ οῦ εῦνοι. Χ. 879. εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν ε. ἄπαντας, εῦνοιάν. Π. 785. ἐνδεικνύμενος ἔκαστος ε. τινα.
  εύνομίαν. Ο. 1540. την ε., την σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
εύνους. Ι. 689. συμμάχους δ' ήμᾶς έχων ε.
Ι. 779. ώς δ' σύχι φιλεῖ σ' οὐδ' έστ' ε., τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα
                            διδάξω,
     788. ὡς ἀπὸ μικρῶν ε. αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
Σ. 335. ἐον πρὸς ε. γὰρ φράσεις.
Ο. 1361. ε., πτερώσω σ' ὤσπερ ὅρνιν ὁρφανόν.
1545. ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ ε. εἴμ' ἐγώ.
Εκ. 1141. καὶ τῶν θεατῶν εἶ τις ε. τυγχάνει,
   Π. 25. ε. γάρ ων σοι πυνθάνομαι πάνυ σφύδρα. εἰνούστατε. ΕΙ. 602. ήδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὧ θεών ε.
   εύνούστατόν. Ι. 874. ε. τε τῆ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
   εύνούστατος. ΕΙ. 673. ε. μεν ήν μακρώ Κλεώνυμος.
  εὐνούστερος. Ι. 748. ε., διάκρινον, ΐνα τοῦτον φιλῆς.
εὐνούχοιν. Α. 117. καὶ τοῖν μὲν ε. τὸν ἔτερον τουτονὶ
εὐνοῦχος. Α. 121. ε. ἡμιν ἦλθες ἐσκευασμένος;
  εύνοῶν. Ν. 1410. έγωγέ σ΄, ε. τε καὶ κηδόμενος. ΦΕ. είπε δή
  εὐξαίμην. Β. 283. ἐγὰ δέ γ' ε. ἀν ἐντυχεῖν τινι,
 εύξαμενοι. ΕΙ. 432. ξργφ φιαλούμεν, ε. τοίσιν θεοίς.
εὐξάμενος. Ν. 127. ἀλλ' ε. τοίσιν θεοίς διδάξομαι
Ο. 1619. ε. εἶτα διασοφίζηται λέγων,
εὐξασθαι. ΕΙ. 278. μεμνημένος, νῦν ἐστιν ε. καλὸν
  εύξόμεθ'. Ο. 622. κριθάς, πυρούς, ε. αὐτοῖς
εὕξωμαι. Β. 872. ὅπως ἀν ε. πρὸ τῶν σοφισμάτων,
εὐξωμεσθα. Σ. 862. ὅπως ἀν ε. πρῶτα τοῖς θεοῖς.
  Ο. 903. θύοντες ε, τοις πτερίνοις θεοις.
εὐοδίαν. Β. 1528. πρώτα μέν ε, άγαθην ἀπιόντι ποιητή
εὐοι. Λ. 1294. ε. ε., εὐαὶ εὐαί, κ.τ.λ.
```

εὐθύς. Α. 638. ε. διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε, κ.τ.λ.
Α. 924. σελαγοῦντ' ἄν ε. ΔΙ. ὧ κάκιστ' ἀπολούμενε, κ.τ.λ.

Εύιον. Θ. 990. Ε., & Διόνυσε,

```
εύοπλος, Α. 592. τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; ε. γὰρ εἶ. εὐόρκου. Π. 61, ἀλλ' εἰ τι χαίρεις ἀνδρός ε. τρόποις, εὕπαιδα. Π. 639. ἀναβοάσομαι τὸν ε. καὶ εὐπαιδίας. Σ. 1512. ὧ Καρκίν', ὧ μακάριε τῆς ε.'
   εύπαλάμων. Ι. 530. καὶ, τέκτονες ε. υμνων ουτως ήνθησεν
                                    EKELVOS.
  εὐπαράγωγος. Ι. 1115. ἀλλ' ε. εἶ, εὐπέταλος. Θ. 1000. ε. ἔλικι θάλλει. εὐπίστως. Θ. 105. λέγε νιν ε. δὲ τοὐμὸν Εύπολις. Ν. 553. Ε. μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν εὐπορα. Π. 532. παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' ε. πάνθ' ὑμῦν ὧν
   δεϊσθον' έγὼ γὰρ
εὕπορον. Ι. 687. νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν ε. δύτε
εὕπορος. Λ. 1267. φιλία τ' alès ε. εἵη
   εύπορώτατοι. Σ. 1112. ές τε την άλλην δίαιταν έσμεν ε.
   εύπορώτατον. Εκ. 236. χρήματα πορίζειν ε. γυνή,
εύπρεπέσιν. Εκ. 701. τοις ε. δ' ακολουθούντες
   εύπρεπής. Λ. 1315. χοραγός ε.

    Θ. 192. γυναικόφωνος, ἀπαλὸς, ε. ιδεῖν.
    233. μὴ φροντίσης ὡς ε. φανεῖ πάνυ.
    Εκ. 427. μετὰ τοῦτο τοίνυν ε. νεανίας

  εὐπρόσωπον. Π. 976. πενεχρόν μὶν, ἄλλως δ' ε. καὶ καλόν
εὐπρόσωπος. ΕΙ. 617. οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ'

    Θ. 191. σὰ δ' ε., λευκὸς, ἐξυρημένος,

   εύπροσώπου. Β. 410. νῦν δὴ κατείδον, καὶ μάλ' ε.,
εύπτέρων. Ν. 800. κάστ' ἐκ γυναικῶν ε. τῶν Κοισύρας.
εὐράξ. Ο. 1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; ε. πατάξ.
  εύρε. Ι. 20. άλλ' ε. τιν' ἀπόκινον ἀπό τοῦ δεσπότου.
εύρε. Ι. 684. ε. δ' δ πανοῦργος ἔτερον πολὺ πανουργίαις
 ευρε. 1. 054. ε. ο ο πανουγγος ετερον πολύ πανουργιας ευρεθη. Θ. 521. δπόθεν ε. τὸ χρήμα, εύρεθη. Α. 235. καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἔως ἀν ε. ποτέ. ΕΙ. 372. ταύτην ἀνορύττων ε.; ΤΡ. νῦν ἄρά με εὐρεῦν. Εκ. 316. οὐκ ἐδυνάμην ε., ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν εὐρεῦν. Ελ. 304. εἴθε φαύλως, ἄσπερ ε., ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.

Ο. 820. καλόν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' ε. τοὕνομα.
Β. 1452. ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ε. ἡ Κηφισοφῶν;
Εκ. 993. θυρασί μ' ε. ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
εὕρετε. Θ. 794. ἔνδοθεν ε. φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμ-

  βάνετ' ένδου.
εύρετο. Α. 640. ε. παν αν δια τας λιπαρας αφύων τιμήν περιάψας.
εύρηκ'. Ν. 765. ε. αφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
  εύρημα. Fr. 451. μεταπέμπου νύν ταῦτα σπουδή καὶ μύρον, ε.
                                   Μετάλλου.
 ευρήμασιν. Ν. 561. ήν δ' έμοι και τοισιν έμοις ευφραίνησθ' ε., ευρημένα. Π. 161. εν τοισιν ανθρώποισιν έσθ' ε.
 ευρήσειν. Ι. 861, έμοῦ ποθ' ε, φίλον βελτίον' ὅστις εἶς ὧν Ν. 1311. οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' ε, ὅπερ εὐρήσειν. Ι. 390, δειλὸν ε' ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι, ΕΙ. 430. τἄλλα δ' ε. ὑπουργεῖν ὅντας ἡμᾶς οὐ κακούς. Π. 104. καὶ μἡ μ' ἀπολίπης οὐ γὰρ ε, ἐμοῦ 223. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, ε, δ' ἴσως εὐρήσετε. Σ. 1101, πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' ε.
εὐρήσετε. Σ. 1101. πολλαχού σκοπούντες ημας εις απανυ ε. 
εὐρησιεπής. Ν. 447. ε., περίτριμμα δικῶν, 
εὕρητ'. Θ. 792. κὰν ἐξέλθη τὸ γύναιόν ποι, κὰθ' ε. αὐτὸ θύρασιν, 
εὕρητέ. Α. 732. ἀμβᾶτε ποττὰν μαδδαν, αἴ χ΄ ε. πα. 
Εὐριπίδη. Α. 400. τραγφδίαν. ΔΙ. ἄ τρισμακάρι' Ε., 
Α. 404. Ε. Εὐριπίδιον, 
410. Ε., ΕΥ. τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην ποιεῖς, 
414. ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Ε., 
437. Ε' πειδήπερ ἐναρίσω μοι ταδὶ.
     414. άλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Ε., 

437. Ε. 'πειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδί, 

452. γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Ε., 

462. ἀλλ' ὧ γλυκύτατ' Ε., τουτὶ μύνον, 

467. ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὧ γλυκύτατ' Ε ' 

Θ. 4. παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, Ε.; 

193. Ε., ΕΥ. τί ἔστιν; ΑΓ. ἐποίησάς ποτε, 

209. ὧ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ΜΝ. Ε 

Β. 852. ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὧ πονήρ' Ε., 

1166. εὄ νὴ τὸν 'Απόλλω. τί σὰ λέγεις, Ε.; 

1220. Ε., ΕΥ. τί ἔστιν; ΔΙ. ὑφέσθαι μοι δο
  1220. Ε., ΕΤ. τί ἔστιν; ΔΙ. ὑφέσθαι μοι δοικεί.
Εὐριπίδη. ΕΙ. 147. ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὡν Ε.

    Λ. 283. τασδὶ δὲ τὰς Ε. θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
    Θ. 467. Ε., τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ,

 518. ήμεις γε. κάτ' Ε. θυμούμεθα,
1061. Ε. καὐτή ζυνηγωνιζόμην.
Fr. 231 b., 2. σὐ δή συνέζης ἐς τὰ πόλλ' Ε.
Εὐριπίδην. Α. 394. καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ἀς Ε.
             484. έστηκας; οὐκ εί καταπιών Ε.;
     Ν. 1377. ούκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Ε, ἐπαινεῖς,
Θ. 584. Ε. φασ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
Β. 794. διαγωνιεῖσθ' ἐφασκε πρός γ' Ε.
```

```
Εύριπίδην. Εκ. 826. κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Ε.:
         Εκ. 829. πάλιν καττεπίττου πᾶς ἀνήρ Ε.
 Εύριπίδης. Α. 395. τίς οῦτος ; Δ. 61, οὐδ' αὖθις ἐνασελγαινόμενος Ε.: Θ. 77. εἶτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἶτ' ἀπόλωλ' Ε.
                                                                                τίς ούτος : ΔΙ. ένδον έστ' Ε.;
               426. νῦν δ΄ οὖτος αὐτοὺς ψκότριψ Ε.
490. ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', δρᾶτ', Ε.
590. ἄφευσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Ε.
      Β. 80. κάλλως ὁ μέν γ' Ε., πανοῦργος ὧν,

771. ὅτε δὴ κατῆλθ' Ε., ἐπεδείκνυτο

801. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Ε.

Εκ. 825. τῆς τετταρακοστῆς, ἡν ἐπόρισ' Ε.;
Εκ. 825. της τετταρακοστης, ην επορία ε.:

Fr. p. 551. Ε.

542. στρεψίμελος την τέχνην Ε.
Εὐριπίδιον. Α. 404. Εὐριπίδη, Ε.,
Α. 475. Ε. ὧ γλυκύτατον καὶ φίλτατον
Εὐριπίδιου. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ησ' Ε. ῥησίν τιν', ὡς ἐβίνει
Σ. 1414. Ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Ε.,
ΕΙ. 532. ἐπυλλίων Ε., ΤΡ. κλαύσάρα σὸ
Α. 368, οὐκ ἔστ' ἀνήρ Ε. σοφώτερος ποιητής
Θ. 376. καὶ γρηματίζειν πρῶτα περὶ Ε.,
     Θ. 376. καὶ χρηματίξειν πρώτα περὶ Ε.,
387. Ε. τοῦ τῆς λαχανοπολητρίας
542. εἶτ' εἶπον ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Ε. δίκαια,
649. ὧ μιαρὸς οὕτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Ε.
1008. ταντὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Ε.
 1008. ταυτι τα βελτίστ απολελαύκ Ε.
Β. 67. Ε., καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος,
76. εἰτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Ε.,
91. Ε. πλεῖν ἢ σταδίω λαλίστερα;
1306. αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Ε.,
εὕρισκε. Β. 1460. ε. νὴ Δι', εἶπερ ἀναδύσει πάλιν.
  εύρισκέτην. Β. 806. σοφων γαρ άνδρων απορίαν ε.
εύρισκων. Θ. 546. ἐπίτηδες ε. λόγους, ὅπου γυνή πονηρά
εὔροιμ'. Λ. 111. ἐθέλοιτ' ἀν οῦν, εἰ μηχανήν ε. ἐγὼ,
  εύροις, Ι. 91. οίνου γάρ ε. ἄν τι πρακτικώτερον;
ΕΙ. 349. κούκέτ' ἄν μ' ε. δικαστήν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
Β. 96. γόνιμον δὲ ποιητήν ἄν οὐχ ε. ἔτι
       Εκ. 910. ε. καὶ προσελκύσαιο
Εκ. 910. ε. καὶ προσελκύσαιο ευρομεν. Π. 492. τοῦτ΄ οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις ε. ὥστε γενέσθαι εὐρον. Ν. 76. μίαν ε. ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ, Ν. 232. οὖκ ἄν ποθ' ε. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βία ΕΙ. 908. ἀλλ' ε. ἀν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν, Λ. 72. μόλις γὰρ ε. ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον. Εκ. 334. ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ ε. ἐν τοῖς στρώμασιν. εὐρόνθ'. Α. 272. κλέπτουσαν ε. ὡρικὴν ὑληφόρον, εὐρόντες. Σ. 1043. τοιόνδ' ε. ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν.
                                   καθαρτήν
   εύροθο". Εκ. 492, έσθ' ή τὸ πράγμ' ε. δ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
 εθρούσαι. Εκ. 883. μελύδριον ε. τι τῶν Ἰωνικῶν.
Εὐρύβατον. Fr. 233. εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Ε. Δία.
εὐρυθμα. Θ. 121. ποδὶ παράρυθμ' ε. Φρυγίων
 εὐρύθμοις. Π. 759. ἐμβὰς γερόντων ε. προβήμασιν.
εὐρύθμω. Θ. 985. ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' ε. ποδὶ,
Εὐρυκλέους. Σ. 1019. μιμησάμενος τὴν Ε. μαντείαν καὶ διάνοιαν,
  εὐρύν. Ι. 720. δύναμαι ποιείν τον δήμον ε. καὶ στενόν.
 Ο. 698, οὖτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίφ κατὰ Τάρταρον ε. εὐρυπρωκτίαν. Α. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν ε. σοι, εὐρύπρωκτος. Α. 716. τοῖς νέοισι δ' ε. καὶ λάλος χὼ Κλεινίου.
  Ν. 1084. ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τό μή ε, εἶναι;
Θ. 200. καὶ μήν σύ γ', ὧ κατάπυγον, ε. εἶ
εὐρυπρώκτους. Ν. 1099. τοὺς ε. τουτονὶ
εύρυπρώκτους. Ν. 1090. τους ε. τουτον

εύρυπρώκτων. Ν. 1090. έξ ε. ΑΔ. πείθομαι.

Ν. 1092. έξ ε. ΑΔ. εὖ λέγεις.

1094. έξ ε. ΑΔ. ἄρα δῆτ΄

εὖρύς. Ο. 693. Χάος ῆν καὶ Νὺξ Ἑρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
εύρυς. Ο. 693. Χαος ήν και Νυξ. Ερερος τε μελαν πρωτον και Τάρταρος ε.'
εύρυτέρως. Λ. 419. ἐλθῶν χάλασον, ὅπως ἀν ε. ἔχη.
εύρωμεν. Fr. 477, 3. ἐκεῖ δ' ἔως ἀν πρᾶσιν ε. μένειν.
εὐρών. I. 814. δς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ε. ἐπιχειλῆ,
Σ. 449. οὐδ' ἀναμνησθείς ὅθ' ε. τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε
Ο. 140. ε. ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
Β. 399. ἤδιστον ε., δεῦρο συνακολούθει
Π. 206. ε. ἀπαλώποντα κατακεκλειμένα'
      Π. 206. ε. άπαξάπαντα κατακεκλειμένα
 Ευρώταν. Λ. 1302. τοὶ δὴ παρ' Ε. ψιάδδοντι. Λ. 1309, πὰρ τὸν Ε.
 εύρωτιών. Ν. 44. ε., ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
εὐσεβεῖς. Λ. 351. οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' ε. τάδ'
 ανδρες.
εὐσεβη. Β. 456. δσοι μεμνήμεθ' ε.
εύσκόποισιν. Εκ. 2. κάλλιστ' εν ε. εξηρτημένον, εύσπόρουs. Ο. 230. δσοι τ' ε. άγροίκων γίας
```

```
εὖστέφανοί. Ν. 308. ε. τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
εὖστόμει. Ν. 833. ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤ. ε.,
 εύστραις. Ι. 1236. ἐν ταῖσιν ε, κονδύλοις ἡρμοττόμην. εὐσχημόνως. Σ. 1210. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ ἀνύσας. ΒΔ. ε.
  εύσωματεί. Ν. 799. σὸ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. ε. γὰρ καὶ σφριγά,
 εύτακτος. Σ. 424. ξυσταλείς, ε., δργής και μένους εμπλή μενος.
Ο. 829. και πως αν έτι γένοιτ αν ε. πόλις,
  εὐτάκτως. Ν. 964. είτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὑδοῖς ε. ἐς κιθαριστοῦ
 εὐτελεία. Β. 405. κὰπ' ε, τόν τε σανδαλίσκον
εὐτέλειαν. Ο. 805. εἰς ε, χηνὶ συγγεγραμμένφ,
εὕτονον. Α. 672. οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος ε,
ευτονον. Α. 672. οι δε ματτωσιν, ούτω σοβαρύν ελι
άγροικότερον,
εὐτόνως. Π. 1095. ὡς ε., ὡ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον
εὐτράπελον. Σ. 469. οὕτε λόγον ε.,
εὐτυχεῦθ΄. Π. 629. ὡς ε., ὡς μακαρίως πεπράγατε,
εὐτυχέστατα. Π. 633, ὁ δεσπότης πέπραγεν ε.,
εὐτυχής. Ι. 151. ὡς ε. εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
Ι. 1252. κλέπτης μὲν οὐκ ἀν μάλλον, ε. δ' ἴσως.
 Π. 825. ἀνήρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ΄ ε. εὐτυχία. Ν. 512. ε. γένοιτο τάν- εὐτυχίαιουν. Ι. 1318. ἐπὶ καιναίσιν δ' ε. παιωνίζειν τὸ θέατρον.

Ν. 1205. ἐπ' ε. ἀστέον μοὐγκώμιον.
Εκ. 574. κοινῆ γὰρ ἐπ' ε.
εὐτυχίας. Σ. 1450. ζηλῶ γε τῆς ε.
εὐτυχοῦντα. Ι. 683. πάντα τοι πέπραγας οἶα χρὴ τὰν ε.
εὐτυχῶς. Ι. 101. ὡς ε. ὅτι οὐκ ἐλἡφθην ἐνδοθεν

Εκ. 504. ταυτί μεν, ὧ γυναϊκες, ἡμῖν ε. εὐφαμεῖτε. Β. 1273. ε. μελισσονόμοι δόμον "Αρτέμμδος πέλας
                       οίγειν.
 εὐφήμει. Ν. 297. ἀλλ' ε. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος
                       άοιδαίς
εύφημείν. Ι. 1316. ε. χρή καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυρεῶν ἀπέχεσθαι,
   Ν. 263. ε. χρή τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
ΕΙ. 96. ε. χρή καὶ μὴ φλαῦρον
1316. ε. χρή καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
Β. 354. ε. χρὴ κάξιστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
                        A. 237.
241.
EL. 434.
 εὐφημεῖτε.
 εύφημία. Σ. 868. ε. μέν πρώτα νῦν ὑπαρχέτω.
   Ο. 959. ε, 'στω.
Θ. 295. ε. 'στω, ε. 'στω, εύχεσθε ταῖν Θεσ-
εὐφημίας. Α. 238. σίγα πᾶς, ἡκούσατ', ἀνδρες, ἄρα τῆς ε.:
Εὐφημίου. Σ. 599. ἀλλὰ Θέωρος, καίτούστιν ἀνὴρ Ε. οὐδὲν
ἐλάττων,
 εύφημον. Ο. 1719. Μούσης ἀνοίγειν Ιεράν ε. στόμα.
εύφημος. Θ. 39, ε. πᾶς ἔστω λεῶς,
εὐφημοῦντες. Π. 758, γελῶντες, ε. ἐκτυπεῖτο δὲ
εὐφραίνησθ'. Ν. 561, ἡν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς ε. εὐρήμασιν,
εὐφράνθην, Α. 5. ἐγῷδ' ἐφ' ῷ γε τὸ κέαρ ε. Ιδῶν,
εὐφράνας. ΕΙ. 764, παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' ε., πάντα παρασχῶν τὰ
                       δέοντα.
 εὐφρανεί. Εκ. 1123. κέρασον ἄκρατον, ε. τὴν νύχθ' ὅλην
εύφρανθήναι. Λ. 591, είθ' ήνίκ' έχρην ε. καὶ της ήβης άπο-
                      λαῦσαι,
 εύφρανθήσεται. Λ. 165. ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' ε.
εύφρον". Α. 1282. ε., ἐπὶ δὲ Νύσιον,
εύφρονες. Θ. 1148. ἤκετ' ε., ἴλαοι,
εὐφρόνην. Εκ. 954. τὴν ε. ὅπως ἔσει.
εὐφοά. Θ. 968. πρῶτον εὐκύκλου χορείας ε. στῆσαι βάσιν.
εύφωνόν. Εκ. 713. λαβοῦσα κηρύκαιναν ε. τινα:
εύχαις. Σ. 864. και ταις ε.
   Ο. 1060. θύσουσ' εὐκταίαις ε.
Θ. 313. λιτόμεθα ταίσδ' ἐπ' ε.
328. ἀχήσειεν ἐπ' ε.
Εὐχαρίδου. Σ. 680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Ε. καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλε-
                     θας μετέπεμβα.
εύχεσθε. Ο. 865. ε. τῆ Ἑστία τῆ ὑρνιθείφ, καὶ τῷ ἰκτίνω
Θ. 295. εὐφημία 'στω, εὐφημία 'στω. ε. ταῖν Θεσ-
310. ταύτην νικᾶν. ταῦτ' ε., καὶ ὑμῖν αὐταῖς
         331. ε. τοις θεοίσι τοις 'Ολυμπίοις
351. ε. πάσαις πολλά δοῦναι κάγαβά.
Β. 885. ε. δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τἄπη λέγειν.
εὐχήν. Ι. 661. ε. ποιἡσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
εὐχῆς. Ν. 263. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς ε. ὑπα-
                       κούειν.
εύχομαι. Ι. 764. ε., εί μεν περί τον δήμον τον 'Αθηναίων γεγέ-
 Ι. 928. δέν, ε. δέ σοι ταδί·
```

```
εύχομαι. Β. 889. έτεροι γάρ είσιν οίσιν ε. θεοίς.
   Εκ. 171. τονδί λαβοῦσα: τοῖς θεοῖς μὲν ε.

Fr. 277, 1. ἀλλ' ε. 'γωγ' ἐλκύσαι σε τὸν σταθμὸν,

εὐχόμεθ'. Θ. 810. οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν ε.
                                               είναι.
  ΕΙ. 973. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', ε. δή.
Εκ. 781. ὅταν γὰρ ε. διδόναι τάγαθὰ,
εὐώδεις. Ο. 1067. κτείνω δ' οὶ κήπους ε.
     εὐωχεῖν. Σ. 341. ἀλλά μ' ε. ἔτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
    εύωχείσθαι. Π. 614. ε. μετά τῶν παίδων
    εὐωχηθέντες. Εκ. 664. ε. ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπο-
  ρήσειν.
εὐωχημένοι. Λ. 1224. καθ' ήσυχίαν ἀπίωσιν ε.;
εὐωχήμενον. Σ. 1306. ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον ε.;
εὖωχήσθε. Εκ. 716. ὅπως ἀν ε. πρῶτον τήμερον.
   εὐωχησόμεσθα. ΕΙ. 717. ἥδη γάρ ε.; ΠΡ. φήμ' ἐγώ. εὐωχίαν. Β. 85. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; \DeltaΙ. ἐς μακάρων ε. εὐωχίας. \Delta1. 1009. μάλλον δὲ τῆς ε.,
εύωχιας. Α. 1009. μαλλον δέ τής ε.,

Fr. 3, 3. Συβαρίτιδάς τ' ε. καί Χίον ἐκ Λακαινῶν.
ἐφ'. Α. 5. ἐγφό' ε. ῷ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν, κ.τ.λ.
ἔφαγον. Θ. 616. στραγγουριῶ γάρ' ἐχθὲς ἔ. κάρδαμα.
ἐφαίνετο. Σ. 831. δ πρῶτον ήμῶν τῶν ἰερῶν ἐ.

Εκ. 827. ὅτε δὴ δ΄ ἀνασκοπουμένοις ἐ.
ἐφαίνου. ΕΙ 136. ὅπως ἐ. τοῖς δεοῖς τραγικώτερος.
ἐφάινου. 1398. ἀλλ' ἐ. κὰρ ἀνὰς ἔτερος πιλὸ.

    - Αργούς
    Fr. 458. ήτις κύουσ' έ. κύος τοσουτονί.
έφάπτεταί. Π. 1068. έ. σου λανθάνειν δοκών έμέ.
   έφασκ'. Ν. 1362. και τον Σιμωνίδην έ. είναι κακόν ποιητήν.
Ο. 575. Ίριν δέ γ' "Ομηρος έ. Ικέλην είναι τρήρωνι πελείη.
Λ. 519. ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἀν ἕ., εἰ μὴ τὸν στήμονα
         Β. 279. τὰ δείν' έ. ἐκεῖνος. ΔΙ. ὡς οἰμώξεται.
  έφασκε. Ν. 610. είτα θυμαίνειν έ. δεινά γάρ πεπουθέναι,
Ν. 1357. δ δ' εὐθέως άρχαῖον είν' έ. το κιθαρίζειν
Σ. 794. ἀλεκτρυόνος μ' έ. κοιλίαν έχειν'

Σ. 794. αλεκτρύονος μ ε. κοιλιαν έχειν'
ΕΙ. 67. πεύσεσθ'. ἔ. γὰρ πρόε αὐτὸν ἐνθαδί'
Ο. 15. δε τώδ' ἔ. νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
472. δε ἔ. λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὅρνιθα γενέσθαι,
Β. 794. διαγωνιεῖσθ' ἔ. πρόε γ' Εὐριπίδην.
Εκ. 450. ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔ. τοῦτο δρᾶν.
ἔφασκεν. Ι. 541. ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοι-

                                             σιν έ.
       Ν. 160. ε. είναι τούντερον της έμπίδος
        586. οὐ φανεῖν ἔ. ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
Σ. 725. ἢ που σοφὸς ἢν ὅστις ἔ., πρὶν ἀν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης,
      Π. 990. αἰτεῖν μ' έ., ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
1020. δζειν τε τῆς χρόας ε΄ ἡδύ μου, 
έφασκες. Σ. 602. ἡν δουλείαν οῦσαν ε΄ χύπηρεσίαν ἀποδείξειν. 
Λ. 752. κυεῖν ε΄.; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νὴ Δία. 
Β. 742. ὅτι δοῦλος ὡν ε΄. εἶναι δεσπότης.

    έφασκον. Ν. 55, πρόφασιν έ., & γύναι, λίαν σπαθάς.
    Σ. 806. ὅσαπέρ γ' ἔ., κᾶτι πολλῷ πλείονα.
    Λ. 703. οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔ. διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.

Α. 703. οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔ. διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
Εκ. 194. εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔ. τὴν πόλιν'
ἔφασχ'. ΕΙ. 793. καὶ γὰρ ἔ. ὁ πατὴρ ὅ παρ' ἐλπίδας
ἔφεδρος. Β. 792. ἔ. καθεδεῖσθαι κὰν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ,
ἐφεζόμενα. Ο. 1066. δένδρεσὶ τ' ἐ. καρπὸν ἀποβόσκεται'
ἐφεζόμενα. Ο. 774. ὅχθφ ἐ. παρ' "Εβρον ποταμὸν,
ἐφεῖτ'. Σ. 242. χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐ. ἐν ὥρα
ἐφενάκιζες. Α. 90. ταὐτ' ἀρ' ἐ. σὺ, δύο δραχμὰς φέρων.
ἐφενακιζόμην. Β. 921. ὡ παμπόνηρος, οἶ' ἀρ' ἐ. ὑπ' αὐτοῦ.
ἐφέξεις. Ι. 915. εἰς ἡν ἀναλῶν οὐκ ἐ.
ἐφέξης. Β. 915. μελῶν ἐ. τέτταρας ξυνεχῶς ἄν' οἱ δ' ἐσίγων.
Εκ. 842. ἐστᾶσ' ἐ.' τὰ τεμάχη ρὶπίζεται,
Γτ. 47. ἴστασθ' ἐ. πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.
ἐφέξιν. Σ. 338. τοῦ δ' ἔ., ὧ μάταιε, ταῦτα δρῶν σε βούλεται;
ἐφέποντας. Θ. 675. δικαίως τ' ἔ.
ἐφέποντος. Ο. 1376. ἀφόβφ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐ.
  έφέπων. Ο. 1376. ἀφόβω φρενὶ σώματί τε νέαν ξ.
έφερε. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ξ. πάντα χώ πρίων ἀπῆν.
```

```
έφερες. Π. 848. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔ. οὖν; ΔΙ. νὴ τὸν Δία. ἐφερόμην. Εκ. 88. ταυτί γὲ τοι νὴ τὸν Δί ἐ., ἴνα Fr. 399, 3. ἢν ἐ., ἴν ἔχοιμι συνθεάτριαν. ἐφερπύσαι. Π 675. ἐφ' ἢν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐ. Ἔφεσον. Fr. 460, 5. ἐς Έ., οἱ δ' ἐς "Αβυδον. ἢν δὲ πάνθ' ὁδῷ Τελέσων. Το 500 Δ. Το Τελέσων. Το δοῦ Τελέσων. Το 500 Δ. Το Τελέσων. Το δοῦ Τελέσων. Το 500 Δ. Το Τελέσων. Το δοῦ Τελέσων.
      Έφέσου. Ν. 599. ή τ΄ Ε. μάκαιρα πάγχρυσον έχεις 
ἐφέσπετο. Σ. 1278. τὸν κιθαραοιδότατον, οἱ χάρις ἐ. 
ἐφεστάναι. Ι. 930. ἐ. σίζων, σὲ δὲ
      Σ. 955. οἰός τε πολλοις προβατίοις ἐ. ἐφέστηκ'. Θ. 1026. ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι φύλαξ ἐ., ἐφέστηκεν. Α. 628. ἐξ οῦ γε χοροῖσιν ἐ. τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος
 ήμων, ἐφεστώς. ΕΙ. 429. ἄττα χρὴ ποιεῖν ἐ, φράζε δημιουργικῶς ἔφευγ'. Π. 723. ἔ, ἀνάζας ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη' ἔφευγε. Β. 1098. ἀναῦν τὴν λαμπάδ' ἔ. Γτ. 534. ἔ. κάγὰ τῆς ὑπαντὰξ εἰχύμην. ἔφευγεν. Ι. 254. ἄσπερ Εὐκράτης ἔ. εὐθὺ τῶν κυρηβίων. ἔφευγεν. Α. 185. ἐγὰ δ' ἔ. οἱ δ' ἔδίωκον κάβόων. Σ. 1088. οἱ δ' ἔ. τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι' Π. 777. ἔ., εἰδὰς οὐδέν' ὧ τλήμων ἐγώ. ἔφη. Α. 650. τούτους γὰρ ἔ. τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι κ.τ.λ. ἐφημερίοι. Ο. 687. ἀπτῆνες ἔ., ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
 νειροι, 

νειροι, 

έφην. Ν. 70. ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔ., 

Ν. 1369. ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔ., σὸ δ' ἀλλὰ τούτων 

ἐφήθατο. Π. 728. καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐ., 

ἐφθάς. ΕΙ. 717. ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ὲ. καὶ κρέα' 

ἐφθέγγετ'. Εκ. 391. ἀλεκτρυὼν ἐ. ΒΛ. οἵμοι δείλαιος. 

ἐφθέγξατο. Ν. 872. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ὲ. 

Ν. 1361. τῶν Κρανίνου τις δαμώνου ἐ. 

Ν. 1361. τῶν Κρανίνου τις δαμώνου ἐ. ;

    Ν. 1261. τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐ.;
    ἔφθης. Ν. 1384. κακκῶν δ' ἀν οὐκ ἔ. φράσαι, κάγὼ λαβὼν

                                                θύραζε
          Εκ. 596. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ'
                                                  έ. μ' ὑποκρούσας.
   έφληνάφα. Ι. 664. ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγείς ἐ.
    εφληναφα. 1. 004. ο σε ταυτ ακουσας εκπλαγείς ε. 
έφλυάρει. Ι. 545. ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐ., 
ἔφλων. Π. 694. κάγὼ τότ' ήδη τῆς ἀθάρης πουλλήν ἔ. 
ἐφοδεύεται. Ο. 1160. ἐ., κωδωνοφορεῖται, πανταχῆ 
ἐφόδι'. Α. 53. ἀλλ' άθανάτος ὧν, ὧνδρες, ἐ. οὐκ ἔχω.
      έφοίτας. Ι. 1235. παῖε ὢν ἐ. ἐς τίνος διδασκάλου;
    έφολκός. Σ. 268, ού μήν πρό τοῦ γ' ἐ. ἦν, άλλὰ πρῶτος ήμῶν
ἐφορᾳ. Ι. 75. ἐ. γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
ἐφόρει. Ι. 528, ἔ. τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τὰς ἐχθροὺς
έφορει. 1. 528. ε. τας ορυς και τας πλατανους και τας προθελύμνους. 
ἐφόρουν. Ο. 1140. ὕδωρ δ' ε. κάτωθεν ες τὸν ἀέρα Ο. 1283. σκυτάλι' ε. νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ 'Εφουδίων. Σ. 1191. Έ. παγκράτιον 'Ασκώνδα καλῶς, Σ. 1383. Έ. ἐμαχέσατ' 'Ασκώνδα καλῶς, ἔφραζε. Β. 182. αὕτη 'στὶν ῆν ε., καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ. Β. 319. ἐνταῦθὰ που παίζουστιν, οδε ε. νῷν. Ελακέν, τ. 1. 1049.
Β. 319. ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὐς ἔ. νῷν. ἔφραζεν. Ι. 1042. ἔ. ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἔμέ.

Ι. 1048. πῶς δήτα τοῦν' ἔ. ὁ θεός; ΑΛ. τουτονὶ
1058. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, προ Πύλου Πύλου ῆν σοι ἔ. ἔφραζον. Θ. 1173. καθ' ὁδὸν ἔ., ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν. ἐφρεωρύχει. Λ. 1033. νὴ Δί' ἀνησάς γὲ μ', ὡς πάλαι γὲ μ' ἔ, ἐφρόντισα. Β. 493. καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐ. Β. 650. μῶν ἀδυνήθης; ΞΑ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐ. ἐφρόντισας. Σ. 724. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐ.; ἐφρόντισεν. Π. 704. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐ. ἔφρύνης. Β. 511. ἔ., κώνον ἀνεκεράννυ γλικότατον. ἔψυ. Α. 821. ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμῦν ἔ. Α. 981. ἐνγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔ..

Α. 981. ξυγκατακλινείς, ὅτι παρούνιος ἀνὴρ ἔ.,
Β. 1247. ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῦσιν ὀφθαλμοῖς ἔ. ἐφύλαττ'. Σ, 358. κοὐδείς μ' ἔ., ἀλλ' ἐξῆν μοι ἐφύλαττεν. 1. 117. ὅνπερ μάλιστ' ἔ. ΔΗ. ὧ σοφώτατε, ἐφυλάττου. Ι. 125. ὧ μαρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἔ. πάλαι, ἔφυν. Ν. 1414. τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔ. ἐλεύθερός γε κάγώ. ἔφυρον. Β. 945. εἶτ' οὄκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσῶν ἔ.,

 έφυς. Ν. 1207. αὐτύς τ' έ. ώς σοφός,
Ο. 471. ἀμαθής γὰρ έ. κου πολυπράγμων, οὐδ' Αίσωπον
                                                πεπάτηκας
        1548. νη τὸν Δί ἀεὶ δήτα θεομισης ἔ.
Λ. 1030. ἀλλὰ δράσω ταῦτα: καίτοι δύσκολος ἔ. ἀνήρ.
                                                                                                                                                               R 2
```

1149. δικαιότερον ή καυνάκην; ΒΔ. έ., ἄγαθὲ, ΕΙ. 1193. έ., ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί: Ο. 1200. ξ. ἀτρέμας: αὐτοῦ στῆθ' επίσχες τοῦ δρόμου. 1244. ξ. ἀτρέμα. φέρ' ίδω, πότερα Λυδόν ή Φρύγα Θ. 230. ξ. ἀτρέμα σαυτόν κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει; Β. 532. ἀμέλει, καλῶς ἔ. αῦτ΄. ἴσως γάρ τοἱ ποτε Π. 127. α, μὴ λέγ', ὤ πυνηρὲ, ταῦτ΄. ΧΡ. ἔ. ἤσυχος. ἔχαιρες. Ο. 116. κοὺκ ἀποδιδοὺς ἔ., ὤσπερ νὼ, ποτὲ, ἔχαιρον. Β. 916. ἐγὼ δ' ἔ. τῆ σιωπῆ, καὶ με τοῦτ΄ ἔτερπεν έχανεν. Fr. 319. λύκος έ. έχανεν. Γr. 319. λυκος ε. έχάρην. Ο. 1743. ξ. ύμνοις, ξ. φδαῖς Β. 1028. ξ. γοῦν, ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεῶτος, έχαρίσω. Α. 437, Εὐριπίδη, πειδήπερ ξ. μοι ταδὶ, Ι. 1368. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ξ. 1. 1508. πολλοίς γ υπολιοποίς πυγιοιοισιν ε.
έχε. Λ. 579. ὧ Λάμαχ' ήρως, άλλὰ συγγνώμην ξ.,
1. 51. ἐνθοῦ, βόφησον, ἔντραγ', ἔ, τριώβολον.
490. ἔ, νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτφὶ,
493. ἔ, νυν, ἐπέγκαψον λαβών ταδί. ΑΛ. τί δαί;
948. ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔ. τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι, 1187. ἔ. καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο·
1384. ἔ. νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
Ν. 1244. ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔ. νυν ἤσυχος. 1479. μηδέ μ' επιτρίψης, άλλα συγγνώμην έ. ΕΙ. 668. ημάρτομεν ταθτ' άλλα συγγνώμην έ. Ο. 935. ε. την σπολάδα πάντως δέ μοι βιγών δοκείς. Δ. 533. ἔ καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλὴν,
Θ. 236. ἀνίστασ', ἴν' ἀφεύσω σε, κάγκύψας ἔ.
Β. 270. ἔκβαιν'; ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔ. δὴ τώβολώ.
ἔχει. Α. 329. τοῖς 'Αχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔ. του παιδίον Α. 361. πάνυ γαρ εμέ γε πόθος δ τι φρονείς ε.
454. τί δ', ὧ τάλας, σε τοῦδ' ε. πλέκους χρέος;
785. πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ έ.
947. ήδη καλῶς ε. σοι.
972. οἴ ε. σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολῶν, 1. 75. ἐφορᾶ γὰρ αὐτὸς πάντ. ἔ. γὰρ τὸ σκέλος
 153. τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔ.
 1324. πῶς ἄν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔ. σκευἡν; ποίος γεγένηται; οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔ, τις ἐκ Σαβαζίου. δλάς; Θέωλος την κεφαλήν κόλακος έ.
 ύδωρ ἀναγκαίως έ. τὸν θεὸν ποιῆσαι.
 οὕκουν έ. γ' οὐδ' αὐτὸς ήρως ἀν ὅπλα. 943. καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδὰξ ἔ.;
1416. καλούμενός σε, τόν γέ τοι κλητῆρ ἔ.
ΕΙ. 659. ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ῶν ἔπαθε πολλὴν ἔ.
664. ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔ.
681. "Τπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔ. τὸ χωρίον. 681. Τπερβολος νύν τουτ ε. το χωρίου.
733. ἡν έχομεν όδον λόγων εξπωμεν, δσα τε νοῦς ε.
876. ὅσην ε. τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
965. οὐκ έστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ε.
1216. ὅμως δ΄ ὅτι τὸ σφήκωμ' ε. πόνον πολὸν,
Ο. 239. κλάδεσι νομὸν ε.,
670. ὅσον δ΄ ε. τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος.
672. ἀλλ', ὧ κακόδαιμον, ρύγχος ὀβελίσκοιν ε.
1082. τὰς περιστεράς θ΄ ὁμοίως ξυλλαβῶν εἴρξας ε.,
1753. καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ε. Διός.
Α. 717. τὶ Ζῆν' ἀυτείς: ταῖτα δ' οῦν οῦτως ε. Λ. 717. τί Ζην' ἀῦτεῖς ; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔ. 845. οίμοι κακοδαίμων, οίος δ σπασμός μ' έ. 855. ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' έ. διὰ στόμα. Θ. 106. δαίμονας έ. σεβίσαι. 207. ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔ. 260. ἀρ' ἀρμόσει μοι; ΑΓ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔ. 484. στρόφος μ' ἔ. τὴν γαστέρ', ἄνερ. κὼδύνη: 640. καὶ νὴ Δί' τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔ. 677. ὅ τι καλῶς ἔ. 706. δεινά δήθ', όστις γ' έ, μου 'ξαρπάσας το παιδίον. 871. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔ, κράτος, 904. τουτὶ τί ἐστιν ; ἀφασία τίς τοἱ μ' ἔ. 906. σὺ δ΄ εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κάμ' ἔ. λόγος, 1140. ἡ πόλιν ἡμετέραν ξ.,
1189. καλῶς ξ. λαβὲ θοὶμάτιον ὥρα 'στὶ νῷν
Β. 75. οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ξ.,
294. ἄπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ξ.

```
έφυσατ'. Ν. 410. ἡ δ' άρ' ἐ,, εῖτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὰ 
ἔφυσε. Β. 418. δς ἐπτέτης ἀν οὐκ ε΄ φράτορας, ἐφύτευσας. Σ. 1276. παίδας ἐ. ὅτι χειροτεχνικωτάτους, 
ἔχ'. Α. 1121. ε΄, ἀντέχου, παί. ΔΙ. καὶ σὸ, παῖ. τοῦδ' ἀντέχου, 
Ν. 261. ἀλλ' ε΄, ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με 
743. ε΄ ἀτρέμα κὰν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων, 
Σ. 1135. ε΄, ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὰν, καὶ μὴ λάλει. 
1149. διαιώτερον ἡ καινάκην; ΒΔ. ε΄, ὧγαθὲ, 
ΕΙ 1193. ε΄, ἀποκάθουσε τὰς παπέζας τουπό: 
ΕΚ. 355. ἀχράς τις ἐγκλείσασ ε΄ ττ διτία; 
ΕΚ. 355. ἀχράς τις ἐγκλείσασ ε΄ ετ διτία; 
ΕΚ. 355. ἀχράς τις ἐγκλείσας εκ τοῦς εκκριτικος εκκριτ
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      ά τοισιν άστοις έμελεν; ΧΡ. ούτω ταῦτ' έ.
τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' έ. προβεβούλευται
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                459.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                623.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                               752. πριν έκπυθωμαι πάν τὸ πράγμ' δπως ξ.
777. οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ξ.;
834. ὧ πάντες ἀστοὶ, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ξ..
889. ὅμως ξ. τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 957.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            ős με διακναίσας έ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                1038. οὐ σωφρονοῦσά γ΄. οὐ γὰρ ἡλίκιαν ἔ.
Π. 110. ἔ. μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
367. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔ.
425. ἀλλ' οὐκ ἔ. γὰρ δάδας. ΒΛ. οὐκοῦν κλαύσεται.
580. κάκείνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔ. ΒΛ. ταύτην δ' ἡμῖν
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      ἀποπέμπει.
                                                                                                                                                                                                                                                                                               αποπέμπει.

920. νη Δία, πονηρόν τάρα προστάτην ξ.

993. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ξ.

1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν βντίδων ὅσας ξ.

1058. κάγωγ'. ξ. γὰρ τρεῖς ἴσως ἡ τέτταρας.

1063. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ξ.

Fr. 54. πόσους ξ. στρωτῆρας ἀνδρὼν οὐτοοί;

445 α, 3. ὅσω τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ξ.

VEV. I. 876. ἐμοῦ δὲ μὸ μνείον ἔ ὅσου πέπουθας. Σ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                          έχειν, Ι. 876. ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔ. ὅσων πέπονθας: ὅστις
Ν. 522. καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔ. τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
Σ. 94. ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔ. εἰωθέναι
                                                                                                                                                                                                                                                                                                              241. σίμβλον δέ φασι χρημάτων έ. απαντες αὐτόν.
301. τρίτον αὐτὸν έ. άλφιτα δεί καὶ ξύλα κώψον-
794. ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν έ.:
945. ἀλλ' οὐκ ἔ. οὖτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγη:
1393. ἔ, διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
                                                                                                                                                                                                                                                                                                  Ο. 420. φίλοισιν ωφελείν έ.:
                                                                                                                                                                                                                                                                                                               1026. μη πράγματ ε, άλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νη τοὺς Θεούς.
1352. ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                1366. νομίσας άλεκτρυόνος έ, τονδί λόφον
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                1536. καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' έ. διδφ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                 1530. και την Βασιλείαν σοι γυναικ ε. οιοφ.
Α. 263. κατά μὲν ἄγιον ἔ. Βρέτας,
750. ἔ. τι φαίνει κοίλον' εἴσομαι δ' ἐγώ.
1017. ἔξὸν, ἄ πονηρὲ, σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔ. φίλην;
Θ. 150. ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔ.

Θ. 150, ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔ.
152. μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔ.
291. καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔ. μοι καὶ φρένας.
427. ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔ. σφραγίδια
Β. 695. κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἀν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔ.,
1425. ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔ.
Εκ. 25. ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὐς εἰρητ' ἔ.
68. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὐς εἰρητ' ἔ.
410. αὐτός γε μεντοῦφασκεν ἰμάτιον ἔ.,
535. εἶτ' οὐ τὸ σαντῆς Ιμάτιον ἐχρῆν σ' ἔ.;
Π. 201. ἔ. με. ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

                                                                                                                                                                                                                                                                                                  Π. 201. ἔ. με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
540. πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔ. ράπος ἀντὶ
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      δε κλίνης
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                542. και φορμον έ. αντί τάπητος σαπρόν αντί δε προσκε-
                                                                                                                                                                                                                                                                                                              φαλαίου,

1018. καὶ τάς γε χείρας παγκάλους ἔ. μ' ἔφη,

1030. ἡ μηδ' ότιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔ.

1164. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλάς ἔ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                          1104, ως αγανόν εστ επωνυμας πολλας ε. 
Fr. 465. καὶ τὴν κυνῆν ε. με κυρβασίαν ερείς. 
έχειροτονήθησαν. Α. 607. ε. γάρ. ΔΙ. αίτιον δὲ τί 
έχειροτόνησαν. Α. 598. ε. γάρ με. ΔΙ. κόκκυγές γε τρεῖς 
Ο. 1571. εὶ τουτονί γ' ε. οὶ θεοί; 
έχεις. Α. 97. ἄσκωμ' ε. που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
                                                                                                                                                                                                                                                                                               Α. 360, ὅ τι ποτ', ἄ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔ.;
396, οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔ.
412. ἀτὰρ τί τὰ βάκι' ἐκ τραγφδίας ἔ.,
1. 7. αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ, ἄ κακόδαιμον, πῶς ἔ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                            219. ἔ. ἄπαντα πρός πολιτείαν α δεί
                                                                                                                                                                                                                                                                                                 482. ἄγε δὴ σὰ τίνα νοῦν ἡ τίνα ψυχὴν ε΄.;
1111. ὧ Δῆμε, καλήν γ' ε΄.
Ν. 264. ὧ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' 'Αὴρ, δε ε΄. τὴν γῆν με-
                                                                                                                                                                                                                                                                                               τέωρον.
599. ἤ τ' Ἐφέσον μάκαιρα πάγχρυσον ἔ.
733. ἔ. τι; ΣΤ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν πάνυ Σ. 165. ἀλλ' οὐκ ἔ. ὀδόντας. ΦΙ. οίμοι δείλαιος
```

```
ξχεις. Σ. 305. καθίση νῦν, πόθεν ἀνησόμεθ' ἄριστον ; ξ. ἐλΕΙ. 524. οἶον δ' ξ. τὸ πρόσωπον, ὧ Θεωρία:
               1333. ως τάγαθὰ νῦν ἔ.

    Ο. 148. Έλληνικήν δὲ πύλιν ἔ, ἡμῖν φράσαι;
    911. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὡν κόμην ἔ.;

  915. οὐκ ἐτὸς ὁτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔ.
933. οὖτος, σὰ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔ.,
1213. σφραγίδ' ἔ. παρὰ τῶν πελαργῶν; ΤΡ. τί τὰ κακόν;
1279. ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔ.
1460. ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΤ. πάντ' ἔ.
1464. οἶμοι τάλας μάστιγ' ἔ. ΠΕ. πτερῶ μὲν οὖν,
1543. ἡν γ' ἡν σὰ παρ' ἐκείνου παραλάβης, πάντ' ἔ.
Α. 83. ὡς δὴ καλὸν τὰ χρῆμα τιτθίων ἔ.
386. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔ., σὰ χλιανεῖς σεαυτόν.
748. τί τοῦτ' ἔ. τὰ σκληρόν. ΓΤ. Γ. ἄρρεν παιδίον.
926. καίτοι, τὰ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὑκ ἔ.
933. νὴ Δί ἀπολοίμην ἄρα. ΜΥ. σισύραν οὐκ ἔ.
Θ. 87. ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὰ μηχανὴν ἔ.;
264. σὰ τοῦτο γίγνωσκ' ἀλλ' ἔ, γὰρ ὧν δέει.
316. Δῆλον δε ἔ. ἰερὰν,
647. ἰσθμόν τιν' ἔ., ὧνθρωπ' ἄνω τε καὶ κάτω
             915. οὐκ ἐτὸς ἀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔ.
   316. Δήλον δε ε. ιεραν, 647. Ισθμόν τιν' έ., ἄνθρωπ' ἄνω τε και κάτω Β. 105. μη τον εμών οίκει νοῦν' έ. γὰρ οίκίαν. 484. ἐνταῦθ' έ. τὴν καρδίαν; ΔΙ. δείσασα γὰρ 659. 'Απολλον, ὅς που-Δήλον ἡ Πύθων' έ. 1129. τούτων ἔ. ψέγειν τι; ΕΥ. πλεῖν ἡ δώδεκα. 1430. εὖ γ', ὧ Πόσειδον' σὸ δὲ τίνα γνώμην ἔ.;
    Εκ. 5. μυκτήρσι λαμπράς ήλίου τιμάς ξ.
156. μα τω θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ξ.;
461. οὐδ' ἔτι σὸ θρέψεις οὖς ἔ., ἀλλ' ή γυνή;
     Π. 748. δσην έ. την δύναμιν, δινας δέσποτα.
1057. πόσους έ. δδύντας. ΧΡ. άλλα γνώσομαι
 Fr. 198, 7. μάλιστά γ', ὥσπερ Θρακοφοίται. πάντ' ξ. 417, 1. άλλὰ στεφάνωσαι καὶ γὰρ ἡλικίαν ξ. ἔχεν. Λ. 791. καὶ κύνα τιν' ξ.,
 έχετ'. Ν. 273. ή Μαιῶτιν λίμνην έ. ή σκόπελον νιφόεντα Μί-
έχεται. Ι. 387. μηδέν έλαφρον ποίει. νῦν γὰρ ἔ. μέσος:
Σ. 1235. ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν' ἀ δ' ἔ. ροπᾶς.
ἔχετε. Α. 751. πῶς ἔ.; ΜΕ. διαπεινᾶμες ἀεί ποττὸ πῦρ.
Ο. 246. ἔ, λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνας,
Λ. 1002. πῶς οῦν ἔ.; ΚΗ, μογίομες. ἀν γὰρ τὰν πόλιν
     Εκ. 68. έ. δε τους πώγωνας, ους είρητ' έχειν
 74. Λακωνικάς γάρ έ. καὶ βακτηρίας 
έχετέ. Π. 871. κοὺκ έσθ' ὅπως οὐκ έ. μου τὰ χρήματα.
 χετον. Β. 1105. ὅ τι περ οὖν ἔ. ἐρίζειν,
Β. 1422. πρῶτον μὶν οὖν περὶ ᾿Αλκιβιάδου τίν ἔ.
1436. περὶ τῆς πόλεως ἥντιν ἔ. σωτηρίαν.
 έχέτω. Θ. 43. έ. δὲ πνοὰς νήνεμος αίθηρ.

Εχτι. Θ. 43. ξρνιν, ϊν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ξ.
Ο. 1115. ὥσπερ ἀνδριάντες ὡς ὑμῶν δε ἀν μὴ μῆν' ξ.,
Λ. 182. ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἀν ἀρρηκτως ξ.;
419. ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἀν εὐρυτέρως ξ.
Εκ. 272. ἔπειτ' ἔπειδαν ταῦτα πάντ' ξ. καλῶς,
1124. ἐκλεγομένας ὅ τι ἀν μάλιστ' ὁσμὴν ξ.
Π. 520. ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ξ.; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός τις

νός τις 

ξχης. ΕΙ. 424. δώρον δίδωμι τήνδ', ΐνα σπένδειν ξ. 

Θ. 583. ξως ἀν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ξ. 

602. ταύτην τε κάκείνην ξ., ὧ πρόξενε.
 έχητε. Ο. 1116. ὅταν ἔ. χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω
                              δίκην
     Ο. 1610. ἐὰν δὲ τοὺς ὅρνις ἔ. συμμάχους,
 έχθαίρει. Β. 1425. ποθεί μέν, έ. δέ, βούλεται δ' έχειν. 
έχθές. Ν. 175. έ. δέ γ' ήμιν δείπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
ΕΙ. 72. έ. δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι
πίπτων
 έχθοδοπός. Α. 226. οίσι παρ' έμου πόλεμος έ. αύξεται των έμων
χωρίων·
ἐχθρά. Λ. 371. τί δ', ὧ θεοῖς ἐ, σὰ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
ἐχθράν. Β. 359. ἡ στάσιν ὲ, μὴ καταλύει, μηδ' εὕκολύς ἐστι
πολίταις,
έχθραν. ΕΙ. 133. ήλθεν κατ' έ. άετοῦ πάλαι ποτέ,
```

```
έχθράς. Λ. 283. τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἐ.
Λ. 622. τὰς θεοῖς ἐ. γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλφ
ἐχθρᾶς. Λ. 635. τῆς θεοῖς ἐ. πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
ἔχθρας. Β. 1412. οὐ γὰρ δί' ἔ. οὐδετέρφ γενήσομαι.
ἐχθρό. Β. 936. σὰ δ', ἄ θεοῖσιν ὲ., ποῖ' ἄττ' ἐστίν ἄττ' ἐποίεις ;
 έχθροί. Β. 936. σὰ δ', ὡ θεοῖαιν ἐ, ποῖ ἀττ' ἐστίν ἄττ' ἐποίεις; ἐχθροί. Ο. 371. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐ., τον δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι, Ο. 374. ἡ φράσειαν, ὅντες ἐ. τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς; ἐχθροῖς. Ν. 1161. πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐ. βλάβη, Λ. 803. γός τε τοῖς ἐ. ἄπασιν, Θ. 362. τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ. Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐ. ἀνιαροί. ἐχθροῖσι. Ι. 590. τοῖς τ' ἐ. μεθ' ἡμῶν στασιάζει. ἐχθροῖσιν. Α. 225. ὅστις, ὧ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐ. ἐσπείσαστο.
 σατο. 

ἐχθρόν. Α. 934. κἄλλως θεοῖσιν ἐ. 

Ν. 581. εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐ. βυρσοδέψην Παφλαγόνα 

ΕΙ. 1090. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐ. ἀπωσάμενοι πολέμοιο
  1172. μάλλον ἢ θεοῖσιν ἐ. ταξίαρχον προσβλέπων, Ο. 419. κρατεῖν ἀν ἢ θεοῖσιν ἐ. ταξίαρχον προσβλέπων, Θ. 419. κρατεῖν ἀν ἢ τὸν ἐ. ἢ Fr. 164, 2. τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐ. ἐστι καὶ τυραννικόν ἐχθρόs. I. 34. ὁτιὴ θεοῖσιν ἐ. εἰμ', οὐκ εἰκότως; Ν. 1219. ἐ. ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότη. Ο. 377. οὐ μάθοις ἀν τοῦθ', ὁ δ ἐ. εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.

    Λ. 397. ὁ θεοίσιν ἐ, καὶ μιαρὸς Χολοζύγητς.
    ἐχθροῦ. ΕΙ. 528. ἀνέπτυσ' ἐ, φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.
    ἐχθρούs. Ι. 528. ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐ.

                                        προθελύμνουs.
  I. 845. ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐ, ἐπιστομίζειν,
ἐχθρῶν. Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἔ, ἐν 'Αθηναίοις τα-
      χυβούλοις,
Συβούλοις,
Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐ, τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδῆς
1160. ἐ. παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;
Ο. 375. ἀλλ' ἀπ' ἐ. δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
Ο. 375. αλλ' απ' έ, δητα πολλα μανθανουσιν οἱ σοφοι.
378. αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐ, κοὐ φίλων
382. χρήσιμον' μάθοι γὰρ ἄν τις κάπὸ τῶν ἐ, σοφόν.
Λ. 1133. ἐ, παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν
"Έχιδνά, Β. 473. "Ε, θ' ἐκατογκέφαλος, ἡ τὰ σπλάγχνα σου
ἐχῖνον, Σ, 1436. κατέαξ' ἐ. ΚΑ, ταῦτ' ἐγὰ μαρτύρομαι,
ΕΙ. 1086. οὐδέποτ' ἀν θείης λεῖον τὸν τραχὸν ἐ.
 1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λείον τὸν τραχὺν έ. 
ἐχίνος. Fr. 251. έ.
   Έχινοῦντα. Λ. 1169. πρώτιστα τὸν Έ. καὶ τὸν Μηλιᾶ
Εχινούντα. Α. 1169, πρώτιστα τον Ε. καὶ τον Μηλια 

ἐχίνως. Α. 879, σκάλοπας, ἐ., αἰελούρως, πικτίδας, 

ἐχλιαινόμην. Εκ. 64. ἐ. ἐστῶσα πρὸς τὸν ήλιον. 

ἔχοι. Ν. 157, ὁπότερα τὴν γνώμην ἔ., τὰς ἐμπίδας 

Σ. 110. ϊν' ἔ. δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. 

368. ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔ. τοῦ δικτύου. 

1458. φύσεος, ἡν ἔ. τις ἀεί. 

Λ. 180. παντὰ κ' ἔ., καὶ τῷδε γὰρ λέγεις, καλῶς. 

490. ἴνα γὰρ Πείσανδρος ἔ. κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέγοντες.
 χουτες,
Π. 486. ε. τις αν δίκαιον αντειπεῖν έτι;
έχοιμ'. Β. 695. κοὐδὲ ταῦτ' έγωγ' ε. αν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν
έχειν, 
έχοιμι. Π. 1022. το βλέμμα θ' ώς έ, μαλακόν καὶ καλόν.
Εχοιμι. 11. 1022. το βλεμμα σ ως ε. μαλακον και καλόν. Fr. 399, 3. ην έφερόμην, ϊν ε. συνθεάτριαν. έχοις. Θ. 554. ἀλλ' ούκ ἀν ετ' ε. ὅσα γὰρ ζόεις εξέχεας ἄπαντα έχοιτ'. Β. 431. ἔ. ἀν οὖν φράσαι νῷν ἔχομαι. Α. 571. τις ἀνόσας. ἐγὰ γὰρ ἔ. μέσος. ἐχόμεθα. Β. 1381. καὶ ΕΥ. ἐ. ΔΙ. τοὕπος νῦν λέγετον ἐς τὸν στοδιών.
 σταθμόν.
ἔχομεν. ΕΙ. 733. ἢν ἔ. δδὸν λόγων είπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
Ο. 572. οἰ πετόμεσθα πτέριγάς τ' ἔ.; ΠΕ. ληρεῖς καὶ νὴ Δί'
ό γ΄ Έρμῆς 
ἐχομένη. Θ. 489. παρὰ τὸν 'Αγνιᾶ, κύβδ' ἐ. τῆς δάφνης.
  έχομένοις. ΕΙ. 504. ἐντεῦθεν ἐ. δθεν νῦν ἔλκετε
έχου. Ν. 829. αίβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὐτως ἔ.

Σ. 64. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔ.,

ΕΙ. 334. ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοὶ μοῦστ' ἀναγκαίως ἔ.

948. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὁλὰς ἔ. καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,

Β. 1161. ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔ.

1396. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔ.
     Π. 371. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, άλλ' ἐτέρως ἔ.
έχονθ'. ΕΙ. 440. έ. έταίραν καὶ σκαλεύοντ' άνθρακας.
έχοντ'. Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας έ. εὖ οἶδα δέκα τάλαντα,
     Ι. 914. σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔ.,
    1. 364. τηροῦσιν ἔ. δβελίσκους.
Λ. 415. νεανίαν καὶ πέος ἔ. οὖ παιδικόν
Β. 696. ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔ. ἔδράσατε.
838. ἔ. ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
Π. 882. ἔχθὲς δ' ἔ. εἶδόν σ' ἔγὼ τριβώνιον.
```

έχοντα, Ι. 302. ρὰς ἔ. κοιλίας. Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον ἔ. έχουσα. Fr. 400, 1.

Fr. 472, 2, έ. και τὰνάφορον.
έχουσαι. Ο. 1150. ἐπέτοντ' έ. κατύπιν, ὥσπερ παιδία. Σ. 33. βακτηρίας έ. καὶ τριβώνια· 102. παρά τῶν ὑπευθύνων έ. χρήματα. ΕΙ. 1173. τρεῖς λόφους έ. καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ, Θ. 473. τί ταῦτ' ξ. κεῖνον αἰτιώμεθα Εκ. 503. χαὖται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ξ. ἔχουσαν. Θ. 288. θύειν ξ., εἰ δὲ μάλλὰ νῦν λαθεῖν. 1175. τρεις κοφούς ε. και φουνικό υξείαν πάνν, 1175. τρεις δε που δέη μάχεσθ' ε. τῆν φουνικίδα, Θ. 423. Λακωνίκ' ἄττα, τρεις ε. γομφίους. 943. ε. ταῦτ' ἔδοξε τῆ βουλῆ σε δεῖν, Β. 925. ὀφρῦς ε. καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπά, Β. 335. χαρίτων πλείστον έ. μέρος, άγναν, ίεραν Εκ. 50. έ. ἐν τἢ δεξιᾶ τὴν λαμπάδα, 1101. Φρύνην ἔ, λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις. Fr. 447, 2. τρεῖς πόδας ἔ., τέτταρας δὲ μὴ 'χέται. Ετ. 447, 2. τρεῖς πόδας ἔ., τέτταρας δὲ μή χέτω.
463. ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔ. ἐκ μιᾶς.
ἐχούσας. Εκ. 122. ρἰζας ἐ. σκοροδομίμητον φύσιν.
ἐχούσης. Εκ. 531. οῦτως ἐ., ἀνερ; ΒΛ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἔχουσι. Ι. 858. οἰμοι τάλας: ἔ. γὰρ πόρπακας; ἔ πονηρὲ
Σ. 225. ἔ. γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὁσφύος
Εκ. 25. ἔ. τοὺς πώγωνας, οὸς εῖρητ ἔχειν;
284. ὑπαποτρέχειν ἔ. μηδὲ πάτταλον.
1162. αὶ μόνον μνήμην ἔ. τῶν τελευταίων ἀεἴ.
ἔχουσιν. Ν. 344. κοὺχὶ γυναιξίν, μὰ Δι΄, οὐδ΄ ὁτιοῦν αὖται δὲ
ρῖνας ἔ. 1334. ψυχὰν ἄψυχον ἔ., 1334. φυχάν αφυχον ε.,
1338. μεγάλους όνυχας έ.
Π. 269. δηλοῖς γάρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων έ.
270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' έ. σωρόν.
298. πήραν έ. λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραιπαλῶντα,
383. Ικετηρίαν έ. μετὰ τῶν παιδίων
552. πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, δν σὰ λέγεις, ζῆν ἐστιν μη-8 v #. Fr. 189. εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγ-718 €. bivas E. Σ. 420. Ἡράκλεις καὶ κέντρ' ἔ. οὐχ ὀρᾶς, ὧ δέσποτα; ΕΙ. 895. ταύτην ἔ. αὐριον καλὸν πάνν, Ο. 517. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔ.; 235, και ταῦτ' έ, πουλύπους και σηπίας 552, 1. διάλεκτον ε. μέσην πόλεως έχοντά. Π. 21. οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ε. γε. έχονται. ΕΙ. 479. ἀρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ε. τοῦ ξύλου, έχοντας. Α. 651. καὶ τῷ πολέμφ πολὸ νικήσειν, τοῦτον ξύμβου-Εκ. 225. μοιχούς έ. ένδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· ἐχρῆν. Α. 540. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τὶ ἐ. εἶπατε. Α. 562. εἶτ' εὶ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὕτ' ἐ.; λον €. Αο 9ε.
Α. 982. ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔ. ἐπικωμάσας,
Ν. 835. καὶ νοῦν ἔ.' ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
Σ. 243. ἤκειν ἔ. ἡμερῶν ὀργήν τριῶν πονηρὰν
ΕΙ. 312. οὐ γὰρ ἦν ἔ. ἤκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
Ο. 389. περιπατείν ἔ. ἡμᾶς
Π. 596. τοὺς μὲν ἔ, καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀπο-691. οὖ μ' ἐ. σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλῶν ἀπέρχομαι.

1. 11. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐ. ζητεῖν τινα
848. οὐ γάρ σ' ἐ., είπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
Ν. 1463. οὐ γάρ μ' ἐ. τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
Σ. 1148. οὐκουν ἐριώλην δῆτ' ἐ. αὐτὴν καλεῖν
ΕΙ. 135. οὐκοῦν ἐ. σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
1041. ἔμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἀλλ' ῆκειν ἐ.
Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐ. ἐποποῖ καλεῖν;
364. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος οὐ μένειν ἐ.
1177. τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. οὕκουν δῆτα περιπόλους ἐ.
1201. τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐ. ὁπόθεν ποτ' εἶ,
Λ. 54. ἀρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναίκας δῆτ' ἑ.;
357. οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτον' ἐ. τιν' αὐτάς;
574. πῶς δή; φέρ' ἴδω. ΑΥ. πρῶτον μὲν ἔ. ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείφ, 691. οῦ μ' ἐ. σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλών ἀπέρχομαι. πέμπειν, εχοντε. Ο. 43. κανοῦν δ' έ. καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας Ο. 321. ήκετον δ' έ. πρέμνον πράγματος πελωρίου. Κχοντες. Ι. 1197. πρέσβεις έ. ἀργυρίου βαλάντια.
Σ. 219. λύχνους έ. καὶ μυνρίζοντες μέλη
1115. οὐκ έ. κέντρον οἱ μένοντες ήμῶν τοῦ φόρου
ΕΙ. 841. ἰπνοὺς έ., ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
1345. οὐ πράγματ έ., ἀλΟ. 621. καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες έ. 1410. δρνιθέε τινες οίδ' οὐδὲν έ. πτεροποίκιλοι, ἐν βαλανείω, έν βαλανείφ,
591. εἶθ' ἡνίκ' ὲ. εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
Θ. 598. ἀλλ' ἄ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ὲ.,
Β. 152. νὴ τοὐς θεοὺς ὲ. γε πρὸς τούτοισι κεὶ
568. καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐ. τι δρῶν.
935. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐ. κάλεκτρυόνα ποιῆσαι;
951. οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐ. τολμῶντα; ΕΥ. μὰ τὸν Λ. 250. ἡξουσ' ἔ, ὥστ' ἀνοιξαι τὰς πύλας 1073. χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔ. 1075. εἶτ' εἴπαθ' ἡμῦν πῶς ἔ, ἡκετε. 1075. είτ' είπαθ ήμιν πως ε. ηκετε.
1077. όρην γάρ ξέεσθ' ῶς ε. ήκομες.
Β. 704. τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ξ. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
1440. εἰ ναυμαχοῖεν, κὰτ' ξ. ὁξίδας
Π. 668. ξ. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
752. ξ. ὁλίγον αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ
ἔχοντι. Σ. 712. νῦν δ΄ ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἄμα τῷ τὸν 'Απόλλω. Εκ. 19. ἀλλ' οὐδεμία πάρεσταν από κειν ε. 404. τί δαί μ' ε. δραν; ΒΛ. σκόροδ' όμοῦ τρίψαντ' ὁπῶ 535. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς Ιμάτιον ε. σ' έχειν; μισθὸν ἔ. Π. 406. ούκουν Ιατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐ. τινά; 432. ἀλλ' ἤτις εἶ λέγειν σ' ἐ. αὐτίκα μάλα. έχοντος. ΕΙ. 774. ἀνδρὸς τὸ μέτωπον έ. Β. 535. νοῦν ἔ. καὶ φρένας καὶ Π. 272. ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔ.; ἐχόντων. Ι. 1295. φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐ. 586. κοτινώ στεφάνω; καίτοι χρυσώ μάλλον έ., είπερ ἐπλούτει. έπλούτει.
624. παϊ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐ,
966. ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐ.
Fr. 110, 1. ἀλλ' ἄνυσον' οὐ μέλλειν ἐ.' ὡς ἀγοράσω
304. ἄμφοδον ἐ. αὐτῷ τεθεῖσθαι τοῦνομα.
414, 1. τὶ οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐ. λευκήν λαβεῖν'
ἐχρησάμην. Ν. 22. τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασία; τὶ ἐ ;
ἐχρήσατ'. Β. 733. οἰδὲ φαρμακοῖσιν εἰκή μαδίως ἐ. ἄν.
ἐχρησμολόγεις. Ο. 964. ταῦτ' οὐκ ἐ. σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
ἐχρῆτο. Ι. 124. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐ. τῷ ποτηρίῳ.
ἐχρῆτό. Fr. Μ. ΕΙ. Δ. 2, 3. θυγάτηρ, ἀδελφὴ, πάντα ταῦτ'
ἐ. μοι. άνξρων ανέρων

Εκ. 632. τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγίδας ἐ., ἐχόρευσεν. Β. 336. ἡ γενναίων ὅργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐ., ἔχου. Σ. 1343. ἔ. φυλάττου δ', ὧς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
Λ. 445. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξίτης; ταὐτης ἔ., ἔχουσ'. Ν. 543. οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔ., οὐδ' ἰοὰ ἰοὰ βοᾶ,
Λ. 371. τί δ', ὧ θεοῖς ἐχθρὰ, σὰ δεῦρ' ὕδωρ ἔ. ἀφίκου;
Θ. 1031. ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔ.,
Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἔ. ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῆ. ἔχουσα. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔ. μένος, ἔντονος 'Αγαρνική' τονος 'Αχαρνική' τονος 'Αχαρνική'
Α. 990. ὡς καλὸν ἔ. τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
Σ. 36. ἔ. φωνὴν ἐμπεπρημένης ὑςς.
39. είθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔ. τρυτάτην
1408. κλητῆρ' ἔ. Χαιρεφῶντα τουτονί.
Ο. 831. ἔστηκ' ἔ., Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
Α. 88. καλὸν γ' ἔ. τὸ πεδίον. ΚΑ. καὶ νὴ Δία
645. κἄτ' ἔ. τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρωνίοις.
751. ἐπτοκέλαςς; ἔ. τὸν ἐκοὸν κυπῶν. έχρω. Β. 111. έ. τοθ', ήνικ' ήλθες έπὶ τον Κέρβερον, έχρωμεθα. Επ. 183. ἐπκλησίαισιν ήν ὅτ' οὐκ ἐ. ἐχύμισαν. Θ. 162. κάλκαῖος, οἵπερ ἀρμονίαν ἐ., έχω. Α. 53. ἀλλ' ἀθάνατος ὧν, ἄνδρες, ἐφόδι' οὐπ ξ. Α. 327. ὡς ἔ. γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὖς ἀποσφάξω λαβών. Ι. 488. ἀλλ' εἶμι' πρῶτον δ', ὡς ἔ., τὰς κοιλίας Ν. 747. ξ. τόκου γνώμην ἀποστερητικήν. 1047. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σε μέσον ε΄ λαβὼν ἄφυκτον. Σ. 228. μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ε΄., 506. ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ε΄. 751. ὧ καταγέλαστ', ἔ. τὴν ἱερὰν κυνῆν 7.1. ω καταγεκάστ, ε. την ετραν κυνήν
Θ. 462. οὐκ ὤκαιρα, φρένας έ.,
609. ἔ.; ΓΥ. Δ. τιτθή νή Δί' ἐμή. ΜΝ. διοίχομαι.
1146. κῶν ἔ. δέ μοι μόλοις
Εκ. 341. φρούδη 'στ', ἔ. θοὶμάτιον οὐγὼ 'φόρουν.
502. ἄπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔ.
Π. 1199. σεμνῶς· ἔ. δ' ἤλθες αὐτή ποικίλα. Ο. 852. συμπαραινέσας έ. Λ. 288. τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἶ σπουδὴν ἔ.
 376. οὖκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔ. τῆ λαμπάδι σταθείσω.
 610. ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔ.

έχω. Λ. 863. ξ. δὲ τοῦθ' ὅπερ οὖν ξ., δίδωμί σοι. Δ. 865. Δε οὐδεμίαν ἔ. γε τῷ βιῷ χάριν,
 929. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ΚΙ. ἤδη πάντ' ἔ.
 947. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. ΚΙ. ἀλλ' ἔτερον ἔ. 1125. αὐτή δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔ: 1125. αὐτή δ' εμαυτής οὐ κακως γνώμης ε΄.

Θ. 190. έπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ε΄.

Β. 28. οὐ δῆθ' ὕ γ' ε΄. 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὕ.

58. μὴ σκωπτέ μ', ιδελφό' οὐ γὰρ ἀλλ' ε΄. κακῶς:

60. ποῖός τις, ιδελφίδιον ; ΔΙ. οὐκ ε΄. φράσαι.

236. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ε΄.

1249. καὶ μὴν ε΄. γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν

1252. φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ε΄.

1433. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ε΄.

Εκ. 60. ἔγωγε. ποῶτον μέν γ' ε΄. τὰς μασγάλας έγωγε. πρῶτον μέν, γ' ἔ, τὰς μασχάλας
 τὸ δ' ἰμάτιον σου ποῦ 'στιν; ΒΛ. οὐκ ἔ, φράσαι. Er. 60. 972.] διά τοι σὲ πόνους έ. 1150, έ, δέ τοι καὶ δῷδα ταυτηνὶ καλῶς. Π. 212. έ, τιν ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι 392. έ. ΒΛ. σὸ Πλοῦτον; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν. 392. ε. ΒΑ. συ Πλουτον; ποιον; ΑΡ. αυτον τον θεον. 1089. έλθων άναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοὐσδ' οδε ξ. 1174. ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ξ., ἔχωμαι. ΕΙ. 863. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ξ.; ἔχωμεν. ΕΙ. 219. ἤξουσι καῦθις, ἤν ξ. τὴν Πύλον. ἔχων. Α. 120. τοιόνδε δ', ὧ πίθηκε, τὸν πώγων' ξ. Α. 148. ὁ δ' ὧμοσε σπένδων βοηθήσειν, ξ. 318. ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔ. λέγειν. 845. χλαΐναν δ΄ ἔ. φανὴν δίει. 992. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔ. στέφανον ἀνθέμων; 1171. ἐπάξειεν δ΄ ἔ. άλλον θεραπεύειν, άλλὰ βυρσίνην ἔ.
 άρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔ.
 έτ' ἐστὶν εἶς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔ. I. 59. 534. ωσπερ Κοννάς, στέφανον μεν έ. αδον, δίψη δ' άπολωλώς, λωλώς,
689. συμμάχους δ' ήμᾶς ἔ. εὕ839. τὰν τῆ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔ. τρίαιναν,
842. κατεργάσει γὰρ βαδίως, πλευρὰς ἔ. τοιαύτας.
968. ἔ. κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
1320. τίν' ἔ. φήμην ἀγαθὴν ῆκεις, ἔφ' ὅτφ κυισῶμεν ἀγυιάς;
1.14. διὰ τουτονὶ τὸν υίδν. ὁ δὲ κόμην ἔ. 70. ἄσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ ε΄. ενα δ΄ έφην, 131. Ιτητέον. τί ταῦτ ε΄ στραγγεύομαι, 509. χώρει τί κυπτάζεις ε΄. περὶ τὴν θύραν; 596. Δήλιε, Κυνθίαν ε΄. 590. Δηλίε, Κυνσίαν ε. 752. ὥσπερ κάτοπτρον, κάτα τηροίην έ., 1030. πρός οὖν τάδ', ὧ κομφοπρεπη μοῦσαν έ., 1045. καίτοι τίνα γνώμην έ. ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά; 1445. τοῦθ' ἔτερον αὖ μεῖζον κακόν. ΦΕ. τί δ', ην έ. τον ήττω χαμαί καθήσθαι, την κεφαλήν κόρακος έ. έ. τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς. 339. τίνα πρόφασιν έ.; 468. ούτε τιν έ. πρόφασιν δλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔ, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
 τὸν σπόγγον ἔ, ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν περι KONVET. 606. όταν οίκαδ' ίω τὸν μισθὸν έ., κᾶτ' εἰσήκονθ' ἄμα 1027, οὐδενὶ πω ποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν έ. ἐπιεικῆ, 1030. ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν έ. τοῖσι μεγίστοις ἐπι-1192. ήδη γέρων αν καὶ πολιός, ἔ. δέ τοι
1192. ήδη γέρων αν καὶ πολιός, ἔ. δέ τοι
1195. πως δ' ἀν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔ.;
1437. οὐχῖνος οὐν ἔ. τιν' ἐπεμαρτύρατο ΕΙ. 104. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙ Α. τίνα νοῦν ἔ.; 752. άλλ' 'Ηρακλέους δργήν τιν' έ. τοίσι μεγίστοις έπε-Ο. 275. νη Δι έτερος δήτα χούτος έξεδρον χώραν 315. τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον άρα ποτέ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔ.;
341. ἴνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔ.
486. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔ, καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει οιαβασκει
512. ὁπότ' ἐξ ἐλθοι Πρίαμός τις ἔ. ὅρνιν ἐν τοῖσι τραγωδοῖς:
515. ἀετὸν ὅρνιν ἔστηκεν ἔ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὥν·
798. ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔ. πτερὰ
816. οὐδ' ἀν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν γ' ἔ.
864. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔ.;
1294. 'Οπουντίω δ' ὁφθαλμὸν οὐκ ἔ. κόραξ,
1559. σφάγι' ἔ. κάμηλον ἀ-1713. έ. γυναικός κάλλος οὐ φατόν λέγειν,

έχων. Λ. 278. σμκρον ἔ. πάνυ τριβώνιον,
Λ. 372. τί δαὶ σὰ πῦρ, ὧ τύμβ', ἔ.; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
377. εὶ ῥύμμα τυγχάνεις ἔ., λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
560. ὅταν ἀσπίδ' ἔ. καὶ Γοργόνα τις κὰτ' ἀνῆται κορακίνους.
945. ἀγαθόν ἔα αὕτ', ὧ δαιμονία ΜΥ. ληρεῖς ἔ.
985. κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔ.;
1211. εἰς ἐμοῦ σάκους ἔ. καὶ Θ. 37. θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔ. καὶ μυρρίνας
 180. ἰκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρείαν ἔ.;
 227. τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔ.; 734. οίνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικάς έ. 852. τί αὖ σὰ κυκατᾶς, ἢ τί κοικύλλεις έ.; 933. ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' έ. 933. ἔα πρός αὐτὸν. ἀλλά τὴν μάστιγ ε.

Β. 108. ἀλλ' ἄνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔ.

202. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔ., ἀλλ' ἀντιβὰς

463. καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔ.;

500. εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔ.

512. ἀλλ' εἴσιθ' ἄμ' ἐμοί. Ἡλ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. ληρεῖς ἔ.

524. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔ., ὡ ℍανθία,

1067. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνὰ γ' ἔ. οὕλων ἐρίων ὑπένερθε'

1114. Βιβλίον τ' ἔ. ἔκαστος μανθάνει τὰ δεξιά.

1482. μακάριὸς γ' ἀνὴρ ἔ. 1114: ριρκίον τ ε. εκαυτο μανούνει τα σεζία. 1482. μακάριός γ΄ ἀνήρ ἔ. . 102. 'Αγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔ. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔ. εἔπη, πρότερος παραχώρει, κἄτ' ἐπιτήρει, μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔ., Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἔππικὴν στολὴν ἔ. 849. ἔ, καχάζων μεθ' ἐτέρου νεανίου· 853. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δήτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔ. 978. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾳδ' ἔ. ἐλήλυθας; 1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔ, ἀλλ' οὐκ ἄγεις Π. 265. ἔ. ἀφίκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὥ πονηροὶ,
 686. ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔ. τὰ στέμματα.
 921. ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔ. 921. εκεινο ο ου βουλοι αν, ησυχιαν ε.
952. ἔ. βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε΄
1041. στεφάνους γὲ τοι καὶ δάδ' ἔ. πορεύεται.
1125. ἐνίστε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔ.; ΕΡ. οἴμοι τάλας,
1195. ἴν' ἔ. προηγῆ τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
Fr. 25. καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς, χρυσοῦς ἔ. κικίννους.
144. ἐν τῷ στόματι τριημωβόλιον ἔ.
460, 3. δκος ἔ. τὸν παίδα πωλήσει 'ς Χίον, έχωντι. Λ. 173. ούχ ἀς σποδᾶς ε. ταὶ τριήρεες έχώρουν. ΕΙ. 763. παίδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς έ., Ο. 496. κάγω νομίσας ὅρθρον ἐ. ᾿Αλιμοῦνταδε, κἄρτι προκύπτω Εκ. 819. κάπειτ ἐ. εἰς ἀγορὰν ἐπ΄ ἄλφιτα. ἔχωσιν. Εκ. 720. ἵνα των νέων ἔ. αὖται τὰς ἀκμάς. ἔψειν. Fr. 201. πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἔ. ἡ φακῆν. εψειν. Γ. 201. πτισανην οιδάσκεις αὐτόν ε. ή φακήν.
Γ. 379. ἀτταγᾶς ήδιστον ε. εν επινικίοις κρέας.
εψεις. Σ. 280. λίθον ε., έλεγεν.
εψεύσατο. Εκ. 445. καὶ νή τὸν 'Ερμῆν τοῦτό γ' οὐκ ε.
εψηλαφῶμεν. ΕΙ. 692. ε. εν σκότω τὰ πράγματα,
εψήσας. Λ. 946, κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ε. μύρον.
εψητοῖσι. Σ. 679. οὐδεὶς οὐδεὶ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ε. δίδωσιν.
εἰμητοῖσν. Ε. 147. οὐν ε. λοπός ἐστιν. έψητων. Fr. 147. οὐχ έ. λοπάς έστιν. Fr. 273. οὐδὲν μὰ Δι' ἐρῶ λοπάδος ἐ. ἐψηφισάμεθ'. Εκ. 816. ἐ., οὐκ οἴσθα; ΑΝ. Α. καὶ κακόν έψήφισται. Σ. 591. έ. τοὺς άδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδούναι Εκ. 706. Ε. προτέροις βινεῖν, ξψοίμην. Ι. 770. Ε. εν περικομματίοις κεὶ μὴ τούτοισι πέποιθας, εψομαι. Fr. 415. ερείδετον, κάγω κατόπιν σφών ε. έψόμασθα. Α. 1232. άλλ' ε. σήν χάριν εψοντος. Ι. 745. ε. ετέρου την χύτραν ύφειλόμην. εψοντό. Εκ. 736. ε. ετυχες ω Λυσικράτης μελαίνεται. έψουσιν, Εκ. 845. χύτρας έτνους έ. αξ νεώταται έψόφει. ΕΙ, 1152. έ. γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ΄ ἄττα κἀκυδοιδόπα' έψόφησεν. ΕΙ. 612. ὡς δ΄ ἄπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ΄ ἐ. ἄμπελος έψυχρολουτρήσαμεν. Fr. 39. έ. έψωχρολουτρήσαμεν. Fr. 39. έ. έψώμισεν. Λ. 19. κατέκλινεν, ή δ' έλουσεν, ή δ' έ. έψων. Fr. 10. 1. ἡ χόνδρον ἔ., εἶτα μυῖαν ἐμβαλῶν ἕω. Εκ. 85. ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἔ. γενήσεται. Εκ. 312. ἐπεὶ πρὸς ἔ. νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὺ φαίνεται. ἐω. I. 1161. ἀπιτον. ΚΛ. ἰδού. ΔΗΜ. θέοιτ' ἀν. ΑΛ. ὑποθείν ούκ έ. Α. 734. άλλ' έ. πολέσθαι τάρι'; ΑΥ. ήν τούτου δέη. Π. 1071. άλλ', ὧ νεανίσκ', οὐκ ἔ. τὴν μείρακα ἔωθεν. Α. 278. ἔ. εἰρήνης ῥοφήσει τρυβλίον' Ν. 1195. ἔ. ὑπανιῷντο τῆ νουμηνία. Ο. 147. κλητῆρ' άγουσ' ἔ. ἡ Σαλαμαία.

ἔωθεν. Ο. 1287. ἐπέτονθ' ἔ, ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν'
Θ. 374. ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔ, τῆ μέση
494. τὴν νύχθ', ἔ, σκορόδια μασώμεσθ', ἴνα
Π. 1121. πάντ ἀγάθ' ἔ, εὐθὸς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἐωθινῆς. Α. 20. ἔ, ἔρημος ἡ πνὸξ αὐτηί'
ἐωθινοῦ. Θ. 2. ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἀνθρωπος ἔξ ἔ.
ἐώθουν. ΕΙ. 637. τήνδε μὲν δικροῖς ἔ, τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
ἐῶμεν. Ο. 828. τἱ δ' οὐκ 'Αθηναίαν ἔ, πολιάδα;
Εκ. 232. ἔ, ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ἐῶν. Ν. 1483. ὁρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔ, δικορραφεῖν,
ἐωνητ'. ΕΙ. 1182. τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἔ. οὐ γὰρ ἥδειν ἔξιών'
ἐώνητ'. ΕΙ. 1182. τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἔ. οὐ γὰρ ἥδειν ἔξιών'
ἐώνητ'. Α. 1005. ἔ, πρὶν ἄπαντες ἐξ ἐνὸς λόγω
ἐώρας. Π. 713, σὐ δὲ πῶς ἔ, ῷ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ἐώρων. Ν. 354. ὅτι δειλύτατον τοῦτον ἔ., ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
ἔγένοντο.
ἔως. Α. 235. καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἔ. ἀν εὐρεθῆ ποτέ'
Ι. 111. ἔ, καθεύδει. ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
134. κρατεῖν, ἔ, ἔτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
395. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἔ. ᾶν ξῆ τὸ βουλευτήριον
846. ἔ, ἀν ἢ τῶν ἀσπίδων τῶν ἔκ Πύλου τι λοιπόν.

Εως. Ν. 1460. ἔ. ἀν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακὸν,
Ν. 1489. ἔ. ἀν αὐτοῖς ἐμβάλης τὴν οἰκὶαν
Σ. 366. μηχανὴν ὅπως τάχισθ΄ ἔ.
486. οὐδέποτέ γ', οὐχ, ἔ. ἄν τι μου λοιπὸν ἢ,
565. κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἔ. ἀνιῶν ἀν ἰσώση τοῖσιν ἐμοῖσιν
1441. ὕβριζ, ἔ. ἀν τὴν δίκην ἀρχων καλη.
ΕΙ. 32. τέως ἔ. σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
71. ἔ. ξυνετρίβη τῆς κεφαλης καταρρυείς.
Λ. 178. ἔ. ἀν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
743. ἔ. ἀν ἡμέρας τὰ ἐπρίστο παιδίον.
583. ἔ. ἀν οῦτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχης.
854. ἔξεις, ἔ. ἀν τῶν πρυτάνεων τις φανῆ.
Β. 266. ἔ. ἀν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοὰξ,
766. ἔ. ἀν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοὰξ,
766. ἔ. ἀν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοὰξ.
766. ἔ. ἀν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοὰς.
Γ. 330. ἔ. ἐτ' ἐστὶν ἀστρα κατὰ τὸν οὐρανόν
682. κὰτα στήσασα παρ' 'Αρμοδίφ κληρώσω πάντας, ἔ. ἀν
Π. 744. ἐγρηγόρεσαν, ἔ. διέλαμψεν ἡμέρα.
Fr. 330. ἔ. νεαλής ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.
477, 2. ἐκεῖ δ' ἔ. ἀν πρῶσιν εὐρωμεν μένειν.
ἐῶσαι. Θ. 535. ταύτην ἐ. τὴν φθόρον τοιαῦτα περευβρίζειν ἐῶσί. Ν. 634, ἀλλ' οὐκ ὲ. μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.

7

ζαθέαις. Β. 383. Δήμητρα θεάν, ἐπικοσμοῦντες ζ. μολπαῖς κελαδείτε, ζαθέων. Ν. 283, καὶ ποταμών ζ. κελαδήματα, Ο. 927. ζ. Ιερων δμώνυμε, Ζακυνθίων. Λ. 394. Ελεγεν δπλίτας καταλέγειν Ζ. ζαμίαν. Α. 737. δε δμέ κα πρίαιτο, φανεράν ζ.; Ζάν. Ο. 570. ήσθην σέρφω σφαγιαζομένω. Βροντάτω νῦν δ μέγας Ζ. ζειάς. Fr. 364. ἀράκους, πυρούς, πτισάνην, χύνδρον, ζ., αίρας σεμίδαλιν. Ζεθ. Α. 223. δστις, ὧ Ζ. πάτερ καὶ θεοὶ, τοίσιν ἐχθροίσιν ἐσπείσατο, Α. 435. & Ζ. διόπτα καὶ κατόπτα πανταχή. 1. 1188. ὡς ἡδὺς, ὡ Ζ., καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
 1253. Ἑλλάνιε Ζ., σὸν τὸ νικητήριον. 1390. ὧ Z. πολυτίμηθ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν, Ν. 2. ὧ Z. βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον 153. ὧ Z. βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν. Σ. 323. ἀλλ', ὧ Z. Z., μέγα βροντήσας 625. ὧ Z. βασίλεῦ. ΕΙ. 58. καὶ φησιν, ὧ Z., τί ποτε βουλεύει ποιεῦν; 62. ὧ Z. τί δρασείεις ποθ' ήμῶν τὸν λεών; 376. ὧ Z. κεραυνοβρόντα. ΤΡ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν Ο. 223. ὧ Ζ. βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου 667. ὧ Ζ. πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον, Α. 476. ὧ Ζ., τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; 940. είθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὧ Ζ. δέσποτα.
967. ὧ Ζ., δεινῶν ἀντισπασμῶν.
972. μιαρὰ μιαρὰ δῆτ'. ὧ Ζ. Ζ..
1031. ἦ μέγ', ὧ Ζ., χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
1. ὧ Ζ., χελιδὼν ἄρὰ ποτε φανήσεται;
71. ὧ Ζ. τί δρᾶσαι διανοεί με τήμερον; 315. Ζ. μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε, 315. Ζ. μεγαλωνυμε χρυσολυρα τε,
368. Ζ., ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
870. μὴ ψεῦσον, ὧ Ζ., τῆς ἐμπιούσης ἐλπίδος.
1009. ἐα· θεοὶ, Ζ. σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
Β. 750. δμόγνιε Ζ.· καὶ παρακούων δεσποτῶν
1278. ὧ Ζ. βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
Εκ. 378. καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὧ Ζ. φίλτατε,
1118. ἀγαθοῖσιν, ὧ Ζ.΄ πολὺ δ' ὑπεπέπαικεν αῦ
1. ἐκ ἀνωλίων κοῦσινὶ ἀσχίν ἔλ. καὶ θεοὶ ώς ἀργαλέον πραγμ' ἐστὶν, ὧ Z. καὶ θεοὶ,
 καὶ Ζ., τί φής; ἐκεῖνος ὅντως εἶ σύ; ΠΛ. ναί.
 παῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν, ὧ Z. καὶ θεοὶ, 898. ταυτ ουν ανασχετ εστίν, ω Ζ. και σεοί,
1095. ώς εὐτόνως, ὧ Ζ. βασιλεῦ, τὸ γράδιον
Fr. 57. ὧ Ζ., τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.
303. ὧ Ζ. πολυτίμηθ', οἶον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρὸς
ξευγάριον. Fr. 163. εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζ. βοεικὸν, εἰ
Fr. 344, 4. κεκτημένον ζ. οἰκείον βοοῖν,
ξευγαρίων. Ο. 582. οἱ δ' αῷ κόρακες τῶν ζ., οἶσιν τὴν γῆν катародоцу,

ζεύγει. Θ. 811. οὐδ' ἀν κλέψασα γυνή ζ. κατά πεντήκοντα τάλαντα τάλαντα ζεύγος. Ι. 872. ζ. πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδωμε. Fr. 52. ἡ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζ. χολίκων ἐπιθυμῶν. 484. ζ. τρίδουλον. ξεῦξακ. ΕΙ. 135. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζ. πτερὰν, ζεὐξαντ΄. ΕΙ. 128. ζ. ἐλαύνειν ἐς θεοὺς, ὧ παππία; Ζεύς. Α. 1151, ὡς μὲν ἀπλῷ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζ. Ι. 500. Ζ. ἀγοραῖος καὶ νικήσας Ν. 366. δ Ζ. δ' ήμιν, φέρε, πρός της Γης, ουλύμπεος ου θεύς EGTIV: 367. ποίος Ζ.; οὐ μὴ ληρήσεις οὕδ' έστι Ζ. ΣΤ. τί λέγεις σύ; 379. δ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ δ Ζ., ώστε φίρεσθα ; 381. δ Ζ. οὐκ ῶν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ. Δῖνος νυνὶ βασιλεύα». 397. τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζ. ἔησ ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους. 827. οὐκ ἔστιν, ὡ Φειδιππίδη, Ζ. ΦΕ. ἀλλὰ τίς; 904. πῶς δῆτα δίκης οὕσης ὁ Ζ. 1241. καὶ Ζ. γέλοιος ὀμνύμενος τοῦς εἰδόσιν. 1470. Ζ. γάρ τις έστιν; ΣΤ. έστιν. ΦΕ. οδικ έστ' οδικ, έπεὶ Σ. 621. ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζ.; ΕΙ. 371. ἄρ' οἴοθα θάνατον ὅτι προείψ' ὁ Ζ. δε ἄν
 Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζ. τὸ σκῆπτροντῷ δρυκολάπτη.
 514. δ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζ. γὰρ ὁ νῦν Βασιλεύων 576. δ Ζ. δ' ήμιν οὐ βροντήσας πέμψει πτερύεντα κεραυνόν: 728. παρά ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὰ Ζ.

1246. ἄρ΄ οἶσθ΄ ὅτι Ζ. εἴ με λυπήσει πέρα,

1494. οἴμοι τάλας, ὁ Ζ. ὅπως μἡ μ᾽ ὅψεται.

1501. οἶμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζ. ποιεῖ;

1506. ἀπὸ γὰρ ὁλεῖ μ', εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζ. ὁψεται.

1514. ἀπόλωλεν ὁ Ζ. ΠΕ. πηνίκ' ἀττ' ἀπώλετο;

1535. τὸ σκῆπτρον ὁ Ζ. τοῖσιν ὅρνισιν πάλιν, 1550. φέρε τό σκιάδειον, ΐνα με κὰν ὁ Ζ. ἴδη 1643. ὁ Ζ., παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα, 1645. τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἀν ὁ Ζ. ἀποθνήσκων καταλίπη. 773. Ζ. ὑψιβρεμέτης, ΧΟ. ΓΤ. ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς; Α. 7/3. Ζ. υψιβρεμετης, Α.Ο. 11. επανω πανακτισομέω ημείε:
Β. 1244. Ζ., ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Εκ. 776. ὁ Ζ. σέ γ' ἐπιτρίψειεν. ΑΝ. Β. ἐπιτρίψουσι γάρ.
Π. 87. ὁ Ζ. μὲ ταῦτ' ἔθρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
119. ὁ Ζ. μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἔμ' εἶ
130. αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζ. τῶν θεῶν;
582. ὁ Ζ. δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἥδη φανερῶς σε διδάξω.
592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζ. ἐξολέσειεν κοτινῷ στεφάνω στεφανώσες. 592. αλλά σε γ ο Ζ. εξυλευειτ ποιλικό φανώσας.

1107. τί δ' έστιν; ΕΡ. δ Ζ., ὧ πονηρὲ, βούλεται

1189. δ Ζ. δ σωτήρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,

Fr. 445 α, 3. ὅσω τὰ κάτω κρείττω ἀτιν ὧν ὁ Ζ. ἔχει.

ξῆ. Ι. 395. οἱ δίδοιχ' ὑμᾶς, ἔως ἀν ζ. τὸ βουλευτήριον

Λ. 306. τουτὶ τὰ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζ.

```
ζη̂. Λ. 696. οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἢν ἐμοὶ ζ. Λαμπιτὰ Β. 73. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζ.; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον ζηλότυπος. Π. 1016. οὕτω σφόδρα ζ. ὁ νεανίσκος ἢν. ζηλοῦντες. Ν. 1211. ζ. ἡνίκ' ἄν σὰ νικῆς λέγων τὰς δίκας. ζηλῶ. Α. 1008. ζ. σε τῆς εὐβουλίας,

Ι. 837. ζ. σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
 Σ. 1450. ζ. γε τῆς εὐτυχίας
Θ. 175. μὰ τὸν Δ΄, οὐ ζ. σε τῆς παιδεύσεως.
1118. ταύτης ἔρως εἴληφεν. ΤΟ. οὐ ζ. σι σέ
ζηλωτόν. Σ. 451. ὥστε σε ζ. εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ζηλωτός. ΕΙ. 860. ζ. ἔσει, γέρον,
          ΕΙ. 1038. ζ. ἄπασιν.
   ζηλωτότατον. Ν. 463. τον πάντα χρόνον μετ' έμου ζ. βίον
  ἀνθρώπων διάξεις.
ζημίαν. ΕΙ. 1226. ούτος μέν οὐ μή σοι ποιήσει ζ.
Π. 1124. ούκουν δικαίως, δστις ἐποίεις ζ.

    Τ. 1124. ουκούν οικαίας, οστίς εποίεις ς.
    Τημιούν. Α. 717. κάξελαύνειν χρή τὸ λοιπόν, κάν φύγη τις, ζ.
    ζήν. Ν. 1074. καίτοι τί σοι ζ. άξιον, τούτων ἐάν στερηθής;
    Σ. 506. ζ. βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν έχω
    702. ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζ. ἔνεχ', ὥσπερ

                                              έλαιον

    Ο. 157. οῦ πρῶτα μὲν δεῖ ζ. ἄνευ βαλαντίου.
    548. ἀλλ΄ ὁ τι χρὴ δρᾶν, σὰ δίδασκε παρών ὡς ζ. οὐκ

        άξιον ήμιν,
1368. τὸν πατέρ' ἔα ζ. ἀλλ' ἐπειδή μάχιμος εἶ,
Β. 1082. καὶ φασκούσας οὐ ζ. τὸ ζ.;
1477. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζ. μέν ἐστι κατθανεῖν,
Εκ. 591. κάκ ταὐτοῦ ζ. καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον
                                               €lvai.
         Π. 516. ἡν ἐξῆς, ἄργοις ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;552. πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὅν σὰ λέγεις, ζ. ἐστιν μηδὲν
                                               έχουτα'
                      553. τοῦ δὲ πένητος ζ. φειδόμενον καὶ τοῖς έργοις προσέ-
 305. Του δε πενήτος ζ. φειδομενον και τοις εργοις προσ
χοντα.,
922. ζ. άργός; ΣΥ. άλλά προβατίου βίον λέγεις,
Ζήνα. Ν. 564. Ζ. τύρανον ες χορδν
Ζηνός. ΕΙ. 722. ὑψ΄ άρματ' ἐλθὰν Ζ. ἀστραπηφορεῖ.
Ο. 1740. Ζ. πάροχος γάμων
Fr. 245. μαρτύρομαι δὲ Ζ. ἔρκείου χύτρας,
ζήσειν. Π. 263. ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζ. ἀπαλλαγέντας.
Κησεις. Fr. 498. γρούς τε θερφίβου καὶ φόβου ζ. κηλῶς.
  ζήσεις. Fr. 498. χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζ. καλῶς, ζήτε. Ο. 161. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζ. νυμφίων βίον. ζήτει. Σ. 149. ἐνταῦθά νυν ζ. τιν ἄλλην μηχανήν. Β. 1397. ἀλλ' ἔτερον αὖ ζ. τι τῶν βαρυστάθμων,
   ζητεί. Ν. 320. καὶ λεπτολογείν ήδη ζ. καὶ περὶ καπνοῦ στενο-
          λεσχείν,

Θ. 796. πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζ. περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.

Θ. 796. πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζ. περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
797. κὰν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζ. τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι
Β. 983. ζ. τε, ποῦ ὅστιν ἡ χύτρα;
ζητεῖθ. Σ. 348. τίς ἀν οῦν εἰη ; ζ. ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἄν ἔγωγε ποιοίην ζητεῖν. Α. 233. ἀλλὰ δεῖ ζ. τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
Ι. 11. τί κινυρόμεθ ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζ. τινα
Ν. 1398. πειθώ τινα ζ., ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
Σ. 346. ἀλλ΄ ἐκ τούτων ὡρα τινά σοι ζ. καινὴν ἐπίνοιαν,
353. ἀλλ΄ ἄλλο τι δεῖ ζ. ὑμᾶς ὁπίαν δι οὐκ ἔστι γενέσθαι.
648. πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ώρα ζ. σοι καὶ νεόκοπτον,
Θ. 599. ἀλλά σκοπεῖν τὸν ἀνδρα καὶ ζ. ὅπου
657. ἐξί που κήλλος τις ἀνὸς ἐσελάνθες καὶ περιθείτα.

Θ. 599. ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζ. ὅπου 657. ζ., εἴ που κάλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι Π. 534. διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζ. ὁπόθεν βίον ἔξει. ζητεῖς. Ν. 1295. ζ. ποιῆσαι τὰργύριον πλεῖον τὸ σόν; Ο. 123. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζ. πόλιν; Εκ. 976. οὖτος, τἱ κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζ.; ΝΕΑ. πόθεν; Π. 370. ζ. μεταλαβεῖν. ΒΛ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος; 573. ὀτιή ζ. τοῦτ ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων 590. πολὸ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζ. αὐτῷ περιάψαι, ζητεῖτον. Π. 434. ἀνθ' ῶν ἐμὲ ζ. ἐνθενδ' ἀφανίσαι. ζητήσομεν. Π. 296. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζ. θρεττανελό τὸν Κύκλωπα ζητήσουσιν. Εκ. 616. ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζ. ἐρείδειν; ζητητέαν. Ν. 761. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ' ἀτὰρ ζ. μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
  ζητούμεν. Α. 239. οὖτος αὐτός ἐστιν δν ζ. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς ζητουμένου. Ο. 1183. αἰθὴρ δονείται τοῦ θεοῦ ζ. ζητοῦντας. Σ. 1052. ὧ δαιμόνιοι, τοὺς ζ.
 Εκ. 188. τοὺς μαθοφορεῖν ζ. ἐν τἠκκλησία. 
ζητοῦντε. Ο. 44. πλανώμεθα ζ. τόπον ἀπράγμονα, 
ζητοῦντες. Ο. 95. τίνες εἰσί μ' οἱ ζ.; ΕΥ, οἱ δώδεκα θεοὶ 
Π. 430. ζ. ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν; 
Fr. 388. γυναῖκα δὲ ζ. ἐνθάδ' ἤκομεν,
```

```
ζητούντος. Ν. 171. ζ. αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
ζητοῦσ'. Ν. 535. ζ. ἦλθ', ἦν που 'πιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
Θ. 361. ζ. ἀντιμεθιστάναι,
ξητούσι. Ν. 189. ζ. μή νυν τουτογί φροντίζετε: ζητούσιν. Ν. 188. ζ. ούτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. βολβοὺς ἄρα Εκ. 309. ζ. λαβεῦν ὅταν ζητῶ. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζ. ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων, Ο. 465. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζ. τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν
                                                   έπος τι,
        Θ. 145. ζ. σ', ἐπειδή γ' αὐτὐς οὐ βούλει φράσαι.
Εκ. 655. ἐν ἔτι ζ. πῶς, ἥν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι
Εκ. 655. ἔν ἔτι ζ. πῶς, ῆν τις δφλη παρά τοις αρχο δίκην τφ, Π. 370. ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛ. μεταλαβεῖν ζ.; τίνος; ζητῶμεν. Ι. 146. ζ. αὐτόν. ΝΙ. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται ζητῶν. Ν. 428. ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζ. δεξιὸς εἶναι Ο. 111. τὸ σπέρμ'; ΕΥ. δλίγον ζ. ἀν ἐξ ἀγροῦ λάβοις. 125. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζ. ΕΥ. ἐγώ; Β. 97. ζ. ἀν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι. 932. τὸν ξουθὸν ἐππαλεκτρυόνα ζ., τίς ἐστιν ὅρνις.
932. τον ξουθόν Ιππαλεκτρυόνα ζ., τίς ἐστιν ὅρνις.
Εκ. 314. τας ἐμβάδας ζ. λαβείν ἐν τῷ σκότω
334. ζ. γὰρ αὕτ' οὐχ εὕρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
979. ᾿Αναφλύστιον ζ. τιν' ἀνθρωπον. ΓΡ. Α. τίνα;
Π. 105. ζ. ἔτ' ἀνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα·
ζύγιος. Ν. 122. οὕτ' αὐτὸς οὕθ' ὁ ζ. οὕθ' ὁ σαμφόρας·
ζυγόν. Λ. 417. τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζ.,
Fr. Μ. Δρα. 1. ἀλλ' εὕχομαι γωγ ἐλκύσαι σε τὸν ζ.,
ζυγώθρισον. Ν. 745. κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζ.
ζυμήσασθαι. Fr. p. 510. ζ.:
ζυγηψωνζόμην. Θ. 1061. Εὐριπίδη καὐτὴ ζ.
ζω. Θ. 868. τί οὖν ἔτι ζ. τῶν κοράκων πονηρία;
ζῷ. Θ. 15. καὶ ζ. ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα.
ζῶ. Θ. 868. τί οὖν ἔτι ζ. τῶν κοράκων πονηρία; 
ζῷ΄. Θ. 15. καὶ ζ. ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα, 
ζωγραφεῖ. Εκ. 996. δε τοῖε νεκροῖσι ζ. τὰς ληκύθους. 
ζώει. Ο. 609. οὖκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζ. λακέρυζα
ζωεί. Ο. 009. ούκ οίσθ ότι πέντ ανδρών γενεας ζ. λακερυζα κορώνη; ζώην. Ι. 833. νη την Δήμητρ', ή μη ζ., Ν. 1255. θήσω πρυτανεί', ή μηκέτι ζ. έγώ, Λ. 531. περί την κεφαλήν; μή νυν ζ. ΛΥ, άλλ' εἰ τοῦτ΄ εμπόδιόν σοι, ζωμ'. Fr. 309, 7. ζ., ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές, ξυστίδα, ζωμεύματα. Ι. 279. ταισι Πελοποννησίων τριήρεσι ζ. ζωμίδιον. Ν. 389. χώσπερ βροντή τὸ ζ. παταγεί καὶ δεινὰ κέκραγεν'
                                                 κέκραγεν
κέκραγεν 

ζωμόν. Γ. 547. χορδαὶ, φύσκαι, πάσται, ζ., 

ζωμόν. Ι. 357. καταβροχθίσας, κἄτ' ἐπιπῶν τὸν ζ. ἀναπόνιπτος 

Ι. 360. τῶν πραγμάτων, ὅτιἢ μόνος τὸν ζ. ἐκροφήσει. 

ΕΙ. 716. ὅσον ροφήσει ζ. ἡμερῶν τριῶν, 

885. τὸν ζ. αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται. 

ζωμοῦ. Ι. 1174. καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζ. πλέαν. 

Ι. 1178. ἡ δ' Όβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζ. κρέας 

Ν. 386. ἡδη ζ. Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθης 

'ζων. Β. 1072. ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τὸτε γ', ἡνίκ' 

ἐνὼ' ζ.
  έγω ΄ζ.,
ζων. Ν. 1221. ζ., άλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην ΣΤ. τίς οὐτοσί ;
 Σ. 1122. οὖ τοι ποτὰ ζ. τοῦτον ἀποδυθήσομαι.
Ο. 754. διαπλέκειν ζ. ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
Θ. 77. εἶτ' ἔστ' ἔτι ζ. εἶτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ζώνιον. Λ. 72. μόλις γὰρ εὖρον ἐν σκότω τὸ ζ.
ζώντ'. Σ. 558. ὀς ἔμ' οὐδ' ἀν ζ. ἥδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν
απόφυξιν.
Ο. 1078. λήψεται τάλαντον ἡν δὲ ζ. ἄγη τις, τέτταρα,
1558. ζ. ἐκεῖνον προὕλιπε,
ζῶντα. Εκ. 393. τὸν ζ. μᾶλλον. τὰμὰ γὰρ διοίχεται.
ζῶντας. Ν. 396. καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζ.
περιφλύει.
Π. 470. ὑμᾶν δι' ἐμέ τε ζ. ὑμᾶς' εἰ δὲ μὴ,
ζῶντες. Ν. 1026. εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζ. τότ' ἐπὶ τῶν
ποστίκουν
                                                 απόφυξιν.
  προτέρων.
ζωντος. Λ. 271, οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζ, ἐγχανοῦνται·
ζωντός. ΕΙ. 109. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζ, γ' ἐμοῦ.
ζώντων. Εκ. 635, πῶς οὖν οὕτω ζ, ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παίδας
 έκαστος
ζώον. Σ. 551. ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζ. καὶ ταῦτα
γέροντος;
ζῶον. Σ. 1104. πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζ. ἡρεθισμένον
ΕΙ. 132. ὅπως κάκοσμον ζ. ἦλθεν ἐς θεούς.
Π. 443. οὐδὲν πέφυκε ζ. ἔξωλέστερον.
 11. 140. συσεν πεφικε ς, εξαικεστερον. 
ζωπυρήσεις. Λ. 682. εἰ νη τὰν θεώ με ζ., 
ζώσαν. Εκ. 1109. ζ. καταπιττώσαντας, εἶτα τὰν πόδε 
Π. 1032. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζ. ἀπολείψειν ἔφη. 
ζώσιν. ΕΙ. 850. οὖκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζ. ἀπὸ τούτων τινές. 
ζώστειον. Fr. 66 b. ζ.
```

H

ή. Α. 20. ἐωθινής ἔρημος ή πνὺξ αὐτηί. κ.τ.λ.
ή. Ι. 589. Νίκην, ή χορικῶν ἐστιν ἐταίρα, κ.τ.λ.
Λ. 5. πλὴν ή γ ἐμὴ κωμῆτις ήδ ἐξέρχεται. κ.τ.λ.
ή. Α. 96. ἡ περὶ ἄκραν καμπτων νεώσοικον σκοπεῖς; κ.τ.λ.
Π. 197. ἡ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
ἡ. Α. 424. ἀλλ. ἡ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις; κ.τ.λ.
ἡ. Α. 256. σοῦ μηδὶν ἡττον βδεῖν ἐπειδὰν ὁρθρος ἡ. κ.τ.λ.
ἡ. Ι. 326. ἢ οὐ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους, η. Fr. 356. έπει δ' έγενόμην οἶπερ η' ἐπὶ ξύλα. ηβαν. Β. 353. χοροποιὸν, μάκαρ, η΄. ηβαs. Β. 1285. ὅπωτ 'Αχαιῶν δίθρονον κράτος, 'Ελλάδος ή΄., ηβης. Ι. 524. οὐκ ἐξήρκεσεν, άλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ηβης. 1. 524. ούκ εξηρκεσεν, αλλά τελευτών επί γηρως, ου γαρ έφ' ή.,
Σ. 236. ή. έκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίφ ξυνήμεν
Λ. 591. εἶθ' ἡνίκ' ἐχρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ή. ἀπολαῦσαι.
Fr. 74. σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ή.
ἡβυλλιῶσαι. Β. 516. ἡ. κάρτι παρατετιλμέναι.
ηβων. Σ. 357. ἡ. γὰρ κάδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
ἡβῶσιν. Β. 1055. ἔστι διδάσκαλος δστις φράζει, τοῖς ἡ. δὲ ποιηταί. ήγαγε. Ι. 1053. ή. συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνου: Ο. 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΤ. τί φής; τίς γλαῦκ ' Αθήναζ' ή.; ἥγαγεν. Α. 155. οί Θρᾶκες ἵτε δεῦρ', οὐς Θέωρος ή. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὐς ἐκείθεν ή., 1. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οῦς ἐκείθεν ἤ.,
 Β. 142. πῶς ἡλθέτην κἀκείσε; ΗΡ. Θησεὺς ἤ.
 ἡγαγον. Ι. 743. πλεύσας ἐκείσε, τοὺς Λάκωνας ή.
 ἡγγειλε. Α. 1077. ἢ. ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
 ἡγγειλέ. Α. 1083. οἴαν ὁ κἡρυξ ἀγγελίαν ἤ. μοι.
 ἡγειλ. Α. 22. ποῖον βρέτας * *; ἐτεὸν ἢ. γὰρ θεούς;
 Ι. 1055. Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ΄ ἢ. μέγα τοῦργον;
 Ν. 642. ἢ. πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
 ἡγειρεν. Λ. 18. ἡ δ΄ οἰκέτην ἤ., ἡ δὲ παιδίον
 Fr. Μ. Κωκ. β. βάρος ἢ. γὰρ τοί μ' οῖνος
 ἡγειρον. Π. 740. τὸν δεσπότην τ΄ ἢ. δ θεὸς δ΄ εὐθέως
 ἡγειρον. Ν. 1510. ἡ. ἐξω κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε ήγείσθ'. Ν. 1510. ή, έξω κεχόρευται γάρ μετρίως τό γε τή-μερον ήμιν. ηγείσθαι. Ν. 1020. το μέν αΙσχρόν άπαν καλον ή., ἡγείσθα. Ν. 1020. το μέν αΙσχρόν άπαν καλον ή., ἡγείσθε. Π. 274. ή. μ' είναι κούδεν άν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν ; ἡγεῖτ. Σ. 269. ἡ. ἀν άδων Φρυνίχου' καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἡγεῖτο. Β. 809. λῆρόν τε τάλλ' ἡ. τοῦ γνῶναι πέρι Ἡγίλοχος. Β. 303. ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡ. ἡμῖν λέγειν' ήγεμόνουον. ΕΙ. 1093. έσπενδον δεπάεσσιν έγω δ' όδον ή: ἡγεμόνιον. Π. 1159. άλλ' ή. ΚΑ. άλλ' ό θεός ήδη βλέπει, ἡγεμόνος. Π. 1160. ώσθ' ή, οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. ἡγες. Ο. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ῆ.; ΠΕ. ἴν' ἀκολουθοίης ήγες. Ο. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἢ.; ΠΕ. ϊν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
Π. 933. ἀλλ' οἰχεται φεύγων δν ἢ. μάρτυρα.
ἡγη. Fr. 188. σὸ δ' οὐχ' ἡ μ' οὖν δὴ ὁλίγας ἡμέρας.
ἡγήσαιθ'. Εκ. 101. τίς οὖκ ἀν ἡμᾶς ἀνδρας ἡ. ὁρῶν;
ἡγησάμην. Ν. 1474. ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡ.
ἡγησόμεσθα. ΕΙ. 917. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡ. πρῶτον.
ἡγιζεν. Π. 681. ἔπειτα ταῦθ' ἡ. ἐς σάκταν τινά.
ἡγκυλωμένος. Ο. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὅνυχας ἡ.,
ἡγκύρισας. Ι. 262. καταγαγὰν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὰν ἡ.,
ἡγκῦτ'. Π. 501. τίς ἄν οὐχ ἡ. εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον: έτι μάλλον; ήγομεν. Θ. 835. εν τε ταις άλλαις έορταις αΐσιν ήμεις ή: Π. 656. πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤ., ἡγόμην. Εκ. 323. οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὧν ἤ. ἡγοντο. Θ. 411. ή., διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεἰς γέρων ἡγορεύετε. Ν. 1456. τὶ δῆτα ταῦτ' οῦ μοι τότ' ἡ., ἡγόρενον. Α. 41. οἰκ ἡ.; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ ᾿λεγον' Π. 102. οὖκ ἢ. ὅτι παρέξειν πράγματα Fτ. 284. οὐκ ἡ.; οὕτος ἐστ' οὐκ ᾿Αργόλας ἡγοῦ. Ο. 675. ἴωμεν. ΠΕ. ἡ. δὴ σὰ νῷν τύχὰγαθῆ, Λ. 254. χώρει, Δράκης, ἡ. βάδην, εἰ καὶ τὰν ὧμον ἀλγεῖς Θ. 987. ἡ. δέ γ' ὧδ αὐτὸς Β. 639. τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡ. μὴ θεόν. ἡγοῦμαι, Β. 1413. τὰν μὲν γὰρ ἡ. σοφὸν, τῷ δ΄ ἤδομαι. ἡγοῦμαί. Π. 27. πιστότατον ἡ. σε καὶ κλεπτίστατον, ἡγοῦμει. Π. 15. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡ.: Π. 656. πρώτον μέν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ή.,

ήγούμενον. Π. 299. ή. τοῖς προβατιοις, ήγούμενος. Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἡ, εἶναι θεατὰς δεξιοὺς ήγούμεσθα. Εκ. 185. πονηρὸν ἡ, νῦν δὲ χρωμένων ἡγούμην. Ν. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡ, καὶ καπνὰν εἶναι. καπνών είναι. ἡγούνται. Α. 77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡ. μόνους Σ. 675. σὲ μὲν ἡ. Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροκροροῦσεν ἡγριωμένους. ΕΙ. 620. ἡ. ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, ἡγρίωται. Β. 898. γλώσσα μὲν γὰρ ἡ., ἡγυπτιάζετ'. Θ. 922. ἡ. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην. ἡγχον. Σ. 1039. οἱ τοὺς πατέρας τ' ἦ. νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον, ἀπέπνιγον,
ῆγχουσα. Εκ. 929. ῆ, μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;
ἡγώμεθα. Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡ,

ἡγώμεθα. Α. 140. ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἡ.

Α. 419. ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἡ.;
Σ. 1479. τὰρχαῖ ἐκεῖν οἶς Θέσπις ἡ.
ἡγωνίσμεθα. Σ. 993. ψέρ ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἡ.;
ἡγωνίσω. Ι. 614. ἄγγειλον ἡμῦν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἡ.
ἡγώνται. Ο. 586. ἡν δ' ἡ, σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ῆδ'. Ν. 534. νῦν οῦν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥ. ἡ κωμανδία κ.τ.λ.
ἡδ'. Χ. 100. τὸν ἀλεκτρυόνα δ', δς ἢ, ἐφ' ἐσπέρας, ἔφη
ῆδε. Α. 768. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἡ.; ΜΕ. Μεγαρικά.
κ.τ.λ. κ.τ.λ.
ἢδε. ΕΙ. 290. δ δεφόμενδε ποτ' ἢ. τῆς μεσημβρίας,
ἢδε. Σ. 503. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡ., εἰ καὶ νῶν ἔγὰ
ἢδεθ'. Ι. 653. οἰς ἡ. ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
Π. 1017. μόνος γὰρ ἣ., ὡς ἔοικεν, ἔσθίων.
ἢδει. Α. 35. οὐκ ὅξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἢ. πρίω,
ἢδειν. Σ. 558. δε ἔμ' οὐδ' ἀν ζῶντ' ἢ., εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν απόφυξιν. Σ. 635. καλῶς γὰρ ἥ. ὡς ἐγὼ ταὑτη κράτιστός εἰμι. ΕΙ. 1182. τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ' οὐ γὰρ ἥ. ἐξίων' ἥδεις. Θ. 554. ἀλλ' οὐκ ἀν ἔτ' ἔχοις' ὅσα γὰρ ἥ. ἐξέχεας атаута. ήδεν. Fr. 377. δ μεν ή. 'Αδμήτου λόγον πρός μυρρίνην, ήδεσθαι. A. 635. μήθ' ή. θωπευομένους μήτ' είναι χαυνοπολίτας. Σ. 512. νή Δί' είθίσθης γάρ ή. τοιούτοις πράγμασιν Fr. 563. η. ηδεσθον. Fr. 503. Γενα ξυνώσεν Επερ η. βίω, ηδεσθον. Fr. 503. τα ξυνώσεν ἄπερ η. βίφ. ηδεται. ΕΙ. 538. ταύτης καταψευδόμενος οὐ γὰρ η. ΕΙ. 548. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὀρὰς ὡς η. 1019. οὐχ η. δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς, Β. 1456. μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ΄ η.; Π. 1004. ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ΄ ή. φακῆ. ηδέως. Ι. 440. ἀνὴρ ἄν η. λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει. Σ. 1006. ὥσθ΄ η. διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον΄ 1367. ὡς η. φάγοις ἀν ἐξ ὅξους δίκην. Ο. 669. ἐγὰ διαμηρίζοιμ' ἀν αὐτὴν η.; 754. διαπλέκειν ζῶν η. τὸ λοιπὸν, ὡς ημῶς ἵτω. Β. 572. ὡς η. ἀν σου λίθω τοὺς γοιμόιους Β. 572. ὡς ἡ, ἀν σου λίθω τοὺς γομφίους Εκ. 1156. τοῖς γελῶσι δ' ἡ., διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ· Π. 262. ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡ. ἄπαντας ἥδη. Α. 45. ἡ. τις εἶπε; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν Βούλεται; κ.τ.λ. ἦδη. Ο. 511. τουτὶ τοῦνυν οὐκ ἤ. 'γώ. καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε ηδη. Ο. 511. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἢ. 'γώ. καὶ δητά μ' ἐλάμβανε θαύμα,
ηδης. Ν. 329. ταύτας μέντοι σὰ θεὰς ούσας οὐκ ἢ. οὐδ' ἐνόμιζες;
ἡδησθά. Εκ. 551. ἀτὰρ γεγένηται; ΒΛ. ναὶ μὰ Δι'. οὐκ ἢ. με ἡδί. Ν. 212. ἡ. παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ. κ.τ.λ.
ἡδίκηκ'. Fr. 260. ἐγὼ γὰρ, εἰ τί σ' ἡ., ἐθέλω δίκην ἡδικηκά. Ν. 497. ἰθι νυν, κατάθου θοἰμάτιον. ΣΤ. ἡ. τι;
ἡδίκηκας. Ν. 1080. ὡς οὐδὲν ἡ. εἶτ' ἐς τὸν Δι' ἐπανενεγκεῖν,
ἡδικηκόσυν. Π. 805. ἐπεσπέπαικεν οὐδὲν ἡ.
ἡδικημέναι. Ν. 576. ἡ. γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον ἡδικημένη. Π. 428. ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἡ.
ἡδίκησαν. ΕΙ. 1188. πολλὰ γὰρ δή μ' ἡ.,
ἡδίκησεν. Β. 147. εἰ που ξένον τις ἡ. πώποτε,
ἡδίκησεν. Σ. 244. ἐπ' αὐτὸν, ὡς κολωμένους ἄν ἡ. ἀλλὰ ηδικησεν. Σ. 147. εί που ξενον τις η, πωπότε, ηδίκησεν. Σ. 244. ἐπ' αὐτὸν, ὡς κολωμένους ὧν ἡ. ἀλλὰ ηδίκουν. Ν. 1509. μάλιστα δ' εἰδῶς τοὺς θεοὺς ὡς ἡ. ῆδιον. Α. 271. πολλῷ γάρ ἐσθ' ῆ., ὧ Φαλῆς Φαλῆς, Σ. 296. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὧ παππία' ῆ. γάρ. ΧΟ. οὖκ ἄν 510. οὐδὲ χαίρω βατίστι οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ῆ. ἀν ΕΙ. 1140. οὐ γὰρ ἔσθ' ῆ. ἡ τυχεῖν μὲν ῆδη 'σπαρμένα,

```
ήδιον. Ο. 785. οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ή, ἡ φῦσαι πτερά.
ἡδιόν. Α. 1116. πότερον ἀκρίδες ή. ἐστιν, ἡ κίχλαι;
    ηδιστ'. Ι. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἡ, ἀν; ἐπὶ βαλαντίῳ;
Ν. 79. πῶς δῆτ' ἀν ἡ, αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
ΕΙ. 643. ἄττα διαβάλοι τις αὐτῆ, ταῦτ' ἀν ἡ, ἡσθιεν.
Ο. 127. ποίαν τιν' οὖν ἡ, ἀν οἰκοῖτ' ἀν πόλιν;
ῆδιστα. ΕΙ. 1281. ἀριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἡ, πάσασθαι.
   ηδιστα. ΕΙ. 1281. άριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ή. πάσασθαι. ηδιστον. Ι. 973. ή. φάσο ημέρας
Σ. 605. ὅ δέ γ' ἤ. τούτων ἐστὶν πάντων, οδ 'γὰ 'πιλελήσμην, Β. 399. ἤ. εὐρὰν. δεῦρο συνακολούθει
Ετ. 87. ὅστις φακὴν ἤ. ὅψων λοιδορεῖς.
379. ἀτταγᾶς ἤ. ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.
ηδιστος. Ν. 43. ἐμοὶ γὰρ ῆν ἄγροικος ἤ. βίος,
ηδίω. ΕΙ. 3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μαζαν ἡ. φάγοι.
ηδομαι. Ι. 1012. καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεινον ῷπερ ἤ.,
L. 1125. αὐτός τε γὰρ ἤ.
ηδίω. ΕΙ. 3. και μηποτ αύτης μαζαν η, φάγοι.
ηδομαι. Ι. 1012. και τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεινον ῷπερ ῆ.,

Ι. 1125. αὐτός τε γὰρ ῆ.

Ν. 773. σοφῶς γε νη τὰς Χάρετας. ΣΤ. οἰμ' ὡς ῆ.
ΕΙ. 291. ὡς ῆ, καὶ χαίρομαι κεὐφραίνομαι.
335. ἡ, γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
1127. ῆδομαί γ', ῆ.
1161. διασκοπῶν ῆ.
Ο. 325. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὕργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ῆ.
Β. 748. πολλὰς ἀπίης θὐραζε; ΑΙ. καὶ τόθ' ῆ.
1413. τὸν μὰν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ῆ.
Εκ. 1009. τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ῆ.
Π. 288. ὡς ῆ, καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ῆδομαί. Ν. 1171. ὡς ῆ, σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
ΕΙ. 1127. ῆ, γ', ἤδομαι
Α. 1246. ὡς ῆ, γ' ὑμᾶς ὀρῶν ὀρχουμένους.
Θ. 20. νὴ τὸν Δί' ῆ, γε τουτὶ προσμαθών.
ῆδομένα. Ο. 236. ἡ, φανῷ '
ἡδόμεσθα. Ι. 460. πῶς ἀν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡ.;
ἡδόμεσθα. Ι. 460. πῶς ἀν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡ.;
ῆδομεσθα. Ι. 460. πῶς ἀν σ' ἐπαινέσαιμεν οῦτως ὧσπερ ἡ.;
ηδονο. Ο. 1300. ἦ. δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ηδοναῖς. Ι. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡ. λυμαίνεται,
νδονή. Α. 163. οὐ τὰρ ἔνι ταίνοις ἡ τοῦς πολε βίαν.
 ηδοναις. Ι. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡ. λυμαι νεται, ἡδοναῖς. Ι. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡ. λυμαι νεται, ἡδονή. Λ. 163. οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡ. τοῖς πρὸς βίαν. ἡδονής. Σ. 272. τοὐμοῦ μέλους ὑψ΄ ἡ. ἐρπύση θύραζε. ΕΙ. 324. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑψ΄ ἡ. Ο. 1284. ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡ. Π. 289. ὑψ΄ ἡ., εἴπερ λέγεις ὅντως σὰ ταῦτ' ἀληθῆ, 739. ἐγὰ δὲ τὰ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ΄ ἡ., 753. ἐδεξιοῦνθ΄ ἀπαντες ὑπὸ τῆς ἡ., 753. ἐδεξιοῦνθ΄ ἀπαντες ὑπὸ τῆς ἡ. ἡ. ἡδονῶν. Ν. 1072. ἄνεστιν, ἡ. θ΄ ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι, ἡδύ. Α. 752. ἀλλ' ἡ. τοι νὴ τὸν Δί', ἡν αὐλὸς παρῆ. Α. 1038. σπονδαῖσιν ἡ., κοῦκ ἔοι- Ι. 27. οὐχ ἡ.; ΔΗ. νὴ Δί' πλήν γε περὶ τῷ δέρματι Ν. 528. ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οῖς ἡ. καὶ νέγειν. 1025. ὡς ἡ. σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος. 1399. ὡς ἡ. καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν, ΕΙ. 525. οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἡ. κατὰ τῆς καρδίας, 1350. τῆς δ' ἡ. τὸ σῦκον. Λ. 942. οὐχ ἡ. τὸ μύρον μὰ τὸν 'Απόλλω τουτογὶ, Θ. 130. ὡς ἡ. τὸ μύρον μὰ τὸν 'Απόλλω τουτογὶ, Θ. 130. ὡς ἡ. τὸ μύρον μὰ τὸν 'Απόλλω τουτογὶ, Θ. 130. ὡς ἡ. τὸ μέλος, ῷ πότνιαι Γενετυλλίδες, 254. νὴ τὴν 'Αφροδίτην, ἡ. γ' ὅζει ποσθίου. Β. 338. ὡς ἡ. μοι προστέπνευτε χοιρείων κρεῶν. Π. 802. ὡς ἡ. πράττειν, ἄνδρες, ἐστ' εὐδαιμύνως, 1020. δίζειν τε τῆς χοίρς ἔφασκεν ἡ. μου.
    Π. 802. ὡς ἡ. πράττειν, ὧνδρες, ἔστ' εὐδαιμύνως,
1020. ὅζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡ. μου,
ἡδυμελῆ. Ο. 659. ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡ. ξύμφωνον ἀηδύνα
                                                                        Μούσαις
      ήδύν. Α. 75. ακρατον οίνον ή. ΔΙ. ω Κραναά πόλις,
   ήδύν. Α. 75. ἄκρατον οἶνον ἡ. ΔΙ. ὧ Κραναὰ πόλις, ΕΙ. 1160. ἄδη τὸν ἡ. νόμον. Ο. 316. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡ., ὡφελήσιμον. 681. ἡ. φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ΄. ἡδυόσμοις. Fr. 116. ὅστις ἐν ἡ. ἡδύς. Ι. 1188. ὡς ἡ., ὧ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς. Ν. 1069. οὐδ΄ ἡ. ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν Fr. 490. ἡ. γε πίνειν οἶνος 'Αφροδίτης γάλα. ἤδυσμά. Σ. 496. ἡν δὲ γήτειον προσαιτῆ τις ἀφύαις ἥ. τι, ἡδύσματα. Ι. 678. ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἔδίδουν ἡ. Σ. 499. ἡ νομίζεις τὰς 'Αθήνας σοι φέρειν ἡ.:
    Σ. 499. ή νομίζεις τὰς 'Αθήνας σοι φέρειν ή.; ήέ. Λ. 589. πλείν ή. διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μέν γε
                                                                       τεκοῦσαι
       ήθάδων. Ο. 271. ούτος οὐ τῶν ἡ. τῶνδ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
      Εκ. 151. εβουλόμην μεν έτερον αν των ή. ήθασι. Εκ. 584. εί καινοτομείν έθελήσουσιν και μή τοις ή.
                                                                    λίαν
      ήθελε. Α. 57. τον ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμιν ή.

    1. 231. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ή.
    ἡθέλομεν. Α. 538. κοὐκ ἡ. ἡμεῖς δευμένων πολλάκις.
```

```
ήθεσι. Ν. 957. άλλ' & πολλοίς τους πρεσβυτέρους ή. χρηστοίς
  στεφανώσας,
ήθος. Σ. 877. παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνόν καὶ πρί-
ησος. 2. 371. παυσού τα αυτού τουτοίου. 

ηισαν. Fr. 216. η. εύθὸ τοῦ Διονυσίου. 

ηιτουν. Fr. 462. η. τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον. 

ηκ. Π. 435. ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ. τῶν γειτόνων, 

ηκάζομεν. Εκ. 385. καὶ δήτα πάντας σκυτοτόμοις ἡ. 

ἡκαλλ'. I. 48 ἡ., ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα 

ἤκασαν. Ν. 350. σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἡ.
                                           αὐτάς.
   ηκασεν. Ι. 1076. άλωπεκίοισι τους στρατιώτας ή.,
   Σ. 1308. εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ή. Λυσίστρατος 

ἡκάσμεσθα. Ο. 807. ταυτὶ μέν ή. κατὰ τὸν Αἰσχύλον· 

ἡκε. ΕΙ. 845. καὶ ταῦτα δράσας ή. δεῦρ' αὐθις πάλιν·
  Fr. 464. έπειτ' ἐπὶ τούψον ἢ. τὴν σπυρίδα λαβὰν ἢκέ. ΕΙ. 275. ἀνύσας τι; ΚΥ. ταῦτ' ὧ δέσποθ'. ΠΟ. ἢ. νυν
  ταχύ.
Λ. 924. ἰδού. ΚΙ. παπαιάξ, ἢ. νυν ταχέως πάνυ.
ἥκει. Α. 646. οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ῆδη πόρρω κλέος ῆ.
      ίκει. Α. 646. οὖτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ήδη πόρρω κ. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἤ.
ΕΙ. 115. δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἤ.
289. νὖν τοῦτ' ἐκεῖν' ἤ. τὸ Δάτιδος μέλος,
Ο. 255. ἤ. γάρ τις δριμὺς πρέσβυς,
Α. 352. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἤ.:
Θ. 646. οὖκ ἐνγεταυθί. ΓΥ. Ε. μάλλὰ δεῦρ' ἤ. πάλιν.
Β. 552. ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ἤ. τινί.
606. ἵνα δῷ δἰκην' ἀνύετον. ΔΙ ἤ. τῷ κακόν.
1165. φεύγων δ' ἀνὴρ ἤ. τε καὶ κατέρχεται.
Εκ. 911. οὐν ἤ. μοὐταῖρος:
1165. φεύγων δ' ἀνὴρ ἥ. τε καὶ κατέρχεται.
Εκ. 911. οὐχ ἤ. μοὐταίρος:
Π. 284. ἀλλ' οὐκέτ' ἄν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ἄνδρες ἤ.
919. ὥστ' εἰς ἔμ' ἤ. τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ἤκειν. Σ. 243. ἤ. ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
Σ. 410. καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἤ.
689. ἤ. εἴπη πρὼ κὰν ὥρα δικάσονθ', ὡς ὅστις ἀν ὑμῶν
ΕΙ. 312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας, ἤ. σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
1010. ἤ. ὕστερον ἐς τὴν ἀγορὰν,
1041. ἔμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἀλλ' ἤ. ἔχρῆν.
Ο. 1458. ἐνθάδε πρὶν ῆ. ὁ ξένος. ΣΤ. πάνν μανθάνεις.
Λ. 55. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤ. πάλαι.
464. ἤ. ἔνόμισας, ἡ γυναξίν οὐκ οἶει
Β. 1508. καὶ φράξ' αὐτοῖς ταχέως ἤ.
Εκ. 19. ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἀς ἤ. ἐχρῆν.
Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὰν ἥ. χρημάτων ἔχοντα.
 Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὰν ἢ. χρημάτων ἔχοντα.
632. φαίνει γὰρ ἢ. ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Fr. 306, 2. ἢ. φέροντάς φασι τοὺς Πυλαγόρας
448. οἴνου τε Χίου στάμνον ἢ. καὶ μύρον.
ἥκεις. Ι. 1320. τω' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἢ., ἐφ' ὅτφ κνισῶμεν
       άγυιάς;
ΕΙ. 192. ή. δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
824. ὧ δέσποθ', ή.; ΤΡ. ὡς ἐγὼ ἀυθόμην τινός.
Ο. 460. ἀλλ' ἐφ' ὅτωπερ πράγματι τὴν σὴν ἤ. γνώμην ἀνα-

Ο. 460. ἀλλ' ἐφ' ὅτφπερ πράγματι τὴν σὴν ἢ. γνώμην ἐπείσας,
545. ἀγαθὴν ἢ, ἐμοὶ σωτήρ.
Λ. 985. κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἢ, ἔχων;
Θ. 710. ἀλλ' οὖν ἢ, ὅθεν ἢ.
Β. 503. ὧ φίλταθ' ἢ, Ἡράκλεις; δεῦρ' εἶσιθι.
Εκ. 376. ἀτὰρ πόθεν ἢ, ἐτεόν; ΧΡ. ἐξ ἐκκλησίας.
520. αὖτη, πόθεν ἢ, Πραξαγόρα; ΠΡ. τί δ' ὧ μέλε,
Π. 357. ἐκείθεν ἢ, ἀργύριον ἢ χρυσίον
849. χαρίεντά γ' ἢ, δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
ἢκεν. Εκ. 306. ἀλλ' ἢ, ἔκαστος
Π. 1142. ἢ, γὰρ ἀν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
ἢκεν. Ο. 1298. ὅρτυξ ἐκαλεῖτο' καὶ γὰρ ἢ, ὅρτυγι ἤκετ'. Λ, 1064. ἢ, οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον' πρῷ δὲ χρὴ
Θ. 1148. ἤ, εὕφρονες, ἴλαοι,

  Θ. 1148. ή. εύφρονες, Ίλαοι,
ήκετε. Λ. 1075. εἶτ' εἵπαθ' ἡμῦν πῶς ἔχοντες ή.
Π. 324. ἀσπάζομαι δ', ὀτιὴ προθύμως ή.
   ήκετον. Ο. 321. ή. δ' έχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
 ήκη. Εκ. 291. ή. κεκονιμένος,

ήκηκόρ, Σ. 800. ή. γὰρ ὡς ᾿Αθηναῖοί ποτε

ΕΙ. 616. οὐδ΄ ὅπως αὐτἢ προσήκοι Φειδίας ἡ.

ἥκιστ'. Ν. 316. ή., ἀλλ΄ οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδρά-
       σιν άργοις.
Ν. 380. ή., άλλ' αἰθέριος δίνος. ΣΤ. Δίνος; τουτί μ' ἐλελήθη,
Σ. 48. γιγνόμενος; ΞΑ. ή., άλλ' άριστον. ΣΩ. πως; ΞΑ.
                                          ὅπως;
       Π. 203. δειλότατόν έσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ή., ἀλλά με
 ηκιστα. Ο. 126. η. καὶ τον Σκελλίου βδελύττομαι.
Π. 440. ού παραμενεῖς; ΒΛ. η. πάντων. ΧΡ. οὐ μενεῖς;
ηκιστά. Π. 1157. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. ΚΑ. δόλιον; η. γε·
                                                                                                                                                 5 2
```

H

ή. Α. 20. ἐωθινῆς ἔρημος ἡ πνὸξ αὐτηί. κ.τ.λ.

η. Ι. 589. Νίκην, ἡ χορικῶν ἐστιν ἐταίρα, κ.τ.λ.

Α. 5. πλὴν ἡ γ ἐμὴ κωμῆτις ἡδ ἐξέρχεται. κ.τ.λ.

η. Α. 96. ἡ περὶ ἄκραν καμπτων νεώσοικον σκοπείς; κ.τ.λ.

Π. 197. ἡ ψησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.

η. Α. 424. ἀλλ' ἡ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις; κ.τ.λ.

η. Α. 256. σοῦ μηδὲν ῆττον βδείν ἐπειδὰν ὁρθρος ἡ. κ.τ.λ.

η. Ι. 326. ἦ σὸ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους, ἡγούμενον. Π. 299. ἤ. τοῖς προβατιοις, ἡγούμενος. Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἡ. εἶναι θεατὰς δεξιοὺς ἡγούμεσθα. Εκ. 185. πονηρὸν ἡ. νῦν δὲ χρωμένων ἡγούμην. Ν. 330. μὰ Δ΄, ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡ. καπνὸν εἶναι. καπορι είναι. ἡγοῦνται, Α. 77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡ, μόνους Σ. 675. σὲ μὲν ἡ. Κόννου ψήφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν ἡγριωμένους. ΕΙ. 620. ἡ. ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, ἡγρίωται. Β. 898. γλώσσα μὲν γὰρ ἡ., ἡγυπτιάζετ'. Θ. 922. ἡ. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην. ἡγχον. Σ. 1039. οἱ τοὺς πατέρας τ' ἢ. νύκτωρ καὶ τοὺς πάππος ἐκέντως. η. Fr. 356. επεί ο εγενομήν στης ή ή ήβαν. Β. 353. χοροποιόν, μάκαρ, ή. ήβαν. Β. 1285. όπως 'Αχαιών διθρονον κράτος, 'Ελλάδος ή., ήβης. Ι. 524. οὐκ ἐξήρκεσεν, άλλὰ τελευτών ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ το 'Α΄ ή. . Fr. 356. ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἶπερ η ἐπὶ ξύλα. άπέπνιγον, ἡγχουσα. Εκ. 929. ή. μάλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον ; ἡγώμεθα. Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡ., ἡγωνίζετο. Α. 140. ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἡ. ηβης. Ι. 524. ουκ εξηρκεσεν, αλλα τελευτών επι γηρώς, ου γαρ έφ' ή.,
Σ. 236. ή. ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίω ξυνημεν
Λ. 591. εἰθ' ἡνίκ ἐχρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ή. ἀπολαῦσαι.
Fr. 74. σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρὰς ή.
ἡβυλλιῶσαι. Β. 516. ἡ. κάρτι παρατετιλμέναι.
ἡβων. Σ. 357. ῆ. γὰρ κάδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαντοῦ,
ἡβῶσιν. Β. 1055. ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡ. δὲ ηγωνίζετο. Α. 140. ότ ένθαδι Θεογνίς η.
Α. 419. δ δύσποτμος γεραίδς ή.;
Σ. 1479. τάρχαι έκειν οις Θέσπις ή.:
ἡγωνίσμεθα. Σ. 993. φέρ έξεράσω. πως άρ' ή.;
ἡγωνίσω. Ι. 614. ἄγγειλον ἡμιν πως το πράγμ' ή.
ἡγωνται. Ο. 586. ἡν δ' ἡ. σὲ θεον, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κι
νον, σὲ Ποσειδώ,
ῆδ'. Ν. 534. νῦν οὐν 'Ηλέκτραν κατ' ἐκείνην ἡ. ἡ κωμωδία κ.τ
δε' Σ. 100. σὸν δλεκτωίνα δ' ἡς ἦ ἐφὶ ἐσπέσσε Στον. ποιηταί. ηδ'. Σ. 100. τον αλεκτρυώνα δ', δε ή, ἐφ' ἐσπέρας, ἔφη ήδε. Α. 768. τί λέγεις σύ; ποδαπή χοιρος ή.: ΜΕ. Μεγαρ ήγαγε. Ι. 1053. ή. συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνου Ο. 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΤ, τί φής; τίς γλαῦκ ' Αθήνας' ή.; ἥγαγεν. Α. 155. οί Θρᾶκες ίτε δεῦρ', οδς Θέωρος ή. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οδς ἐκείδεν ή., K.T.A. κ.τ.λ.
ἢδε. ΕΙ. 290. δ δεφόμενός ποτ' ἢ, τῆς μεσημβρίας,
ἢδε.' Σ. 503. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἢ,, εἰ καὶ νῦν ἐγὰ
ἢδεθ'. Ι. 653. οἰς ἢ, ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
Π. 1017. μόνος γὰρ ἢ.. ἀς ἔοικεν, ἐσθίων.
ἢδει. Α. 35. οὐκ ὅξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἢ, πρίω,
ἢδειν. Σ. 558. δε ἔμ' οὐδ' ἀν ζῶντ' ἢ, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέρ 1. 393. νυν οι τους σταχυς εκείνους, ους εκείνεν η.,
Β. 142. πῶς ἡλθέτην κἀνεῖσε; ΗΡ. Θησεὐς ή.
ἡγαγον. Ι. 743. πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ή.
ἡγγειλε. Α. 1077. ἡ. ληστὰς ἐμβαλεῦν Βοιωτίους.
ἡγγειλέ. Α. 1083. οῖαν ὁ κἡρυξ ἀγγελίαν ἡ. μοι.
ἡγεθ'. Ο. 1594. ἀλκυονίδας τ' ἀν ἡ. ἡμέρας ἀεί.
ἡγεῖ, Ι. 32. ποῖον βρέτας * *; ἐτεὸν ἡ. γὰρ θεούς;
Ι. 1055. Κεκροπίδη κακόβουλε, τὶ τοῦθ' ἡ. μέγα τοὕργον; άπόφυξιν. Σ. 635. καλῶς γὰρ ἥ, ὡς ἐγὰ ταὑτη κράτιστός εἰμι. ΕΙ. 1182. τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ' οὐ γὰρ ἥ, ἐξίων' ἥδεις. Θ. 554. ἀλλ' οὐκ ἀν ἔτ' ἔχοις' ὅσα γὰρ ∯, ἔξέχι Ν. 642. ή. πότερον το τρίμετρον ή το τετράμετρον; ήγειρεν. Λ. 18. ή δ΄ οικέτην ή., ή δὲ παιδίον Fr. Μ. Κωκ. 6. βάρος ή. γάρ τοί μ΄ οΐνος ήγειρον. Π. 740. τον δεσπότην τ΄ ή. δ θεὸς δ΄ εὐθέως ἄπαντα. ήδεν. Fr. 377. δ μεν ή. 'Αδμήτου λόγον πρός μυρρίνην, ήδεσθαι. A. 635. μήθ' ή. θωπευομένους μήτ' είναι χαυνοπολίτ Σ. 512. νή Δί' είθίσθης γάρ ή. τοιούτοις πράγμασιν ηγείου. 11. γ40. τον σεσποτην τ η. ο σεσε ο ευθεως ήγεισθ'. N. 1510. ή. έξω κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τή-μερου ήμίν.

ήγεισθαι. N. 1020. τὸ μὲν αἰσχρὸν ἄπαν καλὸν ἡ., ἡγεισθέ. Π. 274. ἡ. μ' είναι κοὐδὲν ἀν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν ; ἡγείτ'. Σ. 269. ἡ. ἀν ἄδων Φρυνίχου καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἡγείτο. Β. 809. λῆρόν τε τάλλ' ἡ. τοῦ γνῶναι πέρι Ἡγέλοχος. Β. 303. ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡ. ἡμῦν λέγειν ἡγειόνευον. ΕΙ. 1093. ἔσσευδου δεπάεσαιν: ἐνῷ δ' ὁλοῦν ἡ. Fr. 563. ή. ηδεσθον. Fr. 503. ίνα ξυνώσιν ὧπερ ή. βίφ. ηδεσου. Fr. 503. τα τυναστι απέρ η. είφ.
ηδεται, ΕΙ, 533. ταύτης καταψευδύμενος οὐ γὰρ η.
ΕΙ. 548. ὁ δὲ δρεπανουργός οὐχ όρῶς ἀς η.
1019. οὐχ η. δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
Β. 1456. μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ΄ η.;
Π. 1004. ἐπειτα πλουτῶν οὐκέθ΄ η. φακῆ.
ηδέως. Ι. 440. ἀγὴρ ἀν η. λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίεε. ηγεμόνευον. ΕΙ. 1093. έσπενδον δεπάεσσιν' έγω δ' όδον ή: ηγεμόνιον. Π. 1159. ἀλλ' ή. ΚΑ. ἀλλ' ὁ θεος ήδη βλέπει, ηγεμόνος. Π. 1160. ωσθ' ή. οὐδὲν δεησόμεσθ' έτι. οτωκ. 1. 440, ανηρ αν η, καροι. τους τερυριους πα. Σ. 1006. ὥσθ' η, διάγειν σε τον κοιπόν χρόνον 1367. ὡς ἡ, φάγοις ἀν ἐξ όξους δίκην. Ο. 669. ἐγὰ διαμηρίζοιμ' ἄν αὐτήν ἡ.; 754. διαπλέκειν ζῶν ἡ, το λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἵτω. ήγες. Ο. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ή.; ΠΕ. ϊν' ἀκολουθοίης ῆγες. Ο. 340. ἐπὶ τὶ γάρ μ' ἐκείθεν ἢ.; ΠΕ. ῖν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
Π. 933. ἀλλ' οἰχεται φεύγων ὂν ἢ. μάρτυρα.
ῆγη, Fr. 188. σὸ δ' οὐχ' ἡ μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.
ἡγήσαιθ'. Εκ. 101. τίς οὐκ ἀν ἡμᾶς ἄνδρας ἡ. ὀρῶν;
ἡγησάμην. Ν. 1474. ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡ.
ἡγησόμεσθα. ΕΙ. 917. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡ. πρῶτον.
ἡγιζεν. Π. 681. ἔπειτα ταῦθ' ἢ. ἐς σάκταν τινά.
ἡγκυλωμένος. Ο. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὅνυχας ἡ.,
ἡγκύρισας. Ι. 262. καταγαγὰν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἡ.,
ἡγοῖτ'. Π. 501. τίς ἄν οὐχ ἡ. εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον; Β. 572. ὡς ἡ, ἄν σου λίθω τοὺς γομφίους Εκ. 1156. τοῖς γελῶσι δ' ἡ., διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ· Π. 262. ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡ. ἄπαντας ἦδη. Α. 45. ἡ. τις εἶπε; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν Βούλεται; κ.τ.λ. ἦδη. Ο. 511. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἥ. 'γώ. καὶ δῆτά μ' ἐλάμβα βαίμα, βάης. Ν. 329. ταύτας μέντοι σύ θεὰς ούσας οὐκ ἢ. οὐδ' ἐνόμιζι ἢδησθά. Εκ. 551. ἀτὰρ γεγένηται; ΒΛ. ναὶ μὰ Δ΄. οὐκ ἤ. ἡδί. Ν. 212. ἡ. παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ. κ.τ.λ. ἡδίκηκά. Ν. 210. ἐγὰ γὰρ, εἰ τί σ' ἡ. ἐθέλω δίκην ἡδικηκά. Ν. 497. ἴθι νυν, κατάθου θοὶμάτιον. ΣΤ. ἡ. τι; ἡδίκηκος. Ν. 1080. ὡς οὐδὲν ἡ. ἐἶτ' ἐς τὸν Δ΄ ἐπανενεγκεῖν ἡδικηκόσιν. Π. 805. ἐπεσπέπαικεν οὐδὲν ἡ. ἡτι ἐπανενεγκεῖν ἡδικημέναι. Ν. 576. ἡ. γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον ἡδικημένα. Ν. 576. ἡ. γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον ἡδικησαν. ΕΙ. 1188. πολλά γὰρ δὴ μ' ἡ, ἡδίκησαν. ΕΙ. 1188. πολλά γὰρ δὴ μ' ἡ, ἡδίκησεν. Χ. 244. ἐπ' αὐτὸν, ὡς κολωμένους ὧν ἡ. ἀλλὰ ἡδίκουν. Ν. 1509. μάλιστα δ' εἰδῶς τοὺς θεοὺς ὡς ἡ. ἡδίκουν. Ν. 1509. μάλιστα δ' εἰδῶς τοὺς θεοὺς ὡς ἡ. ἡδιον. Α. 271. πολλῷ γὰρ ἐσθ' ἡ., ὧ Φαλῆς Φαλῆς. Σ. 296. μὰ Δ΄, ἀλλ' ἰσχάδας, ὧ παππία' ἤ. γάρ. ΧΟ. οὖκ ε 510. οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἡ. ὧν ΕΙ. 1140. οὐ γὰρ ἐσθ' ἡ. ἡ τυχεῖν μὲν ἦδη 'σπαρμένα, θαῦμα, ἔτι μάλλον; ήγομεν. Θ. 835. ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς αἶσιν ἡμεῖς ἡ. Π. 656. πρώτον μέν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ή., Π. 656. πρώτον μέν αὐτον ἐπὶ θάλατταν ἡ., ἡγόμην. Εκ. 323. οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἡ. ἡγοντο. Θ. 411. ἡ., διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρων ἡγορεύετε. Ν. 1456. τὶ δητα ταῦτ' οὕ μοι τότ' ἡ., ἡγόρευον. Α. 41. οὐκ ἡ.; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον' Π. 102. οὐκ ἡ. ὅτι παρέξειν πράγματα Fr. 284. αὐκ ἡ.; οὖτος ἐστ' οὐκ 'Αργόλας ἡγοῦ. Ο. 675. ἴωμεν. ΠΕ. ἡ. δὴ σὺ νῷν τύχἀγαθῆ, ηγού. Ο. 6/0. ιωμέν. ΠΕ. ή. δή σο νών τύχάγαθή, Λ. 254. χώρει, Δράκης, ή. βάδην, εἰ καὶ τὸν ὧμον ἀλγείς Θ. 987. ἡ. δέ γ' ὧδ' αὐτὸς Β. 639. τυπτόμενον, εἰναι τοῦτον ἡ. μὴ θεόν. ἡγοῦμαι. Β. 1413. τὸν μὲν γὰρ ἡ. σοφὸν, τῷ δ' ἡδομαι, ἡγοῦμαί. Π. 27. πιστότατον ἡ. σε καὶ κλεπτίστατον. ἡγούμεθα. Π. 15. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡ.

H

η. Α. 20. ἐωθινης ἔρημος ἡ πνὸς αῦτηί. κ.τ.λ.
η. Ι. 589. Νίκην, ἡ χορικῶν ἐστιν ἐταίρα, κ.τ.λ.
Λ. 5. πλὴν ῆ γ' ἐμὴ κωμῆτις ηδ' ἐξέρχεται. κ.τ.λ.
η. Α. 96. ἡ περί ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς; κ.τ.λ.
Π. 197. ἡ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
η. Α. 424. ἀλλ' ἡ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις; κ.τ.λ.
η. Α. 256. σοῦ μηδὲν ἦττον βδεῖν ἐπειδαν ὁρθρος η. κ.τ.λ.
η. Ι. 326. ἡ σὰ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
κ.τ.λ. η. Fr. 356. ἐπεὶ δ' ἐγενομην οιπερ η ηβαν. B. 353. χοροποιὸν, μάκαρ, ή. ήβαs. B. 1285. ὅπως ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ή., ήβης. I. 524. οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἔφ' ή... ηβης. Ι. 524. οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτών ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥ.,
Σ. 236. η ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίω ξυνημεν
Λ. 591. εἰθ' ἡνίκ ἐχρην εὐφρανθήναι καὶ τῆς ἥ. ἀπολαῦσαι.
Fr. 74. σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥ.
ἡβυλλιῶσαι. Β. 516. ἡ. κάρτι παρατετιλμέναι,
ήβων. Σ. 357. ἥ. γὰρ κάδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
ἡβῶσιν. Β. 1055. ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡ. δὲ ποιπταί. ποιηταί. ἥγαγε. Ι. 1053. ἥ, συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους. Ο, 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΤ. τί φής; τίς γλαῦκ' ᾿Αθήναζ' ἥ.; ἥγαγεν. Α. 155. οί Θρᾶκες ἵτε δεῦρ', οὐς Θέωρος ἥ. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὐς ἐκείθεν ἥ., 1. 393. νῦν δὲ τοὺν στάχυς ἐκείνους, οὐς ἐκείθεν ἡ.,
Β. 142. πῶς ἡλθέτην κἀκεῖσε; ΗΡ. Θησεὺς ἡ.
ἡγαγον. Ι. 743. πλεύσας ἐκείσε, τοὺς Λάκωνας ἡ.
ἡγγειλε. Α. 1077. ἡ. ληστὰς ἐμβαλεῦν Βοιωτίους.
ἡγγειλέ. Α. 1083. οἴαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἡ. μοι.
ἡγειλ. Ο. 1594. ἀλκυονίδας τ' ἀν ἡ. ἡμέρας ἀεί.
ἡγει. Ι. 32. ποῖον βρέτας * *; ἐτεὸν ἡ. γὰρ θεούς;
Ι. 1055. Κεκροπίδη κακόβουλε, τὶ τοῦθ' ἡ. μέγα τοὕργον;
Ν. 642. ἡ. πότερον τὸ τρίμετρον ἡ τὸ τετράμετρον;
ἡγειρεν. Λ. 18. ἡ δ' οἰκέτην ἡ., ἡ δὲ παιδίον
Γτ. Μ. Κωκ. 6. βάρος ἡ. γάρ τοί μ' οἶνος
ἡγειρον. Π. 740. τὸν δεσπότην τ' ἡ. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἡγεισθ'. Ν. 1510. ἡ. ἔξων κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τἡμερον ἡμῖν.
ἡγεισθαι, Ν. 1020. τὸ μὲν αἰσχρὸν ἄπαν καλὸν ἡ.,
ἡγεισθεί. Π. 274. ἡ. μ' εἶναι κούδὲν ὰν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
ἡγειτ'. Σ. 269. ἡ. ἀν ἄδων Φρυνίχου καὶ γὰρ ἐστιὰ ἀνὴρ
ἡγειτο. Β. 809. λῆρόν τε τάλλ' ἡ. τοῦ γνῶναι πέρι
'Ηγέλοχος. Β. 303. ἔξεστί θ' ὥσπερ 'Η. ἡμῦν λέγειν
ἡγειρόνευον. ΕΙ. 1093. ἔσπενδον δεπάεσσιν' ἐγῶ δ' ὁδὸν ἡ. ηγεμόνουν. ΕΙ. 1093. έσπενδον δεπάσσιν' έγω δ' όδον ή: ἡγεμόνιον. Π. 1159. άλλ' ή. ΚΑ. άλλ' ό θεδ ήδη βλέπει, ἡγεμόνος. Π. 1160. ώσθ' ή, οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. ἡγες. Ο. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦ.; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ήγες. Ο. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἢ; ΠΕ. ῖν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
Π. 933. ἀλλ' οἴχεται φεύγων δν ἢ, μάρτυρα.
ἡγη. Fr. 188. σὸ δ' οὐχ' ἡ μ' οὖν δ) ὁλίγας ἡμέρας.
ἡγήσαιθ'. Εκ. 101. τίς οὐκ ἀν ἡμᾶς ἀνδρας ἡ, ὀρῶν;
ἡγησάμην. Ν. 1474. ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὅντα θεὸν ἡ.
ἡγησόμεσθα. ΕΙ. 917. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡ, πρῶτον.
ἡγικυλωμένος. Ο. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὅνυχας ἡ,,
ἡγκύρισας. Ι. 262. καταγαγών ἐκ Χερρονήσου διαλαβὰν ἡ.,
ἡγοῦτ'. Π. 501. τίς ἄν οὐχ ἡ. εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον; έτι μάλλον; ήγομεν. Θ. 835. εν τε ταις άλλαις έορταις αίσιν ήμεις ή. Π. 656. πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἥ., ἡγόμην. Εκ. 323. οἷμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ἀν ἢ. ἡγοντο. Θ. 411. ἡ., διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεἰς γέρων ἡγορεύετε. Ν. 1456. τὶ δῆτα ταῦτ' οῦ μοι τότ' ἡ., ἡγόρευον. Α. 41. οὐκ ἡ.; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγωὰ 'λεγον' Π. 102. οὐκ ἡ. ὅτι παρέξειν πράγματα Ετ. 284. οὐκ ἡ.; οὕτος ἐστ' οὐκ 'λργόλας ἡγοῦ. Ο. 675. ἴωμεν. ΠΕ. ἡ. δὴ σὰ νῶν τύχὰγαθῆ, Α. 254. χώρει, Αράκης, ἡ. βάδην, εἰ καὶ τὐν ὤμον ἀλγεῖς Θ. 987. ἡ. δὲ γ' ὧδ' αὐτός Β. 639. τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡ. μὴ θεόν. ἡγοῦμαί. Β. 1413. τὸν μὲν γὰρ ἡ. σοφὸν, τῷ δ' ἦδομαι. ἡγοῦμαί. Π. 27. πιστότατον ἡ. σε καὶ κλεπτίστατον. ἡγοῦμεθα. Π. 15. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡ.: Π. 656. πρώτον μέν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ή.,

ἡγούμενον. Π. 299. ἡ. τοῖς προβατιοις, ἡγούμενος. Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἡ. εἶναι θες ἡγούμεσθα. Εκ. 185. πονηρὸν ἡ. νῦν δὶ ἡγούμην. Ν. 330. μὰ Δί, ἀλλ' ὁμίχλην καπνὸν εἶναι.

καπνόν είναι, ἡγοῦνται. Α. 77. οΙ βάρβαροι γὰρ ἄνδρα Σ. 675. σὲ μὲν ἡ. Κόννου ψῆφον, τούτ- ἡγριωμένους. ΕΙ. 620. ἡ. ἐπ' ἀλλήλοισι ἡγρίωται. Β. 898. γλῶσσα μὲν γὰρ ἡ., ἤγυπτιάξετ'. Θ. 922. ἡ. ἀλλ' ὅδε μὲν δ ἡγχον. Σ. 1039. οἱ τοὺς πατέρας τ' ἦ. ν

ήγχον. Σ. 1039. οὶ τοὺς πατέρας τ' ἢ. ν ἀπέπνιγον.
ἤγχουσα. Εκ. 929. ἢ. μᾶλλον καὶ τὸ σι
ἡγώμεθα. Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα
ἡγωνίζετο. Α. 140. ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἰ
Α. 419. ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἡ.;
Σ. 1479. τὰρχαί ἐκείν οἱς Θέσπις ἡ.;
ἡγωνίσμεθα. Σ. 993. φέρ' ἐξεράσω. πών
ἡγωνίσω. Ι. 614. ἀγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ
ἡγώνται. Ο. 586. ἡν δ' ἡ. σὲ θεὸν, σὲ ἰ
νον, σὲ Ποσειδῶ,
ἥδ'. Ν. 534. νῦν οῦν Ἡλέκτραν κατ' ἐκεί
ἡδ'. Σ. 100. τὸν ἀλεκτρυόνα δ', δς ἢ. ἐκ
ῆδε. Α. 768. τί λέγεις σύ; ποδαπὶ χοῦ,
κ.τ.λ.

ηδε. Α. 108. τι λεγεις συ; ποσαπή χοι κ.τ.λ.
ηδε. ΕΙ. 290. δ δεφόμενος ποτ ή, της μ ήδε. Σ. 503. ταϊντα γάρ τούτοις ἀκούειν ήδεθ'. Ι. 653. οἶς ή, ή βουλή μάλιστα μ. Π. 1017. μόνος γάρ ή.. ὡς ἔοικεν, ἐσθίι ήδει. Α. 35. οὐκ δέρς, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἡ ήδειν. Σ. 558. δε ἔμ' οὐδ' ἀν ζῶντ' ή, απόδεις

άπόφυξιν.
Σ. 635. καλώς γὰρ ή, ὡς ἐγὰ ταὑτη κρ
ΕΙ. 1182. τῷ δὲ σιτί οὐκ ἐώνητ οὐ γ
ηδεις. Θ. 554. ἀλλ' οὐκ ἀν ἔτ' ἔχοις άπαντα.

ήδεν. Fr. 377. δ μεν ή. 'Αδμήτου λόγοι ήδεσθαι. A. 635. μήθ' ή. θωπευομένους Σ. 512. νή Δι' εἰθίσθης γὰρ ή. τοιούτο

Fr. 563. η. ηδεσθον. Fr. 503. ενα ξυνώσεν ώπερ η.

Γτ. 563. ή. ήδεσθον. Fτ. 503. ΐνα ξυνῶσιν ὅπερ ή. ήδεσθον. Fτ. 503. ΐνα ξυνῶσιν ὅπερ ή. ήδεσται. ΕΙ. 533. ταύτης καταψευδόμενο ΕΙ. 548. ὁ δὲ δρεπανουργός οὐχ ὁρᾶς 1019. οὐχ ή. δήπουθεν Εἰρήνη σφα Β. 1456. μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πουτ Π. 1004. έπειτα πλουτῶν οὐκέθ ή. φα ήδέως. I. 440. ἀνηρ ἀν ή. λάβοι. τοὺς τ Σ. 1006. ὥσθ ή. διάγειν σε τὸν λοιπόν 1367. ὡς ή. διαμηρίζοιμ ἀν αὐτὴν ή. ; τόλ ἐραπόν, ά Β. 572. ὡς ή. διαμηρίζοιμ ἀν αὐτὴν ή. ; τόλ ἐραπόν, ά Β. 572. ὡς ή. δια τοῦν ή. Τι. 262. ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ή. ὅπ, δια τὸν γι Π. 262. ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ή. ὅπη. Α. 45. ή. τις εἶπε; ΕΗ. τίς ἀγορηδη. Ο. 511. τουτὶ τοίνυν οὐκ ή. 'γώ. βαθμα, ήδης Ν. 329. ταύτας μέντοι σὰ θεὰς οἱν ήδησθά. Εκ. 551. ἀτὰρ γεγένηται; Βί ἡδικηκ. Fr. 260. ἐγῶ γὰρ, εῖ τὶ σ΄ ή. ἱ ἡδικηκα. Ν. 1080. ὡς οὐδὶν ή. εῖτ ἐς ἡδικηκόσυν. Π. 805. ἐπεσπέπαικεν οὐδὶ ἡδικημέναι. Ν. 576. ἡ. γὰρ ὑμῶν μεμφό, ἡδικημένα. ΕΙ. 1188. πολλά γάρ δη μ΄ η ἡδίκησεν. Ε. 244. ἐπ που ξένον τις ἡ. πιὰ ἡδίκουν. Ν. 1509. μάλιστα ἡδίκ

ηκκλησία. Εκ. 84. ή, δ', εἰς ῆν παρεσκευάσμεθα
Εκ. 387. ὡς λευκοπληθης ῆν ἰδεῖν ή.
550. ή.; ΠΡ. μα Δί', ἀλλ' ἐφ' ῆν ἐγωχόμην.
ἡκολούθουν. Α. 215. ἡ. Φαθλλφ τρέχων, ὧδε φαύλως ἄν ὁ Π. 757. οἱ δ' ἡ. κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
ῆκομεν, Α. 91. καὶ νῦν ἄγοντες ῆ. Ψευδαρτάβαν ήκομεν, Α. 91. καὶ νῦν ἄγοντες ή. Ψευδαρτάβαν
Ο. 1587. τί ἔστι; ΗΡ. πρεσβεύοντες ήμεις ή.
1595. τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ή.
Α. 24. καὶ νὴ Δία παχύ. ΚΑ. κάτα πῶς οὐχ ἤ.;
Ετ. 388. γιναῖκα δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ή.,
ήκομες. Λ. 1077. ὀρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἤ.
ἡκον. Ο. 1136. ἐκ μέν γε Διβύης ἡ. ὡς τρισμύριαι
ἡκόν. Ν. 1383. μαμμαν δ' ἀν αἰτήσαντος ἦ. σοι φέρων ἀν ἄρτονἡκοντ. Β. 504. ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπίθεθ' ἤ., εὐθέως
ἡκοντα. Θ. 1209. ἤ. καταλαβεῖν, ΜΝ. ἐγὰ δὴ τοῦτο δρῶ.
ἡκοντας. Εκ. 301. ἤ., ὅσοι πρὸ τοῦ
ἡκοντες. Α. 24. ἤ, εἶτα δ' ἀστιοῦνται πῶς δοκεῖς
ἡκούομεν. Λ. 523. ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὀδοῖς φανερῶς ἡ.
ηδῆν. ήδη, ήκουον. Λ. 390. οδ 'γώ ποτ' ὧν ή. ἐν τἡκκλησία; ηκουσ. Ι. 980, η, αντιλεγόνταν, Ν. 4. καὶ μὴν πάλαι γ' άλεκτρυόνος ή, έγω ΕΙ. 805. πικροτάτην όπα γηρύσαντος ή,, Λ. 782. βούλομαι λέξαι τιν δμίν, ὄν ποτ ή. ήκούσαθ'. Σ. 907. τῆς μὲν γραφῆς ἡ. ἡν ἐγραψάμην, ἡκούσαμεν. Σ. 632. οὐδενὸς ἡ. οὐ-Λ. 511. ἡ. ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα: ηκουσαν. Α. 890. ή, εκτω μόλις έτει ποθουμένην.
Α. 71. ή. άρτι περί τοιούτου πράγματος.
Εκ. 44. την ὐστάτην ή, οίνου τρεῖς χόας
ήκουσας. Α. 836. εὐδαιμονεῖ γ' ἀνθρωπος. οὐκ ή, οἱ προβαίνει ηκουσάς. Α. 836, ευδαμονει γ ανθρωπός. ουκ η, οι προβαίνει Α. 1015. ή, ώς μαγειρικώς 1042. ή, δηθιασμάτων; ΕΙ. 1125. ή,; ό κόραξ οἶος ῆλθ' ἐξ 'Ωρεοῦ. Ο. 1211. ή, αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται; Α. 379. ή, αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟ. ΓΤ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι. Β. 660. ῆλγησεν οὐκ ῆ.; ΔΙ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ῆκουσάς. Ν. 383. οὐκ ή. μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημί φημι Θ. 632. ταυτί μὲν ή. τινος: τί δαὶ τρίτον; ἡκούσατ. Α. 238. σίγα πᾶς. ἡ., ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας; ἡκούσατε. Α. 337. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἡ. Α. 1003. ὧ παίδες, ὧ γυναίκες, οὐκ ἡ.; ἡκούσατέ. Ν. 291. ὧ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἡ. μου καλέσαντος. καλέσαντος. ἡκουσάτην, Ν. 529. ὁ σώφρων τε χὼ καταπύγων ἄριστ' ἡ., ήκουσέ. Σ. 1477. ἡ. τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι ἡκουσεν. Λ. 1107. αὐτὴ γὰρ, ὡς ἡ., ἡδ' ἐξέρχεται. ἡκουσιν. Α. 23. οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἡ., ἀλλ' ἀωρίαν Α. 506. ἡ. οὕτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι: Ο. 372. καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἡ. ὑμᾶς χρήσιμον; Λ. 15. εὕδουσι κούχ ἡ. ΚΑ. ἀλλ', ῷ φιλτάτη, 63. γυναῖκας, οὐχ ἡ. ΚΑ. ἡ γοῦν Θεογένους Εκ. 503. χαῖται γὰρ ἢ. πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι, ἡκρατίσω. Fr. 505. τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἡ.; ἡκομβωμένην. Β. 1483. εύνεσιν ἡ. ηκρατίσω. Fr. 505. τί το κακόν; άλλ΄ ή κοκκύμηλ' ή.; ηκριβωμένην. B. 1483. ξύνεσιν ή.
ηκω. A. 37. νῦν σὖν ἀτεχνῶν ή, παρεσκευασμένος
Ν. 142. ή, μαθητής ἐς το φροντιστήριον.
Ο. 992. ήκω παρ' ὑμᾶς ΠΕ. ἔτερον αὖ τουτὶ κακόν.
1022. ἐπίσκοπος ή, δεῦρο τῷ κυόμῳ λαχῶν
1039, ή, παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕ. τὸ τί,
Θ. 579. ή, φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἴνα
B. 1128.)
1153.) ή, γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
1156. ή, γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. 1156. ή, γὰρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι 1157. ἡ, δὲ ταντόν ἐστι τῷ κατέρχομαι. II. 828. ἡ. μεγάλων γάρ μοῦστὶν ἀγαθῶν αἴτιος. 841. προσευξόμενος ἡ, δικαίως ἐνθάδε. Fr. 199. ἡ. Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον. η. γαρ, καν ή πολίδς, ταχὰ παίδα κόρην Π. 521. ἔμπορος ή, ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραπο-διστών. ήκων. Λ. 595. δ μέν ή. γάρ, κάν ή πολιδς, ταχύ παίδα κόρην

1179. ὅτ' είχον οὐδὲν, ὁ μὲν αν ή. ἔμπορος

ήκων, Π. 1190. αὐτόματος ή. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις. ἡκωσιν. Β. 1510. κὰν μὴ ταχέως ή., ἐγὰ ἡλαζονεύεθ'. Β. 280. ἡ., ἵνα φοβηθείην ἐγὰ, ἡλάμεσθα. Β. 243. ἡ. διὰ κυπείρου ἡλαυνέ. Εκ. 39. τὴν νύχθ' δλην ή. μ' ἔν τοῖς στρώμασεν, ἡλγησεν. Β. 660. ἡ. ὁὐκ ἡκουσας; ΔΙ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ἡλγησέν, Β, 664, Πόσειδον, ΞΑ. ἡ. τις. ἡλγουν. ΕΙ. 825. τἱ δ' ἔπαθες; ΤΡ, ἡ. τὰ σκέλη μακρὰν δδὸν ἡλεγχον. Β. 961. ἡ. ἄν μου τὴν τέχνην' ἀλλ' οὐκ ἔκομπολάκουν ηλέησα. Α. 706. ὥστ' ἐγὰ μὲν ή. κάπεμορξάμην ἰδὰν Ἡλεῖον. Ο. 149. τί οὐ τὸν Ἡ. Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. ήλείψατε. ΕΙ, 502. πρώτοι γάρ αύτην τοις σκορόδοις ή. ήλείψατο. Ν. 836. ἀπεκείρατ' ούδεις πώποτ' ούδ' ή. Ν. 977. ή. δ' ἄν τουμφαλοῦ οὐδείς παις ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὧστε Ήλάκτραν. Ν. 534. νῦν οῦν Ἡ, κατ ἐκείνην ἡδ ἡ κωμφδία ἡλέκτρων. Ι. 532. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡ., καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ ένδντος ήλθ'. ΕΙ. 836. ἐνθάδε τὸν 'Αοῖόν ποθ': ὡς δ' ή., εὖθέως ηλθ'. ΕΙ. 836. ἐνθάδε τὸν ᾿Αοῖόν ποθ' ὡς δ΄ ἡ, εὐθέως
ΕΙ. 1125. ἡκουσας; ὁ κόρας οἶος ἢ. ἐξ Ὠρεοῦ.
1192. ὅσον τὸ χρῆμ ἐπὶ δεῖπνον ἢ. ἐς τοὺς γάμους.
Ν. 535. ἱγτοῦσ' ἢ, ἡν που ἀιτύχη θεαταῖς οῦτω σοφοῖς.
Σ. 1078. ὡφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἢ. ὁ βάρβαρος,
Εκ. 384. ὅσος οὐδεπώποτ' ἢ. ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
ηλθε. Ν. 538. οὐδὲν ἢ. ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον.
Ν. 837. οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἢ λουσόμενος ἀν δὲ
Ο. 776. διὰ δ΄ αἰθέριον νέφος ἢ. βοά:
1556. ἔνθα κοὶ Πείσανδοςς ἦ. Ο. 776. διά δ' αθέμον νέφος ἢ. βοά'
1556, ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἢ.
Π. 54. καὶ τοῦ δεόμενος ἢ. μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
ἢλθεν. ΕΙ. 132. ὅπως κάκοσμον ζῷον ἢ. ἐς θεούς.
ΕΙ. 133. ἢ. κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
Β. 1168. λάθρα γὰρ ἢ., οὐ πιθων τοὺς κυρίους.
Π. 404. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἢ. οὐδεπώποτε.
ἢλθες. Α. 121. εἰνοῦχος ἡμῦ ἢ. ἐσκευασμένος;
Α. 886. ἢ. ποθεινὴ μὲν τρυγωδικοῖς χοροῖς
Ν. 239. ἢ. δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ΕΙ. 193. ὧ δειλακρίων, πῶς ἢ.; ΤΡ. ὧ γλίσχρων, ὁρᾶς
Ο. 680. ἢ. ἢ. ὧφθης, ΕΙ. 193. ὧ δειλακρίων, πῶς ἢ.; ΤΡ. ὧ γλίσχρων, δρᾶς O. 680. ἢ. ἄφθης, 1360. οὐδέν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἢ., ὧ μέλε, B. 111. ἔχρω τόθ', ἡνίκ' ἢ. ἐπὶ τὸν Κέρβερον, 1414. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἢ. οὕνεκα; Εκ. 390. οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἢ. ὅτε τὸ δεὐτερον Π. 1199. σεμνῶς ἔχουσα δ' ἢ. αὐτὴ ποικίλα. ἢλθέτην. B. 142. πῶς ἡ. κἀκεῖσε; ΗΡ. Θησεὺς ἥγαγεν, ἡλθετον. O. 112. πράγους δὲ ἢτ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἢ.; Θ. 1158. ἣ. νῶν ἀρίκεσθον, ἰκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῶν Θ. 1158. ή., νῦν ἀφίκεσθον, ἰκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῶν. Α. 666. ἀλλ' άγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ή... ὅτ' ημεν έτι, Π. 283. δεθρ' ή., πολλών θύμων βίζας διεκπερώντες. ηλθον. Ο. 292. ή 'πὶ τὸν δίαυλον ή.; ΕΠ. ωσπερ οἱ Κάρες μὲν οὖν Ο. 1544. τούτων ένεκα δεῦρ' ἢ., ἵνα φράσαιμί σοι.
 Θ. 176. ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἢ., ἔα μ' εἰπεῦν. ΑΓ. λέγε.
 595. ληρεῖς' ἐγὰ γὰρ οὐκ ἀν ἢ. ἀγγελῶν, Β. 109 ἢ, κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
613, εἰ πώποτ' ἢ, δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
Εκ. 381. ἀλλ' ὕστερος νῦν ἢ., ὥστ' αἰσχύνομαι,
Π. 1200. ὧν δ' οὕνεκ' ἢ.; ΧΡ. πάντα σοι πεπράξεται.
Fr. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἢ, τεθνεώτα Ήλιαία. Ι. 897. ἴν' ἐσθίοιτ' ἀνούμενοι, κάπειτ' ἐν 'Η. ἡλιάξει. Λ. 380, σχήσω σ' ἐγω τῆς νῦν βοῆς. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡ. ἡλιάσασθαι. Ι. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν 'Αρκαδία πεντώβολον ή ήλιάσει. Σ. 772. είλη κατ' δρθρον, ή, πρός ήλιον' ήλιαστά. Ο. 109. μῶν ή.; ΕΤ. μάλλὰ θατέρου τρόπου, ήλιασταί. Ι. 255. ὧ γέροντες ή., φράτορες τριωβόλου, ήλιαστής. Σ. 206. ὑπὸ τῶν κεραμίδων ή. ὁροφίας. ηλιαστης. Σ. 200. υπο των κεραμισων η. οροφιας. Σ. 891. εἰ τις θύρασιν ἡ., εἰσίτω 1340. ἡ.; ἐκποδών. Fr. 18. ὁ δ' ἡ. εἰρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα. Ἡλιαστικόν. Ν. 863. δν πρῶτον ὁβολὸν ἔλαβον Ἡ., ἡλιαστικοῦ. Σ. 195. ὑπογάστριον γέροντος ἡ. ἡλιβάτων. Ο. 1732. τῶν ἡ. θρόνων ηλιο. Fr. 346. Εσαφερ τὰ παιδί ἔξεχ' ὧ φίλ' ή. ἡλιθιάζω. I. 1124. ταῦτ' ἡ. ἡλίθιον. N. 872. Ιδού κρέμαι', ὡς ἡ. ἐφθέγξατο ἡλίθιος. Ο. 1604. τί, ὧ κακόδαιμον; ἡ. καὶ γάστρις εἶ. Θ. 593. ἡ. ὅστις τιλλόμενος ἡνείχετ' ἄν;

ήλίθιος. Β. 917. ούχ ήττον ή νῦν οι λαλοῦντες. ΕΥ. ή. γάρ | ήμέρα. Fr. M. ΕΙ. Δ. 2, 5. ὧ ποθεινή τοῖς δικαίοις και γεωρήσθα. γοις ή., ήμέρα. Ν. 1193. παρόντες οί φεύγοντες ή. μια ήλιθίου. Θ. 290. πλουτούντος, άλλως τ' ή, κάβελτέρου, ήλιθίους. Α. 443. τοὺς δ' αὖ χορευτάς ἡ. παρεστάναι, Ο. 523. νῶν δ' ἀνδράποδ', ἡ., Μανᾶς· Ν. 1200. διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡ. μιᾶ Λ. 1154. ξυνεκμαχοῦντες τῆ τόθ' ἡ. μόνοι, Λ. 1154. ξυνεκμαχοῦντες τῆ τόθ' ἡ. μόνοι, ἡμέραν. Ι. 318. καὶ πρίν ἡ. φορῆσαι, μείζον ἤν δυοῦν δοχμαῖν.
Ι. 1101. κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡ.
1126. βρύλλων τὸ καθ' ἡ.
Ν. 1287. τἱ δ' ἄλλο γ' ἡ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡ.
Σ. 245. σπεύδωμεν, ῶνδρες ἡλικες, πρὶν ἡ. γενέσθαι.
ΕΙ. 346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδείν ταύτην μἑ ποτε τὴν ἡ. 366. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. ΤΡ. ἐς τἱν ἡ.;
435. σπένδοντες εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡ.
1313. ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡ.
Λ. 612. ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡ. σοὶ πρὰ πάνυ 881. ἄλουτον ὁν κάθηλον ἔκτην ἡ.;
Εκ. 105. τούτου γὲ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡ. Ο. 523. νων δ΄ άνδραποδ΄, ή., Μανας:

ἡλιθιώτατος. Εκ. 765. ἀνόητος; ΑΝ. Β. οὐ γάρ; ἡ. μὲν οὖν

ἡλικα. Α. 336. ἀπολεῖς βα τὸν ἥ. τόνδε φιλανθρακέα;

ἡλικε. Ν. 1437. ἐμοὶ μὲν, ἄνδρες ἡ., δοκεῖ λέγειν δίκαια:

Σ. 245. σπεύδωμεν, ἄνδρες ἥ., πρὶν ἡμέραν γενέσθαι:

ἡλικίαν. Ν. 999. μνησικακῆσι τὴν ἡ., ἔξ ἡς ἐννεοττοτροφήθης.

Εκ. 1038, οὐ σωφρονοῦσά γ΄ οὐ γάρ ἡ. ἔχει

Π. 1077. αἰσχυνόμενος τὴν ἡ. τὴν σὴν, ἐπεὶ

Fr. 417. ἀλλὰ στεφάνωσαι: καὶ γὰρ ἡ. ἔχεις

ἡλικίας. Ν. 514. ἐς βαθὺ τῆς ἡ. ήλικίας. Ν. 514. ἐς βαθὺ τῆς ἡ. Σ. 728. ἀλλ' ὧ τῆς ἡ. ἡμῶν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα, ἡλικιώτου. Ν. 1006. στεφανωσάμενος καλάμω λευκῷ μετὰ ηλικιώτου. Ν. 1006. στεφανωσάμενος καλάμφ λευκφ σώφρονος ή.,
ηλίκοισι. ΕΙ. 465. εκείνο δεινόν τοΐσιν ή. νῷν,
ηλίκον. Α. 702. τῷ γὰρ εἰκὸς ἀνδρα κυφὸν, ἡ. Θουκυδίδην,
ηλίκον. Β. 55. πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡ. Μόλων.
ηλίκων. Θ. 1030. ὑφ ἡ. νεανίδων
ηλιομανής. Ο. 1096. θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡ. βοᾳ.
ηλιον. Ν. 225.
1503. ἐ ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ῆ.
Ν. 771. ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ῆ.
Σ. 772. είλη κατ ὁρθρον, ἡλιάσει πρὸς ῆ.
ΕΙ. 567. αῖ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ῆ.
Θ. 69, ἡν μὴ προίη θύρασι πρὸς τὸν ῆ. Εκ. 105. τούτου γέ τοι νή την ἐπιοῦσαν ή. 177. δεὶ πονηροῖς κᾶν τις ἡ, μίαν
1099. βινεῖν ὅλην τὴν νόκτα καὶ τὴν ἡ.
Π. 930. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡ.
1015. ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡ. Fr. 724, 2. ούθ' ή. ἡμέρας. Α. 66. μισθὸν φέροντας δύο δράχμας τῆς ἡ. Α. 855. πλεῖν ἡ τριάκονθ' ἡ. Ι. 250. καὶ γὰρ οὖτος ἡν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡ. I. 250. καὶ γὰρ οὕτος ἢν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡ. 973. ἤδιστον φάος ἡ.
N. 615. ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡ. 626. κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡ. 1053. ἄ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡ. λαλούντων 1223. ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡ. τοῦ χρήματος;
Σ. 485. ἡ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡ. ΕΙ. 27. ἡν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡ, ὅλης 56. δι' ἡ. γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
O. 1498. τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. πηνίκ ἐστὶν ἄρα τῆς ἡ.; 1594. ἀλκυονίδας τ' ἀν ἡγεθ' ἡ, ἀεί.
Θ. 478. δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἤ τρεῖς ἡ.. Θ. 69. ἢν μὴ προῖη θύρασι πρὸς τὸν ἥ. Εκ. 64. ἐχλιαινόμην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥ. Fr. 501. λούσησθε καὶ κτενίσησθε πρὸς τὸν ἥ. Fr. 501. λούσησθε καὶ κτενίσησθε πρός τον ή.

"Ηλιον. Π. 771. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν "Η.,

"Ηλιος. ΕΙ. 406. ἡ γὰρ Σελήνη χὧ πανοῦργος" Η.,

ἥλιος. Ν. 584. ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς όδούς ὁ δ' ἤ.

Β. 454. μόνοις γὰρ ἡμὶν ἤ.

Εκ. 416. χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἤ. τραπῆ,

Fr. 210. πόλος τόδ' ἐστί: κὰτα πόστην ἤ. τέτραπται;

ἡλίου. Ο. 1711. οῦθ' ἡ. τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας

Θ. 17 λοβολμιὸν ἀντίμινον ἡ. τορχῶ 1594. ἀλκυονίδας τ' ἀν ήγεθ' ή, ἀεί.
Θ. 478. δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἢ τρεῖς ἡ.,
503. δέχ' ἡ., ἔως ἐπρίατο παιδίον'
Β. 260. χανδάνη δι' ἡ.,
265. κάν με δῆ δι' ἡ.,
Εκ. 63. ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡ.
808. πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡ.
Fr. 188. σὸ δ' οὐχ ἡγῆ μ' οὔν δὴ ὁλίγας ἡ.
308. οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡ., ὅτε
ἡμεριᾶνο. ΕΙ. 163. ἀπόδ' ἡ. σίτων πάντων.
ἡμεροσκόπους. Ο. 1174. λαθών κολοιούς φύλακας ἡ.
ἡμεροσκόπους. Ο. 1174. λαθών κολοιούς φύλακας ἡ. Θ. 17. ὀφθαλμὸν ἀντίμμον ἡ, τροχῷ,
 Εκ. 5. μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡ, τιμὰς ἔχεις
 Fr. 234, 2. ἐᾶν ἀνεκὰς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡ. ήλίσκον. Fr. 296. ή.: ήλλαντοπώλεις. Ι. 1246. ή. έτεδν ή 'πὶ ταῖς πύλαις; ήλλαντοπώλεις. Ι. 1246. ή. ἐτεὸν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
ἡλλαντοπώλουν. Ι. 1242. ἡ, καὶ τι καὶ Βινεσκόμην.
ἡλόησεν. Β. 149. ἢ μητέρ' ἡ, ἢ πατρὸς γνάθον
ἡλον. Θ. 1003. χάλασον τὸν ἢ. ΤΟ, ἀλλὰ ταῦτα δρῶς ἐγώ,
ἡλπισ. Λ. 258. ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤ, ὧ Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι
ἡλπισα. Ο. 956. τουτὶ μὰ Δι' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤ,
ἡλύηνν. Α. 684. οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἤ,
ἡλύθον. Ο. 953. ἤ, ἀλαλάν.
ἡμ'. Fr. Μ. Θ. Δ. 3, 4. Β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Α. οὐδὲ βατίς;
Β. οὐδ' ἤ, ἐγώ,
ἡμαρτε. Β. 689. κεῖ τις ἤ, σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἡμαρτες. Ν. 1076. ἤ, ἡράσθης, ἐμοίγευσάς τι, κᾶτ' ἐλἡοθης. ημεροσκόπους. Ο. 1174. λαθών κολοιούς φύλακας ή. ημερών. Α. 197. καὶ μη 'πιτηρεῖν σιτί' ή. τριών, Ι. 1079. εγώ ποριώ καὶ τοῦτον ή. τριών. 1. 10/3. εγω ποριω και τουτον η. τριων.
N. 619. τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡ. 1132. εἶθ' ἡν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡ.
Σ. 243. ἤκειν ἔχοντας ἡ. ὁργὴν τριῶν πονηρὰν 260. κοὺκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡ. τεττάρων τὸ πλεῖστον
ΕΙ. 151. μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡ. τριῶν. 312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἤκειν σιτί' ἡ. τριῶν. 414. ταῦτ' ἀρα πάλαι τῶν ἡ. παρεκλεπτέτην, ημαρτε. Β. 689. κει τις η, σφαλείς τι Φρυνιχου παλαισμασιν, ήμαρτες. Ν. 1076. ή., ήράσθης, εμοίχευσάς τι, κατ' ελήφθης: ήμαρτήκαμεν. Π. 961. ή τῆς όδοῦ τὸ παράπαν ή; ἡμάρτηκεν. Β. 1135. εὐθὸς γὰρ ἡ. οὐράνιον γ' ὅσον. ἡμάρτομεν. ΕΙ. 668. ἡ. ταῦτ' ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε· ἡμᾶς. Α. 65. ἐπέμψαθ' ἡ. ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, κ.τ.λ. ἡματα. Fr. 28. αἰετὸ ἐν νεφέλησι γενήσεαι ἡ. πάντα, 716. ὅσον ροφήσει ζωμόν ή, τριῶν,
ημετέρα. Ν. 601. ή τ' ἐπιζώριος ή, θεός,
Ν. 1202. ή, κέρδη τῶν σοφῶν, ὅντες λίθοι,
ἡμετέραιs. Θ. 329. ή. τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν 'Αθηνῶν ηματωμένω. Β. 476. αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ή. ήμεδαπός. ΕΙ. 220. δ γοῦν χαρακτήρ ή. τῶν δημάτων. ήμει. Fr. 186. δ δὲ μεθύων ή, παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας. ήμεις. Α. 79. ή. δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας. κ.τ.λ. ήμετέραισι. Ν. 253. ταις ή, δαίμοσιν; ΣΥ. μάλιστά γε. Θ. 980. ταις ή, Θ. 380. ταις η, ημετέραν. Ι. 588. ή, ξυνεργόν
 ΕΙ. 977. δέξαι θυσίαν τήν ή.
 Ο. 549. εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρύπφ τὴν ἡ. βασιλείαν.
 706. διὰ τὴν ἰσχὸν τὴν ἡ. διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ, ήμελλ'. Β. 1038. το κράνος πρώτον περιδησάμενος τον λόφον ή, ἐπιδήσειν. ήμελλον. Εκ. 597. τοῦτο γὰρ ή, ἐγὰ λέξειν τὴν γῆν πρώτιστα ημελλον. Εκ. 597. τοῦτο γαρ ἢ, έγω λέξειν' τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω ἤμεν. Α. 136. χρόνον μὲν οὐκ ἀν ἢ, ἐν Θράκη πολὺν, Α. 698. εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἢ, ἐδιώκομεν' 741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἢ, ἐξ ἀγαθῶς ὑός' 771. οὕ φατι τάνδε χοῖρον ἢ. ἀλλὰ μὰν, Α. 666. ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψόδριον ἤλθομεν, ὅτ' ἢ, ἔτι, Πμεν. Εκ. 490. δθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ', ἡνίκ' ἢ. Π. 659. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἢ, τοῦ θεοῦ. 700. δια την ίσχυν την η, ειεμηριαν ανόρες ερασταί,
Θ. 1140. ή πόλιν ή, έχει,
Β. 1501. καὶ σῶξε πόλιν τὴν ή.
ἡμετέρας. Σ. 549. τῆς ἡ. ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.
Λ. 508. ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡ., τῶν ἀνδρῶν, ἄττ' ἐποιεῖτε.
Θ. 127. ἡ. τε δι' αἰφνιδίου ὁπός.
Β. 371. καὶ παννυχίδας τὰς ἡ., αὶ τῆδε πρέπουσιν ἐορτῆ. Εκ. 298. τὰς ἡ, φίλας. ἡμέτερε. Σ. 652. ἀτὰρ, ὧ πάτερ ἡ. Κρονίδη. ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ ημεν. Εκ. 490, οθενπερ εις εκκλησίαν ωρμωμεθ, η Π. 659. ἔπειτα πρός τὸ τέμενος ἢ, τοῦ θεοῦ, ἡμέρα. Ν. 3. ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἢ, γενήσεται; Ν. 1179. ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἢ; 1182. μί' ἢ, γένοιτ' ἀν ἡ. δύο. ΕΙ. 304. ἡ. γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος. 556. ὧ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡ., Π. 744. ἐγρηγόρεσαν, ἔως διέλαμψεν ἡ. πατέριζε. ήμετέροις. Ν. 436. άλλα σαυτόν παράδος θαρρών τοις ή. προπόλοισι. Σ. 1494. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ή. ΕΙ. 115. δώμασιν ή, φάτις ήκει Θ. 364. χθροῖς τοῖς ή. λέγουσ΄, 824. τοῖς δ΄ ή. ἀνδράσι τούτοις

```
ήμετέροισι. Β. 354. εὐφημεῖν χρή κάξίστασθαι τοῖς ή. χοροῖσιν
     Εκ. 1022. τοις γάρ νόμοις τοις ή. πειστέον.

ημέτερον. Ν. 569. και μεγαλώνυμον ή. πατέρ',

Ο. 699. ἐνεόττευσεν γένος ή., και πρώτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
   Ο. 699. ἐνεόττευσεν γένος ἡ., καὶ πρώτον ἀνήγαγεν ἐς φως. Β. 450. τὸν ἡ. τρόπον, ἡμέτερος. Ι. 277. ἡν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡ. ὁ πυραμοῦς. ΕΙ. 650. οὐ γὰρ ἡ. ἔτ' ἐπτ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός. Θ. 50. πράμος ἡ. ΜΝ. μῶν βινεῖσθαι; 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡ. ὁ πυραμοῦς. ἡμετέρους. Ν. 554. ἐκστρέψας τοὺς ἡ. Ἱππέας κακὸς κακῶς, ΕΙ. 89. αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡ. ἡμετέρων. Λ. 573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡ. ἐπολιτεύεσθ' ἄν ἄπαντα. ἡμετέρων. Λ. 573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡ. ἐπολιτεύεσθ' ἄν ἄπαντα. ἡμ. Ν. 986. ἐξ δῦν ἄνδοςς Μαραθουνιμόνος ἡ. ποίδευμος ἔθοκοίες.
    ημή. Ν. 986. ἐξ ὧν ἀνδρας Μαραθωνομάχας ἡ. παίδευσις ἔθρεψεν.

Β. 1040. ὅθεν ἡ. φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν

ἡμί. Ν. 1145. παῖ, ἡ., παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

Β. 37. ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡ., παῖ.

ἡμιδιπλοίδιον. Εκ. 318. τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡ.,
    ημιεκτέου. Ν. 645. εἰ μὴ τετράμετρον ἐστιν ἡ.
ἡμιεκτέου. Ν. 643. ἐγὰ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡ.
ἡμιθέουs. Β. 1060. κάλλως εἰκὸς τοὺς ἡ. τοῖς ῥήμασι μείζοσι
    χρήσθαι 

ημιθνής. Ν. 504. οίμοι κακοδαίμων, ή, γενήσομαι, 

ημικάκως. Θ. 449. τέως μεν οῦν ἀλλ' ή, ἐβοσκόμην 

ημίκραιραν. Θ. 227. την η, την ἐτέραν ψιλην έχων; 

ημίν. Α. 57. τον άνδρ ἀπάγοντες, ὅστις ἡ, ἡθελε κ.τ.λ. 

ημίν. Ο. 386. μαλλον εἰρήνην ἄγουσιν η. ὅστε την χύτραν
ημέν. Ο. 386. μαλλον εΙρήνην ἄγουσιν ἡ. ἄστε τὴν χύτραν κ.τ.λ.

ημισυ. Θ. 452. ὧστ΄ οὐκέτ΄ ἐμπολῶμεν οὐδ΄ εἰς ἢ.

ημιτύβιον. Π. 729. ἔπειτα καθαρὸν ἡ. λαβὼν 
ημιφωσώνιον. Fr. 616. ἡ.

ημιώβολιαῖα. Β. 554. ἀν' ἡ. ΞΑ. δώσει τις δίκην.

ημμένας. Π. 1194. ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δάδας ἡ.,

ημμένον. Ν. 1490. ἐμοὶ δὲ δάδ΄ ἐνεγκάτω τις ἡ.,

ημμένον. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡ. σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ημούν. Fr. 130. ἤ. ἄγριον βάρος:

ημπίσχετο. Θ. 165. αὐτός τε καλὸς ἢν καὶ καλῶς ἡ.:

ημπισχόμην. Εκ. 540. ἔπειθ΄ ἱν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἡ.:

ημπισχον. Λ. 1156. τὸν δημον ὑμῶν χλαῖναν ἤ. πάλιν:

ημπόληκά, ΕΙ. 367. εἰς αὐτίκα μάλ'. ΤΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἢ. πω,

ημπουσα. Β. 305. ῆ. φρούδη. ΑΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία.

ἡμφιεσμένη. Εκ. 879. ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἡ.,

Εκ. 1057. ἐξ αίματος φλύκταιναν ἡ.

ἡμφιεσμένην. Θ. 840. τὴν 'Υπερβόλον καθῆσθαι μητέρ' ἡ.

ἡμφιεσμένον. Θ. 92. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡ.

ἡμφιεσμένον. Ε. 1172. ὅτω; δοθιῆνι σκόροδον ἡ.

ἡμῶν. Α. 277. ἐὰν μεθ' ἡ. ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης κ.τ.λ.

Λ. 1031. Ἱθ', ἀντιβολῶ σ', ἤ. πως κομίσωμαι τῶ βόε. κ.τ.λ.

Α. 1031. Ἱθ', ἀντιβολῶ σ', ἤ. πως κομίσωμαι τῶ βόε. κ.τ.λ.

Τν. Α. 727. ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἡ. ἐσπεισάμην κ.τ.λ.

Ι. 1015. φράζευ, 'Ερεχθείδη, λογίων δδὸν, ἤ. σοι 'Απόλλων κ.τ.λ.

ἤν. Α. 47. ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ' Αμφίθεσς Δήμητρος ῆ, κ.τ.λ.
  π.τ.λ. ήν. Α. 47. ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ ᾿Αμφίθεος Δήμητρος ἢ. κ.τ.λ. ἢν (pro ἢσαν). Λ. 1260. ἢ. γὰρ τὥνδρες οὐκ ἐλάσσως ἡν'. Β. 1390. λάβεσθε τοίνυν αῦθις. ΑΙ καὶ ΕΥ, ἢ. Ιδού, ΔΙ.
  λέγε. 
ἡνάγκαζεν. Ι. 508. ἡ. λέροντας ἔπη προς το θέατρον παραβῆναι, 
Fr. 377, 2. ὁ δ΄ αὐτον ἡ. Αρμοδίου μέλος. 
ἡνάγκασεν. ΕΙ. 74. κάπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ΄ ἡ.
 ηναγκασεν. ΕΙ. 74. καπειτα τουτου Ιπποκομειν μ η. 

ηνεγκας. Ο. 540. ή., ἄνθρωφ' ως ἐδάκρυσὰ γ' ἐμῶν 

Θ. 742. ἡνεγκον. ΜΝ. ή. σύ; ΓΥ. Ζ. νὴ τὴν Άρτεμιν. 

ῆνεγκον. Α. 944. τάλαιν' ἐγὼ, τὸ Ῥόδιον ἡ. μύρον. 

Θ. 742. ή. ΜΝ. ἡνεγκας σύ; ΓΥ. Ζ. νὴ τὴν Άρτεμιν. 

Β. 1299. ἡ. αὕθ', ἴνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχω 

ἡνείχετ'. Θ. 593. ἡλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἡ. ἄν; 

ἡνέγχετο. Α. 709. οὐδ' ἄν αὐτὴν τὴν 'Αχαίαν ῥαδίως ἡ., 

1. 597. ἔχε ἡ. Κάτος ἐναδτὰ ἐναδτὰ καθον.
          Ι. 537. οΐας δὲ Κράτης ὁργὰς ὑμῶν ἡ. καὶ στυφελιγμούς
   ήνεσχόμην. Ι. 412. η. εκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγάς,
Ν. 1363. κάγὼ μόλις μέν, άλλ' διως η. το πρωτον
    ήνεχόμεσθα. Λ. 507. ήμεις τον μέν πρότερον πόλεμον και τον
   χρόνον ή.,
ήνθησεν. Ι. 530. καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων οὕτως ή.
  έκεινος.
ήνθουν. Ν. 962. 5τ' έγω τὰ δίκαια λέγων ή, καὶ σωφροσύνη
                                                       νενόμιστο.
νενόμιστο.

1/108. Το 1199. τούτφ παραδώσω τῆς πυκνός τὰς ἡ.
Ο. 1738. χρυσόπτερος ἡ.
Εκ. 466. μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡ.
508. χάλα συναπτοὺς ἡ. Λακωνικὰς,
ἢνιγμένος. Ι. 196. καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡ.
ἡνίκ'. Α. 13. ἄλλ' ἔτερον ἡσθην, ἡ. ἐπὶ μόσχφ ποτὲ κ.τ.λ.
```

```
ήνίκα. Σ. 1285. ή. Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος κ.τ.λ.
      ηνίξαθ'. Ο. 970. ή. δ Βάκις τοῦτο πρός τον δέρα.
ηνίξατο. Ι. 1085. ἐς την χεῖρ' δρθῶς ή. την Διοπείθους.
ηνιοχήσας. Σ. 1022. οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στό-
                                                        μαθ' ή.
       ήνίοχοι. ΕΙ. 904. περί ταισι καμπαίς ή, πεπτωκότες.
      ήνιοχος. Ν. 602. αιγίδος ή., πολιούχος Αθάνα·
ήνιχ'. Ν. 582. ή. ήρεισθε στρατηγόν, τὰς δφρύς συνήγομεν
       ήνπερ. Ι. 366. νη τὸν Ποσειδώ κάμὲ γάρ, ή. γε τοῦτον έλκης.
  ήνπερ. Ι. 366. νη τὸν Ποσειδῶ κάμὲ γὰρ, η. γε τοῦτον ἔλκης. κ.τ.λ. ηνπερ. Ο. 441. η. δ πίθηκος τῆ γυναικὶ διέθετο, κ.τ.λ. ηνσει. Λ. 1257. πολὺς δ' άμρὶ τὰς γένυας ἀφρὸς η΄., ηντεβόλησε. Fr. 101. η. ηντιβόλει. Α. 147. καὶ τὸν πατέρ' η. βοηθεῦν τῆ πάτρα Ι. 667. ὁ δ' η. γ αὐτοὺς ὁλίγον μεῖναι χρόνον, ηντιν'. Ν. 1151. ὥστ' ἀποφύγοις ὰν η. ἄν βούλη δίκην. Σ. 350. ἔστιν ὀπη δῆθ' η. ἀν ἐνδοθεν οἴός τ' είης διορύξαι, Β. 1044. οὐδ' οἴδ' οὐδείς η. ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναίκα. 1436. περὶ τῆς πόλεως η. ἔχετον σωτηρίαν, Π. 506. ὁδὸν η. ἰὰν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἀν μείζω πορίσειεν. ηνυστρον. Ι. 356. ἐγὰ δέ γ' η. βούς καὶ κοιλίαν ὑείαν ἡνύστρου. Ι. 1179. καὶ χόλικος η. τε καὶ γαστρὸς τόμον. ηξει. Ι. 808. εἶθ' ή. σοι δριμὸς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
 λγεύων.

ΕΙ. 265. εἶπερ γὰρ ἥ. τὸν ἀλετρίβανον φέρων.
Α. 613. ἣ. παρ ἡμῶν τὰ τρίτ ἐπεσκευασμένα.
Θ. 1014. ἤ. με σώσων οὐ γὰρ ἄν παρέπτατο.
Π. 1201. ἣ. γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἐσπέραν.
ῆξειν. Εκ. 281. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν ἢ. ἄντικρυς
Π. 1203. ἡ. ἐκείνον ὡς ἔμ', οἶσω τὰς χύτρας.
Fr. 389. Φαίδραν ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ῆ. ἀγων.
ῆξεις. Ι. 497. χώπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγών ἢ. πάλιν.
Β. 137. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤ. πάνυ
ἡξίους. Π. 1084, ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἴνον ἡ.
ἡξώθη. Ι. 283. καὶ τέμαχος, οὖ Περικλέης οὐκ ἢ. πάπωτε.
ἡξίωσας. Ν. 523. πρῶτους ἡ. ἀναγεῦν' ὑμᾶς, ἡ παρέσχε μοι
ἡξίωσας. Ι. 882. οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἢ.,
ἡξοιμι, Π. 998. εἰς ἐσπέραν ῆ., ΧΡ. τὶ σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
ἡξοιμν. Σ. 1334. ἀθρόοι γὰρ ἤ. σε προσκαλούμενοι.
ἡξους'. Ο. 1305. ἡ. ἐκείθεν δείρο πλεῖν ἡ μύριοι
Λ. 250. ἤ. ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
                                                        Ιχνεύων.
    Α. 250. ή, έχοντες ωστ' ἀνοίξαι τὰς πύλας 

ἥξουσι. ΕΙ. 219. ή, καῦθις, ἡν έχωμεν τὴν Πύλον.
Ο. 1532. ἤ, πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
Α. 16. ἤ. χαλεπή τοι γυναικῶν έξοδος.

ἥξουσιν. Α. 644. ἤ, ιδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄρι-
            στον,
Σ. 214. ἀλλ', ὧ πονήρ', ἥ. ὁλίγον ὕστεροι
    ήξω. Σ. 798. ἀνάμενέ νυν έγω δὶ ταῦθ ή, φέρων.
Λ. 731. οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ή, ταχέως νὴ τὼ Θεώ,
Α. 731. οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ή. ταχέως νὴ τὰ θεὰ, ἡπαρ. Fr. 302, 5. οὐ χόριον οὐδὲ πυός, οὐδὶ ἢ, κάπρου, ἡπάτιον. Fr. 421, 2. ἀλλὰ φέρεθ' ἡ, ἢ καπριδίου νέου ἡπείλησ'. Π. 88. ἐγὰ γὰρ ὰν μειράκιον ἡ, ὅτι ἡπείλησε. Εκ. 289. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ἄνδρες' ἡ. γὰρ ἡπείλουν. Fr. 20. ἐσειον, ἤτουν χρήματ', ἡ., ἐσυκοφάντουν ἡπείρφ. Α. 534. μὴτ' ἐν θαλάττη μὴτ' ἐν ἡ. μένειν. ἡπερ. Ι. 325. δειαν, ἤ. μόνη προστατεῖ ἡητόρων; κ.τ.λ. ἡπερ. Εκ. 1063. δέδοικα κάγὰ μὴ πλέον ἤ. Βούλομαι. ἡπήσασθαι. Fr. 28. καὶ κόσκινον ἡ. ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοίσιν,
 τοίσιν, 

ἡπίαλος. Fr. 315. ἄμα δ' ἡ. πυρετοῦ πρόδρομος. 

ἡπιαλῶν. Α. 1165. ἡ. γὰρ οίκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων, 

ἡπιοι. ΕΙ. 934. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τάλλα γ' ὧσιν ἡ.
  ήπιον. Σ. 879. ή. αὐτὸν,
ἡπιστάμην. Ι. 462. τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἡ.
ἡπίσταντ'. Β. 1073. οὐκ ἡ. ἀλλ' ἡ μαζαν καλέσαι καὶ δυππαπαῖ
εἰπεῖν.
ἡπίστατο. Π. 1023, οὐ σκαιὸς ἢν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ.
ἡπίτριπτος. Π. 619. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ, οἴχεται.
ἡπτε. Α. 986. τὰς χάρακας ἡ, πολύ μὰλλον ἔτι τῷ πυρὶ,
ἡπτες. Ν. 57. οἴμοι· τὶ γάρ μοι τὸν πότην ἡ, λύχνον;
ἡρα. Α. 146. ἡ, φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ 'Απατουρίων,
Α. 913. ὁρναπετίοισι πόλεμον ἡ, καὶ μάχαν;
'Ήρα. Ο. 1731. "Η. ποτ' 'Ολυμπία
''Ηρακλέα. Ι. 481. ἐγώ σε νὴ τὸν 'Η, παραστορῶ,
Σ. 757. πάρες, ὧ σκιερά. μὰ τὸν 'Η, σύ γε.
Β. 463. καθ' 'Η, τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
523. ὁτιή σε παίζων 'Η, 'νεσκεύασα
                                                       είπεῖν.
```

```
Ήρακλέα. Π. 337. καίτοι λόγος \gamma' ην νη τὸν 'Η. πολὸς 'Ηρακλέας. ΕΙ. 741. τοὺς \theta' 'Η. τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πει-
                                                 νῶντας ἐκείνους
   Ήρακλέει. Ο. 567. ήν δ' Ή. θύη τις βοῦν, λάρφ ναστούς μελι-
 Τούττας'
Ηράκλεια. Ν. 1051. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες 'Η. λουτρά;
Β. 651. ὁπόθ' 'Η. τὰν Διομείοις γίγνεται.
'Ηρακλειδῶν. Π. 385. τῶν 'Η. οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.
'Ηρακλειδῶναθίαν. Β. 499. καὶ βλέψον ἐς τὰν 'Η.
'Ηράκλεις. Α. 94. ὁ βασιλέως ὑφθαλμός. ΔΙ. ἄναξ 'Η.
Α. 284. 'Η., τουτὶ τὶ ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.
807. οἶον ῥοθιάζουσ', ἄ πολυτίμηθ' 'Η.
1018. οἵμοι τάλας. ΔΙ. ἄ'Η. τίς οὐτοσί;
Ν. 184. ἄ 'Η., ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
Σ. 420. 'Η., καὶ κέντρ' ἔγουσιν. οὐν ὁρᾶς ἄ δέσποτα;
         Κ. 124. Ἡ Ε., ταυτι πουαπα τα σηρια;

Σ. 420. Ἡ. καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾶς ὧ δέσποτα;

ΕΙ. 180. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ἄναξ Ἡ.,

Ο. 93. ὧ Ἡ., τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;

277. ὄνομα τούτω Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ἄναξ Ἡ.

    Επάρτην ὅνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΥ. Ἡ.
    παῦσαι σὰ φυσῶν. Ἡ, τουτὶ τί ἦν;
    ὑπὸ τοῦ πλάτους ἀν παρελασαίτην. ΠΕ. Ἡ.

 1574. ἀγε δὴ τὶ δρῶμεν, Ἡ.;

1586. ἐπικνᾶε πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕ, ὧ χαῖρ', Ἡ.

Λ. 296. ὡς δεινὸν, ὤνας Ἡ. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',

503. ὧ φίλταθ' ἤκεις Ἡ.; δεῦρ' εἰσιθι.

Εκ. 1068. ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὧ Ἡ.,

Π. 374. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛ. ὧ Ἡ., φέρε, ποῖ τις ἄν

417. ποῖ ποῖ; τὶ φεύγετ'; οὐ μενεῖτον; ΒΛ. Ἡ.

Ηρακλέους, Ν. 1050. ἐγὰ μὲν οὐδέν' Ἡ. βελτίον' ἀνδρα κρίνω.

Σ. 1030. ἀλλ' Ἡ. ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,

ΕΙ. 752. ἀλλ' Ἡ. ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,

ΕΙ. 752. ἀλλ' Ἡ. ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,

Ηρακλῆς. Α. 860. ἵττω Ἡ. ἐκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς,

Σ. 60. οὐθ' Ἡ. τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,

Λ. 928. ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡ. ξενίζεται.

Β. 282. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡ.

464. τίς οὕτος; ΔΙ. Ἡ. ὁ καρτερός.

581. οὐκ ἀν γενοίμην Ἡ. ἀν. ΔΙ, μηδαμῶς.

Fr. 121. Ἡ.
                       1574. ἄγε δὴ τί δρῶμεν, 'Η.;
581. οὐκ ἀν γενοίμην Ἡ. ἀν. ΔΙ, μηδαμῶς.
Fr. 121. Ἡ.
Ἡραν. Ο. 1633. τὴν μὲν γὰρ Ἡ. παραδίδωμι τῷ Διὶ,
Θ. 973. Ἡ. δὲ τὴν τελείον
Ἡρας. Ο. 1741. τῆς τ΄ εὐδαίμονος Ἡ.
ἡράσθη. Β. 1022. δ θεασάμενος πὰς ἄν τις ἀνὴρ ἡ, δάῖος εἶναι,
ἡράσθης. Ν. 1076. ἥμαρτες, ἡ, ἐμοίχενσάς τι, κὰτ' ἐλήφθης·
ἡραττες. Εκ. 977. καὶ τὴν θύραν γ ἡ. ΝΕΑ. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
ἡρέθη. Ο. 799. ἡ φύλαρχος, εἶθ' ἱπιαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενός
ἡρεθισμένον. Σ. 1104. πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἡ.
ἡρειδε. Ι. 627. τερατευόμενος ἡ. κατὰ τῶν ἰππέων,
ἡρειδεν. Β. 914. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΤ. ὁ δὲ χορός γ' ἡ. δρμαθούς ἀν
  θοὺς ἀν ἡρειδόμεσθ'. Ν. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἡ. εἶθ' οὖτος ἐπαναπηδῷ. ἡρειδόμην. Θ. 488, ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχών εἶτ' ἡ. ηρείσθ'. ΕΙ. 211. ὅτιἡ πολεμεῖν ἡ. ἐκείνων πολλάκις ηρείσθε. Ν. 582. ἡνίχ' ἡ. στρατηγὸν. τὰς ὀφρῶς συνήγομεν ἡρέμα. ΕΙ. 82. ἡσυχος ἤσυχος, ἡ., κάνθων Γr. 135. ψήχει ἡ. τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν. ἡρεμί. Β. 315. ἀλλ' ἡ. πτήξαντες ἀκροασώμεθα. ἡρεσας. Ι. 359. τὰ μέν ἀλλα μ' ἡ. λέγων ἐν δ' οὐ προσίται με
                                                Bous av
                                               ίεταί με
    ήρεσκεν. Λ. 1236. νυνί δ' άπαντ' ή: ὥστ' εί μέν γέ τις
ήρεσκετέ. Λ. 509. οὐ γὰρ γρύζειν είαθ' ήμας, κάτ' οὐκ ή. γ
                                                 ήμας.
     ήρετ'. Σ. 502. ή. εί την Ιππίου καθίσταμαι τυραννίδα,
    Σ. 1316. δ γέρων δε τον Θούφραστον ή., είπε μοι, 
ήρετο. ΕΙ. 670. Ιθι νυν, άκουσον οίον άρτι μ' ή.
          ΕΙ. 679. ἔτι νῦν ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ή.
    Λ. 64. ὡς δεῦρ' Ιοῦσα θοὐκάτειον ή, 
ήρεφε. Fr. 54. ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ή.
    ήρεφε. Γτ. 54. ως ου καλυμματίος τον οικον η. 

ηρημένην. Εκ. 714. έμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ή. 

ηρήμεσθα. Ο. 1577. ἀλλ', ἄγάθ', ἢ. περὶ διαλλαγῶν 

ἡρί. Ν. 311. ἢ. τ' ἐπερχομένω Βρομία χάρις, 

ἡρίθμησεν. Ι. 570. ἡ., ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἢν ἀμυνίας 

ἡρινά. ΕΙ. 800. ὑμνεῦν, ὅταν ἡ. μὲν φωνἢ χελιδῶν 

Ο. 1002. ἐπεκ δορκόμιθα τακθέμας στος Ε
          Ο. 1099. ή. τε βοσκόμεθα παρθένια
     ήρινοις. Ο. 683. αὐλον φθέγμασιν ή...
ήρινον. Ο. 714. ήνίκα πεκτείν ώρα προβάτων πόκον ή.: εἶτα
    χελιδών, 

ηρίσταμεν. Fr. 428. ὑποπεπώκαμεν*, ὧνδρες, καὶ καλῶς ή, 

ήρίστησεν. Ο. 788. ἐκπτόμενος ἀν οῦτος ἡ. ἐλθὼν οἴκαδε, 

ήρίστηται. Β. 376. ἡ δ' ἐξαρκούντως.
```

```
ήρκεσεν. Εκ. 828. ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πράγμ' οὐκ ή.,
ήρκεσεν. Εκ. 828. ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμὶ οὐκ ή, 
ήργιοττόμην. Ι. 1236. ἐν ταῖσιν εἴστρας κονδύλοις ή. 
ήργοῦντο. Ι. 572. τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἀν, εἶτ' ἡ, μὴ πεπτωκέναι, 
ήρξαθ'. Ν. 1351. ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἡ, ἡ μάχη γενέσθαι 
ήρξαμεν. Ο. 1596. ἀλλ' οὐτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἡ, 
ήρξάμεσθα. Ν. 1353. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἡ, λοιδορεῖσθαι 
ήρξατ'. Ν. 1310. ‡ ἄν πανουργεῖν ἡ, ἐξαἰφνης λαβεῖν κακόν τι. 
Π. 1113. εἰργασθ'. ἀφ' οὖ γὰρ ἡ, ἐξ ἀρχῆς βλέπειν 
ήρξατο. Π 968. ἀφ' οὖ γὰρ ὁ θεὸς οὖτος ἡ, βλέπειν 
ήρξε. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἢ, διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' 
ἐπιθέσθαι,
                              ἐπιθέσθαι,
 ήρξεν. ΕΙ. 605. πρώτα μὲν γὰρ ἢ. ἄτης Φειδίας πράξας κακώς:
ἡρόμεθ'. Λ. 518. εἶτ' ἡ. ἀν' πώς ταῦτ', ἄνερ, διαπράττεσθ' ὧδ'
                              ἀνοήτως;
  ήρος. Ν. 1008. ή. έν ώρα χαίρων, οπόταν πλάτανος πτελέα
 ψιθυρίζη.
Ο. 709. πρώτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦ., χειμῶνος, ὁπώρας 1478. τοῦτο τοῦ μὲν ἢ. ἀεὶ ἤρου. Θ. 605. ἔμ' ἤτις εἴμ' ἤ.; Κλεωνύμου γυνή. ἡρπακας. Π. 372. μῶν οὖ κέκλοφας, ἀλλ' ἤ.; ΧΡ. κακοδαι-
 ήρπακώς. I. 428. ότιη 'πιώρκεις θ' ή. και κρέας ὁ πρωκτός
ήρρησεν. Β. 1192. εἶθ' ὡς Πόλυβον ή, οἰδῶν τὰ πόδε·
  ηρρηφόρουν. Λ. 641. έπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ΄ εὐθὺς ἡ.
ἡρτημένην. ΕΙ. 1247. ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἡ.
  ήρχε. Ο. 484. ή. τε Περσών πρώτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγα-
                              βάζου.
βαίου. ήρχεθ'. ΕΙ. 66. & δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ή, ή χολή, ἡρχεν. Ο. 499. ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἢ, τότε καβασίλευε. Εκ. 304. ὅτ' ἢ, δ' γεννάδας, ἤρχετε. ΕΙ. 619. κατ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἰ πόλεις ὧν ἢ, ἡρχομεν. Εκ. 830. οὐ ταυτὸν, ὧ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἢ,, ἡρχόμην. Θ. 174. ὧν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἡ, ποιεῦν. ἦρχον. Ο. 481. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἢ, τῶν ἀνθρώπων τὸ
                              παλαιδν,
    Ο, 508. η. δ' ούτω σφόδρα την άρχην, ώστ' εί τις καί βασι-
                              λεύοι
 ήρφ. Ο. 1490. εί γὰρ ἐντύχοι τις ή.
 ήρωες. Fr. 42. ή.
ήρων. Fr. 283. άλλ' είς ή. τι παρήμαρτον.
ήρωναί. Ν. 315. αι φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ή. τινές
                             elow;
 ήρως. Α. 575. ὧ Λάμαχ' ή., τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
Α. 579. ὧ Λάμαχ' ή., ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Σ. 389. ὧ Λύκε δέσποτα, γείτων ή.: σὰ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ κεχά-
            438. ὧ Κέκροψ ή. ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη, 821. ὧ δέσποθ' ή., ὡς χαλεπος ἄρ' ἦσθ' Ιδεῖν 823. εὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ή. ὧν ὅπλα.
     Β. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλούς άγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμα-
 χος ή. 

Fr. 283. οί γαρ ή. έγγύς είσιν, 

ήρωσι. Ο. 881. καὶ ή. [καὶ ὅρνισι] καὶ ἡρώων παισὶ, πορφυ-

ήρωσιν. Ο. 1485. ένθα τοῖς ή. ἀνθρω-
  ήρώτησεν. Α. 648. ή. πρωτα μέν αυτους πότεροι ταις ναυσί κρα-
                              τοῦσιν
  ήρωων. Σ. 392. κάβουλήθης μύνος ή. παρά τον κλάοντα καθή-
                              σθαι.
 σθαι.
Ο. 881. καὶ ἥρωσι [καὶ ὅρνισι] καὶ ἡ. παισὶ, πορφυ-
ἡs. Α. 50. ἐξ ἢ. Λυκῖνος ἐγένετ' ἐκ τούτου δ' ἐγὰ κ.τ.λ.
ἡs. Ο. 1672. ἀλλ' ἡν μεθ' ἡμῶν ἢ., καταστήσω σ' ἐγὰ κ.τ.λ.
ἡσ'. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ἢ. Εὐριπίδου ρῆσίν τιν', ὡς ἐβίνει
ἡσαν. Ι. 566. ἄνδρες ἢ. τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
Ν. 1026. εὐδαίμονες δ' ἢ. ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων.
ΕΙ. 205. ἵν' ἢ. αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατφκισαν,
1273. Οἱ δ' ὅτε δἡ σχεδὸν ἢ. ἔπ' ἀλλήλοισιν ἱόντες,
Ο. 1154. ἀπεισχάσαντ'. ΑΓ. Α. ὅρνιθες ἢ. τέκτονες
    Ο. 1154. ἀπειργάσαντ; ΑΓ. Α. δρνιθες ἢ. τέκτονες 
Λ. 1226. ἢ καὶ χαρίεντες ἢ. οἱ Λακωνικοί 
Β. 782. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἢ. ἔτεροι σύμμαχοι; 
Εκ. 434. ἀλλ' ἢ. ἤττους: ὁ δὲ κατείχε τἢ βοῆ
     Π. 664. \vec{\eta}. δέ τινες κάλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ; 1002. 1075 πάλαι ποτ' \vec{\eta}. άλκιμοι Μιλήσιοι.
             1075.
 ησας. Ι. 1303. ότι ταῦθ' δο' ή. άρτι περὶ τῆς ἀσπίδος ησε. Ο. 495. κάρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνείν τοὺς άλλους οὖτος ἄρ' ή., ησει. Β. 823. δεινον ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ή.
 ήσθ'. Ι. 1337. ἀλλ', ὧ μέλ', οὐκ οἴσθ' οἴος ἢ. αὐτὸς πάρος,
Σ. 231. μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρό τοῦ γ', ἀλλ' ἢ. ἰμὰς κύνειος·
451. ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὸ δ' ἀχάριστος ἢ. ἄρα,
```

ήσθ'. Σ. 821. ἄ δέσποθ' ήρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἢ, ἰδεῖν·
Ο. 114. ὅτι πρῶτα μὲν ἢ, ἄνθρωπος, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,
280. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἢ, ἔποψ, 280. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὰ μόνος ἄρ' ἢ. ἔποψ 1051. σίμοι κακοδαίμων, καὶ σὰ γὰρ ἐνταῦθ' ἢ. ἔτι; Θ. 63. ἢ που νέος γ' ἄν ἢ. ὑβριστὴς, ὧ γέρον. Εκ. 764. δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἢ. ἄρα. Π. 833. κομιδῆ μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἢ. ἄθλιος. ἢσθα. ΕΙ. 587. ἢ. γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὧ ποθουμένη, ΕΙ. 595. τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἢ. χίδρα καὶ σωτηρία. Ο. 1048. ἄληθες οὖτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἢ. σύ; Θ. 642. νῦν' τότε δὲ μήτηρ ἢ. παίδων ἐννέα. Β. 917. οὐχ ἢττον ἢ νυν οὶ λαλοῦντες. ΕΤ. ἡλίθιος γὰρ ἢ., Εκ. 245. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὧ μέλ', ἢ. δεινὴ καὶ σοφή' 499. πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αῦθις ἤπερ ἦ., Π. 869. ἢ τῶν πονηρῶν ἢ. καὶ τοιχωρύχων; Π. 869. ἢ τῶν πονηρῶν ἢ, καὶ τοιχωρύχων; 971. ἐν ταῖς γυνωξὶν ἢ, ; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὕ. ἢσθάνετό. Π. 688. τὸ γράδιον δ' ὡς ἢ, μου τὸν ψόφον, ἢσθανόμεσθα. Λ. 510. ἀλλ' ἢ, καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἔνδον άν οῦσαι ήσθείη. Α. 201. ταύτην μέν αν τις εύθυς ή. λαβάν. ήσθείς. Σ. 1532. ή. ἐπὶ τοῖσιν ἐαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχοις. ήσθείς. Σ. 1532. ή. ἐπὶ τοῖσιν ἐαντοῦ παισί, τοῖς τριόρχοις.
ἡσθεντ', Ι. 408. ή. ἰηπαιονίσαι καὶ Βακχέβακχον ασαι.
ήσθην. Α. 2. ἤ. δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα:
Α. 4. φέρ ἴδω, τί δ' ἡ. ἄξιον χαιρηδόνος;
13. ἀλλ' ἔτερον ἤ., ἡνίκ' ἐπὶ μόσχω ποτὲ
Ι. 696. ἤ. ἀπειλαῖς, ἐγὲλασα ψολοκομπίαις,
Ν. 174. ἤ. γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους:
1240. ἐμοῦ καταπροίξαι. ΣΤ. θανμασίως ἤ. θεοῖς,
ΕΙ. 1066. αἰβοῖ βοῖ. ΤΡ. τί γελᾶς; ΟΙ. ἤ. χαροποῖσι πιθήκοις,
Ο. 570. ἤ. σέρφω σφαγιαζομένω. Βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
880. Χίοισιν ἤ. πανταχοῦ προσκειμένοις.
ἤ. σθηνται. Σ. 673. οἱ δὲ Εύμμαγοι ὡς ἤ. τὸν μὲν σύρφακα τὸν ήσθηνται. Σ. 673. οί δὲ ξύμμαχοι ώς ή. τον μέν σύρφακα τον άλλον ήσθιεν. Ν. 556. Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἢν τὸ κῆτος ἥ. ΕΙ. 643. ἄττα διαβάλοι τις αὐτῆ, ταῦτ' ἄν ἤδιστ' ἤ. ἤσθιον. Ι. 606. ἤ. δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς, ΕΙ. 1284. εἶεν' ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κἄτ' ἤ. 1285. ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἤ. κεκορημένοι. Ετ. 206, τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤ. ἢσθόμεσθά. Σ. 888. τὸν δῆμον ἢ. σου ἢσθόμην. Ι. 1282. ἐστὶ δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἀν ἢ., Σ. 176. ταύτη γ'. ἐγὰ γὰρ ἢ. τεχνωμένου. ΕΙ. 234. φέρ αὐτὸν ἀποδρῶν καὶ γὰρ ῶσπερ ἢ. 370, οὐκ ἢ. ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών; ἤσθοντο. Ι. 672, ἤ. τὰς ἀφύας παρ' ἡμῶν ἀξίας; άλλον ήσθοντο. Ι. 672. ή. τας άφύας παρ' ήμαν άξίας; ήσθου. Ν. 292. ή. φωνής άμα καὶ βροντής μυκησαμένης θεοσέπ-Ήσίοδος. Β. 1033. Μουσαίος δ' εξακέσεις τε νόσων και χρησμούς, 'Η. δὲ
ἢσμεν. Fr. 198, 4. οὐς η', ὅντας ἀδοφοίτας καὶ θαμὰ
ἢσπάζοντο. Π. 743. τὸν Πλοῦτον ἡ., καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
Π. 752. ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἡ, καὶ Π. 752. Εχοντες όλιγον αὐτὸν ἡ, καὶ ἡσπέρ. ΕΙ. 714, ἀπάγαγε τῆ βουλῆ λαβὰν, ἦ, ποτ' ἦν. ἦστ. ΕΙ. 821. μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἢ. ἔμοιγέ τοι ἡστην. Ι. 982. τῆ πόλει μέγας, οὐκ ἄν ἤ.
Ο. 19. τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἡ, οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν. ἡστραπτεν. Α. 531. ἤ., ἐβρόντα, ἐυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα, ἡσυχῆ. Ν. 324. ἡ, αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δείξον. ΣΩ, χωροῦσ' αἴται πάνυ πολλαὶ,
Π. 692. κατέκειτο δ' σὐτὸν ἐντιλίτας' ὁ Π. 692. κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡ., 735. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡ. ἡσυχίαν. Λ. 1224. καθ' ἡ. ἀπίωσιν εὐωχημένοι; Β. 321. κάμοι δοκούσιν. ή. τοίννι άγειν Π. 921. ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι ἀν, ἡ. ἔχων Ήσυχίας. Ο. 1321. τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡ. ἡσυχίας. Σ. 1517. ἵν' ἐφ' ἡ. ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ξαυτούς.
Λ. 1289. ἡ, πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
ἥσυχον. Σ. 190. εἰ μἡ μ' ἐάσεθ' ἥ,, μαχούμεθα.
ἤσυχος. Ν. 1244. ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔχε νυν ἥ.
ΕΙ. 82. ἥ, ἥ,, ἡρέμα, κάνθων'
Ο. 1199. αἴτη σὰ ποῖ ποῖ πότει; μέν' ἤ,
Θ. 925. ἐγὰ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΥ. μέν' ἥ,
Εκ. 152. λέγειν τὰ βέλτισθ', ἴν' ἐκαθήμην ἥ,
Π. 127. ἆ, μὴ λέγ', ὥ πονηρὲ, ταῦτ'. ΧΡ. ἔχ' ἤ,
ἢσχύνετο. Π. 981. οὰ πολλά' καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἢ.
Π. 988. εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἢ.
ἢταιρηκότος. ΕΙ. 11. ἐτέραν ἔτέραν δὸς παιδὸς ἡ;
ἢταιρηκότος. ΕΙ. 11. ἐτέραν ἐτέραν δὸς παιδὸς ἡ;
ἢτε. Α. 44. πάριθ', ὡς ἄν ἐντὸς ἢ, τοῦ καθάρματος. ξαυτούς.

ήτε. Εκ. 1086. χαλεπαί γ' ἀν ή, γενόμεναι πορθμής. ΓΡ. Β. τίη; ήτέρα. Λ. 85. ήδι δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεῶνις ἡ.; Λ. 90. τίς δ' ἡ, παῖς; ΛΑ. χαΐα ναὶ τὰ σιὰ, ἤτησ'. Ι. 574. τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἤ, ἔρόμενος Κλεαίνετον' Π. 982. ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἀν ἤ, εἴκοσιν 1012. ἔπειτ' ἴσως ἤ, ἄν εἰς ὑποδήματα. 1012, επειτ τους η, αν εις υποσηματα. η τησά. Β. 487. πως δειλος, δοτις σπογγιὰν ή, σε; Εκ. 157. τί δ' έστιν; οὐ γὰρ δὴ πιείν γ' ή, σε. ητησεν. Θ. 633. σκάφιον Ξέννλλ' ή, οὐ γὰρ ῆν ἀμίς. Β. 544. χηστρίδ', εἶτ' ή, ἀμίδ', ἐ. ητινι. Ν. 960. ρηξον φωνὴν η, χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἶπέ. ήτις, Ι. 1301. καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ή, ην γεραιτέρα κ.τ.λ. ήτοι. Ι. 437. ὡς οὐτῶς ή, καικίας ή συκοφαντίας πνεῖ. ήτουν. Fr. 20. ἔσειον, ή. χρήματ', ηπείλουν, ἐσυκοφάντουν ήτουν. Fr. 20. ἔσειον, ή. χρήματ', ἡπείλουν, ἐσυκοφάντουν Fr. 48, ή.
ἡτριαίαν. Fr. 421, 5. ἡ. φέρετε δεθρο μετὰ κολλάβων
ἡτριαίον. Fr. 302, 6. οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἡ. δέλφακος,
ἡτριαίον. Fr. 302, 6. οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἡ. δέλφακος,
ἡττασθαι. I. 1230. φράζων, ὑφ' οὖ χρεὰν ἔμ' ἡ. μόνου.
ἡττασθαι. I. 1230. ἀράζων, ὑφ' οὖ χρεὰν ἔμ' ἡ. μόνου.
ἡττασθε. Π. 482. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἡ., καὶ σφὰ δεὶ παθεῖν.
ἡττηθείς. Ν. 525. ἡ. οὐκ άξιος ἄν ταῦτ' οὖν ὑμὶν μέμφομαι
ἡττήθης, Ο. 70. ὅρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΥ ἡ. τινὸς
ἡττηθω. Σ. 523. ἡν γὰρ ἡ. λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
ἡττημένος. I. 658. κάγωγ' ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡ.
ἡττημένος. I. 658. κάγωγ' ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡ.
ἡττητέα. Λ. 450. ἀτὰρ αὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἡ.
ἡτττον. Α. 256. σοῦ μηδὲν ἡ. βδεῖν, ἐπειδὰν ὅρθρος ἢ.
Ν. 1419, ὅσφπερ ἐξαμαρτάνειν ἦ. δίκαιον αὐτούς. γτον. Α. 250. σου μησεν η, βοείν, επειοαν ορερος η.
Ν. 1419. δοφπερ ἐξαμαρτάνειν ἢ, δίκαιον αὐτούς.
1423. ἢ, τί δητ' ἔξεστι κάμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
Σ. 918. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἢ, τῆς φακῆς.
ΕΙ. 1186. ἢ, οἱ θεοῖσιν οὖτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
Ο. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ἀν Φρὺξ μηδὲν ἢ. Σπινθάρου,
Α, 795. κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἢ.
Θ. 753. ἀλλ' οὐδὲν ἢ, ἤδ' ἀποσφαγήσεται. Θ. 753. αλλ ουδεν η, ηδ αποσφαγησεται.
Β. 300. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἔθ' ἢ, θατέρου.
917. οὐχ ἢ, ἡ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤ. ἡλίθιος γὰρ ἦσθα,
949. ἀλλ΄ ἔλεγεν ἡ γυνἡ τε μοι χὤ δοῦλος οὐδὲν ἢ.,
Π. 1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἢ, μέλει,
Fr. 397. 2. τοὸς νοῦς δ' ἀγοραίους ἢ, ἡ κεῖνος ποιῶ.
ἢττόν. Π. 572. ἀτὰρ οὐχ ἢ, γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτη γε κομήσης, ήττονα. Ν. 113. 883. Τον κρείττον', όστις έστι, και τον ή. 883. \
N. 114. τούτοιν τον ἔτερον τοῦν λόγοιν, τον ἤ.,
1337. ποίοιν λόγοιν; ΦΕ. τον κρείττον', ἢ τον ἤ.;
ἤττονας. Ν. 1042. αἰρούμενον τοὺς ἢ. λόγους ἔπειτα νικῶν.
ἤττονες. Π. 363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἄπαντες ἤ.
ἤττους. Εκ. 434. ἀλλ' ἢσαν ἤ. ὁ δὲ κατεῖχε τἢ βοῷ,
ἤττω. Ν. 1445. τοῦθ' ἔτερον αὖ μεῖζον κακόν. ΦΕ. τἱ δ' ηττους. Εκ. 434. αλλ ήσαν η. ο δε κατειχε τη βοη,
ήττων. Ν. 1445. τοῦθ΄ ἔτερον αὖ μείζον κακόν. ΦΕ. τί δ΄, ἡν
έχων τὸν ή.

Ν. 1452. καὶ τὸν λόγον τὸν ή.

ηττων. Ν. 893. ἀπολεῖς σύ; τἰς ῶν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ή. γ' ῶν.
Ν. 1038. ἐγὼ γὰρ ή. μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
1081. κἀκεῖνος ὡς ἢ, ἔροστός ἐστι καὶ γυναικῶν
Σ. 549. τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμῶς ἢ, ἐστὶν βασιλείας.
Θ. 804. Ναυσιμάχης μέν γ' ἢ, ἐστὶν Χαρμῖνος ὅῆλα δὲ τἄργα
Π. 944. ἀπειμι γιγνώσκω γὰρ ἢ, ὡν πολὺ
ηὐαινόμην. Fr. 514. ὥστ' ἔγωγ' η.
ηὐλησ'. Σ. 582. ἐν φορβειὰ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον η. ἀπιοῦσιν.
ηὐξανόμην. Σ. 638. η. ἀκούων,
ἡῦτε. Fr. 94. ὁσφὶν δ' ἐξ άκρων διακίγκλισον ἡ, κίγκλου
ηὐτρεπισμένα. Π. 626. καὶ τάλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον η.
Ήφαίστου. Π. 661. καθωσώθη, πέλανος, Ἡ. φλογὶ,
ἡφάνισεν. Π. 741. ἡ, αὐτὸν οῖ τ' ὄφεις ἐς τὸν νεών.
ἡχέτν. Ν. 164. τὸν πρωκτὸν ἡ, ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
ἡχθεσθε. Εκ. 199. Κορινθίοις ἡ., κἀκεῖνοί γέ σοι
ἡχθετο. Ο. 787. εἶτα πεινών τοῖς χοροῖσι τῶν τραγφδῶν ἡ.,
ἡχθοντο. Εκ. 195. ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἢ., τῶν δὲ ἡητόρων
ἡχό. Ο. 216. μίλακος ἡ, πρὸς Διὸς ἔδρας, ήχθοντο. Εκ. 195. δτε δη δ' έγένετ', ή., τῶν δὲ βητόρων ήχώ. Ο. 216. μίλακος ή. πρός Διός ἔδρας, Θ. 996. Κιθαιρώνιος ή.,
1059. ή., λόγων ἀντωδὸς ἐπικοκκάστρια, ήψε. Β. 505. ἔπεττεν ἄρτους, ή. κατερικτῶν χύτρας ήψε. Ετ. 507. ἐν ἢ τὰ κρεάδι ἡ. ἐζωμευμένα. ήψησ'. Fr. 355. πρώην ἐρανιστὰς ἐστιῶν ῆ. ἔτνος. ήψησα. Fr. 109, 2. ἤ. τακερά. ἡ. ἐνος κατασχίσαντες αὐτόν. ήψον. Σ. 239. κἄθ' ή. τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν. ήψον. Fr. 548. πολφοὺς δ' οὐχ ἢ. ὁμοῦ βολβοῖς.

0

6. Α. 85. εῖτ' ἐξένιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους κ.τ.λ. θάγοντας. Λ. 1256. θ., οἰῶ, τὸν δδόντα· θαῖμα. Λ. 205. εὕχρων γε θ. κἀποπυτίζει καλῶς. θαῖμάτι. Λ. 1084. θ. ἀποστέλλοντας ὥστε φαίνεται θαϊμάτια. Σ. 408. ἀλλά θ. βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία, Λ. 1093. εl σωφρονείτε, θ. λήψεσθ', όπως Εκ. 26. ή θ. τάνδρεῖα κλεψάσαις λαβεῖν 75. καὶ θ. τὰνδρεῖα, καθάπερ εἴπαμεν. 99. Ευστειλάμεναι θ. τον πώγωνά τε 275. και θ. τάνδρεια γ' ἄπερ εκλέψατε θαίματίδια. Λ. 401. έλουσαν ήμᾶς, ὥστε θ. θακον. Β. 1515. ταυτα ποιήσω σὐ δὲ τὸν θ. Β. 1522. μηδέποτ' ἐς τὸν θ. τὸν ἐμὸν θάκων. Ν. 993. καὶ τῶν θ. τοῖς πρεσβύτεροις ὑπανίστασθαι προσθαλάμακι. Β. 1074. νη τὸν 'Απόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ès τὸ στόμα τῶ θ θαλαμιδς. ΕΙ. 1232. τηδὶ, διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θ. θαλαμιῶν. Α. 553, τύλων ψοφούντων, θ. τροπουμένων, θαλάμοις. Λ. 593. περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θ. γηρασκουσῶν θαλάσσης. Ι. 1088. καὶ γὰρ ἔμοὶ, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θ. Ν. 567. γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θ. ἄγριον μοχλευτήν. Ο. 250. ὧ τ' ἐπὶ πουτίον οῖδμα θ. Β. 1309. ἀλκυόνες, αὶ παρ' ἀενάοις θ. Β. 1309. ἀλκυόνες, αὶ παρ' ἀενάοις θ. θαλαστίοιο. Σ. 1519. τοῦ θ. θάλατταν. Α. 195. κατὰ γῆν τε καὶ θ. ΔΙ. ὧ Διονύσια, Ι. 431. ὁμοῦ ταράττων τἡν τε γῆν καὶ τὴν θ. εἰκῆ. Ν. 1290. τἱ δῆτα; τὴν θ. ἐσθ' ὅτι πλείονα ΕΙ. 507. πρὸς τὴν θ. δλίγον ὑποχωρήσατε. Ο. 118. καὶ γῆν ἐπεπέτου καὶ θ. ἐν κύκλφ, 145. παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θ. ΕΥ. οἴμοι, μηδαμῶς Π. 656. πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θ. ῆγομεν, θαλάττη. Α. 534. μήτ' ἐν θ. μήτ' ἐν ἡπείρω μένειν. Ι. 610. μήτε γῆ μήτ' ἐν θ. διαφυγείν τοὺς ἱππέας. Σ. 23. κὰν τῆ θ. θηρίον τὴν ἀσπίδα; Π. 658. ἀνὴρ γέρων ψυγρᾶ θ. λούμενος. Π. 658. ἀνὴρ γέρων ψυχρᾶ θ. λούμενος. θαλάττι. Ο. 1333. τὰ θ. ἐπειτα δ΄ ὅπως φρονίμως θαλάττιον. Π. 396. νὴ τὰν Ποσειδῶ. ΒΛ. τὰν θ. λέγεις; θαλαττοκοπεῖς. Ι. 830. τὶ θ. καὶ πλατυγίζεις, θαλεροῖς, Ι. 1270. καὶ γὰρ οὖτος, ἄ φίλ ᾿Απολλον, ἀεὶ πεινῆ, θ. δακρύοισιν Θαλήν. Ν. 180. τί δητ' ἐκείνον τὸν Θ. θαυμάζομεν; Θαλήν. Ν. 180. τί δητ' ἐκεῖνον τὸν Θ. θαυμάζομεν; Θαλής. Ο. 1009. ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕ, ἀνθρωπος Θ. θαλίαι. Ν. 309. εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θ. τε. Θαλίας. ΕΙ. 780. καὶ θ. μακάρων σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει. Ο. 733. νεότητα, γέλωτα, χοροὺς, θ., θάλλει. Θ. 1000. εὐπέταλος ἔλικι θ. θαλλούς. Εκ. 743. κόμιζε, τοὺς θ. καθίστη πλησίον, θαλλοφόροι. Σ. 543. θ. καλούμεθ', ἀν-θάλπευ. Ο. 1092. ἀκτὶς τηλαυγής θ. θάλπεστ. Ο. 1096. θ. μεσημβρινοῖς ἡλιομανής βοᾶ. θαλφθῆ. Ι. 210. ἤδη κρατήσειν, αἴ κε μὴ θ. λόγοις. θάμ'. Θ. 952. τοιαῦτα μέλειν θ. ἐαυτῷ. θαμά. Ι. 990. μύττεσθαι θ. τὴν λύραν, θαμά. Ι. 990. μύττεσθαι θ. τὴν λύραν, Ο. 234. ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θ. Π. 1166. σύκ έτδς ἄπαντες οἱ δικάζοντες θ.

Fr. 198, 4. σὖς ἦσμεν ὅντας ἀδοφοίτας καὶ θ.
θάμβος. Ο. 781. εἶλε δὲ θ. ἄνακτας 'Ολυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες Μοῦθαμίν'. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θ. ἐπαναβοῶντες θάμνοις. Ο. 615. ἀλλ' ὑπὸ θ. καὶ πρινιδίοις θάμνω. ΕΙ. 1298. ἀσπίδι μὲν Σαΐαν τις ἀγάλλεται, ἢν παρὰ θ. θάνατον. Α. 417. αὕτη δὲ θ., ἢν κακῶς λέξω, φέρει.
ΕΙ. 371. ἄρ' οἶσθα θ. ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὐς δὲ ἄν
Β. 1394. θ. γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
Fr. 390, 1. τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θ. λῆρος πολύς 'θάνατος. Ι. 84. ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θ. αἰρετώτερος.
Σ. 898. θ. μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἄπαξ ἀλῷ.
Β. 1392. μόνος θεῶν γὰρ θ. οὖ δώρων ἐρᾶ.
θανάτου. ΕΙ. 170. ἐνθένδε πάθω, τοὺμοῦ θ.
Θ. 731. ἀπόδυθι ταχέως τοῦ θ. δ΄, ἄ παιδίον, Π. 1166. ούκ έτὸς ἄπαντες οἱ δικάζοντες θ. Θ. 731. ἀπόδυθι ταχέως τοῦ θ, δ', ἄ παιδίον,
 1072. θ. τλήμων. ΕΤ. θ. τλήμων
 Εκ. 187. ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θ. φήσ' ἀξίους

θανάτους. Π. 483, Ικανούς νομίζεις δήτα θ. είκοσιν; θανάτω. Εκ. 905. τῷ θ. μέλημα. Θ. 592. ἀωρὶ θ. ἀπέθανεν. θανών. Α. 893. άλλ' ἔσφερ' αὐτήν' μηδὲ γὰρ θ. ποτε θάρρει. Α. 830. θ., Μεγαρίκ' άλλ' ἡ τὰ χοιρίδι' ἀπέδου ΕΙ. 725. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ΕΡ. θ., καλῶς Θ. 243. θ. ΜΝ. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος; Θ. 243. θ. ΜΝ. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;
Β. 302. τί δ΄ έστι; ΕΑ. θ. πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
Εκ. 796. θ., καταθήσεις, κἄν ἔνης ἔλθης. ΑΝ. Α. τιή;
1062. ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θ., βαδιζ' ἔνδον χεσεῖ.
Π. 328. θ. βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Άρη
452. θ. μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὖτος οἶδ΄ ὅτι
1091. ἐγὰ δέ γ' οὖκ εἴσειμι. ΧΡ. θ., μὴ φοβοῦ.
1188. θ. καλῶς ἔσται γὰρ, ῆν θεὸς θέλη.
θαρρεῖτ'. ΕΙ. 286. ἴσως ἄν εὖ γένοιτο: θ., ὧ βροτοί.
Θαρρελείδου. Ο. 17. κὰπέδοτο τὸν μὲν Θ. τουτονὶ θαρρῆσαι. Εκ. 1060. ἐλθόντα θ. πρὸς ἔμαυτόν' εἰ δὲ μὴ,
θαροφίσαις Ι. 623. τιστε θ. λέγ', ὡς ἄθαρρήσαι, Εκ. 1060, ελθοντα θ. προς εμαυτόν' εί δε μη, θαρρήσας. Ι. 623, τιστε, θ. λέγ', ὡς ά-Ο. 461. λέγε θ. ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν. 1512. ὑπόδυθι ταχὰ δὴ, κάτα θ. λέγε. θαρρῶ. Θ. 243. θάρρει. ΜΝ. τί θ. καταπεπυρπολημένος; θαρρῶν. Ι. 15. ἀλλ' εἰπὲ θ., εἶτα κὰγώ σοι φράσω, Ν. 141. λέγε νυν ἐμοὶ θ. ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ 422. ἀμέλει θ., οὕνεκα τοὐτων ἔπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν. 427. λέγε νυν ήμιν ὅ τι σοι δρωμεν θ., ὡς οὐκ ἀτυχήσεις. 436. ἀλλὰ σεαυτόν παράδος θ. τοῖς ήμετέροις προπόλοισι. 990. πρός ταῦτ', ὧ μειράκιον, θ. ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αίροῦ.
Σ. 388. σαυτὸν θ. κάπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι θεοῖσιν.
547. τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θ. πάσαν γλῶτταν βασάνιζε.
ΕΙ. 159. ἴει σαυτὸν θ. ἀπὸ γῆς,
Β. 7. θ. γ' ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ρεῖς, ΞΑ. τὸ τἱ;
1005. καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θ. τὸν κρουνὸν ἀφίει.
θᾶσ'. ΕΙ. 906. θ. ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
θᾶσαι. Θ. 280. ὧ Θρᾶττα, θ., καομένων τῶν λαμπάδων
θᾶσθε. Α. 770. οὐ δείνὰ; θ. τοῦδε τὰς ἀπιστίας
Θάσι'. Εκ. 1119. τούτων ἀπάντων τὰ Θ. ἀμφορείδια.
Θασίαν. Α. 671. οἱ δὲ Θ. ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
Θάσιον. Λ. 196. μηλοσφαγοῦσαι Θ. οἴνου σταμνίον,
Π. 1021. εἰ Θ. ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δἱα.
Fr. 301, 2. οὐ Χῖον, οὐχὶ Θ., οὐ Πεπαρήθιον,
Θασίου. Fr. 128. ὑποπρεσβύτεραι γρῶες Θ. μέλανος μεστὰν * θάσσει. Σ. 1482. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θ.;
θάσσεις. Θ. 889, τί δαὶ σὰ θ. τάσδε τυμβήρεις ἔδρας αίροῦ. θάσσεις. Θ. 889, τί δαὶ σὰ θ. τάσδε τυμβήρεις έδρας θάστες. Θ. 889, τι οαι συ σ. τασοε τυμρητείς εόρας θάτερα. Ν. 1108. εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θ. θατέρα. Α. 789. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θ. θάτερα. Ο. 1365. τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θ., θάτερον. Β. 295. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θ., θατέρου. Ο. 109. μῶν ἡλιαστά; ΕΥ. μάλλὰ θ. τρόπου, Β. 300. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ ἔθ ῆττον θ. θατέρω. Σ. 497. ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θ.* Εκ. 498. παραβλέπουσα θ., θάττον. Ν. 506. ἀνώσας τι δευρί θ.; ΣΤ. ἐς τὰ χεῖρέ νυν Ν. 1253. ούκουν άνύσας τι θ. ἀπολιταργιείς Ν. 1233. ούκουν ανυσάν τι θ. απολεταρτείς
Σ. 180. βάδιζε θ. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
187. ὕφελκε θ. αὐτόν. ὡ μιαρώτατος,
824. εἰ θ. ἐκαθίζου σὰ, θ. ἀν δίκην
ΕΙ. 727. ἕπεσθον ἄμ' ἐμοὶ θ., ὡς πολλοὶ πάνυ
1110. σπονδή. ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θ.
1126. οὐκ ἀποπετήσει θ. εἰς Ἑλύμνιον; 1320. ουκ αποπετησεί θ. είς Εκυμνίου;

0. 1317. θ. φέρειν κελεύω.
1324. οὐ θ. ἐγκονήσεις;

Λ. 320. ὥσπερ πυρός καομένου· σπευστέον ἐστὶ θ.
686. ἀλλὰ χἡμεῖς, ὧ γυναῖκες, θ. ἐκδυώμεθα,
Θ. 1186. αὕλει σὺ θ. ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην; Β. 94. ἄ φροῦδα θ., ἡν μόνον χορόν λάβη, Εκ. 235. τίς τῆς τεκούσης θ. ἐπιπέμιψειεν ἄν; Π. 604. ἔρρ' ἐς κόρακας θ. ἀφ' ἡμῶν. θαῦμα. Ο. 511. τουτὶ τούνυν οὐκ ἥδη 'γώ' καὶ δῆτά μ' ἐλάμ-Bave 0 .. θαθμά. Σ. 1139. κού θ. γ' ès Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Π. 99. καὶ θ. γ' οὐδέν' οὐδ' ἐγὰ γὰρ ὁ βλέπων.
θαυμάζει. Σ. 1072. εἶτα θ. μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
θαυμάζειν. Ι. 512. ἀ δὲ θ. ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,

θαυμάζειν. Ο. 1135. άλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θ. ἐμέ. θαυμάζειν. Ο. 1135. άλλ΄ αὐτόχειρες, ὥστε θ. έμέ.
Ο. 1255. τὴν Ἰριν αὐτὴν, ὥστε θ. ὅπως
Β. 1008. ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θ. ἄνδρα ποιητήν;
θαυμάζεις. Ο. 1164. οὕτος, τί ποιεῖς; ἄρα θ. ὅτι
Εκ. 992. οἶδ΄ ὅτι φιλοῦμαι' νῦν δὲ θ. ὅτι
θαυμάζετε. Εκ. 727. τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θ.;
θαυμάζομεν. Ι. 598. ἀλλὰ τὰν τῆ γῆ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θ.,
Ν. 180. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θ.;
θαύμαζον, ΕΙ. 1292. ἢ γὰρ ἐγὼ θ. ἀκούων, εἰ σὰ μὴ εἴης
θαυμάζω. Ι. 211. τὰ μὲν λόγι αἰκάλλει με θ. δ΄ ὅπως
Ι. 985. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θ.
Β. 1257. θ. γὰρ ἔγων' ὅπη I. 985. άλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θ.
B. 1257. θ, γὰρ ἔγωγ' ὅπη
Θαυμάζων. Ν. 428. ἡμᾶς τιμῶν καὶ θ. καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
Θαυμάσαι. Π. 809. τὰ σκευάρια πλήρη ὅτὶν, ὥστε θ.
Θαυμάσιον. Π. 340. ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θ., ὅπως
Θαυμάσιόν. Θ. 468. οὐ θ. ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
Θαυμασίως. Ν. 1240. ἐμοῦ καταπροίξει. ΣΤ. θ. ἥσθην θεοῖς,
Θαύμασον. Σ. 1215. ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι αὐλῆς θ.
Θαυμάστ΄. Ο. 1470. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θ.
Θαυμαστά. Β. 207. βατράχων κύκνων θ. ΔΙ. κατακέλευε δή.
Β. 1261. πάνυ γε μέλη θ. δείξει δὴ τάχα.
Θαυμασταῖς. Ι. 1328. καὶ θ. καὶ πολυύμνοις, ἴν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἔνοικεῖ. EVOLKET. θαυμαστάς. Ι. 1322. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὧ θ. ἐξευρίσκων ἐπιθαυμαστόν. Σ. 13. καὶ δῆτ' ὅναρ θ. εἶδον ἀρτίως. ΕΙ. 696. εὐδαιμονεῖ πάσχει δὲ θ. ΕΡ. τὸ τί; Θ. 520. τουτί μέντοι θ., θάψαι. Εκ. 1107. θ. μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς· θαψίνη. Σ. 1413. γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θ., θεά. ΕΙ. 816. Μοῦσα θ. μετ' ἐμοῦ ξύμ-ΕΙ. 974. ὧ σεμνοτάτη βασίλεια θ., Α. 341. &s, ῶ θ., μή ποτ' έγω πιμπραμένας ἴδοιμι,
1290. ἡν ἐποίησε θ. Κύπρις.
θεᾶ. Β. 446. οῦ παννιχίζουσιν θ., φέγγος ἰρὸν οἴσων.
Fr. 23. τί δαί; κυνίδιον λευκὸν ἐπρίω τῆ θ.
θεαί. Ν. 265. λαμπρός τ' Αἰθήρ, σεμναί τε θ. Νεφέλαι βροντησικέραυνοι, Ν. 316. ήκιστ', άλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θ. ἀνδράσιν 365. αὐται γάρ τοι μόναι είσὶ θ. τάλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύ-ΕΙ. 1070. εί γὰρ μὴ Νύμφαι γε θ. Βάκιν ἐξαπάτασκον, θεαῖν. Θ. 285. τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θ. Θ. 948. ὅταν ὅργια σεμνὰ θ. ἰεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἄπερ καὶ 1151. όργια σεμνά θ., ΐνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὅψιν. θεαις. Θ. 1106. Θ. δμοίαν ναῦν ὅπως ἀρμασμένην; θέαμα. Ο. 1716. χωρεί, καλὸν θ. θυμιαμάτων δ΄ θεάν. Β. 384. Δήμητρα θ., ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαθέαν. Fr. 710. 0. Fr. M. Δαιτ. 9, 1. ἐπιδείπνιον βασιλεύς θ. Θεωρίωνος. Fr. 199, 1. ήκω Θ. άρτοπώλιον. θεώς. Ν. 329. ταύτας μέντοι σὺ θ. οῦσας οὺκ ήδης οὺκ ἐνόμιζες; Ν. 1121. ἡν δ' ἀτιμάση τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὕσας θ., θεῶς. Ο. 1718. ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θ. θεάς. Ο. 1718, δοι δε καντός εστιν. άλλα χρή θ.

Β. 441. νῦν Ιρὸν ἀνὰ κύκλον θ., ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος θέασαι. Α. 366. Ιδού θ., τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδὶ,

Ι. 997. Ιδού, θ., κοὺχ ἄπαντας ἐκφέρω.

Σ. 1215. ὁροφὴν θ., κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον' θεασάμενος. Β. 1022. δ θ. πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἡράσθη δάϊος εἶναι. θεάσασθε. Β. 1342. τάδε τέρατα θ.

θεᾶσθαι. Ι. 556. καὶ μὴ ληρείν, ἀλλὰ θ. λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσφ. Σ. 578. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αίδοῖα πάρεστι θ. Θ. 234. βούλει θ. σαυτόν; ΜΝ. εί δοκεί, φέρε. θεασώμεσθα. Ο. 664. καὶ νὰ θ. τὴν ἀηδόνα. θεαταί. Ν. 575. ὧ σοφώτατοι θ., δεθρο τὸν νοῦν πρόσχετε. Σ. 1071. εἴ τις ὑμῶν, ὧ θ., τὴν ἐμὴν ἰδὰν φύσιν 1527. ζωσιν οί θ. ΕΙ. 1115. άγε δή, θ., δεῦρο συσπλαγχνεύετε
Ο. 753. εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὁμῶν, ὧ θ., βούλεται
Θ. 391. εἰσὶν θ. καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροὶ,
θεαταῖς. Ν. 535. ζητοῦσ' ἡλθ', ἡν που 'πιτύχῃ θ. οὕτω σοφοῖς. Ν. 890. τοίσι θ., καίπερ θρασύς ών. Χ. 54. φέρε νυν κατείπω τοῖς θ. τὸν λόγον,
1016, μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θ. ὁ ποιητής νῦν ἐπιθυμεῖ.
ΕΙ. 732. ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως ἡμεῖς δ' αῦ τοῖσι θ.,
962, καὶ τοῖς θ, βῖπτε τῶν κριθῶν. ΟΙ, ἰδού.
Ο. 446. καὶ τοῖς θ. πᾶσιν. ΠΕ. ἔσται ταυταγί.

Εκ. 582. ως το ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλείστον παρά τοίσι θ.

θεαταΐσιν. Ι. 36. βούλει τὸ πράγμα τοῖς θ. φράσω; 1. 1210. δόξαιμι κρίνειν τοῖς θ. σοφῶς;
 θεατάς. Α. 442. τοὺς μὲν θ. εἰδέναι μ' δς εἴμ' ἐγὼ, θεατάς. Α. 442. τους μεν θ. είδεναι μ δς είμ εγώ,
Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θ. δεξιοὺς
Β. 909. ὡς ῆν ἀλαζῶν καὶ φένας, οίοις τε τοὺς θ.
Εκ. 583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάςω πιστεύω' τοὺς δὲ θ.,
θεατής. Β. 919. ὑπ ἀλαζονείας, ἰν' ὁ θ. προσδοκῶν καθοῦτο,
θέατρον. Α. 629. οὕπω παρέβη πρὸς τὸ θ. λέξων ὡς δεξιός ἐστινΙ. 233. γνωσθήσεται' τὸ γὰρ θ. δεξιόν'
508. ἡνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θ. παραβῆναι, 1318. ἐπὶ καιναίσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ ΕΙ. 735. αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θ. παραβάς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις. θεατροπώλης. Fr. 475. θ. θεατών. Ι. 228. καὶ τῶν θ. ὅστις ἐστὶ δεξιὸς, Ν. 1096. καὶ τῶν θ. ὁπότεροι
Σ. 1013. τοῦτο γὰρ σκαιῶν θ.
ΕΙ. 43. οὐκοῦν ἀν ἥδη τῶν θ. τις λέγοι
Ο. 786. αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θ. εἴ τις ῆν ὑπόπτερος,
Β. 1118. πάντ' ἐπέξιτον, θ. γ' οὕνεχ', ὡς ὅντων σοφῶν.
Εκ. 1141. καὶ τῶν θ. εἴ τις εὕνους τυγχάνει,
θεῖ. ΕΙ. 1184. εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θ. τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
Θ. 513. θ. μειδιῶσα πρὸς τὸν ἀνδρα καὶ λέγει,
θεἰα. Ο. 222. θ. μακάρων ὀλολονή.
θεῖα. Ν. 250. βούλει τὰ θ. πράγματ' εἶδέναι σαφῶς
Ο. 961. ὧ δαιμόνιε, τὰ θ. μὴ φαύλως φέρε'
Π. 497. πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θ.
σέβοντας. Ν. 1096. καὶ τῶν θ. ὁπότεροι σέβοντας. Θείβαθεν. Α. 862. ύμες δ', δσοι Θ. αὐληταὶ πάρα, Θείβαθι. Α. 868. Θ. γάρ φυσάντες εξόπισθέ μου θείης. ΕΙ. 1086. οὐδέποτ' αν θ. λείον τον τραχύν έχίνον. θείκελοι. Λ. 1252. πρόκροον θ. θείμεσθα. Λ. 307. ούκουν άν, εί τὰ μεν ξύλω θ. πρῶτον αὐτοῦ. θείμην. Ο. 815. Σπάρτην γὰρ ἃν θ. έγω τήμῃ πόλει; θεῖν. Σ. 1360. δδὶ δὲ καὐτός ἐπὶ σὲ κάμ' ἔοικε θ. Π. 259. σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θ., πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι θείναι. Ν. 1424. Θ. νόμον τοις υξέσιν, τους πατέρας αντιτύπτειν; θείναί. Σ. 386. ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θ. μ' ὑπὸ τοίσι δρυφάκτοις. θεΐον. Ι. 147. ὅσπερ κατὰ θ. εἰς ἀγοράν. ΔΗ. ἄ μακάριε Ο. 965. τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. τὰ θ. ἐνεπόδιζέ με. Β. 1340. ὡς ἀν θ. ὅνειρον ἀποκλύσω. δείος. Ν. 124. άλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θ. Μεγακλέης Ο. 1648. διαβάλλεταί σ' ὁ θ., ῷ πονηρὸ σύ, Β. 1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους ὁ δ' θ. "Ομηρος θείου. Ο. 211. οὐς διὰ θ. στόματος θρηνεῖς, θείs. Α. 365. θ. δεῦρο τοὐπίξηνον ἐγχείρει λέγειν. Ν. 1136. θ. μοι πρυτανεῖ ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν, 1421. οὕκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θ. τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον, θεῖs. Α. 564. οὕτος σὰ ποῖ θ., οὰ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς θεῖς. Α. 564. οὖτος σὐ ποῖ θ., οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς Σ. 854. οὖτος σὺ ποῖ θ.; ΒΔ. ἐπὶ καδίσκους. ΦΙ. μηδαμῶς. Α. 728. αὕτη σὺ ποῖ θ.; Γ΄ Α. οἴκαδ΄ ἐλθεῖν βοὐλομαι. Θ. 224. οὖτος σὺ ποῖ θ.; ΜΝ. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν· 1223. ὁρθὴν ἀνω δίωκε. ποῦ θ.; οὐ πάλιν Εκ. 703. τοιάδ΄ ἐροῦσιν· ποῖ θ. οὖτος; Θεῖσα. Εκ. 122. ἐγὼ δὲ θ. τοὺς στεφάνους περιδήσομαι θεῖσαι. Α. 195. θ. μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, Θεῖτε. Σ. 409. θ. κοὶ βοᾶτε, κοὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε, Α. 550. χωρεῖτ' ὀργῆ κοὶ μὴ τέγγεσθ' ἔτι γὰρ νῦν οὕρια θ. θέλει, Θ. 412. γαμεῖν θ. γυναίκα διὰ τοῦπος τοδί΄ Β. 1468. αἰρήσομαι γὰρ ὄνπερ ἡ ψυχὴ θ. Θέλεις. Α. 198. κὰν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θ. Αλές. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θ. πεπλώματα Ο. 929. τεᾶ κεφαλᾶ θ. Ο. 929. τεᾶ κεφαλᾶ θ. Α. 1216.
παραχωρεῖν οὐ θ.;
θέλη. Ν. 801. ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν: ἡν δὲ μὴ θ.,
Σ. 493. ἡν μὲν ἀνηταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θ.,
ΕΙ. 939. ὡς πάνθ΄ ὄσ΄ ἀν θεὸς θ. χὴ τύχη κατορθοῖ,
1187. ἄν ἐτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἡν θεὸς θ.
Εκ. 1017. τὴν γραῦν προκρούση πρῶτον: ἡν θεὸς θ.
Π. 347. ἔσομαι μὲν οῦν αὐτίκα μάλ', ἡν θεὸς θ.
1188. θάρρει: καλῶς ἔσται γὰρ, ἡν θεὸς θ.
θελήσω. Α. 318. ὑπὲρ ἐπιξήνου θ. τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
θέλοι. Β. 533. ἐμοῦ δεηθείης ἀν, εἰ θεὸς θ.
θέλοντος. Α. 355. ἔμοῦ θ. ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
θέλω. Ι. 713. ἐγὰ δ' ἔκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θ.
Σ. 521. πάνν γε· καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θ. ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ. Λ. 1216. παραχωρείν οὐ θ.; λάνω. Ο. 407. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θ.;

Δ. 473. ἐπεὶ θ. 'γὼ σωφρύνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
Θ. 908. 'Ελληνίς ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θ. μαθεῖν.
Β. 1442. ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θ. φράζειν. ΔΙ. λέγε.
θέλων. Ο. 407. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θ.;

θέλωσι. Π. 405. άλλ' ήν θεοί θ., νῦν ἀφίξεται. θεμελίους. Ο. 1137. γέρανοι, θ. καταπεπωκυίαι λίθους. θέμενος. Ο. 631. ἡν σὰ παρ' ἐμὲ θ. θέμενος. Ο. 031. ην συ παρ εμε σ. '
θέμεν. Ο. 923. καὶ τοῦνομ' ἀσπερ παιδίφ νῦν δὴ 'θ.;
θέμες. Ν. 140. ἀλλ' οὐ θ. πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Ν. 295. κεὶ θ. ἐστὶν, νυνί γ' ἤδη, κεὶ μὴ θ. ἐστὶ, χεσείω.
ΕΙ. 1018. σφάξεις τὸν οἶν. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θ. ΟΙ. τιὴ τὶ δή;
Β. 857. ἔλεγχ', ἐλέγχου λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θ.
Θεμιστοκλεῖ. Ι. 813. ἀ πόλις 'Αργους, κλύεθ' οἶα λέγει. σὺ Θ. ἀντιφερίζεις; I. 818. διατειχίζων καὶ χρησμφδων, δ Θ. ἀντιφερίζων.
 Θεμιστοκλέους.
 I. 84. δ Θ. γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.
 I. 812. νὴ τὴν Δήμητρα Θ. πολλῶ περὶ τὴν πόλιν ἤδη; Ο εμιστοκλής. Ι. 884, τοιουτονί Θ. οὐπώποτ ἐπενόησεν. Θεμιστοκλής. Ο. 1150. οὖ δὴ ἀνδράσιν οὐ θ. εἰσορᾶν θένε. Ο. 54. ἀλλ΄ οἶσθ' δ δρᾶσον; τῷ σκέλει θ. τὴν πέτραν. Θενεῖς. Α. 564. οὖτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θ. Θέντες. Ν. 1181. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὕθ' οἱ θ. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως Α. 267. ὅπως ᾶν αὐταῖς ἐν κύκλω θ. τὰ πρέμνα ταυτὶ, θένω. Λ. 821. την γνάθον βούλει θ.; θενών. Ι. 640. κάγω προσέκυσα κάτα τῷ πρωκτῷ θ. Σ. 1384. ήδη γέρων ών είτα τῆ πυγμῆ θ. Λ. 364. εί μὴ σιωπήσει, θ. ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας. Β. 855. θ. ὑπ' ὀργῆς ἐκχέη τὸν Τήλεφον θενών. Ο. 1613. προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θ. Θεογένει. Ο. 1295. κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θ., Θεογένης. Σ. 1183. ὧ σκαιὲ κὰπαίδευτε, Θ. ἔφη Ο. 1127. καὶ Θ. ἐναντίω δύ' ἄρματε, Fr. 486. b. O. Θεογένους. ΕΙ. 928. ἵνα μὴ γένηται Θ. ὑηνία. Ο. 822. ἵνα καὶ τὰ Θ. τὰ πολλὰ χρήματα Α. 63. γυνοίκας, ούχ ήκουσιν. ΚΑ. ή γοῦν Θ. Θέογνι. Α. 11. ὁ δ' ἀνείπεν είσαγ', ὧ Θ., τὸν χορόν. Θέογνις. Α. 140. ὅτ' ἐνθαδὶ Θ. ἡγωνίζετο. Θ. 170. ὁ δ' αὖ Θ. ψυχρὸς ὧν ψυχρῶς ποιεῖ. θεόθεν. ΕΙ. 944. σοβαρά θ. κατέχει θεοί. Α. 51, ἀθάνατός εἰμ' ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οὶ θ. Α. 223. ὅστις, ὧ Ζεῦ πάτερ καὶ θ., τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο, 759. παρ ἀμὲ πολυτίματος, ἄπερ τοὶ θ.
1058. φέρε δὴ, τί σὰ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὧ θ.,
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θ. 194. ἄ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θ. 1309. οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὧ θ., Ν. 247. ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θ. Σ. 1001. ἀλλ', ὧ πολυτίμητοι θ., ξύγγνωτέ μοι* ΕΙ. 203. εξωκίσαντο δ' οί θ. τίνος ούνεκα; τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥ οἱ δώδεκα θ.
 ἡν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῦν οἱ θ.,
 ὡς οὐχὶ θ. τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιὸν, 573. πέτεται θεός ων πτέρυγάς τε φορεί, κάλλοι γε θ. πάνυ πολλοί. τό Φλέγρας πεδίον, "ν' ol θ. τους Γηγενείς 1226. εί των μεν άλλων άρχομεν, ύμεις δ 1235. θ. γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός; 1236. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θ., 1509. ἄνωθεν, ὡς ἄν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θ. 1520. ἀνευ θυηλῶν οἱ δὲ βάρβαροι θ. 1525. είσὶν γὰρ ἔτεροι βάρβαροι θ. τινες 1571. εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἰ θ.; 1581. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θ. κελεύομεν 1606. άληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς ὁ θ.
1620. μενετοὶ θ., καὶ μὰποδιδῷ μισητίαν,
Α. 777. σαφής γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δι'. ὧ πάντες θ.,
Θ. 905. ὧ θ., τίν' ὅψιν εἰσορῶ; τίς εἰ, γύναι;
1009. ἔα θ., Ζεῦ σῶτερ, εἰσιν ἐλπίδες. 1057. δε σ' εξέθηκεν, ἀπολέσειαν οί θ. 1057, δε σ εξεθηκεν, απολεσειαν οι θ.
1098. ὧ θ., τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
Β. 483. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. προσθοῦ. ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὧ χρυσοῖ θ.,
Εκ. 476. καὶ ξυμφέροι γ' ὧ πότνια Παλλὰς καὶ θ.
779. ἡμὰς μόνον δεῖ νὴ Δί'. καὶ γὰρ οἱ θ.
947. εἴθ', ὧ θ., λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
1122. ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὧ θ.
Π. 81. ὧ Φοῖβ' 'Απολλον καὶ θ. καὶ δαίμονες 405. ἀλλ' ἡν θ. θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
438. ἀναξ "Απολλον καὶ θ., ποῖ τις φύγη;
734. ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ, ὧ φίλοι θ.
854. "Απολλον ἀποτρόπαιε καὶ θ. φίλοι, 898. ταθτ' οθν άνασχέτ' έστιν, ὧ Ζεθ καὶ θ., 1050. ὧ Ποντοπόσειδον καὶ θ. πρεσβυτικοὶ,

θεοίε. Ι. 577. προίκα γενναίως άμύνειν καί θ. έγχωρίοις. Ν. 127. άλλ' εὐξάμενος τοίσιν θ. διδάξομαι

θεοίς. Ν. 305. οὐρανίοις τε θ. δωρήματα, Ν. 573. γης πέδον, μέγας έν θ. παρά τοῖσι θ. 304. παρα τοισι θ.

1240. ἐμοῦ καταπροίξει. ΣΤ. θαυμασίως ήσθην θ.,
Σ. 862. ὅπως ἀν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θ.
1085. ἀλλ΄ ὅμως ἀπωσάμεσθα ξὺν θ. πρὸς ἐσπέρα.
1372. οὖκ, ἀλλ΄ ἐν ἀγορὰ τοῖς θ. δὰς κάεται.
ΕΙ. 136. ὅπως ἐφαίνου τοῖς θ. τραγικώτερος.
404. δ τοῖς θ. ἄπασιν ἐπιβουλεύεται. 432. ἔργφ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θ.
Ο. 190. οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θ.,
563. κἄπειτα θ. ὕστερον αὖθις προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἶτα τοῖς θ. ἐγὰ δ' ἴνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θ., 848. 16ρεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θ.
 θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς Πτερίνοις θ.
 1034. ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θ. 1231. φράσουσα θύειν τοις 'Ολυμπίοις θ. 1233. κνισάν τ' άγυιάς. ΠΕ. τί σὸ λέγεις; ποίοις θ.; 1234. ποίοισαν; ἡμῦν, τοις ἐν οὐρανῷ θ. 1528. ὅνομα δὲ τούτοις τοῖς θ. τοῖς βαρβάροις 1592. ὑμεῖς τ' ἀν ἡμῖν τοῖς θ. ὅντες φίλοι 1733. άρχοντα θ. μέγαν Λ. 283. τασδί δὲ τὰς Εὐριπίδη θ. τε πᾶσιν ἐχθρὰς 371. τί δ', ὧ θ. ἐχθρὰ, σὰ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου ; 622. τὰς θ. ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλφ 635. τῆς θ. ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον. ο 33. της θ. έχθρας παταξαι τησός γραος την γναι
Θ. 334. καὶ ταίσι Δηλίαισι, τοίς τ' ἄλλοις θ.,
Β. 529. καὶ τοίς θεοίσιν ἐπιτρέπου. ΔΙ. ποίοις θ.;
889. ἔτεροι γάρ εἰσιν οίσιν εὐχομαι θ.
891. ἴθι νυν προσεύχου τοίσιν ἰδιώταις θ.
1199. τὸ βῆμ' ἔκαστον, ἀλλὰ σὺν τοίσιν θ,
Εκ. 171. τονδὶ λαβούσα: τοίς θ. μὲν εὕχομαι
Π. 1116, ἡμῖν ἔτι θύει τοίς θ. ΚΑ. μὰ Δί', οὐδέ γε Fr. 723. σο δ΄ δμέστιος θ. πόθεν; θεοίσι. Ο. 1057. θύσοντες εἴσω τοῖς θ. τὸν τράγον. Ο. 1266. τῆδε βροτὸν θ. πέμπειν καπνόν, Θ. 331. εύχεσθε τοις θ. τοις 'Ολυμπίοις θεοίστν. Α. 934. κάλλως θ. έχθρόν. I. 34. ότιὴ θ. έχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως; Ν. 581. εἶτα τὸν θ. ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα Σ. 388. σαυτὸν θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι θ, ΕΙ. 854. παρά τοῦς θ. ἀμβροσίαν λείχειν ἀνω.
1075. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θ.,
1088. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαὐσατε μῆρα θ.;
1186. ἀλλ' οὕπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θ.
1172. μᾶλλον ἡ θ. ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
1186. ἦττον, οἱ θ. οῦτοι κόρρἀσιν ριψάσπιδες. 1320. κάπευξαμένους τοΐσι θ. 854. σεμνά προσιέναι θ.: 1517. θ., ούδε κνίσα μηρίων άπο 397. δ θ. έχθρδς καὶ μιαρός Χολοζύγης. 1277. δρχησάμενοι θ. εὐλαβώμεθα Λ. 397. Β. 529. καὶ τοῖς θ. ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς; 936. σὰ δ΄, ὧ θ. ἐχθρὲ, ποῖ ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις; θέοιτ'. Ι. 1161. ἄπιτον. ΚΛ. Ιδού. ΔΗΜ. θ. ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν ວບໍ່ແ ຂໍພີ. θέομεν. Εκ. 109. νῦν μὲν γὰρ οὕτε θ. οὐτ' ἐλαύνομεν. θεομισής. Ο. 1548. νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θ. ἔφυς. θεόν. Ι. 1338. οὐδ' οῖ' ἔδρας' ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἄν θ. Ν. 423. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιείς ήδη θ. οὐδένα πλὴν ἄπερ ήμεις, 1474. ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὅντα θ. ἡγησάμην. Σ. 261. ὕδωρ ἀναγκαίως έχει τὸν θ. ποιήσαι. 571. ὥσπερ θ. ἀντιβολεί με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι· ΕΙ. 315. ἔμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θ. μὴ ζελκύσαι. 581. την θ. προσείπατε. 637. Τήνδε μὲν δικροῖε ἐώθουν τὴν θ. κεκράγμασιν, 726. Τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θ. ΤΡ. δεῦρ', ὧ κόραι, 1141. τὸν θ. δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα, Ο. 520. ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἀν ἀνθρώπων θ., ἀλλ' δρνιθας άπαντες. 586. ἡν δ΄ ἡγῶνται σὲ θ., σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ, Β. 395. νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θ. παρακαλεῖτε δεῦρο 400. πρός την θ. καὶ δείξον ώς 479. ούτος τί δέδρακας; ΔΙ. εγκέχοδα κάλει θ. 639. τυπτόμενον, είναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θ.

```
θεόν. Π. 32. ἐπερησόμενος οὖν ἀχόμην ὡς τὸν θ.,
   11. 32. επερησομενος ουν φχομην ως των ε.,

11. 32. έχω. ΒΛ. σὰ Πλοῦτον; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θ.

446. ἐργων ἀπάντων ἐργασόμεθ, εἰ τὸν θ.

620. ἐγὰ δὲ καὶ σὰ γ' ὡς τὰχιστα τὸν θ.

653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θ.

684. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἔδεδοίκεις τὸν θ.;

705. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θ.

745. ἐγὰ δ' ἐπήνουν τὸν θ. πάνυ σφόδρα,

745. εγω ο επηγουν τον θ. πανυ σφοορα,
823. ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἴνα πρὸς τὸν θ.
827. μάλιστ' ΧΡ. ἐπειτα τοῦ δέει; ΔΙ πρὸς τὸν θ.
840. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ΔΙ. ἄνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θ.
842. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θ.
844. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θ.
858. διὰ τὸν θ. τοῦτον, τὸν ἔσόμενον τυφλὸν

                 946. και σύκινον, τοῦτον τὸν Ισχυρόν θ.
946. καὶ σύκινον, τουτον τον ισχυρον θ.
958. νὰ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξη τὸν θ.
1197. ἐγὰ δὲ τί ποιῶ; ΧΡ. τὰς χύτρας, αἶς τὸν θ.
Θεονόη. Θ. 897. αὕτη Θ. Πρωτέως. ΓΥ. Η. μὰ τὰ θεὰ,
θέοντες. Ι. 856. νύκτωρ κατασπάσαντες ὰν τὰς ἀσπίδας θ.
θεοπλάστας. Fr. 617. θεοποιούς καὶ θ.,
θεοποιούς. Fr. 617. θ. καὶ θεοπλάστας,
θεός. Α. 510. καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρφ θ.,

(66s, A. 510. καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θ.,
1. 200. κοιλιοπώλησιν δὲ θ. μέγα κῦδος ὅπάζει,
229. κάγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θ. ξυλλήψεται.
903. ἡ γὰρ θ. μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονεία.
1042. ἔφραζεν ὁ θ. σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ:
1048. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θ.; ΑΛ. τουτονὶ
1173. ὤ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θ. σ' ἐπισκοπεῖ,
1185. ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θ.:
N. 85. οὖτος γὰρ ὁ θ. αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
366. ὁ Ζεὐς δ' ἡμῦν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὖ θ. ἐστιν;

                                          ἐστιν;
      601. ή τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θ.,
Σ. 158. σὰ δὲ τοῦτο βαρέως ἀν φέροις; ΦΙ. ὁ γὰρ θ.
ΕΙ. 501. μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θ. μεμνημένη
939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἀν θ. θέλη χὴ τύχη κατορθοῖ,
1187. ὧν ἔτ' ἐὐθύνας ἐμοὶ ὅσιοσοιν, ἡν θ. θέλη,
Ω. 572. πίσεσα θ. ὧν πτίριομές το θορεῖ κόλλοι σε δ
       Ο. 573. πέτεται θ. ων πτέρυγάς τε φορεί, κάλλοι γε θεοί πάνυ
                                          πολλοί.

    λιπαρόν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θ.
    δπου θ., γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
    ἀς δ' ὁ θ. ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.

       1235. θεοί γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θ.;
Λ. 1142. ὑμῖν ἐπέκειτο, χὢ θ. σείων ἄμα.
       Θ. 685. Θ. ἀποτίνεται,
Β. 504. ἡ γὰρ Θ. σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκοντ', εὐθέως
533. ἐμοῦ δεηθείης ἀν, εἰ Θ. Θέλοι.
                 634. είπερ θ. γάρ έστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
635. τί δητ', ἐπειδη καὶ σὺ φης είναι θ.,
669. ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θ. ἀλλ' είσιτον

    πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θ. εἶπέ μοι τοδί
    ἔσομαι μὲν οδν αὐτίκα μάλ'. ἡν θ. θέλη
    οὕτε θ. οὕτε ἄνθρωπος ὥστ' ἀπολώλατον.

       П. 40. 347.
                  452. Θάρρει: μόνος γάρ ὁ θ. οδτος οἶδ' ότι
696, ὁ δὲ θ. ὑμῖν οὐ προσήειν; ΚΑ. οὐδέπω.
732. καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον: εἶθ' ὁ θ. ἐπόππυσεν.
                  740. τον δεσπότην τ' ήγειρον. ό θ. δ' εὐθέως 878. ἄπασι τοις Έλλησιν ό θ. ούτος, εὶ
 878. απατι τοις Ελλησιν ο θ. ούτος, εί

968. ἀφ' οὖ γὰρ ὁ θ. οὖτος ἥρξατο βλέπειν,

1025. ταῦτ' οὖν ὁ θ., ἄ φίλ' ἀνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,

1188. θάρρει καλῶς ἔσται γὰρ, ἢν θ. θέλη.

Fr. 332. μεγάλη θ.:

θεοσεβίς. Ο. 897. χέρνιβι θ.

θεοσεβής. Π. 28. ἐγὼ θ. καὶ δίκαιος ὧν ἀνὴρ

θεοσέπτου. Ν. 292. ἤσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησα-
   μένης θ.;
θεοσεχθρία. Σ. 418. ὧ πόλις καὶ Θεώρου θ.,
   θεού. Ι. 152. ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν, καὶ τοῦ θ. 

Ι. 446. μι γεγονέναι τῶν τῆς θ. 

1169. ὑπὸ τῆς θ. τῆ χειρὶ τὴλεφαντίνη. 

1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θ., τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν. 

1233. εἶ τι ξυνοίσεις τοῦ θ. τοῖς θεσφάτοις.
        1248. οίμοι πέπρακται τοῦ θ. τὸ θέσφατον,
Ν. 1082. καίτοι σὸ θνητὸς ῶν θ. πῶς μεῖζον ᾶν δύναιο;
          Σ. 1447. φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θ.
       2. 144. φιαλην επητιώντο κλεφαι του θ. δρώντος καλώς.
1143. έμπιεῖν έμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θ. δρώντος καλώς.
1158. τοῦ θ. τάρώματα.
Ο. 1183. αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θ. ζητουμένου Α. 241. αἰ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θ.
Β. 593. τοῦ θ. μεμνημένον,
840. ἄληθες, ὧ παῖ τῆς ἀρουραίας θ.;
```

```
θεοθ. Π. 45, είτ' οὐ ξυνίης την ἐπίνοιαν τοῦ θ.,

    Π. 63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὅρνιν τοῦ θ.
    327. ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὅντες τοῦ θ.
    358. παρὰ τοῦ θ., κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

                                              ήσαν δέ τινες κάλλοι δεόμενοι τοῦ θ.;
                   669. ἡμιν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θ. 960. ἀφίγμεθ' ὅντως τοῦ νέου τούτου θ.,
                     1193. τον δπισθόδομον άελ φυλάττων της θ
1195. τον οπισυουόρον αει φυλαττών της θ.

θεούς. Α. 768. ἢ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θ.

Ι. 32. ποῖον βρέτας **; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θ.;

156. ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θ.

185. μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θ.,

195. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. εὖ νὴ τοὺς θ.

235. οὕ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θ. χαιρήσετον,

424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κοχώνα τοὺς θ. ἀπώμνυν.
      424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κοχώνα τοὺς θ. ἀπώμνυν Ν. 226. ἔπειτ' ἀπό ταρροῦ τοὺς θ. ὑπερφρονεῖς, 246. πράττη μ' ὑμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θ. 247. ποίους θ. ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ 588. τῆδε τῆ πόλει προσείναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θ. 617. ὤστ' ἀπειλεῖν ψησιν αὐτῆ τοὺς θ. ἐκάστοτε 781. οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. νὴ τοὺς θ. ἔγωγ', ἐπεὶ 1098. πολύ πλείονας, νὴ τοὺς θ., 1227. καὶ τη Δί ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θ. 1232. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θ.; 1233. ποίους θ.;
                       1233. ποίους θ.;
                       1239. οδ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θ.
        1259. ου τοι μα τον Δια τον μεγαν και τοι 1272. ἴππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θ. 1461. ὅπως ἀν εἰδῆ τοὺς θ. δεδοικέναι. 1477. ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θ. διά Σωκράτη. 1506. τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θ. ὑβριζέτην, 1509. μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θ. ὡς ἡδίκουν. Σ. 26. οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὺ μὰ τοὺς θ. ΕΙ. 128. ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θ., ὧ παππία;
       ΕΙ. 128. ζεύξαντ ελαυνειν ει θ., ω παππια;
130. μόνος πετεινων ει θ. ἀφιγμένος.
132. όπως κάκοσμον ζωον ήλθεν ει θ.
Ο. 150. ελθόνθ'; ΕΥ. ότιη νη τούς θ., δε οὐκ Ιδών
186. τοὺς δ' αὖ θ. ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλίω,
571. καὶ πως ήμῶς νομιοῦσι θ. ἀνθρωποι κοὐχὶ κολοιοὺς,
578. τούτους δε θ. τοὺς εν 'Ολύμπω, τότε χρή στρουθων
                     νέφος άρθεν
634. ἐπὶ θ. ἴŋς,
636. πολὺν χρόνον θ. ἔτι
843. κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θ. ἄνω,
                    843. κηρυκα δε πέμιρον τον μέν ει θ. άνω, 1026. μὴ πράγματ' έχειν, ἀλλ' αλιέναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θ. 1166. νὴ τοὺς θ. έγωγε' καὶ γὰρ ἄξιον' 1190. πρὸς ἐμὲ καὶ θ. ἀλλὰ φυλάττε πῶς 1219. ποία γὰρ ἄλλη χρὴ τέτεσθαι τοὺς θ.; 1262. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θ. 1547. μισῶ δ' ἄπαντας τοὺς θ., ὡς οἶσθα σύ. 1576. ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θ. ἀποτειχίσας.

    γὴ τοὺς θ. ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
    όμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θ.
    άρὰσθε, ταῖς δ΄ ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θ.

                       369. ήμιν θ. παραστατείν,
       369. ἡμῖν θ. παραστατεῖν,
451. τοὺς ἀνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θ.
672. ψήσει δ' εἶναι τε θ. φανερῶς,
B. 152. νὴ τοὺς θ. ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεἰ
930. ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδιον. ΔΙ. νὴ τοὺς θ., ἐγὰ γοῦν
980. νὴ τοὺς θ., νῦν γοῦν 'Αθη-
Π. 74. νὴ τοὺς θ., ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
234. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὰν νὴ τοὺς θ.
257. νὴ τοὺς θ., Μίδας μὲν οὖν, ἡν ὧτ' ὄνου λάβητε.
343. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ νὴ τοὺς θ.
380. καὶ μὴν ψίλως γ' ἀν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θ.
394. οὐκ ἐς κόρακας ; Πλοῦτος παρὰ σοὶ ; ΧΡ. νὴ τοὺς θ.
412. κράτιστόν ἐστι. ΒΑ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θ.

    κράτιστόν ἐστι. ΒΑ, πολύ μὲν οὖν νὴ τοὺς θ.
    κὴ τοὺς θ. ἔγωγε μὴ φθάσειἐ με
    ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θ. ἐνθάδε μενεῖς;

   Fr. 476, 13. τούτοις δ΄ ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδή τοὺς θ. σέβουσιν. θέουσιν. ΕΙ. 839. οἱ καόμενοι θ.; ΤΡ. ἀπό δείπνου τινὲς θεοφιλοῦς. Β. 443. παίζοντες οἶς μετουσία θ. ἐορτῆς. θεράπευε. Fr. 202. θ. καὶ χόρταζε τῶν μονωδιῶν. θεραπεύειν. Ι. 59. ἄλλον θ., ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
   σεραπεύετε. Σ. 103. απόν σ., απία βυρσυνήν έχων
θεραπεύετω. Ι. 799. ἡν ἀναμείνη: πάντος δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θ.,
Ι. 1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὧ Δῆμε, θ. καλῶς,
θεράποντ'. Ο. 721. ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θ. ὄρνιν, ὅνον
    θεράποντα. Π. 5. μετέχειν ἀνάγκη τὸν θ, τῶν κακῶν.
θεράποντας. Π. 518. οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν
οὖν ἔξεις θ.;
```

θεράποντας. Π. 1105. έπειτα τοὺς θ., εἶτα τὴν κύνα; εράποντες. Ο. 913. Μουσάων θ. δτρηροί, Π. 518. οἱ θ. μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν οὖν ἔξεις θεράποντας; 816. στατῆρσι δ' οἱ θ. ἀρτιάζομεν θεράπων. Ο. 516. ή δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' ᾿Απόλλων ὥσπερ 0. 909. Μουσάων θ. δτρηρδς, Ο, 909. Μουσάων θ, ότρηρός,
Θ. 37. θ. τις αυτοῦ, πῦρ έχων καὶ μυρρίνας.
Π. 3. ἡν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θ. λέξας τύχη,
θέρει. Ο. 725. αὐραις, ὤραις, χειμῶνι, θ.,
θερίδδεν. Α. 947. μέλλω γέ τοι θ.
θερίζουσίν. Ο, 1697. οἱ θ. τε καὶ σπείθερίσασθαι. Π. 515. ἡ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θ., θερίστριαν. Fr. 618. θ. καὶ φρυγανίστριαν θερμά. I. 354. θύννεια θ. καταφαγὼν, κἆτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου Ν. 1045. καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θ. λουτρά; θέρμαιν'. ΕΙ. 843. καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θ. ὕδωρ θερμαίνεται. Fr. 316. τὸ χαλκίον θ. θερμαίνετε. Α. 1175. ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτριδίω θ. θέρμετε. Β. 1339. κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θ. δ' ὕδωρ. Δηούς θ. ύδωρ, θερμή. Ο. 1091. οὐδ΄ αὖ θ. πνίγους ἡμᾶς θερμή. Ο. 1091. ουδ αὐ θ. πνίγουν ήμας θερμήν. Σ. 331. εἰς δξάλμην ξημβαλε θ. Β. 119. καὶ μήτε θ. μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης. θερμήνης. Β. 844. καὶ μή προς δργήν σπλάγχνα θ. κότω. θερμόβουλον. Α. 119. ὧ θ. πρωκτὸν ξευρημένε. θερμόν. Α. 693. πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θ. ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν ἰδρῶτα δὴ καὶ πολὸν, Σ. 1151. ὡς θ. ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν. Ο. 536. κάπειτα κατεσκέδασαν θ. Α. 382, οίμοι τάλας. ΧΟ. ΓΥ, μῶν θ. ἦν; 383. ποῖ θ.; οὐ παύσει; τί δρῷς; Π. 415. ὧ θ. ἔργον κὰνόσιον καὶ παράνομον Fr. 423, τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θ, καὶ τοῦτο παφλάζον.

θερμός. Σ. 918. θ. γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἤττον τῆς φακῆς.
ΕΙ. 1069. ὡφελεν, ὧλαζὼν, οὐτωσὶ θ. ὁ πλεύμων.
Γτ. 332. τὴν κρατίστην δαίμων, ἢς νῦν θ. ἐσθ' ὁ βωμός.
θερμόταται. Θ. 735. ὧ θ. γυναῖκες, ὧ ποτίσταται,
θερμόταται. Θ. 382. ἡν άρα πυρός γ' ἔτερα θ., καὶ λόγων ἐν πόλει
θερμών. Fr. 178, 1. τουτὶ τὶ ἦν τὸ πρᾶγμα; β. θ. ὧ τέκνον.
θερμῷ. Ν. 1044. ὅστις σε θ. ψησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
Εκ. 216. βάπτουσι θ. κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
θερμῶν. Π. 1130. σπλάγχνων τε θ. ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
θέρος. Ι. 392. κᾶτ΄ ἀνὴρ ἔδοζεν είναι, τὰλλότριον ἀμῶν θ.
θέρου. Π. 953. ἔπειτ΄ ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκὼς θ. παφλάζον. θέρους. ΕΙ. 1134. δανότατα τοῦ θ. ΕΙ. 1171. τηνικαθτα τοῦ θ F1. 76, 1. κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θ. ἰδών ποτε θές. Α. 185. θ. ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα, θέσεις. Ν. 1191. ἵν' αἱ θ. γίγνοιντο τῆ νουμηνία. θέσθαι. Ο. 810. θ. τι μέγα καὶ κλεινον, είτα τοις θεοις Α. 318. τοῦ νῦν παρεστώτος θράσους θ. τροπαίον ήμας. θεσμοθέτης. Σ. 775. οὐδείς σ' ἀποκλείσει θ. τῆ κιγκλίδι. Σ. 935. ὁ θ. ποῦ 'σθ' οῦτος; ἀμίδα μοι δότω, Εκ. 290. ὁ θ., δς ἀν Εκ. 290. ό θ., δε άν θεσμούς. Ο. 331. παρέβη μὲν θ. ἀρχαίους, Θεσμοφόρι. Εκ. 223. τὰ Θ. ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· Θεσμοφορίοις. Ο. 1519. ἀλλ' ώσπερεὶ Θ. νηστεύομεν Θ. 182. τοῖς Θ., ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω. Θ. τουτογί, Θεσμοφόριον. Θ. 880. ληροῦντι λῆρου; Θ. τουτογί, Θεσμοφορίον. Θ. 880. ληρουντι λήρον; Θ. τουτογί. Θεσμοφορίων. Θ. 278. σημεῖον ἐν τῷ Θ. φαίνεται. Θεσμοφορίων. Θ. 80. ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θ. ἡ μέση. Θ. 375. τῶν Θ., ἢ μάλισθ' ἡμῶν σχολὴ, Θεσμοφόρουν. Θ. 83. κὰν Θ. μέλλουσι περί μου τήμερον Θ. 89. ἐs Θ. ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δράσοντ'; εἰπέ μοι. 295. εὐφημία 'στω, εὐφημία 'στω. εὕχεσθε ταῖν Θ. Εκ. 443. ἐκ Θ. ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν, Εκ. 443. ἐκ Θ. ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν, Θεσμοφόρω. Θ. 282. ἀλλ', ὧ περικαλλῆ Θ., δέξασθέ με Θ. 1156. Θ. πολυποτνία. 1230. τὰ Θ. δ' ἡμῖν ἀγαθὴν Θεσπέσιος. Ο. 1095. ἡνῖκ' ἀν ὁ θ. δξὰ μέλος ἀχέτας Θίσπιε. Ο. 977. κὰν μὲν, θ. κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω. Θέσπις. Σ. 1479. τὰρχαῖ' ἐκεῖν' οἶς Θ. ἡγωνίζετο' Θεσπιφδεῖ. Π. 9. δς θ. τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, Θεσφάτοις. Ι. 1233. εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θ. Θέσφατον. Ι. 1248. οἵμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θ. ΕΙ. 1073. οὕπω θ. ἡν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι, Θέτιν. Ν. 1067. καὶ τὴν Θ. γ΄ ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς. Θετταλήν, Ν. 749. γυναίκα φαριμακίδ' εἰ πιάμενος Θ.. Θετταλήν. Ν. 749. γυναϊκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θ.,

Θετταλικά. Fr. 413, 2. τὰ Θ. μὲν πολὺ καπανικώτερα. Θετταλῶν. Σ. 1247. μοι μετὰ Θ. Σ. 1274. Θ., αὐτὸς πενέστης ὧν ἐλάττων οὐδενός. 2. 12/4. Θ., αυτός πενεστης ων ελαττων ούδενος.

Λ. 1152. πολλούς μεν άνδρας Θ. ἀπώλεσαν,
Fr. 413, 1. τί πρός τὰ Λυδών δείπνα καὶ τὰ Θ.;
θεύσει. Ι. 485. θ. γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον,
θεύσονται. Ο. 205. ἐἀνπερ ἐπακούσωσι, θ. δρόμφ.
θεώ. Σ. 1396. οὕ τοι μὰ τὰ θ. καταπροίξει Μυρτίας
Λ. 51. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὰ θ. 'γὰ βάψομαι.
112. μετ ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΥ. νὴ τὰ θ.'

113. αντος ἐκο ἐκον. ΑΥ. 112. μετ' έμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΥ. νὴ τὰ θ.
148. γένοιτ' ἄν εἰρήνη; ΛΥ. πολύ γε νὴ τὰ θ.
452. ξυνταξάμενοι. ΛΥ. νὴ τὰ θ. γνώσεσθ' ἄρα
682. εἰ νὴ τὰ θ. με ζωπυρήσεις,
731. οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ήξω ταχέως νὴ τὰ θ.,
6. 383. φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾶ μὰ τὰ θ.
566. οῦ τοι μὰ τὰ θ. σὰ καταπροίξει λέγουσα ταυτί,
594. οὐκ οἴομαι 'γωγ', ἄ πολυτιμήτω θ.
718. ἀλλ' οὐ μὰ τὰ θ. τάχ' οὐ
875. ἄν πρισκακίδαμων, ψεύδεται τὰ τὰ θ. 875. ὧ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται τὴ τὼ θ., 897. αὐτη Θεονόη Πρωτέως. ΓΥ. Η. μὰ τὰ θ., 916. λαβὰν ταχὰ πάνυ. ΓΥ. Η. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὰ θ. Β. 671. χἡ Φερσέφατθ', ἄτ' ὄντε κἀκείνω θ. Εκ. 155. ὕδατος. ἐμοὶ μὰν οὰ δοκεῖ μὰ τὰ θ. 156. μὰ τὰ θ.; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις; Εκ. 155. ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὰ θ.

156. μὰ τὰ θ.; τὰλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

158. μὰ Δι, ἀλλ' ἀνὴρ ῶν τὰ θ. κατώμοσας,

532. ἀλλ' ἐστιν ἐνταῦθὰ τι κακόν. ΠΡ. μὰ τὰ θ.,

Π. 1006. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι νὴ τὰ θ.

θεῶ. Α. 262. σὰ δ', ῷ γώναι, θ. μ' ἀπὸ τοῦ τέγους πρόβα.

Σ. 1170. ἰδού. θ. τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῷ

θεῷ. Ι. 656. εὐαγγέλια θὐειν ἐκατὰν βοῦς τῷ θ.

ΕΙ. 560. νῦν μὲν οὖν, ὧνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῷ θ.,

Ο. 1625. προβάτοιν δυοῦν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θ.

Α. 303. καὶ βοήθει τῷ θ.,

Β. 131. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θ.,

Π. 114. οἶμαι γὰρ, οἰμαι, σὰν θ. δ' εἰρήσεται,

849. χαρίεντά γ' ἤκεις δῶρα τῷ θ. φέρων.

1088. ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω τῷ θ. σά. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν

Θέωλος. Σ. 45. ὁλᾶς; Θ. τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

θεώμενοι. Α. 496. μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θ.,

Ν. 518. ὧ θ., κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως

Σ. 1287. οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θ.,

Β. 2. ἐφ' οῖς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θ.;

132. κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θ.

θεωμένοις. Σ. 59. δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θ.,

Β. 926. ἀγγωτα τοῖς θ. ΑΙ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. σιώπα.

1475. τὶ δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θ. δοκῆ;

Εκ. 888. κεὶ χὰρο δι' δυλου τοῦτ' ἐστὶ τοῦς θ. 1475. τί δ' αΙσχρόν, ἢν μὴ τοῖε θ. δοκῆ; Εκ. 888. κεὶ γὰρ δι ὅχλου τοῦτ ἐστὶ τοῖε θ., Π. 798. ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖε θ. θεωμένοισιν. Β. 1110. τοῖε θ., ὡς τὰ θεώμενουν. Ι. 704. ἐκ τῆς προερίας ἔσχατον θ. θεώμενος. Ι. 327. πρώτος ών δ δ' Ίπποδάμου λείβεται θ. Β. 16. μή νυν ποιήσης ώς ἐγὰ θ., Fr. 514, 2. θ. θεωμένους. ΕΙ. 658. ἀλλ' οὐκ ἄν εἶποι πρός γε τοὺς θ. θεωμένων. ΕΙ. 543. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θ. σκόπει ΕΙ. 964. τούτων δσοιπέρ είσι των θ. θεών. Α. 95. πρός τών θ., ἄνθρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις, Ι. 31. Θ. Ιόντε προσπεσεῖν τοῦ πρός βρέτας. 301. ἀδεκατεύτους τών θ. l-341. πάρες πάρες πρός των θ. αὐτῷ διαρραγήναι. 563. τῶν ἄλλων τε θ. 'Αθη-1312. ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θ. 1312. ες το Θηθείον πελουσαίς η πε των σεμνών σ. 1390. ἄ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θ., 200. πρὸς τῶν θ., τι γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι. 297. ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θ. κινεῖται σμῆνος ἄοιδαῖς. 309. εὐστέφανοί τε θ. θυσίαι θαλίαι τε, N. 200. τί δέ; τειχομαχείν διανοεί, πρός των θ.; 563. ύψιμέδοντα μέν θ. πλείστα γάρ θ. ἀπάντων ἀφελούσαις τὴν πόλιν, πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θ. ἀπαστίαν, 577. τήτες Ιερομνημονείν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θ. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θ., ὧ Σώκρατες. μόνας θ.; ὡς 624. 784. 806. 1103. πρός των θ. δέξασθέ μου Σ. 378. τῶν θ. ψηφίσματα.
484. ἄρ' ἀν, ὧ πρὸς τῶν θ., ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
733. σοι δὲ νῦν τις θ.
760. ὅθ' ὧ πάτερ, πρὸς τῶν θ., ἐμοὶ πιθοῦ.

Θετταλίας. Π. 521. εμπορος ήκων έκ Θ. παρά πλείστων άνδρα-

θεῶν. Σ. 919. πρὸς τῶν θ., μὴ προκαταγίγνωσκ', ὧ πάτερ, Σ. 1136. τουτί τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θ.; 1218. πρός των θ., ενύπνιον εστιώμεθα; 1388. ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θ. 1418. ὕβρεως. ΒΔ. ὕβρεως; μη, καλέσης πρὸς τῶν θ. 9. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θ., 177. ἀτὰρ ἐγγυς εἶναι τῶν θ. ἐμοὶ δοκῶ,
196. ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θ.
201. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θ., 308. την θ. πασών μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην. 376. ὧ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. ΤΡ. μη πρὸς τῶν θ. 413. ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοῖ τῶν θ. 419. πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θ., 428. ταθτα δράσομεν σὸ δ' ἡμῖν, ὧ θ. σοφώτατε, 602. ήδε, τοθθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὧ θ. εὐνούστατε. 779. κλείουσα θ. τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας 819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἡν ᾶρ' εὐθὺ τῶν θ. 819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἢν ᾶρ' εὐθὰ τῶν θ.
848. οὐκ ἄν ἔτι δοίην τῶν θ. τριώβολον.
917. καὶ πλήν γε τῶν θ. ἀεἰ σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
1052. τἰς ἡ θυσία ποθ' αὐτηὶ καὶ τῷ θ.;
1064. οἴτινες ἀρραδίησι θ. νόον οὐκ ἀἰοντες
69. ἀτὰρ σὰ τὶ θηρίον ποτ' εἶ πρός τῶν θ.;
219. ἐλεφαντόδετον φόρμηγγα, θ.
477. οὕκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θ. ἐγένοντο,
663. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θ. αὐτὴν, ἴνα
691. φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θ, ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε
Χάους τε 0. 69. Χάους τε 702. και γή πάντων τε θ. μακάρων γένος άφθετον. ώδε μέν έσμεν 876. μητρί θ. καὶ ἀνθρώπων, 870. μητρι θ. και ανθρωπων,
996. ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕ. πρὸς τῶν θ.,
1172. τῶν γὰρ θ. τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
1176. τίς τῶν θ.; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν ὅτι δ΄ εἶχε πτερὰ,
1195. μή σε λάθη θ, τις ταὐτη περῶν
1202. παρὰ τῶν θ. ἔγωγε τῶν 'Ολυμπίων,
1238. ὧ μῶρε μῶρε, μὴ θ. κίνει φρένας
1496. τίς οὐγκαλυμμός; ΠΡ. τῶν θ. ὁρᾶς τινα
1546. μόνον θ. γὰρ διὰ σ΄ ἀπανθρακίζομεν.
1573. ἐὐρακα πάντων βαρβαρώτατον θ.
1588. παρὰ τῶν θ. περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
1618. ἐάν τις ἀνθρώπων ἰερεῖόν τῷ θ.
Α. 306. τουτὶ τὰ πῦρ ἐγρήγορεν θ. ἔκατι καὶ ζῆ.
850. πρὸς τῶν θ. νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην,
857. τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙ. ὧ πρὸς τῶν θ.
1245. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θ.,
224. οὕτος σὰ ποῖ θεῖς; ΜΝ. ἐς τὰ τῶν σεμνῶν θ.:
228. ὁλίγον μέλει μοι. ΕΥ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θ.,
312. δεχόμεθα καὶ θ. γένος
715. τίς οῦν σοι, τίς ἄν ξύμμαχος ἐκ θ.
960. γένος 'Ολυμπίων θ.
Β. 310. τίν' αἰτιάσωμαι θ. μ' ἀπολλύναι;
486. ὧ δειλότατε θ. σὰ κὰνθρώπων. ΑΙ. ἐγώ: ύμιν, διελείν τε κατά γύας. ΠΕ. πρός των θ., 900. γενος Ολυμπων θ.

Β. 310. τίν' αΙτιάσωμαι θ. μ' ἀπολλύναι;
486. ἄ δειλότατε θ. σὐ κὰνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ;
1248. ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θ. αὐτοῦ τραποῦ,
1392. μόνος θ. γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾶ.
1469. μεμνημένος ννν τῶν θ., οὐς ὥμοσας, 1469. μεμνημένος νυν των θ., οδς ωμοσας,
Εκ. 562. οὐ συκοφαντεῖν. ΒΛ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θ.
1095. ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΛ. μὴ πρὸς θ.
Π. 130. αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὸς τῶν θ.;
458. οὐδὲν γὰρ, ὧ πρὸς τῶν θ., νομίζετε
1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θ. ἤττον μέλει,
1147. ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θ. δέξασθέ με. 1176. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὧ πρὸς τῶν θ.; Fr. 146, 1. πρὸς θ., ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν θεῶνται. Εκ. 581. πολλάκις θ. θεώνται. Εκ. 581. πολλάκις θ. θεωρείν. ΕΙ. 342. ἐς πανηγύρεις θ., Θεωρία. ΕΙ. 523. ὧ χαῖρ' 'Οπώρα, καὶ σὐ δ΄, ὧ Θ. ΕΙ. 524. οἶον δ΄ ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὧ Θ.΄ 873. αἴτη Θ. 'στιν, ἡν ἡμεῖς ποτε Θεωρίαν. ΕΙ. 713. ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θ. ΕΙ. 871. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θ. 887. βουλὴ, πρυτάνεις, δρᾶτε τὴν Θ. 905. ἀλλ', ὧ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θ. θεωρίαν. Σ. 1005. ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θ., Θεωρίας. ΕΙ. 715. ὧ μακαρία βουλὴ σὰ τῆς Θ., Θέωρον. Ν. 400. οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θ.; καίτοι σφόδρα γ' εῖσ' ἐπίορκοι' είσ' ἐπίορκοι· Θέωρος, Α. 134. προσίτω Θ. ὁ παρὰ Σιτάλκους, Α. 155. οἱ Θρᾶκες ἵτε δεῦρ', οὐς Θ. ἥγαγεν. Ι. 608. ὥστ' ἔφη Θ. εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον

Σ. 42. ἐδόκει δέ μοι Θ. αὐτῆς πλησίον

Θέωρος. Σ. 47. οὕκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θ. κόραξ Σ. 599. ἀλλὰ Θ., καἰτοὐστὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων, 1220. εἰσὶν Θ., Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων. 1236. τί δ', ὅταν Θ. πρὸς ποδῶν κατακείμενος Θεώρου. Σ. 418. ὧ πόλις καὶ Θ. θεοσεχθρία, Θηβαία. Λ. 697. ἡ τε Θ. φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία. Θηβαίους. Β. 1023. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται' Θ. γὰρ πεπόμεσε ποίηκας Θήβας. Β. 1021. δράμα ποιήσας "Αρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θ. Θ. θήγοντος. Β. 815. ἡνίκ' ἀν δξυλάλου περ ἴδη θ. δδόντας θήκάτη. Α. 700. ὥστε κάχθὲς θ. ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ θήλε'. Ν. 683. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ὰ θ. ἐστίν. ΣΩ. εἰπὲ δή. θήλεα. Ν. 682. ἄττ' ἀρρεν ἐστίν, ἄττα δ' αὐτῶν θ. θήλεια. Λ. 708. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θ. φρὴν θήλεια. Ο. 286. αἴ τε θ. προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά. θήλειαν. Ν. 662. δρᾶς δ πάσχεις; τήν τε θ. καλεῖς Ν. 671. ἄρρενα καλεῖς, θ. οῦσαν. ΣΤ. τῷ τρόπω 679. τὴν καρδόπην θ.; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις. Θ. 205. κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θ. Κύπριν. θηλείας. Σ. 569. τὰς θ. καὶ τοὺς υἰεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροθλείας. Σ. 569. τὰς θ. καὶ τοὺς υἰεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροθλείας. Σ. 569. τὰς θ. καὶ τοὺς υἰεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροθλείας. Σ. 569. τὰς θ. καὶ τοὺς υἰεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροθλείας. Σ. 569. τὰς θ. καὶ τοὺς υἰεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροθλείας. Σ. 569. τὰς θ. καὶ τοὺς υἰεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροθρείας. θηλείας. Σ. 569. τὰς θ. καὶ τοὺς υίεις, τῆς χειρός, ἐγὰ δ' ἀκροωμαι. θηλυδριώδες. Θ. 131. καὶ θ. καὶ κατεγλωττισμένον θηλύφρων. Εκ. 110. καὶ πῶς γυναικῶν θ, ξυνουσία θημέρα. Ο. 1071. τῆδε μέντοι θ, μάλιστ' ἐπαναγορεύεται, Θ. 76. ποιόν τι; ΕΥ. τῆδε θ. κριθήσεται θήμέτερον. Λ. 137. ὧ παγκατάπυγον θ. ἄπαν γένος. Α. 592. μονοκοιτούμεν διά τὰς στρατιάς. καὶ θ. μὲν ἐᾶτε, θήμετέρου. Σ. 526. νῦν δὴ τὸν ἐκ θ. θήμισυ. Λ. 116. δοῦνᾶν ἐμαυτῆς παρταμούσα θ. δημιου. Α. 116. οουναν εμαυτης παρταμουσα θ.
Λ. 132. ἔφησθα σαυτής κάν παρατεμεῖν θ.
Θηραμένης. Β. 967. ούμοι δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θ. ὁ κομψός.
Β. 968. Θ.; σοφός γ΄ ἀνὴρ καὶ δεινός ἐς τὰ πάντα,
Θηραμένους. Β. 540. καὶ φύσει Θ.
Fr. 466. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θ. δέδοικα τὰ τρία ταυτί.
θηρατά. Ν. 358. χαῖρ', ὧ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θ. λόγων φιλοθηρευσαμένη. Fr. 146, 2. καὶ κεκρώπην θ. θηρευτικάs. Π. 157. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θ. θηρί'. Β. 143. μετὰ ταῦτ' ὅφεις καὶ θ. ὅψει μυρία θηρία. Ν. 184. ὧ 'Ηράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θ.; Β. 278. ὡς οὖτος ὁ τόπος ἐστὶν οὖ τὰ θ. θηρίοις. Λ. 468. τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θ. συνάπτεις; Εκ. 1104. δστις τοιούτοις θ. συννήξομαι. θηρίον. Ν. 1286. ἀπόδος γε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θ.; ηριού. Ν. 1230, απούος γε. 21. 70070 ο 60 0 0 7
Σ. 23. κάν τῆ θαλάττη θ. τὴν ἀσπίδα;
448. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ, ὧ κάκιστον θ.;
Ο. 69. ἀτὰρ σὰ τί θ. ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;
87. ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὥ δειλότατον σὰ θ.,
93. ὧ Ἡράκλεις, τουὶ τί ποτ' ἐστὶ θ.:
Λ. 1014. οὐδέν ἐστι θ. γυναικό ἀμαχώτερον, Α. 1014. ούδεν έστι θ. γυναικός άμαχώτερον, 1025. κάν με μή 'λύπεις, έγὼ σοῦ κάν τόδε τὸ θ. Β. 288. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θ. μέγα. Π. 439. οὐτος, τί δρᾶς ; ὧ δειλότατον σὸ θ. θηρίων. Ι. 273. ὧ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἴων θ. γαστρίζομαι, Ο. 366. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὧ πάντων κάκιστα θ., θηροφόνη. Θ. 320. καὶ πολυώνυμε, θ. παῖ, θηρώμενοι. Ι. 607. εἶ τις ἐξέρποι θύραζε, κὰκ βυθοῦ θ.: 864. ὅπερ γὰρ οἱ τὰs ἐγχέλεις θ. πέπονθας. θηρών. Ο. 777. πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θ., Ο. 1064. θ., οἶ πάντ' ἐν γαία Θ. 47. θ. τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων θήρφον. Σ. 819. θ. εί πως έκκομύσας τὸ τοῦ Λύκου. θησαυρόν. Ο. 601. οὐδείς οίδεν τὸν θ. τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' őpvis. θησαυρούς. Ο. 599. τους θ. τ' αὐτοῖς δείξουσ' οθς οἱ πρότερον κατέθεντο θήσει. Λ. 772. παθλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θ. θήσει. Λ. 772. παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ ὑπέρτερα νερτερα θ. θήσειν. Ν. 1180. εἰς ἡν γε θ, τὰ πρυτανείά φασί μοι. Θησείοις. Π. 627. ἄ πλεῖστα Θ. μεμυστιλημένοι Τοησείον. Ι. 1312. ἐς τὰ Θ. πλεούσαις ἡ τὶ τῶν σεμνῶν θεῶν. Fr. 477, 2. κράτιστόν ἐστιν ἐς τὰ Θ. δραμεῖν, θησειότριψ. Fr. 394. θ.: Θησεύς. Β. 142. πῶς ἡλθέτην κἀκεῖσε; ΗΡ. Θ. ἡγαγεν. Θησόμεσθ'. Ο. 817. τὶ δῆτ' ὄνομ' αὐτῆ θ.; ΕΤ. ἐντευθενὶ θυσαμύζειν. Fr. 394. θ. θυσομύζειν. Fr. 394. θ. θήσω. Ν. 1255. θ. πρυτανεί, ή μηκέτι ζώην έγώ. θήσων. Εκ. 755. αὐτ', ή φέρεις ἐνέχυρα θ.; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς. θήτ'. Εκ. 685. τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θ. ἐς τὴν παρά θῆτες. Fr. 41. θ.;

```
θίασος. Θ. 41. θ. Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
θιάσους. Β. 156. καὶ μυρρινώνας, καὶ θ. εὐδαίμονας
θιασώτας. Β. 327. δσίους ές θ.,
 θίν'. Σ. 1521. καὶ θ. άλὸς ἀτρυγέτου.
θίνα. Σ. 696. ταυτί με ποιούσ'; οίμοι, τί λέγεις; ως μου τὸν θ.
                         ταράττεις,
θλαστάς. Fr. 345. θ. γὰρ εἶναι κρεῖττόν ἐστιν ἀλμάδος.
θλίβει. ΕΙ. 1239. θ. τὸν ὅρρον. ἀπόφερ', οὐκ ἀνήσομαι.
θλίβεται. Β. 20. ὅτι θ. μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
θλίβομαι. Β. 5. μηδ' ἔτερον ἀστεῖόν τι; ΔΙ. πλήν γ', ὡς θ.
   Fr. 307, 2. σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὧμον θ.
θλιβόμενος, Σ. 1289. σκωμμάτιον είποτέ τι θ. ἐκβαλῶ,
θλίβοντά. Λ. 314. ταυτὶ μὲν ἥδη τὴν ῥάχιν θ. μου πέπαυται.
θνηταις. Ν. 341. είπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θ. είξασι γυ-
ναιξίν;
θνητοί. ΕΙ. 1063. Ε΄ μέλεοι θ. καὶ νήπιοι. ΤΡ. ἐς κεφαλήν σοί.
Ο. 1059. καὶ παντάρχα θ. πάντες
θνητοῖs. Ο. 708. πάντα δὲ θ. ἐστὶν ἀφ' ήμῶν τῶν ὑρνίθων τὰ
μέγιστα.
θνητοῖσί. Ν. 574. ἐν θ. τε δαίμων.
θνητός. Ν. 1082. καίτοι σὰ θ. ὧν θεοῦ πῶς μεῖζον ἄν δύναιο;

    N. 1121. ἡν δ' ἀτιμάση τις ἡμᾶς θ. ὡν οὕσας θεὰς,
    B. 211. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θ. ὤν;
    531. ὡς δοῦλος ὡν καὶ θ. 'Αλκμήνης ἔσει;

583. υίδς γενοίμην, δοῦλος άμα καὶ θ. ἄν;
θνητούς. ΕΙ. 1071. μηδὲ Βάκις θ., μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν,
 θοαί. Ι. 554. καὶ κυανέμβολοι θ.
θοαΐσιν. Β. 1233. Θ. ἵπποις. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
θοαν. Ι. 1265. ἡ Θ. ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν, μηδέν ἐς Λυσί-
 Θόας. Fr. 324, 2. Θ., δε ωκου πόδα τιθείς ίσου πτεροίς
 θοιμάτιον. Α. 1139. ἐγὼ δὲ θ. λαβὼν ἐξέρχομαι.
   Ν. 54. ἐγὰ δ΄ ἀν αὐτῆ θ. δεικνὺς τοδί
179. ἐκ τῆς παλαίστρας θ. ὑφείλετο.
497. ἴθι νυν, κατάθου θ. ΣΤ. ἠδίκηκά τι;
           856.
                       δια ταύτα δή καὶ θ. ἀπώλεσας;
           1104. θ., ώs
           1498. ἐκείνος ούπερ θ. ελλήφατε.
  1498. ἐκεῖνος οὖπερ θ. εἰλήφατε.
Ο. 791. οὐκ ἀν ἐξίδισεν ἐς θ., ἀλλ' ἀνέπτατο,
1416. ἐς θ. τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δοκεῖ,
1568. οὐ μεταβαλεῖς θ. ὧδ' ἐπὶ δεξιάν;
Θ. 214. ἀπόδυθι τουτὶ θ. ΜΝ. καὶ δὴ χαμαί.
568. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. Γ. λαβὲ θ.,
Φιλίστη.
1181. φέρε θ. ἄνωθεν, ὧ τέκνον, τοδί
1189. καλῶς ἔχει. λαβὲ θ.: ὥρα 'στι νῷν
Εκ. 40. ὄντ' ἄστι τουτὶ θ. αὐτοῦ λαβεῦν.
  Εκ. 40. ὥστ' ἄρτι τουτί θ. αὐτοῦ λαβεῖν.
315. καὶ θ. ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
341. φρούδη ὅτ', ἔχουσα θ. οὐγῶ φόρουν.
353. ἤνπερ λάβω θ., ὅπερ ἢν μοι μόνον,
512. ἰδεῖν, καταθέσθαι θ. αὐτοῦ πάλιν
527. ὤχου σιωπῆ θ. λαβοῦσά μου;
544. ἵνα θ. σώσαμι, μεθυπεδησάμην
   Π. 881. ἐπεὶ πόθεν θ. είληφας τοδί
 926. κατάθου ταχέως θ. ΚΑ. ούτος, σοὶ λέγει.
θοἰμάτιον. Ο. 498. κάγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν ὁ δ' ἀπέβλισε
                         θ. μου.
 θορυβεῖ. ΕΙ. 233. μέλλει θ. γοῦν ἔνδοθεν. ΤΡ. οἴμοι δείλαιος.
θορυβήσωμεν. Σ. 622. ἢν γοῦν ἡμεῖς θ.,
θορυβητικοῦ. Ι. 1380. καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θ.
θόρυβου. Ι. 547. θ. χρηστόν ληναίτην,
θόρυβου. Β. 757. τίς ούτος ούνδον ἐστὶ θ. χή βοή
θορύβου. Α. 546. θ. στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
Λ. 328. μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ΄ ὅχλου καὶ θ. καὶ πατάγου
 χντρείου,
Fr. 498, 2. χωρίς τε θ. καὶ φόβου ζήσεις καλῶς,
θορύβφ. Εκ. 519. ἐν τῷ θ. καὶ τοις δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγέ-
                          νησθε.
νησθε. 
θούδατος. Λ. 370. αΙρώμεθ' ήμεῖς θ. τὴν κάλπιν, ὧ 'Ροδίππη. 
θοὐκάτειον. Λ. 64. ὡς δεθρ' Ιοῦσα θ. ήρετο. 
Θουκυδίδην. Α. 702. τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν ἡλίκον Θ., 
Θουκυδίδης. Α. 708, δς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θ., 
Σ. 947. ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θ.' 
Θούμαντιν. Ι. 1266. μηδὲ Θ. τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούση
 καρδία; 
θουριομάντεις. Ν. 332. θ., Ιατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκο-
```

θούριον. Ι. 757. καὶ λῆμα θ. φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,

θούριος. Β. 1289, σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θ. ὅρνις, Θουφάνους. Ι. 1103. ἐξηπατήθεν ὑπό τε σοῦ καὶ Θ. Θούφραστον. Σ. 1316. ὁ γέρων δὲ τὸν Θ. ἤρετ', εἰπέ μοι,

```
143
 Θούφραστος. Σ. 1302. Αυσίστρατος, Θ., οἱ περὶ Φρύνιχον.
Θουφράστου. Σ. 1314. οἱ δ΄ ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θ. μόνου
Θρᾶκας. Α. 172. τοὺς Θ. ἀπιέναι, παρείναι δ΄ εἰς ἔνην.
Θράκας. Α. 172. τους Θ. απεναί, παρείναι ο είς ενήν.

Θράκη. Α. 155. οἱ Θ. ἵτε δεῦρ', οὐς Θέωρος ἤγαγεν.

Θράκη. Α. 136. χρόνον μὲν οὐκ ἀν ἤμεν ἐν Θ. πολὺν,

Θράκην. Α. 138. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θ. ὅλην,

Θράκης. Α. 602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θ. μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμὰς,
    Σ. 288. τῶν προδόντων τὰπὶ Θ.:

ΕΙ. 283. πῶς, ὧ πανοῦργ'; ΚΤ. ἐς τὰπὶ Θ. χωρία

Ο. 1369. ἐς τὰπὶ Θ. ἀποπέτου, κὰκεῖ μάχου.

    Λ. 103. ἄπεστιν ἐπὶ Θ. φυλάττων Εὐκράτη.
    Θρακοφοῖται. Fr. 198, 7. μάλιστά γ΄, ὥσπερ Θ. πάντ' ἔχεις.
    Θρακών. Α. 153. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θ. ἔθνος
    θρανεύσεται. Ι. 369. ἡ βύρσα σου θ.

  θρανίδια. Fr. 352. θ.
 θρανίου. Β. 121. μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θ.,
θρανίτης. Α. 162. ὑποστένοι μέντἂν ὁ θ. λεὼς,
 θράνους. Π. 545. ἀντὶ δὲ θ. στάμνου κεφαλήν κατεαγότος, ἀντὶ
 δὲ μάκτρας
Θρᾶξ. Λ. 563. ἔτερος δ' αὖ Θ. πέλτην σείων κὰκόντιον, ὥσπερ δ
                           Τηρεύς.
 Θραξί. Α. 170, τοις Θ. περί μισθού· λέγω δ' ύμιν ότι
θράσει. Ι. 331. πανουργία τε καί θ.
θρασεί. Β. 330. στέφανον μύρτων θ. δ' εγκατακρούων
 θρασεία, Σ. 1402. θ. καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
θρασείαν. Θ. 523. τήνδε τὴν θ. οὕτω.
θρασέως. Σ. 1031. θ. ξυστάς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχα-
                            ρόδοντι,
θράσος. Ι. 637. νῦν μοι θ. καὶ γλῶτταν εὕπορον δότε
Λ. 546. ἔνι θ., ἔνι δὲ σοφὸν, ἔνι δὲ φιλόπολις
θράσους. Ι. 304. ἄ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκρᾶκτα, τοῦ
                           σοῦ θ.
     Ι. 429. ἐγώ σε παύσω τοῦ θ., οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
    693. ως δη καταπιόμενος με. μορμώ τοῦ θ.
Λ. 318. τοῦ νῦν παρεστώτος θ. θέσθαι τροπαῖον ήμᾶς.
379. ήκουσας αὐτής τοῦ θ.; ΧΟ. ΓΥ ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
Θρασύβουλος. Εκ. 203. Θ. αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
Εκ. 356. μῶν ἡν Θ. εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
Θρασυβούλφ, Π. 550. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θ. Διονύσιον εἶναι.
 Θρασύμαχε. Fr. 1. οἵμ', ὧ Θ., 
θρασύνεται. Α. 330. τῶν παρύντων ἔνδον εἵρξας; ἡ 'πὶ τῷ θ.;
     Ν. 1349. ἀλλ' ἔσθ' ὅτφ θ.
 Β. 846. τον χωλοποιόν, οίος ών θ. 
θρασύς. Ι. 181. ότιη πονηρός κάξ άγορας εί και θ. 
Ν. 445. θ., εύγλωττος, τολμηρός, ίτης,
Ν. 445. θ., ευγλαττος, τολμηρος, ιτης, 890. τοίσι θεαταίς, καίπερ θ. ών. 915. θ. εἶ πολλοῦ. ΑΔ. σῦ δὲ γ' ἀρχαῖος. Θρὰτθ΄. Θ. 279. ἐγὰ δ' ἄπειμι, ΜΝ. δεῦρό νυν, ὧ Θ., ἔπου. Θρὰττ΄. Θ. 293. ἵν' ἐξακούω; σὰ δ' ἄπιθ', ὧ Θ., ἐκποδών· Θρὰττα. Σ. 828. ἡ Θ. προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν Θ. 280. ὧ Θ., θὰσαι, καομένων τῶν λαμπάδων 284. ὧ Θ., τὴν κίστην κάθελε, κὰτ' ἔξελε
 Θράτταν. Α. 273. τὴν Στρυμοδώρου Θ. ἐκ τοῦ Φελλέως,
ΕΙ. 1138. χάμα τὴν Θ. κυνῶν,
θραυσάντυγες. Ν. 1264. ὧ σκληρὲ δαίμον, ὧ τύχαι θ.
  θραύσει. Ο. 466. ὅ τι τὴν τούτων θ. ψυχήν οὕτως ὑμῶν ὑπερ-
αλγῶ, θρέμμ. Α. 369. οὐδὲν γὰρ ὡδὶ θ. ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες. θρέμμα. Εκ. 374. μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θ., Τρυφῆς πρόσωπον, θραττανελό. Π. 290. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θ. τὸν Κύκλωπα Π. 296. ἡμεῖς δέ γ΄ αὖ ζητήσομεν θ. τὸν Κύκλωπα θρέττε. Ι. 17. ἀλλ' οἰκ ἔνι μοι τὸ θ. πῶς ἄν οὖν ποτε
 θρέψασα. Β. 886. Δήμητερ ή θ. την έμην φρένα,
θρέψεις. Εκ. 461. οδό έτι σὰ θ. οδς έχεις, ἀλλ' ή γυνή,
θρέψω. Ι. 799. ην ἀναμείνη· πάντως δ' αὐτόν θ. 'γὰ καὶ θερα-
Σ. 737. καὶ μὴν θ. γ' αὐτὸν παρέχων
1004. θ. καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
Θρηκία. Β. 681. Θ. χελιδῶν,
θρηνεῖς. Ο. 211. οὖς διὰ θείου στόματος θ.,
 θρήνων. Β. 1303. θ., χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται. 
θρηνών. Ν. 1260. τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θ.; οὐ τί που 
θρία. Σ. 1312. τὰ θ. τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
     Εκ. 707. ύμας δε τέως θ. λαβόντας
 θριγκοις. Θ. 58. τίς άγροιώτας πελάθει θ.;
θριγκου. Θ. 60. τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θ.,
 θρίνακες. ΕΙ. 567. αι τε θ. διαστίλβουσι πρός τον ήλιον
 θρίον. Α. 1101. θ. ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ. Α. 1102. κάμοι σὸ δὴ, παῖ, θ. ὁπτήσω δ' ἐκεῖ.
     Ι. 954. δημού βοείου θ. εξωπτημένον.
```

θρίον. Ι. 955. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. ΔΗΜ. οὐ τὸ θ.; ἀλλὰ τί; Fr. 180, 2. περίκομμα, θ. ἐγκέφαλος, δρίγανον. θριπήδεστ'. Θ. 427. ἐδίδαξε θ. ἔχειν σφραγίδια θρίω. Β. 134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἄν ἐγκεφάλου θ. δύο. θρίων. Σ. 436. ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας σίδα θ. τὸν ψόφον. Θροείν. Β. 1276. κύριός εἰμι θ. δδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν θροείν. Β. 776. θρόνον. Β. 765. θ. τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς, ΞΑ. μανθάνω. Β. 769. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγφδικὸν θ., θρόνου. Β. 777. κάπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θ., Β. 787. οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θ.; 790. κάκεινος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θ. 830. οὐκ ἀν μεθείμην τοῦ θ., μὴ νουθέτει. θρόνων. Ο. 1732. τῶν ἡλιβάτων θ. θρυαλλίδ'. Ν. 585. την θ. εἰς ἐαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας Σ. 251. τί δη μαθών τῷ δακτύλφ την θ. ἀθεῖς, θρυαλλίδα. Α. 916, ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θ. Α. 917. έπειτα φαίνεις δήτα καί θ.; Α. 51/ επτα φαινείς σητα και σ.; θρυαλλίδας. Α. 874. όριγανον, γλαχώ, ψιάθως, θ., θρυαλλίδος. Α. 826. τί δη μαθών φαίνεις ἄνευ θ.; Α. 925. σελαγοῖντ' ἄν ὑπὸ τίφης τε καὶ θ.; θρυαλλίδων. Ν. 59. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θ. θρυαλλίς. Α. 919. νεώριον θ.; οίμοι, τίνι τρόπφ; θρυλών. Ι. 348. την νύκτα θ. καὶ λαλών έν ταῖς όδοῖς σεαυτῷ, θρύμματα. Fr. 208. ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ ἄρτων θυγατέρα. Θ. 289. καὶ την θ. χοιρον ἀνδρός μοι τυχεῖν θυγατέρος. Σ. 1397. τῆς Αγκυλίωνος θ. καὶ Σωστράτης, θυγάτηρ. Σ. 607. ἀσπάζωνται διὰ τάργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ή θ. με Ο. 516. ή δ΄ αὖ θ. γλαῦχ΄, ὁ δ΄ ᾿Απόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα: Δ. 1193, τοῖς παισὶν, ὁπόταν τε θ. τινὶ κανηφορῆ
 Fr. M. EI. Δ. 2, 3. θ., ἀδελφὴ, πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι.
 θυγάτριον. Θ. 565. τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θ. παρῆκας αὐτῆ. θυγατρός. Σ. 573. εὶ δ' αν τοις χοιριδίοις χαίρω, θ. φωνή με πιθέσθαι.

θῦς. Ο. 862. [ερεῦ, σὸν ἔργον, θ. τοῖς καινοῖς θεοῖς.

θὐςθ'. Π. 1138. ὧν θ. ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.

θύςι. Ο. 1516. θ. γὰρ οὐδεἰς οὐδεἰν ἀνθρώπων ἔτι
Π. 1116. ἡμῖν ἔτι θ. τοῖς θεοῖς. ΚΑ. μὰ Δι', οὐδέ γε

1183. θ. τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,

θυςία. Fr. 112. δοἰδυς, θ., τυροκνῆστις, ἐσχάρα.

θυςία. Ν. 676. ἀλλ' ἐν θ. στρογγύλη 'νεμάττετο.

ΕΙ. 229. τί δῆτα ταύτη τῆ θ. χρήσεται;
Π. 719. ἐν τῆ θ. συμπαραμιγνώων ὀπὸν

θυςίαν. Σ. 924. ὅστις περιπλεύσας τὴν θ. ἐν κύκλφ πιθέσθαι. θυείαν. Σ. 924. δστις περιπλεύσας τὴν θ. ἐν κύκλφ ΕΙ. 227. οὐκ οίδα πλὴν ἐν, ὅτι θ. ἐσπέρας θυείας. ΕΙ. 235. καὐτὸς θ. φθέγμα πολεμιστηρίας. ΕΙ. 238. ἄνας 'Απολλον, τῆς θ. τοῦ πλάτους. Β. 124. ἡ διὰ θ. ΔΙ. ἄρα κώνειον λέγεις; θυείδιον. Π. 710. ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θ. θύειν. Α. 792. κάλλιστος έσται χοῖρος λφροδίτα θ.

1. 656. εὐαγγέλια θ. ἐκατὸν βοῦς τῆ θεῷ.

Ν. 620. κάθ ὅταν θ. δέγ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε
Ο. 562. ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θ. ὅρνισι τὸ λοιπόν
565. ἡν Αφροδίτη θύη, πυροὺς ὅρνιθι ψαληρίδι θ. 856. προβάτιον τι θ. 1231. φράσουσα θ. τοις 'Ολυμπίοις θεοις Α. 179. Θ. δοκούσαις καταλαβείν την ἀκρόπολιν. Θ. 288. Θ. έχουσαν, εἰ δὲ μάλλὰ νῦν λαθεῖν.
Π. 1177. Θ. ἐτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. ΧΡ. τίνος οὕνεκα; θυέλλας. Ν. 336. πλοκάμους θ' ἐκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θ., Ουεστείων. Α. 433. κείται δ΄ ἄνωθεν τῶν Θ. βακῶν, θύετ'. Ν. 578. δαιμόνων ἡμῖν μόναις οῦ θ. οὐδὲ σπένδετε, ΕΙ. 1054. ὅτφ δὲ θ. οὐ φράσεθ'; θύεται. Α. 793. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τὰφροδίτη θ. θύη. Ο. 565. ἡν ἀφροδίτη θ., πυροὺς ὅρνιθι φαληρίδι θύειν Ο. 566. ἡν δὲ Ποσειδωνί τις οἴν θ., νήττη πυροὺς καθαγίζειν 567. ἡν δ' Ἡρακλέει θ. τις βοῦν, λάρφ ναστούς μελιτούττας 568. καν Διί θ. βαπιλεί κριον, βασιλεύς έστ' δρχίλος δρνις, θυηλών. Ο. 1520. άνευ θ. οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ θυηπόλε. ΕΙ. 1124. οὐ καταβαλείς τὰ κώδι, ὧ θ, ; θυλάκιον. Β. 1203. καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θ., θυλάκιόν. Σ. 314. ἀνόνητον ἄρ' ὧ θ. σ' εἶχον ἄγαλμα. θυλακίσκον, Fr. 32. θ.,

θυλακίσκον. Fr. 464, 2, καὶ θ. καὶ τὸ μέγα βαλάντιον. θύλακον. I. 370. δερῶ σε θ. κλοπῆς.
Ο. 503. ὁβολὸν κατεβρόχθισα κὰτα κενὸν τὸν θ. οἴκαδ' ἀφεῖλκον. Εκ. 382. μὰ τὸν Δί οὐδὲν άλλο γ' ἢ τὸν θ. 820. ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θ., θυλάκους. Σ. 1087. εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θ. Εκ. 733. πολλούς κάτω δή θ. στρέψασ' έμούς. θυλακοφορείν. Fr. 619. θ. θυλάκφ. Π. 763. ως άλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θ. θυλήματα. ΕΙ. 1040. ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θ. ύμ. Α. 450. & θ., δρᾶς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων, Α. 480. & θ., ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα, θυμάγροικος. Fr. 707. θ. θύμαινέ, Ν. 1478. άλλ', ὧ φίλ' Έρμη, μηδαμῶς θ. μοι, θυμαίνειν. Ν. 610. είτα θ. έφασκε δεινά γάρ πεπονθέναι, Θυμαιτίδα. Σ. 1138. εγώ δε σισύραν ζόμην Θ. θυμάλωπα. Θ. 729. κάγώ σ' ἀποδείξω θ. τήμερον θυμάλωψ. Α. 321, οίος αὖ μέλος τις ὑμῖν θ, ἐπέζεσεν. θύματ', Ο. 901. τὰ γὰρ παρόντα θ. οὐδὲν ἄλλο πλὴν θυμβρεπιδείπνου. Ν. 421. καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς каг в., θυμβροφάγον. Α. 254. οἴσεις, βλέπουσα θ. ώς μακάριος υμέ. Α. 483. πρόβαινε νῦν, ὧ θ.: γραμμή δ' αὐτηί. Ι. 1194. ὧ θ., νυνὶ βωμολόχον εξευρέ τι. 1. 1194. ω θ., νυνι βωμολόχον εξευρε τι.

θυμητιδάν. Α. 772. αὶ λῆς, περίδου μοι περὶ θ. άλῶν,
θυμιαμάτων. Ο. 1716. χωρεῖ, καλό θέαμα. θ. δ΄
θυμιδίω. Σ. 878. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μκρὸν τὸ θ. παραμίξαςθυμίτας. Α. 1099. ἄλας θ. οἶσε, παῖ, καὶ κρύμμνα.
θυμοὶ. Β. 584. οἶδ' οἶδ' ὅτι θ., καὶ δικαίως αὐτὸ δρῆςθυμολεόντων. Β. 1041. Πατρόκλων, Τεύκρων θ., ἵν' ἐπαίροιμ' ανδρα πολίτηι θύμον. Π. 253. ὧ πολλά δὴ τῷ δεσπότη ταυτὸν θ. φαγόντες, θύμον. Π. 253. ἄ πολλά δη τῷ δεσπότη ταυτόν θ. φαγόντες, θυμόν. Α. 353. τόν θ. ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν Ν. 1369. ὅμως δὲ τὸν θ. δακὼν ἔφην. σὰ δ᾽ ἀλλὰ τούτων Σ. 383. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θ. ἄπαντες καλέσαντες, 567. οἱ δὲ σκώπτουσ᾽, ἱν᾽ ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θ. κατάθωμαι, 649. ἢν μή τι λέγης, ἥτις δυνατή τὸν ἔμὸν θ. κατερεῖξαι. 1082. ἐμαχόμεσθ᾽ αὐτοῖσι, θ. ὀξίνην πεπωκότες, Ο. 401. καὶ τὸν θ. κατάθου κύψας θυμός. Ι. 570. ἡρίθμησεν, ἀλλ΄ θ. εὐθὸς ἦν ἀμινίας ΕΙ. 559. ἀσπάσασθαι θ. ἡμῦν ἐστι πολλοστῷ χρόνῷ. Β. 994. μἡ σ᾽ θ. ἀρπάσας Β. 994. μή σ' δ θ. άρπάσας θυμοσοφικώτατον. Σ. 1280. εἶτ' Αριφράδην, πολύ τι θ., θυμόσοφός. Ν. 877. ἀμέλει, δίδασκε θ. ἐστιν φύσει· θύμου. ΕΙ. 1169. τοῦ θ. τρίβων κυκῶμαι· θυμοῦ. Fr. 398, 1. καὶ μὴν ἄκουσον, ὧ γύναι, θ. δίχα θυμούμαι. Β. 1006. θ. μέν τη ξυντυχία, καὶ μου τα σπλάγχν άγανακτεί, θυμούμεθα, Θ. 518. ήμεις γε, κάτ' Εὐριπίδη θ., θυμούς. Β. 1017. καὶ πήληκας καὶ κυημίδας καὶ θ. ἐπταβοείους. θύμων. Π. 283. δεῦρ' ήλθομεν, πολλών θ. ῥίζας διεκπερώντες. θυννάζοντες. Σ. 1087. εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θ. ἐς τοὺς θυλάκους, θύννεια. Ι. 354. θ. θερμά καταφαγών, κατ΄ ἐπιπιὰν ἀκράτου θυννίδες. Fr. 365. σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θ. θυννοσκοπών. Ι. 313. κάπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θ. θύννου. Fr. 333. οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θ. θύομεν. El. 410. ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θ., τούτοισι δὲ El. 1062. νῷν μηδέν Εἰρήνη γὰρ ἰερὰ θ. Fr. 214. αὐτοὶ θ.; θύοντας. Ο. 984. λυπη θ. καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμη, θύοντες. Ο. 903. θ. εὐζώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς. θύουτς. ΕΙ. 411. οἱ βάρβαροι θ. διὰ τοῦτ' εἰκότως Π. 133. θ. δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί; θύουσιν. Π. 143. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θ. αὐτῷ; ΧΡ. φήμ' ἐγώ. θύρα. Α. 127, τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτέ γ' ἴσχει θ. Α. 1071. ἡ θ. κεκλείσεται. θύρα. Σ. 98, υίὸν Πυριλάμπους ἐν θ. Δῆμον καλὸν, Σ. 142. σὰ δὲ τῆ θ. πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ', ὧ δέσποτα. Εκ. 420. ἐς τῶν σκυλοδεψῶν' ἢν δ' ἀποκλείη τῆ θ. θύραζ'. Α. 359. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἔξενεγκῶν θ. Α. 825. τοὺς συκοφάντας οὐ θ. ἐξείρξετε Σ. 117. μηδ' ἐξιέναι θ. ὁ δ' οὐπ ἐπείθετο. Ο. 990. οὐπ εἶ θ. ἐς κόρακας; ΧΡ. οἵμοι δείλαιος, Επ. 271. μέλλοι βαδίζειν ἡ θ. ἐκάστοτε. 669. οὐδ' ήν γε θ., ώσπερ πρότερον. βίστος γάρ πασιν ὑπάρ-€€L. Π. 244. γυμνὸς θ. ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνφ.
955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θ. αὐτὸν λαβὼν θύραζε, Ι. 365, έγω δέ γ' έξελω σε της πυγης θ. κύβδα. Ι. 607. εἴ τις ἐξέρποι θ., κὰκ βυθοῦ θηρώμενοι: Ν. 632. αὐτὸν καλώ θ. δευρί πρὸς τὸ φῶς.

```
θύραζε. Ν. 1384. κακκάν δ' άν οὐκ ἔφθης φράσαι, κάγὼ λαβὼν θ.
        15042. Ν. 1584. κακκαν ο αν ουκ εφοής φρασα, κας Σ. 70. ἐνδον καθείρξας, ἵνα θ. μὴ 'ξίη.
272. τούμοῦ μέλους ὑἡ ἡδονῆς ἐρπύση θ.
1535. ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὑρχούμενοι, θ.
0. 1311. Μανῆς δὲ φερέτω μοι θ. τὰ πτερά:
Β. 748. πολλὰς ἀπίης θ.; ΑΙ. καὶ τόθ' ῆδομαι.
                      752. τί δὲ τοῖς θ. ταῦτα καταλαλῶν ;
752. τί δε τοις θ. ταντα καταλαλών; ΑΙ, έγω; Εκ. 731. τῶν χρημάτων θ. πρώτη τῶν ἐμῶν, Γ. 290. μήτε ποδάνιπτρον θ. ἐκχεῖτε μήτε λούτριον. 512, 1. οὐκ εἶ λαβὼν θ. τὰ ψηφίσματα θύραξέ. Α. 1222. θ. μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου Ν. 1389. θ. μ', ἀλλὰ πνιγόμενος θύραις. Ν. 467. ὄψομαι; ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θ. ἀεὶ καθῆσθαι, Σ. 362. τὰ δὲ δύ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θ. 1482. τὰ δὲ δύ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θ.
                     1482. τίς ἐπ' αὐλείοισι θ. θάσσει;

    Ο. 614. οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θ.,
    Β. 163. ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θ.
    Εκ. 865. ἐπὶ ταῖε θ. ἐστὰς ΑΝ. Α. τὶ δράσεις; εἰπέ μοι.

                        1114. ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θ.,
1114. υμεις θ΄ όσαι παρεστατ΄ επί ται στυ θ., θύραισιν. ΕΙ. 179. τίς ἐν Διός θ.; οὐκ ἀνοίξετε; Εκ. 997. ἀλλ΄ ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θ. ὅψεται. θύραν. Α. 403. οὐ γὰρ ᾶν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κύψω τὴν θ. Α. 866. ἐπὶ τὴν θ. μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι; 1189. ὁδὶ δὲ καὐτός. ἀλλ΄ ἀνοιγε τὴν θ. Ν. 132. ἀλλ΄ οὐχὶ κόπτω τὴν θ.; παῖ, παιδίων. 133. βάλλ' ἐς κόρακας: τίς ἐσθ' ὁ κύψας τὴν θ.; 136. ἀποιστούνως καὶ θ. λείνανως.
      133. βάλλ' ἐς κόρακας: τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θ.;
136. ἀπεριμερίμιως τὴν θ. λελάκτικας
133. μαθητιῶ γάρ: ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θ.
509. χώρει' τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θ.;
Σ. 152. ** τὴν θ. ὥθει' πίεζέ νυν σφόδρα
199. ὥθει σὸ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θ.,
768. ὅτι τὴν θ. ἀνέφξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
957. ὅτι σοῦ προμέχεται καὶ φυλάττει τὴν θ.
Ο. 129. ἐπὶ τὴν θ. μου πρώ τις ἐλθῶν τῶν φίλων
Α. 309. ἄψαντες εἰτ' ἐς τὴν θ. κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
1214. πρός γε μέντοι τὴν θ.
       1214. προς γε μεντοι την υ.
1216. ἀνοιγε την θ.
Θ. 424. πρό τοῦ μέν οὖν ἢν ἀλλ' ὑποῖξαι την θ.
481. οὖτος πόθω μου 'κνυεν ἐλθῶν την θ.
Β. 38. τίς την θ. ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
436. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτην την θ. ἀφιγμένος.
         460. ἄγε δη τίνα τρόπον την θ. κόψω; τίνα;
Εκ. 34. τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, τρυγονῶσα την θ.
316. οὐκ ἐδυνάμην εὐρεῖν, ὁ δ' ήδη την θ.
       361. νῦν μὲν γὰρ οὕτος βεβαλάνωκε τὴν θ.,
901. σα τὴν θ. ἀνοιξον
977. καὶ τὴν θ. ζ΄ ἡραττες. ΝΕΑ. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
990. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θ.
Π. 1007. ἐπὶ τὴν θ. ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
1097. τίς ἔσθ' ὁ κύπτων τὸν θ.; τουτὶ τί ῆν;
                       1101. σὰ τὴν θ. ἔκοπτες οὐτωσὶ σφόδρα;
         1153. παρά την θ. στροφαίον ίδρύσασθέ με.
Fr. 259 a. οὐδείς βεβαλάνωκε την θ.
 331. μόχλωσον την θ.
331. μόχλωσον την θ.
581. την θ. ἀναζυγώσας.
θύρας. Ι. 728. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θ.;
Ι. 1026. ὥσπερ θ. σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
Ν. 1254. ἀπὸ τῆς θ.; ΠΑ. ἄπειμ, καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
      Ν. 1234, από της θ.; 11Α. απειμ, και τουτ 16θ, ότι Σ. 198. ἐνδον κέκραχθι τῆς θ. κεκλεισμένης. 334. κάποκλείων τὰς θ.; λέ-ΕΙ, 30. τηδι παροίξας τῆς θ., ίνα μή μ' ίδη. Λ. 311. ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θ. καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν. Β. 35. κατάβα, πανοῦργε, καὶ γὰρ ἐγγὸς τῆς θ. 462. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θ., 604. τῆς θ. καὶ δὴ ψόφον.
        Εκ. 1033. ὕδατός τε κατάθου τοὕστρακον πρὸ τῆς θ. 1093. οἵμοι κακοδαίμων, ἐγγὸς ἦδη τῆς θ. Π. 962. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θ. ἀφιγμένη,
          Fr. 608. ἐπιπακτοῦν τὰς θ.
Ετ. 608. ἐπιπακτοῦν τὰς θ.
θύρασι. ΕΙ. 942. ὡς ταϊντα δῆλά γ' ἐσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θ. καὶ δή.
ΕΙ. 1023. σέ τοι θ. χρή ** μένοντα τοίνυν
θ. 69. ἡν μὴ προῖη θ. πρὸς τὸν ἡλιον.
θύρασι. Εκ. 993. θ. μ' εὖρες ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
θύρασιν. Σ. 891. εἶ τις θ. ἡλιαστὴς, εἰσίτω·
Λ. 353. ἐσμὸς γυναικῶν οὐτοσὶ θ. αὖ βοηθεῖ.
θ. 792. κὰν ἐξέλθη τὸ γὐναιόν ποι, κάθ' εὖρητ' αὐτὸ θ.,
θυρίδος. Σ. 379. ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θ. τὸ καλώδιον εἶτα καθίμα
θ. 797. κὰν ἐκ θ. παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
θύριον. Ν. 92. ὑρῆς τὸ θ. τοῦτο καὶ τῷκίδιον;
```

```
θύριον. Θ. 26. δρᾶς τὸ θ. τοῦτο; ΜΝ. νὴ τὸν Ἡρακλῆ
Θ. 27. οἶμαί γε. ΕΤ. σίγα νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θ.
28. ἄκου'. ΜΝ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θ.;
 Π. 1098. οὐδεὶς ἔοικεν ἀλλὰ δῆτα τὸ θ.
θυροκοπήσαι. Σ. 1254. καὶ θ. καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
θυρσαδδοᾶν. Λ. 1313. θ. καὶ παιδδοᾶν.
 θύρσοισι. Β. 1211. Διόνυσος, δε θ. καὶ νεβρών δοραίς
 Θύρσου. Fr. 353. Θ. κυνή: θυρών. Α. 864. παῦ' ès κόρακας. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θ.;

Α. 989. τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὰ τῶν θ.
Σ. 273. τί ποτ' οὐ πρὸ θ. φαίνετ' ἀρ' ἡμῶν ὁ γέρων οὐδ' ὑπακούει;
804. ὥσπερ Ἑκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θ.
871. ἔμπροσθεν οὖτος τῶν θ.

             161. έλκωσιν ήμας; ΑΥ. αντέχου σὰ τῶν θ.
Π. 767. ὡς ἄνδρες ἐγγός εἰσιν ήδη τῶν θ.
θυρῶσαι. Ο. 614. οὐδὲ θ. χρυσαῖσι θύραις,
θῦσαι. Ο. 811. θ. μετὰ τοῦτο. ΕΥ, ταῦτα κάμοὶ συνδοκεῖ.
Ο. 971. πρώτον Πανδώρα θ. λευκότριχα κριόν·
θύσαιμ'. Ν. 426. οὐδ' ἄν θ., οὐδ' ἄν σπείσαιμ', οὐδ' ἔπιθείην
                                 λιβανωτόν.
 θύσαντα. Α. 249. πέμμαντα καὶ θ. μετὰ τῶν οἰκετῶν
θύσας. Ι. 1140. θ. ἐπιδειπνείς.
θύσας. Ι. 1140. θ. ἐπιδειπνεῖς.

ΕΙ. 1021. θ. τὰ μηρι' ἐξελὰν δεῦρ' ἔκφερε,

θύσει. Π. 1117. θ. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ ἡμῶν τότε.

θύσειεν. Π. 137. ὅτι οὐδ' ἄν εἶς θ. ἀνθρώπων ἔτι,

θύσετε. Ν. 257. ὥσπερ με τὸν 'Αθάμανθ' ὅπως μὴ θ.

θύση. Ετ. 559. οὐκ ἔσται, κενέβρειον ὅταν θ. τι, καλεῖν με.

θυσία. ΕΙ. 1052. τίς ἡ θ. ποθ' αὐτηὶ καὶ τῷ θεῶν ;

θυσίαιτν. ΕΙ. 396. καὶ σε θ. ἰε-

θυσίαιτν. ΕΙ. 396. καὶ σε θ. ἰε-
 θυσίαν. Ν. 274. ὑπακούσατε δεξάμεναι θ. καὶ τοῖς Ιεροίσι χα-
ρείσαι.
ΕΙ. 977. δέξαι θ. τὴν ἡμετέραν.
Θύσιμός, Α. 784. ἀλλ' οὐδὲ θ. ἐστιν αὐτηγί. ΜΕ, σά μάν;
Α. 785. πᾶ δ' οὐχὶ θ. ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει.
Θύσομεν. ΕΙ. 938. ἐγὰ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θ.
Ο. 620. θ. ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
Θύσοντες, Ο. 1067. θ. εἰσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
 θύσουσ'. Ο. 1060. θ. εὐκταίαις εὐχαῖς.
θύσουσιν. ΕΙ. 422. ἀλεξικάκῳ θ. Ἑρμῆ πανταχοῦ.
θύσω. Ο. 848. ἐγὰ δ' ἴνα θ. τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,

Ο. 894. ἐγὰ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θ. μόνος.
Θ. 285. τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θ. ταῖν θεαῖν.
θύσων. Α. 240. ἐκποδών θ. γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.
θύσωσιν. Ο. 190. οὕτως, ὅταν θ. ἀνθρωποι θεοῖς,

θυτέον. Ο. 1237. οἶs θ. αὐτοὺς, ἀλλὰ μὰ Δ΄ οὐ τῷ Διί.
θύτην. Fr. 562. θ. μέλλει καὶ κελεύει βἢ λέγειν.
θὑω. Ο. 922. οὐκ ἄρτι θ. τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
θύων. Ο. 518. ἵν' ὅταν θ. τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος
                                 έστὶ,
Β. 1241. θ. ἀπαρχὰς ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

1242. μεταξύ θ.; καὶ τίς αὕθ' ὑφείλετο;

θώμεσθ'. Α. 637. ἀλλὰ θ., ἄ φίλαι γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.

θώμεσθα. Α. 312. θ. δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάς.
θώμεσθα. Λ. 312. θ. δη τό φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ. θωμόν. Fr. 67. θ. θωμός. Fr. 19. εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θ. θωμός. Λ. 973. εἰθ' αὐτὴν, ὥσπερ τοὺς θ., θωπείαις. Ι. 890. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θ. ἐγὼ γὰρ αὐτὸν θώπευμ'. Σ. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θ. ἐνταῦθα
δικαστή; 

θωπευματίων. Ι. 788. ὧs ἀπὸ μικρῶν εὕνους αὐτῷ θ. γεγένησαι. 

θωπευόμενός, Ι. 1116. θ. τε χαί-

θωπευομένους. Α. 635. μήθ' ἤδεσθαι θ. μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας. 

θωπεύουσί. ΕΙ. 389. οὐκ ἀκούεις οἶα θ. α', ὧναξ δέσποτα; 

θωπεύων. Α. 657. οὐ θ., οὐδ' ὑποτείνων μαθούς, οὐδ' ἐξα-
                                  πατύλλων,
θωπικαί. Λ. 1037. άλλα μὴ ὥρασ' Γκοισθ' ὡς ἔστὲ θ. φύσει, θὥπλ'. Ο. 449. ἀνελομένους θ. ἀπιέναι πάλιν οἵκαδε,
θωπλ. Ο. 449. ανεκομενους θ. απίεναι παλίν οικασε, 
θώπλα. Λ. 277. φχετο θ. παραδούς έμολ, 
θώρακ'. Σ. 1194. θ. άμιστον. ΦΙ. παθε παθ', οὐδὰν λέγεις. 
Σ. 1195. πῶς δ' ἀν μαχέσαιτο παγκράτιον θ. ἔχων; 
θώρακα. Α. 1132. φέρε δεθρο, παθ, θ. πολεμιστήριον. 
Α. 1133. ἔξαιρε, παθ, θ. κάμοὶ τὸν χόα.
θώρακος. ΕΙ. 1224. τί δαὶ δεκάμνφ τῷδε θ. κύτει
θωρήξομαι. Α. 1134. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θ.
Α. 1135. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θ.
 θωρήσσοντ'. ΕΙ. 1286. θ. άρ' έπειτα πεπαυμένοι, ΤΡ. άσμενοι,
 οίμαι.
Θωρυκίων. Β. 363. ἐξ Αἰγίνης Θ. ὡν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
Β. 381. κἀν Θ. μὴ βούληται.
                                                                                                                           U
```

I

```
ίδειν. Λ. 352. τουτί το πράγμ' ήμιν ί. ἀπροσδόκητον ήκει
Λ. 1031. ή μέγ', ἄ Ζεῦ, χρήμ ί. της ἐμπίδος ένεστί σοι.
1209. ὁ δ' ἄρτος απὸ χοίνικος ὶ, μάλα νεανίας.
Θ. 159. άλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητήν ὶ.
ίαί. Α. 1292. αίρεσθ' ἄνω, Ι. κ.τ.λ.
    Λ. 1293. ὡς ἐπὶ νίκη, ὶ.
ίαιβοῖ. Ι. 891. προσαμφιῶ τοδί· σὰ δ' οἴμωζ', ὧ πονήρ'. ΔΗΜ. Ι.
Σ. 1338. δικῶν; Ι. αἰβοῖ.
                        B. 316.
                                                                                                                                                                          192. γυναικόφωνος, άπαλδς, εὐπρεπής, Ι.
                                                                                                                                                                   799. αδθις παρακθήναν Ι. το κανόν. οδτως ήμεις ἐπιδήλως Β. 481. πρίν τινά σ' ἰ. ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ἀρακιῶ, 706. εἰ δ' ἐγὰ ὀρθὸς ὶ. βίον ἀνέρος ἡ τρόπον ὅστις ἔτ'
                               317. (
                                                Ί., ὦ Ίακχε.
"Iakx'.
                                325.
                               341.
                                                                                                                                                                  οἰμώξεται,
Εκ. 387. ὡς λευκοπληθής ἦν l. ἡκκλησία:
506. ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρίν τιν' ἀνθρώπων l.,
512. l., καταθέσθαι θοὶμάτιον αὐτοῦ πάλιν
    B. 323.
                       Ί., ὦ πολυτίμητ' ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων,
                      B. 316.
                                                'Ιακχ', & 'Ί.
Iakxe.
                                                                                                                                                               Π. 241. ξέαρνός ἐστι μηδ' ἱ, με πώποτε.
249. ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰ, σε βούλομαι
ἰδέσθαι. Θ. 800. ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους: βάσανός τε πάρ-
                                341.
    Β. 397. Ί. πολυτίμητε, μέλος ἐορτῆς
            402.

18οθαι. Θ. 800. ύμων εσμέν πολύ βελτίους βασανός τε παρεστιν Ι.
18η. Ν. 536. γνώσεται γὰρ, ήνπερ ἔ, τάδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
Σ. 97. καὶ νὴ Δί ἡν ῖ. γέ που γεγραμμένον
ΕΙ. 30. τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μἡ μ' ῖ.
951. ἡν Χαῖρις ὑμᾶς ἔ.,
Ο. 1550. ἡνρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κὰν ὁ Ζεὸς ῖ.
Β. 815. ἡνὶς ὰν ὑξυλάλου περ ἵ. θήγοντος ὁδόντας

                            "Ι. φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
            413.
(δης. Β. 637. δίκαιος ὁ λόγος: χωπότερον ὰν νῶν τ.
Β. 644. ἰδοὸ, σκόπει νυν ἡν μ' ὑποκίνησαντ' τ.
1178. κάν που δὶς εἶπω ταυτὸν, ἡ στοιβὴν τ.
                                                                                                                                                              ίδητε. Α. 1012. όπτωμένας 1.;

ίδια. Ι. 467. Ι. δ' έκει Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.

Β. 102. γλώτταν δ' έπιορκήσασαν Ι. της φρενός.

Εκ. 207. Ι. σκοπείσθ' έκαστος δ' τι τις κερδανεί
                            λέσαντα

ἰαρταμάν. Α. 100. ὶ. ἔξαρξ' ἀναπισσύναι σάτρα.
ἰάσασθα. Σ. 651. ὶ. νόσον ἀρχαίαν ἐν τῆ πόλει ἐντετοκυῖαν,
ἰάσεται. Π. 1087. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ὶ.
ἰάσθω. Ο. 584. εἴθ' ὅ γ' ᾿Απόλλων ἰατρός γ' ἀν ὶ. μισθοφορεῖ δέ.
ἱασιν. Εκ. 615. καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΛ. πώς οὖν

                                                                                                                                                               ίδίει. Β. 237. χώ πρωκτός Ι. πάλαι,
ίδίης. ΕΙ. 85. πρὶν αν Ι. καὶ διαλύσης
ίδιοί. Β. 890. Ι. τινές σου, κόμμα καινόν: ΕΥ. καὶ μάλα.
                            οὐ πάντες ί.
 Ίασοι. Fr. 83. άλλ' ὧ θύγατερ έλεξ' Ί. πρευμενής.
                                                                                                                                                               ίδίων. Β. 360. άλλ' ἀνεγείρει καὶ ριπίζει, κερδών Ι, ἐπιθυμών,
Ίασώ. Π. 701. οδκ, άλλ' Ί. μέν τις άκολουθοῦσ' άμα 
λατρόν. Εκ. 363. τίς αν οδν λ. μοι μετέλθοι καλ τίνα;
                                                                                                                                                                  Π. 908. καὶ τῶν ὶ. πάντων. ΧΡ. σύ; τί μαθών; ΣΥ. βούλομαι.
                                                                                                                                                               ίδιώταις. Β. 891. ίθι νυν προσεύχου τοίσιν Ι. θεοίς.
Ιδιώτας. ΕΙ. 751. οὐκ Ι. ἀνθρωπίσκους κωμφδών οὐδὲ γυναίκας.
Π. 406. ούκουν l. είσαγαγεῖν έχρῆν τινά;
laτρόs. Ο. 584. είθ' ὅ γ' ᾿Απόλλων l. γ' ὧν lάσθω· μισθοφορεῖ δέ,
                                                                                                                                                                   B. 459. καὶ τοὺς ὶ,
    Π. 11. Ι. ῶν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς,
407. τίς δῆτ' Ι. ἐστι νῦν ἐν τῆ πόλει;
                                                                                                                                                               ίδιωτών. Ι. 776. ού φροντίζον τών Ι. ούδενός, εί σοὶ χαριοίμην. 
ίδοι. Α. 1196. Δικαιόπολις αν μ' Ί. τετρωμένον, 
Ι. 423. καὶ ταῦτα δρών ἐλάνθανόν γ'· εί δ' οὖν ἵ. τις αὐτών,
 ἰατροτέχνας. Ν. 332. θουριομάντεις, Ι.. σφραγιδονυχαργοκομήτας,
Ιατρώ. Fr. 181, 2. έπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' Ι.
                                                                                                                                                               ίδοιεν. Α. 520. κεί που σίκυον Ι. ή λαγώδιον
ίδουμεν. Ι. 1324. πως αν Ι.; ποίαν τιν έχει σκευήν; ποίος γε-
 Ιατταταί. Ι. 1. Ιατταταιάξ των κακών, Ι. κ.τ.λ.

Ιατταταία. Ι. Ι. Ιατταταίας των κακών, ε.κ.Α.
Εατταταίαξε. Ι. Ι. Ι. τῶν κακῶν, εατταταί.
Θ. 945. ξ. ὧ κροκώθ', οἱ εἶργασαι·
ἱαθ. Β. 272. Ι. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑ. χαῖρ', ὧ δέσποτα.
ἰαυοῖ. Β. 1029. ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τῷ χεῖρ' ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν Ι.

                                                                                                                                                                                             γένηται:
                                                                                                                                                               ίδοιμι. Λ. 341. ἀs. ὧ θεὰ, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴ.,
ίδοις. ΕΙ. 351. ἀλλ' ἀπαλὸν ἀν μ' ἴ.
Λ. 825. ἀλλ' ὅμως ἀν οὐκ ἴ.
                                                                                                                                                                   Εκ. 218. 1. ἀν αὐτάς. ἡ δ' 'Αθηναίων πόλις,
Fr. 476, 5. ὑρισοὺς δ' 1. ἀν νιφομένους σύκων δμοῦ τε μύρταν·
είπεν l.

ἴαχεν. Ι. 1016. ἴ. ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

"Ιβηρας. Fr. 467. μανθάνοντες τοὺς "Ι. τοὺς 'Αριστάρχου πάλαι'

Fr. 467. τοὺς "Ι. οὺς χορηγεῖς μοι βοηθήσαι δρόμω.

ἰβις. Ο. 1296. ἔ. Αυκούργφ, Χαιρεφῶντι νυκτερὶς,
'Ιβυκός, Θ. 161. 'Ι. ἐκεῖνος κὰνακρέων ὁ Τήιος
'Τδας. Β. 1356. ἀλλ', ὧ Κρῆτες, 'Ι. τέκνα,

ἰδέα. Ο. 993. τί δ΄ αὖ σὸ δράσων; τίς δ' l. βούλήματος;

ἰδέαν. Ο. 1000. αὐτίκα γὰρ ἀἡρ ἐστι τὴν l. δλος

Β. 382. ἄγε νυν ἐτέραν ζυνων l. τὴν κασποφόρον βασίλειαν.
                                                                                                                                                               ίδόντες, Σ. 1526. Ι. άνω σκέλος ώ-
ίδόντι. Σ. 25. Ι. τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φροντίσης
                                                                                                                                                              ίδού. Α. 366. Ι. θέασαι, τό μεν επίξηνον τοδί, κ.τ.λ.
Α. 470. ἀπολείς μ'. Ι. σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα, κ.τ.λ.
Ιδοῦ. Β. 1205. Ι., σὸ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δή χρή λέγειν.
Ιδοῦσαι. Ν. 353. ταῦτ' ἀρα, ταῦτα Κλεάνυμον αῦται τὸν βίψα-
                                                                                                                                                              ιδουσαι. Ν. 553. ταυτ αρα, ταυτα Κλεωνυμον αυται τον σπιν χθές Ι. 
ἱδρύθη. Fr. 245, 2. μεθ' ὧν δ βωμδς οὖτος Ι. ποτέ. 
ἱδρυμένος. Π. 1192. τον Πλοῦτον, οὖπερ πρότερον ἢν Ι., 
ἱδρύσανθ'. ΕΙ, 1091. Εἰρήνην εἴλοντο καὶ ἰ. ἱερείω. 
ἱδρύσανθέ. Π. 1153. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον Ι. με, 
ἱδρύσατο. Θ. 109. Φοῖβον, δς Ι. χώρας 
ἱδρυσόμθθ. Π. 1191. ἱ. οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε, 
□ξουσόμθθ. Π. 1191. ἱ. οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,

    Β. 382. ἄγε νυν ἐτέραν ὕμνων ὶ. τὴν καρποφόρον βασίλειαν.
    Π. 559. καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ὶ. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδα-

γρώντες
Ιδέας. Ν. 288. άθανάτας Ι. ἐπιδώμεθα
Ν. 547. άλλ' ἀεὶ καινάς Ι. ἐσφέρων σοφίζομαι,
 ίδειν. Α. 644. ήξουσιν, Ι. ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητήν τὸν ἄριστον,
                                                                                                                                                               ίδρυσόμεθα. Π. 1198. ἰ., λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
Ιδρυτέον. ΕΙ. 923. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰ.;
Ιδρώοντας. ΕΙ. 1283. ἔκλυον ἰ., ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.

    I. 1262. Ι. ἀμείνω τῆ Κεχηναίων πόλει.
    N. 119. οὐκ ἀν πιθοίμην οὐ γὰρ ἀν τλαίην Ι.
    322. ὥστ' εἶ πως ἔστιν, Ι. αὐτὰς ἥδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.

   1172. νῶν μέν γ' l. εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
Σ. 821. ὧ δέσποθ' ήρως, ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἦσθ' l.

1084. ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἢν l. τὸν οὐρανόν.
ΕΙ. 346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' l. ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν.

    18ρωτα. Α. 696. πολλά δή ξυμπονήσαντα, καὶ θερμόν ἀπομορξάμενον ἀνδρικόν ἱ. δή καὶ πολύν,
    Εκ. 750, οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱ. καὶ φειδωλίαν ἱδυίουs. Fr. I. ὁ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δ΄ οὖτος ἀδελφὸς φρασάτω

    857. βύτης, ὅσα γ΄ ὧδ' l.,
1003. κάκ Βοιωτῶν γε φέροντας l.
Ο. 296. οὐδ' l. ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
                                                                                                                                                                                            τι καλοῦσιν Ι.

Ιδω. Α. 4. φέρ ἵ., τί δ' ήσθην άξιον χαιρηδόνος;
I. 119. ἀνύσας τι. φίρ ἵ. τί ᾶρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
953. ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. φέρ' ἵ., τί σοι σημεῖον ἢν;
1002. φέρ' ἵ., τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
1214. φέρ ἵ., τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾶς κενὴν

    1557. δεόμενος ψυχήν Ι., ή
1710. άστηρ Ι. έλαμψε χρυσαυγεί δόμω,
Λ. 118. έλσοιμ', όπα μέλλοιμί γ' εΙράναν Ι.
```

```
[δω. Ι. 1385. τὰ δ' ἄλλα, φέρ' Γ., πῶς πολιτεύσει φράσον.
N. 21. φέρ' Γ., τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασία.
494. φέρ' Γ., τί δρᾶς. ἣν τίς σε τύπτη; ΣΤ. τύπτομαι,
787. φέρ' Γ., τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
847. φέρ' Γ., σὰ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.
Σ. 145. καπνός; φέρ' Γ. ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου.
563. φέρ' Γ., τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῆ:

                                                        Sinasty;
       δικαστή;
762. ποίου; φέρ' ἴ. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
0. 649. φέρ' ἴ., φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ
812. φέρ' ἴ., τί δ' ἡμῦν τοῦνομ' ἔσται τῷ πόλει;
1153. φέρ' ἴ., τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
Λ. 574. πῶς δή; φέρ' ἴ. ΛΥ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείφ,
Θ. 603. φέρ' ἴ. τίς εἶ πρώτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
630. φέρ' ἴ., τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
Β. 17. ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμότων ἴ.
630. φέρ' Γ., τί μέντοι πρῶτον ἢν; ἐπίνομεν.
Β. 17. ὅταν τι τούταν τῶν σοφισμάτων Γ.,
Εκ. 770. πρὶν ἄν γ' Γ. τὸ πλῆθος ὅτι βουλεύεται.
Fr. 7. φέρ' Γ. τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;
Ιδωμαι. Σ. 183. ποῖον; φέρ' Γ. Ελ. τουτονί. Βλ. τουτὶ τί ἢν;
Γδωμεν. Ν. 1126. ἡν δὲ πλινθεύοντ' Γ., ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
ἰδών. Α. 5. ἐγφδ' ἐφ' ῷ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην Γ.,
Α. 15. τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην Γ.,
706. ὥστ' ἐγὼ μὲν ἡλέησα κἀπεμορξάμην Γ.
1184. ὧ κλεινὸν ὅμμα. νῦν πανύστατόν σ' Γ.
Ι. 425. ὥστ' ἐΓκ' ἀνὴρ τῶν βητόρων Γ. με τοῦτο δρῶντα'
569. οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους Γ.
Ν. 1171. ὡς ἦδομαὶ σου πρῶτα τὴν χροιὰν Γ.
Σ. 1036. τοιοῦτον Γ. τέρας οῦ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
1071. εῖ τις ὑμῶν, ὡ θεαταὶ, τὴν ἐμὴν Γ. φύσιν
ΕΙ. 557. ἄσμενός σ' Γ. προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
703. Γ. πίθον καταγνύμενον οἶνου πλέων.
759. τοιοῦτον Γ. τέρας οῦ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολε-
                             759. τοιοῦτον Ι. τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολε-
       759. τοιούτον Ι. τέρας οὐ κατέθεισ , αλλ υπέρ υμών πολεμίζων
Ο. 150. ἐλθύνθ'; ΕΥ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς, δς οὐκ ἰ.
502. ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰ. κἆθ' ὕπτιος ὧν ἀναχάσκων
860. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰ.,
Β. 307. οἴμοι τάλας, ὡς ὡχρίασ' αὐτὴν ἰ.
714. χρόνον ἐνδιατρίψει' ὶ. δὲ τάδ' οὐκ
Εκ. 611. ἡν μείρακ' ὶ. ἐπιθυμήση καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
722. τὰ χρήματ' εἰσίν; ΑΝ. Β. ἀλλ' ὶ. ἐπειθύμην.
Π. 956. τῶν ὀρχιπέδων ὶ. γὰρ αὐτὸν γνώσεται
Fr. Μ. ΕΙ. Δ. 2, 6, ἀσμενός σ' ὶ, προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.
                                                        άμπέλους.
 άμπόλους.

Fr. 76, 1. κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους Ι, ποτε
Τῶωσι. Ν. 348. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται κἄτ' ἡν μὲν ῖ.
κομήτην,
ἔδωσιν. Ι. 1408. ἵν' ῖ. αὐτὸν, οῖς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.
ἴει. ΕΙ. 159, ῖ. σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
ἐείς. Ι. 522. πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰ. καὶ ψάλλαν καὶ πτερυγίζων
Ο. 908. ἐγῶ μελιγλώσσων ἐπέων ἰ. ἀοιδὰν,
ῖεις. Σ. 355. ἵ. σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος
ἔκιαι. Εκ. 346. ἐς τῷ κοθόσου τὸι πόδ' ἐνθεὶς ἵ.
  ἴεμαι. Εκ. 346. ἐς τῷ κοθόρνω τὰ πόδ' ἐνθεὶς ἵ., ἰέμην. Ι. 625. εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰ.: ἱέναι. Ν. 1494. σὸν ἔργον, ὧ δὰς, ὶ. πολλὴν φλόγα, ἱέναι. Α. 1073. ἱ. σ' ἔκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον Ι. 1395. αὐτὰς ἱ. λαβόντα. ΔΗΜ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
          Ο. 188. είθ' ώσπερ ήμεις, ήν l. βουλώμεθα
Λ. 543. εθέλω δ' έπι παν l.
           Β. 116. ὧ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ Ι.; ΔΙ. καὶ σύ γε
           Εκ. 419. Ι. καθευδήσοντας απονενιμμένους
    530. φράσασαν l.; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι,

lίντα. Ο. 233. ταχὰ πετόμενα, μαλθακὴν l γῆρυν·

lέντων. Σ. 562. ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς l. εἰς ἀπόφυξιν.

    1έρ'. Ο. 1118. τὰ μὲν l. ἡμῖν ἐστιν, ἄρνιθες, καλά·
    Λ. 898. τὰ τῆς 'Αφροδίτης l. ἀνοργίαστά σοι
    ἰερά. ΕΙ. 1062. νῶν μηδέν·
    Εἰρἡνη γὰρ l. θύομεν.

             Θ. 1065. & Nòệ î.,

    lepaïs. I. 1037. έστι γυνή, τέξει τε λέονθ' 1. ἐν 'Αθήναις,
    I. 1319. ὧ ταῖς 1. φέγγος 'Αθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
    N. 270. εἶτ' ἐπ' 'Ολύμπου κορυφαῖς 1. χιονοβλήτοισι κάθησθε,

    Θ. 948. ὅταν ὅργια σεμνὰ θεαῖν ὶ. ὥραις ἀνέχωμεν, ἄπερ καὶ ἱεραῖσι. ΕΙ. 396. καὶ σε θυσίαισεν ὶ.

Ιεραίσι, ΕΙ. 396. καὶ σε θυσίαισιν Ι.
Ιέρακα. Ι. 1052. ἀλλ' Ι. φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὅς σοι
Ο. 516. ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' 'Απόλλων ὥσπερ θεράπων Ι.'
Ιέρακας. Ο. 1179. τρισμυρίους Ι. Ιπποτοξότας,
Ιερακίσκον. Ο. 1112. δξὸν Ι. ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
Ιέρακος. Ο. 1454. Ι., ἡ κερχνηδος, ὡς ἀν τοὺς ξένους
Ιεράν. Ν. 282. καρπούς τ' ἀρδομέναν Ι. χθόνα,
```

```
    ίεράν. ΕΙ, 1036, σε τὴν Ι. πόλεν;
    Λ. 751. ὧ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν Ι. κυνῆν

Α. 751. ὧ καταγέλαστ' έχουσα τὴν Ι. κυνῆν
Θ. 101. Ι. χθονίαις δεξάμεναι
316. Δῆλον δε ἔχεις Ι.,
Β. 335. χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος ἀγνὰν, Ι.
Ιέροξ. Ο. 303. νέρτος, Ι., φάττα, κόκκυξ, ἔρυθρόπους, κεβλήπυρις,
Ιερᾶς. Β. 349, Ι. ὑπὸ τιμᾶς.
Π. 678. ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς Ι. μετὰ τοῦτο δὲ
Ιερέα. Ο. 849. τὸν Ι. πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
Π. 676. ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν Ι.
1182. κάμὲ τὰ ἐκάλει τὸν Ι.: νῶν δ' οὐδεεἰς
Ιερείας. Θ. 758. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς Ι. γίγνεται.
Θ. 759. τὶ τῆς Ι. γίγνεται: ΜΝ. τουτὶ λαβέ.
Ιερεῖον. Ο. 890. ἐπὶ ποῖον, ὧ κακόδαιμον, Ι. καλεῖς
Π. 1115. οὐ ψαιστὸν, οὐχ ὶ., οὐκ ἀλλὶ οὐδεὲν
Ιερεῖόν. Ο. 1618. ἐἀν τις ἀνθρώπων Ι. τὰ θεῶν
Α. 84. ἄπερ Ι. τοἱ μ' ὑποψαλάσσετε.
   Α. 84. απερ ι. τοι μ' ὑποψαλάσσετε.
Π. 1180. ἔθυσεν ι, τι σωθείς, ὁ δέ τις ᾶν

lερείω. ΕΙ. 1091. ΕΙρήνην είλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ὶ.

lερεῦ. Ν. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἰ., φράζε πρὸς ἡμᾶς δ
                                          τι χρήζεις
   71 χρης εις

Ο. 862. Ι. σὰν έργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς,

Β. 297. Ι., διαφόλαξόν μ', ἔν' ἄ σοι ξυμπότης.

Ιερεύς. Α. 1087. ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' Ι. μεταπέμπεται.

Π. 687. ὁ γὰρ Ι. αὐτοῦ με προὐδιδάξατο:

1175. καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος Ι. ὧν Διός.

    Ιερόθυτον. Ο. 1265. μηδέ τιν ί. ἀνὰ δάπεδον ἔτι
    Ιεροῖς. Ο. 525. βάλλουσ ὑμᾶς, κὰν τοῖς ἱ.
    Ο. 1109. εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱ. οἰκήσετε.

         Β. 1080. καὶ τικτούσας ἐν τοῖς Ι.,
   ίεροισι. N. 274. υπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν και τοις l. χα-
   τεροιστ. Ν. 2/4. υπακουσατε οεξαμεναι θυσιαν και τοις ι. χαρείσαι.
Β. 218. τοις ι. χύτροισι
Τεροκλέης. ΕΙ. 1046. μάντις τίς ἐστίν; ΤΡ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Τ. ἱερομνήμονα. Γτ. 306, 3. καὶ τὸν ί. 
ἱερομνήμονα. Ν. 624. τῆτες Ι., κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν ἱερόν. Ι. 116. ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ί. χρησμὸν λαβῶν,
Ι. 1017. σάιζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ὶ. κύνα καρχαρόδοντα,
Ν. 255. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν Ι. σκίμποδα,
271. εἶτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἰ. χορὸν ἵστατε Νύμσοδας
       φαις,
364. & Γη τοῦ φθέγματος, ὡς l. καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.
Ο. 556. l. πόλεμον πρωυδῶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
1719. Μούσης ἀνοίγειν l. εὖφημον στόμα.

 483. Ι. τέμενος.

       Α. 405. Ι. τεμένος.
Θ. 1046. Ι., ένθα γυναῖκες.
Β. 686. τὸν Ι. χορὸν δίκαιὸν ἐστι χρηστὰ τῆ πόλει
1300. λειμῶνα Μουσῶν Ι. ὀφθείην δρέπων.
Π 937. μὴ δῆθ': Ι. γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
Fr. 104. Ι. συμβουλὴ
481. ᾿Αρᾶς Ι.:
   leρόs. B. 652. ἄνθρωπος l. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
leροσυλήσαs. Σ. 845. εἶθ' l. φέρεις; ΒΔ. οὖκ, ἀλλ' ἴνα
leρόσυλοι. Π. 30. ἔτεροι δ' ἐπλούτουν, l., ῥήτορες
     lepoû. A. 775. έξ l. ναοίο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει

    Lepoús. O. 745. Πανὶ νόμους i. ἀναφαίνω
    Lepoús. O. 745. Πανὶ νόμους i. ἀναφαίνω
    Lepῶν. N. 302. οὖ σέβας ἀρρήτων i., ἴνα
    Σ. 831. ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν i. ἐφαίνετο;
    Ο. 210. λῶσον δὲ νόμους i. ὕμνων,

       927. ζαθέων 1. δμάννμε,

Θ. 627. ἐκ τῶν 1. τῶν πέρυσι· σὰ δ' ἀπόστηθί μοι,

629. ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν Ι. ἐδείκνυτο.

Β. 101. ἡ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' Ι.,

    101. η φρενα μεν ουκ ευεκουσαν ομοσαι καυ τ.,
    675. Μοῦσα χορῶν ἱ. ἐπίβηθι καὶ ἔλθὶ ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
    Τέρωνι. Εκ. 757. Ἰ. τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
    Ἰερώνυμος. Εκ. 201. Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' Ἰ. σοφός
    Ἰερωνύμου. Α. 386. λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ί.

     ιερώταται. Ν. 307. και πρόσοδοι μακάρων ί.,
   leρωτάτης. I. 582. τῆς l. ἀπα-
ἴεσο. Σ. 423. δεῦρο κάξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ῖ.,
ἵετο. Λ. 1259. πολὺς δ' ἄμα καττῶν σκελῶν ῖ.
   leū. Σ. 1335. εἡ l., καλούμενοι.
Ιζόμενοs. Ο. 742. l. μελίας επί φυλλοκόμου,
Τζω. Β. 199. Γ. πὶ κώπην, οἶπερ ἐκέλευσάς με σύ;
   ίζων. Ι. 403. δωροδόκοισιν έπ' άνθεσιν ί.,

ἱἡ. Α. 1206. l. l. χαίρε Λαμαχίππιον. κ.τ.λ.

ΕΙ. 453. ἡμίν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. l. παιών, l.

Τήιε. Σ. 874. 'Ι. Παιάν.
   ίήιον. Λ. 1282. 1.
   ίηπαιωνίσαι. Ι. 408. ήσθέντ' Ι. καὶ Βακχέβακχον φσαι.
```

ίησ'. Ν. 397. τοῦτον γὰρ δή φανερῶς ὁ Ζεὺς τ. ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους. ΐης. Ο. 634. ἐπὶ θεοὺς ἴ., ΐθ'. Α. 1031. ἴ. ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τὰ βόε. Ι. 1297. Τ. δι άνα, προς γονάτων, έξελθε καὶ σύγγνωθι τῆ τραπέζη. 1389. σπονδάς παραδώ σοι. δεῦρ' ί, αὶ Σπονδαὶ ταχύ. Ν. 110. τ., ἀντιβολώ σ', δ φίλτατ' ἀνθρώπων έμοὶ, 220. Τ. οὕτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα·
891. Τ. ὅποι χρήζεις. πολὰ γὰρ μᾶλλόν σ'
Σ. 162. Τ. ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ,
760. Τ. ἄν άτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.
975. Γ., ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ αὐτόν, ὥ πάτερ,
986. Τ., πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
ΕΙ. 400. Γ., ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὅπα,
Ο. 846. οἴμωζε παρ' ἔμ' ΠΕ. Γ., ὧγάβ', οἶ πέμπω σ' ἐγώ.
Α. 834. μεδέουσ', Τ. ὀρθὴν ἤνπερ ἔρχει τὴν ὁδὸν.
Β. 301. Τ. ἦπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὧ δέσποτα.
Εκ. 737. ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' Τ. ἡ κομμώτρια·
1084. δευρὶ μὲν οῦν Τ. ὡς ἐμ'. ΝΕΑ. ἡν ἡδί μ' ἀφῆ.
"Ἡθακος. Σ. 185. Οὖτις σύ; ποδαπός; Ἡ. ΄. ᾿Αποδρασιππίδου.
1θ. Α. 489. τόλμησον, Γ., χώρησον, ἄγαμαι καρδίας. 220. Τ. ούτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα Τθακος, Σ. 185. Ούτις σύ; ποδαπός; ΦΙ. 1. Αποδρασί τοι. Α. 489. τόλμησον, τ., χώρησον, ἄγαμαι καρδίας. I. 105. τ. νυν, άκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν 152. τ. δὴ, κάθελ ἀὐτοῦ τοῦλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ 498. ἀλλ' τ. χαίρων, καὶ πράξειας Ν. 237. τ. νυν, κατάβηθ', ὧ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμὲ, 497. τ. νυν, κατάθου θοὶμάτιον. ΣΤ. ἡδίκηκά τι; 510. ἀλλ' τ. χαίρων τῆς ἀνδρείας 740. Έ. νυν, καλύπτου καὶ σχάσας την φροντίδα 740. Γ. νυν, καλύπτου και σχασας την φροντισα 860. άλλ' Γ., βάδι, Γ. Γωμεν· είτα τῷ πατρί 932. δεῦρ' Γ., τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

Σ. 843. Γ. νυν, άγ' αὐτὼ δεῦρο. Ελ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν. 1154. φέρ', ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν Γ. 1388. Γ. μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν. ΕΙ. 195. Γ. νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δι'. ΕΡ. ὶἡ ἱἡ ἰἡ, 405. Γ. δὴ, κάτειπ' Γσως γὰρ ᾶν πείσαις ἐμέ. 538. ἄλλων τε πολλῶν κάγαθῶν. ΕΡ. Γ. νυν, ἄθρει 550. Γ. νυν, άνειπε τοῦς γκωργοὺς ἀπιέναι. 550. τ. νυν, ανείπε τους γεωργούς απιέναι 662. ἴ. ὧ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη 670. ἴ. νυν, ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ήρετο 706. Ι. νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν 'Οπώραν λάμβανε 729. ἀλλ' Ι. χαίρουν' ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη πα-826. διεληλυθώς. ΟΙ. Ι. νυν, κάτειπέ μοι, ΤΡ. τὸ τί; 871. Ι. νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν 937. Ι. νυν, άγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών: 137. ί. νυν, αγ ως ταχιστα το προβατον λαβων 1207. ἴ. νυν καταθέμενοι παρ' έμοὶ ταῦτ' εἴσιτε 1238. ἴ. δη, 'ξένεγκε τἀργύριον. ΤΡ. ἀλλ', ὧγαθὲ, Ο. 12. οἴμοι. ΠΕ. σὺ μὲν, ὧ τῶν, τὴν ὑδὸν ταὐτην ἴ. 647. ἴωμεν' εἰσηγοῦ σὸ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἵ. 1686. ἀλλ' ἴ. μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν, Λ 861. ἴ. νυν, κάλεσον αὐτήν. ΛΥ. τί οὖν; δώσεις τί μοι; 1120. ἴ. καὶ σὺ τοὐτους τοὺς 'Αθηναίους ἄγε' 1271. δεῦρ' τ, δεῦρ', ὧ 1271. δευρ 1., δευρ , ω

0. 256. ἴ. νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.

Β. 286. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἴ.

287. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἴ.

494. ἴ. νυν, ἐπειδὴ ληματιᾶς κἀνδρεῖος εἶ'

519. ἵ. νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν

569. ἵ. δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι. 871. ἴ. νυν λιβανωτόν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω, 888. ἴ. νυν ἐπίθες δὴ καὶ σὰ λιβανωτόν. ΕΥ. καλῶς: 891. Τ. νυν προσεύχου τοίσιν ίδιώταις θεοίς. 031. 1. νυν προσευχου τοισιν ιοισιναις θεοις.
1170. πέραινε τοίνυν ετερον. ΔΙ. Ι. πέραινε σὺ,
1180. Ι. δὴ λέγ' οὐ γάρ μοὐστὶν ἀλλ' ἀκουστέα
1224. Ι. δὴ λέγ' ἔτερον κάπέχου τῆς ληκύθου.
1283. Ι. δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
1378. Ι. νυν παρίστασθον παρὰ τὰ πλάστιγγ', ΑΙ. καὶ
ΕΥ. ἰδού' ΕΤ. Ιδού

Εκ. 121. Τ. δή σὰ περιδοῦ καὶ ταχέας ἀνήρ γενοῦ

148. Τ. δή στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.

1059, ἴ, νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με

Π. 222. ἀλλ' ἔ, σὰ μὲν ταχέως δραμὰν ΚΑ. τί δρῶ; λέγε.

Γ. 288. ἴ. δή λαβὰν τὸν βόμβον ἀνακωδάνισον,

ϊκανά. Λ. 1047. καὶ δρᾶν ἰ. γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα,

ἰκανήν. Π. 829. ἐγὰ γὰρ Ι. οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς

ἰκανόν. ΕΙ. 354. καὶ γὰρ Ι. χρόνον ἀ
Ο. 900. Ι. ἔξετ' ὅψον.

Π. 1093. Ι. γὰρ αὐτὴν πούτερον ὑπεπίττουν γρώνον. Π. 1093, 1. γάρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον. Ικανούς. Π. 483, 1. νομίζεις δήτα θανάτους είκοσιν; Ίκει. Α. 820. πολέμια καὶ σέ. ΜΕ, τοῦτ' ἐκεῖν', ἵ, πάλιν

πελείη. ικέσθαι. $\begin{cases} Eκ. 959. \\ 968. \end{cases} \tau \eta \nu \ \tilde{\epsilon} \mu \eta \nu \ l.$ ικέται. Ο. 120. $\tau \alpha \tilde{\nu} \tau'$ οῦν l. νὰ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα, ικέτευ. Θ. 66. $\mu \eta \delta \tilde{\epsilon} \nu \ l.$ αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα. ικέτευε. Θ. 1002. ἄ τοξόθ', ικετεύω σε. ΤΟ. $\mu \dot{\eta} \mu'$ l. σύ. lκετεύεις. ΕΙ. 1113. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. άλλως, ὧ τῶν, ἰ. ἰκετεύομαι. Εκ. 915. ἀλλ' ὧ μαῖ', ἰ., ἰκετεύομεν. Θ. 1159. ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἰ., ἐνθάδ' ἡμῖν. ἰκετεύουσίν. Σ. 555. ἰ. θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες:

Ικετεύω. Ι. 1100. μήπω γ', l. σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
Ν. 696. μὴ δῆθ', l. σ', ἀνθάδ': ἀλλ' εἴπερ γε χρὴ,
Θ. 751. μὴ δῆθ', l. σ', ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῆζεις ποίει
1002. ὧ τομάθ', l. σε. ΤΟ. μὴ μ' Ικέτευε σύ.
Β. 11. μὴ δῆθ', l. π, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῦν'
167. μὴ δῆθ', l. σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
299. ὧνθρωψ', l., μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.
745. χαίρεις l.; ΑΙ. μάλλ' ἐποτεύειν δοκῶ,
Εκ. 970. εἰσυμώ' ἐπτίν. σὰ δὲ μοι, φίλτατον, ὡ l. YOUUVTES' Εκ. 970. είρημέν' ἐστίν. σῦ δέ μοι, φίλτατον, ὡ ἰ., ἰκετηρίαν. Π. 383. Ι. ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων ἰκέτης. Λ. 1139. ὁ Λάκων 'Αθηναίων ὶ. καθέζετο Θ. 180. Ι. ἀφίγμαι πρὸς σέ, ΑΓ. τοῦ χρείαν ἔχαν; Ικμάδ', Ν. 236. ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν Ι. ἐς τὰ κάρδαμα; Ικμάδα. Ν. 233. ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν Ι. τῆς φροντίδος. ικμάδα. Ν. 233. ελκει πρός αὐτήν τήν Ι. της φροντίδος.

Ικνοῦμαί.
Εκ. 958.) μέθες, Ι. σ', "Ερως,

Γκοισθ'. Λ. 1037. ἀλλὰ μή ὥρασ' Γ.' ὡς ἐστὲ θωπικαὶ ψύσει,

Γκομες. Α. 750. τ΄; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγοράσοντες Γ.

ἰκρίων. Θ. 395. ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν Ι.

ἰκτίδας. Α. 880. Ι., ἐνύδρους, ἐγχέλεις Κωπαίδας.

Γκτινα. Γτ. 525. Τ. παντύφθαλμον ἄρπαγα τρέφων. Ικτίνοις. Ο. 501. προκυλινδείσθαι τοις Ι. ΕΥ. νη τον Διόνυσον, έγὰ γοῦν Ικτῖνον, Ο. 502. ἐκυλινδούμην Ι. Ιδών· κᾶθ' ὕπτιος ὧν ἀνα-Ικτίνον, Ο. 502. εκυλινδουμην 1. τοων καθ υπτίος ων ανα χάσκων
Ικτίνος. ΕΙ. 1100. Ι. μάρψη. ΤΡ. τουτὶ μέντοι σὰ φυλάττου,
Ο. 459. Ι. δ' οῦν τῶν Ἑλλήνων ῆρχεν τότε κάβασίλευε.
713. Ι. δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
892. Ι. εἶς ἀν τοῦτό γ', οῖχοιθ' ἀρπάσας;
1624. καταπτάμενος Ι., ἀρπάσας λάθρα,
Ικτίνφ. Ο, 865. εὕχεσθε τῷ Ἑστία τῷ ὀρνιθείφ. καὶ τῷ Ι.
ἴλαοι. Θ. 1148. ἥκετ', εὐφρονες, Ι.,
'Ἰλάονας. Fr. 459. 'I. Ίλάονας, Fr. 459. Ί. ίλαρόν, Β. 455. καὶ φέγγος Ι. ἐστιν, ίλιγγιῶ. Α. 581. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων Ι. Α. 1218. Ι. κάρα λίθφ πεπληγμένος. ίλλός. Θ. 846. Ι. γεγένημαι προσδοκών ὁ δ' οὐδέπω. Ἰλλυριοί. Ο. 1521. πεινώντες ώσπερ Ἰ. κεκριγότες ίλύν. Fr. 697. L. їμάντα. Fr. 472. ιμάντας. Α. 724. τρείς τοὺς λαχύντας τούσδ' ί. ἐκ Λεπρῶν. ίμάς. Σ. 231. μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ί. κύνειος. ίμάς. Εκ. 785. ταυτί γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοῦσθ' l., ἱμάτια. Εκ. 447. l., χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα. Fr. 124. παρέσο κατέτριβεν l. β. κάπειτα πῶς ίματιδάριον. Fr. 64. 1. ίματιδίοις. Α. 470. ἐν τοῖσιν ἰ. καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας ; ἱματίδιον. Π. 985. ἐκέλευσεν ἂν, τῆ μητρί θ' ἰ.· ἱματίοις. Β. 1061. καὶ γὰρ τοῖς ἰ. ἡμῶν χρῶνται πολὸ σεμνοτέροισιν. Π. 940. Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν Ι. σεμνοῖς πρέπει. ίματίοισι. Ν. 987. σὰ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν Ι. διδάσκεις έντετυλίχθαι. Ιμάτιον. Ο. 973. τῷ δόμεν Ι. καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
Θ. 250. ἀλλ' Ι. γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτοὶ
Εκ. 410. αὐτός γε μέντοὑφασκεν Ι. ἔχειν,
535. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς Ι. ἐχρῆν σ' ἔχειν;
Π. 983. εἰς Ι., ὀκτὰ δ' ἀν εἰς ὑποδήματα. 991. Γνα τούμον Ι. φορῶν μεμνῆτό μου. ἡμάτιόν. Εκ. 333. τὸ δ' Ι. σου ποῦ 'στιν; ΒΛ. οἰκ ἔχω φράσαι. ἡματίου. Π. 540. πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' Ι. μὲν ἔχειν ράκος· ἀντὶ δὲ κλίνης tματίων. Σ. 1059. τῶν ί. Θ. 656. ξυζωσαμένας εὖ κάνδρείως τῶν θ' ὶ. ἀποδύσας Εκ. 653. περὶ δ' ὶ. τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν

ἐρέσθαι.

Ιματίων Π. 530. ούθ' Ι. βαπτών δαπάναις κοσμήσαι ποικιλομόρφαν.

ιμείρεις. Ν. 435. τεύξει τοίνυν ὧν 1. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.

ιμεν. Σ. 1250. ὅπως δ΄ ἐπὶ δείπνον ἐς Φιλοκτήμονος 1. Τμερον. Λ. 552. Τ. ήμων κατά των κόλπων και των μηρών καταπνεύση. ἴμερός. Β. 59. τοιοῦτος ἴ. με διαλυμαίνεται. ἰμονίαν. Εκ. 351. ἀλλὰ σὰ μὲν ἴ. τιν' ἀποπατεῖς' ἐμοὶ δ΄ ίμονιοστρόφου. Β. 1297. πόθεν συνέλεξας Ι. μέλη; Ιν. Α. 244. κατάθου το κανοῦν, & θύγατερ, Ι. ἀπαρξώμεθα. K.T.A. ΐνα. Α. 112. Γ. μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν' κ.τ.λ. ໂνας. ΕΙ. 86. άρθρων Ι. πτερύγων ρύμη.
ἱνδάλλεται. Σ. 188. Ε΄ ὑποδέδυκεν Εὐστ' ἔμοιγ' Ι.
Ινοί. Σ. 1414. Ί. κρεμαμένη πρός ποδών Εὐριπίδου,
Ίνούς. Α. 434. μεταξύ τῶν Ί. ΚΗ ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ. ίξειτ΄. Α. 742. ως ναί τον Έρμαν, είπερ Ι. οικαδις, ίξοι. Fr. 620. Ι. ρυποκύνδυλοι. Τόλαον. Α. 867. νεί τον Ί., ἐπιχαρίττως γ', ω ξένε Ιόλαον. Α. 867. νεί του 1., επιχαριττώς γ΄, ω ξενειόν. ΕΙ. 1294. ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν δό' ὶ. ἰόντε. Ι. 31. θεῶν ὶ. προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας. ἰόντες. Α. 524. πόρνην δὲ Σιμαθαν ὶ. Μέγαράδε ΕΙ. 972. ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἐστᾶσ' ὶ. χωρίον; 1273. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ὶ., ἰοστέφανοι. Ι. 1329. ὧ ταὶ λιπαραὶ καὶ ὶ. καὶ ἀριζήλωτοι ΄Αθῆναι, Ιοστεφάνοις. Ι. 1323. ἐν ταῖσιν ὶ. οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν 'Αθήloστεφάνους. A. 637. πρώτον μέν l. ἐκάλουν κάπειδή τοῦτό τις είποι, ἰού. Ι. 451. παι ἀνδρικώς. ΚΛ. l. l., κ.τ.λ. Ι. 1096. loù l. κ.τ.λ. loῦ. N. 1170. l. l. κτ.λ. Τουλίου. Ι. 407. τον Ί. τ' αν οιομαι, γέροντα πυροππίπην, ἰοῦσ'. Π. 768, φέρε νυν ὶ. εἴσω κομίσω καταχύσματα ἰοῦσα. Λ. 64. ὡς δεῦρ' ὶ. θοὺκάτειον ἤρετο. Τοφών. Β. 73. τί δ'; οὐκ Ί. (ἢ; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον Ἰοφῶντ'. Β. 78. οὐ, πρίν γ' ἀν Ἰ., ἀπολαβών αὐτὸν μόνον ἰπνοῖσι. ΕΙ. 841. Ιπνοὺς έχοντες, ἐν δὲ τοῖς Ι. πῦρ. Επνόν. Σ. 139. ὁ γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἰ, εἰσελήλυθεν
 Σ. 837. ὁ κύων παράζας ἐς τὸν ἰ, ἀρπάσας
 Ο. 437. ἐς τὸν ἰ, εἰσω, πλησίον τοὐπιστάτου
 ἐπνός. Π. 815. ὁ δ' ἰ, γέγον' ἡμιν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος. ίπνούς. ΕΙ. 841. l. έχοντες, εν δε τοις Ιπνοίσι πῦρ. **ἱπούμενος**. Ι. 924. l. ταῖς ἐσφοραῖς. Ιππαγωγούς. Ι. 599. ως δτ' ες τάς Ι. είσεπήδων ἀνδρικως, Ιππάζεταί. Ν. 15. Ι. τε καὶ ξυνωρικεύεται Ιππαλεκτρυόνα. Β. 932. τον ξουθόν Ι. ζητών, τίς έστα όρνις. Ιππαλεκτρυόνας. Β. 937. οὐχ ί. μὰ Δί οὐδὲ τραγελάφους, άπερ συ,
ἱππαλεκτρυών. ΕΙ. 1177. κάτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθός ἰ.
Ο. 800. μεγάλα πράττει κάστὶ νυνὶ ξουθός ὶ.
ἱππαπαῖ. Ι. 602. ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, ἰ., τἰς ἐμβαλεῖ;
ἱππαρχος. Ο. 799. ἤρέθη φύλαρχος, εἰθ' ἵ., εἰτ' ἐξ οὐδενός
ἱππασίας. Α. 1165. ἡπιαλῶν γὰρ οἰκαδ' ἐξ ἱ. βαδίζων,
ἱππέας. Α. 7. ταῦθ' ὧς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱ.
Ι. 610. μήτε γἢ μήτ' ἐν θαλάττη διαφυγεῖν τοὺς ἱ.
Ν. 120. τοὺς ὶ. τὸ χῶμα διακεκναισμένος.
Α. 676. ἡν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱ.
Β. 653. ἰοὺ ἰού. ΑΙ. τὶ ἐστιν; ΔΙ. ἰ. ὁρῶ.
Ἱππέας. Ν. 554. ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱ. κακὸς κακῶς,
ἱππερόν. Ν. 74. ἀλλ' ῖ, μου κατέχεεν τῶν χρημάτων
ἵππευμα. Θ. 1066. ὧς μακρὸν ἵ. διώκεις,
ἱππεῦσι. Α. 301. κατατεμῶ τοῖσιν ὶ. καττύματα.
ἱππέων. Ι. 627. τερατευόμενος ἡρειδε κατὰ τῶν ἱ., απερ συ, λππέων. Ι. 627. τερατευόμενος ήρειδε κατά των λ., λπηδόν. ΕΙ. 81. ί. ές τον άξρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου. Ιππηλατείν. Ο. 1443. λέγων ανεπτέρωκεν ώσθ' Ι. ίπτης. Ι. 225. άλλ' είσιν Ι. ἄνδρες άγαθοί χίλιοι Ι. 242. ἄνδρες Ι., παραγένεσθε νῦν ὁ καιρός. ὧ Σίμων, ιππι. Ι. 551. Ι. άναξ Πόσειδον, ώ Ιππική. Ν. 243. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἰ., δεινή φαγεῖν.
Ιππική. Ν. 1401. ἐγὰ γὰρ ὅτε μὲν ἰ. τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
Ιππικήν. Ν. 27. ὀνειροπολεί γὰρ καὶ καθεύδων ἰ.
Ν. 107. τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἰ.
1226. δν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἰ.
Λ. 676. ἡν δ' ἐφ' ἰ. τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
Εκ. 846. Σμιοῖς δ' ἐν ἀὐταῖς ὶ. στολην ἔχων Ιππικής. Σ. 1429. ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ῶν l. Ιππικώτατον. Λ. 677. Ι. γάρ ἐστι χρῆμα κάποχον γυνή.

ΐππιον. Ν. 83. νή τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ῖ. Ν. 84. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ί.: Ἰππίου. Ι. 449. τῶν Βυρσίνης τῆς Ί. Σ. 502. ῆρετ' εἰ τὴν Ἱ. καθίσταμαι τυραννίδα. Λ. 619. καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱ. τυραννίδος. 1153. πολλούς δ' έταίρους 'Ι. καὶ ξυμμάχους, Ιπποβάμονα. Β. 821. βήμαθ' Ι Ίπποβίνου. Β. 429. τοῦτον τὸν Ί. Ίπποδάμου. Ι. 327. πρώτος ών ὁ δ΄ Ί. λείβεται θεώμενος. Ιπποδρομίαν. ΕΙ. 899. τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' l. ἄξετε,
 ἵπποις. Ι. 595. ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵ., βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
 Β. 1233. θοαῖσιν ἵ. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. Ε. 1253. σοα του τ. Α. Αγκυσιον απολεόν. Τ. Ε. Επποκάνθαρος. ΕΙ. 181. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΤΡ. Ε. Τπποκλείδης. Fr. 621. Ί.: Επποκομεῖν. ΕΙ. 74. κάπειτα τοῦτον Ε. μ' ἡνάγκασεν, Ίπποκράτους. Ν. 1001. τοῖς Ἱ. υἰέσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. Θ. 273. τί μᾶλλον ἡ τὴν Ί. ξυνοικίαν ; Fr. 177 c. τοις Ί. υἰέσιν—: ίππόκρημνα. Β. 929. γρυπαίτους χαλκηλάτους, καὶ βήμαθ' ί., Ιππολόφων. Β. 818. ἔσται δ' ί. τε λόγων κορυθαίολα νείκη, Ιππον. Ν. 32. ἄπαγε τὸν Ι. ἐξαλίσας οίκαδε. Ν. 63. ή μεν γάρ Γ. προσετίθει πρός τούνομα, 1225. τον ψαρον Γ. ΣΤ. Γ.; ουκ άκούετε, Λ. 192. Γ. λαβούσαι τόμιον εντεμοίμεθα. 192. 1. λαρουσα το ομον εντεμοίμεσα. 193. ποῖ λευκόν Γ.; ΚΑ. ἀλλά πῶς ὁμούμεθα Π. 157. ὁ μὲν Γ. ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς. Ίππόνικος. Ο. 283. Ί. Καλλίου κὰς Ἱππονίκου Καλλίας. Ίππονίκου. Ο. 283. Ἱππόνικος Καλλίου κὰς Ἱ. Καλλίας. ἐππονώμαν. Ν. 571. τον θ' l., δς ὑπερίπποτοξότας. Ο. 1179. τρισμυρίους ίέρακας ί., ἵππου. Α. 561. νη Δί' έγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' «ἴδον ἐφ' ἴ. ΐππους. Ν. 16. όνειροπολεῖ θ' Γ΄ έγὰ δ' ἀπόλλυμαι, Ν. 438. διὰ τοὺς Γ΄. τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον, 1272. Γ΄. ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς. "Ίππυλλος. Σ. 1301. καίτοι παρῆν "Ι., 'Αντιφῶν, Λύκον, ἴππων. Ι. 552. χαλκοκρότων ἴ. κτύπος Ι. 1265. ἡ θοᾶν ἵ. ἐλατῆρας ἀείδειν, μηδὲν ἐς Λυσίστρατον, Ν. 1265. ἵ ἐμῶν ὧ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας. 1407. Γ. τρέφειν τέθριππον ή τυπτόμενον ἐπιτριβήναι.
Ο. 925. οἶάπερ Γ. ἀμαρυγά.
1128. Γ. ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος.
Λ. 679. ἀς Μίκων ἔγραψ' ἔφ' Γ. μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
'Ιππόνακτας. Β. 661. Γαμβον Τ. ἀνεμμνησκόμην. ίράς. Ι. 301. άδεκατεύτους τῶν θεῶν ὶ. Β. 1525. λαμπάδας Ι., χάμα προπέμπετε ίρας. Θ. 1068. αιθέρος Ι., ίρᾶς. Θ. 1088. αθέρος ί,

Τρίδων. Ο. 1222 εικαιότατ΄ ἄν ληφθεῖσα πασῶν Ί.

Τριν. Ο. 575. Ί. δέ γ' "Ομηρος ἔφασκ' ἰκέλην είναι τρήρωνι πελείη.
Ο. 1255. τὴν ኘ. αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως

Τρις. Ο. 1204. Ἱ. ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
ἰρόν. Σ. 306. πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ πόρον "Ελλας ἰ. εἰπεῖν;
Θ. 113. γέρας ἰ. προφέρων.
Β. 441. νῦν ἰ. ἀνα κύκλον θεῶς, ἀνθοφόρον ἄν ἄλσος 445. οὖ παννυχίζουσιν θεᾶ, φέγγος l. οἴσων. 1391. οὖκ ἔστι Πειθοῦς l. ἄλλο πλην λόγος. ίσα. Ο. 1167. ί. γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν. Β. 1059. μεγάλουν γνωμῶν καὶ διανοιῶν ί, καὶ τὰ ῥήματα τίπ-Εκ. 630. ή Λυσικράτους άρα νυνὶ ρὶς ἴ. τοῖσι καλοῖσι φρονήσει. ἴσαι. Β. 685. κὰν ῖ. γένωνται. ἴσας. Β. 636. οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ῖ. πληγὰς ἐμοί; Π. 1144. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴ. πληγὰς ἐμοὶ, Fr. 27. ὅτε τὰς ὑὰς ἵ. ἐποιήσατο. ίσασι. Ο. 600. των άργυρίων ούτοι γάρ ί. λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες. Εκ. 251. ἔ. πάντες. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν. ἴσασιν. Ν. 1186. ἔ. ὅρθως ὅ τι νοεῖ. ΣΤ. νοεῖ δὲ τἱ; Εκ. 252. καὶ τοῦτ' ἔ. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρυβλία ἴσην. Ν. 1291. νυνὶ νομίζεις ἡ πρὰ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δί, ἀλλ' ἔ. ἴσθ'. Α. 456. λυπηρὸς ἔ. ἀν κὰποχώρησον δόμων. Α. 460. φθείρου λαβών τόδ' τ. όχληρος ών δόμοις Ι. 948. ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔχε· τοσοῦτον δ΄ ἴ. ὅτι,
 Ν. 39. σὰ δ΄ οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ΄ ἴ. ὅτι Ν. 39. σύ δ ούν κάθευδε: τα δε χρέα ταυτ 1. ότι
1254. ἀπό τῆς θύρας; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἔ., ὅτι
Σ. 1336. ἀρχαῖὰ γ' ὑμῶν· ἄρά γ' ἔ.
ΕΙ. 373. ἄπασ ἀνάγκη 'στ ἀποθανεῖν; ΕΡ. εὖ ἔ. ὅτι.
Ο. 1408. ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴ. ὅτι.
Λ. 1138. οὐκ ἔ., ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
1150. οὐκ ἵ. ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ

 Τσθ'. Θ. 12. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν, εὖ ἴ. ὅτι.
 Β. 436. ἀλλ' ἵ. ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
 Π. 183. καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἵ. ὅτι. 889. μὰ τὸν Δί΄ οὕκουν τὰ γε σῷ, σάφ' τ. ὅτι. 962. ἀλλ' τ. ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη, τοθι. Α. 325. ὡς τεθνήξων Γ. νυνί. ΔΙ. δήξομᾶρ' ὑμᾶς ἐγώ. Α. 490. τὶ δράσεις; τί ψήσεις; ἀλλ' Γ. νυν 783. σάφ τ., ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται, I. 860. ὧ ἔαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος τ., μηδ' οἰηθῆς N. 458. οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. Τ. δ' ὡς 829. αἰβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἔ. τοῦθ' οὕτως ἔχον. ΕΙ. 875. σάφ' ἵ., κάλήφθη γε μόλις. ΟΙ. ὧ δέσποτα, Ο. 604. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' Θ. 1170. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴ. σοι πεπεισμένα:
Β. 296. σάφ' ἴ. ΔΙ. ποῖ δῆτ' ἀν τραποίμην; ΕΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
918. σάφ' ἴ. ΔΙ, κάμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' δ δείνα;
Π. 216. έγω γάρ, εὖ τοῦτ' ἴ., κἀν δὴ μ' ἀποθανεῖν,
Ίσθμια. ΕΙ. 879. οὖτος, τί περιγράφεις; ΟΙ. τὸ δεῖν', εἰς "Ι.
ἱσθμιακά. Fr. 414, 2. εἶτ' ἰ. λαβόντες ώσπερ οἱ χοροὶ
ἱσθμόν. Θ. 647. ἰ. τω' ἔχεις, ἀνθρωπ' ἀνω τε καὶ κάτω
ἱσμεν. Ν. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἵ. μανθάνω;
Ο. 1176. τὶς τῶν θεών; ΑΓ. Β. οὖκ ἵ. ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
1177. τοῦτ' ἵ. ΠΕ. οὕκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
Β. 727. τῶν πολιτῶν θ' οὖς μὲν ἵ. εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
Ίσμηνία. Α. 861. κατάθου τὰ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, 'Ι.
Λ. 697. ἤ τε Θηβαία φίλη παῖς εὖγενὴς 'Ι.
Ίσοκράτης. Fr. 566. 'Ι.
ἵσον, Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἵ. ἰσφ φέρον,
Εκ. 173. ἐμοὶ δ' ἴ. μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα Εκ. 173. έμοι δ΄ ΐ. μέν τήσδε τής χώρας μέτα Π. 225. ὅπως ἄν ῖ. ἕκαστος ἐνταυθὶ παρὼν 510. εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ΄ ῖ. 510. εί γαρ δ Πλούτος βλέψειε πάλιν διανείμειεν τ΄ τ. αὐτόν,
1132. οἴμοι δὲ κύλικος τ. ἴσω κεκραμένης.
Fr. 553. δύναται γὰρ ἴ. τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.
ἴσου. Ι. 1160. ἴνα σ΄ εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴ. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χρή.
Β. 867. οὖκ ἐξ ἴ. γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. ΔΙ. τί δαί;
ἴστάναι. ΕΙ. 1249. τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰ.
Fr. 9. ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον ἰ. καὶ μυρρίνας. ίστας. Fr. 445 a. 4. δταν γάρ ι., τοῦ ταλάντου τὸ ρέπον ίστας. Α. 687. κατ ἀνελκύσας έρωτα, σκανδάληθρ' l. ἐπῶν, ιστασθ'. Fr. 47. ΐ. ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας. ίστατε. Ν. 271, εἶτ 'Ωκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἰερὸν χορὸν ι΄. Κατατε. Ν. 2/1, είτ Ικεανου πατρος εν κηποις ιερον χ Νύμφαις, ἴστε. Ν. 1226. δν πάντες ὑμεῖς ἴ. μισοῦνθ' ἰππικήν. Ν. 1354. ἐγὰ φράσω 'πειδή γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἴ., ΕΙ. 337. μή τι καὶ νυνὶ γε χαίρετ' οὐ γὰρ ἴ. πω σαφῶς: Fr. Μ. Δαιδ. 4, 2. ἐν ἴ. πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βία ἴστη. Σ. 40. ἴ. βόειον δημόν. ΕΑ. οἴμοι δείλαιος: ἴστηστ. Ο. 219. ἴ. χορούς: Ο. 527. Ε. βρόχους, παγίδας, βάβδους, ιστίοις. Β. 1000. χρώμενος τοις ί., ιστίον. Ι. 918. αν ί. σαπρον λάβης. ιστιορράφος. Θ. 935. δλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν 1. Ιστον Π. 100. ἀφετόν με νῦν. Τ. γὰρ ἥδη τάπ' ἐμοῦ. Ιστόνοα. Β. 1315. Ι. πηνίσματα, 'Ιστριανά. Fr. 44. 'Ι. ίστω. Ετ. 737. ΐ. παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ίθ' ἡ κομμώτρια: ἰσχάδαs. Α. 802. τί δαί; φιβάλεως ἰ.; ΚΟ, κοὶ κοὶ. Α. 803. ὡς ὑξὺ πρὸς τὰς ἰ. κεκράγατε. 809. ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰ. 1. 755. κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰ.
Σ. 296. μὰ Δί', ἀλλ' ἰ., ὧ παππία: ἥδιον γάρ. ΧΟ. οὐκ ἃν
ΕΙ. 634. ἀλλ' ἄττ' ὧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰ.
1219. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιῶν τὰς ἰ. Π. 677. τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ὶ.
 801. ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ὶ.
 1122. ἱ., ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἔσθίειν λοχάδια. Π. 798, λ. καλ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις λοχαδόπωλιν. Λ. 564. ἐδεδίσκετο τὴν λ. καλ τὰς δρυπέπεις κατέίσχάδος. ΕΙ. 1223, οὐκ ἀν πριαίμην οὐδ' ἀν ὶ, μιᾶς. Ισχάδων. Α. 805. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν Ι. ΕΙ. 1217. δοίην ἃν αὐτοῖν Ι. τρεῖς χοίνικας,

Π. 191. τιμής ΚΑ. πλακούντων ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ. l. 811. μύρου γέμουσι τὸ δ' ὑπερῷον l. Fr. 493, οὐδὲν γὰρ ὅντως γλυκύτερον τῶν l. ὅσχει. Α. 127. τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδεποτέ γ' ἵ. θύρα,

Λ. 647. 1. δρμαθόν

ΐσχει. ΕΙ. 949. καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοὐδὲν ῖ. πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς. ἴσχειν. Ν. 983. οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ῖ. τὰ πόδ' ἐναλλάξ. 505. ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς τ. ίσχέτω. Ι. 724. Ιδού, βάδιζε, μηδέν ήμας Ι. Σ. 1264, άγε νυν ίωμεν' μηδέν ήμας Ι. Ισχνά. Α. 469. ές το σπυρίδιον Ι. μοι φυλλεία δός. ίσχνανα. Β. 941. Ι. μεν πρώτιστον αὐτήν καὶ τὸ βάρος ἀφείλον ίσχνοι. Π. 561. παρ' έμοὶ δ' Ι. καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς έχθροῖς ἀνταροί. ίσχνων. Π. 544. μαλάχης πτύρθους, άντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ 1. ραφανίδων, ἴσχυέ. Ο. 488. οὕτω δ' 1. τε καὶ μέγας ῆν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' έτι καὶ νῦν ίσχύειν. Ι. 182. ουκ άξιω 'γω 'μαυτον l. μέγα. ίσχύν. Α. 591. ου γάρ κατ' l. έστιν' εἰ δ' ἰσχυρος εἶ, Ο. 706. διὰ τὴν l. τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ, ίσχυδν. Σ. 357. ήβων γάρ κάδυνάμην κλέπτειν, 1. τ' αὐτὸς έμαυτοῦ Ισχυρόν. Α. 943. Ι. έστιν, ὧγάθ', ὥστ' Π. 946. καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ὶ. θεὸν Π. 946, καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ὶ, θεὸν ἰσχυρόs. Α. 591. οὐ γὰρ κατ ἱσχύν ἐστιν· εἰ δὶ ἰ. εἶ, ἱσχύσετὶ. Οι 1607. ἰ., ἡν δρνιθες ἄρξωσιν κάτω; ἰσφ. Α. 354. ἐθέλειν τὶ ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ῖ. φέρον, Π. 1132. οἰμοι δὲ κύλικος ἴσον ῖ. κεκραμένης ἱσωνίαs. ΕΙ 1227. ἀλλὶ αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰ. ἴσως. Α. 993. ἡ πάνυ γερόντιον ῖ. νενόμικάς με σύ; κ.τ.λ. ἰσώση. Σ. 565. κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἔως ἀνιῶν ἀν ἰ. τοῖσιν ἐμοῖσινιίτι. Εἰ. 298. καὶ νησιῶται, δεῦρ Ἱ., ὧ πάντες λεῷ, Ο. 258. ἀλλὶ Γ. ἐς λόγους ἄπαντα, Εκ. 882. παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ Ἱ. ἐπὶ τοὑμὸν στόμα, Π. 255. ἔ. ἐγκονεῖτε, σπεύδεθὶ, ἀς ὁ καιρὸς οὺχὶ μέλλειν, ἰταμαῖς. Β. 1291. κυρεῖν παρασχῶν ὶ. κυσὰν ἀξροφοίτοις, ἵτε. Α. 155. οἱ Θρῖκες ἴ. δεῦρὶ, οὐς Θέωρος ἡγαγεν. Α. 1143. ἔ. δὴ χαίροντες ἔπὶ στρατιάν. τε. Α. 105. οι θρίκες ι. οευρ, ους θεωρος γγαγ Α. 1143. Ι. δή χαίρουτες έπι στρατιάν. Σ. 1009. άλλ' Ι. χαίρουτες όποι βούλεσθ'. ΕΙ. 78. οίμοι τάλας: Ι. δεῦρο δεῦρ', ὧ γείτουες: Ο. 252. δεῦρ' Ι. πευσόμενοι τὰ νεώτερα, 1690. ὀπτω τὰ κρέα ταυτί μένων ; ὑμεῖς δ' ῖ. Λ. 829. Ιοὺ Ιοὺ, γυναῖκες, ἴ. δεῦρ' ὡς ἐμὲ
Β. 1368. ἴ. δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με ἰτέαν. Fr. 720. ἀνὴρ πεδήτης ἰ. ἐνημμένος ίταν. Ν. 145. θρασός, εύγλωττος, τολμηρός, ΐ., ἱτητέον. Ν. 131. Ι. τί ταῦτ ἔχων στραγγεύομαι, ἱτρία, Α. 1092. ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἰ., ἵττω. Α. 860. ἴ. Ἡρακλῆς, ἐκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς, Ἰτυν. Ο. 212. τὰν ἐμὰν καὶ σὰν πολύδακρυν Ἰ. ἱτώ. Ο. 228. ἰὼ, ἰὼ, Ι. Ι. Ι. Ι. ἱτω. Ο. 229. ἴ. τις ἄδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων . Ο. 754. διαπλέκειν ζων ήδέως το λοιπον, ώς ήμας τ. 857. τ. τ., τ. δε Πυνθιάς Βοά: Λ. 688. νῦν πρὸς ἔμ' ἴ. τις, ἴνα μή ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ κυάμους μέλανας. 1210. ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴ. ίχθυπρόν. Fr. 449. πινακίσκον άπυρον i. ἰχθυπρούς. Π. 814. τοὺς i. ἀργυρούς πάρεσθ' δράν. ἰχθυδεντ'. Θ. 324. μυχὸν l. οἰστροδύνητον, ἰχθυοκώλομαι. ΕΙ. 814. γραοσόβαι, μιαροὶ, τραγομάσχαλει, l.: ἰχθυοπώλου. Fr. 344, 10. ἐπ' i. χειρὶ παρανομωτάτη. ἰχθῦς. I. 816. ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων l. καινοὺς παρέθηκε. Β. 1068. κάν ταῦτα λέγων ἐξαπατήση, παρά τοὺς ὶ, ἀνέκυψεν. Fr. 302, 1. l. ξώνηταί τις ή σηπίδιον Ιχθύσιν. Σ. 789. ἐλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς l., Ιχθύων. Fr. 489. λάβρας ὁ πάντων l. σοφώτατος. Fr. 524. και των πρός είλην Ι. ωπτημένων. Ίχνευε. Θ. 663. είά νυν Ί., και μάτευε ταχύ πάντ' ἰχνεύων. Ι. 808. είθ' ήξει σοι δριμός άγροικος, κατά σοῦ τῆν ψήφον l. Ίχνη. N. 831. καὶ Χαιρεφών, δε οἶδε τὰ ψυλλών ΐ. ίω. Σ. 606. ὅταν οίκαδ' ἵ. τὸν μισθὸν έχων, κὰτ' εἰσήκονθ' ἄμα πάντες Β. 291. Φραιστάτη τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ῖ, ἰώ. Α. 566. ὶ. Λάμαχ', ὧ βλέπων ἀστραπὰς, κ.τ.λ. Ν. 1259. Ι. μοί μοι. κ.τ.λ. ίωγα. Α. 898. Ι. ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πύσου λέγεις;

τωμεν. Ι. 723. \tilde{t} . ἐς τὰν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κωλύει· N. 860. ἀλλ' \tilde{t} θι, βάδιζ', \tilde{t} . εἶτα τῷ πατρὶ Σ. 1264. ἄγε νυν \tilde{t} . μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω. ΕΙ. 851. ἄγε νυν \tilde{t} . εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν Ο. 647. \tilde{t} . εἰσηγοῦ σὰ λαβὰν ἡμᾶς. ΕΠ. \tilde{t} θι. 675. \tilde{t} . ΠΕ. ἡγοῦ δὴ σὰ νῆν τύχὰγαθῆ, Λ. 1187. ἄπεισ' ἔκαστος. ΑΘ. ἀλλ' \tilde{t} . ὡς τὰχος. Θ. 728. \tilde{t} . ἐπὶ τὰς κληματίδας, ῷ Μανία, Π. 824. \tilde{t} . ΧΡ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὰν οὐτοσί; Των. ΕΙ. 835. \tilde{t} 1. ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι ἰών. Α. 899. ἡ φορτί' ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἀξεις \tilde{t} 1. 154. ἐγὰ δ' \tilde{t} 1. προσκέψομαι τὸν Παρλαγόνα, 475. ἐγὰ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν \tilde{t} 1. 970. καὶ μὴν ἕνεγκ' αὐτοὸς \tilde{t} 1, \tilde{t} 10 οὐτοσί 1211. ἐγὰ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην \tilde{t} 1. Σ. 99. \tilde{t} 1. παρέγραψε πλησίον "κημὸς καλός."

ίων. Σ. 391. φκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰ. ἐνταῦθ', ἴνα ταῦτ' ἀκροῷο, Ο. 983. αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰ. ἄνθρωπος ἀλαζὼν 1309. ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰ. τὰς ἀρρίχους, Εκ. 671. ἔτερον γὰρ ἰ. ἐκ τοῦ κοινοῦ κρείττον ἐκείνου κομιεῖται. Π. 318. ἐγὼ δ' ἰ. ἤδη λάθρα 506. ὁδὸν ἤντιν' ἰ. τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἄν μείζω πορίσειεν. 874. σὰ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰ. ταχέως οὐκ ἀν φθάνοις; Fr. 6, 1. [ων. Fr. 476, 2. στεφάνους ῖ. * * * κονιορτὰν ἐκτυφλοῦντα. ἰωνιᾶς. Εκ. 918. ἤδη τὰν ἀπ' Ἰ. Ἰωνικόν. ΕΙ. 930. δί; ΧΟ. ναὶ μὰ Δί' ΤΡ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰ. Ἰωνικόν. ΕΙ. 46. Ἱ. τίς φησι παρακαθήμενος Ἰωνικῶν. Εκ. 883. μελύδριον εὐροῦσαί τι τῶν Ἰ. Ἰωνικῶς, ΕΙ. 933. ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰ. ὁἰ,

K

'κ. Α. 1103. ἔνεγκε δεῦρο τὰ πτερὰ τὰ κ τοῦ κράνους. κ.τ.λ. κ'. Ο. 972. δς δὲ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθη πρώτιστα προφήτης, κ.τ.λ. κα. Α. 787. δς ὑμὲ κ. πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν; κ.τ.λ. κά. Α. 835. παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μᾶδδαν, αί κ. τις διδῷ. κάβασίλευε. Ο. 499. ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἤρχεν τότε κ. κάβασίλευον. Ο. 482. ἀλλ' ὄρνιθες, κ., πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων. κάβελτέρου. Θ. 290. πλουτούντος, άλλως τ' ηλιθίου κ., κάβλεψε. Ι. 631. κ. νάπν, και τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν. κάβουλήθης. Σ. 392. κ. μόνος ηρώων παρά τὸν κλάοντα καθήσθαι. κάβόων. Α. 185. έγὼ δ΄ έφευγον· οἱ δ΄ ἐδίωκον κ. κάγαθά. Θ. 351. «ὕχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κ, Εκ. 453. δῆμον καταλύειν, άλλὰ πολλὰ κ., κάγαθήν. Β. 1236. λήψει γαρ δβολοῦ πάνυ καλήν τε κ. κάγαθοί. Ι. 227. καὶ τῶν πολιτῶν οὶ καλοί τε κ., Τ. 735. άλλοι τε πολλοί καὶ καλοί τε κ.
 Ν. 101. μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κ.
 ΕL 968. τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοί κ.; 969. τοισδί φέρε δῶ΄ πολλοί γάρ εἰσι κ., κάγαθοῖς. Σ. 1256. οὐκ, ἢν ξυνῆς γ΄ ἀνδράσι καλοῖς τε κ. κάγαθος. Ν. 797. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υίδς καλός τε κ. κάγαθοῦς. Ι. 738. τοὺς μὲν καλούς τε κ. οὐ προσδέχει, Β. 719. ταυτόν ές τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κ., 728. ἄνδρας ὅντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κ., 1059. δρας καλούς τε κ. κάγαθων. Ι. 185. μων έκ καλων εί κ.; ΑΛ. μὰ τοὺς θεοὺς, Σ. 1304. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλων κ., ΕΙ, 436. "Ελλησιν ἄρξαι πασι πολλων κ., 538. ἄλλων τε πολλών κ. ΕΡ. ίθι νυν, άθρει 538. άλλων τε πολλων κ. ΕΥ. Ιθι νυν, αυρει Λ. 1159. τί δηθ' ὑπηργμένων γε πολλών κ. κάγανώτερον. Λ. 886, πολλώ γεγενήσθαι κ. βλέπειν κάγαπητήν. Λ. 702. παιδα χρηστήν κ. ἐκ Βοιωτών ἔγχελιν κάγκαθεξομένας. Εκ. 23. δεῖ τὰς ἐτέρας πως κ. λαθείν. κάγκεχόδασίν. Σ. 627. κ. μ' οἱ πλουτοῦντες κάγκεχόδασίν. Σ. 627. κ. μ' οἱ πλουτοῦντες κάγκοψας. Ε. 236. ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κ. ἔχε. κάγχανεί. Σ. 1349. ἀλλ' ἐξαπατήσεις κ. τούτω μέγα κάνώ. Α. 1220. κ. καθεύδειν βούλομαι καὶ στύσμαι κ.τ.λ. κάγω. Α. 1220. κ. καθείδειν βούλομαι καὶ στύομαι κ.τ.λ. Ι. 15. ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κ. σοι φράσω. κ.τ.λ. κάγωγ. Ι. 434. κ., έαν τι παραχαλά, τὴν ἀντλίαν φυλάξω. κ.τ.λ. κάγωγε. Ι. 280. ναὶ μὰ Δία κ. τοῦτον, ὅτι κενἢ τἢ κοιλία κ.τ.λ. κάδάπανα. ΕΙ. 593. κ. καὶ φίλα. κάδενδροτόμησε. ΕΙ. 747. ἐε τὰς πλευρὰς πολλŷ στρατιὰ κ. τὰ κάδήλου. Β. 1145. Έρμῆν χθύνιον προσείπε, κ. λέγων κάδικα. Α. 373. ἀνὴρ ἀλαζών καὶ δίκαια κ. Ι. 256. οδε ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κ., Ν. 99. λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κ. κάδικουμένους. Α. 314. πόλλ' αν αποφήναιμ' έκείνους έσθ' α κ. κάδίκως. Π. 233. μεστήν ποιήσαι καὶ δικαίως κ. καδίσκου, Fr. 231 α. 2. ώσπερ κ. περιέλειχε τὸ στόμα καδίσκους. Σ. 321, μῶν ἐλθῶν ἐπὶ τοὺς κ. Σ. 853. ὅτιὴ ἀπελαθόμην τοὺς κ. ἐκφέρειν. 854. οὖτος σὰ ποί θεῖς; ΒΔ. ἐπὶ κ. ΦΙ, μηδαμῶς.

Κάδμος, Β. 1225. Σιδώνιον ποτ' ἄστυ Κ. ἐκλιπὼν κάδοις. Εκ. 1002, τὶ δήτα κρεάγρας τοῖς κ. ἀνοίμεθ' ἄν, κάδον. Fr. 262. ἀλλ' ἐς κ. λαβών τιν' ούρει πίττινον. κάδους. Α. 549. ἀσκῶν, τροπωτήρων, κ. ἀνουμένων, ΕΙ. 1202. ὀδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κ. ἐς τοὺς άγρούς. Εκ. 1004. ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κ. ξυλλαμβάνειν; κάδυνάμην. Σ. 357. ήβων γὰρ κ. κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς εμαυτοῦ, κάδω. Ο. 1032. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὰ κ.; Ο. 1053. ἐγὰ δὲ σοῦ γε τὰ κ. διασκεδῶ. κάδωρησάμαν. Ι. 1225. ἐγὰ δὲ τοῦ τὰ το ἐστεφάνιξα κ. κᾶε. Fr. 403. τὴν κακκάβην γὰρ κ. τοῦ διδασκάλου. κὰείσω. Λ. 1243 ἴν' ἐγὰ διποδιάξω γε κ. καλὸν κάεται. Σ. 1372. οὖκ, ἀλλ' ἐν ἀγορὰ τοῖς θεοῖς δὰς κ. καθ΄. Α. 727. ἐγὰ δὲ τὴν στήλην κ. ἡν ἐσπεισάμην κ.τ.λ. κᾶθ΄. Ο. 502. ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών τις οἶν θύη, νήττη πυροὺς κ. καθαγίζειν. Ο. 566. ἡν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύη, νήττη πυροὺς κ. καθαγίζω. Α. 238. φέρ' ἐγὰ κ. τήνδε. ΚΑ. τὸ μέρος γ', ὡ φίλη, καθαιματώσει. Θ. 695. κ. βωμόν. ΓΥ. Ζ. ὧ τάλαιν' ἐγὰ. καθαλρήσει. Β. 10. εἰ μὴ κ. τις, ἀποπαρδήσομαι; καθάπερ. Ι. 8. κακῶς κ. σύ. ΔΗ. δεῦρό νυν πρόσελθ', ἵνα κ.τ.λ καθαπτός. Β. 1212. κ. ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα καθαρά. Ο. 215. κ. χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου ἐμαυτοῦ, καθαρά. Ο. 215. κ. χωρεί διὰ φυλλοκόμου καθαρεύει. Β. 355. ὅστις ἀπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ κ. καθάρματε. Π. 454. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὧ κ., καθάρματος. Α. 44. πάριθ', ὡς ἀν ἐντὸς ἦτε τοῦ κ. καθαρόν. Σ. 1015. νῦν αὐτε λεῷ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἔπερ κ. τι φιλείτε Ο. 973 τῷ δόμεν ἱμάτιον κ. καὶ καινὰ πέδιλα, Π. 729. έπειτα κ. ήμιτύβιον λαβών καθαρός. Ο. 1549. Τίμων κ. άλλ' ώς αν ἀποτρέχω πάλιν, καθαρτήν. Σ. 1043. τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τησδε κ., τῆσδε κ., καθαρφ. Εκ. 320. ἀλλ' ἐν κ. ποῦ ποῦ τις ἀν χέσας τύχοι; καθαρφ. Σ. 631. οὐπώποθ' οὕτω κ. Σ. 1045. ἀς κπὸ τοῦ μὴ γνῶναι κ. ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς Ο. 591. ἀλλ' ἀναλέξει πάντας κ. αὐτοὺς ἀγέλη μἰα κιχλῶν. καθεδεῖς Β. 200. οὕκουν κ. δῆτ' ἐνθαδὶ, γάστρων; ΔΙ. ἰδού, καθεδεῖσθαι. Β. 792. ἔφεδρος κ. κὰν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ, καθεδείται. Α. 841. μώζων κ.: καθεδούμεθ'. Ο. 727. κ. ἄνω σεμνυνόμενοι Εκ. 297. σίον κ., ὡς καθεδούμενον. Π. 382. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος κ., καθεδούνται. Εκ. 617. al φαυλότεραι καί σιμότεραι παρά τάς σεμνάς κ. καθέζετο. Ο. 796. είτα βινήσας ἐκείθεν αὖθις αὖ κ. Λ. 1139. ὁ Λάκων 'Αθηναίων Ικέτης κ.
 καθεζομένη. Σ. 611. κάπειτα κ. παρ' έμολ προσαναγκάζη, φάγε TOUTI. καθείλκετε. Α. 544. καὶ κάρτα μένταν εὐθέως κ. καθειμένον. Ν. 532. και καρτά μεταν το καθειμένον κ., καθείναι. Εκ. 397. γνώμας κ. τῆς πόλεως ; κἆτ' εὐθέως καθείρξαιμ'. Ν. 751. αὐτὴν κ. ἐς λοφείον στρογγύλον, καθείρξας. Ι. 794. ἀλλὰ κ. αὐτὸν βλίττεις ' Αρχεπτολέμου δὲ φέροντος

```
καθείρξας. Σ. 70. ένδον κ., ίνα θύραζε μη 'ξίη.
  καθείρπυσεν. Β. 485. ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν κ.
καθείσαν. Θ. 841. λευκὰ καὶ κόμας κ. πλησίον τῆς Λαμάχου,
   κάθελ'. Ι. 152. ἴθι δή, κ. αὐτοῦ τοὐλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
  κάθελε. Θ. 284. ὧ Θράττα, τὴν κίστην κ., κὰτ' ἔξελε
καθέλκειν. Εκ. 197. ναῦς δεί κ. τῷ πένητι μὰν δοκεί,
καθελκύσας. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν αῖς ἐπώλει τοὺς λύ-
  καθέλξει. Β. 1398. δ τι σοι κ., καρτερόν τε καὶ μέγα.
 καθέλουμ. Ν. 750. κ. νύκτωρ τὴν σελήνην, είτα δε
καθέλου. Σ. 936. αὐτὸς κ. τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
καθελών. Α. 1118 παῖ παῖ, κ. μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
καθέλωσιν. Λ. 492. ὅ τι βούλονται τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ'
                                      οὐκέτι μή κ.
  κάθέμεθα. Ν. 67. κοινή ξυνέβημεν κ. Φειδιππίδην,
καθέντα. Εκ. 1003. έξδν κ. γράδιον τοιουτονί
καθέξει. Ο. 832. τίς δαί κ. τής πόλεως το Πελαργικόν;
  καθέξεις. Ι. 838. μέγιστος Έλλήνων έσει, και μόνος κ.
καθέξω. Β. 160. άταρ οὐ κ. ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
καθέρπυσόν. Β. 129. κ. νυν ες Κεραμεικόν. ΔΙ. εἶτα τί;
 καθες. Ο. 364. έλελελεύ, χώρει, κ. τό βύγχος οὐ μένειν έχρῆν. καθεστήκασι. Ο. 1161. φυλακαί κ. καὶ φρυκτωρίαι καθεστήκος. Β. 1003. καὶ κ. λάβης. καθεστώτων. Ν. 1400. καὶ τῶν κ. νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
κάθευδ'. Ο. 842. κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κ. ἐκεῖ. κάθευδε. Ν. 39. σὰ δ' αὖν κ.: τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι καθεύδει. Ι. 111. ἔως κ. ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος καθεύδειν. Α. 1147. τῷ δὲ κ.
Α. 1220. κάγὼ κ. βούλομαι καὶ στύομαι
ΕΙ. 341. πλεῖν, μένειν, κινεῖν, κ.,
867. κινεῖν τε καὶ κ.
                  867. κινείν τε καὶ κ.
      0.71. κινευ τε και κ.

0.71. καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει κρεμάσαντι κ.,

Β. 1478, τὸ πνειν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ κ. κώδιον;

Εκ. 700. πρότερον μέντοι δεῖ σε κ.

894. θεῖν τι, παρ' ἔμοὶ χρὴ κ.
                  938. είθ' εξήν παρά τη νέα κ.,
1039. παρά σοί κ. τηλικοῦτος ῶν, ἐπεὶ
1051. πρότερον κ. αὐτόν; ΝΕΑ. οἶμοι δείλαιος.
1051. προτερον κ. αυτον; ΝΕΑ. οιμοι δειλαίος.
Π. 669. ἡμῖν παρήγγειλεν κ. τοῦ θεοῦ
672. κάγὼ κ. οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
καθεύδεις, Ν. 732. οὐτος κ.; ΣΤ. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὕ.
Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου κ.;
καθεῦδεν. Θ. 479. ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ κ. ἢν δ' ἐμοὶ φίλος,
καθεύδετ'. Fr. 274, 2. ὁμοιότατα κ. ἔπὶ τοῦ λυχνιδίου.
καθεύδετε. Σ. 136, ὧ Ξανθία καὶ Σωσία, κ.;
  παθεύδης. Σ. 816. ΐνα γ΄, ήν κ. ἀπολογουμένου τινός,
Εκ. 668. οὐδ' ἀποδύσουσ' άρα τῶν νυκτῶν ; ΠΡ. οὖκ, ἡν οἵκοι
  γε κ. καθευδήσοντας. Εκ. 419. Ιέναι κ. ἀπονενιμμένους
  καθεύδον. Ο. 495. κάρτι κ.: καὶ πρὶν δειπνείν τοὺς ἄλλους, οῦτος
  άρ΄ ήσε,
καθεύδοντος. Εκ. 77. τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ κ. λάθρα.
 καθεύδων. Ν. 27. όνειροπολεί γάρ καὶ κ. έππικήν.
Σ. 68. άνω κ., δ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
337. οὐτοσὶ πρόσθεν κ. άλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
Λ. 282. ἐφ' ἐπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις κ.
  καθέψεις. Σ. 795. ταχὸ γοῦν κ. τάργύριον, ἢ δ' δς λέγων.
  καθήκεν. Σ. 174. οίαν πρόφασιν κ., ώς εΙρωνικώς, κάθηλον. Λ. 881. άλουτον ον κ. έκτην ήμέραν;
κάθημαι. Α. 29. νοστών κ. κάτ' ἐπειδαν ὡ μόνος,

I. 1153. τρίπαλαι κ., βουλόμενός σ' εὐεργετεῦν.

Ν. 256. Ιδού κ. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
Σ. 825. ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κ. 'γὼ πάλαι.

Π. 533. τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κ.
643. ἔνδον κ. περιμένουσα τουτονί.

καθήμεθ'. Α. 43. ἡ λαμπρὸν, αὶ κ. ἐξηνθισμέναι.
καθήμεθ'. Λ. 43. ή λαμπρόν, αὶ κ. ἐξηνθισμέναι, καθήμεθ'. Λ. 149. εὶ γὰρ κ. ἔνδον ἐντετριμμέναι καθήμεθα. Θ. 886. τόδ ἔστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ῷ κ. καθήμεθα. Θ. 886. τόδ ἔστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ῷ κ. καθήμεναι. Εκ. 165. ἐμοὶ γὰρ, ῷ γυναῖκες αὶ κ., Εκ. 221. κ. φρύγουσιν ἀσπερ καὶ πρὸ τοῦ καθημένη. ΕΙ. 642. ἡ πόλις γὰρ ῷχριῶσα κὰν φόβο κ. καθήμενοι. ΕΙ. 932. ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγον τις οἱ κ. καθήμενου. ΕΙ. 932. ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγον τις οἱ κ. καθήμενου. Ελ. 94. οὐδὲν παραφῆναι. τοῖς κ. ἔδει. καθήμενον. Ι. 396. καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῷ κ. Ι. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὺ φροντίζει σκληρῶς σε κ. οῦτως, καθήμενος. Α. 838. ἐν τὰγορῷ κ.΄ Σ. 773. ἐἀν δὲ νίφη, πρὸς τὸ πῦρ κ., ΕΙ. 266. τούτω ταράξει, τὰς πόλεις κ. 473. ῷ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδῶν κ. 1235. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνω χεσεῖ κ.;
```

```
καθήμενος. Π. 162. δ μεν γάρ αύτων σκυτοτομεί κ., καθημένους. Ν. 208. έπει δικαστάς ούχ δρώ κ. καθημένων. Π. 338. έπι τοῖσι κουρείοισι τών κ.,
 κάθηνται. Β. 677. μύριαι κ.,
κάθηνταί, Fr. 722. άργοι κ. μοι γυναίκες τέτταρες.
καθήντο. Β. 991. Μελητίδαι κ.
       Εκ. 302. κ. λαλούντες
 εκ. 302. κ. Λαλουντές κάθησ'. Εκ. 144. συ μέν βάδιζε καὶ κ. οὐδὲν γὰρ εἶ. Εκ. 169, ἄπερρε καὶ συ καὶ κ. ἐντευθενί κάθησθ'. Ν. 1201. εὖ γ', ὧ κακοδαίμονες, τί κ. ἀβέλτεροι, καθῆσθ'. Α. 543. κ. ἀν ἐν δύμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ
 καθήσθαι, Ν. 469. δύομαι; ΧΟ. ώστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἄεὶ κ.,
                           χαμαί κ., την κεφαλήν κόρακος έχων.
 2. 43. χαμαι κ., την κεφαλην κορακος εχων.
392. κάβουλήθης μόνος ήρωων παρά τον κλάοντα κ.
Α. 473. ἐπεὶ θέλω 'γὰ σωφρόνως ώσπερ κόρη κ.,
Θ. 838. ὑστέραν αὐτὴν κ., σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
840. τὴν 'Υπερβόλου κ. μητέρ' ἡμφιεσμένην
καθῆσθαί. Ι. 1311. ἡν δ' ἀρέσκη ταῦτ' 'Αθηναίοις, κ. μοι δοκεῖ
κάθησθε. Ν. 270. εἴτ' ἐπ' 'Ολύμπου κορυφαίς ἰεραῖς χιονοβλή-
                                     TOLOL K.,
Α. 1217. ὑμεῖς τί κ.; μῶν ἐγὼ τῆ λομπάδι
Εκ. 57. κ. τοίνυν, ὡς ἀν ἀνέρωμαι τάδε
καθῆσθον. Β. 1103. ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ κ.'
καθήσθω. Β. 1409. ἐμβὰς κ. συλλαβὼν τὰ βιβλία'
κάθησο. Α. 59. κ. σῖγα. ΔΙ. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οῦ,
Εκ. 554. κ. τοίνυν σηπίας ματομένη.
Π. 724. ἐνταῦθα νῦν κ. καταπεπλασμένος,
καθόστο. Β. 778. ὅν' λΙσχύλος κ. Ελ. κοὺν ἐβάλλετο:
 καθήστο. Β. 778. Εν' ΑΙσχύλος κ. ΕΑ. κούκ εβάλλετο; καθήται. Ι. 754. όταν δ' έπί ταυτησί κ. τής πέτρας, Ο. 1623. άνθρωπος ούτος, ή κ. λούμενος,
 κάθηται. Α. 597. ούδεις εθέλει γήμαι ταύτην, όττενομένη δέ κ. καθηύδ'. Fr. M. Δρα, η Ν. 5. δμοιότατα κ. έπὶ τοῦ λυχνιδίου. καθιδρυθέντε. Ο. 45. ὅπου κ. διαγενοίμεθ' ἄν.
  καθίει. Σ. 387. οὐδὲν πείσει μηδέν δείσης. άλλ' ὧ βέλτιστε, κ.
 Ο. 387. τώ τε τρυβλίω κ. καθιείς. Ι. 430. έξειμι γάρ σοι λαμπρός ήδη καὶ μέγας κ., κάθιζ'. Β. 197. κ. επὶ κώπην. εῖ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
κάθιζ. Β. 197. κ. ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω. κάθιζε. Α. 123. σίγα, κ.
Ν. 255. κ. τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἱερὸν σκίμποδα.
Σ. 905. σίγα, κ., σὸ δὶ ἀναβάς κατηγόρει.
Θ. 221. κ. φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
Εκ. 130. κ. παριάν. τἰς ἀγορεψειν βούλεται; καθίζεις. Σ. 940. ἀλλὶ ἔτι σὸ γὸ οὐρεῖς καὶ κ. οὐδέπω; καθίζηται. Σ. 90. ἢν μὴ πὶ τοῦ πρώτον κ. ξύλου. καθιζοίμην. Ι. 750. οὐκ ἄν κ. ἐν ἄλλφ χωρίφ καθιζομένη. Θ. 1182. κ. δὶ ἔπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου, καθιζοντας. Ν. 973. ἐν παιδοτρίβου δὲ κ. τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
                                    βαλέσθαι
  καθίζου. Ι. 785. κάτα κ. μαλακώς, ίνα μή τρίβης τήν εν Σαλα-
καθίζου. 1. 785. κατά κ. μαλακως, ίνα μη τριρης την εν Σαλαμινι.
καθίζωμ'. Θ. 292. ποῦ ποῦ κ. ἐν καλῷ, τῶν βητόρων καθίμα. Σ. 379. ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα κ. καθιμὰ. Σ. 396. μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κ.
καθίστεν. Β. 911. πρώτιστα μὶν γὰρ ἕνα τιν' ἀν κ. ἐγκαλύψας, καθίστη. Σ. 305. κ. νῦν, πόθεν ἀνησόμεθ' ἀριστον; ἔχεις ἐλκαθίσταμαι. Α. 723. ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς κ.

Ι. 1387. μακάριος ἐς τὰργαῖα δὴ κ.

    Ι. 1387. μακόριος ès τάρχαῖα δὴ κ.
    Σ. 502. ἡρετ' εἰ τὴν Ἱππίου κ. τυραννίδα.

 καθίστη. Εκ. 743. κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς κ. πλησίον,
Εκ. 1065. ἀξιόχρεως. ΓΡ. Β. μή μοι κ.
καθίστησιν. Π. 917. ἄρχειν κ.; ΣΤ. κατηγορεῖ δὲ τἶς;
καθοῖτο. Β. 919. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν κ.,
  καθορά. Ι. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ὁ πανουργείς
 μη κ. σου, καθοράν. Λ. 319. λιγνὺν δοκῶ μοι κ. καὶ καπνὸν, ὧ γυναῖκες, καθοράς. Ν. 327. νῦν γέ τοι ήδη κ. αὐτὰς, εἰ μη λημῆς κολο-
                                    κύνταις.
  καθοράτε. Β. 876. Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετάς φρένας αί κ.
 καθορώ. Ι. 171. κ. ΔΗ. τί δαί; τάμπόρια καὶ τὰς ὁλκάδας;
Ι. 953. ἀλλ' ἢ οὐ κ. ΑΛ. φέρ' ίδω, τί σοι σημεῖον ἢν;
Ν. 326. ὡς οὐ κ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. ἦδη νυνὶ μόλις
                                   οΰτως.
 ΕΙ. 178. καὶ δὴ κ. τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός, καθυβρίζει. Α. 631. ὡς κωμφδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον κ.,
καθυβρίσαι. Ι. 722. οὖκ, ἄγάθ*, ἔν βουλῆ με δόξεις κ. καθυπερηκόντισαν. Ο. 825. ἀλαζονειόμενοι κ. καθώμεν. Εκ. 100. ὅταν κ., δν περιδησόμεσθ* ἔκεῖ, καθωσιώθη. Π. 661. κ., πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
```

```
καί. Α. 7. ταθθ' ώς έγανώθην, κ. φιλώ τοὺς ἶππέας κ.τ.λ. Α. 394. κ. μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην' κ.τ.λ. καικίας. Ι. 437. ὡς οὖτος ήτοι κ. ἡ συκοφαντίας πνεί. καινά. Ο. 973. τῷ δόμεν ἰμάτιον καθαρὸν καὶ κ. πέδιλα, Ο. 1470. πολλὰ δὴ καὶ κ. καὶ θυν-
   Θ. 1130. σκαιοῖσι γάρ τοι κ. προσφέρων σοφὰ
Β. 1107. τά τε παλαιὰ καὶ τὰ κ.,
Εκ. 927. οὐ δῆτα. ΝΕ. τί γὰρ ἂν γραὶ κ. τις λέγοι;
καιναῖς. ΕΙ. 100. κ. πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καιναῖσιν. Ι. 1318. ἐπὶ κ. δ΄ εὐτυχίαισιν παιανίζειν τὸ θέατρον.
   καινάς. Ν. 480. ήδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ κ. προσφέρω.
Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ κ. Ιδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ κ. Ιδέας ἐσφέρων σοφίζομαι, 896. γνώμας κ. ἐξευρίσκων.
Ο. 1384. ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν κ. λαβεῖν καινῆ. Θ. 179. ἐγὰ δὲ κ. ξυμφορὰ πεπληγμένος καινήν. Ν. 927. σύ τε τὴν κ. Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ἄρα τινά σοι ζητεῖν κ. ἐπίνοιαν, 876. δέξαι τελετὴν κ., ἀναξ, ἡν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν. Θ. 850. ἐγῷδα: τὴν κ. Ἑλένην μιμήσομαι. καινοῖς. Ν. 943. ἡηματίοισιν κ. αὐτὸν Ν. 1399. ὡς ἡδὸ κ. πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν, Ο. 862. ἰερεῦ, σὸν ἔργον, θῦς τοῖς κ. θεοῖς. καινοῖσιν. Ο. 848. ἐγὰ δ΄ ἵνα θύσω τοῖσι κ. θεοῖς, καινόν. Ν. 1031. δεῖ σε λέγειν τι κ., ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ. Ν. 1279. πότερα νομίζεις κ. ἀεὶ τὸν Δία 1423. ἡττον τί δῆτ' ἔξεστι κάμοὶ κ. αὖ τὸ λοιπὸν Σ. 528. κ., ὅπως φανήσει 1053, κ. τι λέγειν κάξευρίσκειν
                 1053. κ. τι λέγειν κάξευρίσκειν

    ΕΙ. 54. δ δεσπότης μου μαίνεται κ. τρόπον,
    55. οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ΄ ἔτερον κ. πάνυ.
    Θ. 967. ὤσπερ ἔργον αὖ τι κ.

    Β. 720. ἔε τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ κ. χρυσίον.

890. ἴδιοί τινές σου, κόμμα κ.; ΕΤ. καὶ μάλα,

Εκ. 220. εἰ μἡ τι κ. ἄλλο περιειργάζετο;

926. οὕκουν ἐπ' ἐκφοράν γε. ΝΕ. κ. γ', ὧ σαπρά.

Καινόν. Σ. 120. ἄξαὶ ἐδίκαζεν ἐς τὸ Κ. ἐμπεσών.
   καινός. Ο. 256. κ. γνώμην, καινοτάταις. Σ. 1044. πέρυσιν καταπρούδοτε κ. σπέιραντ' αὐτὸν
   διανοίαις,
καινοτομείν. Εκ. 584. εί κ. ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν
   Εκ. 586. περί μεν τούννι του κ. μή δείσης τουτο γάρ ήμαν καινοτομούμεν. Σ. 876. δέξαι τελετήν καινήν, ἄναξ, ήν τῷ
  καινοτομουμεν. 2. 876. δεξαι τελετην καινην, ώναξ, ην τ
πατρί κ.:
καινώ. Fr. 114, 2. ὤσπερ ἐν κ. λυχνούχω
καινών. N. 1397. σὸν ἔργον, ἄ κ. ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
Ο. 257. κ. τ΄ ἔργων ἐγχειρητής.
Fr. 446, 2. ὤσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ κ. πραγμάτων.
καίπερ. N. 890. τοῖσι θεαταῖς, κ. θρασὺς ὧν. κ.τ.λ.
καιρόν. ΕΙ. 941. τούτων κατὰ κ. ἀπαντῷ.
    Ο. 1688. ἐς κ. ἄρα κατεκόπησαν οὐτοιὶ καιρός. Ι. 242. ἄνδρες ἱπτής, παραγένεσθε υῦν ὁ κ. ὧ Σίμων, Λ. 596. τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ κ., κὰν τούτου μὴ πιλά-
                                      βηται,
       Θ. 661. μη βραδύνειν, ὧς δ κ. ἐστι μη μέλλειν ἔτι,
Εκ. 576. λοῦν ὅ τί περ δύναται. κ.
Π. 255. ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὧς δ κ. οὐχὶ μέλλειν,
     καιρώ. Β. 358. ή βωμολόχοις έπεσιν χαίρει μή 'ν κ. τοῦτο ποιοῦσιν,
    καίσχροῖσι. Ν. 1374. πολλοῖς κακοῖς κ. κἦτ' ἐντεῦθεν, οἶον
                                     eluds,
    καίτοι. Α. 357. κ. φιλώ γε την έμην ψυχην έγώ. κ.τ.λ.
καίτουστίν. Σ. 599. άλλά Θέωρος, κ. άνηρ Ευφημίου ουδέν
                                     ἐλάττων,
     κάκ. Ι. 337. ἐὰν δὲ μή ταύτη γ' ὑπείκη, λέγ' ὅτι κ. πονηρών.
    κακά. Α. 461. ούπω μὰ Δι οίσθ' οι αὐτος ἐργάζει κ.
        Α. 649. είτα δε τούτον τον ποιητήν ποτέρους είποι κ. πολλά:
       983. εἰργάσατο πάντα κ. κἀνέτρεπε κάξέχει,

I. 189. πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κ. κακῶς.

190. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κ. κακῶς.

1276. εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὂν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κ.,

N. 363. κάνυπόδητος κ. πόλλ' ἀνέχει κὰφ' ἡμῖν σεμνοπρο-
                                     σωπείς.
       σωπεις.

1122. προσχέτω τον νοῦν, προς ἡμῶν οἶα πείσεται κ.,
1329. ἄρ' οἴσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κ.

Σ. 441. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρα κ.;
565. κ. προς τοῖς οὕσιν, ἔως ἀνιῶν ἀν ἰσώση τοῖσιν ἐμοῖσιν
ΕΙ. 625. κατα τὰκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ῆν κ.
748. τοιαῦτ' ἀφελῶν κ. καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ'
         άγεννή,
Α. 1047. καὶ δράν' Ικανὰ γὰρ τὰ κ. καὶ τὰ παρακείμενα.
```

```
κακά. Θ. 388. καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ ἀκουούσας κ.
Θ. 399. ἔξεστι τοιαῦθ οὖτος ἐδίδαξεν κ.

Θ. 399. ἔξεστι τοιαῦθ' οὖτος ἐδίδαξεν κ.
455. άγρια γὰρ ἡμας, ὧ γυναῖκες, δρὰ κ.,
467. Εὐριπίδη, τοιαῦτ' ἀκουούσας κ.,
475. κ. ξυνειδῶς εἶπε δρώσας μυρία;
517. ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κ.; νὴ τὴν 'Αρτεμιν,
545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὁς ἡμᾶς πολλὰ κ. δέδρακεν
786. καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικείον φῦλον κ. πόλλ' ἀγορεύει,
Β. 309. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κ. ταυτὶ προσέπεσεν;
Εκ. 179. ἐπέτρεψας ἐτέρφ πλείον' ἔτι δράσει κ.
436. πολλὰ κ. ΒΛ. καὶ τί εἔπε; ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
Fr. 21, 2. πλύνων ἄπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κ.
κάκάθαιρ'. Σ. 118. εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κ., ὁ δ' οὐ μάλα.
κακαῖς. Εκ. 1161. μηδὲ ταῖς κ. ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι

 κακαίς. Εκ. 1161. μηδέ ταις κ. έταιραις του τρόπου προσεικέναι κάκανηφόρουν. Λ. 646. κ. ποτ' ούσα παις καλή, 'χουσ' κάκβάς. Β. 1075. και μινθώσαι του ξύσσιτου, κ. τινά λωποδυ-
 κάκεῖ. Σ. 770. πάντως γε κ. ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε κ.τ.λ.
κάκεῖθεν. Ο. 845. κ. αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥ. σὐ δέ γ' αὐτοῦ μένων
κάκεῖν'. Ι. 885. καίτοι σοφὸν κ. ὁ Πειραιεύς ' ἔμοιγε μέντοι
κάκειν. Ι. 885. καίτοι σοφόν κ. δ Πειραιεύς ξμοιγε μέντοι Θ. 775. ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κ. ἢν ξύλον. κάκεινά. Α. 438. κ. μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ξακῶν, κάκεινήν. Θ. 602. ταὐτην τε κ. ἔχης, ἄ πρόξενε. κἀκεινού. Εκ. 199. Κορινθίοις ἤχθεσθε, κ. γέ σοι κἀκεινού. Ν. 1100. γοῦν οΙδ' ἐγὼ κ. κάκεινού. Ν. 1100. γοῦν οΙδ' ἐγὼ κ. κάκεινού. Ν. 1100. γοῦν οΙδ' ἐγὼ κ. κάκεινού. Ν. 1100. γοῦν οΙδ' ἐγὼ κ. κλιλείων ἀπομάττει. Ν. 1081. κ. μὲν φείγει τὴν γῆν, σὸ δ' Αχιλλείων ἀπομάττει. Ν. 1081. κ. ὡς ἤττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν Β. 790. κ. ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου Π. 214. κ. οῦν σύνοιδε ταῦτα; ΧΡ. φἡμ' ἐγὼ 520. ὅταν ἀργύρεον κ. ἔγη: ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενό
                      520. όταν άργύρεον κ. έχη; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός
                      580. κ. γὰρ τὸν πλοῦτον έχει. ΒΛ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀπο-
πέμπει.
 κάκείνω. Β. 671. χή Φερσέφατθ', ἄττ' ὅντε κ. θεώ.
κάκεῖσε. Β. 142. πως ήλθέτην κ.; ΗΡ. Θησεὺς ήγαγεν.
κάκεκράγει. Β. 426. κάκλαε, κ.
κάκερδάναμεν. ΕΙ. 1205. ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κ.
κάκερδάναμεν. ΕΙ. 1205. ἀφ' ἄν γὰρ ἀπεδόμεσθα κ. κάκερουτίας. Ι. 1344. ἀνωρτάλιζες κ. ΔΗΜ. ἐγώ ; κακή. Σ. 1351. ἐὰν γένη δὲ μὴ κ, νυνὶ γυνὴ, κάκην. Ο. 541. πατέρων κ., οἱ κακής. Σ. 1404. εἰ νὴ Δἱ' ἀντὶ τῆς κ. γλώττης ποθὲν κακίαις. Σ. 1286. καὶ με κ. ἔκνισε καθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην, κάκιον. Θ. 203. κ. ἀπολοίμην ἀν ἢ σύ. ΕΥ. πῶς; ΑΓ. ὅπως; Θ. 532. οὐδὲν κ. εἰς ἄπαντα πλὴν ᾶρ' ἢ γυναῖκες. κάκιστ'. Α. 151. κ. ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι Α. 476. κ. ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι, 756. ὅπως τάχιστα καὶ κ. ἀπολοίμεθα.
778. οὐ γοῆσθα σιγῆν. ὧ κ. ἀπολουμένα.
      778. ο πως ταχίστα και κ. απολούμενα.
778. ο το χρήσθα σιγήν, ὧ κ. άπολουμένα.
924. σελαγούντ' ἀν εὐθύς. ΔΙ. ὧ κ. άπολούμενε.
Ν. 726. ἀπολεί κ. ΣΤ. ἀλλ', ὧγάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.
ΕΙ. 2. ἰδού. ΟΙ. Α. δὸς αὐτῷ τῷ κ. ἀπολουμένφ.
1288. κ. ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις.
Ο. 1467. οὐκ ἀπολιβέςις, ὧ κ. ἀπολούμενος;
         Λ. 946. κ. ἀπόλοιθ' δ πρώτον ἐψήσας μύρον.
Α. 946. κ. ἀπολοιθ' δ πρώτον ἐψήσας μύρον.
Β. 579. κ. ἀπολοίμην, Κανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
588. κ. ἀπολοίμην, κάρχέθημος δ γλάμων.
ΕΙ. 1052. πόθεν ἐξέκνψας, ὧ κ. ἀπολουμένη;
Π. 456. σὰ δ', ὧ κ. ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
713. σὰ δὲ πῶς ἐώρας, ὧ κ. ἀπολούμενε,
κάκιστα. Ι. 6. κ. δῆθ' οῦτος γε πρῶτος Παφλαγόνων,
Ο. 366. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὧ πάντων, κ. θηρίων,
Β. 1456. μισεῖ κ. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἤδεται;
Π. 68. ἀπολῶ τὸν ἀνθρωπον κ. τουτονί.
 11. 68. απολω τον αυθρωπον κ. τουτονι.
κάκιστον. Ι. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κ. δζων;
Σ. 38. δζει κ. τοὐνύπνιον βύρσης σαπράς.
448. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ, ῶ κ. θηρίον;
913. τυροῦ κ. ἀρτίως ἐνήρυγεν
κάκιστόν. Ν. 1046. ὅτιὴ κ. ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
κακίστον. Β. 726. χθές τε καὶ πρώην κοπείσι τῷ κ. κόμματι, 
κακκαβαζουσῶν. Α. 761. ταῖς αἰγρυπνίαισι κ. ἀεί. 
κακκάβην. Fr. 26. κάγειν ἐκείθεν κ. 
Fr. 241. κ.
   403. την κ. γαρ καε τοῦ διδασκάλου.
κακκάν. Ν. 1384. κ. δ' αν οὐκ ἔφθης φράσαι, καγὼ λαβὼν θύραζε
Ν. 1390. αὐτοῦ 'ποίησα κ.,
 κακκάσκη Θ. 1089. κ. μοι; ΕΤ. κ. μοι; κάκκης. ΕΙ. 162. ἀπὸ μὲν κ. τὴν ρῖν ἀπέχων, κάκλαε. Β. 426. κ., κακεκράγει
  κάκλέψουσι. Ο. 1108. ἐνεοττεύσουσι κ. μικρά κέρματα.
```

καθείρξας. Σ. 70. ένδον κ., ίνα θύραζε μη 'ξίη. καθείρπυσεν. Β. 485. ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν κ. καθείσαν. Θ. 841. λευκὰ καὶ κόμας κ. πλησίον τῆς Λαμάχου, κάθελ'. Ι. 152. ἴθι δή, κ. αὐτοῦ τοῦλεὸν, καὶ τοῦ θεοῦ κάθελε. Θ. 284. ὧ Θράττα, τὴν κίστην κ., κάτ ἔξελε καθέλκειν. Εκ. 197. ναῦς δεῖ κ. τῷ πένητι μὲν δοκεῖ, καθελκύσας. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν αίς ἐπώλει τοὺς λύχνους, κ. καθέλξει. Β. 1398. ὅ τι σοι κ., καρτερόν τε καὶ μέγα. καθέλοιμι. Ν. 750. κ. νύκτωρ την σελήνην, είτα δέ καθελού. Σ. 936. αὐτὸς κ. τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ. καθελών. Α. 1118 παῖ παῖ, κ. μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε. καθέλωσιν. Λ. 492. ὅ τι βούλονται τὸ γὰρ άργύριον τοῦτ' οὐκέτι μή κ. κάθέμεθα. Ν. 67. κοινή ξυνέβημεν κ. Φειδιπτίδην, καθέντα. Εκ. 1003. ἐξόν κ. γράδιον τοιουτονὶ καθέξει. Ο. 832. τίς δαὶ κ. τής πόλεως τὸ Πελαργικόν; καθέξεις. Ι. 838. μέγιστος Έλλήνων έσει, καὶ μόνος κ. καθέξω. Β. 160. ἀτὰρ οὐ κ. ταῦτα τὸν πλείω χρύνον. καθέρπυσόν. Β. 129. κ. νυν ἐς Κεραμεικύν. ΔΙ. εἶτα τί; κάθες. Ο. 364. έλελελεῦ, χώρει, κ. τὸ δύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν. καθεστήκασι. Ο. 1161. φυλακαὶ κ. καὶ φρυκτωρίαι καθεστηκός. Β. 1003. καὶ κ. λάβης. καθεστώτων. Ν. 1400. καὶ τῶν κ. νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι. κάθευδ. Ο. 842. κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κ. έκεξ. κάθευδε. Ν. 39. σὺ δ΄ οὖν κ.: τὰ δὲ χρέα ταῦτ 'ἴσθ' ὅτι καθεύδει. Ι. 111. ἔως κ. ΝΙ, ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος καθεύδειν. Α. 1147. τῷ δὲ κ.
Α. 1220. κάγὼ κ. βούλομαι καὶ στύομαι
ΕΙ. 341. πλεῖν, μένειν, κινείν, κ., 867. κινείν τε καί κ. 00/. κινεύν τε και κ.

0. 711. καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει κρεμάσαντι κ.,

Β. 1478. τὸ πνείν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ κ. κώδιον;

Εκ. 700. πρότερον μέντοι δεῖ σε κ.

894. θεῖν τι, παρ' ἔμοὶ χρὴ κ.

938. εἶθ' ἐξῆν παρὰ τῆ νέᾳ κ.,

1039. παρὰ σοὶ κ. τηλικοῦτος ὧν, ἔπεὶ 1051. πρότερον κ. αὐτόν; ΝΕΑ. οίμοι δείλαιος. Π. 669. ἡμῶν παρήγγειλεν κ. τοῦ θεοῦ 672. κάγὼ κ. οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με καθεύδεις. Ν. 732. οὖτος κ.; ΣΤ. μὰ τὸν "Απόλλω 'γὼ μὲν οὕ. Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου κ.; καθεύδεν. Θ. 479. ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ κ.' ἦν δ' ἐμοὶ φίλος, καθεύδετ'. Fr. 274, 2. ὁμοιότατα κ. ἔπὶ τοῦ λυχνιδίου. καθεύδετε. Σ. 136. ὧ Ξανθία καὶ Σωσία, κ.; **παθεύδης.** Σ. 816. ΐνα γ΄, ἡν κ. ἀπολογουμένου τινὸς, Εκ. 668. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡ. οὐκ, ἡν οἶκοι καθευδήσοντας. Εκ. 419. Ιέναι κ. απονενιμμένους καθεύδον. Ο. 495. κάρτι κ. καὶ πρὶν δειπνείν τοὺς άλλους, οῦτος άρ' ήσε, καθεύδοντος. Εκ. 77. τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ κ. λάθρα. καθεύδων. Ν. 27. όνειροπολεί γάρ και κ. εππικήν. Σ. 68. άνω κ., δ μέγας, ούπι τοῦ τέγους. 337. οὐτοσὶ πρόσθεν κ. άλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου. Λ. 282. ἐφ' ἐπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις κ καθέψεις. Σ. 795. ταχὺ γοῦν κ. τὰργύριον, ἢ δ' δς λέγων. καθῆκεν. Σ. 174. οἴαν πρόφασιν κ., ὡς εἰρωνικῶς, κάθηλον. Λ. 881. άλουτον δν κ. έκτην ήμέραν; κάθημα. Α. 29. νοστών κ. κήτ ἐπειδάν ὧ μόνος, Ι. 1153. τρίπαλαι κ., βουλόμενός σ΄ εὐεργετεῖν. Ν. 256. ίδοὐ κ. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ Σ. 825. ἐκάλουν. ΦΙ, κάλει νυν, ὡς κ. 'γὼ πάλαι.
Π. 533. τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κ, 643. ἔνδον κ. περιμένουσα τουτονί. 645. εσου κ. περιμενούσα τουτον. καθήμεθ'. Λ. 43. ή λαμπρόν, αι κ. έξηνθισμέναι, καθήμεθ'. Λ. 149. εί γαρ κ. ένδον έντετριμμέναι καθήμεθα. Θ. 886. τόδ' έστιν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ῷ κ. καθήμενα. Ι. 1376. ἄ στωμυλείται τοιαδί κ. καθήμεναι. Εκ. 165, έμοι γάρ, ω γυναίκες αί κ., καθήμεναι. Εκ. 165. ἐμοὶ γὰρ, ὧ γυναίκες αἰ κ.,
Εκ. 221. κ. φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ καθημένη. ΕΙ. 642. ἡ πόλις γὰρ ὡχριῶσα κὰν φόβῳ κ. καθημένοι. ΕΙ. 932. ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγων τις οἱ κ. καθημένοις. Εκ. 94. οὐδὲν παραφῆναι. τοῖς κ. ἔδει. καθήμενον. Ι. 396. καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ κ. Ι. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε κ. οὕτως, καθήμενος. Α. 838. ἐν τὰγορᾶ κ..
Σ. 773. ἐαν δὲ νίψη, πρὸς τὸ πῦρ κ.,
ΕΙ. 266. τούτω ταράξει, τὰς πόλεις κ.
473. ὡ Λάμαχ, ἀδικεῖς ἐμποδῶν κ.
1235. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνω χεσεῖ κ.;

καθήμενος. Π. 162. δ μέν γάρ αύτῶν σκυτοτομεῖ κ., καθημένους. Ν. 208. ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ δρῶ κ. καθημένων. Π. 338. ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν κ., κάθηνται. Β. 677. μύριαι κ., κάθηνταί. Fr. 722. άργοι κ. μοι γυναίκες τέτταρες. καθήντο. Β. 991. Μελητίδαι κ. Εκ. 302. κ. λαλούντες κάθησ'. Εκ. 144. συ μεν βάδιζε και κ. ουδέν γαρ εξ. Εκ. 169. ἄπερρε και συ και κ. εντευθενί κάθησθ. Ν. 1201. $\epsilon \tilde{v}$ γ , \tilde{w} κακοδαίμονες, $\tau \tilde{i}$ κ. $\tilde{a}\beta \hat{\epsilon}\lambda \tau \epsilon \rho \omega$, καθήσθ'. Α. 543. κ. $\tilde{a}v$ $\hat{\epsilon}v$ δόμοισιv; $\tilde{\eta}$ πολλοῦ $\gamma \epsilon$ δε $\tilde{\epsilon}$ καθήσθαι. Ν. 469. δύρομαι; ΧΟ. ώστε $\gamma \epsilon$ σοῦ πολλοὺς $\tilde{\epsilon}n \tilde{t}$ ταίσι θύραις ἀεὶ κ., χαμαί κ., την κεφαλήν κόρακος έχων. Σ. 43. χαμαί κ., την κεφαλην κόρακος έχων.
392. κάβουλήθης μύνος ήρωων παρά τον κλάουτα κ.
Α. 473. ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρύνως ὥσπερ κόρη κ.,
Θ. 838. ὑστέραν αὐτην κ., σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
840. την 'Υπερβόλου κ. μητέρ' ήμφιεσμένην
καθήσθαί. Ι. 1311. ἢν δ' ἀρέσκη ταῦτ' 'Αθηναίοις, κ. μοι δοκεῖ
κάθησθε. Ν. 270. εῖτ' ἐπ' 'Ολύμπου κορυφαίς ἱεραῖς χιονοβλή-Λ. 1217. ὑμεῖς τί κ.; μῶν ἐγὼ τῆ λαμπάδι Εκ. 57. κ. τοίνυν, ὡς ἀν ἀνέρωμαι τάδε καθῆσθον, Β. 1103. ἀλλὰ μὴ ὑν ταὐτῷ κ. καθήσθω. Β. 1409. ἐμβάς κ. συλλαβών τὰ βιβλία κάθησο. Α. 59. κ. σίγα. ΔΙ. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οῦ, Εκ. 554. κ. τοίνυν σηπίας μασωμένη. Π. 724. ἐνταῦθα νῦν κ. καταπεπλασμένος, καθήστο. Β. 778. ἵν' Αἰσχύλος κ. ΕΑ. κοὺκ ἐβάλλετο; καθήται. Ι. 754. όταν δ' έπὶ ταυτησί κ. τῆς πέτρας, Ο. 1623. ἄνθρωπος οὖτος, ἢ κ. λούμενος, κάθηται. Λ. 597. οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταὐτην, ὅττευομένη δὲ κ. καθηῦδ'. Fr. M. Δρα. η Ν. 5. ὁμοιότατα κ. ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου. καθιδρυθέντε. Ο. 45. ὅπου κ. διαγενοίμεθ' ἄν. καθίει. Σ. 387. οὐδὲν πείσει* μηδέν δείσης. άλλ' ὧ βέλτιστε, κ. Ο. 387. τώ τε τρυβλίω κ. καθιείς. Ι. 430. έξειμι γάρ σοι λαμπρός ήδη καὶ μέγας κ., κάθιζ. Β. 197. κ. έπὶ κώπην. εἴ τις έτι πλεῖ, σπευδέτω. κάθιζε. Α. 123. σίγα, κ. Ν. 255. κ. τοίνυν ἐπὶ τὸν Ιερον σκίμποδα. Σ. 905. σίγα, κ., σὸ δ' ἀναβὰς κατηγόρει. 2, 905. σιγα, κ., συ ο αναρας κατηγορεί.
Θ. 221. κ. φύσα την γνάθον την δεξιάν.
Εκ. 130. κ. παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
καθίζεις. Σ. 940. ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρείς καὶ κ. οὐδέπω;
καθίζηται. Σ. 90. ἡν μη πὶ τοῦ πρώτου κ. ξύλου.
καθίζομην. Ι. 750. οὐκ ἀν κ. ἐν ἄλλφ χωρίφ΄
καθίζομένη. Θ. 1182. κ. δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
καθίζοντας. Ν. 973. ἐν παιδοτρίβου δὲ κ. τὸν μηρὸν ἔδει προκαθίζου. Ι. 785. κάτα κ. μαλακώς, ΐνα μή τρίβης τήν έν Σαλαμίνι.
καθίζωμ". Θ. 292. ποῦ ποῦ κ. ἐν καλῷ, τῶν βητόρων καθίμα. Σ. 379. ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα κ. καθιμα. Σ. 396. μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κ.
καθίσεν. Β. 911. πρώτιστα μὲν γὰρ ἔνα τιν' ἃν κ. ἐγκαλύψας, καθίστη. Σ. 305. κ. νῦν, πόθεν ἀνησόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλκαθίσταμαι. Α. 723. ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς κ.
Ι. 1387. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ κ.
Σ. 502. ῆρετ' εἰ τὴν 'Ιππίου κ. τυραννίδα.
καθίστη. Εκ. 743. κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς κ. πλησίον,
Εκ. 1065. ἀξιόχρεως. ΓΡ. Β. μή μοι κ.
καθίστησιν. Π. 917. ἀρχειν κ.; ΣΤ. κατηγορεῖ δὲ τἰς;
καθοῖτο. Β. 919. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν κ., καθορᾳ. Ι. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἃ πανουργεῖς μίνι. καθοράν. Α. 319. λιγνύν δοκώ μοι κ. καί καπνόν, & γυναίκες, καθοράς. Ν. 327. νύν γέ τοι ήδη κ. αύτάς, εί μη λημάς κολοκύνταις. καθοράτε. Β. 876. Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετάς φρένας αι κ. καθορω. Ι. 171. κ. ΔΗ. τί δαί; τάμπόρια και τὰς ὁλκάδας; Ι. 953. ἀλλ' ἢ οὐ κ. ΑΛ. φέρ' ίδω, τί σοι σημείον ἢν; Ν. 326. ὡς οὐ κ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. ἦδη νυνὶ μόλις ούτως. ΕΙ. 178. καὶ δὴ κ. τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός. καθυβρίζει. Α. 631. ὡς κωμφδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν καθυβρίσαι, Ι. 722. οὐκ, ἄγάθ', ἐν βουλῆ με δόξεις κ. καθυπερηκόντισαν, Ο. 825. ἄλαζονευόμενοι κ. καθώμεν. Εκ. 100. ὅταν κ., δν περιδησόμεσθ' ἔκεῖ, καθωσιώθη. Π. 661. κ., πέλανος Ηφαίστου φλογί,

```
καί. Α. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, κ. φιλῶ τοὺς ἐππέας κ.τ.λ.
Α. 394. κ. μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην' κ.τ.λ.
 καικίας. Ι. 437. ώς οὖτος ήτοι κ. ή συκυφαντίας πνεί.
καινά. Ο. 973. τῷ δόμεν Ιμάτιον καθαρὸν καὶ κ. πέδιλα,
Ο. 1470. πολλὰ δὴ καὶ κ. καὶ θαυ-
Θ. 1130. σκαιοῖσι γάρ τοι κ. προσφέρων σοφὰ
Β. 1107. τά τε παλαιὰ καὶ τὰ κ.,
Εκ. 927. οὐ δῆτα. ΝΕ. τὶ γὰρ ἄν γραὶ κ. τις λέγοι;
καιναῖς. ΕΙ. 100. κ. πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
 καιναίσιν. Ι. 1318. ἐπὶ κ. δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
καινάς. Ν. 480. ἥδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ κ. προσφέρω.
Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ κ. Ιδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
Ν. 547. άλλ' άει κ. Ιδέας ἐσφέρων σοφίζομαι, 896. γνώμας κ. ἐξευρίσκων.
Ο. 1384. ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν κ. λαβεῖν καινῆ. Θ. 179. ἐγὰ δὲ κ. ξυμφορὰ πεπληγμένος καινῆν. Ν. 927. σύ τε τὴν κ.
Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν κ. ἐπίνοιαν, 876, δέξαι τελετὴν κ., ἄναξ, ἡν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν.
Θ. 850. ἐγῷδα: τὴν κ. Ἑλένην μιμήσομαι, καινοτοίς Ν. 943. ἔνωματίσμαν κ. αὐτὸν.
Θ. 850. εγώδα την κ. Ελενην μιμησομαί. καινοῖς. Ν. 943. βηματίοισιν κ. αὐτόν Ν. 1399. ὡς ἡδὺ κ. πράγμασω καὶ δεξιοῖς όμιλεῖν, Ο. 862. Ιερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς κ. θεοῖς. καινοῖσιν. Ο. 848. ἐγὼ δ΄ ἵνα θύσω τοῖσι κ. θεοῖς, καινόν. Ν. 1031. δεῖ σε λέγειν τι κ., ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ. Ν. 1279. πότερα νομίζεις κ. ἀεὶ τὸν Δία 1423. ἦττον τὶ δητ' ἔξεστι κάμοὶ κ. αὖ τὸ λοιπὸν
      Σ. 528. κ., ὅπως φανήσει
     1053. κ. τι λέγειν κάξευρίσκειν
ΕΙ. 54. δ δεσπότης μου μαίνεται κ. τρόπον,
55. οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἔτερον κ. πάνυ.
55. ουχ ονπερ υμεις, αλλ ετερον κ. πανυ.

Θ. 967. ὥσπερ ἔργον αὖ τι κ.

Β. 720. ἔς τε τάρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ κ. χρυσίον.

890. ἴδιοὶ τινές σου, κόμμα κ.; ΕΤ. καὶ μάλα,
Εκ. 220. εἰ μἡ τι κ. ἄλλο περιειργάζετο;

926. οὕκουν ἐπ' ἔκφοράν γε. ΝΕ. κ. γ', ὧ σαπρά.
Καινόν. Σ. 120. ἄξα ἔδικαζεν ἔς τὸ Κ. ἐμπεσών,
 καινός. Ο. 256. κ. γνώμην, καταπρούδοτε κ. σπείραντ' αὐτὸν
                               Siavolais.
 καινοτομείν. Εκ. 584. εί κ. έθελήσουσιν και μή τοις ήθάσι λίαν
     Εκ. 586. περί μεν τοίνυν τοῦ κ. μη δείσης τοῦτο γαρ ημίν
 καινοτομούμεν. Σ. 876. δέξαι τελετήν καινήν, ὧναξ, ήν τῷ
 πατρί κ. καινώ. Fr. 114, 2. ὥσπερ ἐν κ. λυχνούχψ καινών. Ν. 1397. σὸν ἔργον, ὧ κ, ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
 Ο. 257. κ. τ΄ έργων έγχειρητής.
Fr. 446, 2. ὥσπερ τέως ήν, άλλὰ κ. πραγμάτων.
καίπερ. Ν. 890. τοῖσι θεαταῖς, κ. θρασὺς ὧν' κ.τ.λ.
καιρόν. Ε. 941. τούτων κατά κ. άπαντᾶ.
Ο. 1688. ἐς κ. ἄρα κατεκόπησων ούτοιὶ
καιρός. Ι. 242. ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε' νῦν ὁ κ. ὧ Σίμων,
Λ. 596. τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ κ., κὰν τούτου μὴ ἀιλά-
    βηται,
Θ. 661. μη βραδύνειν, ώς δ κ. έστι μη μέλλειν έτι,
Εκ. 576. λοῦν ὅ τί περ δύναται. κ.
Π. 255. ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεὐδεθ', ὡς δ κ. οὐχὶ μέλλειν,
 καιρφ. Β. 358. ή βωμολόχοις έπεσιν χαίρει μή ν κ. τοῦτο 
ποιοῦσιν,
  καίσχροῖσι. Ν. 1374. πολλοῖς κακοῖς κ.: κατ' ἐντεῦθεν, οίον
 εἰκὸς, καίτοι. Α. 357. κ. φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ. κ.τ.λ. καίτοιστίν. Σ. 599. ἄλλὰ Θέωρος, κ. ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν
 έλάττων,
κάκ. Ι. 337. ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπείκη, λέγ' ὅτι κ. πονηρῶν.
                                K.T.A.
κακά. Α. 461. ούπω μὰ Δί' οἶσθ' οἶ αὐτὸς ἐργάζει κ.
Α. 649. εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κ. πολλά:
983. εἰργάσατο πάντα κ. κάνέτρεπε κάξέχει,
Ι. 189. πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κ. κακῶς.
190. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κ. κακῶς.
1276. εἰ μὲν οὖν ἀνθρωπος, ὁν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κ.,
Ν. 363. κάνυπόδητος κ. πόλλ' ἀνέχει κὰφ' ἡμῖν σεμνοπροσουρο
     1122. προσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἶα πείσεται κ., 1329. ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κ. Σ. 441. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἐνεστι δεινὰ τῷ γήρα κ.;
     565. κ. πρός τοις ούσιν, ξως άνιων αν Ισώση τοισιν ἐμοισιν.
ΕΙ. 625. κάτα τάκείνων γε κέρδη τοις γεωργοίς ήν κ.
748. τοιαῦτ' ἀφελών κ. καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ'
```

άγεννη, Α. 1047. καὶ δρῶν ἱκανὰ γὰρ τὰ κ. καὶ τὰ παρακείμενα.

```
κακά. Θ. 388. καὶ πολλὰ καὶ παντοϊ ἀκουούσας κ.
          Θ. 399. έξεστι' τοιαῦθ' οὖτος ἐδίδαξεν κ.
                        455. άγρια γάρ ήμᾶς, ὧ γυναίκες, δρᾶ κ.,
467. Εὐριπίδη, τοιαῦτ ἀκουούσας κ.,
475. κ. ξυνείδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
517. ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κ.; νὴ τὴν "Αρτεμιν,
         545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὁς ἡμᾶς πολλὰ κ. δέδρακεν 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γιναικεῖον φῦλον κ. πόλλ' ἀγορεύει, Β. 309. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κ. ταυτὶ προσέπεσεν; Εκ. 179. ἐπέτρεψας ἐτέρος πλείον' ἔτι δράσει κ. 436. πολλὰ κ. ΒΛ. καὶ τί εἶπε; ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη Fr. 21, 2. πλύνων ἄπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κ.
  κάκάθαιρ'. Σ. 118. εἶτ' αὐτθν ἀπέλου κ., ὁ δ' οὐ μάλα. κακαῖs. Εκ. 1161. μηδὲ ταῖs κ. ἐταίραις τθν τρόπον προσεικέναι κάκανηφόρουν. Λ. 646. κ. ποτ' οὖσα παῖς καλή, 'χουσ' κάκβάς. Β. 1075. καὶ μινθῶσαι τθν ξύσσιτον, κ. τινὰ λωποδυ-
κάκβάς, Β. 1075. καὶ μυθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κ. τινὰ λωποδυτήσαι:
κάκεῖ. Σ. 770. πάντως γε κ. ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε κ.τ.λ.
κάκεῖθεν. Ο. 845. κ. αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥ. σὸ δέ γ' αὐτοῦ μένων
κάκεῖν. Ι. 885. καίτοι σοφὸν κ. ὁ Πειραιεύς: ἔμοιγε μέντοι
Θ. 775. ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κ. ἤν ξύλον.
κάκεῖνά. Α. 438. κ. μοι δὸς τάκολουθα τῶν βακῶν,
κάκεῖνόν. Θ. 602. ταύτην τε κ. ἔχης, ὧ πρόξενε.
κάκεῖνον. Ι. 199. Κορινθίοις ἤχθεσθε, κ. γέ σοι:
κάκεῖνον. Ι. 1407. κ. ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
κάκεινονί. Ν. 1100. γοῦν οἶδ' ἐγὼ κ.
κάκεῖνος, Α. 428. οὰ Βελλεροφόντης: ἀλλὰ κ. μὲν ἦν
Ι. 819. κ. μὲν φείγει τὴν γῆν, σὰ δ' ᾿Αχιλλείων ἀπομάττει.
Ν. 1081. κ. ὡς ἤττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν'
Β. 790. κ. ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνον'
Π. 214. κ. οὖν σύνοιδε ταῦτα; ΧΡ. φἡμ ἐγὼ
520, ὅταν ἀργύρεον κ. ἔχη; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός
580. κ. γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΛ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.
κἀκείνω. Β. 671. χὴ Φερσέφατθ', ἄττ' ὅντε κ. θεώ.
κἀκείνω. Β. 671. χὴ Φερσέφατθ', ἄττ' ὅντε κ. θεώ.
κἀκεῖσε. Β. 142. πῶς ἡλθέτην κ.; ΗΡ. Θησεὺς ἡγαγεν.
κάκεκράγει. Β. 426. κᾶκλαε, κ.
κἀκερδάναμεν. ΕΙ. 1205. ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κ.
κἀκερουτίας. Ι. 1344. ἀνωρτάλιζες κ. ΔΗΜ. ἐγώ;
κακή. Σ. 1351. ἐὰν γένη δὲ μὴ κ. νυνὶ γυνὴ,
κάκην. Ο. 541. πατέρων κ., οἱ
κακῆς. Σ. 1404. εἰ νὴ Δί ἀντὶ τῆς κ. γλώττης ποθὲν
κακίαις. Σ. 1286. καὶ με κ. ἔκνισε΄ κῷθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
κάκιον. Θ. 203. κ. ἀπολοίμην ἀν ἢ σύ. ΕΤ. πῶς; ΑΓ. ὅπως;
Θ. 532. οὐδὲν κ. εἰς ἄπαντα πλὴν ἄρ' ἡ γυναῖκες.
κάκιστ'. Α. 151. κ. ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
Α. 476. κ. ἀπολοίμην, εἴ τὶ σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
756. ὅπως τάχιστα καὶ κ. ἀπολοίμεθα.
                          580. κ. γάρ τον πλούτον έχει. ΒΛ. ταύτην δ' ήμιν άπο-
       Α. 476. κ. απολοίμην, ει τι σ αιτησαιμ ετι,
756. ὅπως τάχιστα καὶ κ. ἀπολοίμεθα.
778. οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὧ κ. ἀπολουμένα.
924. σελαγοῦντ' ἀν εὐθύς. ΔΙ. ὧ κ. ἀπολούμενε,
Ν. 726. ἀπολεῖ κ. ΣΤ. ἀλλ', ὧγάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.
ΕΙ. 2. ἰδού. ΟΙ. Α. δὸς αὐτῷ τῷ κ. ἀπολουμένω.
1288. κ. ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις.
Ο. 1467. οὐκ ἀπολιβάξεις, ὧ κ. ἀπολούμενος;
 Ο. 146. ουκ απολεραξείς, ω κ. απολουμένος;
Λ. 946. κ. ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον.
Β. 579. κ. ἀπολοίμην, Βανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
588. κ. ἀπολοίμην, κάρχέδημος ὁ γλάμων.
ΕΙ. 1052. πόθεν ἐξέκιψας, ὧ κ. ἀπολουμένη;
Π. 456. σὸ δ', ὧ κ. ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
713. σὸ δὲ πῶς ἐψρας, ὧ κ. ἀπολούμενε,
κάκιστα. Ι. 6. κ. δῆθ' οῦτος γε πρῶτος Παφλαγόνων,
         Ο. 366. είπέ μοι τί μέλλετ', ὧ πάντων, κ. θηρίων,
Β. 1456, μισεί κ. ΑΙ. τοίς πονηροίς δ' ήδεται;
Π. 68. ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κ. τουτονί.
    κάκιστον. Ι. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κ. όζων ;
  Σ. 38. δίει κ. τούνύπνιον βύρσης σαπράς.
448. οὐκ ἀφήσεις οὐδὸ νυνί μ', ὧ κ. θηρίον;
913. τυροῦ κ. ἀρτίως ἐνήρυγεν
κάκιστόν. Ν. 1046. ὀτιὴ κ. ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
κακίστω. Β. 726. χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κ. κόμματι,
κακκαβαζουσῶν. Δ. 761. ταῖς αἰγρυπνίαισι κ. ἀεί.
  κακκάβην. Fr. 26, κάγειν ἐκείθεν κ.
Fr. 241. κ.
403. τὴν κ. γὰρ κᾶε τοῦ διδασκάλου.
κακκᾶν. N. 1384. κ. δ' ἀν οὐκ ἔφθης φράσαι, κὰγὼ λαβὼν θύραζε
N. 1390. αὐτοῦ "κοῖησα κ.,
  κακκάσκη Θ. 1089. κ. μοι; ΕΥ. κ. μοι; κάκκης. ΕΙ. 162. άπό μὲν κ. τὴν ρῶν ἀπέχων, κάκλαε. Β. 426. κ., κακεκράγει κάκλέψουσι. Ο. 1108. ἐνεοττεύσουσι κ. μικρὰ κέρματα.
```

κάκμιαίνομαι. Β. 753. μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κ. κακίβουλε. Ι. 1055. Κεκροπίδη κ., τί τοῦθ ἡγεῖ μέγα τοὕργον; κακόβουλε. Ι. 1055. Κεκροπίδη κ., τί τοῦθ ἡγεῖ μέγα τοὕργον; κακοδαίμον. Ι. 7. αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ῷ κ., πῶς ἔχεις; Ι. 1195. ὁρᾶς τάδ', ῷ κ.; ΑΛ. ὁλίγον μοι μέλει. Ν. 1293. αὖτη μὲν, ῷ κ., οὐδὲν γίγνεται Σ. 1. οὐτος, τί πάσχεις, ῷ κ. Ξανθία; ΕΙ. 364. ἀπόλωλας, ὧ κ. ΤΡ. ουκοῦν, ἢν λάχω. 746. ὧ κ., τί τὸ δέρμ ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι 1211. τί δ' ἔστιν, ὧ κ.; οὕ τι που λοφᾶς; 672. ἀλλ', ὧ κ., ρύγχος ὁβελίσκου ἔχει.
 890. ἐπὶ ποῖου, ὧ κ., ἰερεῖον καλεῖς
 1569. τί, ὧ κ.; Λαισποδίας εἶ τὴν ψύσιν. 1569. τί, ὧ κ.; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.
1604. τί, ὧ κ.; ήλιθιος καὶ γάστρις εἶ.
Λ. 521. ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. ΛΥ. πῶς ὀρθῶς, ὧ κ.,
Θ. 892. τί, ὧ κ., ἐξαπατᾶς αὖ τὸν ξένον;
1006. καικῶς ἀπόλοιο. ΤΟ, σῖγα, κ. γέρον.
1225. κ. ἀλλὰ τρέξι 'Αρταμουξία.
Β. 1058. δν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὧ κ., ἀνάγκη
Π. 386. οὐκ, ὧ κ., ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
896. κ., ὀσφραίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
κακοδαίμον'. Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἔμὲ τὸν
κ. ἔγοντα. κ. ἔχοντα, κακοδαίμονα. Ν. 1112. ἀχρὰν μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κ. ΕΙ. 113. ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὰν πατέρ', ὧ κ. κακοδαιμονάς. Π. 372. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ῆρπακας; ΧΡ. κ. κακοδαίμονε. Π. 416. τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κ., κακοδαίμονες, Ν. 1201. εὖ γ', ὧ κ., τί κάθησθ' ἀβέλτεροι, κακοδαιμονίαν. Π. 501. τίς ἀν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κ. τ' ἔτι μαλλον κακοδαίμονος. Ι, 112, δέδοιχ' όπως μη τεύξομαι κ. κακοδαίμων. Α. 105. οξιρι κ., ώς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὶ λέγει; Α. 473. οξιρι κ., ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην 1019. ἀνὴρ κ. ΔΙ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου. 1036. οξιρι κ. τοῦν γεωργοῦν βοιδίοιν 1081. οἴμοι κ., καταγελᾶς ήδη σύ μου. 1094. ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΑΑ. κ. ἐγώ. 234. οἴμοι κ., ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.
 752. οἴμοι κ. ὡς ἀπόλωλ' ὁ γάρ γέρων 1206. οίμοι κ. ύπεραναιδευθήσομαι 1243. οίμοι κ. οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ. ων δ κ. Σωκράτης και Χαιρεφων. 504. οἴμοι κ., ἡμιθνὴς γενήσομαι; 698. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ΄ ἄλλα. ΣΤ. κ. ἔγὼ, 791. οἵμοι, τί οὖν δῆθ΄ ὁ κ. πείσομαι; 1064. μάχαιραν; ἀστείδν γε κέρδος έλαβεν δ κ. 1263. ἀνήρ κ. ΣΤ. κατά σεαντόν νυν τρέπου. 1324. οἵμοι κ. τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου. 1505. ἐγὰ δὲ κ. γε κατακαυθήσομαι. 207. οίμοι κ., στρουθός άνηρ γίγνεται 1166. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ΄ ἄλλα. ΦΙ. κ. ἔγὼ, 1417. οίμοι κ. προσκαλοῦμαί σ΄, ὧ γέρον, E. 207. 1417. οἴμοι κ. προσκαλοῦμαὶ σ', ὧ γέρον,
1501. τίς ὁ κ. ἐστίν; ΒΔ. νίὸς Καρκίνου
Ο. 86. οἴμοι κ., χώ κολοιός μ' οἴχεται
1019. οἴμοι κ. ΠΕ. οὐκ ἐλεγον ἐγὼ πάλαι;
1051. οἴμοι κ., καὶ σὰ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
Λ. 449. οἴμοι κ. ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
845. οἴμοι κ., οἶος ὁ σπασμός μ' ἔχει
Θ. 229. προδῷς με, χώρει δεύρο. ΜΝ. κ. ἐγώ.
232. οἴμοι κ., ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
237. οἴμοι κ., ὑλὸς αὖ στρατεύσομαι.
604. ζητητέαι γάρ ἐστε ΜΝ. κ. ἐγώ.
650. ἡμῶν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝ. κ. ἐγὼ,
925. ἐγὼ δ' ὁ κ. τί δρῶ; ΕΤ. μέν ἤσυχος.
1004. οἴμοι κ., μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
Β. 33. οἴμοι κ., τὰ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
196. οἵμοι κ., τῷ ἐμνέτυχον ἐξιών; 33. οίμοι κ., τη γαρ εγω ουκ εναυμαχουν;
196. οίμοι κ., τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
363. ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ἀν, εἰκοστολόγος κ.,
1183. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κ. φύσει,
323. οἴμοι κ., ὅτι γέρων ἀν ἡγόμην
746. ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κ. ἄρα
760. μέλλεις ἀποφέρεω; ΑΝ. Α. πάνυ γε. ΑΝ. Β. κ. áp' €Ī 1093. οίμοι κ., ἐγγὸς ἥδη τῆς θύρας 1102. ἄρ' οὐ κ. εἰμί ; βαρυδαίμων μὲν οῦν Π. 850. οίμοι κ., ὡς ἀπόλωλα δείλαιος, 851. και τρίς κ. και τετράκις και πεντάκις Fr. 274. οἴμοι κ. φησὶν λυχνοῦχος ἡμῶν οἴχεται.
308, 1. οἴμοι κ. τῆς τόθ ἡμέρας, ὅτε
366. ὧ κ. ὅστις ἐν ἄλμη πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.
κακοήθεις. ΕΙ. 822. ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κ. πάνυ,
κακοηθέστατα. Θ. 422. αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ, κ.

κακοηθέστεροι. ΕΙ. 823. έντευθενί δε πολύ τι κ. κακοίν. Β. 72. οι μέν γάρ οὐκέτ' εἰσίν, οὶ δ' ὅντες κ.
Π. 110. ἔχει μέν οὐτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κ.
κακοίν. Εκ. 1096. ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἡ δυοίν κ.
κακοίς. Α. 856. ὁ περιαλουργός τοῖς κ.,
Ν. 720. καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κ. 1374. πολλοῖς κ. καΙσχροῖσι' κατ' ἐντεῦθεν, οἶον εἰκὸς, Σ. 479. μάλλον ἡ κ. τοσούτοις ναυμαχεῖν ὀσημέραι. Β. 969. δς ἡν κ. που περιπέση καὶ πλησίον παραστῆ, κακοΐσιν. Fr. 116, 2. πᾶσι κ. ήμᾶς κακόν. Α. 156. τουτὶ τὶ ἐστι τὸ κ.; ΘΕ. 'Οδομάνταν στρατός. Α. 829. οἶον τὸ κ. ἐν ταῖς 'Αθάναις τοῦτ' ἔνι. 852. δίου κ. των μασχαλών 909. μικρός γα μάκος ούτος. ΔΙ. άλλ' άπαν κ. 1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κ. ἕν κἄθ' ἔτερον νυκτερινόν γένοιτο. ακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κ. 1396. δε ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κ. Ν. 26. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κ. ὅ μ' ἀπολώλεκεν 20. τουτ έστι τουτί το κ. ο μ απολωλεκεν*
907. χωρεί το κ. δότε μοι λεκάνην.
1085. ἡν δ' εὐρύπρωκτος ή, τι πείσεται κ.;
1266. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ εἴργασται κ.;
1310. * ὧν πανουργεῖν ἡρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κ. τι.
1362. καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κ. ποιητήν.
1445. τοῦθ' ἔτερον αὐ μεῖζον κ. ΦΕ. τί δ', ἡν ἔχων τὸν TITTO 1460. έως αν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κ., κ. άρα ταις πλευραίς τι προύφείλεις μέγα. οΐμοι, τί δήτά μοι κ. γενήσεται άνθρωπος ούτος μέγα τι δρασείει κ. 24. 247. μή που λαθών τις έμποδων ήμας κ. τι δράση. σκους κ. τι ποιήσαι. οὐκ ἐᾳ μ'. ἄνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρῶν οὐδὲν κ., 827. τί τις κ. δέδρακε τῶν ἐν τφίκίς; 973. αἰβοῖ, τί κ. ποτ' ἔσθ' ὅτφ μαλάττομαι; 974. κ. τι περιβαίνει με κὰναπείθομαι. 1136. τουτὶ τὸ κ. τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν; 1253. κ. το πίνειν άπο γάρ οἴνου γίγνεται 1263. εἴπερ ἀποτίσω μηδέν, ἥν τι δρώ κ. 1299. οὐ γάρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κ. 1483. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κ. ΕΙ.64. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κ. αὕθ' οὐγὰ 'λεγον. καὶ μὴ πνεῖ μοι κ., ἀντιβολῶ σ' τουτὶ τί ἐστι τὸ κ.; ΤΡ. ἰπποκάνθαρος. όσον κ. καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος. τὸ γὰρ κ. τοῦτ' ἐστι τῆς Λακωνικῆς. τἱ τὸ κ.; τἱ πάσχετ', ὧνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεών,

Ο. 294. ὧ Πόσειδον, οὐχ ὁρῷς ὅσον συνείλεκται κ.

931. τουτί παρέξει τὸ κ. ἡμῖν πράγματα,

956. τουτί μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κ. οὐδέποτ' ἤλπισα,

992. ἤκω παρ' ὑμῶς ΠΕ. ἔτερον αὖ τουτὶ κ.

1037. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κ. τὸ βιβλίον;

1207. τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κ.; ΠΕ. οἰμώξει μακρά.

1213. σφραγίδ' ἐχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΠΡ. τί τὸ κ.;

1412. τουτὶ τὸ κ. οὐ ἀρῶλον ἔτενμόγρους. 1412. τουτί το κ. οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν. Δ. 261. κατ' οἶκον ἐμφανὲς κ.,
 997. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κ. ὑμῶν ἐνέπεσεν; έστιν κ. μοι μέγα τι προπεφυραμένου. έγωγε. ΑΓ. μή νυν έλπίσης το σον κ. πάσαις τέχναις, ήν μοί τι περιπίπτη κ. 0.75. 195. 271. πασίας τεχνιας, ην μοι τι περιπιστη κ.

εί τις έπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κ.

τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κ.

μηδὲν κ. δρῶν ὑποτοπῆται, ταῦθ', ὑρῶς,

ἀλλ' ἡ πεφάρμαχθ' ἡ κ. τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,

αὕτη σὰ ποι στρέφει; μέν' αὐτοῦ, τί τὸ κ.; 394. 496. 610. λήψει δὲ κ. ἐπερότροπον ἐπέχει τις τύχη 713. 724. επί κ. ετερότροπου επέχει τις τύχη'
ὧ μέγα καπήλοις άγαθθν, ήμῖν δ' αδ κ.,
κ. δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῆ κρόκη.
ὡς πῶν ἐσμὲν κ. ἀνθρώποις καξ ήμῶν ἐστὶν ἄπαντα,
εἰ κ. ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἶπερ ἀληθῶς κ. ἐσμεν,
ἀλλ' οὐτωσὶ πολλῆ σπουδῆ τὸ κ. βούλεσθε ψυλάττειν;
ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κ. καὶ μὴ κατελαμβάνετ'
ἐνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κ. καὶ μὴ κατελαμβάνετ'
ἐνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κ. καὶ μὴ κατελαμβάνετ'
ἐνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κ. καὶ μὸ κατελαμβάνετ'
ἐνδοθεν εξρετε κ.
κ. ἐνδοθεν εξρετε φροῦδον τὸ κ. καὶ μὸ κατελαμβάνετ'
ἐνδοθεν εξρετε φροῦδον τὸ κ. καὶ μὸ κατελαμβάνετ'
ἐνδοθεν εξρετε φροῦδον τὸ κ. καὶ μὸ κατελαμβάνετ'
ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.
ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ.

ἐνδοθεν εξρετε κ. 787. 789. 794. πας τις το κ. τοῦτο ζητεί περί τὰς κλίνας περινοστών. 797. κὰν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κ. τεθεᾶσθα: 799. αὐθις παρακύψαν Ιδεῖν τὸ κ. οὐτως ἡμεῖς ἐπιδήλως 837. ἡ τριήραρχον πονηρὸν, ἡ κυβερνήτην κ., 1080. τί κ.; ΕΥ. τί κ.; ΜΝ. ληρεῖς. ΕΥ. ληρεῖς. 1085. σί κ.; ΕΥ. σί κ.;

```
κακόν. Θ. 1163, κ. τὸ λοιπον, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
   Β. 552. ἐκείνος αὐτὸς δήτα. ΕΑ. κ. ήκει τινί.
  Β. 552. ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κ. ἤκει τινί.
606. ἴνα δῷ δίκην ἀνύετον, ΔΙ. ἤκει τω κ.
1018. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κ. κρανοποιῶν αδ μ' ἐπιτρίψει'
1023. τουτὶ μέν σοι κ. εἰργαστα: Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
1171. Αἰσχύλ', ἀνύσας σὰ δ' ἐς τὸ κ. ἀπόβλεπε.
1249. καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κ.
Εκ.532. ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κ. ΠΡ. μὰ τὰ θεὰ,
816. ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα. ΑΝ. Α. καὶ κ. γέ μοι
1053. τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κ. ἐξωλέστερον.
1070. τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κ. ἐξωλέστερον.
Π. 65. εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὁλῶ κ. κακῶς.
73. κ. τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.
86. τουτὸ δὲ τὸ κ. πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
465. κ. ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθράπους; ΧΡ. ὅ τι;
           465. κ. ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι; 855. τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κ.;
 Fr. 476, 9. ότου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν, α. κ. μὲν οὖν μέγιστον. 505. τί τὸ κ.; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἡκρατίσω; κακόνοι. ΕΙ. 496. ὡς κ. τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
 κακόνους. ΕΙ. 671. ὅστις κ. αὐτη μάλιστ' ην ἐνθάδε,
 κάκόντιον. Λ. 563. έτερος δ' αὖ Θράξ πέλτην σείων κ., ὥσπερ
 ό Τηρεύς,
κάκοντίου. ΕΙ. 553, ώς τάχιστ' άνευ δορατίου καὶ ξίφους κ.
 κακοποιείν. ΕΙ. 731. περί τὰς σκηνάς πλείστοι κλέπται κυπτά-
ζειν καὶ κ.
κάκόπτετ'. Β. 425. κ. εγκεκυφώς,
 κακορροθεί. Α. 577. άπασαν ήμων την πόλιν κ.;
 κακορροθούσά. Θ. 896. ξένη, τίς ή γραύς ή κ. σε;
κακός. Ν. 554. ἐκστρέψας τοὺς ήμετέρους Ἱππέας κ. κακῶς,
Θ. 169. ὁ δὲ Ξενοκλέης ὧν κ. κακῶς ποιεῖ,
κάκοσμον. ΕΙ. 38. μιαρόν τό χρήμα καὶ κ. καὶ βορόν, ΕΙ. 132. ὅπως κ. ζῷον ἤλθεν ἐς θεούς. κακότροπον. Γι. 560. τί γὰρ ἐπὶ κ. ἐμόλετον βίον κακοῦ. Σ. 77. οὖκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κ. Λ. 889. ὧ γλυκύτατον σὰ τεκνίδιον κ. πατρός,
 Fr. 246, 2. τουτί προσόζειν γάρ κ. τού μοι δοκεί. κακουργούντ'. Ν. 1175. άδικοῦντ' άδικείσθαι καὶ κ., οίδ' δτι.
 κακουργών. Σ. 961. ίνα μή κ. ἐνέγραφ' ήμιν τον λόγον.
 Fr. 378, 2. τὰς τῶν κ. οἰκίας.
κακούς. ΕΙ. 430. τἄλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὅντας ἡμᾶς οὐ κ.
   Π. 418. ἐγὰ γὰρ ὑμᾶς ἔξολῶ κ. κακῶς 
879. τοὺς συκοφάντας ἔξολεῖ κ. κακῶς.
 κάκπέμψασαι. Λ. 590. κ. παίδας δπλίτας. ΠΡ. σίγα, μή μνησι-
                            κακήσης
κάκπίομαι. Α. 199. ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κ., κάκποιήσεται. Α. 255. δστις σ' όπύσει, κ. γαλάς κάκπορίζομεν. Σ. 1113. πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κ. βίον. κάκτενεῖς. Β. 201. οὔκουν προβαλεῖ τὰ χεῖρε κ.; ΔΙ. Ιδού. κάκτήσατο. Εκ. 603. καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. ΒΛ. κ. γὰρ
 διὰ τοῦτο.
κάκυδοιδόπα. ΕΙ. 1152. ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ΄ ἄττα κ.
κάκυκλοβόρει. Α. 381. κ. κάπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
 κάκφερε. Ν. 19. κ. τὸ γραμματεῖον, ϊν' ἀναγνῶ λαβὼν κακώ. Ν. 1060. καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι δύο κ. μεγίστω. κακῷ. ΕΙ. 1184. εἶδεν αὐτὸν, κάπορῶν θεῖ τῷ κ. βλέπων ὁπόν,
 Λ. 959. ἐν δεινῷ γ', ὧ δύστηνε, κ. κακῶν. Α. 201. ἐγὰ δὲ πολέμου καὶ κ. ἀπαλλαγεὶς
   ακών. Α. 201. έγω δὲ πολέμου καὶ κ. απαλλαγείς
Α. 821. δθευπερ ἀρχὰ των κ. ἀμῶν ἔφυ.
937. κρατὴρ κ., τριπτὴρ δικῶν,
1203. ὧ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἔμῶν κ.
I. 1. ἱατταταιὰς τῶν κ., ἱατταταῖ.
Ν. 85. οὕτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κ.
1162. λυσανίας πατρώων μεγάλων κ.
Σ. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κ., σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
ΕΙ. 303. τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κ. φοινικικῶν.
491. ἄλλαι τὰ σοι πόλεις πεπαυμέναι κ.
              421. ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κ.

    143. ἄ δειλακρίων σὰ τῶν κ. οἴων ἐρᾶς.
    339. αἴτιος μέντοι σὰ νῷν εἶ τῶν κ. τούτων μόνος.

    πουλα κ. ξοται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει

    Θ. 389. τί γὰρ οὐτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ τῶν κ.;
    1049. πάθος ἀμέγηρτον ἐπὶ κ. παρουσία;
    1070. τί ποτ 'Ανδρομέδα περίαλλα κ.

    Β. 185. τίς είς ἀναπαύλας ἐκ κ. καὶ πραγμάτων
          970. πέπτωκεν έξω τῶν κ., οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κεῖος.
1078. ποίων δὲ κ. οὐκ αἴτιός ἐστ';
   1394. θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κ.
Π. 5. μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κ.
183. καὶ τῶν κ. καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κ. ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
389. οὐτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡ, οἴμοι τῶν κ.,
```

```
κακών. Γτ. 160. τὶ δήτα τούτων τῶν κ. ὧ παῖ γλίχει;
Fr. 244. κ. τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος.
κακώς. Α. 417. αὕτη δε θάνατον, ήν κ. λέξω, φέρει.
Α. 503. ξένων παρόντων τὴν πόλιν κ. λέγω.
           734. πότερα πεπράσθαι χρήδδετ', ή πεινήν κ.;
743. τὰ πράτα πειρασείσθε τὰς λιμῶ κ.
          860. ἔττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κ.,
865. πόθεν προσέπτανθ' οἰ κ. ἀπολούμενοι
952. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κ. ἀπολούμενον.
1151. ὡς μὲν ἀπλῷ λόγῳ κ. ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς

    Ι. 2. κ. Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
    8. κ. καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρό νυν πρόσελθ', ἔνα

         189. πλήν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακά κ.
       100. ποιν γραμματών, και ταυτα μεντοι κακα κ.
190. τουτ ) μόνον σ' ξβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κ.
218. φωνή μαρὰ, γέγονας κ., ἀγόροιος εἶ·
716. κἤθ' ὤσπερ αὶ τιτθαί γε σιτίζεις κ.
1009. περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορῷ κ.,
1271. σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δίᾳ κ. πένεσθαι.
(.41. εἰθ' ὡφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κ.,
554. ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους 'Ιππέας κακὸς κ.,
    N. 41.
           899. οὖκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ἀπολῶ σε κ.
    1130. κὰν ἐν Αἰγύπτφ τυχεῖν ἀν μᾶλλον ἡ κρῖναι κ. 1269. ἀλλως τε μέντοι καὶ κ. πεπραγότι. 1271. κ. ἄρ' ὅντως εἶχες, ἀς γ' ἐμοὶ ὅοκεῖς. ΕΙ. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ἡρξεν ἀτης Φειδίας πράξας κ. Ο, 85. κ. σύ γ' ἀπόλοι, ἀς μ' ἀπέκτεινας δίει.

    μή μοι τότε γ έλθης, όταν έγω πράττω κ.
    ώς ἄνθρωπός γε κ. πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
    σοὶ δ', ὧ νεανίσκ', οὐ κ. ὑποθήσομαι,

     Λ. 162. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΑΥ. παρέχειν χρή κ.
           228 κ. παρέξω κούχὶ προσκινήσομαι
                         οίμ' ώς κ. πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
ἡκούσαμεν ᾶν τι κ. ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα:
            462.
                          εί μηδέ κ. βουλευομένοις εξην υμίν υποθέσθαι;
            522.
           694. ως εί και μόνον κ. έρεις, υπερχολώ γάρ, 1038. κάστ' έκεινο τούπος όρθως κού κ. είρημένον,
          1125. καστ εκείνο τουπος ορσώς κου κ. εξη
1125. αὐτή δ' έμαυτής οὐ κ. γνώμης έχω'
1127. πολλούς άκούσασ' οὐ μεμούσωμα κ.
85. ὅτιἡ τραγωβῶ καὶ κ. αὐτὰς λέγω,
169. ὁ δὲ Εενοκλέης ῶν κακὸς κ. ποιεῖ.
    O. 85.
          182. τοις Θεσμοφορίοις, ότι κ. αὐτὰς λέγω.
349. κ. ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κωκίαν
          539. γυνή γυναίκας ούσα μή κ. λέγειν το λοιπόν.
757. κ. απόλοι. ως φθονερός εί και δυσμενής.
   757. κ. απόλοι αν φθονερος εί και δυσμενης, 879. πείθει τι τούτφ τῷ κ. ἀπολουμένφ 887. κ. τ' ἄρ' ἐξόλοιο κάξολεῖ γε τοι, 963. προσδοκῷ κ. ἐρεῖν 1006. κ. ἀπόλοιο. ΤΟ. σῖγα, κακόδαιμον γέρον. 1167. κ. ἀκούσητ' ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι, Β. 58. μὴ σκῶπτε μ', ὧδέλφ' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κ. 598. οὐ κ., ὧνδρες, παραινεῖτ',
             253. κ. κεραμεύειν, την δε πόλιν εὖ καὶ καλῶς. 1076. διασπάσεσθέ μ', ὧ κ. ἀπολούμεναι.
    Ек. 253.
              1079. ήν οδν υφ' υμών πρώτον απόλωμαι κ.,

Π. 29. κ. ξπραττον καὶ πένης ἢν. ΚΑ. οἶδά τοι:
65. εὶ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὁλῶ κακὸν κ.
418. ἐγὰ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κ.
504. πράττουσι κ. καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα

                             σύνεισιν.
                           προσέρχεται γάρ τις κ. πράττων άνηρ,
                          προσερχεται γαρ τις κ. πραττών αυτηρ,
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κ.
ὅτι χρηστὸς ὧν καὶ φιλόπολις πάσχω κ.
            879.
           1117. θύσει. κ. γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
1172. τί δ' ἔστιν, ὧ βέλτιστε; ΙΕ. τί γὰρ ἄλλ' ἡ κ.;
     Fr. 1. τί ὑποτεκμαίρει καὶ κ. ἄνδρας λέγεις
 καλά. Α. 766. άντεινον, αὶ λῆς, ὡς παχεῖα καὶ κ.

Α. 788. ἀλλ' αὶ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος κ.

Ι. 617. ὧ κ. λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον ἔτι τῶν λόγων

ΕΙ. 868. ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς κ.
    Ο. 756. ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὅρνισιν κ.
    918. τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλά καὶ κ.,
1118. τὰ μὲν ἱξρ' ἡμῦν ἐστιν, ἄρνιθες, κ.

Λ. 1063. καὶ τοῦτο τέθυχ', ἄστε κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ κ.
Θ. 166. διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράματ' ἦν κ.:
    Β. 1359. "Αρτεμις κ.
Εκ. 95. οὐκοῦν κ. γ' ἀν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
Εκ. 30. ουλου κ. η απασχείς.

κίλα. Λ. 1253. ποττά κ., τῶς Μήδως τ' ἐνίκων.

κάλαζών. ΕΙ. 1120. κάγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὰ κ. ἀνήρ.

καλαθίσκοι. Θ. 822. τάντίον, ὁ κανὼν, οἱ κ.,
```

```
καλαθίσκον. Λ. 535. καὶ τόῦτον τὸν κ.,
 Α. 579. είτα ξαίνειν ες κ. κουν)ν εύνοιαν ἄπαντας, κάλαθον. Ο. 1325. φερέτω κ. ταχύ τις πτερών, καλά. Α. 765. καλώς λέγεις επίδειξον. ΜΕ. άλλο
                                                                                                                    ΜΕ. άλλὰ μὰν κ.
      Α. 1093. ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Αρμοδίου, κ.

Ι. 1390. ὧ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς κ.: πρὸς τῶν θεῶν,

Ο. 108. ποδαπὼ τὸ γένος δ'; ΕΥ. ὅθεν αὶ τριήρεις αὶ κ.
Ο. 108. ποσαπω το γένος ο ; ΕΓ, οθέν αι τριηρεις αι κ. καλαμίνην. Fr. 622. κ. σύριγγα. καλαμίνθης. Εκ. 648. οΙμώζοι γ' αν και κωκύοι. ΠΡ. σὰ δέ γ' όζοις αν κ. καλαμίνους. Fr. 622. κ. αὐλοὺς καλαμίσκον. Α. 1034. ἐς τὸν κ. ἐνστάλαξον τουτονί. καλαμόφθογγα. Β. 230. και κεροβάτας Παν, ὁ κ. παίζων καλάμω. Ν. 1006. στεφανωσάμενος κ. λευκώ μετα σώφρονος πλικιώτου.
καλάμω. Ν. 1006. στεφανωσάμενος κ. λευκῷ μετὰ σώφρο ήλικιώτου,
Fr. 146, 3. κ. λεπτῷ.
καλάνι. Ο. 1678. κ. κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ κάλεγχον. Β. 786. κ. αὐτῶν τῆς τέχνης. Ελ. κἄπειτα πῶς κάλει. Σ. 825. ἐκάλουν. ΦΙ. κ. νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι. Ο. 1505. τὶ γὰρ ἔστι; ΠΡ. σίγα, μὴ κ. μου τούνομα: Λ. 871. ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὰ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κ. Εκ. 916. κ. τὸν 'Ορθαγόραν, ὅπως Π. 602. Παύσωνα κ. τὸν ξύσσιτον:
1196. δρὰν ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κ. Fr. 22. τὸν 'Ερεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κ. καλεῖ. Α. 124. τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ κ. Α. 406. Δικαιόπολις κ. σε Χολλίδης, ἔγώ.
      Α. 406. Δικαιόπολις κ. σε Χολλίδης, έγω.
       Λ. 606. δ Χάρων σε κ.,
Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἐποποῖ κ.;
      898. ὅσιον ἐπιβοᾶν, κ. δὲ
Λ. 1106. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ κ.:

    Θ. 157. δταν σατύρους τοίνυν ποιῆς, κ. ἐμὲ,
    582. τί δ' ἔστιν, ὧ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς κ.,

                888.
                                 ύστις γε τολμάς σήμα τον βωμον κ.
      1137. δεθρο κ. νόμος ἐς χορὸν,
Εκ.1146. κ. γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς
Fr. 559. οὐκ ἔσται, κενέβρειον ὅταν θύση τι, κ. με.
   καλείς. Α. 1228. τήνελλα δητ', είπερ κ., ὥ πρέσβυ, καλλίνικος.
Ν. 223.
662. δρᾶς δ πάσχεις; τήν τε θήλειαν κ.
               671. ἄρρενα κ., δήλειαν ούσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
678. τὴν καρδόπην, ὥσπερ κ. τὴν Σωστράτην.
691. ὀρᾶς; γυναῖκα τὴν 'Αμυνίαν κ.
      ΕΙ. 255.

τί με κ.; ΠΟ. κλαύσει μακρά.
Ο. 57. παὶ παὶ. ΠΕ. τί λέγεις, οὖτος; τὸν ἔνοπα παὶ κ.;
407. κ. δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
658. οὖτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί κ.; ΧΟ. τούτους
                                 μεν άγων μετά σαυτοῦ επὶ ποιον, ὧ κακόδαιμον ἱερείον κ,

 Α. 878. ὑπάκουσον οὖτος, οὖ κ. τὴν μαμμίαν ;

       R 208
                            ἀπολούμεθ', ὧναξ 'Ηράκλεις. ΔΙ. οὐ μη κ. μ',

Β. 298. απολούμεθ, ώναξ Ηράκλεις. ΔΙ. οῦ μη κ. μ.,
Π. 1127. ποθεῖς τον οῦ παρόντα καὶ μάτην κ.
καλεῖσθ¹. Ν. 780. πρὶν τὴν ἐμὴν κ., ἀπαγξαίμην τρέχων.
καλεῖσθαι. Σ. 1090. μηδὲν 'Αττικοῦ κ. σφηκὸς ἀνδρικώτερον.
Λ. 554. οἶμαί ποτε Αυσαμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς "Ελλησι κ.
καλεῖται. Ο. 182. ἄπαντα, διὰ τοῦτό γε κ. νῦν πόλος.
Ο. 485. ὥστε κ. Περσικὸς ὅρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Θ. 1142. κληδοῦνός τε ν.

 Ο. 450. ωστε κ. Περσικός ορνις από της αρχης ετ εκείνης.
Θ. 1142. κληδοῦχός τε κ.
καλείτε. Ι. 150. τί έστι; τί με κ.; ΔΗ. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθη Ο. 720. φήμι γ' ὑμῶν ὅρνις ἐστὶ, πταρμόν τ΄ ὅρνιθα κ., κάλεἰφου. Λ. 941. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κ. λαβών.
κάλεκτρυόνα. Β. 935. εἶτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κ. ποιῆσαι; κάλεκτρυών. Ν. 664. πῶς δή; φέρε ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυῶν κ. καλέσαι. Β. 1073. οὐκ ἢπίσταντ' ἀλλ' ἡ μᾶζαν κ. καὶ ῥυππαπαῖ
                                    είπεῖν.
  καλεσάμενος. Ο. 1455. κ., κατ' έγκεκληκώς ένθαδί, καλέσαντα. Ν. 998. μηδ' αντειπείν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ'
                                   Ίαπετον κ.
   καλέσαντες. Σ. 388. αμυνοῦμέν σοι τον πρινώδη θυμον απαντες κ.,
καλέσαντος. Ν. 291. ἄ μέγα σεμναί Νεφέλαι, φανερῶς ήκού-
```

σατέ μου κ.

```
καλεσάτω. Εκ. 366. 'Αντισθένη τις κ. πάση τέχνη.
καλέσειας. Ν. 689. πῶς ἄν κ. ἐντυχὰν 'Αμυνία;
  καλέσειε. Ν. 1251. όστις κ. κάρδοπον την καρδόπην.
 καλέσειεν, Ν. 639, εί δέ τις ύμας υποθωπεύσας λιπαράς κ.
                                                   'Αθήνας.
  καλέσης. Σ. 1418. Εβρεως. ΒΔ. Εβρεως; μή, μή κ. πρός τών
                                                θεῶν.
θεών.
κάλεσον. Ν. 221. αὐτὸς μὲν οὖν σὰ κ. οὐ γάρ μοι σχολή,
Ν. 1163, ὃν κ. τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἔμέ.
Ο. 81. ἡμῖν κ. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
Λ. 861. ἴθι νυν, κ. αὐτήν. ΑΤ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
1280, ἐπὶ δὲ κ. "Αρτεμιν"
Β. 569. ἵθι δὴ κ. τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
Π. 223. τοὺς ξυγγεώργους κ., εὐρήσεις δ' ίσως κάλεσόν. Εl. 195. ίδι νυν, κ. μοι τὸν Δί'. ΕΡ. lὴ lὴ lὴ, καλέσω. Λ. 851. ἰδοὺ, κ. τὴν Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ; Λ. 864. φέρε νυν κ. καταβᾶσά σοι. ΚΙ, ταχύ νυν πάνν.
  Θ. 1084. πρυτάνεις κ. ΕΤ. πρυτάνεις κ.
Π. 964. φέρε νυν έγω των ένδοθεν κ. τινά.
καλευθέρωσαν. Λ. 1155. κ., κάντι τῆς κατωνάκης
 καλή. Α. 253. άγ΄, & θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν κ. καλῶς
ΕΙ, 1330, χώπως μετ' ἐμοῦ κ.
Α. 646. κἀκανηφόρουν ποτ' οῦσα παῖς κ., 'χουσ'
Θ. 1188. εἶεν' κ. τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.
 Εκ. 730. χώρει σὰ δεῦρο κιναχύρα κ. καλῶς καλῆ. Α. 989. ὧ Κύπριδι τῆ κ. καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή,
 Σ. 483. ταθτά ταθτά σου καταντλή και ξυνωμότας κ.
1441. ὕβριζ', ἔως ἀν τὴν δίκην ἄρχων κ.
καλήν. Ι. 923. δώσεις ἐμοὶ κ. δίκην,
καλήν. Ι. 923. δώσεις έμοι κ. δίκην,

Ι. 1111. ἄ Δῆμε, κ. γ΄ έχεις

Ν. 768. ταύτην ἐόρακας, τὴν κ., τὴν διαφανῆ,

Σ. 453. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον κ. δίκην,

Β. 1236. λήψει γὰρ ὁβολοῦ πάνυ κ. τε κὰγαθήν.

Εκ. 947. εἴθ', ἄ θεοὶ, λάβοιμι τὴν κ. μόνην,

1080. φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν κ. ἀφίξομαι;

Fr. 399, 2. τὴν ἐπτακότυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν κ.,

κάλήθης ΕΙ. 875. σάφ' ἴσθι, κ. γε μόλις. ΟΙ. ἄ δέσπο κάλθοιον. ΕΙ. 216. κ. οἱ Λάκονες εἰσύνης πέω.
                                                                                                                                                                                    ΟΙ, ὧ δέσποτα,
κάληφθη. ΕΙ. 875. σάφ τσθι, κ. γε μόλις. ΟΙ, ώ δέσποτ κάλθοιεν. ΕΙ. 216. κ. οί Λάκοινες εἰρήνης πέρι, κάλκαῖος. Θ. 162. κ., οἴπερ ἀρμονίαν ἐχύμισαν, κάλλαι. Ι. 497. χώπος τὰ κ. ἀποφαγὰν ήξεις πάλιν. Καλλίαν. Β. 428. καὶ Κ. γέ φασι Καλλίαν. Β. 428. καὶ Κ. γέ φασι Καλλίας. Ο. 283. Ἱππόνικος Καλλίου κὰξ Ἱππονίκου Κ. Ο. 284. Κ. ἄρ' οὖτος σύρνις ἐστίν' ὡς πτερορρυεῖ. καλλιβόαν. Ο. 682. ἀλλ', ὧ κ. κρέκουσ' Κολλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Κ. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Κ. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Κ. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Κ. Καλλιγόνεια. Ετ. 300. ε. Καλλ
Καλλιγένεια. Fr. 300 a. Κ.
Καλλιγένεια. Fr. 300 a. Κ.
Καλλιγένεια. Θ. 299. Πλούτφ καὶ τῆ Κ., καὶ τῆ Κουροτρό-
καλλιεπής. Θ. 49. μέλλει γὰρ ὁ κ. ᾿Αγάθων,
καλλιεποῦς. Θ. 60. τοῦ κ., κατὰ τοῦ θριγκοῦ,
 καλλικόμων. ΕΙ. 798. τοιάδε χρη Χαρίτων δαμώματα κ.
Καλλίμαχος. Εκ. 809. οἵμωζε. ΑΝ. Β. Κ. δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
καλλίνικε. Ι. 1254. ὧ χαῖρε κ., καὶ μέμνησ' ὅτι
καλλίνικον. Α. 1233. τήνελλα κ. ά-
καλλίνικον. Α. 1233. τήνελλα κ. ά-
καλλίνικοs. Α. 1227. δράτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα κ.
Α. 1228. τήνελλα δῆτ', είπερ καλεῖς, ὧ πρέσβυ, κ.
1231. ἔπεσθέ νυν ἄδοντες ὧ τήνελλα κ.
Ο. 1764. τήνελλα κ., ὧ δαιμόνων ὑπέρτατε,
κάλλιον. Ι. 1263. τί κ. ἀρχομένοισιν
Ο. 63. οὐτας τι δεινόν οὐδὲ κ. λέγεω;
Ο, 63. ουτως τι δείνου ουδε κ, λεγείν;
Α. 76. γυναίκας έλθεῖν. ΜΥ. πολύ σὐ κ. λέγεις.
Π. 938. ἔπειτα ποῦ κ. ἀνατεθήσεται
καλλίονα. Α. 1158. ἐγὼ δὲ κύσθον γ΄ οὐδέπω κ.
Εκ. 71. κάγωγ Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω κ.
Καλλίου. Ο. 283. Ἱππόνικος Κ. κάξ Ἱππονίκου Καλλίας.
Εκ. 810. αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί; ΑΝ. Α. πλείω Κ.
καλλίους. Εκ. 626. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς κ.
                                                 άπιόντας
  καλλιπάρθενοι. Θ. 855, Νείλου μεν αΐδε κ. βοαί,
κάλλιπον. ΕΙ. 1299. έντος αμώμητον κ. οὐκ εθέλαν.
Καλλιππίδην. Ν. 64. Ξάνθιππον ή Χαίριππον ή Κ.,
 καλλίπυργον. Ν. 1024. ὧ κ. σοφίαν κλεινστάτην ἐπασκῶν, κάλλιστ'. Β. 206. κ., ἐπειδὰν ἐμβάλης ἄπαξ. ΔΙ. τίνων; Β. 508. κ., ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν 'Απόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
          Εκ. 2. κ. ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
  κάλλιστα. Σ. 856. κ. τοίνυν πάντα γάρ πάρεστι νών
        ΕΙ. 1225. ἐνημμένω κ. χρήσομαι τάλας;
         Ο. 1463. κ. Κορκυραΐα τοιαυτί πτερά.

    Λ. 913. κ. δήπου, λουσαμένη τῆ Κλεψύδρα.
    Θ. 301. σιαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κ.

         Β. 953. οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κ. περί γε τούτου.
```

κάλεσας. Ν. 1258. ότιη κ. εὐηθικώς την κάρδοπον.

```
κάλων. Ι. 756. νῦν δή σε πάντα δεῖ κ. ἐξιέναι σεαυτοῦ,
κάλων. 1. 756. νῦν δή σε πάντα δεῖ κ. ἐξιέναι σεαιτοῦ, καλῶς. Α. 252. κ. ξυνενεγκεῖν τὰς τριακουτούτιδας. Α. 253. άγ', ὧ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ κ. 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ κ. ἐσπεισάμην. 307. πῶς δ' ἔτ' ἀν κ. λέγοις ἀν, εἰπερ ἐσπείσω γ' ἄπαξ 765. κ. λέγεις ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί. 930. ξένω κ. τὴν ἐμπολὴν 947. ἤδη κ. έχει σοι. 1047. ὁπτατε ταυτὶ καὶ κ. ξανθίζετε. 1050. ἐκ τῶν σάμων. ΔΙ κ. σε πνῶν ὅστις ὧν.
     1050. ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. κ. γε ποιῶν, ὅστις ἦν.

1. 23. αὐτό φαθι τοῦ μόλωμεν. ΔΗ, αὐτό. ΝΙ. πάνυ κ.

344. ἰδοὺ λέγειν. κ. γ' ἄν οῦν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι

1180. κ. γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
     1180. κ. γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
1182. ἐλατῆρος. ἵνα τὰς ναῖς ἐλαύνωμεν κ.
1188. ὡς ἡδὸς, ὧ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων κ.
1213. καὶ τὴν Παρλαγόνος καμέλει κρινεῖς κ.
1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὡ Δῆμε, θεραπεύσω κ.,
Ν. 488. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, κ.
848. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. κ. γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
1289. ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. κ. λέγεις.
Σ. 635. κ. γαρ ἥδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστὸς εἰμι.
779. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν κ. δυνήσομαι
785. τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. κ.,
1004. θρέψω κ., ἄγων μετ' ἐμωτοῦ πανταχοῖ,
1191. Ἐφουδίων παγκράτιον `Ασκώνδα κ.,
1222. τούτοις ξυνών τὰ σκόλι ὅπως δέξει κ.
1383. Ἑφουδίων ἐμαχέσατ' ᾿Ασκώνδα κ.,
                1383. Έφουδίων έμαχέσατ' Ασκώνδα κ.,
     1498. εἴ τις τραγφδός φησιν δρχείσθαι κ.,
ΕΙ. 568. ἢ κ. αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
725. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ΕΡ. θάρρει, κ.:
1043. ὅπτα κ. νυν αὐτά: καὶ γὰρ οὑτοσὶ
1055. κ. ΟΙ. κ. δῆτ', ὡ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
1143. ἐμπιεῦν ἔμιος' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος κ.
1331. κ. καταγκίσει
                    1331. к. катакей с.
     1344. ολκήσετε γοῦν κ.
Ο. 139. κ. γέ μου τὸν υἰὸν, ὧ Στιλβωνίδη,
651. κ. ΠΕ. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
1614. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτὰ γέ τοι κ. λέγεις.

    Λ. 180. παντά κ έχοι, καὶ τάδε γὰρ λέγεις κ.
    184. κ. λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῦ βλέπεις;
    205. εὕχρων γε θαῖμα κὰποπυτίζει κ.
    510. ἀλλ' ἠσθανόμεσθα κ. ὑμῶν' καὶ πολλάκις ἔνδον ἀν

                 919. ή τοι γυνή φιλεῖ με, δήλη 'στὶν κ.
1102. πρέσβεις. ΑΘ. κ. δή λέγετε χήμεῖς τουτογί.
1182. κ. λέγετε, νῦν οῦν ὅπως ἀγνεύσετε,
1273. ἄγε νυν, ἐπειδή τάλλα πεποίηται κ.,
         Θ. 165. αὐτός τε καλός ήν καὶ κ. ήμπίσχετο
                   178. πολλούς κ. οδός τε συντέμνειν λόγους.
                 231. μυμῦ. ΕΤ. τί μύξεις; πάντα πεποίηται κ. 626. ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην κ. 653. κ., ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται ἀνασκόπει κ.
       666. και τα τησε και τα σευρο παντ ανασκοπει κ.
677. ὅ τι κ. ἔχει,
687. ἀλλ' ἔσιχ' ἡμῖν ἄπαντά πως διεσκέφθαι κ,
1189. κ. ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον ὥρα 'στὶ νῷν
1202. Ἐρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι κ. ποιεῖς.
Β. 169. ἐἀν δὲ μὴ 'χω; ΞΑ. τότε μ' ἄγειν. ΔΙ. κ. λέγεις.
512. ἀλλ' εἴσιθ' ἄμ' ἐμοί, ΞΑ. πάνυ κ. ΘΕ. ληρεῖς

164. οἶμαι γὰρ ἥδη μεμελετηκέναι κ.
204. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ, ΠΡ. νῦν κ. ἐπήνεσας.
242. πόθεν, ὡ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω κ.;

                   253.
                                     κακώς κεραμεύειν, την δε πόλιν εδ καί κ.
                   262. ταυτί μεν ημίν έντεθύμηται κ., 272. επειτ' έπειδάν ταῦτα πάντ' έχη κ.,
        272. επείτ επείοαν ταντα παντ εχη κ.,
730. χώρει σὰ δεῦρο κιναχύρα καλὴ κ.
804. κ. ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὰ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
1150. ἔχω δέ τοι καὶ δῷδα ταντηνὶ κ.
Π. 481. ἐὰν ἀλῷς; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. κ. λέγεις.
                    863. νη Δία, κ. τοίνυν ποιων ἀπόλλυται.
        978. άπαντ' ἐποίει κοσμίων μοι καὶ κ.'
1092, οὐ γὰρ βιάσεται ΝΕ, πάνν κ. τοίνυν λέγεις.
1188. θάρρει' κ. ἔσται γὰρ, ἡν θεὸς θέλη.
Fr. 428. ὑποπεπώκαμεν *, ἀνδρες, καὶ κ. ἡρίσταμεν.
```

```
καλώς. Fr. 498, 2. χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις κ.,
κάλως. ΕΙ. 458. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοίσιν κ.
κάμ. Ι. 1144. κ. ξξανατύλλειν, κ.τ.λ.
κάμ. Ε. 1. 1357. λόγχαι δ΄ έκαυλίζοντο καὶ ξυστή κ.
Κάμαξ. Ετ. 357. λόγχαι δ΄ έκαυλίζοντο καὶ ξυστή κ.
Καμαρίνη. Α. 606. τοὺς δ΄ ἐν Κ. κάν Γέλα κάν Καταγέλα,
καματηρός. Λ. 542. οὐδὲ τὰ γύνατα κόπος ἐλεῖ κ. μου.
κάμαυτόν. Ο. 547. τά τε νοττία κ. οἰκήσω.
κάμαυτφ. Β. 918. σάφ΄ ίσθι. ΔΙ. κ. δοκῶ. τί δὲ ταῦτ΄ ἔδρασ΄
                              δ δείνα;
 κάμάχετο. Α. 984. κ., καὶ προσέτι πολλά προκαλουμένου,
κάμέ, Α. 999. ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κ. ταῖς νουμηνίαις.
                               K.T.A.
     Ν. 1411. οὐ κ. σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοιεῖν ὁμοίως, κ.τ.λ.
κάμειψίας. Β. 14. είωθε ποιεῦν καὶ Λύκις κ.;
κάμελει. Ι. 1213. καὶ τὴν Παφλαγόνος κ. κρινεῖς καλῶς.
καμελει. 1. 1213. και την Παρλαγονος κ. κρινείς καλώς.

Λ. 164. κάλλως όδυναν χρή· κ. ταχέως πάνυ

κάμηλον. Ο. 1559. σφάγι<sup>ε</sup> έχων κ. ά-

καμήλου. { Σ. 1035. } φώκης δ' όσμην, Λαμίας δ' όρχεις ἀπλύ-

ΕΙ. 758. } τους, πρωκτὸν δὲ κ.

Ο. 278. εἶτα πῶς ἀνευ κ. Μήδος ὧν εἰσέπτατο;
 1563. πρός το λαίμα τής κ.
κάμινον. Fr. 510, 2. βασκάνιον ἐπὶ κ. ἀνδρός χαλκέως.
     Fr. 623. κ. βαλανείου
 κάμνει. Θ. 405. κ. κόρη τις, εὐθὺς άδελφὸς λέγει,
κάμνεις. Ν. 415. ἐν τἢ ψυχῆ, καὶ μὴ κ. μήθ ἐστὰς μήτε βα-
δίζαν,
     Ν. 708. τί πάσχεις; τί κ.;
 κάμνοι. Fr. 76, 2. έτρον, ίνα κ., σῦκα τῆς μεσημβρίας.
κάμνοντα. Fr. 76, 1. κ. δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε
κάμνοντας. Θ. 873. κ. ἐν χειμῶνι καὶ ναναγίαις;
 κάμοί. Α. 512. κ. γάρ έστιν άμπέλια κεκομμένα. κ.τ.λ.
 Σ. 916. ἢν μή τι κ. τις προβάλλη τῷ κυνί; κάμοιγ. Β. 1364. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κ. ἄλις, κάμοιγε, Ν. 1438. κ. συγχωρεῖν δοκεῖ τοὐτοισι τἀπιεικῆ. κάμοιμ'. Λ. 541. ἐγὼ γὰρ * οὕποτε κ. ἀν ὀρχουμένη, κάμοῦ. ΕΙ. 630. νη Δί', ὡ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κ. λίθον
                                K.T.A.
 καμπαις. ΕΙ. 904. περί ταισι κ. ήνίοχοι πεπτωκότες.
κάμπεδώσετε. Α. 211. υμεις δ' επομείσθε ταιτα κ.
καμπήν. Ν. 970. εί δε τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ή κάμψειέν
                                TIVA K.
 κάμποροι. ΕΙ, 296. άλλ', δ γεωργοί κ. καὶ τέκτονες κάμπτει. Θ. 53. κ. δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν. κάμπτων. Α. 96. ἡ περὶ ἄκραν κ. νεώσοικον σκοπεῖς;
 καμπύλης. Fr. M. Γηρ. 10, 2. βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ κ. καμπύλον. Ο. 1002. τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν κ., κάμυκᾶτό. Β. 562. ἔβλεψεν εῖς με δριμὸ κ. γε.
 κάμφοιν. Ι. 826. καταβροχθίζει, κ. χειροῖν κάμφορείδια. ΕΙ. 202. χυτρίδια καὶ σανίδια κ. κάμψας. Ν. 178. κ. δβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὰν, κάμψειέν. Ν. 970. εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἡ κ. τινα
                               καμπήν,
 κάν. Α. 198. κ. τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις. κ.τ.λ. κάν. Α. 317. κ. γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκώ, κ.τ.λ. Α. 839. κ. εἰσίῃ τις Κτησίας, κ.τ.λ. κάναγκασθώσι. Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθώσ' ὕδατος πολλοῦ κ.
  φέρεσθαι,
κάναδιδάξω. Π. 563. περὶ σωφροσύνης ήδη τοίνυν περανώ.
 κανασισάςω. 11. 100., περί σωφροσύνης ηση τοινύν περανώ σφῷν κ. κάναίσχυντε. ΕΙ. 182. ὧ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κ. σὰ Β. 465. ὧ βδελυρὲ κ. καὶ τολμηρὲ σὰ κάναισχυντίας. Θ. 702. ὡς ἄπαν γάρ ἐστι τόλμης ἔργα κ. κάναίσχυντος. Ν. 909. καταπύγων εἶ κ. κάνακόλπασον. Θ. 1174. πρώτον μὲν οὖν δίελθε κ. κάνακρέοντος. Fr. 2. αἴσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὰν 'Αλκαίου κ.
  κάνακρέων. Θ. 161. Ίβυκος έκεῖνος κ. ὁ Τήιος
κάνάκυπτε. Θ. 230. ἔχ' ἄτρεμα σαυτόν κ. ποῖ στρέφει;
κάνανεύετε. Λ. 126. αὐται; τί μοι μυᾶτε κ.;
  κάναπαιδεύειν. Ι. 1099, γερονταγοιγείν κ. πάλιν.
κάναπείθομαι. Σ. 974. κακόν τι περιβαίνει με κ.
  κάναπνεύσας. Ο. 792. κάποπαρδών κ. αδθις αδ κατέπτατο·
κάναπτερώσαι. Λ. 669. νθν δεί, νθν άνηβήσαι πάλιν κ.
κάναπυθώμεθα. Ο. 403, κ. τούσδε, τίνες ποτέ,
  κάνάρμοστος. Ν. 908. τυφογέρων εί κ.
κάνασκοπεΐν. Β. 978. κ., πως τοῦτ' ἔχει;
κάνάσπαστον. Σ. 382. κ. ποιεῖν είσω, τί ποιήσετε; φράζετε
 κάνατείνας. Α. 799. κ. λακτίσαι.
κάναυμάχησας. Β. 49. κ.; ΑΙ. και κατεδύσαμέν γε ναθς
κάναφανήσει. Σ. 603. έμπλησο λέγων πάντως γάρ τοι παύσει
```

```
καπηλίς. Θ. 347. κεί τις κάπηλος ἢ κ. τοῦ χοὸς
Π. 435. ἄρ' ἐστὶν ἡ κ. ἡκ τῶν γειτόνων,
καπηλίσιν. Π. 1120. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς κ.
καπήλοις. Θ. 737. ἄ μέγα κ. ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὕ κακὸν,
Εῖ. 265. ἐν κωμήτισι κ. ἐπίχαρτον,
κάπηλος. ΕΙ. 447. κεί τις δορυξὸς ἢ κ. ἀσπίδων,
ΕΙ. 1209. ὅπλων κ. ἀχθόμενος προσέρχεται.
Ο. 1292. πέρδιξ μὲν εἶς κ. ἀνομάζετο
Λ. 466. πολλήν γ', ἐἀνπερ πλησίον κ. ἢ.
Θ. 347. κεί τις κ. ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
καπήλου. Εκ. 49. τὴν τοῦ κ. δ' οὺχ ὑρᾶς Γευσιστράτην,
κάπί. Ι. 169. ἀλλ' ἐπανάβηθι κ. τοὐλεὸν τοδὶ κ.τ.λ.
κάπιδακρύειν, Σ. 882. κ. ἀντιβολούντων,
  καπηλίς. Θ. 347. κεί τις κάπηλος ή κ. του χοδς
 κάπιδακρύειν. Σ. 882. κ. αντιβολούντων,
κάπιδεικνύς. Ι. 349. ὕδωρ τε πίνων κ. τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
κάπιδωσειν. Λ. 660. πολλή; κ. μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον, κάπιδώσειν. Λ. 660. πολλή; κ. μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον, κάπιθήκην. Σ. 1391. ἄρτους δέκ' ὁβολῶν κ. τέτταρας. κάπιθυμοῖεν. Λ. 152. στύουτ' ἀν ἀνδρες κ. πλεκοῦν, κάπιθυμω. Ο. 1345. οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κ. τῶν νόμων. κάπικείμενος. Ι. 252. καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κ. βόα κάπιλήσμων. Ν. 129. πῶς οῦν γέρων ἀν κ. καὶ βραδὺς κάπιμανδαλωτόν, Α. 1201. τὸ περιπεταστὸν κ.
 κάπιορκῶ. Ι. 298. κ. γε βλεπόντων.
κάπιπνεθσαι. Σ. 265. ὕδωρ γενέσθαι κ. βόρειον αὐτοῖς.
 κάπισκώπτων. Β. 375. κ.
κάπισταίην. Σ. 754. κ. ἐπὶ τοῖς κημοῖς
κάπιστήσει. Σ. 991. κ. μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέ-
 χεσθαι
κάπιτέτριφεν. Λ. 952. ἀπολώλεκέν με κ. ή γυνή,
κάπιτηδεία. Θ. 259. νή τὸν Δ΄, ἀλλὰ κ. πάνυ.
  κάπιτίμους. Β. 702. κ. καὶ πολίτας, δοτις ἄν ξυνναυμαχŷ.]
κάπιτρέψαι. Α. 1115. βούλει περιδόσθαι κ. Λαμάχφ,
κάπιτρεψα. Α. 1115. ρουλεί περίοσσσα κ. Λαμάχο, 
κάπιφορήσεις. ΕΙ. 167. κ. τῆς γῆς πολλήν, 
κάπιφυτεύσεις. ΕΙ. 168. κ. ἔρπυλλον άνω, 
κάπιχειρήσουσ'. Α. 674. ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κ. ἔτι 
κάπιχεσοῦνται. Εκ. 640. ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἄγνως ἢ, πῶς
  οὐ τότε κ.;
κἀπιχορεύειν. ΕΙ. 1317. δῷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεών έυγ-
χαίρειν κ.
κάπιχώρησον. Εκ. 890, τούτω διαλέγου κ. σὺ δὲ,
κάπιχώρια. Α. 523. καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κ.,
κάπιχωρίωs. Σ. 859. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κ.
κάπίωσιν. Ν. 618. ἡνίκ' ἀν ψευσθῶσι δείπνου, κ. οἴκαδε
κάπλυνεν. Α. 381. κὰκυκλοβόρει κ., ὥστ' ὁλίγου πάνυ
κάπνη. Σ. 143. άναξ Πόσειδον, τί ποτ' άρ' ή κ. ψοψεί;
κάπνιγε. Ν. 1376. κάπειτ' έφλα με κάσπόδει κ. κάπέτριβεν.
Καπνίου, Σ. 151. ὅστις πατρὸς νῦν Κ. κεκλήσομαι.
καπνόν. Ν. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ ὅρόσον αὐτὰς ἡγού-
     μην καὶ κ. εἶναι.
Σ. 324. ἤ με ποίησον κ. ἐξαἰφνης,
Ο. 1266. τῆδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν κ.
Α. 319. λιγνύν δοκώ μοι καθοράν καὶ κ., ὡ γυναίκες, καπνός. Σ. 144. κ. ἐγωγ' ἐξέρχομαι, Σ. 145. κ.; φέρ' ίδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου. Π. 821. ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ κ. οὐχ οἶός τε γὰρ καπνοῦ. Ν. 320. καὶ λεπτολογείν ἤδη ζητεί καὶ περὶ κ. στενο-
                                    λεσχείν,
       Ο. 1717. αδραι διαψαίρουσι πλεκτάνην κ.

    Λ. 295. ] loù loù τοῦ κ.
    315. ]
    312. θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ κ., βαβαιάς.
    καπνῷ. Σ. 457. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'. ἀλλὰ καὶ σὰ τῦφε πολλῷ

                                     тῷ к.
 τφ κ.
Σ. 1079. τῷ κ. τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
ΕΙ. 610. κάξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ κ.
Λ. 311. ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ κ. πιέξειν.
καπνῶν. Σ. 146. νὴ τὸν Δί ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος κ.
κἀπό. Ι. 312. κ. τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
 κ.τ.λ.
καπόβαιν'. Σ. 1161. ένθες πόδ', ὧ ταν, κ. ἐρρωμένως,
καποδείρασ'. Λ. 953. τά τ' ἄλλα πάντα κ. οίχεται,
καποδόσθαι. Ι. 394. ἐν ξύλφ δήσας ἀφαύει κ. Βούλεται.
 κάποδοθός. Β. 468. ἀπήξας άγχων κ. φένει κ. μεθύων άκαποδυθή. Β. 715. εξημικός έσθ', ΐνα μή ποτε κ. μεθύων άκαποιοθμεν. Ν. 583. κ. δεινά: βροντή δ' ἐρράγη δι' ἀστραπής κάποκινδυνεύετον. Β. 1108. κ. λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
  κάποκλάσαι. Fr. 163, 3. σκάψαι κ. τε καὶ λουσαμένφ διελ-
                                     κύσαι.
```

κάποκλείων. Σ. 334. κ. τὰς θύρας; λέ-

κάπολείν, Θ. 81. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κ. με προσδοκῶ. κάπολεῖς. Σ. 849. οἴμοι, διατρίψεις κ. τριψημερῶν' κάπολέλυκεν. Σ. 992. ἐξηπάτηται, κ. οὐχ ἐκάν.

```
κάπολούμενον. Σ. 412. δυτα κ., δτι
 κάπόλυσον. Σ. 988. μύσας παράξον κ., ὧ πάτερ.
κάποπαρδών. Ο. 792. κ. κάναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτατο.
κάποπαρωων. Ο. 192. κ. καναπνευσας αυνις αν κατεπτατο, 
κάποροῦντας. ΕΙ. 636. τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κ. ἀλφίτων, 
κάπορῶν. ΕΙ. 1184. εἶδεν αὐτὸν, κ. θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὁπόν. 
κάποσείσασθαι. Λ. 670. πῶν τὸ σῶμα κ. τὸ γῆρας τύδε. 
κάποσεμνυνούμεθα. Β. 703. εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κ.
 κάποσυκάζεις. Ι. 259. κ. πιέζων τους υπευθύνους σκοπών
κάποτέτριμμαι. Π. 1119. έγω δ' απόλωλα κ. ΚΑ. σωφρονείς.
κάποφανώ. Ν. 1331. του πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κ. γε νη Δία
 κάποχον. Λ. 677. Ιππικώτατον γάρ έστι χρήμα κ. γυνή.
κάποχώρησον. Α. 456. λυπηρος ίσθ' ών κ. δόμων.
κάππ'. Εκ. 686. τοὺς δ' ἐκ τοῦ κ. ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν
 άλφιτόπωλιν.
καπριδίου. Fr. 421, 2. άλλα φέρεθ' ήπάτιον, ή κ. νέου
κάπρον. Σ. 1202. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; άλλ' ὡς ἡ κ.
     Fr. 193. Μελιτέα κ.:
κάπρου. Λ. 202. καταθείσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κ.
Fr. 302, 5. οἱ χόριον οἱδὲ πυὸς, οἰδ΄ ἤπαρ κ.,
κάπρους. Π. 304. ἔπεισεν ὡς ὄντας κ,
κάπρως. Λ. 1255. ἄγεν ἄπερ τὼς κ,
καπρώς, Α. 1205. αγεν απερ τως κ. 
καπρώσης. Π. 1024. γραδς κ. τάφόδια κατεσθίειν. 
κάπτεθ'. Ο. 245. έμπίδας κ., ότα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους 
κάπτοντά. Fr. 287. παύσειν ἔοιχ' ή παυσικάπη κ. σε. 
κάπτων. Fr. 421, 1. άλις ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ
 λιπαρά κ.
κάπτωσιν. Εκ. 687. Ίνα κ.; ΠΡ. μὰ ΔΓ, ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶ-
σιν. ΒΛ. ὅτφ δὲ τὸ γράμμα
 κάπύργωσ'. ΕΙ. 749. ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμίν κ. οἰκοδο-
 μήσας
κάπώλεσας. Ν. 1177. νῦν οῦν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κ.
 Κάρ. Ο. 764. εί δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κ. ἄσπερ Ἐξηκεστίδης,
Κάρα. Α. 946. κάτω κ. κρέμαιτο.
Α. 1218. Ιλιγγιῶ κ. λίθω πεπληγμένος,
ΕΙ. 153. κάτω κ. ρίψας με βουκολήσεται.
Θ. 1102. κ. κομίζων. ΤΟ. τί λέγι Γοργύνος πέρι; κάραβοι. Fr. 200. ἀκροκώλί, ἀρτοι, κ. κάραβον. Fr. 302, γ. οἰδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κ. μέγαν Fr. 334. οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κ. πρίασθαι κάραβος. Fr. 529. ἡ μάζα γὰρ σὰ καὶ τὰ κρέα χῶ κ. κάργάτης. Α. 611. ἀνένευσε καίτοι γ' ἐστὶ σώψρων κ. κάργύριον. Ο. 115. κ. ἀφείλησας, ἀνπερ νὼ, ποτὲ
κάργύριον. Ο. 115. κ. ἀφείλησας, ὥσπερ νὰ, ποτὲ κάρδαμα. Ν. 234, πάσχει 3
    άρδαμα. Ν. 234. πάσχει δὲ ταυτό τοῦτο καὶ τὰ κ.
Ν. 236. ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κ.
Σ. 455. ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κ.

    6. 616, στραγγουριῶ γάρ' ἐχθὲς ἔφαγον κ.
    καρδαμίζεις. Θ. 617. τί κ.; οὐ βαδιεῖ δεῦρ ὡς ἐμέ; καρδία. Α. 485. ἐπήνεσ' ἄγε νυν, ὧ τάλαινα κ.,
    Fr. 329. ἡ κ. τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῦν;

  καρδία. Ι. 1266. μηδέ Θούμαντιν τον ανέστιον αδ λυπείν
εκούση κ.;
καρδίαν. Α. 1. ὅσα δη δέδηγμοι την ἐμαυτοῦ κ.,
Α. 12. πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς την κ.;
Ν. 1368. κἀνταῦθα πῶς οἵεσθε μου την κ. ὀρεχθεῖν;
    Σ, 375. κ. καὶ τον περί ψυ-
Λ. 9. ἀλλ', ὧ Καλονίκη, κάομαι τὴν κ.,
Θ. 869. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι κ. ἐμὴν,
    Β. 54. τὴν κ. ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα;
482, πρίν τινά σ' ἶδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ὡρακιῶ.
482. πρίν τινά σ Ιδείν άλλότριον; ΔΙ. άλλ' ώρ 484. ένταθθ' έχεις την κ.; ΔΙ. δείσασα γάρ καρδίας. Α. 489. τόλμησον, ΐθι, χώρησον, άγαμαι κ. Ν. 86. άλλ' είπερ εκ της κ. μ' δντως φιλεῖς, 1391. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς κ. ΕΙ. 525. οἴον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὰ κατὰ τῆς κ., Ο. 1474. ἔκτοπόν τι, κ. ά-
 καρδιώττεις. Γr. Μ. Δημ. 11. ή κ.; άλλα πως χρήσται ποιείν.
καρδιώττεις. Fr. Μ. Δημ. 11. ή κ.; αλλα πως χρησται π
καρδοπείφ. Fr. 286. ή κ. περιπαγή τον αύχένα.
καρδόπη. Ν. 680. ἐκεῖνο δ' ἢν ἀν, κ., Κλεωνύμη.
καρδόπην. Ν. 678. τὴν κ. ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην·
Ν. 679. τὴν κ. θήλειαν; ΣΩ. δρθῶς γὰρ λέγεις.
1251. ὅστις καλέσεις κάρδοπον τὴν κ.
Καρδοπίων. Σ. 1178. ἔπειτα δ' ὡς δ Κ. τὴν μητέρα,
 Καρδοπίων. Σ. 1178. επειτα υ ω, κύκλω την κ. κάρδοπον, Ν. 669. διαλφιτώσω σου κύκλω την κ.
    Ν. 670. ἰδοὺ μάλ' αῦθις τοῦθ' ἔτερον. τὴν κ.
672. ἄρρενα καλῶ 'γὼ κ.; ΣΩ. μάλιστά γε,
1251. ὅστις καλέσειε κ. τὴν καρδόπην.
              1258. ότιη 'κάλεσας εὐηθικώς την κ.
 Β. 1159. χρήσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κ. κάρδοπος. Ν. 674. ταυτὸν δύναταί σοι κ. Κλεωνύμφ. Ν. 675. ἀλλ', ἄγάθ', οὐδ' ἦν κ. Κλεωνύμφ,
```

καταγέλαστος. Λ. 1024. πρώτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ. εἶτ' οὖ κ. εἶ. Θ. 226. τε μνόμενος. ΕΤ. οὕκουν κ. δῆτ' ἔσει καταγελώ. Ι. 713. ἐγὰ δ' ἐκείνου κ. γ' ὅσον θέλω. καταγελώμεν. Ο. 98. ἄνθρωπος. ΕΤ. οὐ σοῦ κ. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ; καταγελώμενος. Σ. 516. ἔξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔ. κ. μὲν οὖν κατάγελων. Α. 76. ἄρ' αἰσθάνει τὸν κ. τῶν πρέσβεων; Ι. 319. νὴ Δὶ κάμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ἄστε κ. καταγελών. Α. 1108. ἄνθρωπε, παῦσαι κ. μου τῶν ὅπλαν. κατάγελώs. Α. 1126. ταῦτ' οὐ κ. ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς; καταγελώσι. Επ. 864. καλούμεθ' αὐτάς. ΑΝ. Α. ήν δὲ κ., τί; καταγής. Fr, 502, ΐνα μη κ. τὸ σκάφιον πληγείς ξύλφ. καταγηράσομαι. Ι. 1308. ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα κ. καταγηρασομα. Ι. 1008. υπο τερησούων σάπειο εντάυσα κ. καταγιγαρτίσαι. Α. 275. βαλόντα κ., καταγγλωττισμάτων. Ν. 51. ή δ' αῦ μύρου, κρόκου, κ., κάταγμα. Λ. 584. χωρὶς ἔκαστον κἆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κ. λαβόντας κατάγματα. Λ. 583. διαγιγνώσκειν ότι ταθθ' ήμεν ώσπερ τὰ κ. κείται καταγνούς. Ι. 46. ούτος κ. τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους, καταγνύμενον. ΕΙ. 703. ἰδὼν πίθον κ. οίνου πλέων. καταγνώσεσθε. Ι. 1360. εἰ μὴ κ. ταύτην τὴν δίκην καταγομένοις. Ι. 1367. κ. τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἀτελῆ. καταγορεύση. ΕΙ. 107. ἐὰν δὲ μἡ σοι κ.; ΤΡ. γράψομαι κατάγου. Fr. 60. κ. ῥοθιάζων καταδακτυλικός. Ι. 1381. οὕκουν κ. σὰ τοῦ λαλητικοῦ; καταδακτυλικός. Ι. 1381. οθκουν κ. σύ του λαλητικού; καταδαρθείν. Ν. 38. ξασον, ὧ δαιμόνιε, κ. τί με. Εκ. 628. [οἱ φαυλότεροι] κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς κ. Π. 527. ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὕτ' ἐν κλίνη κ. οὐ γὰρ ἔσονται· καταδαρθόντα. Π. 300. εἰκῆ δὲ κ. που, καταδαρθοῦσ'. Εκ. 37. ἄτ' οὐ κ. ὅ γὰρ ἀνὴρ, ὧ φιλτάτη, καταδάρθωμεν. Θ. 795. κὰν κ. ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι, καταδεδυκώς. Σ. 140. καὶ μυσπολεῖ τι κ. ἀλλ' ἄθρει, καταδείξαντος. Β. 1062. άμοῦ χρηστῶς κ. διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δράσας ; κατάδηλα. Π. 1065. όψει κ. τοῦ προσώπου τὰ ράκη. καταδηλιά γην. Σ. 1284, είσί τινες οί μ' έλεγον ώς κ., καταδραμούσα. Εκ. 961. καὶ σύ μοι κ. καταδωροδοκείται. Β. 361. ἡ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων κ., καταδωροδοκείται. Σ. 1036. τοιοῦτον Ιδών τέρας ού φησιν καταθείην. Εκ. 795, ταῦτα κ. ΑΝ. Β. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι. καταθείναι. Εκ. 607. ὥστε τί κέρδος μὴ κ.; σὰ γὰρ ἔξευρὼν ἀπόδειξον. Εκ. 610. νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ κ.; 769. σὺ δ' οὰ κ. διανοεῖ; ΑΝ. Β. φυλάξομαι, Π. 597. τοὰς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὰν κ. καταθείς. Εκ. 603. καὶ μὴ κ. ψευδορκήσει. ΒΛ. κἀκτήσατο γάρ διὰ τοῦτο. Εκ. 855, καὶ ποῖ βαδιεῖ σὰ μὴ κ. τὴν οὐσίαν; καταθείσα. Λ. 202. κ. ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου. καταθείσαν. Λ. 114. τουτί κ. ἐκπιεῖν αὐθημερόν. καταθέμενοι. ΕΙ. 1207. ίθι νυν, κ. παρ' έμοι ταῦτ' εἴσιτε κατάθες. Σ. 661. ἀπὸ τούτων νυν κ. μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ένιαυτοῦ ἐνιαυτοῦ, καταθέσθαι Β. 166. πρὶν καὶ κ.; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ. Εκ. 512. ἰδεῖν, κ. θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν καταθήσει. Εκ. 602. καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον κ., καροῦς αἰνοῦς καταθήσειν. Ν. 246. πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι κ. τοὺς θεούς. καταθήσεις. Β. 176. εἰ μὴ κ. δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου. Εκ. 796. θάρρει, κ., κὰν ἔνης ἔλθης. ΑΝ. Α. τιή; καταθήσομα. Ι. 489. καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ κ. ΕΙ. 882. κ. γὰρ αὐτὸς ἐς μέσονς ἄγων. καταθήσω. Εκ. 677. τὸ δὲ βῆμα τὶ σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας κ. τους κρατήρας κ. Εκ. 681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγορὰν κ. 746. ἐγὰν κ. τὰμά; κακοδαίμων άρα κατάθου. Α. 244. κ. τὸ κανοῦν, ἄ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα. κατάθου. Α. 244. κ. τὸ κανοῦν, ὧ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξ Α. 342. οὐτοιί σοι χαμαὶ, καὶ σὰ κ. πάλιν τὸ ξίφος. 345. ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κ. τὸ βέλος. 861. κ. τὰ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηία: I. 155. ἄγε δὴ σὰ κ. πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί. 1227. κ. ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτοὶ 1228. αὐτὸν περιθῶ. Αλ. κ. ταχέως, μαστιγία, Ν. 497. ἔθι νυν, κ. θοἰμάτιον. ΣΤ. ἢδίκηκά τι; 500, κ. τὶ ληρεῖς; ΣΤ. εἰπὶ δἡ νύν μοι τοδί: 635. ἀνύσας τι κ., καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἱ ΕΙ. 59. κ. τὸ κόρημα: μὴ 'κκόρει τὴν 'Ελλάδα. 886. ἄγε δὴ σὰ κ. πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί. Ο. 401. καὶ τὸν θυμὸν κ. κύψας ET. 1800.

κατάθου. Β. 528. κ. τὸ δέρμα. ΕΑ. ταῦτ' ἐγὰ μαρτύρομαι Β. 627. κ. σύ τὰ σκεύη ταχέως, χώπως έρεις Εκ. 1033, ὕδατός τε κ. τούστρακον πρό τῆς θύρας. Π. 926. κ. ταχέως θοιμάτιον. ΚΑ. οὐτος, σοι λέγει. καταθώ. ΕΙ. 1214. τί δῆτα τουτοινὶ κ. σοι τοῦν λόφοιν; κατάθωμαι. Σ. 567. οἱ δὲ σκώπτουσ', ἔν' ἐγὰ γελάσω καὶ τὸν θυμόν κ. καταιβάτου. ΕΙ. 42. τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διος κ. καταιδέσθητι. Ν. 1468. ναὶ ναὶ, κ. πατρῷον Δία. καταιθαλώσεις. Ο. 1261. κ. τῶν νεωτέρων τινά; καταιθαλώση. Ο. 1242. κ. σου Λικυμνίαις βολαίς. καταιθαλώσω. Ο. 1248. κ. πυρφόροισιν ἀετοῦ, κάταιθε. Θ. 730. ὕφαπτε καὶ κ. σὰ δὲ τὸ Κρητικὸν καταίθειν. Θ. 727. καὶ κ. τὸν πανούργον, πυρπολείν θ' ὅσον τάχος. καταισχυνώ. Ν. 1220. ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα κ. καταισχυνώ. Ñ. 1220. ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα κ. Ο. 1451, τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥ. τὸ γένος οὐ κ. κατακάμπτειν. Θ. 68. ὅντος κ. τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον, κατακαυθήσομαι. Ν. 1505. ἐγὰ δὲ κακοδαίμων γε κ. κατακαυθήσομαι. Ν. 1505. ἐγὰ δὲ κακοδαίμων γε κ. κατακαύσω. Λ. 1218. ὑμᾶς κ.; φορτικὸν τὸ χωρίον. κατακάων. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἔαυτὸν κ. κατάκειμαι. Εκ. 313. ἐγὰ δὲ κ. πάλαι χεζητιών, κατακείμενοι. Α. 70. ἐφ' ἀρμαμαξών μαλθακώς κ., κατακείμενον. Εκ. 541. σὲ δ' ἐν ἀλέα κ. καὶ στρώμασιν κατακείμενος. Α. 72. παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κ.; Σ. 1236. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδών κ. κατάκεισ*. Λ. 920. ἰδοὺ, κ. ἀνύσας τι κάγὰ κδύομαι κατακείσει. ΕΙ. 1331. καλώς κ. κατακείσει. ΕΙ. 1331. καλώς κ. κατάκεισο. Α. 985. πίνε, κ., λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν, Λ. 925. Ιδού ψίαθος κ.; καὶ δὴ 'κδύομαι. 948. ἀλλ' φζυρὰ κ. καὶ μή μοι φέρε κατακεισόμεθ'. Α. 773. Ζεὸς ὑψιβρεμέτης, ΧΟ. ΓΥ. ἐπάνω κ. ήμεις: κατάκειται. Εκ. 514. κ. δή πάνθ' ἄπερ είπας σον δ' έργον τάλλα διδάσκειν, κατακεκερματισμένα. Fr. M. Δαιτ. 30. οὐδ' ἀργύρι' ἐστὶ κ. κατακεκλειμένα. Π. 206. εὐρὰν ἀπαξάπαντα κ. κατακεκλειμένα. Π. 973. σκώπτεις εγὼ δε κ. δειλάκρα κατακεκρακτα. Ι. 304. ὧ μιαρε καὶ βδελυρε καὶ κ., τοῦ σοῦ θράσους κατακεκράξομαί. Ι. 287. κ. σε κράζων. κατακέλευε. Β. 207. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κ. δή. κατακέλευσον. Ο. 1273. ὧ τρισμακάρι', ὧ κ. ΠΕ, τί σὐ λέγεις; κατακλαύσαντες. Σ. 386. ἀνελόντες καὶ κ. θεῖναὶ μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις, κατακλείδος. Σ. 154. καὶ τῆς κ. ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ· κατακλεισθῆ. Ν. 404. ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ζηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλίνει. Λ. 910. σὸ δ' οὐ κ.; ΜΥ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ, τάλαν, κατακλίνειν. Π. 411. έγω, κ, αὐτὸν εἰς ᾿Ασκληπιοῦ κατακλίνεις. Ν. 694. οὐδὲν μὰ Δί², ἀλλὰ κ. δευρὶ ΣΤ. τί δρῶ; Σ. 1208. παῦ' ἀλλὰ δευρὶ κ. προσμάνθανε κατακλίνηθι. Λ. 904. σὰ δ' ἀλλὰ κ. μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου. κατακλινήναι. Σ. 1211. ώδι κελεύεις κ.; ΒΔ. μηδαμώς. κατακλίνης. Σ. 906. φιλείς; τί οὖν οὖ κ., ὧ Μύρριον; κατακλινήσομαι. Ι. 98. ἀγάθ' ἀλλ' ἔνεγκ' ἐγὰ δὲ κ. κατακλινόμενοί. Σ. 1040. κ. τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἔπὶ τοῖσιν απράγμοσιν ύμῶν κατακλινῶ. Σ. 1210. πῶς οὖν κ.; φράζ ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχημόνως. Λ. 918. καίπερ τοιοῦτον ὅντα, κ. χαμαί. κατάκλυζε. ΕΙ. 843. καὶ τὴν πύελον κ., καὶ θέρμαιν' ὕδωρ' κατακνήσαι. Σ. 966. φησί κ. ΦΙ. νή Δί', άλλά ψεύδεται. κατακνησθείην. Ι. 771. ἐπὶ ταυτησί κ. ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ κατακοιμάσθω. Θ. 46. πτηνῶν τε γένη κ., κατακοπτόμενα. Λ. 730. ὑπὸ τῶν σέων κ. ΛΥ. ποίων σέων; κατακοσμήσαι. Σ. 1473. κ. πράγμασι; κατακρημνάμεναι. Ν. 377. κ. πλήρεις ὅμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρείαι κατακρώζουσι, Ι. 1020. πολλοί γὰρ μίσει σφε κ. κολοιοί. κατακτῶν. ΕΙ. 1244. γενήσεταί σοι τῶν κ. κοττάβων. κατακύπτων. Fr. 554. ὧστ' ἀνακύπτων καὶ κ. τοῦ σχήματος οῦνεκα τοῦδε κατακωλύεις, Α. 1088. ἀλλ' ἐγκόνει' δειπνεῖν κ. πάλαι. καταλαβείν, Λ. 179. θύειν δοκούσαις κ. την ακρύπολιν. Α. 624. κ. τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθὸν,
Θ. 1209. ἤκοντα κ. ΜΝ. ἐγὰ δὴ τοῦτο δρῶ.
Εκ. 21. αὐτίκα μάλ' ἔσται' κ. δ' ἡμᾶς ἔδρας,
86. νὴ τὸν Δι', ὥστε δεῖ σε κ. ἔδρας
καταλάβοι. Λ. 753. τί δῆτα ταὐτην εἶχες; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ κ.

```
καταλάβοιεν. Ι. 857. τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἄν κ. ἡμῶν.
 καταλάβοις. Θ. 1221. ἔτ' ἄν κ., εὶ διώκοις ταυτηί.
 καταλαβόντες. Π. 297. βληχώμενοι, σε τουτονί πινώντα κ
καταλαλείν. Fr. 197. κ.:
καταλαλείν. Β. 752. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα κ.; ΑΙ. ἐγώ;
καταλαμβάνετ'. Θ. 794. ένδοθεν εύρετε φρούδον το κακόν καί
μη κ. ένδον.
καταλαμβάνω. ΕΙ. 880. σκηνην έμαυτοῦ τῷ πέει κ.
 καταλέγειν. Λ. 394. έλεγεν δπλίτας κ. Ζακυνθίων
καταλέγωσι. Α. 1065. ὅταν στρατώτας κ. Σακυνοίων καταλέγωσι. Α. 1065. ὅταν στρατώτας κ., τουτφὶ καταλείπειν. Ν. 976. εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ῆβης μὴ κ. καταλείπεις. Θ. 1134. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς κ. ἀθλίαν. κατάλειπτος. Ι. 1332. οὐ χοιρινῶν ὅζαν, ἀλλὰ σπονδῶν,
                     σμύρνη κ.
ΕΙ. 862. μύρα κ.
καταλείπων. Σ. 583. καν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τω δῷ κ. παῖδ΄
                     ἐπίκληρον,
κατάλειφ'. Ο. 660. κ. ημίν δεθρ' ἐκβιβάσας, ίνα παίσωμεν μετ'
 έκείνης.
καταλείφθης. ΕΙ, 200. πως οῦν σὰ δῆτ' ἐνταῦθα κ. μόνος ;
καταλείψει. Π. 556. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας κ. μηδὲ
                     ταφήναι,
 καταλελειμμένον. Π. 680. εί που πόπανον είη τι κ.
καταλέλειπται. Λ. 107. άλλ' οὐδὲ μοιχοῦ κ. φεψάλυξ. 
καταλέλοιπ'. Λ. 736. ἡν άλοπον οἰκοι κ. ΛΤ. αὐτη 'τέρα 
καταλεπτολογήσει. Β. 828. ῥήματα δαιομένη κ. 
καταλεύσομεν. Α. 285. σὲ μὲν οὖν κ., ὧ μαρὰ κεφαλή.
καταληπτικός, Ι. 1380. κ. τ΄ άριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
καταλήψεσθ'. Ι. 1060. τὰς πυέλους φησὶν κ. ἐν βαλανείψ.
κατάληψιν. Ν. 318. καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν
καταληψόμεσθα. Λ. 176. κ. γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον. 
καταλίπη. Ο. 1645. τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἀν ὁ Ζεὺν ἀποθνήσκων κ. 
καταλιποῦσ.' Εκ. 537. ὡχου κ. ὡσπερεὶ προκείμενον, 
καταλιπών. Θ. 447. παιδάμα πέντε κ., ἀγὼ μόλις 
Π. 69. ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν κ. 
Fr. 347. κ. Παναίτιον
Fr. 347. κ. Παναίτιον κατάλιφ. Λ. 244. τασδὶ δ΄ δμήρους κ. ήμιν ἐνθάδε· καταλλαγῆς. Ο. 1588. παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου κ. καταλόγφ. Ι. 1369. ἐπειθ' δ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν κ. καταλόει. Ν. 838. ὥσπερ τεθνεῶτος κ. μου τὸν βίον.
καταλύει. Β. 359. ή στάσιν έχθραν μή κ., μηδ' εύκολός έστι
                     πολίταις,
Π. 948. ότι) κ. περιφανώς εἶς ἀν μόνος καταλύειν. Σ. 2. φυλακὴν κ. νυκτερινὴν διδάσκομαι. Εκ. 453. δῆμον κ., άλλὰ πολλὰ κάγαθὰ,
καταλύσαι. Λ. 112. μετ' έμου κ. τον πόλεμον; ΜΥ. νη τω
                     θεώ.
καταλύσεις. Π. 142. τὴν δύναμιν, ἡν λυπῆ τι, κ. μύνος.
καταλῶ. Fr. 267. πτίττω, Βράττω, μάττω, δεύω, πέττω, κ.
καταμελίτωσε. Ο. 224. οΐον κ. την λόχμην δλην. καταμεμυττωτευμένα. ΕΙ. 247. ἀπαξάπαντα κ.
καταμενείν. Π. 1187. χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ κ.
καταμηλών. Ι. 1150. κημόν κ.
καταμιγνύντας. Λ. 580. κ. τούς τε μετοίκους κεί τις ξένος ή
                     φίλος δμίν,
καταμίξας. Ν. 230. λεπτήν κ. ές τον δμοιον άξρα
καταμισθοφορήσαι. Ι. 1352. κ. τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων καταμύση. Σ. 92. ἡν δ' οὖν κ. κὰν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ κατανεύουσι. Εκ. 72. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. Δ. φασί κ. γάρ.
κατάνευσον. Θ. 1020. κ., έασον ώς
κατανίφοι. Ν. 965. τους κωμήτας γυμνούς άθρδους, κεί κριμ-
νώδη κ.
κατάντη. Β. 127. βούλει ταχεΐαν καὶ κ. σοι φράσω;
καταντιβολείτον. Fr. 523. κ. αὐτὸν ὑποπεπτωκότες, καταντικρύ. Εκ. 87. ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων κ.
καταντλή. Σ. 483. ταὐτὰ ταῦτά σου κ. καὶ ξυνωμότας καλή.
καταξαίνειν. Α. 320. μή οὐ κ. τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; κατάξειέ. Α. 1166. εἶτα κ. τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς
                      'Ορέστης
κατάξη. Α. 931. ἄν μη φέρων κ.
κάταξον. Fr. 488. τασδί κ. τῆ κεφαλῆ σαυτοῦ λίθω.
καταπαίζειs. Fr. 212. χαριεντίζει καὶ κ. ημῶν καὶ βωμολοχεύει.
καταπαρδεῖν. Π. 618. καὶ τῆς Πενίας κ.
καταπάσας. Ν. 177. κατά τῆς τραπέζης κ. λεπτὴν τέφραν,
κατάπαστον. Ι. 968. ἔχων κ. καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
κατάπαστος. Ι. 502. ἔλθοις στεφάνοις κ.
καταπάσω. Ι. 99. ήν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ κ.
καταπαττόμενος. Ν. 262. κ. γὰρ παιπάλη γενήσομαι.
καταπαυομένοισιν. Ι. 1264. ή κ.
```

καταπαθσαι. Εκ. 718. έπειτα τας πόρνας κ. βούλομαι

```
καταπαύσω. Ο. 1397. νη τὸν Δί' η 'γώ σου κ. τὰς πνοάς.
καταπελτάσονται. Α. 160. κ. την Βοιωτίαν ὅλην.
καταπεπλασμένη. Εκ. 878. ἐγὼ δὲ κ. ψιμυθίφ
 καταπεπλασμένος. Π. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο κ.,
καταπεπυρπολημένος. Θ. 243. θάρρει. ΜΝ. τί θαρρῶ κ.;
καταπέπωκε. Σ. 1147. ἐρίων τάλαντον κ. ῥαδίως.
 καταπέπωκεν. Fr. 601. γαλήν κ.:
καταπεπωκυΐαι. Ο. 1137. γέρανοι, θεμελίους κ. λίθους.
καταπεπωκώς. Ο. 1429. ἀνθ' ἔρματος πολλάς κ. δίκας.
κατάπεσωκως. Ο, 1423. ανό ερματος πολλας κ. οικας. 
κατάπεσ'. Ο. 840. λεκάνην ἀνένεγκε, κ. άπό τῆς κλίμακος, 
καταπέση. Fr. 291. μηδε γεύεσθ' άττ' ὰν ἐντὸς τῆς τραπέζης κ. 
καταπεσών. Ν. 1273. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου κ.; 
Ο. 89. σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας κ.; 
Εκ. 962. τήνδ' εἰ δὲ μὴ, κ. κείσομαι.
 καταπετάσαντες. Σ. 132. κ, έν κύκλω φυλάττομεν.
καταπεφρόντικα. Ν. 857. άλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', άλλὰ κ.
 κατάπηξον. Ο. 360. είτα κ. πρό σαυτού. ΕΥ. τοίσι δ' δφθαλ-
μοίσι τί;
καταπίνει. Β. 1466. εδ, πλήν γ' δ δικαστής αὐτὰ κ. μόνος,
καταπίνη. Fr. 548. ἵν' ἐπαγλαΐση τὸ παλημάτιον καὶ μή βήτ-
καταπιόμενός. Ι. 693. ὡς δη κ. με. μορμώ τοῦ θράσους.
καταπιττώσαντας. Εκ. 1109. ζώσαν κ., εἶτα τὼ πόδε
καταπιών. Α. 484. ἔστηκας; οὐκ εἶ κ. Εὐριπίδην;
 καταπλαγήσει. Fr. 1. τὸ κ. τοῦτο παρὰ τῶν βητόρων.
κατάπλασμα. Fr. 221. δεσμὰ καὶ κ.
καταπλάσματα. Fr. 309, 12. σφραγίδαs, ἄλύσειs, δακτυλίουs, κ.,
καταπλαστόν. Π. 717. κ. ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλῶν καταπλιγήσει. Fr. M. Δαιτ. 16, 4. τὸ κ. τοῦτο παρὰ τῶν
 ρήτορων.
καταπλύναι. Fr. 546, 2. καὶ κ. κατ' ἐκπλῦναι
 καταπνεύση. Λ. 552. Τμερον ήμων κατά των κόλπων και των
                           μηρών κ
 καταποθήσεται, Σ. 1502. δ μέσατος. ΦΙ. άλλ' οῦτός γε κ.
καταποσήσεται, 2, 1902, ο μεσάτος. Ψι, αλλ ουτός τε κ.

καταπροίξει. Ι. 435. οῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρα κ. τάλαντα πολλὰ

Ν. 1240. ἐμοῦ κ. ΣΤ. θαυμασίως ἡσθην θεοῖς,

Σ. 1366. οῦ τοι κ. μὰ τὸν ᾿Απόλλω τοῦτο δρῶν,

1396. οῦ τοι μὰ τὰ θεὰ κ. Μυρτίας
Θ. 566, ού τοι μὰ τὰ θεὰ σὰ κ. λέγουσα ταυτὶ, καταπρούδοτε. Σ. 1044. πέρυσιν κ. καινατάταις σπείραντ'
                        αὐτὸν διανοίαις,
 καταπρώκτων. Εκ. 364. τίς τῶν κ. δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
καταπτάμενον. Σ. 16. κ. ές την άγοραν μέγαν πάνυ καταπτάμενος. Ο. 1624. κ. Ικτίνος, άρπάσας λάθρα,
 κατάπτυσον. Β. 1179. ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κ.
κατάπυγον. Θ. 200. καὶ μὴν σύ γ', ὧ κ., εὐρύπρωκτος εἶ
καταπύγον. Σ. 687. ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κ., Χαι-
 ρέου υίδς,
καταπύγονας. Α. 79. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ κ.
 καταπυγωνέστερον. Λ. 776. δρνεον οὐδ' ότιοῦν κ. εἶναι
καταπυγοσύνη. Fr. 180. κ. ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.
καταπυγοσύνης. Ν. 1023. κ. ἀναπλήσει.
 καταπύγων. Ι. 639. ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε κ. ἀνήρ.
    Ν. 529. δ σώφρων τε χώ κ. άριστ' ἡκουσάτην,
909. κ. εἶ κἀναίσχυντος.
Σ. 84. ἐπεὶ κ. ἐστιν ὅ γε Φιλόξενος.
 καταρά. Ν. 871. ούκ ἐς κόρακας; κ. σὺ τῷ διδασκάλῳ;
καταράκτη. Ο. 886. καὶ ἐλασά, καὶ ἐρωδιῷ, καὶ κ., καὶ με-
καταρασάμενος. Σ. 614. κ. καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἡν μή μοι
καταρασαμενος. 2. 014. κ. και τονθορύσας, αλλ ην μη μοι ταχὺ μάξη, Λ. 815. πολλὰ κ. ἀνδράσι πονηροῖς. καταράσωμαι, Β. 746. ὅταν κ. λάθρα τῷ δεσπότη. κατάρατε. ΕΙ. 1077. καὶ πῶς, ὧ κ., λύκος ποτ' ἄν οἶν ὑμεναιοῖ; Λ. 530. σοί γ', ὧ κ., σιωπῶ 'γὼ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούση κατάρατο. Θ. 1097. λάλο καὶ κ. γύναικο. Θ. 1109. κ. τόλμας ἀποτανουμένη λαλῆς;

Θ. 1109. κ. τολμας αποτανουμενη λαλας;
κατάρατον. ΕΙ. 1272. εξρήνης γ' οὕσης άμαθές γ' εἶ καὶ κ.
Εκ. 949. ἐξηπάτησα τὸ κ. γράδιον
κατάρατος. ΕΙ. 33. οἷον δὲ κύψας ὁ κ. ἐσθίει,
Θ. 1048. ὧ κ. ἐγώς τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
Β. 178. ὡς σεμνὸς ὁ κ.' οὐκ οἰμώξεται;
καταράτους. Σ. 1157. ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς κ. ἐμβάδας,
κατάρδιος Α. 658. οὐδὶ πανουργών, οὐδὶ κ. ἀλλὰ τὰ βέλτις

 κατάρδων. Α. 658. οὐδὲ πανουργών, οὐδὲ κ., ἀλλὰ τὰ βέλτιστα
                          διδάσκων.
κατάρξη. Ο. 959.
καταροθσιν. Ο. 582. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἶσιν τὴν
                         γην κ.
 καταρρέοντες. Α. 26. άθρόοι κ.: είρήνη δ' όπω
καταρρυείς. ΕΙ. 71. έως ξυνετρίβη της κεφαλής κ.
καταρρυής. ΕΙ. 146. ἐκείνο τήρει, μὴ σφαλείς κ.
κατάρχομεν. Λ. 638. ἡμεῖς γὰρ, ὧ πάντες ἀστοὶ, λόγων κ.
```

καταγέλαστος. Λ. 1024. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ. εἶτ' οὖ κ. εἶ. Θ. 226. τεμνόμενος. ΕΤ. οὕκουν κ. δῆτ' ἔσει καταγελῶ, Ι. 713. ἔγὰ δ' ἐκείνου κ. γ' ὅσον θέλω, καταγελῶμεν. Ο. 98, ἄνθρωπος. ΕΤ. οὐ σοῦ κ. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ; καταγελώμενος. Σ. 516. ξξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔ.κ. μέν οῦν κατάγελων. Α. 76. ἄρ' αἰσθάνει τὸν κ. τῶν πρέσβεων; Ι. 319. νὴ Δὶ κάμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κ. καταγελών. Α. 1108. ἄνθρωπε, παῦσαι κ. μου τῶν ὅπλων. κατάγελώς. Α. 1126. ταῦτ' οὐ κ. ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς; καταγελῶσι. Εκ. 864. καλούμεθ' αὐτάς. ΑΝ. Α. ἡν δὲ κ., τί; καταγής. Fr. 502. ΐνα μή κ. τὸ σκάφιον πληγείς ξύλφ. καταγηράσομαι. Ι. 1308. ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα κ. καταγιράσομαι. Α. 275. βαλόντα κ., καταγλωττισμάτων. Ν. 51. ἡ δ' αὖ μύρου, κρόκου, κ., κάταγμα. Λ. 584. χωρὶς ἔκαστον' κᾶτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κ. λαβόντας κατάγματα. Λ. 583. διαγιγνώσκειν ότι ταθθ' ήμεν ώσπερ τα κ. κείται καταγνούς. Ι. 46. ούτος κ. τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους, καταγγούς. ΕΙ. 703. Ιδών πίθον κ. οίνου πλέων. καταγγώμενον. ΕΙ. 703. Ιδών πίθον κ. οίνου πλέων. καταγγώσεσθε. Ι. 1360. εἰ μὴ κ. ταύτην τὴν δίκην καταγομένοις. Ι. 1367. κ. τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ. καταγορεύση. ΕΙ. 107. ἐἀν δὲ μή σοι κ.; ΤΡ. γράψομαι κατάγου. Fr. 60. κ. ροθιάζων καταδακτυλικός. Ι. 1381. οὔκουν κ. σὰ τοῦ λαλητικοῦ; καταδακτυλικός. Ι. 1381. ουκούν κ. συ του λαλητικού; καταδαρθείν. Ν. 38. ξασον, ὧ δαιμόνιε, κ. τί με. Εκ. 628. [οἱ φαυλότεροι] κοὺκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς κ. Π. 527. ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὕτ' ἐν κλίνη κ. οὐ γὰρ ἔσονται ' καταδαρθόντα. Π. 300. εἰκῆ δὲ κ. που, καταδαρθοῦσ'. Εκ. 37. ἄτ' οὐ κ. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὧ φιλτάτη, καταδάρθωμεν. Θ. 795. κὰν κ. ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ καταδεδυκώς. Σ. 140. καὶ μυσπολεῖ τι κ. ἀλλ' ἄθρει, καταδείξαντος. Β. 1062. ἀμοῦ χρηστῶς κ. διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δράσας ; κατάδηλα. Π. 1065. όψει κ. τοῦ προσώπου τὰ ράκη. καταδιηλλάγην. Σ. 1284. εἰσί τινες οὶ μ' ἔλεγον ὡς κ., καταδραμοῦσα. Εκ. 961. καὶ σύ μοι κ. καταδραμουσα. Εκ. 301. και συ μοι κ.
καταδωροδοκείται. Β. 361. ή της πόλεως χειμαζομένης άρχων κ.,
καταδωροδοκήται. Σ. 1036. τοιούτον ίδων τέρας ου φησιν
δείσας κ.,
καταθείην, Εκ. 795. ταύτα κ. ΑΝ. Β. μη γάρ ου λάβοις όποι.
καταθείναι. Εκ. 607. ώστε τί κέρδος μη κ.; συ γάρ ξευρών καταθείναι. Εκ. 600. ωστε τι κερώσ μη κ.;
Δπόδειξον.
Εκ. 610. νῦν δ, ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ κ.;
769. σὸ δ' οὐ κ. διανοεῖ; ΑΝ. Β. φυλάξομαι,
Π. 597. τοὺς δὲ πένητας των ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν κ.
καταθείς. Εκ. 603. καὶ μὴ κ. ψευδορκήσει, ΒΛ. κάκτήσατο αταθείς. Εκ. ουδ. και μη κ. φευσορκησεί,
γάρ διά τοῦτο.
Εκ. 855. καὶ ποί βαδιεί σὺ μὴ κ. τὴν οὐσίαν; καταθείσα. Λ. 202. κ. ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου. καταθείσαν. Α. 114. τουτί κ. ἐκπιεῖν αὐθημερόν. καταθέμενοι. ΕΙ. 1207. ἴθι νυν, κ. παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἶσιτε κατάθες. Σ. 661. ἀπὸ τούτων νυν κ. μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ένιαυτοῦ, καταθέσθαι. Β, 166. πρὶν καὶ κ.; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ. Εκ. 512. ἰδεῖν, κ. θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν καταθήσει, Εκ. 602. καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ ἐς τὸ μέσον κ., καταθήσειν. Ν. 246. πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι κ. τοὺς θεούς. καταθήσεις. Β. 176. εὶ μὴ κ. δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου, Εκ. 796. θάρρει, κ., κὰν ἔνης ἔλθης. ΑΝ. Α. τιἡ; καταθήσομαι. Ι. 489. καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ κ. ΕΙ. 882. κ. γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄγων. καταθήσω. Εκ. 677. τὸ δὲ βῆμα τὶ σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας κ. ένιαυτοῦ. καταθήσω. Εκ. 677. το δέ βημα τι σοι χρησιμον εσται , τικ. τους κρατήρας κ.

Εκ. 681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις ; ΠΡ, ἐς τὴν ἀγορὰν κ. 746. ἐγὰ κ. τὰμά ; κακοδαίμων ἄρα κατάθου. Α. 244. κ. τὸ κανοῦν, ὧ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα. Α. 342. οὐτοιί σοι χαμαὶ, καὶ σὰ κ. πάλιν τὸ ξίφος. 345. ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κ. τὸ βέλος. 861. κ. τὸ τὰν γλάχων ἀτρέμας, Ἰσμηνία: 1. 155. ἀγε δὴ σὰ κ. πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί. 1227. κ. ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὰ τουτωὶ 1228. αὐτὸν περιθῶ. Αλ. κ. ταχέως, μαστιγία. 1227. κ. ταχέως τον στέφανον, ιν' έγω τουτωί
1228. αὐτόν περιθῶ. ΑΛ. κ. ταχέως, μαστιγία.
Ν. 497. ἴθι νυν, κ. θοἰμάτιον. ΣΤ. ἡδίκηκά τι;
500. κ. τί ληρεῶς; ΣΤ. εἰπὲ δὴ νύν μοι τοδί'
635. ἀνύσας τι κ., καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδού.
ΕΙ. 59. κ. τὸ κόρημα' μὴ 'κκόρει τὴν 'Ελλάδα.
886. ἄγε δὴ σὰ κ. πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
Ο. 401, καὶ τὸν θυμὸν κ. κύψας

```
κατάθου. Β. 528. κ. τὸ δέρμα. ΕΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι

    Β. 627. κ. σὸ τὰ σκεύη ταχέως, χῶπως ἐρεῖς
    Εκ. 1033. ὕδατός τε κ. τοὕστρακον πρὸ τῆς θύρας.
    Π. 926. κ. ταχέως θοἰμάτιον. ΚΑ. οῦτος, σοὶ λέγει.

 καταθώ. ΕΙ. 1214. τί δήτα τουτοινί κ. σοι τοῦν λόφοιν;
κατάθωμαι. Σ. 567. οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸ
                      θυμον κ.
  καταιβάτου. ΕΙ. 42. τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διος κ.
 καταιδέσθητι. Ν. 1468. ναὶ ναὶ, κ. πατρῷον Δία.
καταιθαλώσεις. Ο. 1261. κ. τῶν νεωτέρων τινά;
  καταιθαλώση. Ο. 1242. κ. σου Λικυμνίαις βολαίς.
 καταιθαλώσω. Ο. 1248. κ. πυρφόροισιν άετοις,
κάταιθε. Θ. 730. ὕφαπτε καὶ κ. σὸ δὲ τὸ Κρητικὸν
καταίθειν. Θ. 727. καὶ κ. τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσο
                      τάχος.
 καταισχυνώ. Ν. 1220. ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα κ.
Ο. 1451. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΤ. τὸ γένος οὐ κ.
κατακάμπτειν. Θ. 68. ὄντος κ. τὰς στροφάς οὐ βάδιον,
 κατακαυθήσομαι. Ν. 1505. έγὰ δὲ κακοδαίμων γε κ.
κατακαύσω. Λ. 1218. ὑμᾶς κ.; φορτικὸν τὸ χωρίον.
κατακάων. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἔαυτὸν
 κατάκειμαι. Εκ. 313. έγω δε κ. πάλαι χεξητών,
κατακείμενοι. Α. 70. εφ' άρμαμαξων μαλθακώς κ.,
κατακείμενον. Εκ. 541. σε δ' εν άλεα κ. και στρώμασιν
  κατακείμενος. Α. 72. παρά την επαλειν έν φορυτώ κ.;
 Σ. 1236. τί δ', δταν Θέωρος πρὸς ποδών κ.
κατάκεισ'. Α. 920. ίδου, κ. ἀνύσας τι κάγὼ κδύομαι
  κατακείσει. ΕΙ. 1331. καλώς κ.
  κατάκεισο. Α. 985. πίνε, κ., λαβέ τήνδε φιλοτησίαν,
 Λ. 925. Ιδού ψίαθος κ.; καὶ δη 'κδύομαι.
948. ἀλλ' ψίζυρὰ κ. καὶ μή μοι φέρε
κατακεισόμεθ'. Λ. 773. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ΧΟ. ΓΥ. ἐπάνω
                       ήμεις:
 κατάκειται, Εκ. 514. κ. δή πάνθ' ἄπερ είπας σον δ' έργον τάλλ
 διδάσκειν, κατακεκερματισμένα. Fr. M. \Delta air. 30. οὐδ' ἀργύρι' ἐστὶ κ.
 κατακεκλειμένα. Π. 206. εὐρὼν άπαξάπαντα κ. κατακέκνισμαι. Π. 973. σκώπτεις έγὼ δὲ κ. δειλάκρα κατακεκρᾶκτα. Ι. 304. ὧ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κ., τοῦ σ
 θράσους
κατακεκράξομαί. Ι. 287. κ. σε κράζων.
κατακέλευε. Β. 207. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κ. δή
κατακέλευσον. Ο. 1273. ἃ τρισμακάρι', ὧ κ. ΠΕ, τί σὺ λέγει
  κατακλαύσαντες. Σ. 386. ανελόντες και κ. θείναι μ' ύπο τ
 δρυφάκτοις.
κατακλείδος. Σ. 154. καὶ τῆς κ. ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·
 κατακλεισθή. Ν. 404. ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ζηρὸς μετεωρισ
  κατακλίνει. Λ. 910. σὸ δ' οὸ κ.; ΜΥ. ποῦ γὰρ ἄν τις
 τάλαν,
κατακλίνειν. Π. 411. ἐγὰ, κ. αὐτὸν εἰς 'Ασκληπιοῦ
κατακλινείς. Ν. 694. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κ. δευρὶ ΣΤ. τί ὶ
Σ. 1208. παῦ' ἀλλὰ δευρὶ κ. προσμάνθανε
  κατακλίνηθι. Λ. 904. σὸ δ' άλλά κ. μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
 κατακλινήναι. Σ. 1211. ώδι κελεύεις κ.; ΒΔ. μηδαμώς. 
κατακλινήτος. Σ. 906. φιλείς; τί οῦν οῦ κ., ὧ Μύρριον; 
κατακλινήσομαι. Ι. 98. ἀγάθ' ἀλλ' ἔνεγκ' ἐγὼ δὲ κ. 
κατακλινόμενοί. Σ. 1040. κ. τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ
 ἀπράγμοσιν ὑμῶν
κατακλινῶ. Σ. 1210. πῶς οὖν κ.; φράζ ἀνύσας. ΒΔ.
 μόνως. Α. 1210. πως δυν κ., φρας ανυδάς. μόνως. Α. 918. καίπερ τοιούτον όντα, κ. χαμαί. κατάκλυξε. ΕΙ. 843. καί τὴν πύελον κ., καὶ θέρμαιν τό κατακνήσαι. Σ. 966. φησὶ κ. ΦΙ. νὴ Δί', ἀλλὰ ψεύδε κατακνησθείην. Ι. 771. ἐπὶ ταυτησὶ κ. ἐν μυττωτῷ μι κατακοιμάσθω. Θ. 46. πτηνῶν τε γένη κ., κατακοπτόμενα. Α. 730. ὑπὸ τῶν σέων κ. ΑΥ. ποία
  κατακοσμήσαι. Σ. 1478. κ. πράγμασι:
  κατακρημνάμεναι. Ν. 377. κ. πλήρεις 💍 μβρου δι' άν
                       βαρείαι
 ούνεκα τοῦδε
 κατακωλύεις. Α. 1088. ἀλλ' ἐγικών κι δ
 Α. 1000. Α. 179. θύειν δοκον. Α. 624. κ. τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τ
Θ. 1209. ἡκοντα κ. ΜΝ. ἐγ
Εκ. 21. αὐτίκα μάλ' ἔσται'
86. νὴ τὸν Δί', ἄστε
καταλάβοι. Α. 753. τί δῆτ
```

```
εταλάβειεν. Ι. 857. τας έσβολας των αλφέτων αν κ. ημών.
                                πετιλάβοις. Θ. 1221. έγ' ἀν κ.. εἰ διώκοις ταυτηί.
πετιλαβόντος. Π. 297. βληχώμενοι, σὲ τουτονί πινώντα κ.,
πετιλαλείν. Fr. 197. κ.:
                                ποταλαλών. Β. 752. τί δε τοῦς θύραζε ταῦτα κ.; ΑΙ. εγώ;
ποταλαμβάνετ'. Θ. 791. ενδοθεν εύρετε φρούδον το κακόν καὶ
                              μή κ. ένδον.

ππλαμβάνω. ΕΙ. 850. σκηνήν έμαυτοί τῷ τέει κ.

ππλαμβάνω. Α. 394. έ) εγεν ὑπλίτα: κ. Ζακινθίων:

ππλάμμαν. Α. 1055. δταν στρατώτα: κ., τουτοί

ππλάμμαν. Ν. 976. είδαλον τοίτιν έραυταίου τῆς ήβης μη κ.
                              maldons. 8. 1134. μέρτησο Πεσεί μ' δε κ δείαν.
maldonros. I. 1332. εξ χειριών δίαν, διλα στονδίν,
                                                                                                                                 CHIPPET K.
                            E. 862. pipp c.
conditions. I. 5:3. obs drobofocus : raris 14 % e. rail
                              enikopes,
wilhad'. O. 886. a. had belg kalibara: ina vairagus por
                                              க்கண்டி.
கிவீட்டுக்கு. EL 2000, கி. வி. வி. கி. பிரா பிராவிக்க குண்ற
கிகீட்டை IL 2000, கி. கொடையை கட அரசிராவ கட அமே
                                                                                                                                 700 PL.
                              malalappione. Il fill of the terminal of the a
malalappine. A 17% was told to pill a second
malalappine. A 17% to be to deep a 17% of the
                                                      A color de porte des e la como des el color de la colo
                                                                                                                           -
                                                                                   ie .
                                                                                                                               ع در حدد الرائد الله الله الله الله
                                        ESC. e Comercia.

101 de Casa renda d'ocument e male estade.

101 de casa renda d'ocument en estade estade.

101 de casa de comercia estade estade.

101 de casa de comercia estade estade.

101 de casa de ca
                                                                                               LE Lis i cruso a par el per el para em
                                                                                                                           Flo. - B.
                                                    E. D. St. Land Communication of the Communication o
                                                      1
                                                                                         The second secon
```

```
משור מות מון שלי של בל או מות שלי ל ל לו ל ביל מות מו בל ל ל לו או מות מות שלי ל לו בל מות מות בל לו בל לו בל מות מות בל לו בל בל לו בל בל לו בל לו בל לו בל בל לו בל לו בל בל לו בל בל בל לו בל ב
                  natanektásovia. A. 150 n the konstituto de qu.
natanenkasyávy. En. 272. Egy de n fejedőg
                      Katamenhanybus. II. 721. ivinida viv aldiga a
               патичеториал проста с. 24%, берре МН гі борро и "
патичетими. 2 1147. брого герпотого и реголо.
                  naturales (1 115) parin a promi a ribino a ribin
               ESTEROTURAS. (). 1820 AN EXPLOYED THEFT O HOUSE
ESTEROT. (). 18. Indiany basedyne, a harry very main,
ESTEROTURE $1. 2011 polary later his his best, sign specify, a
ESTEROTURE. $1.275 Tillight signi, hereoglad later a.
                                                 to the action of widown the Winders
                                                 En 12.2. 1672 6 24 10, 0. 06/19.00
               an est type of a p. a. artispie
antenderson. I the a colony quibterper
antenderson. B 155 has been assemble to the a
antender of the constraint. But there is upon
actions of the constraint.
                      anomina & 1996, at money to tenners, alone a place
anomina, to the temperature or manyous an only the
                                                                                                                                                                                                                       727 E
               CATEGORIA (1987) IN THE REAL PROPERTY OF SPRINGER CONTROL OF SPRIN
               CONTRACTOR TO SEE A SAME AS A SECOND CONTRACTOR OF THE SECOND CONTRACTO
                  AND THE STATE OF T
               Continues of the land of the l
   CONTROL SAME IN THE STATE OF THE STATE OF THE SAME IN THE STATE OF THE
```

κατασβέσαιμι. Λ. 374. ἐγὰ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτω κ. κατασβέσεις. Λ. 375. τοῦμὰν σὰ πῦρ κ.; ΧΟ. ΓΥ. τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει. κατασέσηπας. Π. 1035. οδκ, άλλά κ., δε γ' έμοὶ δοκείς. κατασήμηναι. Fr. 95, 2. εν κίστη που κ. κατάσκαπτ'. Ν. 1488. τὸ τέγος κ., εἰ φιλείς τὸν δεσπότην, κατασκίους. Α. 965. πάλλει, κραδαίνων τρείς κ. λόφους. κατάσκοπος. Θ. 588. ἐκείνος είη τῶν λόγων κ κατασπάσαντες. Ι. 856. νύκτωρ κ. αν τὰς ἀσπίδας θέοντες κατασπένδειν. Ι. 1094. εἶτα κ. κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλφ κατασπέρχων. Α. 1188. ληστάς έλαύνων καὶ κ. δορί κατάστασιν. Θ. 958. πανταχή κυκλούσαν διμα χρή χορού κ, κατάστειλόν. Θ. 256. ἴθι νυν κ. με τὰ περὶ τὰ σκέλη. καταστή. Ι. 865. ὅταν μὲν ἡ λίμνη κ., λαμβάνουσιν οὐδέν καταστῆ. Ι. 865. ὅταν μὲν ἡ λίμνη κ., λαμβάνουσιν οὐδέν·
κατάστησαι. Ο. 841. φύλακας κ., τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεἰ,
καταστήσαι. Εκ. 715. ἄρχειν, κ. τε τὰ ἐυσσίτια,
καταστήσεσθε. Εκ. 1041. ὥστ' εἰ κ. τοῦτον τὸν νόμον,
καταστήσω. Ο. 1672. ἀλλ' ἡν μεθ' ἡμῶν ἦς, κ. σ' ἐγὼ
Εκ. 1064. ἀλλ' ἐγγυητάς σοι κ. δύο
καταστρέφει. Ι. 274. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεἰ τὴν πόλιν κ.;
κατασχίσαντες. Σ. 239. κῷθ' ἡψομεν τοῦ κορκόρου, κ. αὐτόν,
κατασχών. Β. 1208. "Αργος κ. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
κατατεινόμενος. Λ. 965. κ.,
κατάτεμνε. ΕΙ. 1059. κ. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
κατατειμῶ. Α. 301. κ. τοῦσν ἱππεῦσι καττύματα. κατατεμώ. Α. 301. κ. τοισειν ίππεθαι καττύματα. κατατεμώ. Π. 1034. υπό του γαρ άλγους κ. ω φίλτατε. κατατετίληκέν. Εκ. 330. Κινησίας σου κ. ποθεν; κατατετμημένα. Ο. 1524. "ν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κ. κατατέτριμμαι. Fr. 4, 1. δστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κ. χρώμενος, κατατέτριμμεθα. ΕΙ. 355. πολλύμεθα καὶ κ. κατατιθώ. Εκ. 871. δταν κ., προσποιή τῶν χρημάτων. κατατιλά. Β. 366. ἡ κ. τῶν 'Εκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν υπάδων, κατατιλώμενοι. Ο. 1117. δώσεθ' ήμεν, πάσι τοις δρνισι κ. κατατμηθείην. Ι. 768. ἀπολοίμην και διαπρισθείην κ. τε λέκατατμηθείς. Ι. 769. κάγωγ', δι Δημ', εὶ μή σε φιλώ καὶ μή στέργω, κ., κατατοξεύσω. Ν. 944. καὶ διανοίαις κ. κατατριακοντουτίσαι. Ι. 1391. έξεστιν αὐτῶν κ.; καταφαγείν. Α. 78. τοὺς πλείστα δυναμένους κ. τε καὶ πιείν. Ι. 706. ως δξύθυμος. φέρε τί σοι δω κ.; 1. 706. ως οξυθυμος, φερε τι σοι δω κ.;
ΕΙ. 851. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ κ.
Π. 1137. δοίης κ. καὶ κρέας νεανικόν
1174. ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ, κ. γὰρ οὐκ ἔχω,
καταφάγης, Εκ. 1092. καλῶς, ἐπειδὰν κ. βολβῶν χύτραν.
καταφάγω. ΕΙ. 138. νῦν δ' ἄττ' ἀν αὐτὸς κ. τὰ σιτία,
καταφαγών. Ι. 354. θύννεια θερμὰ κ., κἄτ' ἐπιπιὰν ἀκράτου
Ι, 361. ἀλλ' οὐ λάβρακας κ. Μιλησίους κλονήσεις. Ο, 82, είδει κ. μύρτα καὶ σέρφους τινάς. καταφανώς, Ι. 942. κάμοὶ δοκεί καὶ τάλλα γ' είναι κ. καταφοβείσθον. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο κ., μή τις άμαθία προσή καταφρύγει. Ν. 396. καὶ κ. βάλλων ήμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει. καταφυλάξη. Εκ. 482. μή πού τις εκ τούπισθεν ων το σχημα κ. καταχέασα. Θ. 487. εγώ δε κ. τοῦ στροφέως ύδωρ κατάχει. Α. 1040. κ, σὸ τῆς χορδῆς το μέλι. Α. 1128. κ. σὸ, παῖ, τοὕλαιον, ἐν τῷ χαλκίᾳ 1130. κ. σὸ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὕδηλος γέρων καταχεῖν. Ι. 1091. τοῦ δήμου κ. ἀρυταίνη πλουθυγίειαν. καταχείσθαι. Ο. 463. δν διαμάττειν οὐ κωλύει φέρε παι στέφανον κ. καταχείται. Σ. 7. κατά ταῖν κόραιν ὕπνου τι κ. γλυκύ. καταχείται. Σ. 7. κατά ταῖν κόραιν ὕπνου τι κ. γλυκύ. Σ. 713. οἰμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατά τῆς χειρὸς κ., καταχεόντων. ΕΙ. 971. ἡμῶν κ. ὕδωρ τοσουτονὶ καταχέσαντι. Ν. 174. ἡσθην γαλεώτη κ. Σωκράτους καταχέσονται. Fr. 207, 3. καὶ κ. καταχέω. Α. 246. ἵν' ἔτνος κ. τοὐλατῆρος τουτουί. Π. 790. ταυτὶ κ. σου λαβοῦσα, ΠΛ. μηδαμῶς. καταχήνη. Σ. 575, ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου κ. πλούτου κ.; Εκ. 631. νη τον 'Απόλλω' και δημοτική γ' η γνώμη και κ. καταχήνην. Σ. 576. δεύτερον αὖ σου τουτί γράφομαι, την τοῦ πλούτου κ. καταχρεμψαμένη. ΕΙ. 815. ὧν κ. μέγα καὶ πλατὸ κατάχυσμ'. Ο. 535. κ. ἔτερον γλυκὸ καὶ λιπαρὸν, κατάχυσμα. Ο. 1637. μάγειρε, τὸ κ. χρὴ ποιεῖν γλυκὸ. καταχύσματα. Π. 768. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω κ.

Π. 789. φέρε νυν, νόμος γάρ έστι, τὰ κ. 794. εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ κ.; καταχυτρίσαι. Fr. 626. κ.

καταψευδόμενος. ΕΙ. 533. ταύτης κ. ου γλρ ήδεται. καταψών. ΕΙ. 75. καυτός κ. αυτόν ώσπερ πωλίον, κατέαγε. Α. 1180. και τής κεφαλής κ. περι λίθον πεσών, κατέαγεν. Θ. 403. άνὴρ ξρωτᾶ, τῷ κ. ἡ χύτρα; κατεάγη. Σ. 1428. καί πως κ. τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα κατεαγότος. Π. 545. ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλὴν κ., ἀντὶ δὲ μάκτρας κατέαξ'. Σ. 1436. κ. ἐχῦνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὰ μαρτύρομαι. κατέβαινον. Ο. 558. ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς 'Αλκμήνας κ. κατέβαλε. Σ. 1385. δ πρεσβύτερος κ. τον νεώτερον. κατεβλακευμένως. Π. 325. καὶ συντεταμένως κοὺ κ. κατεβαυκάλισέ. Fr. 716. "κ. με." κατεβαυκάλισέ. Fr. 716. "κ. με." κατεβόησε. Α. 711. κ. δ' ἃν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους, κατεβρόχθισα. Ο. 503. δβολὸν κ. κἄτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον. κατεγέλα. Σ. 1305. ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κ., κατεγέλων. ΕΙ. 476. ἀλλ' ἡ κ. τῶν ταλαιπωρουμένων, Π. 838. καὶ κ. δ', εῦ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. κομιδή μεν οὖν. κατεγλώττιζέ. Α. 380. διέβαλλε καὶ ψευδή κ. μου κατεγλωττισμένην. Ι. 352. ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κ. σιωπᾶν; κατεγλωττισμένον. Θ. 131. καὶ θηλυδριῶδες καὶ κ. κατέδει. ΕΙ. 717. ὅσας δὲ κ. χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα. Εκ. 595. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἄπασιν; ΠΡ. κ. σπέλεθον πρότερός μου. κατέδειξ'. Β. 1079, οὐ προαγωγοὺς κ. οὖτος, κατέδειξε. Β. 1032. Όρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κ. φύνων τ' ἀπέχεσθαι, κατίδειξεν. Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κ. γ' οῦτος πρῶτος βασιλεύων κατέδεισ'. ΕΙ. 759, τοιούτον ίδων τέρας οὐ κ., άλλ' ὑπέρ ὑμων πολεμίζων κατέδεσθον. ΕΙ. 1117. ου τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κ. μόνω, κατεδήδοκεν. Σ. 838. τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κ.; κατεδηδοκέν. ΕΙ. 387. μου γε κ... κατέδομαι. Α. 1112. άλλ' ή πρό δείπνου την μίμαρκυν κ. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κ. κατέδονται. Ο. 588. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οὶ παρνόπες Ο. 590. εΐθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κ., κατεδύσαμέν. Β. 49. κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κ. γε ναῦς κατέθεντο. Ο. 599. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὐς οἰ πρότερον κ. κατέθηκας. Εκ. 1007. την πεντακοσιοστήν κ. τῆ πόλει. κατείβεται, Λ. 127. τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κ.; κατείδες. Β. 274. κ. οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι κατείδον. Β. 410. νῦν δὴ κ., καὶ μάλ' εὐπροσώπου, κατείλήφασιν. Λ. 242. ἤδη κ. ἀλλ' ἄ Λαμπιτοῖ, κατείλήφασιν. Λ. 242. ἤδη κ. ἀλλ' ἄ Λαμπιτοῖ, κατείληφώς. Ο. 279. ἔτερος αὖ λόφον κ. τις ὅρνις οὐτοσῖ. κατείλυσπωμένην. Λ. 722. τὴν δ' ἔκ τροχιλίας αὖ κ., κάτειπ'. ΕΙ. 405. ἴθι δὴ, κ. ἵσως γὰρ ἄν πείσαις ἐμέ. κατειπάτω. ΕΙ. 20. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κ. κάτειπε, Ι. 1339. τἱ δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κ., καὶ ποῖός τις ἢ ; κάτειπέ. Ν. 155. φρόντισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κ. μοι, Ν. 170. ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τρόπον; κ. μοι, Ν. 170. υπ ασκαλαρωτου. Σ. 1. τινα τροπου; κ. μοι.
224. πρώτον μὲν ὅ τι δρᾶς, ἀντιβολῶ, κ. μοι.
478. ἄγε δὴ, κ. μοι σὰ τὸν σαυτοῦ τρόπου,
1278. εἰ μἀποδωσεις τὰργύριον. ΣΤ. κ. νυν,
ΕΙ. 657. ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὧ πότνια, κ. μοι.
826. διεληλυθώς. ΟΙ. ίθι νυν, κ. μοι, ΤΡ. τὸ τἱ; 826. διεληλυθώς. ΟΙ. ίθι νυν, κ. μοι, ΤΡ. τό τί; Π. 86. τουτί δὲ τό κακόν πῶς ἔπαθες; κ. μοι. κατείπεν. Θ. 340. ὑποβαλλομένης κ., ἡ δούλη τινός κατείπη. Εκ. 495. μὴ καί τις ἡμᾶς ὄψεται χἡμῶν ἴσως κ. κατείπης. ΕΙ. 377. ἡμῶν κ., ἀντιβολῶ σε, δέσποτα. κατείποι. Σ. 283. τάν Σάμφ πρῶτος κ., κατείπω. Σ. 54. φέρε νυν κ. τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον, κάτειρε. Fr. 130, 2. κ. γὰρ οἶνος οὐ κατείχε. Εκ. 434. ἀλλ΄ ἦσαν ἤττους ὁ δὲ κ. τῆ βοῆ, κατέκαυσεν. Ν. 411. τἀφθαλμώ μου προσετίλησεν καὶ κ. τὸ πρόσωπον. πρόσωπον.
κατέκειτ. Β. 489. κ. ἀν ὀσφραινόμενος, εἶπερ δειλὸς ἢν·κατέκειτ. Π. 692. κ. ἀν ὀσφραινόμενος, εἶπερ δειλὸς ἢν·κατέκειτο. Π. 692. κ. δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῆ, κατεκλίναμεν. Π. 662. κ. τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰπὸς ἢν·κατέκλινεν. Σ. 123. νύκτωρ κ. αὐτὸν εἰς 'Ασκληπιοῦ' Λ. 19. κ., ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν. κατεκλίνης. Λ. 906. φιλεῖς; τὶ οὖν οὐ κ., ὧ Μύρριον; κατέκνησας. Σ. 965. εἰ μὴ κ. τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. κατεκόπησαν. Ο. 1688. ἐς καιρὸν ἄρα κ. οὐτοιὶ κατεκοττάβιζον. Fr. 207. 1. τότε μέν γε σου κ. * * κατέλαβες. Π. 1146. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὰ Φυλὴν κ. πρόσωπον.

```
κατόπιν. Π. 13. ὅστις ἀκολουθεῖ κ. ἀνθρώπου τυφλοῦ,
     Π. 757. οἱ δ' ἡκολούθουν κ. ἐστεφανωμένοι,
1094. βάδιζ' ἐγὰ δέ σου κ. εἰσέρχομαι.
  1209. ἐς τούπισθεν· δεῖ γὰρ κ. τούτων ἄδοντας ἔπεσθαι.
Fr. 415. ἐρείδετον, κάγὰ κ. σφῶν ἔψομαι.
κατόπτα. A. 435. ἄ Ζεῦ διόπτα καὶ κ. πανταχῆ.
κατοπτα. Α. 435. ω Ζευ οιοπτα και κ. πανταχη.
κάτοπτρον. Ν. 752. ώσπερ κ., κάτα τηροίην έχων,
Fr. 309, 1. ξυρὸν, κ., ψαλίδα, κηρωτήν, λέτρον,
κατόπτρου. Θ. 140. τίς δαὶ κ. καὶ ξίφους κοινωνία;
κατορθοῖ. ΕΙ. 939. ὧς πάνθ' ὅσ' ἄν θεὸς θέλη χὴ τύχη κ.,
κατορθώσασα. Εκ. 172. τυχεῖν κ. τὰ βεβουλευμένα.
κατορθώσαστ. Β. 735. χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κ. γὰρ
κατορθώσωρεν. Π. 350. ἡν μὲν κ., εὖ πράττειν ἀεί.
  κατορύξαι. Ο. 475. ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῆ κεφαλῆ
  κατορύξεις. ΕΙ. 166. ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κ.,
κατορύττειν. Fr. 251. πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου
                                      κεφαλήν κ.
  κατορυχησόμεσθα. Ο. 394. κ. ποῦ γῆς;
κατορυχησομεσθα. Ο. 394. κ. που γης; κατουρήσωσί. Εκ. 832. νη τον Ποσειδώ μη κ. μου, καττύεται. Ι. 314. οίδ' έγὼ το πράγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι κ. κάττυμ'. Ι. 315. εἰ δὲ μη σύ γ οἶσθα κ., οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα, κάττυμα. Ι. 869. ἔδωκας ἤδη τουτωὶ κ. παρά σεαντοῦ καττύματα. Α. 301. κατατεμῶ τοῖσιν ἰππεῦσι κ. Σ. 1160. ἐχρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ κ.; καττύς. Fr. 276. κ.
καττύς. Α. 1259. πολύς δ' άμα κ. σκελών ίστο.
κάτυπτεν. Σ. 1307. κ. έμὲ νεανικώς, παὶ παὶ καλών.
κάτω. Α. 21. οἱ δ' ἐν ἀγορῷ λαλοῦσι, κάνω καὶ κ. κ.τ.λ.
κάτωθεν. Ν. 231. εἱ δ' ὧν χαμαὶ τάνω κ. ἐσκύπουν,
Ν. 1281. ἔλκειν κ. ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
       ΕΙ. 313. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κ. Κέρβερον,
ΕΙ. 313. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κ. Κέρβερον, Ο. 1140. ὕδωρ δ' ἐφόρουν κ. ἐς τὸν ἀέρα 1562. κἆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κ. κατώκισαν. ΕΙ. 205. ἵν' ἢσαν αὐτολ, τὸν Πόλεμον κ., κατώμοσα. Ο. 630. ἐπηπείλησα καὶ κ., κατώμοσας. Εκ. 158. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὧν τὰ θεὰ κ., κατώμοσεν. Εκ. 43. οὕκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κ. κατωνάκας. Α. 1151. κ. φοροῦντας ἐλθύντες δορὶ κατωνάκη. Εκ. 724. κ. τὸν χοῖρον ἀποτειλμένας. κατωνάκης. Λ. 1155. κὰλευθέρωσαν, κὰντὶ τῆς κ. κατωνάκης. Λ. 1562. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῆ πυέλω κ. ποτ'. Γ΄Τ
  κατώρυξέν. Θ. 562. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῆ πυέλω κ. ποτ'. ΓΥ. Γ. ἐξό-
                                       λοιο.
λοιο.
Π. 238. εὐθυς κ. με κατὰ τῆς γῆς κάτω κατωτέρω. Β. 70. καὶ νὴ Δί' εἴ τὶ γ' ἔστιν ἔτι κ.
Β. 1384. κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολύ γε κ.
κατωφαγάς. Ο. 288. τἱς δνομάζεταὶ ποθ' οὕτος; ΕΠ. οὐτοσὶ κ.
Ο. 289. ἔστι γὰρ κ. τις ἄλλος ἡ Κλεώνυμος;
καὖθις. ΕΙ. 219. ἥξουσι κ., ἡν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
Ο. 106. πτερορρυεῖ τε κ. ἔτερα φύομεν,
Β. 306. κ. κατόμοσον. ΕΑ. νὴ Δί'. ΔΙ. ὅμοσον. ΕΑ. νὴ Δία.
 369. τούτοις αὐδῶ κ. ἀπαυδῶ κ. τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ 1077. καὶ πλεῖν δευρὶ κ. ἐκεῖσε. καυλόν. Ι. 894. καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν κ. οἴσθ'
                                        έκεῖνον
καυλούς. Ι. 824. δπόταν χασμῆ, καὶ τοὺς κ. καυνάκην. Σ. 1137. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ κ. Σ. 1149. δικαιότερον ἡ κ.; ΒΔ. ἔχ', ἄγαθὲ, καῦνος. Fr. 543. πόσος ἔσθ' ὁ κ.; καύσεται. Π. 1054. ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην κ. Κοῦστριον. Α. 68. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Κ.
Καθστριον. Α. 68. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Κ. καὐτή. Θ. 443. ὀλίγων ἔνεκα κ. παρῆλθον βημάτων. Θ. 469. κ. γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων, 1061. Εὐριπίδη κ. ξυνηγωνιζόμην. Εκ. 123. κ. μεθ' ὑμῶν, ἥν τί μοι δόξη λέγεω. Π. 645. κ. πίης φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα καὐτό. ΕΙ. 1248. πλάστιγγα πρόσθες, κ. σοι γενήσεται καὐτόν. Θ. 1117. ἄπασιν ἐστίν ἐμὲ δὲ κ. τῆς κόρης Β. 1047, ὥστε γε κ. σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γὲ τοι δή. Εκ. 413. τετραστατήρου κ. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
       Εκ. 413. τετραστατήρου κ. άλλ' όμως έρω
  καύτοις. Α. 510. κ. ὁ Ποσειδών, οὐπὶ Ταινάρω θεὸς,
  καὐτός. Α. 736. ἐγώνγα κ. φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
Α. 1189. ὀδὶ δὲ κ.: ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν
Σ. 556. οἶκτειρόν μ', ὧ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ κ. πώποθ' ὑφεί-
                680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου κ. τρεῖς γ' ἄγλιθας μετέ-
```

πεμψα.

820. πάρεστι τουτί, κ. ἄναξ οὐτοσί. 1360. δδί δὲ κ.: ἐπὶ σὲ κάμ ἐοικε θεῖν.

```
καὐτός. Σ. 1531. κ. γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατήρ προσέρπει

ΕΙ. 75. κ. καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,

235, κ. θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

569. ὥστ' ἔγωγ' ἤδη ἀπιθυμῶ κ. ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν

961. κ. τε χερνίπτου, παραδοὺς ταὐτην ἐμοὶ

Ο. 1718. ὁδὶ δὲ κ. ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
     Θ. 920, οζμ' ώς πανούργος κ. είναί μοι δοκείς
Β. 598. ἀλλά κ. τυγχάνω ταῦτ'
              755. καί δὸς κύσαι κ. κύσον, καί μοι φράσον,
7.55. και σος κυσαι κ. κυσον, και μοι φρασον, Π. 1141. ἐφ' ῷ τε μετέχειν κ., ῷ τοιχωρύχε. 1186. τὸν οῦν Δία τὸν σωτήρα κ. μοι δοκῶ καὐτοῦ. Σ. 6. σὰ δ' οῦν παρακινδύνευ', ἐπεὶ κ. γ' ἐμοῦ καὐχένας. ΕΙ. 1282. ὡς οὶ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, κ. ἵππων κάφ'. Ν. 363. κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κ. ἡμῖν σεμνο-
                                    προσωπείς.
  κάφελείν. Β. 688. εξισώσαι τοὺς πολίτας κ. τὰ δείματα.
κάφωνον. Ν. 1320. ἴσως δ΄ ἴσως βουλήσεται κ. αὐτὸν εἶναι.
κάχ'. Β. 958. κ. ὑποτοπεῖσθαι, περινεοῖν ἄπαντα ΑΙ. φημὶ κάγώ.
καχάζων. Εκ. 849. ἔχων, κ. μεθ' ἐτέρου νεανίου
κάχαριζόμην. Ι. 679. ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κ.
καχασμών. Ν. 1073, παίδων, γυναικών, κοττάβων, όψων, πότων, κ. κάχεζεν. Α. 82. κ. όκτω μήνας έπὶ χρυσών όρων. κάχθές. Λ. 700. ὥστε κ. θήκάτη ποιούσα παιγνίαν έγὼ
κάχομεν. Λ. 1054. κ. βαλάντια.
κάχρυς. Ν. 1358. ἄδειν τε πίνονθ', ὥσπερεὶ κ. γυναῖκ' ἀλοῦσαν
καχρύων. Σ. 1306. ὥσπερ κ. ὀνίδιον εὐωχήμενον
καχύποπτος. Fr. 627, κ.
'κβάλλουσά. Λ. 849. σὐ δ' εἶ τίς ἡ 'κ. μ'; ΛΥ. ἡμεροσκόπος'
'κγένηται. I. 851. τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ 'κ.
'κδύομαι. Λ. 920. ἰδοὺ, κατάκεισ' ἀνύσας τι κάγὼ 'κ.
      Λ. 925. ίδου ψίαθος κατάκεισο, καὶ δη κ.
Α. 925, 1000 ψιαθος κατακείσο, και δη κ. 'κδύσεται. Σ. 141. κατά τῆς πυέλου τὰ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κ.' κε. Ι. 210. ἡδη κρατήσευ, αἶ κ. μὴ θαλφθῆ λόγοις. κ.τ.λ. κέαρ. Α. 5. ἐγῷδ΄ ἐψ΄ ῷ γε τὸ κ. εὐφράνθην ἰδων, κεβλήπυρις. Ο. 303. νέρτος, ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κ., Κεβριόνα. Ο. 553. ὧ Κ. καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὰ πό-
                                   λισμα.
κεβρίδας. Θ. 486, κῆθ' δ μὲν ἔτριβεν κ., ἄννηθον σφάκον·
κεί. Ι. 770. ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κ. μὴ τούτοισι πέποιθας,
                                  к.т.λ.
  κεί. Α. 520. κ. που σίκυον ίδοιεν ή λαγώδιον κ.τ.λ.
κείθι. Σ. 751. κείνων έραμαι, κ. γενοίμαν, κείμενα. Ο. 1291. πολλοίσιν δρνίθων δνόματ' ήν κ. κειμένη. Α. 1158. σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζης κ.,
Π. 673. άθάρης χύτρα τις έξέπληττε κ. κειμένην. Β. 46. όρων λεοντήν ἐπί κροκωτῷ κ. κειμένοις. Π. 914. τὸ μὲν οῦν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κ. κείμενος. Ν. 44. εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κ.,
 Β. 761. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κ.
κειμένους, Β. 146. καὶ σκῶρ ἀείνων' ἐν δὲ τούτῳ κ.
κειμένω. Ν. 550. κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κ.
κείνη. Θ. 784. κ., ταύτη ταχέως χρή.
κείνον. Θ. 473. τί ταῦτ ἐχουσαι κ. αἰτιώμεθα
'κεῖνον. Ι. 1012. καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κ. ῷπερ ἡδομαι,
'κεῖνος. Ν. 195. ἀλλ' εἴσιθ', ἴνα μὴ 'κ. ἡμὰ ἐπιτύχη'
 Fr. 397, 2. τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ήττον ή 'κ. ποιῶ, 
'κεινουί. ΕΙ. 547. κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κ. 
ΕΙ. 1213. καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κ.
      είνων. Σ. 751. κ. έραμαι, κείθι γενοίμαν,
Κείος, Β. 970. πέπτωκεν έξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κ. κείπερ. Α. 923. κ. λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ,
κειρίαν. Ο. 816. οὐδ' ἄν χαμεύνη πάνυ γε κ. γ' έχων.
κειρύλοs. Ο. 299. τίς γάρ ἐσθ' οὅπισθεν αὐτῆς; ΠΕ. ὅστις
εστί; κ.
κείσε. Ο. 425. το τῆδε καὶ το κ., καὶ κείσεσθον. Fr. p. 509. κ. ὥσπερ πηνίω βινουμένω, κείσεται. Β. 624. τον παίδα τύπτων, τὰργύριόν σοι κ. κείσομαι, Ν. 126. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κ.
κείσομαι. Ν. 126. ἀλλ' οὐδ' ἐγὰ μέντοι πεσών γε κ. 
Εκ. 962. τήνδ' εἰ δὲ μη, καταπεσών κ. 
κείσονταί. ΕΙ. 903. ἔτεροι δὲ κ. γ' ἀπεψωλημένοι 
κείται. Α. 433. κ. δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων βακῶν, 
Α. 584. κ. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν. 
Σ. 284. εἶτ' ἴσως κ. πυρέττων. 
ΕΙ. 1118. ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῷν αὐτά' κ. δ' ἐν μέσῳ. 
Ο. 476. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κ. τεθνεὼς Κεφαλῆσιν. 
Λ. 583. διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κ. 
Εκ. 850. ἐμβὰς δὲ κ. καὶ τρίβων ἐριμμένος. 
κεκαλλωπισημέναι. Λ. 44. κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κ.
κεκαλλωπισμέναι. Λ. 44. κροκωτά φοροῦσαι καὶ κ. κεκαλλωπισμένη.  \begin{cases} \Lambda. 219. \\ 220. \end{cases}  κροκωτοφοροῦσα καὶ κ., κεκάπνικ'. ΕΙ. 892. διὰ ταῦτα καὶ κ. ἄρ'. ἐντεῦθεν γὰρ ῆν
```

κεκτημένοι. Π. 755. οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κ.,

```
κεκαρμένος. Α. 849. Κρατίνος άεὶ κ. μοιχὸν μιῷ μαχαίρᾳ, κεκασμένον. Ι. 685, μεἰζοσι κ., κεκασμένον. Fr. 75, 2. πῶς εἰσίδω ρύγχος πέριξ κ.; κεκερματισμένον. Fr. 24. οὐδ' ἀργύριόν ἐστιν κ. κεκιβδηλευμένοις. Β. 721. οὐτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὖ κ., κεκίνηταί. Ο. 1013. ξενηλατοῦνται καὶ κ. τινες κεκινῆσθαι. Λ. 68. ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κ. δοκεῖ. κεκινῆσθαι. Λ. 68. ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κ. δοκεῖ. κεκίνηται. Β. 759. ἄ. ΑΙ. πραγμα πραγμα μέγα κ. μέγα κεκλάγγω. Σ. 929. ἴνα μὴ κ. διὰ κενῆς άλλως ἐγών κεκλάγξομαι. Σ. 930. ἐἀν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὖ κ. κεκλαύσεται. Ν. 1436. μάτην ἐμοί κ., σὸ δ' ἐγχανῶν τεθνήξεις. κεκλειστέτι. Λ. 1071. ἡ θύρα κ. κεκλεισμένης. Σ. 198. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κ. κεκλειμένον. Σ. 57. μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κ. κέκληκε. 

Π. 260. 281. ότου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κ. δεῦρο. κέκληκεν. Εκ. 349. κ. αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γνώμην γ' ὲμὴν.
   κεκαρμένος. Α. 849. Κρατίνος δεί κ. μοιχόν μιζ μαχαίρα,
 281.) Αντικέν. Εκ. 349. κ. αὐτην φίλων; ΒΛ. γνώμην γ' ἐμήν. κεκλήμεθ'. Λ. 253. ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κ. ἄν. κεκλήσεται. Ο. 184. ἐκ τοῦ πόλου τούτου κ. πόλις. Ο. 761. ἀτταγᾶς οὐτος παρ' ἡμῦν ποικίλος κ. κεκλήσομαι. Σ. 151. ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κ. κέκλοφας. Π. 372. μῶν οὐ κ., ἀλλ' ῆρπακας; ΧΡ. κακοδαι-
                                                     μονάς.
   Π. 389, ούτω πόνυ πολλά κ.; ΧΡ. οίμοι τῶν κακῶν, κεκλοφότος. Π. 369. σὸ μὲν οίδ' δ κρώζεις; ὡς ἐμοῦ τι κ. κεκλοφυΐαν. Σ. 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν
                                                      δημοσίων κ.
 κεκλοφώς. Π. 356. πως οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. εἴ τι κ. νὴ Δία κεκλόφωσί. Ι. 1149. ἄττ' ἀν κ. μου, κεκόκκυκεν. Εκ. 31. ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κ. κεκομμένα. Α. 512. κὰμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κ. κεκονιμένος. Εκ. 291. ἤκη κ., κεκορημένοι. ΕΙ. 1285. ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἤσθιον κ. κέκραγα. Ι. 863. ἐν τῆ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κ.
   κέκραγας. Ι. 274. καὶ κ., ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;
Θ. 222. ὤμοι. ΕΥ. τί κ.; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
κεκράγατε. Α. 803. ὡς δξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας; ΚΟ. κοὶ κοί.
   κέκραγε. Β. 982. κ. πρός τους οικέτας
κέκραγεν. Ν. 389. χώσπερ βροντή το ζωμίδιον παταγεί καὶ
                                                    Seivà K.
  Σ. 103. εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κ. ἐμβάδας, κεκραγέναι. ΕΙ 345. Ιοῦ Ιοῦ κ. κεκράγετε. Σ. 415. ὧγαθοι, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κ. κεκράγμασιν. ΕΙ. 637. τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κ., κεκραγόθ'. Ν. 1386. βοῶντα, καὶ κ. ὅτι
κεκραγόθ'. Ν. 1386. βοῶντα, καὶ κ. ὅτι κεκραγότα. Σ. 1287. οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κ. θεώμενοι, κεκραγότα. Σ. 226. δξύτατον, ῷ κεντοῦσι, καὶ κ. ΕΙ. 310. τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ ἔνδοθεν κ.; κεκραγώς. Α. 711. κατεβόησε δ΄ ἀν κ. τοξότας τρισχιλίους, Ι. 256. οδε ἐγὼ βόσκω κ. καὶ δίκαια κάδικα. 1018. δς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κ. ΕΙ. 314. μὴ παρλάζων καὶ κ., ὤσπερ ἡνίκ ἐνθάδ΄ ἦν, Π. 722. δδυνῷτο μᾶλλον. δ δὲ κ. καὶ βοῶν κεκράκτης. Ι. 137. ἄρπαξ, κ., Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. κεκραμένης. Π. 1132. οἰριο δὲ κύλικος ἴσον ἴσο κ.
   κεκραμένον. Ι. 1187. έχε καὶ πιείν κ. τρία καὶ δύο,
κεκράξεται. Ι. 487. ἡμᾶς ἄπαντας καὶ κραγὸν κ.
κεκραξιδάμας. Σ. 596. αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κ. μόνον ἡμᾶς οὐ
 περιτρώγει, κεκράξομαι. Β, 264. οὐδέποτε κ. γὰρ, κεκράξομαι. Β, 264. οὐδέποτε κ. γὰρ, κεκράξομαι. Ι. 285. τριπλάσιον κ. σου κεκράξουται. Γ. 45. ἢ που κατὰ στοίχους κ. τι βαρβαριστί κέκραχθ'. Α. 335. ὡς ἀποκτενῶ, κ. ἐγὼ γὰρ ἀκούσομαι. κέκραχθ. Σ. 198. ἔνδον κ. τῆς θύρας κ.
         Θ. 692. κ.: τοῦτο δ' οὐδέποτε σὰ ψωμιείς
 6, 092. κ. 700το ο νουεποτε συ φωμετες, κεκριγότες. Ο. 1521. πεινώντες ώσπερ Ίλλυριοὶ κ. Κεκροπίδα. Ο. 1407. Κ. φυλήν; ΚΙ. καταγελάς μου, δήλος εἶ. Κεκροπίδη. Ι. 1055. Κ. κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοῦργον; Κέκροπος. Ν. 301. Κ. ὑψόμεναι πολυήρατον Π. 773. χώραν τε πάσαν Κ., ἡ μ' ἐδέξατο. Fr. 162. ὧ πόλι φίλη Κ., αὐτοφυξε ᾿Αττική, Κέκροψ. Σ. 438. ὧ Κ. ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδών Δρακοντίδη, κεκρίλαλου. Fr. 300. β. κανονοπλάσουν ἐλλέβοσον κ.
  κεκρύφαλον. Fr. 309, 6. τρυφοκαλάσιριν, έλλέβορον, κ., κεκρύφαλον. Fr. 309, 6. τρυφοκαλάσιριν, έλλέβορον, κ., κεκρυφάλου. Θ. 257. κ. δεί καὶ μίτρας. ΑΓ. ήδὶ μὲν οὖν κεκρυφάλφ. Θ. 138. λαλεί κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κ.; κεκρύφθαι, Λ. 119. λέγοιμ' ἄν' οὐ δεί γὰρ κ. τὸν λόγον. κέκτημαι. Σ. 615. τάδε κ. πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων
   ἀλεωρήν' κεκτήμεθα. Θ, 155. ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κ.,
   κεκτημένης. Εκ. 1126. τον άνδρ', όπου 'στί, της έμης κ.
```

```
κεκτημένου. Γι. 35. ουκ εκ οικαιου τον βιον κ., 
κεκτημένου. Γι. 344, 4. κ. ζευγάριον οlκείον βοοῦν, 
κεκτημένος. Εκ. 747, ἀνηρ ἔσομαι καὶ νοῦν δλίγον κ. 
κεκτημένφ. Π. 4. δύξη δὲ μὴ δρῶν ταῦτα τῷ κ., 
κεκτήσεται. Ι. 1251. λείπω σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κ.,
   κεκτήσθαι. Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κ. μακράς.
 κέκτηται. Β. 1146. ότιλ πατρώον τοῦτο κ. γέρας.
Εκ. 601, πῶς οὖν ὅστις μὴ κ. γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
κεκωδωνισμένοις. Β. 723. καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπείσι καὶ κ.
  κελαδείτε. Β. 383. Δήμητρα θεάν, επικοσμούντες ζαθέαις μολ-
                                      παίς κ.,
παίς κ., κελαδείτω. Θ. 44. κύμα δὲ πόντου μὴ κ. κελαδή. ΕΙ. 801. ἐζομένη κ., χορὸν δὲ μὴ 'χη Μόρσιμος κελαδήματα. Ν. 283. καὶ ποταμῶν ζαθέων κ., κελάδοντα. Ν. 284. καὶ πόντον κ. βαρύβρομον κελαδοῦντες. Β. 1527. καὶ μολπαῖσιν κ. κελαινοφαής. Β. 1331. ὧ Νυκτὸς κ. Κελεέ. Α. 55. ὧ Τριπτόλεμε καὶ Κ., περιόψεσθέ με; κελέοντες. Fr. 628. κ.:
Κελεός. Α. 48. καὶ Τριπτολέμου τούτου δὲ Κ. γίγνεται
Α. 49. γαμεῖ δὲ Κ. Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν,
κέλευ'. Θ. 212. κλάειν κ., ἐμοὶ δ΄ ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
κέλευε. Θ. 940. κ. πρὸς τῆ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
κελευέ. Ο. 310. κ. προς τη σαυτό σεν τον τος στην, 
κελευέ. Ο. 432. λέγειν λέγειν κ. μοι. 
κελεύειν. Γ. 562. θύειν με μέλλει καὶ κ. βῆ λέγειν. 
κελεύειν. Ι. 993. δργισθέντ' ἀπάγειν κ. 
κελεύεις. Ν. 90. λέγε δὴ, τί κ.; ΣΤ. καὶ τι πείσει; ΦΕ. πεί-
κελεύειs. Ν. 90. λέγε δὴ, τί κ.; ΣΤ. καί τι πείσει; ΦΕ σομαι,
Σ. 1131. τί οὖν κ. δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τρίβων ἄφες·
1211. ὡδὶ κ. κατακλινήναι; ΒΔ. μηδαμῶς.
Ο. 1. ὁρθὴν κ., ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;
Fr. 4, 2. εἶτά με σκάπτειν κ.;
κελεύετ΄. Σ. 410. καί κ. αὐτὸν ἤκειν
κελεύης. Ν. 809. ὅσ΄ ἀν κ.
Fr. 110, 2. ἀπαξάπανθ΄ ὅσ΄ ἀν κ., ῷ γύναι.
κέλευθον. Θ. 1100. τέμνων κ., πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
κελεύομεν. Ο. 1581. τὸν ἀνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κ.
κέλευον. Σ. 501. ὅτι κελητίσαι κ., ὁξυθυμηθεῖσά μοι
κελεύονθ'. Ν. 1360. ἄδειν κ., ὡσπερεὶ τὰτιγας ἐστιῶντα;
κελεύοντος. Σ. 746. ἀ σοῦ κ. οὐκ ἐπείθετο.
κέλευσα. Ν. 1355. πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαί
  κέλευσα. Ν. 1355. πρώτον μέν αὐτόν τὴν λύραν λαβόντ'
κελεύσα. Ν. 1333. πρωτού μεν αυτόν την κορω κηθώ κ. κελεύσας. Ι. 433. κατά κῦμὶ ἐμαυτόν οῦριον, κλάειν σε μακρὰ κ. κελεύσομεν. Εκ. 261. ἡμεῖς δέ γ', ἡν αἴρωσ', ἐῶν κ. κέλευσον. Ν. 1268. τὸν υἰὸν ἀποδοῦναι κ. ἄλαβεν, κελευστῶν. Α. 554. αὐλῶν κ., νιγλάρων, συριγμάτων. κελεύω. Ο. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὅρνιν ἔτερον πέμψαι κήρυκα κ.,
     Ο. 1317. θάττον φέρειν κ.
Εκ. 1157. σχεδόν απαντας οδυ κ. δηλαδή κρίνειν εμέ
 κελεύων. Α. 200. χαίρειν κ. πολλά τους 'Αχαρνέας'
Α. 1181. κλάειν κ. Λάμαχον τον Γοργάσου.
 κέλης. ΕΙ. 900. ΐνα δή κ. κέλητα παρακελητιεί, κέλητα. ΕΙ. 900. ΐνα δή κέλης κ. παρακελητιεί, κελητίζεις. Θ. 153. οὐκοῦν κ., ὅταν Φαίδραν ποιῆς;
  κελητίσαι. Σ. 501. ὅτι κ. κέλευον, δευθυμηθείσα μοι
  κελήτων. Λ. 60. ἐπὶ τῶν κ. διαβεβήκασ' ὅρθριαι.
 κελύφη. Σ. 545. τωμοσιών κ.
κεν. Ι. 1056. καί κε γυνή φέροι ἄχθος, ἐπεί κ. ἀνήρ ἀναθείη κ.τ.λ.
κενάs. Ν. 1054. πλήρες το βαλανείον ποιεί, κ. δὲ τὰς παλαί-
 ΕΙ. 1306. φλών ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κ. παρέλκειν κενέβρειον. Fr. 559. οὐκ ἔσται, κ. ὅταν θύση τι, καλεῖν με.
κενέβρείων. Ο. 538. οὐτθυν ἄσπερ κ. οταν θυση τι, καλείν με. κενής. Ι. 280. ναὶ μὰ Δία κάγωγε τοὐτον, ὅτι κ. τῆ κοιλία κενήν. Ι. 1214. φέρ ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ δρậς κ. κενής. Σ. 929. ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κ. ἄλλως ἐγώ κενόν. Α. 1227. δράτε τουτονὶ κ. τήνελλα καλλίνικος. Ο. 503. δβολόν κατεβρόχθισα κάτα κ, τὸν θύλακον οἵκαδ'
                                       άφειλκον.

    Β. 530. τὸ δὲ προσδοκῆσαὶ σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κ.
    Εκ. 624. μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κ. τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τἱ ποιήσει;
    Fr. 285, 1. τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κ. λαβῶν 445 α, 5. κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κ. πρὸς τὸν Δία.

 κενταυρικώς. Β. 38. τίς την θύραν ἐπάταξεν; ὡς κ.
Κενταύροις. Ν. 350. σκώπτουσαι την μανίαν αὐτοῦ Κ. ήκασαν
                                     αὐτάς.
Κενταύρω. Ν. 346. ήδη ποτ' ἀναβλέψας είδες νεφέλην Κ. δμοίαν κεντείτε. Σ. 432. οἱ δὲ τῶφθαλμῶ κύκλω κ. καὶ τοὺς δακτύλους. κεντοῦμεν. Σ. 1113. πάντα γὰρ κ. ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον. κεντούμενοι. Σ. 1088. οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κ.:
```

```
κάλων. Ι. 756. νῦν δή σε πάντα δεῖ κ. ἐξιἐναι σεαυτοῦ, καλῶς. Α. 252. κ. ξυνενεγκεῖν τὰς τριακουτούτιδας.
Α. 253. άγ', ὧ θύγατερ, ὅπως τὰ κανοῦν καλὴ κ.
306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ κ. ἐσπεισάμην.
307. πῶς δ' ἐτ' ἀν κ. λέγοις ἀν, εἶπερ ἐσπείσω γ' ἀπαξ 765. κ. λέγεις ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
930. ξένω κ. τὴν ἐμπολὴν
947. ἡδη κ. ἔχει σοι.
1047. ὁπτᾶτε ταυτὶ καὶ κ. ξανθίζετε.
1050. ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. κ. γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
Ι. 23. αὐτό φαθι τοῦ μόλωμεν. ΔΗ, αὐτό. ΝΙ. πάνυ κ.
344. ἰδοὺ λέγειν. κ. γ' ἀν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσών σοι
1180. κ. γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
1182. ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαὐνωμεν κ.
1183. καὶ τὴν Παφλαγόνος· κὰμέλει κρινεῖς κ.
1213. καὶ τὴν Παφλαγόνος· κὰμέλει κρινεῖς κ.
1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὧ Δῆμε, θεραπεύσω κ.,
Ν. 488. πῶς οῦν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, κ.
848. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. κ. γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
1289. ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. κ. λέγεις.
Σ. 635. κ. γὰρ ἥδειν ὡς ἐγὼ ταύτη κράτιστός εἰμι.
779. πῶς οῦν διαγιγνώσκειν κ. δυνήσομαι
785. τὸν μσθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. κ.,
1004. θρείψω κ., ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
1191. Ἑφουδίων παγκρέτιον 'Ασκώνδα κ.,
1292. τούτοις ξυκὼν τὰ σκόλ; ὅποςς δίξει κ.
    κάλων. Ι. 756. νῦν δή σε πάντα δεῖ κ. ἐξιέναι σεαυτοῦ,
                     1191. Έφουδίων παγκράτιον 'Ασκώνδα κ.,
1222. τούτοις ξυνών τὰ σκόλι' όπως δέξει κ.
                      1383. Εφουδίων έμαχέσατ' Ασκώνδα κ.,
         1383. Εφουδιών εμαχέσατ' Ασκώνδα κ.,
1498. εἴ τις τραγφδός φησιν ὑρχεῖσθαι κ.,
ΕΙ. 568. ἢ κ. αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἀν μετόρχιον.
725. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομα; ΕΡ. θάρρει, κ.:
1043. ὅπτα κ. νυν αὐτά: καὶ γὰρ οὐτοσὶ
1055. κ. ΟΙ. κ. δῆτ', ὧ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
1143. ἐμπιεῖν ἔμωτα' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος κ.
1331 κ. καταγκίσα.
                          1331, к. катакей ей.
         1331. κ. κατακείσει.
1344. ολιήσετε γοῦν κ.

Ο. 139. κ. γέ μου τὸν υἰὸν, ὧ Στιλβωνίδη,
651. κ. ΠΕ. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
1614. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι κ. λέγεις.

Λ. 180. παντᾶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, κ.
184. κ. λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
205. εὕχρων γε θαῖμα κάποπυτίζει κ.
510. ἀλλ' ἦσθανόμεσθα κ. ὑμῶν καὶ πολλάκις ἔνδον ἀν
                      919. ή τοι γυνή φιλεί με, δήλη 'στίν κ.
1102. πρέσβεις. ΑΘ, κ. δή λέγετε χήμεις τουτογί.
1182. κ. λέγετε. νῦν οῦν ὅπως ἀγνεύσετε,
              1273. άγε νυν, ἐπειδή τάλλα πεποίηται κ.,

Θ. 165. αὐτός τε καλὸς ῆν καὶ κ. ἡμπίσχετο

178. πολλοὺς κ. οἴός τε συντέμνειν λόγους.
                      231. μυμΰ. ΕΥ. τί μύζεις; πώντα πεποίηται κ.:
626. ἀπελθ'. Εγώ γαρ βασανιῶ ταύτην κ.
653. κ., ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται:
666. καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει κ.
                       677. ὅ τι κ. ἔχει.
687. ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἄπαντά πως διεσκέφθαι κ.
1189. κ. έχει. λαβὲ θοἱμάτιον' ὥρα 'στὶ νῷν
           1202. Έρμη δόλιε, ταυτί μὲν ἔτι κ. ποιείς.

Β. 169. ἐὰν δὲ μὴ 'χω; ΞΑ. τότε μ' ἄγειν. ΔΙ. κ. λέγεις.

512. ἀλλ' εἴσιθ' ἄμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ κ. ΘΕ. ληρείς
                       532. ἀμέλει, κ. ἔχ' αὐτ'. ἴσως γάρ τοί ποτε
643. πληγήν παρὰ πληγήν ἐκάτερον. ΕΑ. κ. λέγεις.
695. κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἀν μὴ οὐ κ. φάσκειν ἔχειν,
888. ἴθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΥ. κ.
              1197. ληρείς: έγὰ δὲ τοὺς προλόγους κ. ποιῶ. Εκ.149. ἄγε νυν όπως ἀνδριστὶ καὶ κ. ἐρεῖς,

164. οίμαι γὰρ ἥδη μεμελετηκέναι κ.
204. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. ΠΡ. νῦν κ. ἐπήνεσας.
242. πόθεν, ὧ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω κ.;

                         253. κακώς κεραμεύειν, την δὲ πόλιν εὖ καὶ κ.
                        262. ταυτί μέν ήμιν έντεθύμηται κ.,
272. έπειτ' έπειδαν ταῦτα πάντ' έχη κ.,

272. επειτ επειοων τωντα παντ εχη κ.,
730. χώρει σὰ δεῦρο κιναχύρα καλὴ κ.
804. κ. ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὰ δὶ ἐπιθυμήσεις φέρειν;
1150. ἔχω δέ τοι καὶ δῷδα ταυτηνὶ κ.
II. 481. ἐἀν ἀλῶς; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. κ. λέγεις.

                         863. νη Δία, κ. τοίνυν ποιών απόλλυται.
                         978. ἄπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ κ.:
              1092. οὐ γὰρ βιάσεται ΝΕ. πάνυ κ. τοίνυν λέγεις.
1188. θάρρει κ. ἔσται γὰρ, ἢν θεὸς θέλη.
Fr. 428. ὑποπεπώκαμεν *, ὄνδρες, καὶ κ. ἡρίσταμεν.
```

```
καλώς. Fr. 498. 2. χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις κ.,
κάλως. ΕΙ. 458. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κ.
 κάμ'. Ι. 1144. κ. έξαπατύλλειν. κ.τ.λ.
κάμαξ. Fr. 357. λόγχαι δ' έκαυλίζοντο καὶ ξυστή κ. 
Καμαρίνη. Α. 606. τοὺς δ' ἐν Κ. κάν Γέλα κάν Καταγέλα, 
καματηρός. Λ. 542. οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἐλεῖ κ. μου. 
κάμαυτόν. Ο. 547. τὰ τε νοττία κ. οἰκήσω.
 κάμαυτῷ. Β. 918. σάφ' ίσθε. ΔΙ. κ. δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ'
                           δ δείνα;
 κάμάχετο. Α. 984. κ., καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
κάμέ. Α. 999. ἄστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κ. ταῖς νουμηνίαις.
                           K.T.A.
    Ν. 1411. οὐ κ. σοι δίκαιὑν ἐστιν εὐνοιεῖν ὁμοίως, κ.τ.λ.
  κάμειψίας. Β. 14. είωθε ποιείν και Λύκις κ.;
καμείψιας. Β. 14. είωνε ποιείν και τυκίς κ.;
κάμελει. Ι. 1213. καὶ τὴν Παφλαγόνος κ. κρινεῖς καλῶς.
Λ. 164. κάλλως ὁδυνᾶν χρή κ. ταχέως πάνυ
κάμηλον. Ο. 1559. σφάγι έχων κ. ά-
καμήλου. {Σ. 1035.} φώκης δ' όσμὴν, Λαμίας δ' όρχεις ἀπλύ-
ΕΙ. 758. † τους, πρωκτὸν δὲ κ.
Ο. 278. εἶτα πῶς ἄνευ κ. Μήδος ἀν εἰσέπτατο;
            1563. πρός τὸ λαίμα τῆς κ.
  κάμινον. Γτ. 510, 2. βασκάνιον ἐπὶ κ. ἀνδρός χαλκέως.
    Ετ. 623. κ. βαλανείου
 κάμνει. Θ. 405. κ. κόρη τις, εύθὺς άδελφὸς λέγει,
κάμνεις. Ν. 415. ἐν τὴ ψυχῆ, καὶ μὴ κ. μήθ' ἐστὼς μήτε βα-
    δίζων,
Ν. 708. τί πάσχεις; τί κ.;
 κάμνοι. Fr. 76, 2. ἔτρωτ΄, ίνα κ., σῦκα τῆς μεσημβρίας.
κάμνοντα. Fr. 76, 1. κ. δ΄ αὐτὸν τοῦ θέρους Ιδών ποτε
κάμνοντα. Γ. 70, 1. κ. ο αυτον του σερους ιοων ποτε κάμνοντα. Θ. 873. κ. εν χειμώνι καὶ ναναγίαις; κάμοι. Α. 512. κ. γάρ εστιν άμπέλια κεκομμένα. κ.τ.λ. Σ. 916. ην μή τι κ. τις προβάλλη τῷ κυνί; κάμοιγ'. Β. 1364. παύσασθον ήδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κ. ἄλις. κάμοιγε. Ν. 1438. κ. συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπιεικη. κάμοιμ'. Λ. 541. ἐγὼ γὰρ * οὕποτε κ. ἀν ὀρχουμένη, κάμου. ΕΙ. 630. νη Δί, ὧ μέλ', ἐνδίκως γε δητ', ἐπεὶ κ. λίθον
                            K.T.A.
 καμπαις. ΕΙ. 904. περί ταισι κ. ήνίοχοι πεπτωκότες.
κάμπεδώσετε. Λ. 211. ὑμεις δ΄ ἐπομείσθε ταιντα κ.
καμπήν. Ν. 970. εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἡ κάμψειέν
                            TIVO K.
 κάμποροι. ΕΙ. 296. ἀλλ', ὧ γεωργοί κ. καὶ τέκτονες
κάμπτει. Θ. 53. κ. δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν.
 κάμπτων. Α. 96. ή περὶ ἄκραν κ. νεώσοικον σκοπεῖς; καμπύλης. Fr. M. Γηρ. 10, 2. βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ κ. καμπύλον. Ο. 1002. τὸν κανόν ἄνωθεν τουτονὶ τὸν κ.,
  κάμυκατό. Β. 562. Εβλεψεν είς με δριμύ κ. γε.
καμμότιν. Β. 502. εβλεψεν είς με δριμο κ. γε.
κάμφορείδια. ΕΙ. 202. χυτρίδια καὶ σανίδια κ.
κάμψας. Ν. 178. κ. δβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὰν,
κάμψειέν. Ν. 970. εἰ δέ τις αὐτῶν βαμολοχεύσαιτ΄ ἢ κ. τινα
 καμπήν,
κάν. Α. 198. κ. τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις, κ.τ.λ.
 κάν. Α. 317. κ. γε μη λέγω δίκαια, μηδε τῷ πλήθει δοκῶ, κ.τ.λ.
Α. 839. κ. εἰσίη τις Κτησίας, κ.τ.λ.
κάναγκασθώσι. Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κ.
  κάναδιδάξω. Π. 563. περί σωφροσύνης ήδη τοίνυν περανώ.
 σφῷν κ.
κἀναίσχυντε. ΕΙ. 182, ὧ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κ. σὺ
  Β. 465. ὧ βδελυρὲ κ. καὶ τολμηρὲ σὺ κάναισχυντίας. Θ. 702. ὡς ἄπαν γάρ ἔστι τόλμης ἔργα κ.
κάναισχυντίας. Θ. 702. ώς άπαν γάρ έστι τόλμης έργα κ. 
κάναισχυντος. Ν. 909. καταπύγων εί κ. 
κάνακόλπασον. Θ. 1174. πρώτον μέν οὖν δίελθε κ. 
κάνακρέοντος. Fr. 2. αἴσον δή μοι σκόλιάν τι λαβὼν 'Αλκαίου κ. 
κάνακρέων. Θ. 161. 'Ιβυκός ἐκεῖνος κ. ὁ Τήμος 
κάνάκυπτε. Θ. 230. ἔχ' ἄτρεμα σαυτόν κ. ποῖ στρέφει; 
κάναπαιδεύειν. Ι. 1099. γερονταγωγεῖν κ. πάλιν. 
κάναπαιδεύειν. Ι. 1099. γερονταγωγεῖν κ. πάλιν. 
κάναπείθομαι. Σ. 974. κακόν τι περιβαίνει με κ. 
κάναπνεύσας. Ο. 792. κάναπαοδὸν κ. οὖθιε αῖ κατέπτοτος.
 κάναπνεύσας. Ο, 792. κάποπαρδών κ. αδθις αδ κατέπτατο κάναπτερώσαι. Λ. 669. νθν δεί, νθν άνηβήσαι πάλιν κ. κάναπυθώμεθα. Ο. 403, κ. τούσδε, τίνες ποτέ,
 καναρμοστος. Ν. 908. τυφογέρων εἶ κ.
κανασκοπεῖν. Β. 978. κ., πῶς τοῦτ' έχει;
  κάνάσπαστον. Σ. 382. κ. ποιείν είσω, τί ποιήσετε; φράζετε
                            שעעני.
 κάνατείνας, Λ. 799, κ. λακτίσαι.
κάναυμάχησας, Β. 49, κ.; ΔΙ. και κατεδύσαμέν γε ναθς
κάναφανήσει. Σ. 603, έμπλησο λέγων πάντως γάρ τοι παύσει
```

```
κάναφοβούντες. Σ. 670. άπο των πόλεων, έπαπειλούντες τοι-
αυτί κ., κάναχανών. Ι. 641. την κιγκλίδ' ξέηραξα, κ. μέγα κάναχνωανθή. Α. 791. άλλ' ἄν παχυνθή κ. τριχί, κάνδραποδιστάς. Θ. 818. καὶ βωμολόχους κ.
κάνδράστν. ΕΙ. 1186. ήττον, οἱ θεοίσιν οὐτοι κ. μυμάσπιδες.
κάνδρείος. Β. 494. ίθι νυν, ἐπειδή ληματιᾶς κ. εἶ·
κάνδρείως. Θ. 656. ξυζωσαμένας εὖ κ. τῶν θ' ἰματίων ἀποδύσας
κάνδρες. Λ. 594. οὖκουν κ. γηράσκουσιν; ΑΥ. μὰ Δί', ἀλλ'
 οὐκ εἶπας ὅμοιον.
κἀνδρικῶς. Ι. 379. τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κ.

    153. εὖ κ. κάγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
    450. προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κ., κάνδυλος. Fr. 624. κ.:
    κἀνέβαλε. Β. 789. ὅτε δὴ κατῆλθε, κ. τὴν δεξιὰν,

 κάνέγειρε. Ο. 208. ἔσβαινε κ. τὴν ἀηδόνα.
κάνέκραγον. Εκ. 431. εἶτ' ἐθορύβησαν κ. ὡς εὖ λέγοι,
κάνέπειθον. ΕΙ. 622. κ. τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
κανέπεισον. Ε.Ι. 022. κ. των Λακωνών τους μεγιστούς χρημών κάνέπλητ". Σ. 911. κατεσικέλιζε κ. ἐν τῷ σκότφ, κάνέτρεπε. Α. 983. εἰργάσατο πάντα κακὰ κ. κάζέχει, κάνευ. Εκ. 525. τι' δ'; οὐχὶ βινείται γυνὴ κ. μύρου; κανηφορῷ. Λ. 1194. τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κ.
κανηφορή. Α. 1194. τοις παισιν, οποταν τε θυγατηρ τινε 
κανηφορής. Επ. 732. δπως ἃν ἐντετριμμένη κ., 
κανηφόρον. Α. 242. προίτω 'ς τὸ πρόσθεν ἐλίγον ἡ κ.: 
κανηφόρον. Α. 260. ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κ.: 
κανηφόρφ. Ο. 1551. ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κ. 
κάνθάδ'. Α. 1130. κατάχει σὰ τὸ μέλι. κ. εὕδηλος γέρων 
κάνθάδε. ΕΙ. 855. λείχειν ἄρ' αὐτῆ κ. σκευαστέον. 
κάνθαρ' ΕΙ. 720. ὧ κ., οἰκοδ' οἰκοδ' ἀποπετώμεθα.
κάνθαρ ΕΙ, 720. ὡ κ., οἰκαδ οἰκαδ αποπετωμεθα.
κανθάροις. Σ. 1449. οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κ.
κάνθαρον. ΕΙ. 73. εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κ.,
ΕΙ, 127. τίς δ' ἡ' πίνοιὰ σοὐστὶν ὡστε κ.
176. κεὶ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κ.
κάνθαρος. ΕΙ. 45. ὁ κ. δὲ πρὸς τί; κἆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
ΕΙ. 143. τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κ.
κάνθαρός. Σ. 1448, ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κ. ποτε
 Λ. 695. ἀετὸν τίκτοντα κ. σε μαιεύσομαι.
κανθάρου. ΕΙ. 81. ἔππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κ.
 ΕΙ. 865. δχημα κ. 'πιβάς
Κανθάρου. ΕΙ. 145. ἐν Πειραεῖ δήπου 'στὶ Κ. λιμήν'
 κανθάρφ. ΕΙ. 1. αΙρ' αΙρε μᾶζαν ως τάχιστα κ.
ΕΙ. 23. ἡ κ. μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
49. ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κ. δώσω πιεῖν.
  κανθηλίοις. Σ. 170. τον όνον άγων αὐτοῖσι τοῖς κ.
  κανθηλίου. Λ. 290. τοῦτ' ἄνευ κ.
  κάνθρακίζων. ΕΙ. 1136. κ. τουρεβίνθου,
  κάνθρώπων. Β. 486. ὦ δειλότατε θεῶν σὰ κ. ΔΙ. ἐγώ;
  κάνθων. Σ. 179. κ., τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
 ΕΙ. 82. ήσυχος, ήσυχος, ήρέμα. κ.:
κάνις. Α. 834. ὧ χοιρίδια, πειρήσθε κ. τῶ πατρὸς
κανισκίω. Fr. 208. άλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κ. ἄρτων περί-
                                 λοιπα θρύμματα.
  κάννας. Σ. 394. κου μή ποτέ σου παρά τὰς κ. οὐρήσω μηδ' ἀπο-
 Καννώνου. Εκ. 1089. τουτί το πράγμα κατά το Κ. σαφώς κάνομισαν. Β. 776. ὑπερεμάνησαν, κ. σοφώτατον κανόν'. Ο. 1002. τον κ. άνωθεν τουτονί τον καμπύλον,
 κανόνας. Β. 799. καὶ κ. ξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν, κανόνες. Ο. 999. ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; ΜΕ. κ. Δέρος. κανάνε. Ο. 1004. ὀρθῷ μετρήσω κ. προστιθεὶς, ΐνα κανόνων. Β. 956, λεπτῶν τε κ. ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμοὺς,
 κάνόσιον. Π. 415. ὧ θερμόν έργον κ. καὶ παράνομον κανοῦν. Α. 244. κατάθου τὸ κ., ὧ θύγατερ, ἴν' ἀπαρξώμεθα. Α. 253. ἄγ', ὧ θύγατερ, ὅπως τὸ κ. καλὴ καλῶς ΕΙ. 948. τὸ κ. πάρεστ' ὁλὰς έχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
 956. άγε δή, τό κ. λαβών σὺ καὶ στεμμα και μι 956. άγε δή, τό κ. λαβών σὺ καὶ τὴν χέρνιβα Ο. 43. κ. δ' έχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας 850. παῖ παῖ, τὸ κ. αἰρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. 864. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κ. ἔχων; κἀνταγονιστάς. Σ. 1497. φέρε νυν ἀνείπω κ. καλῶ, κάνταῦθα. Α. 374. κ. λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι' Ν. 1368. κ. πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὁρεχθεῖν; Ρ. 766. κ. πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὁρεχθεῖν;
  Β. 796. κ. δή τὰ δεινὰ κινηθήσεται
κάντέτρυψαι. Εκ. 904. θεί σὰ δ', ὧ γραῦ, παραλέλεξαι κ.
   κάντεῦθεν. Α. 528. κ. άρχη τοῦ πολέμου κατερράγη
  Α. 539, κ. ήδη πάταγος ήν των ἀσπίδων.
κάντί. Α. 1155. κάλευθέρωσαν, κ. τής κατωνάκης
Β. 694. καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κ. δούλων δεσπύτας.
   κάντιβολείτε. Σ. 978. αλτείτε κ. καὶ δακρύετε.
  κάντιγραφάς. Ν. 471. πράγματα κ. πολλῶν ταλάντων κάντιλογικός. Ν. 1173. κ., καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
```

```
κάντισιωπάν. Λ. 528. κ. ώσπερ χήμεις, επανορθώσαιμεν άν
ύμας.
κάντιστησάτω, Β. 1389. άλλ' ἔτερον εἰπάτω τι κ.
κάντιτιθωμεν. Θ. 802. ὑμεῖς δ' ἡμας. σκεψώμεθα δὴ κ. πρὸς
έκαστον,
κάντιτιμωρούμενος. ΕΙ. 134. φ' έκκυλίνδων κ.
κάντονομάζει. Θ. 55, καὶ γνωμοτυπεῖ κ.
κάνυπόδητος. Ν. 363. κ. κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῶν σεμνο-
προσωπείς.
κάνύσαντε. Λ. 438. καὶ σὰ μετὰ τούτου κ. δήσετον ;
κάνω. Α. 21. οἱ δ' ἐν ἀγορῷ λαλοθσι, κ. καὶ κάτω
κανών. Θ. 822. τάντίον, ὁ κ. οἱ καλαθίστοι,
   Θ. 825. ἀπόλωλεν μεν πολλοίς δ κ.
κάξ. Ι. 181. ότι η πονηρός κ. άγορας εἶ καὶ θρασύς. κ.τ.λ. κάξαιρῶν. Fr. 425, 2. κ. τοὺς Δαρεικούς. κάξαπατώμενος. Ι. 1117. ρεις κ.,
κάξαπατώντας. ΕΙ. 742, τους φεύγοντας κ. και τυπτομένους
                          ἐπίτηδες,
κάξαρτώμαι. ΕΙ. 470. ούκουν έλκω κ. κάξεβαλεν. Σ. 1390. τη δαδί παίων, κ. έντευθεν κάξεβαλεν. Ει. 629. έξέκοψαν, ήν έγω φύτευσα κ. κάξεβρεψάμην. ΕΙ. 629. έξέκοψαν, ήν έγω φύτευσα κ. κάξεβρας. Σ. 423. δεῦρο κ. τὸ κέντρον εἰτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο, κάξελαύνειν. Α. 717. κ. χρή τὸ λοιπὸν, κάν φύγη τις, ζημιοῦν
κάξετάσω. Εκ. 729. προχειριοθμαι κ. την οὐσίαν
κάξεθρες. Β. 406. καὶ τὸ ράκος, κ. ὥστ'
 κάξευρίσκειν. Σ. 1053. καινόν τι λέγειν κ.
κάξεφύσησεν. ΕΙ. 610. κ. τοσούτον, πόλεμον ώστε τῷ καπνῷ κάξέχει. Α. 983. εἰργάσατω πάντα κακὰ κὰνέτρεπε κ., κάξημάρτετε. Ν. 593. αὖθις ἐς τάρχαῖον ὑμῖν, εἰ τι κ.,
καξημαρτέτε. Ν. 593. αυνις ες ταρχαιον ύμιν, εί τι κ., 
κάξηπεροπεύειν. Λ. 840. κ., καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν, 
κάξιστασθαι. Β. 354. εὐφημεῖν χρὴ κ. τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν 
κάξολεῖν. Ν. 1136. θείς μοι πρυτανεί ἀπολεῖν μέ φησι κ., 
κάξον. Θ. 541. παρρησίας κ. λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταὶ, 
κάξω. Σ. 658. κ. τούτου τὰ τέλη χωρίς καὶ τὰς πολλὰς ἐκα-
                           τοστάs,
κάξωμίδων. Σ. 444. διφθερών κ., από ούτος αυτοίς ήμπόλα, κάομαι. Λ. 9. αλλ', ω Καλονίκη, κ. την καρδίαν, Θ. 240. εμοί μελήσει νη Δί', πλήν γ' ότι κ.
καομένοις. Λ. 333. δημότισιν κ. καομένης. Σ. 1375. ή πίττα δήπου κ. εξέρχεται. καόμενοι. ΕΙ. 839. οἱ κ. θέουσιν; ΤΡ. ἀπὸ δείπνου τινὲς καομένου. Λ. 320. ὅσπερ πυρὸς κ. σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.
  καομένων. Θ. 280. ὧ Θρᾶττα, θᾶσαι, κ. τῶν λαμπάδων
κάπ. Β. 405. κ. εὐτελεία τόν τε σανδαλίσκον κάπαγ. ΕΙ. 1053. ὅπτα σὰ σιγῆ, κ. ἀπό τῆς ὀσφύος. κάπαγορεύετε. Θ. 790. κ. μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐγκύψασαν ἄλῶναι, κάπαδομεν. Σ. 885. ξυνευχόμεσθά σοι * * κ. κάπαιδεύσατε. Ν. 532. ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κ.*
καπαιδευσατε. Ν. 352. υμεις ο εξευρέψατε γενναίως κ.*
κάπαιδευτε. Σ. 1183. ὧ σκαι ε., Θεογένης έφη
κάπαιδημ. Ν. 729. κ. ΣΤ. οίμοι, τίς ὰν δῆτ' ἐπιβάλοι
κάπακτώσαμεν. Σ. 128. ἐνεβύσαμεν ρακίοισι κ.*
κάπαναγκάζει. Ο. 1083. κ. παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύφ.
 κάπαναστρέφου. Ι. 244. ἄνδρες έγγύς άλλ' άμύνου, κ. πάλιν.
καπανικώτερα. Fr. 413, 2. τὰ Θετταλικὰ μὲν πολύ κ.
κάπέδοτο. Ο. 17. κ. τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κάπεθύμουν. Ν. 1036. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγ-
χνα, κ. κάπειδή. Α. 637. πρῶτον μὲν Ιοστεφάνους ἐκάλουν κ. τοῦτό τις εἶποι,
 κάπειθ'. Α. 1172. τον μάρμαρον, κ. άμαρτών βάλοι Κρατίνον.
κ.τ.λ.
κάπειλάς. ΕΙ. 753. διαβάς βυρσών δσμάς δεινάς κ. βορβορο-
                          θύμους.
  κάπειτ'. Α. 126. κ. έγω δητ' ένθαδί στραγγεύομαι; κ.τ.λ.
κάπειτ . Α. 120. κ. εγω σητ ενσοι στραγγευομαι; κ.τ.λ. κάπειτα. Α. 1075. κ. τηρεῖν νιφόμενον. τὰς ἐσβολάς. κ.τ.λ. κάπεμροβάμην. Α. 708. ὥστ' ἐγὰ μὲν ἡλέησα κ. Ιδὰν κάπεμπίπτω. ΕΙ. 471. κ. καὶ σπουδάζω; κάπέπρατ'. Α. 522. ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κ. αὐθημερόν, κάπερείδεσθαι. Β. 1102. ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κ. τορῶς. κάπέτιλ'. Θ. 590. ἄφευσεν αὐτόν κ. Εὐριπίδης κάπέτριβεν. Ν. 1376. κάπειτ' ἔφλα με κάσπόδει κάπνιγε κ.
  κάπευξάμενος. Σ. 388. σαυτόν θαρρών κ. τοίσι πατρφοισι
                          θεοίσιν.
  κάπευξαμένους. ΕΙ. 1320. κ. τοίσι θεοίσιν
 κάπεχείρησεν. Εκ. 429. δημηγορήσων, κ. λέγειν
κάπέχου. Β. 1224. ἴθι δη λέγ ἔτερον κ. τῆς ληκύθου.
κάπέχω. ΕΙ. 1167. ἐσθίω κ.,
καπηλείοισι. Εκ. 154. ἐν τοῖς κ. λάκκους ἐμποιεῖν καπηλεῖον. Λ. 427. οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἡ κ. σκοπῶν; καπηλικῶς. Π. 1063. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν κ. έχει,
```

```
καπηλίς. Θ. 347. κεί τις κάπηλος ή κ. του χοδς
Π. 435. δρ' έστὶν ἡ κ. ἡκ τῶν γειτόνων, καπηλίσιν. Π. 1120. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς κ. καπήλοις. Θ. 737. ὧ μέγα κ. ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αδ κακὸν, Fr. 265. ἐν κωμήτισι κ. ἐπίχαρτον. κάπηλος. ΕΙ. 447. κεῖ τις δορυξὸς ἡ κ. ἀσπίδων,
 ΕΙ. 1209. ὅπλων κ. ἀχθόμενος προσέρχεται.
Ο. 1292. πέρδιξ μέν εἰς κ. ἀνομάζετο
Λ. 466. πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κ. ἢ.
Θ. 347. κεἴ τις κ. ἡ καπηλὶς τοῦ χοὸς
καπήλου. Εκ. 49. τὴν τοῦ κ. δ' οὐχ ὁρᾶς Γευσιστράτην,
κάπί. Ι, 169. ἀλλ ἐπανάβηθι κ. τοὐλεόν τοδὶ κ.τ.λ.
  κάπιδακρύειν. Σ. 882. κ. ἀντιβολούντων,
 κάπιδεικνύς. Ι. 349. ὕδωρ τε πίνων κ. τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν, κάπιδώσειν. Λ. 660. πολλή ; κ. μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον. κάπιθήκην. Σ. 1391. ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κ. τέτταρας.
κάπιθηκην. 2. 1391. αρτούς δεκ οβολών κ. τετταράς. κάπιθυμοῖεν. Α. 152. στύοιντ' ἀν ἄνδρες κ. πλεκοῦν, κάπιθυμῶ. Ο. 1345. οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κ. τῶν νόμων. κάπικείμενος. Ι. 252. καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κ. βόα· κάπιλήσμων. Ν. 129. πῶς οῦν γέρων ἀν κ. καὶ βραδὺς κάπιμανδαλωτόν. Α. 1201. τὸ περιπεταστὸν κ. κάπιορκῶ. Ι. 298. κ. γε βλεπόντων. κάπιπνεθσα. Σ. 265. ὕδωρ γενέσθαι κ. βόρειον αὐτοῖς.
 κάπισκώπτων. Β. 375. κ.
κάπισταίην. Σ. 754. κ. έπὶ τοῖς κημοῖς
κάπιστήσει. Σ. 991. κ. μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέ-
χεσθαι κάπιτέτριφεν. Λ. 952. ἀπολώλεκέν με κ. ή γυνή, κάπιτήτριφεν. Δ. 952. ἀπολώλεκέν με κ. ή γυνή, κάπιτήμουs. Β. 702. κ. καὶ πολίτας, ὅστις ἀν ξυνναυμαχή.] κάπιτρέψαι. Α. 1115. Βούλει περιδόσθαι κ. Λαμάχω,
κάπιτρεψαι. Α. 1110. ρουλεί περίοσσσαι τ. παμάχψ, 
κάπιφορήσεις. ΕΙ. 167. κ. τής γής πολλήν, 
κάπιψυτεύσεις. ΕΙ. 168, κ. ἔρπυλλον άνω, 
κάπιχειρήσουσ'. Α. 674. άλλά καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κ. ἔτι 
κάπιχεσοῦνται. Εκ. 640. άγχουσι. τί δήθ', ὅταν ἄγνως ij, πῶς
                                     οὐ τότε κ.;
  κάπιχορεύειν. ΕΙ. 1317. δάδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεών ξυγ-
χαίρειν κ.
κάπιχώρησον. Εκ. 890, τούτφ διαλέγου κ. σὐ δὲ,
κάπιχώρια. Α. 523. καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κ.,
κάπιχωρίως. Σ. 859. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κ.
κάπίωσιν. Ν. 618. ἡνίκ' ἀν ψευσθῶσι δείπ' ὁλίγου πάνυ
κάπλυνεν. Α. 381. κάκυκλοβόρει κ., ὥστ' ὁλίγου πάνυ
κάπνη. Σ. 143. άναξ Πόσειδον, τί ποτ' άρ' ἡ κ. ψοφεί;
κάπνιγε. Ν. 1376. κάπειτ' έφλα με κάσπόδει κ. κάπέτριβεν.
Καπνίου. Σ. 151. δστις πατρὸς νῦν Κ. κεκλήσομαι.
καπνόν. Ν. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγού-
      μην καὶ κ. εἶναι.
Σ. 324. ή με ποίησον κ. ἐξαίφνης,
Ο. 1266. τῆδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν κ.

λ. 319. λιγνύν δοκῶ μοι καθορῶν καὶ κ., ὧ γυναῖκες, καπνός. Σ. 144. κ. ἔγωγ ἐξέρχομαι.
Σ. 145. κ.; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου.
Π. 821. ἔμὲ δ' ἔξέπεμψεν ὁ κ. οὐχ οἴός τε γὰρ καπνοῦ. Ν. 320. καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ κ. στενο-

      ο. 1717. αθραι διαψαίρουσι πλεκτάνην κ.
      Λ. 295. \ lod lod τοῦ κ.
 312. θώμεσθα δή τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ κ., βαβαιάς.
καπνῷ. Σ. 457. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'. ἀλλὰ καὶ σὰ τῦφε πολλῷ
 τῷ κ.
Σ. 1079. τῷ κ. τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
ΕΙ. 610. κάξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ κ.
Λ. 311. ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ κ. πιέζειν.
καπνῶν. Σ. 146. νὴ τὸν Δί ὅσπερ γ' ἐστὶ ὅριμύτατος κ.
  κάπό. Ι. 312. κ. των πετρων άνωθεν τους φόρους θυννοσκοπων.
κ.τ.λ. κάπόβαιν'. Σ. 1161. ένθες πόδ', ὅ τᾶν, κ. ἐρρωμένως, κάποδείρασ'. Λ. 953. τά τ' ἄλλα πάντα κ. οίχεται. κάποδοσθαι. Ι. 394. ἐν ξύλφ δήσας ἀφαύει κ. βούλεται. κάποδράς. Β. 468. ἀπῆξας ἀγχων κ. ἄχου λαβὰν, κάποδυθῆ. Β. 715. εἰρηνικός ἔσθ', ἵνα μή ποτε κ. μεθύων ἄκάποιοῦμεν. Ν. 583, κ. δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς· κάποκινδυνεύετον. Β. 1108. κ. λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν. Αποκλάσοι. Ετ. 163. 3. σκάθαι κ. τε καὶ λουσαμένω διελ
```

κάποκλάσαι. Fr. 163, 3. σκάψαι κ. τε καὶ λουσαμένο διελ-

κάπολείν, Θ. 81. τοῦτ αὐτὸ γάρ τοι κ. με προσδοκῶ. κάπολεῖς. Σ. 849. οἴμοι, διατρίψεις κ. τριψημερῶν· κάπολέλυκεν. Σ. 992. ἔξηπάτηται, κ. οὐχ ἐκών.

κύσαι. κάποκλείων. Σ. 334. κ. τὰς θύρας; λέ-

```
κάπολούμενον. Σ. 412. όντα κ., ότι
 καπολούμενον. Σ. 412. οντα κ., στι
κάπολυσον. Σ. 988. μύσας παράξον κ., ὧ πάτερ,
κάποπαρδών. Ο. 792. κ. κώναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτατο,
κάποπυτίζει. Α. 205. εὕχρων γε θαἶμα κ. καλῶς.
κάποροῦντας. ΕΙ. 636. τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κ. ἀλφίτων,
κάπορουντας. ΕΙ. 636. τους πένητας ασθενουντας κ. αλφίτων, 
κάπορων. ΕΙ. 1184. είδεν αὐτον, κ. θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν. 
κάποσεξισασθα. Α. 670. πὰν τὸ σῶμα κ. τὸ γῆρας τόδε. 
κάποσεμνυνούμεθα. Β. 703. εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κ. 
κάποσυκάζεις. Ι. 259. κ. πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν 
κάποτέτριμμα. Π. 1119. ἐγω δ' ἀπόλωλα κ. ΚΑ. σωφρονεῖς. 
κάποφανῶ. Ν. 1331. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κ. γε νὴ Δία 
κάποφαν. Δ. 677. ἐπενδίστου κὸο ἐστινοῦν κ. σανδίστους κ. Δ. 677. ἐπενδίστους κὸο ἐστινοῦν κ. σανδίστους κ. Δ. 677. ἐπενδίστους κὸο ἐστινοῦν κ. σανδίστους κ. Δ. 677. ἐπενδίστους κ. 677. ἐπενδίστ
 κάποχον. Λ. 677. Ιππικώτατον γάρ έστι χρήμα κ. γυνή.
κάποχώρησον. Α. 456. λυπηρος ΐσθ' ων κ. δόμων.
κάπη. Εκ. 686. τους δ' έκ τοῦ κ. ές τὴν στοιὰν χωρεῖν τῆν
                                                          άλφιτόπωλιν.
    καπριδίου. Fr. 421, 2. άλλα φέρεθ' ήπάτιον, ή κ. νέο
  κάπρον. Σ. 1202. ἀπολεῖς με, ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἡ κ.
Fr. 193. Μελιτέα κ.:
Fr. 193. Μελιτέα κ.: κάπρου, Λ. 202. καταθείσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κ.
Fr. 302, 5. οὐ χόριον οὐδὲ πυδς, οὐδ΄ ήπαρ κ., κάπρους. Π. 304. ἔπεισεν ὡς ὄντας κ. κάπρως. Λ. 1255. ἀγεν ἤπερ τὼς κ. καπρώσης. Π. 1024. γραδς κ. τὰφόδια κατεσθίειν, κάπτεθ'. Ο. 245. ἐμπίδας κ., ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους κάπτοντά. Fr. 287. παύσειν ἔοιχ' ἡ παυσικάπη κ. σε. κάπτων. Fr. 421, 1. ἀλις ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ
 κάπτωσιν. Εκ. 687. Ίνα κ.; ΠΡ. μὰ ΔΙ', ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. Εκ. 687. ἴνα κ.; ΤΡ. μὰ ΔΙ', ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. ΒΛ. ὅτφ δὲ τὸ γράμμα κάπύργωσ'. ΕΙ. 749. ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῦν κ. οἰκοδο-
  μήσας
κάπώλεσας. Ν. 1177. νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κ.
   Κάρ. Ο. 764. εί δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κ. ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
  κάρα, Α. 946. κάτω κ. κρέμαιτο.
Α. 1218. Ιλιγγιῶ κ. λίθω πεπληγμένος,
Α. 1218. Ιλιγγιω κ. Αισω πεπληγρασου.

ΕΙ. 153. κάτω κ. βίψας με βουκολήσεται.

Θ. 1102. κ. κομίζων. ΤΟ. τί λέγι Γοργόνος πέρι;

κάραβοι. Fr. 200. ἀκροκώλι, άρτοι, κ.

κάραβον. Fr. 302, 7. οἰδ ἐγχέλειον, οὐδὲ κ. μέγαν
κάραβος. Fr. 529. ἡ μάζα γάρ σά καὶ τὰ κρέα χώ κ. κάργάτης. Α. 611. ἀνένευσε καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κ. κάργύριον. Ο. 115. κ. ἀφείλησας, ὥσπερ νὼ, ποτὲ κάρδαμα. Ν. 234. πάσχει δὲ ταυτὰ τοῦτο κοὶ τὰ
       άρδαμα. Ν. 234. πάσχει δέ ταυτό τούτο καὶ τὰ κ.
Ν. 236. ἡ φροντὶς έλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κ.
Σ. 455. ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κ.
2. 455. οξυσυμων και οικαίων και ελεποντών κ.

Θ. 616. στραγγουριώ γάρ: ἐχθὲς ἔφαγον κ.

καρδαμίζεις. Θ. 617. τί κ.; οὐ βαδιεί δεῦρ ὡς ἐμέ;

καρδία. Α. 485. ἐπήνεσ': ἄγε νυν, ὧ τάλαινα κ.,

Fr. 329. ἡ κ. τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῦν;

καρδία. Ι. 1266. μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν
καρδία. 1. 1205. μηθε Θουμαντίν τον ανεστίον ο 

έκούση κ.;
καρδίαν. Α. 1. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαντοῦ κ.,
Α. 12. πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν κ.;
Ν. 1368. κάνταῦθα πῶς οἴεσθε μου τὴν κ. ὀρεχθεῖν;
Σ. 375. κ. καὶ τὸν περὶ ψυ-
Λ. 9. ἀλλ', ἄ Καλονίκη, κάομαι τὴν κ.,
Θ. 869. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι κ. ἐμὴν,

Β. 54. τὴν κ. ἐπάταξε πῶς οἵει σφόδρα;
482. πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον;
ΔΙ. ἀλλ' ὡρακιῶ,
484. ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν κ.;
ΔΙ. δείσασα γὰρ
καρδίας. Α. 489. τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγαμαι κ.
Ν. 86. ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς κ. μ' ὅντως φιλεῖς,
1391. οἴμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς κ.
ΕΙ. 525. οἶν δὲ πνεῖς, ὡς ἡδῦ κατὰ τῆς κ.,

ΕΙ. 525. οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς κ.,
Ο. 1474. ἔκτοπόν τι, κ. ἀ-
καρδιώττεις. Fr. Μ. Δημ. 11. ἢ κ.; ἀλλὰ πῶς χρῆσται ποιεῖν.
καρδοπείω. Fr. 286. ἢ κ. περκπαγἢ τὸν αὐχένα.
καρδόπη. Ν. 680. ἐκεῖνο δ΄ ἢν ἄν, κ., Κλεωνύμη.
καρδόπη. Ν. 678. τὴν κ. ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην·
Ν. 679. τὴν κ. θήλειαν; ΣΩ. ὁρθῶς γὰρ λέγεις,
1251. ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν κ.
Καρδοπίων. Σ. 1178. ἔπειτα δ΄ ὡς ὁ Κ. τὴν μητέρα,
κάρδοπον. Ν. 669. διαλφιτώσω σου κύκλω τὴν κ.
Ν. 670. ἱδοὺ μάλ αὖθις τοῦθ΄ ἔτερον. τὴν κ.
672. ἄροκια καλῶ΄ γὰ κ.: ΣΩ. μάλιστά γε.
                           672. ἄρρενα καλῶ 'γὼ κ.; ΣΩ. μάλιστά γε,
                         1251. δστις καλέσειε κ. την καρδόπην. 1258. ότιη κάλεσας εὐηθικώς την κ.
  Β. 1159. χρήσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κ.
κάρδοπος. Ν. 674. ταυτὸν δύναταί σοι κ. Κλεοινύμφ.
Ν. 675. ἀλλ', ἄγάθ', οὐδ' ἦν κ. Κλεωνύμφ,
```

καταγέλαστος. Λ. 1024. πρώτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ. εἶτ' οὐ κ. εἶ. Θ. 226. τεμνόμενος. ΕΥ. οὕκουν κ. δῆτ' ἔσει καταγελώ, Ι. 713. ἐγὼ δ' ἐκείνου κ. γ' ὅσον θέλω. καταγελώμεν. Ο. 98. ἄνθρωπος. ΕΥ. οὐ σοῦ κ. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ; καταγελώμενος. Σ. 516. ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔ. κ. μὲν οὖν κατάγελων. Α. 76. ἄρ' αἰσθάνει τὸν κ. τῶν πρέσβεων; Ι. 310. ωλ λ) κὰν κοῦν ἐκοταγελών. Ι. 319. νὴ Δὶ κάμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ἄστε κ. καταγελῶν. Α. 1108. ἄνθρωπε, παῦσαι κ. μου τῶν ὅπλων. κατάγελώς. Α. 1126. ταῦτ' οὐ κ. ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς; καταγελώσι. Εκ. 864. καλούμεθ' αὐτάς. ΑΝ. Α. ήν δὲ κ., τί; καταγής. Fr. 502. ἴνα μὴ κ, τὸ σκάφιον πληγείς ξύλφ. καταγηράσομαι. Ι. 1308. ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα κ. καταγιγαρτίσαι. Α. 275. βαλόντα κ., καταγλωττισμάτων. Ν. 51. ή δ' αὖ μύρου, κρόκου, κ., κάταγμα. Λ. 584, χωρὶς ἕκαστον κἆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κ. λαβόντας κατάγματα. Λ. 583. διαγιγνώσκειν ότι ταθθ' ήμεν ώσπερ τὰ κ. καταγνούς. Ι. 46. οὖτος κ. τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους, καταγνύμενον. ΕΙ, 703. Ιδὰν πίθον κ. οἴνου πλέων. καταγνώσεσθε. Ι. 1360, εὶ μὴ κ. ταύτην τὴν δίκην καταγνώσεσθε. Ι. 1367. κ. τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἀτελῆ. καταγορεύση. ΕΙ. 107. ἐὰν δὲ μή σοι κ.; ΤΡ. γράψομαι κατάγου. Fr. 60. κ. βοθιάζων καταδακτυλικός. Ι. 1381. οὕκουν κ. σὰ τοῦ λαλητικοῦ; καταδακτυλικός. Ι. 1381. οῦκουν κ. σῦ τοῦ λαλητικοῦ; καταδαρθεῖν. Ν. 38. ἔασον, ἄ δαιμόνιε, κ. τί με. Εκ. 628. [οἱ φαυλότεροι]· κοὺκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς κ. Π. 527. ἔτι δ' οὺχ ἔξεις οῦτ' ἐν κλίνη κ.· οὖ γὰρ ἔσονται· καταδαρθόντα. Π. 300. εἰκῆ δὲ κ. που, καταδαρθοῦσ'. Εκ. 37. ἄτ' οὐ κ. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ῷ φιλτάτη, καταδάρθωμεν. Θ. 795, κᾶν κ. ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι καταδεδυκώς. Σ. 140. καὶ μυσπολεί τι κ. ἀλλ' ἄθρει, καταδείξαντος. Β. 1062. άμοῦ χρηστῶς κ. διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δράσας; κατάδηλα. Π. 1065. όψει κ. τοῦ προσώπου τὰ ράκη. καταδηλα. 11, 1005. οψει κ. του προσωπου τα ράκη. καταδιηλλάγην. Σ. 1284. εἰσί τινες οὶ μ' ἔλεγον ὡς κ., καταδωροδοκεῖται. Β. 361. ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων κ., καταδωροδοκεῖται. Σ. 1036. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν καταθείην. Εκ. 795. ταῦτα κ. ΑΝ. Β. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι. καταθεῖναι. Εκ. 607. ὥστε τί κέρδος μὴ κ.; σὸ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον. Εκ. 610. νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὰ κέρδος μὴ κ.; 769. σὰ δ' οὰ κ. διανοεῖ; ΑΝ. Β. φυλάξομαι, Π. 597. τοὰς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν κ. καταθείς. Εκ. 603. καὶ μὴ κ. ψευδορκήσει. ΒΛ. κἀκτήσατο γαρ δια τοῦτο. Εκ. 855. και ποῖ βαδιεῖ σὰ μὴ κ. τὴν οὐσίαν; καταθείσα. Λ. 202. κ. ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου. καταθείσαν. Λ. 114. τουτί κ. ἐκπιεῖν αὐθημερόν. καταθέμενοι. ΕΙ. 1207. Τοι νυν, κ. παρ' έμοι ταῦτ' εΐσιτε κατάθες. Σ. 661. ἀπὸ τούτων νυν κ. μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ, καταθέσθαι. Β. 166. πρὶν καὶ κ.; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ. Εκ. 512. ἰδεῖν, κ. θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν καταθήσει. Εκ. 602. καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον κ., καταθήσειν. Ν. 246. πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι κ. τοὺς θεούς. καταθήσειν. Β. 176. εἰ μὴ κ. δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου. Εκ. 796. θάρρει, κ., κὰν ένης έλθης. ΑΝ. Α. τιἡ; καταθήσομαι. Ι. 489. καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ κ. ΕΙ. 882. κ. γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους ἀγαν. καταθήσω Εκ. 677. τὸ δὲ βῆμα τὶ σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας κ. ἐνιαυτού, τούς κρατήρας κ. Εκ. 681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγορὰν κ. 746. ἐγὼ κ. τάμά; κακοδαίμων άρα κατάθου. Α. 244. κ. τὸ κανοῦν, ὧ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα. κατάθου. Α. 244. κ. τὸ κανοῦν, ὧ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξ Α. 342. οὐτοιί σοι χαμαὶ, καὶ σὰ κ. πάλιν τὸ ξίφος. 345. ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κ. τὸ βέλος. 861. κ. τὰ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία: I. 155. ἄγε δὴ σὰ κ. πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί. 1227. κ. ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτοὶ 1228. αὐτὸν περιθῶ. Αλ. κ. ταχέως, μαστιγία. Ν. 497. ἴθι νυν, κ. θοιμάτιον. ΣΤ. ἡδίκηκά τι; 500. κ. τὶ ληρεῖς; ΣΤ. εἰπὶ δὴ νύν μοι τοδί: 635. ἀνύσας τι κ., καὶ πρώσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἱΕΙ. 59. κ. τὸ κόρημα: μὴ Ἰκκόρει τὴν Ἑλλάδα. 886. ἄγε δὴ σὰ κ. πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί. Ο. 401. καὶ τὸν θυμὸν κ. κύψας ΣΤ. Ιδού.

κατάθου. Β. 528. κ. τὸ δέρμα. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὰ μαρτύρομαι Β. 627. κ. σὸ τὰ σκεύη ταχέως, χῶπως ἐρεῖς Εκ. 1033. ὕδατός τε κ. τοῦστρακου πρὸ τῆς θύρας. Π. 926. κ. ταχέως θοἰμάτιον. ΚΑ. οῦτος, σοὶ λέγει. καταθῶ. ΕΙ. 1214. τί δῆτα τουτοινὶ κ. σοι τοῦν λόφοιν; κατάθωμαι. Σ. 567. οἱ δὲ σκώπτουσ', ἔν' ἐγὰ γελάσω καὶ τὸν θυμόν κ. καταιβάτου. ΕΙ. 42. τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς κ. καταιδέσθητι. Ν. 1468. ναι ναι, κ. πατρώον Δία. καταιθολώσεις. Ο. 1261. κ. τῶν νεωτέρων τινά; καταιθολώση. Ο. 1242. κ. σου Λικυμνίαις βολαίς. καταιθολώσω. Ο. 1248. κ. πυρφόροισιν ἀετοίς, κάταιθε. Θ. 730. ὕφαπτε καὶ κ.: σὸ δὲ τὸ Κρητικὸν καταίθειν. Θ. 727. καὶ κ. τον πανούργον, πυρπολείν θ' δσον τάχος. καταισχυνώ. Ν. 1220. άταρ οδδέποτέ γε την πατρίδα κ. καταισχυνώ. Ν. 1220. άταρ ούθεποτέ γε τήν πατρίδα κ.
Ο. 1451, τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥ. τὸ γένος οὐ κ.
κατακάμπτειν. Θ. 68. ὅντος κ. τὰς στροφὰς οὐ ράδιον,
κατακαυθήσομαι. Ν. 1505. ἐγὰ δὲ κακοδαίμων γε κ.
κατακαύσω. Λ. 1218. ὑμᾶς κ.; φορτικὸν τὸ χωρίον.
κατακάων. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἔαυτὸν κ.
κατάκειμαι. Εκ. 313. ἐγὰ δὲ κ. πάλαι χεξητιῶν,
κατακείμενοι. Α. 70. ἐφ' ἀρμαμαζῶν μαλθακῶς κ.,
κατακείμενον. Εκ. 541. σὲ δ' ἐν ἀλέα κ. καὶ στρώμασιν
κατακείμενον. Εκ. 5.41. σὲ δ' ἐν ἀλές κ. καὶ στρώμασιν
κατακείμενον. Εκ. 5.41. σὰ σὰ τὴν ἔπαλειν ἐν φορυτῶ κ.: κατακείμενος. Α. 72. παρά τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κ.; Σ. 1236. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κ. κατάκεισ'. Α. 920. Ιδού, κ. ἀνύσας τι κάγὼ 'κδύομαι κατακείσει. ΕΙ. 1831. καλῶς κ. κατάκεισο. Α. 985. πίνε, κ., λαβέ τήνδε φιλοτησίαν, Λ. 925. ίδου ψίαθος κ.; καὶ δη κδύομαι. 948. ἀλλ' ψζυρὰ κ. καὶ μή μοι φέρε κατακεισόμεθ'. Α. 773. Ζεὸς ὑψιβρεμέτης, ΧΟ. ΓΥ. ἐπάνω κ. ήμεις; κατάκειται. Εκ. 514. κ. δή πάνθ' απερ είπας· σὸν δ' ἔργον τάλλα διδάσκειν, κατακεκερματισμένα. Fr. M. Δαιτ. 30. οὐδ' ἀργύρι' ἐστὶ κ. κατακεκλειμένα. Π. 206. εὐρὼν ἀπαξάπαντα κ. κατακέκνισμαι. Π. 973. σκώπτεις έγω δὲ κ. δειλάκρα κατακεκράκτα. Ι. 304. ὧ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κ., τοῦ σοῦ θράσους κατακεκράξομαί. Ι. 287. κ. σε κράζων. κατακέλευε. Β. 207. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κ. δή. κατακέλευσον. Ο. 1273. ὧ τρισμακάρι', ὧ κ. ΠΕ. τί σὰ λέγεις; κατακλαύσαντες. Σ. 386. ἀνελύντες καὶ κ. θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις. κατακλείδος. Σ. 154, καὶ τῆς κ. ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ· κατακλεισθῆ. Ν. 404, ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ζηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλίνει. Λ. 910. σὰ δ' οὰ κ.; ΜΥ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ, τάλαν, κατακλίνειν. Π. 411. έγω, κ. αὐτὸν εἰς ᾿Ασκληπιοῦ κατακλίνεις. Ν. 694. οὐδὲν μὰ Δί΄, ἀλλὰ κ. δευρὶ ΣΤ. τί δρω; Σ. 1208. παῦ΄ ἀλλὰ δευρὶ κ. προσμάνθανε κατακλίνηθι. Λ. 904. σὰ δ΄ ἀλλὰ κ. μετ΄ ἐμοῦ διὰ χρόνου. κατακλινήναι. Σ. 1211. ώδὶ κελεύεις κ.; ΒΔ. μηδαμώς. κατακλίνης. Σ. 906. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κ., ὧ Μύρριον; κατακλινήσομαι. Ι. 98. ἀγάθ' ἀλλ' ἔνεγκ' ἐγὰ δὲ κ. κατακλινόμενοί. Σ. 1040. κ. τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν άπράγμοσον ύμῶν κατακλινῶ. Σ. 1210. πῶς οὖν κ.; φράζ ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχημόνως. Λ. 918. καίπερ τοιοῦτον ὅντα, κ. χαμαί. κατάκλυζε. ΕΙ. 843. καὶ τὴν πύελον κ., καὶ θέρμαιν ὕδωρ. κατακνήσαι. Σ. 966. φησί κ. ΦΙ, νη Δί', άλλὰ ψεύδεται. κατακνησθείην. Ι. 771. ἐπὶ ταυτησί κ. ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ κατακοιμάσθω. Θ. 46. πτηνῶν τε γένη κ., κατακοπτόμενα. Λ. 730, ὑπὸ τῶν σέων κ. ΔΥ. ποίων σέων; κατακοσμήσαι. Σ. 1473. κ. πράγμασι; κατακρημνάμεναι. Ν. 377. κ. πλήρεις ὅμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα Βαρείαι κατακρώζουσι. Ι. 1020. πολλοί γάρ μίσει σφε κ. κολοιοί. κατακτών. ΕΙ. 1244. γενήσεταί σοι τών κ. κοττάβων. κατακύπτων. Fr. 554. ώστ' ἀνακύπτων καὶ κ. τοῦ σχήματος οΰνεκα τοῦδε κατακωλύεις. Α. 1088. άλλ' έγκόνει' δειπνείν κ. πάλαι. καταλαβείν. Λ. 179. θύειν δοκούσαις κ. την ακρόπολιν. Α. 624. κ. τὰ χρήμαθ' ήμῶν τόν τε μισθὸν,
Θ. 1209. ἤκοντα κ. ΜΝ. ἐγὰ δὴ τοῦτο δρῶ.
Εκ. 21. αὐτίκα μάλ' ἔσται' κ. δ' ήμῶς ἔδρας,
86. νὴ τὸν Δι', ὥστε δεῖ σε κ. ἔδρας
καταλάβοι. Λ. 753. τἱ δῆτα ταὐτην εἰχες; ΓΥ. Γ. ἴνα μ' εἰ κ.

```
CATATRONIA I 100° PT PIP A T TO THE C. THE SPINS.
CATARONAL TARTHE. A 10° C. THE HOLLING THE P.
CATARONAL TARTHE, E.C. T. S. SPIN TO C. LIMBER OF CONTROL CO.
CATARONAL TARGET. T. C. S. S. SPIN TO C. LIMBER OF CONTROL C.
           elician. L 337 en érodului els libreres de c quas ellectus. L 337 de la c. llabera estreja. El 1977 d'organisma, el estreja en el en
         mbalais Ir lift, a
mbalais. B. 1822 in he role biantie institut a... Al éval.
malaistance. I. The folder einers poulées in aneus an
                                                                                                                                                                                                                                                                                CONTRACTOR S. 10 STUDY OF CONTRACTOR S. 10 STUDY C. 10
                                               A C 23.7
            ndaufine. El 1211 remm immili el res e
ndigue d. 194. i emp inicia e Incombus
                                                 no. EL 111. renovo ésaurió el vec. s.
                                                                                                                                                                                                                                                                                   experience 1. [42], he come which a here.
mendaguer. A. I. 45. The property of the community of filter up a members of the community of filter up a members of the community of the comm
                                                                                                                                                                                                                                                                                entered 1 % heating therefore, a little the analogue, entereding. It 201 and neverth little bound the manager a extraording N 127h of the house here he do done a.
                                                                                                                                                                                                                                                                                        О. 29 го ве что впоцето пов байвая в. .
                                                                                                                                                                                                                                                                                Es. 162 1797 6 he in a continue.

Continue de la continue.

Continue de la continue.

Continue de la continue d
                                         THISTY C.
    II 302 may c
                            ine. I 331. do indogrado i rempre de e redi
                                              enskapar.
             ridad . O tibli, a tudo teño ladadaren des seusemen per
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  Addition to
                                                                                                                                                                                                                                                                                   erranism. B. 1456 et. ninn y l'hamin aine a mois.
                                              GGETTI.
 esculuistos. El 200, cos obs ou life doculdo e puece.
esculuista II, 554, el descuerce en professor e, pode
                                                                                                                                                                                                                                                                                   extension. To deep to discussion on an in-
                                                                                                                                                                                                                                                                                THE C. STATE OF THE LANGUAGE THE FAMOURE.
                                               ער עוועפיד
medalaggara E. 1911. el ma numur el m. e.
medalagram A. 1911. dels rècle megal e pensing
medalagram A. 1911. de diagram den e. AT nive resa
                                                                                                                                                                                                                                                                                 entrantriarattes. De. 1196, Janut e. eine fü felle
                                                                                                                                                                                                                                                                                CATATION A 154. APPEARS, No. of a Silvatility:
CATATARYSING. For L. v. a. robin trade ville infrasor.
CATATARYSING. For III. Toront on a
 consideration B 212 manus lancare at the construction B 212 manus lancare at the construction B 212 manus lancare at the construction B 212 manus at the const
                                                                                                                                                                                                                                                                                 carantaniana Fr. 10.12. Rosentan Atores Remainer e. carantanian Fr. 10.12. Linguis ender Adel Adelia carantanian Fr. M. Aden 11. 4. ri e. ribri ender and ribri
         тежения. N. 315. от техателя от технера от словога
                                                                                                                                                                                                                                                                                   ं अन्यक्षात्रः
व्यापकार्यकेषण्याः हिर्देशेन्द्रः देशे देशे देशे
emelophiquetta. A. 176. e. più my lescroler mission.
emelony. O. 1645. na comunif. In lin I Zeon landonneus e.
emelompion: Es. 537. dicro e. larrese, massissoros.
                                                                                                                                                                                                                                                                                  merenneng. A 1811 lagur fado eera rido estrar ed rão
                                                                                                                                                                                                                                                                                  angus el.

caranteliseral S. 1102. I perante of EUC since he e
  B. 49. institut pro in complete estimation
                                                                                                                                                                                                                                                                                  extrapológic. I 413 of the me the Atlanta e talenta tollà.
Nº 114 - Lauf e. El desauthas dedus delle.
El 1155, of the e. mà the Atlala thère faile.
     Fr. 347. e Departur
อะเกล้าสุด A 244 รายกับ ที่ ไม่ต่อยช e. คันไข จับตันโช 
อะเกล้าสุด D 1555 รายกับ ที่มีข้างสืบ พยะ ทะพัสเตย e.
อะเกล้าสุด L 1369 จังเลีย ใ ทะพันธาต อับกอร์จะ จัง e.
อะเกล้อย S 505: มีสารณ ของอะมีของ e. เมย ทะพ รับเท
                                                                                                                                                                                                                                                                                                     1996), el me un mi dell el Mesmer
                                                                                                                                                                                                                                                                                 entrappedore. Z. 1.44. never a centraria stripor
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             ette heraut.
                                                                                                                                                                                                                                                                              επτο περουστά ε δετούν έπτι την εύγην :
επτοτρώστων Επ. 164 το τόν ευθούν έπτι την εύγην :
επτοτρώστος Ο 1614 ε δετήν έπουν μησεν των
επτοτρώσος Ο 1614 ε Δετίνε, έπτιτε λαίας
επτότητον Β. 1179, δετόσει έμα το λυγούν ε
επτότητον Β. 1164 εκά μιν το γι. έ ε, εύστομετον ε
επτότητος Ε. 5.55 του είτελου μερικούν το ε. Χε-
             vikia. B. 353. 🛉 streso digiono 🚉 e. 🚎 el eskie ditti.
                                              TIALTES.
    IL 343. Stuy e, remocraîs eli lo mous
                              ия. В. 2. области с этетелити Масселис.
   To Aid. Muse of its risks circula.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   Je. 2 76.5.
                                                                                                                                                                                                                                                                                 entarijovas, A. 75. justi iš laikarina ir kalik.
Entarijovasijov. A. 776. iprevi siš iniši k. sina.
Entarijovanj Fr. 181. s. rain ini tini tak kasa uspa.
Entarijov. I. 500. še kojiš initalika. inija.
          reliévus. II. 142. 179 desemble, folkerfiell se misise
anda. Fr. 267. erittu doirtu, detra, delu, terta, e.
              epolituse. O. 224. Aliz e 1779 Alignyo IA112.
             προμέτωσε. Ο 2016. 16.19 ε την διήμην 16.09.

προμέτωτε το 1. ΕΕ 1.17. άταξάταστα ε.

προμέτω. Π. 1157. χαίρεν είναι ένθοδ αίντιδ ε.

προμέτω. Ε 1150. εγμέν ε.

προμέτωτε. Δ. 550. ε. τούς τε μετιέκους εεδ τις ξίνος ή
                                                                                                                                                                                                                                                                                          N. 509. 1 гарови те да с. брегт фенератую,
                                                                                                                                                                                                                                                                                 n. o.e., radous te la mater tendesty,

909. a. d. cisma tentes.

I 34. deul a derim 5 pe Alligeres.

matega. N. 371. cie de alemant, a. ci est Admentis.

matega. N. 371. cie de alemant, a. ci est de la cultura mategaraques.

I 314. a. cal rescopera. della de la paraparaques.
                                               octos buir.
              miljan. N. 230. Astrip e. ês riv Tucco déca
mustopaçiom. I. 1252. s. ritif. I riv modo Aézav
                       way. I 92 to 8 our e ein igny. Las essi
                                                                                                                                                                                                                                                                                       12 515. 1200 2 c. designates respective.
                       1020. O. 1020. e., ézasa 13
                                                                                                                                                                                                                                                                                entophorupas, B. 147. Ivar e. ludia và decrity.
Entophore. El 1177. eni var. à e. luces vor de ces émeracol.
                   niden. N. 985, rois engagras granois déplois, est equa-

        raidy ε.

        B. 127. βούλει ταχείων εαλ ε. στι φυάτω:

        Το του σ. αλπόν δυστεστωκότει.

                                                                                                                                                                                                                                                                                  A 530, rely, 2 s. right \gamma h, and rates subsimily populary sariparo. \theta, 197, Ando sale, givenes.
                 υπβολείτου. Fr. 513. ε. αύτον ύτοτεπτεκ.τε.,
υπερά. Εκ. 57. ότο τε λίδα τον ποτοπεκ.ν ε.
                                                                                                                                                                                                                                                                                    0. 1109. e. rodias drorance em dadas;
caraparov. El 1272. elemens y obores apares y el cal e.
                  volā. I. 483. raštā raštā sie e, cal jevalsītas calīj.
                                                                                                                                                                                                                                                                                Ec. 949, éérmannes no e. position :
manaparos. El. 33, com de cidas d'e. écrica.
     το μετά Α. 320. μη οί ει τιν άνξια τείτην ει ουνεία;
το μετά Α. 1166. είτα κ. τις αίτιθ μετάν της εκφαλής
                                                                                                                                                                                                                                                                                  O. 1945. I e. équir vis épobrobe éviderai
B. 176. dis republs d'air obe objecterai :
maraparous. E. 1157. dije vir, drodiou rds e. éußidas,
                                               Opiorys
    τέξη. Α. 931. ἐσ μη φέραν ε.
 πτάχη. Α. 931. αν μη φοραν ε. 
πάκηξον. Ετ. 453. τασδί ε. τή εκραλή σαιτεί λίθμ. 
ποκοκήδου. Ετ. 912. χαριεντίζει και ε. ήμών και βαμολοχείει. 
ποκοκόσου. Ν. 615. και τής Πενίας ε. 
ποκοκόσου. Ν. 177. κατά τής τρατέζης ε. λεττήν τέοραν. 
ποκοκόσου. Ι. 943. έχαν κ. και στεράτην δο άρματος 
τ. 860. Σιδου στεράτην δο άρματος
                                                                                                                                                                                                                                                                                 κατάρδων. Α. 65%, πίδε καντιργών, τίδε ε., άλλά τὰ βελτιτια
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  8.827 car.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       אין ב. דרנו דאניזיני.
                                                                                                                                                                                                                                                                                   κατάρξη, Ο. 959.
                                                                                                                                                                                                                                                                                  במדמססוסיני. 0. 552. כל ל' פני בניףמרכב דמי בפניןמבומי, פניניי דיף
                                                                                                                                                                                                                                                                                η ήν ε.
καταρρέοντες. Α. 26. άθριοι ε. εξήνη δ΄ έναν
καταρρυείς. ΕΙ. 71. ένε ξυνετριδή της εκφαλής ε.
καταρρυής. ΕΙ. 146. έκεινο τηρει, μή σφαλείς ε.
         vicacres. L 502. D'has oreçans e.
 ποτεκόσιο. Ι. 39. Αν γάρ μεθισθώ, πάντα ταιτί ε.
ποτεκτέρονος. Ν. 262. ε. γάρ παιτιλη γενήσομαι.
                       Escrivero. I. 1264. f e.
Escrivero. Es. 713. éverta tas tepras s. Boulepa.
                                                                                                                                                                                                                                                                                катархореч. А. 535. фрест дар, а патте автой ходат ч.
```

κατασβέσαιμι. Λ. 374. ἐγὰ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτο κ. κατασβέσεις. Λ. 375. τοῦμὸν σὰ πῦρ κ.; ΧΟ. ΓΥ. τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει. κατασέσηπας. Π. 1035. οδκ, άλλὰ κ., δε γ' ἐμοὶ δοκεῖς. κατασήμηναι. Fr. 95, 2. ἐν κίστη που κ. κατάσκαπτ'. Ν. 1488. τὸ τέγος κ., εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην, κατασκίους. Α. 965. πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κ. λόφους. κατάσκοπος. Θ. 588. ἐκείνος είη τῶν λόγων κ κατασπάσαντες. Ι. 856. νύκτωρ κ. αν τας ασπίδας θέοντες κατασπένδειν. Ι. 1094. είτα κ. κατα της κεφαλής αρυβάλλω κατασπέρχων. Α. 1188. ληστάς έλαύνων καὶ κ. δορί κατασπέρχων. Α. 1188. ληστὰς ἐλαύνων καὶ κ. δορί, κατάστασιν. Θ. 958. πανταχῆ κυκλοῦσαν ὅμμα χρη χοροῦ κ. κατάστασιν. Θ. 256. ὅθι νυν κ. με τὰ περὶ τὰ σκέλη. καταστῆ. Ι. 865. ὅταν μὲν ἡ λίμνη κ., λαμβάνουσιν οὐδέν κατάστησαι. Ο. 841. φύλακας κ., τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ, καταστήσαι. Εκ. 715. ἄρχειν, κ. τε τὰ ξυσσίτια, καταστήσεσθε. Εκ. 1041. ὥστ' εὶ κ. τοῦτον τὸν νόμον, καταστήσω. Ο. 1672. ἀλλ' ἡν μεθ' ἡμῶν ἢς, κ. σ' ἐγὰ Εκ. 1064. ἀλλ' ἐγγυητάς σοι κ. δύο καταστρέφει. Ι. 274. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν κ.; κατασχίσαντες. Σ. 239. κῷθ' ἡψομεν τοῦ κορκόρου, κ. αὐτόν. κατασχών. Β. 1208. 'Αργος κ. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. κατατεινόμενος. Λ. 965. κ., κατάτεμνε. ΕΙ. 1059. κ. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε. κατατεμώ. Α. 301. κ. τοῖσω ἐππεῦσι καττύματα. κατατεμώ. Α. 301. κ. τοισιν Ιππεύσι καττύματα. κατατέτηκ'. Π. 1034. ύπό του γαρ άλγους κ. Φ φίλτατε. κατατετίληκέν. Εκ. 330. Κινησίας σου κ. ποθεν; κατατετιλημένα. Ο. 1524. "ν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κ. κατατέτριμμαι. Fr. 4, 1. όστις αύλοις και λύραισι κ. χρώμενος, κατατετριμμεθα. ΕΙ. 355. πολλύμεθα και κ. κατατιδώ. Εκ. 871, όταν κ., προσποιή των χρημάτων. κατατιλά. Β. 366. ή κ. των Έκαταίων, κυκλίοισι χοροίσιν ύπάδον, κατατιλώμενοι. Ο. 1117. δώσεθ' ήμιν, πασι τοις δρνισι κ. κατατμηθείην. Ι. 768. απολοίμην και διαπρισθείην κ. τε λέκατατμηθείς. Ι. 769. κάγωγ', ὧ Δημ', εὶ μή σε φιλῶ καὶ μή στέργω, κ., κατατοξεύσω. Ν. 944. καὶ διανοίαις κ. κατατριακοντουτίσαι. Ι. 1391. έξεστιν αυτών κ.; καταφαγείν. Α. 78, τους πλείστα δυναμένους κ, τε καὶ πιείν. Ι. 706. ώς δξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ κ.; 1. 700. ως οξυθυμος, φερε τι σοι τω κ.;
ΕΙ. 851. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ κ.
Π. 1137. δοίης κ. καὶ κρέας νεανικὸν
1174. ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. κ. γὰρ οὖκ ἔχω,
καταφάγης. Εκ. 1092. καλῶς, ἐπειδὰν κ. βολβῶν χύτραν.
καταφάγω. ΕΙ. 138. νῦν δ' ἄττ' ἄν αὐτὸς κ. τὰ σιτία,
καταφαγών. Ι. 354. θύννεια θερμὰ κ., κἄτ' ἐπιπιὰν ἀκράτου
Ι. 361. ἀλλ' οὐ λάβρακας κ. Μιλησίους κλονήσεις. Ο. 82. εύδει κ. μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
 καταφανῶς, Ι. 942. κἀμοὶ δοκεί καὶ τάλλα γ' εἶναι κ.
 καταφοβεῖσθον. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο κ., μή τις ἀμαθία προσῆ καταφρύγει. Ν. 396. καὶ κ. βάλλων ήμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει. καταφυλάξη. Εκ. 482. μή πού τις ἐκ τοὕπισθεν ὧν τὸ σχῆμα κ. καταχέασα. Θ. 487. ἐγὼ δὲ κ. τοῦ στροφέως ὕδωρ κατάχει. Α. 1040. κ. σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι: Α. 1128. κ. σὺ, παῖ, τοὕλαιον, ἐν τῷ χαλκίᾳ 1130. κ. σὺ τὸ μέλι. κάνθάδ' εὕδηλος γέραν καταχεῖν. Ι. 1091. τοῦ δήμου κ. ἀρυταίνη πλουθυγίειαν. καταχεισθαι. Ο. 463. δν διαμάττειν οὐ κωλύει φέρε παι στέφανον κ. κατα ταιν κόραιν υπνου τι κ. γλυκύ. καταχείται. Σ. 7. κατα ταιν κοραίν ύπνου τι κ. γλυκύ.
Σ. 713. οίμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς κ.,
καταχεόντων. ΕΙ. 971. ἡμῶν κ. ὕδωρ τοσουτονὶ
καταχέσαντι. Ν. 174. ἡσθην γαλεώτη κ. Σωκράτους
καταχέσονται. Fr. 207, 3. καὶ κ.
καταχέω. Α. 246. ἵν' ἔτνος κ. τοὐλατῆρος τουτουί.
Π. 790. ταυτὶ κ. σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς.
καταχήνη. Σ. 575. ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ
πλούτου κ.: πλούτου κ.; Εκ. 631. νη τον Απόλλω και δημοτική γ' ή γνώμη και κ. καταχήνην. Σ. 576. δεύτερον αι σου τουτί γράφομαι, την τοῦ

πλούτου κ.

καταχρεμψαμένη. ΕΙ. 815. ὧν κ. μέγα καὶ πλατὺ κατάχυσμ. Ο. 535. κ. ἔτερον γλυκὸ καὶ λιπαρὸν, κατάχυσμα. Ο. 1687. μάγειρε, τὸ κ. χρὴ ποιεῖν γλυκὑ. καταχύσματα. Π. 768. φέρε νυν Ιοῦσ΄ εἶσω κομίσω κ. Π. 789. φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ κ. 794. εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ κ.; καταχυτρίσαι. Fr. 626. κ.

καταψευδόμενος. ΕΙ. 533. ταύτης κ.· οὐ γὰρ ἥδεται. καταψών. ΕΙ. 75. καὐτὸς κ. αὐτὸν ὥσπερ πωλίον, κατέαγε. Α. 1180. καὶ τῆς κεφαλῆς κ. περὶ λίθον πεσὼν, κατέαγεν. Θ. 403. άνηρ ερωτά, τῷ κ. η χύτρα; κατεάγη. Σ. 1428. καί πως κ. τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα κατεαγότος. Π. 545. ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλῆν κ., ἀντὶ δὲ μάκτρας κατέαξ'. Σ. 1436. κ. έχίνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὰ μαρτύρομαι. κατέβαινον. Ο. 558. ἄσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς 'Αλκμήνας κ. κατέβαλε. Σ. 1385. ὁ πρεσβύτερος κ. τὸν νεώτερον. κατεβλακευμένως. Π. 325. καὶ συντεταμένως κοὐ κ, κατεβαυκάλισέ. Fr. 716. "κ. με." κατεβόησε. Α. 711. κ. δ' αν κεκραγώς τοξότας τρισχιλίους, κατεβρόχθυσα. Ο. 503. δβολον κ. κάτα κενόν τον θύλακον οίκαδ' ἀφείλκον. κατεγέλα. Σ. 1305. ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κ., κατεγέλων. ΕΙ. 476. άλλ' ή κ. τῶν ταλαιπωρουμένων, Π. 838. καὶ κ. δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. κομιδή μὲν οὖν. κατεγλώττιζέ. Α. 380. διέβαλλε καὶ ψευδή κ. μου κατεγλωττισμένην. Ι. 352. ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κ. σιωπᾶν; κατεγλωττισμένον. Θ. 131. καὶ θηλυδριώδες καὶ κ. κατέδει. ΕΙ, 717. ὅσας δὲ κ. χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα. Εκ. 595. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἄπασιν; ΠΡ. κ. σπέλεθον πρότερός μου. κατέδειξ'. Β. 1079. οὐ προαγωγοὺς κ. οὖτος, κατέδειξε. Β. 1032. 'Ορφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κ. φόνων τ' ἀπέχεσθαι, κατέδειξεν. Ο. 500. των 'Ελλήνων; ΠΕ. καὶ κ. γ' οῦτος πρωτος βασιλεύων κατέδεισ'. ΕΙ. 759. τοιούτον ίδων τέρας οὐ κ., άλλ' ὑπέρ ὑμων κατέδεισ . Ε.Ι. 759. τοιούτον ίσων τέρας ου κ., αλλ υπέρ υμών πολεμίζων κατέδεσθον. ΕΙ. 1117. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κ. μόνω, κατεδήδοκεν. Σ. 838. τροφαλίδα τυροῦ Σικελικήν κ.; κατεδήδοκώς. ΕΙ. 387. μου γε κ., κατέδομαι. Α. 1112. ἀλλ' ἡ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κ. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κ. κατέδονται. Ο. 588. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ παρνόπες Ο. 590. εΐθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κ., κατεδύσαμέν. Β. 49. κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κ. γε ναῦς κατέθεντο. Ο. 599. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὖς οἶ πρότερον κ. κατίθηκας. Εκ. 1007. την πεντακοσιοστήν κ. τῆ πόλει. κατείβεται. Λ. 127. τί χρως τέτραπται; τί δάκρυον κ.; κατείδες. Β. 274. κ. οῦν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι κατείδον. Β. 410. νῦν δὴ κ., καὶ μάλ' εὐπροσώπου, κατείλήφασιν. Λ. 242. ἤδη κ. άλλ' ὧ Λαμπιτοῖ, κατειλήφασιν. Λ. 242. ἤδη κ. άλλ' ὧ Λαμπιτοῖ, κατειληφώς. Ο. 279. ἔτερος αὖ λόφον κ. τις δρνις οὐτοσί, κατειλυσπωμένην. Λ. 722. τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κ., κάτειπ'. ΕΙ. 405. ἴθι δὴ, κ. ἵσως γὰρ ἀν πείσαις ἐμέ. κατειπάτω. ΕΙ. 20. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κ. κάτειπε, Ι. 1339. τἱ δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κ., καὶ ποῖός τις ἢ; κάτειπέ. Ν. 155. φρόντισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κ. μοι. Ν. 170. ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τρόπον; κ. μοι. 224. πρῶτον μὲν ὅ τι δρῷς, ἀντιβολῶ, κ. μοι. 478. ἄγε δὴ, κ. μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον, 1278. εἰ μἀποδώσεις τἀργύριον. ΣΤ. κ. νυν, ΕΙ. 667. ἀλλ' ὅ τι σιωπῷς, ὥ πότνια, κ. μοι. 826. διεληλυθώς. ΟΙ. ἔθι νυν, κ. μοι. ΤΡ. τὸ τἱ; 826. διεληλυθώς. ΟΙ, ίδι νυν, κ. μοι, ΤΡ. τὸ τὶ; Π. 86. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κ. μοι. κατεῖπεν. Θ. 340. ὑποβαλλομένης κ., ἡ δούλη τινὸς κατείπη. Εκ. 495. μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὄψεται χήμῶν ἴσως κ. κατείπης. ΕΙ. 377. ἡμῶν κ., ἀντιβολῶ σε, δέσποτα. κατείποι. Σ. 283. τὰν Σάμφ πρῶτος κ., κατείπω. Σ. δλ. φέρε νυν κ. τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον, κάτειρε. Fr. 130, 2. κ. γὰρ οἶνος οὐ κατεῖχε. Εκ. 434. ἀλλ' ἤσαν ἤττους ὁ δὲ κ. τἢ βοῆ, κατέκαυσεν. Ν. 411. τὧφθαλμώ μου προσετίλησεν καὶ κ. τὸ πρόσωπον. πρόσωπον.
κατεκείμεθα. Π. 671. σιγᾶν, ἄπαντες κοσμίως κ.
κατέκειτ. Β. 489. κ. ἄν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἢν·
κατέκειτο. Π. 692. κ. δ΄ αὐτὴν ἐντυλίξασ΄ ἡσυχῆ,
κατεκλίναμεν. Π. 662. κ. τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἢν·
κατέκλινεν. Σ. 123. νύκτωρ κ. αὐτὸν εἰς ᾿Ασκληπιοῦ·
Λ. 19. κ., ἡ δ΄ ἔλουσεν, ἡ δ΄ ἐψώμισεν,
κατεκλίνης. Λ. 906. φιλεῶς; τὶ οῦν οὐ κ., ὧ Μύρριον;
κατέκνησας. Σ. 965. εἰ μὴ κ. τοῦς στρατιώταις ἄλαβες.
κατεκόπησαν. Ο. 1688. ἐς καιρὸν ἄρα κ. οὐτοιὰ
κατεκοττάβιζον. Fr. 207, 1. τότε μέν γε σου κ. **
κατέλαβες. Π. 1146. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὰ Φυλὴν κ.

κατελάσας. ΕΙ. /11. ω δεσποθ Ερμη, της Οπωρας κ.; Εκ. 1082. ποτέρας προτέρας οὖν κ. ἀπαλλαγω; Fr. 8, 2. πρίν κ. την σπαθίδα γεύσασθαι μύρου. κατελείφθης. ΕΙ. 200. πως οὖν σὰ δῆτ' ἐνταῦθα κ. μόνος; κατέλεξας. Π. 517. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῦν πάνθ' ὅσα νῦν δή κ. Π. 555. ὧς μακαρίτην, ὧ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κ., κατελθείν. Β. 1167. οὐ φημὶ τὸν 'Ορέστην κ. οἴκαδε: Fr. 198, 2. ἔτλη κ.; β. ἔν' ἀφ' ἔκάστης τῆς τέχνης κατέλιπε. Β. 1353. ἔμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κ., κατέλιπεν. ΕΙ. 694. πάμπολλα, καὶ τάρχαι α΄ κ. τότε. κατέλιπον. Εκ. 542. κ., ωνερ. ΒΛ. αὶ δὲ δὴ Λακωνικαὶ Fr. 326, 1. ἀλλ' ἀρτίως κ. αὐτὴν σμωμένην κατέλυσαν. Ο. 543. ἐπ' ἐμοῦ κ. κατέλισαν. Ο. 543. ἐπ ἐμου κ. κατεμελίτωσε. Ο. 224. οἶον κ. τὴν λόχμην ὅλην. κατεμοῦσι. Fr. 207, 2. νυνὶ δὲ καὶ κ., τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι κατένασθεν. Σ. 662. ἐξ χιλιάσιν, κούπα πλείους ἐν τἢ χώρα κ., κατένιψε. Α. 138. εἰ μὴ κ. χιόνι τὴν Θράκην ὅλην, κατεπάγων. Ι. 25. τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτὸ, κ. πυκυν. κατεπάλαισεν. Α. 710. ἀλλὰ κ. ὰν μὲν πρῶτον Εὐάθους δέκα, κατέπαρδεν. Σ. 618. βρωμησάμενος του σου δίνου μέγα καὶ στράτιον κ. ΕΙ. 547. κ. άρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουί. κατέπαυσεν. ΕΙ. 739. πρῶτον μέν γάρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ανθρώπων κ. κατεπείγων. Εκ. 294. έπου κ., κατέπεσεν. Σ. 1513. δσον το πλήθος κ. τῶν δρχίλων. κατεπέτασ'. Π. 731. κ. αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι κατέπινε. Δ. 564. ἐδεδίσκετο τὴν Ισχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέπeis κ. κατέπινον. Ν. 338. δμβρους θ' δδάτων δροσεράν Νεφελάν εἶτ' άντ' αὐτῶν κ. κατεπίττου. Εκ. 829. πάλιν κ. πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην. κατέπλασεν. Π. 721. κ. αὐτοῦ τὰ βλέφορ' ἐκστρέψας, ἴνα κατέπλασεν. Π. 721. κ. αύτου τα βλέφαρ εκστρεψας, ίνα κατέπτατο. Ο. 789. κᾶτ΄ ἀν ἐμπλησθείε ἐφ΄ ἡμᾶς αὐθις αὖ κ. Ο. 792. κάποπαρδών κάναπνεύσας αὖθις αὖ κ. κατεργάσει. Ι. 842. κ. γὰρ ῥαδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας. κατεργάση. Ι. 933. τάλαντον, ἡν κ., Εκ. 247. αἰρούμεθ', ἡν ταῦθ' ἀπινοεῖς κ. κατερεῖξαι. Σ. 649. ἡν μἡ τι λέγης, ήτις δυνατή τὸν ἐμὸν воидо к. κατερείς. ΕΙ. 189. εί μὴ κ. μοι τοῦνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι. Β. 299. ἀνθρωφ', ἰκετείω, μηδὲ κ. τοῦνομα, κατερικτῶν. Β. 505. ἔπεττεν ἄρτους, ἦψε κ. χύτρας κατεροῦσιν. Ο. 594. τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κ. κατερράγη. Α. 528. κάντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κ.
Ι. 644. ἐξ οῦ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κ.,
κατερρινημένον. Β. 902. καὶ κ.,
κατερρύην. Fr. 143. ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κ.
κατερύκεις. Σ. 601. σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἴων ἀποκλείεις κατέρχεται. Β. 1165. φεύγων δ' άνηρ ήκει τε καί κ. κατέρχομαι. Β. 1128. 1153. Β. 1156. ἤκω γὰρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κ. 1157. ἤκω δὲ ταυτόν ἐστι τῷ κ. κατερώ. Ν. 518. ὧ θεώμενοι, κ. πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως κατεσθίει. Σ. 956. τί οὖν δφελος, τὸν τυρὸν εἰ κ.; κατεσθίειν. Α. 975. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκία χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει κατεσθίειν. Α 975. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκία χρήσιμα, τὰ δ' αὐ πρέτ χλιαρὰ κ.

Ι. 496. δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κ.,

Π. 1024. γραδι καπρώσης τὰφόδια κ.
κατεσθίεις. Ι. 258. ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κ.,
κατεσθίουσιν. Σ. 1116. τὸν γόνον κ., οὐ ταλαιπωρούμενοι.
κατεσικέλιζε. Σ. 911. κ. κανέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,
κατεσικέδασαν. Ο. 536. κάπειτα κ. θερμὸν
κατέσκηψ'. Fr. 471, 2. 'Αρης κ. ἔς τε μονομάχου πάλης
κατέσκαπας. Ι. 718. αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάειον κ.
κατεσπαράξατε. Ι. 729. τὴν εἰρεσιώνην μου κ.
κατέσπασα. Λ. 725. εἰς 'Ορσιλόγου χθὲς τῶν τριχῶν κ. κατέσπασα. Λ. 725. εἰς 'Ορσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κ. κατέσπασας. Β. 576. δρέπανον λαβοῦσ', ῷ τὰς χόλικας κ. κατεσπόδησεν. Θ. 560. οὐδ' ὡς τὰν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κ., κατεστρεψάμην. Σ. 1092. καλ κ. κατεστωμυλμένε. Β. 1160. οὐ δήτα τοῦτό γ', ὧ κ. κατέσχε. Λ. 274. ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, δς αὐτὴν κ. πρῶτος, κατεσχίσω. Β. 404. σὺ γὰρ κ. μὲν ἐπὶ γέλωτι

κατέλαβον. Λ. 481. Κραναάν κ., Λ. 721. κ. ή τοῦ Πανός έστι ταὐλίον, κατελάσαι. Fr. M. Δαιτ. 5. πρὶν κ. τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι

κατελάσας. ΕΙ. 711. ὧ δέσποθ' Έρμη, της Όπώρας κ.;

κατετίλας. Ο. 1054. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κ. ἐσπέρας; κατέτραγον. Α. 809. ἀλλ' οὐχὶ πάσας κ. τὰς ἰσχάδας. κατέτριβεν. Fr. 124, 1. παρέσο κ. ἰμάτια. β. κάπειτα πῶς κατεύδει. Θ. 1193. τί οὐ κ. παρ' ἐμέ; ΕΤ. χαῖρε, τοξότα· κατευτρέπιζ'. Εκ. 510. ταύτας κ. ' ἐγὼ δὲ βούλομαι κατέφαγ'. Β. 551. ἐκκαίδεκ' άρτους κ. ἡμῶν. κατέφαγεν. ΕΙ. 6. οὐ κ.; ΟΙ. Β. μὰ τὸν Δἰ', ἀλλ' ἰξαρπάσας κατέφαγες. Θ. 570. τὸν σησαμοῦνθ' ὁν κ., τοῦτον χεσεῦν ποιήσω. Β. 573. κόπτοιμ' ἀν, οῖς μου κ. τὰ φορτία. κατέφαγον. Α. 1111. ἀλλ' τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κ. κατέχεεν. Ν. 74. ἀλλ' ἵππερόν μου κ. τῶν χρημάτων. κατέχει. Ν. 572. λάμπροις ἀκτῖσιν κ. ΕΙ. 944. σοβαρὰ θεόθεν κ. κατέχειν. Σ. 714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κ., ἀλλ' ήδη μαλθακός κατέχειν. Σ. 714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κ., ἀλλ' ήδη μαλθακός Λ. 504. καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κ. ΠΡ. άλλ' οὐ δύναμαι χαλεπὸν γάρ κατέχεσεν. Ν. 173. άπὸ τῆς ὁροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κ. κατέχουσι. Ν. 328. νὴ Δι' ἔγωγ', ὧ πολυτίμητοι, πάντα γάρ ήδη κ. Ο. 1316. κ. δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως. Ο. 1316. κ. δ΄ ξρωτες εμᾶς πόλεως.
1726. μεγάλαι μεγάλαι κ. τύχαι
κατεχρύσου. Εκ. 826. κεὐθὺς κ. πᾶς ἀνἢρ Εὐριπίδην.
κατέχων. Ν. 603. Παρνασίαι θ΄ δς κ.
κατηγόρει. Σ. 840. εἰσακτέον μοι σὸ δὲ κ. παράν.
Σ. 905. σίγα, κάθιζε, σὸ δ΄ ἀναβὰς κ.
κατηγορεῖ. Π. 917. ἄρχειν καθίστησιν; ΣΥ. κ. δὲ τίς;
Π. 1073. καὶ μὴν κ. γέ σου. ΝΕ. τί κ.;
κατηγορεῖς. Π. 376. κ. γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου,
κατηγορῆς. Σ. 489. ἥν τε μεῖζον ἤν τ΄ ἔλαττον πρᾶγμά τις κ.,
κατηγόρηκεν. Θ. 444. τὰ μὲν γὰρ ἀλλ' αὕτη κ. εὖ
Β. 996. δεινὰ γὰρ κ.
κατηγόρησε. Σ. 932. ὅσας κ. τὰς πανουργίας.
κατηγορήσειν. Σ. 842. κ., ἤν τις εἰσάγη γραφήν.
κατηγοροῦσα. Π. 1039, οὖπερ πάλαι κ. τυγχάνω'
κατήκουσας. Β. 312. οὖτος. ΔΙ. τί ἔστιν; ΕΛ. οὐ κ.; ΔΙ.
τίνος; τίνος ; κατήλθ', Β. 771. ὅτε δη κ. Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο κατήλθε. Λ. 792. κοὐκέτι κ. πάλιν οίκαδ' ὑπὸ μίσους. κατήλθε. Λ. 792. κούκετι κ. πάλιν οίκαδ΄ ὑπό μίσους.
Β. 789. ὅτε δὴ κ., κἀνέβαλε τὴν δεξιὰν,
κατήλθες. Β. 136. ἤνπερ σὰ τότε κ. ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
κατήλθον. Β. 1418. ἐγὰ κ. ἐπὶ ποιητήν. ΕΥ. τοῦ χάριν;
κατήλθον. Β. 566. ἐπὶ τὴν κ. εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν'
κατήραν. Ο. 1288. κἄπειτ' ἀν ἄμα κ. ἐς τὰ βιβλία:
κατηρέψασθε. Σ. 1294. ὡς εῦ κ. καὶ νουβυστικῶς
κατήρυγεν. Σ. 1151. ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τὶ μου κ.
κατήσθιεν. Σ. 896. τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μύνος κ.
Β. 560. ὧν οἶτος αὐτοῦς τοῦς ταλάρους κ. Β. 560, δυ ούτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κ. κατήσθιες. Π. 1143. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἄν κ. κατήσθιον. Π. 1128. οίμοι δὲ κωλῆς ῆς ἐγὼ κ.: Π. 1130, σπλάγχνων τε θερμών ὧν ἰγὼ κ. ΕΙ. 627. οὐδὲν αἰτίων ἄν ἀνδρῶν τὰς κράδας κ. κάτησο. Θ. 1184. κ. κ., ναίκι ναὶ, τυγάτριον. κατησχυνας. ΕΙ. 1301. ψυχήν δ' έξεσάωσα, ΤΡ. κατθανείν. Β. 1477. τίς οἶδεν εὶ τὸ ζῆν μέν ἐστι κ., κάτι. Σ. 806. ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κ. πολλῷ πλείονα. Β. 864. καὶ τὸν Μελέαγρον, κ. μάλα τὸν Τήλεφον. ΤΡ. κ. δὲ τοκῆας. κάτιδε. Ι. 170. καὶ κ. τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλω κατίδω. ΕΙ. 361. φέρε δη κ., ποί τοὺς λίθους ἀφέλξομεν. κατιδών. Σ. 1290. ταῦτα κ. ὑπό τι μικρὸν ἐπιθηκισα: κατίδωσι. Ν. 351. τί γάρ, ἡν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κ. Σίμωνα, τί δρωσιν; κατιέναι, Fr. 539. ἄιμην δ' έγωγε τον Κυκλοβόρον κ. κατιούσαις. Ι. 520. τοῦτο μὲν είδὼς ἄπαθε Μάγνης ἄμα ταῖς πολιαίς κ κατιούσας. Ν. 323. βλέπε νυν δευρί πρός την Πάρνηθ', ήδη γάρ κατιών. Ν. 1005. άλλ' els 'Ακαδήμειαν κ. ύπο ταις μορίαις αποθρέξει κατοικεΐν. Ο. 153. ΐνα χρή κ. ΕΥ. άλλ' ἔγωγ' Όπούντιος κατοικίζοιμι Ο. 196. ὥστ' ἀν κ. μετὰ σοῦ τὴν πόλιν, κατοικίζοιμι. Ο. 196. ὥστ' ἀν κ. μετὰ σοῦ τὴν πόλιν, κατοίκτειρόν. Θ. 1107. ὧ ξένε, κ. με τὴν παναθλίαν κατοίκτειρόν. Θ. 4107. ὧ ξένε, κ. αὐτὰν εὐλαβούμενος. κατόμοστόν. Ο. 444. διατίθεμαι 'γώ. ΠΕ. κ. ννν ταῦτά μοι. κατόμοστον. Β. 305. ἤμπουσα φρούδη. ΔΙ. κ. ΕΑ. νὴ τὰν Δία. Β. 306. καῦθις κ. ΕΑ. νὴ Δί. ΔΙ. ὅμοσον. ΕΑ. νὴ Δία. κατόναι', Εκ. 917. σαυτῆς κ., ἀντιβολῶ σε. κατοξείας. Σ. 471. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κ. βοῆς κατόπιν. Ι. 625: εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κ. ἐνθένδ' ἱέμην Ο. 1150. ἐπέτοντ' ἔχουσαι κ., ὥσπερ παιδία, 1497. ἐμοῦ κ. ἐνταῦθα; ΠΕ. μὰ Δί' ἐγὰ μὲν οῦ.

κατόπιν. Π. 13. όστις ἀκολουθεί κ. ἀνθρώπου τυφλού. Π. 757. οἱ δ' ἠκολούθουν κ.ἐστεφανωμένοι, 1094. βάδιζ' ἐγὼ δέ σου κ. εἰσέρχομαι. 1209. ἐς τούπισθεν· δεῖ γὰρ κ. τούτων ἄδοντας ἔπεσθαι. Fr. 415. ἐρείδετον, κὰγὼ κ. σφῷν ἔψομαι. κατόπτα. A. 435. ὧ Ζεῦ διόπτα καὶ κ. πανταχῆ. κάτοπτα. Ν. 752. ώσπερ κ., κάτα τηροίην έχων, Γι. 309, 1. ξυρόν, κ., ψαλίδα, κηρωτήν, λίτρον, κατόπτρου. Θ. 140. τίς δαὶ κ. καὶ ξίφους κοινωνία; κατορθοῖ. ΕΙ. 939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἀν θεὸς θέλη χὴ τύχη κ., κατορθώσασα. Εκ. 172. τυχεῖν κ. τὰ βεβουλευμένα. κατορθώσασι. Β. 735. χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κ. γὰρ κατορθώσωμεν. Π. 350. ἡν μὲν κ., εὖ πράττειν ἀεί. κατορύξαι. Ο. 475. ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῆ κεφαλῆ κατορύξεις. ΕΙ. 166, ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς, οὐ κ., κατορύττειν. Fr. 251. πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου κατορύττειν. Fr. 251. πρός τόν στροφέα τής αύλείας σχίνου κεφαλήν κ. κατορυχησόμεσθα. Ο. 394. κ. ποῦ γῆς; κατουρήσωσί. Εκ. 832. νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κ. μου. καττύεται. Ι. 314. οἶδ ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ ὅθεν πάλαι κ. κάττυμ'. Ι. 315. εἰ δὲ μὴ σύ γ΄ οἴσθα κ., οδδ ἐγὼ χορδεύματα, κάττυμα. Ι. 869. ἔδωκας ήδη τουτοὶ κ. παρὰ σεαυτοῦ καττύματα. Α. 301. κατατεμῶ τοῖσυ ἐππεῦσι κ. Σ. 1160. ἐχρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ κ.; καττύς. Fr. 276. κ. καττύς. Α. 1250. πολὺς δ' ἄμα κ. σκελῶν ἔστο. καττών. Λ. 1259. πολύς δ' άμα κ. σκελών ίετο. κάττωτεν. Σ. 1307. κ. ἐμὲ νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν. κάτω. Α. 21, οἱ δ' ἐν ἀγορῷ λαλοῦσι, κάνω καὶ κ. κ.τ.λ. κάτωθεν. Ν. 281. εἱ δ' ὧν χαμαὶ τἄνω κ. ἐσκόπουν, Ν. 1281. ἔλκειν κ. ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν; ΕΙ. 313. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κ. Κέρβερον, Ο, 1140. ὕδωρ δ' ἐφόρουν κ. ἐς τὸν ἀέρα 1562. κἆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κ. κατφκισαν. ΕΙ. 205. ἴν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κ., κατώμοσα. Ο. 630. ἐπηπείλησα καὶ κ., κατώμοσας. Εκ. 158. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὧν τὰ θεὰ κ., κατώμοσεν. Εκ. 43. οῦκουν ἐπείξεσθ' ; ὡς Γλύκη κ. κατωνάκας. Λ. 1151. κ. φοροῦντας ἐλθύντες δορὶ κατωνάκη. Εκ. 724. κ. τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας. κατωνάκης. Λ. 1155. κάλευθέρωσαν, κάντὶ τῆς κ. κατώρυξέν. Θ. 562. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῷ πυέλφ κ. ποτ'. ΓΥ. Γ. έξόκατωρυζεν. Θ. 502. ουο ως υπο τη πυελφ κ. ποτ , 1 Τ. Γ. εξολοιο.
Π. 238. εὐθὺς κ. με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κατωτίρω. Β. 70. καὶ νὴ Δί' εἰ τὶ γ' ἔστιν ἔτι κ.
Β. 1384. κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολύ γε κ.
κατωφαγᾶς. Ο. 288. τίς ὀνομάζεταὶ ποθ' οὕτος; ΕΠ. ούτοσὶ κ.
Ο. 289. ἔστι γὰρ κ. τις ἀλλος ἡ Κλεώνυμος;
καὐθις. ΕΙ. 219. ἤξουσι κ., ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον. Ο. 106. πτερορρυεί τε κ. έτερα φύομεν.
 Β. 306. κ. κατόμοσον. ΞΑ, νη Δί'. ΔΙ. δμοσον. ΞΑ. νη 369. τούτοις αὐδῶ κ. ἀπαυδῶ κ. τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ 1077. καὶ πλεῖν δευρὶ κ. ἐκεῖσε. καυλόν. Ι. 894. καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν κ. οἶσθ' EKELVOV καυλούς. 1. 824. δπόταν χασμῆ, καὶ τοὺς κ. καυνάκην. Σ. 1137. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ κ. Σ. 1149. δικαιότερον ἡ κ.; ΒΔ. ἔχ', ἄγαθὲ, καῦνος. Fr. 543. πόσος ἔσθ' ὁ κ.; καύσεται. Π. 1054. ἄσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην κ. Καῦστριον. Α. 68. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρά Κ. καὐτή. Θ. 443. ὀλίγων ένεκα κ. πορηλθον δημάτων. καυτη. Θ. 443. όλιγων ένεκα κ. πορηλθον ρηματων.
Θ. 469. κ. γὰρ έγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
1061. Εὐριπίδη κ. ξυνηγωνιζόμην.
Εκ. 123. κ. μεθ' ὑμῶν, ἡν τί μοι δόξη λέγειν.
Π. 645. κ. πίης ψιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα:
καὐτό. ΕΙ. 1248. πλάστιγγα πρόσθες, κ. σοι γενήσεται
καὐτόν. Θ. 1117. ἄπασιν ἐστίν ἐμὲ δὲ κ. τῆς κόρης
Β. 1047. ὥστε γε κ. σε κατ' οῦν ἔβαλεν. ΔΙ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δἡ.
Εκ. 413. τετραστατήρου κ. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ Εκ. 413. τετραστατήρου κ. άλλ΄ όμως έρῶ καὐτοῖς. Α. 510. κ. ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρω θεὸς. καυτός. Α. 736. έγωνγα κ. φαμι. τίς δ' ουτως άνους Α. 1189. όδι δε κ. άλλ' άνοιγε την θύραν Σ. 556, οίκτειρόν μ', ὧ πάτερ, αιτοῦμαί σ', εἰ κ. πώποθ' ὑφεί-680. μα Δί' άλλα παρ' Εύχαρίδου κ. τρείς γ' άγλιθας μετέπεμψα. 820. πάρεστι τουτί, κ. ἄναξ οὐτοσί.

1360. όδὶ δὲ κ. ἐπὶ σὲ κάμ' ἔοικε θείν.

καὐτός. Σ. 1531. κ. γὰρ δ ποντομέδων ἄναξ πατήρ προσέρπει ΕΙ. 75. κ. καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον, 235. κ. θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας. 755. καὶ δὸς κύσαι κ. κύσον, καί μοι φράσον, 755. και σος κυσαι κ. κυσον, και μοι φρασον,
Π. 1141. ἐφ' ῷ τε μετέχειν κ., ῷ τοιχωρύχε.
1186. τὸν οῦν Δία τὸν σωτῆρα κ. μοι δοκῶ
καὐτοῦ. Σ. 6. σὰ δ' οῦν παρακινδύνευ', ἐπεὶ κ. γ' ἐμοῦ
καὐχένας. ΕΙ. 1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, κ. ἵππων κάφ'. Ν. 363. κάνυπόδητος κακά πόλλ' ἀνέχει κ. ήμιν σεμνοπροσωπείς. κάφελειν. Β. 688. Ιξισώσαι τοὺς πολίτας κ. τὰ δείματα. κάφωνον. Ν. 1320. Ισως δ' Ισως βουλήσεται κ. αὐτὰν εἶναι. κάχ. Β. 958. κ. ύποτοπείαθαι, περινεοίν άπαντα ΑΙ. φημί κάγώ. καχάζων. Εκ. 849. έχων, κ. μεθ' έτέρου νεανίου κάχαριζόμην. Ι. 679. άποροῦσιν αὐτοῖς προίκα, κ. καχασμῶν. Ν. 1073. παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κ. κάχεξεν. Α. 82. κ. διτώ μήνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν. κάχθές. Α. 700. ὥστε κ. θήκάτη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ κάχομεν. Λ. 1054. κ. βαλάντια. κάχρυς. Ν. 1358. άδειν τε πίνονθ', ώσπερεί κ. γυναϊκ' άλοθσαν καχρύων. Σ. 1306. ώσπερ κ. δνίδιον εὐωχήμενον καχύποπτος. Fr. 627. κ. κβάλλουσά. Λ. 849. σὺ δὶ τίς ἡ κ. μ'; ΛΥ, ἡμεροσκόπος κρένηται, Ι. 851. τὸν ἀνδρα κολάσαι τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ κ. κδύομαι. Λ. 920. Ιδοὺ, κατάκεισ' ἀνύσας τι κάγὼ κ. Λ. 925. Ιδοὺ ψίαθος κατάκεισο, καὶ δὴ κ. Α. 925. 1600 ψιαθος κατακείσο, και ση κ. 'κδύσεται. Σ. 141. κατά της πυέλου το τρημ' όπως μη 'κ.' κε. Ι. 210. ήδη κρατήσειν, αί κ. μη θαλφθη λόγοις. κ.τ.λ. κέαρ. Α. 5. έγωδ' έφ' ω γε το κ. εὐφράνθην ίδων, κεβλήπυρις. Ο. 303. νέρτος, Ιέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κ., Κεβριόνα. Ο. 553. ω Κ. καὶ Πορφυρίων, ως σμερδαλέον το πόλισμα. κεβρίδαs. Θ. 486. καθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κ., ἄννηθον σφάκον κεί. Ι. 770. εψοίμην εν περικομματίοις κ. μή τούτοισι πέποιθας, K.T.A. κεί. Α. 520. κ. που σίκυον ίδοιεν ή λαγώδιον κ.τ.λ. κειμένοις. Π. 914. τὸ μὰν οὖν βοηθεῶν τοῖς νόμοις τοῖς κ. κείμενος. Ν. 44. εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κ., Β. 761. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κ. κειμένους. Β. 146. καὶ σκῶρ ἀείνων' ἐν δὲ τούτω κ. κειμένο. Ν. 550. κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κ. κείνον. Θ. 473. τί ταῦτ' ἔχουσαι κ. αἰτιώμεθα 'κεῖνον. Ι. 1012. καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κ. ἄπερ ἥδομαι, 'κεῖνος. Ν. 195. ἀλλ' εἰσιθ', ἴνα μὴ 'κ. ἡμῶν ἐπιτύχη' Fr. 397, 2. τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦττον ἢ' κ. ποιῶ, 'κεινουί. ΕΙ. 547. κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ἐιδουρνοῦ 'κ. 'κεινουί. ΕΙ. 547. κατέπαρδεν άρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κ. ΕΙ, 1213. καὶ τουτουί καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κ. κείνων. Σ. 751. κ. ἔραμαι, κείθι γενοίμαν, Κεῖοs. Β. 970. πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖοs, ἀλλὰ Κ. κείπερ. Α. 923. κ. λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ, κειρίαν, Ο. 816. οὐδ' ἄν χαμεύνη πάνυ γε κ. γ' ἔχων. κειρύλοs. Ο. 299. τίς γάρ ἐσθ' οὕπισθεν αὐτῆς; ΠΕ. ὅστις κειρύλος. Ο. 299. τίς γάρ έσθ' οῦπισθεν αυτης; 112. ο έστί; κ. κείσε. Ο. 425. τὸ τῆδε καὶ τὸ κ., καὶ κείσεσθον. Fr. p. 509. κ. ὥσπερ πηνίω βινουμένω, κείσεσα. Β. 624. τὸν παιδα τύπτων, τὰργύριόν σοι κ. κείσομαι. Ν. 126. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κ. Εκ. 962. τήνδ' εὶ δὲ μὴ, καταπεσὼν κ. κείσονταί. ΕΙ. 903. ἔτεροι δὲ κ. γ' ἀπεψωλημένοι κείται. Α. 433. κ. δ' ἀνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν, Α. 584. κ. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερών. Σ. 284. εἶτ' ἴσως κ. πυρέττων. 2. 251. εττ τους κ. πυρεττων. ΕΙ. 1118. ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά: κ. δ' ἐν μέσω. Ο. 476. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κ. τεθνεὼς Κεφαλῆσιν. Λ. 583. διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῦν ὥσπερ τὰ κατάγματα κ. Εκ. 850. ἐμβὰς δὲ κ. καὶ τρίβων ἐριμμένος. κεκαλλωπισμέναι. Λ. 44. κροκωτά φορούσαι καί κ. κεκαλλωπισμένη. $\begin{cases} \Lambda.219. \\ 220. \end{cases}$ κροκωτοφοροῦσα καὶ κ., κεκάπνικ'. ΕΙ. 892. διὰ ταῦτα καὶ κ. ἄρ'. ἐντεῦθεν γὰρ ἦν

```
κεκαρμένος. Α. 849. Κρατῖνος ἀεὶ κ. μοιχὸν μιῷ μαχαίρα, κεκασμένον. Ι. 685. μείζοσι κ., κεκαυμένον. Fr. 75, 2. πῶς εἰσίδω μύγχος πέριξ κ.; κεκερματισμένον. Fr. 24. οὐδὶ ἀργύριον ἐστιν κ. κεκιβδηλευμένοις. B. 721. οὐτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κ., κεκίνηταί. Ο. 1013. ξενηλατοῦνται καὶ κ. τινες κεκινήσθαι. Α. 68. ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κ. δοκεί. κεκινήται. B. 759. ἄ. ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κ. μέγα κεκλάγγω. Σ. 929. Γτα μὴ κ. διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ κεκλάγξομαι. Σ. 930. ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κ. κεκλαύσεται. Ν. 1436. μάτην ὲμοί κ., σὸ δὶ ἐγχανῶν τεθνής
κεκλαύσεται. Ν. 1436. μάτην έμοι κ., σὰ δ' ἐγχανὰν τεθνήξεις. κεκλαύσεται. Ν. 1436. μάτην έμοι κ., σὰ δ' ἐγχανὰν τεθνήξεις. κεκλεισμένης. Σ. 198. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κ. κεκλεμμένον. Σ. 57. μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρύθεν κ. κέκληκε. Π. 260. 281. δτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κ. δεῦρο. κέκληκε. Εκ. 349. κ. αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γνώμην γ' ἐμήν. κεκλήμεθ'. Λ. 253. ἄμαχοι γυναίκες καὶ μαραὶ κ. ἀν. κεκλήσεται. Ο. 184. ἐκ τοῦ πόλου τούτου κ. πόλις. Ο. 761. ἀτταγᾶς οὖτος παρ' ἡμῦν ποικίλος κ. κεκλήσομαι. Σ. 151. ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κ. κέκλοφας. Π. 372. μῶν οὐ κ., ἀλλ' ήρπακας; ΧΡ. κακοδαιμονᾶς.
  μονάς.
Π. 389. οὖτω πάνυ πολλὰ κ.; ΧΡ. οἵμοι τῶν κακῶν.
κεκλοφότος. Π. 369. σὰ μὲν οἶδ' δ κρώζεις; ὼς ἐμοῦ τι κ.
κεκλοφυΐαν. Σ. 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν
   δημοσίων κ. κεκλοφώς. Π. 356. πως οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. εῖ τι κ. νὴ Δία
 κεκλόφωσί. Ι. 1149. άττ' ἀν κ. μου, κεκόκκυκεν. Εκ. 31. ήμων προσιόντων δεύτερον κ. κεκομμένα. Α. 512. κάμοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια κ. κεκουμμένοs. Εκ. 291. ήκη κ., κεκορημένοs. ΕΙ. 1285. ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἡσθιον κ.
 κέκραγα. Ι. 863. ἐν τῆ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κ. κέκραγας. Ι. 274. καὶ κ., ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει; Θ. 222. ὥμοι. ΕΥ. τί κ.; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον, κεκράγατε. Α. 803. ὡς ὀξὰ πρὸς τὰς ἰσχάδας; ΚΟ, κοὶ κοὶ, κέκραγε. Β. 982. κ. πρὸς τοὺς οἰκέτας κέκραγεν. Ν. 389. χώσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ
κέκραγεν. Ν. 389. χώσπερ βροντή το ζωμίδιον παταγεί κε δεινά κ.*
Σ. 103. εθθός δ' άπο δορπηστοῦ κ. ξμβάδας, κεκραγέναι. ΕΙ. 345. ἰοῦ ἰοῦ κ. κεκράγρατε. Σ. 415. ἄγαθοι, το πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κ. κεκράγρασιν. ΕΙ. 637. τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεον κ., κεκραγότα. Σ. 1287. οὐκτος ἐγέλων μέγα κ. θεώμενοι, κεκραγότα. Σ. 1287. οὐκτος ἐγέλων μέγα κ. θεώμενοι, κεκραγότες. Σ. 226. ὀξύτατον, ῷ κεντοῦσι, καὶ κ. ΕΙ. 310. τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἐνδοθεν κ.: κεκραγώς. Α. 711. κατεβόησε δ' ἀν κ. τοξότας τρισχιλίους, Ι. 256. οὖς ἐγὼ βόσκω κ. καὶ δίκαια κάδικα, 1018. δς προ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινά κ. ΕΙ. 314. μὴ παφλάζων καὶ κ., ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν, Π. 722. ὁδυνῷτο μάλλον. ὁ δὲ κ. καὶ βοῶν κεκράκτης. Ι. 137. ἄρπαξ, κ., Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων,
  11. 722. δουνφτό μαλλον, ο δε κ. και ροών κεκράκτης. Ι. 137. άρπαξ, κ., Κυκλοβόρου φωνήν έχων, κεκραμένης. Π. 1132. οίμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσφ κ. κεκραμένον, Ι. 1187. έχε καὶ πιεῖν κ. τρία καὶ δύο, κεκράξεται. Ι. 487. ήμᾶς ἄπαντας καὶ κραγὸν κ.
    κεκραξιδάμας. Σ. 596. αύτος δ' δ Κλέων δ κ. μόνον ήμας οὐ
   περιτρώγει,
κεκράξομαι. Β. 264. οὐδέποτε κ. γάρ,
 κεκράξομαι. Β. 264. ουρεποτε κ. γαρ, κεκράξομαι. Ι. 285. τριπλόσιον κ. σου κεκραξόμεσθά. Β. 258. άλλὰ μὴν κ. γ΄ κεκράξονται. Γτ. 45. ἢ που κατὰ στοίχους κ. τι βαρβαριστίκέκραχθ'. Α. 335. ώς ἀποκτενῶ, κ. ἐγὰ γὰρ ἀκούσομαι. κέκραχθι. Σ. 198. ἔνδον κ. τῆς θύρας κ. Θ. 692. κ. τοῦτο δ' οὐδέποτε σὰ ψωμιεῖς,
     κεκριγότες. Ο. 1521. πεινώντες ώσπερ Ίλλυριοί κ.
   Κεκροπίδα. Ο. 1407. Κ. φυλήν; ΚΙ. καταγελάς μου, δήλος εί.
Κεκροπίδη. Ι. 1055. Κ. κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τούργον;
    Κέκροπος. Ν. 301. Κ. δψόμεναι πολυήρατον
 Κέκροπος. Ν. 301. Κ. δψόμεναι πολυήρατον Π. 773. χώραν τε πάσαν Κ., ή μ' εδέξατο. 

Fr. 162. ἄ πόλι φίλη Κ., αὐτοφυὲς 'Αττική, 

Κέκροψ. Σ. 438. ἄ Κ. ήρως άναξ, τὰ πρός ποδῶν Δρακοντίδη, 

κεκρύφαλον. Fr. 309, δ. τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κ., 

κεκρυφάλου. Θ. 257. κ. δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓ. ἡδὶ μὲν οὖν 

κεκρυφάλω. Θ. 138. λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κ.; 

κεκρύφθαι, Λ. 119. λέγοιμ' ἄν' οὐ δεῖ γὰρ κ. τὸν λόγον, 

κέκτημαι. Σ. 615. τάδε κ, πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων 

Δλεισάν.
  άλεωρήν' κεκτήμεθα. Θ. 155. ένεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κ., κεκτημένης. Εκ, 1126. τὸν ἀνδρ', ὅπου ΄στὶ, τῆς ἐμῆς κ.
```

```
κεκτημένοι. Π. 755. οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κ.,
 κεκτημένοι. Π. 755. οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κ., κεκτημένον. Fr. 344, 4. κ. ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν, κεκτημένος. Εκ. 747. ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὁλίγον κ. κεκτημένφ. Π. 4. δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κ., κεκτήσταται. Ι. 1251. λείπω σὲ δ΄ ἄλλος τις λαβών κ., κεκτήσται. Ο. 379. ἐκπονεῖν θ΄ ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κ. μακράς. κέκτηται. Β. 1146. ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κ. γέρας. Εκ. 601, πῶς οῦν ὅστις μὴ κ. γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ κεκωδωνισμένοις. Β. 723. καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κ. κελαδεῖτε. Β. 383. Δήμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κ.,
                                                παίς κ.,
  κελαδείτω. Θ. 44. κῦμα δὲ πόντου μὴ κ.
κελαδῆ. ΕΙ. 801. ἐζομένη κ., χορον δὲ μὴ 'χη Μόρσιμος
κελαδήματα. Ν. 283. καὶ ποταμῶν ζαθέων κ.,
κελάδοντα. Ν. 284. καὶ πόντον κ. βαρύβρομον'
   κελαδούντες. Β. 1527. καὶ μολπαίσιν κ.
κελαινοφαής. Β. 1331. ὧ Νυκτός κ.
Κελεέ. Α. 55. ὧ Τριπτόλεμε καὶ Κ., περιόψεσθέ με ;
    κελέοντες. Fr. 628. κ.:
 κελεόντες. Fr. 628. κ.:
Κελεός. Α. 48. καὶ Τριπτολέμου τούτου δὲ Κ. γίγνεται Α. 49. γαμεῖ δὲ Κ. Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν, κέλευ. Θ. 212. κλάειν κ., ἐμοὶ δ΄ ὅ τι βούλει χρῶ λαβών. κέλευε. Θ. 940. κ. πρὸς τῆ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, κέλευε. Ο. 432. λέγειν λέγειν κ. μοι. κελεύει. Fr. 562. θύειν με μέλλει καὶ κ. βῆ λέγειν. κελεύειν. Ι. 993. δργισθέντ ἀπάγειν κ. κελεύεις. Ν. 90. λέγε δὴ, τἱ κ.; ΣΤ. καὶ τι πείσει; ΦΕ. πείσουμαι.
                                             σομαι,
          Σ. 1131. τί οδυ κ. δράν με; ΒΔ. τὸν τρίβων ἄφες
        1211. ώδὶ κ. κατακλινήναι; ΒΔ. μηδαμώς.
Ο. 1. δρθήν κ., ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;
Fr. 4, 2. εἶτά με σκάπτειν κ.;
    κελεύετ'. Σ. 410. καὶ κ. αὐτὸν ήκειν
 κελεύης. Ν. 809. ὅσ΄ ἀν κ.

Fr. 110, 2. ἀπαξάπανθ΄ ὅσ΄ ἀν κ., ἄ γύναι.
κέλευθον. Θ. 1100. τέμνων κ., πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
κελεύομεν. Ο. 1581. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κ.
'κέλευον. Σ. 501. ὅτι κελητίσαι 'κ., ὁξυθυμηθεῖσά μοι
κελεύοντος. Σ. 746. ἃ σοῦ κ. οἰν ἐπείθετο.
'κέλευον. Ν. 1360. σόδειν κ., ἀσπερεὶ τέττιγας ἐστιῶντα;
κελεύοντος. Σ. 746. ἃ σοῦ κ. οἰν ἐπείθετο.
'κάλειν Ν. 1355. ποῦν κ.ν. ἀσπερεὶ τέττιγος λοι κολείνουντος.
    κέλευσα. Ν. 1355. πρώτον μέν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ'
  έγὰ 'κ.
κελεύσας. Ι. 433, κατὰ κῦμ' ἐμαυτὰν οὕριον, κλάειν σε μακρὰ κ.
κελεύσαμεν. Εκ. 261. ἡμεῖς δέ γ', ἡν αἴρωσ', ἐῶν κ.
κέλευσον. Ν. 1268. τὰν υἰὰν ἀποδοῦναι κ. ἄλαβεν,
κελευστῶν. Α. 554. αὐλῶν κ., νιγλάρων, συριγμάτων.
κελεύω. Ο. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὅρνιν ἔτερον πέμψαι κήρυκα κ.,
κελεύω. Ο. 561. τοῖς δ΄ ἀνθρώποις ὅρνιν ἔτερον πέμφαι κήρυκα κ., Ο. 1317. θᾶττον φέρειν κ.
Εκ. 1157, σχεδὸν ἄπαντας οὖν κ. δηλαδή κρίνειν ἔμέτκελεύων. Α. 200, χαίρειν κ. πολλὰ τοὺς 'Αχαρνέας'
Α. 1131. κλάειν κ. Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
κέλης. ΕΙ. 900. ἵνα δή κ. κέλητα παρακελητιεῖ, κέλητα. ΕΙ. 900. ἵνα δή κέλης κ. παρακελητιεῖ, κελητίζεις. Θ. 153. οὐκοῦν κ., ὅταν Φαίδραν ποιῆς; κελητίζεις. Θ. 153. οὐκοῦν κ., ὅταν Φαίδραν ποιῆς; κελητίσαι. Σ. 501. ὅτι κ. 'κέλευον, ὁξυθυμηθεῖσά μοι κελήτων. Α. 60. ἔπὶ τῶν κ. διαβεβήκασ' ὅρθριαι. κελύφη. Σ. 545. τωμοσιῶν κ. κεν. Ι. 1056. καί κε γυνή φέροι ἄχθος, ἐπεί κ. ἀνήρ ἀναθείη κ.τ.λ. κενάς. Ν. 1054. πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κ. δὲ τὰς παλαίστρας.
                                               orpas.
       ΕΙ. 1306. φλάν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κ. παρέλκειν
  κενέβρειον. Fr. 559. οὐκ ἔσται, κ. ὅταν θύση τι, καλεῖν με. κενεβρείων. Ο. 538. αὐτῶν ὥσπερ κ. κενεβρείων Δο το με. κενεβ. Ι. 280. ναὶ μὰ Δία κάγωγε τοῦτον, ὅτι κ. τῆ κοιλία κενήν. Ι. 1214. φέρ᾽ ίδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾶς κ. κενῆς. Σ. 929. ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κ. ἄλλως ἐγώ΄ κενός. Α. 1227. ὁρᾶτε τουτονὶ κ. τήνελλα καλλίνικος.
        Ο. 503, δβολόν κατεβρόχθισα κάτα κ. τὸν θύλακον οἴκαδ'
                                              άφειλκον.
 αφεικου.
Β. 530. τό δὲ προσδοκήσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κ.
Εκ. 624. μηδεμιὰς ἢ τρύπημα κ. τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
Fr. 285, 1. τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κ. λαβῶν
445 α, 5. κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κ. πρὸς τὸν Δία.
κενταυρικῶς. Β, 38. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κ.
Κενταύροις. Ν. 350. σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κ. ἤκασαν
                                             αὐτάς.
  αυτας.
Κενταύρω. Ν. 346. ήδη ποτ' ἀναβλέψας είδες νεφέλην Κ. ὁμοίαν
κεντείτε. Σ. 432. οἱ δὲ τώφθαλμὼ κύκλω κ. καὶ τοὺς δακτύλους.
   κεντούμεν. Σ. 1113, πάντα γὰρ κ. ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.
κεντούμενοι. Σ. 1088. οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς
δφρῦς κ.
```

```
κατόπιν. Π. 13.
                                                           όστις ἀκολουθεί κ. ἀνθρώπου τυφλού,
 Π. 757. οἱ δ' ἡκολούθουν κ. ἐστεφανωμένοι,
1094. βάδιξ' - ἐγὰ δὲ σου κ. εἰστέφανωμένοι
1209. ἐς τοῦπισθεν - δεῖ γὰρ κ. τοῦτων ἄδοντας ἔπεσθαι.
Fr. 415. ἐρείδετον, κάγὰ κ. σφῶν ἔψομαι.
κατόπτα. Α. 435. ὧ Ζεῦ διόπτα καὶ κ. πανταχῆ.
κατοπτα. Α. 435. ω Σευ διόπτα και κ. πανταχη.
κάτοπτρον. Ν. 752. ώσπερ κ., κάτα τηροίην έχων,
Fr. 309, 1. ξυρόν, κ., ψαλίδα, κηρωτήν, λίτρον,
κατόπτρου. Θ. 140. τίς δαι κ. και ξίφους κοινωνία;
κατορθοῖ. ΕΙ. 939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἀν θεὸς θέλη χὴ τύχη κ.,
κατορθώσασα. Εκ. 172. τυχεῖν κ. τὰ βεβουλευμένα.
κατορθώσαστ. Β. 735. χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κ. γὰρ
κατορθώσωμεν. Π. 350. ἡν μὲν κ., εὖ πράττειν ἀεί.
   κατορύξαι. Ο. 475. ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῆ κεφαλῆ
  κατορύξεις. ΕΙ. 166. ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κ.,
κατορύττειν. Fr. 251. πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου
                                        κεφαλήν κ.
  κατορυχησόμεσθα. Ο. 394. κ. ποῦ γῆς;
κατορυχησομεσθα. Ο. 394. κ. που γης; κατουρήσωσι. Εκ. 832. νη τόν Ποσειδώ μη κ. μου, καττύεται. Ι. 314. οίδ' έγὰ τὸ πράγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι κ. κάττυμ'. Ι. 315. εἰ δὲ μη σύ γ' οἰσθα κ., οὐδ' ἐγὰ χορδεύματα, κάττυμα. Ι. 869. ἔδωκας ἤδη τουτωὶ κ. παρά σεαυτοῦ καττύματα. Α. 301. κατατεμῶ τοῖσιν ἰππεῦσι κ. Σ. 1160. ἐχρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ κ.; καττύς. Fr. 276. κ.
 καττύς. Α. 1259. πολύς δ΄ άμα κ. σκελών ίετο.
κάτυπτεν. Σ. 1307. κ. έμε νεανικώς, παι παι καλών.
κάτω. Α. 21. οἱ δ΄ ἐν ἀγορῷ λαλοῦσι, κάνω καὶ κ. κ.τ.λ.
κάτωθεν. Ν. 231. εἰ δ΄ ὧν χαμαὶ τάνω κ. ἐσκόπουν,
Ν. 1281. ἔλκειν κ. ταὐτὸ τοῦθ΄ ὕδωρ πάλιν;
       ΕΙ. 313. εύλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κ. Κέρβερον,
ΕΙ. 313. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κ. Κέρβερον, Ο. 1140. ὕδωρ δ' ἐψόρουν κ, ἐς τὸν ἀέρα 1562. κἆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κ. κατώκισαν. ΕΙ. 205. ἵν' ἢσαν αὐτολ, τὸν Πόλεμον κ., κατώμοσα. Ο. 630. ἐπηπείλησα καὶ κ., κατώμοσας. Εκ. 158. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὧν τὰ θεὰ κ., κατώμοσεν. Εκ. 43. οὕκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κ. κατωνάκας. Α. 1151. κ. φοροῦντας ἐλθύντες δορὶ κατωνάκη. Εκ. 724. κ. τὸν χοῖρον ἀποτειλμένας. κατωνάκης. Λ. 1155. κάλευθέρωσαν, κὰντὶ τῆς κ. κατωνάκης. Α. 1562. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῆ πυέλω κ. ποτ'. Γ΄ Γ΄ κατωνώς.
   κατώρυξέν. Θ. 562. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῷ πυέλφ κ. ποτ'. ΓΥ. Γ. ἐξό-
                                        λοιο.
λοιο.
Π. 238. εὐθυς κ. με κατὰ τῆς γῆς κάτω κατωτέρω. Β. 70. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κ.
Β. 1384. κόκκυ, μεθεῖτε: καὶ πολύ γε κ.
κατωφαγᾶς. Ο. 288. τίς ὑνομάζεταί ποθ' οὕτος; ΕΠ. οὐτοσὶ κ.
Ο. 289. ἔστι γὰρ κ. τις ἄλλος ἡ Κλεώνυμος; καὖθις. ΕΙ. 219. ἥξουσι κ., ἡν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
Ο. 106. πτερορρυεῖ τε κ. ἔτερα φύομεν.
Β. 306. κ. κατόμοσον. ΕΑ. νὴ Δί'. ΔΙ. ὅμοσον. ΕΑ. νὴ Δία.
 369. τούτοις αὐδῶ κ. ἀπαυδῶ κ. τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ 1077. καὶ πλεῖν δευρὶ κ. ἐκεῖσε. καυλόν. Ι. 894. καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν κ. οἴσθ'
                                         ἐκεῖνον
 καυλούς. Ι. 824. δπόταν χασμά, καὶ τοὺς κ. καυνάκην. Σ. 1137. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ κ. Σ. 1149. δικαιότερον ἡ κ.; ΒΔ. ἔχ', ὧγαθὲ, καῦνος. Fr. 543. πόσος ἔσθ' ὁ κ.; καύσεται. Π. 1054. ὧσπερ παλαθι εἰρεσιώνην κ.
   Καύστριον. Α. 68. και δήτ' ετρυχόμεσθα παρά Κ.
Καθστριον. Α. 68. καὶ δητ' έτρυχόμεσθα παρά Κ. καὐτή. Θ. 443. δλίγων ἔνεκα κ. παρήλθον ρημάτων. Θ. 469. κ. γὰρ ἔγωγ', οὕτως ἀναίμην τῶν τέκνων, 1061. Εὐριπίδη κ. ξυνηγωνιζόμην. Εκ. 123. κ. μεθ' ὑμῶν, ἡν τί μοι δόξη λέγειν. Π. 645. κ. πίης φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα καὐτό. ΕΙ. 1248. πλάστιγγα πρόσθες, κ. σοι γενήσεται καὐτόν. Θ. 1117. ἄπασιν ἐστίν' ἐμὲ δὲ κ. τῆς κόρης Β. 1047, ὥστε γε κ. σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γὲ τοι δή. Εκ. 413. τετραστατήρου κ. ἀλλ' δμως ἐρῶ
       Εκ. 413. τετραστατήρου κ. άλλ' δμως έρω
   καύτοις. Α. 510. κ. δ Ποσειδών, οὐπὶ Ταινάρω θεός.
  καὐτός. Α. 736. ἐγώνγα κ. φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
Α. 1189. ὁδὶ δὲ κ.: ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν
Σ. 556. οίκτειρόν μ', ὧ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ κ. πώποθ' ὑφεί-
```

680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου κ. τρεῖς γ' ἄγλιθας μετέ-

πεμψα.

820. πάρεστι τουτί, κ. ἄναξ οὐτοσί. 1360. δδί δὲ κ.: ἐπὶ σὲ κάμ' ἔοικε θεῖν.

```
235. κ. θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
     569. ὥστ' ἔγωγ' ήδη 'πιθυμῶ κ. ἐλθεῖν els ἀγρὸν
961. κ. τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοὶ
Ο. 1718. ὁδὶ δὲ κ. ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς

    Θ. 920. οἰμ' ὡς πανοῦργος κ. εἶναί μοι δοκεῖς
    Β. 598. ἀλλὰ κ. τυγχάνω ταῦτ'
    755. καὶ δὸς κύσαι κ. κύσον, καί μοι φράσον,

755. και δος κυσαι κ. κυσον, και μοι φρασον,
Π. 1141. ἐφ' ῷ τε μετέχειν κ., ὧ τοιχωρύχε.
1186. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα κ. μοι δοκῶ
καὐτοῦ. Σ. 6. σὰ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ κ. γ' ἐμοῦ
καὐχένας. ΕΙ. 1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, κ. ἵππων
κάφ'. Ν. 363. κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κ. ἡμῦν σεμνο-
                               προσωπείς.
 κάφελείν. Β. 688. Εξισώσαι τους πολίτας κ. τὰ δείματα.
κάφωνον. Ν. 1320. ίσως δ' ίσως βουλήσεται κ. αὐτόν είναι.
κάχ'. Β. 958. κ. ὑποτοπείσθαι, περινεοῖν ἄπαντα ΑΙ. φημὶ κάγώ.
καχάζων. Εκ. 849. ἔχων, κ. μεθ' ἐτέρου νεανίου
κάχαριζόμην. Ι. 679. ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κ.
καχασμών. Ν. 1073, παίδων, γυναικών, κοττάβων, όψων, πότων, κ. κάχεζεν. Α. 82. κ. όκτω μήνας ἐπὶ χρυσών όρων. κάχθές. Λ. 700. ὥστε κ. θήκάτη ποιούσα παιγνίαν ἐγὼ
 κάχομεν. Λ. 1054. κ. βαλάντια.
κάχομεν. Ν. 1358. ἄδειν τε πίνονθ', ὡσπερεὶ κ. γυναῖκ' ἀλοῦσαν
καχρύων. Σ. 1306. ὥσπερ κ. ὀνίδιον εὐωχήμενον
 καχύποπτος. Fr. 627. κ. 

'κβάλλουσά. Λ. 849. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κ. μ'; ΛΥ. ἡμεροσκόπος' 

'κγένηται. I. 851. τὰν ἄνδρα κολάσαι τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ 'κ. 

'κδύομαι. Λ. 920. ἰδοὺ, κατάκεισ' ἀνύσας τι' κὰγὼ 'κ.
     Λ. 925. Ιδού ψίαθος κατάκεισο, καὶ δη κ.
Α. 525, 1600 ψιαθός κατακείσο, και δη κ. 'κδύσεται. Σ. 141. κατά τῆς πυέλου τὰ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κ.' κε. Ι. 210. ἡδη κρατήσειν, αἴ κ. μὴ θαλφθῆ λόγοις κ.τ.λ. κέαρ. Α. 5. ἐγῷδ΄ ἐφ΄ ῷ γε τὰ κ. εὐφράνθην Ιδῶν, κεβλήπυρις. Ο. 303. νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κ., Κεβριόνα. Ο. 553. ὧ Κ. καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὰ πό-
                              λισμα.
κεβρίδας. Θ. 486. κἆθ' δ μεν έτριβεν κ., ἄννηθον σφάκον κεί. Ι. 770. εψοίμην εν περικομματίοις κ. μη τούτοισι πέποιθας,
                             к.т.λ.
 κεί. Α. 520, κ. που σίκυον ίδοιεν ή λαγώδιον κ.τ.λ.
κείθι, Σ. 751. κείνων έραμαι, κ. γενοίμαν,
κείμενα. Ο. 1291. πολλοίσιν δρνίθων δνόματ' ήν κ.
κειμένη. Α. 1158. σίζουσα πάραλος, έπὶ τραπέζης κ.,
Π. 673. ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κ. κειμένην. Β. 46. όρῶν λεοντήν ἐπὶ κροκωτῷ κ. κειμένην. Β. 14. τὸ μὲν οῦν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κ. κείμενος. Π. 914. τὸ μὲν οῦν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κ. κείμενος. Ν. 44. εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κ.,
 Β. 761. ἐκ τοῦ: ΑΙ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κ. κειμένους. Β. 146. καὶ σκῶρ ἀείνων ἐν δὲ τούτῳ κ. κειμένω. Ν. 550. κοὐκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κ.
κείνη. Θ. 784. κ., ταύτη ταχέως χρή.
κείνον. Θ. 473. τί ταῦτ ἐχουσαι κ. αἰτιώμεθα
'κείνον. Ι. 1012. καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κ. ῷπερ ἥδομαι,
'κείνος, Ν. 195, ἀλλ' εἴσιθ', ἴνα μὴ 'κ. ἡμῶ ἐπιτύχη'
 Fr. 397, 2. τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ήττον ή 'κ. ποιῶ. 
'κεινουί. ΕΙ. 547. κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κ. 
ΕΙ. 1213. καὶ τουτουί καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κ.
     είνων. Σ. 751. κ. έραμαι, κείθι γενοίμαν,
Κείος. Β. 970. πέπτωκεν έξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλά Κ. κείπερ. Α. 923. κ. λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ,
κειρίαν. Ο. 816. ουδ' αν χαμεύνη πάνυ γε κ. γ' έχων.
κειρύλος. Ο. 299. τίς γάρ ἐσθ' οὕπισθεν αὐτῆς; ΠΕ. ὅστις
                             έστί; κ.
κείσε. Ο. 425. το τήδε και το κ., και κείσεσθον. Fr. p. 509. κ. ώσπερ πηνίω βινουμένω, κείσεσται. Β. 624. τον παίδα τύπτων, ταργύριον σοι κ. κείσομαι. Ν. 126. άλλ' οὐδ' έγὼ μέντοι πεσών γε κ.
Εκ. 962. τήνδ' εί δὲ μὴ, καταπεσών κ. κείσονταί, ΕΙ. 903. ἔτεροι δὲ κ. γ' ἀπεψωλημένοι
κείται. Α. 433. κ. δ' άνωθεν τῶν Θυεστείων βακῶν,
Α. 584. κ. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Σ. 284. εἶτ' ἴσως κ. πυρέττων.
    ΕΙ. 1118, άλλ' άρπάσομαι σφῷν αὐτά' κ. δ' ἐν μέσῳ.
Ο. 476, δ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κ. τεθνεὰς Κεφαλῆσιν,
Λ. 583. διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῦν ὥσπερ τὰ κατάγματα κ.
Εκ. 850, ἐμβὰς δὲ κ. καὶ τρίβων ἐριμμένος.
```

καὐτός. Σ, 1531. κ. γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατήρ προσέρπει ΕΙ, 75. κ. καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,

```
Section 2 - Sectio
                                                       CONTROL 2 - CONTROL CO
                                                       The second secon
                                            The first of the second of the
                                            E 70 fine from the case of E that the reads
                                                 Promote a la company de la com
                                                                                                                                     See the second of the second 
                      Commence E. The real representative report is the control of the c
                Terre L

2.14. entre l'ancièrement à l'abidité

maniferent El 1-1 of 1-8 a

maniferent El 1-1 of 1-8 a

maniferent El 1-1 officient arrivation à la contra la la contra le l'ancière de l'a
                                                                                                              1916. Te mis melon occurs and only in 1 hours.
                           Hat is the television on an artist to be the s.

Et the entire in one of here is a crisi for the total first the entire total for the e
The state of the s
                Richard E elli de E franching on the trothe Assessming temples have been been some expensive as the first a full on a transportation of the first and the second of the first a transportation of the first and the second of the 
                                                                  trous. E fill rate e medleur eneur, reeife deleur
           Element
consignate. C. III. destriction of the A.Y. of all
consequences. Es. IIII. of the late. From the late of
```

```
MATTER TO THE RESIDENCE OF THE PROPERTY OF THE
                             manifered to a control of a company of a manifered to the control of the control 
CONTINUED TO THE PROPERTY OF T
              Controlled to the control of the con
                                      substituting I have been experienced as the substitution of the su
                                      enteriores I will come the factories where the section is
                                 substitute. The first many first the second of a control 
                   endersonale de libre de l'ancient de la proposition de la companie de l'année de la companie de 
                        when I is not an in the second of the second
                                                erous A 1.3. right to Salardia and a Si the rale-
                                                                                                                                                                                                                                                                                        ----
                                                          The time of the relief werene on the field out at a manifester
                             TO 1000 of the release there is not the sea of a production of the little for the form of the fore of the form of 
                                                                                                                                                                                                                                                                                        Sec. 26.00
                                                                        B. 18. of he appropriate a color for over soil a
                                 B. 18 The transformant is the animode of a five finding of the first o
                                 Kormany N 503 45 mm Inches as The months K I access services T 533 4 St metabolish south a seal mole harmonism services T 5333 man of a definite algebra services.
                                                communicate I little to a literatur militaritar and militari
```

....

```
κεντούμενος. Ν. 947. κ. ὤσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
κεντοῦσι. Σ. 226. ὀξύτατον, ῷ κ., καὶ κεκραγότες
κέντρ'. Σ. 420. Ἡράκλεις, καὶ κ. ἔχουσιν. οὐχ ὁρậς, ὧ δέσ-
κέντρον. Ν. 1297. φέρε μοι τό κ. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὰ μαρτύρομαι. Σ. 225. ἔχουσι γὰρ καὶ κ. ἐκ τῆς ὀσφύσς 407. μεσθα, κ. ἐντέτατ' ὀξύ. 423. δεῦρο κὰξείρας τὸ κ. εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο, 1115. οὐκ ἔχοντες κ. οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
1110, ουκ εχοντες κ. οι μενοντες ημών του φορου 1121. δστις αν μή 'χη τό κ., μή φέρειν τριώβολον. κέντρων. Ν. 450. κ. μαρός στρόφις, αργαλέος, κεντών. Ν. 1300. κ. ὑπό τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον. κεπαλή. Θ. 1126. καὶ μήν ποιήσω τοῦτο. ΤΟ. τὸ κ. σ' άρα
   κέπφε. Π. 912. εὐεργετείν, ὢ κ., καθ' ὅσον ἀν σθένω;
                                                                                                                                                                                                                                                                     ἐπιτρίψει.
 κέπφοι. ΕΙ. 1067. καὶ κ. τρήρωνες άλωπεκιδεῦσι πέπεισθε, κεραμείαν. Fr. 81. ἐν πίθω τὴν κ.
Κεραμεικόν. Ι. 772. καὶ τῆ κρεάγρα τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην
                                        ès K.
       Β. 129. καθέρπυσόν νυν ès Κ. ΔΙ. είτα τί;
  Κεραμεικόs. Ο. 395. δ Κ. δέξεται νώ.
κεραμεύειν. Εκ. 253. κακῶς κ., τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
κεραμευομέναις. Fr. 128, 3. κ. κοτύλαις μεγάλαις [ἔγχεον ἔς]
                                          σφέ-
   κεραμής. Ο. 490. αναπηδώσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκής, κ.,
  σκυλοδέψαι,
Κεραμής. Β. 1093. καὶ δεινὰ ποιῶν κἄθ' οἱ Κ.
Κεραμής. Β. 1093. καί δεινὰ ποιῶν' κἄθ' οἱ Κ. κεραμίδων. Σ. 206. ὑπὸ τῶν κ. ἡλιαστὴς ὁροφίας. κεραμικής. Εκ. 4. τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κ. ῥύμης ἄπο κεράμιον. Fr. 511. λεπρῶν κ. ὀξηρὸν κέραμον. Α. 902. ἡ κ. ΒΟ. ἀφύας ἡ κ.; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ' Α. 905. ὥσπερ κ. ἐνδησάμενος. ΒΟ. νεὶ τὰ σιὰ, 953. αἴρου λαβὰν τὸν κ., ἄ Βοιώτιε. Ν. 1127. τὸν κ. αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν. κεράμφ. Σ. 1295. κ. τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. κεραμών. Α. 200. ὧ φίλταται γυναῖκες, ὁ κ. ὅσος. κέρας. Ι. 243. ὧ Παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κ. Ο. 353. ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἔπαγέτω τὸ δεξιὸν κ. κέρασον. ΕΙ, 998. τινι προστέρα κ. τὸν νοῦν
                                                                                                                                                                                                                                                                        βαφανίδος.
Ο, 303, που 'σθ' ο ταξιαρχος; επαγετω το δεξιον κ. 
κέρασον. ΕΙ, 998, τινι πραστέρα κ. τον νοῦν. 
Εκ. 1123. κ. ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην 
κέρατα. Ο. 902. γένειον ἐστι καὶ κ. 
κεραυνοβρόντα. ΕΙ. 376, ὧ Ζεῦ κ. ΤΡ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν 
κεραυνόν. Ο. 1538. ἤπερ ταμιεύει τὸν κ. τοῦ Διὸς 
Ο. 1714. πάλλων κ., πτεροφόρον Διὸς βέλος· 
κεραυνός. Ν. 395. ἀλλ' ὁ κ. πόθεν αὕ φέρεται λάμπων πυρὶ,
       τοῦτο δίδαξον,
Ν. 403. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ σὰ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ'
   κεραυνούς. Π. 125. καὶ τοὺς κ. ἀξίους τριωβόλου,
 κεραυνού. Π. 123. και τους κ. αξιους τριωβόλου, 
κεραυνού. Σ. 328. ή με κ. διατινθαλέφ 
Κερβερίους. Β. 187. ή 'ς Κ., ή 'ς κόρακας, ή 'πὶ Ταίναρον ; 
Κέρβερον, Ι. 1030, φραζεύ, Έρεχθείδη, κύνα Κ. ἀνδραποδιστήν, 
ΕΙ. 313. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κ., 
Β. 111. ἔχρω τόθ', ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κ., 
467. δς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κ. 
κερδαίνειν. Π. 520. ὅταν ἀργύριον κάκεῖνος ἔχη; ΧΡ. κ. βου-
                                        λόμενός τις
   κερδαίνομεν. Ο. 1591. ήμεις τε γάρ πολεμούντες οὐ κ.,
κερδαλέας. Ο. 594. τάς τ' εμπορίας τὰς κ, πρὸς τὸν μάντιν
  κερδανέας. Ο. 594. τας τ εμπορίας τας κ. προς τον μαντικ
κατερούσιν,
κερδανεί. Εκ. 207. Ιδία σκοπείσθ' έκαστος ὅ τι τις κ.
κερδανείν, Ι. 932. Μιλησίων καὶ κ.
κερδανείς. Σ. 796. ὁρᾶς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κ.;
κερδάνης. Α. 957. κὰν τοῦτο κ. ἄγων τὸ φορτίον.
κερδανοῦσιν. Ν. 1115. τοὺς κριτὰς ἃ κ., ἡν τι τόνδε τὸν χορὸν
κερδανῶ. Ν. 259. ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. εἶτα δἢ τί κ.;
κερδανῶ. Ν. 1202 Αμίσερα κ. τῶν σορῶν, ὁντες λίθοι.
                                                                                                                                                                                                                                                                       σot,
  κερδανώ. Ν. 259. ἡμεῖν ποιοῖμεν. ΣΤ. είτα δη τί κ.; κέρδη. Ν. 1202, ἡμέτερα κ. τῶν σοφῶν, ὅντες λίθοι, ΕΙ. 625. κἄτα τἀκείνων γε κ. τοῖς γεωργοῖς ἢν κακά· κέρδος. Α. 906. λάβοιμι μέντἄν κ. ἀγαγὰν καὶ πολὺ, Ν. 1064. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κ. ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων. ΕΙ. 587. ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῦν κ., ὧ ποθουμένη, Ο. 417. ὁρᾳ τι κ. ἐνθάδ' ἀξιον μονῆς, 597. νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται νυνὶ πλεῖ, κ. ἐπέσται· Εκ. 607. ὥστε τι κ. μὴ καταθεῖναι; σὸ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον. 610, νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κ. μὴ κατα-
                      610. νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κ. μὴ κατα-
                                          θείναι:
    κέρδους. ΕΙ, 699. κ. έκατι κάν ἐπὶ μιπός πλέοι.
   Π. 363, άλλ' είσὶ τοῦ κ. ἄπαντες ἤττονες.
κερδώ. Ι. 1068. λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κ., πολύιδριν.
κερδῶν. Θ. 359. κ. οὕνεκ' ἐπὶ βλάβη,
Β. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κ. ἰδίων ἐπιθυμῶν,
κερκίδα. Ο. 831. ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κ.;
```

```
κερκίδος. Β. 1316. κ. ἀοιδοῦ μελέτας,
κέρκον. Α. 785. πα δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κ. οὐκ ἔχει.
    Ι. 909. ίδοὺ δέχου κ. λαγὼ τώφθαλμιδίω περιψήν.
Ο. 239. ἐπίκυπτε΄ τὴν κ. φυλάττου νυν ἄκραν. κέρκος. ΕΙ. 1054. ὅτφ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; ΤΡ. ἡ κ. ποιεῖ κέρκφ. Ι. 1031. ὁς κ. σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν, κερκώπην. Fr. 146. καὶ κ. θηρευσαμένη κέρμασιν. Π. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κ. τῶν βητόρων. κέρματα. Ο. 1108. ἐννεοττεύσουσι κὰκλέψουσι μικρά κ.
κεροβάτας. Β. 230. καὶ κ. Πὰν, δ καλαμόφθογγα παίζων·
κερχνήδας. Ο. 1335. οῦ τοι μὰ τὰς κ. ἔτι σοῦ σχήσομαι,
κερχνήδος. Ο. 1454. ἰέρακος, ἡ κ., ὡς ἀν τοὺς ξένους
 κερχνήδων. Ο. 589. άλλα γλαυκών λόχος είς αὐτοὺς καὶ κ.
κερχνής. Ο. 304. πορφυρίς, κ., κολυμβίς, άμπελίς, φήνη, δρύοψ.
Ο. 1181. κ., τριόρχης, γύψ, κύμινδις, άετός
κεστράν. Ν. 339. κ. τεμάχη μεγαλάν άγαθαν, κρία τ' δρνίθεια
 κιχηλάν.
κεστρέων. Σ. 790. κάπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κ.
 Fr. 203, 1. ἄρ' ἐνδον ἀνδρῶν κ. ἀποικία; κεὐδαίμονα. Ο. 37. τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κ. Π. 655. νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κ., κευθμώνα. Fr. 198, 1. καὶ τίς νεκρῶν κ. καὶ σκύτου πύλας
  κεύθύς. Εκ. 826. κ. κατεχρύσου πας ανήρ Εύριπίδην.
 κεύριπίδου. Β. 758, χώ λοιδορησμός; ΑΙ, Αισχύλου κ. κεύρυπρωκτίαν. Σ. 1070. σχήμα κ. κεύφορίδης. Α. 612. τί δαι Δράκυλλος κ. ή Πρινίδης;
 κεψφραίνομαι. ΕΙ. 291, ως ήδομαι καὶ χαίρομαι κ. κεφαλά. Ο. 929, τεὰ κ. θέλεις κεφαλά. (Σ. 1033.) ἐκατὸν δὲ κύκλω κ. κολάκων οἰμωξομένων κεφαλαί. (ΕΙ. 756.) ἐλιχμῶντο κεφάλαιον. Ν. 981. οὐδ' ἀν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κ. τῆς
 ραφανίους. 
κεφαλαίω. Β. 854. ΐνα μὴ κ. τὸν κρόταφόν σου ἡήματι 
κεφαλάς. Λ. 578. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξήναι καὶ τὰς κ. ἀποτελαι. 
Π. 718. σκορόδων κ. τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα 
Fr. 380. κ. τ' ἀρνῶν, κωλᾶς ἐρίφων. 
κεφαλή. Α. 285. σὲ μὲν οῦν καταλεύσομεν, ὧ μιαρὰ κ.
 Θ. 258. κ. περίθετος, ἢν ἐγὰ νύκτωρ φορῶ.
κεφαλῆ. Ο. 55. σὸ δὲ τῆ κ. γ', ἵν' ἢ διπλάσιος ὁ ψόφος,
Ο. 475. ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῆ κ. κατορύξαι.
     Εκ. 1120. ἐν τῆ κ. γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον.
Π. 543. λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῆ κ. σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
 Γr. 488, 2. τασδί κάταξον τῆ κ. σαυτοῦ λίθφ.
κεφαλήν. Α. 439, τὸ πιλίδιον περί τὴν κ. τὸ Μύσιον.
Α. 486. ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἆτα τὴν κ. ἐκεῖ
833. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κ. τρέποιτ' ἐμοί.
Ι. 910. ἀπομυξάμενος ἄ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κ. ἀποψῶ.
     Ν. 40. ες την κ. άπαντα την σην τρέψεται
     147. ἐπὶ τὴν κ. τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
Σ. 43. χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κ. κόρακος ἔχων.
45. ὁλᾶς; Θέωλος τὴν κ. κόλακος ἔχει.
          584. κλάειν ήμεις μακρά τήν κ. εἰπόντες τῆ διαθήκη
679. οὐδεἰς οὐδεὶ σκορύδου κ. τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.
1034. ) περὶ τὴν κ., φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὅλεθρον
1. 757.
    ΕΙ. 757. \ τετοκυίας,
ΕΙ. 35. καὶ ταῦτα τὴν κ. τε καὶ τὰ χεῖρέ πως
682. αὕτη, τι ποιεῖς; τὴν κ. ποῖ περιάγεις;
1063. ὧ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι, ΤΡ. ἐς κ. σοί.

    Ο. 1299, ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κ. πεπληγμένω.
    Λ. 520. ὅτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κ. πόλεμος δ᾽ ἀνδρεσσι μελήσει.
    531. περὶ τὴν κ.; μή νιν ζώην. ΔΥ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν

     533, έχε καὶ περίθου περὶ τὴν κ.,
Β. 984. τίς τὴν κ. ἀπεδήδοκεν
     Εκ. 1117. ήτις μεμύρωμαι την κ. μυρώμασιν
     Π. 526. δουνηρότερον τρίψεις βίστον πολύ τοῦ νῦν. XP. ἐς κ. σοί.
            538. ὑπὸ τοῦ πλήθους, αὶ βομβοῦσαι περὶ τὴν κ. ἀνιῶσιν.
            545. ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κ. κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκ-
            τρας
612. σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κ.
            650. ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κ. σοι πάντ' ἐρῶ.
651. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κ. ΚΑ. μὴ τὰγαθὰ
731. κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κ. φοινικίδι
      Fr. 251. πρός τον στροφέα της αυλείας σχίνου κ. κατορύττειν.
 κεφαλής. Α. 585. τουτί πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κ. νύν μου λαβοῦ, Α. 1166. εἶτα κατάξειξ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κ. Όρξστης 1180, καὶ τῆς κ. κατέαγε περὶ λίθον πεσὰν, Ι. 791. ἡ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κ. περιδόσθαι 1094. εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κ. ἀρυβάλλφ
```

```
κεφαλής. Ν. 1324. ο μοι κακοδαίμων τής κ. και τής γνάθου.
Σ. 1221. ξένος τις έτερος πρός κ. 'Ακέστορος.
     Σ. 1221. ξένος τις ἔτερος πρός κ. Ακέστορος.
1428. καί πως κατεάγη τῆς κ. μέγα σφόδρα:
ΕΙ. 71. ἔως ξυνετρίβη τῆς κ. καταρρυείς.
Ο. 487. ἔπὶ τῆς κ. τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
515. ἀετὸν ὅρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κ., βασιλεὸς ἄν·
674. ἀπὸ τῆς κ. τὸ λέμμα κᾳθ' οὕτω φιλεῖν.
Εκ. 222. ἐπὶ τῆς κ. φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
     524. έξεστι. ΒΛ. πως; ΠΡ. εί τῆς κ. δζω μύρου.

Π. 674. δλίγον ἄπωθεν τῆς κ. του γραδίου,

728. και πρώτα μὲν δὴ τῆς κ. ἐφήψατο,

1198. ἰδρυσόμεσθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κ. φέρε
 Fr. 453, αλφιτόχρωτος κ.;
Κεφαλήσιν. Ο. 476, δ πατήρ άρα της κορυδοῦ νυνὶ κείται τε-
                                  θνεώς Κ.
 Κέφαλός. Εκ. 248. άταρ ήν Κ. σοι λοιδορήται προσφθαρείς, κεχάρηκας. Σ. 764. σὸ δ΄ οὖν, ἐπειδή τοῦτο κ. ποιῶν, κεχάρησαι. Σ. 389. ὧ Λύκε δέσποτα, γείτων ήρως οὰ γὰρ
 οίσπερ έγω κ...
κεχάρισαί. Εκ. 1045. νη τόν Δία τον σωτήρα, κ. γέ μοι,
κεχαρισμένον. ΕΙ. 386. εί τι κ.
κεχαρισμένως. Α. 248. κ. σοι τήνδε την πομπην έμε
  κεχάρισται. Ι. 54. Παφλαγών κ. τοῦτο, καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
  κεχειροτόνημαι. Εκ. 517. περιμείνατέ νυν, ΐνα τῆς ἀρχῆς, ἡν
άρτι κ.,
 κεχεσμένον. Α. 1170. τῆ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κ. κέχηνα. Α. 30. στένω, κ. σκορδινώμαι, πέρδομαι, κέχηνά. Ο. 264. καίτοι κ. γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων. Κεχηναίων. Ι. 1262. ἰδεῖν ἀμείνω τῆ Κ. πόλει.
  κέχηνας. Ι. 1119. κ. δ νοῦς δέ σου

    Ο. 20. καὶ νῦν τί κ.; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
    Λ. 426. τί κ., ὧ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὰ βλέπεις,
    κεχήνασίν. Ο. 308. ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἵμοι, κ. γέ τοι

  κέχηνεν. Ι. 755. κ. ώσπερ εμποδίζων Ισχάδας.
Ο. 51. άνω κ. ώσπερει δεικνύς τί μοι:
  κεχήνετε. Α. 133. υμείς δε πρεσβεύεσθε καί κ.
  κεχήνη. Α. 10. ότε δή κ. προσδοκών τον ΑΙσχύλον, κεχήνη. Ι. 804. άλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἄμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ
                                   TIPOS OF K.
 προς σε κ.
κεχηνότα. Ι. 261. κάν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὅντα καὶ κ.,
κεχηνότες. Ο. 165. μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κ.:
Β. 990. κ. Μαμμάκυθοι,
κεχηνότι. Λ. 629. οἶσι πιστὸν οὐδὲν, εὶ μή περ λύκφ κ.
  κεχηνότος. Ι. 380. κ.
κεχηνότος. Ι. 380. κ.
Ν. 172. καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κ.
κεχηνώς. Ι. 956. λάρος κ. ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
Ν. 996. μηδ' εἰς δρχηστρίδος εἰσάττειν, ἴνα μὴ πρὸς ταῦτα κ.,
Σ. 617. οίνου μεστὸν, κἄτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὕτος δὲ κ.
ΕΙ. 57. ἀδὶ κ. λοιδορεῖται τῷ Διὶ,
κεχόρευται. Ν. 1510. ἡγεῖσθ' ἔξω' κ. γὰρ μετρίως τό γε τήμε-
κεχόρευται. Ν. 1510. ἡγεῖσθ' ἔξω' κ. γὰρ μετρίως τό γε τήμε-
ρον ἡμῖν.
κεχρισμένου. Fr. 231 a, 1. δ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κ.
κήδει. Α. 1028. ἀλλ' εῖ τι κ. Δερκέτου Φυλασίου,
Ν. 106. ἀλλ' εῖ τι κ. τῶν πατρώων ἀλφίτων,
κηδεμών. Σ. 242. χθὲς οὖν Κλέων ὁ κ. ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρα
Σ. 731. είθ' ώφελέν μοι κ. ἡ ξυγγενὴς
κηδεστά. Θ. 210. ὧ φίλτατ', ὧ κ., μὴ σαυτὸν προδῷς.
κηδεστήν. Θ. 74. οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὅντα κ. ἐμόν.
Θ. 584. Εὐριπίδην φασ' ἄνδρα κ. τινα
κηδεστής. Θ. 1165. ὅδ' ἐστὶν, οὖν τῷ σανίδι, κ. ἐμός.
κήδεται. Α. 332. εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κ.
κήδομαί. Ι. 1342. καὶ κ. σου καὶ προβουλεύω μόνος,
κηδόμενος. Ν. 1410. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κ. ΦΕ. εἰπὲ δή
μοι,
  κηθαρίου, Σ. 674. έκ κ. λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ
  μηδέν,
κήκ. Α. 790. δμοματρία γάρ έστι κ. τωὐτῶ πατρός.
Κηκείδου. Ν. 985. καὶ Κ. καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ'
 έστιν έκεινα, κηλωνείου. Fr. 554, 2. κ. τοις κηπουροίς. κημοίς. Σ. 754. κάπισταίην έπι τοις κ.
  κημόν. Ι. 1150. κ. καταμηλών.
Θ. 1031. ψήφων κ. ἔστηκ' ἔχουσ', κημός. Σ. 99. Ιὰν παρέγραψε πλησίον "κ. καλός." κημούς. Σ. 1339. τάδε μ' ἀρέσκει' βάλλε κ. κήντιβόλουν. Fr. 460, 2. ἐπηκολούθουν κ. προσκείμενοι κήπειτεν. Α. 745. κ. ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἔσβαίνετε
κηπεύματα. Ο. 1100. λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κ.
κήπιχαρίττα. Α. 884. ἔκβαθι τῷδε κ. τῷ ξένῳ.
κήποις. Ν. 271. εἶτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κ. ἰερὸν χορὸν ἴστατε
                                 Νύμφαις.
```

```
κήποις. Ο. 159. νεμόμεσθα δ΄ έν κ. τὰ λευκὰ σήσαμα
κηπουροῖς. Fr. 554, 2. κηλωνείου τοῖς κ.
κήπους. Ο. 238. ὅσα θ΄ ὑμῶν κατὰ κ. ἐπὶ κισσοῦ
        Ο. 1067. κτείνω δ' οἱ κ. εὐώδεις
Ο. 1067. κτείνω δ' οἱ κ. εὐώδεις κηρία. Εκ. 742. ὁ τὴν σκάφην λαβών προίτω, τὰ κ. κηρίνων. Εκ. 1035. νὴ τὸν Δί, ἡνπερ ἢ γέ που τῶν κ. κηρίνω. Θ. 506. Γνα μὴ βοφη, κ. βεβυσμένον· κηρόν. Ν. 149. κ. διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβῶν Ν. 150, ἐνέβαψεν ἐς τὸν κ. αὐτῆς τῶ πόδε, Σ. 108. ὑπὸ τοῖς ὅνυξι κ. ἀναπεπλασμένος. κηροχυτεῖ. Θ. 56. καὶ κ. καὶ γογγύλλει κηρύγματος. ΕΙ. 311. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κ. κὴρυθράν. Α. 787. ἐξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κ. κήρυθράν. Α. 787. ἐξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κ. κήρυκα. Ο. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὅρνιν ἔτερον πέμψαι κ. κελεύοι.
        Ο. 843. κ. δὲ πέμψον τον μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
   1269. δεινόν γε τον κ. τον παρά τους βροτους κηρύκαιναν. Εκ. 713. λαβοῦσα κ. εύφονόν τινα.
 κήρυκαν. Εκ. 710. Αιρουσα κ. ευφωνον τινα.
κήρυκα. Εκ. 757. Τέρωνι τῷ κ. πομπὴν πέμπετε;
Π. 1110. ἡ γλῶττα τῷ κ. τούτων τέμνεται.
κηρύκιον. Fr. 429. νεβρίδα, λίθους τοὺς πωρίνους, κ.
  κήρυκος. Α. 1004. τί δρατε; τοῦ κ. οὐκ ἀκούετε;
κήρυξ. Α. 1083. οἴαν ὁ κ. ἀγγελίαν, ἤγγειλέ μοι.
Ι. 668. ἵν' ἄτθ' ὁ κ. οὐκ Δακεδαίμονος λέγει
       Σ. 752. ΐν' δ κ. φησί, τίς ἀψήφι-
Εκ. 30. ὥρα βαδίζειν, ὡς δ κ. ἀρτίως
821. ἀνέκραγ' δ κ., μὴ δέχεσθαι μηδένα
Fr. 308, 2. εἶπέν μ' ὁ κ., οὖτος ἀλφάνει.
   κηρύξει. Εκ. 684. καὶ κ. τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκο-
                                          λουθείν
   κηρύσσω. Β. 1172. τύμβου δ' ἐπ' ὅχθφ τῷδε κ. πατρὶ
κηρύστω. Α. 623. έγω δέ κ. γε Πελοποννησίοις 
κηρωτήν. Α. 1176. δθόνια, κ. παρασκευάζετε, 
Fr. 309, 1. ξυρόν κάτοπτρον, ψαλίδα κ., λίτρον, 
κήs. Λ. 1244. ές τως 'Ασαναίως τε κ. ήμας άμα.
κήs. Λ. 1244. ἐς τὰς ᾿Ασαναίως τε κ. ἡμᾶς ἄμα. κητει. Θ. 1033. πεπλεγμένη κ. βορὰ κῆτος. Ν. 556. Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ΄, ἢν τὸ κ. ἡσθιεν. Κηφέα. Θ. 1056. χαῖρ', ἄ φίλη παῖ τὸν δὲ πατέρα Κ., Κηφέωs. Θ. 1113. αὕτη γάρ ἐστιν ᾿Ανδρομέδα παῖς Κ. κηφῆνες. Σ. 1114. ἀλλὰ γὰρ κ. ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι, Κηφισοδήμφ. Α. 705. ταῶε τῷ Κ., τῷ λάλῳ ἐννηγόρῳ; Κηφισοφῶν. Β. 1408. αὐτὸς, τὰ παιδί', ἡ γυνὴ, Κ., Β. 1452. ταντὶ πότερ' αὐτὸς εὐρες ἡ Κ.; 1453. ἐγὰ μόνος τὰς δ' ὁξίδας Κ.] Γτ. 231 b, 1. Κ. ἄριστε καὶ μελάντατε, Κηφισοφῶντα. Β. 944. εἶτ ἀντρεφον μονφδίαις, Κ. μιγνύς. κῆχος. Γτ. 527. ποῖ κ.; β. εὐθὸ Σικελίας. κιβδηλίαν. Ο. 158. πολλήν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κ. κιβώτιον. Π. 711. παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κ.
κιβόηλίαν. Ο. 158. πολλήν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κ. κιβώτιον. Π. 711. παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κ. κιβωτός. Ι. 1000. καὶ νὴ Δί' ἔτι γε μοὕστι κ. πλέα. κιβωτός. Σ. 1056. ἐσβάλλετε δ' ἐς τὰς κ. κιγκλίδ'. Ι. 641. τὴν κ. ἐξήραξα, κἀναχανῶν μέγα κιγκλίδα. Fr. 18. ὁ δ' ἡλιαστὴς εἶρπε πρὸς τὴν κ. κιγκλίδι, Σ. 124. ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῆ κ. Σ. 775. οὐδείς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῆ κ. κιγκλοβάταν. Fr. 191. λόοδου κ. ὁνθωύν.
κιγκλοβάταν. Fr. 191. λόρδου κ. βυθμόν.
κίγκλοs. Fr. Μ. Αμφ. 8, 1. δσφὺν δ΄ ἐξ ἄκρων διακίγκλισον
ήθτε κ.
κίγκλου. Fr. 94, 1. δσφυν δ' εξ άκρων διακίγκλισον ήθτε κ.
κιθαιρώνιος. Θ. 996. Κ. ήχὼ,
κιθαραοιδότατον. Σ. 1278. τὸν κ., ῷ χάρις ἐφέσπετο.
κιθαρίζειν. Ν. 1357. ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κ.
Σ. 959. ξύγγνωθι. κ. γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
989. οὐ δῆτα· κ. γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
κιθαρίν. Θ. 124. κ. τε ματέρ' ύμνων
κιθαριστήν. Ι. 992. κάτα τον κ.
κιθαριστού. Ν. 964. είτα βαδίζειν έν ταίσιν όδοις εὐτάκτως
                                      ès K.
κιθαρφδικών. Β. 1282, ἐκ τῶν κ. νόμων εἰργασμένην. 
κιθαρφδόs. Εκ. 739. ἐνταῦθα: σὰ δὲ δεῦρ' ἡ κ. ἔξιθι,
κικίννους. Σ. 1069. λων κ. νανιῶν καὶ
Fr. 25. καὶ λείος ἄσπερ ἔγχελυς, χρυσοῦς ἔχων κ. κικκαβαῦ. Ο. 261. κ. κ. κικλήσκω. Ν. 565. πρῶτα μέγαν κ. Κικυννής. Ν. 210. καὶ ποῦ Κ. εἰσὶν οὐμοὶ δημόται; Κικυννόθεν. Ν. 134, Φείδωνος υἰὸς Στρεψιάδης Κ.
Κικυννοσέν. Ν. 154. Φειοωνός νιος Στρεψιασής Κ.

κιλλίβαντας. Α. 1122. τους κ. οίσε, παϊ, τής άσπίδος.

Κιλλικών, ΕΙ. 363, ούδεν πονηρόν, άλλ' όπερ καί Κ.

Κιμβερίκ'. Λ. 45. καί Κ. δρθοστάδια καί περιβαρίδας;

Κιμβερικόν. Λ. 52. μήτ' ἀσπίδα λαβείν. ΚΑ. Κ. ἐνδύσομαι.
```

Κιμωλίας. Β. 713. καὶ Κ. γῆς, Κίμων. Λ. 1144. Κ. ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα. κιναβευμάτων. Fr. 561. πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων κάπὸ κ. κιναβρώντων. Π. 294. αληθύν τε κ. μέλη, κίναδος. Ν. 448. κύρβις, κρύταλον, κ., τρύμη, Ο. 430. πυκνότατον κ., κιναχύρα. Εκ. 730. χώρει σὰ δεθρο κ. καλή καλῶς κινδυνεύομεν. Α. 655. άλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθήναι προσέτι κ. κινδυνεύων. Σ. 1021. μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ήδη κ. καθ' ξαυτον, Π. 524. κ. περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι; κίνδυνον. ΕΙ. 264. ὁρᾶτε τὸν κ. ἡμῖν ὡς μέγας κίνδυνος. Ν. 955, νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κ. ἀνεῖται σοφίας, Εκ. 287. ἡμᾶς. ὁ κ. γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἡν ἀλῶμεν Π. 348. ἔνι γάρ τις, ἔνι κ. ἐν τῷ πράγματι. κίνει. Ο. 1238. ἄ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κ. φρένας Εκ. 1166. καὶ σὰ κ. κινείν. Σ. 403. εἶπέ μοι, τί μέλλομεν κ. ἐκείνην τὴν χολὴν, ΕΙ. 341. πλεῖν, μένειν, κ., καθεύδειν, 867. κ. τε καὶ καθεύδειν. κινείται. Ν. 297. άλλ' εὐφήμει μέγα γάρ τι θεῶν κ. σμῆνος dorbais. άοιδαίς.
κινηθήσεται. Β. 796. κάνταθθα δη τὰ δεινά κ.
κινήσειν. Ν. 1301. φεύγεις; ἔμελλον σ΄ ἄρα κ. ἐγὰ
Κινησία. Λ. 856. κάν ἀδν ἡ μῆλον λάβη, Κ.
Β. 1437. εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κ.,
Κινησίαν. Ο. 1377. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κ.
Λ. 860, ὅτι λῆρός ἐστι τάλλα πρὸς Κ.
Κινησίας. Λ. 838. ἔγωγε· κάστὶν οὐμὸς ἀνὴρ Κ.
Λ. 852. ἀνὴρ ἐκεῖνης, Παιονίδης Κ.
Εκ. 330. Κ. σου καταττίληκέν ποθεν;
Fr. 198. 10. Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κ. κινούντος. ΕΙ. 325. οὐκ ἐμοῦ κ. αὐτὰ τὰ σκέλη χορεύετον. κινούσα. Λ. 474. λυποῦσα μηδέν ἐνθαδὶ, κ. μηδὲ κάρφος, Β. 827. γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονεροὺς κ. χαλινοὺς, κινυρόμεθ'. Ι. 11. τί κ. ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα κινών. Β. 148. ή παίδα κ. τάργύριον ὑφείλετο, κίονας. Ν. 815. ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κ. κίονις. Ν. 315. αλλ εσεί ελοων τους πεγακλεσυς κ. Κίρκην. Π. 302. έγω δὲ τὴν Κ. γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκώσαν, Π. 309. οὐκοῦν σε τὴν Κ. γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκώσαν κιρνάντες. Ετ. 555. κ. γὰρ τὴν πόλω ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν. κίσηριν. Fr. 309, 4. μύρον, κ., στρόφον, δπισθοσφενδόνην, κισσός. Θ. 999. κύκλω δε περί σε κ. κισσού. Ο. 238. δσα θ' ύμῶν κατὰ κήπους επί κ. κισσοῦ. Ο. 238. ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κ. κισσοφόρε. Θ. 988. σὰ κ. Βάκχειε κίσταις. Λ. 1184. ξενίσωμεν ἔν ἐν ταῖσι κ. εἴχομεν. κίστη. Ι. 1216. αὕτη μὲν ἡ κ. τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ. κίστη. Fr. 95, 2. ἐν κ. που κατασήμηναι κίστην. Α. 1086. βάδιξε, τὴν κ. λαβῶν καὶ τὸν χόα. Α. 1098. παὶ παῖ, φέρ' ἐξω δεῦρο τὴν κ. ἐμοί. Ι. 1211. ἐγὰ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κ. ἰῶν Σ. 529. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κ. τις ὡς τάχιστα, ΕΙ. 666. σπονδῶν φέρουσα τῷ πόλει κ. πλέαν Θ. 284. ὧ Θρᾶττα, τὴν κ. κάθελε, κὰτ' ξελε κιστίδος. Α. 1137. τὸ δεῖπνον, ὧ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κ. κίττα. Ο. 302. κ., τρυγὰν, κορυδὸς. ἐλεᾶς. ὑποθυμὶς, π κίττα. Ο. 302. κ., τρυγών, κορυδός, έλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ, Ο. 1297. Συρακοσίφ δὲ κ. Μειδίας δ' ἐκεῖ κιττοῦ. ΕΙ. 535. κ., τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων, κιττῶ. Σ. 349. οὕτω κ. διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθείν. κιττώντες. ΕΙ. 497. υμεῖς μέν γ' οὖν οἱ κ. κιχηλάν. Ν. 339. κεστράν τεμάχη μεγαλάν ἀγαθάν, κρέα τ δρνίθεια κ. ορνίθεια κ.
κίχλαι. Α. 1116. πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν, ἢ κ.;
κίχλαις. Γτ. 344, 7. ὅψω δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κ.,
κίχλας. Α. 1007. φέρε τοὺς ὁβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κ.
Α. 1011. τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κ.
1105. ἔμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κ.;
1109. ἄνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κ.;
ΕΙ. 1195. ἔπειτ' ἐπέσφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κ.

κίχλας. ΕΙ. 1197. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν ; ΤΡ. ἀναβράττω κ. Ο. 1080. εἶτα φυσῶν τὰς κ. δείκνυσι καὶ λυμαίνεται, κίχλην. ΕΙ. 1149. κάξ έμοῦ δ' ένεγκάτω τις την κ. καὶ τὼ σπίνω. κιχλίζειν. Ν. 983. οὐδ' δψοφαγείν, οὐδὲ κ., οὐδ' ίσχειν τὰ πόδ' ἐναλλάξ. κιχλών. Α. 961. ἐε τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κ., Α. 970. εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κ. καὶ κοψίχων. ΕΙ. 531. αὐλῶν, τραγφδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κ., Ο. 591. ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρώς αὐτοὺς ἀγέλη μία κ. κιχόρεια. Fr. 281. κ.: 'κκοπῆς. Ο. 342. κάρτα' πῶς κλαύσει γὰρ, ἡν ἄπαξ γε τώκκότης. Ο. 342. καρτά τως κλαυσεί γαρ, την απαξ φθαλμώ 'κ.; 'κκόρει. ΕΙ. 59. κατάθου τὸ κόρημα' μὴ 'κ. τὴν 'Ελλάδα, κλά'. Fr. 135. μὴ κ.' ἐγώ σοι βουκέφαλον ἀνήσομαι κλάδεσι. Ο. 239. κ. νομὸν ἔχει, κλαδί, Λ. 632. και φορήσω το ξίφος το λοιπον εν μύρτου κ., κλάε. Α. 1032. οὐκ ἔστιν, άλλα κ. προς τοὺς Πιττάλου. κλάει. Β. 1066. άλλα βακίοις περιειλλύμενος κ. και φησί πένεσθαι. κλάειν. Α. 1131. κ. κελεύων Λάμαχον τον Γοργάσου. 12. σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μή κ. ἔτι;
 433. κατὰ κῦμ' ἔμαυτὸν ούριον, κ. σε μακρὰ κελεύσας. Ν. 1415. κλάουσι παίδες, πατέρα δ' οὐ κ. δοκείς; 1418. εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἡ νέους τι κ., 1439. κ. γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἡν μὴ δίκαια δρῶμεν. Σ. 440. οὖς ἐγῶ 'δίδαξα κ. τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα; 440. ους εγω οισαξα κ. τετταρ ες την χοινικα;
 584. κ. ήμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῷ διαθήκη
 692. εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκω κ. εἴπητε τὸ λοιπόν.
 212. κ. κέλευ, ἔμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
 Εκ. 425. δείπνον παρέχειν ἄπασιν, ἡ κ. μακρὰ,
 Π. 62. ἔμοὶ φράσον. ΠΛ. κ. ἔγωγέ σοι λέγω.
 612. σὲ δ' ἐᾶν κ. μακρὰ τὴν κεφαλήν.
 κλάεις, Σ. 179. κάνθων, τί κ.; ὅτι πεπράσει τήμερον; Β. 654. τί δήτα κ.; ΔΙ. κρομμύων δσφραίνομαι. κλάετ'. Ν. 1155. βοάν. Ιώ, κ. ὥβολοστάται, κλαέτω. Fr. 17. ἡν μὴ μεταλάβη τοὐπίπεμπτον, κ. Κλαζομενάs. Fr. 460, 4. ἔτερος δ' ὅκως ἐς Κ., ἔτερος δ' ὅκως κλάης. Ν. 58. δεθρ' έλθ', ΐνα κ. ΘΕ. διὰ τί δητα κλαύσομαι; Λ. 503, ήμεις φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ΐνα μὴ κ. ΛΥ. ἀκροῶ δὴ, κλαίειν. Θ. 1063, κ. ἐλεινῶς. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον. κλάοιμι. Ο. 341. Γνα μὲν οὖν κ. μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν ληρείς έχων κλάοντα. Σ. 392. κάβουλήθης μόνος ήρωων παρά του κ. καθησθαι. κλάοντας. ΕΙ. 744. οθς εξήγον κ. άελ, καλ τούτους ούνεκα τουδί, κλάουσι. Ν. 1415. κ. παίδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκείς; κλαστάσεις. Ι. 166. βουλήν πατήσεις καὶ στρατηγούς κ., κλαύμαθ'. Β. 813. ἐσπουδάκωσι, κ. ήμῦν γίγνεται. κλαύματα. ΕΙ. 249. τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κ. κλαύσαντα. Β. 638. κ. πρότερον ή προτιμήσαντά τι κλαύσαρα. ΕΙ. 532. ἐπυλλίων Εὐριπίδου, ΤΡ. κ. σὺ κλαύσει, Ν. 933. κ., τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλης. ΕΙ. 255. τί με καλεῖς; ΠΟ. κ. μακρά. ΕΙ. 25... τί με καλεις; 110....,
1277. ἀνδρῶν οἰμωγή; κ. νὴ τὸν Διόνυσον
Ο. 342. κάρτα πῶς κ. γὰρ, ἡν ἀπαξ γε τὰφθαλμὰ 'κκοπῆς;
Λ. 505.
κ. τοίνυν πολὸ μᾶλλον. Α. 505. κ. τοινν πολύ μαλλον. Θ. 1087. σὰ λαλίς; ΤΟ. κ. ΕΥ. κ. Π. 572. ἀτὰρ οὐχ ἢττόν γ οὐδὲν κ., μηδὲν ταύτη γε κομήσης, κλαύσετ', Θ. 916. λαβὰν ταχὰ πάνυ. ΓΥ. Η. κ. άρα νὴ τὰ θεὰ Θ. 1187. καλό γε τὸ πυγή. ΕΥ. κ., ἡν μὴ νδον μένη. κλαύστεται. Λ. 436. ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ών κ. Β. 1209. τουτὶ τί ἢν τὸ ληκύθιον; οὐ κ.; Π. 174. ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κ.; 11. 174. ο Παμφιλος ο ουχί οια τουτον κ.;
425. άλλ' οὐκ έχει γὰρ δᾶδας. Βλ. οὐκοῦν κ.
κλαύσεταί. Σ. 1327. κ. τις τῶν ὅπισθεν
κλαυσιὰ. Π. 1099. φθεγγόμενον ἄλλως κ. ΕΡ. σέ τοι λέγω,
κλαυσιὰχου. ΕΙ. 1293. ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κ. τινὸς υἰός.
κλαύσομαι. Ν. 58. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κ.;
ΕΙ. 262. ἔγωγε νὴ Δί' εἰ δὲ μή γε, κ.
κλαυσούμεθα. ΕΙ. 1081. ἡ διακανιάσαι πότεροι κ. μεῖζον, κλαύσωμεν. Ι. 9. ξυναυλίαν κ. Οὐλύμπου νόμον. κλάων. Α. 822. κ. μεγαριείς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον; Α. 827. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. κ. γε σὺ, Εκ. 1027. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Β. κ. γε σὐ. Κλεαίνετον. Ι. 574. των πρό τοῦ σίτησιν ήτησ' ἐρόμενος Κ.· Κλειγένης. Β. 709. Κ. δ μικρός, Κλειδημίδης. Β. 791. νυνὶ δ' ἔμελλεν, ἀς ἔφη Κ., κλειδία. Θ. 421. έξεστιν, οι γάρ άνδρες ήδη κ.

κλειδίον. Fr. 120. κ. κλείε. Α. 479. άνηρ ὑβρίζει κ. πηκτά δωμάτων. κλείειν. Ι. 1316. εὐφημεῖν χρη καὶ στόμα κ., καὶ μαρτυριῶν Απέχεσθαι,
Κλειναρέτην. Εκ. 41. και μὴν ὁρῶ καὶ Κ. καὶ Σωστράτην
Κλεινίου. Α. 716. τοις νέοισι δ΄ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χῶ Κ.
κλεινόν. Α. 1184. ὧ κ. ὅμμα, νῦν πανύστατόν σ΄ ἰδῶν
Ο. 810. θέσθαι τι μέγα καὶ κ., εἶτα τοις θεοις Π. 772. ἔπειτα σεμνής Παλλάδος κ. πέδον, κλεινός. Ι. 1328. καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις ἵν' ὁ κ. Δήμος ἐνοικεί. Θ. 29. ἐνθάδ' 'Αγάθων ὁ κ. οἰκῶν τυγχάνει κλεινότατ'. Ο. 1272. ὧ κ., ὧ σοφώτατ', ὧ γλαφυρώτατε, κλεινοτάτην. Ν. 1024. ὧ καλλίπυργον σοφίαν κ. ἐπασκῶν, Ο. 1277. ὧ κ. αἰθέριον οἰκίσας πόλιν, κλεινότατος. ΕΙ. 737. κωμφδοδιδάσκαλος άνθρώπων καὶ κ. κλείουσα. ΕΙ. 778. κ. θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας Κλειοθένει. Σ. 1187. ὡς ξυνεθεώρεις 'Ανδροκλεῖ καὶ Κ. Β. 48. ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κ. 57. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀτταταῖ. ΗΡ. ξυνεγένου Κ.; Κλειοθένει. Θ. 634. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθὲ, δεῦρ', ὧ Κ. Κλειοθένη. Ν. 355. καὶ νῦν γ' ὅτι Κ. εἶδον, ὑρῷς, διὰ τοῦτ' ἐνέγοντο κοναῖρες. λγένουτο γυναῖκες.
Λ. 1092. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κ. βινήσομεν.
Θ. 235. ὁρᾶς σεαυτόν; ΜΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κ.
763. φύλαξον αὐτὸν, ἴνα λαβοῦσα Κ.
Β. 422. τὸν Κ. δ' ἀκούω Β. 422. τον Κ. ο ακουω Κλεισθένης. Α. 118. εγωδ' ὅς εστι, Κ. ὁ Σιβυρτίου Ι. 1874. ποῦ δῆτα Κ. ἀγοράσει καὶ Στράτων; Ο. 831. ἔστηκ' έχουσα, Κ. δε κερκίδα; Θ. 929. ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος δν ἔλεγ' ἡμῦν Κ.; Κλεισθένους. Λ. 621. δεῦρο συνεληλυθότες ἀνδρες ἐς Κ. Κλειταγόρα. Ν. 684. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κ. Δημητρία. Fr. 257. K. Κλειταγόρα. Σ. 1246. Κ. τε κά-Κλειταγόρα. Σ. 1240. Κ. τε κα-Κλειταγόραs. Λ. 1237. ἄδοι Τελαμῶνος, Κ. ἄδειν δέον, Κλειτοφῶν. Β. 967. ούμοὶ δὲ Κ. τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός. κλέμμ. Ι. 1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κ. ἐμόν. Κλεόκριτον. Β. 1437. [εἴ τις πτερώσας Κ. Κινησία, Κλεοκρίτου. Ο. 877. δέσποινα Κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ Κ. Κλεομένης. Λ. 273. ἐπεὶ οὐδὲ Κ. ὁς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος, κλέος. Α. 646. οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἥδη πόρρω κ. ήκει, Ν. 459. ταθτα μαθών παρ' έμοθ κ. οθρανόμηκες Β. 1035. ἀπό τοθ τιμήν και κ. ἔσχεν πλήν τοθδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε, Fr. 629. k. Κλεοφών. Θ. 805. καὶ μὲν δή καὶ Κ. χείρων πάντως δήπου Κλεοφων. Θ. δύο. και μεν τη και Κ. χειρων πατίων σηπου Σαλαβακχοῦς.
Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κ. δὲ μαχέσθω Κλεοφώντι. Β. 1504. καὶ δὸς τουτὶ Κ. φέρων, Κλεοφώντος. Β. 678. φιλοτιμότεραι Κ., ἐφ΄ οῦ δὴ χείλεσιν άμφιλάλοις κλέπτα. Σ. 928. τρέφειν δύναιτ' αν μία λόχμη κ. δύο κλέπται. ΕΙ. 402. κ. τε γὰρ νῦν μᾶλλόν είσιν ἡ πρό τοῦ. ΕΙ. 731. περί τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κ. κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν. ε. 1. 31. περι τας σκηνάς πλειστοί κ. κυπτάξειν και κακοποιείν. κλέπτειν. Ι. 296. όμολογῶ κ. σὸ δ' οὐχί. Σ. 357. ήβων γὰρ κάδυνάμην κ., ίσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ, Λ. 490. ἴνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κ. χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, Θ. 205. κ. ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 206. ίδού γε κ. νη Δὶ, βινείσθαι μεν οδν. Π. 565. πάνυ γούν κ. κόσμιόν έστιν καὶ τοὺς τοίχους διορύτ-TELV. κλέπτην. Εκ. 438. κάπειτα κ. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
κλέπτης. Ι. 1252. κ. μὲν οὐκ ἀν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ίσως.
Σ. 953. κ. μὲν οὖν οὖτός γε καὶ ξυνωμότης.
1227. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κ.
Εκ. 667. οὐδ' αὖ κ. οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτοῦ;
κλεπτίστατον. Π. 27. πιστότατον ἡγοῦμαὶ σε καὶ κ.
κλέπτον. Σ. 900. ὧ μαρὸς οὖτος ἀς δὲ καὶ κ. βλέπει,
Σ. 933. κ. τὸ χρῆμα τὰνδρός οὐ καὶ σοὶ δοκεί,
κλέπτοντο. Ι. 828. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κ.
κλέπτοντα. Σ. 759. κ. Κλέωνα λόβοιμι.
Β. 611. κ. πρὸς τὰλλότρια; ΕΑ. μάλλ' ὑπερφυᾶ.
κλέπτοντά. Ι. 1127. κ. τε βούλομαι
Σ. 449. οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὐρῶν τοὺς βότρυς κ. σε
κλέπτοντας. Ι. 1147. κ. ἔπειτ' ἀναγκλέπτην. Εκ. 438. κάπειτα κ. ΒΛ. έμε μόνον; ΧΡ. και νή

κλέπτουσ'. Εκ. 608. ούκουν καὶ νῦν οὖτοι μᾶλλον κ., οἶς ταῦτα πάρεστι; κλέπτουσαν. Α. 272. κ. ευρόνθ' ώρικην υληφόρον, κλέπτουσι. Α. 525. νεανία κ. μεθυσοκότταβοι κλέπτουσιν. Σ. 1100. τον φόρον δεῦρ' ἐσμὲν, δν κ. κλέπτων. Ι. 102. κ. τον οίνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δρᾶ; I. 1224. ὧ μιαρὲ, κ. δή με ταῦτ' ἐξηπάτας; 1239. κ. ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία. EI. 1234. ἴνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κ. τῆς νεώς. Εκ. 661. ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων, κ. δήπου 'στ' ἐπίδηλος. Εκ. 661, εν τφ κοινφ παντων οντων, κ. οηπου στ επισηλος.
Π. 666. κ. δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν'
κλεψα. Β. 614. ἡ 'κ. τῶν σῶν άξιόν καὶ τριχός.
κλέψαι. Σ. 1447. φιάλην ἐπητιῶντο κ. τοῦ θεοῦ΄
κλέψαντα. Σ. 1369. τῶν ξυμποτῶν κ.; ΦΙ. ποίαν αὐλητρίδα;
κλέψας. Ι. 110. κ. ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
Ι. 436. κ. 'Αθηναίων. ΧΟ. άθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει'
Σ. 354. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κ. ποτὲ τοὺς ὁβελκλέψασ'. Θ. 813. φορμόν πυρών τάνδρός κ. αὐθημερόν αὕτ' ἀπέδωκεν κλέψασα. Θ. 811. ούδ' άν κ. γυνή ζεύγει κατά πεντήκοντα τάλαντα κλεψάσαις. Εκ. 26. ή θαλμάτια τάνδρεῖα κ. λαβεῖν κλέψασαν. Σ. 363. ὥσπερ με γαλῆν κρέα κ. κλέψει. Εκ. 667. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κ. μετον αυτώ; κλεινης συστές ευτά, κ. μετον αυτώ; κλεψύδρα. Σ. 858. ήδι δὲ δη τίς ἐστιν; οὐχὶ κ. Κλεψύδρα. Ο. 1695. Κ. πανοῦργον ἐγ-Λ. 913. κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῆ Κ. κλεψύδραν. Α. 692, ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κ.. Σ. 93. ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κ. κλεψύδρας, Σ. 857. δσων δεόμεθα, πλήν γε δή τῆς κ. κλεῶα. Λ. 1299. κ. τὸν 'Αμύκλαις ['Απόλλω] σιὸν Κλέων. Α. 6. τοῖς πέντε ταλάντοις οῖς Κ. ἐξήμεσεν. Α. 502. οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κ. ὅτι 659. πρὸς ταῦτα Κ. καὶ παλαμάσθω
 Ι. 976. ἡν Κ. ἀπόληται. 1. 9/0. ην Κ. αποληταί.
Ν. 586. οὐ φανεῖν έφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κ.
Σ. 62. οὐδ' εἰ Κ. γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
197. ὧ ξυνδικασταὶ καὶ Κ., ἀμύνατε.
242. χθὶς οῦν Κ. ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφεῖτ ἐν ὥρα
596. αὐτὸς δ' ὁ Κ. ὁ κεκραξιδάμας μύνοτ ἡμᾶς οὐ περιτρώγει, 1220. εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κ., 1224. ἐγὰ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὰ Κ., 1285. ἡνίκα Κ. μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος Κλέων'. N. 549. δε μέγιστον δντα Κ. έπαισ' ès τὴν γαστέρα, Β. 577. ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κ., δε αὐτοῦ τήμερον Κλέωνα. N. 591. ἡν Κ. τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς, Σ. 759. κλέπτοντα Κ. λάβοιμι. ΕΙ. 47. δοκέω μέν, ἐς Κ. τοῦτ' αἰνίττεται, Κλέωνά. Β. 569. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κ. μοι. Κλεωναΐς. Fr. 550. ἐν δὲ Κ. ὀξίδες εἰσί. Κλέωνι. Σ. 409. θείτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κ. ταῦτ' ἀγγέλλετε, Κλέωνος. Α. 300. ὡς μεμίσηκά σε Κ. ἔτι μᾶλλον, ὅν Α. 377. αὐτός τ' ἐμαυτον ὑπὸ Κ. ἄπαθον Σ. 1237. ἄδη Κ. λαβόμενος τῆς δεξιᾶς, Σ. 1251. ασή Κ. Χαρρένον της δεξάκ. Κλεωνύμη. Ν. 680. ἐκεῖνο δ΄ ἢν ἀν, καρδόπη, Κ. Κλεώνυμον. Ν. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κ. αὖται τὸν ρίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι, Ν. 400. οὐδὲ Κ. οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εῖσ' ἐπίορκοι 673. ὥστερ γε καὶ Κ. ΣΤ. πῶς δή; φράσον. 673. ώσπερ γε καὶ Κ. ΣΤ. πῶς δή; φράσον.
Σ. 19. κάπειτα ταύτην ἀποβαλείν Κ.
Κλεώνυμος. Ι. 1292. καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κ.
Σ. 20. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κ.
822. οἶόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κ.
ΕΙ. 446. πάσχοι γὲ τοιαῦθ' οἶάπερ Κ.
Ο. 289. ἔστι γὰρ κατωφαγὰς τις ἄλλος ἡ Κ.;
1475. ποιτίκοι Κ. 1475. πωτέρω, Κ., Κλεώνυμός. Ο. 290. πῶς ἄν οὖν Κ. γ' ὧν οὖκ ἀπέβαλε τὸν λόφον; Κλεωνύμου. Α. 88. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὅρνιν τριπλάσιον Κ. I. 958. οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κ. 1372. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κ. ΕΙ. 1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κ. 'στὶ παιδίον ; Θ. 605. ἔμ' ἤτις εἶμ' ἤρου ; Κ. γυνή.
 Κλεωνύμφ. Α. 844. οὐδ' ἀστιεῖ Κ.
 Ν. 674. ταυτὸν δύναταὶ σοι κάρδοπος Κ.
 675. ἀλλ', ἄγάθ', οὐδ' ἤν κάρδοπος Κ. κλήδας. Θ. 976. κ. γάμου φυλάττει.

```
κληδούχός. Θ. 1142. κ. τε καλείται.
κληξουσα. Θ. 116. έπομαι κ. σεμνόν κληξου. Ο. 921. πάλαι πάλαι δή τήνδ' έγω κ. πόλιν. κληθείς. Ο. 494. ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κ. ὑπέπινον ἐν
άστει, κλήθρα. Σ. 1484. κ. χαλάσθω τάδε, καὶ δὴ γὰρ κλήθροισιν. Δ. 264. μοχλοῖς δὲ καὶ κ. κλήμαθ΄. Εκ. 1031. καὶ κ. ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα, κληματίδας. Θ. 728. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κ., ὧ Μανία,
     Θ. 739. παράβαλλε πολλάς κ., & Mavia.
Θ. 739, παράβαλλε πολλάς κ., ὰ Μανία. κλήρον. Εκ. 1158. μηδὲ τὸν κ. γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον, κληρουμένη. Εκ. 999. μὰ τὴν 'Αφροδίτην, ἡ μ' ἔλαχε κ., κληρουμένοιs. Εκ. 836. ὅπως ἀν ὑμῖν ἡ τύχη κ., κληρουχικήν. Ν. 203. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κ.; κλήρω. ΕΙ. 365. 'Ερμῆς γὰρ ἀν κ. ποιήσεις οἶδ' ὅτι. κληρώσω. Εκ. 682. κὰτα στήσασα παρ' 'Αρμοδίφ κ. πάντας, ἕως ἀν κληρωτήρια. Εκ. 681. τὰ δὲ κ. ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγορούν καταθήσεις.
 ρὰν καταθήσω,
κληρωτήριον. Fr. 194. κ.
κλησατε. Ο. 1745. καὶ τὰς χθονίας κ. βροντὰς,
 κλήσιν. Ν. 875. ή κ. ή χαύνωσιν άναπειστηρίαν;
Ν. 1189. ἐκεῖνος οὖν τὴν κ. ἐς δύ' ἡμέρας
κλήσον. Ο. 905. κ., ὧ Μοῦσα,
 Ο. 950. κ., δ χρυσύθρονε, τὰν κλητεύειν. Σ. 1413. γυναικὶ κ. ξοικας θαψίνη, κλητεύσοντα. Ν. 1218. ἔλκω σε κ., καὶ γενήσομαι
 κλητήρ. Ο. 1422. μα Δί', άλλα κ. είμι νησιουτικός 
κλητήρ. Σ. 1408. κ. έχουσα Χαιρεφωντα τουτονί. 
Σ. 1416. καλούμενός σε τόν γέ τοι κ. έχει. 
Ο. 147. κ. άγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία. 
κλητήρες. Σ. 1445. κ. ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
 κλητήρι. Σ. 1310. κ. τ' els άχυρον ἀποδεδρακότι. κλητήρος. Σ. 189. δμοιότατος κ. είναι πωλίφ.
  κλίμακα. Ν. 1486. κ. λαβών έξελθε καὶ σμινύην φέρων.
  κλίμακι. Β. 618. καὶ πῶς βασανίζω; ΕΑ. πάντα τρόπον, ἐν κ.
κλιμάκια. ΕΙ. 69. ἔπειτα λεπτά κ. ποιούμενος,
  κλίμακος. Ο. 840. λεκάνην ανένεγκε, κατάπεσ' από της κ.,
  κλιμακτήρες. Fr. 270. κ.
  κλίναι. Α. 1090. κ., τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, κλίναι. Εκ. 840. κ. τε σισυρών και δαπίδων νενασμέναι.
   κλινάριον. Γτ. 33. κ.
  κλίνας. Σ. 617. οίνου μεστον, κατ' έγχέομαι κ. ούτος δέ
                          κεχηνώ
     Θ. 796, πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περί τὰς κ. περινοστών.
 κλίνη. Εκ. 418. ὅσοις δὲ κ. μή 'στι μηδὲ στρώματα, κλίνη. Π. 527. ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὕτ' ἐν κ. καταδαρθεῖν' οὐ γὰρ
                          έσονται'
   κλίνης. Λ. 732. δσον διαπετάσασ' έπὶ τῆς κ. μόνον.
     Εκ. 909. κάπὶ τῆς κ. ὅφιν
Π. 540. πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' Ιματίου μὲν ἔχειν ῥάκος ἀντὶ
δὲ κ.
 κλινίδιον. Α. 916. φέρε νυν ενέγκω κ. νών. ΚΙ. μηδαμώς. κλινίδος. Θ. 261. φέρ έγκυκλον. ΑΓ. τουτί λάβ άπό τής κ. κλιντήριον. Fr. 342. "τί με ὧ πονηρὲ ἐξορίζεις ὥσπερ κ." κλονήσεις. Ι. 361. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγών Μιλησίους κ.
  κλόνος. Ν. 387. την γαστέρα, καὶ κ. εξαίφνης αὐτην διεκορκο-
  ρύγησεν; κλοπή. Θ. 894. ώς τὰς γυναίκας ἐπὶ κ. τοῦ χρυσίου.
  κλοπή. Θ. 34. ως τως τρυτικώς επ. κ. του χροσίου.

κλοπής. Ι. 370. δερῶ σε θύλακον κ.

Ι. 444. κ. δὲ πλεῖν ἡ χιλίας.

Ν. 591. ἡν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κ.,

κλύεθ'. Ι. 813. ὧ πόλις 'Αργους, κ. οἶα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ
  αντιφερίζεις;
Π. 601. ὧ πόλις Αργους, κ. οἶα λέγει.
κλύειν. Ο. 407. καλεῖς δὲ τοῦ κ. θέλων;
     Ο. 416. ἄπιστα καὶ πέρα κ.
     Β. 1173. κ., ἀκοῦσαι. ΕΥ. τοῦθ' ἔτερον αὖθις λέγει,
  1174. κ., ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὅν σαφέστατα.
κλύοις. Θ. 1018. κ. ἄ πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις
 κλύων. Ο. 433. κ. γαρ ών σύ μοι λέγεις
Ο. 1390. καὶ πτεροδύνητα΄ σὺ δὲ κ. εἶσει τάχα.
κλφός. Σ. 897. τὸν Σικελικόν. τίμημα κ. σύκινος.
Κλωπιδών. Ι. 79. τὸν χεῖρ' ἐν ΑΙτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κ.
  κλωστήρ'. Λ. 567. ώσπερ κ., όταν ημίν ή τεταραγμένος, ώδε
```

λαβοῦσαι, κλωστήρα. Β. 1349. κ. ποιοῦσ', ὅπος κλωστήρων. Λ. 571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κ. καὶ ἀτράκτων πράγματα

κναφεί. Σ. 1128. ἀπέδωκ' δφείλων τῷ κ. τριώβολον. κναφής. Εκ. 415. ἡν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κ. κνεφαία. Λ. 327. νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν δδρίαν κ.

Seiva

```
κνεφαίος. Σ. 124. δ δ' ἀνεφάνη κ. ἐπὶ τῆ κιγκλίδι.
 Β. 1350. κ. είς άγοραν κνέφαλλον. Fr. 84. κ. άμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.
 κνέφους. Εκ. 290. μη πρώ πάνυ τοῦ κ. κνήμαι. Π. 275. ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος αἰ κ. δέ σου βοῶσιν
  κνημίδας. Β. 1017. καὶ πήληκας καὶ κ. καὶ θυμούς ἐπταβοείους.
 κνημιοπαχές. Fr. 630. κ.
 κνηστάς. Εκ. 919. τρόπον τόλαινα κ.
κνίπες. Ο. 590. είθ' οἱ κ. καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
κνίσα. Ο. 1517. Θεοίσιν, οὐδὲ κ. μηρίων ἄπο
 κνίσαν. ΕΙ. 1050. οθκ, άλλὰ κατά τὴν κ. εἰσελήλυθεν.
Ο. 193. τῶν μηρίων τὴν κ. οὐ διαφρήσετε.
κνισᾶν. Ο. 1238. κ. τ' ἀγυιάs. ΠΕ, τί σὰ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
 κνίση. Α. 1045. τοὺς γείτονας κ. τε καὶ κνισμόν. Π. 974. οὕκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κ. τίνα;
  κνισώμεν. Ι. 1320. τίν' έχων φήμην άγαθην ήκεις, έφ' ότω κ.
κνισώμεν. Ι. 1320. τω εχών φημην αγασην ηπεις, εφ στο αγυίας; κνίσω. Β. 1198. και μὴν μὰ τὸν Δί οὐ κατ ἔπος γὲ σου κ. κνυεν. Θ. 481. οὖτος πόθω μου 'κ. ἐλθῶν τὴν θύραν κνυζούμενα. Σ. 977. ἀναβαίνετ', ἄ πονηρὰ, καὶ κ. κνῦμά. Εκ. 36. ὑποδουμένη τὸ κ. σου τῶν δακτύλων, κνωδάλοις. Λ. 476. ἄ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κ.; κνώδαλον. Σ. 4. ἄρ' οἶσθά γ' οἴον κ. φυλάττομεν;
 κνωδαλον. 2. 4. αρ οίσθα γ οίον κ. φυλαττομεν; κοάλεμον. Ι. 198. γαμφηλησι δράκοντα κ. αλματοπώτην, Κοαλέμφ. Ι. 221. άλλα στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κ. κοάξ. Β. 209. βρεκεκεκξέ κ. κ. κ. τ.λ. κόβαλα. Ι. 418. καὶ νὴ Δί΄ ἄλλα γ΄ ἐστί μου κ. παιδὸς ὅντος. κόβαλά. Β. 104. ἢ μὴν κ. γ΄ ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ. κοβαλικεύμαστν. Ι. 332. καὶ κ.
   Κόβαλοι. Ι. 635. Βερέσχεθοί τε καί Κ. και Μόθων,
 κόβαλος. Ι. 450. κ, εξ. Αλ. πανούργος εξ. Π. 279. διαρραγείης. ώς μόθων εξ καὶ φύσει κ., κοβάλους. Β. 1015. μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κ., ὥσπερ νῦν, μηδὲ
κοβάλους. Β. 1015. μηδ΄ ἀγοραίους μηδέ κ., ωσπερ νυν, μησε πανούργους. 
κόγχαισυς. Fr. 49, 2. δπτωμέναις κ. ἐπὶ τῶν ἀνθράκων. 
κόγχη. Σ. 585. καὶ τῆ κ. τῆ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούση, 
κογχυλίας. Fr. 240. κ. λίθος. 
κόθορνος. Ο. 994. τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κ., τῆς ὁδοῦ; 
Β. 47. τίς ὁ νοῦς; τί κ. καὶ βόπαλον ξυνηλθέτην; 
κοθόρνους. Β. 557. δτιἡ κ. εἶχες, ἀν γνῶναί σ' ἔτι; 
κοθόρνω. Εκ. 346. ἐς τὰ κ. τὰ πόδ' ἐννῶναί σ' ἔτι; 
κοθόρνω. Λ. 657. τῷδέ γ' ἀψήκτω, πατάξω τῷ κ. τὴν γνάθον. 
Κοθωκιδῶν. Θ. 620. τὸν δείνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κ.; 
κοί, Α. 780, κ. κ. κ.τ.λ.
  κοί, Α. 780, κ. κ. κ.τ.λ.
κοικύλλεις. Θ 852, τί αὖ σὰ κυκανᾶς, ἢ τί κ. ἔχον;
 κοικυλλεις. Θ 852. τι αυ συ κυκανάς, η τι κ. έχων; κοιλην. Θ. 937. κ. προτείνειν, άργύριον ήν τις δίδῷ, κοιλία. Ι. 280. ναὶ μὰ Δία κάγωγε τοῦτον, ὅτι κενῆ τῆ κ. κοιλίαν. Ι. 356. ἐγὰ δέ γ΄ ἡνυστρον βοὐς καὶ κ. ὑείαν Σ. 794. ἀλεκτρύονος μ' ἔφασκε κ. ἔχειν' Β. 485. ἔς τὴν κάτω μου κ. καθείρπυσεν. Fr. 563. συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κ., κοιλίας. Ι. 160. τί μ', ὧγάθ', οὐ πλύνειν ἔξε τὰς κ. Ι. 162. ἔνθὸς ποίος κ. ἔχουλ θλένειν ἔξε τὰς κ.

    1. 162. ὧ μῶρε, ποίας κ.; ὅευρὶ βλέπε.
    302. ρὰς ἔχοντα κ.
    488. ἀλλ' εἶμι' πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κ.

  Π. 1169. αὐτός προσελθών πρός τό φρέαρ τός κ., κοιλιοπώλησιν. Ι. 200, κ. δέ θεός μέγα κύδος ὁπάζει, κοίλοις. Ο. 1097. χειμάζω δ' ἐν κ. άντροις, κοίλον. Ν. 163. ἔπειτα κ. πρός στενῷ προσκείμενον
  ΕΙ. 1242. μόλυβδον ες τουτί το κ. έγχέας,
Λ. 750. έχειν τι φαίνει κ.: είσομαι δ΄ έγώ.
κοίλων. Ν. 325. διά των κ. καὶ των δασέων, αὐται πλάγιαι,
  ΣΤ. τί τὸ χρημα;
κοιμᾶσθ'. Λ. 758. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κ. ἐν πόλει,
κοιμᾶσθαι. Εκ. 723. ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κ. μόνον
   κοινά. Ι. 258. ἐν δίκη γ΄, ἐπεὶ τὰ κ. πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κοινάς. Εκ. 614. καὶ ταύτας γὰρ κ. ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατα-
                                    κεῖσθαι
   κοινή. Ν. 67. κ. ξυνέβημεν κάθέμεθα Φειδιππίδην
       ΕΙ. 1082. ἐξὸν σπεισαμένοις κ. τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
Λ. 41. ἡμεῖς τε, κ. σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
525. μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κ.
                525. μετά ταυν ημιν ευθυν ευοί εν σωσαι την Ελλασα κ.
1042, ἀλλά κ. συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
1111. συνεχώρησάν σοι καὶ κ. τὰγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
1129. κ. δικαίως, οὶ μιῶς γε χέρνιβος
   1120. κ. οικαίας, οι μίας γε χερνίβος

Β. 416. βούλεσθε δήτα κ.

Εκ. 673. κ. γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν

Fr. 198, 3. εἰλόμεθα κ., γενομένης ἐκκλησίας,

κοινήν. Ο. 38. καὶ πᾶσι κ. ἐναποτίσαι χρήματα.

Λ. 579. εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κ. εὖνοιαν ἄπαντας,
```

```
κοινήν. Εκ. 598. κ. πάντων καὶ τάργύριον καὶ τάλλ' ὁπόσ' |
                  έστιν έκάστω.
  Εκ. 673. την δε δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κ. πασιν. το γάρ
                  άστυ
κοινοθυλακείν. Fr. 631. κ.:
κοινόν. Ο. 316. κ., ἀσφαλή, δίκαιον, ήδὺν, ὡφελήσιμον.
Ο. 457. σὸ δὲ τοῦθ' ὁρῷς. λέγ' εἰς κ.
459. ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κ. ἔσται.
   Εκ. 208. τὸ δὲ κ. ώσπερ Αίσιμος κυλίνδεται.
         309, πράττωσί τι κ. ώσ-
594. ἀλλ' ἕνα ποιῶ κ. πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.
κοινός. Εκ. 595. πως οδυ έσται κ. απασιν; ΠΡ. κατέδει σπέλε-
θον πρότερός μου.
κοινού. Εκ. 610. νῦν δ΄, έσται γὰρ βίος ἐκ κ., τί τὸ κέρδος μὴ
                  καταθείναι:
   Εκ. 612. έξει τούτων ἀφελών δοῦναι τῶν ἐκ κ. δὲ μεθέξει
         671. έτερον γάρ ιων έκ τοῦ κ. κρείττον ἐκείνου κομιείται.
κοινώ. Ι. 775. ἐν τῷ κ., τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' άγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν,
Σ. 917. οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑ. οὐδὲ τῷ κ. γ' ἐμοί.
Εκ. 661. ἐν τῷ κ. πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ' ἐπί-
                  δηλος.
κοινών. Εκ. 599. εἶτ' ἀπὸ τούτων κ. ὅντων ἡμεῖς βοσκήσομεν
  Εκ. 656. πόθεν ἐκτίσει ταύτην ; οὐ γὰρ τῶν κ. γ' ἐστὶ δίκαιον. Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κ. παραχρῆμ' ἄδικοι γεγέ-
  νηνται,
Fr. 579. "άμεταχειρίστων τῶν κ."
κοινωνείν. Εκ. 590. κ. γάρ πάντας φήσω χρήναι πάντων μετέ-
 χουτας,
κοινωνία. Θ. 140. τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κ.;
κοινωνούμεν. Εκ. 596. καὶ τῶν σπελέθων κ.; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ'
                  έφθης μ' υποκρούσας.
κοινωνών. Σ. 692. καὶ κ. τῶν ἀρχόντων ἐτέρφ τινὶ τῶν μεθ'
                  ξαυτοῦ,
κοινώσω. Ν. 197. αὐτοῖσι κ. τι πραγμάτιον ἐμόν. κοιξετε. Α. 746. ὅπως δὲ γρυλιξείτε καὶ κ. κοιράνους. Α. 472. ὀχληρός, οὐ δοκῶν με κ. στυγεῖν. Κοισύρας. Α. 614. ού φασιν. ἀλλ' ὁ Κ. κοὶ Λάμαχος, Ν. 800. κάστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κ.
κοίταις. Σ. 1040. κατακλινόμενοί τ' έπὶ ταῖς κ. ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγ-
μοσιν ύμῶν
κοιτών. Fr. 113. κ. ἀπάσαις εἶς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.
κοκκιείς. Fr. 506. δευγλύκειάν τάρα κ. όδαν.
κόκκυ. Ο. 505. χωπόθ' ὁ κόκκυξ είποι κ., τότε γ' οι Φοίνικες
                  άπαντες
   Ο. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἢν τοὕπος ἀληθῶς κ., ψωλοὶ πεδίονδε.
Β. 1384. κ., μεθεῖτε· καὶ πολύ γε κατωτέρω κόκκυγέs. Α. 598. ἐχειροτόνησαν γάρ με. ΔΙ. κ. γε τρεῖs. κοκκύμηλ'. Fr. 505. τί τὸ κακών; ἀλλ' ἢ κ. ἡκρατίσω; κόκκυξ. Α. 303. νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κ., ἐρυθρόπους, κεβλή-

    Ο. 504. Αἰγύπτου δ΄ αῦ καὶ Φοινίκης πάσης κ. βασιλεὺς ῆν°
    505. χὰπόθ' ὁ κ. εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἄπαντες

 κοκκύσω. Β. 1380. και μή μεθήσθον, πρίν αν έγω σφών κ.
κολά. Ι. 456. χώπως κ. τὸν άνδρα.
κόλαζε. Ν. 1107. δίδασκε καὶ κ., καὶ μέμνησ' ὅπως
 κολάζειν. Ν. 1405. οίμαι διδάξειν ως δίκαιον τον πατέρα κ.
Ν. 1434 καὶ πῶς: ΣΤ. ἐπεὶ σὰ μὰν δίκαιός εἰμ' ἐγὰ κ., κολαζόμεσθα. Σ. 406. τοὐξύθυμον, ῷ κ. κολάζω. Σ. 258. ἢ μὴν ἐγὰ σοῦ χὰτέρους μείζονας κ. Κολαινίς. Ο. 872. οὐκέτι Κ., ἀλλ' 'Ακαλανθὶς 'Αρτεμις.
 κόλακας. Σ. 683. αὐτούς τ' είναι καὶ τοὺς κ. τοὺς τούτων μισ-
θοφοροῦντας;
κολακεύει. Fr. 360, εἴ τίς σε κ. παρὰν καὶ τὰς κροκύδας
άφαιρῶν. κόλακος. Σ. 45 όλῆς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κ. ἔχει. κολάκων. \{\Sigma.1033.\} έκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κ. οἰμωξομένον ἐλιχμῶντο
κολάκων. ΕΙ. 756. | μένων έλιχμώντο κολακώνυμος. Σ. 592. εἶτ' Εὐαθλος χώ μέγας οὕτος κ. ἀσπιδ-
                  αποβλής
κόλαξ. Σ. 419, κεί τις άλλος προέστηκεν ύμῶν κ.
κολάσ'. Ν. 7. ὅτ' οὐδὲ κ. ἔξεστι μοι τοὺς οἰκέτας.
κολάσαι. Ι 851. τὸν ἄνδρα κ. τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ 'κγένηται.
 Θ. 454. τοῦτον κ. τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα.
κολάσατ. Σ. 927. πρὸς ταῦτα τοῦτον κ.: οὐ γὰρ ἄν ποτε
κολασθείς. Εκ. 666. οὐχ ὑβριείται φαύλως οὕτως αὖθις τῆ
γαστρί κ.
κόλασμα. Fr. p. 510, κ.;
κολετρώσ'. Ν. 552, τοῦτον δείλαιον κ. ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
```

```
κολίαι. Fr. 365. σκόμβροι, κ., λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυν-
                      viões.
 κόλλαβον. Fr. 420, λαμβάνετε κ. έκαστος.
 κολλάβους. ΕΙ. 1196. καὶ τῶν λαγώων πολλὰ καὶ τοὺς κ.
Β. 507. πλακοῦντας ὅπτα, κ. ἀλλ' εἴσιθι.
 κολλάβων. Fr. 421, 5. ήτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κ. κολλικοφάγε. Α. 872. ὧ χαῖρε, κ. Βοιωτίδιον. κολλομελεῖ. Θ. 54. τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κ.,
 κόλλοπ'. Σ. 574. χήμεις αυτώ τότε της δργης δλίγον τον κ.
                      ἀνείμεν.
 κόλλοπά. Fr. 421, 3. κ. τιν' εί δὲ μή, πλευρόν, ή γλώτταν, ή
 κόλλοπι. Fr. 526. οξιαι γάρ αὐτόν κ.
κολλύβου. ΕΙ. 1200. οὐδεὶς ἐπρίατ' ἄν δρέπανον οὐδὲ κ.,
κολλύραν. ΕΙ. 123. κ. μεγάλην και κύνδυλον όψον έπ' αὐτῆ. 
Fr. 363. και κ. τοῖσι περῶσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον. 
κολλώμενα. Ι. 463. γομφούμεν' αὐτὰ πάντα και κ. 
κολλωμένων, Ι. 470. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κ.
 κολοιάρχους. Ο. 1212. πρὸς τοὺς κ. προσῆλθες; οὐ λέγεις;
κολοιοί. Ι. 1020. πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κ.
κολοιοίς. Ι. 1022. τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κ. καὶ κυνί;
 κολοιόν. Ο. 18. κ. όβολοῦ, τηνδεδί τριωβόλου.
Ο. 88. δείσας ἀφῆκας τὸν κ.; ΕΥ. εἰπέ μοι,
κολοιός. Σ. 129. ὁ δ' ἀσπερεὶ κ. αὐτῷ παττάλους
   Ο. 50. ἄνω τι φράζει. ΕΥ, χώ κ. ούτοσὶ

    οἴμοι κακοδαίμων, χὼ κ. μ' οἴχεται
    κολοιούς. Ο. 571. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι

κούχὶ κ.,
Ο. 1174. λαθών κ. φύλακας ήμεροσκύπους.
κόλοις. Ο. 455. καὶ τοῖς κ.,
κολοιώ. Ο. 7. τὸ δ' ἐμὲ κ. πειθόμενον τὸν δύσμορον κολοιώς. Α. 875. νάσσας, κ., ἀτταγᾶς, φαλαρίδας.
 κολόκυμα. Ι. 692. ἀθῶν κ. καὶ ταράττων καὶ κυκῶν, κολοκύνταις. Ν. 327. νῦν γέ τοι ἥδη καθορῷς αὐτὰς, εἰ μὴ
 κολοκύντας. Fr. 476, 6. επειτα κ. δμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν. κολοσυρτόν. Σ. 666. ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν 'Αθη-
   Π. 536. καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κ.;
Κολοφώνιος. Fr. 131, χρυσός δ Κ.:
κόλποις. Ο. 694. γη δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανός ην' Ἑρέβους δ' ἐν
                     ἀπείροσι κ.
    Ο. 1094. φύλλων έν κ. ναίω,
κόλπον. Λ. 1170. κ. τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
κόλπου. ΕΙ. 536. κ. γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,
κόλπους. Β. 373. ἐς τοὺς εὐανθεῖς κ.
 κόλπφ. Εκ. 963. βούλομαι κ
 κόλπων. Λ. 552, "μερον ήμων κατά των κ. και των μηρών
                     καταπνεύση,
κολυμβίς. Ο. 304. πορφυρίς, κερχυής, κ., ἀμπελίς, φήνη, δρύοψ. κολύμβως. Α. 876. τορχίλως, κ. ΔΙ. ὡσπερεὶ χειμῶν άρα κολωμένους. Σ. 244. ἐπ' αὐτὸν, ὡς κ. ὧν ἡδίκησεν. ἀλλὰ
Κολωμένους. 9. 998. δν οΐδεν Έλλας χώ Κ. ΠΕ. εἰπέ μ
κομᾶ. Π. 170. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κ.;
κόμαι. Λ. 1312. ταὶ δὲ κ. σείουθ' ἄπερ Βακχᾶν
 κόμαις. Ι. 1121. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κ.
κόμαν. Λ. 1316. άλλ' άγε κ. παραμπύκιδδε, χερί ποδοῦν τε πάδη κομάροις. Ο. 620. θύσομεν, άλλ' έν ταῖσιν κ. κομαροφάγα. Ο. 240. τά τε κατ' όρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά
κόμας. Λ. 381. εμπρησον αυτής τας κ. ΧΟ. ΓΥ. σον έργον,
   ωχελώε.
Θ. 841. λευκά καὶ κ. καθείσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
 κομάς. Σ. 1317. επί τῷ κ. καί κομψός είναι προσποιεί,
κόμην. Ν. 14. δια τουτονί τον υίον. ὁ δὲ κ. ἔχων Ο. 911. ἔπειτα δήτα δοῦλος ῶν κ. ἔχεις;
κομήσης. Π. 572. άταρ ούχ ήττον γ' ούδεν κλαύσει, μηδέν
ταύτη γε κ., κομηταμυνία. Σ. 466. εἰ σύ γ', ὧ πόνφ πονηρὲ καὶ κ., κομήτην. Ν. 348. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται κἆτ' ἢν μὲν
                    ίδωσι κ.,
  Ν. 1101. καὶ τὸν κ. τουτονί.

Λ. 561. νη Δι' έγὰ γοῦν ἄνδρα κ. φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου

827. τὸν κ., ἀλλ' ἀπεψι-
 κομιδή. Ν. 391. χώταν χέζω, κ. βροντά παπαπαπαξ, ώσπερ
                    èncival.
   ΕΙ. 820. έγωγέ τοι πεπόνηκα κ. τῷ σκέλη.
  Ετ. 125. 1. ἀλλ' ἐστὶν, ἄ πάτερ, κ. μεσημβρία,
Θ. 3. οἰόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κ. μ' ἐκβαλεῖν,
Π. 833. κ. μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἤσθ' ἄθλιος,
834. κ. μὲν οὖν. κάγὰ μὲν ὅμην οὖς τέως
838. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. κ. μὲν οὖν.
```

```
κομιδή. Π. 1086. άλλ' έστι κ. τρύξ παλαιά καὶ σαπρά.
 κομιεί. Ν. 1111. αμέλει, κ. τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
κομιείται. Σ. 690. ὕστερος έλθη τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κ.:
      Εκ. 671. ἔτερον γὰρ ἰών ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κ.
 κόμιζε. Επ. 743. κ., τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
κομίζει. Ο. 410. τύχη δὲ ποία κ.
κομίζειν. ΕΙ 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ
    δεθρο κ.,
ΕΙ. 1318. καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κ.
 κομίζεις. Θ. 1198, έπειτα κ. αὐθις. ΤΟ. ἀκολούτει, τέκνον.
 κομίζων. Θ, 1102. κάρα κ. ΤΟ, τί λέγι Γοργόνος πέρι ;
κομιοθμαι. Σ. 833. αὐτὸς κ. τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν
κομιούμεθα. Ο. 549. εἰ μὴ κ. παντὶ τρόπφ τὴν ἡμετέραν βασι-
 κομιούσιν. Εκ. 800. ἀμέλει κ. ΑΝ. Β. ἡν δὲ μὴ κομίσωσι, τί; κομίσω. Π. 768. φέρε νυν Ιοῦσ' εἴσω κ. καταχύσματα κομίσωμαι. Α. 1031. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἡν πῶς κ. τὰ βόε.
      Θ. 1166. ἡν οὖν κ. τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
 κομίσωσι. Εκ. 799. οἴσουσιν, ὧ τῶν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κ., τί; Εκ. 800, ἀμέλει κομιοῦσιν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κ., τί; κόμμ. Εκ. 817. τὸ κ. ἐγίνετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς κόμμα. Β. 890. ἴδιοί τινές σου, κ. καινόν; ΕΥ. καὶ μάλα.
 κόμματι. Β. 726. χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κ.,
κόμματος. Π. 862. ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κ.
     Π. 957. ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κ.
 κομμώτρια. Επ. 737. ίστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ' ἡ κ.·
κομμώτριον. Fr. 309, 8. χιτώνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κ.·
Κομπασεύs. Ο. 1126. ὥστ' ἀν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κ.
 κομπαστμάτων. Β. 940. οίδουσαν ύπο κ. καὶ δημάτων ἐπαχθῶν, κομπολακύθου. Α. 589. ὅρνιθός ἐστιν; ἄρα κ.; Α. 1182, πτίλον δὲ το μέγα κ. πεσον κομποφακελορτήμονα. Β. 839. ἀπεριλάλητον, κ.
 κομψά. Fr. 561. βήματά τε κ. καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι κομψευριπικώς. I. 18. εἴποιμ' ἀν αὐτὸ δῆτα κ.;
 κομψόν. Ν. 649. πρώτον μέν είναι κ. έν συνουσία,
Θ. 93. τὸ πράγμα κ. καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου
κομψοπρεπή. Ν. 1030. πρὸς οὖν τάδ', ὧ κ. μοῦσαν ἔχων,
κομψός. Σ. 1317. ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κ. εἶναι προσποιεῖ,
     Β. 967. ούμοι δε Κλειτοφών τε και Θηραμένης δ κ.
Β. 907. ουμοί δε Κλειτοφων τε και Θηραμενης δ κ. κομψότατα. Λ. 89. κ. την βληχώ γε παρατετιλμένη. κομψότερον. Ο. 195. μη 'γὼ νόημα κ. ήκουσά πω' Θ. 460. κ. έτ' ή τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν. κομψως. Α. 1016. κ. τε καὶ δειπνητικώς κομώ. Ν. 545. κάγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνήρ ὡν ποιητής οὐ κ., κομώσι. Ι. 580. μη φθονείθ' ήμῶν κ. μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις. κονδύλοις. Ι. 1236. ἐν ταῖσιν εὐστραις κ. ήρμοττόμην.
κονδύλοις. Ι. 1236. ἐν ταῖσιν εὕστραις κ. ἡρμοττόμην. Σ. 254. εἰ νὴ Δι' αδθις κ. νουθετήσεθ' ἡμᾶς. Λ. 366. τί δ', ἡν σποδῶ τοῖς κ., τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν; κόνδυλον, ΕΙ. 123. κολλύραν μεγάλην καὶ κ. ὅψον ἐπ' αὐτῆ. ΕΙ. 258. μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν ἐς τὸν κ.; κόνδυλος. ΕΙ. 256. ἔστηκας ἀργός; οὐτοσί σοι κ. κονδύλου. Σ. 1503. ἀπολῶ γὰρ αὐτὰν ἐμμελεία κ. κονδύλους. Ι. 411. ἔγωγε νὴ τοὺς κ., οὺς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς Κονθυλεῦ. Σ. 233. ὧ Στρυμόδωρε Κ., βέλτιστε συνδικαστῶν, κονίας. Α. 18. οὔτος ἐδηχθην ὑπὸ κ. τὰς ὀφρῶς. Λ. 470. ἐν τοῖσιν ἰματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κ.; Β. 711. ψευδονίτρου κ.
     Β. 711. ψευδονίτρου κ.
 κονιορτόν. Fr. 476, 2. στεφάνους ζων * * * κ. ἐκτυφλοῦντα. κονιορτός. I. 245. δ κ. δήλος αὐτῶν ὡς δμοῦ προσκειμένων. κονίποδα, Εκ. 848. Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κ.
  κόνισαι. Εκ. 1176. είτα κ. λαβών
Κονίσαλος. Λ. 982. σὰ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος, ἡ Κ.;
  Κοννας. Ι. 534. Εσπερ Κ., στέφανον μεν έχων αδον, δίψη δ'
  Κόννου. Σ. 675. σε μεν ήγοθνται Κ. ψήφον, τούτοισι δε δωρο-
 φορούσιν
κοπείσι. Β. 723, καὶ μόνοις ὀρθῶς κ. καὶ κεκωδωνισμένοις
 Β, 726. χθές τε καὶ πρώην κ. τῷ κακίστῳ κόμματι, κοπιαν. Ο. 734. ὥστε παρέσται κ. ὑμῖν κοπιατ'. Fr. 499. ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κ. ὑρχούμενοι.
  κοπίδι. Fr. 184, κ. τῶν μαγειρικῶν.
κοπιῶσαι. Θ. 795. κὰν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι
  καί κ., κοπιώσαισιν. Fr. 302, 5. γυναιξί κ. ἐπεκουρήσατε;
                      B. 1265.
                             1267.
                                                ίη, κ. οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
                              1271.
  κόπον.
                             1275.
                             1277.
  Β. 1283. Τοι δή πέραινε, καὶ κ. μή προστίθει.
κόπος. Λ. 542. οὐδὲ τὰ γύνατα κ. ἐλεῖ καματηρός μου.
```

κόπος. Β. 1272. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κ. οὖτος. κοππατίαν. Ν. 23. ὅτ' ἐπριάμην τὸν κ. οἵμοι τάλας, Fr. 135. ψήχει ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κ. κοππατίας. Ν. 438. δια τους ίππους τους κ. και τον γάμον, δς μ' ἐπέτριψεν. κοπραγωγήν. Λ. 1174. ἐγὰ δὲ κ. γα πρῷ ναὶ τὰ σιώ. κοπραγωγήν. Λ. 1174. ἐγὼ δὲ κ. γα πρὰ ναὶ τὰ σιώ, κοπρεαίος, Εκ. 317. ἐπείχε κρούων ὁ κ., λαμβάνω κόπρειος. Ι. 899. νη τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κ. κοπρολόγοι. ΕΙ. 9. ἄνδρες κ., προσλάβεσθε πρὸς θεῶν, κοπρόλογῳ. Σ. 1184. τῷ κ., καὶ ταῦτα λοιδορούμενος, κόπρον. Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κ. κἀπὶ ξύλου καθεύδεις; κόπρος. Εκ. 360. ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κ. κοπροφορήσω. Ι. 295. κ. σ', εὶ λαλήσεις. Κοπρῶν'. Θ. 485. ἐς τὸν κ. οὖν ἔρχομαι.—βάδιζὲ νυν κοπρῶνας. ΕΙ. 99. τούς τε κ. καὶ τὰς λαύρας κόπτε. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κ. πρώτην τὴν χύτραν. κόπτε. Ο. 365. έλκε, τίλλε, παίε, δείρε, κ. πρώτην τὴν χύτραν. κόπτειν. Ο. 59. ἐποποῖ. ποιήσεις τοί με κ. αὖθις αὖ ; κόπτειν. Ο. 59. ἐποποί. ποιήσεις τοὶ με κ. αὐθις αὐ; κόπτεις. Εκ. 976. οὖτος, τἱ κ.; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΑ. πόθεν; κόπτεσθ', Α. 396. κ. ᾿Αδωνιν, φησίν' ὁ δ' ἐβιάζετο κόπτοιμ'. Β. 573. κ. ἀν, οἰς μου κατέφαγες τὰ φορτία. κόπτουσιν. Β. 461. πῶς ἐνθάδ' ἄρα κ. οὑπιχώριοι; κόπτω. Ν. 132. ἀλλ' οὐχὶ τὴν θύραν; παῖ, παιδίον. κόπτων. Π. 1097. τὶς ἔσθ' ὁ κ. τὴν θύραν; τουτὶ τἱ ἢν; κόπον. Β. 1968. ἔψο σοὶ κ. Αξορίδε το τρίτει. κόπτων. Π. 1097. τίς ἔσθ' ὁ κ. τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν; κόπω. Β. 1268. δύο σοὶ κ., Αἰσχύλε, τούτω. κόπω. Π. 321. μασώμενος τὸ λοιτὸν οὕτω τῷ κ. ξυνεῖναι. κόπων. Β. 1278. ὧ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κ. ὅσον. Β. 1280. ὑπὸ τῶν κ. γὰρ τὰ νεφρὰ βουβωνιῶ. κόρα. Θ. 317. καὶ σὰ παγκρατὴς κ. κόραι. Ν. 600. οἶκον, ἐν ῷ κ. σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν ΕΙ. 119. δοξάσαι ἔστι, κ. τὸ δ' ἐτήττυμον, ἄχθομαι ὑμῖν, γ26. τῃδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. ΤΡ. δεῦρ', ὧ κ., Λ. 1308. ἄτε πῶλοι δ' αὶ κ. Θ. 325. Νηρέος εἰναλίου τε κ. Θ. 325. Νηρέος εἰναλίου τε κ. κόραιν. Σ. 7. κατά ταῖν κ. ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ. κόραις. Β. 444. ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κ. εἶμι καὶ γυναιξὶν, κόρακ'. Ο. 861. οὕπω κ. εἶδον ἐμπεφορβιωμένον. κόρακα. Ο. 361. όνηω κ. είσον εμπεφορριωμένου. κόρακα. Α. 864. παῦ' ἐς κ. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν; Ι. 892. οὖκ ἐς κ. ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων; 1314. ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κ., εἰ βούλεται, Ν. 123. ἀλλ' ἐς ελῶ σ' ἐς κ. ἐκ τῆς οἰκίας. 133. βάλλ' ἐς κ.* τίς ἔσθ' ὁ κύψας τὴν θύραν; 133. βάλλ' ès κ. τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
646. ἐς κ., ὡς ἀγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
789. οἰμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κ. ἀποφθερεῖ,
871. οὐκ ἐς κ.; καταρᾶ σὐ τῷ διδασκάλῳ;
Σ. 51. ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κ. οἰχήσεται;
458. οὐχὶ σοῦσθ', οὖκ ἐς κ.; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
835. βάλλ' ἐς κ. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
852. ὁ πρῶτός ἐστιν; Βλ. ἐς κ., ὡς ἄχθομαι,
982. ἐς κ. ὡς οὖκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ροφεῖν.
ΕΙ 117. ἐς κ. βαδιεῖ μεταμόνιος: ΕΙ. 117. ἐς κ. βαδιεῖ μεταμώνιος; 500. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κ. ἐρρήσετε; 1221. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κ. ἀπὸ τῆς οἰκίας. 1.21. αποφερ αποφερ ες κ. απο της οικιας.
28. ἐς κ. ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
888. παῦ ἐς κ. παῦσαι καλῶν ἰοὺ ἰού.
990. οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κ.; ΧΡ. οἴμοι δείλαιος.
9. 1079. βάλλ' ἐς κ. ΕΥ. βάλλ' ἐς κ. 1226. τρέχε νυν τρέχε νυν κατά τους κ. ἐπουρίσας. Β. 187. ἡ 's Κερβερίους, ἡ 's κ., ἡ 'πὶ Ταίναρον; 189. ἐς κ. ὅντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὕνεκα. 189. ἐs κ. ὅντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ οῦνϵκα.
607. οὐκ ἐs κ.; οὺ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. εἶεν, μαχεῖ;
Π. 394. οὐκ ἐs κ.; Πλοῦτος παρὰ σοί; ΧΡ. νὴ τοὺς θεούς.
604. ἔρρ' ἐs κ. θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
782. βάλλ' ἐs κ.: ὡς χαλεπόν εἰσιν οὶ φίλοι
Fr. 80, 2. βάλλ' ἐs κ. πόθεν ἀν λάσανα γένοιτό μοι;
512, 2. καὶ τὴν ἀνάγκην ἐs κ. ἐντευθενί;
κόρακάς. ΕΙ. 19. νὴ τὸν Δί' ἐς κ. γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
κόρακες. Ο. 582. οὶ δ' αὖ κ. τῶν ζευγαρίων, οἶσιν τὴν γῆν καταροῦσιν. κορακίνους Ι. 1053. ήγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίον κ. Λ. 560. όταν ἀσπίδ' έχων καὶ Γοργόνα τις κặτ' ἀνήτας κ. κορακίνων. Fr. 452. μελανοπτερύγων κ. κόρακος. Σ. 43. χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κ. έχων. κοράκων. Θ. 868. τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κ. πονηρία; κοράκων. Θ. 868. τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κ. πονηρία; κόραν. Σ. 1438. εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κ. Θ. 115. κ. ἀείσατ "Αρτεμιν ἀγροτέραν. κορᾶν. Α. 883. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κ., κόραξ. Α. 93. κ. πατόξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως. Σ. 47. οὕκουν ἐκεῖν ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κ. 49 ἀνθρωπος ὡν εἶτ ἐγένετ ἐξαἰφνης κ.' ΕΙ. 1125. ἤκουσας; ὁ κ. οἶος ἢλθ' ἐξ 'Ωρεοῦ,

```
κουρείοισι. Π. 338. ἐπὶ τοῖσι κ. τῶν καθημένων,
κούρειοισι. 11. 358. επι τοισι κ. των κασημένων, κούρην. Θ. 1138. παρθένον, άζυγα κ., κουρίδιον. ΕΙ. 844. στόρνυ τ' έμοὶ καὶ τῆδε κ. λέχος. Κουροτρόφω. Θ. 297. Πλούτω, καὶ τῆ Καλλιγενεία, καὶ τῆ Κ. κοῦτε. Εκ. 442. καὶ χρηματοποιών κ. τὰπόρρητ' ἔψη κοῦφα. Λ. 1304. ἀτὰ κ. πάλλων, Θ. 954. κ. ποσίν, άγ' ἐς κύκλον, κούφαις. Ο. 1372. 'Αμπέτομαι δὴ πρὸς 'Ολυμπον πτερύγεσσι κ. τοινόδας. Ο. 1372. 'Αμπέτομαι δὴ πρὸς 'Ολυμπον πτερύγεσσι κ. τοινόδας. Ο. 1372. 'Αμπέτομαι δὴ πρὸς 'Ολυμπον πτερύγεσσι κ. τοινόδας. Ο. 1372. 'Αμπέτομαι δὴ πρὸς 'Ολυμπον κοῦφαις. Ο 1376. 'Αξείνους κοῦρους κοῦρους δὸ κ. σ' ἐκίνους κ. Το καναίνους κ. Το 
  κουφιώ, Ο. 1760. λαβούσα συγχύρευσον αίρων δὲ κ. σ΄ εγώ.
 κούφως. Ο. 1453. άλλά πτέρου με ταχέσι καὶ κ. πτεροῖς κούφοις. Ο. 1453. άλλά πτέρου με ταχέσι καὶ κ. πτεροῖς κοῦφον. Θ. 659. εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κ. έξορμῶν πόδα, κοῦφόν. Β. 1396. πειθὰ δὲ κ. ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον. κουφοτάταις. Β. 1352. δ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κ.
 πτερύγων ἀκμαῖς·
κούχ. Ι. 997. Ιδοὺ, θέασαι, κ. ἄπαντας ἐκφέρω. κ.τ.λ.
κούχί. Ν. 344. κ. γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοῦν' αὐται δὲ ρίνας
                                     έγουσιν. κ.τ.λ.
  κοφίνους. Ο. 1310. καὶ τοὺς κ. ἄπαντας ἐμπίπλη πτερών:
Κοφίνους, Ο. 1010 κ., δὲ λίθων ἐκέλευες
Κοχώνα. Ι. 424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κ. τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν
Ι. 484. ἐς τὰ κ. τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
κοχώνας, Fr. 406. "ἀλλὰ συσπᾶσθαι δεῖ τὰς κ."
κόψας. Ν. 133. βάλλ' ἐς κόρακας τίς ἐσθ' ὁ κ. τὴν θύραν;
   Ν. 1144. τάχα δ' είσομαι κ. τὸ φροντιστήριον' κοψίκοισιν. Ο. 1081. τοῖς τε κ. ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ
  κοψίχω. Ο. 806. σὸ δὲ κ. γε σκάφιον ἀποτετιλμένα.
κοψίχων. Α. 970. εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλῶν καὶ κ.
Ο. 306. loὸ loὸ τῶν κ.
  κτοοων. Λ. 203. 1000, το μεν σοι παισιον και ση κ.

κραδαινέτω. Α. 967. άλλι έπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κ.

κραδαίνων. Α. 965. πάλλει, κ. τρεῖς κατασκίους λόφους.

κράδας. ΕΙ. 627. οὐδὲν αἰτίων ἀν ἀνδρῶν τὰς κ. κατήσθιον.
    κραδών. Ο. 40. έπὶ τῶν κ. ἄδουσ', 'Αθηναίοι δ' del
  κραδων. Ο. 40. επί των κ. άδουσ', 'Αθηναίοι δ' άεξ κράζων. Ι. 287. κατακεκράξομαί σε κ. κραιπάλης. Α. 277. έὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐκ κ. Σ. 1255. κάπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κ. κραιπαλόκωμος. Β. 217. ἡνίχ' ὁ κ. κραιπαλώντα. Β. 298. πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κ., κραμβοτάτου. Ι. 539. ἀπὸ κ. στόματος μάττων ἀστειοτάτας
                                       έπινοίας
    Κραναά. Α. 75. άκρατον οίνον ήδύν. ΔΙ. ὧ Κ. πόλις,
   Κραναάν. Λ. 481. Κ. κατέλαβον,
κραναάς. Fr. 473, 3. καὶ τὰς κ. ἀκαλήφας.
Κραναῶν. Ο. 123. ἔπειτα μείζω τῶν Κ. ζητεῖς πόλιν;
    κράνεσιν. ΕΙ. 1257. ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κ. ὅ τι τις χρήσεται;
κρανίον. Fr. 334. οὐ κ. λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι·
κρανοποί'. ΕΙ. 1255. οῖμ', ὧ κ., ὧs ἀθλίως πεπράγαμεν.
    κρανοποιών. Β. 1018. και δή χωρεί τουτί το κακόν κ. αδ μ'
    ἐπιτρίψει.
κράνος. Β. 1038. τὸ κ. πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ήμελλ'
                                        ἐπιδήσειν.
    κράνους. Α. 584. κείται. ΔΙ. φέρε νυν ἀπό τοῦ κ. μοι τὸ πτερόν.
    ΕΙ. 1128. κ. ἀπηλλαγμένος κράσπεδα. Σ. 475. καὶ ξυνὰν Βρασίδα, καὶ φορῶν κ.
     красть. Fr. 632. к.:
      κρατεί. ΕΙ, 680. όστις κ. νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῆ πυκνί.
    κρατείν. Ι. 134. κ., έως έτερος άνηρ βδελυρώτερος
Ο. 419. κ. αν η τον έχθρον η
Π. 7. κ. ο δαίμων, άλλα τον έωνημένον.
    κράτη. \begin{cases} B. 1126. \\ 1138. \end{cases} Έρμη χθόνιε, πατρ\hat{\varphi} ἐποπτεύων κ.,
      κρατή. Β. 792. ἔφεδρος καθεδείσθαι κάν μεν ΑΙσχύλος κ.,
     κρατήρ. Α. 937. κ. κακών, τριπτήρ δικών, κρατήρα. Εκ. 841. κ. συγκιρνάσιν, αὶ μυροπώλιδες κρατήρας. Εκ. 677. τὸ δὲ βήμα τί σοι χρήσιμον έσται; ΠΡ.
                                        τους κ. καταθήσω
           ρατήρες. Fr. 437. κ.
     κρατήρες. Γτ. 437. κ.
Κράτης. Ι. 537. οίας δὲ Κ. δργὰς δμῶν ἡνέσχετο καὶ στυφελιγ-
         μούς.
Fr. M. Βαβ. 36, K.
     κρατήσαι. Σ. 536. τός σ' ἐθέλει κ.
κρατήσας. Ο. 1752. διὰ σὲ τὰ πάντα κ.,
    κρατήσειν. Ι. 210. άδη κ., αἴ κε μή θαλφθή λόγοις.
κρατήσεις. Ν. 1346. τον ἄνδρα κ.,
κρατήση. Σ. 539. τί γὰρ φάθ΄ ὑμεῖς, ἡν ὁδί με τῷ λόγῳ κ.;
Κράτητί. Fr. 313, 2. ἡνίκα Κ. τε τάριχος ἐλεφάντινον
```

```
Κρατί. Β. 329. περὶ κ. σῷ βρύοντα
Κρατίνον. Α. 1173. τὸν μάρμαρον, κἄπειθ' άμαρτὼν βάλοι Κ.
Κρατίνον. Α. 849. Κ. ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾳ μαχαίρα,
ΕΙ. 700. τί δαί; Κ. ὁ σοφὸς ἔστιν; ΤΡ. ἀπέθανεν,
Κρατίνου. Ι. 400. εἰ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κ. κώδιον,
Ι. 526. εἶτα Κ. μεμνημένος, δι πολλῷ βεὐσας ποτ' ἐπαίνῷ
Β. 357. μηδὲ Κ. τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
κράτιστα. Ι. 73. κ. ἐκείνην τὴν μόλωμεν, ὧγαθέ.
κράτιστα. 1. 30. κ. τοίνυν τῶν παρόντων ἔστὶ νῷν,
Λ. 1013. ποτάοισμ' κ. χὰο παντῷ λέγεις
 Λ. 1013. πωτάομαι· κ. γάρ παντά λέγεις.
κράτισται. Β. 1115. αὶ φύσεις τ' ἄλλως κ.,
κρατίσταν. Λ. 1320. καὶ τᾶν σιᾶν δ' αὖ τὰν κ. χαλκίοικον
 ύμνη
κράτιστε. Π. 230. σὺ δ', ὧ κ. Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
κρατίστην. Fr. 332. την κ. δαίμον', ης νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.
κράτιστον. Ι. 80. κ. οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
Σ. 367. διατραγεῖν τοίνυν κ. ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
 Π. 579. τον Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὁρθῶς διαγιγνώσκειν το κ. κράτιστόν. Π. 412. κ. ἐστι. ΒΑ. πολύ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
      Fr. 477, 2. κ. έστιν ές τὸ Θησείον δραμείν.
κράτιστος. Β. 770. ὡς ὧν κ. τὴν τέχνην. ΕΛ. νυνὶ δὲ τίς; κράτιστός. Σ. 635. καλῶς γὰρ ήδευ ὡς ἐγὼ ταύτη κ. εἰμι. κράτος. Σ. 1232. ὧνθρωφ, οῦτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κ., Θ. 871. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων έχει κ.,
 1141. καὶ κ. φανερόν μόνη,
Β. 1276. κύριός εἰμι θροείν ὅδιον κ. αἰσιον ἀνδρῶν.
1285. ὅπως ᾿Αχαιῶν δίθρονον κ., Ἑλλάδος ἥβας,
κρατούμενα. Ο. 755. ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ᾽ αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κ.,
  κρατούσι. Β. 710. δ πονηρότατος βαλανεύς δπόσοι κ. κυκησι-
                               τέφρου
      Π. 184. κ. γοῦν κὰν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
  κρατούσιν. Α. 648. ηρώτησεν πρώτα μέν αύτους πότεροι ταίς
                                  vaval K.
 κρατώ. Σ. 1354. νῦν δ' οὐ κ. 'γὰ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
Σ. 1515. ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὰ κ.
κρέ'. Λ. 1062. καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κ. ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ
      καλά.
Θ. 558. ως τ' αὖ τὰ κ. ἐξ 'Απατουρίων ταῖς μαστροποῖς
διδοῦσαι,
 Γι. 90. ταυτί τὰ κ. αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.

κρέα. Α. 1049. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτί κ.

Α. 1054. ἀπόφερ ἀπόφερε τὰ κ. καὶ μή μοι δίδου,

Ν. 339. κεστρὰν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κ. τ' ὀρνίθεια

κιχηλᾶν.
       Σ. 363. ἄσπερ με γαλην κ. κλέψασαν
      ΕΙ. 192. ήκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κ. ταυτί σοι φέρουν.
717. ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἔφθὰς καὶ κ.
 717. ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κ.
1280. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κ., καὶ τὰ τοιαυτί:
1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κ., καὶ τὰ τοιαυτί:
1583. τὰ δὲ κ. τοῦ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕ. ὅρνιθές τινες
1690. ὁπτῶ τὰ κ. ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.
1691. ὁπτᾶς τὰ κ.; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
Β. 509. περιοψομάπελθύντ', ἐπεί τοι καὶ κ.
553. καὶ κ. γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
κρεάγρα. Ι. 772. καὶ τῆ κ. τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κερα-
μεικόν.
                                  μεικόν.
   κρεάγραν. Σ. 1155. παράθου γε μέντοι καί κ. ΒΔ. τιλ τί δή;
   κρεάγρας. Εκ. 1002. τί δητα κ. τοῖς κάδοις ἀνοίμεθ' ἀν, κρεάδι'. Fr. 507. ἐν ἢ τὰ κ. ἡψες ἐζωμευμέτα, κρεάδιον. Π. 227. καὶ δὴ βαδίζω' τουτοδί κ.
   κρέως. Α. 1107. καλόν γε και ξανθόν τό της φάττης κ.

I. 282. νη Δί', εξάγων γε τάπόρρηθ', αμ' άρτον και κ.
421. ὧ δεξιώτατον κ., σοφώς γε προύνοήσω 428. ότιη 'πιώρκεις θ' ήρπακώς και κ. ὁ πρωκτός εἶχεν.
           457. ὧ γεννικώτατον κ. ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
484. ἐς τὰ κοχώνα τὸ κ., ὡς αὐτὸς λέγεις.
             1178. ή δ' 'Οβριμοπάτρα γ' έφθὸν ἐκ ζωμοῦ κ.

    Π. 320. λαβών τιν άρτον καὶ κ.
    1137. δοίης καταφαγεῖν καὶ κ. νεανικὸν
    Fr. 180. καταπυγοσύνη ταῦτ ἐστὶ πρὸς κ. μέγα.

 Fr. 180. καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κ. μέγα, 379. ἀτταγᾶς ἥδιστον ἔψειν ἐν ἔπνικίοις κ. κρεῖττον. N. 1215. οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κ. ἢν εὐθὺς τότε Σ. 209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔ. νὴ Δί' ἢ μοι κ. ἢν 477. νὴ Δί' ἢ μοι κ. ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς 1068. γῆρας εἶναι κ. ἢ πολ-ΕΙ. 1220. κ. γὰρ, ὧ τᾶν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν. Β. 947. τοῦ δράματος. ΑΙ. κ. γὰρ ἢν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ. Εκ. 145. νὴ τὸν Δί', ἢ μοι μὴ γενειᾶν κ. ἢν 671. ἔτερον γὰρ ἰὰν ἐκ τοῦ κοινοῦ κ. ἔκείνου κομιεῖται. 1096. ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κ. ἢ δυοῦν κακοῦν. Π. 611. κ. γάρ μοι πλοντεῖν ἐστὶν,
```

```
κρείττον. Ν. 1406. ἵππευε τοίνυν νη Δί', ώς έμοιγε κ. έστιν
                                                                                                                                                                             κριθών. ΕΙ. 962. καὶ τοῖς θεαταῖς βῖπτε τῶν κ. ΟΙ. ἰδού.
      Fr. 345. θλαστάς γάρ είναι κ. έστιν άλμάδος.
                                                                                                                                                                             κριμνώδη. Ν. 965. τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεί κ. κατα-
 κρείττον'. (Ν. 113. ) τον κ., όστις έστι, και τον ήττονα,
                                                                                                                                                                            νίφοι.

κρίναι. Ν. 1130, κὰν ἐν Αἰγύπτφ τυχεῖν ὡν μᾶλλον ἡ κ. κακῶς.

Σ. 590. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὼ δῆμος ὅταν κ. μέγα πρᾶγμ' ἀπορήση,
Β. 873. ἀγῶνα κ. τόνδε μουσικώτατα:
κρίνας. Ν. 938. ἀντιλεγούτουν κ. φοιτῷ.
κρίνει. Α. 1117. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κ. πολύ.
κρινεί. Β. 805. κ. δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙ. τοῦτ ἡν δύσκολον:
κρίνειν. Ι. 1210. δόξαιμ κ. τοῦς θεαταῖου σοφῶς;
Εκ. 1155. τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κ. ἐμέ.
1156. τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κ. ἐμέ.
1157. σγεδὸν ἄπαντας οῦν κελείω δηλαδὴ κ. ἐμέ·
Ν. 1337. ποίοιν λόγοιν; ΦΕ. τὸν κ., ἡ τὸν ἤττονα; κρείττονα. Ν. 884. δε τάδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κ. κρειττόνων. Ο. 1228. ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κ. κρείττους. Ο. 610. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κ. οὐτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
 βασιλεύειν.
Εκ. 801. μαχούμεθ' αὐτοῖς. ΑΝ. Β. ἢν δὲ κ. ὧσι, τί;
κρείττω. Ν. 894. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κ.
     Ν. 990. πρός ταῦτ', ὧ μειράκιον, θορρῶν ἐμὲ τὸν κ. λόγον
                                                                                                                                                                            1157. σχεδόν άπαντας σύν κελεύω δηλαδή κ. έμέ: 1160. μή πιορκεῖν, άλλά κ. τοὺς χοροὺς όρθῶς ἀεἰ, κρίνεις. Π. 48. τῷ τοῦτο κ.; ΚΑ. δῆλον ότιἡ καὶ τυφλῷ κρινεῖς. Ι. 1213. καὶ τὴν Παφλαγόνος κάμέλει κ. καλῶς. κρίνεις. Ν. 911. κ. στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ πατραλοίας.
                                αίρου.
     Ο. 1103. ώστε κ. δώρα πολλώ των 'Αλεξάνδρου λαβείν.
Ο. 1103. ώστε κ. δώρα πολλώ τών 'Αλεξάνδρου λαβείν. 
Fr. 445 a, 3. δσφ τὰ κάτω κ. 'στιν ὧν ὁ Ζεὺς έχει. 
κρείττων, Σ. 232. νυνὶ δὲ κ. ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν. 
Σ. 1471. οὐ κ. ἦν, βουλόμενος 
Β. 831. κ. γὰρ εἶναὶ φημι τούτου τὴν τέχνην. 
κρεκάδι'. Σ. 1215. ὀροφὴν θίασαι, κ. αὐλῆς θαύμασον 
κρέκοντες. Ο. 1138. τούτους δ' ἐτὐκιζον αΙ κ. τοῖς ῥύγχεσιν. 
κρέκοντες. Ο. 682. ἀλλ', ὧ καλλιβόαν κ. 
κρέκουσ'. Ο. 682. ἀλλ', ὧ καλλιβόαν κ. 
κοςιμόρος Ν. 218. φέρε τὸς κὸρι σἶτης κὴν κ. ἀνῆρ '.
                                                                                                                                                                             κρίνης. Β. 1416. δπότερον αν κ., ϊν έλθης μη μάτην.
                                                                                                                                                                           κρινητ. Β. 1416. οπότερον ὰν κ., ιν ελθης μη ματην. κρίνητε. Ο. 1114. ἡν δὲ μὴ κ., χαλκεύεσθε μηνίσιους φορεῖν κρίνοις. Β. 1467. κ. ἄν. ΔΙ. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται. κρινόμενος. Ι. 1258. ἐν τάγορῷ γὰρ κ. ἐβοσκόμην. κρινον. Fr. 398. καὶ κ. αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας. κρίνω. Ι. 873. κ. σ' ὅσων ἐγῷδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον Ν. 1050. ἐγὰ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἀνδρα κ. Β. 1415. ἐὰν δὲ κ.; Πλ. τὸν ἔτερον λαβὰν ἄπει,
 κρεμάθρας. Ν. 218. φέρε τίς γὰρ οὖτος οὐπὶ τῆς κ. ἀνήρ; κρεμαθρῶν. Ν. 869. καὶ τῶν κ. οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. κρέμαι'. Ν. 872. ἰδοὺ κ., ὡς ἡλίθιον ἐφθέγξατο
κρεμαί. Ν. 872. 1000 κ., ως ηλιθιον έφθεγξατο 
κρεμαιό. Ν. 870. αὐτὸς τρίβων είης αν. εί κ. γε. 
κρέμαισθέ. Σ. 298. μὰ Δί', εί κ. γ' ὑμεῖς. 
κρέμαιτο. Α. 946. κάτω κάρα κ. 
κρεμαμένη. Σ. 1414. Ίνοῖ κ. πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου, 
κρεμαμένην. Θ. 1110. ὧ παρθέν', οἰκτείρω σε κ. ὁρῶν. 
κρεμάσαι. Α. 58. σπονδὸς ποιῆσαι καὶ κ. τὰς ἀσπίδας.
                                                                                                                                                                            1519. σοφία κ. δεύτερον είναι.
κρινώ. Β. 1411. ἄνδρες σοφοί, κάγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κ.
κρίνωσιν. Ο. 1102. ὅσ' ἀγάθ', ἡν κ. ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-
                                                                                                                                                                           σομεν,
Κριον. Ν. 1356. ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κ., ὡς ἐπέχθη.
κριόν. Ο. 568. κὰν Διὶ θύη βασιλεί κ., βασιλεύς ἐστ' ὁρχίλος
                                                                                                                                                                           δρυις.
Ο. 971. πρώτον Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κ.*
Π. 820. ὖν καὶ τράγον καὶ κ. ἐστεφανωμένος, κριός. Ν. 661. κ., τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών. κρίσιν. Β. 779. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δήμος ἀνεβόα κ. ποιεῖν
 κρεμάσαντι. Ο. 711. καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει κ.
                               καθεύδειν,
 Β. 122. κ. σαυτόν. ΔΙ. παθε, πνεγηράν λέγεις.
κρεμάσας. Ν. 229. εί μὴ κ. τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
Β. 619. δήσας, κ., ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
κρεμάσατον. Ο. 436. ταύτην λαβόντε κ. τύχάγαθη κρέμαται. Ο. 1387. κ. μὲν οῦν ἐντεθεν ἡμῶν ἡ τέχνη. κρεμήσετ'. Σ. 808. παρὰ σοὶ κ. ἐγγὸς ἐπὶ τοῦ παττάλου. κρεμήσεται. Α. 279. ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κ. κρεμώμεν. Π. 312. τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὅρχεων κ.,
                                                                                                                                                                            Β. 785, άγωνα ποιείν αθτίκα μάλα καὶ κ. κρίσις. Β. 1467. κρίνοις άν. ΔΙ. αὕτη σφῷν κ. γενήσεται, κριταίς. Ο. 445. ὅμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικὰν τοῦς κ.
                                                                                                                                                                               Ο. 1101. τοις κ. είπειν τι βουλόμεσθα της νίκης πέρι,
                                                                                                                                                                          κριταίοι. Εκ. 1154. σμικρόν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κ. βούλομαι 
κριτάς. Α. 1224. ὡς τοὺς κ. μ' ἐκφέρετε ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς; 
Ν. 1115. τοὺς κ. ὰ κερδανοῦσιν, ἡν τι τόνδε τὸν χορὸν 
κριτῆ. Ο. 447. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κ. νικῶν μόνον.
κρεωμεν. 11. 312, τον Λαρτίου μιμουμένοι των ορχέων κ., 
κρεωστάθμης. Fr. 633. κ. 
κρεών. Α. 1051. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε, τῶν κ. χάριν, 
Α. 1110. κάμοὶ λεκάνιον τῶν λαγώων δὸς κ. 
I. 420. οἱ δ' ἔβλεπον, κάγὼ 'ν τοσούτω τῶν κ. ἔκλεπτον. 
EI. 378. οὐκ ἄν σιωπήσαιμι. TP. ναὶ, πρὸς τῶν κ.
                                                                                                                                                                          κριτής. Ο. 1105. πρώτα μὲν γὰρ οὖ μάλιστα πῶς κ. ἐφίεται,
Κρίτυλλά. Θ. 898. εἰ μὴ Κ. γ΄ ἀντιθέου Γαργηττόθεν
Κρίτυλλαν. Λ. 323. τε καὶ Κ. περιφυσήτω
     Β. 191. εί μη νεναυμάχηκε την περί των κ.
κριτών. Εκ. 1142. καὶ τῶν κ. εἰ μἡ τις ἐτέρωσε βλέπει,
Κριῶθεν. Ο. 645. Εὐελπίδης Κ. ΕΠ. ἀλλά χαίρετον
κρόκη. Θ. 738. κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῆ κ.
                                                                                                                                                                           κρόκης. Σ. 1144. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κ. χόλιξ;
                                                                                                                                                                           Λ. 896. δλίγον μέλει σοι τῆς κ. φορουμένης, κροκόεντ'. Θ. 1044. ὅσ' ἐμὲ κ. ἐνέδυσεν'
                                                                                                                                                                           κρόκου. Ν. 51. ή δ' αδ μύρου, κ., καταγλωττισμάτων,
 τάγου χυτρείου,
κρηνών. Β. 211. λιμναΐα κ. τέκνα,
                                                                                                                                                                          κροκύδα. Fr. 508. ανήσεις κ. μαστιγουμένην.
κροκύδας. Fr. 360. εἴ τίς σε κολακεύει παρὰν καὶ τὰς κ.
κρηνων. Β. 211. λιμναια κ. τεκνα,
κρής. Α. 795. καὶ γίγνεται γα τάνδε τᾶν χοίρων τὸ κ.
κρησέραν. Εκ. 991. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κ. αἰτούμεθα.
Κρῆτες. Β. 1356. ἀλλ', ὧ Κ., Ἰδας τέκνα,
Κρητικάς. Β. 849. ὧ Κ. μὲν συλλέγων μονωδίας,
Κρητικόν. Θ. 730. ὕφαπτε καὶ κάταιθε΄ σὸ δὲ τὸ Κ.
                                                                                                                                                                                                          άφαιρών.
                                                                                                                                                                           κροκώθ'. Θ. 945. Ιατταταιάξ ω κ. οδ' εξργασαι
                                                                                                                                                                          κροκωτί. Θ. 1220. κ. ξκοντο τῆ γέροντο; ΧΟ, φήμ ε κροκωτά. Λ. 44, κ. φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι κροκωτίδια. Λ. 47. τὰ κ. καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
                                                                                                                                                                                                                                                                                        ΧΟ. φήμ' έγω.
                                                                                                                                                                          κροκωτίδιον. Επ. 332, τὸ κ. ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται. κροκωτοῖς. Θ. 941. ἴνα μὴ 'ν κ. καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ κροκωτόν. Λ. 51. κ. ἄρα νὴ τὰ θεὰ 'γὰ βάψομαι.
 Κρητικώς. Εκ. 1165. έπὶ τὸ δείπνον ὑπανακινείν. Κ. οὖν τὰ
                               πόδε
 κριβανίτας. Α. 87. βοθς κ.; των άλαζονευμάτων.
κριβανίτας. Α. 87. βοῦς κ.; τῶν ἀλαζονευμάτων.
Α. 1123. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κ. ἐκφερε.
Fr. 178. α. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; β. κ. ἄ τέκνον.
κρίβανόν. Σ. 1153. εἶπερ γ' ἀνάγκη, κ. μ' ἀμπίσχετε.
κριβάνου. Α. 86. ἐκ κ. βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
κριβάνων. Fr. 199, 2. λιπὼν, ἵν' ἐστὶ κ. ἐδώλια,
κριβανωτῶν. Π. 765. εὐαγγέλιά σε κ. ὁρμαθῷ,
κριῆδόν. Α. 309. ἄψαντες εἶτ' ἐς τὴν θύραν κ. ἐμπέσοιμεν;
κριθάς. Ι. 1101. κ. ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
ΕΙ. 449. ληφθεῖς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κ. μόνας.
1322. κ. τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
                                                                                                                                                                              Λ. 645. κάτ' έχουσα του κ. άρκτος η Βραυρονίοις.
Θ. 253. ὅ τι; του κ. πρώτον ἐνδύου λαβών.
Εκ. 879. ἔστηκα καὶ κ. ήμφιεσμένη,
                                                                                                                                                                          Εκ. 879. εστηκα και π. 19. κ. και κεκαλλωπισμένη, 220. κ. και κεκαλλωπισμένη,
                                                                                                                                                                          κροκωτώ. Θ. 138. λαλεί κ.; τί δὲ λύρα κεκρυφάλψ;
Β. 46. όρων λεοντήν ἐπὶ κ. κειμένην.
                                                                                                                                                                          κρομμύα. Α. 1099. άλας θυμίτας οίσε, παί, καὶ κ.

Ι. 600. πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κ.:

Π. 167. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δὲ γε πωλεῖ κ.,

κρομμύοις. Α. 1100. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κ. γὰρ ἄχθομαι.
     1322. κ. τε ποιείν ήμας πολλάς
Ο. 506. τοὺς πυρούς ἄν καὶ τὰς κ. ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
                                                                                                                                                                          κρόμμυόν. Α. 798. κ. τάρ οὐκ έδει.
κρομμυοξυρεγμίας. ΕΙ. 529. τοῦ μὲν γὰρ ὅζει κ.,
κρομμύω. Εκ. 308. * καὶ δύο κ.
 622, κ., πυρούς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
κριθήν. ΕΙ. 965. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κ. ἔχει.
 κριθήσεται. Θ. 76. ποιόν τι ; ΕΥ. τηδε θήμερα κ.
κριθοτράγων. Ο. 231. νέμεσθε, φύλα μυρία κ.
κριθών. 1. 1102. οὐκ ἀνέχομαι κ. ἀκούων πολλάκις
Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξεν'ας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κ.
                                                                                                                                                                           κρομμύων. Α. 550. σκορόδων, έλαῶν, κ. ἐν δικτύοις,
ΕΙ. 1129. τυροῦ τε καὶ κ.
Β. 654. τί δῆτα κλάεις; ΔΙ. κ. ὀσφραίνομαι.
```

Κρονίδη. Σ. 652. ἀτὰρ, ὧ πάτερ ἡμέτερε Κ. ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε. Κρονικαῖς. Π. 581. ἀλλ' ὧ Κ. λήμαις ὅντως λημῶντες τὰς φρένας άμφω, κρόνιππος. Ν. 1070. γυνή δὶ σιναμωρουμένη χαίρει σὰ δ' εἶ κ. Κρονίων. Ν. 398. καὶ πῶς, ὧ μῶρε σὰ καὶ Κ. δίων καὶ βεκκεσέληνε, Κρόνον. Α. 586. ἡν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κ., σὲ Ποσειδῶ, Κρόνος. Ν. 929. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κ. ἄν. Κρόνου. Ι. 561. ὧ Γεραίστιε παῖ Κ., Ο. 469, ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κ. καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε κρόνους. Σ. 1480, καὶ τοὺς τραγωδούς φησιν ἀποδείξειν κ. κρόταλον. Ν. 260. λέγειν γενήσει τρίμμα, κ., παιπάλη. κρόταλον. Ν. 200. λεγείν γενήσει τριμμα, κ., παιπαλή. Ν. 448. κύρβις, κ. κίναδος, τρύμη, κρόταφόν. Β. 854. ἴνα μὴ κεφαλαίψ τὸν κ. σου βήματι κρότον. Λ. 1318. ἄ τις ἐλαφος: κ. δ' ἀμᾶ ποίη χορωφελήταν. Β. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κ. χειρῶν πολύν. κροτοῦσα. Β. 1306. αὕτη κ.; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου, κρούματά. Θ. 120. Λατώ τε, κ. τ' 'Ασιάδος κρουμάτων. Εκ. 257. ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κ. κρουνόν. Β. 105. καὶ κοσμήσας τραγικόν λήρον, θαρρών τον κ. ἀφίει. κρουνοχυτρολήραιος. Ι. 89. άληθες, ούτος; κ. εί. κρούσης. Εκ. 990. όταν γε κ. την έμην πρώτον θύραν. κρουσιδημών. Ι. 859. όσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαύτα κ. κρούσιν. Ν. 318. καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κ. καὶ κατάληψιν. κρουστέον. Εκ. 989. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις' τηνδεδί μοι κ. κρουστικός, Ι. 1379. καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφής καὶ κ., κρούσων. Α. 823. άλλα κ. τῷ σκέλει; κρούων. Εκ. 317. ἐπείχε κ. ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω κρύβδην. Σ. 1018. τὰ μὲν οῦν φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κ. ἐτέκρυβδην. Σ. 1018. τα μεν ουν φανερως, αλλ επικουρων κ. ετεροισι ποιηταίς, κρυερά. Α. 1191. στυγερά τάδε κ. πάθεα.
Ο. 955. τὰ κ. τονδὶ τὸν χιτανίσκον λαβών. κρυεράν. Ο. 951. τρομεράν, κ. κρυπτά. Θ. 422. αὐτοὶ φοροῦσι κ., κακοηθέστατα, κρύπτειν. Θ. 74. οὺ χρῆν σε κ., ὅντα κηδεστὴν ἐμόν. Π. 77. λέγειν ἃ κ. ἢ παρεσκευασμένος. κρυπτός. Θ. 600. λέληθεν ἡμᾶς κ. ἐγκαθήμενος. κρυφθείς. Σ. 351. εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κ., ὥσπερ πολύμητις 'Οδυσσεύς: 'Οδυσσεύς; κρύψαιμι. Π. 284, άλλ' οὐκέτ' ἄν κ. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ἄνδρες, ήκει κρύψης. Λ. 714. μή νύν με κ. ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν. κρύψω. Π. 26. ἀλλ' οὕ σε κ. τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν Κρωβύλου. Σ. 1267. ἀλλ' 'Αμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὕκ τῶν Κ., κρώζει. Ο. 2. διαρραγείης: ήδε δ' αὖ κ. πάλιν. Ο. 24. οὐ ταὐτὰ κ. μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε. κρώζεις. Π. 369. σὰ μὲν οἶδ' δ κ. ἀς ἐμοῦ τι κεκλοφότος κρώζουσ'. Ο. 710. σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κ. ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρή, κρώξαις. Λ. 506. τοῦτο μὲν, ὧ γραῦ, σαυτή κ. σὰ δέ μοι λέγε. ΑΥ. ταῦτα ποιήσω. κτείνω. Ο. 1067. κ. δ' οἱ κήπους εὐώδεις κτείνων. Ο. 1063. κ. παμφύλων γένναν κτενίσησθε. Fr. 501. λούσησθε καὶ κ. πρὸς τὸν ἥλιον. κτενώ. Fr. 533. ἄκων κ. σε τέκνον Κτησίας. A. 839. κάν είσίη τις K., κτήσιν. Ο. 718. πρός τ' έμπορίαν και πρός βιότου κ. και πρός κτήσιν, Ο. 718. πρός τ' έμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κ. καὶ π γάμον ἀνδρός:
Κτησιφώντος, Α. 1002. πρώτιστος, ἀσκὸν Κ. λήψεται. κτήσομαι. Λ. 53, μήτε ξιφίδιον. ΚΑ. κ. περιβαρίδας. κτησώμεθα. Β. 701. πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κ. κτίστορ. Ο. 926. σὸ δὲ πάτερ κ. Αἴτνας, 'κτραφείς, Β. 1191. ἴνα μὴ 'κ. γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς, κτυπεῖ. Α. 1072. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κ. κτυπεῖται. Θ. 995. ἀμφὶ δὲ σοὶ κ. κτύπος. Ι. 552, χαλκοκρότων ἔππων κ. Ο. 1156. ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἢν δ' δ κ. Α. 1307. καὶ ποδῶν κ.. Α. 1307. καὶ ποδῶν κ., κτυποῦσα. Εκ. 545. μιμουμένη σε καὶ κ. τοῦν ποδοῦν κτῶμαι. Ο. 598, γαῦλον κ. καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἄν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Ο. 602. πωλῶ γαῦλον, κ. σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω. κυάθοις. ΕΙ, 542. ἀπαξόπασαι καὶ κ. προσκείμεναι. κύαθον. Α. 1053. ἐς τὸν ἀλάβαστον κ. εἰρήνης ἔνα. Λ. 444. ταύτη προσοίσεις, κ. αίτήσεις τάχα. κυαμίζουσιν. Fr. 500, 1. άλλαι δέ κ. αὐτῶν * *

κυαμοτρώξ. Ι. 41. άγροικος, δργήν, κ., ακράχολος,

κυάμους. Λ. 537. κ. τρώγων Λ. 691. νῦν πρὸς έμ τω τις, ΐνα μή ποτε φάγη σκόροδα, μηδέ κ. μέλανας. Fr. 325. λῆμνος κ. τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς. κυάμφ. Ο. 1022. ἐπίσκοπος ήκω δεῦρο τῷ κ. λαχῶν κυαναυγέα. Ο. 1389. ἀέριά τινα καὶ σκότια καὶ κ. κυανέμβολοι. Ι. 554. καὶ κ. θοαὶ κυανεμβόλοις. Β. 1318. φὶς πρώραις κ. κυανοβενθῆ. Fr. 209, 3. ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχεέν τε κυανοβενθή. Fr. 209, 3. ταχύ προσφερών παις ενέχεεν τε σφόδρα κ. κύβδ'. ΕΙ. 897. πλαγίαν καταβάλλειν, ες γόνατα κ. έστάναι, Θ. 489. παρά τον 'Αγνιᾶ, κ. εχομένη τῆς δάφνης. κύβδα. Ι. 365. εγὰ δέ γ' εξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κ. Κυβέλη. Ο. 877. δέσποινα Κ., στρουθέ, μῆτερ Κλεοκρίτου. κυβερνᾶν. Ι. 544. κάτα κ. αὐτὸν ἐαυτῷ. τούτων οὖν οὕνεκα πάντων. κυβερνήτην. Θ. 837. ή τριήραρχου πουηρου, ή κ. κακόυ, κυβεύσουσ'. Εκ. 672. οὐδε κ. ἄρ' ἄνθρωποι; ΠΡ. περί τοῦ γὰρ τούτο ποιήσει; κύβοισι. Π. 243. πόρναισι καὶ κ. παραβεβλημένος κύβοισι. Π. 243. πόρναισι καὶ κ. παραβεβλημένος κύβος. Fr. 545. φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέριμμα κ. κύβω. Β. 1400. βέβληχ΄ "Αχιλλεὺς δύο κ. καὶ τέτταρα. Κυδαθηναιεύς. Σ. 895. κύων Κ. Λάβητ' Αἰξωνέα, κύδιστ'. Β. 1270. κ. "Αχαιῶν' Ατρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παϊκυδοιδοπᾶν. Ν. 616. οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κ. Κυδοιμέ. ΕΙ. 255. παὶ παὶ Κ. κυδοιμόν. Α. 573. ποὶ χρὴ βοηθεῖν; ποὶ κ. ἐμβαλεῖν; κῦδος. Ι. 200. κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κ. ὁπάζει; κυδώνα. Α. 1199. τῶν τιπθίου, ὡς ακληρά καὶ κ. κυδώνια. Α. 1199. τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κ. Κυδώνια. Fr. 634. Κ. μῆλα. κυξίν. Λ. 752. κ. ἔφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νὴ Δία. Κυζικηνικόν. ΕΙ. 1176. τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κ. Κυθήρων. Λ. 833. ὧ πότνια, Κύπρου καὶ Κ. καὶ Πάφου κύκα. Ι. 251. ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κ. Σ. 1515. άλμην κ. τούτοισιν, ήν έγὰ κρατῶ. κυκανάς. Θ. 852. τί αὖ σὐ κ., ἢ τί κοικύλλεις έχων; κυκάτω. ΕΙ. 320. ὡς κ. καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω, κυκκών. ΕΙ. 712. οδκ, εί γε κ. επιπίοις βληχωνίαν. κύκηθρον. ΕΙ. 654. καὶ κ. καὶ τάρακτρον, κυκησιτέφρου. Β. 710, δ πονηρότατος βαλανεὺς δπόσοι κρατοῦσι κ. κυκήσω, Ι. 363. έγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βία κ. κυκλείs. Ο. 1379. τἱ δεῦρο πόδα σὰ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κ.; κύκλιά. Ο. 918. τὰς ὑμετέρας κ. τε πολλὰ καὶ καλὰ, κυκλιοδιδάσκαλον. Ο. 1403. ταυτὶ πεποίηκας τὰν κ., κυκλίοισι. Β. 366. ἡ κατατιλᾶ τῶν 'Εκαταίων, κ. χοροίσιν ύπάδων, κυκλίων. Ν. 333. κ. τε χορών ἀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας, Fr. 198, 10. Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κ. Κινησίας. Κυκλοβόρον. Fr. 539, διμην δ΄ έγωγε τον Κ. κατιέναι. Κυκλοβόρου. Fr. 275. τοῦ Κ. τοῦ ποταμοῦ, Ι. 137. ἄρπαξ. κεκράκτης, Κ. φωνήν έχων. κύκλον. Α. 1124. φέρε δεθρο γοργόνωτον ἀσπίδος κ. Α. 1125. κάμοι πλακούντος τυρόνωτον δός κ. Ο. 1379. τί δεθρο πόδα σὰ κυλλὰν ἀιὰ κ. κυκλεῖς; Β. 441. νῦν ἰρὸν ἀνὰ κ. θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος κύκλος. Ο. 1005. δ κ. γένηταί σοι τετράγωνος, κάν μέσω κυκλοσοβεῖτε. Σ. 1523. ταχὺν πόδα κ., κυκλοτεροῦς. Ο. 1008. αὐτοῦ κ. ὅντος, ὀρθαὶ πανταχῆ κύκλου. ΕΙ. 415. καὶ τοῦ κ. παρέτρωγον ὑψ' ἀρματωλίας. Ο. 1715, όσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ès βάθος κ. Θ. 954. κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ès κ., κυκλούμενοι. Β. 1358. τὰ κῶλὰ τ' ἀμπάλλετε, κ. κυκλούσαν. Θ. 958. πανταχή κ. δμμα χρή χοροῦ κατάστασιν. κύκλφ. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾶδας ἄπαν ἐν κ., Ι. 170. καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κ. Ν. 669. διαλφιτώσω σου κ. την κάρδοπον. Σ. 132. καταπετάσαντες έν κ. φυλάττομεν. 432. οἱ δὲ τῶφθαλμῶ κ. κεντείτε καὶ τοὺς δακτύλους. 924. δστις περιπλεύσας την θυείαν έν κ. 1033. | ἐκατὸν δὲ κ. κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχ-ΕΙ. 756. | μῶντο ΕΙ. 756. \ μωντο Σ. 1529. στρόβει, παράβαινε κ. καὶ γάστρισον σεαυτόν, Ο. 118. καὶ γῆν ἐπεπέτου καὶ θάλατταν ἐν κ.,
 551. κάπειτα τὸν ἀέρα πάντα κ. καὶ πῶν τουτὶ τὸ μεταξὸ 1159. καὶ βεβαλάνωται καὶ ψυλάττεται κ., 1196. ἄθρει δὲ πᾶς κ. σκοπῶν * *, 1425. κ. περισοβείν τὰς πόλεις καλούμενος. Λ. 267. ὅπως ἀν αὐταῖς ἐν κ. θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ, Θ. 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ἤδη κ.

```
κυρκανάν. Θ. 429. ὅλεθρόν τιν' ἡμᾶς κ. ἀμωσγέπως,
κύρμα. Ο. 429. Ολεθρον τιν ημας κ. αμωσγεπως,
κύρμα. Ο. 431. σόφισμα, κ., τρίμμα, παιπάλημ' δλον.
κυρσάνιε. Λ. 983. κάρυξ Εγών, δ. κ., ναὶ τω σιώ
κυρσανίως. Λ. 1248. τως κ., δ. Μναμόνα,
κυρώσειας. Θ. 368. Ζεῦ, ταῦτα κ., ώσθ'
  κύσαι. ΕΙ. 709. ὧ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κ.
κύσαι. Ε. 709. ω φικτατη, όευρ εκθέ και όσε μοι κ.

Α. 797. βούλομαί σε, γραῦ, κ.,
923. αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙ. δόε μοί νυν κ.

Β. 755. καὶ δὸε κ. καὐτὸε κύσον, καί μοι φράσον,
κύσθον. Α. 1158. ἐγὼ δὲ κ. γ' οὐδἐπω καλλίονα.
κύσθοs. Α. 782. ἀτὰρ ἐκτραφείε γε κ. ἔσται. ΜΕ. πέντ ἐτῶν,
Α. 789. ὡς ξυγγενὴς δ κ. αὐτῆς θατέρα.
κύσθου. Β. 430. κ. λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
  κυσίν. Β. 1292. κυρεῖν παρασχὰν Ιταμαῖς κ. ἀεροφοίτοις,
κύσον. Ν. 81. κ. με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
Β. 755. καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κ., καί μοι φράσον,
  κύστιν, Ν. 405. ένδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κ. φυσᾶ, κἄπειθ' ὑπ'
      ἀνάγκης
Fr. 425, 1. δ δὲ λύων κ. δείαν
  κύσω. Θ. 915. φέρε, σὲ κ. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με
κύτει. ΕΙ. 1224. τί δαὶ δεκάμνω τῷδε θώρακος κ.
κυττάροις. Σ. 1111. ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κινούμενοι.
  κύτταρον, ΕΙ. 199. ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κ

κυτταρον. Ε.Ι. 199. υπ αυτον ατεχνως τουρανου τον κ.
Θ. 516. τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὤσπερ κ.
κυφόν. Α. 702. τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κ., ἡλίκον Θουκυδίδην,
Π. 266. ἐνπῶντα, κ., ἀθλιον, ἐνσὸν, μαδῶντα, νωδόν·κύφων.
Π. 606. ἐς τὸν κ.: ἀλλ' οὐ μέλλειν
κύψωνες. Π. 476. ὧ τύμπανα καὶ κ. οὐκ ἀρήξετε;
κύψαντες. Ο. 1609. κ. ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·κύψας. ΕΙ. 33. οἶον δὲ κ. ὁ κατάρατος ἐσθίει,
Ο. 401. καὶ κὰν θυνὸν κατάθου, κ

      Ο. 401. καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κ.
Β. 1091. βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κ.
  Εκ. 863. όμος είμι κ. ΑΝ. Α. ήν δε μαστιγώσι, τί; κύψασα. Fr. 349. ώς ές την γην κ. κάτω καὶ ξυννενοφυΐα
  βαδίζει.
κύψελην. ΕΙ. 631. ἐμβαλόντες ἐξμέδιμνον κ. ἀπώλεσαν.
   κυω. Λ. 752. κυείν έφασκες; ΓΥ. Γ. καί κ. γε νη Δία.
 κυῶν. Α. 752. κυειν έφασκες; ΓΤ. Γ. καὶ κ. γε νη Δια. 
κύων. Α. 1160. λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κ. ἀρπάσασα φεύγοι. 
I. 415. ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κ.; ὢ παμπόνηρε, πῶς οὖν 
1023. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κ. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω 
1025. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κ. ὁδὶ 
1074. ὅτι ἡ τριήρεις ἐστὶ χὢ κ. ταχύ. 
N. 661. κριὸς, τράγος, ταῦρος, κ., ἀλεκτρυών. 
Σ. 837. ὁ κ. παράξας ἐς τὸν ἰπνὸν ἀρπάσας 
841. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ' τὰλλ' ἄτερός φησιν κ. 
895. κ. Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα, 
902. ποῦ μοὺ διάκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κ.:
                                   ποῦ μοὐ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κ.;
      1402. θρασεία καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κ.
ΕΙ. 24. ὖς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἀν χέση τις, ἢ κ.,
Δ. 298. ὥσπερ κ. λυττῶσα τὧψθαλμὼ ὅάκνει΄
363, κοὑ μἡ ποτ΄ ἄλλη σου κ. τῶν ὅρχεων λάβηται.
Β. 292. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κ.
  Β. 292. αλλ ουκετ αυ γυνη στιν, αλλ ηση κ. Fr. 535. καὶ κ. ἀκράχολος 'κφάγης. Ι. 700. εἰ μὴ 'κ.; ἐγὰ δέ γ', εἰ μἡ σ' ἐκπίω, 'κφύγη. Ι. 253. εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κ. σε' καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς, κωδάριον. Β. 1203. καὶ κ. καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον, κώδι'. ΕΙ. 1124. οὐ καταβαλεῖς τὰ κ., ὧ θυηπύλε;
    κώδια. Π. 166. δ δὲ γναφεύει γ', δ δέ γε πλύνει κ.,
  κώδια. Π. 160. ο δε γναφευει γ, ο δε γε πλυνει κ., κώδιαν. Fr. 166. άγαθήν γε κ. κώδιο. Θ. 1180. ώς έλαπρός, ώσπερ ψύλλο κατά τὸ κ. κώδιον. Ι. 400. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἔν Κρατίνου κ., Β. 1478. τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κ.; κωδίων. ΕΙ. 1122. σὸ μὲν οὖν ἐγὰ δὲ τουτονὶ τῶν κ., κώδύνη. Θ. 484. στρόφος μ᾽ έχει τὴν γαστέρ', ἄνερ, κ.ὰ κώδων. ΕΙ. 1079. χἡ κ. ἀκαλανθις ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει, κωδωνίσω. Β. 79. ἀνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κ. κωδωνοφαλαροπώλους. Β. 963. Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κ.
     κωδωνοφορείται. Ο. 1160. ἐφοδεύεται, κ., πανταχή,
   κωδωνοφορών. Ο. 842. κ. περίτρεχε, καὶ κάθευδ' έκεὶ κώθωνα. ΕΙ, 1094, χρησμολόγφ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κ. φαεινόν. κώθωνας. Ι. 600. πριάμενοι κ., οὶ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα κώκιαν. Θ. 349. κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κ.
   κωκύειν. Β. 84. ἢ τἄν σε κ. ἀν ἐκέλευον μακρά.
κωκύοι. Εκ. 648. οἰμώζοι γ' ἀν καὶ κ. ΠΡ. σὰ δέ γ' ὅζοις ἀν
                                      καλαμίνθης.
     κωκύσεσθε. Λ. 1222. οὐκ ἄπιτε; κ. τὰς τρίχας μακρά.
    Κωκυτού. Β. 472. φρουρούσι, Κ. τε περίδρομοι κύνες, κωλά. Β. 1358. τὰ κ. τ' ἀμπάλλετε, κυ-
    κωλαγρέτην. Σ. 695. σὰ δὲ χασκάζεις τὸν κ. τὸ δὲ πραττό-
μενόν σε λέληθεν.
Ο. 1541. τὴν λοιδορίαν, τὸν κ., τὰ τριώβολα.
```

```
κωλαγρέτου. Σ. 724. πλην κ. γάλα πίνειν.
κωλαΐ. Fr. 5. καὶ δελφακίων άπαλῶν κ. καὶ χναυμάτια πτερύεντα.
κωλάς. Fr. 380. κεφαλάς τ' άρνων, κ. ερίφων.
κωλήν. Ν. 1019. κ. μεγάλην, ψήφισμα μακρόν,
κωλής. Ν. 989. την ἀσπίδα της κ. προέχων ἀμελή της Τριτο-
γενείας,
Π. 1128. οίμοι δὲ κ. ἡς ἐγὼ κατήσθιον.
Κωλιάδ'. Λ. 2. ἡ 's Πανός, ἡ 'πὶ Κ. ἡ 'ς Γενετυλλίδος,
Κωλιάδος. Ν. 52. δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κ., Γενετυλλίδος.
κωλύει. Ι. 723. ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κ.·
Ι. 972. ἰδού. ΑΛ. ἰδοὺ νὴ τὸν Δί'· οὐδὲν κ.
1. 5/2. 1000. ΑΚ. 1000 νη τον Δε συσεν κ.
Ο. 463. δν διαμάττειν οὐ κ.: φέρε παί στέφανον καταχεῖσθαε
Γτ. 156. ἐθέλω γεωργείν Β. εἶτα τίς σε κ.;
κωλύεις. Λ. 607. σὺ δὲ κ. ἀνάγεσθαι,
Θ. 918. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κ. ἐμὲ,
κωλύουσιν. ΕΙ. 499. ἀλλ' εἴσ' οὐ κ.
κωλύσ'. Θ. 1179. δρκήσι καὶ μελετήσι, οὐ κ. ἐγώ.
κωλύσαί. ΕΙ. 295. πρὶν ἔτερον αὖ δοίδυκα κ. τινα.
 κωλύσει. Ν. 1449. οὐδέν σε κ. σεαν-
 κωλύσωσι. Εκ. 862. τοὺς εὖ φρονοῦντας. ΑΝ. Α. ἡν δὲ κ., τί;
Κωμαρχίδη. Εξ. 1142. εἰπέ μοι, τὶ τηνικαῦτα δρώμεν, ὧ Κ.; κωμαστής. Ν. 606. κ. Διόνυσος.
 κωμήτας. Ν. 965. τους κ. γυμνούς άθρόους, κεί κριμνώδη κατα-
κωμήτις. Λ. 5. πλήν ή γ' έμη κ. ήδ' έξέρχεται.
κωμήτισι. Fr. 265. "έν κ. καπήλοις επίχαρτον.
κωμία. Σ. 230. χώρει, πρόβαιν έρρωμένως, ὧ Κ., βραδύνεις;
κώμο, Θ. 1176. τί τὸ βύμβο τοῦτο; κ. τίς ἀνεγεῖρι μοι.
κώμοις. Θ. 988, δέσποτ' έγὼ δὲ κ.
κώμον. Π. 1040. ἔοικε δ' ἐπὶ κ. βαδίζειν. ΧΡ. φαίνεται.
κώμος. Θ. 104. τίνι δαιμύνων δ κ.; κωμφδεῖ. Α. 631. ὡς κ. τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει, κωμφδεῖν. Π. 557. σκώπτειν πειρῷ καὶ κ. τοῦ σπουδάζειν ἀμε-
                     λήσας,
 κωμωδείσθαι. Σ. 1026. κ. παιδίχ' έαυτοῦ μισῶν έσπευδε πρός
                     αὐτον.
 κωμφδηθείς. Β. 368. κ. έν ταις πατρίοις τελεταις ταις του
                     Διονύσο
 κωμωδήσει. Α. 655. άλλ' ύμεις τοι μή ποτ' ἀφηθ' ώς κ. τὰ
                     δίκαια.
 κωμωδία. Ν. 534. νῦν οδυ 'Ηλέκτραν κατ' ἐκείνην ήδ' ή κ.
 κωμωδία. Β. 15. [σκεύη φέρουσ' έκάστοτ' έν κ.]
κωμωδίαν, Α. 378. ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κ.
κωμωδίας. Σ. 66. κ. δὲ φορτικῆς σοφώτερον,
 κωμωδικά. Σ. 1020. els άλλοτρίας γαστέρας ένδὺς κ. πολλά
   χέασθα:
Σ. 1047. μη πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κ. μηδέν' ἀκοῦσαι.
 κωμφδικόν. Εκ. 889. δμως έχει τερπύο τι καὶ κ.

Ε΄ 97. ἀφ΄ οῦ κ. μορμολυκεῖον έγνων.

κωμφδιών. Ν. 522. καὶ ταύτην σοφώτατ΄ έχειν τῶν ἐμῶν κ.,

κωμφδιδιασκαλίαν. Ι. 516. κ. εἶναι χαλεπώτατον έργον
                      άπάντων'
 κωμφδοδιδάσκαλος. Ι. 307. εί μέν τις άνηρ τῶν άρχαίων κ.
                      ήμᾶς
 ΕΙ, 737. κ. ανθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται, κωμωδολοιχών. Σ. 1318. κ. περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεἰ ; κωμωδοποιητής. ΕΙ. 734. Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς βαβδούχους,
  εί τις κ.
κωμφδών. ΕΙ. 751. οὐκ ίδιώτας ἀνθρωπίσκους κ. οὐδὲ γυναίκας,
 κώνεια. Β. 1051. κ. πιείν, αισχυνθείσας διά τους σους Βελλερε-
 φόντας.
κώνειον. Β. 124. ή διὰ θυείας. ΔΙ. ἄρα κ. λέγεις;
 κώνον. Β. 511, έφρυγε, κ. ανεκεράντυ γλυκύτατον.
κωνώπων. Π. 537. φθειρών τ' αριθμόν καὶ κ. καὶ ψυλλών οὐδὲ
  λέγω σοι
κώνωψι. Ι. 1038. δε περί τοῦ δήμου πολλοῖε κ. μαχείται,
 Κωπάδ. Α. 962. τριών δραχμών δ΄ έκέλευε Κ. έγχελυν.
Κωπάδων. Α. 883. πρέσβειρα πεντήκοντα Κ. κοράν,
ΕΙ. 1005. καὶ Κ. έλθεῦν σπυρίδας,
Κωπαίδας. Α. 880. Ικτίδας, ἐνύδρους, ἐγχέλεις Κ.
   εωπαΐοι. Fr. 635. κ.:
 κώπαις. Ι. 546. αίρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ρόθιον, παρεπέμψατ' ἐφ'
                      ёибека к.
  κώπας. Ι. 601. είτα τὰς κ. λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
κωπέων. Α. 552. το νεώριον δ΄ αὖ κ. πλατουμένων, κώπην. Σ. 1119. μήτε κ. μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών. Β. 197. κάθις ἐπὶ κ. εἶ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω. 199. ἔζω πὶ κ., οἶπερ ἐκέλευσάς με σύ; κωπῆς. Α. 422. κ. ἔσονται, τὰργυρίου νυνὶ δέον,
```

κώπίσω, Λ. 434. ξυλλάμβαν' αὐτήν κ. τὰ χεῖρε δεῖ, κωπίω. Β. 269. ἀ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κ. κὼρεωκόμων. Θ. 491. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κ. κώρι'. Α. 731. ἀλλ', ὧ πονηρὰ κ. ἀθλίου πατρὸς, κωρυκίς. Fr. 368. σπυρὸς οὐ μικρὰ καὶ κ., ἡ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρες, κωρύκους. Λ. 1211. κ., ὡς λήψεται πυκώρχηστρίδες. Β. 514. ήδη 'νδον ἔσθ' ώραιστάτη κ. κώφελοῦντος. ΕΙ. 1157. εὖ ποιοῦντος κ, κωφούς. Α. 681. οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κ. καὶ παρεξηυλημένους, κώψον. Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ καὶ ξύλα κ.:

Λ

λαβ΄. Θ. 261. φέρ' έγκυκλον. ΑΓ. τουτί λ, ἀπὸ τῆς κλινίδος. Β. 177. λ. ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβιώτην νυν πάλιν. λαβάς. ΕΙ. 1258. ἐὰν τοιαυτασί μάθη λ. ποιείν, λάβδα. Εκ. 920. δοκείς δέ μοι καί λ. κατά τοὺς Λεσβίους. λαβέ. Α. 389. λ. δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἱερωνύμου Α. 434. μεταξὺ τῶν Ἱνοῦς. ΚΗ. Ιδοὺ ταυτί λ. 831. τιμής, λ. ταυτί τὰ σκόροδα καὶ τοὺς άλας, 985. πίνε, κατάκεισο, λ. τήνδε φιλοτησίαν,
Ι. 106. σπονδήν. ΝΙ. λ. δή και σπείσον άγαθοῦ δαίμονος
1183. λ. και ταδί νυν. ΔΗΜ. και τί τούτοις χρήσομαι 1190. λ. και ταοι νυν. Δημή, και τι τουτοίς χρησομαι 1190. λ. νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον. Ν. 256. ἰδοὺ κάθημαι. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λ. 1146. κάγωγε σ' ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λ.: ΕΙ. 1017. λ. τὴν μάχαιραν εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς 1110. σπονδή. ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λ. θᾶττον, Ο. 974. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λ. τὸ βιβλίον. 976. καὶ σπλάγχνα διδόν ἔνεστι ; ΧΡ. λ. το βιβλίον. 980. καὶ ταῦτ ἔνεστ ἐνταῦθα ; ΧΡ. λ. τὸ βιβλίον. 986. οὐδὲν λέγειν σἶμαί σε. ΠΕ. λ. τὸ βιβλίον. 989. καὶ ταῦτ ἔνεστ ἐνταῦθα ; ΠΕ. λ. τὸ βιβλίον. Λ. 602. λ. ταυτί καὶ στεφάνωσαι. 604. καὶ τουτονγὶ λ. τὸν στέφανον. 947. λ. τόνδε τὸν ἀλάβαστον. ΚΙ. ἀλλ' ἔτερον ἔχω. 1242. ἄ πολυχαρίδα, λ. τὰ φυσατήρια, 1245. λ. δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν, Θ. 568. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ, Γ. λ. θοἰμάτιον, Φιλίστη. Τίον, Φιλιστη.

759. τί τῆς ἰερείας γίγνεται; ΜΝ. τουτὶ λ.
913. λ. με, λ. με, πόσι: περίβαλε δὲ χέρας.
1096. λ. τὴ μαρά. ΕΤ. λ. τὴ μαρά.
1189. καλῶς ἔχει. λ. θοἰμάτιον: ὡρα 'στὶ νῷν
1197. ἀλλ' οὐκ ἔκ' ἀδέν: ἀλλὰ τὸ συβίνην λ.
Β. 483. ἰδοὺ λ. ΔΙ. προσθοῦ. ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὧ χρυσοῦ θεοὶ,
Εκ. 1176. ταχὺ καὶ ταχέως λ. τρυβλίον. λαβεΐν. Α. 393. ωρα 'στὶν άρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λ., Α. 455. χρέος μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' δμως λ. 1160. λοντος λ. αὐτοῦ κύων ἀρπάσασα φεύγοι. 1160. λοντος λ. αὐτοῦ κύων ἀρπάσασα φεύγοι.
1167. μαινόμενος: ὁ δὲ λίθον λ.
1. 938. κοι, καὶ σὰ τὰ τάλαντον λ.
991. ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λ.
Ν. 1310. * ὧν πανουργείν ἤρξατ', ἐξαίφνης λ. κακόν τι.
Σ. 791. κάγὼ ὑκακὸ ' ὁβολοὺς γὰρ ἀύμην λ.
1325. ἀλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λ.
ΕΙ. 392. ὥστε τήνδε μὴ λ.
438. τοῦτον τὸν μὰδρα μὴ λ. ποτ' ἀσπίδα.
1220. κρεῖττον γὰρ, ὧ τᾶν, ἐστὶν ἡ μηδὲν λ.
0. 946. ξυνίημ' ὅτι Βούλει τὸν χιτωνίσκον λ.
1104. ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν ' Αλεξάνδρου λ.
1384. ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λ.
λ. 52. μήτ' ἀσπίδα λ. ΚΑ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι,
263. κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λ.,
1052. ται λ., μνας ἡ δύ' ἡ τρεῖς, 200. κατά ο ακροπολιν εμαν λ.,
1052. ται λ., μνᾶς ἡ δι΄ ἡ τρεῖς,
1206. ἔστι παρ' ἐμοῦ λ. πυρίδια λεπτὰ μὲν,
0. 419. αὐταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λ.
726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λ. χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων, 1135. Ετι γάρ σὸ τὴ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λ.
Β. 284. λ. τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
674. πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λ.
Εκ. 26. ἡ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λ. Δστ' άρτι τουτὶ θοὶμάτιον αὐτοῦ λ.
 μὲν, ἡνίκ' ἔδει λ.
 τὰς ἐμβάδας ζητῶν λ. ἐν τῷ σκότῳ 324. γυναίχ' ὅσας εἴμ' άξιος πληγάς λ. 343. οὕκουν λ, γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ. Π. 195. πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λ. ἐκκαίδεκα:

205. ούκ είχεν ες την οίκιαν ούδεν λ., 240. αιτών λ. τι μικρον άργυρίδιον,

λαβείν. Π. 331. αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τω λ. Π. 1009. ἐρῶν ἀκοῦσαι. ΧΡ. τοῦ λ. μὲν οδν χάριν. Fr. 242. τραπόμενον ἐς τοῦψον λ. 414, 1. τί οὖν ποιῶμεν ; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λ.· 476, 9. ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λ. α. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον, λάβεσθε. Α. 1214. λάβεσθέ μου, λ. τοῦ σκέλους· παπαῖ, 476. 9. ότου τις επιθυμεί λ. α. κακόν μέν οὐν μέγιστον, λάβεσθε. Α. 1214. λάβεσθέ μου, λ. τοῦ σκέλους: παπαῖ, Σ. 434. καὶ λ. τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί: Β. 1390. λ. τοίνυν αὖθις. ΑΙ. καὶ ΕΤ. ἡν ἱδού. ΔΙ. λέγε. Fr. 458. λ. καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ. λάβεσθε τοῦ σκέλους: παπαῖ, λαβέσω. Ο. 1055. αἰβοῖ· λ. τις αὐτόν, οὕτος, οὐ μενεῖς; λάβη. Σ. 1298. καλεῖν δίκαιον ὅστις ἀν πληγὰς λ. Α. 856. κὰν φὸν ἡ μῆλον λ., Κινησία 1057. ἀν λ. μηκέτ' ἀποδῷ Β. 94. ἀ φροῦδα θᾶττον, ἡν μόνον χορὸν λ., Π. 194. ἀλλ' ἡν τάλαυτά τις λ. τριακαίδεκα, 1053. ἐἀν γὰρ αὐτὴν εἶς μόνος σπινθὴρ λ., λαβήν. Ι. 841. καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λ. δέδωκεν Ι. 847. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λ. γὰρ ἐνδιδωκας Ν. 551. οὖτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λ. 'Υπέρβολος, Λ. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σμικρὰν λ., Λάβης. Σ. 836. τί δ' ἔστιν ἐτεόν; ΕΑ. οὐ γὰρ ὁ Λ. ἀρτίως Σ. 899. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὐτοσὶ Λ. πάρα. 903, αὖ αὖ. ΣΩ. πάρεστιν. ἔτερος οὖτος αὖ Λ., 968. οὖτος γὰρ ὁ Λ. καὶ τραχήλι ἐσθίει 994. δείζειν ἔοικεν ἐκπέφευγας, ὧ Λ. λάβης. Ι. 918. ἀν ἰστίον σαπρὸν λ. Ν. 1138. ' ὧ δαιμόνιε, τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λ., Σ. 1386. πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λ. ὑπώπια. Ο. 1687. ἱνα τὰν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ ἐκεῖ λ. Σ. 1386. πρός ταῦτα τηροῦ μὴ λ. ὑπώπια. Ο. 1687. ἴνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λ. Β. 339. οδκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ήν τι καὶ χορδής λ.; Β. 339. οὐκουν ἀτρέμ εξεις, ην τι και χορόης λ.; 1004. καὶ καθεστηκός λ. Αάβητ'. Σ. 895. κύων Κυδαθηναιεὺς Λ. Αίξωνέα, λάβηται. Λ. 363. κού μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὅρχεων λ. λάβητε. ΕΙ. 225. ἴνα μὴ λ. μηδέποτ' αὐτήν. ΤΡ. εἰπέ μοι, Π. 287. νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὧτ' ὅνου λ. Λάβητι. Σ. 973. Λ. μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον, λάβοι. Α. 1168. βουλόμενος ἐν σκότω λ. λάβοι, Α. 1168. βουλόμενος ἐν σκότω λ.

1. 440. ἀνὴρ ἄν ἦδέως λ. τοὺς τερθρίους παρίει.
Ο. 1386. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λ.
Λ. 1112. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὕργον, εἰ λ. γέ τις
Εκ. 417. πλευρίτις ἡμῶν οὐδέν' ἀν λ. ποτέ.
λάβοιεν. ΕΙ, 413, ἵνα τὰς τελετὰς λ. αὐτοὶ τῶν θεῶν.
λάβοιμ'. Σ. 509, ἀντὶ τοῦ βίου λ. ἀν οῦ με νῦν ἀποστερεῖς·
ΕΙ. 1263, λ. ἀν αὖτ' ἐς χάρακας, ἐκατὸν τῆς δραχμῆς.
λάβοιμεν. Ν. 1395. τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λ. ἀν
λάβοιμι. Α. 906. λ. μέντὰν κέρδος ἀγαγῶν καὶ πολὺ,
Σ. 759. κλέπτοντα Κλέωνα λ.
ΕΙ, 521. πόθεν ἀν λ. ὁῦμα μυριάμφορον Σ. 759. κλέπτοντα Κλέωνα λ.
ΕΙ, 521. πόθεν ἀν λ. βήμα μυριάμφορον
Εκ. 389. οὐδ' ἄρ' ἀν ἐγὼ λ. νῦν ἐλθών; ΧΡ. πόθεν;
947. είθ', ὥ θεοὶ, λ. τὴν καλὴν μόνην,
Fr. 85. πόθεν ἀν λ. βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;
λάβοις. Ι. 1393. ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὰ μὴ λ.;
Ο. 111. τὰ σπέρμ'; ΕΤ. ὀλίγον ζητῶν ἀν ἐξ ἀγροῦ λ.
Εκ. 795. ταῦτα καταθείην. ΑΝ. Β. μὴ γὰρ οὰ λ. ὅποι.
λάβοιτο. Α. 923. κεἶπερ λ. τῶν νεῶν τὰ πῦρ ἄπαξ,
λαβομένας. Εκ. 1020. ἔλκειν ἀνατὶ λ. τοῦ παττάλου.
λαβομένη. Σ. 1342. τῆ χειρὶ τουδὶ λ. τοῦ σχουίου.
Λ. 1121. οὖ δ' ἀν διδῶσι, πρύσαγε τούτους λ.
λαβόμενος. Σ. 1237. ἄδη Κλέωνος λ. τῆς δεξιᾶς, Α. 1121. οδ δ' ἀν διδώσι, πρόσαγε τούτουν λ. λαβόμενος. Σ. 1237. ἄδη Κλέωνος λ. τῆς δεξιᾶς, λαβομένω. Β. 1379. καὶ λ. τὸ δῆμ' ἐκάτερος εἴπατον, λαβόνθ'. Β. 538. εἰκόν' ἐστάναι, λ. ἐν λαβόντ'. Α. 274. μέσην λ., ἄραντα, κατα-Ν. 1355. πρώτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λ. ἐγὰ 'κέλευσα ΕΙ. 600. προσγελάσεται λ. ἄσμενα. λαβόντα. Α. 1074. ταχέως λ. τοὺς λύχους καὶ τοὺς λύφους Ι. 1395. αὐτὰς ἱέναι λ. ΔΗΜ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,

λαβόντα. Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λ. | λαβών. Ν. 1384. κακκᾶν δ' ἄν οὐκ ἔφθης φράσαι, κάγὼ λ. λαβόντα. Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λ. λαβόντας. ΕΙ. 552. τὰ γεωργικὰ σκεύη λ. εἰς ἀγρὸν Λ. 584. χωρὶς ἔκαστον· κἆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λ. 681. ἐγκαθαρμόσαι λ. τουτονὶ τὸν αὐχένα. Εκ. 707. ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λ. λαβόντε. Ο. 436. ταύτην λ. κρεμάσατον τύχὰγαθῆ λαβόντες. Ι. 601. εἶτα τὰς κώπας λ. ὤσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ ΕΙ. 299. ὡς τάχιστ' ἄμας λ. καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία· Ο. 529. εἶτα λ. πωλοῦσ' ἀθρόους· Λ. 160. ἐὰν λ. δ' ἐς τὸ δωμάτιον βία Β. 1357. τὰ τόξα λ. ἐπαμίνατε, Β. 1357. τὰ τόξα λ. ἐπαμίνατε, Εκ. 296. λ. έπειτα πλη-Π. 301. μέγαν λ. ήμμένον σφηκίσκον εκτυφλώσαι. 311. λ. ὑπὸ φιληδίας Fr. 414, 2. εξτ΄ τοθμιακά λ. ώσπερ οὶ χοροὶ λαβοῦ. Α. 585. τουτὶ πτίλου σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νύν μου λ., λαβοῦσ'. Ν. 531. ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λ. ἀνείλετο, Σ. 1362. λ., εν' αύτον τωθάσω νεανικώς, Λ. 1026. τουπί τώφθαλμώ λ. έξείλον αν, ε νυν ένι. Β. 576. δρέπανον λ., ψ τας χόλικας κατέσπασας. Π. 1198. Ιδρυσόμεθα, λ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε λαβοῦσα. Α. 675. ὡς ἐμὲ λ. τὸν δημότην. Ι. 586. δεῦρ' ἀφικοῦ λ. τὴν 77. 361. Ο. 1760. λ. συγχόρευσον αΐρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
Λ. 1115. πρόσαγε λ. πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς,
1128. λ. δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
Θ. 285. τὸ πόπανον, ὅπως λ. θύσω ταῖν θεαῖν. 763. φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λ. Κλεισθένη Εκ. 171. τονδί λ. τοῖς θεοῖς μὲν εὕχομαι 713. λ. κηρύκαιναν εὕφωνόν τινα. Π. 790. ταυτί καταχέω σου λ. ΠΛ. μηδαμώς. 1056. αὐτοῦ, λ. κάρυα. ΓΡ. παιδιάν τίνα; λαβοῦσά. Εκ. 527. ἄχου σιωπῆ θοιμάτιον λ. μου; λαβοῦσαι. Λ. 192. ἵππον λ. τόμιον ἐντεμοίμεθα. Α. 567. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὧδε λ.,
 Θ. 537. αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθέν λ.
 556. ἔπειτά γ' οὐκ εἴρηχ', ὀρậς, ὡς στλεγγίδας λ.
 λάβρακας. Ι. 361. ἀλλ' οὐ λ. καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις. λάβρακος. Fr. 334, οὐ κρανίον λ., οὐχὶ κάραβον πρίασθαι λάβραξ. Fr. 489. λ. ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος. 916. λάβω. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ', οὐ φθονῶ, ΜΝ. τί λάβω, Θ. 252. λαμβάνετε και χρησυ. ου φυονω. Μ.Ν. τ οῦν λ.; Θ. 755. Γν' οῦν τό γ' αἶμα τοῦ τέκνου τοὑμοῦ λ. Εκ. 353. ἡνπερ λ. θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον. Π. 945. ὑμῶν' ἐὰν δὲ σύζυγον λ. τινὰ λαβώμεθ'. ΕΙ. 508. άγ', ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λ. οἱ γεωργοί. λάβωμεν. ΕΙ. 338. ἀλλ' ὅταν λ. αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε λαβών. Α. 81. ἀλλὶ εἰς ἀπόπατον ἔχετο, στρατιὰν λ., Α. 130. ἐνοὶ σὴ τουτασὶ λ. ὑκτὰ δοαγμὸς 495. 747. 910. A. 130. εμοί σὺ ταυτασί λ. ὀκτὰ δραχμάς 130. εμοι συ ταυτασί λ. οκτω οραχμας
188. αὖται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λ.
191. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λ.
327. ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὐς ἀποσφάξω λ.
449. τουτὶ λ. ἀπελθε λαΐνων σταθμῶν.
460. φθεἰρου λ. τόδ' Ἱσθ' δχληρὸς ὧν δόμοις.
465. ἀπελθε ταυτηνὶ λ. ΔΙ. ἀπέρχομαι.
468. τουτὶ λ. ἀπειμι κοὺ πρόσειμ ἔτι:
949. τοῦτον λ. πρόσβαλλ' ὅπου
953. αἴρου λ. τὸν κέραμον, ὧ Βοιώτιε.
969. ἐνὰ δ' ἐναιντῆ τόξε λ. τὸ ψοστίον 995. αίρου λ. τον κεραμον, ω Βοιωτίε. 969. έγω δ' έμαυτῷ τόδε λ. τὸ φορτίον 991. πῶς ἄν έμὲ καὶ σέ τις Έρως ξυναγάγοι λ., 994. ἀλλά σε λ. τρία δοκῶ γ' ἄν ἔτι προσβαλεῖν' 1068. ἵν' οἶνον ἐγχέω λ. ἐς τοὺς χόας. 1068. ιν οίνον εγχεω λ. ες τους χοας.
1086. βάδιζε, τὴν κίστην λ. καὶ τὸν χόα.
1138. ἐγὰ δ΄ ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λ.
1139. ἐγὰ δὲ θοίμάτιον λ. ἐξέρχομαι.
1140. τὴν ἀσπίδ΄ αἴρου, καὶ βάδιζ, ὧ παῖ, λ.
1230. τήνελλα νυν, ὧ γεννάδα χώρει λ. τὸν ἀσκόν.
1. 116. ὥστ΄ ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμόν λ.,
439. τἱ δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λ. σιωπῶν; Fr. 2. 493. έχε νυν, ἐπέγκαψον λ. ταδί. ΑΛ. τί δαί; 959. παρ' έμοῦ δὲ τουτονὶ λ. ταμίευέ μοι. 1251. λείπω σὲ δ' ἄλλος τις λ. κεκτήσεται, 1251. λείπωι σὲ δ΄ άλλος τις λ. κεκτήσεται,
1406. ἔπου δὲ ταυτηνὶ λ. τὴν βατραχίδα:
1.9. κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἴν' ἀναγνῶ λ.
149. κηρὸν διατήζας, εἶτα τὴν ψύλλαν λ.
178. κάμψας ὁβελίσκον, εἶτα διαβήτην λ.,
633. ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λ.,
769. ἔγαγε. φέρε, τὶ δῆτ' ἀν, εἶ ταύτην λ.,
1047. ἐπίσχες εὐθὺς γὰρ σε μέσον ἔχω λ. ἀφυκτον.
1105. τὶ δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λ.
1169. ἄπθι λ. τὸν νιὸν. N. 19. 1169. ἄπιθι λ. τον υίόν

θύραζε Ν. 1486. κλίμηκα λ. έξελθε καὶ σμινύην φέρων. Σ. 249. κάρφος χαμαθέν νυν λ. τον λύχνον πρόβυσον. 788. ὁ σκωπτύλης. δραχμήν μετ' ἐμοῦ πρώην λ., 987. τηνδί λ. τὴν ψῆφον ἐπὶ τον ὕστερον 1119. μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λ.
1135. ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λ., καὶ μὴ λάλει.
1379. ἄ ἄ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. άγειν ταύτην λ.
.77. ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λ. ΕΙ. 77. ὅπως πετήσει μ' εύθυ του Διος λ. 287. ἀπόφερε τὰ σκεύη λ. ταυτὶ πάλιν 370. οὐκ ήσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λ.; 370. οὐκ ἡσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λ.;
714. ἀπόγαγε τῆ βουλῆ λ., ἤσπέρ ποτ' ἤν.
842. ἀλλ' εἴσαγ', ὧε τάχιστα ταυτηνὶ λ.,
878. τίς διαφυλάζει τήνδε τῆ βουλῆ λ.;
937. ἴθι νυν, ἄγ ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λ.:
956. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λ. σὸ καὶ τὴν χέρνιβα
959. φέρε δὴ, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λ.
1039. ταυτὶ δέξραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λ.
56. σὸ δ' οὖν λίθω κόψον λ. ΕΤ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
77. τρέχω π' ἀφύας ἐγὼ λ. τὸ τρυβλίον.
361. δξύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λ. ἡ τρυβλίον.
647. ἴωμεν εἰσηγοῦ σὸ λ. ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
948. ἄπελθε τουτονὶ λ. ΠΟ. ἀπέρχομαι, 948. ἄπελθε τουτονί λ. ΠΟ. ἀπέρχομαι, 955. τὰ κρυερὰ τονδί τὸν χιτωνίσχον λ. 958. αὖθις σὖ περιχώρει λ. τὴν χέρνιβα. 1025. Τελέου. ΠΕ, τἶ; βούλει δῆτα τὰν μισθὰν λ. 1029. ἄπιθι λ. ἐστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί. 1364. τον μέν πατέρα μη τύπτε ταυτηνδί λ. 1424. και πραγματοδίφης. είτα δέομαι πτερά λ. 1508, τουτί λ. μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε 1552. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδί λ. Λ. 201. ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λ. λ. 201. Ταυτην μεν αν τις ευσυς ησυείη λ.
532. παρ' ξμοῦν τουτὶ τὸ κάλυμμα λ.
705. τοῦ σκέλους ὑμᾶς λ. τις ἐκτραχηλίση φέρων.
941. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λ.
1186. κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λ.
Θ. 212. κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λ. λ. ταχὸ πάνυ. ΓΥ. Η. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὰ θεὰν ναύτης διάξει δύ' ὁβολὰν μισθὸν λ. απήξας άγχων κάπορδράς φχου λ., συ μέν γενού 'γὼ, το βόπαλον τουτί λ. δ δ' φχετ' έξάξας γε τους ψιάθους λ. βασάνιζε γάρ τον παίδα τουτονί λ., τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἄν πληγάς λ. ἐξηπάτα, μώρους λ. παρά Φρυνίχω τραφέντας. Οίνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λ. ατάχυν, 1415. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΛ. τὸν ἔτερον λ. ἄπει, Εκ. 186. ὁ μὲν λ. ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν, 187. ὁ δ' οὐ λ. εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους κείν άργύριον λ. 375. ἐν τῷ σκότψ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λ. 692. πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾶδα λ. 742. ὁ τὴν σκάψην λ. προίτω, τὰ κηρία 891. φιλοττάριον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λ. 1152, τασδί λ.; ἐν ὅσφ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ 1177. εἶτα κόνισαι λ. Π. 164. δ δὲ χρυσοχοιί γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λ.,
 228. τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λ. 320. λ. τιν' άρτον καὶ κρέας 729. ἔπειτα καθαρον ήμιτύβιον λ. 830. λ. ξπήρκουν τοις δεομένοις των φίλων, 955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν λ. 2. αἴσον δή μοι σκόλιόν τι λ. 'Αλκαίου κὰνακρέοντος. άλλ' ές κάδον λ. τιν' ούρει πίττινον. 262. αλλ ες καδον λ. τυ' ουρει πίττυον.
285, 1. τρέχ' ές τὸν οἶνον άμφορέα κενὸν λ.
288. ῗθι δὴ λ. τὸν ρόμβον ἀνακωδάνισον.
464, 1. ἔπειτ' ἐπὶ τούψον ῆκε τὴν σπυρίδα λ.
488, 1. ἄγε νυν τὰς άμυγδαλᾶς λ.
512, 1. οὐκ εἶ λ. θύραζε τὰ ψηφίσματα
λάβωσιν. Ο. 519. τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότερου
τὰ σπλάγχνα λ. λαγαράς. Εκ. 1167. και τάσδε νῦν λ. λαγαρυζόμενον. Σ. 674. έκ κηθαρίου λ. καὶ τραγαλίζουτα τὸ λαγόνας. Σ. 1193. πλευράν βαθυτάτην καὶ χέρας λ. τε καὶ Β. 662. οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λ. σπόδει. 1095. γαστέρα, πλευράς, λ., πυγήν. λαγώ. Ι. 909. Ιδοὺ δέχου κέρκον λ. τώφθαλμιδίω περιψῆν. λαγώ. Ι. 1192. ἀλλ' οὐ λ. ἔξεις ὑπόθεν δῷς ἀλλ' ἐγώ.

λαγώ'. Ι. 1199. ὧ Δημίδιον, δρᾶς τὰ λ. ἄ σοι φέρω; Εκ. 843. λ. άναπηγνίασι, πόπανα πέττεται, λαγῶα. Α. 1006. τὰ λ., ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε. ΕΙ. 1150. ἢν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λ. τέτταρα, λαγῶά. Ι. 1193. οἴμοι. πόθεν λ. μοι γενήσεται; λαγῶδιον. Α. 520. κεῖ που σίκνον ίδοιεν ἢ λ. αγών. Σ, 1203. ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λ., ἢ λαμπάδα Fr. 11. ἀπόλωλα' τίλλων τὸν λ. ὀφθήσομαι. 248. λύσας ΐσως αν τον λ. ξυνορπάσειεν ήμων. λαγώοις. Σ. 709. δύο μυριάδες των δημοτικών έζων εν πάσι λ. λαγώς. Α. 878. καὶ μὰν φέρω χᾶνας. λ., ἀλώπεκας, λαγώων. Α. 1110. κάμοὶ λεκάνιον τῶν λ. δὸς κρεῶν. λαγώων. Α. 1110. κάμοι λεκάνιον τῶν λ. δος κρεῶν.
ΕΙ. 1196. καὶ τῶν λ. πολλά καὶ τοὺς κολλάβους.
1312. ἀλλ', ὧ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λ.:
λάζυσθε. Λ. 209. λ. πάσαι τῆς κύλικος, ὧ Λαμπτοῦ λαθεῖν. Ι. 74. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λ.:
Θ. 288. θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μάλλὰ νῦν λ.
408. ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λ.
Εκ. 23. δεῖ τὰς ἐτέρας πως κάγκαθεζομένας λ.
35. δεῖ τὰς τὰν ἀνδο ἀὐτῆς λ. Εκ. 23. δεί τας έτερας πως καγκαθεζομένας λ.
35. δεί γάρ τον άνδρ' αὐτῆς λ.
λάθη. Ο. 1195. μή σε λ. θεῶν τις ταύτη περῶν:
Λ. 294. μή μ' ἀποσβεσθὲν λ. πρὸς τῆ τελευτῆ τῆς ὁδοῦ.
Θ. 667. ἡν γάρ μὴ λ. δράσας ἀνόσια,
λάθοι. Σ. 212. κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἀν ἡμῶς ἔτι λ.,
λάθοιμι. Θ. 1017. τὸν Σκύθην λ.;
λάθοις. ΕΙ. 32. τέως ἔως σαντὸν λ. διαρραγείς. Λαθόντ.' Σ. 238. τῆς ἀρτοπώλιδος λ. ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον, λαθοῦσά. Εκ. 337. ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λ. μ' ἐνδοθεν λάθρα. Σ. 347. ῆτις σε λ. τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει. Σ. 465, ώς λ. γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με ; ΕΙ. 112, ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λ. Ο. 1612. ὁ κόραξ παρελθὼν τοὑπιορκοῦντος λ. 1624. καταπτάμενος ἰκτῖνος, ἀρπάσας λ., 1624. καταπταμενος ικτινος, αρπασας λ.,

Θ. 91. λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. πότερα φανερὸν, ἢ λ.;

92. λ., στολὴν γυνακός ἡμφιεσμένον.

184. ἡ πᾶσ' ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λ.

482. κἄτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λ.

Β. 746. ὅταν καταράσωμαι λ. τῷ δεσπότη.

1168. λ. γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθῶν τοὺς κυρίους.

Εκ. 77. τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λ. Εκ. 77. τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λ.
Π. 318. ἐγὰ δ' ἰὰν ἥδη λ.
λαθραίοις. Β. 1143. δόλοις λ., ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
λαθών. Α. 258. μἡ τις λ. σου περιτρήγη τὰ χρυσία.
Σ. 247. μἡ που λ. τις ἐμποδὰν ἡμᾶς κακόν τι δράση'
Ο. 1174. λ. κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους:
λαίθαργον. Ι. 1068. λ. ταχύπουν, δολίαν κερδὰ, πολύιδριν.
λαικάζει. Θ. 57. καὶ χοανεύει. ΜΝ. καὶ λ.
λαικάστι. Ι. 167. δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λ.
λαικαστάς. Α. 79. ἡμεῖς δὲ λ. τε καὶ καταπύγονας.
λαικαστρίας. Α. 537. μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λ.
λαικαστριών. Α. 529. "Ελλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λ.
λαΐμα. Ο. 1563. πρὸς τὸ λ. τῆς καμήλου λαίμα. Ο. 1563. προς το λ. της καμήλου λαίμα. Ο. 1563. προς το λ. της καμήλου λαιμάττουσί. Εκ. 1178. άλλά λ. που. λαιμότητητ'. Θ. 1054. λ. άχη δαιμονών, αἰόλαν λαιμούς. Ο. 1560. μνόν τιν', ής λ. τεμών, λαίνων. Α. 449. τουτὶ λαβών ἄπελθε λ, σταθμών. Λαίου. Fr. 376. Λ. Λαΐου, Fr. 376. Λ.
Λαΐs. Π. 179. ἐρᾳ δὲ Λ. οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
Λαισποδίας, Ο. 1569. τί, ὧ κακόδαιμον; Λ. εἶ τὴν φύσιν.
Λάκαινα, Λ. 78. ὧ φιλτάτη Λ., χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
Λ. 140. ἀλλ', ὧ φίλη Λ., σὺ γὰρ ἐὰν γένη
1298. Μῶα μόλε Λ. πρεπτὸν ἀμὶν
Λακαινᾶν. Fr. 3, 3. Συβαρίτιδάς τ' εἰωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λ.
λακαταπύγων Α. 664. δειλὸς καὶ λ.
Λακεδαῖμον. Fr. 354. ἰὰ Λ., τί ἄρα πείσει τήμερα;
Λακεδαῖμονα, Λ. 1144. Κίμον ἤλην ἔσουσε τὴν Λ. Λακεδαίμονα. Λ. 1144. Κίμων δλην έσωσε τημερα, Λ. 1231. νῦν μὲν γὰρ ὅταν έλθωμεν ἐς Λ. Λακεδαίμονι. Ο. 1012. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕ, ὥσπερ ἐν Λ. Λ. 994. τί τὰ πράγμαθ' ὑμῦν ἐστι τὰν Λ.; λακεδαιμονιάζω. Fr. 68. λ., Λακεδαιμόνιοι. Α. 652. διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λ. τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται, Λακεδαιμονίοις. Ι. 467, ίδια δ΄ έχει Λ. ξυγγίγνεται Λακεδαιμονίοιστν. ΕΙ. 282. καὶ τοις Λ. ἀλετρίβανος. Λακεδαιμόνιον. Α. 338. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εῖ σοι δοκεῖ. τὸν Λ. Λακεδαιμονίους. Α. 52. σπονδάς ποιείσθαι πρός Λ. μόνω.

Α. 131. σπονδάς ποίησαι πρός Λ. μόνφ 509. έγὼ δὲ μισῶ μὲν Λ. σφόδρα, Λακεδαιμονίων. Α. 356. ὑπὲρ Λ. ἄπανθ' ὅσ' ἀν λέγω

Α. 369. λέξω δ' ὑπὲρ Λ. ἄ μοι δοκεῖ·

Αακεδαιμονίων. Α. 482. μέλλων ὑπὶρ Λ. ἀνδρῶν λέγειν; Α. 536. Λ. ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως 541. φέρ', εἰ Λ. τις ἐκπλεύσας σκάφει 647. ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λ. τὴν πρεσβείαν βασανίζων, I. 1008. περὶ Λ.. περὶ σκόμβρων νέων, 1053. ἡγαγε συνδήσας Λ. κορακίνους. Αακεδαίμονος. Α. 175. άλλ' έκ Λ. γὰρ 'Αμφίθεος δδί.

Ι. 668. ὕ' άτθ' δ κῆρυς οὐκ Λ. λέγει
ΕΙ. 274. οὕκουν ἔτερόν γέ τιν' ἐκ Λ. μέτει
Ο. 813. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὑκ Λ.,
Λακεδαίμων. Ν. 214. ἀλλ' ἡ Λ. ποῦ 'στιν'; ΜΑ. ὅπου 'στίν'; αύτηί. Λ. 995. δρσά Λ. πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι Fr. M. ΕΙ. Δ. 5. Ιὰ Λ. τί άρα πείσει τήμερα, λακέρυζα, Ο. 609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λ. λακήσεται. ΕΙ. 384. Ε΄ πονηροί, μή σιωπάτ' εί δε μή, λ. λακήσης. ΕΙ. 382. μή νυν λ., λίσσομαί σ', ὧρμίδιον. λακήσομαι. ΕΙ. 381. εί μή τετορήσω ταῦτα καὶ λ. λακίδας. Α. 423. ποίας ποθ' ἀνήρ λ. αἰτεῖται πέπλων; λακκόπρωκτε. Ν. 1330. ὧ λ. ΦΕ. πάττε πολλοίς τοις δόδοις. λάκκους. Εκ. 154. εν τοις καπηλείοισι λ. εμποιείν λάκοι. Β. 97. ζητών άν, δστις βήμα γενναίον λ. Λακρατίδη. Α. 220. και παλαιώ Λ. το σκέλος βαρύνεται, λακτίσαι. Λ. 799. κάνατείνας λ. Λάκων. Λ. 1139. δ Λ. 'Αθηναίων Ικέτης καθέζετο Λ. 1295. Λ. πρόφαινε δη σὶ μοῦσαν Λάκωνας. Α. 305. ὧγαθοί, τοὺς μεν Λ. ἐκποδὼν ἰάσατε, Α. 309. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λ., οἶς ἄγαν ἐγκείμεθα, 514. τί ταῦτα τοὺς Λ. αἰτιώμεθα; Ι. 743. πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λ. ήγαγον. Α. Ακευσα εκείσε, τους Λ. ηγαγου.
Ακαυνες. ΕΙ. 215. κάλθοιεν οι Λ. ειρήνης πέρι,
ΕΙ. 478. άλλ' οι Λ., ἄγάθ', ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.
701. ὅθ' οι Λ. ἐνέβαλον. ΕΡ. τί παθών; ΤΡ. ὅ τι;
Λ. 1074. ἄνδρες Λ. πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
1097. ὧ χαίρετ', ὧ Λ.΄ αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
1100. ἄγε δη, Λ., αὕθ' ἔκαστα χρη λέγειν. 1122. ἀνδρες Λ. στήτε παρ' εμέ πλησίον, 1137. εἶτ', ὧ Λ. πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι, 1150. οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λ. αὖθις αὖ 1223. οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἄν οἱ Λ. ἔνδοθεν 1274. ἀπάγεσθε ταύτας, ὧ Λ., τασδεδὶ λακονίζειν. Fr. 322. λ.:
Λακωνίκ. Θ. 423. Λ. άττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
Λακωνικά. Λ. 991. τἱ δ᾽ ἐστὶ σοι τοδὶ; ΚΗ. σκυτάλα Λ.
Λακωνικαί. Θ. 142. καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λ.;
Εκ. 542. κατέλιπον, ἄνερ. ΒΛ. αὶ δὲ δὴ Λ.
Λακωνικάς. Σ. 1158. τασδὶ δ᾽ ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λ. Εκ. 74. Λ. γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας 269. ὑποδείαθε δ΄ ὡς τάχιστα τὰς Λ., 345. Λ., ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, 508, χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λ., Λακωνική. Λ. 992. είπερ γε χαύτη 'στι σκυτάλη Λ. Λακωνικήν. Ι. 55. μάζαν μεμαχότος εν Πύλφ Λ., Σ. 1162. ες την Λ. άνύσας. ΦΙ. άδικεις γέ με Λακωνικής. ΕΙ. 245. τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λ. Fr. 164, 1. συκας φυτεύω πάντα πλήν Α.: Λακωνικοί. ΕΙ. 212. σπονδάς ποιούντων κεί κèν οί Α. Λ. 1226. ἢ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λ.: Λακωνικοῖς, Ν. 186. τοις ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοις Λ. Λ. 628. καὶ διαλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λ., Εκ. 356, μῶν ἡν Θρασύβουλος εἶπε τοις Λ.; Λακωνικόν. Λ. 276. δμως Λ. πνέων Λακωνικού. Εκ. 405. τιθύμαλλον έμβαλόντα τοῦ Λ. Λακωνικούς. Λ. 1115. πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λ. Λακώνων. ΕΙ. 622. κάνέπειθον τῶν Λ. τοὺς μεγίστους χρήμασιν. Λ 620. καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λ. τινὲς Λάκωστν, Α. 303, δστις έστείσω Λ., άλλα τιμωρήσομαι. λαλᾶς. Θ. 1109. κατάρατο τόλμας ἀποτανουμένη λ.; λάλει, Σ. 1135. έχ', ἀναβαλοῦ τηνοῖ λαβών, καὶ μὴ λ. Εκ. 1058. ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λ. λαλεῖ. Λ. 442. ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὑτιὴ καὶ λ. Θ. 138. λ. κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ; λαλεῖν. Λ. 356. ὧ Φαιδρία, ταύτας λ. ἐάσομεν τοσαυτί; Λ. 627. καὶ λ. γυναῖκας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
 Β. 954. ἔπειτα τουτουσὶ λ. ἐδίδαξα. ΑΙ. φημὶ κάγω. 1492. παρακαθήμενο λ. Εκ. 119. ἄλλαι θ' ὅσαι λ. μεμελετήκασί που; 120. τίς δ', ὧ μέλ', ἡμῶν οὐ λ. ἐπίσταται; λαλεῖς. Εκ. 16. καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λ. τοῖς πλησίον. λαλείτε. Θ. 717. μάτην λ. την δ' έγω ούκ άφήσω.

ίωμεν είσηγοῦ σὰ λ. ήμᾶς. ΕΠ. ίθι. ἄπελθε τουτονὶ λ. ΠΟ. ἀπέρχομαι,

τὰ κρυερά τονδί τὸν χιτωνίσχον

κείν άργύριον λ.

πας τις απεισιν την δαδα λ

έν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λ.

λαβόντα. Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λ. λαβών. Ν. 1384. κακκάν δ' άν οὐκ ἔφθης φράσαι, Ααβόντας. Ν. 1504. επείτα ο εκελευσ αυτον άλλα μυρρίνην λ. Ααβόντας. ΕΙ. 552. τὰ γεωργικά σκεύη λ. εἰς άγρὸν Λ. 584. χωρὶς εκαστον κặτ ἀπό τούτων πάντων τὸ κάταγμα λ. 681. ἐγκαθαρμόσαι λ. τουτονὶ τὸν αὐχένα. Εκ. 707. ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λ. θύραζε Ν. 1486. κλίμηκα λ. ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων, Σ. 249. κάρφος χαμαθέν νυν λ. τον λύχνον πρόβυσ 788. δ σκωπτόλης. δραχμήν μετ' έμοῦ πρώην 987. τηνδί λ. την ψηφον έπι τον ὕστερον λαβόντε. Ο. 436. ταύτην λ. κρεμάσατον τύχλγαθη λαβόντες. Ι. 601. είτα τὰς κώπας λ. ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ 1119. μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταινα:
1135. ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδί λ., καὶ μὴ λάλει.
1379. ἄ ἄ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταύτην ;
.77. ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λ. ΕΙ. 299. ὡς τάχιστ' άμας λ. καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία: Ο. 529. εἶτα λ. πωλοῦσ' ἀθρόους: Λ. 160. ἐὰν λ. δ' ἐς τὸ δωμάτιον βία Β. 1357. τὰ τόξα λ. ἐπαμίνατε, 287. ἀπόφερε τὰ σκεύη λ. ταυτὶ πάλιν 370. οὐκ ἡσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λ.;
714. ἀπάγαγε τῆ βουλῆ λ., ἦσπέρ ποτ ἦν
842. ἀλλ' εἴσαγ', ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λ., Εκ. 296. λ. έπειτα πλη-Π. 301. μέγαν λ. ήμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι. 311. λ. ὑπὸ φιληδίας Fr. 414, 2, εἰτ' ἰσθμιακὰ λ. ὥσπερ οὶ χοροὶ λαβοῦ. Α. 585. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νύν μου λ., λαβοῦσ'. Ν. 531. ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λ. ἀνείλετο, 878. τίς διαφυλάξει τήνδε τῆ βουλῆ λ.; 937. ἴθι νυν, ἄγ΄ ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λ. 956. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λ. σὸ καὶ τὴν χέρνιβα 959. φέρε δη, το καυούν λ. ου και την χεριβα 1039. ταυτί δέδραται. τίθεσο τώ μηρώ λ. 56. σὰ δ' οὖν λίθφ κόψον λ. ΕΥ. πάνυ γ', εἰ δ 77. τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὰ λ. τὸ τρυβλίον. 361. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λ, ἡ τρυβλίον Σ. 1362. λ., ζυ' αὐτὸν τωθάσω νεανικώς, Λ. 1026. τούπὶ τώφθαλμῷ λ. ἐξείλον ἄν, ὅ νυν ἔνι.
 Β. 576. δρέπανον λ., ῷ τὰς χόλικας κατέσπασας.
 Π. 1198. ἰδρυσόμεθα, λ. ἔπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε 0. 56. Α. 615ο. 16ρυσομεσα, Α. επι την πεφαλης φερε Ααβούσα. Α. 675. ὡς ἐμὲ λ. τον δημότην. Ι. 586. δεῦρ' ἀφικοῦ λ. τὴν Ο. 1760. λ. συγχόρευσον αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ. Λ. 1115. πρόσαγε λ. πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς, 1128. λ. δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι Θ. 285. τὸ πόπανον, ὅπως λ. θύσω ταῖν θεαῖν. 361. 647. 955. 958. αὖθις σὺ περιχώρει λ. τὴν χέρνιβα. 1025. Τελέου. ΠΕ, τἶ; βούλει δῆτα τὸν μισθὸι 1029. ἄπιθι λ.' ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί. 763. φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λ. Κλεισθένη 1029. άπιθι λ.' ξστιν δ' ό μαθός ούτοσι.
1364. τόν μέν πατέρα μὴ τύπτε' ταυτηνδί λ.
1424. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερά λ.
1508. τουτί λ. μου τό σκιάδειον ὑπέρεχε
1552. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδί λ.
Λ. 201. ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λ.
532. παρ' ἔμοῦ τοντὶ τὸ κάλυμμα λ.
705. τοῦ σκέλους ὑμᾶς λ. τις ἐκτραχηλίση φέρε
941. πρίχεινε δὸ τὸν χεῖος κάλείφου λ. Εκ. 171. τονδί λ. τοις θεοις μέν εύχομαι 713. λ. κηρύκαιναν εύφωνόν τινα. Π. 790. ταυτί καταχέω σου λ. ΠΛ. μηδαμώς. 1056, αὐτοῦ, λ. κάρυα. ΓΡ. παιδιάν τίνα; λαβοῦσά. Εκ. 527. ὤχου σιωπῆ θοιμάτιον λ. μου; λαβοῦσαι. Λ. 192. ἵππον λ. τόμιον ἔντεμοίμεθα. Λ. 567. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὧδε λ.,
 Θ. 537. αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λ. 941. πρότεινε δή την χείρα κάλείφου λ.
1186. κάπειτα την αύτοῦ γυναίχ' ὑμῶν λ.
Θ. 212. κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λ. 5.57. αυται γε και τα σουλαμία τεφριν ποσεν λ.
556. ἔπειτά γ' οὐκ εξηηχ', ὁρᾶς, ὡς στλεγγίδας λ.
λάβρακας. Ι. 361. ἀλλ' οὐ λ. καταφαγών Μιλησίους κλονήσεις.
λάβρακος. Fr. 334. οὐ κρανίον λ., οὐχὶ κάραβον πρίασθαι·
λάβραξ. Fr. 489. λ. ὁ πάντων Ιχθύων σοφώτατος.
λάβω. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ', οὐ φθονῶ, ΜΝ, τί 212. κλάειν κέλευ', έμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λ.
253. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λ.
916. λ. ταχὰ πάνυ. ΓΥ. Η. κλαύσετ' άρα νὴ τι
140. ναύτης διάξει δι' ὁβολῶ μισθὸν λ.
468. ἀπῆξας ἄγχων κάπορδρὰς ἄχου λ.,
495. σὰ μὲν γενοῦ 'γῶ, τὸ βόπαλον τουτὶ λ.
567. ὁ δ' ἄχετ' ἐξάξας γε τοὺς ψιάθους λ.
616. βασάνιξε γὰρ τὸν παίδα τουτονὶ λ.,
747. τί δὲ τουθορύζων, ἡνικ' ἀν πληγὰς λ.
910. ἐξηπάτα, μώρους λ. παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντ
1240. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λ. ἀπει,
1415. ἐὰν δὲ κρίνω; Πλ. τὸν ἔτερον λ. ἀπει,
1.186. ὁ μὲν λ. ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν. B. 140. οὖν λ.; ούν λ.;

Θ. 755. Γ΄ οῦν τό γ΄ αἶμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λ.
Εκ. 353. ἤνπερ λ. θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
Π. 945. ὑμῶν' ἐὰν δὲ σύζυγον λ. τινὰ
λαβώμεθ'. ΕΙ. 508. ἄγ΄, ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λ. οἱ γεωργοί.
λάβωμεν. ΕΙ. 338. ἀλλ' ὅταν λ. αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε
λαβών. Α. 81. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ຜχετο, στρατιὰν λ.,
Α. 130. ἐμοὶ σὰ ταυτασὶ λ. ὀκτὰ δραχμὰς 130. εμοί συ ταυτασί λ. οκτώ οραχμας
188. αὕται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λ.
191. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λ.
327. ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὺς ἀποσφάξω λ.
449. τουτὶ λ, ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
460. φθείρου λ. τόδ' ἵσθ' ὁχληρὸς ὧν δόμοις.
465. ἀπελθε ταυτηνὶ λ. ΔΙ. ἀπέρχομαι.
468. τουτὶ λ, ἄπειμι κοὺ πρόσειμ ἔτι Επ. 186. ὁ μεν λ. άργύριον ὑπερεπήνεσεν, 187. ὁ δ' οὐ λ. εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους 305. 692. 742. δ την σκάφην λ. προίτω, τὰ κηρία 891. φιλοττάριον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λ 468. τουτί λ. ἄπειμι κοὐ πρόσειμ' ἔτι'
949. τοῦτον λ. πρόσβαλλ' ὅπου
953. αἴρου λ. τὸν κέραμον, ἄ Βοιώτιε.
969. ἐγὰ δ' ἐμαυτῷ τόδε λ. τὸ φορτίον
991. πῶς ἀν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἑρως ξυναγάγοι λ.,
994. ἀλλά σε λ. τρία δοκῶ γ' ἀν ἔτι προσβαλεῖν'
1068. ἴν' οἴνον ἐγχέω λ. ἐς τοὺς χόας.
1086. βάδιξε, τὴν κίστην λ. καὶ τὸν χόα.
1139. ἐγὰ δὲ θοίμάτιον λ. ἔξέρχομαι.
1140. τὴν ἀσπίδ' αῖρου, καὶ βάδιζ', ἄ παῖ, λ.
1230. τἡνελλα νυν, ἄ γεννάδα: γώρει λ. τὸν ἀσκό 1152. τασδί λ.; ἐν ὅσφ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ 1177. είτα κόνισαι λ. Π. 164. δ δὲ χρυσοχοί γε, χρυσίον παρά σοῦ λ., 228. τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λ. 320. λ. τιν' άρτον καὶ κρέας 729. ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λ. 830. λ. ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων, 955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν λ. 2. αἴσον δή μοι σκόλιόν τι λ. 'Αλκαίου κἀνι 262. ἀλλ' ἐς κάδον λ. τιν' οὕρει πίττινον. Fr. 2. 1230. τήν ελλα νυν, ἄ γεννάδα: χώρει λ. τόν ἀσκόν.

1.116. ὥστ ἔλαθον αὐτόν τόν ἰερόν χρησμών λ.,

439. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λ. σιωπῶν;

493. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λ. ταδί. ΑΛ. τί δαί; 285, 1. τρέχ' ές τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λ. 288, ἴθι δὴ λ. τὸν ρόμβον ἀνακωδώνισον. 464, 1. ἐπειτ' ἐπὶ τοῦψον ῆκε τὴν σπυρίδα λ. 488, 1. ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λ. 408, 1. 512, 1. ούκ εἶ λ. θύραζε τὰ ψηφίσματα λάβωσιν. Ο. 519. τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτο 959. παρ' έμοῦ δὲ τουτονὶ λ. ταμίενέ μοι. 1251. λείπω σὲ δ' άλλος τις λ. κεκτήσεται, 1251. λείπωι σὲ δ΄ ἄλλος τις λ. κεκτήσεται,
1406. ἔπου δὲ ταυτηνὶ λ. τὴν βατραχίδα:
19. κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λ.
149. κηρὸν διατήζας, εἶτα τὴν ψύλλαν λ.
178. κάμψας ὁβελίσκον, εἶτα διαβήτην λ.,
633. ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λ.
769. ἔγωγε, φέρε, τὶ δῆτ' ἀν, εἰ ταὐτην λ.,
1047. ἐπίσχες' εὐθὺς γὰρ σε μέσον ἔχω λ. ἄφυκτον.
1105. τὶ δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λ. τὰ σπλάγχνα λ. λαγαράs. Εκ. 1167. καὶ τάσδε νῦν λ. N. 19. λαγαρυζόμενον. Σ. 674. ἐκ κηθαρίου λ. καὶ τραγαλ μηδέν, λαγόνας. Σ. 1193. πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λ. 1 Β. 662. οὐδὲν ποιείς γάρ, άλλὰ τὰς λ. σπόδει. 1095. γαστέρα, πλευράς, λ., πυγήν λαγώ. Ι. 909. ίδου δέχου κέρκου λ. τώφθαλμιδίω περι λαγώ'. Ι. 1192. άλλ' οὐ λ. ἔξεις ὁπόθεν δώς άλλ' ἐγκ

1169. ἄπιθι λ. τὸν υίον

liam -
The Target and the same of the
The way of the second
Marketing of the second of the
Land the same of t
The second secon
2 -
74
Low. we
B Branch Trum .
THE STREET AND THE PERSON NAMED IN
The second care and the second care are a second care as
The state of the state of
And the same of th
Same and the second sec
Service of the servic
The Market of the Control of the Con
The Mile of Statement of the Committee o
The same
No. 10 Page 1 Pa
The same of the sa
- Harris and the second
The same of the sa
Francisco Santa
The second secon
المستعمر الأسال
The same of the sa
Marie
The state of the s
The state of the s
-
The second secon
THE REPORT OF THE STATE OF
Action Action
TOWART
F. F.

The second of th

The Property of the sales

```
THE TOTAL SECTION AND THE PROPERTY OF THE PROP
                                                                                                                THE THE REST TO THE LEADING THE PARTY THE LEADING THE PARTY THE PA
                                                                                                           THE STATE OF THE S
                                                                                                                Comments of the minimum to the terms of the comments of the co
                                                                                                                was 2 ... it surrigates to par extent --
                                                                                                                            I it inin permine being with a
                                                                                                     A 11: TRITTO REPORT STATE TO THE TOTAL TO TH
                                                                                               A sity was a promotion of the second of the 
                                                                                                                                                        110: Buganos
but 1/2 department parts of the 1/2 department of the 1/2 departme
```

85

ins.

۱T.

λαλής. Θ. 267. τό γ' είδος ήν λ. δ', δπως τῷ φθέγματι λαλήσεις. Ι. 295. κοπροφορήσω σ', εί λ. Ν. 505. ού μη λ., άλλ' ἀκολουθήσεις έμοι λαλήσι. Θ. 1108. λῦσόν με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκὶ μη λ. σύ. λαλητικού. Ι. 1381. ούκουν καταδακτυλικός σύ τοῦ λ.; λαλιάν. Ν. 931. καὶ μὴ λ. μόνον ἀσκῆσαι. Β. 1069. εἶτ' αὖ λ. ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας, λαλίς. Θ. 1082. οὖτος, σίλ.; ΕΤ. οὖτος, σίλ.; Θ. 1087. σὖλ.; ΕΤ. σὖλ.; ΤΟ. κλαύσει. ΕΤ. κλαύσει. λαλίστερα. Β. 91. Εὐριπίδου πλεῦν ἢ σταδίφ λ.; λάλο. Θ. 1097. λ. καὶ κατάρατο γύναικο. λάλον. Α. 933. τοι καὶ ψοφεί λ. τι καὶ λάλος. Α. 716. τοις νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λ. χώ Κλεινίου. ΕΙ. 653. καὶ λ. καὶ συκοφάντης λαλούμενον. Θ. 578. δλίγφ τι πρότερον κατ' ἄγορὰν λ., λαλούντες. Β. 917. οὐχ ἤττον ἢ νῦν οἱ λ. ΕΥ. ἡλίθιος γὰρ ήσθα, Εκ. 302. καθήντο λ Εκ. 302. καθηντο λ. λαλούντων. Ν. 1053. ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λ. λάλους. Θ. 393. τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λ., λαλοῦστι. Α. 21. οἱ δ' ἐν ἀγορὰ λ., κάνω καὶ κάτω λαλοῦσιν. ΕΙ. 539. οἶον πρὸς ἀλλήλας λ. αὶ πόλεις λάλω. Α. 705. τῷδε τῷ Κηφισοδήμω, τῷ λ. ξυνηγόρω; λαλῶν. Ι. 348. τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λ. ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ, Ν. 1394. λ. ἀναπείσει 579. & Λ. ήρως, άλλα συγγνώμην έχε, ΕΙ. 473. & Λ., άδικεις εμποδών καθήμενος. Λάμαχε. Α. 590. οίμ ως τεθνήξεις. ΔΙ. μηδαμως, ω Λ. Λαμαχίππιον. Α. 1206. ὶλ ὶλ χαίρε Λ. Λάμαχοι. Α. 1071. ἰω πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λ. Λάμαχον. Α. 1131. κλάειν κελεύων Λ. τόν Γοργάσου. Λάμαχον. Α. 614. οῦ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λ., Α. 619. οὺ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῆ γε Λ. Β. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λ. ἤρως· Λάμαχός. Α. 960. ἐκέλευσε Λ. σε ταυτησὶ δραχμῆς Λαμάχου. Α. 1174. ὧ δμῶες οὶ κατ' οἶκόν ἔστε Λ., ΕΙ. 1290. εγώ; ΤΡ, σῦ μέντοι νὴ Δί'. ΠΑ. Α. νίδι Α. Θ. 841. λευκά καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Α., Ααμάχους. Γτ. Μ. Γεω. 16. Λάχητας, Μεγακλέας καὶ Α. Ααμάχους. Fr. M. Γεω. 16. Λάχητας, Μεγακλέας καὶ Λ. Λαμάχω, Α. 625. πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λ. δὲ μή. Α. 722. ἐφ΄ ὧτε πωλεῦν πρὸς ἐμὲ, Λ. δὲ μή. 1115. βούλει περιδόσθαι κὰπιτρέψαι Λ., Λαμάχων. Α. 270. καὶ Λ. ἀπαλλαγείς. λάμβανε. ΕΙ. 706. ἔθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν 'Οπώραν λ. ΕΙ. 1203. ἀλλ', ὧ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λ. Θ. 219. χρῆσόν τι νυν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς λ. 262. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. τὰμὰ ταυτὶ λ. Β. 165. ὑγίαινε. σὰ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λ. λαμβάνει. Λ. 1089. ἤ που πρὸς ὅρθρον σπασμός ὑμᾶς λ.; λαμβάνειν. Ο. 357. ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λ. τε τῶν χυτρῶν. Ο. 1074. λ. τάλαντον, ἥν τε τῶν τυράννων τὶς τινα Ααμβάνειν. Ο. 35/. δτι μένοντε δει μάχεσθαι λ. τε των χυτρων. Ο. 1074. λ. τάλαντον, ήν τε τῶν τυράννων τίς τινα. 1075. τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνη, τάλαντον λ. 1185. ἡδη ὅστίν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λ. Θ. 833. ταξίαρχον ἡ στρατηγὸν, λ. τιμήν τινα, Β. 764. σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείω λ., Εκ. 778. οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ ἐστὶν, ἀλλὰ λ. λαμβάνεις. Ι. 867. αἰροῦσι: καὶ σὰ λ., ἡν τὴν πόλιν ταράττης. Π. 1185. οὕκουν τὰ νοιμίζως καὶ σὰ λ., ἡν τὴν πόλιν ταράττης. Π. 1185. ούκουν τὰ νομιζόμενα σὰ τούτων λ.; λαμβάνετε. Ο. 657, καὶ Μανόδωρε, λ. τὰ στρώματα. Θ. 252. λ. καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ. ΜΝ. τί οὖν λάβω; Fr. 420. λ. κόλλαβον ἔκαστος. λαμβανόμεσθ'. Fr. 116, 5. λ. ὑπ' αὐτῶν. λαμβάνουσ'. N. 68. τοῦτον τὸν υἰὸν λ. ἐκορίζετο, λαμβάνουσιν. Ι. 865. ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῆ, λ. οὐδέν· λαμβάνω. Β. 251. τουτὶ παρ' ὑμῶν λ. Β. 589. δέχομαι τὸν ὅρκον, κάπὶ τούτοις λ. Εκ. 317. έπείχε κρούων ὁ κοπρεαίος, λ. Fr. 709, 2. τη μὲν δίδωμι χειρί, τη δὲ λ. λαμβάνων. Ν. 1123. λ. οὕτ΄ οἶνον οὕτ΄ άλλ΄ οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου. Λάμι'. Σ. 1177. πρώτον μὲν ὡς ἡ Λ. ἀλοῦσ' ἐπέρδετο, Λαμίας. { Σ. 1035. } φώκης δ' ὀσμὴν, Λ. δ' ὅρχεις ἀπλύτους, ΕΙ. 758. } πρωκτὸν δὲ καμήλου. Λαμίου. Εκ. 77. τὸ τοῦ Λ. τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.

λαμπάδ'. Λ. 316. την λ. ημμένην όπως πρώτως έμοι προσοίσεις.

Β. 1098. φυσῶν τὴν λ. ἔφευγε. λαμπάδα. Σ. 1203. ἐδιώκαθές ποτ', ἡ λαγὼν, ἡ λ. Θ. 102. λ. κοῦραι ξὺν ἐλευθέρα Β. 1087. λ. δ' οὐδεὶς οἴός τε φέρειν ΕΙ. 50. ἔχουσαν ἐν τῆ δεξιᾶ τὴν λ., λαμπάδας. Θ. 655. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λ. ἄψα-Ααμπαδας. Θ. 655. ημας τοιντον μετα τουτ ηση τας λ. αφαμένας χρή
Β. 340. έγειρε φλογέας λ. ἐν χερσὶ τινάσσων,
1362. λ. ὀξυτάταιν χεροῖν, Ἑκάτα, παράφηνον
1525. λ. ἰρὰς, χἄμα προπέμπετε
λαμπαδηφόρων. Fr. 105. τῶν λ. τε πλείστων αἰτίαν πλατειῶν
λαμπάδι. Λ. 376. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῆ λ. σταθεύσω.
Λ. 1217. ὑμεῖς τὶ κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῆ λ. Θ. 917. όστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τη λ Β. 350. σὸ δὲ λ. φέγγων λαμπάδιον. Α. 1177. ἔρι' οἰσυπηρὰ, λ. περὶ τὸ σφυρόν. λαμπάδων. Θ. 280. ὧ Θρᾶττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λ. λαμπάσι. Θ. 1153. ὅργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λ. φαίνετον ἄμβροτον όψιν. λάμπεις. Εκ. 13. λ., ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα· λάμπεται. Β. 293. Έμπουσα τοίνυν ἐστί. Ελ. πυρὶ γοῦν λ. Λαμπιτοῖ. Λ. 78. ὧ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε, Λ. Λ. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λ., 209. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὧ Λ.* 242. ήδη κατειλήφασιν. άλλ', ὧ Λ.,
Λαμπιτώ. Λ. 77. ήδι δε και δή Λ. προσέρχεται.
Λ. 696. οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαμ' ἀν, ἡν ἐμοὶ ζῆ Λ.
998. ἀπὸ Πανός; ΚΗ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἰῶ, Λ.,
λάμποντι. Ι. 550. φαιδρὸς λ. μετώπω.
λαμπρά. Ο. 1388. τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λ. γίγνεται λαμπρά. Ο. 1388. τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λ. γίγνεται λαμπράς. Εκ. 5. μυκτῆροι λ. ἡλίου τιμὰς ἔχεις . λαμπράς. ΕΙ. 566. νὴ Δί ἡ γὰρ σφῦρα λ. ἦν ἄρ ἑξωπλισμένη, ΕΙ. 859. τἱ δῆτ , ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λ. ὅντα; Λ. 43. ἡ λ., αἱ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι, Π. 144. καὶ νὴ Δί εἰ τὶ γ' ἔστι λ. καὶ καλὸν Γτ. 313, 3. λ. ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον, Λαμπρόν. Εκ. 1. ἄ Λ. ὅμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου λαμπρός. Ι. 430. ἔξειμι γὰρ σοι λ. ἤδη καὶ μέγας καθιεὶς, Ι. 760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὸς καὶ λ. ἐς τὸν ἄνδρα. 1331. ὅδ' ἐκείνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίφ σχήματι λ., Ν. 265. λ. τ' Λίθὴρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι, λαμπρυνομένων. Ι. 556. μειρακίων θ' ἄμιλλα λ. λαμπρυνομένων. Ι. 556. μειρακίων θ' ἄμιλλα λ. Λαμπτρεύς. Fr. 93. Λ. έγωγε τῶν κάτω. Λάμπων. Ο. 521. Λ. δ' ὅμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἔξαπατά τι'
Ο. 988. μήτ' ήν Λ. η μήτ' ήν δ μέγας Διοπείθης.
λάμπων. Ν. 395. άλλ' δ κεραυνός πόθεν αὐ φέρεται λ. πυρὶ, τοῦτο δίδαξον, Ν. 1160. ἀμφήκει γλώττη λ., λανθάνει. Ι. 465. ούκουν μ' ἐν Αργει οἶα πράττει λ. ΕΙ. 618. οὖσα συγγενής ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λ. λανθάνειν. Π. 1068. ἐφάπτεταί σου λ. δοκῶν ἐμέ. Π. 1140. ὑφέλοι', ἐγώ σε λ. ἐποίουν ἀεί. λανθάνουσ'. Α. 374. κάνταῦθα λ. ἀπεμπολώμενοι λαρινόν. Ο. 465. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λ. έπος τι, λαρινώ. ΕΙ, 925. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λ. βοΐ; λαρκίδιον. Α. 340. ὡς τόδε τὸ λ. οὐ προδώσω ποτέ λάρκος. Α. 333. ώς ἀπωλόμεσθ', ὁ λ. δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός. Αάρκος. Α. 333. ὼς ἀπωλόμεσθ', ὁ λ. δημότης οδ εστ εμος. Α. 351. ὁ λ. ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία. λάρον. Ν. 391. ἢν Κλέωνα τὸν λ. δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς, λάρος. Ι. 956. λ. κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν. Λαρτίου. Π. 312. τὸν Λ. μμούμενοι τῶν δρχεων κρεμῶμεν, λάρυγγ'. Β. 575. ἐγὼ δὲ τὸν λ. ἀν ἐκτέτοιμί σου, λαρυγγω. Ι. 358. λ. τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω. λάρυγγος. Ι. 1363. ἐκ τοῦ λ. ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον λάρω. Ο. 567. ἢν δ' Ἡρακλέει θύη τις βοῦν, λ. ναστοὺς μελιτούττας' τούττας" λάσανα. ΕΙ. 893. πρό τοῦ πολέμου τὰ λ. τῆ βουλῆ ποτέ. Fr. 80, 2. βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἄν λ. γένοιτό μοι; λασιαύχενα. Β. 822. φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λ. χαίτην, λασίων. Ν. 349. ἄγριόν τινα τῶν λ. τούτων, οἶόνπερ τὸν Ξενολάσκων. Α. 1046, φωνή τοιαύτα λ. Λάσος. Σ. 1411. ἔπειθ' ὁ Λ. εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει. Λάσός. Σ. 1410. Λ. ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης: Λατούς. Θ. 117. γόνον δλβίζουσα Λ. Θ. 129. χαϊρ', δλβιε παϊ Λ. 321. Λ. χρυσώπιδος έρνος. Λατώ. Θ. 120. Λ. τε, κρούματά τ' 'Ασιάδος

λαμπάδ'. Β. 131. ἀφιεμένην την λ. ἐντεῦθεν θεῶ,

λέγειν. Ι. 344. ίδου λ. καλώς γ' αν ούν τι πράγμα προσπεσόν | 350. ὤου δυνατὸς εἶναι λ. ὧ μῶρε τῆς ἀνοίας.
 510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμῷ τε λ. τὰ δίκαια, 810. ούκουν δεινόν ταυτί σε λ. δήτ έστ εμε και διαβάλλειν Ν. 140. άλλ' οὐ θέμις πλήν τοῖς μαθηταῖσιν λ. 239. ήλθες δε κατά τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λ. 260. λ. γενήσει τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη. 403. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ σὰ λ. φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός; 430. των Έλλήνων είναι με λ. έκατον σταδίοισιν άριστον. 433. μή μοί γε λ. γνώμας μεγάλας ου γάρ τούτων έπιθυμώ, 486. ἔνεστι δήτά σοι λ. ἐν τῆ φύσει; 487. λ. μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι. 528. ἐξ ὅτου γὰρ ἔνθαδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἶς ἡδὺ καὶ λ., 613. ὥστε καὶ λ. ἄπαντα ἐξιόντας ἐσπέρας, 1031. δεί σε λ. τι καινόν, ώς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ 1031. δεῖ σε λ. τι καινὸν, ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
1077. ἀπόλωλας ἀδύνατος γὰρ εἶ λ. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
1084. ἔξει τίνα γνώμην λ., τὸ μὴ εὐρόπρωκτος εἶναι;
1106. βούλει τὸν υἰὰν, ἡ διδάσκω σοι λ.;
1143. εἶπερ μεμάθηκεν εὖ λ. Φειδιππίδης.
1314. γνώμας ἐναντίας λ.
1336. ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λ.
1352. ἡδη λ. χρὴ πρὸς χορόν πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
1398. πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λ. δίκαια.
1437. ἐμοὶ μὲν, ἀνδρες ἡλικες, δοκεῖ λ. δίκαια:
Σ. 344. σεν λ., εἰ
527. γυμνασίου λ. τι δεῖ
532. τόνδε λ. δρᾶς γὰρ ὡς 527. γυμνασίου λ. τι σει 532. τόνδε λ. δρῆς γὰρ ἀς 1053. καινόν τι λ. κάξευρίσκειν 1174. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λ. 1186. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λ.; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς, 1190. ἀλλ' οὖν λ. χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα 1409. μὰ Δί', ἀλλ' ἀκουσον, ἡν τί σοι δόξω λ. 63. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλισν λ.; 432. λ. λ. κέλευέ μοι. 986. οὐδὲν λ. οἶμαί σε. ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
1201. τίς εἶ; ποδαπή; λ. ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.
1370. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λ.,
1419. ὁδὶ πάρεστιν ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λ.
1629. βακταρικροῦσα. ΗΡ. φησίν εὖ λ. πάνυ.
1674. δίκαι' ἔινονε καὶ πόλιν δονεῖο λ. 1674. δίκαι' έμοιγε καὶ πάλιν δοκείς λ. 1713. ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λ., 97. λέγοιμ' ἀν ἥδη· πρὶν λ. δ', ὑμᾶς τοδὶ 1045. ἀλλὰ πολὺ τοὕμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λ. 1100. άγε δη. Λάκωνες, αδθ' έκαστα χρη λ.
Θ. 380. έγώ. ΚΗ. περίθου νυν τόνδε πρώτον πρίν λ.
442. ἄντικρυς μηδέν λ.
539. γυνη γυναίκας οὖσα μη κακώς λ. τὸ λοιπόν.
541. παρρησίας κάξον λ. ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί, Β. 303. ξεστί θ' ώσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λ.: 869. τούτω δὲ συντέθνηκεν, ώσθ' ἔξει λ. 885. εὕχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τάπη λ. 905. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λ.: οὕτω δ' ὅπως ἔρεῖτον 1056. πάνυ δή δεί χρηστά λ. ήμας. ΕΥ. ήν ουν συ λέγης Αυκαβηττούς 1108. κάποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφόν λ 1205. ίδοὺ, σὰ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρη λ. 1230. οὰ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λ. Εκ. 113. πλείστα σποδοῦνται, δεινοτάτους είναι λ. 117. όπως προμελετήσαιμεν άκει δει λ. 123. καὐτή μεθ' ὑμῶν, ἥν τι μοι δόξη λ. 152. λ. τὰ βέλτισθ', ἴν' ἐκαθήμην ἤσυχος· 168. Εκεισε πρός γυναίκας φύμην λ. 192. ἀλλ' ούκ ἄν εἶπον. ΠΡ. μηδ' ἐθίζου νῦν λ. 286. μεμνημένας ἀεὶ λ., ὡς μή ποτ' ἐξολίσθη, 250. μεμνημενας αετ λ., ως μη ποτ εξολιουη,
429. δημηγορήσων, κάπεχείρησεν λ.
564. ὧ δαιμόνι ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ ἔα λ.
914. καὶ τάλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λ.
Π. 57. ἡ τάπὶ τούτοις δρῶ, λ. χρὴ ταχὺ πάνυ.
77. λ. ἃ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος. 77. λ. & κρύπτειν ἢ παρεσιευασμένος.
198. εὖ τοι λ. ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ*
432. ἀλλ' ἤτις εἶ λ. σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
472. ταυτὶ σὰ τολμᾶς, ὧ μιαρωτάτη, λ.;
487. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λ. ὑμᾶς σοφὰν ὧ νικήσετε τηνδὶ
966. ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λ. σ' ἐχρῆν.
1074, εἶναὶ σ' ὑβριστήν φησι καὶ λ. ὅτι
Fr. 562. θύτην μέλλει καὶ κελεύει βἢ λ.
λέγεις. Α. 359, τὶ οὖν οὐ λ. ἐπίξηνον ἐξενεγκὼν θύραζ*
Α. 424. ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λ.;

Α. 765. καλῶς λ.' ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
768. τί λ. σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἤδε; ΜΕ. Μεγαρικά.
898. ἰώγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. ψέρε, πύσου λ.;
1058. ψέρε δἢ, τί σὰ λ.; ὡς γελοῖον, ὧ θεοὶ,
I. 464. οἴμοι, σὰ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λ.;
484. ἔς τὰ κοχώνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λ. άλλ' εὖ λ. καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί. 1133, ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λ., 1364. τουτὶ μὲν ὕρθως καὶ φρονίμως ήδη λ. Ν. 103. τοὺς ὡχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λ. 204. οδικ, άλλά την σύμπασαν, ΣΤ. άστείον λ. 207. αΐδε μὲν 'Αθήναι. ΣΤ. τί σὰ λ.; οὐ πείθομαι, 367. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. τί λ. σύ; 644. οὐδὲν λ., ἄνθρωπε. ΣΤ. περίδου νυν έμολ, 679. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΩ. ὁρθῶς γὰρ λ. 768. ἀφ' ἦς τὰ πῦρ ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λ.; 781. οὐδεν λ. ΣΤ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ΄, ἐπεὶ 1092. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΛ. εὖ λ. 1095. ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λ.; 1174. ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λ. σύ; καὶ δοκεῖν 1289. ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. καλῶς λ. Σ. 216. τὸν πατέρα. ΣΩ. τί λ.; ἀλλὰ νῦν ὅρθρος βαθύς. 343. ὅτι λ. τι περὶ τῶν νε-696. ταυτί με ποιούσ'; οίμοι, τί λ.; ώς μου τον θίνα ταράττεις, 1194. θώρακ' ἄριστον. ΦΙ. παθε παθ', οὐδεν λ. 1378. τί λ. σύ; ποίος δίος; οὐκ εἶ δεθρο σύ; ΕΙ. 934. εὖ τοι λ. ΧΟ, καὶ τἄλλα γ' ἄσιν ήπιοι. 1051. μή νυν όρῶν δοκῶμεν αὐτόν. ΟΙ. εὖ λ. Ο. 57. παὶ παῖ. ΠΕ. τί λ., οὐτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς; 66. οὐδὲν λ. ΕΥ. καὶ μὴν ἔροῦ τὰ πρὸς ποδῶν. 323. πως λ.; ΕΠ. μήπω φοβηθής τον λόγον. ΧΟ. τί μ' εἰργάσω ; 433. κλύων γὰρ ἄν σύ μοι λ. 517. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λ. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' 517. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λ. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἔχουσιν;
1124. ἐξφκοδόμηταί σοι τὰ τεῖχος. ΠΕ. εὖ λ.
1212. πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λ.;
1233. κνισῶν τ' ἀγνιάς. ΠΕ. τί σὰ λ.; ποίοις θεοῖς;
1273. ὧ τρισμακάρι', ὧ κατακέλευσον. ΠΕ. τί σᡠ λ.;
1382. παῦσαι μελφδῶν, ἀλλ' ὅ τι λ. εἰπέ μοι.
1457. ὡδὶ λ. ὅπως ἀν ὡφλήκη δίκην
1614. νὴ τὰν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι καλῶς λ.
1651. ἐγὼ νόθος; τί λ.; ΠΕ. σὰ μέντοι νὴ Δία,
1677. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πῶν τὰ πρᾶγμα, τί σὰ λ.;
1685. ἡμῖν ἃ λ. σὰ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
1691. ὀπτῆς τὰ κρέα; πολλήν γε τεθνείαν λ. 1691. ὀπτᾶς τὰ κρέα; πολλήν γε τεθνείαν λ.
76. γυναίκας ἐλθεῖν. ΜΤ. πολύ σὰ κάλλιον λ.
131. ταυτὶ σὰ λ., ὧ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
146. εἰ δ΄ ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὖ σὰ δὴ λ.,
180. παντᾶ κ΄ ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λ., καλῶς.
184. καλῶς λ. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις; ώς σωθήσει, καν μή βούλη. ΠΡ. δεινόν γε λ. ΔΥ. άγανακτείς. 529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λ. κοὺ τλητὸν ἐμοιγε. ΑΥ. 747. ἀπόπεμψον ώς τάχιστα. ΑΥ. τίνα λόγον λ.; 756. τίλ.; προφασίζει περιφανή τὰ πράγματα.
1013. πωτάρμαι κράτιστα γὰρ παντά λ.
1095. νὴ τὸν Δί εὖ μέντοι λ. ΛΑ. ναὶ τὰ σιὰ
Θ. 6. ὄψει παρεστώς. ΜΝ. πῶς λ.; αἶθις ψράσον.
9. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λ. γλαυκόν. ΜΝ, βομβάξ. Εῖ, σίγα, τί λ.; οὐδὲν λ. 625. 634. οὐδὲν λ. δεῦρ' ἐλθὲ, δεῦρ', ὧ Κλείσθενες. 635. ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λ. ΚΛ. τί οὖν ποιῶ; κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παθε, πνιγηράν λ.
ή διὰ θυείας. ΔΙ. ἄρα κώνειον λ.; ἐὰν δὲ μὴ 'χω; ΕΑ. τότε μ' ἄγειν ΔΙ. καλῶς λ.
ἔτεραι δύ ἡ τρεῖς. ΕΑ. πῶς λ.; ὀρχηστρίδες;
κοὺκ οἴσθ' ὅ τι λ. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσ-B. 122. 124. 556. εδόκας. αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙ, λ. δὲ τί; 643. πληγήν παρά πληγήν ἐκάτερον. ΗΑ, καλῶς λ. 672. ὑρθῶς λ. ἐΒουλόμην δ' ἀν τοῦτό σε 1162. πῶς δή ; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δή λ. 1166. εὖ νή τὸν 'Απόλλω. τί σὰ λ., Εὐριπίδη ; 1169. εὖ νή τὸν 'Ερμῆν' ὅ τι λ. δ' οὐ μανθάνω. 1454. τί δαὶ λ. σύ ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον

λέγεις. Α. 593. ταυτί λ. σὰ τὸν στρατηγόν πτωχός ὧν;

λέγεις. Β. 1480. Γνα ξενίσω σφὰ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙ. εὖ τοι λ. Εκ. 166. γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λ.; 189. κὴ τὴν ᾿Αφροδίτην, εὖ γε ταυταγὶ λ. 279. τὰν τῶν ἀγροίκων. Γ΄Γ. Β. εὖ λ. ἡμεῖς δέ γε 644. τὰ μὲν ἄλλα λ. οὐδὲν σκαιῶς εἰ δὲ προσελθὰν Ἐπίκουρος. 812. δεινά γε λ. AN. B. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν 989. οὐκ οἶδ' ὅ τι λ. τηνδεδί μοι κρουστέον.

II. 143. τί λ.; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; ΧΡ. φήμ' ἐγώ. 289. ὑφ' ἡδονῆς, εἶπερ λ. ὄντως σὰ ταῦτ' ἀληθῆ. 388. ἀπαρτί πλουτήσαι ποιήσω. ΒΑ. τί σὸ λ.;
395. λ. ἀληθή; ΧΡ. φημί. ΒΑ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
396. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΒΑ. τὸν θαλάττιον λ.
481. ἐἀν ἀλῷς; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. καλῶς λ.
523. κατὰ τὸν λόγον ὁν σὸ λ. δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν **ἐ**θελήσει 552. πτωχοῦ μέν γὰρ βίος, ὑν σὰ λ., ζῆν ἐστιν μηδὲν έχοντα 637. λ. μοι χαράν, λ. μοι βοάν. 648. πέραινε τοίνυν ὅ τι λ. ἀνύσας ποτέ. 046. περαίνε τοινόν ο τι λ. ανούσα πότε. 705. λ. άγροικον άρα σύ γ είναι τόν θεόν. 800. εὖ πάνυ λ. ὡς Δεξίνικος οὐτοσί 922. ζῆν ἀργός; ΣΥ. ἀλλὰ προβατίου βίον λ., 992. λ. ἐρῶντ' ἀνθραπον ἐκνομιώτατα. 1092. οὖ γὰρ βιάσεται. ΝΕ, πάνν καλῶς τοίνυν λ. 1190. αὐτόματος ήκων. ΙΕ, πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λ. 1. τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἀνδρας λ. 343, 1. τί οὐ λ.; εἰοὐν δὲ ποῦ; λέγεσθαι. Σ. 1011. νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λ. λέγεται. Σ. 781. πολλῷ γ' ἄμεινον' καὶ λ. γὰρ τουτογὶ, Ο. 834. ὅσπερ λ. δεινότατος εἶναι πανταχοῦ λέγετε, Λ. 1102. πρέσβεις. ΑΘ. καλῶς δη λ.: χημεῖς τουτογί. Λ. 1182. καλῶς λ. νῦν οῦν ὅπως άγνεὐσετε, λέγετον. Ο. 144. άτὰρ έστι γ' ὁποίαν λ. εὐδαίμων πόλις Β. 1106. λ., έπιτον, ἀναδέρεσθον, 1381. καὶ ΕΥ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τούπος νῦν λ. ἐς τὸν σταθμών. λεγέτω. Λ. 210. λ. δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἄν κάγὼ λέγω λέγη. Α. 39. έάν τις άλλο πλήν περί είρηνης λ. Ν. 1317. ξυγγένηται, κάν λ. παμπόνηρ. Σ. 777 λ. μακράν τις, ούχὶ πεινών άναμενείς, 945. άλλ' οὐκ έχειν οὐτός γ' ἔοικεν ὅ τι λ. Β. 626. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοἱ κατ' ὁφθαλμοὺς λ. λέγης. Σ. 649. ἡν μή τι λ., ήτις δυνατή τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερείξαι. ΕΙ. 651. ἄττ' ἄν οὖν λ. ἐκείνον, Β, 1056. πάνυ δὴ δεί χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΤ. ἡν οὖν σὰ λ. Αυκαβηττούς λέγι. Θ. 1102. κάρα κομίζων. ΤΟ. τί λ. Γοργόνος πέρι; Θ. 1104. ἔγωγς φημί. ΤΟ. Γοργό τοι κάγω λ. λέγοι. ΕΙ. 43. οὐκοῦν ἄν ἤδη τῶν θεατῶν τις λ. Ο. 130. λ. ταδί πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου, Λ. 1080, άφατα, τί κᾶν λ, τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
 Θ. 440, ὥστ' ἄν εἰ λ, παρ' αὐτὴν
 Εκ. 431, εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λ., 927. οὐ δῆτα. ΝΕ. τί γὰρ ἄν γρατ καινά τις λ.; Π. 252. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τάληθῆ λ.; λέγοιμ. Ι. 40. λ. ἀν ήδη. νῶν γάρ ἐστι δεσπότης Λ. 97. λ. ἀν ήδη. πρὶν λέγειν δ΄, ὑμῶς τοδὶ 119. λ. ἄν οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον. λέγοις. Α. 307. πῶς δ΄ ἔτ' ἀν καλῶς λ. ἀν, εἴπερ ἐσπείσω γ΄ äπαξ απας
Σ. 1176. έγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἀν λ.; ΦΙ. πολλοὺς πάνυ.
ΕΙ. 958. ἰδού λ. ἀν ἄλλο περιελήλυθα.
Ο. 282. ἐξ έποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ οἱ λ.
Εκ. 132. ἱδού. ΠΡ. λ. ἄν. ΓΥ. Θ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω; λέγωτ'. Β. 1401. λ. ἀν, ὡς αὕτη ἀστι λοιπή σφῷν στάσις. λεγοίτην. Ι. 1350. καὶ νὴ Δί' εῖ γε δὑο λ. ῥήτορε, λέγομεν. Σ. 1180. οἴους λ. μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν' Αύρουν. Σ. 1180. οΐους λ. μάλιστα τοῦς κατ' οἰκίαν'
Λ. 407. οἱ λ. ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί:
Αεγομένοις. Π. 647. καὶ ποῦ 'στιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λ. εἴσει τάχα.
λεγόμενον. Ο. 652. ἐστὶν λ. δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
Λ. 653. τὸν ἔρανον τὸν λ. παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν
'λεγον. Α. 41. οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἐκεῦν' οὑγὼ 'λ.'
ΕΙ. 64. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὕθ' οὐγὼ 'λ.
Λ. 240. τίς ὡλολυγά; ΛΥ. τοῦτ' ἐκεῦν' οὑγὼ 'λ.
λέγοντ'. Ι. 1118. πρὸς τόν τε λ. ἀεὶ
λέγοντα. Ν. 99. λ. νικῶν καὶ δίκαια κάδικα. λέγοντα. Ν. 99. λ. νικᾶν καὶ δίκαια κάδικα.
λέγοντά. Ν. 115. νικᾶν λ. φασι τάδικώτερα.
λέγονται. Fr. 235. πληγαὶ λ. πουλύπου πιλουμένου.
λέγοντας. ΕΙ. 635. ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λ.· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
Ν. 541. οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λ. τἄπη τῆ βακτηρία

λέγοντες. Ν. 96. λ. ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς λέγοντες. Ν. 96, λ. ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς
Β. 1176. οἶς οὐδὲ τρὶς λ. ἔξικνούμεθα.
λέγοντι. Σ. 641. ἡδόμενος λ.
Σ. 647. μὴ πρὸς ἔμοῦ λ.
λεγόντοιν. Β. 1111. λεπτὰ μὴ γνῶναι λ.,
λέγοντος. Α. 302. σοῦ δ' ἔγὼ λόγοις λ. οὐκ ἀκούσομαι μακροὺς,
Α. 337. οὐδ' ἔμοῦ λ. ὑμεῖς ἀρτίως ἡκούσατε.
Ι. 860. ὧ δαμόνιε, μὴ τοῦ λ. ἰσθι, μηδ' οἰηθῆς
Σ. 633. δὲ ξυνετῶς λ.
λέγονις. Θ. 364. χθροῦς τοῦς ἡμετίρους λ. λέγουσ'. Θ. 364. χθροίς τοις ήμετέροις λ., λέγουσα. Ο. 1245. ταυτί λ. μορμολύττεσθαι δοκείς; Θ. 566. ού τοι μὰ τὰ θεὰ σὰ καταπροίξει λ. ταυτί, λεγούσαις. Θ. 356. νικάν λ. ὁπόσαι δ λεγούσης. Θ. 435. οὐδὲ δεινότερα λ. λέγουσι. Α. 198, κὰν τῷ στόματι λ., βαῖν' ὅποι θέλεις. ΕΙ. 832. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λ. κατὰ τὸν ἀέρα, Ο. 415. λ. δὲ δὴ τίνας λόγους;
 600. τῶν ἀργυρίων οὖτοι γὰρ ἴσασι λ. δέ τοι τάδε πάντες,
 Λ. 1234. ἃ δ' οὐ λ., ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν. Εκ. 112. λ. γάρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι 773. λ. γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ. Π. 107. ταυτὶ λ. πάντες: ἡνίκ' ἀν δέ μου 202. νὴ τὸν Δί'· ἀλλὰ καὶ λ. πάντες ὡς 346. γέγονας δ' άληθως, ώς λ., πλούσιος; λέγουσιν. Ι. 965. άλλ οί γ' έμοι λ. ώς άρξαι σε δεί Ι. 967. ούμοὶ δέ γ' αῦ λ. ώς άλουργίδα Σ. 566. οἱ δὲ λ. μύθους ἡμῦν, οἱ δ' ΑΙσώπου τι γέλοιον λεγουσων. Λ. 527. ἡν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λ. ἐθελήσητ' ἀνταλεγουσών. Λ. 527. ἡν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λ. ἐθελήσ κροᾶσθαι λέγω. Α. 170. τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λ. δ' ὑμῖν ὅτι Α. 317. κάν γε μὴ λ. δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ, 356. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἄπανθ' ὅσ' ἄν λ.: 503. ξένων παρώντων τὴν πόλιν κακῶς λ. 508. τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λ. 515. ἡμῶν γὰρ ἀνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λ., 516. μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λ., I. 22. καὶ δὴ λ.: μόλωμεν. ΝΙ. ἐξόπισθε νῦν 96. τὸν νοῦν ἵν' ἀρδω καὶ λ. τι δεξιόν. 114. [τὸν νοῦν ἵν' ἀρδω καὶ λ. τι δεξιόν.] 1375. τὰ μειράκια ταυτὶ λ., τὰν τῷ μύρω, 1375. τὰ μειράκια ταυτί λ., τὰν τῷ μύρφ, Ν. 778. φανλότατα καὶ ρῷστ'. ΣΩ. εἰπὲ δή. ΣΤ. καὶ δὴ λ. Σ. 514. ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης άγὼ λ., ΕΙ. 173. οίμ' ώς δέδοικα κούκετι σκώπτων λ. 455. Ιὴ Ιὴ τοίνυν, Ιὴ μόνον λ. 503. καὶ τοῖς 'Αθηναίοισι παύσασθαι λ. Ο. 356. ἐκφυγεῖν; ΕΥ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λ.
444. τόν; οὐδαμῶς. ΠΕ. οὖκ, ἀλλὰ τὼφθαλμὼ λ.
847. οὐδὰν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λ. πεπράξεται.
945. ξύνες ὅ τοι λ. 1304. τοιαθτα μέν τάκειθεν. ἐν δέ σοι λ.:
1531. μάλιστα πάντων, ἐν δέ σοι λ. σαφές:
Λ. 210. λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἄν κάγὼ λ.: 1195. πασιν υμίν λ. λαμβάνειν των έμων Θ. 85. ότιη τραγφόω και κακως αυτάς λ. 182. τοις Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λ. 431. ὅπως ἀπολεῖται, ταῦτ' ἐγὰ φανερῶς λ.: 453. νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λ. 476. ἐγὰ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μάλλην λ., Β. 171. ούτος, σὲ λ. μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα 1140. τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λ. Εκ. 132. Ιδού. ΠΡ. λέγοις ἄν. ΓΥ. Θ. εἶτα πρὶν πεεῖν λ.; 299. καίτοι τί λ.; φίλους καὶ δή σοι λ 1014. 1014. και δη σοι λ.

501. ἐγὰ μὲν οἰμώζειν λ. σοι. ΚΑ. μανθάνεις

62. ἐμοὶ φράσον. ΠΑ. κλάειν ἔγωγέ σοι λ.

67. καὶ μὴν δ λ. βέλτιστόν ἐστ, ἄ δέσποτα.

261. ούκουν πάλαι δήπου λ.; σὰ δ' αὐτὸς οὺκ ἀκούεις.

445. καὶ μὴν λ., δεινότατον ἔργον παρὰ πολὰ

537. φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λ. п. 58. 1099. φθεγγόμενον άλλως κλαυσιά. ΕΡ. σέ τοι λ., λέγων. Α. 313. οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λ. ὁδὶ 49. κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτά λ. 66. αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λ. τάδε 359. τὰ μὲν ἄλλα μ' ήρεσας λ. ἐν δ' οὐ προσίεταί με 617. ὧ καλὰ λ., πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων I. 49.

λέληθ'. Fr. 96. οίδα μὲν ἀρχαΐον τι δρῶν κούχὶ λ. ξμαυτόν. λέληθας. Σ. 517. ἀλλὰ δουλεύων λ. ΦΙ. παῦς δουλείαν λέγων, λέληθε. Εκ. 103. λ. καίτοι πρότερον ἢν οῦτος γυνή Κέγων. Ν. 884. δε τάδικα λ. ἀνατρέπει τὸν κρείττονα'
Ν. 892. ἐν τοῖε πολλοῖσι λ. ἀπολῶ.
900. εἰπὲ, τί ποιῶν ; ΔΙ. τὰ δίκαια λ.
951. ὁπότερος αὐτοῖν λ. ἀμείνων φανήσεται.
962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λ. ἤνθουν καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.
1211. ζηλοῦντες ἡνίκ' ἀν σὰ νικὰς λ. τὰς δίκας.
1334. ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λ.
1422. ὥσπερ σὰ κάγὼ, καὶ λ. ἔπειθε τοὰς παλαιούς ;
1446. λόγον σὲ νικήσω λ.
Σ. 21. πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λ.,
281. ἐξαπατῶν λ. ὡς
517. ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λ.,
523. ἡν γὰρ ἡττηθῶ λ. σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
603. ἔμπλησο λ.' πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κάναφανήσει λέγων. Ν. 884. δε τάδικα λ. ἀνατρέπει τὸν κρείττονα: λέληθεν. Ι. 862. ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λ. οὐδὲν Σ. 695. σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλαγρέτην τὸ δὲ πραττόμενόν Θ. 589, καὶ πῶς λ. ἐν γυναιξὶν ὅν ἀνήρ; 600. λ. ἡμῶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος. 664. εῖ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὖ λ. ὥν. 664. εί τις εν τόποις εθραίος αλλος αὐ λ. αν. λελουμένους. Ο. 140. εὐρὰν ἀπιόντ' ἀπό γυμνασίου λ. λελουμένους. Λ. 1066. τοῦτο δρᾶν λ., αὐ- Fr. 169. ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκίῳ λ. σχολάζειν. λέλουται. ΕΙ. 868. ἡ παῖς λ. καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά· λέλυσο. Θ. 1208. λ. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην λέλυται. Εκ. 377. ἤδη λ. γάρ; ΧΡ. νὴ Δ΄, ὅρθριον μὲν οὖν. λέμμα. Ο. 674. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λ. κάθ' οὕτω φιλεῦν. λέξαι. Α. 416. δεῖ γάρ με λ. τῶ γορῶ ἔραν μονούν. φανήσει 1320. σκώπτων άγροίκως καὶ προσέτι λόγους λ. 1320, σκώπτων αγροίκως και προσέτι λόγους λ.
ΕΙ. 932. ὡς χρὴ πολεμεῖν λ. τις οἰ καθήμενοι
Ο. 426. τὸ δεῦρο προσβιβῷ λ.
472. ὡς ἔφασκε λ. κορυδὸν πάντων πρώτην ὅρνιθα γενέσθαι,
962. ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸν ἄντικρυς λ.
1437. νῦν τοι λ. πτερῶ σε. ΣΥ. καὶ πῶς ἄν λόγοις
1443. λ. ἀνεπτέρωκεν ὥσθ ἱππηλατεῖν.
1619. εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λ., λέξαι. Α. 416. δεί γάρ με λ. τῷ χορῷ ρῆσιν μακράν Α. 1057, δείται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λ. μόνφ. Ι. 1301. καὶ μίαν λ. τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα. Ν. 1365. τῶν Αἰσχύλου λ. τί μοι κἄθ' οὖτος εὐθὺς εἶπεν, Σ. 1198. πίνων, σεαντοῦ ποῖον ἀν λ. δοκεῖς 1400. λ. χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοί γ', ὧ μέλε. Λ. 782. βούλομαι λ. τιν' ὑμῶν, ὅν ποτ' ἡκουσ' Α. 45. δ δ' έγὰ πέπονθα, ταῦτα λ. Βούλομαι
 Fr. 246, 1. ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λ. Βούλομαι
 λέξας. Α. 1186. τοσαῦτα λ. εἰς ὑδρορρόαν πεσὰν
 Π. 3. ἡν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λ. τύχη, Λ. 521. δρθώς γε λ. νη Δί ἐκεῖνος. ΑΥ, πῶς δρθῶς, ἄ κακόδαιμον, 1229. ήν τους "Αθηναίους έγὼ πείσω λ., Θ. 343. ή μοιχός εί τις έξαπατά ψευδή λ., Β. 1068. κῶν ταῦτα λ. ἐξαπατή φευση λ.,
Β. 1068. κῶν ταῦτα λ. ἐξαπατήση, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
1145. Ἑρμῆν χθύνιον προσείπε, κάδήλου λ.
Εκ. 435. τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λ., σὲ δὲ
Fr. Μ. Θ. Δευτ. 6, 15. οὕδ' ἄν λ. λήξαι τις.
λεγωνῆσαι. Fr. 636. λ.:
λέγωσ'. ΕΙ. 933. ὑπὸ τοῦ δέους λ. Ἰωνικῶς δἱ, λέξει. Ν. 940. φέρε δή πότερος λ. πρότερος; Ν. 1392. πηδαν, ὅ τι λ. ΕΙ. 1048. τί ποτ' ἄρα λ.; ΤΡ. δήλός ἐσθ' οὖτός γ' ὅτι Θ. 573. σιγαθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἄττα λ. λέξειας. Ι. 16. πως αν σύ μοι λ. αμέ χρή λέγειν; Θ. 187. μόνος γαρ αν λ. αξίως έμου. λέξειν. Σ. 1095. ρησιν εῦ λ. εμέλλομεν τότ', οὐδὲ λέγωσί. Εκ. 726. εν' ἀποβλέπωμαι καὶ λ. μοι ταδί Θ. 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ρήτορες. μακρὰν ἔοικε λ.
 Β. 901. τὸν μὲν ἀστεῖὸν τι λ.
 Εκ. 170. αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λ. δοκῶ,
 597. τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὰ λ.' τὴν γῆν πρώτιστα λέγωσιν. Σ. 892. ώς ἡνίκ' ἀν λ., οὐκ ἐσφρήσομεν. Ο. 1440. ὅταν λ. οἱ πατέρες ἐκάστοτε Λ. 1233. ὥσθ' ὅ τι μὲν ἄν λ. οὐκ ἀκούομεν, λείβεται. Ι. 327. πρώτος ών ὁ δ' Ίπποδάμου λ. θεώμενος. λειμών. Β. 344. φλογὶ φέγγεται δὲ λ.: λειμώνα, Β. 326. ἐλθὲ τόνδ ἀνὰ λ. χορεύσων, Β. 1300. λ. Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων: λειμῶνά. Ο. 246. ἔχετε λ. τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος. λέξεις. Ν. 1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λ. ἀκοῦσαι βούλομαι Σ. 1240. τούτφ τί λ. σκόλιον; ΦΙ. ἀδικῶς ἐγὼ, Θ. 711. φαύλως τ' ἀποδράς οὐ λ. λειμώνας. Β. 449. λ. άνθεμώδεις, λειμώνων. Ο. 1093. άλλ' άνθηρών λ. 720. λόγους τε λ. ἀνοσίους. Β. 993. σὰ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λ.; μόνον ὅπως Fr. 346. λ. άρα λ. άρα λ. έξη. Ν. 942. κặτ' ἐκ τούτων ὧν ἀν λ. Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἀν λ. γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ. λέξομεν. Σ. 865. φήμην ἀγαθην λ. ὑμῖν, λέξον. Ν. 340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λ. δή μοι, Β, 374. λ. ἐγκρούων
λείξας. Ι. 103. ἐπίπαστα λ. δημιόπραθ' δ βάσκανος
λείδον. ΕΙ. 1086. οὐδέποτ' ἄν θείης λ. τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ΕΙ. 1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λ. τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Β. 1003. ἡνίκ' ἀν τὸ πνεῦμα λ.
λείος. Γτ. 25. καὶ λ. ὥσπερ ἔγχελυς, χρυσοῦς ἔχων κικίννους.
λείπομ'. Εκ. 912. μόνη δ' αὐτοῦ λ.' ἡ
λείπω. Α. 1185. λ. φάσς γε τοὐμὸν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
Ι. 1251. λ.' σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
λείνειν. Σ. 738. λ. χλαῦνος μαλακὸν σισύορας. τί παθούσαι, Ν. 1370. λ. τι τῶν νεωτέρων ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα. Σ. 15. ἀτὰρ σὰ λ. πρότερος. ΕΑ. ἐδόκουν ἀετὰν 28. ἀτὰρ σὰ τὸ σὰν αὖ λ. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα. λείχειν. Σ. 738. λ., χλαίναν μαλακήν, σισύραν, ΕΙ. 854. παρά τοις θεοίσιν άμβροσίαν λ. άνω. 335. κάποκλείων τὰς θύρας; λ. 963. ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λ. μέγα ΕΙ. 854. παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λ. ἄνω.
855. λ. άρ' αὐτῆ κάνθάδε σκεναστέον.
λείχων. Ι. 1089. χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λ. ἔπίπαστα.
Ι. 1285. ἐν κασαυρίοισι λ. τὴν ἀπόπτυστον δράσον.
λειψάνων. Σ. 1066. ἀλλὰ κἀκ τῶν λ. δεῖ τῶνδε βώμην
Λειψύδριον. Λ. 665. ἀλλὰ ἀγετε, λυκόποδες, οἴπερ ἐπὶ Λ. ἤλθομεν, ὅτ΄ ἤμεν ἔτι,
λεκάναισι. Ο. 1143. λ. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἔνεβάλλοντο πῶς
λεκάνας. Ο. 1146. ἐς τὰς λ. ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῦν.
λεκάνην. Ν. 907. χωρεῖ τὸ κακόν: δότε μοι λ.
Ο. 840. λ. ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
Ετ. 344, 6. τρυγός τε φωνὴν εἰς λ. ἀθουμένης,
λεκάνης. Σ. 600. τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λ. τὰμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ. Ο. 1668. μέτεστιν; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λ. δέ μοι,
Β. 1020. Αἰσχύλε, λ., μηδ΄ αὐθαδῶς σεμνινόμενος χαλέπαινε.
Fr. 1. πρὸς ταῦτα σὰ λ. Όμηρείους γλώττας, τί καλοῦσι κύρυμβα.
λέξονθ'. Θ. 91. λ. ὑπὲρ ἔμοῦ. ΜΝ. πότερα φανερὸν, ἢ λάθρα; λέξοντ'. Α. 91, λ. ύπερ εμού. ΜΝ. πότερα φανερον, ή λάθρα; λέξοντ'. Α. 99. λ. 'Αθηναίοισιν, ὤ ψευδαρτάβα. λέξοντας. Ι. 508. ἡνάγκαζεν λ. ἔπη προς τὸ θέατρον παραβήναι, λέξουσ'. Θ. 384. λ. ἀνέστην, ὧ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ λέξουσι. Εκ. 773. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς όδοῖς. ΑΝ. Β. λ. γάρ. λέξουσιν. Εκ. 695. τάδε λ. δεῦρο παρ' ἡμᾶς· λέξου Α. 369. λ. δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἄ μοι δοκεῖ. Α. 417. αὕτη δὲ θάνατον, ἡν κακῶς λ., φέρει.
 501. ἐγὰ δὲ λ. δεινὰ μὲν, δίκαια δέ. Ν. 143. λ. νομίσαι δὲ ταῦτα χρη μυστήρια.
 961. λ. τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο, περικωνεί. Fr. 335. πεντελίθοισί θ' δμοῦ λ. παραθραύμασι. λεκάνιον. Α. 1110. κάμοι λ. των λαγφων δος κρεών. Σ. 951. ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός λ. δ' δμως. λεκανίσκην. Fr. 637, λ. λέκιθον. Λ. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον λ. παρὰ Εκ. 163. φέρε τὸν στέφανον έγὼ γὰρ αὖ λ. πάλιν. λέξωμεν. Θ. 785. ἡμείς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λ. παραβᾶσαι, λέξων. Α. 367. ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λ. οὐτοσί τυννουτοσί, γραύς·
Εκ. 1177. λ., ϊν' ἐπιδειπνῆς.
λεκιθόπωλιν. Π. 427. ἡ λ. οὐ γὰρ ἄν τοσουτονὶ λεκτόν. Ο. 422. τε λ. οὐτε πιστόν, ὡς Αέξων, Α. 367. δ δ΄ άνηρ ό λ. οὐτσοί τυννουτοσί.
Α. 629. οὕπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λ. ὡς δεξιός ἐστιν.
Λέονθ΄. Ι. 1037. "Εστι γυνη, τέξει τε λ. ἰεραῖς ἐν 'Αθήναις,
λέοντα. Β. 1431. μάλιστα μὲν λ. μη 'ν πόλει τρέφειν,
λέοντες. ΕΙ. 1189. ὄντες οἵκοι μὲν λ.,
λεοντῆν. Β. 46. ὁρῶν λ. ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
Β. 430. κύσθου λ. ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
496, καὶ τὴν λ., εἔπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
λέοντος. Β. 1431. [οὐ χρὴ λ. σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν] λέλακας. Α. 410. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί λ.; ΔΙ. ἀνάβαδην ποιείς, λελάκτικας. Ν. 136. ἀπεριμερίμνως την θύραν λ. λελάμπρυνται. Π. 635. ἐξωμμάτωται καὶ λ. κόρας, λέλαφας. Fr. 492. τὸ δ΄ αἶμα λ. τούμὸν ἄναξ δέσποτα.

λέλεκται, Β. 1244. Ζεύς, ώς λ. της άληθείας ύπο,

Λήμνος, Fr. 325. Λ. κυάμους τρέφουσα τακερούς καὶ καλούς. λημώντες. Π. 581, ἀλλ' ὧ Κρονικαῖς λήμαις ὔντως λ. τὰς φρένας Λήναια. Α. 1155. δε γ' έμε του τλήμονα Λ. χορηγών ἀπέλυσ άδειπνοι ληναίτην. Ι. 547. θόρυβον χρηστόν λ., Αηναίτην. Γ. 647. δορυβου χρηστού λ., Αηναίφ. Α. 504. αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐτὶ Λ. τ' ἀγὼν, λῆξαι. ΕΙ. 1076. φυλόπιδος λ., πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ, λῆξαί. ΕΙ. 1328. λ. τ' αΐθωνα σίδηρον. λήξαι. Fr. Μ. Θ. Δευτ. 6, 15. οὐδ' ἀν λέγων λ. τις. ληπτέον. Ι. 603. λ. μάλλον. τί δρωμεν; οὐκ ἐλᾳς, ὧ σαμφόρα; ληρεῖν. Ι. 536. καὶ μὴ λ., ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσφ. Θ. 622. τον δείνα τον τοῦ δείνα ΚΛ. λ. μοι δοκείς. Β. 1377. αὐτον αὐτα λ.
Π. 508. δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ λ. καὶ παραπαίειν, ληρεῖs. Ν. 500. κατάθου. τί λ.; ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί: Ν. 829. αἰβοῖ, τί λ.; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὔτως ἔχον.
1273. τί δῆτα λ. ὤσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών; Σ. 767. περί τοῦ ; τί λ.; Βλ. ταῦθ΄ ἄπερ ἰκεῖ πράττεται 1370. τί ταῦτα λ., ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών ; Ο. 341. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν λ. ἔχων
 572. οἱ πετόμεσθα πτέριγάς τ' ἔχομεν; ΠΕ. λ. καὶ νὴ 572. οὶ πετόμεσθα πτέρυγας τ ἔχομεν; ΠΕ. Α. και νη Δι' δ γ' Έρμης
Α. 744. τί ταῦτα λ.; ΓΥ. Γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
945. ἀγαθόν. ἔα αὕτ', ὧ δαιμονία. ΜΥ. λ. ἔχων.
Θ. 595. λ. ἐγὰ γὰρ οὐκ ἀν ἤλθον ἀγγελῶν,
1080. τί κακόν; ΕΥ. τί κακόν. ΜΝ. λ. ΕΥ. λ.
1112. καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΥ. λ., ὧ Σκύθα.
Β. 512. ἀλλ' είσιθ' ἄμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνν καλῶς. ΘΕ. λ. ἔχων.
555. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙ. λ., ὧ γύναι,
1136. ἱρῖς ἵτι λ. ΔΙ. ἀλλ' ὁλίγον γὲ μοι μέλει. 1136. δρᾶς ὅτι λ. ΔΙ. ἀλλ' ὁλίγον γέ μοι μέλει. 1197. λ. ἐγὰ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ. Εκ. 833. οὐκ οἶδ' ὅ τι λ. φέρε σὰ τὰνάφορον ὁ παῖς. 1001. λ.' ἐγὰ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰμὰ στρώματα. Π. 517. λήρον λ. ταῦτα γὰρ ἡμῦν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας ληρήσειε. Β. 923. κάπειτ' ἐπειδή ταῦτα λ. καὶ τὸ δράμα ληρήσεις. Ν. 367. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ λ. οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. τί λέγεις σύ ; λήροις, Π. 589. λ. ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν Πλοῦτον ἐᾳ παρ' ξαυτώ. λήρον. Θ. 880. ληρούντι λ.; Θεσμοφόριον τουτογί. Αηρόν. Θ. 880. Αηρουντί Α.; Θεσμοφορίον τουτογί.
Β. 1005. και κοσμήσαι τραγικόν Α., θαρρών τουτογί.
Π. 517. λ. ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας λῆρόν. Β. 809. λ. τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι
λῆρος. Π. 23. ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. ΚΑ. λ. οὐ γὰρ παύσομαι
Ετ. 390, 1. τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λ. πολύς
λῆρός. Λ. 860. ὅτι λ. ἔστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν, ληρούντι. Θ. 880. λ. λήρον; Θεσμοφόριον τουτογί. ληρώ. Ν. 1274. λ., τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι; λήρων. Ν. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λ. ἰερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς δ τι χρήζεις:

Β. 1497. καὶ σκαριφισμοῖσι λ.
λής. Α. 749. Δικαιόπολι, ή λ. πρίασθαι χοιρία;
λής. Α. 766. ἄντεινον, αὶ λ. ὡς παχεῖα καὶ καλά.
Α. 772. αὶ λ., περίδου μοι περὶ θυμητιδῶν ἀλῶν, Α. 1/2. αι λ., περίδου μοι περί θυμητίδαν άλῶν,
776. ἢ λ. ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς
788. ἀλλ' αὶ τράφεν λ., ἄδε τοι χοῖρος καλά.
814. τὸ δ' ἄτερον, οὶ λ., χούνικος μόνας άλῶν.
Λ. 95. ὅ τι λ. ποθ' ἀμέ. ΑΥ. νὴ Δί', ὧ φὶλη γύναι.
1188. ἄγ' ὅπα τυ λ. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
λήσει. Ι. 1033. ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοὐπτάνιον λ. σε κυνηδὸν λήσεις. ΕΙ. 63. λ. σεαυτόν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. λήστομεν. Εκ. 98. ἡν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λ. λήστομεν. Εκ. 98. ἡν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λ. λησταί. Ο. 1427. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' οἱ λ. γε μὴ λυπῶσί με, ληστάs. Α. 1077. ἡγγειλε λ. ἐμβαλεῖν Βοιωτίουs. Α. 1188. λ. ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί. ληστών. ΕΙ. 449. ληφθεῖς ὑπὸ λ. ἐσθίοι κριθὰς μόνας. λῆτε. Λ. 1105. ναὶ τὰ σιὰ, κᾶν λ., τὸν Λυσίστρατον. Λητοῖ. Ο. 870. καὶ κύκνφ Πυθίφ καὶ Δηλίφ, καὶ Λ. Όρτυ-Αητοίδης. Ι. 1081. χρησμόν Α., Κυλλήνην μή σε δολώση. Αητοίδης. Ι. 1081. χρησμόν Α., Κυλλήνην μή σε δολώση. Αηφθείην. Π. 1145. δπότε τι λ. πανουργήσας έγώ, Αηφθείςς. ΕΙ. 449. λ. ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας. Αηφθείσα. Ο. 1222. δικαιότατ' ἀν λ. πασῶν Ἰρίδων Αηφθείσα. Ο. 1222, οικαιότατ αν λ. πασων τριοων Αηφθείσα. Ν. 186. τοις έκ Πύλου λ., τοις Λακωνικοίς. Αηφθείτες. Λ. 1110. ώς οι πρώτοι τῶν Ἑλλήνων τῆ σῆ λ. ἴυγγι ληφθῆ. Θ. 679. αὐτῶν ὅταν λ. τις ὅσια δρῶν, ληφθήσομαι. Εκ. 260. ώδί μέση γὰρ οὐδέποτε λ. λήψει. Θ. 713. λ. δὲ κακόν Β. 1236. λ. γὰρ ὁβολοῦ πάνυ καλήν τε κάγαθήν. λήψεσθ'. ΕΙ. 493. πληγάς λ., ἄργείοι.

λήψεσθ'. Λ. 1093. εἰ σωφρονεῖτε, θαὶμάτια λ., ὅπως λήψεται. Α. 1002. πρώτιστος, άσκὸν Κτησιφῶντος λ. Ο. 1078. λ. τάλαντον' ήν δὲ ζῶντ' ἄγη τις, τέτταρα, Λ. 1212. κωρύκους, ώς λ. πυ-Εκ. 783. ούχ ώς τι δώσοντ', άλλ' ὅπως τι λ. λήψεταί. Ν. 1308. λ. τι πράγμ', ὁ τοῦλήψι. Α. 104 οὖ λ. χρῦσο, χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ. λήψομαι. Ι. 1028. λέγε νυν' ἐγὼ δὲ πρῶτα λ. λίθον, Σ. 785. τὸν μισθὸν ὁπόθεν λ. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. καλῶς, 786. ὁτιὴ κατ' ἐμαυτὸν κοῦ μεθ' ἐτέρου λ. 813. κάν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθόν λ. 1167. ὅστις ἐπὶ γήρα χίμετλον οὐδὲν λ. Fr. 447, 3. καὶ πόθεν ἐγὰ τρίπουν τράπεζαν λ.; 'λθοι. ΕΙ. 267. ἀλλ', ὧ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μή 'λ. φέρων λίαν. Α. 634. παύσας ύμας ξενικοῖσι λόγοις μη λ. ἐξαπατάσθαι, Ι. 1231. τοὺμόν γε φράζων όνομα καὶ λ. σαφῶς. Ν. 55. πρόφασιν ἔφασκον, ὧ γύναι, λ. σπαθῆς. 416. μήτε ρίγῶν ἄχθει λ., μητ' ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς, 716. μή νυν βαρέως άλγει λ.
 Σ. 56. μηδὲν παρ' ήμῶν προσδοκᾶν λ. μέγα,
 877. παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λ. στρυφνὸν καὶ πρένενου ηθos, ΕΙ. 83. μή μοι σοβαρῶς χώρει λ. Θ. 1076. λ. ΕΥ. λ. Β. 835. ὧ δαιμονί' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λ. λέγε. Εκ. 584. εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λ. λιβανωτόν, Ν. 426, οὐδ' ἀν θύσαιμ', οὐδ' ἀν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λ. Σ. 96. ἄσπερ λ. ἐπιτιθεὶς νουμηνία. 861. καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λ. ἔνδοθεν, Β. 871. ἴθι νυν λ. δεῦρό τις καὶ πῦρ δότα, 888. Ίθι νυν ἐπίθες δή καὶ σὸ λ. ΕΥ. καλώς Π. 703. την βιν' ἐπιλαβοῦσ' οὐ λ. γὰρ βδέω. 1114. ὁ Πλοῦτος, οὐδείς οὐ λ., οὐ δάφνην, λιβανωτοπωλείν. Fr. 638. λ. Αιβύην. Ο. 710. σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Δ. μεταχωρῆ, Αιβύης. Ο. 1136. ἐκ μέν γε Α. ἦκον ὡς τρισμύριαι Αιβυκόν. Ο. 65. 'Υποδεδιὼς ἔγωγε, Α. δρνεον. Αιγνύν. Α. 319. Α. δοκῶ μοι καθορῶν καὶ καπνὸν, ὡ γυναῖκες, λιγνύος. Θ. 281. ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λ. λιγνύς. Ο. 1241. Α. δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς λιγύθθυγγος. Ο. 1381. Α. ἀηδών. λιόνον. Π. 710. ἔπειτα παῖς αὐτῷ λ. θυείδιον Π. 712. λ.; ΚΑ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον. λιθίνους. Ο. 613. οἰκοδομεῖν δεί λ. αὐτοῖς, λίθοι. Α. 343. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λ. Ν. 1202. ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὅντες λ., λίθοις. Α. 236. ὡς ἐγὰ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἀν ἐμπλήμην λ. Α. 295. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ κατά σε χώσομεν τοῖς λ. Σ. 222. ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λ. βαλλήσομεν. Π. 817. χρυσοῖς, ἀποψέμεσθα δ' οὐ λ. ἔτι, λίθον. Α. 1160. καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λ. πεσὰν, Λιβύην. Ο. 710. σπείρειν μεν, όταν γέρανος κρώζουσ' ες την Α. Α. 1180. καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λ. πεσῶν,

Ι. 1028. λέγε νυν ἐγὰ δὲ πρῶτα λήψομαι λ.,

Ν. 767. ἤδη παρὰ τοισι φαρμακοπώλαις τῆν λ.

Σ. 280. λ. ἔψεις, ἔλεγεν.

332. ἢ δῆτα λ. με ποίησον ἐφὶ οῦ

ΕΙ. 630. νὴ Δί', ὧ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμοῦ λ.

Β. 194. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ. παρὰ τὸν Αὐαίνου λ. Π. 543. λ. εύμεγέθη πρός τη κεφαλή σιτείσθαι δ' αντί μέν άρτων λίθος. Fr. 240. κογχυλίας λ. Fr. 264. "λ. δεκατάλαντος." 538. λ. τις ώζησεν τεθυμιαμένος. λίθου. ΕΙ. 680. δστις κρατεί νύν τοῦ λ. τοῦ 'ν τῷ πυκνί. λιθουργός. Ο. 1134. πλινθοφόρος, οὐ λ., οὐ τέκτων παρῆν, λίθους. Α. 341. τοὺς λ. νῦν μοι χαμάζε πρώτον ἐξεράσατε. Σ. 228. μὴ φροντίσης ἐὰν ἐγὼ λ. ἔχω, ΕΙ. 361. φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λ. ἀφέλξομεν. 427. εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λ. ἀφέλκετε. 1230. ὡδὶ, παραθέντι τρεῖς λ. οὐ δεξιῶς; Ο. 1137. γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λ. Εκ. 546. καὶ τοὺς λ. παίουσα τῆ βακτηρία. Εκ. 540. και τους λ. παιουσα τη βακτηρία.

Ετ. 429. νεβρίδα, λ. τοὺς πωρίνους, κηρύκιον.

λίθω, Α. 683. τονθορύζοντες δὲ γήρα τῷ λ. προσέσταμεν,

Α. 1218. Ιλιγγιῶ κάρα λ. πεπληγμένος.

Ν. 24. είθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λ.

Ο. 56. σὰ δ' οὖν λ. κόψον λαβάν. ΕΥ, πάνυ γ', εὶ δοκεῖ.

Θ. 529. τὴν παλαιάν ὑπὸ λ. γὰρ

Β. 572. ὧς δλεστάν στο του λους σουρίους. Β. 572. ὡς ἡδέως ἄν σου λ. τοὺς γομφίους

λίθφ. Εκ. 87. ὑπὸ τῷ λ. τῶν πρυτάνεων καταντικρύ. Fr. 488, 2. τασδὶ κάταξον τῆ κεφαλῆ σαυτοῦ λ. λίθων. Α. 184. κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λ. Α. 319. είπε μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λ., ὧ δημόται, Σ. 199. ὥθει σὰ πολλοὰς τῶν λ. πρὸς τὴν θύραν, ΕΙ. 225. ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λ., κοφίνους δέ λ. έκέλευες Λικυμνίαις. Ο. 1242, καταιθαλώση σου Λ. βολαίς. λιμένα. Fr. 61. ές τὸν λ.: λιμένας. Σ. 659. πρυτανεία, μέταλλ', ἀγορὰς, λ., μισθοὺς καὶ δημιόπρατα. Β. 112. τούτους φράσον μοι, λ., άρτοπώλια, λιμένων. Ι. 165. και τῆς ἀγορᾶς και τῶν λ. και τῆς πυκνός· λιμήν. ΕΙ. 144. λ. δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον; ΕΙ. 145. ἐν Πειραεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λ. λιμναία. Β. 211. λ. κρηνών τέκνα, λιμναίος. Ο. 272. άλλά λ. ΠΕ. βαβαί, καλός γε και φοινιλίμναις. Β. 234. ένυδρον έν λ. τρέφω. Λίμναιστν, Β. 217. Λ. άχήσαμεν, λίμναν. Β. 1266. Έρμαν μέν πρόγονον τίομεν γένος οί περί λ., λίμνας. Ο. 1339. κας έπ οίδμα λ. λίμνη. Ι. 865, δταν μὲν ἡ λ. καταστῆ, λαμβάνουσω οὐδέν. Ο. 1553. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσω λ. Β. 181. τουτί τί έστι : ΔΙ. τοῦτο λ. νὴ Δία λίμνην. Ν. 273. ἡ Μαιῶτιν λ. ἔχετ' ἡ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος Β. 137. ἐυθὺς γὰρ ἐπὶ λ. μεγάλην ἥξεις πάνυ 193. οὕκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λ. κύκλο 193. ούκουν περιθρέξει δήτα την λ. κύκλω; λιμοῦ. ΕΙ. 483. ὑπὸ τοῦ γε λ. νη Δ΄ ἐξολωλότες. Π. 562. ἀπὸ τοῦ λ. γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὰ πορίζεις. 1174. ἀπόλωλ' ὑπὸ λ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω, λιμφ. Α. 743. τὰ πράτα πειρασείσθε τὰς λ. κακῶς. Α. 1044. ἀποκτενείς λ. με καὶ Ο. 186. τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολείτε λ. Μηλίφ. λίνα. Β. 364. ἀσκώματα καὶ λ. καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίοαυρον, λινόδετον. Ν. 764. λ. ὥσπερ μηλολύνθην τοῦ ποδός. λινοπτώμενος. ΕΙ. 1178. τοὺς λύφους σείων· ἐγὰ δ' ἔστηκα λ. λίνου. Β. 1347. λ. μεστόν άτρακτον λινών. Fr. 84, 2. κνέφαλλον άμα και προσκεφάλαιον τών λ. λιπάρ". Ο. 1590. και μήν τά γ' όρνίθεια λ. είναι πρέπει. λιπαρά. Fr. 421, 1. άλις άφύης μοι. παρατέταμαι γάρ τὰ λ. κάπτων. λιπαραί. Ι. 1329. ὧταὶ λ. καὶ Ιοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι "Αθήναι, λιπαράμπυκα. Α. 671. οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λ. λιπαράν. Ν. 300. έλθωμεν λ. χθύνα Παλλάδος, εὖανδρον γῶν λιπαράς. Α. 639. εἰ δέ τις δμᾶς ὑποθωπεύσας λ. καλέσειεν Β. 903. τοῦς λ. 'Αθήνας, Α. 640. εύρετο πῶν ἄν διὰ τὰς λ., ἀφύων τιμὴν περιάψας. λιπαρόν. Ι. 536. καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λ. παρὰ τῷ N. 116. Διονύσω. Ν. 1011. έξεις ἀεὶ στήθος λ., 0. 535. κατάχυσμ' ἔτερον γλυκὸ καὶ λ., 826. λ. τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, τίς δαὶ θεὸς Fr. 162, 2. χαῖρε λ. δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός. 163, 4. τῆς τρυγὸς ἀρτον λ. καὶ ῥάφανον φέροντι. λιπαρός. Ν. 1002, ἀλλ' οὖν λ. γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις αξροῦ. διατρίψεις, Π. 616. λ. χωρῶν ἐκ βαλανείου Αιπορούς. Λ. 672. οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὖται λ. χειρουργίας, λεπαρών. Α. 452. γλίσχρος προσαιτών λ. τ'. Εθριπίδη, λεπαρώς. Εκ. 652. σταν ή δεκάπουν το στοιχείον, λ. χωρείν έπλ δείπνον. Αιποτάξιον. Fr. 728. Λ. λιπών. Fr. 199, 2. λ. ω' έστι κριβάνων εδώλια. λίσπη. Β. 826. ένθεν δή στοματουργός έπων βασανίστρια λ. λίσσομαί. ΕΙ. 382. μή νυν λακήσης, λ. σ', δρμίδιον. λίστρον. Fr. 639, λ. λιταργιούμεν. ΕΙ. 562. είθ' δπως λ. οίκαδ' ès τὰ χωρία, λιτόμεθα. Θ. 313. λ. ταῖσδ' èπ' εὐχαῖς λιτομέναν. Β. 1040. ἄνομα πάθεα φῶτα λ. λίτρον. Fr. 309, 1. ξυρόν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτήν, λ., λλίπωσιν. Π. 859. πάλιν αδθις, ήνπερ μή 'λ. αἰ δίκαι; λογάρια. Fr. 640. λ.: λογγάζειν. Fr. 641. λ.: λόγι'. I. 211. τὰ μὲν λ. αἰκάλλει με Θαυμάζω δ' ὅπως Ι. 1050. ταυτί τελείσθαι τὰ λ. ήδη μοι δοκεί. Σ. 709. δρα τὸ χρήμα· τὰ λ. ὡς περαίνεται. λόγια. Ι. 120. ὧ λ. δός μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ. Ι. 999. ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. λ. ΔΗΜ. πάντ'; ΚΛ. ἐθαύμασας;

λογίδιον. Σ. 64. άλλ' ἔστιν ἡμῦν λ. γνώμην ἔχον, λογίζεται. Ι. 1275. άλλὰ τιμή τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λ. λογίζεταί. Σ. 745. λ. τ' ἐκείνα πάνθ' άμαρτίας λογίζομαι. Α. 31. ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λ., λογίοις. Ι. 122. ἐν τοῖς λ. ἐνεστιν ἐτέραν ἔγχεον; λογίοισιν. Ι. 194. ἄ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λ. οἱ θεοί. Ι. 797. ΐνα γ' Έλληνων άρξη πάντων. έστι γὰρ ἐν τοῖς λ. λογιοῦμαι. Β. 1263. καὶ μὴν λ. ταῦτα τῶν ψήφων λαβών. λόγισαι. Σ. 656. καὶ πρῶτον μὲν λ. φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' λογισας. 2. οδο. και πρώτον μεν κ. φαυνώς, μη φηφοις κ. άπο χειρός, λογίσασθαι. Π. 381. τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λ. δώδεκα. λογισμόν. Β. 973. λ. ἐνθεὶς τῆ τέχνη λογιστά. Ο. 318. ἄνδρε γὰρ λεπτώ λ. δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ. λογίσωμαι. Ν. 20, ἀπόσοις ὁφείλω καὶ λ. τοὺς τόκους. λογίων. Ι. 1015. Φράζευ, Έρεχθείδη, λ. δδον, ήν σοι Απόλλων 1. 1026. ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λ. παρεσθίει.
 1045. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λ. ἐκὼν λόγοι. Σ. 1394. λ. διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί: λόγοιν. Ν. 114. τούτοιν τον έτερον τοῦν λ., τον ήττονα, Ν. 244. ἀλλά με δίδαξον τον έτερον τοῦν σοῦν λ., Ν. 244. άλλα με δίδαξον τον ἔτερον τοιν σοιν λ., 886. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοιν τοιν λ., 1336. έλοῦ δ' ὁπότερον τοιν λ. βούλει λέγειν. 1337. ποίοιν λ.; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἤττονα; λόγοις. Α. 634. παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λ. μὴ λίαν ἔξαπατᾶσθαι, Ι. 210. ἤδη κρατήσειν, αἴ κε μὴ θαλφθῆ λ. Ν. 73. ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοις ἐμοῖς οὐδὲν λ., 611. ἀναλος' ἐνιὰς ἔπουστας λ. λλ' ἐνλος. N. 73. ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοις οῦθεν Α., 611. ἀφελοῦσ' ὑμᾶς ἄπαντας, οὐ λ., ἀλλ' ἐμφανῶς. 1025. ὡς ἡδύ σου τοῖσι λ. σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος. 1404. γνώμαις δε λεπταίς και λ. ξύνειμι και μερίμναις, Σ. 747. λ. πείθεται, ΕΙ. 129. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λ. ἐξευρέθη Ο. 438. σὰ δὲ τούσδ' ἐφ' οἶσπερ τοῖς λ. συνέλεξ' ἐγὼ, 629. ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λ. 651. καλώς. ΠΕ, ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λ. 1437. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΤ. καὶ πῶς ΣΤ. καὶ πῶς ἄν λ. 1438. ἄνδρα πτερώσειας σύ; ΠΕ. πάντες τοις λ. 1449. ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λ.
Π. 488. ἐν τοῖσι λ. ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
λόγοισι. Ν. 951. λ. καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις, Σ. 115. καὶ πρώτα μὲν λ. παραμυθούμενος 729. πιθοῦ πιθοῦ λ., μηδ' ἄφρων γένη, Β. 1496. τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λ. λόγοισί. Ο. 1446. λ. τάρα καὶ πτερούνται; ΠΕ. φήμ' έγώ. λόγοισεν. Α. 626. ἀνὴρ νικᾶ τοῖσι λ., καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει Ι. 459. ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λ. Θ. 201. οὐ τοῖς λ., ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν. λόγον. Α. 299. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὰ λ.·

Ι. 806. κοὶ χίδρα φαγὰν ἀναρρηθήση καὶ στεμφύλω ἐς λ.

ἔλθη,

1300. φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῦν τὰς τριήρεις ἐς λ., ήν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λ.,
 βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λ. ἐλθεῖν, 619. της ἐορτης μη τυχόντες κατά λ. τῶν ημερῶν. 657. ἐκεῶν ἐκείνο, τὸν ἀδικώτατον λ. 990. πρὸς ταῦτ', ὧ μειράκιον, θαρρῶν ἔμὲ τὸν κρείττω λ. 1148. καί μοι τὸν νιὰν, εἰ μεμάθηκε τὸν λ. 1229. Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λ. 1446. λ. σὲ νικήσω λέγων 1452. και τὸν λ. τὸν ήττω. Σ. 54. φέρε νυν κατείπω τοις θεαταίς τον λ., 413. τόνδε λ. εσφέρει, 469. ούτε λ. εὐτράπελου, 469. οῦτε λ. εὐτράπελου,
961. ἴνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῦν τὸν λ.
1239. 'Αδμήτου λ., ὧταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
1258. ἡ λ. ἔλεξας αὐτὸς ἀστείδν τινα,
1399. ἄκουσον, ὧ γύναι' λ. σοι βούλομαι
ΕΙ. 50. ἐγὼ δὲ τὸν λ. γε τοῖσι παιδίοις
148. λ. παράσχης καὶ τραγωδία γένη.
Ο. 315. τιτιτιτιτιτιτιτίνα λ. ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;
393. πὸς λέκως. ΕΠ. μήπος φοβρθῦς τὸν λ. Χ.Ο. τί μ΄ 323. πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῆς τὸν λ. ΧΟ. τί μ' είργάσω; Λ. 119. λέγοιμ' ἄν' οὐ δεί γὰρ κεκρύφθαι τὸν λ. 468. τι τοίσδε σαυτόν ἐς λ. τοίς θηρίοις συνάπτεις; 747. ἀπόπεμφον ώς τάχιστα. ΑΥ, τίνα λ. λέγεις; 0. 471. ἀποπερφού αν ταχιστικ. Τ. Τ. Τ. Τ. Χ. Χεγείς, 0. 471. ὁ μως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρή δοῦναι λ.; 1164. χρείς δὲ ποίς τόνδ' ἐπεσφέρεις λ.; Β. 1052. πότερον δ' οὐκ ὅντα λ. τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα; Εκ. 1043. ὧ παμβδελυρὰ, φθονοῦσα τόνδε τὸν λ.

λόγον. Π. 467. και μήν περί τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λ. Π. 523. κατὰ τὸν λ. ὅν σὰ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν εθελήσει

Fr. 377, 1. δ μεν ήδεν 'Αδμήτου λ. πρός μυρρίνην,
Fr. M. Δαιτ. 9, 2. τοῖς δαιταλεύσιν, ώσπερ άξιον λ.,
λόγος. N. 893. ἀπολεῖς σύ; τίς ἄν; ΑΛ. λ. ΔΙ. ήττων γ' ἄν.
N. 1038. ἐγὼ γὰρ ήττων μὲν λ. δι' αὐτὸ τοῦτ ἐκλήθην
Ο. 336. ἀλλὰ πρός τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λ.'
462. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λ. εἶς μοι,
Λ. 859. λ. τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ
1135. εἶς μὲν λ. μοι δεῦρ ἀεὶ περαίνεται.
Θ. 906. σὸ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σε κάμ' ἔχει λ.
Β. 87. Πυθάγγελος δέ; ΞΑ. περὶ ἔμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
107. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑ περὶ ἔμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
115. κόρεις ὁλίγιστοι. ΞΑ, περὶ ἔμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
623. δίκαιος ὁ λ.' κάν τι πηρώσω γέ σοι
637. δίκαιος ὁ λ.' χῶπότερον ἀν νῶν ίδης
1206. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λ.,
1391. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱρὸν ἄλλο πλὴν λ.
Εκ. 473. λ. γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων, **ἐθελήσει** 1391. ούκ έστι Πειθοῦς ἔρδν ἄλλο πλὴν λ.
Εκ. 473. λ. γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
Π. 337. καίτοι λ. γ' ἢν νὴ τὸν 'Ηρακλέα πολὺς
λόγου. Ν. 1408. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λ. μέτειμι,
Ο. 1706. ὧ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὧ μείζω λ.,
Α. 715. βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λ.
Θ. 472. αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμι' ἐκφορὰ λ.
Β. 580. οἰδ' οἶδα τὸν νοῦν παῦε παῦε τοῦ λ.
832. Αἰσγύλε τὶ σισῆς: αἰσθόνει κὰο τοῦ λ. Β. 580. οίδ' οίδα τὸν νοῦν' παῦε παῦε τοῦ λ.
832. Αἰσχύλε, τἱ σιγᾶς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λ.
1179. ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λ., κατάπτυσον.
Π. 760. ἀλλ' εἶ ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λ.
λόγους. Α. 302. σοῦ δ' ἐγῶ λ. λέγοντος οῦκ ἀκούσομαι μακροὺς,
I. 632. κάγωγ' ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λ.
642. ἀνέκραγον' ὡ βουλὴ, λ. ἀγαθοὺς φέρων
757. καὶ λῆμα θούριον φορεῦν καὶ λ. ἀψύκτους,
N. 252. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισυ ἐς λ.
1042. αἰρούμενον τοὺς ἥττονας λ. ἔπειτα νικᾶν. 1042. αλρούμενον τους ήττονας λ. έπειτα νικάν. Σ. 472. ἐς λ. ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς; 473. σοὶ λ., ὧ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν, 1174. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λ. σεμνοὸς λέγειν 1320. σκώπτων άγροϊκως καὶ προσέτι λ. λέγων Ο. 258. ἀλλ' ἴτ' ἐς λ. ἄπαντα, 415. λέγουσι δὲ δὴ τίνας λ.; 13. πολού δε δη τινάς λ.;
539. πολύ δη πολύ δη χαλεπωτάτους λ.
632. όμόφρονας λ. δικαίους,
Λ. 1126. τούς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λ.
Θ. 178. πολλούς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λ. 439. ποικίλους λ. ἀνεῦρεν 546. ἐπίτηδες εὐρίσκων λ., ὅπου γυνὴ πονηρὰ
720. λ. τε λέξεις ἀνοσίους.
1128. alai τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λ.; Εκ. 411. κάπειτ' έλεξε δημοτικωτάτους λ. λόγχαι. Fr. 357. λ. δ' έκαυλίζοντο καὶ ξυστή κάμαξ. λόγχας. Β. 1016. άλλά πνέοντας δόρυ καὶ λ. καὶ λευκολόφους τρυφαλείας λόγχη. Α. 1226. λ. τις εμπέπηγέ μοι δι' δστέων δδυρτά. λόγχη. Θ. 826. ἐκ τῶν οίκων αὐτῆ λ., λόγχην. Σ. 1119. μήτε κώπην μήτε λ. μήτε φλύκταιναν λαβών. λογχοφόροισιν. ΕΙ. 1294. ἄπερρε καὶ τοῖς λ. ἄδ' Ιόν. λόγω. Ν. 112. εἶναι παρ' αὕτοῖς φασιν ἄμφω τὰ λ., Ν. 882. ὅπως δ' ἐκείνω τὰ λ. μαθήσεται, 1005. ἐῶντι, πρὶν ἄπαντες ἐξ ἐνὸς λ. λόγφ. Α. 513. άταρ, φίλοι γαρ οί παρόντες έν λ., Α. 1151. ώς μεν απλφ λ. κακῶς εξολέσειεν ὁ Ζεύς: Ν. 321. καὶ γνωμιδίφ γνώμην νύξας ετέρφ λ. ἀντιλογῆσαι: 372. νὴ τὸν ᾿Απόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λ. εὖ προσέφυσας Σ. 539. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἡν ὁδί με τῷ λ. κρατήση; 30. ήμεις γάρ, ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λ.,
 λάγων. Ι. 382. ἦν άρα πυρός γ' ἔτερα θερμότερα, καὶ λ. ἐν πόλει
 Ι. 617. ἄ καλὰ λέγων, πολὰ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λ.
 Ν. 130. λ. ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι; 358. χαιρ', ω πρεσβύτα παλαιογενές, θηρατά λ. φιλο-Σ. 1262, μαθητέον τάρ' έστὶ πολλούς τῶν λ., ΕΙ. 733. ἡν ἔχομεν ὁδὸν λ. εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει. Ο. 381. ἔστι μὲν λ. ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ, 434. λ. ἀνεπτέρωμαι. 1447. ὑπὸ γὰρ λ. ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται 1744. άγαμαι δὲ λ. άγε νυν αὐτοῦ Λ. 638. ἡμεῖς γὰρ, ὧ πάντες ἀστοὶ, λ. κατάρχομεν 1123. ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λ. ἀκούσατε. Θ. 294. δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λ.

λόγων. Θ. 588. ἐκείνος εἴη τῶν λ. κατάσκοπος.
Θ. 1059. Ἡχὼ, λ. ἀντωδὸς ἐπικοκκάστρια,
1064. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ΄. ἀλλ' ἄρχου λ.
Β. 355. ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λ., ἢ γνώμη μὴ καθαρεύει,
818. ἔσται δ' ἱππολόφων τε λ. κορυθαίολα νείκη,
894. ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ῶν ἄν ἄπτωμαι λ.
896. παρὰ σοφοίν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τίνα λ. λοιδορεί. Θ. 497. οὐπώποτ' εἶπεν. εἶ δὲ Φαίδραν λ. Π. 456. σὐ δ', ὧ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λ. λοιδορείν. Α. 38. βοαν, ὑποκρούειν, λ. τους ῥήτορας, 1. 90. οἶνον σὰ τολμᾶς εἰς ἐπίνοιαν λ.;
 λοιδορεῖς. ΕΙ. 656. τοὰς σεαυτοῦ λ. λοιδορείς. ΕΙ. 656. τους σεαυτου λ.

Fr. 87. δτις φακήν ήδιστον δύων λ.
λοιδορείσθαι. Ν. 1353. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἡρξάμεσθα λ.
Β. 857. έλεγχ, ἐλέγχον λ. δ' οὐ θέμς
Εκ. 567. μὴ λ., μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
λοιδορείται. ΕΙ. 57. ώδι κεχηνώς λ. τῷ Δι,
λοιδορής Εκ. 254. τί δ', ἡν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λ.;
λοιδορημάτιον. Fr. 64, λ.
λοιδορήσαι. Ι. 1272. λ. τοὺς πονηρούς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
Λ. 1128. λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λ. βούλομαι
λοιδορήσετ. Α. 460. οὐ λ., οὐκ ἀναισχυντήσετε;
λοιδορήσεται. Ι. 1400. μεθύων τε ταῖς πύρναισι λ.,
λοιδορήσται. Ε. 1440. μεθύων τε ταῖς πύρναισι λ.,
λοιδορήσται. Εκ. 248. ἀτὰρ ἡν Κέφαλός σοι λ. προσφθαρείς,
λοιδορίας. Ο. 1541. τὴν λ., τὸν κωλαγρέτην, τὰ τριώβολα.
λοιδορίας. Ο. 1541. τὴν λ., τὸν κωλαγρέτην, τὰ τριώβολα.
λοιδορίας. Ν. 934. παύσασθε μάχης καὶ λ.
Σ. 1207. είλον διώκων λ. ψήφοιν δυοῦν.
λοιδορούμενοι. Θ. 571. παύσασθε λ.: καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
λοιδορούμενος. Σ. 1184. τῷ κοπρόλογφ, καὶ ταῦτα λ.,
λοιδορούνταί. Εκ. 142. καὶ λ. γ΄ ὥσπερ ἐμπεπωκότες, Fr. 87. δστις φακην ήδιστον δψων λ. Αοιδορούμενος. Σ. 1184. τῷ κοπρόλογῳ, καὶ ταῦτα λ., λοιδοροῦνταί. Εκ. 142. καὶ λ. γ΄ ισπερ ἐμπεπωκότες, λοιδοροῦντά. Ν. 1140. οῦτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λ. με λοιπά. ΕΙ. 201. τὰ λ. τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν, λοιπό. ΕΙ. 201. τὰ λ. τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν, λοιπή. Β. 1401. λέγοιτ' ἀν, ψε αὐτη' στι λ. σφῷν στάσις. λοιπόν. Α. 717. κάξελαὐνειν χρὴ τὸ λ., κὰν φύγη τις, ξημιοῦν Ι. 846. ἔως ἀν ἢ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λ. Ν. 677. ἀτὰρ τὸ λ. πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. ὅπως; 850. μἡ νυν τὸ λ. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν αῦτὸ λ. Σ. 235. πάρεσθ', δ δὴ λ. γ΄ ἔτ' ἐστὶν, ἀππαπαῖ παπαιὰξ, 299. μὰ Δί', οὕ τάρα προπέμψω σε τὸ λ. 425. ὡς ἀν εὖ εἰδῃ τὸ λ. σμῆνος οἶον ώργισεν. 486. οὐδέποτέ γ', οὐχ, ἔως ἄν τι μου λ. ἢ, 748. στὰς ἐς τὸ λ. τὸν τρόπον 930. ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λ. οὐ κεκλάγξομαι. 1006. ώσθ' ἢδέως διάγειν σε τὸν λ. χρόνον 1051. ἀλλὰ τὸ λ. τῶν ποιητῶν, 1051. ἀλλὰ τὸ λ. τῶν ποιητῶν, 1120. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λ. τῶν πολιτῶν ἐμβραχὸ 1425. εἶναι φίλον τὸ λ., ἡ σύ μοι φράσεις; ΕΙ. 222. τὸ λ. δψεσθ'. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται; 1305. ὑμῶν τὸ λ. ἔργον ἡδη 'νταῦθα τῶν μενύντων Ο. 479. νὴ τὸν 'Απόλλω' πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε 562. ὧε δρνίθων βασιλευόντων θύειν δρνισι τὸ λ.: 692. εἰδότες ὁρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκφ κλάειν εἰπητε τὸ λ. 754. διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λ., ὡς ἡμᾶς ἴτω. Λ. 287. λ. ἐστι χωρίον
 632. καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λ. ἐν μύρτου κλαδὶ,
 1040. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λ. οὐκέτι 1278. τό λ. αδθις μή ξαμαρτάνειν έτι.

Θ. 539. γυνή γυναϊκας οδσα μή κακῶς λέγειν τό λ.

1160. γυναϊκες, εἰ βούλεσθε τὸν λ. χρόνον

1163. κακὸν τὸ λ., ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

Β. 74. ἔτ' ἐστὶ λ. ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα'

Εκ. 360. ὅποι βαδιείταί μοι τὸ λ. ἡ κόπρος. 559, ἔσται τὸ λ. ΒΛ. κατὰ τί; ΠΡ. πολλών οὕνεκα. 561. έσται τό λ., οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν, 822. χαλκὸν τὸ λ. ἀργύρψ γὰρ χρώμεθα. Π. 321. μασώμενος τὸ λ. οῦτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι. 780. δείξω τὸ λ. πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι Fr. 111. ὅπερ λ. μόνον λουποίο. ΕΙ. 1084. οὕποτε ποιήσεις τὰν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν. Β. 586. ἀλλ' ἡν σε τοῦ λ. ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου, λοιπῶν. ΕΙ. 929. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λ.; ΧΟ. δί. λοἰφ'. Εκ. 654. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῦν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λ. ἡμεῖς Λοκρίδος. Ο. 152. ἀλλ' εἰσὶν ἔτεροι τῆς Λ. 'Οπούντιος Λοξία. Π. 8. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λ., Λοξίας. Ι. 1047. ἐν ῷ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λ. Ι. 1072. ταύτας ἀπανδά μή διδόναι σ' δ Λ.

Λύσιλλα. Ν. 684. Λ., Φίλιννα, Κλειταγύρα, Δημητρία. Αυσιμάχας. Λ. 554. οἶμαί ποτε Λ. ήμας ἐν τοῖς Ἑλλησι καλείσθαι. Λυσιμάχην. ΕΙ. 992, ΐνα Λ. σε καλῶμεν.

Αυσιστράτη, Λ. 6. καὶ σύ γ', ὧ Λ. Λ. 21. αὐταῖς. ΚΑ. τί δ' ἐστὶν, ὧ φίλη Λ., 69. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὧ Λ.; 135. οὐδὲν γὰρ οἴον, ὧ φίλη Λ. 186. καί μοι δότω τὰ τόμιὰ τις. ΚΑ. Λ.,

191. μηλοσφαγούσας. ΚΑ. μὴ σύ γ', ὧ Λ.,
 216. ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ', ὧ Λ.
 746. ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὧ Λ.,

1086. τίς διν φράσειε ποῦ στιν ή Λ.; 1147. ἀδικοῦσιν οὖτοι νὴ Δί', ὧ Λ. Αυσιστράτην. Λ. 1103, τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λ., Αυσίστρατον. Ι. 1265. ἡ θοῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν, μηδὲν

ές Λ., Λ. 1105. ναὶ τὰ σιὰ, κᾶν λῆτε, τὸν Λ. Αυσίστρατος. Σ. 787. αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο

Σ. 1302. Α., Θούφραστος, οἱ περὶ θρύνιχον.
1308. εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Α.
Αυσίστρατός. Α. 855. Α. τ' ἐν τάγορᾳ, Χολαργέων ὅνειδος,
Αυσιστράτου. Fr. 1. ἰδοὸ σορέλλη: τοῦτο παρὰ Α.
λυσυτελεῖν. Π. 509. εἰ τοῦτο γένοιθ' δ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὕ φημ' ἀν

λ. σφῶν. λῦσον. ΕΙ. 991. λ. δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς, Ο. 210. λ. δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, λῦσόν. Θ. 1108. λ. με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ. λυσσάνιε. Λ. 1171. οὐ τὰ σιὰ, οὐχὶ πάντα γ', ὧ λ. λύσση. Θ. 681. λ. παράκοπος,

Αυσση. Θ. 081. Α. παράκοπος, λύσω, Α. 683. λ. την έμαυτης δν έγὼ δη, καὶ ποιήσω Θ. 1125. μὰ Δ΄, ἀλλὰ λ. δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ΄ ἄρα. 1204. ἐγὼ δὲ λ. τόνδε. σὰ δ΄ ὅπος ἀνδρικῶς, λυττῶσα. Λ. 298. ὤσπερ κύων λ. τὼφθαλμὼ δάκνει: λυχνιδίον. Fr. 470, 3. λ.: λυχνιδίον. Fr. 115. "δυοῦν λ.,"

λυχνιδίου. Fr. 274, 2. δμοιότατα καθεύδετ' επί τοῦ λ. λύχνοις. Σ. 262. έπεισι γοῦν τοῖσιν λ. οὐτοιὶ μύκητες λύχνον. Ν. 18. οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λ., Ν. 57. οἴμοι τί γάρ μοι τὸν πύτην ἤπτες λ.; Σ. 249. κάρφος χαμάθέν νυν λαβὰν τὸν λ. πρόβυσον,

λύχνον. ΕΙ. 692. νυνί δ' άπαντα πρός λ. βουλεύσομεν.

Αύχνον. ΕΙ. 692. νυνί ο απαντα προς λ. ρουλευσυμεν.
Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν ἄδιο ἢ λ.
Β. 1338. ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λ. ἄψατε
Εκ. 27. ἢν χαλεπὸν αὐταῶς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λ.
λυχνοποιός. ΕΙ. 690. ὅτι τυγχάνει λ. ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
λυχνοπώλαισι. Ι. 739. σαυτὸν δὲ λ. καὶ νευρορράφοις
λύχνος. Fr. 274.
ἀλλ' ὤσπερ λ.

Fr. M. Δραμ. η N. 3. οίμοι κακοδαίμων δ λ. ήμιν οίχεται. λύχνου. Εκ. 1. ὧ λαμπρὸν ὅμμα τοῦ τροχηλάτου λ. λύχνους. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν αῖς ἐπώλει τοὺς λ., καθελ-

κύσας.

Σ. 219. λ. έχοντες καὶ μνυρίζοντες μέλη 255. ἀποσβέσαντες τοὺς λ. ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί· Π. 668. ἔχοντες· ἀς δὲ τοὺς λ. ἀποσβέσας

λυχνούχον. Fr. Μ. Δραμ. η Ν. 4. καὶ πῶς ἀπορραίσας τον λ. ἔλαθες;

λυχνούχος. Α. 938. φαίνειν ὑπευθύνους λ. Ετ. 274. οἴμοι κακοδαίμων φησὶν λ. ἡμῖν οἴχεται. λυχνούχφ. Fr. 114, 2. ώσπερ έν καινφ λ. λυχνοφορίοντες, Λ. 1003. ἄπερ λ. ἀποκεκύφαμες. λύχνφ. Α. 453. δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λ. Ν. 56. έλαιον ἡμιν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λ.

Σ. 246. χωρώμεν, άμα τε τῷ λ. πάντη διασκοπώμεν, Λ. 828. λωμένον τῷ λ. λύχνων. Ν. 1065. Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λ, πλεῖν ἡ τάλαντα

πολλά Ο. 1484. τῆ λ. ἐρημίᾳ, λύων. Fr. 425. ὁ δὲ λ. κύστιν ὑείαν λώ. Λ. 981. ή τοὶ πρυτάνιες; λ. τι μυσίξαι νέον. λωβηταί. Β. 93. χελιδόνων μουσεία, λ. τέχνης, λώμες. Λ. 1162. ἀμές γε λ., αι τις άμιν τουγκυκλον λωποδύταις. Β. 772. τοις λ. και τοις βαλαντιητόμοις λωποδύτας. Θ. 817. ὅντας μᾶλλον καὶ λ

λωποδυτεί. Π. 165. ὁ δὲ λ. γε νη Δ΄, ὁ δὲ τοιχωρυχεί, λωποδύτης. Ο. 497. ἔξω τείχους, καὶ λ. παίει ροπάλω με τὸ νῶτον

λωποδυτήσαι. Β. 1075. καὶ μινθώσαι τὸν ξύσσιτον, κάκβάς

τινά λ.. Εκ. 565. μὴ λ., μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, λῷστον. Ο, 823. τὰ τ' ΑΙσχίνου γ' ἄπαντα; ΠΕ. καὶ λ. μὲν

M

μ'. Α. 189. αίβοῖ. ΑΜ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι | μάζης. Π. 192. φιλοτιμίας. ΚΑ. μ. ΧΡ. στρατηγίας ΚΑ.

K.T.A.

μά. Α. 59. κάθησο σίγα. ΔΙ. μ. τον 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὖ, κ.τ.λ. μαγγανεύουσαν. Π. 310. καὶ μ. μολύνουσάν τε τοὺς ἐταίρους, μάγειρε. Ο. 1637. μ., το κατάχυσμα χρή ποιεῦν γλυκύ. μαγειρικοῖς. Ι. 216. ὑπογλυκαίνων βηματίοις μ. μαγειρικών. Fr. 184. κοπίδι τῶν μ.

μαγειρικοις. I. 216. υπογλυκαινων ρηματιοις μ.
μαγειρικών. Fr. 184.

1. 376. τῷ πάτταλον μ.

ΕΙ. 1017. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ΄ ὅπως μ.
μάγειρος. Β. 517. ἀλλ΄ εἶσιθ', ὡς δ μ. ἤδη τὰ τεμάχη
μαγείρους. I. 418. ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μ. ἐπιλέγων τοιαυτί·
μανίδες. Fr. 644. μ.:

μαγίδες. Fr. 644. μ.: Μάγνης. Ι. 520. τοῦτο μὲν είδὼς ἄπαθε Μ. ἄμα ταῖς πολιαῖς

κατιούσαις, Β. 965. τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' δ Μ.,

Β. 305. τουτουμενι Φορμαίος κεγαίνετος ο ο κ., μάδδαν. Α. 732. ἀμβάτε ποττάν μ., αί χ΄ εξυρητέ πα. Α. 835. παίειν ἐφ΄ ἀλὶ τὰν μ., αί κά τις διδφ. μαδώντα. Π. 266. ῥυπώντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μ., νωδόν· μάζα. ΕΙ. 565. καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μ. καὶ πανδαισία. Ετ. 529. ἡ μ. γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὼ κάραβος.

Γτ. 529. ἡ μ. γάρ σὰ καὶ τὰ κρέα χὰ κάραβος.
μᾶζαν. Ι. 55. μ. μεμαχότος ἐν Πύλφ Λακωνικὴν,
Σ. 610. καὶ τὸ γύναιδν μ ὑποθωπεύσαν φυστὴν μ. προσενέγκη,
ΕΙ. 1. αἷρ' αἶρε μ. ὡς τάχιστα κανθάρφ.
3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μ. ἡδίω φάγοι.
4. δὸς μ. ἐτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
853. οὕτ' ἄρτον οὕτε μ., εἰωθυι' ἀεἰ
Β. 1073. οὐκ ἡπίσταντ' ἀλλ' ἡ μ. καλέσαι καὶ ῥυππαπαῖ εἰπεῖν.
Εκ. 851. πρὸς ταῦτα χωρείδ', ὡς ὁ τὴν μ. φέρων μάζας. Εκ. 606. ἄρτους, τεμάχη, μ., χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.

έρεβίνθους. μάζης. Εκ. 665. ἀπό της μ. ης σιτείται ταύτην γάρ όταν τις άφαιρη,

φακής. Π. 544. μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μ. φυλλεί' Ισχνῶν δαφανίδωι

μαζίσκας. Ι. 1105. έγὰ δὲ μ, γε διαμεμαγμένας μαζίσκην. Ι. 1166. Ιδού φέρω σοι τήνδε μ, έγὰ μαζονομεῖα. Fr. 367. σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μ. μάθε. Ο. 938. τὰ δὲ τεῷ φρενὶ μ. μαθεῖν. Ι. 995. οὖτος οὐ δύναται μ.

Ν. 239. ήλθες δὲ κατά τί; ΣΤ. βουλόμενος μ. λέγειν. 631. ταθτ' ἐπιλέλησται πρὶν μ. ὅμως γε μὴν 681. ἔθ' ἔν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μ. σε δεῖ, 908. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μ.

Β. 667. ού τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μ. 1484. πάρα δὲ πολλοῖσιν μ.

1484, πάρα δὲ πολλοίσιν μ.
Π. 376. κατηγορείς γὰρ πρὶν μ. τὸ πρᾶγμά μου.
μάθη. ΕΙ. 1258. ἐὰν τοιαυτασὶ μ. λαβὰς ποιεῖν,
μάθημα. Ο. 380. τὸ δὲ μ. τοῦτο σώξει παιδας, οἶκον, χρήματα.
μαθήματος. Ν. 1231. τί γὰρ ἀλλ' ἀν ἀπολαύσαμι τοῦ μ.;
μάθης. Ν. 116. ἡν οῖν μ. μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
Ν. 785. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἀν καὶ μ.
Σ. 514. ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μ. ἀγὼ λέγω,
Π. 477. οὐ δεῖ σχετλιάζειν, καὶ βοᾶν πρὶν ἄν μ.
μαθήσεται. Ν. 882. ὅπως δὶ ἐικείνω τὰ λόγου μ..

μαθήσεται. Ν. 882. ὅπως δ' ἐκείνω τὰ λόγω μ.,

Ν. 886. αύτδς μ. παρ' αύτοῖν τοῖν λόγοιν.
μαθήσομαι. Ν. 111. ἐλθῶν διδάσκου. ΦΕ καί τί σοι μ.;
Ν. 130. λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μ.;
μαθηταῖσιν. Ν. 140. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μ. λέγειν.
μαθητάς. Β. 964. γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμοῦ γ' ἐκατέρου μ.

μαθητέον. Σ. 1262. μ, τάρ' έστὶ πολλούς τῶν λόγων, μαθητής. Ν. 142. ήκω μ. ές τὸ φροντιστήριον. μαθητιώ. Ν. 183, μ, γάρ' ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν,

μαθητών. Ν. 502. τῷ τῶν μ. ἐμφερὴς γενήσομαι; μάθοι. Ν. 840. τί δ' ἀν παρ' ἐκείνων καὶ μ. χρηστόν τις ἀν; Ν. 874. πῶς ἀν μ. ποθ' οῦτος ἀπόφευξιν δίκης Ο. 382. χρήσιμον μ. γάρ ἄν τις κάπο τῶν ἐχθρῶν σοφόν. μάθοιμ. Ν. 854. χάτερά γε πύλλ. ἀλλ. ὅ τι μ. ἐκάστοτε, μάθοις. Ο. 377. οὐ μ. ἄν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν. μαθόντα. Ν. 1506. τί γὰρ μ. ἐς τοὺς θεοὺς ὑβριζέτην, μαθόντα. Σ. 1281. ὅντινά ποτ' ώμοσε μ. παρά μηδενὸς, έπιορκει.

459. ταῦτα μ. παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
792. ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι μὴ μ. γλωττοστροφεῖν.
823. καὶ σοι φράσω πρᾶγμ' ὁ σὰ μ. ἀνὴρ ἔσει.
Σ. 251. τι δὴ μ. τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ἀθεῖς,
1239. 'Αδμήτου λόγον, ἄταῖρε, μ. τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
Λ. 599. σὰ δὲ δὴ τί μ. οὐκ ἀποθνήσκεις;
Π. 908. καὶ τῶν Ιδίων πάντων. ΧΡ. σὰ ; τί μ.; ΣΥ. βούλομαι. μαΐα. Α. 1915. ἀλλ', ὧ μ., ἰκετεύομαι, μαΐαν. Λ. 746, ἀλλ' οἰκαδέ μ' ὡς τὴν μ., ὧ Λυσιστράτη, μαιεύσομαι, Λ. 695. ἀετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μ. Μαινάσι. Λ. 1283. δε μετὰ Μ. Βάκχιος ὅμμασι μαίνεσθ. Θ. 793. μανίας μ., οθς χρην σπένδειν καὶ χαίρειν, είπερ ἀληθῶς μαίνεσθαι. Ν. 932. δεθρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μ. Β. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μ. δοκῶν. μαίνεται. ΕΙ. 54. ὁ δεσπότης μου μ. καινὸν τρόπον, μαινίδια. Fr. 242. δσμόλια καὶ μ. καὶ σηπιοια, μαινίδος. B. 985. τῆς μ.; τὸ τρυβλίον μαινοίμεθ. Θ. 196. ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἄν μ. ἄν. μαινοίμην. Π. 1070. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα: μ. γὰρ ἄν. μαίνοιδ. B. 41. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. Ελ. νὴ Δί', μὴ μ. γε. μαίνομα. Ν. 660. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εὶ μὴ μ. Θ. 470. μσῶ τὸν ἀνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μ. B. 103. σὲ δὲ ταῦν ὁ ἀκοκει; ΔΙ. μάλλὰ πλεῦν ἡ μ. μαινίδια. Fr. 242. δσμύλια καὶ μ. καὶ σηπίδια, 751. ἄττ' ἀν λαλῶσι; ΑΙ. μάλλὰ πλεῖν ἡ μ. όμενος. Α. 1167. μ. ὁ δὲ λίθον λαβεῖν Ο. 427, πότερα μ.; μαινομίνους. Ο. 524, ώσπερ δ' ήδη τους μ. Α. 556. άγοράζοντας καὶ μ. ΓΥ. νὴ τὴν Παφίαν 'Αφροδίτην. μαιόμενος. Σ. 1234. ἄνθρωφ', οῦτος ὁ μ. τὸ μέγα κράτος. Μαιῶτιν, Ν. 273. ἡ Μ. λίμνην έχετ' ἡ σκόπελον νιφόεντα Minaytos' μάκαρας. Ο. 899. μ., ενα τινὰ μόνον, είπερ μακάρεσσι. ΕΙ. 1075. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μ. θεοῖσιν, ΕΙ. 1106. ἀλλ' οὕπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μ. θεοῖσιν μάκαρι. Ο. 1722. μάκαρα μ. σύν τύχα. μακάρι'. Ι. 157. ίδού τί έστα: ΔΗ. ὧ μ., ὧ πλούσιε, Σ. 1275. ὧ μ. Αὐτόμενες, ὧς σε μακαρίζομεν, Ο. 1271. ὧ Πεισθέταιρ', ὧ μ., ὧ σοφώτατε, Ο. 1271. ὧ Πεισθέταιρ', ὧ μ., ὧ σοφάτατε, μακαρία. ΕΙ. 715. ὧ μ. βουλή σὐ τῆς Θωρίας, Εκ. 558. τὴ τὴν ᾿Αφροδίτην, μ. γὰρ ἡ πόλις μακάρια. Σ. 1292. ἰὰ χελῶναι μ. τοῦ δέρματος, μακαρίαν. Ι. 1151. ἄπαγ' ἐς μ. ἐκποδάν. ΑΛ. σύ γ', ὧ φθόρε. μακάριε. Ι. 147. ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. ΔΗ. ὧ μ. Ι. 186. εἰ μὴ ʹκ πονηρῶν γ'. ΔΗ. ὧ μ. τῆς τύχης, Σ. 1512. ὧ Καρκίν', ὧ μ. τῆς εὐπαιδίας Ο. 1423. καὶ συκοφάντης, ΠΕ. ὧ μ. τῆς τέχνης. Εκ. 1129. ὧ δέσποτ', ὧ μ. καὶ τρισόλβιε. μακαριέν. Σ. 429. τὰς χελώνας μ. σε τοῦ δέρματος. μακαριέν. Σ. 1275. ὧ μακάρι Αὐτόμενες, ὧς σε μ., μακαρίζων. Σ. 588. τουτὶ γάρ τοἱ σε μύνον τούτων ὧν εἶοηκας μ.: μακαρίζω. Σ. 588. τουτί γάρ τοί σε μόνον τούτων ων είρηκας μ. μακάριον. Π. 655. νῦν δ' εί τιν' ἄλλον μ. κεὐδαίμονα, μακάριος. Α. 254. οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ως μ. 1. 1387. μ. ἐς τάρχαῖα δὴ καθίσταμαι. Εκ. 1112. ὧ μ. μὲν δῆμος, εὐδαίμον δ' ἐγὼ, μακάριός. Β. 1482. μ. γ' ἀνὴρ ἔχων μακαριστόν. Σ. 550. τί γὰρ εὕδαιμον καὶ μ. μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ, Ο. 1725. ὧ μ. σὸ γάμον τῆδε πόλει γήμας. μακαρίτην. Π. 555. ὡς μ., ὧ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέμακαρίως. Π. 629. ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μ. πεπράγατε, μακαριωτάτη. Εκ. 1113. αὐτή τέ μοι δέσποινα μ, μακάρων. Ν. 307. καὶ πρόσοδοι μ, ἱερώταται,

μακάρων. Σ. 639. κάν μ. δικάζειν ΕΙ. 780. καὶ θαλίας μ. σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει. Ο. 222. θεία μ. δλολυγή.
 702. καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μ. γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν έσμεν 703. πολύ πρεσβύτατοι πάντων μ. ήμεις δ' ώς έσμεν "Ερωτος "Ερωτος ΑΙ. ἐς μ. εὐωχίαν. μακέλλη. Ο. 1240. Διός μ. πῶν ἀναστρέψη Δίκη, μακκοά. Ι. 396. καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μ. καθήμενον. μάκος. Α. 909. μικκός γα μ. οῦτος. ΔΙ. ἀλλ' ἄπαν κακόν. μακρά. Ι. 433, κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οῦριον, κλάειν σε μ. κελεύσας. Ν. 212. ήδὶ παρατέταται μ. πόρρω πάνυ. Ν. 212. ηοι παρατετάτα μ. πορρω πάνυ.
Σ. 584. κλάειν ήμεις μ. την κεφαλήν εἰπόντες τῆ διαθήκη
ΕΙ. 255. τί με καλείς; ΠΟ. κλαύσει μ.
Ο. 1207. τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕ. οἰμώξει μ.
Λ. 520. ὀτοτύξεσθαι μ. την κεφαλήν' πόλεμος δ' ἄνδρεσσε μελήσει. 1222. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μ. Θ. 211. πως ούν ποιήσω δήτα; ΜΝ. τούτον μέν μ. Β. 34. ή τάν σε κωκύειν άν ἐκέλευον μ Εκ. 425. δείπνον παρέχειν άπασιν, ή κλάειν μ. Π. 111. μα Δί', άλλ' άπαξάπαντες. ΚΑ. οἰμώξει μ. 612. σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μ. τὴν κεφαλήν. μακράν. Α. 416. δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μ. Ι. 621. κὰν μ. ὁδὸν διελθεῖν 1. 021. καν μ. τουν σιεκθείν Σ. 777. λέγη μ. τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς, ΕΙ. 825. τί δ' ἔπαθες; ΤΡ. ήλγουν τὰ σκέλη μ. ὁδὸν Ο. 1184. κἄστ' οὐ μ. ἄπωθεν, ἀλλ' ἐγταῦθά που Θ. 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μ. ἔοικε λέξειν. Θ. 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ βήτορες. μ. ἔοικε λέξειν.
Β. 434. μηδὲν μ. ἀπέλθης,
μακράς. Ι. 1351. ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μ., ὁ δ' ἔτερος αὖ
Ι. 1366. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαὐνουσιν μ.,
Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μ.
μακρόν. Α. 995. πρῶτα μὲν ἀν ἀμπελίδος ὅρχον ἐλάσαι μ.,
Ι. 207. ὁ δράκων γάρ ἐστι μ. ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μ.;
Ν. 1019. κωλῆν μεγάλην, ψήφισμα μ.
Θ. 1066. ὡς μ. ἴππευμα διώκεις,
μάκρους. Ο. 1131. ἐκατοντορόγυιον. ΠΕ. ὧ Πόσειδον, τοῦ μ.
μακρός. Χ. 302, σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μ.,
μακρῷ. Σ. 1303. τούτων ἀπάντων ἢν ὑβριστότατος μ.
ΕΙ. 673. εὐνούστατος μὲν ἢν μ. Κλεώνυμος.
Λ. 256. ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μ. βίφ, φεῦ,
Β. 931. ἤδη ποτ' ἐν μ. χρόνω νυκτὸς διηγρύπνησα
μάκτραν. Β. 1159. χρῆσον σὺ μ., εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
μάκτρας. Π. 545. ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλὴν κατεαγύτος,
ἀντὶ δὲ μ. ἀντὶ δὲ μ. Ετ. 367. σκαφίδας, μ., Μοσσυνικά μαζονομεία. μάλ'. Ι. 475. έγὰ μὲν οὖν αὐτίκα μ. ἐς βουλὴν ἰὰν κ.τ.λ. μάλα. Ι. 284. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μ. κ.τ.λ. μᾶλά. Λ. 155. ὁ γῶν Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μ. πο μαλακήν. Ν. 979. οὐδ' ἀν μ. φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν έραστην εραστήν
Σ. 738. λείχειν, χλαΐναν μ., σισύραν,
μαλακίων. Εκ. 1058. ἔπου, μ., δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
μαλακόν. Σ. 1455. ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μ.
Π. 488. ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες μ. δ' ἐνδώσετε μηδέν.
1022. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μ. καὶ καλόν.
μαλακῶς. Ι. 785. κἦτα καθίζου μ., ἵνα μὴ τρίβης τὴν ἐν Σαλαμίνι. μαλάξης. Ι. 389. ὧς ἐὰν νυνὶ μ. αὐτὰν ἐν τῷ προσβολῷ, μαλάττομαι. Σ. 973. αἰβοῖ τὶ κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μ.; μαλάχης. Π. 544. μ. πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ ἰσχνῶν, βαφανίδων, μαλάχιον. Fr. 309, 10. διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μ., βότρυν, μάλης. Λ. 985. κάπειτα δόρυ δηθ' ὑπὸ μ. ήκεις έχων; μαλθακήν. Ο. 122. ώσπερ σισύραν έγκατακλινήναι μ. Ο. 233. ταχὺ πετόμενα, μ. Ιέντα γῆρυν· μαλθακιστέ. Ν. 727, οὐ μ., άλλὰ περικαλυπτέα, μαλθακόν. Β. 595. καὶ βαλεῖς τι μ., Fr. 646. μ.: μαλθακόs. Σ. 714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ήδη μ. είμ. μ. είμ. μαλθακώς. Α. 70. ἐφ' ἀρμαμαξῶν μ. κατακείμενοι, Α. 1200. φιλήσατόν με μ., ὧ χρυσίω, μαλθακώτερον. Β. 539. πρὸς τὸ μ. μάλθαν. Fr. 206. τὴν μ. ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον. μάλισθ'. Ο. 1116. ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μ. οὕτω δίκην κ.τ.λ. μάλιστ'. Ι. 117. ὅνπερ μ. ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὧ σοφώτατε, κ.τ.λ. μάλιστα, Ι. 653, οἶς ἥδεθ' ἡ Βουλὴ μ. ῥήμασιν, κ.τ.λ.

```
μάλιστά. Ν. 253. ταις ημετέραισι δαίμοσαν; ΣΤ. μ. γε κ.τ.λ. μάλλ'. Β. 611. κλέπτοντα πρός τάλλότρια; ΕΑ. μ. ὑπερφυα. μάλλά. Α. 458. ἄπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μ. μοι δὸς ἐν μόνον Θ. 288. θύειν ἐχουσαν, εἰ δὲ μ. νῦν λαθεῖν. κ.τ.λ.
ωλλην. Β. 476. έγὰ γὰρ αὐτή πρῶτον, ἵνα μ. λέγω, μάλλην. Β. 1005. έτι μ. Βοῦλις. ΜΝ. ἀτταταῖ Ιατταταῖ. μᾶλλον. Α. 300. ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μ., ὅν κ.τ.λ. μᾶλλόν. Ν. 891. ἴθ΄ ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μ. σ΄ κ.τ.λ. Μαμμάκυθοι. Β. 990. κεχηνότες Μ., μαμμάν. Ν. 1383. μ. δ΄ ἀν αἰτήσαντος ἤκόν σοι φέρων ἀν ἄρτονταντία.
μαμμία. Λ. 879. μ., μ., μ. μαμμία. Λ. 879. φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῆ μ. μαμμίαν. Λ. 878. ὑπάκουσον οὐτος, οὐ καλεῖς τὴν μ.; μάν. Α. 757. αὕτικ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μ.;
                              κ.τ.λ.
     Α. 765. καλώς λέγεις ἐπίδειξον. ΜΕ. άλλά μ. καλαί, κ.τ.λ.
μάναν. Fr. 647. μ.
Μανάs. Ο. 523. νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μ.
μανδαλωτόν. Θ. 132. καὶ μ., ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
Μανῆ. Λ. 908. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ὧ Μ., φέρε.
Μανῆν. ΕΙ. 1146. τόν τε Μ. ἡ Σύρα βωστρησάτω κ τοῦ χωρίου.
 Μανής. Ο. 1311. Μ. δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
Ο. 1329. Μ. γάρ ἐστι δειλός.
Λ. 1212. ρούς ὁ Μ. δ΄
 μάνθαν'. N. 89. καὶ μ. ἐλθὰν ᾶν ἐγὰν παραινέσω.
μάνθανε. N. 839. ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὰν ὑπὲρ ἐμοῦ μ.
μάνθανέ. B. 1270. κύδιστ' 'Αχαιῶν 'Ατρέως πολυκοίρανε μ.
 μου παί.
μανθάνει. Β. 1114. Βιβλίον τ' έχων έκαστος μ. τὰ δεξιά.
 μανθάνειν. Ν. 488. πῶς οὖν δυνήσει μ.; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς. Ν. 636. ἄγε δὴ, τί Βούλει πρῶτα νυνὶ μ. 647. ταχύ γ' ἀν δύναιο μ. περὶ ῥυθμῶν. 656. τούτων ἐπιθυμῶ μ. οὐδέν. ΣΩ. τί δαί; 658. ἀλὶ ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μ.,
              796. πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μ.
 798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μ., τί ἐγῶ πάθω;
826. ἔγωγ'. ΣΤ. ὀρᾶς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μ.;
μανθάνεις. Ο. 1003. ἐνθεὶς διαβήτην—μ.; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
 0. 1458. ἐνβάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. ΣΤ. πάνυ μ.
Β. 195. ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μ.; ΞΑ. πάνυ μανθάνω.
Π. 58. ἐγὰ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. ΚΑ. μ.
μανθάνετ'. Σ. 385, δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος καὶ μ. ἡν τι
 πάθω 'γω, μανθάνοντες. Fr. 467. μ. τους 'Ιβηρας τους 'Αριστάρχου πάλαι' μανθάνουσιν. Ο. 375. άλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μ. οἱ σοφοί. μανθάνω. Ν. 501. ἡν ἐπιμελὴς ὧ καὶ προθύμως μ.,
      Ν. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ὁ πάντες ἴσμεν μ.;
ΕΙ. 663. εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μ.
     Ο. 1003. είεν, ακούου, τουτ επικαλείε; ΠΕ. οὐ μ. 1456. κότ' αὐ πέτωμαι πάλιν ἐκείσε. ΠΕ. μ. 1461. βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεί. ΠΕ. μ. 1529. τί ἐστίν; ΠΡ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕ. μ.
       Λ. 1008. ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἄρτι νυνὶ μ.
  Α. 1008. υπό των γυναικων αρτι νυνι μ.
Β. 65. μὴ δῆτα περί έτνους γε πάνυ γὰρ μ.
195. ἐπὶ ταις ἀναπαύλαις. ΔΙ. μανθάνεις; ΞΑ. πάνυ μ.
765. θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς, ΞΑ. μ.
1169. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν ὅ τι λέγεις δ' οὐ μ.
1444. τὰ δ' ὅντα πίστ' ἀπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μ.
μανθάνων. Ν. 630. ὅστις σκαλαθυρμάτι ἀττα μικρὰ μ.,
Μ. Δ. 708 ἐντα καλαθυρμάτι ἀττα μικρὰ μ.,
   Mavia. Θ. 728. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὧ

    Θ. 739. παράβαλλε πολλάς κληματίδας, ὧ Μ.
    754. οιμοι, τέκνον. δός μοι σφαγεῖον, Μ.,

      Β. 1345. Τ Μ. ξύλλαβε.
  μανίαις. Θ. 680. μ. φλέγων,
   μανίαν. Ν. 350. σκώπτουσαι την μ. αὐτοῦ Κενταύροις ήκασαν
                              αὐτάς.
     Ν. 846. ή τοις σοροπηγοίς την μ. αὐτοῦ φράσω;
Π. 501. τίς ἄν οὐχ ήγοῖτ' εἶναι μ., κακοδαιμονίαν τ' έτι
  μάλλον;
μανίας. Ν. 925. ώμοι σοφίας. ΔΙ. ώμοι μ.,
      Σ. 1486, μάλλον δέ γ' ἴσως μ. ἀρχή.
Θ. 793. μ. μαίνεσθ', οθς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ
ἀληθῶς
  Β. 816. ἀντιτέχνου τότε δη μ. ὑπὸ δεινῆς 
μανικά. Σ. 1496. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μ. πράγματα. 
μανικόν. Π. 424. βλέπει γέ τοι μ. τι καὶ τραγφδικόν. 
μανιών. Ν. 832. σὰ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μ. ἔλήλυθας
  ΕΙ. 65. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μ. ἀκούετε. 

Λ. 342. ἀλλὰ πολέμου καὶ μ. ρυσαμένας Ἑλλάδα καὶ πολίτας, 

Μανόδωρε. Ο. 657. καὶ Μ., λαμβάνετε τὰ στρώματα,
```

```
μαντεία. Β. 1319. μ. καὶ σταδίους.
μαντείαν. Σ. 1019, μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μ. καὶ διά-
 μαντείας. Ο. 719. δρνιν τε νομίζετε πάνθ' δσαπερ περί μ.
διακρίνει ... μαντεῖος. Ο. 722. ἄρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μ. 'Απύλλων; μάντεσι. Ο. 724. ἔξετε χρῆσθαι μ. Μούσαις, μαντεύματος. Σ. 161. 'Απολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μ. μαντευομένοις. Ο. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μ. οὖτοι δώσουσι τὰ
χρηστά μαντευομένω. Σ. 159. μ. μούχρησεν εν Δελφοίς ποτ ε. Ο. 596. προερεί τις άει των δρνίθων μ. περί τοῦ πλοῦ· μαντικά. Ο. 1332. τά τε μουσίχ' όμοῦ τά τε μ. καὶ μαντικώς. ΕΙ. 1026. οὔκουν δοκῶ σοι μ. τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
 μάντιν. Ο. 594. τάς τ' εμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μ.
                                 κατερούσιν.
 μάντις. ΕΙ. 1046. μ. τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.
Π. 11. ἱατρὸς ὢν καὶ μ., ὧς φασιν, σοφὸς,
 μάξη. Σ. 614. καταρασάμενος και τονθορύσας. άλλ' ήν μή μοι
ταχύ μ.,
μάξω. Λ. 601. μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μ.
μάποδείρης. Λ. 740. μὴ μ. ἡν γὰρ ἄρξη τουτουὶ,
μάποδιδῷ. Ο. 1620. μενετοὶ θεοὶ, καὶ μ. μισητίαν,
μάποδιόφ. Ο. 1620. μενετοὶ θεοὶ, καὶ μ. μισητίαν,
μάποδιώσεις. Ν. 1278. εἰ μ. τὰργύριον. ΣΤ. κάτειπέ νυν.
Μαραθώνι. Α. 697. ἀνδρ' ἀγαθὸν ὅντα Μ. περὶ τὴν πόλιν;
Λ. 698. εἶτα Μ. μὲν ὅτ' ἡμεν, ἐδιώκομεν
Ι. 781. σὲ γὰρ, δε Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μ..
1334. τῆς γὰρ πόλεως ἀξια πράττεις καὶ τοῦ Μ. τροπαίου.
Σ 711. δεια τῆς εὐρε ἀγαριώνετες καὶ τοῦ Μ. τροπαίου.
     Σ. 711. άξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μ. τροπαίου.
Θ. 806. πρὸς 'Αριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
Ο. 800. προς Αριστομαχην σε χρόνου πολλού, προς έκείνην την Μ.,

Fr. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοὺν Μ. τροπαῖον.

Μαραθωνομάχαι. Α. 181. ἀτεράμονες, Μ., σφενδάμνινοι.

Μαραθωνομάχαι. Ν. 986, ἐξ ὧν ἄνδρας Μ. ἡμὴ παίδευσις
                                έθρεψεν.
 Μαραθώνος. Ο. 246. έχετε λειμώνά τ' έρδεντα Μ.
 Β. 1296. τί τὸ φλαττύθρας τοῦς ἐστίν; ἐκ Μ., ἡ
Μαρικάν. Ν. 558. Εὔπολις μὲν τὸν Μ. πρώτιστον παρείλκυσεν
  Μαριλάδη. Α. 609. τωνδί δὲ μηδέν'; ἐτεὸν, ὧ Μ.,
 μαρίλης. Α. 850. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μ. μοι συχυὴν 
μαρμαρέαις. Ν. 286. μ. ἐν αὐγαῖς.
μάρμαρον. Α. 1172. τὸν μ., κάπειθ' ἀμαρτὰν βάλοι Κρατῖνον.
μάρμαρον. Α. 1172. τον μ., κάπειθ' άμαρτων βάλοι Κρατίνον. μάρτυρα. Π. 933. άλλ' οίχεται φεύγων δν ήγες μ. μάρτυρας. Σ. 936. αὐτός καθελοῦ: τοὺς μ., γὰρ ἐσκαλῶ. Σ. 937. Λάβητι μ. παρείναι, τρυβλίον, μαρτυρείν. Εκ. 561. ἔσται τὸ λοιπὸν, οὐδαμοῦ δὲ μ., Εκ. 569. άλλ' ἀποφανῶ τοῦθ'; ὥστε σέ γέ μοι μ., μάρτυρες. Ν. 1152. κεί μ. παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην; μαρτυρίαν. Σ. 1439. τὴν μ. ταύτην ἐάσας ἐν τάχει μαρτυρίας. Σ. 1041. ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μ. συνεκόλλον.
 κόλλον,
μαρτυριών. Ι. 1316. εὐφημεῖν χρή καὶ στόμα κλείειν καὶ μ.
                                ἀπέχεσθαι
μαρτύρομαι. Α. 927, μ. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·

Ν. 1222. ἐε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν. ΣΤ. μ.,

1297. φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μ.

Σ. 1436. κατέαξ' ἐχῦνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μ.

ΕΙ. 1119. ὧ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. ΙΕ. μ.
ΕΙ. 1119. ὧ παῖε παῖε τον Βάκιν. ΙΕ. μ.
Ο. 1031. μ. τυπτόμενος ὧν ἐπἴσκοπος.
Β. 528. κατάθου το δέρμα. ΕΑ. ταῦτ' ἐγὼ μ.
Π. 932. ὁρᾶς ᾶ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μ.
Fr. 245, 1. μ. δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χύτρας,
μάρτυρος. Π. 891. ὡς δὴ 'π' ἀληθεία σὸ μετὰ τοῦ μ.
μαρτύρων. Ν. 777. μέλλων ὁφλήσειν, μὴ παρόντων μ.
Σ. 782. ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μ.
962. ἄκουσον ὧ δαιμόνιὲ μου τῶν μ.
Γν. 448. μόνος μόνας οῦ μ. γ' ἐναντίον.
 Εκ. 448. μόνας μόναις οὐ μ. γ' ἐναντίον.
451. νη τον Ποσειδώ, μ. γ' ἐναντίον.
μάρτυς. Π. 499. οὐδεὶς ἄν' ἐγὼ τούτου μ.' μηδὲν ταύτην γ
 ανερώτα.
μάρψη. Ι. 197. 'Αλλ' ὁπόταν μ, βυρσαίετος αγκυλοχήλης
 ΕΙ. 1100. Ικτίνος μ. ΤΡ. τουτί μέντοι σύ φυλάττου,
Μαρψίας. Α. 701. πρὸς τάδε τί ἀντερεῖ Μ.;
μάσθλης. Ι. 269. ὡς δ΄ ἀλαζῶν, ὡς δὲ μ.: εἶδες οἶ ὑπέρχεται;
      Ν. 449. μ., είρων, γλοιδς, άλαζών,
 μασταρύζει. Α. 689. δ δ' ὑπὸ γήρως μ., κᾶτ' ὀφλὰν ὁπέρχεται·
μάστιγ'. Ο. 1464. οἵμοι τάλας· μ. ἔχεις. ΠΕ. πτερὰ μέν οῦν,
Θ. 933. ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μ. ἔχων
 μάστιγαν, Θ. 1135. έτι γαρ σύ τη μ. έπιτυμεῖς λαβεῖν, μαστιγία. Ι. 1228. αὐτὸν περιθώ. ΑΛ. κατάθου ταχέως, μ. μαστιγίαι. Λ. 1240. ἐς ταυτόν, οὐκ ἐρρήσετ', ὧ μ.;
```

```
μαστιγίας. Β. 501. μὰ Δι' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μ. μαστιγούμεθα. Ι. 64. ψευδή διαβάλλει' κἦτα μ.
μαστιγούμεθα. Ι. 64. ψευδή διαβάλλει κάτα μ. 
μαστιγούμενον. Fr. 508. ἀνήσεις κροκύδα μ. 
μαστιγούμενον. Ει. 67. ὀρᾶτε τὸν "Τλαν δι' ἐμὲ μ.; 
μαστιγούμενος. ΕΙ. 452. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἐλκοιτο μ. 
μαστιγῶ. Θ. 1125. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μ. σ' ἄρα. 
μαστιγῶν. Β. 619. δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μ., δέρουν. 
μαστιγῶστ. Εκ. 863, ὀμόσ' είμι κύψας. ΑΝ. Α. ἡν δὲ μ., τί; 
μαστιγωτέος. Β. 633. καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μ. 
μαστροποῖς. Θ. 558. ὧς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ 'Απατουρίων ταῖς μ. 
διδοῦσαι.
μαστροποΐε. Θ. 558. ὧε τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ' ἀπατουρίων ταῖε μ. διδοῦσαμ.
Μασυντία. Σ. 433. ὧ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μ., μασχάλας. Εκ. 60. ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μ. μασμάνη. Εκ. 554. κάθησο τοίνυν σηπίας μ. μασωμένη. Εκ. 554. κάθησο τοίνυν σηπίας μ. μασώμενος. Ι. 717. μ. γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης, Σ. 780. ὧσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μ.; Π. 321. μ. τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῦναι. μασώμεσθ'. Θ. 494. τὴν νύχθ', ἔωθεν σκορόδια μ., ἴνα μασώνται. ΕΙ. 1310. λευκῶν ὁδύντων ἔργον ἔστ', ἡν μἡ τι καὶ μ. μάταιε. Σ. 338. τοῦ δ' ἔκεξεν. ὧ μ., ταῦτα δρῶν σε βούλεται:
  μάταιε. Σ. 338. τοῦ δ' ἐφεξιν, ὧ μ., ταῦτα δρᾶν σε βούλεται ;
ματέρ'. Α. 783. σάφ' ἴσθι, ποττὰν μ. εἰκασθήσεται.
 Θ. 124. κιθαρίν τε μ. ύμνων μ. εικασσήσεται. Θ. 124. κιθαρίν τε μ. ύμνων ματέρα. Α. 730. ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἄπερ μ. Α. 817. ούτω μ' ἀποδόσθαι τάν τ' ἐμαυτῶ μ. μάτευε. Θ. 663. εἶά νυν ἵχνευε, καὶ μ. ταχὺ πάντ' μάτην. Ι. 413. ὑπερβαλείσθαί σ' οίομαι τούτοισιν, ἢ μ. γ' ἀν
μάτην. Ι. 413. ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μ. γ' αν Ν. 1436. μ. ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανων τεθνήξεις. ΕΙ. 95. τί πέτει ; τί μ. οὐχ ὑγιαίνεις; Θ. 717. μ. λαλεῖτε: τὴν δ' ἐγω οὐκ ἀφήσω. 1131. μ. ἀναλίσκοις ἀν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ Β. 1416. ὅπότερον ἀν κρίνης, ῖν' ἔλθης μὴ μ. Π. 1127. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μ. καλεῖς. ματτόμεθα. Ν. 788. τίς ἢν ἐν ἢ μ. μέντοι τάλφιτα; ματτομένων. Εκ. 874. τῶν μ. κοινὴ μεθέξω πως ἐγώ. μάττοντα. ΕΙ. 14. οὐδεὶς γὰρ ἀν φαίη με μ. ἐσθίειν. μάττοντας. ΕΙ. 23. ἡ κανθάρφ μ. παρέχειν ἐσθίειν. μάττοντας. ΕΙ. 741. τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μ., καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
                                              ras ekeivous,
  Fr. 368. σπυρίς ου μικρά καὶ κωρυκίς, ή καὶ τοὺς μ. ἐγείρει. ματτυολοιχός. Ν. 451. μ.
  μάττω. Fr. 267. πτίττω, βράττω, μ., δεύω, πέττω, καταλῶ, μάττων. I. 539. ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μ. ἀστειστάτας
                                               έπινοίας.
   μάττωσιν. Α. 672. οί δὲ μ., οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος εὕτονον,
μάττωσιν. Α. 6/2. οΙ σε μ., ουτω σοβαρον ελύε μελον 
άγροικότερον, 
'μαυτόν. Ι. 182. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μ. Ισχύειν μέγα. 
Β. 603. 'μ. ἀνδρεῖον τὸ λῆμα 
'μαυτῷ. Ι. 113. φέρε νυν ἐγὼ 'μ. προσαγάγω τὸν χόα. 
ΕΙ. 1103. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κάγὼ μ. βαλανεύσω. 
μάχαι. Α. 1071. ἰὼ πόνοι τε καὶ μ. καὶ Λάμαχοι.
 μαχαίρα. Α. 849. Κρατίνος δεί κεκαρμένος μοιχόν μιᾶ μ.,
Θ. 694. πληγέν μ. τῆδε φοινίας φλέβας
μάχαιραν. Ν. 1063. πολλοίς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο
      την μ.
Ν. 1064. μ.; ἀστεῖόν γε κέρδος έλαβεν ὁ κακοδαίμων.
1066. είληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μ.
ΕΙ. 948. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὁλὰς έχον καὶ στέμμα καὶ μ.,
ΕΙ. 948, τό κανούν πάρεστ όλας έχον και στέμμα και μ

1017. λαβέ τήν μ. είθ όπως μαγειρικώς

μαχαίρας. Ι. 489. και τὰς μ. ἐνθαδι καταθήσομαι.

Ετ. 551, 2. Φοίβε μ.,

μαχαιρίδων. Ι. 412. ἡνεσχόμην ἐκ παιδίου, μ. τε πληγὰς,

μαχαιροποιός. Ο. 442. ὁ μ., μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ

μάχαις. Ι. 587. ἐν στρατιαϊς τε και μ.
       Σ. 1061. άλκιμοι δ' έν μ.,
ΕΙ. 445. ές φως ἀνελθεῖν, ὧ πότνι', ἐν ταῖσιν μ.
ΕΙ. 440. ες φως ανελθειν, ω πότνι', εν ταισιν μ.

1130. οὐ γὰρ φιληδώ μ.,

1288. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μ.:

μάχαισιν. Ι. 567. οἶτινες πεξαῖς μ. εν τε ναυφάρκτω στρατῷ

Σ. 1078. ὡφελῆσαν ἐν μ., ἡνἶκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,

μάχαν. Α. 913. ὀρναπετίοισι πόλεμον ῆρα καὶ μ.;

μαχανά. Α. 738. ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μ.

μάχας. Ι. 597. ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μ.
 ΕΙ. 672. χώστις φίλος κάσπευδεν είναι μή μ.
991. λύσον δὲ μ. καὶ κορκορυγάς,
μαχεῖ. Ι. 416. κυνὸς βορὰν σιτούμενος μ. σὰ κυνοκεφάλλω;
        Ο. 759. προσδραμών είπη πατάξας, αίρε πλήκτρον, εί μ.
 Β. 607. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. εἶεν, μ.;
μαχεῖσθαι. Σ. 593. οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ πλή-
```

θους δέ μ.

μαχεισθαί. Ι. 576. οὐ μ. φασω. ήμεις δ' αξιούμεν τη πόλει

```
μαχείται. Ι. 1038. δε περί τοῦ δήμου πολλοίε κώνοψε μ.,
μαχειται. 1. 1038. δε περι του σημου πολλοιε κωνωμι μ., 
Εκ. 643. μη αυτόν εκείνον τύπτη δεδιώς, τοις δρώσιν τοῦτο μ. 
μαχέσαιτο. Ι. 1057. άλλ' ούκ ἄν μ. χέσαιτο γὰρ, εἰ μ. 
Σ. 1195. πως δ΄ ἀν μ. παγκράτιον θώρακ' ἔχων ; 
μάχεσθ'. ΕΙ. 1175. ἡν δέ που δέη μ. ἔχοντα τὴν φοινικίδα, 
μάχεσθαι. Α. 1082. βούλει μ. Γηρυόνη τετραπτίλω;
μαχεσθαι. Α. 1082. Βουλει μ. Γηρυονη τετραπτίλο; 
Σ. 1086. γλαθξ γλρ ήμῶν πρὶν μ. τὸν στρατὸν διέπτατο. 
Ο. 357. ὅτι μένοντε δεῖ μ. λαμβάνειν σε τῶν χυτρῶν. 
Εκ. 670. ἡν δ ἀποδύῃ γ΄, αὐτὸς δώσει. τί γλρ αὐτῷ πρῶγμα μ. 
μάχεσθε. Α. 1160. μ. κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας; 
Β. 609. χωρεῖτε δευρὶ καὶ μ. τουτωί. 
μαχέσθω. Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν
δε μ.

μάχη. Ν. 1851. άλλ' εξ ότου το πρώτον ήρξαθ' ή μ. γενέσθαι

μάχη. Ι. 494. ἴν' ἄμεινον, ὧ τῶν, ἐσκοροδισμένος μ.

Ι. 571. εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τον ὡμὸν ἐν μ. τινὶ,
 ΕΙ. 1190. ἐν μ. δ' ἀλώπεκες,
μάχης. Ν. 934. παύσασθε μ. καὶ λοιδορίας.
Σ. 471. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μ. καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
 μάχιμον. Β. 281. είδώς με μ. όντα, φιλοτιμούμενος
μάχιμον. Β. 231. είδου με μ. οντα, ομοστιμούμενος, 
μάχιμον. Δ. 454. μ. γυναικών ένδον ξέωπλισμένων. 
μαχιμώτατον. Α. 153. καὶ νῦν ὅπερ μ. Θρακών ἔθνος 
μάχομαι. Ι. 767. εἰ δέ σε μισώ καὶ μὴ περὶ σοῦ μ. μόνος ἀντι-
                                 βεβηκώς,
ΕΙ. 754. καὶ πρώτον μὲν μ. πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι, μαχομένας. Λ. 679. ἀς Μίκων ἔγραψ ἐφ' ίππων μ. τοῖς ἀνδράσιν. μαχομένους. ΕΙ. 208. ἴνα μὴ βλέποιεν μ. ὑμᾶς ἔτι
μαχομένω. Ο. 398. μ. τοις πολεμίοισιν
μάχου. Ο. 1369. ες τάπι Θράκης αποπέτου, κάκει μ.
 μαχούμαι. Σ. 667. άλλα μ. περί του πλήθους αεί. ΒΔ. συ γαρ,
μαχούμαι. 2. 007. αλλά μ. περί του πληθούς αεί. ΒΔ. συ γαρ, 

ὧ πάτερ, αὐτοὺς μαχούμεθ. Π. 1076. ἐγὰ περὶ ταύτης οὐ μ. σοι. ΧΡ. τὸ τὶ; 

μαχούμεθ'. Εκ. 801. μ. αὐτοῖς. ΑΝ. Β. ἡν δὲ κρείττους ὧσι, τί; 

μαχούμεθα. Σ. 190. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἡσυχον, μ. 

Σ. 426. τοῦτο μέντοι δεικὸν ἡδη νὴ Δι', εἰ μ. 

μαχούνται. Εκ. 621. οὐχὶ μ. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ 

δείστες οὐκὶ μ.
                                 δείσης, οὐχὶ μ.
μάχωμαι. Ι. 14. ὕτα μτ) μ. ΝΙ. μὰ τὸν "Απόλλω "γὼ μὲν οὕ"
μαχῶν. Α. 269. τῷ, πραγμάτων τε καὶ μ.
ΕΙ. 293. ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μ.
Ε.Ι. 293. απαλλαγεισι πραγματων τε και μ. 448. ἵν' ἐμπολᾶ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μ., με. Α. 55. ὧ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ μ.; κ.τ.λ. μέ. Ν. 1136. θείs μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μ. φησι κάξολεῖν, κ.τ.λ. μέγ. Ι. 1397. οὐδὲν μ. άλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην' κ.τ.λ. μέγα. Α. 128. άλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μ. κ.τ.λ. Μεγαβάζου. Ο. 484. ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου
                                  kal M.
Μεγαίνετός. Β. 965. τουτουμενί Φορμίσιος Μ. Θ΄ δ Μάγνης, 
Μεγακλέας, Fr. Μ. Γεω. 16, Λάχητας, Μ. καὶ Λαμάχους. 
Μεγακλέης. Ν. 70. ὥσπερ Μ., ξυστίδ΄ ἔχων. ἐγὼ δ΄ ἔφην, 
Ν. 124. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' δ θεῖος Μ.
Μεγακλέους. Ν. 46. έπειτ΄ έγημα Μ. τοῦ Μ.
Ν. 815. ἀλλ' ἔσθι' ἐλθών τοὺς Μ. κίονας.
μεγάλ'. Ι. 115. ὡς μ. ὁ Παφλαγών πέρδεται καὶ δέγκεται,
ΕΙ. 418. καί σοι τὰ μ. ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,

    Ο. 1503, οἵμωζε μ. ΠΡ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομα.
    μεγάλα. Α. 988. * * * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἄμα καὶ μ. δὴ

                                  φρονεί.
     ΕΙ. 248. βαβαί βαβαιάξ, ώς μ. καὶ δριμέα

Ε.1. 248. βαβαί βαβαιάξ, ὧs μ. καὶ δριμέα
Ο. 341. ἴνα μὲν οὖν κλάοιμι μ. ΠΕ. τοὖτο μὲν ληρεῖς ἔχων 800. μ. πράττει κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἰππαλεκτρυών.
853. προσόδια μ.
1678. καλάνι κόραυνα καὶ μ. βασιλιναῦ
Β. 835. ὧ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μ. λίαν λέγε.
Εκ. 568. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μ. γ', εὶ μὴ ψεύσεται.
Π. 845. μῶν ἐνεμύηθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μ.;
Fr. 306, 1. ἀγαθὰ μ. τὴ πόλει
ενάλαι Ν. 316. ἤκιστ' ἀλλ' οἰσόνου Νεολίου μ. βεσὶ ἤνιδού.

Fr. 306, 1. ἀγαθὰ μ. τῷ πόλει
μεγάλαι. Ν. 316. ἤκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μ. θεαὶ ἀνδρά-
                                 σιν άργοις

    Ο. 1726. μ. μ. κατέχουσι τύχαι
    Β. 762. ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μ. καὶ δεξιαὶ,
    μεγάλαις. Ο. 552. περιτειχίζειν μ. πλίνθοις ὁπταῖς ὥσπερ Βα-

                                 βυλώνα.
Fr. 128, 3. κεραμευομέναις κοτύλαις μ. [ἔγχεον ἐs] σφέ-
μεγάλαισι. ΕΙ. 397. ραΐσι προσόδοις τε μ.
μεγάλαν. Α. 787. ἐξεῖ μ. τε καὶ παχεῖαν κὴρυθράν.
μεγαλάν. Ν. 339. κεστράν τεμάχη μ. άγαθάν, κρέα τ' δρνίθεια
κιχηλάν.
μεγάλας. Ν. 402. και τὰς δρῦς τὰς μ. τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ
δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
```

μεγάλας. Ν. 433. μή μοί γε λέγειν γνώμας μ. ού γάρ τούτων Μεγαρικά. Α. 522. ταθτ' ήν Μ. καπέπρατ' αθθημερόν. ἐπιθυμῶ, μεγάλη. Σ. 575. ἄρ' οὐ μ. τοῦτ' ἔστ' ἀρχή καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη; Σ. 682. οὐ γὰρ μ. δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἄπαντας ἐν ἀρχαῖς Ο. 604. ἡν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μ. τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι, Ο. 004. μ. θεός; Fr. 332. μ. θεός; μεγάλη. ΕΙ. 927. ἀλλ' δὲ παχεία καὶ μ.; ΧΟ. μὴ μἡ. ΤΡ. τιἡ; Ο. 875. καὶ φρυγίλω Σαβαζίω, καὶ στρουθῷ μ. μεγάλην. Α. 1095. καὶ γὰρ σὸ μ. ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα. Ν. 169. πρώην δέ γε γνώμην μ. ἀφηρέθη 1013. γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μ.. 1018. γλώτταν μ., πυγήν μικράν, 1019. κωλῆν μ., ψήφισμα μακρόν, Σ. 619. ἄρ' οὐ μ. ἀρχὴν ἄρχω ΕΙ. 123. κολλύραν μ. καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῆ. 749. ἐποίησε τέχνην μ. ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας Ο. 37. τὸ μὴ οὐ μ. εἶναι φύσει κεὐδαίμονα Λ. 195. Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μ. ὑπτίαν, 586. τολύπην μ., κατ' έκ ταύτης τῷ δήμο χλαίναν ὑφῆναι. Β. 137. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μ. ήξεις πάνυ
Εκ. 1048. μ. ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
μεγάλης. Ν. 412. ἄ τῆς μ. ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν, ΕΙ. 738. ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μ. ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, Μεγάλλου. Fr. 451. Μ. μεγαλοδωρότατε. ΕΙ. 394. θρωπότατε καὶ μ. μεγάλοι. Ν. 190. ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἴν' εἰσὶ μ. καὶ καλοί. Σ. 553. ἄνδρες μ. καὶ τετραπήχεις κάπειτ' εὐθὺς προσιόντι μεγάλοις. Ν. 369. αὕται δήπου μ. δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδίτοι Βάσκει διδάξω. ΕΙ. 750. ἔπεσιν μ. καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ άγοραίοις, ΕΙ. 700. επεσιν μ. και οιανοιαις και σκωμμασιν συκ αγομασιν, Π. 1013. μυστηρίοις δὲ τοῖς μ. όχουμένην μεγαλόπετρον. Λ. 482. ἐφ' ὅ τι τε μ., άβατον ἀκρόπολιν, μεγαλοπρεπεῖς. Σ. 1186. ποίους τινάς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μ., μεγαλοπρεπέστατον, Ο. 1125. κάλλιστον έργον καὶ μ. μεγάλους. Ν. 1012. χροιάν λευκὴν, ώμους μ., Ο. 522. σύνως ὑμᾶς πάντες πρότερον μ. ἀγίους τ' ἐνόμιζον, Β. 1337. μ. ὅνυχας ἔχοντα. μεγαλόφρονος. Λ. 1289. ήσυχίας πέρι τής μ., μεγάλφ. Λ. 974. μ. τυφφ καὶ πρηστήρι μεγάλων. Ν. 435. τεύξει τοίνυν ων ίμείρεις οὐ γάρ μ. ἐπιθυμείς. Ν. 1162. λυσανίας πατρώων μ. κακών ΕΙ. 1000. ἐμπλησθήναι μ., σκορόδων, Β. 1059. μ. γνωμών καὶ διανοιών ἴσα καὶ τὰ βήματα τίκτειν. 1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μ. ἀχέων παυσαίμεθ ἀν οὕτως Π. 828. ἤκω μ. γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος. μεγαλώνυμα. Σ. 1518. ἄγ', ὧ μ. τέκνα μεγαλώνυμα. Θ. 315. Ζεῦ μ. χρυσολύρα τε, μεγαλώνυμον. Ν. 569. καὶ μ. ἡμέτερον πατέρ', μεγάλως. Ι. 151. ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μ. εὐδαιμονεῖς. Ι. 172. ἔγωγε. ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μ. εὐδαιμονεῖς τοδιδωκας. Ν. 1162. λυσανίας πατρώων μ. κακών 782. καὶ νικήσας ἡμῖν μ. ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας, 1162. ἀλλ' ἡ μ. εὐδαιμονήσω τήμερον Ν. 600. οἶκον, ἐν ῷ κόραι σε Λυδῶν μ. σέβουσιν μέγαν. Α. 65. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μ., A. 922. δι' υδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μ.
 I. 1170. ὡς μ. ἄρ' εἶχες, ὧ πότνια, τὸν δάκτυλον. Ν. 565. πρώτα μ. κικλήσκω^{*} 1239. οῦ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μ. καὶ τοὺς θεοὺς Σ. 16. καταπτάμενον ἐς τὴν ἄγορὰν μ. πάνυ
 201. καὶ τῷ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μ.
 Ο. 421. λέγει μ. τιν' ὅλβον οὕ-1733. ἄρχοντα θεοῖς μ.
Π. 301. μ. λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
Fr. 302, 7. οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μ.
Μέγαρ'. ΕΙ. 246. ὧ Μέγαρα Μ., ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
Μέγαρα. ΕΙ. 246. ὧ Μ. Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
Μέγαράδε. Α. 524. πόρνην δὲ Σιμαίθαν Ιόντες Μ. Μεγαρέας. Α. 533. ως χρη Μ. μήτε γῆ μήτ' ἐν ἀγορῷ Μεγαρεύσι. Α. 624. ἄπασι καὶ Μ. καὶ Βοιωτίοις Α. 721. έξεστι καὶ Μ. καὶ Βοιωτίοις Μεγαρεύσιν. Α. 729. άγορὰ 'ν 'Αθάναις χαῖρε, Μ. φίλα. ΕΙ. 249. τοῖσιν Μ. ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα. ΕΙ. 249. τοισιν Μ. ενεβαλεν τα κλαυματα.
Μεγαρέων, Α. 519. ἐσυκοφάντει Μ. τὰ χλανίσκια:
Μεγαρῆς. Α. 526. καθ' οἱ Μ. ιδύναις πεφυσιγγωμένοι
Α. 535. ἐντεῦθειν οἱ Μ., ὅτε δη πείνων βάδην,
753. τἱ δ΄ ἄλλο πράττεθ' οἱ Μ. νῦν; ΜΕ. οἶα δη.
ΕΙ. 481. οἰδ' οἱ Μ. δρῶσ' οἰδέν' ἔλκουσιν δ' ὅμως
500, ἀνδρες Μ., οἰκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μεγαριεῖς, Α. 822. κλάων μ. οἰκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Μεγαρίκ'. Α. 830. θάρρει, Μ.' ἀλλ' ἢς τὰ χοιρίδι' ἀπίδου

Α. 738. άλλ' έστι γάρ μοι Μ. τις μαχανά.
768. τί λέγεις σύ; ποδαπή χοίρος ήδε; ΜΕ. Μ.
Λ. 1170. κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μ. σκέλη.
Μεγαρικός. Α. 750. τί; ἀνὴρ Μ.; ΜΕ, ἀγοράσοντες ἴκομες. Α. 818. ἄνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χοιροπώλας Μ. Μεγαρικού. ΕΙ. 609. ἐμβαλὼν σπινθήρα μικρὸν Μ. ψηφίσματος, Μεγαρόθεν. Σ. 57. μηδ' αὖ γέλωτα Μ. κεκλεμμένον Μεγαροῦ. Α. 758. τί δ' ἄλλο Μ.; πῶς ὁ σῖτος ὧνιος; μέγας. Α. 109. ποίας ἀχάνας; σὰ μὲν ἀλαζῶν εἶ μ.
Α. 113. βασιλεὸς ὁ μ. ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίου;
Ι. 180. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μ.,
430. ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἥδη καὶ μ. καθιεὶς, 982. τἢ πόλει μ., οὐκ ἄν ή-Ν. 69. ὅταν σὰ μ. ἀν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν, 573. γῆς πέδον, μ. ἐν θεοῖς Σ. 68. ἀνω καθεύδων, ὁ μ., οὐπὶ τοῦ τέγους. 5/3. γης πουσ., ό μ., οὐπὶ τοῦ τέγους.

5/3. ἄνω καθεύδων, ό μ., οὐπὶ τοῦ τέγους.

5/3. σοι μ. ἐστὶν ἀγὼν

5/92. εἶτ' Εὐαθλος χώ μ. οὖτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλης

1023. ἀρθεὶς δὲ μ. καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,

1124. ὅθ' ὁ βορέας ὁ μ. ἐπεστρατεύσατο.

ΕΙ. 264. ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μ.:

276. ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μ.

108. ἔιὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μ. δια-488. ούτω δ' ίσχυέ τε καὶ μ. Την τότε καὶ πολύς, ώστ' έτι 570. ἥσθην σέρφω σφαγιαζομένω. βροντάτω νῦν ὁ μ. Ζάν. 988. μήτ ἢν Λάμπων ἢ μῆτ ἢν ὁ μ. Διοπείθης. Β. 884. νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μ. χωρεῖ πρὸς ἔργον ἥδη. Π. 170. μ. δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾶ; μεγασθενή. Ν. 566. τόν τε μ. τριαίνης ταμίαν, μεγέθη. Β. 1057. καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μ., τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν, μέγεθος. ΕΙ. 228. ὑπερφυᾶ το μ. εἰσηνέγκατο. Ο. 1128. ἵππων ὑπόντων μ. ὅσον ὁ δούριος, Π. 734. ὑπερφυεῖς το μ. ΓΥ. ὧ φίλοι θεοί. μέγισθ'. Θ. 812. ἐς πόλιν έλθοι τῶν δημοσίων ἀλλ' ἢν τὰ μ. ύφέληται μέγιστ'. Εκ. 104. νυνὶ δ', ὁρᾶς, πράττει τὰ μ. ἐν τῆ πόλει. μέγιστα. Ο. 128. ὅπου τὰ μ. πράγματ' εῖη τοιαδί. Ο. 708. πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μ. Β. 1494. τά τε μ. παραλιπόντα

Fr. 309, 9. τὰ μ. δ' οὐκ εἶρηκα τούτων. β. εἶτα τί;
μεγίστην. ΕΙ. 308. τὴν θεῶν πασῶν μ. καὶ φιλαμπελωτάτην.
μεγίστοις. {Σ. 1030.} ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσε
ΕΙ. 752. } μ. ἐπιχειρεῖν,
μέγιστον. Ι. 836. ὧ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μ. ὡφέλημα, ιεγιστον. 1. 836. ω πασιν ανθρωποις φανεις μ. ωφελημα,
Ν. 549. δς μ. ὅντα Κλέων ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
ΕΙ. 73. εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μ. κάνθαρον,
587. ἢσθα γὰρ μ. ἡμῖν κέρδος, ὡ ποθουμένη,
Ο. 322. ὡ μ. ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγὼ,
Fr. 237. ὡιὸν μ. τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών.
476, 8. μ. ἀγαθὸν εἶπες, εἶπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
9. ὅτου τις ἐπιθυμεί λαβείν, α. κακὸν μὲν οὖν μ. μέγιστος. Ι. 178. ἀνήρ μ. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ Ι. 838. μ. Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις Ν. 956, ἦς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μ. μεγίστους. ΕΙ. 622. κανέπειθον των Λακώνων τους μ. χρήμεγίστω. Ν. 1060. καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι δύο κακώ μ. μέδεις. Β. 665. δε Αλγαίου πρώνας ή γλαυκάς μ μεδέουσ'. Λ. 834. μ., ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν. μεδέουσα. Ι. 585. σης μ. χώρας, μεδεούση. Ι. 763. τῆ μὲν δεσποίνη 'Αθηναία, τῆ τῆς πόλεως μ., μεδέων. Ι. 560. δελφίνων μ., Σουνιάρατε, μέδιμνόν. Εκ. 1025, ὑπὲρ μ. ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι. μεδίμνουσ'. Σ. 716. ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήконта и Σ. 717. ποριείν έδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλήν πρώην πέντε μ., μεδίμνων. Π. 986, πυρών τ' αν έδεήθη μ. τεττάρων. μεθ'. Α. 277. ἐὰν μ. ήμῶν ξυμπίης, ἔκ κραιπάλης κ.τ.λ. μεθείης. Λ. 976. οἴχοιο φέρων, είτα μ., μεθείμην. Β. 830, οὐκ ἄν μ. τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει. μεθείτε. Β. 1384. κόκκυ, μ. καὶ πολύ γε κατωτέρω Β. 1393. μ. μ. καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ βέπει μεθέντας. Λ. 485. ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πράγμα μ. μεθέξει. Εκ. 612. έξει τούτων άφελων δοῦναι των εκ κοινοῦ δέ μ. μεθέξω. Εκ. 874. τῶν ματτομένων κοινῆ μ. πως ἐγώ.

```
μέθες. { Εκ. 958. } μ. Ικνοθμαί σ' Έρως,
μέθεσθέ. Π. 75. μ. νύν μου πρώτον. ΧΡ. ἡν, μεθίεμεν, μεθέστηκεν. Π. 994. τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μ. πάνυ. μεθέστηκ. Π. 365. ὡς πολὶ μ. ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. μεθήκε. Εκ. 534. ἡπερ μ. μ' ἐξιέναι πάση τέχνη μεθήκοι. Ι. 937. τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μ. μεθής. Ι. 841. καὶ μὴ μ. τὸν ἀνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκενμεθήσεις. Σ. 437. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μ., ἔν τί σοι παγήσεται, μεθήσθο. Σ. 434. καὶ λάβεσθε τουτονὶ καὶ μὴ μ. μηδενίτιεθησθον. Β. 1380. καὶ μὴ μ., πρὶν ἀν ἐγὼ σφών κοκκύσω.
 μεθήσθον. Β. 1380. καὶ μὴ μ., πρὶν ἄν ἐγὰ σφῶν κοκκύσω. μηθήσομαι. Σ. 416. νὴ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ' ὡς τόνδ' ἐγὰ
ού μ. μεθίεμεν. Π. 75. μέθεσθέ νύν μου πρώτον. ΧΡ. \dagger \gamma, μ. μεθίεναι. Ο. 1085, εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῆ, φραζομεν μ. μεθίεσθαί. Π. 42. ἐκέλευσε τούτου μὴ μ. μ ἔτι,
  μεθιστάς. Σ. 748. καὶ σωφρονεῖ μέντοι μ.
μεθίστησι. Ι. 397. ὡς δὲ πρὸς πῶν ἀναιδεύεται κοὺ μ.
     μέθυεν. Σ. 1322. έπειτ' ἐπειδή 'μ., οἴκαδ' ἔρχεται
  μεθύοντες. Λ. 1230. μ. ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν.
μεθυόντων. Εκ. 139. ὥσπερ μ. ἐστὶ παραπεπληγμένα.
   μεθυούσης. ΕΙ. 537. δούλης μ., ανατετραμμένου χοδς,
  μεθυπεδησάμην. Εκ. 544. ΐνα θοιμάτιον σώσαιμι, μ. 
μεθύση. Σ. 1402. θρασεία καὶ μ. τις ὑλάκτει κύων. 
μεθύσην. Ν. 555. προσθείς αὐτῷ γραῦν μ. τοῦ κόρδακος οὕνεχ, ἢν
   μεθυσθείς. Ι. 1054, τοῦτό γέ τοι Παφλαγών παρεκινδύνευσε μ.
   Εκ. 691. ὥστε μ. αὐτῷ στεφάνο
μεθυσθῶ. Ι. 99. ἡν γὰρ μ., πάντα ταυτὶ καταπάσω
μεθυσθῶμεν. Σ. 1252, ἴνα καὶ μ. διὰ χρόνου. ΦΙ. μηδαμῶς.
   μεθυσοκότταβοι. Α. 525. νεανίαι κλέπτουσι μ.
μεθύων. Α. 1166. εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μ. τῆς κεφαλῆς
                                          'Ορέστης

    πως δ' ἀν μ. χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
    βέγκει μ. ἐν ταίσι βύρσαις ὕπτιος.
    μ. τε ταίς πόρναισι λοιδορήσεται,

1400. μ. τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
Β. 715. εἰρηνικός ἔσθ', ἴνα μή ποτε κἀποδυθῆ μ. ἄ-
Π. 1048. μ. γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Fr. 186. ὁ δὲ μ. ῆμει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.
μειαγωγήσουσι. Β. 798. τί δέ; μ. τὴν τραγφδίαν;
Μειδίας. Ο. 1297. Συρακοσίω δὲ κίττα΄ Μ. δ' ἐκεῖ
μειδιώσα. Θ. 513. θεῖ μ. πρὸς τὸν ἀνδρα καὶ λέγει,
μειζον. Α. 103. λέγε δὴ σὰ μ. καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
Ι. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μ. ῆν δυοῖν δοχμαῖν.
886. οὐ μ. εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Ν. 1082. καίτοι σὰ θνητὸς ὧν θεοῦ πῶς μ. ᾶν δύναιο;
1086. τὶ μὲν οὖν ἄν ἔτι μ. πάθοι τούτου ποτέ;
1445. τοῦθ' ἔτερον αὖ μ. κακόν. ΦΕ. τί δ', ῆν ἔχων τὸν
ῆττω
                                         TITTO
     ήττω
Σ. 489. ἥν τε μ. ἥν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῆ,
ΕΙ. 1081. ἡ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μ.,
Ο. 1606. ἄληθες; οὐ γὰρ μ. ὑμεῖς οἱ θεοὶ
Θ. 519. οὐδὲν παθοῦσαι μ. ἡ δεδράκαμεν;
Β. 1147. ἔτι μ. ἔξήμαρτες ἡ 'γω' βουλόμην'
Εκ. 937. κάγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολὺ σοῦ μ, φρονῶ,
Π. 52. ἀλλ' εἰς ἔτερόν τι μ. ἡν δ' ἡμῶν φράση
129. μ. δυνάμενον. Πλ. ἐμὲ σύ; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν,
465. κακὸν ἐργάσασθαι μ. ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι;
ιείζονα. Ι. 1223. αὐτὸς δ' ἐαυτῶ παρετίθει τὰ μ.
405. κακον εργασασθαι μ. ανθρωπους; ΧΡ. ο τι; μείζονα. Ι. 1223. αὐτὸς δ΄ ἐαυτῷ παρετίθει τὰ μ. Fr. 183. ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν ἡ μ. μείζονας. Σ. 258. ἤ μὴν ἐγὼ σοῦ χάτέρους μ. κολάζω, μείζονος. Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μ. ἡ ἀὶ τρυγῷδοῖς, μειζόνων. Λ. 616. ἡδη γὰρ ὅζειν ταδὶ μ. καὶ πλειόνων μείζοτι. Ι. 685. μ. κεκασμένου.

    Β. 1060. κάλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μ. χρῆσθαι μείζω. Ν. 1110. στόμωσον οῖαν ἐς τὰ μ. πράγματα.
    Ο. 123. ἔπειτα μ. τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;

 124. μ. μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
455. δύναμίν τινα μ.
1706. ὧ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὧ μ. λόγου,
Π. 506. ὁδὸν ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἀν μ. πορίσειεν.
μείναι. Ι. 667. ὁ δ' ἡντιβόλει γ' αὐτοὺς ὁλίγον μ. χρόνον,
μείναιμι. Ο. 598. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἄν μ. παρ' ὑμῖν.
μείνου. ΕΙ. 89. αὐτοῦ μ. τοὺς ἡμετέρους.
μείρακ'. Εκ. 611. ἡν μ. ἰδὼν ἐπιθυμήση καὶ βούληται σκαλα-
θῦραι, μείρακα. Π. 1071. ἀλλ', ὧ νεανίσκ', οὖκ ἐῶ τὴν μ. Π. 1079. νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μ. μείρακαs. Θ. 410. πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἶ πρὸ τοῦ τὰς μ. Εκ. 1138. ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μ.
```

```
μειράκια. Ι. 1375. τὰ μ. ταυτί λέγω, τὰν τῷ μύρφ.
   μετρακίοις. Ν. 928. λυμαινόμενον τοις μ.
Ο. 1441. τοις μ. εν τοισι κουρείοις ταδί
Εκ. 703. και μ. οι φαυλότεροι
   μειράκιον. Ν. 990. πρός ταῦτ', ὧ μ., θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω
μειράκιον. Ν. 990. πρός ταῦτ', ὧ μ., θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ·
Ν. 1000. εἰ ταῦτ', ὧ μ., πείσει τούτφ, νὴ τὸν Διόνυσον 1071. σκέψαι γὰρ, ὧ μ., ἐν τῷ σωφρονεῖν ἄπαντα Ο. 1442. δεινῶς γέ μου τὸ μ. Διτρέφες Εκ. 1146. καλεῖν γέροντα, μ., παιδίσκον ; ὡς Π. 88. ἐγὼ γὰρ ὧν μ. ἡπείλησ' ὅτι 975. ἀκουέ νυν ἢν μοί τι μ. φίλον, 1038. καὶ μὴν τὸ μ. τοδὶ προσέρχεται, Fr. 541. ἐβάδιζέ μοι τὸ μ. ἐξ ἀποτρόχων. μειράκιόν. Σ. 687. ὅταν εἰσελθὸν μ. σοι καταπῦγον, Χαιρέου νίδε.
 υίδς, υίδς, σταν εισελύον μ, σοι καταπύγοι υίδς, μειρακίσκη. Π. 963. ἄ μ. πυνθάνει γὰρ ἀρικῶς. μειρακίσκης. Β. 409. καὶ γὰρ παραβλέψας τι μ. μειρακίω. Π. 1096. ὤσπερ λεπὰς τῷ μ. προσίσχεται. μειρακίων. Ι. 556. μ. θ΄ ἄμιλλα λαμ-Ν. 917. οἰδεὶς ἐθέλει τῶν μ.
Ν. 917. οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μ.:
Β. 1071. τῶν μ. στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν μειρακύλλια. Β. 89. οὕκουν ἔτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μ. μεῖράξ. Εκ. 696. ἐνθάδε μ. ἐσθ' ἀραία. μέλ'. Ι. 1337. ἀλλ', ἄ μ., οὐκ οἶσθ' οἶος ἦσθ' αὐτὸς πάρος, Ν. 33. ἀλλ', ἄ μ., ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, ΕΙ. 137. ἀλλ' ἄ μ, ἀν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει: 380. ἀλλ', ἄ μ., ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, 630. νὴ Δί, ἄ μ., ἐνδίκως γε δῆτ' ἐπεὶ κὰμοῦ λίθον Ο. 1257. διαρραγείης, ἄ μ., αὐτοῖς ῥήμασιν. Λ. 56. ἀλλ', ἄ μ., ὁψεὶ τοι σφόδρ' αὐτὰς 'Αττικὰς, 471. ἀλλ', ἄ μ., οῦρει τοι σφόδρ' αὐτὰς 'Αττικὰς, Εκ. 120. τίς δ', ὅ μ., ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 133. ἰδοὸ πεῖν. ΓΥ. Θ. τί γὰρ, ᾶ μ., ἐστεφανωσάμην; 245. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ἄ μ., ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή· 994. ἀλλ', ὅ μ., ὁρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. ΓΡ. Α. τίνα; μελαγκορύφω. Ο. 886. καὶ ἐλασᾶ, καὶ ἐρωδιῷ, καὶ καταράκτη, καὶ μ.
  καὶ μ.
μελαγχολῶν. Εκ. 251. ἴσασι πάντες. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ μ.
 μελαγχολάν. Εκ. 251. Ισασι πάντες. ΠΡ. άλλα και μ

Π. 903. γεωργός εἶ; ΣΥ. μ. μ' οὕτως οἴει;

μελαγχολών. Ο. 14. ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μ.,

μελαγχολώντ΄. Π. 12. μ. ἀπέπεμμέ μου τὸν δεσπότην,

μέλαθρα. Ο. 1247. μ. μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους 'Αμφίονος

Θ. 874. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μ. ΕΥ. ποίου Πρωτέως;

μελάθρων. Θ. 41. θίασος Μουσῶν ἔνδον μ.
 μελάθρων. Θ. 41. θίασος Μουσῶν ένδον μ. 
μέλαινα. Fr. 719. μ. δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρῆν. 
μέλαινά. Εκ. 735. νὴ Δία μ. γ', οὐδ' ἄν εἰ τὸ φάρμακον 
μέλαιναν. Λ. 195. θεῖσαι μ. κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, 
Β. 847. ἄρν' ἄρνα μ. παῖδες ἐξενέγκατε· 
μελαίνεται. Εκ. 736. ἔψουσ' ἔτνιξες ὧ Λ. μ.: 
μελαίνεται. Εκ. 736. ἔψουσ' ἔτνιξες ὧ Λ. μ.: 
μελάινεται. Εκ. 736. ἔχουσ' ἐτνιξες ψ.
 μελάμπυγος. Λ. 802. τραχὺς ἐντεῦθεν μ.
μελάμφυλλά. Θ. 997. μ. τ΄ ὅρη
μέλαν. Σ. 1374. τί δὲ τὸ μ. τοῦτ' ἐστιν αὐτῆς τοὺν μέσω;
Ο. 693. Χάος ῆν καὶ Νὺς Ἐρεβός τε μ. πρῶτον καὶ Τάρταρος
  εὐρύς·
μελαναίων. Fr. dub. 8. μ.:
 μέλανας. Λ. 691. νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἴνα μή ποτε φάγη 

σκόροδα, μηδὲ κυάμους μ.

Μελάνθιον. ΕΙ. 1009. τένθαις πολλοῖς κἆτα Μ.
  Μελάνθιος. ΕΙ. 804. μηδέ Μ., οὖ δή
Μελανθίου. Ο. 151. βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μ.
Μελανίππας. Θ. 547. ἐγένετο, Μ. ποιῶν Φαίδρας τε Πην-
                                            ελόπην δὲ
  Μελανίων. Λ. 785. ἢν νεανίσκος Μ. τις, δς
Μελανίωνι. Λ. 807. τῷ Μ.
Μελανίωνος. Λ. 796. τοῦ Μ. οἱ σώφρονες.
  μελανοκάρδιος. Β. 470. τοία Στυγός σε μ. πέτρα
  μελανονεκυείμονα. Β. 1337. μ.,
μελανόπτερος. Ο. 695. τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μ.
μελανοπτερύγων. Fr. 452. μ. κορακίνων.
μέλανος. Π. 807. οί δ' ἀμφορῆς οἴνου μ. ἀνθοσμίου.
Fr. 128, 4. [ἔρωτι βιαζόμεναι μ. οἴνου ἀκράτου.]
μελανοσυρμαΐον. Θ. 857. λευκῆς νοτίζει μ. λεών.
μελάντατε. Fr. 231 b, l. Κηφισοφων άριστε καὶ μ., μέλας, Α. 321. οἶος αὖ μ. τις ὑμῦν θυμάλωψ ἐπέζεσεν. Θ. 31. ἔστιν τις Αγάθων ΜΝ. μῶν ὁ μ. ὁ καρτερός; μέλε. Ι. 671. νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδή γ', ὧ μ.,
    Ν. 1192. ΐνα δη τί την ένην προσέθηκε»; ΦΕ. ΐν', ὧ μ., 1338. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νη Δί', ὧ μ.,
```

μέλε. Σ. 1400. λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοί γ', ὧ μ. ΕΙ. 259. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΤ. ἀλλ', ὧ μ., 884. ἄγειν παρ' αὐτὰν ἀντιβολῶν. ΤΡ. ἀλλ', ὧ μ., 0. 1216. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς ὧ μ., 1360. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὧ μ., Λ. 157. τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὧ μ.; Θ. 615. πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νὴ Δί, ὧ μ. Εκ. 520. αὕτη, πόθεν ἤκεις, Πραξαγόρα; ΠΡ. τί δ', ὧ μ., μλέα, Σ. 312. τί με δῆτ', ὧ μ. μάχεο, Σ΄ πιστες. μελία. Σ. 312. τί με δητ', ὧ μ. μήτερ, ἔτικτες, Θ. 1037. μ. μὲν πέπονθα, μέλεος, Μελέαγρον. Β. 864. καὶ τὸν Μ., κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον. μέλει. Ι. 1195. δρᾶς τάδ', ὧ κακόδαιμον ; ΑΛ. δλίγον μοι μ.· Ν. 1142. νῦν οῦν δικαζέσθων · δλίγου γάρ μοι μ., 1282. οὺκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μ. Σ. 1411. ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὅλίγον μοι μ. ΕΙ. 780. καὶ θαλίας μακάρων σοὶ γὰρ τάδ ἐξ ἀρχῆς μ.
 Ο. 1636. ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕ, ὀλίγον μοι μ.
 Λ. 248. τοὺς ἀνδρας εὐθύς; ΛΥ, όλίγον αὐτῶν μοι μ. 895. χείρον διατίθης. ΜΥ. δλίγον αὐτῶν μοι μ.
896. δλίγον μ. σοι τῆς κρόκης φορουμένης
Θ. 228. ὀλίγον μ. μοι. ΕΥ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Β. 224. ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μ. Β. 224, υμιν ο Ισως ουδεν μ.
257. οἰμώζετ' οὐ γάρ μοι μ.
655. ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδέν μοι μ.
1136. ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς. ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μ.
Εκ. 463. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ήδη μ.
Π. 1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἄττον μ.
Fr. 520. οὕτως τι τὰπόρρητα ὁρᾶν ἐστι μ. μέλειν. Θ. 952. τοιαθτα μ. θαμ' ξαυτώ. μέλεοι. ΕΙ. 1063. ὧ μ. θνητοί καὶ νήπιοι, ΤΡ. ἐς κεφαλήν σοί. μέλεος. Θ. 1037. μέλεα μὲν πέπονθα, μ., μέλεσιν. Ο. 213. ἐλελιζομένη διεροῖς μ. Β. 245. ἐν πολυκολύμβοισι μ.,
1526. τοῖσιν τούτου τοῦτου μ.,
μελέτας. Β. 1316. κερκίδος ἀοιδοῦ μ.,
μελέτας. Θ. 1179. ὀρκῆσι καὶ μ., οὐ κωλύσ' ἐγώ.
μελέτω. Π. 208. μὴ νῦν μ. σοι μηδέν' ὡς, ἐἀν γένη
μελέτω, Π. 511. οὕτε τέχνην ἀν τῶν ἀνθρώπων οὕτ' ἀν σοσών μ. φίαν μ. μελέων. Α. 1150. 'Αντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων. Α. 1150. 'Αντίμαχον τον Ψακάδος τον ξυγγραφη, τος μ. ποιητήν,
Ο. 744. δι ξιμης γένιος ξουθης μ.
750. Φρύνιχος ἀμβροσίων μ. ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ φέ1374. πέτομαι δ΄ όδον ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μ.
μέλη. Σ. 219. λύχνους ἔχοντες καὶ μινιρίζοντες μ.
Ο. 917. μ. πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
1300. ήδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μ.,
Β. 205. ὧν, εἶτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. βῷστ' ἀκούσει γὰρ μ.
862. τάπη, τὰ μ., τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
1248. ἀλλ' ἐς τὰ μ. πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ,
1255. καὶ κάλλιστα μ. ποιή-1248. αλλ ες τα μ. πρός των θεων αυτού τρα: 1255. καὶ κάλλιστα μ. ποιή1261. πάνυ γε μ. θαυμαστά. δείξει δὴ τάχα.
1262. εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μ. ξυντεμῶ.
1297. πόθεν συνέλεξας Ιμονιοστρόφου μ.
1307. πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τάδ' ἔστ' ἄδειν μ.
1326. τολμᾶς τάμὰ μ. ψέγειν,
1329. τὰ μὲν μ. σου ταῦτα: βούλομαι δ' ἔτι
294. αἰγῶν τε κιναβούνταν μ. 1329. τα μεν μ. σου ταυτα: βουλομαι ο ετι
Π. 294. αιγών τε κιναβράντων μ.,
μέλημα. Εκ. 905. τῷ θανάτω μ.
μελήσει. Α. 933. ἐμοὶ μ. ταῦτ΄, ἐπεί
ΕΙ. 149. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
1041. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ'. ἀλλ΄ ἤκειν ἐχρῆν.
1311. ἡμιν μ. ταῦτά γ'. εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὰ φράζων.
Λ. 520. ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν πόλεμος δ' ἄν-Α, 520, δτοτύξεσθαι μακρά την κεφαλήν πόλεμος ο ανδρεσσι μ.

538, πόλεμος δὲ γυναιξὶ μ.

Θ. 240, ἐμοὶ μ. νη Δί', πλήν γ' ὅτι κάομαι.
1064, ἐμοὶ μ. ταῦτά γ', ἀλλ' ἄρχου λόγων.
1207, ἐμοὶ μ. ταῦτά γ', ἢν ἄπαξ λυθῷ.
Εκ. 651, την γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡ. οὶ δοῦλοι.
σοὶ δὲ μ.,
Π. 229, ἐμοὶ μ. τοῦτό γ', ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
Μελησίας. Ν. 686, Φιλόξενος, Μ. 'Αμυνίας.
μελητέον. Fr. 170, ἀυτῷ μ., ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον:
Μελητίδαι, Β. 991, Μ. καθῆντο.
Μέλητος. Fr. 176. Μ.
Fr. 198, 10, Μ., ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.
376. Μ.

Μελήτου. Β. 1302. σκολίων Μ., Καρικῶν αὐλημάτων, μέλι. Α. 1040. κατάχει σὐ τῆς χορδῆς τὸ μ. Α. 1130. κατάχει σὐ τὸ μ. κάνθάδ' εὕδηλος γέρων

μέλι. Σ. 676. υρχας, οίνον, δάπιδας, τυρόν, μ., σήσαμα, προσκεφάλαια, ΕΙ. 252. φέρ ἐπιχέω καὶ τὸ μ. τουτὶ τὰττικόν. Π. 1121. πάντ' ἀγάθ ἔωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μ., μελίας. Ο. 742. Ιζόμενος μ. επὶ φυλλοκόμι μελιγλώσσων. Ο. 908. έγὰ μ. ἐπέων leis ἀοιδὰν, μέλις. Θ. 1192. ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ 'Αττικὸς μ. μελισσονόμαι. Β. 1273. εὐφαμεῖτε μ. δόμον 'Αρτέμιδος πέλας οίγειν. Μελιστίχην. Εκ. 46. τὴν Σμικυθίωνος δ΄ οὐχ ὁρậς Μ. Μελιτέα. Fr. 193. Μ. κάπρον: μελιτήριον. Fr. 440. μ. άγγος. Μελίτης. Β. 501. μα Δι' άλλ' άληθῶς οὐκ Μ. μαστιγίας. μέλιτι. ΕΙ. 253. οὖτος, παραινῶ σοι μ. χρῆσθάτερφ. Fr. 231, 1. ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μ. κεχρισμένου μελιτοπώλαι. Ι. 853. νεανιών τούτους δὲ περιοικούσι μ. μέλιτος. Σ. 878. ἀντὶ σιραίου μ. μικρόν τῷ θυμιδίφ παραμίξας μελιτούτταν. Ν. 507. δός μοι μ. πρότερον ὡς δέδοικ ἐγὰ Λ. 601. μ. έγὼ καὶ δὴ μάξω. μελιτούτταs. Ο. 567. ἡν δ' Ἡρακλέει θύη τις βοῦν, λάρῳ ναστούς μ.: μέλιττ'. Σ. 107. ὤσπερ μ. ή Βομβυλιός εἰσέρχεται. μέλιττ. Σ. 107. ωσπερ μ, η βομβυλιός είσερχεται.
μέλιττα. Ο. 748. ένθεν ωσπερ ή μ.
Εκ. 973. μ. Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφής πρόσωπον,
μελίτταις. Ν. 45. βρύων μ. καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
μέλλ'. Π. 766. τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑ. μή νυν μ. έτι,
μέλλει. ΕΙ. 233. μ. θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν. ΤΡ. οἵμοι δειλαίος
Θ. 49. μ. γὰρ ὁ καλλιεπής 'Αγάθων,
79. μ. δικάζειν οὕτε Βουλής ἔσθ' ἴδρα,
Π. 551. ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ ΔΓ, οὐδέ
γε μ. γε μ.

Fr. 562. θύειν με μ. καὶ κελεύει βῆ λέγειν.
590. "μ. δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν."
μέλλειν. Θ. 661. μὴ βραδίνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μ. ἔτι,
Β. 1509. ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μ.
Εκ. 581. ἀλλ' οὐ μ., ἀλλ' ἀπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις, Π. 255. ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μ.,
 606. ἐς τὸν κύφων' ἀλλ' οὐ μ.
 1208. οὐκ ἔτι τοίνυν εἶκὸς μ. οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν Fr. 110, 1. άλλ' άνυσον ου μ. έχρην ως άγοράσω μέλλεις. Α. 334. άλλὰ μὴ δράσης δ μ.' μηδαμώς, ὧ μηδαμώς. Α. 493. ἄπασι μ. εἶς λέγειν τἀναντία. 587, ούτος τὶ δράσεις; τῷ πτίλῳ μ . ἐμεῖν; N. 476 ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην δ τι περ μ . προδιδάσκειν, 995. αlσχρόν ποιείν, ὅτι τῆς Αlδοῦς μ. τάγαλμ' ἀνα-995. αΙσχρόν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μ. τάγαλμ' ἀναπλάττειν'
1072. ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μ. ἀποστερεῖσθαι,
1298. ὅπαγε, τι μ.; οὐκ ἐλᾶς, ῷ σαμφόρα;
1340. μ. ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
Σ. 797. οὐ πάνυ τι μκρόν. ἀλλ ὅπερ μ. ποίει.
830. ἀνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μ. καλεῖν,
1185. μῶς καὶ γαλᾶς μ. λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
1379. ἄ ἄ, τί μ. δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταὐτην λαβῶν
ΕΙ. 196. ὅτ' οὐδὲ μ. ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν'
Θ. 215. ἀτὰρ τί μ. δρᾶν μ'; ΕΤ. ἀποξυρεῖν ταδὶ,
Β. 77. μ. ἀνάγειν, είπερ γ' ἐκείθευ δεῖ σ' ἄγειν;
Εκ. 760. μ. ἀποφέρειν; ΑΝ. Α. πάνυ γε. ΑΝ. Β. κακοδαίμων ἄρ εἶ
μέλλετ'. Ο. 366. εἰπέ μοι τί μ., ῷ πάντων κάκιστα θηρίων,
μέλλης. Β. 1421. μ. τι χρηστόν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
μέλλητέον. Εκ. 876. ὀμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κού μ.
μελλητέον. Εκ. 876. ὀμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κού μ.
μελλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλοιτεν Σ. 403, εἰπέ μοι, τί μ. κινεῖν ἐκεύνην τὴν χολὴν,
Ο. 464. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δεεπνήσεων
μ., ἢ τί;
Λ. 120. ἡμῦν γὰρ, ὧ γυναῖκες, εἴπερ μ. πλάττειν 120. ἡμῖν γὰρ, ὧ γυναῖκες, εἴπερ μ.
 1058, ἐστιᾶν δὲ μ. ξέ-Εκ. 1164. ὧ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μ. τὸ χρῆμα δρᾶν, μελλονικιᾶν. Ο. 640. ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μ., μέλλοντ'. Σ. 1011, νῦν μὲν τὰ μ. εὖ λέγε-μέλλοντα. Ι. 931. γνώμην ἐρεῖν μ. περὶ μέλλοντεs. Π. 466. εἰ τοῦτο δρᾶν μ. ἐπιλαθοίμεθα. μέλλοντος. Α. 1159. δκέλλοι κάτα μ. μέλλουσαν. Σ. 1346. μ. ήδη λεαβιεῖν τοὺς ξυμπότας μέλλουσι, Θ. 83, κὰν Θεσμοφόροιν μ. περί μου τήμερον

μέλλουσι. Θ. 181. μ. μ' αι γυναϊκες ἀπολεῖν τήμερον μέλλουσιν. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μ. ἔσεσθαι, Εκ. 231. τί ποτ' άρα δράν μ., άλλ' άπλῷ τρόπῳ μέλλω. Α. 499. μ. περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδιαν ποιῶν. Α. 947. μ. γἐ τοι θερίδδεν.
Ο. 132. λουσάμενα προὰ μ. γὰρ ἐστιᾶν γάμους·
498. κάγῷ πίπτω, μ. τε βοᾶν' ὁ δ' ἀπέβλισε θοὶμάτιόν μου. Β. 11. μὴ δῆθ΄, ἰκετεύω, πλήν γ' ὅταν μ. ἐεμεῖν. Εκ. 758. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μ. τῆ πόλει μέλλωμεν. Ο. 352. ἀλλὰ μὴ μ. ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν. μέλλων. Α. 482. μ. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν; Ν. 777. μ. ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων. Σ. 546. ἀλλ' ἄ περὶ τῆς πάσης μ. βασιλείας ἀντιλογήσειν μέλοντ. Λ. 1306. τᾶ σιῶν χοροί μ., ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι μέλοντι. Λ. 1306. τᾶ σιῶν χοροί μ., μελοποιέν. Θ. 67. καὶ γὰρ μ. ἄρχεται' χειμῶνος οὖν μελοποιέν. Θ. 650. μ. ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί. μελοποιῶν. Θ. 42. τῶν δεσποσύνων μ. Β. 1328. Κυρήνης μ.; κ. 231. τί ποτ' άρα δράν μ., άλλ' άπλῷ τρόπῳ Β. 1328. Κυρήνης μ.; μέλος. Α. 672. οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μ. εὕτονον, άγροικότερον, Α. 1183. πρός ταις πέτραισι δεινὸν ἐξηύδα μ.
 Ν. 1356. ἀσαι Σιμωνίδου μ., τὸν Κρῖον, ὡς ἐπέχθη
 ΕΙ. 289. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μ., Ο. 782. είλε δε θάμβος άνακτας 'Ολυμπιάδες δε μ. Χάριτες Moû-896. δεί με δεύτερον μ.
1095. ηνίκ' ἀν δ θεσπέσιος δεὐ μ. ἀχέτας
Θ. 130. ὡς ηδὺ τὸ μ., ὧ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Β. 397. Ἱακχε πολυτίμητε, μ. ἐορτῆς
874. ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μ. ὑπάσατε. 277. ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ἄδουσαι μ.
880. ἀργὸς, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μ.,
892. ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μ. 1153. ἐπάσομαι μ. τι μελλοδειπνικόν. Fr. 377, 2. δ δ αὐτον ἡνάγκαζεν 'Αρμοδίου μ. μέλους. Σ. 272. τούμοῦ μ. ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε. Λ. 1042. ἀλλὰ κοινῆ συσταλέντες τοῦ μ. ἀρξώμεθα. Θ. 144. τί φής; τί σιγάς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μ.
μέλπε. Θ. 961. μ. καὶ γέραιρε φωνή πᾶσα χορομανεῖ τρόπφ.
μέλπουσα. Θ. 970. μ. καὶ τὴν τοξοφόρον
μελύδριον. Εκ. 883. μ. εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν. μέλψω. Θ. 989. σε φιλοχόροισι μ. μέλψωμεν. Θ. 974. μ. ὥσπερ εἰκὸς, μελφδεῖν. Ο. 226. οὕποψ μ. αὖ παρασκευάζεται. Θ. 99. σίγα· μ. αὖ παρασκευάζεται. μελφδίαν. Fr. 231 b, 3. καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν μ. μελφδοῦσ'. Fr. 713. παῦσαι μ., ἀλλὰ πεζῆ μοι φράσον, μελῶν. Σ. 462. εἶπερ ἔτυχον τῶν μ. τῶν Φιλοκλέους βεβρωκίτες.
ΕΙ. 531. αὐλῶν, τραγωδῶν, Σοφοκλέους μ., κιχλῶν,
Β. 915. μ. ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἀν· οἰ δ' ἐσίγων·
1281. μὴ, πρίν γ' ἄν ἀκούσης χὰτέραν στάσιν μ.
1364. παύσασθον ἥδη τῶν μ. ΑΙ. κἄμοιγ' ἄλις.
μεμαγμένην. Ι. 57. αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μ.
Ι. 1167. ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μ. Εκ. 28. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μ. μεμαγμένον. Π. 305. μ. σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς, μεμάθηκε. Ν. 1148. καί μοι τὸν υἰὸν, εὶ μ. τὸν λόγον μεμάθηκες. Ν. 1148. και μοι τον νίον, ει μ. τον λόγον μεμάθηκεν. Ν. 1143. εἴπερ μ. εὖ λέγειν Φειδιππίδης. Ν. 1150. μ. ΣΤ. εὖ γ', ὧ παμβασίλει' 'Απαιόλη. μεμακκοηκότα. Ι. 62. ὁ δ' αὖτὸν ὡς δρὰ μ., μεμαχότος. Ι. 55. μᾶζαν μ. ἐν Πύλφ Λακωνικὴν, μεμβράδας. Σ. 493. ἡν μὲν ἀνῆταί τις ὀρφὼς, μ. δὲ μὴ θέλη, Σ. 494. εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μ. μεμελετήκασί. Εκ. 119. ἄλλαι θ' ὅσαι λαλείν μ. που; μεμελετήκασί. Εκ. 119. άλλαι θ' δσαι λαλείν μ. που; μεμελετηκέναι. Εκ. 164. οίμαι γὰρ ήδη μ. καλῶς. μεμιλτωμένον. Α. 22. τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μ. μεμιλτωμένον. Α. 159. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μ. μεμιλημένα. Λ. 159. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μ. μεμιληκά. Α. 300. ὡς μ. σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, δν μεμνήμεθα. ΕΙ. 1060. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. ΤΡ. μ. Εκ. 951. ἀλλ' ούτοοὶ γὰρ αὐτὸς οῦ μ. μεμνημένας. Εκ. 286. μ. ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθη, μεμνημένα. Εκ. 286. μ. ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθη, μεμνημένοι. Σ. 443. πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μ. μεμνημένοις. Εκ. 1155. τοῦς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μ. κρίνειν ἐμέ· ἐμέ' μεμνημένον. ΕΙ. 1275. ἀσπίδας ; οὐ παύσει μ. ἀσπίδος ἡμ $\hat{\nu}$; Β. 593. τοῦ θεοῦ μ.

μεμνημένος. Ι. 526. είτα Κρατίνου μ., δε πολλφ βεύσας ποτ' ἐπαίνω Ι. 1052. ἀλλ' ἰέρακα φίλει, μ. ἐν φρεσὶν, ὅς σοι Β. 1469. μ. νυν τῶν θεῶν, οὐς ὥμοσας, μεμνημένους. Εκ. 1159. ὅτι προείληχ' ἀλλ' ἄπαντα ταῦτα χρὴ μ. μέμνησ'. Ι. 1254. ὥ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μ. ὅτι Ν. 887. ἐγὰ δ' ἀπέσομαι' τοῦτό νυν μ., ὅπως 1107. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μ. ὅπως Σ. 577. καὶ τάγαθά μοι μ. ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
1434. ἀλλ' οῦν σὰ μ. αὐτὸς ἀπεκρίνατο.
Ο. 1054. μ. ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;
μέμνησαι. Σ. 354. μ. δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς
δβελίσκους όβελίσκους μέμνησθ'. Εκ. 22. ας Φυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μ. ἔτι, μεμνῆσθαι. Θ. 1173. καθ' όδον ἔφραζον, ταῦτα μ. ποιεῖν. μέμνησθε. Α. 516. μ. τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω, μεμνῆστ. Θ. 1201. μ. τοίνυν τοῦνομ' ᾿Αρταμουξία. μέμνησο. Θ. 275. μ. τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, Θ. 1134. μ. Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν, Β. 1520. μ. δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ μέμνησό. Ι. 495. καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μ. νυν ΕΙ. 719. ἄνθρωπε, χαίρων ἄπιθι καὶ μ. μου. Ε1. 719. ἀνθρωπε, χαιρων αποι και μ. μου.
Α. 931. τὸ στρόφιον ήδη λύομαι. μ. νυν
μεμνῆτό. Π. 991. ἴνα τοὐμὸν ἰμάτιον φορῶν μ. μου.
Μέμνον'. Ν. 622. ἡνίκ' ἀν πενθῶμεν ἡ τὸν Μ. ἡ Σαρπηδόνα,
Μέμνοναs. Β. 963. Κύκνους ποιῶν καὶ Μ. κωδωνοφαλαροπώλους. Μέμνονας. Β. 963. Κύκνους ποιῶν καὶ Μ. κωδωνοφαλαροπώλους. μεμούσωμαι. Λ. 1127. πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μ. κακῶς. μεμυήμεθ'. Β. 456. ὅσοι μ. εὐ-μεμυημένοι. Β. 158. οὖτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡ. οἱ μ., μεμυημένοι. ΕΙ. 278. μ., νῦν ἐστιν εὕξασθαι καλὸν μεμυημένος. ΕΙ. 278. μ., νῦν ἐστιν εὕξασθαι καλὸν μεμύρωμαι. Εκ. 1117. ἢτις μ. τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν μεμυστιλημένας. Ι. 1168. ἐγὼ δὲ μυστίλας μ. μεμυστιλημένοι. Π. 627. ὧ πλεῖστα Θησείοις μ. μέμφομαι. Ν. 525. ἡττηθεὶς, οὺκ άξιος ών ταῦτ' οὖν ὑμῖν μ. Π. 10. μέμψιν δικαίαν μ. ταύτην, ὅτι μεμφόμεσον. ΕΙ. 924. χύτραισιν, ὥσπερ μ. Ἑρμίδιον; μεμφόμεσθ'. Ν. 576. ἡδικημέναι γὰρ ὑμῖν μ. ἐναντίον μεμφόμεσθα. Α. 676. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μ. τῷ πόλει. μεμψάμεθ'. Θ. 830. πόλλ' ἀν αὶ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκτη μ. ἀν μέμψασθαι. Σ. 1016. μ. γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ. μέμψεται. Ο. 137. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μ. μέμψεταί. Β. 1358. μ. ποτε τοῦτον μέμψεταί. Β. 1358. μ. ποτε τοῦτον μέμψιν. Β. 1253. τίν' ἄρα μ. ἐποίσει Π. 10. μ. δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι μέν. Α. 33. στυγῶν μ. ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, κ.τ.λ. Α. 154. ἔπεμψεν ὑμιν. ΔΙ. τοῦτο μ. γ' ἤδη σαφές. κ.τ.λ. μέν. Ο. 1199. αἴτη σὰ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μ. ἤσυχος, Θ. 610. αἴτη σὰ ποῖ στρέφει; μ. αὐτοῦ. τί τὸ κακόν; 925. ἐγὰ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΤ. μ. ἤσυχος. μένει. Α. 308. οἶσιν οὕτε βωμὸς οὕτε πίστις οὕθ' ὅρκος μ.; Σ. 969. καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μ. μένειν. Α. 534. μήτ' εν θαλάττη μήτ' εν ήπείρφ μ. μενείν. Α. 534. μητ εν θαλαττη μητ εν ηπείρφ μ.
ΕΙ. 341. πλεῖν, μ., κινεῖν, καθεύδειν.
Ο. 364. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος οὐ μ. ἐχρῆν.
Εκ. 950. φρούδη γάρ ἐστιν οἰομένη μ' ἐνδον μ.
Π. 822. ἔνδον μ. ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
Fr. 477, 2. ἐκεῖ δ' ἕως ἀν πρῶσιν εὕρωμεν μ.
μενεῖς. Α. 564. οὖτος σὰ ποῖ θεῖς, οὐ μ.; ὡς εἰ θενεῖς
Ι. 240. οὖτος, τί φεύγεις, οὐ μ.; ὡ γεννάδα 1354. οὖτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μ.; Ν. 814. οὖτοι μὰ τὴν 'Ομίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μ. Σ. 1442. οῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρ ἔτ ἐνταυδὶ μ., Ο. 354. τοῦτ' ἐκεῖνο΄ ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οῦτος, οὺ μ.; 1055. αἰβοῖ λαβέτω τις αὐτόν. οὖτος, οὐ μ.; Λ. 757. οὐ τὰμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μ.;
 Θ. 689. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; οὕτος οὖτος, οὐ μ.; Εκ. 464. σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μ. Π. 440. οὐ παραμενεῖς περουμενο οικό μ.
Π. 440. οὐ παραμενεῖς Β. Β. ἡκιστα πάντων. ΧΡ. οὐ μ.;
1148. ἐπειτ ἀπολιπῶν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μ.;
μενεῖτον. Π. 417. ποῖ ποῖ; τι φεύγετ'; οὐ μ.; Β. Ἡράκλεις.
Μενέλαος. Ο. 509. ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, ᾿Αγαμέμνων η Μ., Λ. 155. ὁ γῶν Μ. τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πο Μενέλεων. Θ. 901. προδοῦσα Μ. τον ἐμον ἐν Τροία πόσιν. Μενέλεω. Θ. 910. ἐγὰ δὲ Μ. σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων. Μενέλεως. Θ. 867. ούμδς Μ. οὐδέπω προσέρχεται μενετοί. Ο. 1620. μ. θεοί, καὶ μάποδιδῷ μισητίαν, μένη. Θ. 1187. καλό γε τὸ πυγή. ΕΥ. κλαύσετ', ἢν μὴ 'νδον μ. μένη. Π. 112. σοὶ δ' ὡς ἀν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῶν ἢν μ., Μενίπτω. Ο. 1293. χωλὸς, Μ. δ' ἢν χελιδῶν τοῦνομα,

```
μενοινών. Σ. 1080. ἐξελεῖν ἡμῶν μ. πρὸς βίαν τὰνθρήνια, μένοντα. ΕΙ. 1023. σέ τοι θύρασι χρὴ * * μ. τοίνυν μένοντε. Ο. 357. ὅτι μ. δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
 μένοντε, Ο. 357. δτι μ. δει μάχεσθαι λαμβανειν τε τών χυτρών. 
μένοντες. Σ. 1115. οὐκ έχοντες κέντρον· οἱ μ. ἡμῶν τοῦ φόρου 
μενόντων. ΕΙ. 1305. ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μ. 
μένος. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μ., 
ἔντονος 'Αχαρνική. 
μένους. Σ. 424. ξυσταλεὶς, εὕτακτος, δργῆς καὶ μ. ἐμπλήμενος, 
μένουσ'. Εκ. 1127. αὐτοῦ μ. ἡμῶν γ' ἀν ἐξευρεῦν δοκεῖς. 
μέντοι. Α. 162. ὑποστένοι μ. ὁ θρανίτης λεώς, κ.τ.λ. 
μέντοι. Α. 1025. καὶ ταῦτα μ. νὴ Δί ὥπερ μ. ἐτρεφέτην κ.τ.λ. 
μέντοὐγώ. Β. 971. τοιαῦτα μ. φρονεῦν
  μέντου Α. 1023. και τοιαύτα μ. φρονείν μέντουγώ. Β. 971. τοιαύτα μ. φρονείν μέντουφασκεν. Εκ. 410. αὐτός γε μ. ἰμάτιον ἔχειν, μενῶ. Θ. 225. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μ. μένων. Α. 1052. ἴνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μ., Σ. 766. αὐτοῦ μ. δἰκαζε τοῖσιν οἰκέταις.

2. 766. αὐτού μ. γὰρ τὴν φακῆν ροφήσομαι.
871. αὐτοῦ μ. γὰρ τὴν φακῆν ροφήσομαι.
971. αὐτοῦ μ. γὰρ ἄττ' ἀν είσω τις φέρη,
0. 170. ἀτέκμαρτος, οὐδὰν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μ.
845. κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥ. σὰ δέ γ' αὐτοῦ μ.
1027. ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μ.
1405. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μ.
1690. ὑπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μ.; ὑμεῖς δ' ἴτε.

   μέρει. Σ. 1319. τοιαθτα περιύβριζειν αθτους έν

Α. 540. ἐν τῷ μ. χἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
Β. 82. ἐν τῷ μ. σὰ τὸν ὅνον ἀράμενος φέρε.
497. ἐγὰ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μ.
μερίμναις. Ν. 950. λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μ.,
Ν. 1404. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μ.,
μερίμνης. Ν. 420. ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου

 τε μ., μεριμνοφροντισταί. Ν. 101. μ. καλοί τε κάγαθοί. μέρος. Σ. 972. τούτων μεταιτεῖ τὸ μ.: εἰ δὲ μὴ, δάκνει. Ο. 624. διδόναι τι μ.: καὶ ταῦθ ἡμῖν Λ. 238. φέρ' ἐγὰ καθαγίσω τήνδε. ΚΑ. τὸ μ. γ', ὧ φίλη, 355. καὶ μὴν μ. γ' ἡμῶν δρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν. Θ. 1071. μ. ἐξέλαχον; ΕΤ. μ. ἐξέλαχον; Β. 335. χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μ., ἀγνὰν, ἰερὰν 1120. ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγφδίας μ. Π. 226. ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μ. μέσατος. Σ. 1502. ὁ μ. ΦΙ. ἀλλ' οῦτός γε καταποθήσεται: μεσαύχενας. Fr. 648. μ.: μέση. Θ. 80. ἔπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μ.
                                                      T€ µ ..
   μέση. Θ. 80. έπει τρίτη στι Θεσμοφορίων ή μ. 
Εκ. 260. ώδι μ. γάρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 
μέση. Θ. 374. εκκλησίαν ποιείν ἔωθεν τῆ μ.
    μεσημβρία. Fr. 125, 1. άλλ' έστὶν, δι πάτερ, κομιδή μ.,
 μεσημβρίαν. Ο. 1499. όπηνίκα; σμικρόν τι μετά μ. 
μεσημβρίαν. Σ. 500. κάμε γ ή πόρνη χθεν είσελθόντα τῆς μ., 
ΕΙ. 290. δ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μ., 
Λ. 418. ἄθ' ἀπαλὸν ὄν' τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μ., 
Fr. 76, 2. ἔτρωγ', ἴνα κάμνοι, σύκα τῆς μ. 
μεσημβρινοί. Α. 40. ἀλλ' οἱ πριτάνεις γὰρ οὐτοιὶ μ.
    μεσημβρινοίς. Ο. 1096. θάλπεσι μ. ήλιομανής βοά.
μεσημβρινοίς. Ο. 1096. θάλπεσι μ. ήλιομανής βοβ, 
μεσημβρινός. Σ. 774. ὕοντος, εἴσει κᾶν έγρη μ., 
μέσην. Α. 274. μ. λαβόντ', άραντα, κατα-
Λ. 437. ἔδεισας, οῦτος; οὺ ξυναρπάσει μ. 
Fr. 55. μ. ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν. 
552, 1. διάλεκτον ἔχοντα μ. πόλεως 
μεσοίη. Β. 924. ἤδη μ., όήματ' ᾶν βόεια δώδεκ' εἶπεν, 
μέσον. Ν. 1047. ἐπίσχες εὐθὺς γάρ σε μ. ἔχω λαβών ἄφυκτον. 
Σ. 1072. εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μ. διεσφηκωμένον, 
Ο. 1007. ὁρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μ., ὥσπερ δ' ἀστέρος, 
Εκ. 602. καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μ. 
καταθήσει.
 καταθήσει, μέσος. Α. 571. τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μ. I. 387. μηδέν ἐλαφρόν ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μ. B. 469, δν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μ. 955. ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὡφελες μ. διαρραγῆναι. μέσου. Α. 1216. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μ. Θ. 1099. ταχεῖ πεδίλω; διὰ μ. γὰρ αlθέρος
        Fr. 469 a. διά μ. τείχος:
476, 1. δψει δε χειμώνος μ. σικυούς, βότρυς, δπώραν,
 4/6, 1. οψεί σε χειμώνος μ. σικυούς, μοτρύς, οπωράς, μέσους. ΕΙ. 882. καταθήσομαι γάρ αὐτός ἐς μ. ἄγων. Μεσσήνη. Λ. 1141. στρατιάν προσαιτών; ἡ δὲ Μ. τότε μεστά. ΕΙ. 554. ὡς ἄπαντ' ἤδη 'στὶ λ. τάνθάδ' εἰρήνης σαπρῶς. μεστάς. Ν. 388. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μ. ὅτι
```

χειλή, Εκ. 818. μ. ἀπήρα την γνάθον χαλκῶν ἔχων,

```
μεστήν. Π. 233, μ. ποιήσαι καὶ δικαίως κάδικως.
Π. 541. στιβάδα σχοίνων κόρεων μ., ή τοὺς εὐδοντας ἐγείρει·
Fr. 400, 2. μ. βοάκων ἀπεβάδιζον οίκαδε.
μεστόν. Σ. 617. οίνου μ., κặτ ἐγχέομαι κλίνας· οὖτος δὲ
                                                                                                                                                                                                                                 κεχηνώς
                                                                                                                                                                                                    Β. 1021. δράμα ποιήσας Αρεως μ. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας
                                                                                                                                                                                             έπι Θήβας:
1348. λίνου μ. άτρακτον
Π. 810. τό φρέαρ δ' έλαίου μ. αί δὲ λήκυθοι
Fr. 128, 2. ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Θασίου μέλανος μ. * *
μεστός. Π. 188. ὤστ' οὐδὲ μ. σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
Π. 193. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μ. οὐδεπώποτε.
695. ἔπειτ' ἐπειδὴ μ. ἢν, ἀνεπαυόμην:
μέσφ. Σ. 1374. τί δὲ τὰ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὖν μ.;
ΕΙ. 1118. ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῷν αὐτά΄ κεῖται δ' ἐν μ.
Ο. 187. πῶς. ΠΕ. ἐν μ. δἡπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
1005, ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἀν μ.
                                                                                                                                                                                             Ο. 187. πῶς. ΠΕ. ἐν μ. δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
1005. ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κάν μ.
Γτ. 69. "ναυλόχιον ἐν τῷ μ."
μέσων. Σ. 218. ὡς ἀπὸ μ. νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεἰ,
μετ'. Α. 661. τὸ γὰρ εῦ μ. ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον κ.τ.λ.
μετά. Α. 141. τοῦτον μ. Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον κ.τ.λ.
μέτα. Εκ. 173. ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μ.
μεταβαλεῖς. Ο. 1568. οὐ μ. θοὶμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιάν;
μεταβαλλόμενος. Β. 8. μ. τὰνάφορον ὅτι χεξητιᾶς.
μεταβαλόντα. Π. 36. πευσόμενος εἰ χρὴ μ. τοὺς τρόπους
μεταβαλόντες. Β. 734. ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀνόητοι, μ. τοὺς τρόπους
                                                                                                                                                                                               μεταβαλόντες. Β. 734. άλλα καὶ νῦν, ἀνόητοι, μ. τοὺς τρόπους,
                                                                                                                                                                                               μεταβαλοῦσ'. Θ. 723. τάχα δέ σε μ.
                                                                                                                                                                                               μεταβιβάζει. ΕΙ. 947. els άγαθά μ.
                                                                                                                                                                                              μεταβούλους. Α. 632. ἀποκρίνεσθαι δείται νυνὶ πρὸς 'Αθη-
ναίους μ.
μεταδούναι. Α. 961. ἐς τοὺς Χόας αὐτῷ μ. τῶν μιχλῶν,
                                                                                                                                                                                              Π. 400. οὐ τῷ μ.; ΧΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. ΒΛ. τί; μεταδώσειν. Α. 1039. κεν οὐδενὶ μ. μεταθρέξει. ΕΙ. 261. οὕκουν παρ' ᾿Αθηναίων γε μ. ταχύ; μεταιτεῖ. Σ. 972. τούτων μ. τὸ μέρος: εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
                                                                                                                                                                                              μεταιτών. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλών, τοὺς δ΄ ἄγχων, τοὺς δὲ μ., μετακυλινδεῖν. Β. 536. μ. αὐτὸν ἀεὶ
                                                                                                                                                                                              μεταλαβείν. Π. 370. ζητείς μ. ΒΛ. μ. ζητῶ; τίνος;
μεταλάβη. Fr. 17. ἡν μὴ μ. τοὐπίπεμπτον, κλαέτω.
μέταλλ'. Σ. 659. πρυτανεία, μ., ἀγορὰς, λιμένας, μισθούς καὶ
                                                                                                                                                                                                                                δημιόπρατα.
                                                                                                                                                                                              Ο. 593, τὰ μ. αὐτοῖς μαντενομένοις οὕτοι δώσουσι τὰ χρηστὰ μέταλλα. Ι. 362. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὡνήσομαι μ. μεταλλάξας. Ο. 117. εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μ. φύσιν, Μετάλλου, Fr. 451. μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῆ καὶ μύρον,
                                                                                                                                                                                              εύρημα Μ. μεταμάθοις. Π. 924. οὐδ' ἀν \mu.; ΣΤ, οὐδ ἀν εὶ δοίης γέ μοε μεταμέλει. Π. 358. παρὰ τοῦ θεοῦ, κάπειτ' ἴσως σοι \mu.
                                                                                                                                                                                              μεταμελήσειν. Ν. 1114, χωρείτε νυν. οίμαι δε σοι ταῦτα μ.
ΕΙ. 1315. πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μ.
μεταμώνιος. ΕΙ. 117. ἐς κόρακας βαδιεί μ.;
                                                                                                                                                                                              μεταξύ. Α. 434. μ. τῶν Ἰνοῦς. ΚΗ. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
Ο. 551. κάπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλω καὶ πῶν τουτὶ τὸ μ.
968. ἐν ταὐτῷ τὸ μ. Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.
                                                                                                                                                                                                            985. δή τότε χρή τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μ.,
                                                                                                                                                                                              980. οη τότε χρη τυπτείν αυτόν πλευρών το μ.,
Β. 1242. μ. θύων; καὶ τίς αδθ' ὑφείλετο;
μεταπείθει. Α. 626. ἀνήρ γικὰ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τόν δημον μ.
μεταπειρωμένας. Εκ. 217. ἀπαξάπασαι, κούχὶ μ.
μεταπέμπεται. Α. 1087. ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μ.
                                                                                                                                                                                              μεταπέμπετε. Π. 341. χρηστόν τι πράττων τους φίλους μ. 
μεταπέμπου. Fr. 451. μ. νύν ταῦτα σπουδή και μύρον, εὔρημα
                                                                                                                                                                                                                               Μετάλλου.
                                                                                                                                                                                              μεταπέμψεσθον. Π. 609, μ.
μεταπίπτων. Ο. 627. & φίλτατ' έμοὶ πολύ πρεσβυτών έξ έχ-
                                                                                                                                                                                              μετάπτων. Ο. 627. ω φιλταν εμού πολο πρεοβονών ες εχ-
θίστου μ.,
μετάρσιος. Ο. 1383. όπό σοῦ πτερωθείς βούλομαι μ.
μετασκεύαζε. Εκ. 499. πάλιν μ. σαυτήν αῦθις ήπερ ήσθα,
μεταστραφείη. Α. 837. μ. τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας.
μεταστρέφει. Λ. 986. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
                                                                                                                                                                                            μεταστρέφει. Α. 986, ού τον Δι' ούκ έγωνγα' μηδ αύ πλαδοίη, μεταστρέφεσθαι. Β. 538. σχήμα' το δὲ μ. μεταστρέφεσθει Α. 125. τί μοι μ.; ποῖ βαδίζετε; μετάσχη. Π. 226. ἡμῖν μ. τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος. μετάσχοι. ΕΙ. 606. εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μ. τῆς τύχης, μετάτροπος. ΕΙ. 945. πολέμου μ. αδρα. μέταυλος. Fr. 338. μ.: μεταχειρίσαιο. 1. 345. ὁμοσπάρακτον παραλαβῶν μ. χρηστῶς. μεταχωρῆ. Ο. 710. σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύνν μ..
φημί
μεστή. Π. 806. ή μὲν σιπύη μ. 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
μεστήν. Ι. 814. δε ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μ. εὐρὼν ἐπι-
                                                                                                                                                                                              Λιβύην μ.,
μετεβάλλοντο. Σ. 1461. μ. τοὺς τρόπους.
                                                                                                                                                                                              μετεγγραφήσεται. Ι. 1370. ούδεις κατά σπουδάς μ.,
```

```
μετέδωκ'. Σ. 914. δ βδελυρός ούτος. ΕΑ. κού μ. αlτούντί μοι.
 μετέδωκεν, Σ. 917. ούδεν μ.; ΕΑ. ούδε τῷ κοινῷ γ' έμοί.
μέτει. ΕΙ. 274. ούκουν ἔτερόν γέ τιν' ἐκ Λακεδαίμονος μ.
 μέτειμ'. Α. 728. μ., ΐνα στήσω φανεράν εν τάγορῷ.
μέτειμι. Ν. 1408. εκείσε δ' όθεν ἀπεσχισάς με τοῦ λόγου μ.,
μέτειμί. Ν. 801. ἀτάρ μ. γ΄ αὐτόν ἡν δὲ μὴ θέλη, μετείναι. Ο. 1666. ἐγγυτάτω γένους μ. τῶν χρημάτων. μετείχες. Π. 1144. οὐ γὰρ μ. τὰς ἴσας πληγὰς ἔμοὶ, μετέλθοι. Εκ. 363. τίς ἄν οὖν ἰατρόν μοι μ. καὶ τίνα; μετέπεμψα. Σ. 680. μὰ Δί ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς
 γ' ἄγλιθας μ.
μετεπίμψατ'. Εκ. 529. μ. ωδίνουσα, ΒΛ. κᾶτ' οὐκ ἢν ἐμοὶ
μέτεσθ'. Λ. 652. τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μ. ὑμῖν, ἐπεὶ
μετέστη. Χ. 1415. τον πρέσβυν, οΙ μ. μ. καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω, Π. 630. ἄλλοι θ' ὅσοις μ. τοῦ χρηστοῦ τρόπου. μέτεστί. Ο. 1649. τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ἀκαρῆ μ. σοι μέτεστίν. Ο. 1668. μ.; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι, μετέχει. Εκ. 582. ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μ. πλείστον παρὰ
                           τοίσι θεαταίς.
μετέχειν. Π. 5. μ. ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Π. 345. ὥστε μ. ἔξεστιν εἶ γὰρ τῶν φίλων.
1141. ἐφ' ῷ τε μ. καὐτὸς, ῷ τοιχωρύχε.
 μετέχοντας. Εκ. 590. κοινωνείν γάρ πάντας φήσω χρήναι πάν-
των μ., μετέχω. ΕΙ. 1095. οὐ μ. τούτων οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
 μετέχων. Ο, 510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὅρνις, μ, ὅ τι δωρο-
δικοίη*
Π. 880. σίμοι τάλας* μῶν καὶ σὰ μ. καταγελῷς;
μετέωρα. Ν. 228. ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μ. πράγματα,
ΕΙ. 890. ταύτης μ. καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
μετεωρίζεται. Ο. 1447. ὑπὸ γὰρ λόγαν ὁ νοῦς τε μ.
μετεωρίζου. Ι. 762. τοὺς δελφῖνας μ, καὶ τὴν ἄκατον παρα-
                            βάλλου.
 μετεωρισθείς. N. 404. δταν ές ταύτας άνεμος ξηρός μ. κατα-
κλεισθή, μετέωρου Ν. 266. άρθητε, φάνητ', ὧ δέσποιναι, τῷ φροντιστῆ μ. μετέωρον. Ν. 266. άρθητε, φάνητ', ὧ δέσποιναι, τῷ φροντιστῆ μ. μετέωρον. Ι. 1362. ἄρας μ. ἐς τὸ βέραθρον ἐμβαλῶ, Ν. 264. ὧ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' ᾿Αὴρ, δς έχεις τὴν γῆν μ., μετέωρος. ΕΙ. 80. ὁ δεσπότης γάρ μου μ. αἴρεται ΕΙ. 152. ὡς εἰ μ. οὖτος ὡν ὑσφρήσεται, μετεωροσοφιστῶν. Ν. 360. οὺ γὰρ ἀν άλλφ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν κῶν μ.
                            των νθν μ
 μετεωροφένακας. Ν. 333. κυκλίων τε χορών άσματοκάμπτας,
άνδρας μ.

μετεώρων. Ν. 490. περί τῶν μ., εὐθέοις ὑφαρπάσει.

Ν. 1284. εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μ. πραγμάτων;

Ο. 690. ἵν ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μ.,
818. ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μ. χωρίων μετῆ. Β. 1163. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῷ μ. πάτρας:
 μετήλθον. Λ. 268. όσαι το πράγμα τοῦτ ἐνεστήσαιτο καὶ μ., μετήν. Λ. 588. αἶς οὐδὲ μ. πάνυ τοῦ πολέμου; ΑΥ. καὶ μὴν, ὧ
                           παγκατάρατε,
 μετήσαν. Ι. 605. ταις δπλαις ώρυττον εύνας και μ. στρώματα
 μετιόντος. ΕΙ. 279. ἀποστραφήναι τοῦ μ. τὰ πόδε.
μετοικεῖν. Ο. 1319. καλὸν ἀνδρὶ μ.;
μετοικείν. Ο 1515. καλου ανομ μ.;

μετοικού. ΕΙ. 297. καὶ δημιουργοί καὶ μ. καὶ ξένοι

μετοίκου. Ι. 347. εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μ.,

μετοίκους. Α. 508. τοὺς γὰρ μ. ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.

Λ. 580. καταμιγνύντας τοὺς τε μ. κεῖ τις ξένος ἡ φίλος ὑμῖν,
 μετόν. Εκ. 667. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ
κλέψει μ. αὐτῷ;
μετόρχιον. ΕΙ. 568, ἢ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μ.
μετουσία. Β. 442. παίζοντες οἶς μ. θεοφιλοῦς ἐορτῆς.
μετουσίαν. Θ. 152. μ. δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
μέτοχος. Fr. 222. μ.:
μετρεῖν. ΕΙ, 1254. ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μ.
 μετρείτω. Ο. 580. κάπειτ' αὐτοῖς ή Δημήτηρ πυρούς πεινῶσι μ.
μέτρησον. Α. 1021. μ. εἰρήνης τί μοι, κὰν πέντ ἔτη: μετρήσω. Ο. 1004. δρθῷ μ. κανόνι προστιθείς, ἴνα μέτρι. Ν. 1137. ἐμοῦ μ. ἄττα καὶ δίκαι αἰτουμένου μετρίου. Π. 245. μ. γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε. μετρίως. Ν. 1510. ἡγεῖσθ' ἔξω' κεχόρευται γὰρ μ. τό γε τήμερον ἡμῖν.
Θ. 1227. ἀλλὰ πέπαισται μ. ἡμῖν.
Εκ. 969. καὶ ταῦτα μέντοι μ. πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην μέτροισι. Ο. 1040. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μ. μέτρον. Ν. 641. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μ.
```

μετρουμένων. Α. 548. στοιας στεναχούσης, σιτίων μ.,

```
μετρούντων. Ι. 1009. περί τῶν μ. τἄλφιτ' ἐν ἀγορῷ κακῶς,
 μετρούντων. Ι. 1009, περί των μ. τάλφιτ' ἐν ἀγορὰ κακῶς, μέτρων. Ν. 638. πότερα περί μ. ἡ περί ἐπῶν ἡ βυθμῶν; Ν. 639. περί τῶν μ. ἔγωγ' ἔναγχος γάρ ποτε Μέτων. Ο. 997. σὰ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; ΜΕ, ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μ., Ο. 1010. Μ., ΜΕ. τί ἔστιν; ΠΕ. οἶσθ' ὁτιἡ φιλῶ σ' ἐγώ; μέτωπ'. Ι. 631. κάβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μ. ἀνέσπασεν. μέτωπον. Σ. 655. ἀκρόασαί νυν, ὧ παππίδιον, χαλάσας δλίγον
     τὸ μ. 
ΕΙ. 774. ἀνδρὸς τὸ μ. ἔχοντος.
 Π. 942. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μ. αὐτίκα δη μάλα μετώπο. Ι. 550. φαιδρὸς λάμποντι μ. μέχρι. Ι. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μ. τοῦ μυρρίνου. Σ. 700. δστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μ.
                            Σαρδούς,
Σαρδοῦς, μή. Α. 60. ἢν μ. περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι. κ.τ.λ. Α. 112. ἴνα μ. σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν κ.τ.λ. μηχαναῖς. Ο. 363. ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μ. μηδ. Α. 1079. οὐ δεινά μὴ ξεῖναί με μ. ἐορτάσαι; κ.τ.λ. μηδαμά. Θ. 1162. ἐφ' ὧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μ. μηδαμῆ. Λ. 733. μὴ διαπετάννυ, μηδ΄ ἀπέλθης μ. μηδαμοῦ, Ν. 754. εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μ., μηδαμῶς. Α. 296. μ., πρὶν ἀν γ' ἀκούσητ' ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ἄγαθοί. κ.τ.λ. μηδέ. Α. 222. μ. περ γέροντας ὅντας ἐκφυγῶν 'Αχαρνέας, κ.τ.λ.
 μηδέ. Α. 222. μ. περ γέροντας ὅντας ἐκφυγῶν ᾿Αχαρνέας. κ.τ.λ.
Α. 299. οὐκ ἀνασχήσομαι μ. λέγε μοι σὰ λόγον κ.τ.λ.
Μηδείας. ΕΙ. 1012. εἶτα μονφδεῖν ἐκ Μ.
  μηδείς. Εκ. 588. μή νυν πρότερον μ. ύμων αντείπη μηδ' ύπο-
 κρούση,
μηδεμιάς. Εκ. 624. μ. ή τρύπημα κενόν το δὲ τῶν ἀνδρῶν τί
                             ποιήσει;
 μηδέν. Α. 256. σοῦ μ. ἦττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὅρθρος ἢ. κ.τ.λ.
Σ. 372. μ., ὧ τᾶν, δέδιθι, μ. κ.τ.λ.
μηδέν'. Α. 609. τωνδί δὲ μ.; ἐτεὸν, ὧ Μαριλάδη,
μηδέν. Α. 609. τωνδί δέ μ.; έτευν, ω Μαριλάδη,
1. 1261. ωσθ' όμολογείν σε μ. ἀνθρώπων ἐμοῦ
Ν. 963. πρώτον μὲν ἔδει παιδόε φωνὴν γρύξαντος μ. ἀκοῦσαι:
Σ. 1047. μὴ πώποτ' ἀμείνον ἔπη τούτων κωμωδικά μ. ἀκοῦσαι.
Λ. 474. λυποῦσα μ. ἐνθαδὶ, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
Θ. 843. καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μ. ἀνθρώπων τόκον,
Β. 692. εἶτ' ἀτιμόν φημὶ χρῆναι μ. εἶν' ἐν τῆ πόλει.
Εκ. 1145. καὶ μὴ παραλείψεις μ., ἀλλ' ἐλευθέρως
μηδένα. Ν. 824. ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μ.
Α. 49. πίνη ἔξὶ τοίσον ποθ'. Αν ὅσατε πῶν κῶν μ.
    Α. 49. τίνα δή τρόπον ποθ'; ΑΥ. ώστε τῶν νῦν μ.
1068, μηδ' ἐρέσθαι μ.,
Θ. 932. στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μ.
Εκ. 566. μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μ.,
821. ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μ.
 Π. 91. ΐνα μή διαγιγνώσκοι μι τούτων μ. 
μηδενί, Ν. 580. μ. Εὐν νῷ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἡ ψακάζομεν. 
Ν. 739. περί τῶν τόκων, ὅπως ᾶν ἀποδῶ μ.
 Σ, 434. και λάβεσθε τουτουί και μή μεθήσθε μ. 
μηδενός. Σ. 1281. ὅντινά ποτ' ὤμοσε μαθύντα παρὰ μ.
 Π. 892. διαρραγείης, μ. γ' εμπλήμενος.
μηδέποτ'. ΕΙ. 31. έρειδε, μή παύσαιο μ. εσθίον κ.τ.λ.
μηδέποτε. Σ. 525. μ. πίοιμ' άκράτου μισθὸν άγαθοῦ δαίμονος.
 μηδέποτέ. Π. 1000. ἐφ' ῷ τ' ἐκεῖσε μ. μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Μηδικῆs. Ι. 606. ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μ.,
Μηδικοῖs. Β. 938. ἀν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μ. γράφουσιν
 Μηδικών. Λ. 653. του έρανου του λεγόμενου παππώου έκ
                            τῶν Μ.
 Μήδοις. Ι. 478. καὶ πανθ' & Μ. καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
    Θ. 337. Εὐριπίδη Μ. τ' ἐπὶ βλάβη τινὶ
 Μήδοισι. Ι. 781. σε γάρ, δε Μ. διεξιφίσω περί της χώρας Μαρα-
θωνι,
Μήδοισιν. ΕΙ, 108. Μ. αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
μηδομένοισιν. Ο. 689. τοις αίθερίοις, τοισιν άγήρφε, τοις άφ-
θιτα μ.

μηδομένους. Θ. 676. ὅσια καὶ νόμιμα μ. ποιεῖν

Μῆδος. Ο. 277. ὄνομα τούτφ Μῆδός ἐστι, ΠΕ. Μ.; ὧναξ

"Ηράκλεις"

    Ο. 278, είτα πῶς ἄνευ καμήλου Μ. ὧν εἰσέπτατο;
    Μήδός, Σ. 12. Μ. τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτής ὕπνος

    Ο. 277. δνομα τούτφ Μ. ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ὧναξ Ἡράκλεις
Μήδους. Θ. 364. ή Μ. ἐπάγουσι τῆς
Μήδων. Σ. 1098, τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μ. ἐλόντες,
Μήδως. Λ. 1253. ποττὰ κάλα, τὰς Μ. τ' ἐνίκων.
μήθ'. Α. 635. μ. ήδεσθαι θωπευομένους μήτ' είναι χαυνοπο-
                           λίτας, κ.τ.λ.
μηκέτ'. Ν. 754. εἰ μ. ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ, κ.τ.λ.
μηκέτι. Ν. 1255. θήσω πρυτανεῖ', ἡ μ. ζώην ἐγώ. κ.τ.λ.
μῆκόs. Ο. 1130. τὸ δὲ μ. ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αῦτ' ἐγὼ,
```

Dd 2

μιαροί. ΕΙ. 811. γρασσόβαι, μ., τραγομάσχαλοι, Ιχθυολύμαι. μιαρόν. Α. 282. παῖε παῖ τὸν μ. Ν. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μ. καὶ Σωκράτη ΕΙ. 38. μ. τὸ χρημα καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν, μιαρός. Ν. 450. κέντρων, μ., στρόφις, ἀργαλέος, Σ. 342. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μ. χα-900. ὡ μ. οῦτος ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει, 900. ω μ. ουτος: ως δε και κλεπτον βλεπει,
Λ. 397. δ θεοΐσιν έχθρδς καὶ μ. Χολοζύγης.
Θ. 649. ὧ μ. οὖτος: ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
1133. μ. ἀλώπηξ, οἶον ἐπιτήκιζέ μοι.
Fr. 303, 1. ὧ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἶον ἐνέπνευσ' δ μ.
μιαρῶν. ΕΙ. 184. πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὧ μ. μιαρῶτατε,
μιαρῶς. Ι. 800. ἐξευρίσκων εὖ καὶ μ. ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει.
μιαρώτατ'. Β. 1472. τἱ δέδρακας, ὧ μ. ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;
μιαρώτατα. Α. 189. ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες. ὧ μ., μαρώτατε. Α. 182. ἔπειτ ἀνέκραγον πάντες, ὧ μ., Α. 557. ἄληθες, ὧπίτριπτε καὶ μ.; Ν. 1332. ὡς ἐν δίκη σ' ἔτυπτον. ΣΤ. ὧ μ., Σ. 397. αὐτὸν δήσας. ΣΩ. ὧ μ., τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει; EI. 183. $\}$ καὶ μιαρέ καὶ παμμίαρε καὶ μ., ΕΙ. 184. πως δεθρ' ἀνηλθες, ω μιαρών μ.; Λ. 989. ωνθρωπος. ΠΡ. ἀλλ' ἐστυκας, ω μ. Π. 78. ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. ΧΡ. ὧ μ. μιαρωτάτη. Ο. 1209. εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος, ὧ μ.; Π. 451. οὐε ἐνέχυρον τίθησιν ή μ.; 472. ταυτί σὖ τολμᾶς, ὧ μ., λέγειν; μιαρώτατοι. Σ. 156. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὧ μ., μιαρώτατος. Ι. 823. μ., ὧ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα βεδρακώς, I. 831. μ. ὧν περὶ τὸν δῆμον Σ. 187. ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὧ μ., ΕΙ. 185. τί σοί ποτ έστ όνομ ; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. μ. 186. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. μ. 187. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. ἐμοί; μ. 180. ποτάρο δέ σοι τίς έστιν; ΤΡ. εμοί; μ.
187. πατήρ δέ σοι τίς έστιν; ΤΡ. εμοί; μ.
194. ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκώ μ.;
μιαρωτάτω. Ι. 239. ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὧ μ.
Π. 893. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὧ μ.,
μιαρώτερος. Ι. 329. σοῦ μ., ώστε με χαίρειν, μιας. Ν. 779. εἰ πρόσθεν έτι μ. ἐνεστώσης δίκης, ΕΙ. 1223. οὐκ ἀν πριαίμην οὐδ' ἀν ἰσχάδος μ. Ο. 1639. ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μ. πολεμήσομεν; Λ. 270. πάσας ὑπὸ ψήφου μ., πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος. 1000. γυναίκες ἄπερ ἀπό μ. ὑσπλαγίδος 1129. κοινή δικαίως, οἱ μ. γε χέρνιβος Fr. 463. ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μ. μιγείς. Ο. 698. ούτος δε Χάει πτερόεντι μ. νυχίφ κατά Τάρταρον εὐρὺν Fr. 130, 3. μ. Άχελωψ. μιγνυμέναs. Β. 1081. καὶ μ. τοῖσιν ἀδελφοῖε, μιγνός. 1. 1399. τὰ κύνεια μ. τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,
Β. 944. εἶτ' ἀνέτρεφον μονωδίαις, Κηφισοφῶντα μ.
Μίδα. Σ. 433. ὧ Μ. καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
Μίδαs. Π. 287. νὴ τοὺς θεοὺς, Μ. μὲν οῦν, ἡν ὧτ' ὄνου λάβητε. Μίκα. Θ. 760. ταλαντάτη Μ., τίς εξεκόρησέ σε; μικκός. Α. 909. μ. γα μάκος ούτος. ΔΙ. άλλ' ἄπαν κακόν. μικρά. Ν. 630. ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μ. μανθάνων, Ο. 1108. ἐννεοττεύσουσι κὰκλέψουσι μ. κέρματα.
 Fr. 368. σπυρὶς οὐ μ. καὶ κωρυκὶς, ἡ καὶ τοὺς μάττοντας έγείρει.
422. μηδέ τὰ Φαληρικὰ τὰ μ. τάδ' ἀφύδια.
μικράν. Ν. 1014. πόσθην μ.
Ν. 1018. γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μ.,
μικρό. ΕΙ. 821. μ. δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι μικροίς. Εκ. 629, ταίσι γυναιξίν πρίν τοις αλοχροίς καλ τοις μ. χαρίσωνται. μικρόν. Ι. 1222. σοὶ μὲν προσεδίδου μ. ὧν ἐλάμβανεν, Ν. 429. Το δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ύμων τουτί πάνυ μ., λεπτήν κατά μ. περιφρόνει τὰ πράγματα,
 702. ἐνστάζουσιν κατὰ μ. ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ', ὥσπερ ἔλαιον
 797. οὐ πάνυ τι μ. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει. 803. αὐτῷ δικαστηρίδιον μ. πάνυ, 878. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μ. τῷ θυμιδίῳ παραμίξας 1290. ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μ. ἐπιθήκισα ΕΙ. 213. ὑπερβάλοιντο μ., ἔλεγον αν ταδί· 490. μ. γε κινοῦμεν. 609. ἐμβαλὼν σπινθῆρα μ. Μεγαρικοῦ ψηφίσματος, 660. ερβαλών σπινσηρά μ. Μεγαρικού ψηφισματός, 660. ή δ' άλλά πρός σὲ μ. εἰπάτω μόνον. Λ. 98. ἐπερήσομαί τι μ. ΜΥ. ὅ τι βούλει γε σύ. Θ. 745. τυννοῦτον ὅν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μ. νὴ Δία. Π. 126. ἐἀν ἀναβλέψης σὰ κὰν μ. χρόνον;

147. έγωγέ τοι διά μ. άργυρίδιον

μικρόν. Π. 240. αἰτῶν λαβεῖν τι μ. ἀργυρίδιον,
Fr. 164, 3. οὐ γὰρ ἦν ἄν μ., εἰ μὴ μισύδημον ἦν σφίδρα.
505. "ἀκρατιοῦμαι μ."
μικροπολίτας. Ι. 817. σὐ δ' ᾿Αθηναίους ἐζήτησας μ. ἀποφῆναι
μικροπολιτικόν. Fr. 649. μ.
μικροπολιτικόν. Fr. 649. μ. μικρός. Λ. 596. τῆς δὲ γυναικός μ. ὁ καιρὸς, κᾶν τούτου μὴ ΄ πιλάβηται, Β. 55. πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μ., ήλίκος Μόλων. 709. Κλειγένης ό μ., Εκ. 287. ήμας. ὁ κίνδυνος γὰροὐχὶ μ., ἢν ἀλῶμεν μικροτέροις. Ι. 789. καὶ σὰ γὰρ αὐτὸν πολὰ μ. τούτων δελεάσμασιν είλες. μικρούς. Ν. 1017. ἄμους μ.. στήθος λεπτον, μικρών. Ι. 788. ὡς ἀπό μ. εὕνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι. ΕΙ. 1002, δούλοισι χλανισκιδίων μ.: μικτόν. Θ. 1114. σκέψαι τὸ πόστη· μή τι μ. παίνεται; Μίκων. Λ. 679. ἀς Μ. ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν. μίλακος. Ν. 1007. μ. δζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης, O. 216, μ. ήχω πρός Διός έδρας, Ο. 210, μ. ηχω προς Διος εόρας, Μιλήσιοι. Λ. 729. οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μ. Μιλήσιοι. Λ. 108. ἐξ οὐ γάρ ἡμᾶς προὕδοσαν Μ., Π. 1002. 1075. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μ. Μιλησίοις. Β. 542. στρώμασιν Μ. Μιλησίους. Ι. 361. άλλ' οὐ λάβρακας καταφαγών Μ. κλονήσεις. Μιλησίων. Ι. 932. Μ. καὶ κερδανεῖν Μιλτιάδη. Ι. 1325. οίδς περ' Αριστείδη πρότερον καὶ Μ. ξυνεσίτει. μίλτος. Εκ. 378. καὶ δήτα πολύν ή μ., ὧ Ζεῦ φίλτατε, μιμαίκυλα. Fr. 556. ἐν τοῖς δρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μ. φύεται Μίμαντος. Ν. 273, ή Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ή σκόπελον νιφό-€VTA M. μίμαρκυν. Α. 1112. άλλ' ή πρό δείπνου τήν μ. κατέδομαι. μιμεί. Ν. 1430. τί δητ', έπειδη τοὺς άλεκτρυόνας άπαντα μ., μιμησάμενος. Σ. 1019. μ. την Εύρνκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν, μίμησιν. Β. 109. ήλθον κατὰ σὴν μ., ἵνα μοι τοὺς ξένους μίμησις. Θ. 156. μ. ήδη ταῦτα συνθηρεύεται. μιμήσομαι. Θ. 850. ἐγῷδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μ. Π. 306. μ. πάντας τρόπους μιμούμεναι. Εκ. 278. πρεσβυτικόν τι, τον τρόπου μ. μιμουμένα. Εκ. 2/8. πρεσβυτικον τι, τον τροπον μ.
μιμουμένα. Εκ. 545. μ. σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν
μιμούμενοι. Ν. 559. τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μ.
Π. 312. τὸν Λαρτίου μ. τῶν ὅρχεων κρεμῶμεν,
μιμούμενος. Ο. 266. ἐμβὰς ἐπῶξε, χαραδριὸν μ.
Π. 291. μ. καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων
μινθῶσαι. Β. 1075. καὶ μ. τὸν ξύσσιτον, κάκβὰς τινὰ λωπομινθώσομέν. Π. 313. μ. θ΄ ὥσπερ τράγου μινυρίζοντες. Σ. 219. λύχνους έχοντες καὶ μ. μέλη μινυρίζων. Ο. 1414. ὅδ΄ αὖ μ. δεῦρο τις προσέρχεται μινυρομένν. Ο. 1414. ο ο ου μ. σευρο τις προσερχεται μινυρομένη. Εκ. 880. άργδς, μ. τι προς έμαυτην μέλος, μίζον. ΕΙ. 996. μ. δ΄ ήμας τους Έλληνας ΕΙ. 1145. των τε πυρών μ. αὐτοῖς, των τε σύκων ἔξελε, μίσει. Ι. 1020. πολλοί γὰρ μ. σφε κατακρώζουσι κολοιοί. Εκ. 502. ἄπασα καὶ μ. σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα. μισεί. Ι. 510, ότι τους αυτούς ήμεν μ., τολμά τε λέγειν τά δίκαια. ΕΙ. 501. μ. γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη: Β. 1456. μ. κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ΄ ἤδεται; μισεῖν. Ν. 991. κἀπιστήσει μ. ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι Π. 1072. μ. σε ταύτην. ΝΕ. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ. μισητίαν. Ο. 1620. μενετοὶ θεοὶ, καὶ μάποδιδῷ μ., μισητίας. Π. 989. και ταῦτα τοίνυν οὺχ ἔνεκεν μ. μισθαρίου. Σ. 300. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μ. μισθαρχίδης. Α. 397. σὸ δ΄ ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μ. μισθοΐτό. Ο. 1152. τί δήτα μισθωτοὺς ἄν ἔτι μ. τις; μισθότ. Α. 66. μ. φέροντας δύο δραχμάς τῆς ἡμέρας Α. 137. μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μ. γε μὴ 'φερες πολύν. 159. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμάς μ. διδῷ, 139. τουτοις εαν τις ουο οραχμας μ. οιοφ.
1 1019. σοι μ. ποριεῖ, κὰν μὴ δρὰ ταῦτ', ἀπολεῖται.
1352. καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μ. λέγων
1367. καταγομένοις τὸν μ. ἀποδώσω ντελῆ.
Ν. 245. τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μ. δ΄ ὅντιν' ἀν
Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μ. ἀγαθοῦ δαίμονος.
606. ὅταν οίκαδ' ἴω τὸν μ. ἔχων, κὰτ' εἰσήκονθ' ἄμα πάντες
661. ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μ. τοῦσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ. 712. νῦν δ΄ ὧσπερ ἐλαολόγοι χωρείθ΄ ἄμα τῷ τὸν μ. έχοντι.
785. τὸν μ. ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. καλῶς,
813. κὰν γὰρ πυρέττω, τόν γε μ. λήψομαι.
1118. ἐκροφῆ τὸν μ. ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ

μηκύνειν. Λ. 1132. εἴποιμ' ἄν ἄλλους, εἴ με μ. δέοι;μήκωνα. Ο. 160. καὶ μύρτα καὶ μ. καὶ σισύμβρια. Μηλιά. Λ. 1169. πρώτιστα τὸν Έχινοῦντα καὶ τὸν Μ. Μήλιον. Ο. 1072. ἡν ἀποκτείνη τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μ., Μήλιος. Ο. 10/2. ην αποκτείνη τις υμων Διαγοράν τον Μ., Μήλιος. Ν. 830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μ. Μηλίφ. Ο. 186. τοὺς δ΄ αῦ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μ. μήλοις. Εκ. 903. κἀπὶ τοῖς μ. ἐπαν-μήλοισιν. Ν. 978. τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μ. ξπηνθει ἐπήνθει:
μηλολόνθην. Ν. 764. λινόδετον ὥσπερ μ. τοῦ ποδός.
μῆλον. Λ. 856. κὰν ἀὐν ἡ μ. λάβη. Κινησία
μηλοσφαγείν. Ο. 1232. μ. τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
μηλοσφαγούσαι. Λ. 196. μ. Θάσιον οἴνου σταμνίον,
μηλοσφαγούσαι. Λ. 189. μ. ΚΑ. μὴ σύ γ', ὧ Λυσιστράτη,
μήλου. Σ. 1268. οὖτος δυ γ' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μ. καὶ ἐοιᾶς
μήλω. Ν. 997. μ. βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποβοσισθής: φραυσθής· μήλων, Σ. 1057. μετά τῶν μ. ΕΙ. 1001. σικύων πρώων, μ., βοιῶν, ΕΙ. 515. τὴν φάρυγα μ. δύο δραχμάς ἔξει μόνας. μήν. Α. 247. καὶ μ. καλόν γ' ἔστ', ὧ Διόνυσε δέσποτα, κ.τ.λ. Ι. 1232. καὶ μ. σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίω, κ.τ.λ. 1. 1232, και μ. σ ελεγχαι βουλομαι τεκμηρίω, κ.τ.λ.
μῆν'. Ο. 39. οΙ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἔνα μ. ἢ δύο
Ο. 1115. ὤσπερ ἀνδριάντες ὡς ὑμῶν δς ἀν μὴ μ. ἔχη,
Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δείπνον κατὰ μ.
ἀποπέμπειν,
μῆνα. Ν. 756. ὀτιὴ κατὰ μ. τὰργύριον δανείζεται.
Ν. 1287. τί δ' ἄλλο γ' ἡ κατὰ μ. καὶ καθ' ἡμέραν
Ο. 1047. χώνα Ν. 1287. τι ο αλλο γ η και μ. επὶ χρυσῶν δρῶν.
Ο. 1047. χιῶνα μ.
μῆνας. Α. 82. κἄχεζεν δκτὰ μ. ἐπὶ χρυσῶν δρῶν.
Λ. 102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μ., ῷ τάλαν.
104. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μ. ἐν Πύλφ.
Θ. 741. τουτὶ τεκεῖν φής; ΓΥ. Ζ. καὶ δέκα μ. αὕτ' ἐγὰ μηνίσκους. Ο. 1114. ἡν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μ. φορεῖν μηνός. Α. 859. τὸ μ. ἐκάστου. Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μ. ἐς δῷδ΄ οὐκ ἔλαττον ἡ δραχμὴν, Α. 112. πρώτα μεν του μ. εν όμο δυκ εκάττον η οραχιήν, μηνύετε. Α. 206. ξυλλαβεῖν τον άνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μ., μήποτ. ΕΙ. 3. καὶ μ. αὐτῆς μαζαν ἤδίω φάγοι. μήποτε. Α. 232. μ. πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους. κ.τ.λ. μήπω. Α. 176. χαῖρ', 'Αμφίθεε. ΑΜ. μ. γε, πρὶν ἄν στῶ τρέχων' κ.τ.λ. χων κ.τ.λ. μῆρ'. ΕΙ. 1092. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μ. ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, μήρα. ΕΙ. 1088. ποίον γάρ κατά χρησμόν ἐκαύσατε μ. θεοίσιν; μηρί. ΕΙ. 1021. θύσας τὰ μ. ἐξελών δεῦρ' ἔκφερε, μήρινθος. Θ. 928. αύτη μεν ή μ. οὐδεν εσπασεν μηρίων. Ο. 193. τῶν μ. τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
Ο. 1517. θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μ. ἀπο
Θ. 693. ἡν μή μ' ἀφῆτ' ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μ.
μηροῖς. Εκ. 902. τοῖς ἀπαλοῖσι μ.,
μηροῖσιν. Λ. 1078. χωροῦσ', ὥσπερ χωροκομεῖον περὶ τοῖς μ. έχοντες. μηρόν, Ν. 978. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μ. ἔδει προβαλέσθαι μηρώ. Ν. 966. εἶτ' αὖ προμαθεῖν ζισμ' ἐδίδασκεν, τὰ μ. μή ξυνέχοντας, ΕΙ. 1039. ταυτί δέδραται. τίθεσο τὰ μ. λαβών. μηρῶν. Α. 552. ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μ. μηρων. Α. 502. ίμερον ήμῶν κατά τῶν κόλπων καὶ τῶν μ. καταπνεύση,
Εκ. 12. μόνος δὲ μ. εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
μήτ. Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γἢ μ. ἐν ἀγορῷ κ.τ.λ.
μήτε. Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μ. γἢ μήτ' ἐν ἀγορῷ κ.τ.λ.
μῆτερ. Α. 245. ὧ μ., ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
Σ. 312. τί με δῆτ', ὧ μελέα μ., ἔτικτες,
Ο. 877. δέσπωνα Κυβέλη, στρουθὲ, μ. Κλεοκρίτου.
μητέρ'. Ν. 1444. τὴν μ. ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤ. τί φής;
τί ἀρὶς σά: τί φης σύ;
Ν. 1447. την μ. ως τύπτειν χρεών;
Θ. 840. την 'Υπερβόλου καθησθαι μ. ημφιεσμένην
Β. 149. η μ. ηλόησεν, ή πατρός γνάθον
μητέρα. Ν. 42. ήτις με γημ επίθης την σην μ.
Ν. 552. τοῦτον δείλαιον κολετρώσ ἀεἰ καὶ την μ.
Σ. 1178. ἐπειτα δ΄ ὡς δ Καρδοπίων την μ.
Θ. 637. κάπειτ ἀποδύσετ ἐννέα παίδων μ.;
732. μόνην γυναικών αἰτιῶ την μ.
Β. 1194. καὶ πρός γε τούτοις την ἐαυτοῦ μ.:
μητέρες. Εκ. 233. ὡς τοὺς στρατιώτας πρώτον οὖσαι μ.
μήτηρ. Α. 457. εὐδαιμονοίης, ώσπερ ἡ μ. ποτέ.
Θ. 642. νῦν τότε δὲ μ. ησθα παίδων ἐννέα.
Εκ. 913. γάρ μοι μ. ἄλλη βέβηκε
1040. μ. ἀν αὐτῷ μᾶλλον είης ἡ γυνή. τί φης σύ;

μητρί. Ο. 746. σεμνά τε μ. χορεύματ' δρεία, Ο. 876. μ. θεῶν καὶ ἀνθρώπων, Π. 308. $\{$ επεσθε μ. χοῖροι. 985. ἐκέλευσεν ἀν, τῆ μ. θ' Ιματίδιον· μητριδίων. Λ. 549. ἀλλ', ὧ τηθῶν ἀνδρειστάτη καὶ μ. ἀκαληφῶν, μητρόθεν. Α. 478. σκάνδικά μοι δὸς, μ. δεδεγμένος. μητροθεν. Α. 478. σκανδικά μοι δος, μ. δεογμένος, μητρός. Α. 797. ήδη δ΄ άνευ της μ. ἐσθίοιεν άν; μηχανά. Α. 445. δώσω πυκυή γάρ λεπτά μ. φρενί. μηχανά. Θ. 927. ήν μη προλίπωσ αι μυρίαι με μ. μηχαναίς. Ο. 363. ὑπερακοντίζεις σύ γ΄ ήδη Νικίαν ταῖς μ. μηχαναίσιν. ΕΙ. 307. πρὶν μοχλοῖς καὶ μ. ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι μηχανάς. Α. 391. εἶτ' ἐξάνοιγε μ. τὰς Σισύφου, Ν. 479. ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μ. μηχανάται. Σ. 870. τὸ πράγμ' ὁ μ. μηχανή. Θ. 765. άγε δη τίς έσται μ. σωτηρίας; μηχανή. Λ. 300, τοῦτο πάση μ. μηχάνημ'. Ι. 850, ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὧ Δῆμε, μ., ἵν', ἢν σὺ ρούλη μηχάνημα. Ι. 901. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μ. μηχανήματός. Εκ. 872. νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μ. τινος, μηχανήν. Σ. 149. ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν ἄλλην μ. Σ. 366. μ. ὅπως τάχισθ' ξ-Λ. 111. ἐθέλοιτ' ἀν οὖν, εἰ μ. εὕροιμ' ἐγὼ, Θ. 87. ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὰ μ. ἔχεις; 1132. τούτω πρέπουσαν μ. προσοιστέον. μηχανοδίφας. ΕΙ. 790. ναννοφυείς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μ. μηχανοποιέ. ΕΙ. 174. ὧ μ., πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ· μηχανοποιός. Fr. 234, 1. ὁ μ., ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν μηχανώμεθα. Σ. 1106, είτα τάλλ' δμοια πάντα σφηξί μ. μηχανώμεναι. Θ. 736, κάκ παντός ύμεις μ. πιείν, μηχανωμέναι. Θ. 736. κακ παυτος υμείς μ. πιείν, μί΄. Ν. 1182. μ. ήμέρα γένοιτ΄ ἀν ήμέρα δύο. Λ. 210. λεγέτω δ΄ ὑπὲρ ὑμῶν μ. ἄπερ ἀν κάγὰ λέγω. Fr. 113. κοιτὰν ἀπάσαις εἶς, πύελος δὲ μ. ἀρκέσει. μία. Σ. 928. τρέφειν δύναιτ΄ ἀν μ. λόχμη κλέπτα δύο. Ο. 591. ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μ. κιχλῶν. Θ. 430. ἡ φαρμάκοισιν, ἡ μ. γέ τφ τέχνη, μίαν. Α. 810. ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μ. ἀνειλόμαν. Ι. 50. ὧ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μ., 1301. καὶ μ. λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα. Ν. 76. μ. εὖρον ἀτραπόν δαμονίως ὑπερφυᾶ. Σ. 595. εἴπη τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μ. δικάσαντας. 769. ταὐτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μ. μόνην. Ο. 172. τί ἀν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕ. οἰκίσατε μ. πόλιν. 550. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μ. ὀρνίθων πόλιν εἶναι, Λ. 269. μ. πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες 723. τὴν δ΄ αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μ. Θ. 549. ἐγὰ γὰρ οἶδα ταἴτιον, μ. γὰρ οὐκ ἀν εἴποις Β. 693. καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μ. 699. τὴν μ. ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις. 1301. καὶ μ. λέξαι τιν' αὐτῶν, ήτις ἦν γεραιτέρα. 699. τὴν μ. ταύτην παρείναι ξυμφοράν αἰτουμένοις. 1435. ἀλλ' ἔτι μ. γνώμην ἐκάτερος εἴπατον Εκ. 153. νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν, μ. 177. αεί πονηροίς καν τις ημέραν μ 674. μ. οἰκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἐν ἄπαντα,
Π. 441. ἀκλ' ἀνδρε δύο γυναίκα φεύγομεν μ.;
μιαρά. Α. 285. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὧ μ. κεφαλή,
Ι. 218. φωνή μ., γέγονας κακῶς, ἀγόραιος εἶς
Σ, 39. εἶθ' ἡ μ. φάλαν' ἔχουσα τρυτάνην 1. 218. φωνη μ., τεγουσα τρυτάνην
2. 39. εἶθ' ἡ μ. φάλαιν' έχουσα τρυτάνην
1151. ὡς θερμὸν ἡ μ. τί μου κατήρυγεν.
Λ. 433. ἄληθες, ὧ μ. σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
972. μ. μ. δῆτ' ὧ Ζεῦ Ζεῦ.
Θ. 512. εἶθ' ἡ μ. γραῦς, ἡ 'φερεν τὸ παιδίον,
1092. ποῦ 'σθ' ἡ μ.; καὶ δὴ φεύγει.
1096. λαβὲ τὴ μ. ΕΤ. λαβὲ τὴ μ.
Ε. 521. ἕν' ρὲστὸ ἐπιτρίψομεν. ΠΑΝ. Α. ὧ μ Β. 571. ϊν' αυτον επιτρίψωμεν. ΠΑΝ. Α. ω μ. φάρυγε, Β. 511. Ιν αυτον επιτριφωμεν. ΠΑΝ. Α. ω μ. φαρνης, μιαραί. Λ. 253. ἄμαχοι γυναίκες καὶ μ. κεκλήμεθ' ἄν. μιαρέ. Ι. 125. ὧ μ. Παφλαγών, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι, Ι. 304. ὧ μ. καὶ βδελυρέ καὶ κατακεκρᾶκτα, τοῦ σοῦ θράσους 1224. ὧ μ. κλέπτων δήμε ταῦτ' ἐξηπάτας; Ν. 1325. ὧ μ. τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φήμ', ὧ πάτερ. 1327. ὧ μ. καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε. ΕΙ. 183. Β. 466. ΕΙ. 362. ἄ μ. καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ; Fr. 92. ἄ μ. καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ. μιαρό. Θ. 1222. ὧ μ. γρᾶο πότερα τρέξι τὴν ὁδό;

```
μιαροί. ΕΙ. 811. γραοσόβαι, μ., τραγομάσχαλοι, Ιχθυολύμαι.
   μιαρόν. Α. 282. παῖε παῖ τὸν μ.
Ν. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μ. καὶ Σωκράτη
   ΕΙ, 38. μ. το χρήμα και κάκοσμον και βορόν, μιαρός. Ν. 450. κέντρων, μ., στρόφις, άργαλέος,
μιαρός. Ν. 450. κέντρων, μ., στρόφις, άργαλέος,
Σ, 342. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μ. χα-
900. ἄ μ. οὕτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει,
Λ. 397. ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μ. Χολοζύγης.
Θ. 649. ἄ μ. οὕτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
1133. μ. ἀλώπης, οἶον ἐπιτήκιζέ μοι.
Fr. 303, 1. ἄ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἶον ἐνέπνευσ' ὁ μ.
μιαρῶν. ΕΙ. 184. πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ἄ μ. μιαρώτατε,
μιαρῶς. Ι. 800. ἐξευρίσκων εἴ καὶ μ. ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει.
μιαρώτατ'. Β. 1472. τὶ δέδρακας, ῷ μ. ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;
μιαρώτατε. Α. 182. ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ῷ μ.,
Α. 557. ἄληθες. ὅπίτριπτε καὶ μ.:
        Α. 557. άληθες, ἄπίτριπτε καὶ μ.;
Ν. 1332. ὡς ἐν δίκη σ' ἔτυπτον. ΣΤ. ὧ μ.,
Σ. 397. αὐτὸν δήσας. ΣΩ. ὧ μ., τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;
         EI. 183. 
Β. 466. καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μ.,
         ΕΙ. 184. πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὧ μιαρῶν μ.;
Λ. 989. ἄνθρωπος. ΠΡ. ἀλλ' ἐστυκας, ὧ μ,
Π. 78. ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. ΧΡ. ὧ μ.
  παρωτάτη. Ο. 1209. εἰσῆλθες ἐς τὰ τεῖχος, ὧ μ.;
Π. 451. οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μ.;
472. ταυτὶ σὰ τολμᾶς, ὧ μ., λέγειν;
μιαρώτατοι. Σ. 156. τὶ δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὧ μ.,
μιαρώτατος. Ι. 823. μ., ὧ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα
δεδακώς.
                                             δεδρακώς.
         Ι. 831. μ. ὧν περὶ τὸν δῆμον
  Σ. 187. ὕφελικε θάττον αὐτόν. ὧ μ.,

ΕΙ. 185. τί σοί ποτ' ἔστ' ὅνομ'; οὐκ ἔρεις; ΤΡ. μ.

186. ποδαπός τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. μ.

187. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. ἐμοί; μ.

194. ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μ.;

μιαρωτάτω. Ι. 239. ἀπολεισθον, ἀποθανείσθον, ὧ μ.

Π. 893. ἀπνείσθον: ἔνδου ἐστὶν ἔ. μ.
μιαρωτάτω. Ι. 239. ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ἄ μ.
Π. 893. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ἄ μ.,
μιαρώτερος. Ι. 329. σοῦ μ., ώστε με χαίρειν,
μιᾶς. Ν. 779. εἰ πρόσθεν ἔτι μ. ἐνεστώσης δίκης,
ΕΙ. 1223. σὖκ ἀν πριαἰμην οὐδ' ἀν ἰσχάδος μ.
Ο. 1639. ἡμεῖς περὶ γιναικός μ. πολεμήσομεν;
Λ. 270. πάσας ὑπὸ ψήφου μ., πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
1000. γιναῖκες ἄπερ ἀπὸ μ. ὑσπλαγίδος
1129. κοινῆ δικαίως, οἱ μ. γε χέρνιβος
Fr. 463. ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μ.
μιγείς. Ο. 698. οὕτος δὲ Χάει πτερόεντι μ. νυχίφ κατὰ Τάρ-
ταρον εὐρὺν
μιγείς. Ο. 698. οὖτος δὲ Χάει πτερόεντι μ. νυχίφ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν

Fr. 130, 3. μ. 'Αχελώφ.
μιγνυμένας. Β. 1081. καὶ μ. τοῖσιν ἀδελφοῖς,
μιγνύς. Ι. 1399. τὰ κύνεια μ. τοῖς ἐνείοις πράγμασιν,
Β. 944. εἶτ' ἀνέτρεφον μονφδίαις, Κηφισσφῶντα μ.
Μίδα. Σ. 433. ἄ Μ. καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
Μίδας. Π. 287. νὴ τοὺς θεοὺς, Μ. μὲν οὖν, ἡν ὧτ' ὄνου λάβητε.
Μίκα. Θ. 760. ταλαντάτη Μ., τίς ἐξεκόρησέ σε;
μικός. Α. 909. μ. γα μᾶκος οὖτος. ΔΙ. ἀλλ' ἄπαν κακύν.
μικρά. Ν. 630. ὅστις σκαλαθυρμάτὶ ἄττα μ. μανθάνων,
Ο. 1108. ἐνγεοττεύσουσι κὰκλέψουσι μ. κέρματα.

    0. 1108. ἐννεοττεύσουσι κὰκλέψουσι μ. κέρματα.
    Fr. 368. σπυρὶς οὐ μ. καὶ κωρυκὶς, ἡ καὶ τοὺς μάττοντας

Ετ. 308. σπόρες ου μ. και κωροπίς, η και το ξείρει.
422. μηδέ τὰ Φαληρικὰ τὰ μ. τάδ' ἀφύδια.
μικράν. Ν. 1014. πόσθην μ.
Ν. 1018. γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μ.,
μικρόί. ΕΙ. 821. μ. δ' ὀρῶν ἀνωθεν ἢστ'. ἔμοιγέ τοι
μικροῖς. Εκ. 629. ταῖσι γυναιξὶν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μ.
   χαρίσωνται.
μικρόν. Ι. 1222. σολ μέν προσεδίδου μ. ὧν ἐλάμβανεν,

Ν. 429. ἄ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μ.,
741. λεπτὴν κατά μ. περιφρόνει τὰ πράγματα.
Σ. 702. ἐνστάζουσιν κατά μ. ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ', ὥσπερ ἔλαιον
797. οὐ πάνυ τι μ. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
803. αὐτῷ δικαστηρίδιον μ. πάνυ,
878. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μ. τῷ θυμιδίῳ παραμίξας
1290. ταῦτα κατιδῶν ὑπό τι μ. ἐπιθἡκισα.

         ΕΙ. 213. ὑπερβάλοιντο μ., ἔλεγον αν ταδί·
                    490. μ. γε κινοῦμεν.
609. ἐμβαλῶν σπινθῆρα μ. Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
        660. τρό δ άλλά πρός σὲ μ. εἰπάτω μόνον.
Λ. 98. ἐπερήσομαί τι μ. ΜΥ. ὅ τι βούλει γε σύ.
Θ. 745. τυννοῦτον ὄν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μ. νὴ Δία.
Π. 126. ἐὰν ἀναβλέψης σὰ κὰν μ. χρόνον;
147. ἔγωγέ τοι διὰ μ. ἀργυρίδιον
```

```
μικρόν. Π. 240. αλτών λαβεῖν τι μ. ἀργυρίδιον,
Fr. 164, 3, οὐ γὰρ ῆν ἀν μ., εί μὴ μισύδημον ῆν σφίδρα.
505. "ἀκρατιοῦμαι μ."
μικροπολίτας, Ι. 817. σὰ δ' λθηναίους ἐζήτησας μ. ἀποφῆναι
 μικροπολιτικόν. Fr. 649. μ.
 μικρός. Λ. 596. της δε γυναικός μ. ὁ καιρός, κᾶν τούτου μη 

΄πιλάβηται,
Β. 55. πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μ., ήλίκος Μόλων.
 709. Κλειγένης ό μ.,
Εκ. 287. ήμας. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μ., ἡν ἀλῶμεν
μικροτέροις. Ι. 789. καὶ σὰ γὰρ αὐτὸν πολὰ μ. τούτων δελεάσ-
                                    μασιν είλες.
 μικρούς. Ν. 1017. άμους μ., στήθος λεπτόν,
μικρών. Ι. 788. ώς άπό μ. εύνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
ΕΙ. 1002. δούλοισι χλανισκιδίων μ.
μικτόν. Θ. 1114. σκέψαι τὸ πόστη, μή τι μ. παίνεται;
 Μίκων. Λ. 679. ås Μ. έγραψ' ἐφ' ἴππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν. μίλακος. Ν. 1007. μ. όζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
 Ο. 216. μ. ήχὰ πρὸς Διὸς ἔδρας,
Μιλήσια. Λ. 729. οίκοι γόρ ἐστιν ἔριά μοι Μ.
Μιλήσιο. Λ. 108. ἐξ οὖ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μ.,
     Π. 1002.  πάλαι ποτ' ήσαν άλκιμοι Μ.
 Μιλησίοις. Β. 542. στρώμασιν Μ.
Μιλησίους. Ι. 361. άλλ' οὐ λάβρακας καταφαγών Μ. κλονήσεις.
  Μιλησίων. Ι. 932. Μ. καλ κερδανείν
 Μιλτιάδη. Ι. 1325. οζός περ' Αριστείδη πρότερον καὶ Μ. ξυνεσίτει. μίλτος. Εκ. 378. καὶ δήτα πολὺν ή μ., ὧ Ζεῦ φίλτατε, μιμαίκυλα. Fr. 556. ἐν τοῖς ὅρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μ. φύεται
                                  πολλά.
 Μίμαντος. Ν. 273. ή Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ή σκόπελον νιφό-
                                εντα Μ.
 μίμαρκυν. Α. 1112. άλλ' ή πρό δείπνου την μ. κατέδομαι.
μιμεί. Ν. 1430. τί δητ', ἐπειδη τοὺς αλεκτρυόνας ἄπαντα μ., μιμεί. Ν. 1430. τί δητ', ἐπειδη τοὺς αλεκτρυόνας ἄπαντα μ., μιμησάμενος. Σ. 1019. μ. την Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν, μίμησιν. Β. 109. ήλθον κατά σην μ., ἴνα μοι τοὺς ξένους μίμησις. Θ. 156. μ. ήδη ταῦτα συνθηρεύεται. μιμήσομαι. Θ. 850. ἐγφδα· την καινην Ἑλένην μ. Π. 306. μ. πάντας τρόπους.
 μιμούμεναι. Εκ. 278. πρεσβυτικόν τι, τον τρόπον μ.
 μιμουμένη. Εκ. 545. μ. σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν 
μιμούμενοι. Ν. 559. τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μ.
 μιμούμενοι. Ν. 559. τας είκους των εγχελεών τας εμάς μ.
Π. 312. τον Λαρτίου μ. των ύρχεων κρεμώμεν,
μιμούμενος. Ο. 266. εμβάς επώζε, χαραδριόν μ.
Π. 291. μ. καὶ τοῦν ποδοῦν ώδὶ παρενσαλεύων
μινθώσαι. Β. 1075. καὶ μ. τον ξύσσιτον, κάκβὰς τινὰ λωπο-
 μινθώσομέν. Π. 313, μ. θ΄ ὥσπερ τράγου
μινυρίζοντες. Σ. 219. λύχνους έχοντες καὶ μ. μέλη
μινυρίζων. Ο. 1414. ὅδ΄ αὖ μ. δεῦρο τις προσέρχεται
μινυρομέων. Ο. 1414. δδ αὐ μ. δευρο τις προσερχεται 
μινυρομένη. Εκ. 880. ἀργὸς, μ. τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος, 
μίξον. ΕΙ. 996. μ. δ΄ ἡμᾶς τοὺς ἙΑληνας 
ΕΙ. 1145. τῶν τε πυρῶν μ. αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε, 
μίσει. Ι. 1020. πολλοὶ γὰρ μ. σφε κατακρώζουσι κολοιοί. 
Εκ. 502. ἄπασα καὶ μ. σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα 
μισεῖ. Ι. 510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μ., τολμῷ τε λέγειν τὰ
                                  δίκαια.
 οικαία, μ. γὰρ ὑμᾶς ἡ θεός μεμνημένη:
Β. 1456. μ. κάκιστα. ΑΙ, τοίς πονηροῖς δ' ἥδεται: μισεῖν. Ν. 991. κάπιστήσει μ. ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι Π. 1072. μ. σε ταύτην. ΝΕ. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ. μισητίαν. Ο. 1620. μενετοὶ θεοὶ, καὶ μὰποδιδῷ μ., μισητίας. Π. 989. καὶ ταῦτα τοίνυν οὺχ ἔνεκεν μ.
μισητίας. Π. 989. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μ. 
μισθαρίου. Σ. 300. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μ. 
μισθαρχίδης. Α. 397. σὰ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μ. 
μισθοῖτό. Ο. 1152. τί δῆτα μισθωτοὺς ἄν ἔτι μ. τις; 
μισθόν. Α. 66. μ. φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας 
Α. 137. μὰ Δί' οὐκ ἀν, εἰ μ. γε μὴ ἀρερες πολύν. 
159. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μ. διδῷ. 
I. 1019. σοὶ μ. ποριεῖ, κάν μὴ δρῷ ταῦτ', ἀπολεῖται. 
1352. καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μ. λέγων 
1367. καταγομένοις τὸν μ. ἀποδώσω ἀντελῆ. 
N. 245. τὸν μηδὲν ἀποδιδύντα. μ. δ' ὅντιν' ἀν

    Ν. 245. τὸν μηδὲν ἀποδιδύντα. μ. δ΄ ὅντιν ἀν
    Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μ. ἀγαθοῦ δαίμονος.
    606. ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μ. ἔχων, κὰτ' εἰσήκονθ' ἄμα πάντες

            661. ἀπό τούτων νυν κατάθες μ. τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ.
712. νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἄμα τῷ τὸν μ. ἔχουτι.
785. τὸν μ. ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ ἐμοῦ. ΦΙ. καλῶς,
            813. κᾶν γὰρ πυρέττω, τόν γε μ. λήψομαι.1118. ἐκροφῆ τὸν μ. ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
```

μισθόν. Ο. 1025. Τελέου. ΠΕ. τί; βούλει δήτα τὸν μ. λαβὼν Λ. 624. καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μ., Β. 140. ναύτης διάξει δύ' ὁβολὼ μ. λαβών. 173. πόσ' ἀττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μ. τελεῖς; μισθός. Ι. 1066. ὅπως ὁ μ. πρῶτον ἀποδοθήσεται. Ι. 1078. τούτοις ὁ μ. τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ; Σ. 664. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μ. Ο. 1029. ἄπιθι λαβών ἔστιν δ' ὁ μ. οὐτοσί. Π. 408. οὕτε γὰρ ὁ μ. οὐδὲν ἔστ' οῦθ' ἡ τέχνη. μισθοθ. Α. 170. τοῖς θραεὶ πεοὶ μ. λέγος δ' ὑπῖν ὅτι Π. 408. οὖτε γὰρ ὁ μ. οὐδὲν ἔστ' οὖθ' ἢ τέχνη.
μισθοῦ. Α. 170. τοῖε θραξί περί μ. λέγω δ' ὑμῶν ὅτι
Α. 547. μ. διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
Ι. 804. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ᾶμα καὶ χρείας καὶ μ. πρός σε κεχήνη.
905. ὧ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μ. τρυβλίον ροφῆσαι.
Fr. 285, 3. κἄπειτα μ. σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.
μισθούς. Α. 657. οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μ., οὐδ' ἐξαπατύλλων,
Σ. 659. πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μ. καὶ δημώπρατα.
Β. 367. ἢ τοὺς μ. τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὡν εἶτ' ἀποτρώγει,
μισθοφορὰ. Ι. 807. γνώσεται οἴων ἀγαθῶν αὐτὸν τῆ μ. παρεκόπτου, κόπτου, μισθοφορεί. Ο. 584. είθ' δ γ' Απόλλων Ιατρός γ' ων Ιάσθω. μ. δέ. μισθοφορείν. Α. 608. ύμᾶς μὲν ἀεὶ μ. ἀμηγέπη,
Εκ. 188. τοὺς μ. ζητοῦντας ἐν τὴκκλησία.
μισθοφορεῖν. Α. 619. οὐ δῆτ', ἐἀν μὴ μ. γε Λάμαχος.
μισθοφορεῖ. Α. 619. οὐ δῆτ', ἐἀν μὴ μ. γε Λάμαχος.
μισθοφόροι. Ι. 555. μ. τριήρεις,
μισθοφοροῦντας. Α. 602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μ. τρεῖς δραχμὰς,
Σ. 683. αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μ.:
μισθοφοροῦντες. ΕΙ. 477. καὶ ταῦτα διχόθεν μ. ἀλφιτα.
Εν. 206. τὰ δημόσια χὰο μ. χρήματα. Εκ. 206. τὰ δημόσια γάρ μ. χρήματα μισθοφορῶν. Ο. 1367. φρούρει, στρατεύου, μ. σαυτὸν τρέφε, μίσθωσαί. Β. 167. μὴ δῆθ', Ικετεύω σ', ἀλλὰ μ. τινα μισθώσομαι. Σ. 52. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὰς δύ' ὁβολὼ μ. μίσθωσόν. Α. 958. μ. μοι την τιτθήν. μισθωτούς. Ο. 1152. τί δητα μ ἄν ἔτι μισθοῖτό τις; μισόδημε. Σ. 474. σοὶ λόγους, ὧ μ. καὶ μοναρχίας ἐρῶν, μισόδημε. Σ. 474. σοὶ λόγους, ὧ μ. καὶ μοναρχίας ἐρῶν, μισόδημον. Fr. 164, 3. οὐ γὰρ ἦν ἄν μικρὸν, εἰ μὴ μ. ἦν σφόδρα. μισολάκων. Σ. 1165. πάνυ μ. αὐτοῦ 'στιν εἶς τῶν δακτύλων. μισολάμαχος. ΕΙ. 304. ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἤδε μ. μισόπολιν. Σ. 411. ὡς ἐπ' ἄνδρα μ. μισοπορπακιστάτη. ΕΙ. 662. ἰθ' ὧ γυναικῶν μ. μισοῦνθ'. Ν. 1226. ὀν πάντες ὑμεῖς ἴστε μ. ἰππικήν. μισοῦνθ'. Ν. 1226. ἀν πάντες ὑμεῖς ἴστε μ. ἰππικήν. μισοῦντ'. Ο. 36, αὐτὴν μὲν οὐ μ. ἐκείνην τὴν πόλιν μισοῦντε. Ι. 226. μ. αὐτὸν, οἱ βοηθήσουσὶ σοι, μίσους. Λ. 792. κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μ. Λ. 814. ὡχεθ' ὑπὸ μ. μισοῦσι. Εκ. 579. ρημένα πω πρότερον' μ. μισοῦσι. Εκ. 579. ρημένα πω πρότερον' μ. μισοῦσι. Εκ. 579. ἐγὰ δὲ μ. μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα, Ι. 400. εἴ σε μὴ μ., γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 767. εἰ δέ σε μ. καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκὼς, Ο. 1547. μ. δ' ἄπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἴσθα σύ. Θ. 470. μ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι. Θ. 470, μ. τον ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι. Β. 1427. μ. πολίτην, ὅστις ὡφελεῖν πάτραν μισῶν. Σ. 1026. κωμφδεῖσθαι παιδίχ' ἐαυτοῦ μ. ἔσπευδε πρὸς αύτου.
Α. 1018. ὼς ἐγὼ μ. γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
μίτραις. Θ. 941. ἴνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μ. γέρων ἀνὴρ
μίτρας. Θ. 941. ἴνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μ. γέρων ἀνὴρ
μίτρας. Θ. 257. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μ. ΑΓ. ἢδὶ μὲν οὖν
Fr. 309, 2. προκόμον, ὁχθοίβους, μ., ἀναδήματα,
'μμένης. Σ. 524. εἰπέ μοι, τί δ' ἢν, τὸ δεῖνα, τῆ διαίτη μὴ 'μ.;
μναῖ. Ν. 31. τρεῖς μ. διφρίσκου καὶ τροχοῖν 'Αμυνία.
Μναμόνα. Α. 1248. τὼς κυρσανίως, ὢ Μ.
μνάν. ΕΙ. 1251. ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μ. ποτέ
μνᾶς. Ι. 835. πλεῖν ἡ μ. τετταράκοντα.
Ν. 21. φέρ' ΐδω, τί ὁφείλω; δώδεκα μ. Πασία.
22. τοῦ δώδεκα μ. Πασία; τί ἐχρησάμην;
Λ. 1052. ται λαβεῖν, μ. ἡ δύ' ἡ τρεῖς,
Π. 381. τρεῖς μ. ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
μνείαν. Ι. 876. ἐμοῦ δὲ μὴ μ. ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
μνημεῖον. Ι. 268. ἐστάναι μ. ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
μνήμην. Εκ. 1162. αὶ μόγον μ. ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
μνήμονας. ΕΙ. 761. ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μ.
εἶναι. αὐτὸν. είναι. μνημονεύσομεν. Εκ. 264, τὰς χεῖρας αἴρειν μ. τότε. μνημονικός, Ν. 483. εἰ μ. εἶ. ΣΤ. δύο τρόπω νὴ τὰν Δία. μνημόσυνα. Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἀν λέξη γ' ἀπλῶς μ. γράψομαι νημόσυνόν. Σ. 559. τουτί περί των άντιβολούντων έστω τὸ

μνήμων. Ν. 414. εί μ. εί και φροντιστής και το ταλαίπωρον

ένεστιν Ν. 484. ἢν μέν γ' ὀφείληταί τί μοι, μ. πάνυ,

'μνήσθην. Ο. 1632. καὶ νὴ Δι' ἔτερον γ' ἐστὶν οδ 'μ. ἐγώ. μνησικακήσαι. Ν. 999. μ. τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἦς ἐνεοττοτροφήθης. μνησικακήσης. Λ. 590. κὰκπέμψασαι παίδας ὑπλίτας. ΠΡ. σίγα, μη μ. Π. 1146. μη μ., εἶ σὰ Φυλην κατέλαβες. μνοῦς. Fr. 254. "τῶν χειρῶν ἔργα μ. ἔστιν." μνῶν. Ν. 1224. τῶν δώδεκα μ., ἀς ἔλαβες ἀνούμενος μογερός. Α. 1207. μ. ἔγώ. μογίομες. Λ. 1002. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗ. μ. ἀν γὰρ τὰν πόλιν μόγις. Λ. 328. μ. ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅχλου καὶ θορύβου καὶ πατάστος. γου χυτρείου, Μόθων. Ι. 635. Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μ., μόθων. Π. 379. διαρραγείης. ώς μ. εί και φύσει κύβαλος, μόθωνα. Ι. 697. απεπυδάρισα μ., περιεκόκκασα μοι. Α. 60. ήν μη περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μ. κ.τ.λ. μοί. Ν. 84. μή μ. γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον κ.τ.λ. Μοῖραι Ο. 1734. Μ. ξυνεκοίμισαν Θ. 700. ἄ πότνιαι Μ., τί τόδε δέρκομαι
Β. 453. Μ. ξυνάγουσιν.
μοῖραν. ΕΙ. 1105. έγχει δὴ κάμοὶ καὶ σπλάγχνων μ. ὅρεξον.
Θ. 555. μὰ Δι΄ οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μ. ὧν ποιοῦμεν.
μοίραs. Θ. 1047. ἰώ μοι μ. ἄτεγκτε δαίμων μοχέ. Α. 265, τε, μ., παιδεραστὰ, μοιχευόμεναι, ΕΙ, 980. μ. δρώσι γυναίκες. μοιχεύσοντες. Ο. 558. ὥσπερ πρότερον μ. τὰς 'Αλκμήνας κατέβαινον μοιχεύων. Ο. 793. εί τε μ. τις ύμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει, μοιχός, Θ. 417. τρέφουσι μορμολυκεία τοῖς μ. κύνας μοιχόν. Α. 849. Κρατίνος ἀεὶ κεκαρμένος μ. μιὰ μαχαίρα, Θ. 488. ἐξῆλθον ὡς τὸν μ.: εἶτ' ἡρειδόμην 501. τὸν μ. ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω. μοιχός. Ν. 1079. μ. γὰρ ἡν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν. Λ. 212.] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μ. οὕτ' ἀνὴρ
 Θ. 343. ἡ μ. εἴ τις ἐξαπατὰ ψευδῆ λέγων, 397. μη μ. ένδον η τις άποκεκρυμμένος. Π. 168. δ δ' άλούς γε μ. διά σέ που παρατίλλεται Fr. 236, 2. ώσπερ παροψίς μ. ἐσκευασμένος. μοιχοτρόπους. Θ. 392. τὰς μ., τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν, μοιχοῦ. Λ. 107. ἀλλ' οὐδὲ μ. καταλέλειπται φεψάλυξ. μοιχου. Λ. 107, αλλ ουδε μ, καταλελειπται φεψαλυς.
Εκ. 522. ού τοι παρά τοῦ μ, γε φήσειs. Βλ. οὐκ ἴσως μοιχούς. Εκ. 225, μ. ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ μοιχώ, Θ. 345. ἡ δῶρά τις δίδωσι μ. γραῦς γυνὴ, μολγοί. Fr. 157. μή μοι 'Αθηναίους αἰνεῖν' μ. γὰρ ἔσονται· μολγόν. Fr. 152, 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μ. εἶναι οὐκ ἀκήκοας; Ι. 963, μ. γενέσθαι δεῖ σε. Αλ. κάν γε τουτωί, μόλε. Λ. 1263. μ. δεῦρο, παρσένε σιὰ, Λ. 1298, Μῶα μ. Λάκαινα πρεπτον άμὶν μόλετον, Θ. 1155. μ., ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὧ μόλις. Α, 890, ήκουσαν ἔκτφ μ. ἔτει ποθουμένην Α. 952. μ. γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον. Ν. 326. ὡς οὐ καθορῶ, ΣΩ. παρὰ τὴν εἶσοδον. ΣΤ. ήδη νυνὶ μ. ούτως. 1363, κάγὰ μ. μὲν, ἀλλ' ὅμως ἡνεσχόμην τὸ πρῶτον Σ. 718. καὶ ταῦτα μ. ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κριθών. 783. μ. τό πράγμ' έγνωσαν άναμασώμενοι. 1110. ξυμβεβυσμένοι, πυκνόν νεύοντες ές την γην, μ. ΕΙ. 875. σάφ' ΐσθι, κάλήφθη γε μ. ΟΙ. ὧ δέσποτα, Λ. 72. μ. γὰρ εὖρον ἐν σκότω τὸ ζώνιον. Θ. 447. παιδάρια πέντε καταλιπών, ἀγὼ μ. 1024. μ. δέ γραΐαν άποψυγῶν Π. 492. τοῦτ' οῦν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μ. εὕρομεν ὥστε γενέσθαι μόλοις. Θ. 1146. κῶν' ἔχουσα δέ μοι μ. Μολοττικούς. Θ. 416. τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μ. μολπάζων. Β. 379. τη φωνή μ., μολπαΐs. Β. 383. Δήμητρα θεάν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μ. κελαδεῖτε, μολπαίσιν. Β. 1527. καὶ μ. κελαδούντες. μολπήν. Β. 370. εξίστασθαι μύσταισι χοροίς υμείς δ' άνεγείρετε μ.
μόλυβδον. ΕΙ. 1242. μ. ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ΕΙ. 1246. τὸν μὲν μ., ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
μολυβδοχοήσαντας. Εκ. 1110. μ. κύκλω περὶ τὰ σφυρὰ,
μολύβδω. Ν. 913. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μ.
μολυνοπρογμονούμενος, Α. 382. ἀπωλύμην μ. μολύνουσάν. Π. 310. καὶ μαγγανεύουσαν μ. τε τοὺς εταίρους. μολύνων. Ι. 1286. καὶ μ. τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας, μόλω. Λ. 743. ἔως ἀν εἰς ὅσιον μ. 'γὼ χωρίον. μόλωμεν. Ι. 21. λέγε δὴ μ. ξυνεχὲς ὧδὶ ξυλλαβών.

μόλωμεν. Ι. 22. καὶ δὴ λέγω μ. ΝΙ. ἐξόπισθε νῦν 1. 22. καὶ δη λέγω μ. ΝΙ. εξοπισθε νιν
1. 23. αὐτό φαθι τοῦ μ. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ καλῶς
25. τὸ μ., εἶτα δ΄ αὐτὸ, κατεπάγων πυκνόν.
26. μ. αὐτὸ μ. αὐτομολῶμεν. ΝΙ. ἡν,
73. κράτιστ΄ ἐκείνην τὴν μ., ὧγαθέ.
μολών. Β. 1232. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πίσαν μ.
Μόλων. Β. 55. πύθος; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλίκος Μ.
μομφήν, ΕΙ. 664. ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μ. ἔχει. μόνα. Β. 696. ἀλλ' ἐπαινῶ· μ. γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε. Β. 1410. ἐγὰ δὲ δύ ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μ. Εκ. 232. ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μ., μόνα. Α. 794. οὐ χοῖρος ᾿Αφροδίτα; μ. γα δαιμόνων. μόναι. Ν. 365. αὖται γάρ τοι μ. εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος. μόναις. Ν. 578. δαιμόνων ήμῶν μ. οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε, Εκ. 448. μόνας μ. οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον' μοναρχίας. Σ. 474. σοι λόγους, ὧ μισόδημε καὶ μ. ἐρῶν, μόναρχον. Ι. 1330. δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ήμῶν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μ. μόνας. Α. 814. τὸ δ' ἄτερον, αὶ λῆς, χοίνικος μ. ἀλῶν. μόνας. Α. 814. τὸ δ' ἄτερον, αὶ λῆς, χοίνικος μ, ἀλῶν. Ν. 806. μ. θεῶν; ὡς ΕΙ. 449. ληφθείς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μ. Α. 143. γυναίκας ἐσθ' ὑπνῶν ἀνευ ψωλᾶς μ. Εκ. 448. μ. μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον Γτ. 515. τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δροχμὰς ἔξει μ. μόνη. Ι. 323, δειαν, ἤπερ μ. προστατεῖ ἤητόρων; ΕΙ. 588. * * * * * * * * * μ. γὰρ ἡμᾶς ὡφέλεις Α. 141. μ, μετ' ἔμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἀν, 145. ἄ φιλτάτη σὰ καὶ μ. τούτων γυνή. 1104. ἡπερ διαλλάξειεν ἡμᾶρ ἀν μ.; Θ. 544. οὐ γὰρ σε δεί δοῦναι δίκην; ὅτις μ. τέτληκας Θ. 544. οὐ γάρ σε δεί δοῦναι δίκην; ήτις μ. τέτληκας 1141. καὶ κράτος φανερὸν μ.,
 Εκ. 48. κατὰ σχολὴν παρὰ τὰνδρὸς ἐξελθεῖν μ. 912. μ. δ' αὐτοῦ λείποιμ' ή μόνη. Α. 1061. φέρε δεύρο τὰς σπονδάς, ἴν' αὐτῆ δῶ μόνη, Ν. 1401. ἐγὰ γὰρ ὅτε μὲν Ιππκῆ τὸν νοῦν μ. προσεῖχον, μόνην. Ι. 989. τὴν Δωριστὶ μ. ἐναρ-Σ. 769. ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μ. Θ. 614. μ. γὰρ αὐτὴν, ὧνερ, οὐ γιγνώσκομεν. 732. μ. γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα. Εκ. 947. εἶθ', ὧ θεοὶ, λάβοιμι τὴν καλὴν μ., Εκ. 947. είθ', ὧ θεοὶ, λάβοιμ τὴν καλὴν μ.,
Π. 468. τὰ πρῶτον αὐτοῦ· κὰν μὲν ἀποφήνω μ.
μονῆς. Ο. 417. ὁρῷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μ.,
μόνοι. Σ. 1076. 'Αττικοὶ μ. δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ΕΙ. 480. μ. προθυμοῦντ' ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐῷ.
508. ἀγ, ὧνδρες, αὐτοὶ δὴ μ. λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Λ. 1154. ξυνεκμαχοῦντες τῆ τόθ' ἡμέρᾳ μ.,
μόνοις. Σ. 1272. μόνος μ.
Β. 454. μ. γὰρ ἡμῖν ἥλιος
723. καὶ μ. ὁρθῶς κοπείσι καὶ κεκωδωνισμένοις
μονοκουτοῦμεν. Λ. 592. μ. διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἡμέτερον μὲν
ἐᾶτε. μονομάχου. Fr. 471, 2. "Αρης κατέσκηψ' ές τε μ. πάλης μόνον. Α. 458. ἄπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μάλλά μοι δὸς ἐν μ. Α. 462. άλλ', ὧ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μ., 477. πλην ἐν μ., τουτὶ μ. τουτὶ μ., I. 190. τουτὶ μ. σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 405. ἄσαιμι γὰρ τότ' ἀν μ.'

578. καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλην τοσωντονὶ μ.'
1046. ἡ μ. περοοῦν πιλιός ἐστικοὶ ξόλον. 578. καὶ προς οὐκ αἰτουμεν ουοεν, πλην τοσωντονι μ. 1046. ὁ μ. σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον, 1282. ἐστὶ δ' οὐ μ. πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἀν ἢσθόμην, N. 931. καὶ μὴ λαλιὰν μ. ἀσκῆσαι.
Σ. 517. οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὖς σὺ μ. οὐ προσκυνεῖς.
588. τουτὶ γάρ τοί σε μ. τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω 596. αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μ. ἡμᾶς οὐ περιτρώγει, δ δ΄ έτερος οδός έστιν ολκουρός μ. 1062. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μ. τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρικώτατοι, 1288. οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μ. εἰδέναι ΕΙ. 454. ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μ. λέγε. 455. lɨ lɨŋ τοίνυν, lɨŋ μ. λέγω. 660. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μ. 447. el δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῆ νικᾶν μ. 489. ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μ. ὅρθριον άση. 798. ὡς Διιτρέφης γε πυτιναΐα μ. ἔχων πτερὰ 899. μάκαρας, ἔνα τινὰ μ., εἶπερ 1315, τύχη μ. προσείη. 1546. μ. θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν. Α. 865. ἄπτου μ. Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών. 439. εῖ τάρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτη μ. 693. ὡς εἰ καὶ μ. κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γὰρ,

μόνον. Λ. 732. δσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μ. Θ. 569. πρόσθες μ., κάγώ σε νὴ τὴν "Αρτεμιν. ΓΥ. Γ. τί δράσεις; 660, καὶ διασκοπείν σιωπή πανταχή. μ. δὲ χρή 660. καὶ διασκοπεῖν σιωπῆ πανταχῆ: μ. δὲ χρὴ
Β. 7. Θαρρῶν γ': ἐκεἰνο μ. ὅπως μὴ ρείς, ΕΑ. τὸ τί;
73. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῆ; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μ.
78. οὐ, πρίν γ' ἀν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μ.,
94. ἀ φροῦδα θάττον, ἡν μ. χορὸν λάβη,
740. ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μ.;
993. σὰ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μ. ὅπως
Εκ. 258. ἐκείνο μ. ἄσκεπτον, ἡν σ' οἱ τοξόται
302. ἐλθόντ' ὑβολόν μ.,
353. ἡνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ῆν μοι μ.
359. μ. τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω, μ. τό λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω, κἄπειτα κλέπτην. ΒΛ. ἐμὲ μ.; ΧΡ. καὶ νὴ Δία καὶ συκοφάντην. ΒΛ. ἐμὲ μ.; ΧΡ. καὶ νὴ Δία ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μ. ἐν τῆ πόλει 359 438. 456. μ. οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον. ἀλλὰ πέραινε μ. ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μ. 538. 578. 779. ἡμᾶς μ. δεῖ νὴ Δί. καὶ γὰρ οἰ θεοί· 1162. αἶ μ. μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί, Π. 185. ἐφ' οἶς ᾶν οὖτος ἐπικαθέζηται μ. πλην ἐν μ. δέδοικα: ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι.
 καὶ την γυναῖκα καὶ τὸν υἰὸν τὸν μ.,
 ἐπ' ἐκφοράν; ΓΡ. μὰ Δι', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μ. 1059. ἐπότισον ἔνα γὰρ γόμφιον μ. φορεῖ. Fr. 111. ὅπερ λοιπὸν μ. ιόνος. Α. 29. νοστῶν κάθημαι κặτ ἐπειδὰν ὧ μ., Α. 110. ἀλλ' ἄπιθ' ἐγὰ δὲ βασανιῶ τοῦτον μ. μόνος. Α. 29. 290, ễ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μ.

I. 140. πόθεν οῦν ἄν ἔτι γένοιτο πώλης εἶς μ.;

360. τῶν πραγμάτων, ὅτιἡ μ. τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.

540. χοὖτος μέντοι μ. ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ ὅ ούχί. 767. εὶ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μ. ἀντιβεβηκώς, μέγιστος Έλλήνων έσει, καὶ μ. καθέξεις 1342. καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μ., 1398. ἐπὶ ταῖς πύλαις άλλαντοπωλήσει μ., Σ. 278. καὶ μ. οὐκ ἀν ἐπείθετ', κάβουλήθης μ. ήρώων παρά τον κλάοντα καθήσθαι. 392. 470. αὐτὸς ἄρχων μ. 896. τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μ. κατήσθιεν 1123. ἐπεὶ μ. μ' ἔσωσε παρατεταγμένον, 1272. μ. μόνοις 1500. φησίν τις, ή οὐδείς; ΒΔ. εἶς γ' ἐκεινοσὶ μ. ΕΙ. 130. μ. πετεινῶν ἐς θεοὺς ἄφιγμένος.
200. πῶς οὖν σὸ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μ.; 739. πρώτον μέν γάρ τοὺς ἀντιπάλους μ. ἀνθρώπων κατέπαυσεν
Ο. 280, τί το τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὰ μ, ἄρ' ἦσθ' ἔποψ, 339. αἴτιος μέντοι σὰ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μ. 487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὁρνίθων μ. ὀρθήν. 894. ἐγὰ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μ.
Θ. 187. μ. γὰρ ἀν λέξειας ἀξίως ἔμοῦ.
Β. 1366. ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μ.: 1392. μ. θεῶν γὰρ θάνατος οὰ δώρων ἔρᾶ. 1453. ἐγὰ μ. τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.] 1466. εῷ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μ.
Εκ. 12. μ. δὲ ψηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς παυσεν 12. μ. δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς 1133. ὄντων τὸ πληθος οὐ δεδείπνηκας μ.; Ек. 12. Π. 35. τόν δ' υίδν, δσπερ ών μ. μοι τυγχάνει,
142. τήν δύναμιν, ήν λυπή τι, καταλύσεις μ.
452. θάρρει μ. γὰρ ὁ θεὸς οῦτος οἶδ' ὅτι
864. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μ. ἄπαντας ἡμᾶς πλουσίους 934. οίμοι περιείλημμαι μ. ΚΑ. νυνὶ βοᾶς; ὅτιὴ καταλύει περιφανῶς εἶς ὧν μ. 948. 1017. μ. γὰρ ἥδεθ', ὧς ἔοικεν, ἐσθίων. 1053. ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἶς μ. σπινθὴρ λάβη, μόνου. Ι. 1230. φράζων, ὑφ' οῦ χρεὰν ἔμ' ἡττᾶσθαι μ.: Ν. 668. ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μ. Β. 1314. οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μ.:
Θ. 697. στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μ.
Β. 1201. ἀπὸ ληκυθίου σὰ τοὰς ἐμούς; ΑΙ. ἐνὸς μ. Β. 1201. ἀπό ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙ. ἐνός μ.
μόνους. Α. 77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μ.
Π. 90. μ. βαδιοίμην ὁ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλὸν,
93. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμάται μ.
386. οῦκ, ἄ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστούς μ.
μονοφαγίστατον. Σ. 923. κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μ.,
μόνω. ΕΙ, 1117. οὕ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μ.,

```
μόνω. Π. 484. ταύτη γε· νῶν δὲ δύ ἀποχρήσουσιν μ.
μόνω. Α. 52. σπονδάς ποιείσθαι πρός Λακεδαιμονίους μ.
Α. 131. σπονδάς ποίησαι πρός Λακεδαιμονίους μ.
                1020. & φίλτατε, σπονδαί γάρ είσι σοί μ
1020. ὧ φίλτατε, σπονδαί γάρ είσι σοί μ.,
1057. δείται παρά τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μ.
Εκ. 7. σοί γάρ μ. δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεἰ
μονφδεῖν. ΕΙ. 1012. είτα μ. ἐκ Μηδείας,
μονφδήσαι. Θ. 1077. ὧγάθ', ἔασόν με μ.,
μονφδίαις. Β. 8. 944. εἶτ' ἀνέτρεφον μ., Κηφισοφῶντα μ.,
μονφδίαν. Β. 1330. τὸν τῶν μ. διεξελθεῖν τρόπον.
Γτ. 202. θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μ.,
μονώτατος. Π. 182. μ. γάρ εἶ σὰ πάντων αίτιος,
μονωτάτου. Ι. 352. ὑπὸ σοῦ μ. κατεγλωττισμένην σιωπῶν;
μορίαις. Ν. 1005. ἀλλ' εἰς 'Ακαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μ.
ἀποθρέξει
                                      ἀποθρέξει
  μορμολυκεία. Θ. 417. τρέφουσι μ. τοις μοιχοις κύνας.
μορμολυκεία. Θ. 417. τρέφουσι μ. τοῖς μοιχοῖς κύνας. 
Fr. 187, 2. ὅπου τὰ μ. προσκρεμάννυται. 
μορμολυκεῖον. Fr. 97. ἀφ' οὖ κωμφδικὸν μ. ἔγνων. 
μορμολύττεσθαι. Ο. 1245. ταυτὶ λέγουσα μ. δοκεῖς; 
μορμόνα. Α. 582. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μ. 
μορμόνος. ΕΙ. 474. οὐδὲν δεόμεθ', ἀνθρωπε, τῆς σῆς μ. 
μορμορωπά. Β. 925. ὀφρῶς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἀττα μ., 
μορμώ. Ι. 693. ὡς δὴ καταπίζμενός με. μ. τοῦ θράσους. 
Μόρσιμος. ΕΙ. 801. ἐζομένη κελαδῆ, χορὸν δὲ μὴ 'χη Μ. 
Μορσήμου. Ι. 401. καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μ. τραγφδίαν. 
Β. 151. ἡ Μ. τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
        Β. 151. ή Μ. τις βήσιν Εξεγράψατο.
 Β. 151. η Μ. τις ρησιν εξεγραματο. Μόρυχος. Σ. 506. ζην βίον γενναῖον ὥσπερ Μ., αἰτίαν ἔχω Μορύχου. Σ. 1142. ἐοικέναι μάλιστα Μ. σάγματι. Μορύχω. Α. 887. φίλη δὲ Μ. διμῶςς, ἐξενέγκατε ΕΙ. 1008. Μ., Τελέα, Γλανκέτη, ἄλλοις Μοσσυνικά. Fr. 367. σκαφίδας, μάκτρας, Μ. μαζονομεῖα. μοσχίδια. Α. 996. εἶτα παρὰ τόνδε νέα μ. συκίδων, μόσχω. Α. 13. ἀλλ' ἔτερον ἤσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μ. ποτὲ
  μόσχω. Α. 13. άλλ' ἐτερον ἡσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μ. ποτὲ μου. Α. 12. πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μ. δοκεῖς τὴν καρδίαν; κ.τ.λ. μού. Ν. 725. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μ. τι περιλειφθήσεται. κ.τ.λ. μοῦ. Ι. 1237. πῶς εἶπας; ὡς μ. χρησμὸς ἄπτεται φρενῶν. Σ. 902. ποῦ μ. διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων; μοὐγκώμιον. Ν. 1205. ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μ. μοὐδόκει. Ι. 1090. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μ. ἡ θεὸς αὐτὴ Ι. 1092. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ καί μ. ἡ θεὸς αὐτὴ Σ. 34. κἄπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μ. μουγιγιώνα. Ο. 1046. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ἥθοκοις ἐς τὸν μ.
     μουνυχιώνα. Ο. 1046. καλούμαι Πεισθέταιρον ύβρεως ές τον μ.
    μουξέκοψε. Β. 547. πύξ πατάξας μ.
μουξέκοπτεν. Fr. 509. τὰ κάρυά μ.
Μοῦσ'. Α. 665. δεῦρο Μ. ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς έχουσα μένος,
  Μουσ΄. Α. 605. σευρο Μ. ελθε φλεγυρα πυρος εχουο

ἔντονος Άχαρνική.

Β. 1306. αὐτη κροτοῦσα ; δεῦρο Μ. Εὐριπίδου,

1308. αὐτη ποθ΄ ἡ Μ. οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὕ.

Μοῦσα. Ν. 313. καὶ Μ. βαρύβρομος αὐλῶν.

ΕΙ. 775. Μ., σὸ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ

816. Μ. θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμ-

    Ο. 737. Μ. λοχμαία,
    905. κλήσον, ὧ Μ.,
    937. Μ. τόδε δῶρον δέχεται
    Θ. 107. ἄγε νυν ὅπλιζε Μ.

        B. 675. M. χορών ἰερών ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδάς ἐμάς,
     Μοῦσαι, Β. 229. των έμε γαρ έστερξαν εύλυροι τε Μ.
    Β. 876. Μ., λεπτολόγους ξυνετάς φρένας αι καθοράτε
Εκ. 882. παριόντα. Μ., δεθρ' ιτ' επι τουμόν στόμα.
Μοθσαί. Ο. 781. είλε δε θάμβος άνακτας: 'Ολυμπιάδες δε μέλος
                                          Χάριτες Μ.
     Moυσαίος. Β. 1033. Μ. δ' εξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς,
                                          Hoiodos 82
     Μούσαις. Ο. 659. αρίστισον εδ. την δ' ήδυμελη ξύμφωνον
                                         άηδόνα Μ.
   Ο. 724. ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μ.,
Β. 874. ὑμεῖς δὲ ταῖς Μ. τι μέλος ὑπάσατε.
μοῦσαν. Ν. 1030. πρὸς οὖν τάδ', ὧ κομψοπρεπῆ μ. ἔχων,
Λ. 1295. Λάκων πρόφαινε δὴ σὰ μ.
Μούσας. Ν. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μ.
                                          άφανίζων.
          Σ. 1028, ϊνα τὰς Μ. αἶσιν χρηται μή προαγωγούς ἀποφήνη.
    Fr. 314, 1. μήτε Μ. άνακαλεῖν ἐλικοβοστρύχους Μουσάων. Ο. 909. Μ. θεράπων ὀτρηρὸς,
    Ο. 913. Μ. θεράποντες ότρηρος,

924. άλλά τις ώκεια Μ. φάτις

μουσεία, Β. 93. χελιδόνων μ., λωβηταὶ τέχνης,

μούσης, Ι. 505. ὧ παντοίας ήδη μ.

Μούσης, Ο. 1719. Μ. ἀνοίγειν ἱερὸν εύφημον στόμα,
```

```
Μούσης. Εκ. 973. μέλιττα Μ., Χαρίτων θρέμμα, Τρυφής πρόσ-
ωπον, μοὕσθ'. Εκ. 785. ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μ. ἰμᾶς; μουσική. Β. 797. καὶ γὰρ ταλάντῳ μ. σταθμήσεται. μουσικῆ. Β. 729. καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς
καὶ μ.,

μουσικήν. Α. 851. δ ταχὺς ἄγαν τὴν μ.,

Ι. 188. ἀλλ', ἔγάθ', οὐδὲ μ. ἐπίσταμαι,

Β. 1493. ἀποβαλόντα μ.,

μουσικής. Π. 190. ἔρωτος, ΚΑ. ἄρτων. ΧΡ. μ. ΚΑ. τραγη-
 μουσικός. Σ. 1244. ανήρ σοφός και μ. κατ άσεται
 μουσικού. Ι. 191. ή δημαγωγία γάρ οὐ πρὸς μ
  μουσικούς. Π. 1163. ποιείν άγωνας μ. καὶ γυμνικούς.
 μουσικώτατα. Β. 873. άγωνα κρίναι τόνδε μ.
μουσικώτερος. Fr. 712. ήδη γάρ είμι μ. τρύχνου.
μουσίχ'. Ο. 1332. τά τε μ. όμοῦ τά τε μαντικά καὶ
 μουσόμαντις. Ο. 276. τίς ποτ' έσθ' δ μ. άτοπος όρεις όρεβάτης; μουσοποιούσιν. Ν. 334. οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' άργοὺς, ὅτι
                            ταύτας μ
 μούστ'. ΕΙ. 334. άλλὰ καὶ τὰριστερόν τοί μ. ἀναγκαίως έχον.
μούστι. Ι. 1000. καὶ νὴ Δί' ἔτι γε μ. κιβωτὸς πλέα.
μούστι. Ι. 1000. καὶ νὴ Δί' ἔτι γε μ. κιβωτὸς πλέα.
μοὐστί. Β. 1399. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μ.; ποῦ; ΔΙ. φράσω.
Εκ. 1029. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μ.; ΓΡ, Α. Διομήδειά γε.
Γτ. 78, Ι. ὥρα βαδίζειν μ. πρὸς τὸν δεσπότην'
μοὐστίν. Β. 1180. ἴθι δὴ λέγ' οὐ γάρ μ. ἀλλ' ἀκουστέα
Εκ. 1006. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μ., εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
Π. 828. ἤκω μεγάλων γάρ μ. ἀγαθῶν αἴτιος.
Μουσῶν. Σ. 1022. οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μ. στόμαθ'
ἡνιογήσας.
                            ηνιοχήσας.
     Θ. 41. θίασος Μ. ἔνδον μελάθρων

    Β. 356. ἡ γενναίων ὅργια Μ. μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
    1300. λειμῶνα Μ. ἰερὸν ὀφθείην δρέπων

  μούταιρος. Εκ. 911. ούχ ήκει μ. 
μούχρησεν. Σ. 159. μαντευομένω μ. έν Δελφοίς ποτέ, 
μοχθείν. Π. 525. ωστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθείς καὶ σκάπτειν
 τάλλα τε μ.
μοχθηρά. Α. 517. άλλ' ἀνδράρια μ., παρακεκομμένα,
μοχθηρά. Α. 165. οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; ΘΕ. ὧ μ. σὐ,
Β. 1175. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὧ μ. σὐ,
Π. 391. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὧ μ. σὺ,
 11. 391. ου σητ , επεί τον Πλουτον, ω μ. συ, μοχθηρία. Π. 109. ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῆ μ. μοχθηρίαν. Π, 159, ὀυόματι περιπέττουσι τῆν μ. μοχθηρίαs. Λ. 1160. μάχεσθε κού παύεσθε τῆς μ.; Β. 421. κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μ.
  μοχθηρόν. Ι. 1304. ἄνδρα μ. πολίτην, δείνην Υπέρβολον
  Θ. 781. τουτί τό βῶ μ. μος θημός το μ. Φρυγίων ερίων γαρ ἀπώλεσ' ὁ μ. Φρυγίων ερίων
                            διά τοῦτον.
  Π. 1003. δήλου ότι τοὺς τρόπους τις οὐ μ. ήν. μοχθηροτάτους. Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μ.
                           ἀπέδειξας.
  μοχθηρού. Ι. 316. ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μ. Βοὸς 
μοχθηρούς. Λ. 576. ἐκραβδίζειν τοὺς μ. καὶ τοὺς τριβόλους 
ἀπολέξαι,
  μοχθήσαντες. Π. 282. οξ πολλά μ., οὐκ οὕσης σχολής, προ-
  μοχθήσας. Π. 556, ελ φεισάμενος καλ μ. καταλείψει μηδέ τα-
                          φήναι.
  μοχθήσουσιν. Π. 518. οἱ θεράποντες μ. ΠΕ. πόθεν οὖν ἔξεις
 μοχθήσουσιν. Π. 518. οἱ θεράποντες μ. ΠΕ. ποθεν ονν εξεις 
θεράποντας; 
μόχθων. Θ. 780. κήρυκας ἐμῶν μ.: οἱμοι, 
μοχλευτά. Ν. 1397. σὸν ἔργον, ἄ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μ., 
μοχλέντήν. Ν. 567. γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μ.: 
μοχλόσκφ. Ετ. 405. "τοίχον μ. καταβαλεῖν." 
μοχλοίς. ΕΙ. 507. πρὶν μ. καὶ μηχαναίσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι 
Λ. 264. μ. δὲ καὶ κλήθροισιν 
μοχλοίστιν. Σ. 113. μ. ἐνδήσαντες, ὡς ἄν μὴ ξίη. 
Λ. 487. ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μ. 
μοχλόν. Σ. 200. καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μ..
  μοχλόν. Σ. 200. καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μ.,
  μοχλού. Σ. 154. καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μ.
  μοχλούς. ΕΙ. 299. ὡς τάχιστ άμας λαβύντες καὶ μ. καὶ σχοινία:

Λ. 246. ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μ.

310. κὰν μὴ καλούντων τοὺς μ. χαλῶσιν αὶ γυναῖκες,

424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μ.

428. οὐχ ὑποβαλύντες τοὺς μ. ὑπὸ τὰς πύλας

Θ. 415. σφοσχίζος ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μ.
      Θ. 415. σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ήδη καὶ μ.
  μοχλών. Λ. 431. ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη τί δεῖ μ.;
Λ. 432. οὐ γὰρ μ. δεῖ μᾶλλον ἡ νοῦ καὶ φρενῶν.
μόχλωσον. Fr. 331. "μ. τὴν θύραν"
'μπειρία. Εκ. 115. οὐκ οἶδα δεινὰν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μ.
```

μπολαίε. Α. 816. Έρμα μ., τὰν γυναίκα τὰν ἐμὰν μυᾶτε. Α. 126. αὖται; τί μοι μ. κἀνανεύετε; μύες. Α. 762. ὅκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀρωραῖοι μ., μύζεις. Θ. 231. μυμῦ. ΕΤ. τε μ.; πάντα πεποίηται καλῶς. μυηθήναί. ΕΙ. 375. δεῖ γὰρ μ. με πρὶν τεθνηκέναι. μῦθον. Σ. 725. ἦ που σοφὸς ἦν ὄστις ἔφασκεν, πρὶν ἄν ἀμφοῖν μ. ἀκούσης, ΕΙ. 131. ἄπιστον εἶπας μ., ὧ πάτερ πάτερ, Α. 781. μ. μύθον. Α. 806. βούλομαι μ. τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι μύθους. Σ. 566. οἱ δὲ λέγουσιν μ. ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέ-YOLON Σ. 1179. μή μοί γε μ., άλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, Π. 177. Φιλέψιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μ. λέγει; μυῖαν. Fr. 10. ἡ χόνδρον ἔψων, εἶτα μ. ἐμβαλῶν μυῖας. Σ. 597. ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μ. ἀπαμύνει. μυκάται. Σ. 1488. οΐον μυκτήρ μ. καὶ μυκησαμένης. Ν. 292. ήσθου φωνής άμα καὶ βροντής μ. θεοσέπτου; μύκητες. Σ. 262. ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοιὶ μ. μυκτήρ. Σ. 1488. οἶον μ. μυκᾶται καὶ μυκτήρας. ΕΙ. 158. τοὺς μ. πρὸς τὰς λαύρας ; μυκτήρες. Β. 893. καὶ ξύνεσι καὶ μ. δσφραντήριοι, μυκτήρσι. Εκ. 5, μ. λαμπράς ήλίου τιμάς έχεις μυλακρίδας. Fr. 503. σκώληκας εσθίοντε καὶ μ. μύλην. Σ. 648. πρός ταῦτα μ. ἀγαθήν ώρα ζητεῖν σοι καὶ νεόμύλλοι. Fr. 365. σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μ., σαπέρδαι, θυνviões. μυμθ. Ι. 10. καὶ ΝΙ. μ. μ. μ. μ. μ. μ. μ. Θ. 231. μ. ΕΥ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλώς. Θ. 231. μ. ΕΥ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλώς, μύξαν. Fr. 650. μ.: μύρα. Λ. 47. τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μ. χαὶ περιβαρίδες μύραι Λ. 47. Τα κροκωτίσια και τα μ. χαι περιβαρίσες μύραινα. Β. 475. Ταρτησία μ.: τὰ νεφρὰ δέ σου μυρηρά. Fr. 8. άγγη μ. μυρηδάς. Fr. 8. τῆς μ. ληκύθου μυρί. Fr. 313, 4. ἀλλά τε τοιαῦθ' ἔτερα μ. ἐκιχλίζετο. μυρία. Ν. 685. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μ. Ο. 231. νέμεσθε, φῦλα μ. κριθοτράγων Θ. 475. κακὰ ξυνειδώς εἶπε δρώσας μ.; Θ. 475. κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μ.;
Β. 90. τραγφδίας ποιοῦντα πλεῖν ἡ μ.,
143. μετὰ ταῦτ' δφεις καὶ θηρί' ὅψει μ.
μυριάδας. Ι. 829. αἰρήσω γὰ τρεῖς μ.
μυριάδες. Σ. 709. δύο μ. τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγψοις
Σ. 1010. ὑμεῖς δὲ τέως, ῷ μ.
μυρίαι. Θ. 927. ἡν μὴ προλίπωσ' αὶ μ. με μηχαναί.
Β. 677. μ. κάθηνται,
μυρίαισιν. Εκ. 576. μ. ὡψελίαισι βίου, δημυριάκις. Ν. 738. ἀκήκοας μ. ἀγὼ βούλομαι,
Β. 63. ἔτνους; βαβαιάς, μ. ἐν τῷ βίφ.
Π. 852. καὶ δωδεκάκις καὶ μ. ὶοὐ ἰοὐ.
μυριάμφορον. ΕΙ. 521. πόθεν ἄν λάβοιμι ὑῆμα μ. μυριάμφορον. ΕΙ. 521. πόθεν αν λάβοιμι βήμα μ. μυρίας. Ο. 1052. απολώ σε, και γράφω σε μ. δραχμάς. μυρίδιον. Fr. 441. μ. μύριοι. Ο. 1139, ἔτεροι δ' ἐπλινθοποίουν πελαργοὶ μ.· Ο. 1305. ἤξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἡ μ. μυρίοι, Π. 1184. πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἡ μ. μυριοστήν. Θ. 555. μὰ Δι΄ οὐδέ πω την μ. μοίραν ὧν ποιοῦμεν. μυριοστόν. Δ. 355. καὶ μην μέρος γ' ημῶν δρᾶτ' οὕπω τὸ μ. μυρίσαι. Π. 529. οὕτε μύροισιν μ. στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην αγάγησθον μυρίων μ. σταντοίς, οποναν νομφηρ αγάγησθον μυρίων. Λ. 938. Βούλει μ. σε; ΚΙ. μα τὸν 'Απόλλω μή μέ γε. μυρίων. Ν. 1041. καὶ τοῦτο πλεῖν ἡ μ. ἔστ' ἄξιον στατήρων, Π. 1083. ὑπὸ μ. ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων. Μύρμηκί. Β. 1506. Μ. θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχω. μύρμηκος. Θ. 100. μ. άτραποὺς, ή τι διαμινύρεται; μύροισιν. Π. 529. ούτε μ. μυρίσαι στακτοῖς, όπόταν νύμφην άγάγησθον. Fr. 1. άλλ' εί σορέλλη καὶ μ. καὶ ταινίαι. 309, 4. μ., κίσηριν, στρόφον, δπισθοσφενδόνην, 448. οίνου τε Χίου στάμνον ήκειν καί μ.

451. μεταπέμπου νθν ταθτα σπουδή καί μ., εξρημα Με-

μυροπωλείν. Fr. 651. μ.

μυροπώλιδες. Εκ. 841. κρατήρα συγκιρνάσιν, αί μ. μυροπώλιδες. Εκ. 841. κρατήρα συγκιρνάσιν, αί μ. μύρου. Ν. 51. ή δ' αὖ μ., κρόκου, καταγλωττισμάτων, ΕΙ. 526. γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μ. Εκ. 524. ἔξεστι. ΒΛ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς δζω μ. 525. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνή κἄνευ μ.; Π. 811. μ. γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων. Fr. 8, 2. πρίν κατελάσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μ. 303. 2 ἀσκαλος εἰθὸς λυλικώς μαι τοῦ μ. 303, 2. φάσκωλος εὐθύς λυόμενός μοι τοῦ μ. μυροφορικά. Fr. 8. άγγη μ., μυρρίναις. Θ. 448. στεφανηπλοκοῦσ' έβοσκον ἐν ταῖς μ. μυρρίνας. Σ. 861. και μ. και τον λιβανωτον ένδοθεν, ΕΙ. 1154. μ. τ' αίτησον εξ Αισχινάδου τῶν καρπίμων Ο. 43. κανοῦν δ' έχοντε και χύτραν και μ. Ο. 43. κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μ.
Θ. 37. θεράπων τις αὐτοῦν, πῦρ ἔχων καὶ μ.
Fr. 9. "ἔγνωκ' ἔγω δὲ χαλκίον ἰστάναι καὶ μ."
Μυρρίνη. Λ. 70. τί φής; τί σιγᾶς; ΑΤ. οὖκ ἔπαινῶ, Μ.,
Λ. 874. ἔμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μ.;
μυρρίνην. Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐκέκενσ' αὐτόν ἀλλὰ μ. λαβόντα
Fr. 377. ὁ μὲν ἤδεν 'Αδμήτου λόγον πρὸς μ.,
Μυρρίνην. Λ. 850. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μ.
Λ. 851. Ιδοὺ, καλέσω τὴν Μ. σοι; σὺ δὲ τίς εἴ;
Μυρρινίδιον. Λ. 872. ὧ γλυκύτατον Μ., τι ταῦτα δρᾶς;
μυρρίνου. Ι. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μ.
μυρρινῶνας. Β. 156. καὶ μ., καὶ θιάσους εὐδαίμονας
Μύρριον. Λ. 906. φιλεῖς; τί οῦν οὐ κατεκλίνης, ὧ Μ.;
μύρτα. Ο. 82. εὕδει καταφαγὼν μ. καὶ σέρφους τινάς.
Ο. 160. καὶ μ. καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
1100. λευκότροφα μ., Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100. και μ. και μηκωνα και σισυμερια.
1100. λευκότροφα μ., Χαρίτων τε κηπεύματα.
Μυρτίας. Σ. 1396. οὕ τοι μὰ τὰ θεὰ καταπροίξει Μ.;
μύρτου. Λ. 632. καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μ. κλαδὶ,
μύρτω. Λ. 1004. ταὶ γὰρ γυναῖκες οὕδὲ τῶ μ. σιγῆν
μύρτων. ΕΙ. 575. τῶν τε σύκων, τῶν τε μ.,
Β. 330. στέφανον μ. θρασεῖ δ΄ ἐγκατακρούων
Ετ. 476, 5. ὑρισοὺς δ΄ ἴδοις ἀν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μ. μύρφ. Ι. 1375. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μ., ΕΙ. 862. μ. κατάλειπτος. μυρώμασιν. Εκ. 1117. ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μ. μύρων. Fr. 7. φέρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μ.; ψάγδαν φιλεῖς; Μυρωνίδης. Λ. 801. καὶ Μ. γὰρ ἦν Εκ. 304. ἀλλ' οὐχὶ, Μ. μθς. Σ. 204. Ισως άνωθεν μ. ενέβαλέ σοί ποθεν. μυς. 2, 204. 1σως ανωθεν μ. ενεβαλε σοι ποθεν.
Σ. 205. μ.; οὐ μὰ Δί, ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὐτοτὸ 1182. ἐκεῖνον, ὡς οὐτω ποτ' ἢν μ. καὶ γαλῆ 1185. μ. καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν; μυσαράς. Λ. 340. ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μ. γυναῖκας ἀνθρακεύειν μύσας. Σ. 988. μ. παρᾶξον κἀπόλυσον, ὧ πάτερ. μύσιδδέ. Λ. 94. τὸν τὰν γυναικῶν; ΛΥ. ἤδ' ἐγώ. ΛΑ. μ. τοι μυσίδδειν. Λ. 1076. τί δεῖ ποθ ὕμμε πολλὰ μ. ἔπη; μυσίξαι. Λ. 981. ή τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μ. νέον. Μύσιον. Α. 439. τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μ. Μυσόν. Α. 430. οἶδ ἀνδρα, Μ. Τήλεφον. ΔΙ. ναὶ, Τήλεφον Μυσός. Ν. 400. οιο ανομά, Μ. Τηλεφον. ΔΙ. ναι, 1ηλεφον. Μυσός. Ν. 922. Τήλεφος εἶναι Μ. φάσκων, μυσπολεί. Σ, 140. καὶ μ. τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει, μύσταις. Β. 336. ὀσίοις μ. χορείαν. μύσταισι. Β. 370. ἐξίστασθαι μ. χοροῖς ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε Μυστήρι'. ΕΙ. 420. Μ. Έρμη, Διπόλει', 'Αδώνια: μυστήρια. Ν. 143. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρή μ. Β. 159. νη τον Δί εγω γοῦν ὅνος ἄγων μ. μυστηρικών. Α. 747. χήσειτε φωνάν χοιρίων μ. μυστηρίοις. Π. 1013. μ. δε τοις μεγάλοις όχουμένην μυστηρίων. Σ. 1363. οι οις ποθ' ούτος εμε πρό των μ. Β. 887. εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μ. μυστικάς. Α. 764. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοίρως ἐγώνγα μ. μυστικωτάτη. Β. 314. αὕρα τις εἰσέπνευσε μ. μυστίλας. Ι. 1168. ἐγὼ δὲ μ. μεμυστιλημένας μυστιλάται. Ι. 827. μ. τῶν δημοσίων, μυστοδόκος. Ν. 303. μ. δόμος Μυτιλήνης. Ι. 834. δωροδοκήσωντ' ἐκ Μ. μυττωτεύσομεν. Σ. 63, αὖθις τὸν αὐτὸν ἀνδρα μ. μυττωτεύσομεν. Σ. 63. αδθις τον αὐτον ἀνδρα μ. μυττωτόν. Α. 174. οίμοι τάλας, μ. δσον ἀπώλεσα. ΕΙ. 273. ἡ πρίν γε τον μ. ἡμῖν ἐγχέαι. μυτωτώ. Ι. 771. ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μ. μετὰ τυροῦ μυχόν. Θ. 324. μ. ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον, μυχούς. Εκ. 12. μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μ. Μῶα. Λ. 1298. Μ. μόλε Λάκαινα πρεπτον ἀμὶν μῶαν. Λ. 1249. τὰν τεὰν μ., ᾶτις μωμᾶ. Ο. 171. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μ. ταυταγί. μῶν. Α. 329. τοῖς ᾿Αχαρνικοῖσιν ἡμῖν ; μ. ἔχει του παιδίον Α. 418. τὰ ποῖα τρύχη ; μ. ἐν οἶς Οἰνεὸς δδὶ Ι. 185. μ. ἐκ καλῶν εἶ κάγαθῶν; Αλ. μὰ τοὺς θεοὺς, Ε. Ε. Ee

נישו לבי אור שונים בים לבים T AND A CONTRACTOR ASTE THE COMPANY A. ET. TI A : POPTE TOT ATTE COLLE Se de la Tribreira 🗪 🔁 žeru čosnov, vao že ženio 🦠

al a states bares.

air air irlinaris. t in a sec of ---

international state of the second

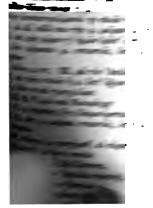
The residence of the second of ' A 1944 ' 1945 42.E. THE ALL PROPERTY LINE WHEN THE PARTY AND THE PARTY.

But the water of the control of the

Enter the second of the

THE A SECURE OF THE PARTY OF TH 975 Test - _ -----L. = :-

See and a

- : The second secon . ---. --- , _ معدم والمحار

2(X) propositions for ell sprenger arrangements of a paper Solve of Conference of paper and a service of the paper of the p The transportation of the interpretation in a strong The state of the s And the second of the second o and the second of the second o the second part beganning or The second of th :

. . . .

μων. Ι. 786. ἄνθρωπε, τίς εί; μ. έκγονος εί των 'Αρμοδίου τις ἐκείνων ;

Ν. 315. αὶ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μ. ἡρῷναὶ τινές εἰσιν;

Χ. 315. αι φυεγξαμεναι τουτο το σεμνον; μ. ηρφναι τινες εισιν;
Σ. 274. μ. ἀπολώλεκεν τὰς
396. μ. ὁ γέρων πη διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλά καθιμᾶ
ΕΙ. 258. μ. τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν ἐς τὰν κόνδυλον;
281. τί ἔστι; μ. οὐκ αὖ φέρεις; ΚΤ, ἀπόλωλε γὰρ
527. μ. οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
746. ὧ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μ. ὑστριχὶς εἰσέκους

βαλέν σοι
1042. Ιδού, πάρειμι. μ. ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
96. εἶξασιν ἐπιτρῖψαί σε. ΕΠ. μ. με σκώπτετον
109. μ. ἡλιαστά; ΕΥ. μάλλὰ θατέρου τρόπου,
1014. πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ΜΕ. μ. στασιάζετε;
1421. μ. εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεί;

Λ. 23. τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΑΥ. μέγα. ΚΑ. μ. καὶ παχύ;

παχυ; 69. μ. ὕστεραι πάρεσμεν, ὧ Λυσιστράτη; 326. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μ. ὑστερόπους βοηθῶ; 382. οἵμοι τάλας. ΧΟ. ΓΥ. μ. θερμὸν ἦν; 611. μ. ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε;

μῶν. Α. 1217. ὑμεῖς τί κάθησθε; μ. ἐγὼ τῆ λαμπάδι Θ. 31. ἔστιν τις ᾿Αγάθων ΜΝ. μ. ὁ μέλας ὁ καρτερός; 33. μ. ὁ δασυπώγων; ΕΤ. οὐχ ἐόρακας πώποτε; 50. πράμος ἡμέτερος ΜΝ. μ. βινεῖσθαι; Β. 650. μ. ὧδυνήθης; ΞΑ. οὐ μὰ Δί΄, ἀλλ' ἐφρόντισα Εκ. 348. τί δῆτ ἀν εῖη; μ. ἐπ' ἀριστον γυνὴ

Εκ. 348. τί δητ ὰν είη ; μ. ἐπ' άριστον γυνη 356. μ. ἡν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς ; 976. οὖτος, τί κόπτεις ; μ. ἐμὲ ζητεῖς ; ΝΕΑ. πόθεν ; Π. 271. μ. ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι 372. μ. οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἡρπακας ; ΧΡ. κακοδαιμονῷς. 845. μ. ἐνεμνήθης δητ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα ; 880. οἴμοι τάλας μ. καὶ σὺ μετέχων καταγελῷς ; Fr. 145, 2. ὑπὸ τὼπικλίντρω. β. μ. τις αὕτ' ἀνείλετο ; μῶρ'. Π. 119. ὁ Ζεὸς μὲν οῦν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μ. ἔμ' εἰ μῶρα. Εκ. 474. ὄσ' ἀν ἀνόητ' ἡ μ. βουλευσώμεθα, μῶρε. Ι. 162, ὧ μ., ποίας κοιλίας ; δευρὶ βλέπε. μώρε. Ι. 162, ὧ μ., ποίας κοιλίας; δευρί βλέπε.

I. 350. φου δυνατός είναι λέγειν. Ε μ. της άνοίας.

Ν. 398. καὶ πῶς, ὧ μ. σὸ καὶ Κρονίων δζων καὶ βεκκεσέληνε, Ο. 1238. ὧ μ. μ., μὴ θεῶν κίνει φρένας μωρίας. Ν. 818. Ιδού γ' Ιδοὺ Δί' 'Ολύμπιον' τῆς μ. Εκ. 787. τωδὶ ξυνάπτω τὰ τρίποδε. ΑΝ. Β. τῆς μ., μώρους. Β. 910. ἐξηπάτα, μ. λαβὰν παρὰ Φρυνίχψ τραφέντας.

'ν. Α. 343. άλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι. ναβαισατρεύ. Ο. 1615. κάμοι δοκεί. ΠΕ. τί δαι σύ φής; ΤΡΙ. ν. ναβαισατρεῦ. Ο.1615. κὰμοὶ δοκεῖ. ΠΕ. τί δαὶ σὺ φής; ΤΡΙ. ναί. Α. 88. καὶ ν. μὰ Δι΄ ὅρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου κ.τ.λ. Π. 82. καὶ Ζεῦ, τί φής; ἐκεῖνος ὅντως εἶ σύ; ΠΛ. ν. ναῖκι. Θ. 1183. τὰ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟ. ν. ναὶ Θ. 1184. κάτησο κάτησο, ν. ναὶ, τυγάτριον. 1196. ναὶ ν. δῶ σοι. ΕΥ. τὰργύριον τοίνυν φέρε. 1218. ναὶ ν. εἶδες αὐτό; ΚΟ. ψήμ' ἐγώ. Ναὶς. Fr. 230. "ἐρᾶ δὲ Ν. οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου"; ναίω, Ο. 1094. φύλλων ἐν κόλποις ν., ναίων. Β. 324. "Ιακχ', ὧ πολυτίμητ' ἐν ἔδραις ἐνθάδε ν., νάματος. Εκ. 14. στοάς τε καρποῦ βακχίου τε ν.

νάματος. Εκ. 14. στοάς τε καρποῦ βακχίου τε ν. νανικήν. Σ. 1067, ν. σχεῖν' ὡς ἐγὼ τοῦμον νομίζω νανιών. Σ. 1069. λων κικίννους ν. καὶ

νάννος. Fr. 184. ν. ναννοφυείς. ΕΙ. 790. ν., σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. Ναξιουργής. ΕΙ. 143. τὸ δὲ πλοίον έσται Ν. κάνθαρος. Νάξος. Σ. 355. Τεις σαυτόν κατά τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Ν. εάλω; ναοί. Ν. 306. ν. θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,

ναοΐο. Λ. 775. ἐξ ἰεροῦ ν. χελιδόνες, οὐκέτι δόξει νάπαι. Θ. 998. δάσκια καὶ ν. πετρώδεις * * βρέμονται νάπαισι. Ο. 740. ν. και κορυφαϊς εν δρείαις, νάπυ. Ι. 631. κάβλεψε ν., και τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν. νάρκη. Σ. 713. οίμοι, τί ποθ' ὥσπερ ν. μου κατὰ τῆς χειρὸς

καταχείται, νάσσας. Α. 875. ν., κολοιώς, άτταγᾶς, φαλαρίδας, ναστός. Π. 1142. ἦκεν γὰρ ἄν σοι ν. εὖ πεπεμμένος. ναστούς. Ο. 567. ἢν δ΄ Ἡρακλέει θύη τις βοῦν, λάρω ν. μελι-

τούττας. ναυαγίαις. Θ. 873. κάμνοντας έν χειμωνι καὶ ν.; ναυκληρώ. Ο. 598. γαθλον κτώμαι καί ν., κούκ αν μείναιμι παρ'

ναυκλήρφ. Ο. 711. καὶ πηδάλιον τότε ν. φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν, ναυκλήρων. Ο. 595. ὥστ' ἀπολείται τῶν ν. οὐδείς. ΕΠ. πῶς

ύμιν.

οὐκ ἀπολείται;
ναῦλον. Β. 270. ἔκβαιν'; ἀπόδος τὸν ν. ΔΙ. ἔχε δὴ τἀβολώ,
ναυλόχιον. Fr. 69. "ν. ἐν τῷ μέσφ."
ναυμαχεῖν. Σ. 479. μᾶλλον ἡ κακοῖς τοσούτοις ν. ὁσημέραι.
Λ. 675. ν. καὶ πλεῖν ἐψ΄ ἡμᾶς, ἄσπερ 'Αρτεμισία'
Β. 430. κύσθου λεοντῆν ν. ἐνημμένον.
Β. 602. "ν) κὸσ μἰσνοίν ἐστι τοὺς μὲν ν. μία

ναυμαχήσαντας. Β. 693. καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ν. μίαν ναυμαχοῖεν. Β. 1440. εἰ ν., κῆτ' ἔχοντες ὀξίδας ναῦν. Ι. 914. σαυτοῦ, παλαιὰν ν. ἔχοντ',

A. 605. τοῦ δεί; τί ποθείς; χώρει 's την ν. Θ. 1106. θεαις όμοίαν ν. ὅπως ωρμισμένην; ναυπηγείν. Π. 513. τίς χαλκεύειν ἡ ν. ἡ βάπτειν ἡ τροχοποιείν ναυπηγίω. Ο. 1157. αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ν. ναυπηγούμενος. Ι. 916. ξεις οὐδὲ ν.:

ναθς. Α. 545. τριακοσίας ν., ἦν δ' ἄν ἡ πόλις πλέα I. 1070. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ν. ἐκάστοτε 1182. ἐλατῆρος, ἴνα τὰς ν. ἐλαύνωμεν καλῶς. 1351. ἀ μὲν ποιεῖσθαι ν. μακρὰς, ὁ δ' ἔτερος αὖ 1366. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ν, ἐλαύνουσιν μακρὰς,

N. 879. ἔπλαττεν ἕνδον οἰκίας ν. τ' ἔγλυφεν,
 ΕΙ. 125. ν. μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν όδόν.
 Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ν. τε κεκτῆσθαι μακράς.

Λ. 674. ἀλλὰ καὶ ν. τεκτανούνται, κάπιχειρήσουσ' έτι
 Β. 49. κανανμάχησας;
 ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ν.
 362. ἡ προδίδωσιν φρούριον ἡ ν., ἡ τὰπόρρητ' ἀποπέμπει

1465. πόρου δὲ τὰς ν., ἀπορίαν δὲ τὰν πόρον. Εκ. 197, ν. δεῖ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ, Fr. 60, ν. ὅτ' ἀν ἐκ πιτύλων ροθιάζη σώψρονι κόσμω. ναυσθλώσομαι. ΕΙ. 126. πτηνὸς πορεύσει πῶλος οὐ ν. ναυσί. Α. 622. καὶ ν. καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

Α. 648. ήρώτησεν πρώτα μέν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ν. κρατοῦ-TUV

Ναυσικύδους. Εκ. 426. ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ν. τάγαθόν. Ναυσιμάχης. Θ. 804. Ν. μέν γ' ήττων ἐστὶν Χαρμῖνος δήλα δὲ τἄργα. ναυσίν, Β. 365. ἡ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ν. παρέχειν τινὰ

ναυσιν. Β. 365. η χρηματα ταις των αντιπαλών ν. παρεχείν τίνα πείθει, Β. 933. σημεῖον ἐν ταῖς ν., ὡμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο. ναυστολεῖς. Ο. 1229. φράσον δέ τοὶ μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ν.; ναυστολῶν. Θ. 1101. Περσεὺς, πρὸς "Αργος ν., τὸ Γοργόνος Ναύσωνος. Ι. 1309. οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ν., οὐ δῆτ', ὧ θεοὶ, ναύταισί. Ι. 1065. προσέχω σὺ δὶ ἀναγίγνωσκε, τοῖς ν. μου ναύτης. Β. 140. ν. διάξει δύ ὁβολὸ μισθον λαβών. ναυτιάς. Θ. 882. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ν. ἔτ', ὧ ξένε, ναυτικόν. Ι. 1186. ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ν. ναυτικοῦ. Ι. 1063. ἀλλ' οὐτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ν. ναυτίλω. Β. 1207. ξὸν παισὶ πεντήκοντα ν. πλάτη ναυτοδίκας. Fr. 16. ἐθέλω βάψας πρὸς ν, πλεῖν ἐξαίφνης . . . ναύτριαι. Fr. 652. ν.

ναύτριαι. Γr. 652. ν. Ναυφάντης. I. 1309. οὐδὲ Ν. γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ἄ θεοὶ, ναύφαρκτον. Α. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ν. βλέπεις, ναυφάρκτω. I. 567. οίτινες πεζαίς μᾶχαισιν ἔν τε ν. στρατῷ ναυφύλαξ. Fr. 339. ν. 'νδείκνυμι, I. 278. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὰ 'ν., καὶ φήμ' ἐξάγειν 'νδον. Θ. 1187. καλό γε τὸ πυγή. ΕΤ. κλαύσετ', ἢν μὴ 'ν.

μένη.
Β. 514. ήδη 'ν. ξσθ' ὧραιοτάτη κὧρχηστρίδες νέα. Α. 786. ν. γάρ ἐστιν' ἀλλὰ δελφακομένα Α. 996. εἶτα παρὰ τόνδε ν. μοσχίδια συκίδων, Ι. 419. σκέψασθε, παίδες' οὐχ ὀρᾶθ', ὧρα ν., χελιδών' Ν. 1134, εὐθὸς μετὰ ταύτην ἔστ' ἔνη τε καὶ ν.

1179. ἔνη γάρ ἐστι καὶ ν. τις ἡμέρα; 1184. αὐτὴ γένοιτ' ἄν γραῦς τε καὶ ν. γυνή. ΕΙ. 597. καὶ τὰ ν. συκίδια

νέα. Ν. 1197. άρχαι τὰ πρυτανεί', ἀλλ' ένη τε και ν.;

Νεφέλαι. Ν. 793. ἀλλ', ὧ Ν., χρηστόν τι συμβουλεύσατε. Ν. 1453. ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὧ Ν., πέπονθ' ἐγὼ, 1462. ὧμοι, πονηρά γ', ὧ Ν., δίκαια δέ. νεφέλαις. Ο. 728. παρὰ ταῖς ν. ὥσπερ χὧ Ζεύς' Νεφέλαισιν. Ν. 252. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Ν. ἐς λόγους, νεφέλαισιν. Ι. 1013. ὡς ἐν ν. ἀστὸς γενήσομαι. Ο. 1608, νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς ν, ἐγκεκρυμμένοι Νεφιλάν. Ν. 335. ταῦτ' ἀρ' ἐποίουν ὑγρῶν Ν. στρεπταιγλῶν δάτον δρμάν, Ν. 338. δμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Ν. εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον νεφέλας. Ο. 178. εἶδές τι; ΕΠ. τὰς ν. γε καὶ τὸν οὐρανόν. Ο. 194. μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ ν., μὰ δίκτυα, 528. ἔρκη, ν., δίκτυα, πηκτάς 528. έρκη, ν., δίκτυα, πηκτάς 1502. ἀπαιθριόζει τὰς ν., ἡ ξυννεφεῖ; νεφέλην. Ν. 346. ήδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες ν. Κενταύρω ὁμοίαν νεφέλησι. Ο. 978. αἰετὸς ἐν ν. γενήσεαι' αὶ δέ κε μὴ δῷς, Ο. 987. καὶ φείδου μηδὲν μηδ΄ αἰετοῦ ἐν ν., Ετ. 28. αἰετὸς ἐν ν. γενήσεαι ήματα πάντα, Νεφελοκοκκυγία. Ο. 821. ἀρ' ἐστίν αὐτηγὶ Ν., Νεφελοκοκκυγία. Ο. 819. χαῦνόν τι πάνυ. ΠΕ. βούλει Ν.; Ο. 904. Ν. τὰν εὐδαίμονα Νεφελοκοκκυγίας, Ο. 917. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Ν. Ο. 963. ἐς τὰς Ν. ΠΕ. κάπειτα πῶς 1023. ἐς τὰς Ν. ΠΕ. κάποκοπος; 1565. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Ν. Νεφελοκοκκυγιεύς. Ο. 1040. Χρῆσθαι Ν. τοῖαδε τοῖς μέτροισι Νεφελοκοκκυγιεύς. Ο. 1035. Ἑαν δ΄ δι. τὸν 'Αθηναῖον Νεφελοκοκκυγιεύς. Ο. 1035. Ἑαν δ΄ δι. τὸν 'Αθηναῖον Νεφελοκοκκυγιεύσιν. Ο. 878, διδόναι Ν. ὑγίειαν καὶ σωτη-Νεφελοκοκκυγιεύσιν. Ο. 878, διδόναι Ν. ὑγίειαν καὶ σωτη-Νεφελών. Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Ν. ὕοντ' ἤδη τεθέασαι; τεθέασαι; νεφελών. Ο. 818. Εκ τών ν. καὶ τών μετεώρων χωρίωι Ο. 1384. ἀναπτόμενος ἐκ τῶν ν. και τὰν μετεωρων χωριων
Ο. 1386. ἐκ τῶν ν. γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;
νέφος. Ν. 287. ἀλλ' ἀποσεισάμεναι ν. ὅμβριον
ΕΙ. 1090. ὡς οἱ μὲν ν. ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
Ο. 349. οὕτε γὰρ ὅρος σκιερὸν οὕτε ν. αἰθέριον
578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν 'Ολύμπω, τότε χρὴ στρουθῶν 578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν 'Ολύμπω, τότε χρὴ στρουθῶν ν. ἀρθὲν νέφους. Ο. 295. ὀρνέων: ΕΥ. ἄνας "Απολλον, τοῦ ν. loὰ ἰού νέφρος. Α. 962. ποῖος δ' ἀν ν. ἀντίσχοι, νεφρώ. Β. 475. Ταρτησία μύραινα· τὰ ν. δέ σου Β. 1280. ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὰ ν. βουβωνιῶ. 'νεχυραζόμενον. Εκ. 567. μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'ν. φέρειν. νέω. Α. 718. τὰν γέροντα τῷ γέροντι, τὰν νέον δὲ τῷ ν. Β. 622. μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ ν. νεῶν. Α. 190. δίουσι πίττης καὶ παρασκευῆς ν. Α. 923. κεἴπερ λάβοιτο τῶν ν. τὰ πῦρ ἄπαξ, Σ. 343. ὅτι λέγεις τι πεοὶ τῶν ν. Σ. 343. ὅτι λέγεις τι περί τῶν ν. νέων. Ι. 1008. περί Λακεδαιμονίων, περί σκόμβρων ν., Εκ. 720. ΐνα τῶν ν. ἔχωσιν αὖται τὰς ἀκμάς. νεών. Ν. 401. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε ν. βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον 'Αθηνέων Π. 741. ἡφάνισεν αὐτὸν οὶ τ' ὄφεις ἐς τὸν ν. νεωνήτοισιν. Π. 769. ωσπερ ν. δφθαλμοίς έγω νεώνητον. Ι. 2. κακῶς Παφλαγόνα τὸν ν. κακὸν νεώρια. Ο. 1540. την εὐνομίαν, την σωφροσύνην, τὰ ν., νεώριον. Α. 552. τὸ ν. δ' αὖ κωπέων πλατουμένων, νεώριον. Α. 552. το ν. δ΄ αῦ κωπέων πλατουμένων,
Α. 918. αῦτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἄν τὸ ν.
919. ν. θρυαλλίς; οἶμοι, τίνι τρόπω;
921. ἄψας ἀν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ ν.
νεώς. ΕΙ. 1234. ἴνα μή γ΄ ἀλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς ν.
Ο. 612. καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ ν. ἡμᾶς
618. ὁ ν. ἔσται κοὐκ ἐς Δελφοὺς
Β. 52. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς ν. ἀναγιγνώσκοντί μοι
νεώσοικον. Α. 96. ἡ περὶ ἄκραν κάμπτων ν. σκοπεῖς;
νεώταται. Εκ. 845. γύτας ἔτνους ἔψουσιν αὶ ν. νεώταται. Εκ. 845. χύτρας έτνους έψουσιν αί ν. νεώτατοι. Ι. 604. έξεπήδων τ' ές Κόρινθον είτα δ' οί ν. νεώτερα. Ο. 252. δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ ν., νεωτέρα. Ο. 232. δερό γάρ αὕτη καὶ ν. δοκεῖ νεώτεροι. Σ. 1100. πτουσιν οἱ ν. νεωτέροιs. Ν. 515. ν. τὴν φύσιν αὖ-νεώτερον. Σ. 1385. ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν ν. ΕΙ. 352. καὶ πολὸ ν., ά-Εκ. 338. δ καὶ δέδοικα μή τι δρά ν Εκ. 335, ο και οεθοικά μη τι ορά ν. νεώτερος. ΕΙ. 558. τάς τε συκάς, άς έγω 'φύτευον ἄν ν., νεωτέρους. Fr. 125, 2. ήνικα γε τοὺς ν. δειπνείν χρεών. νεωτέρων. Ν. 1370. λέξον τι τῶν ν. ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα. Ν. 1391. οἶμαί γε τῶν ν. τὰς καρδίας Σ. 890. τῶν γε ν. Ο. 1261, καταιθαλώσεις τῶν ν. τινά;

νή. Α. 560. ν. τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει κ.τ.λ. νήνεμος. Ο. 778. κύματά τ' ἔσβεσε ν. αἴθρη, Θ. 43. ἐχέτω δὲ πνοὰς ν. αἰθήρ,
51. τίς δ φωνήσας; ΜΝ. ν. αἰθήρ.
νήπιοι. ΕΙ. 1063. ὧ μέλεοι θνητοὶ καὶ ν., ΤΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
νήπιον. Ν. 105. ἡ ἡ, σιώπα· μηδὲν εἴπης ν.
νηπότιος. Ν. 868, ἄκοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. ν. γάρ ἐστ' ἔτι Νηρέος. Θ. 325. Ν. είναλίου τε κόραι, νής. Fr. 123, καί κ' ἐπιθυμήσειε νέος ν. ἀμφιπόλοιο. νης. Fr. 125, και κ επισυμησείε νεος ν. αμφιπολοίο. νήσαντες. Λ. 269. μίαν πυράν ν. έμπρήσωμεν αὐτόχειρες νήσας. Λ. 373. έγω μέν, ΐνα ν. πυράν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω. νησιωτικός. Ο. 1422. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητήρ εἰμι ν. νήσοις. Ι. 1319. Ε ταις ιεραίς φέγγος Αθήναις και ταις ν. επίκουρε, Σ. 640. αὐτὸς ἔδοξα ν., νήσου. Α. 653. καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν' καὶ τῆς ν. μὲν ἐκείνης νήσους. Ι. 170. καὶ κάτιδε τὰς ν. ἀπάσας ἐν κύκλφ. Ι. 1034, νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς ν. διαλείχων. νηστεύει. Θ. 949. Παύσων σέβεται, καί ν., νηστεύομεν. Ο. 1519. ἀλλ' ώσπερεὶ Θεσμοφορίοις ν. Θ. 984. ν. δὲ πάντως. 0. 984. ν. οε παντος. νήστιδες. Fr. 203, 2. ὡς μὲν γάρ εἰσι ν. γιγνώσκετε. νήστιν. Fr. 421, 4. σπληνός, ἡ ν., ἡ δέλφακος ὁπωρινῆς νήστις. Fr. 302, 3. ἡ ν. ὀπτᾶτ', ἡ γαλεός, ἡ τευθίδες; νήσω. Λ. 519. ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἀν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα ν., νήσων. ΕΙ. 760. ἀντείχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων ν. ὧν οὕνεκα νυνὶ νῆτταί. Ο. 1148. καὶ νὴ Δί' αἱ ν. γε περιεζωσμέναι νηττάριον. Π. 1011. ν. ἀν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο. νήτταs. ΕΙ. 1004. χῆναs, ν., φάτταs, τροχίλους νήττη. Ο. 566. ἡν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύη, ν. πυροὺς καθαγίζειν' νήφοντες. Α. 1228. δρθώς γ', δτιή ν. οὐχ ὑγιαίνομεν Λ. 1232. ν., εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν· 'νθάδ'. Β. 432. Πλούτων' ὅπου 'ν. οἰκεῖ; 'νθαδί. ΕΙ. 1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'ν. νιαυτῷ. Β. 18. πλεῦν ἡ 'ν. πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. νιγλάρων. Α. 554. αὐλῶν κελευστῶν, ν., συριγμάτων. νικὰ. Α. 626. ἀνὴρ ν. τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε ν., ταυτηὶ πεπλήξεται. Σ. 581. κάν αὐλητής γε δίκην ν., ταύτης ήμεν ἐπίχειρα νικάν. Ν. 99. λέγοντα ν. καὶ δίκαια κάδικα. Ν. 115. ν. λέγοντά φασι τάδικάτερα. 419. ν. πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῆ γλώττη πολεμίζων; 1042. αἰρούμενον τοὺς ήττονας λόγους ἔπειτα ν. 1315. τοῖσιν δικαίοις, ὥστε ν. Σ. 726. οὐκ ἄν δικάσαις. σὰ γὰρ οὖν νῦν μοι ν. πολλῷ δεδό- Ο. 447. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῆ ν. μόνον.
 Θ. 310. ταύτην ν. ταῦτ' εὕχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς 356. ν. λεγούσαις. δπόσαι δ' 30. ν. αεί τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον. 1473. ἔκρινα ν. Αίσχύλον. τιἡ γὰρ οὕ; Νίκαρχος. Α. 908. καὶ μὴν όδὶ Ν. ἔρχεται φανῶν. νίκας. Ι. 535. δν χρῆν διὰ τὰς προτέρας ν. πίνειν ἐν τῷ πρυτανείφ,
νικᾶς. Ι. 276. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε ν. τῷ βοῷ, τἡνελλος εἶ'
Ν. 1211. (ηλοῦντες ἡνίκ' ἀν σὰ ν. λέγων τὰς δίκας.
Νίκη. Ο. 574. αὐτίκα Ν. πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί'
"Ερως γε'
Λ. 317. δέσποινα Ν. ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
νίκη. Λ. 1293. ἀς ἐπὶ ν., ἰαί.
Εκ. 1181. εὐαὶ, ὡς ἐπὶ ν.;
νικηθῆς. Ν. 1087. τἱ δῆτ' ἐρεῖς. ἡν τοῦτο ν. ἐμοῦ;
Νίκην. Ι. 589. Ν., ἡ χορικῶν ἐστιν ἐταίρα,
νίκην. Ι. 593. ση τέχνη πορίσαι σε ν.
Θ. 973. ὅπαξε δὲ ν.
νίκης. Ι. 521. δς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων ν. ἔστησε
τροπαῖα: τανεί τροπαΐα Τροπαία:
ΕΙ. 768. ξυσπουδάζειν περὶ τῆς ν.
Ο. 1101. τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς ν. πέρι.
νικῆσαί. Ι. 903. ἡ γὰρ θεός μ. ἐκέλευσε ν. σ' ἀλαζονεία.
νικήσαιμί. Ν. 520. οὕτω ν. τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
νικήσαντα. Β. 392. παίσαντα καὶ σκάψαντα ν.
νικήσαντ. Ι. 500. Ζεὸς ἀγοραῖος: καὶ ν.
Ι. 782. καὶ ν. ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
νικήσειν. Α. 432. ἐν τῷ δήμω γνώμας οὕδείς ν. πλείονας ἡ σύ.
νικήσειν. Α. 651. καὶ τῷ πολέμω πολὺ ν. τοῦτον ξύμβουλον
ἔγοντας. ἔχοντας.

```
νικήσεις. Ι. 904. ἀλλ' οὐχὶ ν. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν, Ν. 1335. τουτὶ σὰ ν. ; ΦΕ. πολύ γε καὶ βαδίως.
                                                                                                                                                                                                               νομίζετε. Ο. 719. ὅρνιν τε ν. πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας
                                                                                                                                                                                                             Ν. 1335. τουτί σὰ ν.; ΦΕ. πολύ γε καὶ βαδίως. 
νικήσετε. Β. 262. τούτω γὰρ οὰ ν.
Π. 487. ἀλλ' ήδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὰν ῷ ν. τηνδὶ .
νικήσω. Ν. 1334. ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε ν. λέγων.
Ν. 1446. λόγον σὲ ν. λέγων
νικητήριον. Ι. 1253. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὰν τὰ ν.
Νικία. Εκ. 428. λευκός τις ἀνεπήδησ', όμοιος Ν.,
Νικίαν. Ι. 358. λαρυγγιῶ τοὺς βήτορας καὶ Ν. ταράξω.
Ο. 363. ὑπερακοντίζεις σύ γ' ήδη Ν. ταῖς μηχαναῖς.
Νικίου. Fr. 156. δισχίλιαι γὰρ εἰσι σὰν ταῖς Ν.
νικόβουλος. Ι. 615. τἱ δ' ἄλλο γ' εὶ μὴ ν. ἐγενόμην;
Νικοδίκη. Λ. 321. πέτον πέτον. Ν.
                                                                                                                                                                                                               νομίζω. Ν. 1366. εγώ γάρ Αίσχύλου ν. πρώτον εν ποιηταίς
Σ. 1067. νανικήν σχείν ως εγώ τουμόν ν.
νομίζων. Ι. 515. ούχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθώς διατρίβειν.
Νικοβίκη. Λ. 321. πέτου πέτου, Ν., Νικοβίκη. Λ. 321. πέτου πέτου, Ν., Νικομάχω. Β. 1506. Μύρμηκὶ θ' όμοῦ καὶ Ν. Νικόστρατ'. Σ. 83. μὰ τὸν κύν', ὧ Ν., οὐ φιλύξενος, Νικόστρατος. Σ. 81. Ν. δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης νικώ, Ν. 894. ἀλλά σε ν., τὸν ἐμοῦ κρείττω
                                                                                                                                                                                                                                                  άλλά ν.
                                                                                                                                                                                                             άλλα ν.
Π. 34. ἤδη ν. ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
831. εἶναι ν. χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
νόμιμα. Θ. 676. ὅσια καὶ ν. μηδομένους ποιεῖν
νόμιμον. Ο. 1450. τρέψαι πρὸς ἔργον ν. ΣΤ. ἀλλ' οὐβούλομαι.
Νόμιον. Θ. 977. 'Ερμῆν τε Ν. ἄντομαι
νομιοῦσι. Ο. 571, καὶ πῶς ἡμᾶς ν. θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ
  νικώντας. Π. 585. ανεκήρυττεν των ασκητών τους ν. στεφα-
                                      νώσας
       Π. 589. λήροις ἀναδῶν τοὺς ν. τὸν πλοῦτον ἐᾳ παρ' ἐαυτῷ.
Π. 589. Απροις αναδων τούς ν. τόν πλουτον έφ παρ εαυτφ, 
νικώντες. Ε. 769. πας γάρ τις έρες ν. έμοῦ 
νικώσιν. Ι. 93. πλουτοῦσι, διαπράττουσι, ν. δίκας, 
νιν. Α. 775. ἐμά γα. σὐ δὲ ν. είμεναι τίνος δοκεῖς; 
Θ. 105. λέγε ν. εὐπίστως δὲ τούμὸν 
Νιόβη, Β. 920. ὁπόθ' ἡ Ν. τι φθέγξεται τὸ δρᾶμα δ΄ ἀν διήει. 
Νιόβην. Β. 912. 'Αχιλλέα τιν' ἡ Ν., τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὸς, 
Νιόβης. Σ. 580. ἐκ τῆς Ν. είπη ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέςατ<sup>μ</sup>
                                                                                                                                                                                                                νομιούσιν. Εκ. 637. τούς πρεσβυτέρους αὐτῶν είναι τοίσι χρό-
                                                                                                                                                                                                                                                   νοισιν ν
                                                                                                                                                                                                                νομίσαι. Ν. 143, λέξω. ν. δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
νομίσας. Σ. 1380. ἀφελόμενός σε καὶ ν. εἶναι σαπρὸν
Ο. 496. κάγὼ ν. ὅρθρον ἐχώρουν "Αλιμοῦντάδε, κἄρτι προ-
                                                                                                                                                                                                             κύπτω
1366. ν. άλεκτρυόνος έχειν τονδί λόφον,
Π. 38. ώς τῷ βίω τοῦτ 'αὐτὸ ν. συμφέρειν.
682. κάγὼ ν. πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
νομίσητε. Ο. 723. ἡν οὖν ἡμᾶς ν. θεους,
νόμισμ'. Ν. 248. ἡμῶν ν. οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὅμνυτ'; ἡ
νόμισμα. Θ. 348. ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ ν. διαλυμαίνεται,
Β. 720. ἐς τε τἀρχαῖον ν. καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
νομισμάτων. Β. 722. ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, ν.,
νομίσωσι. Ο. 577. ἡν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγγοίας είναι ν. τὸ μπδί
νίφει. Α. 1141. ν. βαβαιάξ' χειμέρια τὰ πράγματα. 
νίφη. Σ. 773. ἐὰν δὲ ν., πρός τὸ πῦρ καθήμενος, 
νιφόβολα, Ο. 952. ν. πεδία πολύσπορά τ' 
νιφοβόλους. Ο. 1385. ἀεροδονήτους καὶ ν. ἀναβολάς.
  νιφόεντα. Ν. 273. ή Μαιώτιν λίμνην έχετ' ή σκόπελον ν. Μί-
                                                                                                                                                                                                              νομίσωσο. Ο. 577. ἢν δ΄ οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι ν. τὸ μηδὲν, Β. 1463. τὴν γὴν ὅταν ν. τὴν τῶν πολεμίων, νόμοι. Ο. 1346. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων ν. νόμοιs. Ν. 1040. καὶ τοῖς ν. καὶ ταῖς δίκαις τάναντί ἀντιλέξαι. Εκ. 609. πρότερόν γ, ἄταῖρ', ὅτε τοῖσι ν. διεχρώμεθα τοῖς
  νιφόμενον. Α. 1075. κάπειτα τηρείν ν. τὰς ἐσβολάς. νιφομένους. Fr. 476, 5. ὑρισοὺς δ΄ ἴδοις ἄν ν. σύκων ὁμοῦ τε
μύρτου' 
νοεί. Ν. 1186. ίσασιν όρθως ὅ τι ν. ΣΤ. ν. δὲ τί; 
Π. 55. πυθοίμεθ' ἀν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι ν. 
νοείν. Β. 957. ν. ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν, 
Β. 974. καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη ν. 
Fr. 553. δύναται γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ ν. 
νοείν. ΕΙ. 661. εἴφ' ὅ τι ν. αὐτοίσι πρὸς ἔμ', ὧ φιλτάτη. 
νοείτον. Β. 1426. ἀλλ' ὅ τι ν., εἴπατον τούτου πέρι. 
νόημ. Θ. 463. καὶ πολύπλοκον ν., οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ 
νόημα. Ι. 1203. τὸ μὲν ν. τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἔμόν. 
Ν. 929. εἰ μὶ κοεμάσας τὸ ν. καὶ τὴν φροντίδα
                                                                                                                                                                                                                                                           προτέροισιν'
                                                                                                                                                                                                               1022. τοῖς γὰρ ν. τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Π. 914. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς ν. τοῖς κειμένοις
νόμοισι, Εκ. 762. τί δ΄; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς ν. δεῖ;
νόμον. Ι. 9. ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου ν.

    Ι. 1279. ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὅρθιον ν.
    Ν. 1185. καὶ μὴν νενόμισταί γ΄. ΦΕ. οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν ν.
    1421. οὕκουν ἀνὴρ ὁ τὸν ν. θεὶς τοῦτον ἢν τὸ πρῶτον,

Ν. 229. εἰ μὴ κρεμάσας τὸ ν. καὶ τὴν φροντίδα 705. ν. φρενός ὅπνος δ΄ ἄπέστω γλυκύθυμος ὁμμάτων. Ο. 195. μὴ 'γὰ ν. κομψότερον ἡκουσά πω' νοήματα. Σ. 1055. καὶ τὰ ν. σώζεσθ' αὐτῶν· νοημάτων. Ν. 743. ἔχ' ἀτρέμα: κὰν ἀπορῆς τι τῶν ν., νόθος. Ο. 1650. κατὰ τοὺς νόμους: ν. γὰρ εἰ κοὺ γνήσιος. Ο. 1651. ἐγὰ ν.; τί λέγεις; ΠΕ. σὸ μέντοι νὴ Δία, Νόθω. Ο. 1664. Ν. δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὅντων νόθο. Ο. 1656. ν. ἐταποθνήσκων; ΠΕ. δ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾳ̃. νοιδίων. Ι. 100. βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ ν. νομάδεστι. Ο. 941. ν. γὰρ ἐν Σκύθαις νομιεῖς. Ν. 423. ἄλλο τι δῆτ' οὖν ν. ἥδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἄπερ ἡμεῖς,
       Ν. 229. εί μη κρεμάσας το ν. και την φροντίδα
                                                                                                                                                                                                                              1424. θείναι ν. τοις υίέσιν, τους πατέρας άντιτύπτειν;
                                                                                                                                                                                                                   1425. δσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τόν ν. τεθῆναι, ΕΙ. 1160. ἄδη τὸν ἡδὸν ν., Ο. 1660. ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι ν.

Θ. 360. ἡ ψηφίσματα καὶ ν.
Β. 684. ἡύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον ν., ὡς ἀπολείται,
Εκ. 216. βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον ν.
741. ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὅρθριον ν.

                                                                                                                                                                                                                              944. κατά τον ν. ταύτα ποιείν
987. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τον ἐν πεττοῖς ν.
988. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τον ἐν πεττοῖς ν.
1041. ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τον ν.,
  τριείς. Ν. 125. αλλό τι όητ σου ν. ηση στου σύσενα πλην απέρ ήμείς, νόμιζ. ΕΙ. 388. τοῦτο μὴ φαῦλον ν. ἐν τουτοὲ τῷ πράγματι. νόμιζε. Ν. 1078. χρῶ τῷ φύσει, σκίρτα, γέλα, ν. μηδὲν αἰσχρόν. ΕΙ. 787. ἀλλὰ ν. πάντας νομίζεθ'. Π. 274. ἡγεῖσθέ μ. εἶναι κοὐδὲν ἄν ν. ὑγιὲς εἰπεῖν; νομίζειν. Ν. 819. τὸ Δία ν., ὅντα τηλικουτονί.
                                                                                                                                                                                                                1049. αύτη σὺ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν ν.
1077. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὰν ν.
νομόν. Ο. 239. κλάδεσι ν. ἔχει,
                                                                                                                                                                                                               Ο. 1287. ἐπέτονθ' ἔωθεν ὤσπερ ήμεις ἐπὶν.
νόμος. Ο. 518. ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοις ἐς τὴν χειρ', ὡς
                                                                                                                                                                                                                                                   ν. ἐστὶ,
                                                                                                                                                                                                                    Ο. 1353. άλλ' έστιν ήμεν τοίσιν όρνισιν ν.
    νομίζεις. Ν. 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο ν., ὅπερ εἰκὸς δεξιον
                                                                                                                                                                                                                  1656. νόθω 'ξαποθνήσκων ; ΠΕ. δ ν. αύτον ου έξ. Θ. 947. ἄγε νυν ήμεις παίσωμεν άπερ ν. ενθάδε ταισι γυναιζίν, 983. παίσωμεν, ω γυναίκες, οίάπερ ν.
       ἄνδρα,
Ν. 847. φέρ' ΐδω, σὰ τοῦτον τίνα ν.; εἰπέ μοι.
                 1049. ψυχήν ν., είπε, και πλείστους πόνους πονήσαι;
                                                                                                                                                                                                              985. παισωμέν, ω γυναίκες, οιαπέρ ν.
1137. δεῦρο καλεῖν ν. ἐς χορὸν,
Β. 761. ἐκ τοῦ; ΑΙ. ν. τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
Εκ. 1056, ἀλλ' ὁ ν. ἔλκει σ'. ΝΕΑ. οὐκ ἔμεγ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
Π. 789. φέρε νυν, ν. γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
795. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ ν.
νόμους. Α. 532. ἐτίθει ν. ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
Ο. 210. λῦσον δὲ ν. ἰερῶν ὕμναν,
      1279. πότερα ν. καινόν ἀεὶ τὸν Δία
1291. νυνὶ ν. ἡ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴσην.
Σ. 499. ἡ ν. τὰς 'Αθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
Α. 494. ὑμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον; ΑΥ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο
       υ.;
Π. 483. Ικανούς ν. δήτα θανάτους είκοσιν;
   νομίζεται. Ν. 1416. φήσεις ν. σὰ παιδός τοῦτο τούργον εἶναι 
νομίζετ. Ι. 1123. ν. εγὰ δ' έκὰν 
νομίζεται. Ν. 498. οὖκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἶσιέναι ν. 
Ν. 1420. ἀλλ' οὐδαμοῦ ν. τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν,
                                                                                                                                                                                                                            745. Πανί ν. ἱεροὺς ἀναφαίνω
1038. ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ ν. νέους
1044. οὖτος, τί πάσχεις; ΠΕ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς ν.;
1045. πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω ν.
1650. κατὰ τοὺς ν.' νόθος γὰρ εἶ κοὺ γνήσιος.
       Ο. 1347. πάντων μάλιστα δ' δτι καλόν ν.
Π. 625. αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ώς ν.,
```

```
νόμους. Εκ. 759. ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους ν.
νόμους. Εκ. 759. ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους ν. 
νόμφ. Α. 773. αὶ μή 'στιν οὐτος χοῖρος 'Ελλάνων ν. 
Ο. 755. ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῶν ν. κρατούμενα, 
757. εἰ γὰρ ἔνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὰν τὸν πατέρα τύπτειν ν., 
νόμων. Ν. 1400. καὶ τῶν καθεστώτων ν. ὑπερφρονεῖν δύνασθαι. 
Σ. 467. τῶν ν. ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, 
Ο. 1343. ἐρῶ δ' ἐγώ τοι τῶν ἐν ὅρνισιν ν. 
1345. οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κὰπιθυμῶ τῶν ν. 
1346. ποίων ν.; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι. 
Λ. 324. ὑπό τε ν. ἀργαλέων
1340. ποιων ν.; πολλοί γαρ δρνίθων νόμοι.

Α. 324. ὑπό τε ν. ἀργαλέων

Β. 1282. ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν ν. εἰργασμένην.
νοοίης. Ν. 1381. αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι ν.
νόον. ΕΙ. 1064. οἴτινες ἀφραδίησι θεῶν ν. οὐκ ἀἰοντες
νοσεῖ. Σ. 71. νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ ν.,
νοσήματα. Θ. 1116. φέρε, Σκύθ' ἀνθρώποισι γὰρ ν.
Π. 667. ἔτεροί τε πολλοί παντοδαπὰ ν.
 708. δείσας, ἐκεῖνος δ΄ ἐν κύκλῳ τὰ ν.
νοσημάτιον. Fr. 64. ν.
νοσήματος. Λ. 1085. ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ ν.
νοσήματος. Α. 1085. ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ ν. 
νόσον. Σ. 71. ν. γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ ν., 
Σ. 76. μὰ Δἴ, ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν ν. τεκμαίρεται. 
87. φράσω γὰρ ἤδη τὴν ν. τοῦ δεσπότου. 
114. ὁ γὰρ υἰὸς αὐτοῦ τὴν ν. βαρέως φέρει. 
651. ἰάσασθαι ν. ἀρχαίαν ἐν τῆ πόλει ἐντετοκυῖαν. 
Ο. 31. ν. νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα. 
νόσος. Ν. 243. ν. μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν. 
Σ. 80. αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ ν. 
νόσου. Ο. 104. ἐξερρύηκε. ΕΥ. πότερον ὑπὸ ν. τινός; 
Fr. 725. "ἀναβιὼν ἐκ τῆς ν." 
νοσοῦμεν, Ο. 31., νόσος ν. τὴν ἐναντίαν Σάκα.
   νοσοθμεν. Ο. 31. .νόσος ν. την έναντίαν Σάκα.
νοστήσει. Ο. 1270. οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε ν. πάλιν.
νοστήσει. Π. 610. τότε ν.: νῦν δὲ φθείρου.
νοστῶν. Α. 29. ν. κάθημαι: κἆτ' ἐπειδὰν ὧ μόνος,
νόσω. Ο. 473. προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα ν. τὸν πατέρ' αὐτῆς
ἀποθνήσκει»
 Α. 1088. χαύτη ξυνάδει χάτέρα ταύτη ν.

Fr. 91. ν. βιασθείς ή φίλων άχηνία

νόσων. Β. 1033. Μουσαίος δ΄ έξακέσεις τε ν. καὶ χρησμούς,

Ἡσίοδος δὲ
  νοτίαις. Β. 1311. τέγγουσαι ν. πτερών 
νοτίαν. Ο. 1398. τοτέ μέν ν. στείχων πρός όδον,
νοτίζει. Θ. 857. λευκής ν. μελανοσυρμαΐον λεών. 
νότιον. Fr. 469 a. ν. τείχος 
νοττία. Ο. 547. τά τε ν. κάμαυτον οίκήσω. 
νοθ. Λ. 432. οὐ γὰρ μοχλῶν δεί μᾶλλον ἢ ν. καὶ φρενῶν. 
νουβυστικόν. Εκ. 441. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη ν. 
νουβυστικῶς. Σ. 1294. ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ ν. 
νουθοσίας. Β. 1009. δεξιότητος καὶ ν., ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
   νουθέτει. Ο. 1436. ὧ δαιμόνιε, μὴ ν. μ', ἄλλὰ πτέρου.
  Β. 830. οὐκ ἀν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ ν. 
νουθετεῖν. Λ. 626. δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας ν., 
Εκ. 180. χαλεπὸν μὲν οῦν ἄνδρας δυσαρέστους ν., 
νουθετήσεθ'. Σ. 254. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις ν. ἡμᾶς, 
νουθετούμενος. Σ. 111. τοιαῦτ' ἀλύει· ν. δ' ἀεὶ
   νουμηνία. Σ. 171. ν. γάρ ἐστιν. ΒΔ. οὔκουν κἇν ἐγὼ
νουμηνία. Ι. 43. ὑπόκωφον. οὖτος τῆ προτέρα ν.
Ν. 1191. ὤ al θέσεις γίγνοιντο τῆ ν.
                    1195. ξωθεν ὑπανιῷντο τῆ ν.
                    1196. πως οὐ δέχονται δήτα τῆ ν.
  νουμηνίαις. Α. 999. ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κάμὲ ταῖς ν.
νοῦν. Ι. 96, τὸν ν. Γι' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

Ι. 114. [τὸν ν. Γι' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν]

482. ἄγε δὴ σὰ τίνα ν. ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
                                     κατά ν. τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
ὑμεῖς δ' ἡμῦν πρόσχετε τὸν ν.
                 499.
                                       κατά ν. πράξας,

1014. άκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν ν. ἔμοί.
1064. ὁ χρησμὸς, ῷ σε δεῖ προσέχειν τὸν ν. πάνυ.
N. 317. αίπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ ν. ἡμῦν παρέχουσι
477. καὶ διακίνει τὸν ν. αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

575. ἄ σοφώτατοι θεαταὶ, δεῦρο τὸν ν. πρόσχετε.
635. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν ν. ΣΤ.
835. καὶ ν. ἔχοντας. ἄν ὑπὸ τῆς φειδωλίας

855. και ν. εχοντας ων υπο της φειοωλιας
1010. καὶ πρός τούτοις προσέχης τὸν ν.,
1122. προσχέτω τὸν ν. πρός ἡμῶν οἰα πείσεται κακὰ,
1401. ἐγὰ γὰρ ὅτε μὲν ἰππικῆ τὸν ν. μόνη προσείχον,
2. 697. καὶ τὸν ν. μου προσάγεις μᾶλλον, κούκ οἰδ' ὅ τι
χρῆμά με ποιεῖς.
1015. νῦν αὖτε λεῷ πρόσχετε τὸν ν., εἴπερ καθαρόν τι

                 φιλείτε.
1440. ἐπίδεσμον ἐπρίω, ν. ἄν είχες πλείονα.
```

```
940. χωρεί κατά ν., έτερον δ' έτέρω
983. κάν τις προσέχη τον ν. αὐταῖς,
   998. τινὶ προσέχη τον ν. αυταις,
998. τινὶ πραστέρα κέρασον τὸν ν.

Ο. 371. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἔχθροὶ, τὸν δὲ ν. εἰσιν φίλοι,
688. πρόσχετε τὸν ν. τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
1371. καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. ν. ἄρ' ἔξεις νὴ Δία.

Θ. 25. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν ν. ΜΝ. ίδού.
291. καὶ ποσθαλίσκον ν. ἔχειν μοι καὶ φρένας.
    281. και ποσυαλισκου ν. εχειν μοι και φρενας.
381. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τον ν. χρέμπτεται γὰρ ήδη,
Β. 105. μη τον έμον οίκει ν. έχεις γὰρ οἰκίαν.
534. ν. έχοντος καὶ φρένας καὶ
580. οἰδ΄ οἰδα τον ν. παῦε παῦε τοῦ λόγου.
     696. άλλ' ἐπαινῶ. μόνα γὰρ αὐτὰ ν. ἔχοντ' ἐδράσατε.
1396. πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ ν. οὐκ ἔχον.
1439. γέλοιον ἄν φαίνοιτο: ν. δ' ἔχει τίνα;
Εκ. 156. μὰ τὰ θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν ν. ἔχεις;
               433. ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. ν. γὰρ εἶχον νὴ Δία.
747. ἀνὴρ ἔσομαι καὶ ν. δλίγον κεκτημένος.
777. οἴσειν δοκεῖς τω' ὅστις αὐτῶν ν. ἔχει;

    Π. 113. γενήσετ' άγαθὰ, πρόσεχε τὸν ν., ἵνα πύθη.
    151. οὐδὲ προσέχειν τὸν ν., ἐὰν δὲ πλούσιος,
    993. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν ν. ἔχει

               1080. οίδ' οίδα τον ν.: οὐκέτ' ἀξιοῖς ΐσως
νούς. Α. 398. ό ν. μεν έξω ξυλλέγων επύλλια
Α. 556. οὐκ οἰόμεσθα; ν. ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.
Ι. 79. τὰ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ ν. δ' ἐν Κλαπιδών.
            1119. κέχηνας δν. δέ σου
1121. ν. οὐκ ένι ταῖς κόμαις
    Ν. 728. ἐξευρετέος γὰρ ν. ἀποστερητικὸς
Σ. 93. ὁ ν. πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ΕΙ. 669. ὁ ν. γὰρ ἡμῶν ἢν τότ ἐν τοῖς σκύτεσιν.
733. ἡν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἶπωμεν, ὅσα τε ν. ἔχει.
Ο. 1447. ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ ν. τε μετεωρίζεται
Λ. 572. παύσειν οἶεσθ', ὧ ἀνόητοι; ΛΥ. κἄν ὑμῖν γ΄ εἶ τις
      ένην ν.,
1124. έγω γυνή μέν είμι, ν. δ' ένεστί μοι
Β. 47. τίς δ ν.; τί κόθορνος καὶ βόπαλον ξυνηλθέτην;
  Εκ. 856. ἐπὶ δείπτον. ΑΝ. Α. οὐ δῆτ', ἡν γ' ἐκείναις ν. ἐνῆ, 
Fr. 397. τοὺς ν. δ' ἀγοραίους ῆττον ῆ κείνος ποιῶ. 
'νταῦθ', Σ. 234. Εὐεργίδης ἄρ' ἐστί που 'ν., ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς ; 
'νταῦθα. ΕΙ. 1305. ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ῆδη 'ν. τῶν μενόν-
   'ντεύθεν. Ν. 62. περὶ τοὐνόματος δὴ 'ν. ἐλοιδορούμεθα
'ντευθενί. Σ. 991. ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; ΒΔ. οὔτος. ΦΙ. αὕτη 'ν.
  'ντελή. Ι. 1367. καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ν.
νύκτα. Ι. 348. τὴν ν. θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
Ν. 75. νῦν οῦν ὅλην τὴν ν. φροντίζων, ὀδοῦ
               1069. οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν ν. παννυχίζειν
1129. ὕσομεν τὴν ν. πᾶσαν ΄ ὥστ' ἴσως Βουλήσεται
     Σ. 93, δ νούς πέτεται την ν. περί την κλεψύδραν.
Εκ. 33, την ν. πάσαν. άλλά φέρε, την γείτονα
1099. βινείν όλην την ν. καί την ημέραν
Π. 1031. ούκουν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου την ν. σοι;
 Γr. 470, 1. στίλβη θ', ή κατὰ ν. μοι 
νύκτας. Λ. 765. άγουσι ν. άλλ' ἀνάσχεσθ', ἄγαθαὶ, 
νυκτερήσια. Θ. 204. δοκών γυναικών έργα ν. 
νυκτερινάς. Ι. 477. καὶ τὰς ξυνόδους τὰς ν. ἐν τῆ πόλει,
  νυκτερινήν. Σ. 2. φυλακήν καταλύειν ν. διδάσκομα
   νυκτερινόν. Α. 1162. τοῦτο μέν αὐτῷ κακὸν ἕν· κῷθ' ἔτερον ν.
 γένοιτο.
νυκτερίs. Ο. 1296. Τβις Λυκούργφ, Χαιρεφῶντι ν.,
     Ο. 1564. Χαιρεφων ή ν.
Ο. 1564. Χαιρεφων ή ν. 
νυκτέρου. Β. 342. ν. τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ' 
νυκτόπεριπλάνητε. Α. 264. ξύγκωμε, ν. 
νυκτός. Ν. 9. ἐγείρεται τῆς ν., ἀλλὰ πέρδεται 
Σ. 91. ὕπνου δ' ὁρὰ τῆς ν. οὐδὲ πασπάλην. 
1478. ὁρχούμενος τῆς ν. οὐδὲν παύεται 
Β. 931. ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ ν. διηγρύπνησα 
Εκ. 321. ἡ πανταχοῦ τοι ν. ἐστιν ἐν καλῷ; 
Γτ. 118. διὰ ν. 
486. Χαιρεφώντα ν. παίδη.
 486. Χαιρεφώντα ν. παίδα.
Νυκτός. Β. 1331. ὧ Ν. κελαινοφαής
     Β. 1335. μελαίνας Ν. παίδα,
 νυκτών. Ν. 2. & Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν ν. ὅσον
Σ. 218. ὡς ἀπὸ μέσων ν. γε παρακαλοῦσ' ἀεὶ,
Εκ. 668. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν ν.; ΠΡ. οῦκ, ἡν οἴκοι γε
                                  καθεύδης,
```

νοῦν. ΕΙ. 104. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα ν. ἔχων;

ΕΙ. 174. ὅ μηχανοποιὲ, πρόσεχε τὸν ν. ὡς ἐμέ.
762. καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ ν. οὐχὶ παλαίστρας

περινοστών

ξένοις. Ο. 666. ἔκβαινε, καὶ σαυτήν ἐπιδείκνυ τοις ξ. Β, 730. προυσελούμεν, τοις δε χαλκοίς και ξ. και πυρρίαις Ξενοκλέης. Θ. 169. δ δε Ξ. ων κακός κακώς ποιεί. Θ. 440. Ξ. ὁ Καρκίνου, δο-Β. 86. ὁ δὲ Ξ.; ΔΙ. ἐξόλοιτο νὴ Δία. ξένον. Θ. 892. τί, ὧ κακόδαιμον, ἐξαπατῆς αὖ τὸν ξ.; Β. 147. εί που ξ. τις ἡδίκησε πώποτε,
ξένος. Σ. 1221. ξ. τις ἔτερος πρὸς κεφαλῆς ᾿Ακέστορος.
Ο. 1458. ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξ. ΣΥ. πάνυ μανθάνεις.
Λ. 580. καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεί τις ξ. ἡ φίλος ύμῖν, ξένου. Ι. 347. εῖ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξ. μετοίκου, ξένους. Ι. 1198. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τούς ξ.; Ο. 1431. νεανίας ών συκοφαντεῖς τοὺς ξ.; 1454. Ιέρακος, ἡ κερχυῆδος, ὡς ἀν τοὺς ξ. Α. 1058. ἐστιᾶν δὲ μέλλομεν ξ. Θ. 872. ὅστις ξ. δέξαιτο ποντίω σάλω
 Β. 109. ἢλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ίνα μοι τοὺς ξ.
 458. τρόπον περὶ τοὺς ξ.
 Ξενοφάντου. Ν. 349. ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οζόνπερ τον Ε.,
Εένυλλ'. Θ. 633. σκάφιον Ε. ήτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
ξένω, Ο. 409. ξ. σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
Β. 433. ξ. γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
ξένω, Α. 884. ἔκβαθι τῷδε κἡπιχαρίττα τῷ ξ.
Α. 930. ξ. καλῶς τὴν ἐμπολὴν
Θ. 404. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξ.
ξένων. Α. 503. ξ. παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
Α. 948. ἀλλ', ῷ ξ. βέλτιστε, καὶ
1 398. ἦ πὴ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξ. τοὺς καρπίμους. τον B., Α. 948. άλλ', ὡ ξ. βέλτιστε, καὶ
Ι. 326. ἢ σὰ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξ. τοὺς καρπίμους,

ἔξέρχεται. ΕΙ. 1265. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξ.
ξεστῶν. Θ. 778. ἄγε δὴ πινάκων ξ. δέλτοι,

'ξευρεῖν. Ο. 29. ἔπειτα μὴ 'ξ. δύνασθαι τὴν ὁδύν;

'ξῆλθεν. Λ. 866. ἔξ οὖπερ αὐτὴ 'ξ. ἐκ τῆς οἰκίας

'ξήνεγκεν. ΕΙ. 1151. εί τι μὴ 'ξ. αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἔσπέρας

'ἔηρέθη. Λ. 1034. ὥστ' ἐπειδὴ 'ξ., ρεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
ξηρός. Ν. 404. ὅταν ἐς ταύτας ἀνεμος ξ. μετεωρισθεὶς κατακλεισθῆ. κλεισθή, ξηρούς. Fr. M. Γηρυ. 9, 2. εἰς δξος ἐμβαπτόμενος ἡ ξ. ἄλας. ξηρούς. Fr. M. Γηρυ. 9, 2. εἰς δξος ἐμβαπτόμενος ἡ ξ. ἄλας. ξηρούν. Σ. 1452. ξ. τρόπων καὶ βιστής: 'ἔτη. Σ. 70. ἔνδον καθείρξας, ἴνα θύραζε μὴ 'ξ. Σ. 113. μοχλοΐαν ἐνδήσαντες, ὡς ἀν μὴ 'ξ. ξιπομάκαιραν. Θ. 1127. τὸ ξ. ἀποκεκόψι τουτοί. ξίφει, Σ. 523. ἡν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξ. ξιφίδιον. Λ. 53. μήτε ξ. ΚΑ. κτήσομαι περιβαρίδας. ξίφος. Α. 342. οὐτοί σοι χαμαὶ, καὶ σὰ κατάθου πάλιν τὸ ξ. Σ. 166. πῶς ἀν σὰ ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξ. 522. ἀφετέ νυν ἄπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξ. γε μοι δύτε΄ 714. καὶ τὸ ξ. οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ήδη μαλθακός εἰμι. Λ. 156. γυμνὰς παρενιδῶν ἐξέβαλ', οίῶ, τὸ ξ. 632. καὶ φορήσω τὸ ξ. τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδὶ, Β. 564. καὶ τὸ ξ. γ΄ ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν. ξιφουργοῦ. ΕΙ. 547. κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξ. 'κεινονί. ξίφους. ΕΙ. 553. ὡς τάχιστ' ἀνευ δορατίου καὶ ξ. κάκοντίου Θ. 140. τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξ. κοινωνία; κλεισθή, Θ. 140. τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξ. κοινωνία; 'ξοδος, ΕΙ. 1181. ἐξαλείφοντες δὶς ἡ τρίς, αὕριον δ' ἔσθ' ἡ 'ξ.: ξουθή. Ο. 676. ὧ φίλη, ὧ ξ., ξουθής. Ο. 214. γένυος ξ.: ξουθής. Ο. 214. γεννος ξ. Ο. 744. δι' έμβς γέννος ξ. μελέων ξουθόν. Β. 932. τον ξ. Ιππαλεκτρυόνα ζητών, τίς έστιν δρνις. ξουθός. ΕΙ. 1177. κάτα φεύγει πρώτος, ώσπερ ξ. Ιππαλεκτρυών Ο. 800. μεγάλα πράττει κάστι νυνί ξ. Ιππαλεκτρυών. ξυγγενείς. Α. 712. περιετόξευσεν δ' ἀν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξ. Ν. 1322. ὧ γείτονες καὶ ξ. καὶ δημόται, Λ. 1130. βωμούς περιρραίνοντες, ώσπερ ξ., Α. 1130. βωμούς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξ., Θ. 574. φίλαι γυναίκες, ξ. τοὐμοῦ τρόπου, ξυγγενέσθαι. Ν. 252. καὶ ξ. ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους, Ο. 113. σοὶ ξ. βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι; ξυγγενέσι. Β. 1489. ξ. τε καὶ φίλοισι, ξυγγενής. Ο. 368. τῆς ἐμῆς γυναικός ὄντε ξ. καὶ φυλέτα; ξυγγενής. Α. 789. ὡς ξ. ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρα. Σ. 731. είθ' ὡφελέν μοι κηδεμών ἡ ξ. ξυγγένηται. Ν. 1317. ξέσποινα Νίκη ξ., τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν ξυγγενῶν. Ν. 1128. κᾶν γαμῆ ποτ αὐτὸς ἡ τῶν ξ. ἡ τῶν φίλων, ξυγγεώργους. Π. 223. τοὺς ξ. κάλεσον, εὐρήσεις δὶ ἴσως ξυγγίγνεται. Ι. 467. ἰδία δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξ. ξύγγνωθι. Σ. 959. ξ. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται, ξυγγνώσθ'. Θ. 418. καὶ ταῦτα μὲν ξ.· ἃ δ' ἤν ἡμῖν πρὸ τοῦ, ξύγγνωτέ. Σ. 1001. ἀλλ', ὧ πολυτίμητοι θεοὶ, ξ. μοι'

ξυγγογγυλίσας. Λ. 975. ξυστρέψας καί ξ. ξυγγραφή. Α. 1150. 'Αντίμαχον τον Ψακάδος τον ξ., τον μελέων ποιητήν, ξυγκαθεύδουσ', Εκ. 1009. τοις τηλικούτοις ξ. ήδομαι. ξυγκαλέσειας. Ο. 201. πως δήτ' ἀν αὐτούς ξ.; ΕΠ. βαδίως. ξυγκαταδαρθείν. Εκ. 613. ξυγκαταδαρθών. ΠΡ. ἀλλ' ἐξέσται προικ' αὐτῷ ξ. Εκ. 622. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ξ. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει. ξυγκαταδαρθών. Εκ. 613. ξ. ΠΡ. ἀλλ' ἐξέσται προικ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθών. Εκ. 613. ξ. ΠΡ. άλλ εξέσται προϊκ αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν, ξυγκατακλινείς, Α. 981. ξ., ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ, ξυγκείμενα. Εκ. 6. ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξ. ξυγκείμενον. Εκ. 61. λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἢν ξ. ξυγκροτοῦσιν. Ι. 471. καὶ ξ. ἄνδρες αὖτ' ἐκείθεν αὖ, ξύγκωμε. Α. 264. ξ., νυκτοπεριπλάνη-ξυγχαίρειν. ΕΙ. 1317. δῷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὰν ξ. κάπιχορεύειν. ξυγχαίρομεν. Ι. 1333. χαῖρ', ὧ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι E. THEIS ξυγχωρήσωμεν. Σ. 1516. φέρε νυν ήμεις αὐτοις ὁλίγον ξ. ξυγχωρήσωμεν. Σ. 1516. φέρε νυν ήμεις αυτοις ολιγον ξ. άπαντες, ξυζωσαμένας. Θ. 656. ξ. εὖ κἀνδρείως τῶν θ' Ιματίων ἀποδύσας ξύλα. Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ καὶ ξ. κἄψον Fr. 356. ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἰπερ ἢ' ἐπὶ ξ. ξύλινα. Ο. 1153. φέρ' ἴδω, τί δαί ; τὰ ξ. τοῦ τείχους τίνες ξύλινον. Ι. 1040. τείχος ποίησας ξ. πύργους τε σιδηροῦς. ξυλλαβε. Ι. 1212. ξ. σιωπὴ, καὶ βασάνισον ἄττ' ἔνι, ΕΙ. 416. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὧ φίλ' Ἑρμῆ, ξ. Β. 1345. ὧ Μανία, ξ. ξυλλαβεῖν. Α. 206. ξ. τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύετε, Ι. 650. τῶν δημιουργῶν ξ. τὰ τρυβλία. 1. 650. τῶν δημιουργῶν ξ. τὰ τρυβλία.
 ξυλλάβη. ΕΙ. 450. κεἴ τις στρατηγείν βουλόμενος μὴ ξ.,
 ξυλλάβοι. ΕΙ. 437. χώστις προθύμως ξ. τῶν σχοινίων,
 ξυλλάβοιτ'. Λ. 313. τίς ξ. ἄν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμφ στραξυλλάβοιτ'. Λ. 313. τίς ξ. ἄν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμφ στ τηγῶν; ξυλλαβόντες. Ο. 1469. ἀπίωμεν ἡμεῖς ξ. τὰ πτερά. ξυλλαβών. Ι. 21. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ἀδὶ ξ. Σ. 122. διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν εἶτα ξ. Ο. 1082. τὰς περιστεράς θ΄ ὁμοίως ξ. εἶρξας ἔχει, Fr. 198. 12. τούτους γὰρ, ἡν πολλῷ ξυνέλθη, ξ. ξυλλάμβαν. Α. 926. μαρτύρομαι. ΔΙ. ξ. αὐτοῦ τὰ στόματ Λ. 434. ξ. αὐτὴν κὰπίσω τὰ χεῖρε δεῖ. ξυλλαμβάνειν. Εκ. 861. τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῷ πόλει ξ. Εκ. 1004. ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξ.: Εκ. 1004. ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξ.; ξυλλεγέντες. Σ. 1107. ξ. γὰρ καθ' ἐσμοὺς, ὡσπερεὶ τὰνθρήνια, ξυλλέγων. Α. 398. ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξ. ἐπύλλια ξυλλέμενοι. Π. 503. ἀδίκως αὐτὰ ξ.* πολλοὶ δ' ὅντες πάνυ χρηστοί ξυλλήψεσθ'. Σ. 400. οὐ ξ. δπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ξυλλήψεσθ. Σ. 400. ού ξ. δπόσοισι δίκαι τήτες έσεσθαι, ΕΙ. 465. οὐ ξ.; οΙ' δγκύλλεσθ' ξυλλήψεται. Ι. 229. κάγὼ μετ' αὐτῶν χώ θεδς ξ. Ο. 1205. τί δὲ τοῦτο; ΠΕ. ταυτηνί τις οὐ ξ. ξύλον. Ι. 1046. δ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξ., Σ. 148. δύου πάλιν φέρ' ἐπανοθῶ σοι καὶ ξ.,
Σ. 148. δύου πάλιν φέρ' ἐπανοθῶ σοι καὶ ξ.
Α. 357. οὐ περικατᾶξαι τὸ ξ. τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;
680. ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν, ἐς τετρημένον ξ.
Θ. 775. ξ. γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἢν ξ.
Β. 1402. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾶ ξ.
ξύλου. Α. 25. ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξ.,
Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κὰπὶ ξ. καθεύδεις; Χ. 10. ἡν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξ.
145. καπνός; φέρ' ἴδω ξ. τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου,
ΕΙ. 479. ἄρ' οἴσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξ.,
Λ. 313. τίς ξυλλάβοιτ' ἄν τοῦ ξ. τῶν ἐν Σάμω στρατηγῶν; Β. 716. νευ ξ. βαδίζων
736. εύλογον' κάν τι σφαλητ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξ., ξύλφ.
Ι. 367. οἰόν σε δήσω τῷ ξ.
Ι. 394. ἐν ξ. δήσας ἀφαύει κἀποδόσθαι βούλεται.
705. ἐν τῷ ξ. δήσω σε νη τὸν οὐρανόν.
1049. δησαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγω ξ. Ν. 592. είτα φιμώσητε τούτου τῷ ξ. τὸν αὐχένα, Α. 352. είτα φιρωσητε τουτου τω ξ. τον αυχενα,
 458. οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξ.
 ΕΙ. 1121. παῖ αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξ. τὸν ἀλαζόνα.
 Λ. 291. ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξ. τὸν ὧμον ἐξιπώκατον
 307. οὕκουν ἀν, εἰ τὼ μὲν ξ. θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ, Fr. 502. ΐνα μὴ καταγῆς τὸ σκάφιον πληγείς ξ. ξύλων. Ι. 1310. εἴπερ ἐκ πεύκης γε κάγὼ καὶ ξ. ἐπηγνύμην. ΕΙ. 1134. τῶν ξ. ἄττ' ἀν ἢ Θ. 726, ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξ...

```
ξυμβαίνετε. Ο. 1683. σφώ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξ.
 ξυμβαινετε. Ο. 1683. σφω νύν διαλλάττεσθε καί ξ. ξυμβαιλείν. Β. 930. & ξ. οὐ βάδιον. ΔΙ. νή τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν ξυμβάλου. Σ. 72. ἡν οὐδ' ἀν εῖς γνοίη ποτ' οὐδ' ἀν ξ., ξυμβεβυσμένοι. Σ. 1110. ξ., πυκιον νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις ξυμβοηθήσειν. Λ. 247. οὕκουν ἐφ' ἡμᾶς ξ. οἰει ξυμβολάς. Α. 1211. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξ. ἐπράττετο; ξυμβολής. Α. 1210. τάλας ἐγὼ ξ. βαρείας. ξύμβολον. Ο. 721. ξ. ὄρνιν, φωνήν ὅρνιν, θεράποντ' ὅρνιν, ὅνον
  Π. 278. σὸ δ΄ οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξ. δίδωσιν.
ξυμβούλοισιν. Εκ. 518. ξ. πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι, καὶ γὰρ ἐκεῖ
   ξύμβουλον. Α. 651. καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξ.
  έχοντας.

ξύμβουλος. Ν. 1481. καί μοι γενοῦ ξ., εἶτ' αὐτοὺς γραφὴν

Θ. 921. καὶ τοῦδέ τις ξ. οὐκ ἐτὸς πάλαι
 Θ. 921. καὶ τουδέ τις ξ. ούκ έτος πάλαι
ξυμβῶ. Β. 175. ἀνάμεινον, ὧ δαιμόνι', ἐὰν ξ. τί σοι.
ξυμμαχία. Π. 178. ἡ ξ. δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
ξύμμαχοι. Α. 506. ἤκουσιν οὐτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξ.:
Σ. 673. οἱ δὲ ξ. ὡς ἤσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
Α. 456. ὧ ξ. γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
Π. 218. πολλοὶ δ' ἔσονται χάτεροι νῷν ξ.,
ξυμμάχοις. Ν. 609. πρῶτα μὲν χαίρειν 'Αθηναίοισι καὶ τοῖς ξ.:
Α. 1177. τοῖς ξ. ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
1178. ποίοισιν, ὧ τᾶν. ξ.: ἐστύκαμεν.
  1178. ποίοισιν, ὧ τᾶν, ξ.; ἐστύκαμεν.
ξύμμαχον. Α. 662. ξ. ἔσται, κοὺ μή ποθ' ἀλῶ
ξυμμαχον. Α. 662. ξ. έσται, κού μή ποθ' άλω 
Λ. 346, καί σε καλῶ ξ., ὧ 
ξύμμαχος. Ι. 222. χώπως άμυνεῖ τὸν ἀνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξ. 
Θ. 715. τίς οὖν σοι, τίς ἀν ξ. ἐκ θεῶν 
ξυμμάχους. Α. 1153. πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἱππίου καὶ ξ., 
ξυμμάχων. Α. 193. ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβής τῶν ξ. 
Ι. 839. τὰν τῷ πόλει, τῶν ξ. τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν, 
ξυμμιγνυμένων. Ο. 701. ξ. δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρανὸς
  ώκεανός τε ξυμμίξασ'. Εκ. 516. οὐδεμιὰ γὰρ δεινοτέρα σου ξ. οἶδα γυναικί, ξύμπαιζε. ΕΙ. 816. Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξ. ξυμπαίζων. Ο. 1098. Νύμφαις οὐρείαις ξ.:
  ξυμπαραινείν. Β. 687. ξ. καὶ διδάσκειν. πρώτον οὖν ἡμῶν δοκεῖ
ξύμπηκτα. Β. 800. καὶ πλαίσια ξ. πλινθεύσουσί γε
ξύμπίης. Α. 277. ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξ., ἐκ κραιπάλης
ξυμπλάττεται. ΕΙ. 869. ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξ.,
ξυμπλάττεται. ΕΙ. 869. δ πλακούς πέπεπται, σησαμη ξ., 

ξυμπονηρευώμεθα. Λ. 404. ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξ. 

ξυμπονήσαντα. Λ. 694. πολλά δὴ ξ., καὶ θερμόν ἀπομορξάμενον 

ἀνδρικόν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὸν, 

ξυμποσίοις. ΕΙ. 770. κἀπὶ τραπέζη καὶ ξ., 

ξυμπόσιον. Σ. 1005. ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξ., ἐπὶ θεωρίαν, 

Λ. 1225. οὐτων τοιοῦτον ξ. ὅπωπὶ ἐγώ. 

ξυμποσίω. Ι. 529. ἄσαι δ΄ οὐκ ῆν ἐν ξ. πλὴν, Δωροῖ συκοπέδιλε, 

ξυμπόσια. Λ. 1297. ὁμεῖε δὶ ἐν οἴνω ξ. σοφάτατοι.
   ξυμπόται. Λ. 1227. ήμεῖς δ' ἐν οἶνφ ξ. σοφώτατοι.
ξυμπότας. Σ. 1346. μέλλουσαν ήδη λεσβιεῖν τοὺς ξ.
ξυμπότης. Β. 297. ἶερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἴν' ὧ σοι ξ.
ξυμπότης. Β. 297. Ιερεῦ, διαφύλαξόν μ', τι' ὁ σοι ξ. ξυμποτικός. Σ. 1209. ξ. εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός. ξυμποτών. Σ. 1369. τῶν ξ. κλέψαντα; ΦΙ. ποίαν αὐλητρίδα; ξυμφέρειν. Εκ. 475. ἄπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῶν ξ. ξυμφέρου. Εκ. 476. καὶ ξ. γ' ὁ πότνια Παλλάς καὶ θεοί. ξυμφέρω. Εκ. 869. φέρε νυν ἐγώ σοι ξ. ΑΝ. Α. μὴ, μηδαμῶς. ξύμφορα. Σ. 737. ὅσα πρεσβύτη ξ., χύνδρον ξυμφορά. Εκ. 488. τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξ. γενήσεται τὸ πρῶγμα, ξυμφορά. Θ. 179. ἐγὰ δὲ καινῆ ξ. πεπληγμένος ξυμφοράν. Β. 699. τὴν μίαν ταύτην παρεῦναι ξ. αἰτουμένοις. ξύμφορον. Σ. 1126. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξ. Θ. 139. τὶ λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξ. Εκ. 515. ὅ τι σοι δρῶσαι ξ. ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν. ξύμφωνον. Ο. 659. ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξ. ἀηδόνα Μούσαις
                                                Μούσαις
    ξύμφωνος. Ο. 221. ξ. δμοῦ
   ξυμψήφισαί. Λ. 142. ξ. μοι. ΛΑ. χαλεπά μὲν ναὶ τὼ σιὼ
ξύν. Ν. 580. μηδενὶ ξ. νῷ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἡ ψακάζομεν. κ.τ.λ.
ξυναγάγοι. Α. 991. πῶς ἀν ἐμὲ καὶ σέ τις Έρως ξ. λαβὼν,
   ξυνάγειν. Λ. 585. δεύρο ξ. καὶ συναθροίζειν εἰς ἐν, κάπειτα
 ξυναγείρει. Π. 584. ίνα τους "Ελληνας απαντας δεί δι' έτους
ξυναγείρει. Π. 584. Ινα τους Ελληνας απαντας αει οι πέμπτου ξ., ξυνάγουσιν. Β. 453. Μοίραι ξ. ξυνάγουσιν. Β. 823. δεινον έπισκύνιον ξ. βρυχώμενος ήσει ξυνάβει. Λ. 1088. χαύτη ξ. χάτέρα ταύτη νόσφ. ξυνακολουθείν. Π. 43. πείθειν δ' έμαυτῷ ξ. οἴκαδε. ξυναλίαζε. Λ. 93, τίς δ' αὖ ξ. τόνδε τὸν στόλον ξυναντᾶ. Α. 1187. ἀνίσταταί τε καὶ ξ. δραπέταις ξυναντᾶς. Π. 44. καὶ τῷ ξ. δῆτα πρώτφ; ΧΡ. τουτῳί. ξυναντήσαιμι, Π. 41. δτῷ ξ. πρῶτον ἐξιὼν,
```

```
ξυναντών. Ο. 137. δπου ξ. μοι ταδί τις μέμψεται
ξυναποδράναι. Β. 81. κάν ξ. δεθρ' ἐπιχειρήσειέ μοι
ξυνάπτω. Εκ. 787. τωδὶ ξ. τὰ τρίποδε. ΑΝ. Β. τῆς μωρίας,
ξυνάπτων. Α. 686, ἐς τάχος παίε ξ. στρογγύλοις τοῖς ἔἡμασι:
      υναριστώσι. Ο. 1486. ποι ξ. καὶ ξύν-
   ξυναρπάσει. Λ. 437. έδεισας, οὖτος; οὖ ξ. μέσην
ξυναρπάσειεν. Γτ. 248. λύσας ἴσως ἀν τὸν λαγὼν ξ. ἡμῶν.
ξυνάρπασον. Ν. 775. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξ. ΣΤ. τὸ τί;
ξυνανλίαν. Ι. 9. ξ. κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
ξύνανλον. Β. 212. ξ. ὕμνων βοὰν
  ξυνδείτε. Β. 605. ξ. ταχέως τουτονί τον κυνοκλόπον, 
ξύνδησον. Λ. 442. ταύτην προτέραν ξ., ότις καί λαλεί, 
ξυνδιήνεγκαν. Ι. 597. ξ. μεθ' ήμων, έσβολάς τε καί μάχας. 
ξυνδικασταί. Σ. 197. ω ξ. καί Κλέων, ἀμύνετε. 
Σ. 215. οἱ ξ. παρακαλούντες τουτονί
  2.215. οἱ ξ. παρακαλούντες τουτονί
430. εἶά νυν, ὧ ξ., σφῆκες δξυκάρδιοι,
ξυνδοκεῖ. Λ. 167. εἶ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χὴμῖν ξ.
ξυνδοκοίη. Ο. 197. εἰ ξ. τοιστιν άλλοις δρνέοις.
ξυνέβαλεν. Ι. 427. εὖ γε ξ. αὕτ' ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὖ ξυνέγνω
ξυνέβητον. Σ. 867. καὶ τοῦ γείκους ξ.
ξυνέβητον. Σ. 867. καὶ τοῦ γείκους ξ.
ξυνέμους Σ. 1488. ξ. οὧλ τοῦστος
   ξυνεγένομην. Σ. 1468. ξ., ούδε τρόποις
ξυνεγένου. Β. 57. ἀλλ' ἀνδρός ; ΔΙ. ἀτταταῖ. ΗΡ. ξ. Κλεισθένει ;
   ξυνέγνω. Ι. 427. εὖ γε ξυνέβαλεν αὕτ' ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὖξ.
ξυνεθεώρεις. Σ. 1187. ὡς ξ. 'Ανδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
ξυνέθηκα. Β. 1052. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς
                                            Φαίδρας ξ.;
   ξυνειδέναι. Ι. 184. ξ. τί μοι δοκεῖε σαυτῷ καλόν.
ξυνειδότες. Β. 960. ἔξ ὧν γ' ἀν ἔξηλεγχόμην' ξ. γὰρ οὖτοι
ξυνειδώς. Θ. 475. κακά ξ. εἶπε δρώσας μυρία;
 ξυνείην. Εκ. 899. ῷπερ ξ.
ξύνειμ'. Εκ. 38. Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ῷ ξ. ἐγὼ,
Εκ. 340. ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἢ ξ. ἐγὼ
ξύνειμι. Ν. 1404. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξ. καὶ μερίμναις,
 ξυνείναι. Ο. 414. καὶ ξ. τὸ πᾶν.
Π. 321. μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξ.
ξύνεισι. Ο. 1486. ποι ξυναριστῶσι καὶ ξ.
  ξυνείσομαι. Σ. 999. πως οὖν έμαυτῷ τοῦτ' ἐγὰ ξ.,
ξυνεκμαχοῦντες. Λ. 1164. ξ. τὴ τόθ' ἡμέρα μόνοι,
ξυνεκμαχλεύσω. Λ. 430. ξ. ΑΥ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
ξυνεκοίμισαν. Ο. 1734. Μοῦραι ξ.
ξυνεκοίμισαν. Ο. 1734. Μοίραι ξ. 
ξυνεκποτέ. Π. 1085. πίνειν, ξ. ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. 
ξυνεκίκα. Α. 531. ἤστραπτεν, ἐβρόντα ξ. τὴν Ἑλλάδα, 
ξυνελέγη. Εκ. 395. οὕτως ἐν ὥρα ξ.; ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ 
Fr. 244. κακῶν τοσούτων ξ. μοι σώρακος. 
ξυνελέγημεν. Εκ. 116. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξ. ἐνθάδε, 
ξυνελέγοντ'. ΕΙ. 830. τί δ' ἔδρων; ΤΡ. ξ. ἀναβολὰς ποτώμεναι, 
ξυνελέγοντ. Α. 184. κὰς τοὺς τρίβωνας ξ. τῶν λίθων 
ξυνελέγοντ. Α. 184. κὰς τοὺς τρίβωνας ξ. τῶν λίθων.
ξυνελέγοντο, Α. 184. κἀς τοὺς τρίβωνας ξ. τῶν λίθων ξυνελθεῖν. Ι. 1300. φασὶν ἀλλήλαις ξ. τὰς τριήρεις ἐς λόγον, ξυνέλθη. Fr. 198, 12. τούτους γὰρ, ἢν πολλῷ ξ., ξυλλαβὰν ξυνέλθωσ΄. Λ. 39. ἢν δὲ ξ. αὶ γυναῖκες ἐνθάδε, ξυνελκύσας. Ν. 585. τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἐαυτὸν εὐθέως ξ. ξυνέλκυσον. ΕΙ. 417. ἡμὰν προθύμως τήνδε καὶ ξ. ξυνεμβάλωμεν. Λ. 246. ξ. εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς. ξυνέμιξεν. Ο. 700. πρότερον δ' οὐκ ἢν γένος ἀθανάτων, πρὶν Έρως ξ. ἄπαντα: ξυνέμπορον. Β. 396. ἀδαῖαι, τὸν ξ. τῆσδε τῆς χορείας. ξυνεγεκεῖν. Α. 252. καλώς ξ. τὰς τριακοντούτιδας. ξυνέξευρ'. Θ. 601. καὶ σὰ ξ. αὐτὸν, ὡς ἀν τὴν χάριν ξυνεπευχόμενος. Θ. 951. ἐς τὰς ώρας ξ. ξυνέπησθέ. ΕΙ. 1356. δρες, κᾶν ξ. μοι, ξυνεπικεισθ'. Ι. 266. ξ. ὑμεῖς ἐγὰν δ', ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι, ξυνεπόμνυθ'. Λ. 237. ξ. ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΤ. νὴ Δία. ξυνεργόν. Ι. 588. ἤμετέραν ξ.
  ξυνεργόν. Ι. 588. ήμετέραν ξ.
ξύνες. Ο. 945. ξ. δ τοι λέγω.
   ύνεσι. Β. 893. καὶ ξ. καὶ μυκτήρες δσφραντήριοι,
  ξύνεσιν. Β. 1483. ξ. ήκριβωμένην.
ξύνεσιν. Β. 1483. ξ. ήκριβωμένην.
ξυνεσίτει. Ι. 1325. οδός περ Άριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδη ξ.
  ξύνεσμεν. Β. 959. οἰκεία πράγματ' εἰσάγων, οἶς χρωμεθ', οἶς ξ.,
ξυνεσόμεθ'. Ο. 650. ξ. ὑμῶν πετομένοις οὐ πετομένω;
ξυνεσπεσοῦμαι. Εκ. 1095. ξ. γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΑ. μὴ πρὸς
 ξυνετάς. Β. 876. Μοῦσαι, λεπτολόγους ξ. φρένας αι καθορατε
ξυνετέκνου. Θ. 15. καὶ ζῶ ἐν αὐτῷ ξ. κινούμενα, ξυνετός. Εκ. 204. ὡς ξ. ἀνήρ, ΠΡ. νῦν καλῶς ἐπήνεσας. ξυνετρίβη. ΕΙ. 71. ἔως ξ. τῆς κεφαλῆς καταρρυείς. ξυνέτριψεν. Σ. 1050. εἶ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπί-
 ξυνέτυχον. Β. 196. οίμοι κακοδαίμων, τῷ ξ. ἐξιών;
ξυνετώς. Σ. 633. δέ ξ. λέγοντος.
ξύνευνός. Εκ. 953, πρόσελθε καὶ ξ. μοι
```

218 ξυνευχόμεσθα. Θ. 352. ξ. τέλεα μέν ξυνευχόμεσθά. Σ. 885. ξ. σοι * * κάπάδομεν ξυνεφόιτων. Ι. 988. παίδες οί ξ. ξυνεχές. Ι. 21. λέγε δη μόλωμεν ξ. ώδι ξυλλαβών, ξυνέχεσθαι. Εκ. 1096. ενί γαρ ξ. κρείττον η δυοίν κακοίν. ξυνέχοντας. Ν. 966. είτ' αὔ προμαθείν ἄσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μή ξ., ξυνέχων. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξ. τῶν δακτύλων ἀνίσταται, ξυνέχων. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξ. τῶν δακτύλων ἀνίσταται, ξυνεχῶς. Β. 915. μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξ. ἄν΄ αὶ δ' ἐσίγων. ξυνήγαγεν. Α. 83. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξ.; ξυνήγαγεν. Ι. 1348. ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξ. ξυνήγορον. Ι. 1361. τοῦτον τἱ δράσεις, εἰπὲ, τὸν ξ.; ξυνήγορον. Ι. 1361. τοῦτον τἱ δράσεις, εἰπὲ, τὸν ξ.; ξυνήγορος. Α. 715. τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξ., Ι. 1358. ἐάν τις εἶπη βωμολόχος ξ. Σ. 482. ἀλλὰ νῦν μεν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξ. ξυνηγόρων. Α. 705. τῷδε τῷ Κηφισοδήμω, τῷ λάλω ξ.; ξυνηγόρων. Fr. 1. τἰς τοῦτο τῶν ξ. γηρύεται; ξυνήκαθ'. Α. 101. ξ. δ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν 'Απόλλω' γὼ μὲν οῦ. ξυνήλθεν. ΕΙ. 632. κῆτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξ. οὐργάτης λεὼς, ξυνήλθομεν. Α. 25. οὐχ οὖτος ὁ τρόπος ταχὺ γὰρ ἀν ξ. ξυνήλθομεν. Α. 25. οὐχ οὖτος ὁ τρόπος ταχὺ γὰρ ἀν ξ. ξυνήλθομεν. Σ. 236. ἤβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίω ξ. ξυνήν. Σ. 1273. τοῖς Πενέσταισι ξ. τοῖς ξυνήν. Σ. 1273. τοις Πενέσταισι Ε. τοις ξυνής. Σ. 1256. οδκ, ήν Ε. γ΄ ανδράσι καλοίς τε κάγαθοίς. Ευνθέντε. Σ. 693. ήν τίς τι διδώ των φευγύντων, Ε. το πρώγμα δύ όντε ξυνθιασώτα. Π. 508. δύο πρεσβύτα, ξ. τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν, ξυνιείς. Λ. 1016. ταθτα μέντοι σὸ ξ. εἶτα πολεμεῖς ἐμοὶ, ξυνιέναι. Β. 957. νοεῖν, όρᾶν, ξ., στρέφειν, έρᾶν, τεχνάζειν, ξυνιέναι. Β. 957. νοεῖν, όρᾶν, ξ., στρέφειν, έρᾶν, τεχνάζειν, ξυνίετε. ΕΙ. 603. ὧ σοφώτατοι γεωργοί, τάμὰ δὴ ξ. ξυνίημ΄. Ο. 947. ξ. ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. ξυνίης. Π. 45. εἶτ΄ οὐ ξ. τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θοεῦ, ξυνιστάμενοι. Ι. 595. ἃ ξ. τοῖοιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι. ξυνιστάμενον. Ι. 863. ἐν τἢ πόλει ξ., ἀλλ' εὐθέως κέκραγα. ξυνναυμαχῷ. Β. 702. κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἀν ξ. ξυννένοφε. Ετ. 142. καὶ ξ. καὶ χειμέρια βροντῷ μάλ' εὖ. ξυννενοφυῖα. Ετ. 349. ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξ. βαδίζει, βαδίζει, Ευννεφεί. Ο. 1502. ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἡ ξ.; ξύννομε. Ο. 678. πάντων ξ. τῶν ἐμῶν ξυνόδους. Ι. 477. καὶ τὰς ξ. τὰς νυκτερινὰς ἐν τῆ πόλει, ξυνόδων. Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξ. Κλεοφῶν δὲ μαξυνόδων. Β. 1532, άργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξ. Κλεοφῶν χέσθω ξύνοιδ'. Θ. 477. ξ. ἐμαυτῆ πολλὰ δείν' ἐκεῖνο δ' οὖν Θ. 553. εἶρηχ' ὅσα ξ. ἐπεὶ βούλεσθε πλείον εἴπω; ξυνοικεῖν. Ο. 413. σοῦ ξ. τέ σοι ξυνοικεῖν. Ο. 413. σοῦ ξ. τέ σοι ξυνοικεῖν. Β. 1341. τοῦτ ἰπερῶρν καὶ ξ. δύο. ξυνοικεῖν. Β. 1341. τοῦτ ἰπεῖν' ἰῶ ξ., ξύνοικοι. Β. 1341. τοῦτ ἰπεῖν' ἰῶ ξ., ξύνοικον. Π. 1147. ἀλλὰ ξ. πρὸς θεῶν δέξασθέ με. ξυνοικῶν. ΕΙ. 708. ταίτης ξ. ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς. ξυνοικῶν. ΕΙ. 708. ταίτης ξ. ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς. ξυνοίσει. Ν. 590. ὡς δὲ καὶ ταῦτο ξ. βαδίως διδάξομεν. ΕΙ. 688. πῶς οὖν ξ. ταῦτ', ἐρωτᾶ, τῆ πόλει; Εκ. 472. τοῦτο ξ., ταῦτα χρὴ πάντ ἄνδρα δρῶν. ξυνοίσεις. Ι. 1233. εἴ τι ξ. τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις. ξυνόμνυτεν. Ι. 478. καὶ πάνθ' ἄ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξ., ξυνόμνυτον. Ι. 236. ότιὴ πὶ τῷ δήμως ξ. πάλαι. ξυνομώροτοι. Λ. 1007. τουτὶ τὸ πρῶγμα πανταχόθεν ξ. ξυνόμτες. Σ. 1460. ξ. γνώμαις ἐτέρων

ξυνόντων. Σ. 1300. καὶ τῶν ξ. πολὺ παροινικώτατος; ξυνουσία. Εκ. 110. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξ. ξυναισίαι. Θ. 21. οἰόν τὶ που 'στὶν αὶ σοφαὶ ξ. ξυνουσίας. Ο. 324. ἀνδρ ἐδεξάμην ἰραστὰ τῆσδε τῆς ξ. ξυνουσιαστικός. Σ. 1209. ξυμποτικός εἶναι καὶ ξ. ξυνταλαιπωρήσομεν. Λ. 1221. χήμεῖς γε μετὰ σοῦ ξ. ξυνταξάμενου. Λ. 452. ξ. ΛΥ. νὴ τὰ θεὰ γνώσεσθ' ἄρα ξυντεμῶ. Β. 1262. εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξ. ξύντους Β. 123. λλὶ 'στον ἀποποτος ξ. ποντος και ξείνους και ξείνους και μεταιρώς και διαστού και το μέλη ξ. ξύντους Β. 123. λλὶ 'στον ἀποποτος ξ. ποντος καιρώς και διαστού και το καιρώς ξύντομος. Β. 123. ἀλλ' έστιν ἀτραπὸς ξ. τετριμμένη, ξύντροφ'. Ο. 679. ὕμνων ξ. ἀηδοῖ, ξύντροφε. Α. 989. ὧ Κύπριδι τῆ καλῆ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξ. Διαλλαγή, ξυντυγχάνειν. Ο. 1489. ἀσφαλὲς ξ. ξυντύχη. Σ. 1323. τύπτων απαντας, ήν τις αυτώ ξ. ξυντυχία. Β. 1006. θυμοῦμαι μὲν τῆ ξ., καί μου τὰ σπλάγχν' άγανακτεί, ξυντυχών. Α. 846. κοὺ ξ. σ' Υπέρβολος ξυνφδά. Ο, 635. ἐμοὶ φρονῶν ξ., μὴ ξυνωμόσαμεν. Λ. 182. ξ., ὅπως ᾶν ἀρρήκτως ἔχη; ξυνωμοσίας. Ι. 476. ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξ. ἐρῶ, ξυνωμόταις Ι. 452. τύπτουσί μ' οί ξ. Σ. 488. ὡς ἄπανθ' ὑμὶν τυραννίς ἐστι καὶ ξ., ξυνωμότας. Ι. 628. κρημνούς ἐρείδων καὶ ξ. λέγων Ι. 862. ἔπαυσα τοὺς ξ., καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν Σ. 483. ταὐτὰ ταῦτὰ σου καταντλῆ καὶ ξ. καλῆ. Σ. 183. Ταυτά ταυτά σου κατάστλη και ξ. καλη. ξυνωμότης. Σ. 345. μή ξ. τις ήν. Σ. 507. ταυτά δράν ξ. ὧν καὶ φρονῶν τυραννικά. 953. κλέπτης μὲν οὖν οὖτός γε καὶ ξ. ξυνωμοτῶν. Ι. 257. παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξ. ξυνών. Ι. 1287. καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξ. Οἰωνίχω. Σ. 475. καὶ ξ. Βρασίδα, καὶ φορῶν κράσπεδα 1222. τούτοις ξ. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς. ΕΙ. 863. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξ. τῶν τιτθίων ἔχωμαι; Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξ. πολὺν χρόνον.
 418. ὅτφ πέποιθέ μοι ξ.
 Π. 775. οἴοις ἄρ' ἀνθρώποις ξ. ἔλάνθανον, Π. 775. οίοις άρ άνθρωποις ε. εκανομέση, ξυνωρικεύεται. Ν. 15. ἱππάζεταί τε καὶ ξ. ξυνωρίσιν. Ν. 1302. αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξ. ξυνώσιν. Fr. 503. ἴνα ξ. ῷπερ ἡδεσθον βίφ, ξυροδόκης. Θ. 220. ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξ. ΕΤ. γενναῖος εἶ-ξυρόν. Θ. 219. χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξ. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε ξυρόδοκης. Θ. 220. ευτεύθευ έκ τής ξ. ΕΤ. γενναίος εί' ξυρόν. Θ. 219. χρήσόν τι νῦν ἡμῖν ξ. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε Εκ. 65. κάγωγε' τὸ ξ. δέ γ' ἐκ τής οἰκίας Fτ. 309, 1. ξ., κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτήν, λίτρον, ξυροφορείς. Θ. 218. 'Αγάθων, σὸ μέντοι ξ. ἐκάστοτε, ξυσπουδάζειν. ΕΙ. 768. ξ. περὶ τής νίκης. ξυσσίτια. Εκ. 715. ἄρχειν, καταστήσαί τε τὰ ξ., ξυσσίτοις, Σ. 557. ἀρχήν άρξας ἡ πὶ στρατίας τοῖς ξ. ἀγοράζων ξύσσιτον. Β. 1075. καὶ μινθώσαι τὸν ξ., κάκβὰς τινὰ λωποδυτήσαι. τήσαι Π. 602. Παύσωνα κάλει τὸν ξ. Ευσταθεύσω. Λ. 844. καὶ ξ. τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε. Ευσταλείs. Σ. 424. ξ., εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος, ξυστάs. Σ. 1031. θρασέως ξ. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι, ξυστειλάμεναι. Εκ. 99. ξ. θαΙμάτια: τὸν πώγωνά τε ξυστή. Γι. 357. λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξ. κάμαξ. ξυστίδ'. Ν. 70. ώσπερ Μεγακλέης, ξ. έχων. ἐγὼ δ' ἔφην, ξυστίδα. Γι. 309, 7. ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές, ξ., ξυστίδων. Λ. 1189. χλανιδίων καὶ ξ. καὶ ξυστρέψας. Λ. 975. ξ. καὶ ξυγγογγυλίσας 'ξώπιος. Θ. 881. αὐτὸς δὲ Πρωτεύς ἔνδον ἔστ', ἡ 'ξ.;

0

 δ. Α. 11. ὁ δ' ἀνεῖπεν εἴσαγ', ὧ Θέογνι, τὸν χορύν. κ.τ.λ.
 Α. 101. ξυνήκαθ' ὁ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν ᾿Απόλλω ᾿γὼ μὲν οὕ. κ.τ.λ.
Α. 360. ὅ τι ποτ', ὥ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις; κ.τ.λ. ὁάς. Fr. 27. "ὅτε τὰς ὁ ἴσας ἐποιήσατο." ὁβελίαν. Fr. 158. εἶτ' ἄρτον ὁπτῶν τυγχάνει τις ὁ. ὁβελίαν. Fr. 384. ὁ. ἄρτους: ὁβελίσκοιν. Ο. 672. ἀλλ', ὧ κακόδαιμον, ῥύγχος ὁ. ἔχει. ὁβελίσκον. N. 178. κάμψας ὁ, εἶτα διαβήτην λαβὼν, Ο. 359. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; ΠΕ. τὸν ὁ. ἀρπάσας 388. καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὁ., κ.τ.λ.

ξυνόντες. Σ. 1460. ξ. γνώμαις έτέρων

όβελίσκους. Α. 1007. φέρε τοὺς δ., ω ἀναπείρω τὰς κίχλας. Σ. 354. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς δ. 364. τηροῦσιν ἔχοντ' δ.

όβολόν. Ν. 118. ούκ ἄν ἄποδοίην οὐδ' ἄν ὁ, οὐδενί. Ν. 863. ὁν πρῶτον ὁ. ἔλαβον Ἡλιαστικόν, 1250. οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἄν ὁ. οὐδενὶ,

Θ. 884. ἔπειτ' ἐρωτᾶς, ἔνδον ἔστ', ἡ 'ξ.

Ο. 503. δ. κατεβρόχθισα κάτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.

Εκ. 302. ἐλθόντ' δ. μόνον, δβολού. Ι. 682. δ. κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. Ο. 18. κολοιόν δ., τηνδεδί τριωβόλου.

όβολού. Β. 1236. λήψει γαρ δ, πάνυ καλήν τε κάγαθήν. όβολούς. Σ. 684. σοί δ' ήν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὁ,, ἀγαπῆς οἶς αύτος έλαύνου αυτος ελαυνων
Σ. 791. κάγιὰ 'νέκαψ' · δ. γὰρ φόμην λαβεῖν
Β. 177. λάβ' ἐννέ' δ. ΝΕ. ἀναβιφην νυν πάλιν.
δβολώ. Σ. 52. εἶτ' οὐκ ἐγιὰ δοὺς δύ' δ. μισθώσομαι
Σ. 1189. πλην ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' δ. φέρων.
Β, 140. ναύτης διάξει δύ' δ. μισθὸν λαβών. 141. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὰ δύ ὁ. Fr. 145, 1. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δύ ὁ. καὶ σύμβολον όβολων. Σ. 1391. άρτους δεκ' δ. κάπιθήκην τέτταρας. Fr. 293. "δ. δ΄ ίσως τεττάρων καὶ τῆς φοράς.
'Όβριμοπάτρα. Ι. 1178. ἡ δ΄ 'Ο. γ΄ ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
δήδοον. Ι. 793. καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις έτος δ. οὐκ ἐλεαίογκύλλεσθ'. ΕΙ. 465. οὐ ξυλλήψεσθ'; οΓ δ.: όγκωσαι. Σ. 1024. οὐκ ἐκτελέσαι φησίν ἐπαρθείς οὐδ' ὁ. τὸ φρόνημα, δγκωσόμεσθα. Β. 703. εὶ δὲ τοῦτ' δ. κάποσεμνυνούμεθα δδ'. Α. 333. ως απωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης δ. έστ' έμός. κ.τ.λ. δδάξ. Σ. 164. διατρωξομαι τοίνυν δ. τὸ δίκτυον. Σ. 943. καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁ. ἔχει; Λ. 301. οὐδὲ γάρ ποθ' ὧδ' ὁ. ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ. Π. 690. δ. ελαβόμην, ώς παρείας ών δφις. δδε. Α. 108. οδκ, άλλ' άχάνας δ. γε χρυσίου λέγει. κ.τ.λ. δδελόν. Α. 796. ἄδιστον αν τον δ. αμπεπαρμένον. δδί. Α. 122. δ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων; κ.τ.λ. Α. 134. δ. κ.τ.λ. δ. κ.τ.λ. δδιον. Β. 1276. κύριδε είμι θροείν δ. κράτος αίσιον ἀνδρῶν. όδιον, Β. 1276. κύριός είμι θροείν δ. κράτος αίσιον ἀνδρῶν. δδό. Θ. 1222. ὧ μιαρό γρῷο πότερα τρέξι τὴν δ.; δδοι. Ο. 1006. ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ὧσιν εἰς αὐτὴν δ. δδοιπλανοῦντες. Α. 69. πεδίον δ. ἐσκηνημένοι, δδοιπόρων. Α. 205. τῶν δ. ἀπάντων τῆ πόλει γὰρ ἄξιον δδοῖς. Ι. 348. τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς δ. σεαυτῷ, Ν. 362. ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν δ. καὶ τώφθαλμὼ παραβάλ-AFIS. 964. εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν δ. εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ Σ. 542. σκωπτόμενοι δ' έν ταις δ. Α. 523. ὅτε δη δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁ, φανερῶς ἡκούομεν ήδη, Εκ. 773. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁ, ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ. 'Οδομάντων. Α. 156. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. 'Ο. στρατός. Α. 157. ποίων 'Ο.; εἰπέ μοι, τουτὶ τὶ ἦν;
 158. τίς τῶν 'Ο. τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;
 164. ὑπὸ τῶν 'Ο. τὰ σκόροδα πορθούμενος. δδόν. Α. 1144. ως ανομοίαν έρχεσθον δ. ποίαν δ. νω τρεπτέον και προς τίνα.
 καν μακράν δ. διελθείν 621. κάν μακράν δ. διελθεῖν 1015. Φράζευ, Έρεχθείδη, λογίων δ., ήν σοι 'Απόλλων ΕΙ. 125. ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν δ. 733. ἡν ἔχομεν δ. λόγων εἶπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει. 825. τι δ' ἔπαθες; ΤΡ. ἡλγουν τὰ σκέλη μακράν δ. 1093. ἔσπενδον δεπάεσσιν' ἐγὰ δ' δ. ἡγεμόνευον' Ο. 4. ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν δ. προφορουμένω. 12. οἴμοι. ΠΕ, σὰ μὲν, ῷ τᾶν, τὴν δ. ταύτην ἴθι. 29. ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν δ.; 1374. πέτομαι δ' δ. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων 1398. τοτε μὲν νοτίαν στείχων ποὸς δ.. 1398. τοτέ μέν νοτίαν στείχων πρός δ.,
Θ. 1173. καθ' δ. έφραζον, ταῦτα μεμνησθαι ποιεῖν.
Λ. 834. μεδέουσ', ΐθ' δρθην ήνπερ ἔρχει τὴν δ.
Β. 135. οὐκ ἀν βαδίσαιμι τὴν δ. ταύτην. ΗΡ. τί δα
162. οὖτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν δ.
401. ἀνευ πόνου πολλὴν δ. περαίνεις. ΗΡ. τί δαί; 897. ἔπιτε δαΐαν δ. 897. επιτε δαίαν δ.
Π. 506. δ. ήνταν ὶδιν τοῖε ἀνθρώποιε ἀγάθ' ἀν μείζω πορίσειεν.
δδόντα. Α. 1256. θάγοντας, οἰῶ, τὸν δ.:
δδόντας. Σ. 165. ἀλλ' οὐκ έχεις δ. ΦΙ. οἶμοι δείλαιος:
Β. 815. ἡνίκ' ἀν ὀξυλάλου περ' ἴδη θήγοντος δ.
927. σαφὲς δ' ἀν εἶπεν οὐδεὲν ΔΙ. μὴ πρῖε τοὺς ὀ,
Π. 1057. πόσους έχεις δ. ΧΡ. ἀλλὰ γνώσομαι
δδόντων. ΕΙ. 1310. λευκῶν ὀ, ἔργον ἔστ', ἡν μἡ τι καὶ μασώνται σῶνται.

δδός. Ο. 22. δ. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ,
δδοῦ. Ν. 75. νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, δ.

ΕΙ. 124. καὶ τἰς πόρος σοι τῆς δ. γενήσεται;
1155. χάμα τῆς αὐτῆς δ. Χαρινάδην τις βωσάτω,
Ο. 6. δ. περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἡ χίλια.
23. ἢ δ' ἡ κορώνη τῆς δ. τι λέγει πέρι;
25. τί δὴ λέγει περι τῆς δ.; ΠΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἡ
994. τίς ἡ ἀινοια, τίς ὁ κόθορνος, τῆς δ.;
1011. κάμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς-δ.
Λ. 286. ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς δ. σῶνται,

όδοῦ. Λ. 294. μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθη πρὸς τῆ τελευτῆ τῆς δ. Λ. 988. ὑπὸ τῆς δ.; ΚΗ. παλεόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα Β. 174. μὰ Δί, ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς δ. 284. λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς δ. Π. 961. ἡ τῆς δ. τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν; ὁδούς. Ι. 253. εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγῃ σε καὶ γὰρ οἶδε τὰς δ. Ι. 291. ὑποτεμοῦμαι τὰς δ. σου Ν. 171. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς δ. 584. ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς δ. ὁ δ' ἥλιος Θ. 783. βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς, Β. 113. πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, δ., ὁδύναις, Α. 526, κἄθ' οἱ Μεγαρῆς δ. πεφυστγγωμένοι ὁδυνᾶν. Λ. 164. κάλλως δ. χρή' κάμέλει ταχέως πάνυ όδυναν. Λ. 164. κάλλως ό. χρή καμέλει ταχέως πάνυ όδύνη. Π. 1131. δ. σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν. όδυνηθείς. Σ. 283. διὰ τοῦτ' ὁ. όδυνηρός. Α. 231. δέὺς, δ., * * * ἐπίκωπος, ἵνα όδυνηρότερον. Π. 526. δ. τρίψεις βίστον πολύ τοῦ νῦν. XP. ès κεφαλήν σοί. δδυνήσει. Εκ. 928. οὐ τοὐμὸν ὁ. σε γῆρας. ΝΕ. ἀλλὰ τί ; όδυνφτο. Π. 222. δ. μάλλον. ό δὲ κεκραγώς καὶ βοῶν όδυρτά. Α. 1226. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' δστέων δ. 'Οδυσσέα, Σ. 181. 'Ο. τιν'; ΕΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει 'Οδυσσεύς. Σ. 351. εἶτ' ἐκδῦναι ράκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις 'O.; δδων. Β. 117. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν δ. δδῷ. Fr. 460, 5. ἐς Έφεσον, οἱ δ' ἐς Ἄβυδον. ἦν δὲ πάνθ' δ. όζει. Σ. 38. δ. κάκιστον τουνύπνιον βύρσης σαπρας. οζει. 2. 35. δ. κακιστον τουνυπνιον βυρσης σαπρας.
ΕΙ. 529. τοῦ μὲν γὰρ ὅ. κρομμυοξυρεγμίας,
Θ. 254. νὴ τὴν ᾿Αφροδίτην, ἢδύ γ᾽ ὅ. ποσθίου.
ὅξειν. Λ. 616. ἤδη γὰρ ὅ. ταδὶ μειζόνων καὶ πλειόνων
Λ. 663. ἀνδρὸς ὅ. εὐθὺς, ἀλλ᾽ οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
Π. 1020. ὅ. τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἤδύ μου,
ὅζήσει. Σ. 1059. ὁ. δεξιότητος.
ὅζοις, Εκ. 648. οἰμώζοι γ᾽ ἀν καὶ κωκύοι. ΠΡ. σὰ δέ γ᾽ ὅ. ἀν καλαμίνθης. όζον. Λ. 943. εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοὺκ ὅ. γάμων. όζος. Σ. 1377. ὅ. μὲν οὖν τῆς δαδός οὖτος ἐξέχει. Σ. 1378. τὶ λέγεις σύ; ποῖος ὅ. οὐκ εἶ δεῦρο σύ; όζουσ'. Α. 196. αὐται μὲν δ. ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, όζουσι. Α. 190. δ. πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν. A. 192. δ. χαὖται πρέσβεων ές τὰς πόλεις δίω. Εκ. 524. ξεστι. ΒΛ. πως; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς δ. μύρου. δίωμεν. Λ. 687. ως ἀν δ. γυναικών αὐτοδόξ ωργισμένων. δίων. Α. 852. δ. κακὸν τῶν μασχαλῶν Ι. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον δ.; 1332. οὐ χοιρινών ὄ. ἀλλὰ σπονδών, σμύρνη κατάλειπτος. Ν. 50. ὅ. τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας, 398. καὶ πῶς, ἄ μῶρε σὰ καὶ Κρονίων ὅ. καὶ βεκκεσέληνε, 1007. μίλακος ὅ. καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης, δθ'. Α. 401. δ. δ δοῦλος οὐτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται. κ.τ.λ. δθεν. Ι. 314. οδδ' έγω το πράγμα τοῦθ' δ. πάλαι καττύεται. κ.τ.λ. όθενπερ. Α. 821. δ. άρχὰ τῶν κακῶν ἄμῖν ἔφυ. κ.τ.λ. οθέντα. Α. 1176. δ., κηρωτήν παρασκευάζετε, οί. Α. 21. ο. δ' ἐν ἀγορὰ λαλοῦσι, κάνω και κάτω κ.τ.λ. οί. Α. 1174. ὧ δμῶες ο. κατ' οἶκόν ἔστε Λαμάχου, κ.τ.λ. οί. Α. 836. εὐδαιμονεί γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἡκουσας ο. προβαίνει κ.т.λ. κ.τ.λ.

δὶ, ΕΙ. 929. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟ. ὁ. κ.τ.λ.

οἰ'. Α. 461. οὖπο μὰ Δί' οἶσθ' ο. αὐτὸς ἐργάζει κακά.

Α. 973. ο. ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολῶν,

Ι. 269. ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης εἶδες ο. ὑπέρχεται;

1338. οὐδ' ο. ἔδρας ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἀν θεόν.

ΕΙ. 465. οὐ ξυλλήψεσθ'; ο. ὀγκύλλεσθ'

Θ. 551. ἀκούετ', ῷ γυναῖκες, ο. εῖρηκεν ἡ πανοῦργος

651. εἰς ο. ἐμαντὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

945. ἱατταταιάξ. ῷ κροκώθ', ο. εῖργασι'

Β. 906. ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' ο. ἄν ἄλλος εἴποι.

921. ῷ παμπόρηρος, ο. ἄο' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ. 921. ἄ παμπόνηρος, ο. ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ. οἰα. Α. 753. τί δ' άλλο πράττεθ' οἰ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. ο. δή. Ι. 465. ούκουν μ' ἐν Αργει ο, πράττει λανθάνει. 683. πάντα τοι πέπραγας ο. χρή τὸν εὐτυχοῦντα: 727. ἔξελθ', ἴν' εἰδής ο. περιυβρίζομαι. 813. ὧ πόλις "Αργους, κλύεθ' ο. λέγει. σὰ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις; ΕΙ. 389. οὐκ ἀκούεις ο. θωπεύουσί σ', ὧνας δέσποτα; Ο. 307. ο. πιπίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες. Θ. 461. ο. κάστωμύλατο Π. 601. ὧ πόλις Αργους, κλύεθ΄ ο. λέγει. οἰά. ΕΙ. 693. ο. μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. ΤΡ. τὰ τί; F f 2

218 ξυνευχόμεσθα. Θ. 352. ξ. τέλεα μὲν ξυνευχόμεσθά. Σ. 885. ξ. σοι * * κἀπάδομεν ξυνεφοίτων. Ι. 988. παίδες οἱ ξ. ξυνεχές. Ι. 21. λέγε δὴ μόλωμεν ξ. ὡδὶ ξυλλαβών. ξυνέχεσθαι. Εκ. 1096. ἐνὶ γὰρ ξ. κρεῖττον ἡ δυοῦν κακοῖν. ξυνέχοντας. Ν. 666. ἐῖτ αὖ προμαθεῖν ἆσμ' ἐδίδασκεν, τὰ μηρὰ μή ξ., Ευνέχων, Σ. 95. τους τρείς ξ. των δακτύλων ανίσταται ξυνεχών, 2, 30, τους τρείς ξ. των οακτυλών ανιστατά, ξυνέχως. Β. 915. μελών έφεξης τέτταρας ξ. άν' αί δ' εσίγων. ξυνήγαγεν. Α. 83. πόσου δε τον πρωκτον χρόνου ξ.; ξυνήγετο. Ι. 1348. ώσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξ. ξυνηγορείν. Α. 685. ὁ δὲ νεανίας ἐαυτῷ σπουδάσας ξ. ξυνήγορον. Ι. 1361. τοῦτον τί δράσεις, εἰπὲ, τὸν ξ.; ξυνήγορος. Α. 715. τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξ., Ι. 1358. ἔάν τις εἶπη βωμολόχος ξ. Σ. 482. ἀλλὰ νῦν μεν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξ. Σ. 482. αλλά νυν μεν ουδεν αλγεις, αλλ όταν ξ. ξυνηγόρφ. Α. 705. τῷδε τῷ Κηφισοδήμφ, τῷ λάλφ ξ.; ξυνηγόρων. Fr. 1. τίς τοῦτο τῶν ξ. γηρύεται; ξυνήκαθ. Α. 101. ξ. δ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν ᾿Απόλλω ʹ γὼ μὲν οῦ, ξυνήλθεν. ΕΙ. 632. κατα δ΄ ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξ. οὐργάτης λεὼς, ξυνηλθέτην. Β. 47. τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξ.; ξυνήλθομεν. Α. 25. οὐχ οὖτος ὁ τρόπος ταχὺ γὰρ ἂν ξ. ξυνήμεν. Σ. 236. ἤβης ἐκείνης, ἡνίκ ἐν Βυζαντίφ ξ. ξυνήν. Σ. 1273. τοις Πενέσταισι έ. τοις ξυνής. Σ. 1256. οδκ, ήν έ. γ΄ ἀνδράσι καλοίς τε κάγαθοίς. ξυνθέντε. Σ. 693. ήν τίς τι διδώ των φευγύντων, έ. τὸ πράγμα δύ ὅντε ξυνθιασώτα. Π. 508. δύο πρεσβύτα, ξ. τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν, ξυνιείς. Λ. 1016. ταθτα μέντοι σὸ ξ. εἶτα πολεμεῖς ἐμοὶ, ξυνιέναι. Β. 957. νοεῖν, δρᾶν, ξ., στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν, ξυνιέναι. Β. 957. νοεῖν, δρᾶν, ξ., στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν, ξυνίενε. ΕΙ. 603. ὧ σοφώτατοι γεωργοί, τάμὰ δὴ ξ. ξυνίημ'. Ο. 947. ξ. ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. ξυνίης. Π. 45. εἶτ' οὐ ξ. τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, ξυνιστάμενον. Ι. 863. ἐν τῆ πόλει ξ., ἀλλ' εὐθέως κέκραγα. ξυνιστάμενον. Ι. 863. ἐν τῆ πόλει ξ., ἀλλ' εὐθέως κέκραγα. ξυννανμαχῆ. Β. 702. κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἀν ξ. ξυννένοφε. Fr. 142. καὶ ξ. καὶ χειμέρια βροντὰ μάλ' εῦ. ξυννενοφυῖα. Fr. 349. ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξ. βαδίζει, βαδίζει. ξυννεφεί. Ο. 1502. ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ή ξ.; ξύννομε. Ο. 678. πάντων ξ. τῶν ἐμῶν ξυνόδους. Ι. 477. καὶ τὰς ξ. τὰς νυκτερινὰς ἐν τῆ πόλει, ξυνόδων, Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξ. Κλεοφῶν δὲ μαξυνόδων, Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξ. Κλεοφῶν χέσθω ξύνοιδ'. Θ. 477. ξ. ἐμαυτῆ πολλὰ δείν' ἐκεῖνο δ' οὖν Θ. 553. εἴρηχ' ὅσα ξ. ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἴπω; ξυνοικία. Ι. 1001. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξ. δύο. ξυνοικίαν. Θ. 273. τί μᾶλλον ἡ τὴν Ἱπποκράτους ξ.; ξύνοικον. Β. 1341. τοῦν' ἐκεῖν' ἰὰ ξ., ξύνοικον. Π. 1147. ἀλλὰ ξ. πρὸς θεῶν δέξασθέ με. ξυνοικῶ. Π. 437. Πενία μὲν οῦν, ἡ σφῷν ξ. πόλλ' ἔτη. ξυνοικῶν. ΕΙ. 708. ταύτη ξ. ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς. ξυνοίσει. Ν. 590. ὡς δὲ καὶ ταῦτο ξ. ῥαδίως διδάξομεν. ΕΙ. 688. πῶς οῦν ξ. ταῦτ, ἐρωτὰ, τῆ πόλει; Εκ. 472. τοῦτο ξ., ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν. ξυνοίσεις. Ι. 1233, εἴ τι ξ. τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις. ξυνόμνυτε. Ι. 478. καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξ.,

ξυνόντων. Σ. 1300. καὶ τῶν ξ. πολὺ παροινικώτατος; ξυνόντων. Σ. 1300. καὶ τῶν ξ. πολὺ παροινικώτατος; ξυνουσία. Εκ. 110. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξ. ξυνουσίας. Θ. 21. οἴον τί που 'στὶν αὶ σοφαὶ ξ. ξυνουσίας. Ο. 324. ἀνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξ. ξυνουσιαστικός. Σ. 1209. ξυμποτικός εἶναι καὶ ξ. ξυνταλαιπωρήσομεν. Λ. 1221. χήμεῖς γε μετὰ σοῦ ξ. ξυνταξάμενοι. Λ. 452. ξ. ΑΥ. νὴ τὰ θεὰ γνώσεσθ' ἄρα ξυντεμῶ. Β. 1262. εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξ. ξύντομος. Β. 123. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξ. τετριμμένη, ξύντροφ'. Ο. 679. ὕμκον ξ. ἀηδοί, ξύντροφε. Α. 989. ὧ Κύπριδι τῆ καλῆ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξ. Διαλλαγὴ. Διαλλαγή, ξυντυγχάνειν. Ο. 1489. ἀσφαλὲς ξ. ξυντύχη. Σ. 1323. τύπτων απαντας, ήν τις αυτώ ξ. ξυντυχία. Β. 1006. θυμούμαι μεν τη ξ., καί μου τὰ σπλάγχν' άγανακτεῖ, ξυντυχών. Α. 846. κοῦ ξ. σ' Ὑπέρβολος ξυνφδά. Ο. 635. ἐμοὶ φρονῶν ξ., μὴ ξυνωμόσαμεν. Λ. 182. ξ., ὅπως ἀν ἀρρήκτως ἔχη; ξυνωμοσίας. Ι. 476. ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξ. ἐρῶ, ξυνωμόται. Ι. 452. τύπτουσί μ' οἱ ξ. Σ. 488. ὡς ἄπανθ' ὑμῦν τυραννίς ἐστι καὶ ξ., ξυνωμότας. Ι. 628. κρημνοῦς ἐρείδων καὶ ξ. λέγων Ι. 862. ἔπαυσα τοὺς ξ., καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν Σ. 483. ταὐτὰ ταῦτὰ σου καταντλῆ καὶ ξ. καλῆ. 2. 435. τουτά τουτά σου καταντλή και ξ. καλή. ξυνωμότης. Σ. 345. μή ξ. τις ήν. Σ. 507. ταύτα δράν ξ. ὧν καὶ φρονῶν τυραννικά. 953. κλέπτης μὲν οὖν οὖτός γε καὶ ξ. ξυνωμοτῶν. Ι. 257. παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξ. ξυνών, Ι. 1287. καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξ. Οἰωνίχω. Σ. 475. καὶ ξ. Βρασίδα, καὶ φορῶν κράσπεδα 1222. τούτοις ξ. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς. ΕΙ. 863. οἶμαι, τί δῆθ', ὅταν ξ. τῶν τιτθίων ἔχωμαι; Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξ. πολὰν χρόνον.
 418. ὅτφ πέποιθέ μοι ξ.
 Π. 775. οἴοις ἄρ' ἀνθρώποις ξ. ἐλάνθανον, ξυνωρικεύεται. Ν. 15. Ιππάζεται τε και ξ. ξυνωρίτου. Ν. 1302. αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖς καὶ ξ. ξυνωσιν. Fr. 503, ίνα ξ. ψπερ ήδεσθον βίφ, ξυροδόκης. Θ. 220. ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξ. ΕΥ. γενναῖος εἶ-ξυρόν. Θ. 219. χρῆσόν τι νῦν ἡμῦν ξ. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε ξυρόν. Θ. 219. χρησόν τι νῦν ἡμῖν ξ. ΑΓ. αὐτὸς λάμ, Εκ. 65. κάγωγε· τὸ ξ. δε γ' εκ τῆς οἰκίας Γr. 309, 1. ξ., κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον, ξυροφορεῖς. Θ. 218. 'Αγάθων, σὸ μέντοι ξ. ἐκάστοτε, ξυσπουδάζειν, ΕΙ. 768. Ε. περί τῆς νίκης. ξυσποίτια. Εκ. 715. άρχειν, καταστήσαί τε τὰ ξ., ξυσσίτοις. Σ. 557. ἀρχήν άρξας ἡ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξ. ἀγοράζων' ξύσσιτον. Β. 1075. καὶ μινθώσαι τὸν ξ., κἀκβάς τινὰ λωποδυτῆσαι΄ Π. 602. Παύσωνα κάλει τὸν ξ. ξυσταθεύσω. Λ. 844. καὶ ξ. τοῦτον. ἄλλ' ἀπέλθετε. ξυσταλείς. Σ. 424. ξ., εύτακτος, όργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος, ξυστάς. Σ. 1031. θρασέως ξ. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδουτι, ξυστειλάμεναι. Εκ. 99. ξ. θαΙμάτια· τὸν πώγωνά τε ξυστειλάμεναι. Εκ. 99. ξ. θαΙμάτια· τὸν πώγωνά τε ξυστή. Γτ. 357. λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξ. κάμαξ. ξυστίδ· Ν. 70. ώσπερ Μεγακλέης, ξ. ἔχων. ἐγω δ' ἔφην, ξυστίδα. Γτ. 309, 7. ζωμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές, ξ., ξυστέδων. Λ. 1189. χλανιδίων καὶ ξ. καὶ ξυστρέψας. Λ. 975. ξ. καὶ ξυγγογγυλίσας 'ξώπιος. Θ. 881. αὐτὸς δὲ Πρωτευς ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξ.; Θ. 884. ἔπειτ' ἐρωτᾶς, ἔνδον ἔστ', ἡ 'ξ.

δ. Α. 11. δ δ' ἀνεῖπεν εἴσαγ', ὧ Θέογνι, τὸν χορύν. κ.τ.λ.
 δ. Α. 101. ἐννήκαθ' δ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὕ.

δ. Α. 101. ξυνήκαθ ο λέγει; Δι. με τον εποιείτε.
Α. 360. ὅτι ποτ', ὧ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις; κ.τ.λ. δάς. Γτ. 27. "ὅτε τὰς ὁ. ἴσας ἐποιήσατο." ὁβελίαν. Γτ. 158. εἶτ' ἄρτον ὁπτῶν τυγχάνει τις ὀ. ὁβελίακοιν. Ο. 672. ἀλλ', ὧ κακόδαιμον, ρόγχος ὁ. ἔχει. ὁβελίσκοιν. Ν. 178. κάμψας ὁ., εἶτα διαβήτην λαβὼν, Ο. 359. τοῖς δὲ γαμψώνει τοισδί; ΠΕ. τὸν ὁ. ἀρπάσας 388. καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὁ.,

Ευνόμνυτε. Ι. 478, καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεί ξ., Ευνόμνυτον. Ι. 236. ότιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξ. πάλαι. Ευνομώμοτοι. Λ. 1007. τουτὶ τὸ πρᾶγμα παυταχόθεν ξ.

ξυνόντες. Σ. 1460. ξ. γνώμαις έτέρων

όβελίσκους. Α. 1007. φέρε τοὺς ὁ., ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας. Σ. 354. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὁ, 364. τηροῦσιν ἔχοντ' ὁ.

όβολόν. Ν. 118. ούκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν ὁ, οὐδενί, Ν. 863. ὁν πρῶτον ὁ. ξλαβον Ἡλιαστικόν, 1250. οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν ὁ. οὐδενὶ,

Ο. 503. δ. κατεβρόχθισα κάτα κενὸν τὸν θύλακον οἵκαδ' ἀφείλκον.

Εκ. 302. ἐλθύντ' δ. μόνον, δβολοῦ. Ι. 682. δ. κοριάννοις ἀναλαβῶν ἐλήλυθα. Ο. 18. κολοιόν ό., τηνδεδί τριωβόλου.

όβολού. Β. 1236. λήψει γὰρ δ, πάνυ καλήν τε κάγαθήν. όβολούς. Σ. 684. σοί δ' ήν τις δῷ τοὺς τρεῖς δ., ἀγαπῆς οἶς αύτλε έλαύνουν αυτος ελαυνων
Σ. 791. κάγω 'νέκαψ' · δ. γὰρ φόμην λαβεῖν
Β. 177. λάβ' ἐννέ' δ. ΝΕ, ἀναβιφην νυν πάλιν.
δβολώ. Σ. 52. εἶτ' οὐκ ἐγω δοὺς δύ' δ. μισθώσομαι
Σ. 1189. πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' δ. φέρων.
Β, 140. ναύτης διάξει δύ' δ. μισθὸν λαβάν. 141. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὰ δύ ὁ. Fr. 145, 1. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δύ ὁ. καὶ σύμβολον ὁβολῶν. Σ. 1391. ἄρτους δεκ' ὁ. κὰπιθήκην τέτταρας. ορόλων. 2. 101. άγως τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.

Τ. 293. "δ. δ΄ ἴσως τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.

'Οβριμοπάτρα. Ι. 1178. ἡ δ΄ 'Ο. γ΄ ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας

όγδοον. Ι. 793. καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὅ, οὐκ ἐλεαίογκύλλεσθ'. ΕΙ. 465. οὐ ξυλλήψεσθ'; οΐ ὁ.: όγκωσαι. Σ. 1024. ούκ έκτελέσαι φησίν έπαρθείς ούδ' ό, τὸ φρόνημα όγκωσόμεσθα. Β. 703. εί δὲ τοῦτ' ὁ, κὰποσεμνυνούμεθα δδ'. Α. 333. ώς ἀπωλύμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅ. ἔστ' ἐμός, κ.τ.λ. δδάξ. Σ. 164. διατρώξημαι τοίνυν ὁ, τὸ δίκτυον. Σ. 943. καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁ. ἔχει; Λ. 301. οὐδὲ γάρ ποθ' ὧδ' ὁ. ἔβρυκε τὰς λήμας ἔμοῦ. Π. 690. δ. ελαβόμην, ώς παρείας ών όφις. δδε. Α. 108. οδκ, άλλ' άχάνας δ. γε χρυσίου λέγει. κ.τ.λ. δδελόν, Α. 796. άδιστον αν τον δ. αμπεπαρμένον. δδί. Α. 122. δ. δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων; κ.τ.λ. οδί. Α. 122. ο δε τις ποτ εστιν; ου δηπου Στρατων; κ.τ.λ. Α. 134. διον. Β. 1276. κύριός εἰμι θροεῖν δ. κράτος αἴσιον ἀνδρῶν. δδό. Θ. 1222. ὧ μιαρό γρᾶο· πότερα τρέξι τὴν δ.; δδοί. Ο. 1006. ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ὧσιν εἰς αὐτὴν δ. δδοιπλανοῦντες. Α. 69. πεδίον δ. ἐσκηνημένοι, δδοιπόρων. Α. 205. τῶν δ. ἀπάντων· τῆ πόλει γὰρ ἄξιον δδοῖς. Ι. 348. τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς δ. σεαυτῷ, Ν. 362. ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν δ. καὶ τὼφθαλμὼ παραβάλλεις. AEIS. 964. είτα βαδίζειν εν ταίσιν δ. εὐτάκτως ες κιθαριστοῦ Σ. 542. σκωπτόμενοι δ' έν ταις δ. Λ. 523. ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁ, φανερῶς ἡκούομεν ἤδη,
 Εκ. 773. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁ,
 ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ.
 "Οδομάντων.
 Α. 156. τουτὶ τὶ ἐστι τὸ κακόν;
 ΘΕ. 'Ο. στρατός. Α. 157. ποίων 'Ο.; είπε μοι, τουτί τί ήν; 158. τίς τῶν 'Ο, τὸ πέος ἀποτεθρίακεν; ύπὸ τῶν 'Ο. τὰ σκόροδα πορθούμενος. 164. όδόν. Α. 1144. ώς ἀνομοίαν ἔρχεσθον δ. Τ. Τ2. ποίαν δ. νω τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
 621. κάν μακράν δ. διελθεῖν
 1015. Φράζευ, Ἐρεχθείδη, λογίων δ., ἥν σοι ᾿Απόλλων 1015. Φράζει, Έρεχθείδη, λογίων δ., ἡν σοι ᾿Απόλλων ΕΙ. 125. ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν δ. 733. ἡν ἔχομεν δ. λόγων εἶπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει. 825. τὶ δ' ἔπαθες; ΤΡ. ἡλγουν τὰ σκέλη μακρὰν δ. 1093. ἔσπενδον δεπάεσσιν ἐγὰ δ' δ. ἡγεμόνευον Ο. 4. ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν δ. προφορουμένω. 12. οἴμοι. ΠΕ. σὰ μὲν, ὧ τᾶν, τὴν δ. ταύτην ἵθι. 29. ἔπειτα μὴ ἔξευρεῖν δύνασθαι τὴν δ.; 1374. πέτομαι δ' δ. ἄλλον ἐπ' ἄλλαν μελέων 1398. τοτε μὲν νοτίαν στείχων ποὸς δ.. 1398. τοτέ μεν νοτίαν στείχων πρός ό., Θ. 1173. καθ' δ. έφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν. Λ. 834. μεδέουσ', ῖθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν δ. Β. 135, οὐκ ἀν βαδίσαιμι τὴν ὁ, ταύτην. ΗΡ. τί δαί;
 162. οὖτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁ.
 401. ἄνευ πόνου πολλὴν ὁ. περαίνεις. 897. ἔπιτε δαΐαν δ. Π. 506. δ. ήντιν' ὶὰν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἀν μείζω πορίσειεν. δδόντα. Λ. 1256. θάγοντας, οἰῶ, τὸν δ. δ. δέλντας. Σ. 165. ἀλλ' οὐκ έχεις δ. ΦΙ. οἵμοι δείλαιος: Β. 815. ἡνίκ' ἄν ὁξυλάλου περ ἴδη θήγοντος ὁ. 927. σαφὲς δ' ἄν εἶπεν οὐδεὲν ΔΙ. μὴ πρῖε τοὺς ὁ. Π. 1057. πόσους έχεις δ. ΧΡ. άλλα γνώσομαι δδόντων. ΕΙ. 1310. λευκών δ. έργον έστ', ήν μή τι καί μασῶνται.

δδός. Ο. 22. δ. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

δδοῦ. Ν. 75. νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, δ.

ΕΙ. 124. καὶ τίς πόρος σοι τῆς δ. γενήσεται;

1155. χάμα τῆς αὐτῆς δ. Χαρινάδην τις βωσάτω,

Ο. 6. δ. περιελθείν στάδια πλείν ἡ χίλια.

23. ἦ δ' ἡ κορώνη τῆς δ. τι λέγει πέρι;

25. τί δὴ λέγει περι τῆς δ.; ΠΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἡ

994. τίς ἡ ἀνοια, τίς δ κόθορνος, τῆς δ.;

1011. κάμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς-δ.

Λ. 286. ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς δ. σῶνται,

δδοῦ. Λ. 294, μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθη πρὸς τῆ τελευτῆ τῆς δ. Λ. 988. ὑπὸ τῆς δ.; ΚΗ. παλεόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα Β. 174. μὰ Δί, ἀλλ' ἐλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς δ. 284. λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς δ. Π. 961. ἡ τῆς δ. τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν; δδούς. Ι. 253. εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγη σε καὶ γὰρ οἶδε τὰς δ. Ι. 291. ὑποτεμοῦμαι τὰς δ. σου Ν. 171. ἐπτοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς δ. Ν. 171. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς δ.
584. ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς δ.' ὁ δ' ἥλιος
Θ. 783. βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς,
Β. 113. πορνεί', ἀναπαίλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, δ., όδύναις. Α. 526, καθ' οἱ Μεγαρης δ. πεφυσιγγωμένοι όδυναν. Λ. 164. κάλλως δ. χρή καμέλει ταχέως πάνυ όδύνη. Π. 1131. δ. σε πρός τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν. όδυνηθείς. Σ. 283. διὰ τοῦτ' δ. όδυνηρός. Α. 231. δέὰς, δ., * * * ἐπίκωπος, ἵνα όδυνηρότερον. Π. 526. δ. τρίψεις βίστον πολύ τοῦ νῦν. XP. ές κεφαλήν σοί. δδυνήσει. Εκ. 928. οὐ τούμὸν ὁ. σε γῆρας. ΝΕ. ἀλλὰ τί; όδυνῷτο. Π. 222. δ. μάλλον. δ δὲ κεκραγώς καὶ βοῶν δδυρτά. Α. 1226. λόγχη τις εμπέπηγε μοι δι' όστεων δ. 'Οδυσσέα, Σ. 181. 'Ο. τιν'; ΕΑ. άλλα ναι μα Δία φέρει 'Οδυσσεύς. Σ. 351. εἶτ' ἐκδῦναι ράκεσιν κρυφθεις, ὥσπερ πολύμητις 'O.; δδων. Β. 117. μηδέν έτι πρός ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁ, δδω. Fr. 460, 5. ἐς "Εφεσον, οἱ δ' ἐς "Αβυδον. ἦν δὲ πάνθ' ὁ. όζει. Σ. 38. δ. κάκιστον τουνύπνιον βύρσης σαπρας. ΕΙ. 529. τοῦ μέν γὰρ δ. κρομμυοξυρεγμίας, Θ. 254. νὴ τὴν ᾿Αφροδίτην, ἡδύ γ᾽ δ. ποσθίου. ὅζειν. Λ. 616. ἤδη γὰρ δ. ταδὶ μειζόνων καὶ πλειόνων Λ. 663. ἀνδρὸς δ. εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει. Π. 1020. δ. τε τῆς χρόας έφασκεν ἡδύ μου, δζήσει. Σ. 1059. δ. δεξιότητος. όζοις. Εκ. 648. ολμώζοι γ' αν καὶ κωκύοι. ΠΡ. σὺ δέ γ' δ. αν καλαμίνθης. όζον. Λ. 943. εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοὺκ ὅ. γάμων. όζος. Σ. 1377. ὅ. μὲν οὖν τῆς δαδός οὖτος ἐξέχει. Σ. 1378. τὶ λέγεις σύ; ποῖος ὅ. οὖκ εἶ δεῦρο σύ; όζουσ'. Α. 196. αὖται μὲν δ. ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὄζουσι. Α. 190. ὅ. πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν. A. 192. δ. χαὖται πρέσβεων ès τὰς πόλεις ά. 102. 0. χαυται πρεσρεών ες τας πολεις
 δζω. Εκ. 524. ξεστι. Βλ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς δ. μύρου.
 δζωμεν. Λ. 687. ὡς ἀν δ. γυναικῶν αὐτοδαξ ὡργισμένων.
 δζων. Α. 852. δ. κακὸν τῶν μασχαλῶν
 Ι. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὅ.;
 1332. οὐ χοιρινῶν ὅ. ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατάλειπτος.
 Ν. 50. ὅ, τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίουν περιονίας. Ν. 50. δ. τρυγός, τρασιάς, ἐρίων περιουσίας,
 398. καὶ πῶς, ὧ μῶρε σὰ καὶ Κρονίων ὅ. καὶ βεκκεσέληνε,
 1007. μίλακος ὅ. καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης, δθ'. Α. 401, δ. δ δούλος ούτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται, κ.τ.λ. δθεν. Ι. 314. οδδ' έγω το πράγμα τοῦθ' δ. πάλαι καττύεται. κ.τ.λ. δθενπερ. Α. 821. δ. άρχὰ τῶν κακῶν ἄμῶν ἔφυ, κ.τ.λ. οθόνια. Α. 1176. δ., κηρωτήν παρασκυάζετε, οί. Α. 21. ο. δ' ἐν ἀγορὰ λαλοῦσι, κάνω καὶ κάτω κ.τ.λ. οί. Α. 1174. ὧ δμῶες ο. κατ' οἶκόν ἔστε Λαμάχου, κ.τ.λ. οί. Α. 836. εὐδαιμονεί γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἡκουσας ο. προβαίνει κ.т.λ. κ.τ.λ.
δt. ΕΙ. 929. τῶ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟ. δ. κ.τ.λ.
οt'. Α. 461. οὖπω μὰ Δι' οἶσθ' ο. αὐτὸς ἐργάζει κακά.
Α. 973. ο. ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολῶν,
Ι. 269. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης εἶδες ο. ὑπέρχεται;
1338. οὐδ' ο. ἔδρας ἐμὰ γὰρ νομίζοις ᾶν θεών.
ΕΙ. 465. οὐ ξυλλήψεσθ'; ο. ὀγκύλλεσθ'
Θ. 551. ἀκούετ', ὡ γυναῖκες, ο. εῖργκεν ἡ πανοῦργος
651. εἰς ο. ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
945. ἰατταταιάξ. ὡ κροκώθ', ο. εἰργασι'
Β. 906. ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' ο. ἃν ἄλλος εἴποι.
921. ὡ παμπόνηρος, ο. ἀρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ. 921. ὧ παμπόνηρος, ο. ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ. οἶα. Α. 753. τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. ο. δή. Ι. 465. οῦκουν μ' ἐν Αργει ο, πράττει λανθάνει. 683. πάντα τοι πέπραγας ο. χρή τον εύτυχοῦντα: 727. ἔξελθ', ἴν' εἰδής ο. περιυβρίζομαι. 813. ὧ πόλις "Αργους, κλύεθ' ο. λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις; ΕΙ. 389. ούκ ἀκούεις ο. θωπεύουσί σ', ὧναξ δέσποτα; Ο. 307. ο. πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες. Θ. 461. ο. κάστωμύλατο Π. 601. ὧ πόλις Άργους, κλύεθ΄ ο. λέγει. οἶά. ΕΙ. 693. ο. μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. ΤΡ. τὰ τί; F f 2

οΐα. ΕΙ. 251. ο. πόλις τάλαινα διακναισθήσεται. Λ. 719. ο. τ' ἀπό τῶν ἀνδρῶν' ἀποδιδράσκουσι γάρ. Οἴαγροs. Σ. 579. κὰν Ο. εἰσέλθη φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν αν ημίν αν ήμίν
οΐαν, Α. 1083, ο. δ κήρυς άγγελίαν ήγγειλέ μοι.
Ν. 699. ο. δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.
1109. ο. δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον
1110. στόμωσον ο. ἐς τὰ μείζω πράγματα.
Σ. 174. ο. πρόφασιν καθῆκεν, ἀς εἰρανικῶς,
οἶάπερ. Ν. 1003. οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', ο. οἰ νῦν,
Ν. 1861. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, ο. νῦν,
ΕΙ 446, πάσχοι γε τοιοῦθ' ο. Κλεάννμος. ΕΙ. 446. πάσχοι γε τοιαῦθ' ο. Κλεώνυμος. Ο. 925. ο. ίππων ἀμαρυγά.
 1363. άλλ' ο. αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἢ. σὰ γὰρ Θ. 983. παίσωμεν, δ γυναίκες, ο. νόμος. οίας. Ι. 537. ο. δὲ Κράτης ὁργὰς ὑμῶν ἡνέσχετο καὶ στυφελιγ Ν. 971. ο. οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπσίγειν. Β. 1273. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον 'Αρτέμιδος πέλας ο. οίδ'. Ο. 373. πως δ' αν ο. ήμας τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε οίδ΄. Ο. 373. πῶς δ΄ ἀν ο. ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
οίδ΄. Α. 207. εἶ τις ο. ὅποι τέτραπται τῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
Α. 309. ο. ἐγὰ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἶς ἄγαν ἐγκεἰμεθα,
430. ο. ἀνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. ναὶ, Τήλεφον
555. ταῦτ ο. ὅτι ἀν ἔδραπε· τὸν δὲ Τήλεφον
Ι. 314. ο. ἐγὰ τὸ πρᾶγμα τοῦθ΄ ὅθεν πάλαι καττύεται.
1021. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὰ οὐκ ο. ὅ τι λέγει.
Ν. 100. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ ο. ἀκριβῶς τοὕνομα·
190. ἐγὰ γὰρ ο. ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
213. ο. ὑπὸ γὰο ἡμῶν παρετόθη καὶ Περικλέους. ο. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
 οὐκ ο. ἀτὰρ εὖ σὸ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ΄ δ κεραυνός; 652. κατά δάκτυλον; νη τὸν Δί' ἀλλ' ο. ΣΩ. εἰπὲ δή. 660. ἀλλ' ο. έγωγε τάρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι 683. ἀλλ' ο. έγωγ' ὰ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. εἰπὲ δή. 761. ὅπως; ὅπως; οὐκ ο. ἀτὰρ ζητητέον. 862. ο. εξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος, 1100. γοῦν ο. εγὰ κάκεινονὶ 1175. ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', ο. ὅτι. 1282. οὖκ ο. ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
5. ο. ἀλλ' ἔπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
309. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν ο.
356. ο. ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστὶν ἔκείνω E. 5. προσόμοιον. 697. καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μαλλον, κοὖκ ο. ὅ τι 697. και τον νουν μου: χρημά με ποιείς. 699. ὑπὸ τῶν ἀε δημιζόντων οὐκ ο. ὅπη ἐγκεκύκλησαι· 1348. ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλείς, ο. ὅτι, 1395. ὥστ' ο. ὅτιὴ ταύτη διαλλαχθήσομαι. EI. 20. υμών δέ γ' εί τις ο. έμοι κατειπάτω ούκ ο. 'Αφροδίτης μὲν γὰρ οὕ μοι φαίνεται, ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ ο. ὅποι ὧν οὕνεκ' οὐκ ο. εῖ ποτ' Εἰρήνην ἔτι 72. 72. εχωες σε μετά ταυτ επιμούν το 221. ὧν οὕνεκ' οὐκ ο, εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι 365. 'Ερμῆς γὰρ ὡν κλήρω ποιήσεις ο, ὅτι. 953. τος, κὰτα σάφ' ο, ὅτι 1152. ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ ο, ἄττα κἀκυδοιδόπα· 1296. ἀσον πρίν εἰσιέναι τι΄ σὸ γὰρ εὖ ο, ὅτι 1302. ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ ο, ἐγὼ σαφῶς 9. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν ο, ἔγωγ' ἔτι. 356. ἐκφυγεῖν; ΕΤ. οὐκ ο, ὅπως ἄν. ΠΕ, ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω. 0. 9. σοι λέγω. 1017. ὑπόγοιμί τἄρ' ἄν. ΠΕ. νὴ Δί', ὡς οὐκ ο. ἄρ' εἰ Λ. 59. οὐδ' ἐκ Σαλαμῦνος. ΚΑ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' ο. ὅτι δυδ εκ Ζαλαμίνος, ΚΑ. αλλ εκείναι γ
 100. ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὕ γὰρ ο. ὅτι
 154. σπονδὰς ποιήσαιντ΄ ἀν ταχέως, εὖ ο. ὅτι.
 764. ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ ο. ὅτι
 869. χάριν οὐδεμίαν ο. ἐσθίων' ἔστυκα γάρ. Θ. 769. πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; ο. ἐγὰ καὶ δὴ πόρον Β. 30. οὐκ ο. ὁ δ' ἄμος οὐτσοὶ πίεξεται. 75. οὐ γὰρ σάφ' ο. οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 580. ο. οἶδα τὸν νοῦν' παῦε παῦε τοῦ λόγου. 584. ο. ο. ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δράς: 601. ράσεταί μ' εὖ ο. ὅτι. 749. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν ο. ἐγώ. 1044. οὐδ' ο, οὐδεὶς ἡντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα,
Εκ. 365 ἄρ' ο. Αμύνων ; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
833. οὐκ ο. ὅ τι ληρεῖς, φέρε σὰ τὰνάφορον ὁ παῖς,
989. οὐκ ο. ὅ τι λέγεις τηνδεδί μοι κρουστέον.
992. ο. ὅτι φιλοῦμαι' νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι

οΐδ'. Εκ. 998. ο. ο. ὅ τι βούλει. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία.
Π. 72. ἀλλ' ἡν πύθησθέ μ' ὅστις εῖμ', εὖ ο. ὅτι
119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν ο. ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἔμ' εἰ
122. οὐκ ο. ἐγὰ δ' ἐκεῖνον ὁρρωδω πάνν.
369. σὺ μὲν ο. ὁ κρώζεις ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
452. θάρρει μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὖτος ο. ὅτι
838. καὶ κατεγέλων δ', εὖ ο. ὅτι. ΔΙ. κομιδῆ μὲν οὖν.
1080. ο. οἶδα τὸν νοῦν οὐκέτ' ἄξιος ἴσως
Fr. 207. νυμὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι. τάνα δ' εὖ ο. ὅτι Fr. 207. νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὖ ο. ὅτι 476, 7. ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς ο. ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ. οίδα. Α. 371. τοὺς τῶν ἀγροίκων ο, χαίροντας σφόδρα Α. 375. τῶν τ' αὖ γερόντων ο. τὰς ψυχὰς ὅτι Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὐ ο. δέκα τάλαντα. 895, τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗΜ. ο. μέντοι. Ν. 102. αἰβοῖ, πονηροί γ', ο. τοὺς ἀλαζόνας, 343. οὐκ ο. σαφῶς: εἶξασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισι, Σ. 436. ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας ο. θρίων τὸν ψόφον. ΕΙ. 227. οὖκ ο. πλὴν ἐκ, ὅτι θυείαν ἐσπέρας Ο. 83. ἄμος ἐπόκους αἴκόν. ΤΡ. ο. μλη σαρῶς. όμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. ο. μέν σαφῶς 1210. ούκ ο. μὰ Δί ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1220. ούκ ο. μά Δε΄ έγωγε τηθε μεν γάρ οῦ.
Θ. 549. εγώ γάρ ο, ταίτιον. μίαν γάρ οὺκ ἄν εἶποις
Β. 580. οἶδ' ο. τὰν νοῦν παῦε παῦε τοῦ λόγου.
648. οὐκ ο. τουδὶ δ' αῦθις ἀποπειράσομα. 1442. ἐγὰ μὲν ο., καὶ θέλω φράξειν. ΔΙ. λέγε.
Εκ. 115. οὐκ ο. δεινόν δ' ἐστίν ἡ μὴ 'μπειρία.
516. οὐδεμιὰ γὰρ δεινοτέρα σου ξυμμίξασ' ο. γυναικί.
Π. 360. παῦσαι φλυαρῶν, ἄγάθ' ο. γὰρ σαφῶς.
1080. οἶδ' ο. τὸν νοῦν οὐκέτ' ἄξιος ἴσως 1080. οιο ο. τον νουν ουκετ αξιος ισως Ετ. 96. ο. μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν. οίδά. Α. 580. τι δ' είπας ἡμας; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. οὐκ ο. πω Α. 376. οὐκ ο. σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῆ λαμπάδι σταθεύσω. Π. 29. κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ῆν. ΚΑ. ο. τοι. οιδάνοντ'. ΕΙ. 1165. ληχ' όρων ο. οιδατ'. Α. 292. άντὶ δ' ῶν ἐσπεισάμην οὐκ ο. ἀλλ' ἀκούσατε. οιδε. Α. 500. τὸ γὰρ δίκαιον ο. καὶ τρυγφδία.

Ι. 253. εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγη σε' καὶ γὰρ ο. τὰς ὁδοὺς, Ν. 831. καὶ Χαιρεφῶν, δς ο. τὰ ψυλλῶν ἴχνη. Β. 740. δστις γε πίνειν ο. καὶ βινεῖν μόνον; οἴδε. Α. 719. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἶσιν ο. τῆς ἐμῆς. κ.τ.λ. οἴδεν. Ι. 1279. ὅστις ἡ τὸ λευκὸν ο. ἡ τὸν ὅρθιον νόμον Ο. 601. ούδεὶς ο. τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὅρνις.
998. ὅν ο. Ἑλλὰς χὰ Κολωνός. ΠΕ. εἰπέ μοι,
Λ. 1250. ο. ἀμὰ τώς τ' ᾿Ασαναίως,
Β. 1477. τίς ο. εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
Εκ. 368. ο. τι πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
οἰδέν. Α. 613. ο. τις ὑμῶν τὰκβάταν ἡ τοὸς Χαόνας;
οἰδί. Λ. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης ο, πρέσβεις ἔλκοντες ύπήνας υπήνας Οιδιπόδων. Εκ. 1042. την γην άπασαν Ο. ἐμπλήσετε. Οιδίπου. Fr. 471, 1. ἐς Ο. δὲ παίδε, διπτύχω χόρω, Οιδίπους. Β. 1182. ἢν Ο. τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ, οιδίμα. Ο. 250. ἄν τ' ἐπὶ πόντιον ο. θαλάσσης Ο. 1339. κᾶς ἐπ' ο, λίμνας. οιδούσαν. Β. 940. ο. ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν, οιδούσαν. Β. 1102. Το τιλινίκον πορησεν ο. τὸ πόδε: οίδων. Β. 1192. είθ' ώς Πόλυβον ήρρησεν ο. τω πόδε οιοων. Β. 1192. είθ ως Πολυβου ηρρησευ ο. τω πόδε:
οίει. Ι. 1175. ο. γάρ οίκεῖσθ' ἀν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
ΕΙ. 704. χάτερα πόσ' ἀττ' ο. γεγενῆσθ' ἐν τῆ πόλει;
1236. ἔγωγε νὴ Δί', ἀπίτριπτ'. ο. γάρ ἀν
Λ. 247. οὕκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν ο.
464. ἤκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὕκ ο.
763. ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας: ἡμᾶς δ' οὐκ ο.
1149. ὑμᾶς δ' ἀλάσειν τοὺς ᾿Αθμαίους ο.; 763. ποθειτ τως τους ανορας ημας ο ουκ ο.
1149. ύμας δ' ἀφήσειν τους 'Αθηναίους ο,;
Β. 54. τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς ο. σφύδρα;
Π. 124. ο. γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
903. γεωργὸς εἶ; ΣΥ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως ο.;
οἴεσθ'. Λ. 572. παὐσειν ο., ὧ ἀνόητοι; ΛΥ. κᾶν ὑμῦν γ' εἶ τις ένην νοῦς, οίεσθε. Π. 426. ο. δ' είναι τίνα με; ΧΡ. πανδοκεύτριαν, οίεσθέ. Ν. 1368. κάνταῦθα πῶς ο. μου τὴν καρδίαν ὁρεχθεῖν; οιεται. Σ. 901. οδον σεσηρώς έξαπατήσειν μ' οίεται.
Π. 1033. όρθως γε' νυνδί σ' οὐκέτι ζήν ο.
οἰηθής. Ι. 860. ἄ δαιμόνιε, μη τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' ο.
οἰκαδ'. Α. 977. οὐδέποτ' ἐγὰ πόλεμον ο, ὑποδέξομαι,
Α. 1165. ἡπιαλῶν γὰρ ο. ἐξ ἐππασίας βαδίζων,
Σ. 255. ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἀπιμεν ο, αὐτοί: 606. όταν ο. ίω τὸν μισθὸν ἔχων, κατ' εΙσήκονθ' άμα πάντες 1322. ἔπειτ' ἐπειδή 'μέθυεν, ο. ἔρχεται ΕΙ, 562. εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν ο. ἐς τὰ χωρία, 720. δι κάνθαρ', ο. ο. αποπετώμεθα.

οϊκαδ'. Ο. 503. δβολόν κατεβρόχθισα κάτα κενόν τον θύλακον ο. ἀφείλκον. Ο. 1636. ἀπίωμεν ο. αδθις. ΠΕ. δλίγον μοι μέλει. Α. 636. οὐ γάρ εἰσιόντας ο. ἡ τεκοῦσα γνώσεται,
 728. αὕτη σὰ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. ο. ἐλθεῖν βούλομαι.
 792. κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν ο. ὑπὸ μίσους. 908. κουκετι κατηλθε πάλιν ο. υπό μισους.
908. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' ο., ὧ Μανῆ, φέρε.
1070. ὥσπερ ο. εἰς ἐαυτῶν,
Θ. 1229. ο. ἐκάστη.
Β. 1470. ἦ μὴν ἀπόξειν μ' ο., αἰροῦ τοὺς φίλους.
1486. πάλιν ἄπεισιν ο. αὖ,
Τ. 79, 2. κοτύλης δεώσας ο. ἀπολογίζεται. οίκαδε. Α. 84. τη πανσελήνω κατ απηλθεν ο. Ν. 32. άπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας ο.
 618. ἡνίκ ἀν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν ο.
 Ο. 449. ἀνελομένους θὥπλ' ἀπιέναι πάλιν ο.,
 788. ἐκπτόμενος ἀν οὖτος ἡρίστησεν ἐλθὼν ο., Λ. 726. πάσας τε προφάσεις ώστ' ἀπελθείν ο. Θ. 283. ἀγαθἢ τύχη καὶ δεῦρο καὶ πάλιν ο.
 1206. ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί΄ ο.
 Β. 1167. οὖ φημὶ τὸν 'Ορέστην κατελθεῖν ο.' Εκ. 1148. ἀπαξάπασιν, ἡν ἀπίωσιν ο. Π. 43. πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν ο. Fr. 58. ἐννεὐει με φεύγειν ο. 400, 2. μεστήν βοάκων ἀπεβάδιζον ο. οἴκαδέ. Λ. 746. ἀλλ' ο. μ' ὡς τὴν μῖαν, ὧ Λυσιστράτη, οῖκαδιs. Α. 742. ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, εἴπερ ἰξεῖτ' ο., Α. 779. πάλιν τ' ἀποισῶ ναὶ τὸν Ερμαν ο οίκει. Ι. 1823. Εν ταΐσιν Ιοστεφάνοις ο, ταῖς ἀρχαίαισιν Αθήναις. Β. 432. Πλούτων ὅπου 'νθάδ' ο.; Π. 564. ὅτι κοσμιότης ο. μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν. οίκει. Β. 105. μη τον έμον ο. νοῦν έχεις γάρ ο. οἰκεῖα. Β. 959. ο. πράγματ' εἰσάγων, οἶς χρώμεθ', οἶς ξύνεσμεν, οἰκεῖν. Ο. 836. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος ο. ἐπὶ πετρῶν. Ο. 1345. ο. μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων. Β. 977. ο. άμεινον ή πρό τοῦ, Fr. 344, 2. ο. μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδίᾳ οἰκεῖον. Fr. 344, 4. κεκτημένον ζευγάριον ο. βοοῦν, οἰκεῖοθ'. Ι. 1175. οἶει γὰρ ο. ἄν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, οἰκείων. Σ. 1022, οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' ο. Μουσῶν στόμαθ' ήνιοχήσας. οίκείως. Α. 1118. άλλ' ώς γυναίκας είκος, ο. πάνυ. οικείως. Α. 1118. άλλ΄ ως γυναίκας είκός, ο. πάνυ.
Θ. 197. άλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν ο. φέρε.
οἰκέται. Ν. 5. οἱ δ' ο. ρέγκουσιν' άλλ' οὐκ ἄν πρὸ τοῦ.
οἰκέταις. Ι. 5. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς ο.
Σ. 766. αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν ο.
οἰκέταισιν. ΕΙ. 1249. τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς ο. ἔστάναι.
οἰκέταις. Ι. 65. ἡμεῖς Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς ο.
Ν. 7. ὅτ' οὐδὲ κολάσ ἔξεστι μοι τοὺς ο.
Λ. 1204. ἔστι, βόσκει δ' ο. καὶ
Β. 982. κέκρογε ποὸς τοὺς ο. Β. 982. κέκραγε πρός τούς ο. οἰκέτην. Λ. 18. ή δ' ο. ήγειρεν, ή δὲ παιδίον. οἰκετῶν. Α. 249. πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν ο. Π. 26. ἀλλ' οὐ σε κρύψω τῶν ἐμῶν γὰρ ο. οἰκήσετε. ΕΙ. 1344, ο, γοῦν καλῶς Ο. 1109, εἶτα πρὸς τοὐτοισιν ὥσπερ ἐν ἰεροῖς ο. οίκησιν. Θ. 272. δμνυμι τοίνυν αίθέρ ο. Διός. οίκησίν. Εκ. 674. μίαν ο. φημι ποιήσειν συρρήξασ' είς εν απαντα, οίκήσουσιν. Ο. 616. ο. τοις δ' αδ σεμνοίς οίκήσω. Ο. 547. τά τε νοττία κάμαυτον ο. οίκήσωσι. Ο. 967. 'Αλλ' όταν ο. λύκοι πολιαί τε κορώναι οίκία. Π. 231. είσω μετ' έμοῦ δεῦρ' είσιθ' ή γάρ ο. οίκία. Α. 973. ὧν τὰ μεν εν ο. χρήσιμα, τὰ δ' αὐ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν. οίκίαις. Εκ. 211. ήμας παραδούναι, και γάρ εν ταις ο, οίκίαισι. Σ. 801. δικάσοιεν επί ταις ο, τας δίκας, οίκιαν. Α. 942. κατ' ο. I. 4. ἐξ οὖ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν ο.,
N. 1484. ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπράναι τὴν ο.
1489. ἔως ἀν αὐτοῖς ἐμβάλης τὴν ο. 1497. οίμοι, τις ήμων πυρπολεί την ο.; Σ. 196. ώθει τον όνον και σαυτον ές την ο. 2. 130. ωθεί τον ονον και σαυτον ες την ο.
1180. οίους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' ο.
1181. ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' ο.
1475. δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν ο.
ΕΙ. 178. καὶ δὴ καθορῶ τὴν τοῦ Διός.
Θ. 402. σκεῦός τι κατὰ τὴν ο. πλανωμένη, 8. 105. μη τὸν ἐμὰν οἴκει νοῦν ἔχεις γὰρ ο. 1358. κλούμενοι τὴν ο. Εκ. 491, τὴν δ' ο. ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς Π. 205. οὐκ εἶχεν ἐς τὴν ο. οὐδὲν λαβεῖν,

οἰκίαν. Π. 235. είs ο. ἐκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ Π. 235. είs ο. εκαστοτ αλλοτρίαν πανι
Π. 791. ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος ἐς τὴν ο.
804. ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐς τὴν ο.
959. ἄρ', ἄ ψίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν ο.
οἰκίας, Α. 511. σείσας ἄπασιν ἐμβάλοι τὰς ο.
Ν. 123. ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς ο. Ν. 123. ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς ο. 802. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς ο. 879. ἔπλαττεν ἔνδον ο. ναῦς τ' ἔγλυφεν, 1296. οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς ο.; 1496. διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς ο. Σ. 266. τί χρῆμ' ἀρ' οὐκ τῆς ο. τῆσδε συνδικαστὴς 456. παῖε παῖ', ἄ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς ο. ΕΙ. 1221. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς ο. Ο. 1110. τὰς γὰρ ὑμῶν ο. ἔρέψομεν πρὸς ἀετόν' Α. 866. ἐξ οῦπερ αὐτὴ 'ξῆλθεν ἐκ τῆς ο. Β. 976. τὰ τ' ἀλλὰ καὶ τὰς ο. Εκ. 65. κάγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς ο. Π. 857. ἀπολωλεκὼς ἄπαντα τὰκ τῆς ο. Fr. 378, 2. τὰς τῶν κακούργων ο. οἰκίζετον. Ο. 149. τί οὐ τὸν Ἡλεῖον Λέπρεον ο. οίκίσαι. Ο. 965. τήνδ' ο.; ΧΡ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με. Ο. 1280. πρίν μέν γάρ ο. σε τήνδε τήν πόλιν, οἰκίσαιμεν. Ο. 173. ποίαν δ' αν ο. ὅρνιθες πόλιν; οίκίσας. Ο. 1277. & κλεινοτάτην αlθέριον ο. πόλιν, οικίσατε. Ο. 172. τί αν οῦν ποιοιμεν; ΠΕ. ο. μίαν πόλιν. οικίσητε. Ο. 183. ην δ' ο. τοῦτο καὶ φράξηθ' ἄπαξ, οικίσκον. Fr. 358. τί δὲ τὸν ὀρνίθειον ο. φέρεις; οίκίσκος. Fr. 385. ο.; οἰκογενεῖς. ΕΙ. 789. ὅρτυγας ο., γυλιαύχενας ὀρχηστὰς οἰκοδομεῖν. Ο. 613. ο. δεῖ λιθίνους αὐτοῖς, οἰκοδομήσας. ΕΙ. 749. ἐποίησε τέχνην μεγάλην ήμιν κἀπύργωσ΄ ο. οἰκοδόμους. Fr. 223, ο. οἰκοθεν. Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν ο. ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα. ΕΙ. 522. ὅτω προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον ο.
Π. 803, καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' ο.
οἴκοι. Ι. 753. ο. μὲν ἀνδρῶν ἐστι δεξιώτατος,
ΕΙ. 1179, ἡνίκ' ἀν δ' ο. γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
1189. ὑντες ο. μὲν λέοντες,
Ο. 1027. ἐνελησιόσιο δ' ἀν δέομον ο. μένον Ο. 1027. ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην ο. μένων, Λ. 217. 218. ο. δ' αταυρώτη διάξω τον βίον 729. ο. γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια 736. ἡν ἄλοπον ο. καταλέλοιπ'. ΑΥ, αὕτη 'τέρα Εκ. 464. σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος ο. μενείς. 668. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν ; ΠΡ. οὐκ, ἡν ο. γε καθεύδης, οἰκοῖτ'. Ο. 127. ποίαν τιν' οὖν ήδιστ' ἄν ο. ἄν πόλιν; οίκον. Ν. 600. ο., εν φ κόραι σε Λυδων μεγάλως σέβουσιν Ο. 380. το δε μάθημα τοῦτο σωζει παίδας, ο., χρήματα. Λ. 261. κατ' ο. εμφανες κακον, Fr. 54. ως οὐ καλυμματίοις τον ο. ήρεφ 170. μελιτέων ο.: οἴκόν. Α. 1174. ὧ δμῶες οἶ κατ' ο. ἔστε Λαμάχου, οίκοῦντ'. Ι. 792. καὶ πῶς σὰ φιλεῖς, δε τοῦτον δρῶν ο. ἐν ταῖς πιθάκναισι οίκουρή. Α. 1060. ὅπως ἀν ο. τὸ πέος τοῦ νυμφίου. οίκουρόν. Λ. 759, έξ οῦ τὸν ὅφιν εἶδον τὸν ο. ποτε. οἰκουρός. Σ. 970. ὁ δ' ἔτερος οἶός ἐστιν ο. μόνον. οίκους. ΕΙ, 88. εὶ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' ο. οἰκοῦσα. Θ. 319. ο. περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο. οἰκοῦσιν. Ο. 293. ἐπὶ λόφων ο., ὧγάθ', ἀσφαλείας οῦνεκα. Β. 163. ἐπὶ ταίσι τοῦ Πλούτωνος ο. θύραις. οἰκτείρας. Σ. 328, πάθος ο. οἰκτείρατ'. Σ. 975. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ο. αὐτὸν, ὧ πάτερ, οἴκτειρόν. Σ. 556. ο. μ', ὧ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ύφείλου οἰκτείρω. Λ. 961. κάγωγ' ο. σ', alaî. Θ. 1110. ὧ παρθέν', ο. σè κρεμαμένην ὁρῶν. οίκτροχοούντες. Σ. 555. ίκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνην ο. οἰκῶ. Ν. 138. σύγγνωθί μοι τηλοῦ γὰρ ο. τῶν ἀγρῶν. οἴκων. Ν. 1165. ὁ τέκνον, ὁ παῖ, ἔξελθ' ο., οικων. Ν. 1165. ω τεκνον, ω παι, εξελθ ο.,
Θ. 826. ἐκ τῶν ο. αὐτῆ λόγχης
οἰκῶν. Θ. 29. ἐνθάδ' 'Αγάθων ὁ κλεινὸς ο. τυγχάνει
οἰμ'. Σ. 941. τοῦτον δέ γ' ο. ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
οἰμ'. Α. 590. ο. ὡς τεθνήξεις. ΔΙ. μηδαμῶς, ὧ Λάμαχε' κ.τ.λ.
οἰμαι. Ι. 429. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, ο. δὲ μᾶλλον ἄμφω.
Ν. 1114. χωρεῖτέ νιν. ο. δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
1185. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. ΦΕ. οὐ γὰρ, ο., τὸν νόμον

οίμαι. Ν. 1311, ο. γαρ αὐτόν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ Ν. 1405. ο. διδάξειν ως δίκαιον τον πατέρα κολάζειν. Σ. 295. καλόν; ο. δέ σ' ερεῖν ἀστραγάλους δήπουθεν, ὧ παῖ. ΕΙ. 863. ο. τί δῆθ', ὅταν ξυνων των τιτθίων ἔχωμαι; 1286. Θωρήσσοντ' άρ' έπειτα πεπαυμένοι, ΤΡ. άσμενοι, ο. Ο. 75. οὖτός γ', άτ', ο., πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὧν, Β. 491. ἀνδρεῖά γ', ὧ Πόσειδον. ΔΙ. ο. νὴ Δία. 803. ἢ που βαρέως ο. τὸν Αἰσχύλον ψέρειν. 803. ἡ που βαρέως ο, τον Αισχυλον φερειν.
Εκ. 164. ο, γὰρ ἦδη μεμελετηκέναι καλῶς.
1036. ο, γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Π. 114. ο, γὰρ, ο., σὺν θέῷ δ' εἰρήσεται,
267. ο, δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
473. καὶ σύ γε διδάσκου πάνυ γὰρ ο, ραδίως
489. φανερὸν μὲν ἔγωγ' ο, γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
Fr. 526. ο, γὰρ αὐτὸν κόλλοπι
οἴμαί. Α. 1013. ο, σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
Ν. 1391. ο, σε τῶν νεωπέρων τὰς καρδίας Ν. 1391, ο. γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας Ο. 986. οὐδὲν λέγειν ο. σε. ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον. Λ. 554, ο. ποτε Δυσιμάχας ἥμας ἐν τοῖς Ἑλλησι καλεῖσθαι. Θ. 27. ο. γε. ΕΥ. σίγα νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θύριον. Εκ. 664. εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ ο. σ' ἀπορήσειν. οἴμοι. Α. 67. ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙ. ο. τῶν δραχμῶν. κ.τ.λ.
οἰμωγάs. ΕΙ. 1278. ο. ἄδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
οἰμωγή. ΕΙ. 1276. "Ενθα δ' ἄμ' ο. τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
ΕΙ. 1277. ἀνδρῶν ο.; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἵμωζ'. Ι. 891. προσαμφιῶ τοδί' σὰ δ' ο., ἄ πονήρ'. ΔΗΜ.
ἰαιβοί. Θ. 1081. ο. ΕΥ. ο. MN. ὀτότυζ. ΕΥ. ὀτότυζ. οίμωζε. Εκ. 809. ο. ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ΄ δ χοροδιδάσκαλος Ο. 846. ο. παρ' έμ'. ΠΕ. ἴθ', ὧγάθ', οἶ πέμπω σ' ἐγώ. 1503. ο. μεγάλ'. ΠΡ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι. 1503. ο. μεγαλ. Π. ουτω μεν εκκεκαλυφομαι.
1572. ἔξεις ἀτρέμας; ΠΟΣ. ο. πολύ γὰρ ὅἡ σ' ἐγὰ οἴμωξέ. Α. 1035. οὐδ' ἀν στριβιλικίγξ' ἀλλ' ἀπών ο. ποι.
Ο. 960. σὰ δ' εἶ τίς; ΧΡ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕ. ο. νυν. οἰμώζειν. Ο. 347. ὡς δεῖ τώδ' ο. ἄμφω Ο. 1628. δ Τριβαλλός, ο. δοκεί σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα Π. 58. έγω μὲν ο. λέγω σοι. ΚΑ. μανθάνεις οἰμώζετ'. Β. 257. ο. οὐ γάρ μοι μέλει. οἰμώζοι. Εκ. 648. ο. γ' ἀν καὶ κωκύοι. ΠΡ. σὰ δέ γ' δζοις ἀν καλαμίνθης. οἰμώζουσά. Fr. 86, 2. τὴν κύλικα καταβέβληκεν. α. ο. γε. οιμώζουσα. Ετ. 50, 2. την κυλικα καταρερληκεν. α. ο. γε. οιμώζων. Α. 840. ή συκοφάντης άλλος, ο. Εκ. 942. ο. άρα νή Δία σποδήσεις. οιμώξάρα. Π. 876. εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ΚΑ. ο. σύ. οιμώξει, ΕΙ. 1207. τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕ. ο. μακρά. Π. 111. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑ. ο. μακρά. οἰμώξεσθ'. Ν. 217. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νὴ Δί'. ΣΤ, ο. άρα. ΕΙ. 466. ο. οἰ Βοιωτοί. οιμώξεται. Β. 178. ώς σεμνός ὁ κατάρατος οὐκ ο.; Β. 279. τὰ δείν' ἐφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙ. ὡς ο.
706. εἰ δ' ἐγὼ ὁρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἡ τρόπον ὅστις ἔτ' ο.,
οἰμώξετἄρ'. Θ. 248. ο. εἰ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
οἰμῶξι. Θ. 1001. ἐνταῦτα νῦν ο. πρὸς τὴν αἰτρίαν. οἰμωξομένων. $\{\Sigma. 1033.\}$ ἐκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων ε. 756. $\{$ ο. ἐλιχμῶντο οἰν. ΕΙ. 1018. σφάξεις τὸν ο. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙ. τιὴ τί δή; ΕΙ. 1076. φυλόπιδος λήξαι, πρίν κεν λύκος ο. υμεναιοί. 1077. καὶ πῶς, ὧ κατάρατε, λύκος ποτ' ἄν ο. ὑμεναιοί; 1112. ἡμίν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος ο. ὑμεναιοί. Ο. 566. ἡν δὲ Ποσειδῶνί τις ο. θύη, νήττη πυροὺς καθαγίζειν· olvάνθας. Ο. 588. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς ο. οἱ πόρνοπες οὐ κατέвочтан, ουνται, Β. 1320. ο. γάνος ἀμπέλου, οἰναρίζειν. ΕΙ. 1147. οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως ο. τήμερον Οἰνεύς. Α. 418. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οῖς Ο. ὁδὶ Β. 1238. Ο. ποτ' ἐκ γῆς. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1240. Ο. ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὰν στάχυν, Οἰνέως. Α. 420. οὐκ Ο. ῆν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου. οἰνήρυσιν. Α. 1067. ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν ο., είναι. Εν 569. οἶσε Ποινίρος σεν πορώτειο. οίνοις. Fr. 563. ούτε Πραμνίοις σκληροϊσιν ο. συνάγουσι οίνον. Α. 75. άκρατον ο. ήδυν. ΔΙ. & Κραναλ πόλις, Α. 987. Εξέχει θ' ήμῶν βία τὸν ο. ἐκ τῶν ἀμπέλων. 1068. ἵν' ο. ἐγχέω λαβῶν ἐς τοὺς χόας. I. 85. μὰ ΔΙ' ἀλλ' ἀκρατον ο. ἀγαθοῦ δαίμονος. 90. ο. σὸ τολμᾶς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορείν; 30. δ. δυ τολ μάς είς επίνοιαν λοιούρευ;
102. κλέπταν τόν ο. ΔΗ. είπέ μοι, Παρλαγών τί δρᾶ;
N. 1123. λαμβάνων ούτ' ο. ούτ' άλλ' ούδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
Σ. 676. ὕρχας, ο., δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,

οίνον. Σ. 1393. έχειν διά τον σον ο. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ Θ. 420. ἄλφιτον, έλαιον, ο., οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 557. ἐπειτα σιφωνίζομεν τὸν ο. ΓΥ. Γ. ἐπιτριβείης. Β. 1150. Διόνυσε, πίνεις ο, ούκ ανθοσμίαν. Εκ. 227. τον ο. εύζωρον φιλούσ' ώσπερ προ τού 606. άρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, ο., στεφάνους, έρεβίνθους. Π. 644. ταχέως ταχέως φέρ' ο., δ δέσποιν', ίνα 1084. όμως δ' ἐπειδή καὶ τὸν ο. ἡξίους .13. ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν ο. φέρε. 285, 1. τρέχ' ἐς τὸν ο. ἀμφορέα κενὸν λαβὼν 301, 1. ο. δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον, Fr. 13. 491. πικρότατον ο. τήμερον πίει τάχα. οἴνόν. Σ. 616. κάν ο. μοι μὴ γχῆς σὰ πιεῖν, τὸν ὅνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι Εσκεκόμισμαι
ΕΙ. 1323. πάντας όμοίως ο. τε πολύν,
1352. ο. τε πίγς πολύν.
οἰνοπότιδας. Θ. 393. τὰς ο., τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
οἶνος. Εκ. 141. τοσαῦτά γ' εὕχοντ', εἴπερ ο. μὴ παρῆν;
Εκ. 139. ο. δὲ Χιός ἐστι περιλελειμμένος
Fr. 130, 2, κάτειρε γὰρ ο. οὑ
301. ο. ἀνθοσμίας;
490. ἡδύς γε πίνειν ο. 'Αφροδίτης γάλα.
οῖνου. Ι. 91. ο. γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον; οίνου. Ι. 91. ο. γὰρ εῦροις ἄν τι πρακτικώτερον; Ι. 95. ἀλλ' ἐξένεγκε μοι ταχέως ο. χόα, 1. 95. αλλ έξενεγκε μοι ταχέως ο. χοα,
355. ο. χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλω στρατηγούς.
N. 417. ο. τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνσήτων,
Σ. 617. ο. μεστὸν, κἄτ ἐγχέομαι κλίνας οὖτος δὲ κεχηνὼς
1253. κακὸν τὸ πίνειν' ἀπὸ γὰρ ο. γίγνεται
ΕΙ. 703. Ιδῶν πίθον καταγνύμενον ο. πλέων.
916. ψήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπίης ο. νέου λεπαστήν.
Λ. 196. μηλοσφαγούσαι Θάσιον ο. στουνίου. Λ. 196. μηλοσφαγούσαι Θάσιον ο. σταμνίον, Θ. 734. ο. πλέως, καὶ ταῦτα Περσικάς έχων. Εκ. 44. την ὑστάτην ήκουσαν ο. τρεῖς χόας Π. 737. καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν ο. δέκα 807. οἱ δ' ἀμφορῆς ο. μέλανος ἀνθοσμίου. Fr. 367. "ὕρχας ο." 448, ο. τε Χίου στάμνον ἥκειν καὶ μύρον. οἰνοῦτταν. Π. 1121. πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθὺς, ο., μέλι, οίνω. Λ. 1227. ήμεις δ' έν ο. ξυμπόται σοφώτατοι. οίοί. Ι. 737. άλλ' ούχ ο. τ' έσμεν διά τουτονί, σὸ γάρ οίοις. Ι. 887. οίμοι τάλας, ο. πιθηκισμοίς με περιελαύνεις. Σ. 1363. ο. ποθ' οῦτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων. Β. 909. ὡς ἢν ἀλαζῶν καὶ φέναξ, ο. τε τοὺς θεατὰς
 Π. 775. ο. ἀρ' ἀνθρώποις ξυνῶν ἐλάνθανον,
 οἴοισί. Ι. 902. ο. μ', ὧ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
 οἴομαι. Ι. 407. τὸν Ἰουλίου τ' ἀν ο., γέροντα πυρροπίνην, Ι. 413. ὑπερβαλεῖσθαί σ' ο. τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἄν
Ν. 1342. ἀλλ' ο. μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
Θ. 594. οὐκ ο. 'γωγ', ὧ πολυτιμήτω θεώ,
Εκ. 280. προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας ο.
Fr. 78, 2. ἤδη γὰρ αὐτοὺς ο. δεδειπνάναι.
οἴομαί. Σ. 515. ἀναδιδάξειν ο. σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις. οιομάτ. 2. 515. ανασιαξείν ο, σ ως παντά ταυν αμαρτοιομάτη. Εκ. 950. φρούδη γάρ έστιν ο, μ' ένδον μενείν. οίδμενος. Σ. 519. ο, άρχειν έπεὶ δίδαξον ήμᾶς, ὧ πάτερ, οιομένους, Ι. 1143. τοὺς ο, φρονείν οιόμεσθα. Α. 556. οὐκ ο.; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ένι. οΐον. Α. 384. ἐνσκευάσασθαί μ' ο, ἀθλιώτατον. κ.τ.λ. οΐον. Ι. 74. ἀλλ' οὐχ ο. τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν' κ.τ.λ. οἶόνπερ. Ν. 349. ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, ο. τὸν Ξενοφάντου, οίος. Α. 321. ο. αὖ μέλας τις δμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν. κ.τ.λ. οίος. Ν. 1402. οὐδ' ἀν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' ο. τ' ἢ πρὶν ἔξαμαρτείν κ.τ.λ. οδόσπερ. Σ. 822. ο. ήμιν φαίνεται Κλεώνυμος. οδους. Σ. 1180. ο. λέγομεν μάλιστα τους κατ' ολκίαν Β. 1013. σκέψαι τοίνυν ο. αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρώτον, οίπερ. Ι. 333. άλλ' & τραφείς όθενπέρ είσιν άνδρες ο. είσί, π.τ.λ. οίς. Α. 6. τοῖς πέντε ταλάντοις ο. Κλέων εξήμεσεν. κ.τ.λ. οίσε. Α. 1099. άλας θυμίτας ο., παῖ, καὶ κρόμμυα. Α. 1101. θρίον ταρίχους ο. δεύρο, παι, σαπρού. 1122. τοὺς κιλλίβαντας ο., παῖ, τῆς ἀσπίδος. Β. 482. ἀλλ' ο. πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν. οἴσει. Ι. 1385. καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὄσπερ ο. τόνδε σοι Β. 995. ἐκτὸς ο, τῶν ἐλαῶν οίσειν. Εκ. 774. καί φασιν ο. ἀράμενοι. ΑΝ. Β. φήσουσι γάρ. Εκ. 777. ο. δοκείς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει; οίσεις. Α. 254. ο., βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος A. 956, πάντως μέν ο. οὐδέν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως ΕΙ. 259. ο. άλετρίβανον τρέχων; ΚΤ. άλλ', ὅ μέλε, Β. 525. άλλ' άράμενος ο. πάλιν τὰ στρώματα;

```
οίσεις. Εκ. 786. όντως γάρ ο.; ΑΝ. Α. ναὶ μὰ Δία, καὶ δή μέν
οίσθ'. Α. 461. ούπω μὰ Δί' ο. οί' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
Α. 481. ἄρ' ο. ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεί τάχα,
   1064. ο. ώς ποιείτε τούτο; τἢ νύμφη φράσον, 
I. 346. ἀλλ' ο. ὅ μοι πεπονθέναι δοκείς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
        894. καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τον καυλον ο. ἐκεῦνον 1041. ταῦτ' ο. ὅ τι λέγει; ΔΗΜ. μὰ τον 'Απόλλω 'γὼ
                        μεν ού.
        1069. ο. ὅ τί ἐστιν τοῦτο; ΔΗΜ. Φιλόστρατος ἡ κυνα-
        λώπης.
1158. ο. οὖν δ δράσον; ΔΗΜ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.
   1837. ἀλλ', ὧ μέλ', οὐκ ο. οἶος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
Ν. 381. οὐ γὰρ μὰ Δί' ο. ὁτιὴ πλείστους αὖται βόσκουσι
                              σοφιστάς,
  σοφιστας,
1329. ἄρ' ο. ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
ΕΙ. 479. ἄρ' ο.; ὅσοι γ' αὐτῶν ἐχονται τοῦ ξύλου,
1061. ἀλλ' ο. δ δρᾶσον; ΙΕ. ἡν φράσης. ΤΡ. μὴ διαλέγου
Ο. 54. ἀλλ' ο. δ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
80. ο. οὖν δ δρᾶσον, ἄ τροχίλε; τὸν δεσπότην
156. σὰ γὰρ ο. ἀκριβῶς. ΕΠ. οὺν ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν'
609. οὖκ ο. ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζωει λακέρυζα κορώνη;
668. ἀς δ' ἀπαλὸν ὡς δὰ λευκόν. ΕΥ ἄσά χ' ο ἔτι.
           668. ως δ' άπαλον, ως δε λευκόν. ΕΥ. άρά γ' ο. ότι
          804. ο. ῷ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
1010. Μέτων, ΜΕ. τί ἔστιν; ΠΕ. ο. ότιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
           1246. αρ' ο. ότι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
   1278. οὖκ ο. ὅσην τιμὴν παρ ἀνθρώποις φέρει,
1641. τί, ψζύρ'; οὐκ ο. ἐξαπατώμενος πάλαι;
Θ. 35. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὖκ ο. ἵσως.
Β. 556. κοὖκ ο. ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. Α. οὖ μὲν οὖν με προσ-
                       εδόκας.
    Εκ. 547. ο. οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
            814. οὐκ ο. ἐκεῖν' οὕδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;
            816. εψηφισάμεθ', οὐκ ο.; ΑΝ. Α. καὶ κακόν γέ μο
οΐσθα. Ι. 314. εἰ δὲ μὴ σύ γ' ο. κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα, Ν. 1284. εἰ μῆδὲν ο. τῶν μετεώρων πραγμάτων; Σ. 193. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ ο. σὐ ΕΙ. 371. ἄρ' ο. θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Zεὺς δὲ ἀν 387. χοιρίδιον ο. παρ' ἔ-Ο. 1221. ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. ἄρά γ' ο. τοῦθ', ὅτι
Ο. 1221. αδικεί δε και νυν. αρα γ ο. τουθ, οτι
1547. μασῶ δ' ἄπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς ο. σύ.
Α. 469. οὐκ ο. λουτρὸν οἶον αἴδ' ἡμῶς ἔλουσαν ἄρτι
Εκ. 553. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' ο.; ΠΡ. μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὕ.
1083. οὐκ ο.; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΑ. ἀφέτω νύν μ' αὐτηί.
οἰσθά. Σ. 4. ἄρ' ο. γ' οἴον κνώδαλον φυλάττομεν;
οἰσι. Α. 226. ο. παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὕξεται τῶν ἐμῶν
γωρίων' κ. τ.λ.
οισί. Ο. 1465. ο. σε ποιήσω τήμερον βεμβικιάν. κ.τ.λ.
οδσιν. Α. 308. ο. ούτε βωμός ούτε πίστις ούθ' δρκος μένει; κ.τ.λ. οδσομαι. ΕΙ. 1033. και την τράπεζαν ο., και παιδός ού δεήσει. οδσουσιν. Εκ. 799. ο., ὧ τᾶν. ΑΝ. Β. ἡν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
 οίσπερ. Σ. 388. ὧ Λύκε δέσποτα, γείτων ήρως σὸ γὰρ ο. ἐγὼ
οισπώτην. Λ. 575. εκπλύναντας την ο., εκ της πόλεως επι-
 οδοτισι. ΕΙ. 1279. άλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὸ γὰρ εἰπέ μοι ο. χαί-
ρεις.
οἰστροδόνητον. Θ. 324. μυχὸν ἰχθυόεντ' ο.,
οἰσυπηρά. Α. 1177. ἔρι' ο., λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
οἶσω. Α. 1138. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον ο. λαβάν.
ΕΙ. 18. αὐτὴν ἄρ' ο. συλλαβὰν τὴν ἀντλίαν.
    Π. 1203. ήξειν ἐκείνον ὡς ἔμ', ο. τὰς χύτρας.
 οζσων. Β. 447. οὖ παννυχίζουσιν θεᾶ, φέγγος ίρὸν ο.
οὕτινες. Α. 679. ο. γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
Ι. 567. ο. πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτω στρατῷ

    ΕΙ. 970. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; ΟΙ. οὐ γὰρ, ο.
    1064. ο. ἀφραδίησι θεῶν νόον οὐκ ἀἰοντες
    Ο. 467. ο. ὅντες πρότερον βασιλῆς, ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος;

                        ΠΕ. υμείς
 οίχεται. Α. 208. ἐκπέφευγ', ο. φρούδος. οίμοι τάλας των ἐτων
                        τῶν ἐμῶν
   Α. 221. ο. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνη ποτὲ 

Σ. 1064. ο. κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ 

ΕΙ. 222. τὸ λοιπὸν ὅψεσθ'. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ ο.; 

721. οὐκ ἐνθάδ', ἄ τᾶν, ἔστι. ΤΡ. ποῖ γὰρ ο.;
    Ο. 86. οίμοι κακοδαίμων, χὼ κολοιός μ' ο.

    Δ. 953. τά τ' άλλα πάντα κάποδείρασ' ο.
    Θ. 645. καὶ ποῦ 'στιν; ΓΥ. Ε. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν ο.
```

1218. ναὶ ναῖκι. είδες αὐτό; ΧΟ, ταύτη γ' ο.

Π. 619. αὐτη μὲν ἡμῶν ἡπίτριπτος ο.933. ἀλλ' ο. φεύγων ὂν ἦγες μάρτυρα,

```
οίχεται. Γτ. 274. οίμοι κακοδαίμων φησίν λυχνούχος ήμιν ο.
 οίχήσεται. Σ. 51. άρθεις άφ' ήμων ές κόρακας ο.;
    Θ. 653. καλώς, ὅπως μὴ διαφυγών ο. 
Fr. 198, 13. δ. τῆς διαρροίας ποταμός ο.
  οίχοιθ'. Ο. 892. ἰκτίνος είς ἄν τοῦτό γ' ο. άρπάσας;
 οίχοιο. Λ. 976. ο. φέρων, είτα μεθείης,
οίχόμενον. Ο. 1270. ο., εί μηδέποτε νοστήσει πάλιν.
οίχοιτό. Εκ. 62. έπειθ' όπόθ' άνηρ είς άγοραν ο. μου,
    ίδ. Λ. 81. μάλα γ' ο, ναὶ τὰ σιώ
Λ. 156. γυμνὰς παρενιδὰν ἐξέβαλ', ο., τὸ ξίφος.
998. ἀπὸ Πανός; ΚΗ, οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, ο., Λαμπιτὰ,
 ola. A. 81.
           1256. θάγοντας, ο., τὸν δδόντα
 οίων. Ι. 274. ω πόλις καὶ δημ', ὑφ' ο. θηρίων γαστρίζομαι, κ.τ.λ.
 Οἰωνίχω. Ι. 1287. καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Ο. οἰωνόν. Ι. 28. δέδοικα τουτονὶ τὸν σ. ΝΙ. τί δαί;
 οίωνούς. Ν. 337. εἶτ' ἀερίας, διεράς, γαμψούς ο. ἀερονηχεῖς,
 οίωνῶν. { 0. 254. } ο. ταναοδείρων.
Ο. 691. φύσιν ο. γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἑρέβους τε
                          Χάους τε
Χάους τε
1089. ο., οὶ χειμῶνος μὲν
ὅκα. Α. 754. ὅ. μὲν ἐγῶν τηνῶθεν ἔμπορευόμαν,
Λ. 1251. ὅ. τοὶ μὲν ἐπ΄ 'Αρταμτίᾳ
ὅκέλλοι. Α. 1159. ὀ. κῆτα μέλ-
ὅκκ'. Α. 762. ὅ. ἐσβάλητε, τὰς ἀρωραῖοι μύες,
ὅκλαδίαν. Ι. 1384. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀ.,
    Ι. 1386. κάν που δοκή σοι, τοῦτον ὁ. ποίει.
 όκρυόεντος. ΕΙ. 1098. δε πολέμου έραται επιδημίου ό.
 όκτοπλάσια. Ι. 70. ύπο του γέροντος δ. χέζομεν.
 δικτώ. Α. 82. κάχεζεν δ. μήνας έπὶ χρυσῶν δ)
Α. 130. εμοί σὺ ταυτασὶ λαβὰν δ. δραχμὰς
Π. 983. εἰς ἱμάτιον, δ. δ' ἀν εἰς ὑποδήματα:
 όκτωδάκτυλον, Λ. 109, ούκ είδον ούδ΄ όλισβον δ.

δκως. Fr. 460. έτερος δ΄ δ. ε΄ς Κλαζομενάς, έτερος δ΄ δ.

όλάς. ΕΙ. 948. το κανοῦν πάρεστ' δ. έχον καὶ στέμμα καὶ μά-
χαιραν, δλάς. Σ. 45. δ.; Θέωλος την κεφαλην κόλακος έχει. δλβιαι. Β. 452. δ. παίζοντες δν δ. δλβίαν. Λ. 1286. πότνιαν άλοχον δ.,
όλβια. Θ. 129. χαῖρ', ὅ. παῖ Λατοῦς. 

ὁλβίζουσα. Θ. 117. γόνον ὁ. Λατοῦς 

ὁλβίζουσα. Θ. 117. γόνον ὁ. Λατοῦς 

ὁλβίοις. Ο. 1708. δέχεσθε τὸν τύραννον ὁ. δόμοις. 

ὁλβιώτερος. Εκ. 1131. τίς γὰρ γένοιτ' ἀν μᾶλλον ὁ., 

ὅλβον. Ο. 421. λέγει μέγαν τιν' ὅ. οῦ-
δλβον. Ο. 421. λέγει μέγαν τιν δ. ου-
δλεθρον. Σ. 1034. ) περί τήν κεφαλήν, φωνήν δ' εἶχεν χαρά-
δλεθρον. ΕΙ. 757. 
ΕΙ. 757. 
ΕΙ. 757. 
Κτ. 309, 3. έγχουσαν, δ. τὸν βαθὺν, ψιμύθιον, 
δλεθρόν. Θ. 429. δ. τιν ήμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως, 
δλέθρω. Θ. 84. ἐκκλησιάζειν ἐπ' δ. ΜΝ. τιὴ τί δή; 
δλέθρων. Λ. 325. ὑπό τε γερόντων δ. 
δλεί. Ο. 1506. ἀπὸ γὰρ δ. μ', εί μ' ἐνθάδ' δ Ζεὺς ὅψεται. 
όλεκράνων. ΕΙ. 443. ἐκ τῶν δ. ἀκίδας ἐξαιρούμενον. 
δλπ. Εκ. 66. ἐροιψα ποῶτον, ἵνα δασυνθείην δ.
 δλη. Εκ. 66. έρριψα πρώτον, ίνα δασυνθείην δ. 
δλην. Α. 138. εί μη κατένιψε χιόνι την Θράκην δ.
    Α. 160. καταπελτάσονται την Βοιωτίαν
    Ι. 681. ἄπαντες ούτως ώστε την βουλήν ό.
    Ν. 36, τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' δ.; 75. νῦν οὖν ὅ. τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ

    ΕΙ. 7. δ. ἐνέκαψε περικυλίσας τοῦν ποδοῦν.
    987. μὰ Δι', ἀλλ' ἀπόφηνον δ σαυτὴν
    Ο. 224. οἶον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅ.

     Λ. 1144. Κίμων δ. έσωσε την Λακεδαίμονα.
     Εκ. 39. την νύχθ' δ. ήλαυνέ μ' εν τοις στρώμασιν.

55. εκδράσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνηρ την νύχθ' δ.

1099. βίνειν δ. την νύκτα καὶ την ημέραν,
              1123. κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' δ.
Π. 743. τον Πλοῦτον ἡσπάζοντα, καὶ τὴν νύχθ' δ. 1015. ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' δ. τὴν ἡμέραν. δλης. ΕΙ. 27. ἡν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας δ. Α. 29. οὕτω γε λεπτον ῶσθ' δ. τῆς Ἑλλάδος δλίγ'. Σ. 55. δ. ἀτθ' ὑπειπῶν πρώτον αὐτοῖοιν ταδὶ,
 ολίγας. Π. 715. ὁπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὁ. μὰ τὸν Δία. 
Fr. 188. "σὐ δ' οὐχ ἡγῆ μ' οὖν δὴ ὁ. ἡμέρας". 
ὁλίγιστοι. Β. 115. κόρεις ὁ. Ελ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος. 
ὀλιγίστοις. Π. 628. γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὁ. ἀλφίτοις, 
ὀλιγοδρανέες. Ο. 686. ὁ., πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ'
                           άμενηνά,
 όλίγοις. Ι. 517. πολλών γάρ δή πειρασάντων αὐτήν δ. χαρίσασ-
                            Bar.
 ολίγον. Α. 242. προίτω 's τὸ πρόσθεν ὁ, ἡ κανηφόρου Ι. 667. ὁ δ' ἡντιβόλει γ' αὐτοὺς ὁ, μείναι χρόνον,
```

δλίγον. Ι. 717. μασώμενος γὰρ τῷ μὰν ὁ. ἐντίθης,

Ι. 1195. ὁρᾶς τάδ', ὧ κακόδαιμον; ΑΛ. ὁ. μοι μέλει.

Ν. 495. κάπειτ' ἐπισχὼν ὁ, ἐπιμαρτύρομαι,

804. ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὁ, ἐισελθὼν χρόνον.

843. ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὁ, ἐνταυθὶ χρόνον.

1142. νῦν οὖν διακεξέσθων ' ὁ. γάρ μοι μέλει,

Σ. 214. ἀλλ', ὧ πονήρ', ἤξουσιν ὁ, ὕστερον

574. χήμεις αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὁ, τον κόλλοπ' ἀνεῖμεν.

655. ἀκρόασαί νυν, ὧ παππίδιον, χαλάσας ὁ. τὸ μέτωπον

1411. ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὁ, μοι μέλει.

1446. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔ, ὁ, μοι μέλει.

1481. τοὺς νῦν, διοργησόμενος ὁ, ὕστερον. 005. αροασαί νιν, ω παπιδιον, χαλάσας δ. το μέτωπο 1411. έπειθ' ο Λάσος εἶπεν, δ. μοι μέλει. 1446. Αίσωπον οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔ, δ. μοι μέλει. 1481. τοὺς νῦν, διορχησόμενος δ. ὕστερον, 1516. φέρε νιν ἡμεις αὐτοῖς δ. ξυγχωρήσωμεν ἄπαντες, ΕΙ. 507. πρὸς τὴν θάλατταν δ. ὑποχωρήσατε. Ο. 111. τὸ σπέρμ'; Ε΄Γ. δ. ζητῶν ἀν ἐξ ἀγροῦ λάβοις. 1636. ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕ. δ. μοι μέλει. Λ. 24δ. τοὺς άνδρας εὐθύς; Α΄Γ. δ. αὐτῶν μοι μέλει. 766. καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἐτ' δ. χρόνον, 895. χείρον διατίθης. ΜΤ. δ. αὐτῶν μοι μέλει. 896. δ. μέλει μοι Ε΄Γ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν, Β. 783. δ. τὸ χρηστόν ἐστιν, ώσπερ ἐνθάδε. 795. τὶ χρῆμ ἀρ' ἐσται; ΑΙ. νὴ Δί', δ. ὕστερον 1136. ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς. ΔΙ. ἀλλ' δ. γὲ μοι μέλει. Εκ. 747. ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν δ. κεκτημένος. Π. 674. δ. ἀπωθεν τῆς κεφαλῆς του γραδίου, 752. ἔχοντες δ. αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ Γ. 476, 11. ἐγὰ δὲ τοῦτ' δ. χρόνον φήσας ἀφειλόμην ἄν. δλίγου. Α. 348. δ. τ' ἀπέθανον ἀνθρακες Παρνήσιοι, Α. 381. κακυκλοβόρει κάπλυνεν, ωστ' δ. πάνυ Α. 381. κακυκλοβόρει κάπλυνεν, ὥστ' δ. πάνυ Ν. 722. δ. φροῦδος γεγένημα. Σ. 829. ἐπίσχες οὕτος ὡς δ. μ' ἀπώλεσας Α. 31. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' δ. γὰρ εἴχετο. 74. μὰ ΔΙ' ἀλλ' ἐπαναιμείνωμεν δ. γ' οὕνεκα Θ. 935. δ. μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἰστιορράφος. Μίνους Ο. 826. 6. 935. 6. μ αφείλεν αυτον ιστιορραφος. δλίγους. Ο. 626. πυρούς δ. προβαλοῦσιν, δλίγο. Θ. 578. δ. τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον, Εκ. 71. κάγωγ' Ἐπικράτους οὐκ δ. καλλίονα. δλίγων. Ο. 1417. δείσθαι δ' ἔοικεν οὐκ δ. χελιδόνων. Θ. 443. δ. ένεκα καὐτή παρήλθον βημάτων. δλισβον. Λ. 109. οὐκ εἶδον οὐδ' δ. δκτωδάκτυλον, ολίσβους. Fr. 309, 13. πομφόλυγας, ἀποδέσμους, δ., σάρδια, όλισθούσιν. Β. 690. ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς δ. τότε όλκάδας. Ι. 171. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς δ.; ΕΙ. 37. τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς δ. όλκάδες. Fr. 375. δρομάδες δ. όλκούς. Θ. 779. δέξασθε σμίλης δ., όλλυται. Ο. 1070. έστιν θη ξιάς πτέρυγος έν φοναίς δ. όλμον. Σ. 201. καὶ τῆ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅ. τὸν μέγαν Σ. 238. τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅ., όλολυγή. Ο. 222. θεία μακόρων δ. όλολύζειν. ΕΙ. 97. μηθέν γρύζειν, ἀλλ' δ. όλολύζειν. ΕΙ. 1327. ἀλλ' δ. φαινομέναισιν ταις άρχαίαισιν 'Αθήναις 'Αθήναις
όλόμαν. ΕΙ. 1013. δ. δ., ἀποχηρωθείς
όλον. Ι. 1191. παρ' ἐμοῦ δ' δ. γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Ο. 431. σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' δ.
Β. 506. ἔτνους δύ ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιξ' δ.,
1239. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' δ. με τὸν στίχον.
Εκ. 63. ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' δ. δί ἡμέρας
Γτ. 124, 2. φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' δ.;
όλοόν. Θ. 1027. δ., ἄφιλον ἐκρέμασεν κόραξι δεῖπνον'
όλος. Ο. 1000. αὐτίκα γὰρ ἀἡρ ἐστι τὴν ἰδέαν δ.
όλου. Σ. 29. περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους δ.
όλοῦμαι. Ν. 792. ἀπὸ γὰρ δ. μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
Ν. 1440. σκίψαι δὲ χάτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ δ.
όλους. Α. 85, εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν δ.
'Ολοφύξιοι. Ο. 1041. καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ 'Ο.
όλοφυριοῖς. Σ. 390, τοῖς δακρύοισιν τῶν φειγόντων ἀεὶ καὶ
τοῖς δ.' TOIS d. 'Ολυμπία, Ο, 1731. "Ηρα ποτ' 'Ο.
'Όλυμπιάδες. Ο, 781. είλε δὲ θάμβος ἄνακτας 'Ο. δὲ μέλος Όλυμπίαισες. Ο. 761. είλε δε θαμβος άνακτας 'Ο. δε Χάριτες Μοῦ'Ολυμπίαισι. Θ. 332. καὶ ταῖς 'Ο., καὶ τοῖς Πυθίοις 'Ολυμπίαν. Σ. 1387. νὴ τὸν Δὶ ἐξέμαθές γε τὴν 'Ο. 'Ολυμπίας. Fr. 314, 2. μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν 'Ο. 'Ολυμπίασιν. Σ. 1382. 'Ο. ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ, Α. 1131. 'Ο. ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, πόσους 'Ολυμπίεισν. Fr. 659. τὸ ἰερὸν 'Ο. 'Ολυμπίασιν. Σ. 686. τὸ ἐστενίστα στο ΄Ολυμπίαν. Ο. 866. τὸ ἐστενίστα στο ΄Ολυμπίαν. Όλυμπίησι. Ο. 866, τῷ ἐστιούχφ, καὶ δρυισιν 'Ολυμπίοις καὶ 'Ο,

'Ολυμπικόν. Π. 583. εί γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἀν ποιῶν τὸν 'Ο. Ολυμπίκον, Π. 553. ει γαρ επλουτεί, πως αν ποιών τόν 'Ο αὐτός ἀγῶνα, 'Ολυμπίοις. Ο. 866. τῷ ἐστιούχῳ, καὶ ὅρνισιν 'Ο. καὶ 'Ολυμ-Ο. 1231. φράσουσα θύειν τοις 'Ο, θεοις Θ. 331. εὐχεσθε τοις θεοισι τοις 'Ο. 'Ολύμπιον. Ν. 817. οὐκ εὖ φρονείς μὰ τὸν Δία τὸν 'Ο. Ν. 818. ἰδού γ' ἰδοὺ Δί' 'Ο.' τῆς μωρίας 'Ολυμπίων. Ο. 1202. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν 'Ο. Θ. 960. κόνος' Ο θεῶν Θ. 960. γένος 'Ο. θεῶν "Ολυμπον. Ο. 1372, 'Αμπέτομαι δή πρὸς 'Ο, πτερύγεσσι κοίφαις. Όλυμπος. Ο. 780. πας δ' ἐπεκτύπησ' 'Ο. Όλυμπου. Ν. 270. είτ' ἐπ' 'Ο. κορυφαίς Ιεραίς χιονοβλήτοισε κάθησθε, Θ. 1069, τοῦ σεμνοτάτου δι' 'Ο. 1070, δι' 'Ο. 'Ολύμπφ. Ο. 578. τούτους δέ θεούς τούς έν 'Ο., τότε χρή στρουθών νέφος άρθεν Ο. 606. πως δ' ές γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' έν 'O. όλω. Π. 65. εί μη φράσεις γαρ, από σ' δ. κακόν κακως. όλων. Ι. 1167. εκ των δ. των εκ Πύλου μεμαγμένην. ΕΙ. 960. σείου σὰ ταχέως. σὰ δὲ πρότεινε τῶν δ., ὅμβριον. Ν. 287. ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὅ. Ο. 1593. δ. ύδωρ αν είχετ' έν τοις τέλμασιν, όμβρον. Β. 246. ή Διδς φεύγοντες δ. ομβρου. Ν. 377. κατακρημνάμεναι πλήρεις δ. δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρείαι όμβρους. Ν. 338. δ. θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν' εἶτ' ἀντ' αύτων κατέπινου όμβροφόροι. Ν. 298. παρθένοι δ., όμει. Ν. 247. ποίους θεούς δ. σύ; πρώτον γάρ θεοί όμέστιος. Fr. 723. σύ δ' δ. θεοίς πόθεν; Όμηρείους. Fr. 1. πρός ταῦτα σὰ λέξον Ο. γλώττας, τί καλοῦσι κόρυμβα. κόρυμβα. (0.910.) 914.) κατά τον "Ο. 914.) 914.) "Ομηρον. (1.56. εἰ γὰρ πονηρον ἦν, "Ο. οὐδέποτ' ἄν ἐποίει ΕΙ. 1089. ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν "Ο. 1096. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' "Ο. δεξιὰν εἶπεν Ο. 575. "Ιριν δέ γ' "Ο. ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείη. Β. 1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους ' ὁ δ' θεῖος "Ο. 'Όμήρου. Fr. Μ. Δαιτ. 15. πρὸς ταῦτα σὰ λέξον 'Ο. ἐμοὶ γλώττας, τί καλοῦσι κόρυμβα: Ομήρου. Fr. M. Δαιτ. 15. πρός ταύτα σὺ λέξον 'Ο. έμοὶ γλώττας, τί καλοῦσι κόρυμβα;
δμήρους. A. 327. ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁ., οὖς ἀποσφάξω λαβών.
Α. 244. τασδὶ δ' ὁ. κατάλιφ' ἡμῶν ἐνθάδε
δμιλεῖν. N. 1399. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁ.,
όμιλίας. Π. 776. τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁ.
δμιλῶν. N. 1077. ἀπόλωλας ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁ.,
όμιχλην. N. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ. καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ
καπὴν εἶνοι. καπνόν είναι.
Όμίχλην. Ν. 814. ούτοι μὰ τὴν 'Ο. ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς
ὁμίχλης. Ι. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁ. ἃ πανουργεῖς μὴ καθορά σου, όμιώμεθα, Λ. 183. πάρφαινε μαν τον δρκον, ώς δ. όμμα, Α. 1184. ὧ κλεινον ὅ, νῦν πανύστατόν σ' ἰδων Ν. 285. ὅ. γαρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται Θ. 665. πανταχή διάριψον δ. 958. πανταχή κυκλούσαν δ. χρή χορού κατάστασιν, Εκ. 1. ὧ λαμπρόν δ. τοῦ τροχηλάτου λύχνου δμμασι. Λ. 1283. δε μετά Μαινάσι Βάκχιος δ. όμμασι. Α. 1285. ος μετα Μαινασι Βακχιος ο. όμμασιν. Θ. 126. τὰ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις δ. όμματα. Β. 817. δ. στροβήσεται. όμματι. Ν. 290. τηλεσκόπω δ. γαῖαν. όμμάτων. Ν. 705. νόημα φρενός ὅπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος δ. Β. 1454. δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' δ. όμνύη. Ο. 1611. όταν δ. τις τον κόρακα καὶ τον Δία, όμνυμ'. Ο. 445. δ. ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοις κριταίς όμνυμ. Ο. 445. δ. έπι τούτοις πάσι νικάν τοις κριταίς όμνύμενος. Ν. 1241. και Ζεύς γέλοιος δ. τοις είδόσιν όμνυμι. Θ. 272. δ. τοίνυν αιθέρ' οίκησιν Διός. Θ. 274. δ. τοίνυν πάντας άρδην τοὺς θεούς. όμνύναι. Λ. 207. ἐᾶτε πρώτην μ', ὧ γυναίκες, δ. όμνυσ'. Ν. 1235. πᾶς γάρ τις δ., οἶς ὀφείλων τυγχάνω, Ο. 521. Λάμπων δ' δ. έτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾶ τι όμνυσιν. Σ. 1046. καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς δ. τὸν Λείνυσου. δμνυτ'. Ν. 248. ήμιν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ δ.; ἡ ὁμόγνιε. Β. 750. δ. Ζεῦ΄ καὶ παρακούων δεσποτών ὁμοθυμαδόν. ΕΙ. 484. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὧνδρες, Ο. 1015. μὰ τὸν Δί΄ οὐ δῆτ'. ΜΕ, ἀλλὰ πῶς: ΠΕ, δ. δμοια. Σ. 1106. εἶτα τάλλ' δ, πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

δμοια. Θ. 167. δ. γάρ ποιείν ἀνάγκη τῆ φύσει. δμοιά. Σ. 1433. δ. σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις. όμοιά. Σ. 1433. δ. σου καὶ ταῦτα τοῖς άλλοις τρόποις.
όμοιαν. Ν. 346. ἤδη ποτ ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρφ ὁ
Θ. 909. 'Ελένη σ' δ. δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
1106. θεαῖς δ. ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;
ὁμοιας. Ν. 548. οὐδὲν ἀλλήλαισιν δ. καὶ πάσας δεξιάς·
ὅμοιον. Ν. 230. λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅ, ἀέρα.
Σ. 224. τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅ, σφηκιᾶ.
ΕΙ, 527. μῶν οὖν ὅ, καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
Λ. 594. οὕκουν κἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' οὖκ
εἶπας ὅ. είπας δ. Εκ. 594. άλλ' ένα ποιώ κοινόν πάσιν βίστον καὶ τοῦτον δ. Π. 550. υμείε γ' οίπερ και Θρασυβούλφ Διονύσιον είναι δ. δμοιος. Ι. 737. δ. εί τοις παισί τοις ερωμένοις Εκ. 428. λευκός τις άνεπήδησ', δ. Νικία, δμοιός. Ο. 981. οὐδεν άρ' δ. εσθ' δ χρησμός τουτφί, δμοιότατα. Fr. 274. δ. καθεύδετ' επί τοῦ λυχνιδίου. όμοιότατος. Σ. 189. δ. κλητήρος είναι πωλίφ. όμοιω. Ν. 394. ταῦτ' ἄρα καὶ τὼνόματ' ἀλλήλοιν, βροντή καὶ πορδή, δ. όμοίως. Ι. 1296. οὐκ ἀν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης τοὺς δ' ἀντιβολείν αν δ.: Ν. 1411. οὐ κάμε σοι δίκαιδν ἐστιν εὐνοεῖν δ., Ν. 1411. οὐ κάμε σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁ.,
ΕΙ. 464. ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁ.
1323. πάντας ὁ. οἴνόν τε πολύν,
Ο. 1082. τὰς περιστεράς θ' ὁ. ξυλλαβῶν εἴρξας ἔχει,
Λ. 557. νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοισιν ὁ.
Π. 489. φανερόν μὲν ἔγαγ' οἶμαι γνώναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁ.,
ὁμολογεῖν. Ι. 1261. ὥσθ' ὁ. σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
Ν. 766. ὥστ' αὐτὸν ὁ. σ' ἐμοῖ. ΣΠ. ποίαν τινά;
ὁμολογοῦνθ'. Ν. 1326. ὁρᾶθ' ὁ. ὅτι με τύπτει. ΦΕ. καὶ μάλα.
ὁμολογῶ. Ι. 296. ὁ. κλέπτειν' σὺ δ' οὐχί.
Σ. 1422. ἔκών' ὁ. γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
Π. 94. καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. δ. σοι. ΧΡ. φέρε, τί οὖν;
ὁμομαστιγίας. Β. 756. πρὸς Διὸς, δς ἡμῖν ἐστιν ὁ.,
ὁμοματρία. Α. 790. ὁ. γὰρ ἐστι κήκ τωὐτῶ πατρός.
ὁμομητρίαν. Ν. 1372. ἀδελφὸς, ὧλεξίκακε, τὴν ὁ. ἀδελφήν.
ὁμοπτέρων. Ο. 229. ἴτω τις ἄδε τῶν ἐμῶν ὁ.:
ὁμορροθῶ. Ο. 851. ὁ., συνθέλω,
ὁμόσ'. Εκ. 863. δ. εἶμι κύψας. ΑΝ. Α. ἡν δὲ μαστιγῶσι, τί;
Εκ. 876. ὁ. ἐστὶ δεπνήσοντα κοὐ μελλητέον.
ὁμόσαι. Ν. 1235. κὰν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὁ., τριώβολον. όμόσα. Ν. 1235. καν προσκαταθείην γ', ώστ' ὁ., τριώβολον. Β. 101. ή φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁ. καθ' ἰερῶν, ὀμόσασα. Λ. 914. ἔπειτ' ὁ. δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν; ομόστο Δ. Ν. 912. επείτ δ. οητ επιορκησω, ταλαν; διμόστο. Λ. 192. είς άσπίδ δι. μηδέν είρηνης πέρι. Θ. 270. δ. έμοὶ ΕΥ. τί χρημα; ΜΝ. συσσώσειν έμὲ διοστον. Β. 306. καθθις κατόμοσον. ΕΑ. νη Δί. ΔΙ. δ. ΕΑ. νη Δία. όμόσωμεν. Α. 197. δ. ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχειν ὕδωρ. δμότροφά. Ο. 329. δς γὰρ φίλος ἦν, δ θ' ἡμῖν δμοῦ. Ι 214. τάραττε καὶ χόρδεν' δ. τὰ πράγματα 245. ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁ. προσκειμένων,
 431. ὁ. ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ,
 ΕΙ. 513. καὶ μὴν ὁ. ἀτιν ῆδη. 898. παίειν, δρύττειν, πύξ δ. καὶ τῷ πέει Εύμφωνος δ. 771. συμμιγή βοήν δ. 1332. τά τε μουσίχ' δ. τά τε μαντικά καὶ 1332. τα τε μουσιχ δ. τα τε μαντικά και
Θ. 572. ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν δ. γενέσθαι,
Β. 1506. Μύρμηκὶ θ' δ. καὶ Νικομάχω:
Εκ. 404. τὶ δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; Βλ. σκόροδ' δ. τρίψαντ' ὁπῷ
Fr. 88. ἔπειτ' ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' δ. πίσους.
335. πεντελίθοισί θ' δ. λεκάνης παραθραύμασι.
458. λάβεσθε καὶ γάρ ἐσθ' δ.
476, δ. ὑρισοὺς δ' ἴδοις ἀν νιφομένους σύκων δ. τε μύρτων'
β. ἔπειτα κολοκίντας δ. τοῦς γογγαλίσιν ἀροῦσιν. 6. ξπειτα κολοκύντας δ. ταις γογγυλίσιν άρουσιν.
548. πολφούς δ' ούχ ήψον δ. βολβοίς.
δμοθμαί, Ν. 246. πράττη μ' δ. σοι καταθήσειν τούς θεούς.
δμούμεθα. Λ. 193. ποι λευκόν ίππον; ΚΑ. άλλὰ πως δ. ομόθρονας. Ο. 632. δ. λόγους δικαίους, διμφακα. Fr. 522. δρώ γαρ ώς δ. διασανλούμενον, διμφακίαν. Α. 352. δεινόν γαρ ούτως δ. πεφυκέναι, διμφαλόεσσας. ΕΙ. 1274. σύν ρ' έβαλον ρινούς τε καὶ ἀσπίδος δ. ΕΙ, 1278. οίμωγας άδον, καὶ ταύτας δ. διμφαλόν. ΕΙ. 175. ήδη στροφεί τι πνεύμα περί τὸν δ., ομφαλον. Εί. 175. ηση στροφεί τι πνευμα περί τον ο., όμφμοκ'. Θ. 276. ή γλώττα δ΄ οὐκ ὁ., οὐδ' ὡρκωσ' ἐγώ. Β. 1471. ή γλώττ' δ., Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι. δμώνυμε. Ο. 927. ζαθέων ἰερῶν δ., όμως. Α. 402. ἐκκάλεσον αὐτόν. ΚΗ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ'

ον. Α. 145. δ δ' υίδς, δ. 'Αθηναΐον ἔπεποιήμεθα, κ.τ.λ. Α. 1156. δ. ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος Α. 1130. δ. ετ επισσίμι τευσιος δν. Ι. 1138. μή σοι τύχη δύον δ., Ν. 878. εύθύς γε τοι παιδάριον δ. τυννουτονὶ Λ. 418. ἄθ' ἀπαλον δ. τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας 881. ἄλουτον δ. κάθηλον ἔκτην ἡμέραν: 881. άλουτον δ. κάθηλον εκτην ημέρον;
Θ. 745. τυννοῦτον δ. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μικρὸν νη Δία.
Β. 1174. κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν δ. σαφέστατα,
ὀναίμην. Θ. 469. καὐτη γὰρ ἔγωγ', οῦτως δ. τῶν τέκνων,
ὄναιο. Π. 1062. δ. μένταν, εἴ τις ἐκπλύνειἐ σε.
ὄναιτ'. Ν. 1237. ἀλοὶν διασμηχθεὶς δ. ἀν οὕτοσί.
ὄναρ, Ι. 1090. ἀλλ' ἐγω εἴδον δ., καὶ μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτη.
Σ. 13. καὶ δῆτ' δ. θαυμαστὸν εἴδον ἀρτίως.
ὄνειδος. Α. 855. Αναίστροτής τ' ἐν τὰνορά. Χολασκέρν δ. όνειδος. Α. 855. Αυσίστρατός τ' έν τάγορᾶ, Χολαργέων δ., όνείοις. Ι. 1399. τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς δ. πράγμασιν, ὀνείρατα. Σ. 53. οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς δ.; όνειρον. Β. 1332. δύστανον δ. Β. 1340. ώς αν θείον δ. άποκλύσω. ὀνειροπολεί. Ν. 16. δ. θ' ἵππους' ἐγὰ δ' ἀπόλλυμαι, Ν. 27. δ. γάρ καὶ καθεύδων ἱππικήν. ὀνειροπολεῖς. Ι. 809. ἃ σὰ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατῆς, καὶ δ. περί σαυτοῦ.

ὀνηλατεῖν. Fr. 598. καὶ βοηλατεῖν καὶ ὁ,

ὀνθ΄. Λ. 1020. γυμνὸν ὅ. οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.

ὀνίδιον. Σ. 1306. ὡσπερ καχρύων ὁ. εὐωχήμενον·

ὀνίδων. ΕΙ. 4. δὸς μαζαν ἐτέραν ἐξ ὁ. πεπλασμένην.

ὄνομ΄. ΕΙ. 185. τί σοί ποτ' ἔστ' ὅ.; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. μιαρώτατος.

Ο. 273. εἰκότως· καὶ γὰρ ὅ. αὐτῷ γ' ἐστὶ φουνικόπτερος.

817. τί δῆτ' ὅ. αὐτῷ θησόμεσθ'; ΕΤ. ἐντευθενὶ ὄνομα. Α. 89. παρέθηκεν ἡμῖν ὅ. δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.

1. 1231. τοὐμόν νε φράζων ὅ. καὶ λίαν σαφῶς. περί σαυτού. ίνομα. Α. 89. παρέθηκεν ἡμῖν ΄ δ. δ΄ ἡν αὐτῷ φέναξ.

1. 1231. τοὐμόν γε φράζων ὅ. καὶ λίαν σαφῶς.

Σ. 133. ἔστιν δ΄ ὅ. τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,

Ο. 277. ὅ. τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ἄναξ Ἡράκλεις.

644. ἐμοὶ μὲν ὅ. Πεισθέταιρος. ΕΠ. τῷδεδί;

809. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὅ. τῷ πόλει

814. Σπάρτην ὅ. καλῶμεν αὐτήν; ΕΥ. Ἡράκλεις.

1203. ὅ. δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἡ κυνῆ;

1528. ὅ. δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις.

Θ. 1200. ὅ. δέ σοι τί ἐστιν: ΕΥ. ᾿Αρτειμαία. Θ. 1200. δ. δέ σοι τί ἐστίν; ΕΥ. Αρτεμισία. Fr. Μ. ΕΙ. Δ. 2, 4. σοὶ δ΄ δ. δη τί ἐστιν; Α. ὅ τι; Γεωργία. ὀνομάζειν. Εκ. 299. γὰρ χρῆν μ΄ δ. ὀνομάζεια. Ο. 288. τις δ. ποθ' οὕτος; ΕΠ. οὐτοσὶ κατωφαγῶς. όνόματ'. Ο. 1291. πολλοΐσιν όρνίθων δ. ήν κείμενα. όνόματι. Π. 159. δ. περιπέττουσι την μοχθηρίαν. όνομάτων. Ν. 681. ξθ' έν τι περὶ τῶν δ. μαθεῖν σε δεῖ, Ν. 685. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν δ.; ΣΤ. μυρία. δνον. Σ. 170. τον δ. ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις: Σ. 173. μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν δ. ἔξαγε. 177. ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν δ. ἔξάγειν δοκῶ, 196. ἀθει τὸν δ. καὶ σαυτὸν ἔς τὴν οἰκίαν. 616. κάν οίνον μοι μή 'γχής σὰ πιείν, τὸν ὅ. τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
Ο. 721. ξύμβολον ὅρνιν, φωνὴν ὅρνιν, θεράποντ᾽ ὅρνιν, ὅ, ὅρνιν.
Β. 31. σὰ δ᾽ οὖν ἐπειδὴ τὰν ὅ. οὰ φής σ᾽ ὡφελεῖν,
32. ἐν τῷ μέρει σὰ τὰν ὅ, ἀράμενος φέρε.
ὄνος. Ο. 1328. πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὅ.
Β. 159. νὴ τὰν Δί᾽ ἐγὼ γοῦν ὅ, ἀγων μυστήρια.
ὄνου. Ν. 1273. τί ὅῆτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπ᾽ ὅ, καταπεσών;
Σ. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ νῷν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὅ, σκιᾶς.
Β. 186. τίς ἐς τὰ Λήθης πεδίον, ἡ ᾽ς ὅ. πόκας,
Π. 287. νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἡν ὧτ᾽ ὅ. λάβητε.
Fτ. 238. νῦν ἐστι; β. περὶ ὅ, σκιᾶς.
ὄνπερ. Ι. 117. ὅ, μάλιστ᾽ ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὧ σοφώτατε, κ.τ.λ.
ὅντ᾽. Ν. 393. τὰν δ᾽ ἀέρα τόνδ᾽ ὅ. ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντῶν; Βροντάν: Ν. 1409. καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί: παίδά μ' ὄ. ἔτυπτες; 1459. γνωμεν πονηρών δ. έραστήν πραγμάτων.
Σ. 194. νύν μ' δ. άριστον άλλ' ίσως, όταν φάγης
922. μή νυν ἀφήτε γ' αὐτὸν, ώς δ. αὖ πολὸ
Ο. 607. ἡ παιδάρι δ. ἀποθνήσκειν δεί; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς Α. 826. καίπερ ούσης γραδς δ. αὐΘ. 848. οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν δ. αἰσχύνεται.
Β. 76. εἶτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον δ. Εὐριπίδου,
629. ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον δ. εἰ δὲ μὴ,
1053. μὰ Δί', ἀλλ' δ. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν όντα. Α. 697. ἄνδρ' ἀγαθὸν ὅ. Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν; Ι. 261. κὰν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὅ, καὶ κεχηνότα,
 881. τονδὶ ὅ' ὁρῶν ἀνευ χιτῶνος ὅ, τηλικοῦτον,
 Ν. 549. ὅς μέγιστον ὅ, Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,

όντα. Ν. 819. το Δία νομίζειν, δ. τηλικουτονί. Ν. 1474. ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὅ. θεὸν ἡγησάμην. Σ. 412. ὅ. κἀπολούμενον, ὅτι ΕΙ. 859. τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρῶτε λαμπρὸν ὅ.;
 Ο. 1336. οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὅ. καὶ βραδύν. Λ. 894. τὰ δ' ἔνδον ὅ. τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα 918. καίπερ τοιοθτον δ., κατακλινώ χαμαί 9.74. οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὅ. κηδεστῆν ἐμόν.
98. ἀνδρ' οὐδὲν ἐνθάδ ὅ., Κυρήνην δ' ὁρῶ.
160. ἀγρεῖον ὅ. καὶ δασύν' σκέψαι δ' ὅτι

Β. 281. εἶδώς με μάχιμον ὅ., φιλοτιμούμενος.
763. τὸν ἀριστον ὅ. τῶν ἐαυτοῦ συντέχνων
1052. πότερον δ' οὐκ ὅ. λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα; 1250. μελοποιόν δ. καὶ ποιοῦντα ταὕτ' ἀεί. 1444. τὰ δ' δ, πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω. 1444. τα ο ο, πιστ απιστα. Δ1. πως; ου μαυσανώ.
Εκ. 639. διά τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' δ.
873. ὅπως τὰ μὲν ὅ. χρήμαθ' ἔξω, τοῖσδε δὲ
ὅντας. Α. 222. μηδέ περ γέροντας δ. ἐκφυγὼν 'Αχαρνέας.
Α. 310. οὐχ ἀπάντων ὅ. ἡμῦν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
681. οὐδὲν ὅ., ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους. I. 518. ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὅ., ΕΙ. 430. τάλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὅ. ἡμᾶς οὐ κακούς. 867. ἄπαντας ὅ. ἀσφαλῶς Ο. 199. ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὅ. πρὸ τοῦ
 Θ. 817. ὅ. μᾶλλον καὶ λωποδύτας Β. 728. ἄνδρας δ. καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κάγαθοὺς, Π. 304. ἔπεισεν ώς δ. κάπρους Fr. 198, 4. οδς ἦσμεν δ. αξοφοίτας καὶ θαμὰ ὅντε. Σ. 693. ἢν τίς τι διδῷ τῶν φευγύντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγ-μα δύ' δ. Ο. 368. τῆς ἐμῆς γυναικός ὅ. ἐυγγενῆ καὶ φυλέτα;
Β. 671. χή Φερσέφατθ, ἄττ' ὅ. κἀκείνω θεώ.
ὅντες. Ν. 1202. ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὅ. λίθοι,
Σ. 1060. ὧ πάλαι ποτ' ὅ. ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ΕΙ. 623. οἱ ὅ ἄττ' ὅ. αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι 1189. δ. οίκοι μέν λέοντες, Ο. 374. ἡ φράσειαν, δ. έχθροί τοῖσι πάπποις τοῖς έμοῖς; 467. οῖτινες ὅ, πρότερον βασιλῆς. ΧΟ, ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕ, ὑμεῖς 1582. τρείς δ. ήμείς. ΠΕ. άλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Β. 72, οἱ μεν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' δ. κακοί.
Π. 502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων δ. πλουτοῦσι πονηροὶ,
503. ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι πολλοὶ δ' δ. πάνυ χρηστοὶ 503. άδικως αὐτά ξυλλεξαμενοι πολλοί δ' δ. πάνυ χρηστ 751. οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον δ. καὶ βίον ὅντιν. Ν. 245. τὸν μηδὲν ἀποδιδύντα. μισθὸν δ' δ. ἄν Ν. 1458. ἡμεῖς ποιοθμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' δ. ἄν ὅντινα. Λ. 187. τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥ. δ.; ὅντινά. Σ. 1281. δ. ποτ' ὤμοσε μαθώντα παρὰ μηδενός, Β. 1184. δ. γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη ὅντος. Ι. 417. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς δ. Ι. 883. χειμῶνος δ. ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι. Ν. 161. στενόν διὰ λεπτοῦ δ' δ. αὐτοῦ τὴν πνοὴν 654. πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ ἐμοῦ παιδὸς δ. οὐτοςί. Ν. 161. στενον δια λεπτου δ δ. αυτου την πνοην 654. πρό τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδός δ. οὐτοσί.
Σ. 276. τὸ σφυρὸν γέροντος δ.;
445. καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος δ. ὡφέλει,
Ο. 1008. αὐτοῦ κυκλοτεροῦς δ., ὀρθαὶ πανταχῆ
Θ. 68. δ. κατακάμπτειν τὰς στροφάς οὐ ῥάδιον, Θ. 68. δ. κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ βάδιον,
Β. 128. νὴ τὸν Δί', ὡς ὅ, γε μὴ βαδιστικοῦ,
1190. χειμῶνος ὅ, ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
Εκ. 421. χειμῶνος ὅ, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω,
Π. 528. οὕτ' ἐν δάπισιν' τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὅ,;
ὅντων. Ο. 478. ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὅ, ὁρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία;
Ο. 1654. οὕσαν θυγατέρ', ὅ, ἀδελφῶν γνησίων;
1661. Νόθω δὲ μὴ είναι ἀγχιστείαν, παίδων ὅ.
Β. 1118. πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὕνεχ', ὡς ὅ, σοφῶν.
Εκ. 599. εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὅ, ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
661. ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὅ,; κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδλλος. δηλος.
1133. δ. τό πλήθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;
όντως. Ν. 86. ἀλλ' εἴπερ ἐκ τής καρδίας μ' δ. φιλεῖς, κ.τ.λ.
όνυξι. Ι. 708. ἐξάρπασομαί σου τοῖς δ. τάντερα. όνυξιν. Σ. 17. ἀναρπάσαντα τοις δ. ἀσπίδα όνυχας. Ο. 8. ἀποσποδήσαι τους δ. των δακτύλων. ονυχας. Ο. 8. αποσποσησαι τους δ. των δακτυλών.
Ο. 1180. χωρεί δὲ πᾶς τις δ. ἡγκυλωμένος,
Β. 1388. μεγάλους δ. ἔχοντα.
ὀνυχίζεται. Fr. 660. δ.:
ὀνώνιδα. Fr. 537, 2. ἐς τὴν πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν δ.;
ὀξάλμην. Σ. 331. εἰς δ. ἔμβαλε θερμήν
ὅξει. Π. 720. καὶ σχῖνον εἰτ δ. διέμενος Σφηττίφ,
ὀξεῖαν. ΕΙ. 1173. τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ δ. πάνυ,

όξηρόν. Fr. 511. λεπρῶν κεράμιον ὁ, ἀντὶ τοῦ μυδῶν όξίδας. Β. 1440. εἰ ναυμαχοῖεν, κἄτ ἔχοντες ὁ. Β. 1453. ἐγὰ μόνος: τὰς δ' ὁ, Κηφισοφῶν.] όξίδες. Fr. 550. ἐν δὲ Κλεωναῖς ὁ. εἰσί. ἀξίνην. Ι. 1304. ἄνδρα μοχθηρὰν πολίτην, ὁ. Ὑπέρβολον Σ. 1082. ἐμαχόμεσθ ἀὐτοῖσι, θυμὰν ὁ. πεπωκότες, όξίς. Σ. 1509. τουτί τί ην το προσέρπον; δ., ή φάλαγξ; Π. 812. δ. δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα όξος. Α. 35. οὐκ ὅ., οὐκ ἔλαιον, οὐδ ήδει πρίω, Ο. 534. σίλφιον, δ., καὶ τρύψαντες
 Β. 620. στρεβλῶν, ἔτι δ΄ ἐς τὰς βῖνας δ. ἐγχέων,
 Fr. 205, 2. εἰς δ. ἐμβαπτόμενος ἡ λεπτοὺς ἄλας.
 δξους. Σ. 1367. ὡς ἡδέως φάγοις ἀν ἐξ δ. δίκην.
 δξύ. Α. 803. ὡς δ. πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε. Σ. 407. μεσθα, κέντρον εντέτατ' δ. Ο. 1095. ἡνίκ' ἄν δ θεσπέσιος δ. μέλος ἀχέτας όξύβαφον. Ο. 361. δ. έντευθενὶ προσθοῦ λαβὰν ή τρυβλίον. Ετ. 48. δ. δέυγλύκειαν. Ετ. 508. δ. τάρα κοκκιείς βόαν. δέυθυμείσθαι. Θ. 466. τό μὲν, ὧ γυναίκες, δ. σφόδρα όξυθυμείσθαι. Θ. 466. τό μὲν, ὧ γυναίκες, δ. σφόδρα όξυθυμηθείσά. Σ. 501. ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, δ. μοι δξύθυμον. Σ. 1105. μᾶλλον δ. ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον όξύθυμον. Σ. 430. ἐι δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα. όξυκάρδιοι. Σ. 430. εἶά νυν, ὧ ξυνδικασταὶ, σφῆκες δ., δένάρδιου. Β. 815. ἡνίκ' ἀν δ. περ ἴδη θήγοντος δδόντας όξυμερίμνοις. Β. 877. ἄνδρων γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἐριν δ. δξύν. Ο. 1112. δ. ἰερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῦν δώσομεν, όξυρεγμίας. Ετ. 398. καὶ κρῖνον αὐτή μὴ μετ' δ. δξύς. Α. 231. δ., δδυνηρός, * * * ἐπίκωπος, ἵνα δέυστόμους. Ο. 244. δἴ δ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας δ. δξυτάταιν. Β. 1362. λαμπάδας δ. χεροῖν, Ἑκάτα παράφηνον Fr. 48. 6. δευτάταιν. Β. 1862. λαμπάδας δ. χέροιν, Έκατα παράφηνου δεύτατον. Α. 193. δ., ὥσπερ διατριβής τῶν ξυμμάχου. Σ. 226. δ., φ κεντούσι, καὶ κεκραγότες δξύτερον. Λ. 1203. δ. ξμοῦ βλέπει. Π. 210. βλέποντ' ἀποδείξω σ' δ. τοῦ Λυγκέως. 1048. μεθύων γάρ, ὧς ἔοικεν, δ. βλέπει. δξωτά. Fr. 180. δ., σιλφιωτά, βολβός, τεύτλιον, δπ. Β. 208. ὧδπ δ. ὧδπ δ. όπα, Α. 748. ἐγὰν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὅ. Λ. 118. ἔλσοιμ', ὅ, μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν Λ. 110. εκσοιμ , ο. μεκλοιμι γ εφαναν ισεν.
1080. ἄφατα. τί κᾶν λέγοι τις; ἀλλ' ὅ. σέλει
1188. ἄγ ὅ. τυ λῆς. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
ὅπα. ΕΙ. 400. τθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὅ.,
ΕΙ. 805. πικροτάτην ὅ. γηρώσαντος ῆκουσ',
ὅπαξε. Θ. 973. ὅ. δὲ νίκην.
λπάξει. Ι. 200. κοιλιοπώλησιν δὲ θεὴς μέγα κῦδος ὁ.. όπάζει, Ι. 200. κοιλιοπώλησιν δέ θεός μέγα κύδος δ., όπάς. Π. 715. δ. γάρ είχεν οὐκ δλίγας μὰ τὸν Δία. ὅπερ. Α. 153. καὶ νῦν ὅ. μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος κ.τ.λ. ὅπη. Ν. 1345. σὸν ἔργον, ὧ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅ, κ.τ.λ. ὁπή. Σ. 350. ἔστιν ὁ, δῆθ' ἤντιν' ἀν ἔνδοθεν οἰός τ' εἴης διορύξαι, όπην. Λ. 720. την μέν γε πρώτην διαλέγουσαν την δ. δπηνίκ. Fr. 499, δ. άτθ' ύμεις κοπιατ' δρχούμενοι. όπηνίκα. Ο. 1499. δ.; σμικρόν τι μετά μεσημβρίαν. Fr. 476, 7. ώστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' δ. ἔστὶ τοῦνιαυτοῦ. όπης. Σ. 318. πάλαι δια της δ. Σ. 352, πάντα πέφαρκται κούκ έστιν ο, οὐδ' εἶ σέρφφ διαδῦναι. Fr. 117. καὶ δι' ο, κάπὶ τέγους. ὁπίαν. Σ. 353. ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς ο, δ' οὐκ ἔστε οπίαν. Σ. 358. αλλ΄ αλλο τι δει ζητειν ύμας δ, δ΄ δύκ εστ γενέσθαι.

δπισθεν. Σ. 1327. κλαύσεταί τις τῶν ὅ,
Σ. 1376. δ δ' ὅ, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὐτοσί;
Λ. 1170. κόλπον τὸν ὅ, καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.

δπισθόδομον. Π. 1193. τὸν ὁ, ἀεὶ φιλάττων τῆς θεοῦ.

ὅπισθοσφενδόνην. Fr. 309, 4. μύρον, κίσηριν, στρόφον, ὄ.,

ὅπλα. Σ. 27, δεινόν γὲ τοὕστ' ἄνθρωπος ἀποβαλῶν ὅ,

δπλαῖς. Ι. 605. ταῖς ὁ, ώρνττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα·

ὅπλάς. Α. 740. περίθεσθε τάσδε τὰς ὁ, τῶν χοιρίων.

ὅπλίε. Θ. 107. ἄγε νυν ὅ, Μοῦνα οπλιζε. Θ. 107. άγε νυν δ. Μοῦσα δπλίσεις. Β. 1036, τάξεις, άρετας, δ. ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε δπλίται. Σ. 360. ἄνδρες δ. διαταξάμενοι δπλίταισι. Λ. 1143, ἐλθῶν δὲ σὺν δ. τετραχισχιλίοις όπλίτας. Ο. 448. ἀκούετε λεφ' τοὺς ὁ, νυνμενί Δ. 394. έλεγεν δ. καταλέγειν Ζακυνθίαν'
 590. κάκπέμψασαι παίδας δ. ΠΡ. σίγα, μη μνησικακήσης. δπλίτης. Ο. 402. παρά την δργήν ωσπερ δ. δπλοις. Σ. 359. φεύγειν άδεως. νῦν δὲ ξὸν δ. Λ. 558. περιέρχονται κατά την άγοραν ξὸν ὅ., ὥσπερ Κορύ-633. ἀγοράσω τ' έν τοῖς ὅ. ἐξῆς 'Αριστογείτονι,

δπλοις. Β. 1532. άργαλέων τ' έν δ. ξυνόδων. Κλεοφών δέ μαδπλοισιν. Λ. 555. τί ποιησάσας; ΑΥ. ην παύσωμεν πρώτιστον μέν ξύν δ Π. 449. ποίοις δ. ή δυνάμει πεποιθότες; δπλοτέρους. ΕΙ. 1271. δ. άδον καὶ ταῦτ', ὧ τρισκακόδαιμον, δπλοτέρων. ΕΙ. 1270. Νῦν αῦθ' δ. ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡ. παῦδπλων. Α. 581. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅ. Ιλιγγιῶ. Α. 1108. ἄνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅ.
 ΕΙ, 678. ἀποβολιμαῖος τῶν ὅ, ἐγίγνετο. 1209. δ. κάπηλος άχθόμενος προσέρχεται. Ο. 390. των δ. έντος, παρ' αυτήν δπόθ'. Β. 651. δ. Ἡράκλεια τάν Διομείοις γίγνεται. κ.τ.λ. δπόθεν. Ι. 800. ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς δ. τὸ τριώβολον ἔξει. κ.τ.λ. δποι. Α. 198. κάν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' δ. θέλεις. κ.τ.λ. δποίαν. Ο. 144. άταρ έστι γ δ. λέγετον εὐδαίμων πόλις δποίδς. Ν. 650, ἐπαίονθ' δ. ἐστι τῶν ρυθμῶν ὁποίφ. Εκ. 683. εἰδῶς δ λαχῶν ἀπίη χαίρων ἐν δ. γράμματι δειπνεί όπόν. ΕΙ. 1184. είδεν αὐτὸν, κάπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων δ. Π. 719. ἐν τῷ θυεία συμπαραμιγνύων δ. όπός, Θ. 127. ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου δ. όπόσ'. Ο. 468. πάντων δ. ἔστιν, έμοῦ πρῶτον, τουδὶ, καὶ τοῦ Διδς αὐτοῦ, Εκ. 298. ἄπανθ' δ. ἀν δέη 598. κοινήν πάντων καὶ τάργύριον καὶ τάλλ' δ. ἐστίν ξκάστφ. ΕΙ. 598, τάλλα θ' δ. έστὶ φυτὰ οπόσα. ΕΙ. 1029. σὰ φρονείς, δ. χρεών τὸν Θ. 899. σὰ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝ. δ. τοι βούλει, λέγε. Εκ. 924. ἀδ' δ. βούλει καὶ παράκυφθ' ώσπερ γαλή' δπόσαι. Λ. 582. καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, δ. τῆς γῆς τῆσδ' είσιν ἄποικοι, Θ. 356. νικάν λεγούσαις. δ. δ' όπόσοι. Ι. 1366. πρώτον μέν δ. ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς, ΕΙ. 589. πάσιν δ. βίον ἐ-Β. 710. δ πονηρότατος βαλανεύς δ. κρατούσι κυκησιτέφρου δπόσοις. N. 20. δ, δφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους. δπόσοισι. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' δ. δίκαι τῆτες μέλλουσιν έσεσθαι, δπόσον. Β. 259. δ. ή φάρυγξ ἃν ήμῶν δπόσον. Ν. 145. ψύλλαν δ. ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας δπότ'. Α. 19. ὡς νῦν, δ. οὕσης κυρίας ἐκκλησίας κ.τ.λ. ὁπόταν. Ι. 197. 'Αλλ' δ. μάρψη βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης κ.τ.λ. δπότα. Ι. 1343. τούτοις δ. χρήσαιτό τις προοιμίοις, κ.τ.λ. δπότα. Ν. 157. Α την συμμην έγω, τὰς ἐμπίᾶςς δπότερα. Ν. 157. δ. τὴν γνώμην έχοι, τὰς ἐμπίδας δπότεροι. Ν. 1096. καὶ τῶν θεατῶν δ. όπότερον. Ν. 1282. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁ., οὐδέ μοι μέλει. Ν. 1336. έλοῦ δ΄ ὁ. τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν. Β. 1416. ὁ. ἀν κρίνης, ἵν' ἔλθης μὴ μάτην. ὁπότερος. Ι. 747. ὧ Δῆμ', ἵν' εἰδῆς ὁ. νῷν ἐστί σοι I. 1108. δ. ἀν σφῶν εὖ με μᾶλλον ἀν ποιῆ,
 N. 951. δ. αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
 Β. 669. δ. ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον 780 δ. είη την τέχνην σοφώτερος. 1420. δ. οὖν ἀν τῆ πόλει παραινέσειν δπότερός. Ι. 1207. τί οὖ διακρίνεις. Δῆμ', δ. ἐστι νῷν ὅπου, Α. 949. τοῦτον λαβὰν πρόσβαλλ' δ. κ.τ.λ. οπού, Α. 949. τουτον λαβών πρόσβαλλ΄ δ. κ.τ.λ.

Όπούντιος. Ο. 152. ἀλλ΄ εἰσὶν ἔτεροι τῆς Λοκρίδος 'Ο.

Ο. 153. ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΥ. ἀλλ΄ ἔγωγ΄ 'Ο.

Όπουντίφ. Ο. 1294. 'Ο. δ΄ ὀρθαλμών οὐκ ἔχων κόραξ,

ὅπουπερ. Θ. 390. ποῦ δ΄ οὐχὶ διαβέβληχ΄, ὅ. ἔμβραχὺ

ὅπτα. ΕΙ. 1043. ὅ. καλῶς νυν αὐτά΄ καὶ γὰρ οὐτοὸὶ

ΕΙ. 1053. ὅ. σὐ σιγῆ, κάπαγ΄ ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

ὅπτά. ΕΙ. 1058. ἤδη 'στω ὅ. ΤΡ. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.

ὁπταῖς. Ο. 552. περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὁ. ὥσπερ Βα
Βυλῶνα. βυλώνα. όπταν. ΕΙ. 1057. δ. άμεινον πρώτον. ΙΕ. άλλά ταυταγί Α. 839. σὸν ἔργον είη τοῦτον ὁ. καὶ στρέφειν, ὁπτῶς. Ο. 1691. ὁ. τὰ κρέα; πολλήν γε τεθνείαν λέγεις. ὁπτᾶτ'. Fr. 302, 3. ἡ νῆστις ὁ., ἡ γαλεὸς, ἡ τευθίδες; ὁπτᾶτε. Α. 1043. ὁ. τἀγχέλεια. Α. 1047. δ. ταυτί και καλώς ξανθίζετε. ὁπτεύω. Ο. 1061. πᾶσαν μὲν γὰρ γὰν δ., ὁπτησάμενοι. Ο. 532. δ. παρέθενθ' ὑμᾶς. όπτήσω. Α. 1102. κάμοι σὰ δή, παῖ, θρίον ὁ, δ΄ ἐκεῖ. ὁπτόν. Ι. 1106. καὶ τοῦψον ὁ. μηδὲν ἀλλ' εἰ μή σθιε. ὁπτῶ. Ο. 1690. ὁ, τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε. ὁπτωμέναις. Fr. 49. ὁ. κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

οπτωμένας. Α. 1012. ο. ίδητε; όπτων. Fr. 158. εἶτ' ἄρτον δ. τυγχάνει τις δβελίαν. όπυίειν. Fr. p. 528. τὸ δ. όπύσει. Α. 255. ὅστις σ' δ., κάκποιήσεται γαλᾶς όπῷ. Εκ. 404. τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΛ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' δ. όπων. Σ. 127. καὶ των δ. ήμεις δ' δσ' ήν τετρημένα όπωπ'. Λ. 1225. ούπω τοιούτον ξυμπόσιον δ. έγώ. όπωπα. Λ. 1157. ούπα γυναϊκ' δ. χαϊωτέραν. 'Όπώρα. ΕΙ. 523. ὧ χαϊρ' 'Ο., καὶ σὰ δ', ὧ Θεωρία. 'Όπώραν. ΕΙ. 706. ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν 'Ο. λάμβανε όπώραν. Fr. 476, 1, δψει-δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, δ., 'Οπώρας. ΕΙ. 711, ὧ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς 'Ο. κατελάσας ; ὁπώρας. ΕΙ. 530. ταύτης δ' δ., ὑποδοχῆς, Διονυσίων, οπώρας. ΕΙ, όδυ. ταύτης δ΄ ο., υποδοχής, Διονυσίων, όπωρινής. Fr. 421, 4. σπληνός, ή νήστιν, ή δέλφακος δ. όπως. Α. 26. άθρόοι καταρρέοντες εξρήνη δ΄ δ. κ.τ.λ. όρα. Σ. 799, δ. τό χρήμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται. Σ. 1493. πρωκτός χάσκει. ΕΑ. κατὰ σαυτὸν δ, ΕΙ, 891. τουτὶ δ΄ δ. τοὑπτάνιον ήμῶν ὡς καλόν. Ο. 651. καλῶς. ΠΕ. δ. νυν ὡς ἐν Αἰσώπον λόγοις Εκ. 300. δ. δ΄ ὅπως ὡθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως λοῦ. Ι. 62. Α δ΄ ἀπος ὡθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως λοῦ. Ι. 62. Α δ΄ ἀπος ὁ ψενακτοννήσος. Εκ. 300. δ. δ όπως ωθησομεν τουσδε τους εξ αστεως δρά. Ι. 62. δ δ' αὐτὸν ως δ. μεμακκοηκότα, Σ. 91. ὕπνου δ' δ. τῆς νυκτός οὐδὲ πασπάλην. Ο. 417. δ. τι κέρδος ένθάδ' ἄξιον μονῆς, 794, κἄθ' δ. τὸν ἄνδρα τῆς γυναικός ἐν βουλευτικῷ, ὁρᾶθ'. Ι. 419. σκέψασθε, παίδες' οὐχ δ.; ὥρα νέα, χελιδών. Ν. 1326. δ. ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. ΦΕ. καὶ μάλα. Ο. 271. οὐτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ' ὧν δ. ὑμεῖς ἀεὶ, δράν. Ι. 1146. τούς, οὐδὲ δοκῶν δ., I. 1331. ὅδ' ἐκείνος ὁ, τεττιγοφόρας, ἀρχαίφ σχήματι λαμπρὸς,
 ΕΙ. 821. μικροὶ ὅ ὁ, ἀνωθεν ἦστ' ἔμοιγέ τοι ΕΙ. 821. μικροί δ' δ. ἄνωθεν ἦστ' · ἔμοιγέ τοι 1051. μή νυν δ. δοκώμεν αὐτόν. ΟΙ. εὖ λέγεις. Ο. 1566. δ. τοδὶ πάρεστιν, οἶ πρεσβεύομεν. Θ. τ. οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἀν μέλλης δ. 8. οὐδ' ἄρ' δ. δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἀν ἀκούειν δέη, 10. οὐ φὴς σὰ χρῆναὶ μ' οὕτ' ἀκούειν οὐθ' δ. 12. τοῦ μὴτ' ἀκούειν μήθ' δ., εὖ ἴσθ' ὅτι. 682. εἶ τι δρφή, πᾶσιν ἐμφανὴς δ. ἔ-Β. 957. νοεῖν, δ., ξυνίεναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν, Εκ. 255. τούτφ μὲν εἶπον ἐς κινός πυγὴν δ. 491. τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' δ. ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς Π. 814. τοὺς Γεψυηρούς ἀργυροῦς πάρεσθ' δ. Π. 814. τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁ. 837. οἱ δὲ ἐξετρέποντο κοὺκ ἐδόκουν ὁ. μ' ἔτι. δράς. Α. 344, ἐκσέσεισται χαμάζ". οὐχ δ. σειόμενον; Α. 450. ὧ θύμ', δ. γὰρ ὡς ἀποθοῦμαι δόμων, Ι. 92. δ.; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε 163. τὰς στίχας ὁ. τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; 168. ἐγώ; ΔΗ. σὰ μέντοι κοὐδέπω γε πάνθ' δ. 852. δ. γὰρ αὐτῷ στῖφος οδόν ἐστι βυρσοπωλῶν 852. δ. γάρ αὐτῷ στίφος οἰόν ἐστι βυρσοπωλῶν
1164. δ.; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
1195. δ. τάδ', ἄ κακόδαιμον; ΑΛ. δλίγον μοι μέλει
1199. ὧ Δημίδιον, δ. τὰ λαγῷ' ἄ σοι φέρω;
1214. φέρ' ίδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὑχ δ. κενὴν
1218. δ. τάδ'; ΔΗΜ. οἵμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.
.92. δ. τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;
206. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. δ.;
211. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἢ δέ γ' Εὕβοι', ὡς δ.,
διὰ τοῦτ' ἐγέ N. 92. 355. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁ., διὰ τοῦτ' ἐγένοντο yuvaikes. δ. δ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλείς 691. δ.; γυναϊκα τὴν 'Αμυνίαν καλεῖς. 826. ἔγαγ'. ΣΤ. δ. οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν; 1098. τί δῆθ' δ.; 1030. 11 οιρο δ.;
12. 420. 'Ηράκλεις, καὶ κέντρ' έχουσιν. οὐχ δ., ὧ δέσποτα;
532. τόνδε λέγειν. δ. γὰρ ώς
796. δ. ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς;
1345. δ. ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην 1373. διές ΦΙ. διές του το κότως υφειλομην 1373. διάς ήδες ΦΙ. διάς δήτ'. ούχ δι. έστιγμένην; 1392. δι. δι δέδρακας; πράγματ' αδ δεί και δίκας ΕΙ. 193. ὧ δειλακρίων, πως ήλθες; ΤΡ. ὧ γλίσχρων, δ. 224. ἐς ποῖον; ΕΡ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω. κάπειθ' δ. 545. ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁ.
548. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁ. ὡς ἤδεται
Ο. 263. ὁ. τιν' ὅρνιν; ΕΥ. μὰ τὸν ᾿Απόλλω ΄γὼ μὲν οῦ· 294. ὧ Πόσειδον, οὐχ ὁ. δσον συνείλεκται κακὸν 457. σὰ δὲ τοῦθ' δ. λέγ' εἰς κοινόν. 457. συ δε τουθ δ. λεγ εις κοινόν.
891. άλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ δ. ὅτι
1496. τίς οὐγκαλυμμός; ΠΡ. τῶν θεῶν δ. τινα
1616. δ.; ἐπαινεῖ χοὖτος. ἔτερον νῦν ἔτι
Λ. 1032. οὐχ δ.; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἤδε Τρικορυσία;
Θ. 26. δ. τὸ θύριον τοῦτο; ΜΝ. νὴ τὸν Ἡρακλῆ Gg 2

δράς. Θ. 235. δ. σεαυτόν; ΜΝ. ου μὰ Δι' ἄλλὰ Κλεισθένη. Θ. 496. μηδέν κακον δρῶν ὑποτοπῆται. ταῦθ, δ., 556. ἐπειτά γ' οὐκ εἰρηχ', δ., ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι 1029. δ.; οὐ χοροῖσιν οὐδ' Β. 1136. δ. ὅτι ληρείς. ΔΙ. ἀλλ' ὁλίγον γέ μοι μέλει, 1234. δ., προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον. 1323. δ. τὸν πόδα τοῦτον ; ΔΙ. ὁρῶ. 1324. τὶ δαί; τοῦτον δ.; ΔΙ. δρῶ. Εκ. 46. τὴν Σμικυθίανος δ' οὐχ δ. Μελιστίχην 49. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ δ. Γευσιστράτην, 104. νυνὶ δ', δ., πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῷ πόλει. 49. την του καπηλου δ ουχ δ. Γευσιστρατην,
104. νυνὶ δ΄, δ., πράττει τὰ μέγιστ ἐν τῆ πόλει.
II. 257. ούκουν δ. δρμωμένους ήμας πάλαι προθύμως,
932. δ. ἃ ποιεῖ; ταῦτ΄ ἐγὰ μαρτύρομαι.
Fr. 401. καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς δ., ἀκοντίων.
δρᾶτ΄. ΕΙ. 331. ἀλλ΄ δ., οὕπω πέπαυσθε. ΧΟ. τουτογὶ νὴ τὸν Λ. 355. καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν δ. ούπω τὸ μυριοστόν.
 Θ. 490. ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', δ., Εὐριπίδης.
 ὁρᾶτε. Α. 1227. δ. τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος. Ι. 67. δ. τον "Τλαν δι' έμε μαστιγούμενον;
ΕΙ. 264. δ. τον κίνδυνον ήμῶν ὡς μέγας.
859. τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' δ. λαμπρον ὅντα: 887. βουλή, πρυτάνεις, δ. την Θεωρίο Α. 387. δ. γιγνώσκει τις ύμῶν; ΜΥ. νὴ Δία, Εκ. 412. δ. μέν με δεόμενον σωτηρίας Π. 215. δ. ΧΡ. μὴ φρόντιζε μηδέν, ἄγαθέ. όργάς. Ι. 537. οΐας δὲ Κράτης δ. ύμῶν ἡνέσχετο καὶ στυφεόργάs. Ι. 537. οίας δὲ Κράτης ὁ. ὑμων ηνέσχετο και στυφελιγμούς:
όργασον. Ο. 839. χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὅ.,
όργῆ. Α. 530. ἐντεῦθεν ὁ. Περικλέης οὐλύμπιος
Λ. 550. χωρεῖτ' ὁ. καὶ μὴ τέγγεσθ' ἔτι γὰρ νῦν οὕρια θεῖτε.
όργῆν. Ι. 41. ἀγροικος ὁ., κυαμοτρὰς, ἀκράχολος,
Σ. 243. ἡκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀ. τριῶν πονηρὰν
560. εἰτ' εἰσελθῶν ἀντιβοληθεῖς καὶ τὴν ὁ. ἀπομορχθεῖς,
646. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀ. πεπᾶγ27. ὥστ' ἡδη τὴν ὁ. χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
1030. ἀλλ' Ἡρακλέους ὁ. τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιγειρεῖν. χειρεῖν,
ΕΙ. 659. δ. γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
752. ἀλλ΄ Ἡρακλέους δ. τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπι-752. ἀλλ' Ἡρακλέους ὁ, τιν' ἔχων τοῖσε μεγίστοις ἐπιχείρει,
Ο. 402. παρά τὴν ὁ. ὥσπερ ὁπλίτης:
Β. 844. καὶ μὴ πρὸς ὁ. σπλάγχνα θερμήνης κότω.
856. σὸ δὲ μὴ πρὸς ὁ. Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
998. μὴ πρὸς ὁ. ἀντιλέξεις,
ὁργῆς. Σ. 424. ξυσταλείς, εὐτακτος, ὀ, καὶ μένους ἐμπλήμενος,
Σ. 574. χἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀ. δλίγον τὸν κόλλοπ ἀνεῖμεν.
883. ἀπὸ τῆς ὁ.
1083. στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὁ. τὴν χελύνην ἐσθίων:
ΕΙ. 613. καὶ πίθος πληγείς ὑπ' ὁ. ἀντελάκτισεν πίθω,
Ο. 383. οἴδε τῆς ὁ. χαλᾶν είξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
Λ. 505. ὑπὸ τῆς ὁ. ἀνὰντς ἐπαν. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.
1023. ἀλλ' ὑπ' ὁ. γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
Β. 700. ἀλλὰ τῆς ὁ. ἀνέντες, ὡ σοφώτατοι φύσει,
855. θενὼν ὑπ' ὁ. ἐκχέη τὸν Τήλεφον'
ὅργια. Θ. 948. ὅταν ὅ. σεμνὰ θεαῦν ἰεραῖς ώραις ἀνέχωμεν,
ἄπερ καὶ атер каг απερ και
Θ. 1151. δ. σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὅψιν.
Β. 356. ἡ γενναίων δ. Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν, ὁργίος. Λ. 832. τοῖς τῆς ᾿Αφροδίτης δ. εἰλημμένον.
ὁργίος. Σ. 223. ἀλλ', ὧ πονηρὲ, τὸ γένος ῆν τις δ.
Σ. 404. ῆνπερ, ἡνίκ ἀν τις ἡμῶν δ. τὴν σφηκιάν;
ὀργισθεῖσαι. Fr. p. 509. ἐς τὴν Πάρνηθ' δ. φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.
ἐονισθένος Ι. 1093. ἐ ἀπόρευν κελείς. όργισθέντ. Ι. 993. δ. ἀπάγειν κελεύ-όργισθέντες. ΕΙ. 204. Έλλησιν δ. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν, όργιων. Β. 384. Δήμητερ, ἀγνῶν δ. όργῶ. Ο. 462. καὶ μὴν δ, νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος είς μοι, όργωντας. Λ. 1113. δ. άλλήλων τε μη κπειρωμένους. όρεα. Ο. 240. τά τε κατ' δ., τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγα, Θ. 993. * * κατ' δ. Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις Fr. 557. τίς δ. βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν; όρείαις. Ο. 740. νάπαισι καὶ κορυφαίς έν δ., όρείπλαγκτοι. Θ. 326. Νύμφαι τ' δ. δρεξον. ΕΙ. 1105. έγχει δή κάμοὶ καὶ σπλάγχνων μοίραν δ. Ο. 1759. δ., ὧ μάκαιρα, σήν χείρα καὶ πτερῶν ἐμῶν όρεσι. Θ. 114. τάν τ' έν δ. δρυογόνοισι όρεσιν. Λ. 787. κάν τοις δ. φκει Fr. 556. έν τοις δ. αὐτομάτο:σιν τὰ μιμαίκυλα φύεται πολλά.

```
όρεσσίγονοι. Β. 1344. Νύμφαι δ.,
'Όρεστείας. Β. 1124. πρώτον δέ μοι τον έξ 'Ο. λέγε.
'Όρέστη. Ο. 712. είτα δ' 'Ο. χλαίναν ψφαίνειν, ίνα μὴ βεγών
   αποδύη.
Ο. 1491. τῶν Βροτῶν νύκτωρ 'Ο.,
'Ορέστην. Β. 1167. οὐ φημὶ τὸν 'Ο, κατελθεῖν οῖκαδε'
'Ορέστης, Α. 116δ. εἶτα κατάξειἐ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κε-
   φαλής 'Ο.
Β. 1139, ούκουν 'Ο. τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβᾳ λέγει όρεὐs. Β. 290. ποτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀ., ποτὲ δὲ γυνὴ όρεχθεῖν. Ν 1368. κὰνταῦθα πῶς οἶεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀ.;
 όρεχθείν. Ν 1368. κάνταύθα πώς οΐεσθέ μου τήν καρδίαν δόρεωκόμους. Fr. 531. ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς δ. ἄθρους. όρέων. N. 278. ὑψηλῶν δ. κορυφάς ἐπὶ όρη. Θ. 997. μελάμψυλλά τ' δ. ὁρῆν. Λ. 1077. δ. γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ήκομες. ὁρθά. ΕΙ. 1083. οὕποτε ποιήσεις τὰν καρκίνον δ. βαδίζειν. Όρθαγόραν. Εκ. 916. κάλει τὰν 'Ο., ὅπως ὁρθάι. Ο. 1007. δ. πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος. Ο. 1008. αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὅντος, δ. παυταχῆ ὁρθάν. Ο. 1. δ. κελείως ὅ τὸ δίμδοον μοίνεται:
  ορθήν. Ο. 1. δ. κελεύεις, ή τὸ δένδρον φαίνεται;

Ο. 487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος δ.

Λ. 834. μεδέουσ', ῖθ' δ. ἡνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.

Θ. 1223. δ. ἄνω δίωκε, ποῦ θεῖς; οὐ πάλιν

ὀρθιασμάτων. Α. 1042. ἤκουσας δ.;

ὄρθιον. Α. 16. ὅτε δὴ παρέκυψε Χαίρις ἐπὶ τὸν ὅ.
  1. 1279. δστις ή το λευκου οΐδεν ή τον δ. νόμον. 
όρθόν. Α. 243. ὁ Εανθίας τον φαλλον δ. στησάτω 
όρθοπλήξ. Fr. 136. ώς δ' δ. πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις. 
όρθος. Α. 259. ὧ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν δ. ἐκτέος
        Β. 706. εἰ δ' ἐγὰ δ. ίδεῖν βίον ἀνέρος ἡ τρόπον ὅστις ἔτ' οἰμώ-
         ξεται,
Θ. 643. ἀνίστασ' δ. ποῖ τὸ πέος ὧθεῖς κάτω;
  δρθοστάδια. Λ. 45. καὶ Κιμβερίκ' δ. καὶ περιβαρίδας; 
δρθότητος. Β. 1181. τῶν σῶν προλόγων τῆς δ. τῶν ἐπῶν. 
δρθριαι. Λ. 60. ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' δ, 
δρθρίοις. Εκ. 283. τοις μὴ παροῦσιν δ. ἐς τὴν πύκνα
   όρθριον. Ο. 489. ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον
 δ. άση,
Εκ. 377. ήδη λέλυται γάρ; ΧΡ. νη Δί, δ. μὲν οὖν,
526. οὐ δη τάλαιν' ἔγωγε. ΒΛ. πῶς οὖν δ.
741. ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν δ. νόμον.
δρθρον. Σ. 772. εἶλη κατ' δ., ἡλιάσει πρὸς ἥλιον.
Ο. 496. κάγὼ νομίσας δ. ἐχώρουν 'Αλιμοῦνταδε, κἄρτι προ-
                                             κύπτω
Α. 1089. Ϋ που πρὸς δ. σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
Εκ. 20. καίτοι πρὸς δ. γ' ἐστίν ἡ δ' ἐκκλησία
462. οὐδὲ στένειν τὸν δ. ἔτι πρᾶγμ' ἄρά μοι;
ὅρθρος. Α. 256. σοῦ μηδὲν ἤττον βδεῖν, ἐπειδὰν δ. ἢ.
Χ. 216. τὸν πατέρα. ΣΩ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν δ. βαθύς.
ὅρθροψο. Λ. 966. καὶ μὴ βινῶν τοὺς δ.
ὁρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων. Σ. 505. δ. τρόπων
ὁρθῶ. Ο. 1004. δ. μετρήσω κανόνι προστιθεὶς, ἵνα
όρθῶs. Α. 397. πῶς ἐνδον, εἶτ ὁνκ ἔνδον; ΚΗ. δ., ὧ γέρον.
Ι. 1027. ἐμοὶ γάρ ἐστ' δ. περὶ τούτου τοῦ κυνός.
1083. Κυλλήνην δ., ὅτιὴ φησ', ἔμβαλε κυλλῆ.
1084. καὶ δ., φράζει τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
1085. ἐς τὴν χεῖρ' δ. ἤνίξατο τὴν Διοπείθους.
1364. τουτὶ μὲν δ. καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις
Ν. 228. ἐξεῦρον δ. τὰ μετέωρα πράγματα,
251. ἄττ' ἐστὶν δ.; ΣΤ. νὴ Δί', εἴπερ ἔστι γε.
616. οὐδὲν δ., ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπῶν
659. τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν δ. ἄρρενα.
        Λ. 1089. ἢ που πρὸς ὅ, σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
                  659. τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν δ. άρρενα.
679. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΩ. δ. γὰρ λέγεις.
742. δ. διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἵμοι τάλας.
                  1186. ἴσασιν δ. ὅ τι νοεί; ΣΤ. νοεί δὲ τί; 1483. δ. παραινείς οὐκ ἐῶν δικορραφείν,
        Σ. 46. δ. γε τοῦτ' Αλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
       ΕΙ. 161. δ. χώρει Διδς είς αὐλάς,

Ο. 478. ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὅντων ὁ. ἔσθ' ἡ βασιλεία;
690. ὡς ἀκούσαντες πάντα παρ ἡμῶν ὁ, περὶ τῶν μετεώρων,
692. εἰδότες ὁ, παρ' ἐμοῦ Προδίκφ κλάειν εἴτητε τὸ λοιπόν.
Λ. 521. ὁ. γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. ΛΥ. πῶς ὁ., ὧ κακόδαιμον,
1038. κάστ' ἐκεῖνο τοὕπος ὁ, κοὺ κακῶς εἰρημένον,

      1228. δ. γ', ότιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν. Θ. 911. ἔγνως ἄρ' δ. ἄνδρα δυστυχέστατον. 965. ἐν ἰερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ δ. φρονεῖ. Β. 672. δ. λέγεις ἐβουλόμην δ' ἄν τοῦτό σε
       723. καὶ μόνοις δ. κοπείσι καὶ κεκωδωνισμένοις
894. δ. μ' ἐλέγχειν ὧν ἄν ἄπτωμαι λόγων.
Εκ. 515. ὅ τι σοι δρώσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν δ. ὑπακούειν.
```

δρνις. Β. 932. τον ξουθον Ιππαλεκτρυώνα ζητών, τίς έστιν δ. ορνίς, Β. 332. Τον ξουσον εππαλεκτηρισία ζητών, το εντίν ο. Β. 1289. σύν δορί καὶ χερὶ πλάκτορι θούριος δ., δρνίσι. Ο. 562. ὡς δρνίθων βασιλευδυτών θύειν δ. τὸ λοιπόν Ο. 881. καὶ ἥρωσι [καὶ δ.] καὶ ἡρώων παισὶ, πορφυ-1117. δώσεθ' ἡμίν, πᾶσι τοῖς δ. κατατιλώμενοι. δρνισιν. Ο. 756. ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὅ. καλά. Ο. 866. τῷ ἐστιούχῳ, καὶ ὅ. ՝ Ολυμπίοις καὶ ᾿Ολυμ-1343. ἐρῶ δ' ἐγώ τοι τῶν ἐν ὅ, νόμων. 1348. τον πατέρα τοῖε ὅ, ἀγχειν καὶ δάκνειν. 1353. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖαιν ὅ, νόμος 1535. τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖαιν ὅ, πάλιν, 1600. τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὅ, πάλιν δρνιτο. Ο. 1679. δ. παραδίδωμι. ΗΡ. παραδοῦναι λέγει, δρνυμένφ. Β. 1529. ἐς φάος δ. δότε, δαίμονες οἰ κατὰ γαίας, δρογυίας. Fr. 661. δ. όροι. Α. 719. δ. μεν άγορας είσιν οίδε της έμης. όρος. Ο. 349. ούτε γαρ δ. σκιερον ούτε νέφος αἰθέριον όροφήν. Σ. 1215. δ. θέασαι, κρεκάδι' αὐλης θαύμασον όροφης. Ν. 173. ἀπὸ της δ. νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν. όροφίας. Σ. 206. ὑπὸ τῶν κεραμίδων ηλιαστης δ. δροφον. ${ \Lambda. 229. \atop 230. }$ οὐ πρὸς τὸν δ. ἀνατενῶ τὰ Περσικά. δρρον. ΕΙ. 1239. θλίβει τὸν ὅ. ἀπόφερ', οὐκ ἀνήσομαι Β. 222. τὸν ὅ, ὅ κοὰξ κοάξ'
δρρος. Λ. 964. ποία δ' ὀσφύς; ποῖος ἀν ὅ.
δρρωδεῖτε. Β. 1112. μηδὲν ὁ. τοῦθ' ἀς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
δρρωδῶ. Εκ. 994. ἀλλ', ὡ μέλ, ὁ. τὸν ἐραστήν σου. ΓΡ. Α. τίνα; Π. 122. οὐκ οἴδ' ἐγὰ δ' ἐκεῖνον ὁ. πάνυ.
δρρωδῶν. Ι. 126. τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀ.; ΝΙ. τιή;
Ι. 541. ταῦτ' ὀ, διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν δρσά. Λ. 995. ὁ. Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
'Όρσιλόχου. Λ. 725. εἰς 'Ο. χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
ἀρταλίχων. Α. 871. τῶν ὁ. ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
όρτυγα. Ο. 707. ὁ μὲν ὅ, δοὺς, δ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὅρνιν.
δρτυγας. ΕΙ. 789. ὅ. οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὁρχηστὰς όρρον. ΕΙ. 1239. θλίβει τον δ. ἀπόφερ', οὐκ ἀνήσομαι όρτυγας. ΕΙ. 789. δ. οἰκογενείς, γυλιαύχενας ὁρχηστάς Γr. 36. δ.:
ὅρτυγι. Ο. 1298. ὅρτυξ ἐκαλεῖτο΄ καὶ γὰρ ἤκεν ὅ.
ὅρτυγοκόμον. Fr. 36. δ.
'Όρτυγοκήτρα. Ο. 870. καὶ κύκνφ Πυθίφ καὶ Δηλίφ, καὶ Λῆτοῖ 'Ο.
ὅρτυξ. Ο. 1298. ὅ. ἐκαλεῖτο΄ καὶ γὰρ ἤκεν ὅρτυγε
ὁρτῶs. Θ. 1215. ὁ. δὲ συβίνη 'στί΄ καταβινῆσι γάρ.
ὁρύττεν. ΕΙ. 898. παίειν, ὅ., πὸξ ὅμοῦ καὶ τῷ πέει:
Ο. 442. μήτ' ὁρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὁ. ΧΟ. οῦ τί που
ὁρφανόν. Ο. 1361. εύνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὅρνιν ὁ.
'Όρφεύs. Β. 1032. 'Ο. μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπένεσθει. Ορφευς. Β. 1032. Ό. μεν γαρ τελετάς θ΄ ημιν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι, δρφνα. Β. 1332. δ., τίνα μοι όρφώς. Σ. 493. ην μεν ωνηταί τις δ., μεμβράδας δὲ μη θέλη, όρχεις. Ν. 713. καὶ τοὺς δ. ἐξέλκουσιν, Σ. 1035.) φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας δ' δ. ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ ΕΙ. 758.) καμήλου. Λ. 963. ποία ψυχή, ποῖοι δ' δ., όρχεῖσθαι. Ν. 988. ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν δ. Παναθηναίοις δέσι αὐτοὺς δέον αὐτοὺς δέον αὐτοὺς
Σ. 1498. εἴ τις τραγφόδος φησιν ὁ, καλῶς,
δρχεῖσθε. Π. 761. ὁ. καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε΄
δρχεων. Λ. 363. κοὖ μή ποτ΄ άλλη σου κύων τῶν δ. λάβηται.
Π. 312. τὸν Λαερτίου μιμούμενοι τῶν δ. κρεμῶμεν,
δρχήμασι. Fr. 523, 2. ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὁ.
δρχησαίμεθ'. ΕΙ. 330. οὐκ ἀν δ., εἴπερ ὡφελήσαιμέν τί σε,
δρχησάμενοι. Λ. 1277. ὁ. θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
δοχησαμένους. ΕΙ. 1319. ὁ. καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέοβολι όρχησαμένους. ΕΙ, 1319. δ. καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον όρχησταμένους. ΕΙ. 1319. δ. καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας,
δρχήσησθ'. ΕΙ. 329. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν δ. ἔτι,
δρχηστωίνη. Θ. 1178. δ. γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.
όρχηστώς. ΕΙ. 789. όρτιγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας δ,
δρχηστρίδ'. Β. 543. ἀνατετραμμένος κυνῶν δ.
δρχηστρίδes. Α. 1093. δ., τὰ φίλταθ' ᾿Αρμοδίου, καλαί.
Β. 515. ἔτερα δύ' ἢ τρεῖς. ΕΑ. πῶς λέγεις; δ.;
δρχηστρίδος. Ν. 996. μηδ' εἰς δ. εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
κεντιὰς. κεχηνώς, δρχηστρίσιν. Β. 519. Ίθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς δ. δρχίλος. Ο. 568. κὰν Διὶ θύη βασιλεῖ κριὸν, βασιλεύς ἐστ' δ. δρνις, καν Δει συη μασικεί κριον, μασικεύς εστ ο. δρχίλων. Σ. 1513. ὅσον τὸ πλήθος κατέπεσεν τῶν ὁ. ὁρχίπεδ'. Ο. 442. μήτ' ὁ. ἔλκειν μητ' ὀρύττειν. ΧΟ. οὕ τί που ὁρχιπέδων. Ι. 772. καὶ τῆ κρεάγρα τῶν ὁ. ἐλκοίμην ἐς Κεραπ. 956. τῶν δ.: Ιδών γὰρ αὐτὸν γνώσεται

δρχον. Α. 995. πρῶτα μὲν ἀν ἀμπελίδος ὅ. ἐλάσαι μακρὸν, ὀρχουμένη. Α. 392. πλεῦν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ΄ δ., Α. 541. ἐγὰ γὰρ * οὕποτε κάμοιμ ἀν δ., ὀρχουμένης. Α. 409. δ. μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας ὀρχούμενοι. Σ. 1535. ἀλλ' ἐξάγετ', εῖ τι φιλείτ' δ., θύραζε Fr. 499. ὁπηνίκ' ἀτθ' ὑμεῖς κοπιατ' δ. ορχούμενον. Σ. 1537. δ. δστις απήλλαξεν χορδν τρυγφδών. δρχούμενος. Σ. 1478. δ. τῆς νυκτός οὐδὲν παύεται ΕΙ. 326. μή τι καὶ νυκί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' δ. δρχουμένους. Λ. 1246. ὡς ἤδομαί γ' ὑμᾶς δρῶν δ. δρῶ. Ι. 163. τὰς στίχας δρῆς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. δ. Ν. 93. δ. τἱ οὖν τοῦτ' ἐστιν ἐτεὸν, ὧ πάτερ; 208. ἐπεὶ δικαστάς οὐχ ὁ, καθημένους. 323. βλέπε νυν δευρί προς την Πάρνηθ' ήδη γάρ δ. κατιούσας

Δ. 831. ἄνδρ' ἄνδρ', δ. προσιόντα παραπεπληγμένον, 1020. γυμνὸν ὅνθ' οὕτως. δ. γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ. 1082. καὶ μὴν δ. γε τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
Θ. 19. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁ.; 97. ἀλλ' ἡ τυφλὸς μέν εἰμ'. ἐγὼ γὰρ οὐχ δ. 98. ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὅντα, Κυρήνην δ' ὁ. 1105. ἔα' τίν' ὅχθον τόνδ' ὁ. καὶ παρθένον
Β. 182. αὕτη 'στὶν ἡν ἔφραζε, καὶ πλοἶόν γ' ὁ. 276. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁ. 288. καὶ μὴν δ. νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα. 304. ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁ. 653. ἰοὺ ἰού. ΑΙ. τὶ ἔστιν; ΔΙ. ἔππέας δ. 1324. τὶ δαὶ; τοῦτον ὁρᾶς; ΔΙ. δ.

Εκ. 27. ἢν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁ. τονδὶ λύχνον 41. καὶ μὴν δ. καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην καὶ μὴν ὁ. καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
 δ. προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
 ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁ., καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὁμῖν ὁ. πεπραγμένα. 176. δ. γάρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
806. δ. φέροντας. ΑΝ. Β. πάνυ γ' ἀν οὖν 'Αντισθένης
Π. 332. καὶ μὴν δ. καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
382. δ. τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον, 676. έπειτ' ἀναβλέψας δ. τον Ιερέα Γτ. 522. δ. γὰρ ὡς ὅμρακα διασαυλούμενον,
δρῶμεν. Θ. 688. οὐχ δ. γοῦν ἔτ΄ ἄλλον οὐδὲν' ἔγκαθήμενον:
Εκ. 501. χωροῦσαν ἔξ ἐκκλησίας ὁ, ἀλλ' ἐπείγου
Fr. 114. 1. καὶ διαστίλβονθ' δ. όρων. Α. 82. κάχεζεν δετώ μήνας έπὶ χρυσών δ. όρων. Α. 600. δ. πολιούς μέν ἄνδρας έν ταις τάξεσιν, Ι. 792. καὶ πως σὺ φιλείς, δε τοῦτον δ. οἰκοῦντ' έν ταις πιθάκναισι 881. τονδί δ' δ. άνευ χιτώνος όντα τηλικούτον, 8.17. δ. άγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας:
Σ. 427. ὡς έγωγ' αὐτῶν δ. δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
1072. εἶτα θαυμάζει μ' δ. μέσον διεσφηκωμένον,
EI. 1165. ληχ' δ. οἰδάνοντ'.
O. 1334. πρὸς ἄνδρ' ὁ, πτερώσεις.
1336. οὕτως δ. σε δειλὸν ὅντα καὶ βραδύν. Λ. 1246, ὡς ἢδομαί γ' ὑμᾶς ὁ, ὀρχουμένους.
 Θ. 194. χαίρεις ὁ, φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
 1110. ὡ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὀ. Β. 46. δ. λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
 Εκ. 101. τίς οὐκ ἃν ἡμῶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁ.;
 812. δεινά γε λέγεις.
 ΑΝ. Β. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁ. δρώντας. Ο. 391. την χύτραν άκραν δ. δρώντας. Ο. 97. δ. την πτέρωσιν; ή γάρ, ὧ ξένοι, δρώντες. Α. 684. οὐχ δ. οὐδὲν εἰ μη τῆς δίκης την ηλύγην. Ι. 531. νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτόν δ, παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε, ΕΙ. 644. οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁ. ἀς ἐτύπτονθ', οἱ ξένοι Εκ. 386. δ. αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς δρώρει. ΕΙ. 1287. πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος δ. δρῶσ'. Θ. 386. προπηλακιζομένας δ. ὑμᾶς ὑπὸ ορωσ΄. Θ. 380. προπηλακιζομένας ο, υμας υπο δρώσιν. Ο. 1509. άνωθεν, ὡς ἀν μή μ' ὁ. οἱ θεοἱ. δς. Α. 34. δ. οὐδεπώποτ΄ εἶπεν, ἀνθρακας πρίω, κ.τ.λ. Α. 118. ἐγῷδ΄ ὅ. ἐστι. Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου, κ.τ.λ. ὄσ΄. Α. 356. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἄπανθ΄ ὅ. ἀν λέγωτ κ.τ.λ. ὅσα. Α. 1. ὅ. δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν, κ.τ.λ. ὅσαι. Λ. 268. ὅ. τὸ πρᾶγμα τοῦτ΄ ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον, K.T.A. όσαις. Θ. 355. τὰ δ' άρισθ' ὅ, προσήκει δσαπερ. Ν. 841. άληθες; ὅ, ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά' κ.τ.λ. ὅσαπέρ. Σ. 806. ὅ, γ' ἔφασκον, κάτι πολλῷ πλείονα. ὅσας. Ν. 1425. ὅ. δὲ πληγάς εἶχομεν πρὶν τὰν νόμον τεθῆναι, κ.τ.λ. δσέτη. Θ. 624. δ. γε. ΚΛ. καὶ τίς σούστὶ συσκηνήτρια;

δσημέραι. Σ. 479. μάλλον ή κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν δ. Π. 1006. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' δ. νὴ τὰ θεὰ δσην. Ι. 612. δ. ἀπὰν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα κ.τ.λ. όσια. Θ. 676. δ. καὶ νόμιμα μηδομένους ποιείν Θ. 679. αὐτῶν ὅταν ληφθῆ τις ὅ. δρῶν, ὀσίαν. Π. 682. κάγὼ νομίσας πολλήν ὁ. τοῦ πράγματος όσίοις. Β. 336. δ. μύσταις χορείαν. όσιον. Ο. 898. δ. έπιβοᾶν, καλεῖν δὲ Λ. 743. ἔως ἄν εἰς δ. μόλω 'γὼ χωρίον, δσίους. O. 633. ἀδόλους, δ., Β. 327. δ. ἐς θιασώτας, ὀσμάς. ΕΙ. 753. διαβάς βυρσῶν δ. δεινὰς κάπειλὰς βορβοροδσμή. Ο. 1715. δ. δ΄ ἀνανύμαστος ἐς βάθος κύκλου ὄσμήν. $\left\{\begin{array}{l} \mathbf{\Sigma},\ 1035. \end{array}\right\}$ φώκης δ΄ δ., Λαμίας δ΄ ὅρχεις ἀπλύτους, πρακτον δὲ καμήλου. Εκ. 1124. ἐκλεγομένας ὅ τι ἀν μάλιστ' ὁ. ἔχη· ὁσμύλια. Fr. 242, 2. ὁ. καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια, ὅσοι. Α. 862. ὑμὲς δ', ὅ. Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα, κ.τ.λ. δσοιπέρ. ΕΙ. 964. τούτων δ. είσι τῶν θεωμένων όσοις. Εκ. 418. δ. δε κλίνη μή 'στι μηδε στρώματα, κ.τ.λ. όσον. Α. 150. δ. τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται κ.τ.λ. όσονπερ. Εκ. 174. δ. ὑμῖν. ἀχθομαι δὲ καὶ ψέρω όσος. Α. 200 ὧ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμῶν δ. κ.τ.λ. όσους. ΕΙ. 225. δ. ἀνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων, κ.τ.λ. όσουρ. Α. 441. εἶναι μὲν δ. εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μῆ. κ.τ.λ. δστέων. Α. 1226. λόγχη τις εμπέπηγέ μοι δι' δ. όδυρτά. δστίνοις. Α. 863. τοις δ. φυσήτε τον πρωκτόν κυνός. δστις. Α. 57. τον ἄνδρ' ἀπάγοντες, δ. ήμιν ήθελε κ.τ.λ. ἀστρακίνδα. Ι. 855, ὥστ' εἰ σὸ βριμήσαιο καὶ βλέψειας δ. όστράκοις. Β. 1305. λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὁ. όστράκφ. Β. 1190. χειμώνος δυτος έξέθεσαν εν δ., όσφραίνει. Π. 896. κακόδαιμον, δ. τι; ΔΙ. τοῦ ψύχους γ' όσφραίνομαι. Λ. 619. καὶ μάλιστ' δ. τῆς Ίππίου τυραννίδος Β. 654. τί δήτα κλάεις ; ΔΙ. κρομμύον δ. δσφραινόμενος. Θ. 495. δ. άνηρ ἀπο τείχους εἰσιῶν Β. 489. κατέκειτ' αν δ., είπερ δειλδε ήν όσφραντήριοι. Β. 893. καὶ ξύνεσι καὶ μυκτήρες ό., όσφρήσεται. ΕΙ. 152. ὡς εὶ μετέωρος οῦτος ῶν ό., όσφρομενος. Σ. 792. κατα βδελυχθείς δ. εξέπτυσα: όσφυν. Σ. 740. και την δ. σσφρομένος. Σ. 792. κατα βδελυχθείς δ. ξέπτυσα: όσφύν. Σ. 740. καὶ την δ. Fr. 94, 1. δ. δ' ξέ ἄκρον διακίγλισον ήθτε κίγκλου όσφύος. Σ. 225. ξχουσι γὰρ καὶ κέντρον ξε τῆς δ. EI. 1053. ὅπτα σὸ σιγῆ, κάπαγ' ἀπὸ τῆς δ. όσφύς. Λ. 964. ποία δ' δ.; ποῖος ἄν ὅρρος όσχον. Α. 997. καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος δ., ὁ γέρον ὁδὶ, ὅσφ. ΕΙ. 943. ἐπείγετε νῦν ἔν ὅ. κ.τ.λ. ὅσφ.ν. 1. 873. κρίνοι σ' δ. ἐνοδα πεοὶ τὸν δῶνον ἄνδο. όσων. Ι. 873, κρίνω σ' δ. έγφδα περί τον δήμον άνδρ' άριστον κ.τ.λ. δσφπερ. Ν. 1419, δ. έξαμαρτάνειν ήττον δίκαιον αὐτούς. δτ'. Α. 140. δ. ένθαδὶ Θέογνις ἡγωνίζετο. κ.τ.λ. δταν. Α. 1065. δ. στρατιώτας καταλέγωσι, τουτωὶ κ.τ.λ. δτε. Α. 10. δ. δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν ΑΙσχύλον, κ.τ.λ. δτιή. Α. 1062. δ. γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία. κ.τ.λ. Β. 523. δ. σε παίζων 'Ηρακλέα 'νεσκεύασα; δτιοῦν. Ν. 344. κοὐχὶ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' δ. αὖται δὲ ρίνας έγουσιν. κ.τ.λ. έχουσιν. κ.τ.λ. δτοισι. Ι. 758, δ. τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀν ὁτότυζ. Θ. 1081. οἴμωζ". ΕΥ. οἴμωζ. ΜΝ. δ. Ε ὀτοτύζειν. ΕΙ. 1011. τὰς δὲ πεπράσθαι, τὰν δ' ὁ., ET. d. ότοτύξεσθαι. Λ. 520. δ. μακρά την κεφαλήν πόλεμος δ' ανδρεσσι μελήσει. δτου. Α. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅ. 'γὰ ρύπτομαι κ.τ.λ. δτουπερ. Π. 85. δε οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅ. ἐγένετο. ότρηροί. Ο. 913. Μουσάων θεράποντες ό ότρηρόν, Ο. 915. οὐκ ἐτὸς δ. καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις. ότρηρός. Ο. 909. Μουσάων θεράπων δ., δττευομένη. Λ. 597. ούδεις εθέλει γῆμαι ταύτην, δ. δε κάθηται. δτω. Ι. 1320. τίν' έχων φήμην άγαθην ήκεις, εφ' δ. κνισωμεν άγνιάς; κ.τ.λ. ότφπερ. Ο. 460. άλλ' έφ' δ. πράγματι την σην ήκεις γνώμην οτφπερ. Ο. 460. αλλ' εφ' δ. πράγματι τήν σήν ήκεις γνωμην άναπείσας,
οὐ. Α. 54. ο. γὰρ διδόασιν οΙ πρυτάνεις. κ.τ.λ.
οὕ. Α. 46. ἐγώ. ΚΗ. τίς ἄν; ΑΜ. 'Αμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἄνθρωπος; ΑΜ. ο., κ.τ.λ.
οὐ. Α. 466. καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνὸς, ο. μὴ τυχῶν κ.τ.λ.
οὐγώ. Α. 41. οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἐκεῦν' ο. 'λεγον'
ΕΙ. 64. τοῦτ' ἔστι τουτί τὸ κακύν αὐθ' ο. 'λεγον.

Λ. 240. τίς ὡλολυγά;
 ΛΥ. τοῦτ' ἐκεῖν' ο. 'λεγον'
 Εκ. 341. φρούδη 'στ', ἔχουσα θοἰμάτιον ο. 'φόρουν.

ούγκαλυμμός. Ο. 1496. τίς ο.; ΠΡ. τῶν θεῶν ὀρῆς τινα οὐδ'. Α. 23. ο. οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν κ.τ.λ. 561. ἔσται τὸ λοιπὸν, ο. δὲ μαρτυρεῖν, Π. 442. Πενία γάρ ἐστιν, ἄ πονήρ', ἦs ο. οὐδαμῶs. Ν. 688. οὐκ ἄρρεν' ὑμῦν ἐστιν; ΣΩ. ο. γ', ἐπεὲ εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩ. ο. γ', ἐπεὶ
 μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ο. μοι ξύμφορον.
 ἐχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙ. ο. γ'. ἔπεὶ E. 79. 1393. έχειν διά τον σόν οίνου. ΦΙ. ο. γ. επεί
Ο. 443. τόν; ο. ΠΕ. οὖκ, ἀλλὰ τἄφθαλμὰ λέγω.
Β. 56. γυναικός; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. ο.
Εκ. 755. αὕτ', ἡ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; ΑΝ. Α. ο.
οὐδέ. Α. 563. ἀλλ' ο. χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν. κ.τ.λ.
Ν. 1282. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, ο. μοι μέλει. κ.τ.λ.
ούδεείς. Π. 1182. κάμέ γ' ἐκάλει τὸν ἰερέα' νῦν δ' ο.
ούδεέν. Β. 927. σαφὲς δ' ἀν εἶπεν ο. ΔΙ. μὴ πρῖε τοὺς ὁδύντας. ούδεεν. Β. 927, σαφες δ αν είπεν ο. ΔΙ. μη πρε του. Λ. 1044, φλαῦρον εἰπεῖν ο. Π. 138. οὐ βοῦν ἀν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἀλλ' ο., οὐδείς. Ι. 158. ὧ νῦν μὲν ο., αύριον δ' ὑπέρμεγας: Ι. 231. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν ο. ἡθελε 569. οὐ γὰρ ο. πάποτ' αὐτῶν τοὸς ἐναιτίους Ιδῶν 944. ἀγαθός πολίτης, οἶος ο. πω χρόνου 1007. ἀν ἄν ἀς ' ο. τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος, 1097. ούκ ἢν ἄρ' ο, τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος. 1278. νῦν δ' 'Αρίγνωτον γὰρ ο, ὅστις οὐκ ἐπίσταται, 1370. ο. κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται, 1370. ο. κατα οπουσια μετεγγραφησεται, 1373. ο υδό ἀγοράσἀγένειος ο. ἐν ἀγορῷ. N. 432. ἐν τῷ δήμῳ γνώμας ο, νικήσει πλείονας ἡ σύ. 782. ο. κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην. 836. ἀπεκείρατ' ο. πώποτ' οὐδ' ἡλείψατο 917. ο. εθέλει τῶν μειρακίων 977. ἡλείψατο δ' ἄν τοῦμφαλοῦ ο. παῖς ὑπένερθεν τοτ' ἄν, WOTE 88. φιληλιαστής έστιν ώς ο. άνηρ,
150. άταρ άθλιός γ' είμ' ώς έτερος ο. άνηρ,
594. κάν τῷ δήμῳ γνώμην ο. πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μη
679. ο. οὐδὲ σκορόδου κεφαλην τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.
775. ο. σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῆ κιγκλίδι. 889. φιλούντος ώς ο. άνηρ 1023. άρθεις δὲ μέγας καὶ τιμηθείς ώς ο. πώποτ' ἐν ὑμίν, 1223. ἄληθες; ώς ο. Διακρίων δέξεται. 1226. ο. πώποτ' ἀνηρ ἐγένετ' 'Αθηναίος 1220, ο. πωποτ ανηρ εγενετ Ασηναίος
1359. πατήρ γάρ ο. έστιν αὐτῷ πλην έμοῦ.
1500. φησίν τις, ἡ ο.; ΒΔ. εἶς γ ἐκεινοσὶ μόνος.
1536. ἡμᾶς ταχύ, τοῦτο γάρ ο. πω πάρος δέδρακεν,
14. ο. γάρ ἀν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
511. οἴ τοι γεωργοὶ τοὕργον ἐξέλκουσι. κάλλος ο.
614. οὐκέτ ἢν ο. ὁ παύσων, ἥδε δ' ἡφανίζετο. EI. 14. 012. ούκετ ην ο, ο παισων, ησε ο ηφανίζετο. 965. ούκ έστιν ο. όστις ού κριθήν έχει. 1094, χρησμολόγω δ' ο. έδίδου κώθωνα φαεινόν. 1111. ο. προσδώσει μοι σπλάγχνων; ΤΡ. οὐ γὰρ οἷόν τε 1200, ο. ἐπρίατ' ἀν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, Ο. 520. ώμεν τ' ο. τότ' αν ανθρώπων θεὸν, άλλ' δρείθας απαντες. 595. ωστ' ἀπολείται των ναυκλήρων ο. ΕΠ. πως ούκ ἀπολείται; 601. ο, οίδεν τόν θησαυρόν τόν έμον πλήν εί τις άρ' δρνις. 605. ως άνθρωπός γε κακώς πράττων ἀτεχνώς ο, ὑγιαίνει. 1120. ο, ὅτου πευσόμεθα τάκεῖ πράγματα. 1133. ὅρνιθες, ο. ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος 1216. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν ο., ὧ μέλε. 1516. θύει γὰρ ο. οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι Α, 212. 213. οὐκ ἔστιν ο. οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνὴρ 215.)
597. ο. ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
Θ. 411. ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' ο. γέρων
807. καὶ Στρατονίκην ὑμῶν ο. οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
Β. 87. Πυθάγγελος δέ; ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' ο. λόγος
107. δειπνεῖν με δίδασκε. ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' ο. λόγος, 107. οειπνειν με οισάσκε. Ελ. περί εμαθ ο ο. λογος, 115. κόρεις δλίγιστοι Ελ. περί εμαθ δ' ο. λόγος. 1044. οδδ' οΐδ' ο. ήντιν' έρωσαν πώποτ' εποίησα γυναίκα. 1065. οδκουν εθέλει γε τριηραρχείν πλουτών ο. διὰ ταῦτα, 1087. λαμπάδα δ' ο. οΐός τε φέρειν Εκ. 11. δφθαλμόν ο. τὸν σὸν ἐξείργει δόμων. 304. ο. ἀν ἐτόλμα 322. οὖ γάρ με νῦν χέζοντά γ' ο, ὄψεται, 423. προσέθηκεν, ο, ἀντεχειροτόνησεν ἄν, 605. ο, οὖδὲν πενία δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν ἄπαντες,

ούδείς. ΕΙ. 667. οὐδ' αὖ κλέπτης ο. ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ | ούλων. Β. 1067. νη την Δήμητρα, χιτῶνά γ' έχων ο. ἐρίων υπένερθε ουμοί. Ι. 967. ο. δέ γ' αῦ λέγουσιν ὡς άλουργίδα Ι. 1003. ο. μέν εἰσι Βάπιδος. ΔΗΜ. οἰ δὲ σοὶ τίνος; κλέψει μετόν αὐτῷ; 925. ο. γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ. 1025. ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ ο. ἔτι. EL 925 1025. ὑπερ μεοιμόνο εστ ανήρ ο. ετι.
1130. ἐγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νὴ Δί ὡς γ' ο. ἀνήρ.
II. 188. ὡστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' ο. πώποτε.
193. σοῦ δ' ἐγένετ' ο. μεστὸς οὐδεπώποτε.
247. χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς ο. ἀνὴρ
420. ἀλλ' οἶον ο. ἄλλος οὐδεπώποτε Ν. 210. καὶ ποῦ Κικυννής είσὶν ο. δημόται; Β. 967. ο. δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομφός. ούμός. Ι. 721. χώ πρωκτὸς ο. τουτογὶ σοφίζεται. Ι. 952. ο. τὸ γοῦν σημεῖον ἔτερον φαίνεται.
 Σ. 336. ο. υἰός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε' καὶ γὰρ τυγχάνει
 1352. ἐγώ σ', ἐπειδὰν ο. υἰὸς ἀποθάνη, ο. άν ένψ τούτου μάρτυς: μηδέν ταύτην γ' ἀνερώτα.
ο. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀρανισθέντοιν ἐθελήσει
ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων ο. οὐδ' ἀνδραποδιστής
ο. γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ Ο. 1259. η μήν σε παύσει της ύβρεως ο. πατήρ. 512. Λ. 838. έγωγε κάστιν ο. άνηρ Κινησίας. 522. Θ. 867. ο. Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται. Π. 551. ἀλλ' οὐχ ο. τοῦτο πέπουθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε 901. σὐ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς ο. γ' ἀνήρ. 1098. ο. ἔοικεν' ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον 1114. ὁ Πλοῦτος, ο. οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην, μέλλει. ouv. A. 37. νθν οδν άτεχνως ήκω παρεσκευασμένος κ.τ.λ. 1177. θύειν έτ' ο. ἀξιοῖ. ΧΡ. τίνος οὕνεκα; Γτ. 476, 7. ὥστ' οὐκ έτ' ο. οἶδ' ὁπηνίκ ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ. οὐδεμί'. Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν' τῶν δ' ἄλλων ούνδον. Β. 757. τίς ούτος ο. έστι θόρυβος χή βοή ούνδύεται. Εκ. 332. το κροκωτίδιον άμπισχόμενος, ο. ούνεκ'. Ν. 238. ΐνα με διδάξης ώνπερ ο. έλήλυθα. κ.τ.λ. ο. άρχή. οὐδεμία. Α. 4. νῦν δ' ο. πάρεστιν ἐνταυθὶ γυνη, Α. 58. ἀλλ' οὐδὲ Παράλων ο. γυνη πάρα, 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδης ο. πόρδαλις. ούνεκα. Α. 958. εὐδαιμονήσεις συκοφαντών γ' ο. κ.τ.λ. ούνεχ'. Ν. 555. προσθείς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος ο., ήν κ.τ.λ. οῦνος. Β. 27. οὕκουν τὸ βάρος τοῦθ', δ σὰ φέρεις, ο, φέρει; οὖντός. Α. 847. τίς οὖτος ο, τῶν φυλάκων ἐστώς; ΚΙ. ἐγώ, οὖξ. ΕΙ, 1047. οὖτος γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος ο. 'Ωρεοῦ. οὖξιών. Β. 946. ἀλλ' ο. πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἀν εὐθὰς οὖπα. Λ. 1157. ο. γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτέραν. οὖπερ. Σ. 1108, οἱ μὲν ἡμῶν ο. ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα, 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ἀνδ' ἀναιδης ο, πορδαλις.
Θ. 946. κούκ ἐστιν ἔτ ἐλπίς ο. σωτηρίας.
Εκ. 19. ἀλλ' ο. πάρεστιν ἀς ἥκειν ἐχρῆν.
οὐδεμιῷ. Θ. 383. φιλοτιμία μὲν ο. μὰ τὰ θεὰ
Εκ. 516. ο. γὰρ δεινοτέρα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.
οὐδεμίαν. Λ. 865. ἀς ο. ἔχω γε τῷ βίω χάριν,
Λ. 869. χάριν ο. οἶδ' ἐσθίων' ἔστυκα γάρ.
οὐδεμιᾶς. Σ. 549. τῆς ἡμετέρας, ὡς ο. ἤττων ἐστὶν βασιλείας.
κικίν. Α. 97. ἔσται προσυμώσ' οι ἀ πόλις κόλις, κ.τ.λ. K.T.A. ουπέρ. Ι. 1402. εδ γ' ἐπενόησας ο. ἐστιν άξιος, κ.τ.λ. ούδέν. Α. 27. έσται προτιμῶσ' ο. ὧ πόλις πόλις. κ.τ.λ. Α. 376. ο. βλέπουσιν άλλο πλην ψήφω δακεῖν, κ.τ.λ. οὐδέν'. Ν. 1050. ἐγὼ μὲν ο. Ἡρακλέους βελτίον ἀνδρα κρίνω. Λ. 1044. τῶν πολιτῶν ο., ἆνδρες, Θ. 98. ἀνδρ' ο. ἐνθάδ' ὅντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ. Εκ. 417. πλευρῖτις ἡμῶν ο. ἀν λάβοι ποτέ. ούπί. Α. 504. αὐτοί γάρ ἐσμεν ο, Ληναίφ τ' ἀγὰν, κ.τ.λ. οὑπιβάτης. Fr. 51. εδ γ' ἐξεκολύμβησ' ο., ὡς ἔξοίσων ἐπίγειων. οὕπισθεν. Ο. 299. τίς γάρ ἐσθ' ο, αὐτῆς; ΠΕ. ὅστις ἐστί; κειρύλος. οὐπίτριπτος. Π. 275. ὧς σεμνός ο. αἰ κνημαι δέ σου βοῶσιν ούπιχώριοι. Β. 461. πῶς ἐνράδ' ἄρα κόπτουσιν ο.; ούποτ'. Ο. 1106. γλαῦκες ὑμᾶς ο. ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί· κ.τ.λ. οὐδένα. Ν. 423. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἥδη θεὸν ο. πλὴν ἄπερ ούποτ. Ε. 1083. ο. ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθά βαδίζειν, κ.τ.λ. ούποψ. Ο. 226. ο. μελφθείν αὖ παρασκευάζεται. Ο. 265. ἄλλως ἄρ' ο., ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην ούπω. Α. 461. ο. μὰ Δί' οἶσθ' οἶ αὐτὸς ἐργάζει κακά, κ.τ.λ. οὐπώποθ'. Σ. 631. ο. οὕτω καθαρῶς οὐπώποτ'. Ι. 645. ο, ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. κ.τ.λ. ήμεις, Ν. 628, οὐκ είδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον ο. Ν. 628, ουκ είδον ουτας άνορ αγροίκου ο. Π. 373, άλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' ο.; Fr. 128, 4. τερον δέμας ο. κύσμον. οὐδενί. Α. 1039. κεν ο. μεταδώσειν. Ν. 118. οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν ὀβολὸν ο., 1250. οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν ὀβολὸν ο., οὐπώποτέ. Σ. 717. ποριείν εδοσαν δ' ο. σοι, πλήν πρώην πέντε μεδίμνους, οὐράνιαι. Ν. 316. ήκιστ', άλλ' ο. Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδρά-Σ. 1027. ο, πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' έχων έπιεική, 1467. ο. γάρ οὕτως ἀγανῷ Π. 888. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γάρ ἐνθάδ' ἐστὸν ο. οὐδενός. Ι. 776. οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν ο., εἰ σοὶ χαριοίμην. Σ. 632. ο. ἡκούσαμεν οὐ-1274. Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὧν ἔλάττων ο. οὐράνιαι. Ν. 316. ἤκιστ', ἀλλ' ο. Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσι ἀν ἀργοῖς οὐρανίοις. Ν. 305. ο. τε θεοῖς δωρήματα, οὐράνιον. Σ. 1530. ῥεπτε σκέλος ο. βέμβικες ἐγγενέσθων. οὐράνιον. Β. 781. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νὴ Δί', ο. γ' ὅσον. Β. 1135. εὐθὸς γὰρ, ἡμάρτηκεν ο. γ' ὅσον. Σ. 1492. σκέλος ο. γ' ἐκλακτίζων. οὐρανόμηκες. Ν. 459. ταῦτα μαθῶν παρ' ἐμοῦ κλέος ο. οὐρανομήκη. Ν. 357. ο. ῥήζατε κὰμοὶ φωνὴν, ῷ παμβασίλειαι. οὐρανόν. Ι. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν ο. Ν. 95. ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἀνδρες οὶ τὸν ο. 193. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν ο. βλέπει; Σ. 18. ψέρειν ἐπίγαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν ο.. 12/4. Θετταλών, αυτος πενεστης ων ελαττών ο.
ΕΙ. 615. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὰ πεπύσμην ο.,
Ο. 34. ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος ο.
799. ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἔππαρχος, εἶτ' ἐξ ο.,
Π. 362. ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν ο.,
870. μὰ Δι', οὑ μέν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν ο., 870. μὰ ΔΙ', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν ο, οὐδέποθ'. Ν. 3. ἀπέραντον' ο, ἡμέρα γενήσεται; οὐδέποτ'. Α. 979. ο. ἐγὰ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι, κ.τ.λ. οὐδέποτέ. ΕΙ. 109. μὰ τὸν Διόνυσον ο. ζῶντός γ' ἐμοῦ κ.τ.λ. οὐδέποτέ. Α. 127. τοὺς δὲ ξενίζειν ο. γ' ἴσχει θύρα. κ.τ.λ. οὐδέπω. Σ, 940. ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις ο.; κ.τ.λ. οὐδεπώποτέ. Α. 17. ἀλλ' ο. ἐξ ὅτου 'γὰ ῥύπτομαι κ.τ.λ. οὐδεπώποτε. Σ. 14. κάγωγ' ἀληθῶς οἶον ο. κ.τ.λ. οὐδετέρω. Β. 1412. οὐ γὰρ δι' ἔχθρας ο. γενήσομαι. οὕδοξε. Εκ. 814. οὐκ οἴσθ' ἐκεῖν' ο, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν; οὐδουσεύς. Ο. 1561. ὥσπερ ο. ἀπῆλθε. 193. Τι όηθ ο πρωκτός ες τον ο. βλέπει;
Σ. 18. φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν ο.,
416. νὴ Δί' ἐς τὸν ο. γ' ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
1084. ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἢν ἰδεῖν τὸν ο.
ΕΙ. 56. δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν ο. βλέπων
70. πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἀν ἐς τὸν ο.,
104. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν ο.; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;
112. ὑμᾶς ἐρἡμους ἐς τὸν ο. λάθρα.
Ο. 178. εἶδές τι: ΕΠ. τὸς νεφέλας γε καὶ τὸν ο. ούδυσσεύς. Ο. 1561. ώσπερ ο. απηλθε, Ο. 178. είδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν ο. ουθούς Α. 308. ο ίσιν ούτε βωμός ούτε πίστις ο. ὅρκος μένει; κ.τ.λ. ούθαρ. Fr. 162, 2. χαίρε λιπαρόν δάπεδον, ο. άγαθης χθονός. ούκ. Α. 35. ο. ὅξος, ο. έλαιον, οὐδ' ήδει πρίω, κ.τ.λ. ούκ. Α. 108. ο., ἀλλ' ἀχάνας ὕδε γε χρυσίου λέγει. κ.τ.λ. ούκ. Ι. 668. ὕ' ἀπθ' ὁ κῆρυξ ο. Λακεδαίμους λέγει κ.τ.λ. οὐκθ'. Π. 1004. ἔπειτα πλουτών ο. ήδεται φακή: 264. καίτοι κέχηνά γ' ès τον ο, βλέπων. 1249. πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν ο. 1686. ἀλλ ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν ο., Εκ. 83. έως έτ' έστιν άστρα κατά τὸν ο. Π. 129. μείζον δυνάμενον. ΠΛ. έμὲ σύ; ΧΡ. νὴ τὸν ο. 267. οἶμαι δὲ νὴ τὸν ο. καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι. οὐκέθ'. Π. 1004. ἔπειτα πλουτῶν ο. ἥδεται φακῆ οὐκέτ'. Α. 471. ἀλλ' ο, ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν κ.τ.λ. οὐκέτι. Ι. 947. καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ἀς ο. κ.τ.λ. οὐκί. Θ. 1108. λῦσόν με δεσμών, ΤΟ. ο. μὴ λαλῆσι σύ. κ.τ.λ. οὐκκυκλούμενος. Θ. 96. καὶ ποῖός ἐστιν οὖτος; ΕΥ. ο. οὕκουν. Ι. 465. ο. μ' ἐν' Αργει οἰα πράττει λανθάνει. κ.τ.λ. οὐκούν. ΕΙ. 43. ο. ἀν ἥδη τῶν θεατῶν τις λέγοι κ.τ.λ. οὐκτός. Σ. 1287. ο. ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι, οὐλύμπιος. Α. 530, ἐντεῦθεν ὀργῆ Περικλέης ο. Ν. 366. δ Ζεὺς δ' ἡμίν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, ο. οὐ θεός ἐστιν; Οὐλύμπου. Ι. 9. ξυναυλίαν κλαύσωμεν Ο. νόμον μελαγχολάς, ἄνθρωπε, νὴ τὸν ο.
 τυφλὸς γὰρ ὅντως ἐστί; ΧΡ. νὴ τὸν ο. 1043, πολιά γεγένησαι ταχύ γε νη τὸν ο. οὐρανός. Ο. 694, γη δ' οὐδ' ἀηρ οὐδ' ο. ην 'Ερέβους δ' ἐν ἀπεί-ροσι κόλποις ροσι κολποιε Ο, 701. ξυμμηνυμένων δ' έτέρων ἐτέροις γένετ' ο. ἀκεανός τε οὐρανῷ. Σ. 22. ὅτι ταυτὸν ἐν γῆ τ' ἀπέβαλεν κὰν ο. Ο. 1234. ποίοισι; ἡμῖν, τοῖς ἐν ο. θεοῖς. οὐργάτης. ΕΙ. 632. κὰτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν ο. λεὼς, οῦρει. Fr. 262. ἀλλ' ἐς κάδον λαβών τιν' ο. πέττινον. όχλος. Ρ. 219. χωρεί κατ' εμόν τέμενος λαῶν δ. Εκ. 383. τὸ δ' αίτιον τί; ΧΡ. πλεῖστος ἀνθρώπων δ., Π. 750. ἀλλ' ἢν περὶ αὐτὸν δ, ὑπερφυὴς ὅσος. 786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ δ. ὅχλου. Λ. 328. μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' δ. καὶ θορύβου καὶ πατάγου χυτρείου,
Εκ. 394. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἢν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὅ.
888. κεὶ γὰρ δι' ὅ. τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὄχούμεθα. Ι. 1244. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἦς ὁ.

οχουμένα. 1. 1244. Λεπτη τις ελπίς εστ εφ ης ο. όχουμένην. Π. 1013. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις δ. όχω. Β. 23. αὐτός βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ΄ δ., όψ΄. Σ. 101. δ. ἐξεγείρειν αὐτόν ἀναπεπεισμένον, όψαρίοις. Fr. 140. εἰ μὴ παραμυθεῖ μ΄ δ. ἐκάστοτε, όψέ. Σ. 217. νὴ τὸν Δί', δ. νῦν ἀνεστήκασι γάρ. ὅψει. Ο. 581. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὅ. προφάσεις αὐτὴν παίχνουσαν. παρέχουσαν.

Ο. 1468. πικράν τάχ' δ. στρεψοδικοπανουργίαν. Λ. 56. ἀλλ', ὧ μέλ', δ. τοι σφόδρ' αὐτὰς 'Αττικὰς, Θ. 6. δ. παρεστώς. ΜΝ. πῶς λέγεις; αὖθις φράσον. 853. πικράν 'Ελένην δ. τάχ', εἰ μὴ κοσμίως Β. 143. μετὰ ταῦτ' ὅφεις καὶ θηρί' ὅ, μυρία 155. ὅ, τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε, Εκ. 1061. αὐτοῦ τι δρώντα πυρρόν ὅ. μ' αὐτίκα

Εκ. 1001. αυτού τι ορωντα πυρρον ο. μ αυτικα
Π. 1065. δ. κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ βάκη.
Fr. 476, 1. δ. δὲ χειμῶνος μέσου σικυοὺς, βότρυς, ὁπώραν,
δψεσθ: Εl. 222. τὸ λοιπὸν δ. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
δψεσθε. I. 1326. δ. δὲ καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἥδη τῶν
προπυλαίων.
δψεται. Ο. 1494. οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μἡ μ' δ.
Ο. 1506. ἀπὸ γὰρ ὁλεῖ μ', εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὅ.

όψεται. Λ. 1094. των έρμοκοπιδών μή τις ύμας δ. Λ. 1202. δ. δ' οὐδὲν σκοπῶν, el

Α. 1202. ο. ο ουοεν σκοπων, ει
Εκ. 322. οὺ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς δ.
495. μὴ καὶ τις ἡμᾶς δ. χἡμῶν ἴσως κατείπη.
997. ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μἡ σ' ἐπὶ θύραισιν δ.
ὅψιν. Θ. 905. ὧ θεοὶ, τἱν' δ. εἰσορῶ; τὶς εἶ, γώναι;
Θ. 1154. ὅργια σεμνὰ θεαῖν, ἱνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὅ.
Β. 1335. φαικώδη δεινὰν δ.

Β. 1335. φρικώθη δεινάν δ., όψομαί. Ι. 703. Ιδού προεδρίαν οΐον δ. σ' έγὰ όψομαι. Ν. 466. δ. ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις άελ καθησθαι,

δψόμενοι. Ν. 301. Κέκροπος δ. πολυήρατον δψομένη. Β. 676. τον πολύν δ. λαῶν ὅχλον, οὖ σοφίαι όψον. Ι. 1138. μή σοι τύχη δ. δν.

ΕΙ. 78. ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύψας ὅ.

ΕΙ. 123. κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον δ. ἐπ' αὐτῆ. Ο. 900. Ικανὸν ἔξετ' δ.

όψοφαγείν. Ν. 983. οὐδ' ό., οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὰ πόδ'

όψοφάγειν. Ν. 183. ουο ο., ουοε κιχλιζειν, ουο ισχειν τω που εναλλάς. όψοφάγοι. ΕΙ. 810. Γοργόνες δ., βατιδοσκόποι, άρπυιαι, όψω. Fr. 344, 7. δ. δε χρησθαι σπινιδίοις τε και κίχλαις, όψων. Ν. 1073. παίδων, γυναικών, κοττάβων, δ., πότων, κα-

χασμών. Fr. 87. ὅστις φακήν ήδιστον ὅ. λοιδορεῖς, ὀψωναδόκον. Fr. M. Αμφι. 16. καὶ σπυρίδα δὲ ὁ, πλεκτήν σχοίνον

όψωνεῖν. Σ. 495. οὖτος δ. ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι. όψώνης. Fr. 424. ὡς δ. διατρίβειν όψωνοῦντας. ΕΙ. 1007. δ. τυρβάζεσθαι

П

'π'. Ο. 77. τρέχω 'π' ἀφύας έγὰ λαβὰν τὸ τρυβλίον. κ.τ.λ. πα. Α. 732. άμβατε ποττάν μαδδαν, αι χ' εθρητέ π. πα. Α. 785. π. δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει. Α. 895. ἔμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε π. γενήσεται; Ο. 319. ποῦ; π.; πῶς φής; Λ. 171. π. καί τις ἀν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν; Α. 171. π. καί τις ἄν πείσειεν αὐ μὴ πλαδδιῆν;
980. π. τῶν 'Ασανῶν ἐστιν ὡ γερωία
πῶα. Λ. 995. ὁρσὰ Λακεδαίμων π. καὶ τοὶ σύμμαχοι
παγγλνκερώ. Λ. 970. μὰ Δί ἀλλὰ φίλη καὶ π.
παγήσεται. Σ. 437. εὶ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τί σοι π.
παγίδας. Ο. 194. μὰ γῆν, μὰ π., μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
Ο. 527. ἵστησι βρόχους, π., βάβδους,
παγίδες. Fr. 663. αὶ τῶν γυναικῶν π.:
παγκάλους. Π. 1018. καὶ τάς γε χεῖρας π. ἔχειν μ' ἔφη.
παγκατάμαγον. Λ. 137. ὧ π. θήμετερον ἄπαν γένος.
παγκατάρατε. Α. 588. αἶς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;
ΛΥ. καὶ μὴν, ὧ π. ΛΥ. καὶ μὴν, ῷ π., παγκρατές. Θ. 367. ἀλλ' ὧ π. παγκρατής. Θ. 317. καὶ σὺ π. κόρα παγκράτιον. Σ. 1191. Εφουδίων π. Ασκώνδα καλώς, Σ. 1195. πώς δ' ἀν μαχέσαιτο π. θώρακ' έχων ; παγκράτιόν. ΕΙ. 898. καὶ π. γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικώς πάγκυφος. Fr. 664. π. ἐλάα. πάγκυφος. Fr. 664. π. ἐλάα.
παγουρους. I. 606. ἤοθιον δὲ τοὺς π. ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
πάγχρηστον. Α. 936, π. ἄγγος ἔσται,
πάγχρηστον. Ν. 599. ἤ τ' Ἐφέσου μέκαιρα π. ἔχεις
πάγχυ. Β. 1531. π. γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἄν οὕτως
πάδη. Α. 1317. ἀλλὶ ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε, χερὶ ποδοῦν τε π.
πάθεα. Α. 1191. στυγερὰ τάδε κρυερὰ π.
Θ. 1040. ἄνομα π. φῶτα λιτομέναν.
παθεῖν. Ι. 133. δύο τώδε πώλα, καὶ τί τόνδε χρὴ π.;
Ν. 1257. καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι π.,
Σ. 1125. ἀγαθον ἔοικας οὐδὲν ἔπθυμεῖν π.
ΕΙ. 608. ποὶν π. τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέαλεξε τὸν πύλιν. ΕΙ. 608. πρίν π. τι δεινόν, αὐτός εξέφλεξε την πόλιν. Θ. 377. ὅ τι χρὴ π, ἐκεῖνον ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ Β. 1012. τι π. φήσεις άξιος εἶναι; ΔΙ, τεθνάναι μὴ τοῦτον ἐρώτα. Εκ. 893. εί τις άγαθον βούλεται π.
Π. 482. τὸ γὰρ αὕτ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὰ δεῖ π.
Fr. 390, 2. πᾶσιν γὰρ ἡμῦν τοῦτ' ὀφείλεται π.
παθήμασιν. Θ. 199. φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς π.

Θ. 201. οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς π. πάθοι. Ν. 1086. τί μὲν οὖν ἄν ἔτι μεῖζον π. τούτου ποτέ;

πάθοιμ'. Εκ. 794. χαρίεντα γοῦν π. ἀν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι πάθοιμεν. Εκ. 95, οὐκοῦν καλά γ' ἀν π., εἰ πλήρης τύχοι πάθοις. Θ. 86, νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία δίκαι' ἀν π. παθόνθ'. Π. 1029, τὸν εὖ π. ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν' παθόντες. Ο 367, ἀπολέσαι, π. οὐδὲν, ἀνδρε καὶ διασπάσαι Λ. 1145. ταυτί π. τῶν 'Αθηναίων ὕπο πάθος. Σ. 328. π. οίκτείρας πάθος. 2. 520, π. οικτειρας Λ. 478. τόδε σοι τό π. μετ' έμοῦ Θ. 1049. π. άμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσία; 1058. σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοῦμὸν ὅκτειρας π.; παθοῦσαι. Ν. 340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον παθουσάι. Ν. 340. οια μεντοί τασο συχί σκαιαν. Σ΄ τος δή μοι, τί π., Θ. 519. οὐδὲν π. μείζον ἡ δεδράκαμεν; πάθω. Ν. 798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ π; Σ. 385. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος καὶ μανθάνετ' ἡν τι π. ΕΙ. 170. ἐνθένδε π., τούμοῦ θανάτου Ο. 1432. τί γὰρ π.; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
 Λ. 884. οἴον τὸ τεκεῖν καταβατέον. τί γὰρ π.;
 954. οἴμοι τί π.; τίνα βινήσω, Εκ. 860. βαδιεί δὲ δειπνήσων δμως; ΑΝ. Β. τί γὰρ π.; 1105. δμως δ' ἐάν τι πολλά πολλάκις π. Π. 603. τί π. τλήμων; παθών. Α. 912, φαίνω πολέμια ταυταγί. ΒΟ. τί δαὶ π. Ν. 1441. καὶ μὴν ἵσως γ' οὐκ ἀχθέσει π. ἃ νῦν πέπονθας. ΕΙ. 701. δθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡ. τί π.; ΤΡ. ὅ τι; παΐ. Α. 395. π. π. Α. 432. ἄ π., δὸς αὐτῷ Τηλέφου βακώματα.
 1097. π. π. φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
 1098. π. π. φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἔμοί. 1099. άλας θυμίτας οίσε, π., καὶ κρόμμυα. 1101. θρίον ταρίχους οἶσε δεῦρο, π., σαπροῦ. 1102. κάμοὶ σὰ δὴ, π., θρίον ἐπτήσω δ' ἐκεῖ. 1118. π. π., καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε. 1119. π. π., σὺ δ' ἀφελὰν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε. 1121. ἔχ', ἀντέχου, π. ΔΙ. καὶ σὺ, π., τοῦδ' ἀντέχου. 1122. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, π. τῆς ἀσπίδος. 1122. τούς κιλλίβαντας οίσε, π. τής άσπίδος.
1128. κατάχει σθ, π., τούλαιον. ἐν τῷ χαλκίᾳ
1132. φέρε δεθρο, π. θώρακα πολεμιστήριον.
1133. ἔξαιρε, π., θώρακα κάμοι τὸν χόα.
1136. τὸ δεῖπνον, ὤ π., δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
1137. τὸ δεῖπνον, ὤ π., δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
1140. τὴν ἀσπίδ' αἴρον, καὶ βάδιζ, ὧ π., λαβών.

```
παί. Ι. 561. ὧ Γεραίστιε π. Κρόνου,
   παῖ. 1. 561. ὡ Γεραίστιε π. Κρόνου,
Ν. 18. οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, π., λύχνον,
87. ὡ π., πιθοῦ. ΦΕ. τἱ οῦν πίθωμαι δῆτά σοι;
132. ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; π., παιδίον.
614. μὴ πρίῃ, π., δῷδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
1145. π., ἡμὶ, π. π. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
1165. ὧ τέκνον, ὧ π., ἔξελθ' οἰκων,
   Σ. 290. ὅπαγ', ὅπ., ὑπαγε.
295. καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δήπουθεν, ὧπ.
1251. π. π., τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῷν,
1297. τί δ' ἔστιν, ὧπ.; παίδα γὰρ, κὰν ἢ γέρων,
1307. κᾶτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς, π. π. καλῶν.
   ΕΙ. 255. π. π. Κυδοιμέ.

1153. ὧν ένεγκ', ὧ π., τρί' ἡμιν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί'

Ο. 57. π. π. ΠΕ. τί λέγεις, οὕτος; τὸν ἔποπα π. καλείς;

463. δν διαμάττειν οὐ κωλύει' φέρε π. στέφανον κατα-
                             χείσθαι

850. π. π., τὸ κανοῦν αῖρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.
Θ. 129. χαῖρ', ὅλβιε π. Λατοῦς.
141. τίς δ' αὐτὸς ὧ π.; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;

   141. τις ο αυτος ω π.; ποτερον ως ανηρ τρέφει;
320. καὶ πολυάνυμε, θηροφόνη π.,
582. τί δ' ἔστιν, ὧ π.; παίδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
991. Βρόμε καὶ Σεμέλας π.,
1056. χαῖρ', ὧ φίλη π. τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
Β. 37. ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, π., ἡμὶ, π.
190. ἔσβαινε δή. ΔΙ. π., δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω,
437. αἶρος' ἐνι αἴδιν ὧ.
             437. αῖροι' ἀν αὖθις, ὧ π.
           464. π. π.
840. άληθες, ὧ π. τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
1270. κύδιστ' 'Αχαιῶν 'Ατρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου π.
    Π. 624. π. Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
Fr. 160. τὶ δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὧ π. γλίχει ;
              427, 1. φέρε π. ταχέως κατά χειρός ὕδωρ
παί. Α. 282. παίε π. τον μιαρόν.

παΐ. Ι. 451. π. ἀνδρικῶς. ΚΛ. Ιοὺ Ιοὺ,

Ι. 453. π. αὐτὸν ἀνδρικώτατα,

Σ. 456. παῖε π., ὧ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
ΕΙ. 1121. π. αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλφ τὸν ἀλαζόνα.
Θ. 934. π., ἡν προσίη τις. ΓΥ. Η. νὴ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνὴρ
Παιάν. Α. 1212. ἰὼ ὶὼ Π. Π.
 παίγνι'. Fr. 561. βήματά τε κομβά καὶ π. ἐπιδεικνύναι
παίγνια. Εκ. 922. τάμα π. την δ' έμην
παιγνίαν. Α. 700. ὥστε κάχθὲς θηκάτη ποιούσα π. εγώ
παίδ'. Ι. 1385. καὶ π. ενόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι
Σ. 583. κὰν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τω δῷ καταλείπων π. ἐπί-
    Θ. 919. την Τυνδάρειον π., ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
Fr. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμφ συλλυσόμενοι τὸν π. ἦλθον τε-
παίδα. Σ. 1297. τί δ' έστιν, ὦ παῖ; π. γὰρ, κἄν ἢ γέρων,
Λ. 595. δ μὲν ἥκων γὰρ, κᾶν ἢ πολιδς, ταχὰ π. κόρην γεγά-
                             μηκεν.
μηκεν'
702. π. χρηστην κάγαπητην ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν'
Θ. 582. τἱ δ' ἔστιν, ὧ παῖ; π. γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
Β. 148. ἡ π. κινῶν τάργύριον ὑφείλετο,
616. βασάνιζε γὰρ τὸν π. τουτονὶ λαβῶν,
624. τὸν π. τύπτων, τάργύριον σοι κείσεται.
1335. μελαίνας Νυκτὸς π.,
Fr. 460, 3. ὅκως ἔχων τὸν π. πωλήσει 's Χίον,
παῖδά. Ν. 1409. καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί' π. μ' ὄντ'
ἔτυπτες:
                             έτυπτες:

    Θ. 761. τίς τὴν ἀγαπητὴν π. σουξηρήσατο;
    παιδάρι'. Σ. 568. κὰν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ π. εὐθὸς

   Ο. 607. ἡ π. ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ . μὰ Δί', ἀλλὰ
                             τριακόσι' αὐτοῖς
παιδάρια. Θ. 447. π. πέντε καταλιπών, άγὼ μόλις παιδαρίοις. Fr. 189. εἰ π. ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ΄
                             έχοντα,
 παιδαρίοισιν. Β. 1054. καλ μή παράγειν μηδέ διδάσκειν. τοίς
   μέν γάρ π.
Εκ. 678, καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς π.
 παιδάριον. Ν. 821. ὅτι π. εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
Ν. 878. εὐθύς γέ τοι π. ὅν τυννουτονὶ
ΕΙ. 1288. κάκιστ' ἀπόλοιο, π., αὐταῖς μάχαις

    Ε1. 1268. κακιστ απολοιο, π., αυταις μαχαις
    Ε203. σύ μὲν οὖν ἀπότρεχε, π. τουτὶ λαβών
    Ε323. ἔπου μετὶ ἐμοῦ π., ἐνα πρὸς τὸν θεὸν
    Ε43. ὁ φέρει μετὰ σοῦ τὸ π. τουτί; φράσον.
    Fr. 514. ἐνταῦθα δὴ π. ἐξαυαίνεται.
```

παιδαρίου. Ο. 494. ες δεκάτην γάρ ποτε π. κληθείς ὑπέπινον

έν ἄστει,

```
παιδαρίων. Π. 536. καὶ π. ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολο-
                            συρτόν;
  παίδας. Ν. 974. τους π., όπως τοις έξωθεν μηδέν δείξειαν
                            απηνές.
    Σ. 1133. ἔπειτα π. χρή φυτεύειν καὶ τρέφειν,
1276. π. ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικατάτους,
ΕΙ. 763. π. ἐπείραν, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἔχώ-
              766. καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς π.

    Ο. 380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει π., οἶκον, χρήματα.
    705. πολλοὸς δὲ καλοὸς ἀπομωμοκότας π. πρὸς τέρμασιν

     Λ. 590. κάκπέμψασαι π. δπλίτας. ΠΡ. σίγα, μή μνησικακήσης.
Επ. 635. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ π. ἔκαστος Π. 153. καὶ τοὺς γε π. φασὶ τοὺτὸ τοῦτο δρᾶν, παιδδοᾶν. Λ. 1313. θυρσαδδοᾶν καὶ π. παίδε. Fr. 471. ἐς Οἰδίπου δὲ π., διπτύχω κόρω,
 παιδείαν. Ν. 961. λέξω τοίνυν την άρχαίαν π., ως διέκειτο,
 παιδεραστά. Α. 265. τε, μοιχέ, π.,
 παίδες. Α. 889. σκέψασθε, π., την άρίστην έγχελυν,
   Α. 1003. ὧ π., ὧ γυναίκες, οὐκ ἡκούσατε,
Ι. 419. σκέψασθε, π.: οὐχ ὀρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών.
          988. π. οἱ ξυνεφοίτων
   300. π. οι ξυνεφοιτών

Ν. 1415. κλάουσι π., πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκείς;

1417. ἐγὰ δὲ γ' ἀντείποιμ' ἀν ώς δὶς π. οὶ γέροντες.

Ο. 1665. γνησίων. ἐὰν δὲ π. μὴ ὧσι γνήσιοι, τοῖς

Β. 847. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν π. ἐξενέγκατε·
 Fr. 361. "\pi. αγένειοι, Στρατῶν." \piαιδεύσεωs. Θ. 175. μὰ τὸν \Delta t, οὐ ζηλῶ σε τῆς \pi.
 παίδευσιν. Ν. 938. π., ὅπως αν ἀκούσας σφ
Ν. 1043, σκέψαι δὲ τὴν π, ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω παίδευσις. Ν. 986. ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ π. ἔθρεψεν.
 παίδευσον. Β. 1502. γνώμαις άγαθαίς, καὶ π.
παιδί. Θ. 891. γάμωσι Πρωτέως π. συμμίζαι λέχος.
παιδί'. ΕΙ. 111. ὧ π., ὁ πατὴρ ἀπολιπῶν ἀπέρχεται
ΕΙ. 1265. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ π. ἤδη 'ξέρχεται
Λ. 1067. τούς τε καὶ τὰ π. εἶτ' εῖ-
Θ. 1206. ὡς τὴν γυναίκα καὶ τὰ π. οἴκαδε.
Β. 1408. αὐτός, τὰ π., ἡ γυνὴ, Κηφισοφῶν,
Fr. 346. ὥσπερ τὰ π. ἔξεχ' ὧ φίλ' ἥλιε.
παιδία. Σ. 408. ἀλλὰ θαἰμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, π.,
   Σ. 976. καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ π.;
Ο. 131. ὅπως παρέσει μοι καὶ σὰ καὶ τὰ π.
1150. ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ π.,
    Λ. 1205. σμικρά πολλά π.,
Β. 587. πρόρμζος αὐτός, ή γυνή, τὰ π.,
Εκ. 92. ξαίνουσα ; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ π.
Π. 1104. ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ π.,
παιδιάν. Π. 1056. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα. ΓΡ. π. τίνα ;
παιδικόν. Λ. 415. νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ π.
 παιδίοις. Ν. 539, έρυθρον έξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς π. ἴν' ἢ γέλως.
ΕΙ, 50, έγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι π.
παιδίοισι. Α. 132, καὶ τοῖσι π. καὶ τῆ πλάτιδι'
 παιδίον. Α. 329. τοις 'Αχαρνικοίσιν ήμιν; μων έχει του π.
  ταιδίον. Α. 329. τοις 'Αχαρνικοισιν ἡμῖν: μῶν ἔχει του Ν. 132. ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, π. Σ. 293. πάνυ γ', ὧ π. ἀλλ' εἰπὲ τὶ βούλει με πρίασθαι ΕΙ. 1268. ἀλλ' δ τι περ ἄδειν ἐπινοεῖς, ὧ π., 1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στι π.; Α. 18. ἡ δ' οἰκέτην ἡγειρεν, ἡ δὲ π. 748. τὶ τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥ. Γ. ἄρρεν π. 880. αδτη, τι πάσχεις; οὐδ' ἐλεεις τὸ π. 909. ἰδοὺ, τὸ μέν σοι π. καὶ δὴ 'κποδών' Θ. 339. ἡ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἡ π. 503. δέχ' ἡμέρας, ἔως ἐπρίατο π.' 505. τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρα τὸ π., 512. εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἡ 'φερεν τὸ π.,
   505. το ο εισεφερε γραύς εν χυτρά το π.,
512. είθ' ή μιαρά γραύς, ή "φερεν το π.,
608. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ το π.
690. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, καὶ το π.
706. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ἔαρπάσας το π.
731. ἀπόδυθι ταχέως' τοῦ θανάτου δ', ὧ π.,
744. ἀπέδυσας ὧναίσχυντέ μου το π.
Β. 37. ἔδει τραπέσθαι. π., παῖ, ἡμὶ, παῖ
Εν. 549. με ἀραγείσευς ἐσος καὶ ὅτεκε π.
 Εκ. 549. μή φροντίσης άρρεν γάρ έτεκε π. παιδίου. Ι. 412. ήνεσχόμην έκ π., μαχαιρίδων τε πληγάς, Λ. 907. ὅ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ π.;
    Θ. 511. ἐκ τοῦ στόματος τοῦ π., τὸ δ' ἀνέκραγεν
παιδίσκης. Α. 1148. μετά π. ώραιστάτης, παιδίσκον. Εκ. 1146. καλεῖν γέροντα, μειράκιον, π.; ώς παιδίχ'. Σ. 1026. κωμφδεῖσθαι π. ἐαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς
```

αὐτὸν.

παίς. Σ. 1466, δ π. δ Φιλοκλέωνου. παιδίω. Ετ. 487, 2. αλοχύνομαι τώ τ' ού φρονοῦντε π. παιδίω. Γτ. 481, 2. αισχυνομαι τω τ ου φρονουντε π. παιδίφ. Ο. 923. καὶ τοῦνομ΄ ἐσπερ π. νῦν δὴ θέμην; Α. 877. ἐπειμα. ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν π., 883. ἐστω. ΚΙ. κατάβηθ', ὧ δαιμονία, τῷ π. παιδίων. Α. 99. τοὺς πατέρας οὐ ποθείτε τοὺς τῶν π. Π, 383. Ικετηρίαν έχοντα μετά τῶν π. παιδοποιείν. Εκ. 615. καὶ π. τῷ βουλομένῳ. ΒΛ. πῶς οὖν οὐ πάντες Ιασιν παιδός. Ι. 417. και νή Δι΄ άλλα γ' ἐστί μου κύβαλα π. ὕντος. Ν. 654. πρὸ τοῦ μὲν, ἐτ' ἐμοῦ π. ἕντος, οὐτοςί. Ν. 653. πρό του μέν, έτ έμου π. ωττος, ουτοσί.
963. πρώτον μέν έδει π. φωνήν γρύξαντος μηδέν ἀκοῦσαι.
1416. φήσεις νομίζεσθαι σὰ π. τοῦτο τοῦργον εἶναι.
Σ. 572. εἰ μὲν χαίρεις ἀρνός φωνή, π. φωνήν ἐλεήσαις.
ΕΙ. 11. ἐτέραν ἐτέραν δὸς π. ἡταιρηκότος.
1033. καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ π. οὰ δεήσει.
Ο. 58. οὸκ ἀντὶ τοῦ π. σ' ἐχρῆν ἐποποί καλεῖν;
138. διατικο ἐδικηθελο π. δορίος προύρε. Ο. 58. ουκ αντί του π. σ εχρην εποποι καλειν;
138. δισπερ άδικηθείς π. διραίου πατήρ'
Β. 56. γυναικός; ΔΙ. οὐ δήτ'. ΗΡ. άλλά π.; ΔΙ. οὐδαμῶς.
παιδοσπόρους. Γτ. 328. τοὺς ἀνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς π.
παιδοτριβικώς. Ι. 492. άλλ' εὖ λέγεις καὶ π. ταυταγί.
παιδοτριβου. Ι. 1238. ἐν π. δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
Ν. 973. ἐν π. δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
παιδοτροφήσω. Λ. 956. πῶς ταὐτην π.; παίδων. Ν. 1048. καί μοι φράσον, των του Διός π. τίν' άνδρ' άριστον Ν. 1073. π., τυναικών, κοττάβων, δψων, πότων, καχασμών. Σ. 578. π. τοίνυν δοκιμαζομένων αίδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι. ΕΤ. 784. ἀντιβολῆ μετὰ τῶν π. χορεῦσαι, Ο. 730. αὐτοῖς, παισὶν, π. παισὶν,
1661. Νόθφ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, π. ὅντων
Θ. 408. ἀποροῦσα π., οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν,
637. κάπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα π. μητέρα;
642. νῦν' τότε δὲ μἡτηρ ἦσθα π. ἐννέα.
Π. 577. ἀπὸ τῶν π.' τοὺν γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦντας άριστα 614. εὐωχεῖσθαι μετά τῶν π. 014. ευωχεισθαι μετά των π.
παῖε. Α. 282. π. παῖ τὸν μιαρόν.
Ι. 247. π. π. τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον
251. ἀλλὰ π. καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
Ν. 1508. δίωκε, βάλλε, π., πολλῶν οῦνεκα.
Σ. 398. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι π., 456. π. παΐ', ὧ Ξανθία, τοὺς σφήκας ἀπὸ τῆς οἰκίας. 458. σύχὶ σοῦσθ, οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; π. τῶ ξύλφ. ΕΙ. 1119. ὧ π. π. τὸν Βάκιν. ΙΕ. μαρτύρομαι. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, π., δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν. 1187. τόξευε, π., σφενδόνην τἰς μοι δότω. παίει. Α. 686. ἐς τάχος π. ξυνάπταν στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. Ο. 497. ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης π. βοπάλφ με τὸ νῶτον παίειν. Α. 835. π. ἐφ' ἀλὶ τὰν μᾶδδαν, αἴ κά τις διδῷ. ΕΙ. 454. ἄφελε τὸ π., ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε. παίζειν. Β. 407. άζημίους π. τε καί χορεύειν. παίζοντες. Β. 442. π. οις μετουσία θεοφιλούς έορτης. παιζοντες. Β. 472. π., οις μετουσία ντοφοιάν τορτη. Β. 452. π., δν δλβιαι παίζουσ'. Εκ. 881. π., όπως ἀν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ παίζουσαι. Θ. 795. κὰν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων π. καὶ κοπιῶσαι. παίζουσιν. Β. 319. ἐνταῦθά που π., οὖς ἔφραζε νῷν. παίζων. Β. 230. καὶ κεροβάτας Πὰν, δ καλαμόφθογγα π. Β. 376. καὶ π. καὶ χλευάζων. 415. π. χορεύειν βούλομαι. ΕΑ κάγωγε πρός. 523. ότή σε π. Ήρακλέα νεσκεύασα; παιήσετ'. Λ. 459. οὺχ ἔλξετ', οὐ π., οὺκ ἀρήξετε; παιήσομεν. Ν. 1125. ἀποκεκύψονται τοιαύταις σφενδόναις π. παιήων. Λ. 1291. άλαλαὶ ἰὴ π.: ταίνεται. Θ. 1114. σκέψαι το πόστη μή τι μικτον π.; Παιονίδης. Λ. 852. ἀνηρ ἐκείνης, Π. Κινησίας. παίουσ'. Β. 1094. ἐν ταΐσι πύλαις π. αὐτοῦ παίουσα. Εκ. 546. καὶ τοὺς λίθους π. τῆ βακτηρία. παιπάλη. Ν. 260, λέγειν γενήσει τρίμμα, κρόταλον, π. Ν. 262. καταπαττόμενος γάρ π. γενήσομαι.
παιπάλημ. Ο. 431. σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, π. όλον.
παιπάλημ. Ο. 431. σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, π. όλον.
παις. Α. 1114. οὐκ, ἀλλ' ἐγὰ χὰ π. ἐρίζομεν πάλαι.
Ι. 426. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ π. ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
636. ἀγορά τ', ἐν ἢ π. ῶν ἐπαιδεύθην ἐγὰ,
994. ειν, ὡς ἄρμονίαν ὁ π.
1935 π. ὁν ἐκοίσες ἐκ τος διξασμάλου. 1235. π. ὧν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; Ν. 531. ἐξέθηκα, π. ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο, 977. ήλείψατο δ' αν τουμφαλοῦ οὐδείς π. υπένερθεν τότ' άν, ώστε 1159. τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι π.,

ταις. 2. 1400, ο π. ο φιλοκλεωνου. ΕΙ. 868. ή π. λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά: Ο. 1363. ἀλλ' οἰάπερ αὐτὸς έμαθον ὅτε π. ἢ. σὺ γὰρ. Α. 90. τίς δ' ήτέρα π.; ΑΑ. χαία ναὶ τὰ σιὰ, 646. κάκανηφόρουν ποτ' οδοα π. καλὴ, 'χουσ' 697. ἡ τε θηβαία φίλη π. εὐγενῆς Ἰσμηνία. 783. αύτος έτι π. ἐνς.
1314. ἀγήται δ΄ ἀ Λήδας π. ἀγνὰ
Θ. 1113. αὐτη γάρ ἐστιν 'Ανδρομέδα π. Κηφέας.
1177. ἡ π. ἔμελλε προμελετῶν, ἄ τοξύτα.
Β. 40. δ π. ΕΑ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΕΑ.
τὸ τί; 521. δ π., ἀκολούθει δεύρο τὰ σκεύη φέραν. 1226. 'Αγήνορος π. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1359. ἄμα δὲ Δίκτυννα π. Εκ. 833, οὐκ οἶδ' ὁ τι ληρεῖς. φέρε σὰ τἀνάφορον ὁ π. Π. 710. έπειτα π. αὐτῷ λίθινον θυείδιον Fr. 209, 3. ταχύ προσφέρων π. ἐνέχεέν τε σφόδρα κυανοβενθή. παίσαι. Π. 1055. βούλει διά χρόνου πρός με π.; ΓΡ. ποί, τάλαν; παίσαί. Β. 388. π. τε καὶ χορεῦσαι· παίσαντα. Β. 392. π. καὶ σκώψαντα νιπαισί. 1. 737. δμοιος εἶ τοῖς π. τοῖς ἐρωμένοις Σ. 1532. ἡσθεῖς ἐπὶ τοῖς το ἀωτοῦ π., τοῖς τριόρχοις. Ο. 881. καὶ ἥρωσι [καὶ ὅρνισι] καὶ ἡρώων π., πορφυ-Λ. 701. τοῖσι π. τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ ἐκ τῶν γ., Β. 1207. ξὺν π. πεντήκοντα ναυτίλω πλάτη παισίν. Ο. 730. αὐτοῖς, π. παίδων π. Λ. 1192. τοῖς π., ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῆ. παίσωμεν. Ο. 660. κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα π. μετ' ἐκείνης. Θ. 947. άγε νυν ήμεις π. άπερ νόμος ένθάδε ταίσι γυναιείν, 983. π., ω γυναίκες, ολάπερ νόμ παίων. Σ. 1390. τη δαδί π., κάξεβαλεν έντευθενί παιών. ΕΙ 453. ήμιν δ΄ άγαθά γένοιτ'. ὶἡ π., ἰή. Θ. 311. τάγαθά. ἰἡ π., ἰἡ π. χαίρωμεν. Παιών. Ο. 1763. ἀλαλαλαί, ἰἡ Π., παιώνι. Θ. 1035. π., δεσμίφ δέ, Παιώνια. Α. 1213. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Π. παιωνία. Α. 1223. π. χερσίν. παιωνίζειν. Ι. 1318. ἐπὶ καιναϊσιν δ' εὐτυχίαισιν π. τὸ θέατρον. παιωνίστος. ΕΙ. 555. ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν π. παιῶνος. Π. 636. ᾿Ασκληπιοῦ π. εὐμενοῦς τυχών. πακούσης. Θ. 628. ίνα μή 'π. ων άνήρ. σὰ δ' είπέ μοι "πακούσης. Θ. 628. Για μή "π. διν άνήρ. σὺ δ' εἰπέ μοι πακτούν. Λ. 265. τὰ προπύλαια π.; πάλαι. Α. 576. δ Λάμαχ', οὺ γὰρ οὕτος ἄνθρωπος π. Α. 885. δ φιλτάτη σὺ καὶ π. ποθουμένη, 1088. ἀλλ' ἐγκόνει δειπνεῖν κατακωλύεις π. 1114. οῦκ, ἀλλ' ἐγκόνει δειπνεῖν κατακωλύεις π. 1125. δ μαρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου π., 236. ὁτι) "πὶ τῷ δήμω ξυνόμυντον π. 314. οἶδ' ἐγὰ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν π. καττύεται. 513. καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ π. χορὸν αἰτοίη καθ' ἐαυτὸν, 518. ὑμῶς τε π. διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὅντας, νους ἐπίστασαι π. 690. νους ἐπίστασαι π.
734. ἐρῶν π. σου, βουλόμενδς τέ σ' εὖ ποιεῖν,
1155. καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, π. π.
1157. βδελύττομαι σφῶ, καὶ πρόπαλαι, π. π.
Ν. 4. καὶ μὴν π. γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
556. Φρύνιχος π. πεποίηχ', ἢν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
1036. καὶ μὴν π. γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα, κἄπεθύμουν
1312. π. ποτ' ἐπέξει,
Σ. 318. π. διὰ τῆς ὁπῆς
320. βούλομαί γε π. μεθ' ὑ443. πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν π. μεμνημένοι
825. ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ π.
1060. ὧ π. ποτ' ὅντες ἡμεῖς ἀλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ΕΙ, 133. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ π. ποτὲ, ΕΙ, 133. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ π. ποτέ, 414. ταῦτ' ἄρα π. τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην, 475. οὐδ' οἰδε γ' εἶλκον οὐδὲν ἀργεῖοι π. 835. Ίων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησεν π. Ο. 49. οῦτος. ΕΥ. τί ἐστιν; ΠΕ. ἡ κοράνη μοι π.
 311. οῦτοςὶ π. πάρειμι κοὺκ ἀποστατῶ φίλων.
 465. μὰ ΔΓ, ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι π. μέγα καὶ λαρινὸν έπος τι, 921. π. π. δή τήνδ' έγω κλήζω πόλιν. 1019. οἰμοι κακοδαίμων. ΠΕ, οὐκ έλεγον ἐγὰ π.; 1641. τί, οἰζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος π.; 1670. οὐ δῆτ' ἐμέ γε, καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον π. Λ. 55. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν π.

```
πάλαι. Λ. 1029 ώς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία π. δάκνει. | Παλλάδος. Ν. 300. ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Π., εὕανδρον γᾶν Λ. 1033. νὴ Δί' ἄνησάς γέ μ', ὡς π. γέ μ. ἐφρεωρύχει, Π. 772. ἔπειτα σεμιῆς Π. κλεινὸν πέδον,

Α. 1033. νη Δί΄ ἄνησάς γέ μ΄, ώς π. γέ μ. ἐφρεωρύχει,
1164. ἄσπερ π. δεόμεθα καὶ βλιμάδδομες.
Θ. 921. καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὖκ ἐτὸς π.
1026. ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης π. φύλαξ ἐφέστηκ΄,

    Β. 237. χώ πρωκτὸς ίδιει π.,
    836. ἐγῷδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι π.,
    Εκ. 313. ἐγὼ δὲ κατάκειμαι π. χεζητιῶν,

    503. χαδται γάρ ήκουσιν π. τὸ σχήμα τοῦτ' ἔχουσαι
877. τί ποθ' ἄυδρες οὺχ ήκουσιν; ὢρα δ' ἦν π.:
948. ἐφ' ἡν πεπωκὼς ἔρχομαι π. ποθῶν.
Π. 169. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν π.
           257. ούκουν όρᾶς όρμωμένους ήμᾶς π. προθύμως,
261. ούκουν π. δήπου λέγω; σὰ δ' αὐτός οὐκ ἀκούεις.
410. μὰ ΔΙ', ἀλλ' ὅπερ π. παρεσκευαζόμην.
            642. χρηστών τι : τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ π.
                           μή δήθ' ιερον γάρ έστι τοῦ Πλούτου π.
           937.
            1075. π. ποτ' ήσαν άλκιμοι Μιλήσιοι.
    1039. οὖπερ π. κατηγοροῦσα τυγχάνω.
Fr. 169. ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν. ὡς π. δεῖ
467. μανθάνοντες τοὺς Ἱβηρας τοὺς ᾿Αριστάρχου π.:
 παλαιά. Β. 1107. τά τε π. καὶ τὰ καινά,
Εκ. 580. σοῦσι γὰρ ἡν τὰ π.
Π. 1086. ἀλλ' ἔστι κομιδή τρὺξ π. καὶ σαπρά.
παλαιάν. Ι. 914. σαυτοῦ, π. ναῦν ἔχοντ',
    Θ. 529. την π. ὑπὸ λίθφ γὰρ
Π. 1054. ὤσπερ π. εἰρεσιώνην καύσεται. παλαιᾶς. ΕΙ. 572. τῆς διαίτης τῆς π.,
παλαίεν. ΕΙ. 896. ἐπὶ γῆς π., τετραποδηδὸν ἐστάναι, παλαιογενές. Ν. 358. χαῖρ', ὧ πρεσβῦτα π., θηρατὰ λόγων
παλαιόγενες. Ν. 356. χαιρ, ω πρεσρυτα π., σηρατα λογο φιλομούσων παλαιό. Α. 676. οἱ γέροντες οἱ π. μεμφόμεσθα τἢ πόλει. παλαιόν. Σ. 442. δηλαδή καὶ νῦν γε τούτω τὸν π. δεσπότην Ο. 481. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίννν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ π., παλαιός. Ν. 1187. ὁ Σόλων ὁ π. ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν. Ο. 1354. π. ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν παλαιοῦ. Α. 415. δός μοι βάκιόν τι τοῦ π. δράματος. παλαιοῦς Ν. 1422. ἔκστος σὶ κλοῦν καὶ λέσονι ἔπεθε τοὺς παλαιοῦς Ν. 1422. ἔκστος σὶ κλοῦν καὶ λέσονι ἔπεθε τοὺς παλαιοῦς Ν. 1422. ἔκστος σὶ κλοῦν καὶ λέσονι ἔπεθε τοὺς π
παλαιούς. Ν. 1422. ώσπερ σὰ κάγὰ, καὶ λέγαν ἔπειθε τοὺς π.; παλαίσμασιν. Β. 689. κεί τις ήμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου π., Β. 878. ἔλθωσι στρεβλοίσι π. ἀντιλογοῦντες.
παλαιστάς. Λ. 1083. Εσπερ π. άνδρας από τῶν γαστέρων παλαιστής. ΕΙ. 34. Εσπερ π., παραβαλών τοὺς γομφίους, παλαιστραι. Fr. 603. γερόντειαι π. παλαιστραις. Σ. 1025. οὐδὲ π. περικωμάζειν πειρών οὐδ' εί
τις έραστής,
Β. 729. καὶ τραφέντας ἐν π. καὶ χοροῖς καὶ μουσικῆ,
παλαίστρας. Ν. 179. ἐκ τῆς π. θοἰμάτιον ὑφείλετο.
    Ν. 1054. πλήρες το βαλανείον ποιεί, κενάς δε τάς π
    ΕΙ. 762. και γάρ πρότερον πράξας κατά νοῦν οὐχὶ π. περι-
                           νοστών
   Β. 1070. ή ξεκένωσεν τάς τε π. καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε
παλαιώ. Α. 220, και π. Λακρατίδη τό σκέλος βαρύνεται, 
παλαιώ. Σ. 447. ούδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αιδώς τῶν π. ἐμβάδων. 
Β. 347. χρονίους τ' ἐτῶν π. ἐνιαυτούς, 
παλάμας. Σ. 645. εἰς ἀπόφυξιν π.
παλαμάσθω. Α. 659. πρός ταῦτα Κλέων καὶ π. 
Παλάμηδες. Β. 1451. εὖ γ', ὧ Π., ὧ σοφωτάτη φύσις. 
Παλαμήδην. Θ. 848. οὐ τὸν Π. ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται. 
Παλαμήδους. Θ. 770. ἐκ τοῦ Π. ὡς ἐκείνος, τὰς πλάτας
 παλαμησάμενους. ΕΙ. 94. τόλμημα νέον π.
παλαστων. ΕΙ. 574. τῶν τε π. ἐκείνων, παλεόρ. Λ. 988. ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; ΚΗ. π. γα ναὶ τὸν Κάστορα παλεύειν. Ο. 1083. κἀπαναγκάζει π. δεδεμένας ἐν δικτύω. παλεύσετε. Ο. 1087. αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ ἡμῖν δεδεμένοι π. παλημάτιον. Fr. 548. ἵν ἐπαγλαίση τὸ π. καὶ μὴ βήττων κατα-
πίνη. πάλην. Ι. 1238. ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα π. ἐμάνθανες; πάλης. Fr. 471, 2. Ἄρης κατέσκηψ ἔς τε μονομάχου π. παλιγκάπηλου. Π. 1156. Ἑρμῆν π. ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
παλίγκοτος. ΕΙ. 390. μη γένη π. παλίμβολος. Fr. 718. το π. τρίπρατος.
 πάλιν. Α. 342. ούτοιί σοι χαμαί, και σὰ κατάθου π. τὸ ξίφος.
                           K.T.A
 παλίνορον. Α. 1179. καὶ τὸ σφυρὸν π. ἐξεκόκκισε,
παλιντόνους. Ο. 1739. εὔθυνε π.,
Παλλάδα. Λ. 967. ἡ Π. περσέπολιν δεινὰν, ἡ Τηλέπορόν τι
                          βόαμα,
Θ. 1135. Π. τήν φιλόχορον έμοὶ
Παλλαδίφ. Fr. 533. ἐπὶ Π. τάρ' ὧ πάτερ δώσεις δίκην.
Παλλαδίων. Α. 547. μισθοῦ διδομένου, Π. χρυσουμένων,
```

```
Π. 772. επειτα σεμνής Π. κλεινόν πέδου, παλλακήν. Σ. 1353. λυσάμενος έξω π., ὧ χοιρίον. Παλλάς. Ι. 581. ὧ πολιοῦχε Π., ὧ Τ. 1172. ἐτόρυνε δ΄ αδθ΄ ἡ Π. ἡ Πυλαιμάχος. Ν. 1265. ἵππων ἐμῶν· ὧ Π., ὧς μ' ἀπώλεσας. Εκ. 476. καὶ ξυμφέροι γ' ὧ πότνια Π. καὶ θεοί. πάλλει. Α. 965. π., κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. πάλλεται. Β. 345. γόνυ π. γερόντων.
  πάλλων. Ο. 1714. π. κεραυνόν, πτεροφόρον Διός βέλος
  Λ. 1304, ἀτα κοῦφα π.,
παμβασίλει'. Ν. 1150. μεμάθηκεν ΣΤ. εὖ γ', ὧ π. 'Απιόλη,
παμβασίλειαι. Ν. 357. οὐρανομήκη ἔήξατε κάμοὶ φωνὴν, ὧ π.
  παμβδελυρά. Λ. 969. ή π. καὶ παμμυσαρά.
Εκ. 1043. ὧ π., φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
Παμβωταδῶν. Fr. 665. Π. :
  παμμάχον. Λ. 1321. τὰν π.
  παμμίαρε. { ΕΙ. 183. } καὶ μιαρὲ καὶ π. καὶ μιαρώτατε,
 παμμυσαρά. Λ. 969. ή παμβδελυρά καὶ π. πάμπαν. ΕΙ. 121. ένδον δ΄ άργυρίου μηδέ ψακὰς ἢ πάνυ π. παμπησίαν. Εκ. 868. καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν π. πάμπολλα. ΕΙ. 694. π., καὶ τάρχαι ἃ κατέλιπεν τότε
πάμπολλα. ΕΙ. 694. π., και τάρχαι α κατέλιπεν τότε πάμπολλν. Ι. 320. π. τοῖε δημότοισι και φίλος παρασχεθεῖν, παμπόντηρ. Ν. 1317. ξυγγένηται, κὰν λέγη π. παμπόντηρα. Β. 106. και μὴν ἀτεχνῶς γε π. φαίνεται. παμπόντηρε. Ι. 415. ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κύων; ὧ π., πῶς οὖν παμπόντηρος. Α. 854. οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ π., Ι. 1283. οὐδὲ π., ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκε τι. Β. 921. ὧ π., σΓ ἀρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.
 παμφαής. Ο. 1709. προσέρχεται γὰρ οἶος οὕτε π.
Πάμφιλος. Π. 174. ὁ Π. δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται ;
Παμφίλου. Π. 175. ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Π. ;
    Π. 385. τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Π
παμφύλων. Ο. 1063, κτείνων π. γένναν πων. Α. 640. εύρετο π. αν δια τας λιπαράς, αφύων τιμήν
                            περιάψας. κ.τ.λ.
 Πάν. Β. 230. και κεροβάτας Π., δ καλαμόφθογγα παίζων
Πάνα. Θ. 978. και κερορατας Π., ο καλαμοφοσγγα παιζων Πάνα. Θ. 978. και Π. και Νύμφας φίλας Παναθήναι'. ΕΙ. 418. και σοι τα μεγάλ ήμεις Π. άξομεν, Παναθήναι'. ΕΙ. 418. και σοι τα μεγάλ ήμεις Π. άξομεν, Ν. 988. ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Π. δέον αὐτοὺς Παναθηναίοισι. Β. 1090. Π. γελῶν, ὅτε δὴ παναθλίαν. Θ. 1107. ὧ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν π.: Παναίτι'. Ι. 243. ὧ Π., οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
                                                                           καταλιπών Π.
Παναίτιον. Fr. 347. καταλιπών Π.
Πανάκει'. Π. 702. ὑπηρυθρίασε χἡ Π. ἀπεστράφη
Πανάκεια. Π. 730. τὰ βλέφαρα περιέψησεν' ἡ Π. δὲ
  πανδαισία. ΕΙ. 565. καὶ πυκυὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ π.,
Πανδελετείους. Ν. 924. γνώμας τρώγων Π.
Πανδίονος. ΕΙ. 1183. εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Π.,
 πανδοκείον. Β. 550. δε ές τὸ π. εἰσελθών ποτε
πανδοκεύτρια. Σ. 35. δημηγορεῖν φάλαινα π., πανδοκεύτριαν. Π. 426. οἶεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡ. π., πανδοκευτρίαs. Β. 114. πόλεις, διαίτας, π., ὅπου
 Πάνδροσον. Λ. 439. εἴ τἄρα νὴ τὴν Π. ταύτη μόνον
Πανδώρα. Ο. 971. πρώτον Π. θυσαι λευκότριχα κριόν
Πανέλληνες. ΕΙ. 302. ὧ Π., βοηθήσωμεν, είπερ πώποτε,
Πάνες. Εκ. 1069. ὧ Π., ὧ Κορύβαντες, ὧ Διοσκόρω,
πανηγύρεις. ΕΙ. 342. ἐς π. θεωρεῖν,
πανημέρον. Β. 387. καί μ' ἀσφαλῶς π.
πάνθ'. Α. 799. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. π. ἄ κα διδῷς, κ.τ.λ.
 Πανί. Ο. 745. Π. νόμους λερούς αναφαίνω
παννυχίδας. Β. 371. και π. τας ημετέρας, αι τηδε πρέπουσιν

εορτή.

παννυχίζειν. Ν. 1069. οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν την νύκτα π.
παννυχίζουσιν. Β. 445. οδ π. θεᾶ, φέγγος Ιρδυ οἴσων. παννυχίζων. Fr. 116. στρώμασι π. πανοπλίαν. Ο. 485. ἄγε δὴ σὰ καὶ σὰ τὴν π. μὲν πάλιν
   Ο. 830. όπου θεός, γυνή γεγονυία, π. Π. 951. καὶ μήν ἐπειδή την π. την ἐμήν
    Fr. 42. πρωες π.
Πανόπτου. Εκ. 80. τὴν τοῦ Π. διφθέραν ἐνημμένος
Πανός. Α. 2. ἡ 'ς Π., ἡ 'πὶ Κωλιάδ', ἡ 'ς Γενετυλλίδος,
Λ. 911. δράσειε τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου τὸ τοῦ Π., καλόν.
Πανός. Λ. 721. κατέλαβον ἦ τοῦ Π. ἐστι ταὐλίον,
   Λ. 998. ἀπό Π.; ΚΗ. οδκ, ἀλλ' ἄρχε μεν, οἰῶ, Λαμπιτώ,
πανός. Fr. 666. π.: πανοῦργ'. ΕΙ. 283. πῶς, ὧ π.; ΚΥ. ἐς τὰπὶ Θραμης χωρία πανοῦργα. Ι. 823. μιαρώτατος, ὧ Δημακίδιον, καὶ πλείστα π...
                           δεδρακώς,
```

```
πανούργε. Α. 311, ούχ ἀπάντων, ὤ π.; ταῦτα δὴ τολμᾶς λέγειν

Ι. 902. οἴοισί μ', ὤ π., βωμολοχεύμασιν ταράττεις.

Β. 35. κατάβα, π. καὶ γὰρ ἐγγὸς τῆς θύρας

πανουργεῖν. Ν. 1310. * ὧν π. ἡρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.
   πανουργείς. Ι. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὑμίχλης ἃ π. μή
   καθορά σου,
πανουργήσας. Π. 1145. δπότε τι ληφθείην π. έγώ.
  πανουργία. Ι. 331. π. τε καὶ θράσει πανουργία. Ε. 331. π. τε καὶ θράσει πανουργία. Ι. 684. εύρε δ' δ πανούργος έτερον πολύ π. πανουργίαs. Σ. 932. δσας κατηγόρησε τὰς π. Πανουργιππαρχίδας. Α. 603. Τισαμενοφαινίππους, Π.
   πανούργο. Θ. 1112. καὶ κλέπτο καὶ π. ΕΥ. ληρείς, ὧ Σκύθα.
   πανούργοι. Λ. 11. είναι π. ΚΑ. καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.
Εκ. 481. φύλαττε σαυτήν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἰ π.,
πανούργον. Ι. 247. παῖε παῖε τὸν π. καὶ ταραξιππόστρατον

πανουργον, 1. 247. παιε παιε τον π. και ταραξιπποστρατον
I. 249. καὶ π. καὶ π. πολλάκις γὰρ αὕτ' ἐρῶ.
Ο. 1695. Κλεψύδρα π. ἐγ-
Θ. 524. τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν π.
727. καὶ καταίθειν τὸν π., πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
Εκ. 437. εἶναι π. ΒΛ. καὶ σέ; ΧΡ. μή πω τοῦτ' ἔρη.
Π. 37. εἶναι π., άδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἐν,
πανοῦργος, Ι. 250. καὶ γὰρ οὕτος ῆν π. πολλάκις τῆς ἡμέρας.

    1. 450. κόβαλος εἶ. ΑΛ. π, εἶ.
    684. εὖρε δ΄ ὁ π, ἔτερον πολὺ πανουργίαις

      504. ευρε ο ο π. ετερον πολυ πανουργιαις
Σ. 1227. ούχ ούτω γε π. κλέπτης
ΕΙ. 406. ή γάρ Σελήνη χώ π. "Ηλιος,
652. κεί π. ήν, ότ' έζη.
Θ. 551. ἀκούετ', ὧ γυναΐκες, οί' εἴρηκεν ή π.
762. ό π. οῦτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
                 858. π. εἶ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
899. σὰ δ' εἶ π. ΜΝ. ὁπόσα τοι βούλει, λέγε.
920. οἵμ' ὡς π. καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
                 929. ὅδ' ἐσθ' ὁ π. δν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
      944. ἴνα τοῖς παριοῦσι δήλος ἦς π, ὤν.

Β. 80. κάλλως ὁ μέν γ' Εὐριπίδης, π. ὧν,

546. τος δ' ἄτ' ὧν αὐτὸς π.
   549. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ π. οὐτοσὶ,
1520. μέμνησο δ', ὅπως ὁ π. ἀνὴρ
πανουργότατά. Ι. 56. π. πῶς περιδραμὼν ὑφαρπάσας
  πανουργότατον. Ι. 45. π. καὶ διαβολώτατόν τινα, 
πανουργότερός. Ι. 950. ἐμοῦ π. τις ἀναφανήσεται.
   πανούργους. Β. 1015. μηδ' άγοραίους μηδέ κοβάλους, ώσπερ
  πανούργους. Β. 1010. μην αγοματική του νύν, μηδέ π., πανούργων. Β. 781. ὁ τῶν π.; ΑΙ. νὴ Δί, οὐράνιόν γ' ὅσον. πανουργῶν. Α. 658. οὐδὲ π., οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
 οιδασκων. τανούργως. Ι. 317. τοῖς ἀγροίκοισιν π., ὥστε φαίνεσθαι παχὺ, πανσέληνω. Α. 84. τῆ π. κἀτ ἀπῆλθεν οίκαδε. πάντ. Α. 976. αὐτόματα π. ἀγαθὰ τῷδὲ γε πορίζεται. κ.τ.λ. πάντα. Α. 36. ἀλλ' αὐτός ἔφερε π. χῶ πρίων ἀπῆν. κ.τ.λ. παντᾶ. Ο. 345. ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε π. κ.τ.λ. Παντακλέα. Β. 1036. τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἄνδρων; ΔΙ.
Παντακλέα. Β. 1036. τάξεις, άρετας, ὁπλίσεις ἄνδρων; καὶ μὴν οὐ Π. γε παντάρχα. Ο. 1059. καὶ π. θνητοὶ πάντες πάντας. ΕΙ. 412. βούλοιντ' ἄν ὑμᾶς π. ἐξολωλέναι, κ.τ.λ. πανταχῆ, Α. 435. ἄ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα π. Α. 621. ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω π. 1. 675. εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους π. 695. ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι π. Ο. 165. μὴ περιπέτεσθε π. κεχηνότες: 1008. αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὅντος, ὑρθαὶ π. 1160. ἐφοδεύεται, κωδωνοφορείται, π. Θ. 660. καὶ διασκοπεῖν σιωπῆ π.' μόνον δὲ χρὴ 665, π. διάριψον ὅμμα,
                 665. π. διάριψον όμμα,
   959. π. κυκλούσαν διμα χρή χορού κατάστασιν.
Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων π.
πανταχόθεν. Λ. 1007. τουτὶ τὸ πράγμα π. ξυνομώμοται
  πανταχού. Χ. 1004. θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ π.,
πανταχοῦ. Ι. 568. π. νικώντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
Σ. 804. ὥσπερ Ἐκάτειον, π. πρὸ τῶν θυρῶν.
ΕΙ. 422. ἀλεξικάκω θύσουσιν Ἑρμῆ π.
      Ο, 834. ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι π.
880. Χίοισιν ἥσθην π. προσκειμένοις.
1704. π. τῆς ᾿Αττικῆς ἡ

    Λ. 1230. μεθύοντες ἀεὶ π, πρεσβεύσομεν.
    Β. 141. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον π. τὰ δύ ὁβολώ.
    563. τούτου πάνυ τοὕργον, οὖτος ὁ τρόπος π.
    724. ἔν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι π.,

   Εκ. 321. ή π. τοι νυκτός έστιν έν καλώ;
πάντες. Α. 182. έπειτ' ἀνέκραγον π., μιαρώτατε, κ.τ.λ.
πάντη. Σ. 246. χωρώμεν, άμα τε τῷ λύχνῳ π. διασκοπώμεν,
```

```
παντί. Ι. 549. εί μη κομιούμεθα π. τρόπω την ήμετέραν βα-
                        σιλείαν.
 Θ. 529. π. που χρή
παντοδαπά. Π. 667. ἔτεροί τε πολλοί π. νοσήματα
 παντοδαπαίς. Ν. 310. π. έν ωραις,
 παντοδαποίσιν. Σ. 710, καὶ στεφάνοισιν π. καὶ πυῷ καὶ πυ-
ριάτη, παντοδαπόν. Β. 289. ποῖόν τι ; ΕΑ, δεινόν π. γοῦν γίγνεται παντοῖ΄. Θ. 388. καὶ πολλὰ καὶ π. ἀκουούσας κακά, παντοίας. Ι. 505. ὧ π. ήδη μούσης Σ. 644. δεῖ δέ σε π. πλέκειν
 παντόπτα. Ο. 1058. ήδη μοι τῷ π.
παντός. Ο. 797. ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι π. ἐστιν ἄξιον ;
ΕΙ. 398. λαισι διά π., ὧ
Θ. 736. κάκ π. ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
παντόφθαλμον. Fr. 525. ἵκτινα π. ἄρπαγα τρέφων.
πάντων. Ι. 457. ὧ γεννικώτατον κρέας ψυχήν τ' ἄριστε π., κ.τ.λ.
πάντως. Α. 956. π. μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλ' δμως κ.τ.λ.
πάνυ. Α. 2. ήσθην δέ βαιὰ, π. δὲ βαιὰ τέτταρα: κ.τ.λ. πανύστατόν. Α. 1184. ὧ κλεινὰν ὅμμα, νῦν π. σ' ἰδὼν πανωλέθροισιν. Λ. 1039. οὕτε σὰν π. οὕτ' ἄνευ πανωλέθρων.
πανωλέθροισιν. Α. 1039. οὕτε σὺν π. οὕτ' ἄνευ πανωλέθρων. πανώλεθρον. Ο. 1239. δεινὰς, ὅπως μή σου γένος π. πανωλέθρων. Α. 1039. οὕτε σὺν πανωλέθροισιν οὕτ' ἄνευ π. παπαῖ. Α. 1214. λάβισθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους' π., Λ. 215. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. π., Π. 220. π., πονηρούς γ' είπας ἡμῖν συμμάχους. παπαιάξ. Σ. 235. πάρεσθ', δ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστὶν, ἀππαπαῖπ., Λ. 924. Ιδού. ΚΙ. π. ῆκέ νυν ταχέως πάνν. παπαπαπαῖ. Θ. 1191. πάνυ γε' ψίλησον αὐτόν. ΤΟ. δ δ δ, π., παπαπαπαπάξ. Ν. 390. ἀτρέμας πρῶτον παππάξ παππάξ, κάπειτ' ἐκάγει π.
Ν. 391. γώταν γίζω, κομιδή βροντᾶ π., ὅνηπερ ἐνεῖναι.
Ν. 391. χώταν χέζω, κομιδή βροντά π., ώσπερ ἐκείναι.
πάππαν. ΕΙ. 120. ἡνικ' ἀν αἰτίζητ' ἀρτον, π. με καλούσαι,
Εκ. 645. ἡ Λευκολύφας, π. με καλοί, τοῦτ' ἡδη δεινὰν ἀκοῦσαι.
παππάξ. Ν. 390. ἀτρέμας πρῶτον π. π., κάπειτ' ἐπάγει παπα-
παππάξ, παππία. Σ. 296. μα Δί', άλλ' Ισχάδας, ω π. ήδιον γάρ. ΧΟ.
                        obe åv
ΕΙ. 128. ζεύξαντ' ελαύνειν εν θεούς, ὧ π.; παππίδιον. Ι. 1215. ὧ π.; ἄπαντα γόρ σοι παρεφόρουν. Σ. 655. ἀκρόσσαί νυν, ὧ π., χαλάσας ὁλίγον τὸ μέτωπον
 παππίζουσ'. Σ. 609. καὶ π. άμα τῷ γλώττη τὸ τριώβολον
                       ἐκκαλαμᾶται,
πάπποις. Ο. 374. ἡ φράσειαν, ὅντες ἐχθροὶ τοῖσι π. τοῖς ἐμοῖς; πάππον. Ι. 447, τὸν π, εἶναὶ ψημί σου πάππος. Ο. 282. ἐξ ἔποπος, ἐγὰ δὲ τούτου π., ὥσπερ εἰ λέγοις πάππου. Ν. 65. ἐγὰ δὲ τοῦ π. τιθέμην Φειδωνίδην. πάππους. Σ. 1039, οἱ τοὺς πατέρας τ' ἢγχον νύκτωρ καὶ τοὺς
    π. ἀπέπνιγον,
Ο. 765. φυσάτω π. παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.
παππώον. \Lambda. 653. τον έρανον τον \Lambdaεγόμενον \pi. εκ τών Μηδικών παππώος. Ο. 1452. \pi. δ βίος συκοφαντείν εστί μοι.
πάρ. Α. 1309. π. τον Ευρώταν
παρ'. Α. 226. οΐσι π. έμοῦ πόλεμος έχθοδοπός αξεται τῶν έμῶν
παρ'. Εκ. 700. αὐτῆς π. ἐμοί
παρά. A. 61. οἱ πρέσβεις οἱ π. βασιλέως. κ.τ.λ.
πάρα. A. 129. ἀλλ' 'Αμφίθεός μοι ποῦ 'στιν; ΑΜ. οὐτοσὶ
                       π. κ.τ.λ.
 παραβαίην. Ο. 447. εί δὲ π., ένὶ κριτῆ νικῶν μόνον.
   Λ. 235. εἰ δὲ π., ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.
236.
 παράβαινε. Σ. 1529. στρόβει, π. κύκλφ και γάστρισαν σεαυτόν.
 παραβαίνουσί. Θ. 357. εξαπατώσιν π. τε τούς
παράβαλ'. Ι. 173. έτι νῦν τον ὀφθαλμον π. ές Καρίαν
παράβαλλε. Θ. 739. π. πολλας κληματίδας, ὧ Μανία.
Θ. 740. π. δῆτα' σὸ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
 παραβάλλεις. Ν. 362. ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τώ-
                        φθαλμώ π.,
 παραβάλλου. Ι. 762. τους δελφίνας μετεωρίζου και την άκατον π.
 παραβάλλουσαι. Θ. 803, π. της τε γυναικός και τανδρός του-
                      νομ' ξκαστον,
 παραβαλού. Β. 180.
 Β. 269. ὅ παῦε παῦε, π. τῷ κωπίῳ.
παραβαλών. ΕΙ. 34. ὥσπερ παλαιστής, π. τοὺς γομφίους,
παραβάς. ΕΙ. 735. αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον π. ἐν τοῖς
                       ἀναπαίστοις.
 παραβάσα. Εκ. 1049. αύτη σύ, ποί π. τόνδε τον νόμον
παραβάσαι. Θ. 785. ήμεις τοίνυν ήμας αύτας εὐ λέξωμεν π. παραβεβλημένον. Fr. 313, 3. λαμπρον ἐκόμιζεν ἀπόνως π., παραβεβλημένος. Π. 243. πόρναισι καὶ κύβοισι π.
```

```
παραβήναι. Ι. 508. ἡνάγκαζεν λέξοντας έπη προς το θέατρον π., παραβλέπουσα. Εκ. 498. π. θατέρω, παραβλέψας. Β. 409. και γάρ π. τι μειρακίσκης παραβλέψασά. Σ. 497. ἡ λαχανόπωλις π. ψησι θατέρω παραβοηθείθ. Ι. 257. π., ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν, παράβολος. Σ. 192, πονηρός εἶ πόρρω τέχνης καὶ π.
 παραβωμεν. Ο. 461. λέγε θαρρήσας ώς τὰς σπονδάς οὐ μή
 πρότερον π. πάραγε. Ο. 1720. ἄναγε, δίεχε, π. πάρεχε, παράγειν. Β. 1054. καὶ μὴ π. μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
 παραγένεσθε. Ι. 242. άνδρες Ιππης, π. νῦν ὁ καιρός. ὧ Σίμων, παραγενοίμην. Ι. 410. ἡ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι π. παραγράψαι. Λ. 513. τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῆ
παραδεδόσθαι. Εκ. 555. ὑμιν δέ φασι π. την πόλιν, παραδεδόσθαι. Εκ. 555. ὑμιν δέ φασι π. την πόλιν, παραδέδωκας. Σ. 1130. ἐμοὶ σεαυτόν π. εὖ ποιεῖν. παράδειγμ'. Θ. 670. π. ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων, παράδειγμα. ΕΙ. 65. τὸ γὰρ π. τῶν μανιῶν ἀκούετε παραδιακόνει. Ο. 838. καὶ τοῖσι τειχίζουσι π.,
 παραδίδω Ο. 1534. ύμεις δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ π. παραδίδωμ'. Ι. 1394. νῦν οὖν ἐγώ σοι π. ἐς τοὺς ἀγροὺς παραδίδωμι. Ι. 1260. καὶ τὸν Παφλαγόνα π. τουτονί.
παραδιδωμί. 1. 1260. και τον Παρλαγονα π. τουτονί.
Ο. 1633. τὴν μὲν γὰρ "Ηραν π. τῷ Διὶ,
1679. ὅρνιτο π. ΗΡ. παραδοῦναι λέγει.
παραδίδωμί. Ο. 1675. περὶ τῆς κόρης; κάγωγε π. σοι.
παράδοθ'. Λ. 1168. τὸ δεῖνα τοίνυν π. ἡμῦν τουτονὶ
 παραδόντες. ΕΙ. 206. δμάς π. δράν άτεχνως ὅ τι βούλεται
ΕΙ. 729. άλλ' ἴθι χαίρων ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη π.
Εκ. 229. ταύταισιν οὖν, ὧνδρες, π. τὴν πόλιν
 παραδόντων. Ο, 542. τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων π.
 παράδος. Ν. 436. άλλα σεαυτον π. θαρρών τοις ήμετέροις
 προπόλοισι.
Β. 1516. τον έμον π. Σοφοκλεί τηρείν,
παραδούναι. Σ. 591. εψήφισται τοὺς άδικοῦντας τοῖσι δικασ-
                                 ταίς π.
Ο. 1679. δριτο παραδίδωμι. ΗΡ. π. λέγει.
1680. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὕτός γε π. λέγει.
1682. οὐκοῦν π. ταῖς χελιδόσιν λέγει.
Εκ. 211. ἡμᾶς π. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
430. ὡς χρὴ π. ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
παραδούς. ΕΙ. 961. καὐτός τε χερνίπτου, π. ταύτην ἐμοὶ,
     Ο. 1643. δ Ζεύς, π. τούτοισι την τυραννίδα,
     Λ. 277. ἄχετο θῶπλα π. ἐμοὶ,
Α. 277. άχετο θώπλα π. έμοί,
Θ. 809. π. έτέρφ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις.
παραδραμών. Ι. 1353. τὸν τὰς τριήρεις π. ἄν ἄχετο.
παραδώ. Ι. 1359. σπονδὰς π. σοι. δεῦρ' ἰθ' αἰ Σπονδαὶ ταχύ.
Εκ. 634. ὅταν ἤδη 'γὰ διαπραξάμενος π. σοι δευτεριάζειν.
παραδώσω. Ι. 1109. τούτφ π. τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
ΕΙ, 888. σκέψασθ' ὅσ' ὑμῦν ἀγαθὰ π. φέρων,
παραθέντι. ΕΙ. 1230. ἀδὶ, π. τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;
παραθέντος. Ι. 1205. ἄπιθ' οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ π. ἡ χάρις.
παραθέντων. Ν. 456, τοῖς φροντισταῖς π.
 παραθέντων. Ν. 456, τοις φροντισταις π.
 παράθες. Α. 583. ίδού. ΔΙ. π. νυν ύπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
Fr. p. 505. ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φρέατι π. εὐθέως,
παραθήσει. Σ. 613. ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὑπότ' ἄριστον π.
 παραθήσεις. Εκ. 675. ώστε βαδίζειν els άλλήλους. ΒΛ. τὸ δὲ
 δεῖπνον ποῦ π.;
παραθήσω. Ι. 778. ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλο-
 παράθου. Σ. 1155. π. γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔ. τιὴ τί δή;
 Εκ. 1032. και ταινίωσαι, και π. τὰς ληκύθους, παραθραύμασι. Fr. 335. πεντελίθοισί θ' δμοῦ λεκάνης π.
 παραθώ. Ι. 52. βούλει π. σοι δόρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
ΕΙ. 27. ἡν μὴ π. τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης
παραινεῖς. Ν. 1483. ὁρθῶς π. οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν,
     Θ. 9. πως μοι π.; δεξιώς μέντοι λέγεις.
 παραινέστει. Β. 598. οὐ κακῶς, ἄνδρες, π., 
παραινέστει. Α. 648, ἄρα προὐφείλω τι χρηστὸν τἢ πόλει π.; 
παραινέστειν. Β. 1420. ὁπότερος οὖν ἄν τἢ πόλει π. 
παραινέστω. Ν. 89. καὶ μάνθαν ἐλθῶν ἀν ἐγὼ π.
 ΕΙ. 1245. οἴμοι καταγελᾶς. ΤΡ. ἀλλ' ἔτερον π. παραινοῦμεν. ΕΙ. 767. καὶ τοῖς φαλακροῖσι π. παραινῶ. ΕΙ. 253. οὕτος, π. σοι μέλιτι χρῆσθὰτέρφ.
παραινώ. Ε.Ι. 253. ουτος, π. σοι μελιτι χρησθατερφ. Θ. 453. νῦν οὖν ἀπάσαισιν π. καὶ λέγω Β. 1132. Αἰσχύλε, π. σοι σιωπᾶν εἰ δὲ μὴ, παραιτησώμεθα. Ι. 37. οὐ χεῖρον ἔν δἱ αὐτοὺς π., παρακαθήμενον. Β. 1492. π. λαλεῖν. παρακαθήμενος. ΕΙ. 46. Ἰωνικός τίς φησι π. πλησίον παρακάθηνται. Θ. 409. ἄνδρες γὰρ ἤδη π. πλησίον παρακαλεῖτε. Β. 395, νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν π. δεῦρο
```

```
παρακαλούμενος. Εκ. 203. Θρασύβουλος αὐτός οὐχὶ π.
 παρακαλούμενος. Επ. 205. Θρασυρούλος αυτός δυχί π, 
παρακαλούσ'. Σ. 215. οἱ ξυνδικασταὶ π. τουτονὶ 
παρακαλούσ'. Σ. 218. ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε π. ἀεἰ, 
παρακείμενα. Α. 1048. καὶ δρῶν ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ π. 
παρακείμεναι. Α. 670, ἡνίκ' ἀν ἐπανθρακίδες ὧσι π., 
παρεκεκινδυνευμένον. Β. 99. τοιουτονί τι π., 
παρεκεκομμένα. Α. 517. ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, π.,
 παρακελεύη. Σ. 530. άτὰρ φανεῖ ποιός τις ῶν, ἢν ταῦτα π. παρακελητιεῖ. ΕΙ. 900. ἵνα δὴ κέλης κέλητα π. παρακινδύνευ'. Σ. 6. σὺ δ' οὖν π., ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
  παρακλίνασαι. ΕΙ. 981. και γάρ ἐκείναι π.
 παρακλίνεις. ΕΙ. 157. τί ποιείς, τί ποιείς; ποῖ π. παρακολουθῶ. Εκ. 725. φέρε νυν έγώ σοι π. πλησίον,
  παράκοπος. Θ. 681, λύσση π.
 παρακούων. Β. 750. δμόγνιε Ζεῦ καὶ π. δεσποτῶν παρακύπτουσιν. ΕΙ. 982, τῆς αὐλείας π.
     ΕΙ. 985. κατ' ήν ἀπίη. π.
  παρακύπτωμεν. Θ. 797. καν έκ θυρίδος π., ζητεί το κακον
 τεθεᾶσθαι
παράκυφθ'. Εκ. 924, ౘδ' ὁπόσα βούλει καὶ π. ὥσπερ γαλῆ
παρακῦψαν. Θ. 799. αὖθις π. ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς ἐπι-
                              δήλως
σηλως παρακύψασα. Εκ. 884. νῦν μέν με π. προῦφθης, ὧ σαπρά. παρακύψη. Σ. 178. ὅπως ἀν ὁ γέρων μηδὲ π. πάλιν. παραλαβεῖν. Εκ. 107. ἡν πως π. τῆς πόλεως τὰ πράγματα παραλάβης. Ο. 1543. ἡν γ' ἡν σὰ παρ' ἐκείνου π., πάντ' ἔχεις. παραλαβοῦσαι. Εκ. 466. μὴ π. τῆς πόλεως τὰς ἡνίας παραλαβών. Ι. 345. ὡμοσπάρακτον π. μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
παραλαμων. 1. 340. ωμοσπαρακτον π. μεταχειρίσαιο χρηστώς. 
παραλείτομεν, Ο. 456. π. υπ' έμης φρενός άξυνέτου 
παραλείψειν. Εκ. 406. σαυτού π. τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας, 
παραλείψεις. Εκ. 1145. καὶ μὴ π. μηδέν, άλλ' ἐλευθέρως 
παραλέλεξαι. Εκ. 904. θε σὐ δ΄, ὧ γραῦ, π. κὰντέτριψαι, 
παραληροῦντ΄. Ι. 531. νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες π. οὐκ 
ἐλεείτε,
 παραληρών. Β. 594. εί δὲ π. άλώσει
  παραλιπόντα. Β. 1494. τά τε μέγιστα π.
 πάραλος. Α. 1158. σίζουσα π., ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
Πάραλος. Ο. 1204. Ἰρις ταχεῖα. ΠΕ. Π. ή Σαλαμινία ;
παράλους. Β. 1071. τῶν μειρακίαν στωμυλλομένων, καὶ τοὺς π.
 ανέπεισεν
παραλούσθαι. Fr. 150. άλλά πάντας χρή π. καὶ τοὺς σπόγ-
 γους ἐᾶν.
παραλοῦται. Fr. 436. π.
 παραλύσασα. Fr. 312. την πτέρυγα π. τοῦ χιτωνίου 
Παράλων. Λ. 58. άλλ' οὐδὲ Π. οὐδεμία γυνή πάρα, 
παράμεινον. ΕΙ. 1108. ὧ πότνι' Εἰρήνη, π. τον βίον ήμῖν.
 παραμενείς. Π. 440. ού π.; ΒΛ. ήκιστα πάντων. ΧΡ. ού μενείς; παραμένουσά. Λ. 843. συνηπεροπεύσω π. γ' ένθαδί, παραμίξας. Σ. 878. άντι σιραίου μέλιτος μικρόν τῷ θυμιδίω π.
 παραμπύκιδδε. Λ. 1316. άλλ' άγε κόμαν π., χερί ποδοίν τε
παραμποκιούε. Ν. 1610. από α με ποραίοις δεάστοτε, παραμυθεί. Fr. 140. εί μη π. μ' δψαρίοις δεάστοτε, παραμυθούμενος. Σ. 115. καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι π. παρανοήσαντες. Ν. 1480. ἐμοῦ π. ἀδολεσχία. παρανοία. Fr. 29. ἄ π. καὶ ἀναιδεία, παρανοίας. Ν. 845. πτέρα π. αὐτὸν εἰσαγαγῶν ἔλω,
     Ν. 1476. οίμοι π. ως εμαινόμην άρα,

    Ν. 1470. οιμοι π. ως εμαινομην αρα, παράνομι. Π. 967. πέπονθα δεινά καὶ π., ὧ φίλτατε παράνομα. Θ. 684. ὅτι τὰ π. τὰ τ' ἀνόσια παράνομον. Π. 415. ὧ θερμόν ἔργον κάνόσιον καὶ π. παρανομωτάτη. Fr. 344, 10. ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ π. παράξας. Σ. 837. ὁ κύων π. ἐς τὸν ἰπνὸν ἀρπάσας παράξενα. Α. 518. ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ π.,

 παράξον. Σ. 988. μύσας π. κάπόλυσον, ὧ πάτερ.
παραξόνια. Β. 819. σχινδαλάμων τε π., σμιλεύματά τ' έργων,
παραπαίειν. Π. 508. δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν
 παραπαίεις. ΕΙ. 90, ὦ δέσποτ' άναξ, ώς π.
παράπαν. Σ. 477. νη Δί' ή μοι κρείττον ἐκστήναι τὸ π. τοῦ
    πατρός
Εκ. 184. οὐδὲν τὸ π. ἀλλὰ τόν γ' ᾿Αγύρριον
Π. 17. καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένω τὸ π. οὐδὲ γρῦ.
351. ἡν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ π.
961. ἡ τῆς ὁδοῦ τὸ π. ἡμαρτήκαμεν;
1183. θύει τὸ π. οὐδὲν, οὐδ' ἐΙσέρχεται,
παράπεμπε. Fr. 427. π. τὸ χειρόμακτρον.
παραπέμψατ'. Ι. 546. αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ρόθιον, π. ἐφ'
παραπεπληγμένα. Εκ. 139. ὥσπερ μεθυύντων ἐστι π. παραπεπληγμένον. Λ. 831. ἄνδρ' ἄνδρ', όρῶ προσιόντα π., παραπέτασμα. Fr. 513. τὸ π. τὸ Κύπριον τὸ ποικίλον.
```

```
παραπετάσμασιν. Β. 938. αν τοίσι π. τοίς Μηδικοίς γρά-
   φουσιν παραπληγ'. Π. 242. ην δ' ως π. ἄνθρωπον εἰσελθων τύχω, παραπολεί. Σ. 1228. τουτὶ σὰ δράσεις; π. βοώμενος
  παραπρίσματ'. Β. 881. ρήματα καὶ π. ἐπῶν. παραρραγέντος. Β. 412. π. τιτθίον προκύψαν. παράρυθμ'. Θ. 121. ποδὶ π. εὕρυθμα Φρυγίων παράσημα. Α. 518. ἄτιμα καὶ π. καὶ παράξενα,
   παραστημά. Α. 510. ατιμά και π. και παραζενα, 
παρασκενάζεται. ΕΙ. 226. ήμας δὲ δὴ τί δραν π.; 
Ο. 226. ούποψ μελφδεῖν αὖ π. 
Θ. 99. σίγα: μελφδεῖν αὖ π. 
Β. 784. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δραν π.; 
848. τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν π. 
παρασκενάζετε. Α. 1176, ὁθόνια, κηρωτὴν π.,
    παρασκευαζόμεσθα. Λ. 1043. οὐ π.
   παρασκευής. Α. 190. όζουσι πίττης καὶ π. νεῶν. παραστατεῖν. Θ. 369. ἡμῖν θεοὺς π.,
   παραστατείς. Εκ. 9. πειρωμέναισι πλησίον π.,
  παραστήβ. Β. 969. δε ήν κακοῖε που περιπέση καὶ πλησίον π., παράστηθ. Σ. 1388. ΐθι μοι π., ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν. παραστορῶ. Ι. 481. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα π. παραστόρων. Ι. 527. διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς
                                  στάσεως π
   παρασχεθείν. Ι. 320, πάμπολυν τοις δημόταισι και φίλοις π.
   παράσχες. Α. 487. π., είποῦσ' ἄττ' ἀν αὐτῆ σοι δοκῆ.
  παράσχης. ΕΙ. 148. λόγον π. καὶ τραγφδία γένη.
παράσχης. Α. 492. ὅστις π. τῆ πόλει τὸν αὐχένα
ΕΙ. 764. παῦρ΄ ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα π. τὰ δέοντα.
Β. 1291. κυρεῖν π. Ιταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
παρατεμεῖν. Λ. 132. ἔφησθα σαυτῆς κὰν π. θήμισυ.
παρατεταγμένον. Σ. 1123, ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε π.,
   παρατέταμαι. Fr. 421, 1. άλις άφύης μοι. π. γάρ τὰ λιπαρά
                                κάπτων.
   παρατέταται. Ν. 212. ήδὶ π. μακρὰ πόρρω πάνυ.
παρατετιλμέναι. Λ. 151. γυμναὶ παρίσιμεν, δέλτα π.,
      Β. 516. ήβυλλωσαι κάρτι π.
   παρατετιλμένη. Λ. 89. κομψότατα την βληχώ γε π.
παρατίλλεται. Π. 168. δ δ' άλούς γε μοιχός διὰ σέ που π.
  παρατίλλομαι. Α. 31. ἀπορῶ, γράφω, π., λογίζομαι, παρατίλο. Ι. 373. τὰς βλεφαρίδας σου π. παράτρεχ'. Σ. 1432. οὕτω δὲ καὶ σὰ π. ἐς τὰ Πιττάλου. παραυτίκ'. Σ. 883. αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε π. ἔνδοθεν.
   παραφέρειν. Fr. 77. τί οὐκ ἐκέλευσας π. τὰ ποτήρια;
παραφήναι. Εκ. 94. οὐδὲν π. τοῖς καθημένοις ἔδει.
 παραφήναι. Εκ. 94. οὐδὲν π. τοῖς καθημένοις έδει. παράφηνον. Β. 1362. λαμπάδας δξυτάταιν χεροῖν, Ἑκάτα, π. παραφόρει. Ο. 839. χάλικας π., πηλὸν ἀποδὸς ὅργασον, παραφρόνει. Ν. 1475. ἔνταῦθα σαυτῷ π. καὶ φληνάφα. παραφρονεῖν. Εκ. 250. φήσω π. αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε παραφρονεῖς. Σ. 8. ἀλλ ἢ π., ἐτεὸν ἡ κορυβαντιῶς: Εκ. 1000. μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. ΝΕΑ. π., ὧ γράδιον. Fr. 178. ἀλλ ἢ π.; β. κριβανίτας ὧ τέκνον. παραφρονοῦντος. Ν. 844. οἵμοι τί δράσω π. τοῦ πατρός; Β. 1499. π. ἀνδρός.
       Β. 1499. π. ἀνδρός.
 Π. 2. δούλον γενέσθαι π. δεσπότου.
παραχαλά. Ι. 434. κάγωγ', έάν τι π., τήν ἀντλίαν φυλάςω.
παραχορδιεις. Εκ. 295. μηδέν π.
παραχρήμ'. Ο. 625. π. έσται
      Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν π. άδικοι γεγένηνται,
  783. οι φαινόμενοι π. όταν πράττη τις εδ.
παραχρήμα. Σ. 1048. τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ
 γνούσιν π.,
παραχρήμά. Θ. 686. π. τε τίνεται.
παραχώρει. Εκ. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχων είπη, πρότερος π., κἆτ'
επιτήρει,
παραχωρεῖν. Α. 1216.
Β. 767. ἔτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ π. ἔδει.
παρδακόν. ΕΙ. 1148. οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ π. τὸ χωρίον·
παρδαλᾶς. Ο. 1250. ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, π. ἐνημμένους,
παρδάλει, Ν. 347. ἡ π. ἡ λύκψ ἡ ταύρψ; ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'.
εἶτα τί τοῦτο;
Π. εἶτας Ρ. 608. Λ Διτύλας γὧ Σκεβλίας χὧ Π.
                              ἐπιτήρει.
 Παρδόκας. Β. 608. δ Διτύλας χώ Σκεβλίας χώ Π. παρέβαλέ. Ο. 333. ες δε δύλον εκάλεσε, π. τ' εμε παρά
παρέβαλέ. Ο. 333. ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, π. τ' ἐμὲ παρά παρέβη. Α. 629. οὕπω π. πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστιν. Ο. 331. π. μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους, παρέγραψε. Σ. 99. ἰων π. πλησίον "κημὸς καλός." παρεδέξατο. ΕΙ. 906. θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις π. Β. 1013. σκέψαι τοίνυν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ π. πρῶτον, πάρεδρον. Ο. 1753. καὶ π. Βασίλειαν ἔχει Διός. παρέδυν. Εκ. 55. ἐκδρᾶσα π. ὁ γὰρ ἀνῆρ τὴν νύχθ' ὅλην παρέδωκαν. Ν. 968. ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἡν οὶ πατέρες π.
```

```
παρέδωκας. Ι. 782. καὶ νικήσας ήμεν μεγάλως έγγλωττοτυ-
   πείν π.,
παρέδωκεν. Ν. 551. οῦτοι δ', ὡς ἄπαξ π. λαβὴν 'Υπέρβολος,
  παρέθενθ'. Ο. 532. ὁπτησάμενοι π. ὑμᾶς,
παρέθηκε. Ι. 57. αὐτὸς π. τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
Ι. 816. ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς π.
      Π. 711. π. καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
  11. (11. π. και οστουκα και κερωτίου. 
παρέθηκεν. Α. 89. π. ήμεν σνομα δ' ην αυτφ φέναξ. 
πάρει. Θ. 762. ὁ πανούργος ούτος, άλλ ἐπειδήπερ π., 
παρείας. Π. 690. ὁδὰς ἐλαβόμην, ὡς π. ὡν ὅφις. 
παρείην. Π. 331. αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον π. τψ λαβεεν.
  παρείλκυσεν. Ν. 551. αυτον δε τον Πλουτον π. τφ λαρείν.
πάρειλκυσεν. Ν. 553. Εύπολις μέν τον Μαρικαν πρώτιστον π.
πάρειμ. Ν. 1075. είεν. π. ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
πάρειμ. ΕΙ. 1042. ίδοὺ, π. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
Ο. 313. οὐτοσὶ πάλαι π. κοὺκ ἀποστατῶ φίλων.
παρεῖν. Ι. 751. ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ π. ἐς τὴν πύκνα.
παρεῖναι. Α. 172. τοὺς Θρακας ἀπιέναι, π. δ' εἰς ἔνην.
       Σ. 937. Λάβητι μάρτυρας π., τρυβλίον,
   Λ. 54. ἄρ' οὐ π. τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
Β. 699. τὴν μίαν ταύτην π. ξυμφορὰν αἰτουμένοις
παρείρπυσεν. Εκ. 398. πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων
  πάρεισι. Ι. 330. ὅς σε παύσει καὶ π., δήλός ἐστιν αὐτόθεν, πάρεισι. Θ. 771. βίψω γράφων. ἀλλ' οὐ π. μοι πλάται. πάρεισιν. Α. 505. κούπω ξένοι π. οὐτε γὰρ ψόροι
 παρεισιν. Α. 505. κουπω ξενοι π., ουτε γαρ φοροι παρείχ'. ΕΙ. 573. ἡν π. αύτη ποθ' ήμῦν, παρεκαθέξετο. Π. 727. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι π., παρεκαττύετο. Π. 663. ἡμῶν δ' ἔκαστος στιβάδα π. παρεκινδύνευσ'. Α. 645. ὅστις π. εἰπεῖν ἐν 'Αθηναίοις τὰ δίκαια. παρεκινδύνευσε. Ι. 1054. τοῦτό γὲ τοι Παφλαγὼν π. μεθυσθείς. παρεκλεπτέτην. ΕΙ. 414. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν π., παρεκόπην. Ν. 640. ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ π. διχοινίκω.
  παρεκόπτου. Ι. 807. γνώσεται οΐων άγαθῶν αὐτὸν τῆ μισθο-
                                фορα π.,
  Ι. 859. ὅσον με π. χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν, παρέκυψε. Α. 16. ὅτε δὴ π. Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὅρθιον.
  παρέκυψεν, Εκ. 202. σωτηρία π., άλλ' δρίζεται 
παρέλαβον. Β. 939, άλλ' ώς π. την τέχνην παρά σοῦ τὸ πρῶτον
                                εὐθὺς
   παρελασαίτην. Ο. 1129. ὑπὸ τοῦ πλάτους αν π. ΠΕ. Ἡρά-
  κλεις.
παρελαύνων. Σ. 1050. εἰ π. τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέ-
                               τριψεν.
  παρέλθης. Ι. 277. ήν δ΄ ἀναιδεία π., ήμέτερος ὁ πυραμοῦς.
παρελθών. Ν. 853. είσω π. άρτι παρὰ τοὺς γηγενείς;
Ο. 1612. ὁ κόραξ π. τοὺπιορκοῦντος λάθρα
παρέλκειν. ΕΙ. 1306. φλὰν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ
  παρέλυσεν. ΕΙ. 743. ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρώτος, καὶ τοὺς δού-
παρέλυσεν. ΕΙ. 743. έξήλασ΄ άτιμώσας πρώτος, καὶ τοὺς δοι λους π.,
παρεμβαλούμεν. Σ. 481. τοῦτο γὰρ π. τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
παρενιδών. Λ. 156. γυμνὰς π. ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.
παρενσαλεύων. Π. 291. μιμούμενος καὶ τοῦν ποδοῦν ἀδὶ π.
παρέξει. Ο. 931. τουτὶ π. τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
Ο. 1523. εἰ μὴ π. τὰμπόρι' ἀνεφγμένα,
παρέξειν. Ι. 904. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι π.,
Π. 102. οὐκ ἡγόρευον ὅτι π. πράγματα
παρεξημλημένους. Α. 681. οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ π.,
παρέξομεν. Εκ. 690. πῶσι γὰρ ἄφθονα πάντα π.:
 παρέξομεν. Εκ. 690. πάσι γὰρ ἄφθονα πάντα π.
Εκ. 1143. ἴτω μεθ' ἡμῶν πάντα γὰρ π.
παρέξω. Α. 892. ὑμῦν, π. τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
     Ο. 1673. τύραννον, δρνίθων π. σοι γάλα.
    Λ. 227. κακώς π. κούχὶ προσκινήσομαι.
             362. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις στᾶσ' ἐγὼ π.,
     377. εἰ ρύμμα τυγχάνεις έχων, λουτρόν γ' έγὼ π. Β. 602. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ π. Π. 20. ὧ δέσποτ', ἀλλά σοι π. πράγματα.
 παρέπτατο. Θ. 1014. ήξει με σώσων οὐ γὰρ ἄν π. παρερπύσασα. Εκ. 511. εἴσω π., πρὶν τὸν ἄνδρα με
  πάρες. Ι. 341. π. π. προς των θεων αυτώ διαρραγήναι.
 Σ. 751. π., ὧ σκιερά, μὰ τὸν Ἡρακλέα,

Fr. M. Κωκ. 1, 1. π., ὧ, κατέτριβεν ἰμάτια κἅπειτά πως

παρέσει. Ο. 131. ὅπως π. μοι καὶ σὸ καὶ τὰ παιδία
παρέσει. Ο. 131. ὅπως π. μοι καὶ σὰ καὶ τὰ παιδία παρέσεσθαι. Λ. 62. πρώτας π. δεῦρο τὰς ᾿Αχαρνέων πάρεσθ'. Σ. 235. π., δ δὴ λοιπόν γ' ἔτ ἐστὶν, ἀππαπαῖ παπαιὰξ. Π. 814. τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς π. ὁρᾶν. παρεσθίει. Ι. 1026. ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων π. παρεσκευαζόμην. Π. 410. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι π. παρεσκευάσμεθα. Ν. 607. ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι π., Εκ. 84. ἡκκλησία δ', εἰς ἡν π. παρεσκευασμένα. Α. 1089. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν π.,
```

```
παρεσκευασμέναι. Εκ. 839. άγαθων άπάντων καί π.,
  παρεσκευασμένοι. Εκ. 771. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν π. παρεσκευασμένον. Λ. 175. ἀλλ' ἐστι καὶ τοῦτ' εὖ π. παρεσκευασμένον. Α. 37. νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἤκω π. Ι. 1152. ὧ Δῆμ', ἐγὰ μέντοι π. ΕΙ. 451. ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν π., Π. 77. λίναιν ἢ κνίστοι λ.
  Π. 77. λέγειν ἃ κρύπτειν ἢ π. παρεσκευασμένους. Ο. 28. ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ π.,
  πάρεστενικό (19. μων ὕστεραι π., ω Λυσιστράτη;
Θ. 541. παρρησίας κάξον λέγειν ὅσαι π. ἀσταλ,
παρέσο. Fr. 124, 1. π. κατέτριβεν Ιμάτια. β. κάπειτα πως
πάρεστ'. ΕΙ. 948. τὸ κανοῦν π. ὁλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μά-
  χαιραν, παρέσται. Ο. 587. ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα π. ΕΠ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἔν. Ο. 734. ὥστε π. κοπιὰν ὑμῦν
  παρεστάναι. Α. 443. τοὺς δ΄ αὖ χορευτὰς ἡλιθίους π., παρέστατ'. Εκ. 1114. ὑμεῖς θ΄ ὅσαι π. ἐπὶ ταῖσιν θύραις, πάρεστε. Λ. 1101. ἐπὶ τί π. δεῦρο; ΛΑ. περὶ διαλλαγῶν
  παρεστηκότος. Ι. 398. στησι τοῦ χρώματος τοῦ π.
πάρεστι. Ν. 457. λημα μὲν π. τῷδέ γ'
Σ. 578. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα π. θεᾶσθαι.
                820. π. τουτί, καύτδε ἄναξ οὐτοσί.
 820. π. τουτλ, καὐτὸς ἄναξ οὐτοσί.
856. κάλλιστα τοίνυν' πάντα γὰρ π. νῷν
Εκ. 608. οὕκουν καὶ νῦν οὖτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἶς ταῦτα π.;
Π. 638. π. χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή.
πάρεστιν. Σ. 832. μὰ τὸν Δί' οὐ π. ἀλλ' ἐγὰ δραμὰν
Σ. 903. αὖ αὖ. ΣΩ. π. ἔτερος οὖτος αὖ Λάβης,
ΕΙ. 300. νῦν γὰρ ἡμῦν ἀρπάσαι π. ἀγαθοῦ δαίμονος.
Ο. 1119. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους π. ἄγγελος
1419. ὁδὶ π. ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
1566. ὁρῶν τοδὶ π., οἶ πρεσβεύομεν.
Λ. 4. νῦν δ΄ οὐδεμία π. ἐντανθὶ γυνἡ,
402. σείειν π. διστερ ἐκονρονράσας.
                 402. σείειν π. ώσπερ ενεουρηκότας.
402. σειεν π. ωσπερ ένεουρηκότας.
Θ. 800. ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους: βάσανός τε π. ἰδέσθαι.
Εκ. 19. ἀλλ' οὐδεμία π. ἀς ἤκειν ἐχρῆν.
Π. 1189. ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ π. ἐνθάδε,
παρεστός. Ι. 564. ναίοις πρὸς τὸ π.
παρεστώς. Θ. β. ὄψει π. ΜΝ. πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
Εκ. 641. ἀλλ' ὁ π. οὐκ ἐπιτρέψει τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ'
                                      οὐδὲν
 παρεστώτος. Λ. 318. τοῦ νῦν π. θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.
παρέσχε. Ν. 523. πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἡ π. μοι
Ο. 1252. εἶς Πορφυρίων αὐτῷ π. πράγματα.
Ο. 1252. είς Πορφυριών αυτώ π. πραγματα. παρέσχεν. Εκ. 379. γέλων π., ήν προσέρραινον κύκλω παρέσχες. Ι. 612. ὅσην ἀπῶν π. ἡμῦν φροντίδα: παρεσχόμην. Θ. 147. ἡκουσα, τὴν δ' ἀλγησιν οὐ π.: παρετάθη. Ν. 213. οἶδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν π. καὶ Περικλέους. παρετίθει. Α. 85. εἶτ' ἐξένιζε, π. θ' ἡμῶν ὅλους Ι. 1223. αὐτὸς δ' ἐαυτῷ π. τὰ μείζονα. παρέτραγεν. Β. 988. τίς τῆς ἐλάας π.;
  παρέτρω ν. ΕΙ. 415. καὶ τοῦ κύκλου π. ὑφ' άρματωλίας. παρεφόρουν. Ι. 1215. ὧ παππίδιον ; ἄπαντα γάρ σοι π. πάρεχ'. Σ. 949. π. ἐκποδών. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
  πάρεχε. Σ. 1326. άνεχε, π.
  Ο. 1720. άναγε, δίεχε, πάραγε, π.,
Β. 663. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ήδη π. τὴν γαστέρα.
παρέχειν. Σ. 722. καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω π.
     ΕΙ. 23. ή κανθάρφ μάττοντα π. ἐσθίειν.
Λ. 162. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΑΥ. π. χρή κακῶς.

Λ. 162. ἐἀν δὲ τύπτωσιν, τὶ; Λ.Υ. π. χρὴ κακῶς.
1191. οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι π. φέρειν
Β. 365. ἡ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν π. τινὰ πείθει,
Εκ. 425. δείπνον π. ἄπασιν, ἡ κλάειν μακρὰ,
Fr. p. 502. . . . τηδὶ μὴ π. σε πράγματα.
παρέχης. Σ. 313. ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν π.;
παρέχοιμ'. Ν. 422. ἀμέλει θαρρῶν, οὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν

                                      π. άν.
  παρέχοιμεν. Λ. 488. ΐνα τάργύριον σῶν π. καὶ μὴ πολεμοῖτε δι'
  παρέχουσαν. Ο. 581. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις
                                    αὐτὴν π.
  παρέχουσι. Ν. 317. αίπερ γνώμην και διάλεξιν και νοῦν ἡμῖν π.
παρέχουσι. Ν. 317. αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡριν π. παρέχω. Ν. 441. π. τύπτειν, πειτῆν, διψῆν, Θ. 942. γέλωτα π. τοῖε κόραξιν ἐστιῶν. Π. 558. οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτον π. βελτίονας ἄνδρας παρέχων. Σ. 787. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν π. Π. 132. τίς οὖν ὁ π. ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; ΚΑ. όδί, παρέχωσι. Εκ. 415. ἡν γὰρ π. τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς παρῆς. Α. 752. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἡν αὐλὸς π. παρῆγγειλεν. Π. 669. ἡμῦν π. καθεύδειν τοῦ θεοῦ παρῆκ'. Β. 948. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν π. ἀν ἀργὸν,
```

```
παρήκας. Θ. 565, τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον π. αὐτῆ.
     παρηκόνηνται. Β. 1116. νῦν δὲ καὶ π.
   παρήλθε. Εκ. 409. π. γυμνός, ώς έδόκει τοῖς πλείοσιν παρήλθεν. Σ. 637. κοὐδὲν π., ὥστ' ἔγωγ' παρήλθον. Θ. 443. ὁλίγων ἔνεκα καὐτὴ π. ἔημάτων. παρήμαρτον. Fr. 283. "ἀλλ' εἰς ἤρων τι π.' παρῆν. Σ. 1301. καίτοι π. "Ιππυλλος, 'Αντιφῶν, Λύκων, Ο. 1134. πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων π., Εκ. 141. τοσαῦτὰ γ' εὕχοντ', είπερ οἶνος μὴ π.;
   Εκ. 141. τοσαντά γ ευχοντ, είπερ οινός μη π.;

Fr. 719. μέλαινα δεινή γλώσσα Βρεττία π.
παρήνεσα. Ι. 660. τῆ δ΄ Αγροτέρα κατά χιλίων π.
παρήνουν. Α. 617. ἄπαντες ἐξίστω π. οἱ φίλοι.
παρῆς. Ι. 193. ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ π.
παρῆσαν. Ν. 1152. κεἰ μάρτυρες π., ὅτ' ἐδανειζόμην;

Fr. 460. ἔπειθ' ὅσοι π. ἐπίσημοι ξένοι
    παρήσω. Ι. 340. οίμοι, διαρραγήσομαι. ΑΛ. καὶ μήν σ' έγὼ
  ού π. παρητήσαντο. Σ. 1257. ἢ γὰρ π. τὸν πεπονθότα, παρθέν. Θ. 1110. ὧ π., οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν. παρθένεια. Ο. 919. καὶ π., καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
   παρθένια. Ο. 1099, ήρινά τε βοσκόμεθα π.
παρθένοι. Ι. 1302. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὧ π. τὰν τῷ πόλει,
        Ν. 298. π. δμβροφόροι,
   Θ. 1015. φίλαι π., φίλαι,
Β. 875. ὧ Διὸς ἐννέα π. άγναὶ
παρθένον. Θ. 1105. ἔα· τίν' ὅχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ π.

Θ. 1138. π., άξυγα κούρην,
παρθένος. Ν. 530. κάγὼ, π. γὰρ ἔτ' ἢ, κοὺκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν,
Ο. 670. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ π.
Β. 950. χὼ δεσπότης χἢ π. χὴ γραῦς ἄν. ΑΙ. εἶτα δῆτα

   Πάρι. Fr. 442. Π. ξέδρουσον, παρίει. Ι. 436. κλέψας 'Αθηναίων. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς π. Ι. 440. ἀνὴρ ἄν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους π.
  πάριθ'. Α. 44. π., ὡς ἄν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
Εκ. 129. π. ἐς τὸ πρόσθεν. ᾿Αρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
παρίοιμεν. Λ. 151. γυμναὶ π., δέλτα παρατετιλμέναι,
παριόντα. Εκ. 882. π. Μοῦσαι, δεῦρ᾽ ἴτ᾽ ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
  παριόντα. Σ. 623. πᾶς τίς φησεν τῶν π.,
παριούσαν. Εκ. 42. π. ήδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.
παριούσι. Θ. 944. ἵνα τοῖς π. δήλος ης πανούργος ἄν.
παρίστασθον. Β. 1378. ἵθι νυν π. παρά τὰ πλάστιγγ', ΑΙ. καὶ
                                   ΕΥ. ίδού.
 πάριτ'. Α. 43. π. ἐς τὸ πρόσθεν, παριών, Εκ. 130. κάθιζε π. τὶς ἀγορεύειν βούλεται; Παρμένων. Εκ. 868. καὶ Π., αἴρεσθε τὴν παμπησίαν. Παρνασίαν. Ν. 603. Π. θ΄ δς κατέχων Παρνασόν, Β. 1212. καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Π. κάτα
   Παρνασών. Β. 1057. καὶ Π. ἡμῶν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ
  διδάσκειν,
Πάρνηθ'. Ν. 323. βλέπε νυν δευρί πρός την Π. ήδη γαρ όρω
                                     κατιούσας
       Fr. p. 509. ές την Π. δργισθείσαι φρούδαι κατά τον Λυκα-
  βηττόν.
Παρνήσιοι. Α. 348. δλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Π.,
   πάρνοπες. Ο. 588. πρωτα μέν αὐτων τὰς οἰνάνθας οἱ π. οὐ κατέ-
πάρνοπι. Σ. 1311. ὁ δ΄ ἀνακραγὼν ἀντήκασ΄ αὐτὸν π. παρνόπων. Α. 150. ὅσον τὸ χρῆμα π. προσέρχεται. Α. 152. ὧν εἶπας ἐνταυθὶ σὐ, πλὴν τῶν π. Ο. 185. ὥστ΄ ἀρξετ΄ ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ π., παροιμία. Fr, Μ. Αμφ. 22. π. παροιμία. Θ. 528. τὴν π. δ΄ ἐπαινῶ παροινεῖς. Fr. 243. ἤδη π. ἔς με πρὶν δεδειπνάναι. παροινικώτατος. Σ. 1300. καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ π.; παροίνιος. Α. 981. ξυγκατακλινεῖς, ὅτι π. ἀνὴρ ἔφυ, παροινοῦντ΄. Εκ. 143. καὶ τὸν π. ἐκφέρουσ' οὶ τοξόται. παροίξας. ΕΙ. 30. τηδὶ π. τῆς θύρας, ἴνα μή μ΄ ἴδη. Πάρον. Σ. 1189. πλὴν ἐς Π., καὶ ταῦτα δύ΄ ὁβολὼ φέρων. παρόντ΄. Ν. 542. τύπτει τὸν π., ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα, Π. 256, ἀλλ΄ ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἢ δεῖ π. ἀμύνειν. παρόντα. Ο. 642. καὶ τὰμὰ κόρφη καὶ τὰ π. φρύγανα, Ο. 901. τὰ γὰρ π. θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν Π. 1127. ποθεῖς τὸν οὐ π. καὶ μάτην καλεῖς.
   πάρνοπι. Σ. 1311. δ δ' ανακραγών αντήκασ' αὐτὸν π.
 Ο. 901. τα γαρ π. θυματ ουδεν αλλο πλην
Π. 1127. ποθεῖς τὸν οὐ π. καὶ μάτην καλεῖς,
παρόντες. Α. 513. ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ π. ἐν λόγῳ,
Ν. 1193. π. οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιῷ
Ο. 30. ἡμεῖς γὰρ, ἄνδρες οἱ π. ἐν λόγῳ,
729. ἀλλὰ π. δώσομεν ὑμῖν,
παρόντων. Α. 330. τῶν π. ἐνδον ἐιρξας ; ἡ 'πὶ τῷ θρασύνεται ;
Α. 503. ἐξονω. πλην πλην καρῶν λόκος.
     Α. 503. ξένων π. την πόλιν κακώς λέγω.
Ι. 30. κράτιστα τοίνυν των π. έστι νων,
```

```
παρόντων. Ν. 777. μέλλων ὀφλήσειν, μὴ π. μαρτύρων. Σ. 1175. ἀνδρῶν π. πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; Λ. 650. ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν π. πραγμάτων. 1133. ἐχθρῶν π. βαρβάρων στρατεύμασιν παρορῶs. Ο. 454. χρηστὸν ἐξειπῶν ὅ τι μοι π., ἢ πάροs. Ι. 1337. ἀλλ', ὧ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἶος ἦσθ' αὐτὸς π., Σ. 1536. ἡμᾶς ταχύ' τοῦτο γὰρ οὐδείς πω π. δέδρακεν, παρούσαισιν. Λ. 73. ἀλλ' εἶ τι πάνυ δεῖ, ταῖς π. λέγε.
                                                                                                                                                                                    πάσχομεν. Α. 678. γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ π.,
                                                                                                                                                                                   πάσχοντά. Α. 167. ταυτί περιείδεθ' οί πρυτάνεις π. με πάσχω. Π. 900. ὅτι χρηστός ῶν καὶ φιλόπολις π. κακῶς. πασῶν. Ν. 1132. εἶθ' ἡν ἐγὼ μάλιστα π. ἡμερῶν κ.τ.λ. παταγεῖ. Ν. 389. χώσπερ βροντή τὸ ζωμίδιον π. καὶ δεινὰ
                                                                                                                                                                                                                    κέκραγεν
                                                                                                                                                                                    παταγείν. Ν. 384. έμπιπτούσας είς άλλήλας π. διά την πυκνό-
                                                                                                                                                                                   τητα;
παταγείς. Fr. 171. καλά δή π.
  παρούσης. Α. 1010. ἄνθρωπε, τῆς π.
 Εκ. 885, φου δ' ερήμας οὐ π. ενθάδε παρούσι. Ι. 974. εσται τοίσι π. πα-παρουσία, Θ. 1049. πάθος άμεγαρτον επὶ κακῶν π.;
                                                                                                                                                                                   πάταγον. ΕΙ. 155. χρυσοχάλινον π. ψαλίων
πάταγος. Α. 539. κάντεῦθεν ήδη π. ην τῶν ἀσπίδων.
πατάγου. Ν. 382. ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ π. καὶ τῆς βροντῆς
                                                                                                                                                                                   μ' ἐδίδαξας.
Λ. 329. μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅχλου καὶ θορύβου καὶ π. χυτρείου,
παταγοῦσιν. Ν. 378. εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ π.
  παρούσιν. Θ. 1169. ἀπὸ τῆς στρατιᾶς π. ὑμῶν διαβαλῶ.
 παρουσίν. Θ. 1109. από της στρατίας π. υμων σιαράλω. Εκ. 283, τοῖς μὴ π. δρθρίοις ἐς τὴν πύκνα πάροχος. Ο. 1740. Ζηνός π. γάμων παροψίς. Fr. 236, 2. ὥσπερ π. μοιχὸς ἐσκευασμένος. παροψωνοῦσιν. Εκ. 226. αὐταῖς π. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ παρρησίας. Θ. 541. π. κάξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταὶ, παρσένε. Λ. 1263. μόλε δεῦρο, π. σιὰ,
                                                                                                                                                                                    πατάξ. Ο. 1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐράξ π.
                                                                                                                                                                                   'πάταξα. Β. 647. καὶ δὴ 'π. ΔΙ. κάτα πῶς οὐκ ἔπταρον ;
'πάταξά. Β. 645. ἤδη 'π. σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
πατάξαι. Σ. 1254. καὶ θυροκοπῆσαι καὶ π. καὶ βαλεῖν,
                                                                                                                                                                                  πατάξαι. Σ. 1254. καὶ θυροκοπήσαι καὶ π, καὶ βαλείν, Σ. 1422. ἐκών' ὁμολογῶ γὰρ π. καὶ βαλείν. Λ. 635. τῆς θεοῖς ἐγθρᾶς π. τῆς δε γραὸς τὴν γνάθον. Β. 741. τὸ δὲ μὴ π. σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς, πατάξας. Α. 93. κόρας π. τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως. Ο. 759. προσδραμών εἶπη π., αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει. Β. 547. πὺς π. μοὺς ἐκοψε παταξάτω. Α. 362. καὶ μὴν ἰδοὺ π. τις' στᾶσ' παρέξω, πατάξω. Δ. 657. τῷδὲ γ' ἀψήκτῳ π. τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον. Β. 646. ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ π. ΔΙ. πηνίκα; πατείν. Σ. 377. μὴ π. τὰ
παρσένε. Λ. 1203. μολέ οευρο, π. υια, 
Λ. 1272. κυναγέ π. 
παρταμοῦσα. Λ. 116. δοῦνὰν ἐμαυτῆς π. θῆμισυ. 
παρτέν'. Θ. 1111. οὐ π. ἐστὶν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων, 
παρυφές. Fr. 309, 7. ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, π., ξυστίδα, 
πάρφαινε. Λ. 183. π. μὰν τὸν ὕρκον, ὡς ὀμιώμεθα. 
παρών. I, 1120. π. ἀποδημεῖ.
      Σ. 733. π. έμφανής
              736. σὰ δὲ π. δέχου.
    840. είσακτέον μοι' σὰ δὲ κατηγόρει π.
Ο. 548. ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὰ δίδασκε π.' ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον
                                                                                                                                                                                   πατείν. Σ. 377. μη π. τὰ πατείσθαι. Ν. 1359. οὐ γὰρ τότ' εὐθὸς χρῆν σε τύπτεσθαί τε
              1215. ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι π.;
                                                                                                                                                                                   καὶ π.,
πατείτω. ΕΙ. 320. ως κυκάτω καὶ π. πάντα καὶ ταραττέτω,
πάτερ. Α. 223. δστις, & Ζεῦ π. καὶ θεοὶ, τοίσιν ἐχθροῖσιν ἐσπεί-
     1215. επεβαλεν οριθαρχος ούθες στι π.; 

Λ. 284. ἐγὰ οὐκ ἄρα σχήσω π. τολμήματος τοσούτου; 

Εκ. 407. ἔγωγ' ἄν εἶπον, εἰ π. ἐτύγχανον. 

Θ. 188. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ π.; 

Π. 140. ἀνήσεται δήπουθεν, ἣν σὰ μὴ π. 

225. ὅπως ἄν ἵσον ἔκαστος ἐνταυθὶ π.
                                                                                                                                                                                      σατο, 1. 725. \tilde{\omega} Δημε, δεθρ' ξέελθε. ΑΛ. νη ΔΙ', \tilde{\omega} π., N. 35. ἐνεχυράσασθαί φασιν. ΦΕ. ἐτεδν, \tilde{\omega} π., 80. Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, \tilde{\omega} π.; 93. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεδν, \tilde{\omega} π.; 816. \tilde{\omega} δαιμόνιε, τί χρημα πάσχεις, \tilde{\omega} π.; 1325. \tilde{\omega} μαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φήμ', \tilde{\omega} π.
 παρώσι. Ν. 1153. πολλώ γε μάλλον, κάν π. χίλιοι 
πάs. Α. 42. ἐς τὴν προεδρίαν π. ἀνὴρ ὢστίζεται. κ.τ.λ. 
πάσ'. Θ. 184. ἡ π. ἐἀν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα 
πάσα. Α. 971. εἶδες ὧ εἶδες ὧ π. πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν
                                                                                                                                                                                         Σ. 248. τον πηλον, & π. π., τουτονί φύλαξαι.
                                  ὑπέρσοφον, κ.τ.λ.
                                                                                                                                                                                              291. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὧ π., ήν σού τι δεηθῶ;
303. ἀγε νυν, ὧ π., ἡν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων
519. οἰόμενος ἄρχειν ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὧ π.,
556. οἰκτειρόν μ', ὧ π., αἰτοῦμαὶ σ', εἰ καὐτὸς πώποθ'
  πάσαι. Λ. 209, λάζυσθε π. της κύλικος, & Λαμπιτοί κ.τ.λ.
 πάσαις. Θ. 271. π. τέχναις ήν μοί τι περιπίπτη κακόν. κ.τ.λ.
πάσαισι. Εκ. 485. π. παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ΄
 έλεγχθέν.
πάσαισιν. Λ. 101. π. ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ. κ.τ.λ.
πᾶσαν. Ν. 1129. ὕσομεν τὴν νύκτα π.: ὥστ' ἴσως βουλήσεται
                                                                                                                                                                                                                    υφείλου
πάσαν. Ν. 1129. ὕσομεν τὴν νύκτα π. ὥστ' ἴσως βουλήσεται κ.τ.λ. πάσας. Α. 809. ἀλλ' οὐχὶ π. κατέτραγον τὰς ἴσχάδας. κ.τ.λ. πάσασθαι. ΕΙ. 1281. 'Αριστον προτίθεντο καὶ ἀπθ' ἡδιστα π. πάση. Ι. 592. γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε π. κ.τ.λ. πάσης. Ι. 1087. αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ π. γῆς βασιλεύσεις. κ.τ.λ. πάσηςιν. Ο. 868. πίμοι πᾶσι καὶ π., πᾶσι. Α. 620. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν π. Πελοποννησίοις κ.τ.λ. πᾶσί. Ι. 402. ὧ περὶ πάντ' ἐπὶ π. τε πράγμασι Πασία. Ν. 21. φέρ' ἴδω, τἱ ὀφείκω; δώδεκα μνᾶς Π Ν. 22. τοῦ δώδεκα μνᾶς Π; τὶ ἐχρησάμην; Πασίαν. Ν. 30. ἀτὰρ τί γρέος ἔβα με μετὰ τὸν Π.;
                                                                                                                                                                                                652. ἀτὰρ, ὧ π. ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ
                                                                                                                                                                                                                     πατέριζε.
                                                                                                                                                                                                667. άλλα μαχούμαι περί του πλήθους αξί. ΒΔ. σὸ γάρ,
                                                                                                                                                                                              ῶ π., αὐτοὺς
760. ἴθ' ὧ π., πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.
919. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὧ π.,
975. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὧ π.,
988. μύσας παρᾶξον κἀπόλυσον, ὧ π.
                                                                                                                                                                                                                 π. π., τί πέπονθας; ΦΙ. οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ;
                                                                                                                                                                                        1003. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὧ π.,
ΕΙ. 114. ὧ π., ὧ π., ἢ ρ' ἔτυμός γε
118. ἐστὶ τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὧ π., εἴ τι φιλεῖς με.
Πασίαν. Ν. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Π.; 
πᾶσιν. Α. 529. Ἑλλησι π. ἐκ τριῶν λαικαστριῶν. κ.τ.λ. 
πασπάλην. Σ. 91. ὕπνου δ΄ δρᾶ τῆς νυκτὸς οὐδὲ π. 
πάσσακι. Α. 763. π. τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.
                                                                                                                                                                                                  131. ἄπιστον είπας μῦθον, ὧ π. π.,
                                                                                                                                                                                   101. απίστον είπας μύσον, ω π. π.,
Ο. 926. σὐ δὲ π. κτίστορ Αίτνας,
Fr. 125, 1. ἀλλ' ἐστὶν, ὧ π., κομιδῆ μεσημβρία,
533. ἐπὶ Παλλαδίω τάρ' ὧ π. δώσεις δίκην.
πατέρ'. Α. 147. καὶ τὸν π. ἡντιβόλει βοηθεῖν τῆ πάτρα'
Ν. 29. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν π. ἐλαύνεις δρόμους.
 πάσται. Fr. 547. χορδαί, φύσκαι, π., ζωμοί, παστέα. ΕΙ. 1074. άλλα τόδε πρότερον ΤΡ. τοῖς άλσί γε π.
                                 ταυτί.
  πάσχει. Ν. 234. π. δὲ ταυτό τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
                                                                                                                                                                                                569. καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον π.,
                                                                                                                                                                                      905. ούκ ἀπόλωλεν τὸν π. αὐτοῦ
ΕΙ. 113. ἀλλ' ἀντιβολείτε τὸν π., ὧ κακοδαίμονα.
1300. εἰπέ μοι, ὧ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ π. ἄδεις;
Ο. 473. προτέραν τῆς γῆς, κάπειτα νόσφ τὸν π. αὐτῆς ἀποθνή-
 ΕΙ. 696, εὐδαιμονεῖ π. δὲ θανμαστόν. ΕΡ. τὸ τί; πάσχειν. Ν. 1420. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο π.
      Σ. 1014. ἐστὶ π., κοὺ πρὸς ὑμῶν.
 Λ. 608. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ π. ἐστ' ἐμέ;
Β. 737. ἥν τι καὶ πάσχητε, π. τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
πάσχεις. Ν. 662. ὄρῷς ὁ π.; τήν τε θήλειαν καλεῖς
                                                                                                                                                                                                                    THEIN
                                                                                                                                                                                  σκειν 475. ὑπ' ἀμηχανίας τὸν π. αὐτῆς ἐν τῆ κεφαλῆ κατορύξαι. 1368. τὸν π. ἔα ζῆν' ἀλλ' ἐπειδη μάχιμος εἶ, Εκ. 639. διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες π. ὅντα 647. εἴ σε φιλήσειεν' Αρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ π. εἶναι. πατέρα. Ν. 1325. ὧ μιαρὲ, τύπτεις τὸν π.; ΦΕ. φήμ', ὧ πάτερ Ν. 1331. τὸν π. τύπτεις; ΦΕ. κὰποφανῶ γε νὴ Δία 1333. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν π. τύπτειν ἐν δίκη; 1341. τὸν π. τύπτεσθ' ἐπτὶν ὑπὸ τῶν νίἐων.
    18. 708. τί π.; τί κάμνεις;

816. ἄ δαιμόνιε, τί χρήμα π., ἄ πάτερ;

Σ. 1. Οὖτος, τί π., ὧ κακόδαιμον Εανθία;

Ο. 1044. οὖτος, τί π.; ΠΕ. οὖκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;

Λ. 880. αὐτη, τί π.; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
 πάσχετ'. ΕΙ, 322. τί τὸ κακόν; τί π., ὧνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
ΕΙ. 383. εἰπέ μοι, τί π., ἄνδρες; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.
πάσχητε. Β. 737. ἥν τι καὶ π., πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
πάσχοι. ΕΙ. 446. π. γε τοιαῦθ' οἶάπερ Κλεώνυμος.
                                                                                                                                                                                                  1405, οίμαι διδάξειν ως δίκαιον τον π. κολάζειν.
                                                                                                                                                                                                1415. κλάουσι παίδες, π. δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
1420. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν π. τοῦτο πάσχειν.
```

πατέρα. Σ. 216. τον π. ΣΩ. τί λέγεις; άλλα νῦν δρθρος βαθύς. Ο. 757. εί γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τον π. τύπτειν νόμφ. 1348. τον π. τοις δρνισιν άγχειν και δάκνειν. 1350. δε αν πεπλήγη τον π. νεοττος ών. 1352. ἄγχειν ἐπιθυμῶ τον π. καὶ πάντ' ἔχειν. 1357. δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν π. πάλιν τρέφειν. 1359, είπερ γέ μοι καὶ τὸν π. βοσκητέον. 1364, τὸν μὲν π. μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὰν 1605, ἀποστερεῖς τὸν π. τῆς τυραννίδος; 1005. αποστερείς του π. της τυραννίους;
0. 194. χαίρεις δρών φώς, π. δ' οὐ χαίρειν δοκείς;
563. 'Αχαρνική τὸν π. ΓΥ. Γ. ταυτί δητ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
1056. χαίρ', ὧ φίλη παί' τὸν δὲ π. Κηφέα,
Β. 1185. ἀποκτενείν τὸν π., πρίν καὶ γεγονέναι, Fr. 523. ἐκβαίνετον τὸν π. τοῖς ὁρχήμασι. πατέρας. Ι. 565. εὐλογήσαι βουλόμεσθα τοὺς π. ήμῶν, ὅτι Ν. 1424. θείναι νόμον τοις υίέσιν, τούς π. ἀντιτύπτειν; 1428. ως τούς π. αμύνεται καίτοι τί διαφέρουσιν Σ. 1039. οὶ τοὺς π. τ' ἦγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέ-Λ. 99. τοὺς π. οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων Εκ. 636. έσται δυνατός διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεί; π. γάρ άπαντας Π. 577. ἀπὸ τῶν παίδων τοὺς γὰρ π. φεύγουσι, φρονοῦντας άριστα πατέρες. Ν. 968. εντειναμένους την άρμονίαν, ην οί π. παρέδωκαν Ο. 1440. ὅταν λέγωσιν οἱ π. ἐκάστοτε Β. 698. χοί π. ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει, πατερίζε. Σ. 652. ἀτὰρ, ὧ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ π. πατέρων. Ο. 541. π. κάκην, οὶ πατήρ. Ν. 72. ὥσπερ ὁ π. σου, διφθέραν ἐνημμένος. Σ. 71. νόσον γὰρ ὁ π. ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ, 139. ὁ γὰρ π. ἐς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθεν 570. τὰ δὲ συγκύψανθ' ἄμ βληχᾶται κἄπειθ' ὁ π. ὑπὲρ 583. κάν ἀποθνήσκων ὁ π. τφ δῷ καταλείπων παιδ' ἐπί-583. καν απουνησκών ο π. τφ οφ καταλείπων παιδ επικληρον,
1359. π. γάρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
1531. καὐτός γὰρ ὁ ποντομέδων ἀναξ π. προσέρπει
ΕΙ. 111. ὧ παιδί, ὁ π. ἀπολιπῶν ἀπέρχεται
187. π. δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. ἐμοί; μαρώτατος.
793. καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ π. δ παρ' ἐλπίδας
Ο. 138. ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου π.
476. ὁ π. ἄρα τῆς κορυδοῦ νυγὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
1259. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οῦμὸς π.
1355. ἐπὴν ὁ π. ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους 1259. ή μήν σε παύσει της υβρεως ούμος π.
1355. έπην ό π. ὁ πελαργός ἐκπετησίμους
1655. τί δ', ἡν ό π. ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
1669. ἡδη σ' π. εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
Λ. 882. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ' ἀλλ' ἀμελης αὐτῷ π.
Θ. 860. Σπάρτη, π. δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Η. σοί γ', ὧλεθρε,
861. π. ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνάννδας μὲν οῦν.
Β. 1141. πότερ' οῦν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ π. ἀπώλετο
Γτ. 324. ἐνταῦθ' ἐτυράννευέν ποθ' Ὑψιπύλης π.
πατήσεις. Ι. 166. Βουλην π. καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις. πατήσεις. Ι. 166. βουλήν π. καὶ στρατηγούς κλαστάσεις, πατούμενοι. Ι. 69. ήμεις δὲ δίδομεν εἰ δὲ μή, π. πατούμενος. 1. 69. ήμεις δέ διδομεν' εἰ δὲ μή, π. πατούμενος. Λ. 440. τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ π., πατούντι. Σ. 259. ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται π. πάτρα. Θ. 136. ποδαπὸς ὁ γύννις; τὶς π.; τἰς ἡ στολἡ; πάτρα. Α. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἡντιβόλει βοηθεῖν τῷ π. πατραλοία. Ν. 1327. ἄ μιαρὲ καὶ π. καὶ τοιχωρύχοις, πατραλοίας. Ν. 911. κρίνεσι στέφανοῖς. ΔΙ. καὶ π. Β. 974. κατεῖός κοῦν που τοὺς π. πλιτόθι Β. 274. κατείδες οὖν που τοὺς π. αὐτόθι πάτραν. Β. 1427. μισῶ πολίτην, ὅστις ὡφελεῖν π. πάτρας. Β. 1163. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτφ μετῆ π: πατρί. Ν. 860. ἀλλ' ἵθι, βάδιζ', ἵωμεν: εἶτα τῷ π. Ν. 998. μηδ΄ ἀντειπεῖν τῷ π. μηδέν, μηδ΄ Ίαπετὸν καλέσαντα Σ. 839. τοῦτ΄ ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ π. 876. δέξαι τελετὴν καινὴν, ὧναξ, ἡν τῷ π. καινοτομοῦμεν΄ ΕΙ. 1153. ὧν ἔνεγκ', ὧ παῖ, τρί΄ ἡμῖν, ἔν δὲ δοῦναι τῷ π. Ο. 758. τοῦτ΄ ἐκεὶ καλόν παρ ἡμῖν ἐστιν, ἡν τις τῷ π. Β. 1179. τίμβος ἐκεὶ καλόν παρ ἡμῖν ἐστιν, ἡν τις τῷ π. Β. 1172. τύμβου δ' ἐπ' ὅχθῳ τῷδε κηρύσσω π. πάτρια. Α. 1000. ἀκούετε λεώ κατὰ τὰ π. τοὺς χύας πατρίδ'. Ο. 10. Εντευθενὶ τὴν π. ἀν Εξεύροις σύ που; πατρίδα. Ν. 1220. ἀτὰρ οὐδέποτΕ γε τὴν π. καταισχυνῶ πατρίδι. Α. 168. ἐν τῆ π. καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων; Θ. 103. π. χορεύσασθαι βοάν. πατρίδιον. Σ. 986. 10', ῶ π., ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου. πατρίδοs. Α. 290. ὧ προδότα τῆς π., ὅστις ἡμῶν μόνος Ο. 35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς π. ἀμφοῖν ποδοῖν,

πατρικός. Ο. 142. οὐκ ἀρχιπέδησας, ἀν έμοι π. φίλος. πατρίοις. Β. 368. κωμφδηθείς ἐν ταῖς π. τελεταῖς ταῖς τοῦ Διο-Β. 1533. κάλλος δ βουλόμενος τούτων π. εν αρούραις. πάτριον. Εκ. 778. οὐ γὰρ π. τοῦτ' ἐστὶν ἀλλὰ λαμβάνειν πατρίs. Θ. 859. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν π. οὐκ ἀνώνυμος, Π. 1151. π. γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἀν πράττη τις εὖ. Πατροκλείδης. Ο. 790. εἴ τε Π. τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, Πατροκλέους. Π. 84. αὐχμῶν βαδίζεις; Πλ. ἐκ Π. ἔρχομαι, Ε. 288 π. Πατροκλής. Fr. 386. Π.: Πατρόκλων. Β. 1041. Π., Τεύκρων θυμολεύντων, "ν' ἐπαίροιμ' ανδρα πολίτην πατρός. Α. 712. περιετόξευσεν δ' αν αὐτοῦ τοῦ π. τοὺς ξυγγε-Α. 731. ἀλλ', ὧ πονηρὰ κώρι' ἀθλίου π. 790. δμοματρία γάρ ἐστι κήκ τωὐτῶ π. 798. ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κἄν ἄνευ γα τῶ π. 834. ὧ χοιρίδια, πειρησθε κάνις τῶ π. 853. π. τραγασαίου. Ν. 271. εἴτ' 'Ωκεανοῦ π. ἐν κήποις ίερὸν χορὸν ἴστατε Νύμφαις, 277. π. άπ' 'Ωκεανοῦ βαρυαχέος 844. οίμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ π.; 1166. ἄῖε σοῦ π. Σ. 151. ὅστις π. νῦν Καπνίου κεκλήσομαι. 210. τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ π. 210. τηρείν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ π.
477. νὴ Δί ἢ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ π.
ΕΙ. 676. οὐκ ἢν ἄρ ἀνπέρ ἀρησιν εἶναι τοῦ π.
1297. οὐ πράγματ ἄσει σώφρονος γὰρ εἶ π.
Ο. 767. Βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ π. νεοττίον
1230. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ π.
Λ. 889. ὧ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ π.,
1126. τοὺς δ΄ ἐκ π. τε καὶ γεραιτέρων λόγους
Β. 149. ἡ μητέρ ἡλόησεν, ἡ π. γνάθον
1140. τῷ τοῦ π. τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
1149. οὕτω γ' ὰν είη πρὸς π. τυμβωρύχος.
1191. ἴνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ π. φονεύς.
Π. 829. ἐγὼ γὰρ ἰκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ π.
πατρῷ'. (Β. 1126.) 'Ερμῆ χθόνιε, π. ἐποπτεύων κράτη,
πατρῷά. Θ. 819. καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ π. γε
πατρῷσισι. Σ. 388. σαυτὸν θαρρῶν κὰπευξάμενος τοῖσι π.
θεοῖσιν. θεοίσιν. πατρώον. Ν. 1468, ναὶ ναὶ, καταιδέσθητι π. Δία. Ν. 1469. ίδού γε Δία π. ώς άρχαιος εί Β. 1146. ότιη π. τοῦτο κέκτηται γέρας. 1148. εἰ γὰρ π. τὸ χθόνιον ἔχει γέρας, πατρῷός. Ο. 1527. ὅθεν ὁ π. ἐστιν Ἑξηκεστίδη; πατρώων. Ν. 106. άλλ' εἴ τι κήδει τῶν π. άλφίτων, Ν. 1162. λυσανίας π. μεγάλων κακῶν Ο. 1649. τῶν γὰρ π. οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι 1658. ἀνθέξεταί σου τῶν π. χρημάτων 1667. ἐμοὶ δ΄ ἀρ' οὐδὲν τῶν π. χρημάτων πάτταλον. Ι. 376. τῷ π. μαγειρικῶς Θ. 222. ἄμοι. ΕΥ. τἱ κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι π., Εκ. 284, ὑπαποτρέχειν έχουσι μηδέ π. παττάλου. Σ. 808, παρὰ σοι κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ π. Εκ. 1020, ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ π. παττάλους. Σ. 129. ὁ δ' ὡσπερεὶ κολοιὸς αὐτῷ π. . Fr. 372. καὶ π. ἐκκρούειν καὶ σκύταλον, πάττε. Ν. 1330. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕ. π. πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. πάττων. Ν. 912. χρυσῷ π. μ' οὐ γιγνώσκεις. πατώσιν. Α. 232. μήποτε π. έτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους. παῦ. Ι. 821. ὀτιή σε φιλῶ; ΔΗΜ. π. παῦ', οὕτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά. παθ'. Α. 864. π. ε'ς κόρακας. οί σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν ; Ι. 821. ὁτιή σε φιλῶ; ΔΗΜ. παῦ π., οὖτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
919. ἀνὴρ παφλάζει, παῦε π.,
Σ. 1194. θώρακ' ἀριστον. ΦΙ. παῦε π., οὐδὲν λέγειs.
1208. π. ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε ΕΙ. 326. μή τι και νυνί γ' έτ', άλλα παῦε π. ὁρχούμενος. 648. βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦε π., ὧ δέσποθ' Έρμῆ, μὴ λέγε, 648. βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦς π., ὡ δέσποθ' Ἐρμῆ, μὴ λέγε, Ο. 888. π. ἐς κόρακας: παῦσαι καλῶν ἰοὐ ἰοὐ: Β. 843. ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς. ΔΙ. π., Αἰσχύλε, παῦς. Ι. 919. ἀνὴρ παφλάζει, π. παῦ', Σ. 37. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἔστι; ΕΑ. π. π., μὴ λέγε: 518. ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. π. δουλείαν λέγων, ΕΙ. 326. μὴ τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ π. παῦ' ὀρχούμενος. 648. βυρσοπώλης. ΤΡ. π. παῦ', ὧ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,

παθε. Ο. 1243. ἄκουσον αὕτη' π. τῶν παφλασμάτων'
Ο. 1504. ἄ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. π. π., μὴ βόα.
Β. 122. κρεμάσαντι σαντόν. ΔΙ. π., πυγηρὰν λέγεις.
269. ἄ π. π., παραβαλοῦ τῷ καπίφ.
580. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν' π. π. τοῦ λόγου.
Εκ. 160. ἀ νὴ τὸν 'Απόλλω, ΠΡ. π. τοίνυν, ὡς ἐγὼ
παύει, ΕΙ. 327. ἡν Ιδοὺ, καὶ δὴ πέπαυμαι. ΤΡ. φής γε, π. δ' οὐδέπω. παύεσθ. Λ. 461. π., ξπαναχωρείτε, μὴ σκυλεύετε. παύεσθε. Λ. 1160. μάχεσθε κού π. τῆς μοχθηρίας; παύεται. Σ. 1478. ὁρχούμενος τῆς νυκτός οὐδὲν π. Fr. 724. ούτε νύκτωρ π. παύλα. Λ. 772. π. κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει παθρ'. ΕΙ. 764. π. ἀνιάσας, πύλλ 'εὐφράνας, πάντα παρασχών τὰ δέοντα, παισαι. Α. 1107. ἄνθρωπε, π. καταγελών μου τών ὅπλων. Σ. 652. ἀτὰρ, ἄ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙ. π. καὶ μὴ πατέριζε. ΕΙ. 1270. νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡ. π. Ε. 12/0. νυν αυθ οπλοτερών ανορών αρχωμεθά ΤΥ. π.

Ο. 209. ἄγε σύννομέ μοι, π. μὲν ὕπνου,

859. π. σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἢν;

888. παῦ ἐς κόρακας: π. καλῶν ἰοὺ ἰού.

1382. π. μελφδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

Λ. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ π. τεταραγμένα πράγματα πολλὰ

Θ. 173. π. βαθζων καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἢ

1078, καὶ χαριεῖ μοι. π. ΕΥ. π. 1078. καὶ χαριεί μοι. π. ΕΥ. π. Εκ. 129. πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν, "Αρίφραδες, π. λαλῶν. Π. 360. π. φλυαρῶν, ὧγάθ' οἶδα γὰρ σαφῶς. 505. οὐκοῦν εἶναί φημ', εἶ π. ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος, Ετ. 95, 3. καὶ π. φαρμακοπωλῶν.
713. π. μελφδοῖσ', ἀλλὰ πεξῆ μοι φράσον,
παῦσαί. Ι. 879. π. τε τοὺς βινουμένους; κοὑκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
ΕΙ. 1229. π. μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
παυσαίμεθ'. ΕΙ. 321. οὐ γὰρ ὰν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον π. ἄν. Λ. 1270. π. . . Α. 1270. π. ω
Β. 1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων π. ἀν οὕτως
παύσαιντ΄. Εκ. 793. π. ἀν ἐσφέροντες, ἄμβρόντητε σύ.
παύσαιο. ΕΙ. 31. ἔρειδε, μὴ π. μηδέποτ' ἐσθίων
ΕΙ. 1072. ἔξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ π. βακίζων. παυσαμένοις. Σ. 873. π. πλάνων παυσάμενοις. Σ. 8/3. π. πλανων.
παυσάμενοις. Σ. 883. καὶ π. τῆς δυσκολίας
παυσαμένους. Ι. 1383. τούτους ἄπαυτας, π. ψηφισμάτων.
παυσαμένω. Fr. 163, 2. γάρ ποτ' ἐμοὶ π. τοῦ πολέμου γένοιτο
παύσας. Α. 634. π. ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
ΕΙ. 921. Ὑπέρβολόν τε π.
παύσασθ. ΕΙ. 442. μηδέποτε π. αὐτὸν, ἄ Διόνυσ' ἄναξ,
παύσασθαι, ΕΙ. 503. καὶ τοῖς ᾿Αθηναίοισι π. λέγω
ΕΙ. 1080. ἀλλὰ τί νοῦν ἡμᾶς: οὐ π. πολεμοῦντας. ΕΙ, 1080. άλλα τί χρην ήμας; οὐ π. πολεμούντας, παύσασθε. Ν. 934. π. μάχης καὶ λοιδορίας. Λ. 762. ὧ δαιμόνιαι, π. τῶν τερατευμάτων. Θ. 571. π. λοιδορούμεναι: καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
 Β. 241. π. ΒΑ. μάλλον μὲν οὖν
 παύσασθον. Β. 1364. π. ήδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κάμοιγ' ἄλις.
 παύσει. Ι. 330. ὅς σε π. καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν, παύσει. Ι. 330. δε σε π. καὶ πάρεισι, δηλός έστιν αὐτόθεν,
Σ. 603. ἔμπλησο λέγων πάντως γάρ τοι π. ποτὲ κἀναφανήσει
942. οὐκ αὖ σὐ π. χαλεπός ἀν καὶ δύσκολος,
ΕΙ. 1037. ἄστ' οὐχὶ μὴ π. ποτ' ἀν
1087. ἄρα φενακίζων ποτ' 'λθηναίους ἔτι π.;
1275. ἀσπίδας; οὐ π. μεμνημένον ἀσπίδος ἡμῖν;
Ο. 1259. ἢ μήν σε π. τῆς ὕβρεως οὐμός πατήρ.
Λ. 383. ποῖ θερμόν; οὐ π.; τἱ δρῷς;
παύσει'. Π. 136, π. ἀν, εὶ βούλοιτο, ταῦθ'; ΠΛ. ὁτιἡ τἱ δή;
παύσειν. Λ. 572. π. οἱεσθ', ὧ ἀνόητοι; ΛΥ. κἀν ὑμῖν γ' εἶ τις
ἐνῆν νοῦς. פֿעקע עסטֿג, Β. 268. ἔμελλον ἄρα π. ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ. Fr. 287. π. ξοιχ΄ ή παυσικάπη κάπτοντά σε παύσησθε. Λ. 704. κούχὶ μή π. τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν παύσησθε, Λ. 704, κούχὶ μὴ π. τὰν ψηφισμάτων τούτων, πρίν ἃν Λ. 901. καὶ τοῦ πολέμου π. Κίι. τοιγὰρ, ἢν δοκἢ, παυσικάπη. Fr. 287. παύσειν ἔοιχ' ἡ π. κάπτοντά σε. παύσομα. Ο. 1408. ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ π., τοῦτ' ἴσθ' ὅτι, Λ. 1018. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε π. Π. 23. ἴνα μάλλον ἄλγἢς. ΚΑ. λῆρος οὐ γὰρ π. παῦσον. ΕΙ. 993. π. δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας παῦσόν. Σ. 877. π. τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνευν ἦθος. νινον ήθος, νινον ήθος, α. 429. ἐγώ σε π. τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω Λ. 446. π. τιν ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου. ττ τοκ τω ἐπομνύμενον π. σε τῆς ἐκκλησίας. 579. ἡν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων π., ἱδ. τί ποιησάσας; ΛΥ, ἡν π. πρώτιστον μὲν ξὸν

Παύσων. Α. 854. οὐδ' αὖθις αὖ σε σκάψεται Π. ὁ παμπόνηρος, Θ. 949. Π. σέβεται, καὶ νηστεύει, παύσων. ΕΙ. 614. οὐκέτ' ἢν οὐδεὶς ὁ π., ἤδε δ' ἠφανίζετο. Παύσωνα. Π. 602. Π. κάλει τὸν ξύσσιτον. Παφίαν. Λ. 556. άγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΥ. νη την π. 'Αφροδίτην, Παφλαγόν'. Ι. 74. άλλ' οὐχ οξόν τε τον Π. οὐδὲν λαθεῖν' Παφλαγόνα. Ι. 2. κακῶς Π. τὸν νεώνητον κακὸν Ι. 44. ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Π., 154. ἐγὰ δ' ἰὰν προσκέψομαι τὸν Π. 1260. καὶ τὸν Π. παραδίδωμι τουτονί, 1395. αὐτὰς ἱέναι λαβόντα. ΔΗΜ. τὸν δὲ Π., Ν. 581. εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Π. Παφλαγόνος. Ι. 110. κλέψας ένεγκε τοῦ Π. ένδοθεν, 1. 1213, καὶ τὴν Π. κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
 1217. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Π.
 Παφλαγόνων. Ι. β. κάκιστα δῆθ' οὖτός γε πρῶτος Π. Ι. 199. δή τότε Π. μεν απόλλυται ή σκοροδάλμη. Παφλαγών, Ι. 54. Π. κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ Ι. 65. ἡμεῖς Π. δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας 102. κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Π. τί δρῷ; ώς μεγάλ' ὁ Π. πέρδεται καὶ βέγκεται, ὧ μιαρὲ Π., ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι, 125. 136. ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Π. 203. βυρσαίετος μὲν ὁ Π. ἐσθ' οὐτοσί. 234. οἵμοι κακοδαίμον, δ Π. ἐξέρχεται. 652. δ δ' ὑπονοήσας, δ Π., εἰδώς θ' ἄμα 691. και μήν δ Π. ούτοσὶ προσέρχεται, 730. τίς, ὧ Π., άδικεῖ σε; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
 946. σὰ δ', ὧ Π., φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
 1054. τοῦτό γὲ τοι Π. παρεκινδύνευσε μεθυσθείς. 1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Π. παφλάζει. Ι. 919. ἀνὴρ π., παῦε παῦ', παφλάζον. Fr. 423. τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο π. παφλάζων. ΕΙ. 314. μη π. και κεκραγώς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ῆν, παφλασμάτων. Ο. 1243. ἄκουσον αὐτη' παῦε τῶν π. Πάφου. Λ. 833. ὧ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Π. παχέα. ΕΙ. 37. τὰ π. συμβάλλοντες ἐς τὰς ὁλκάδας. παχεία. Ε.Ι. 51. τα π. συμραλλοντες εν ταν ολκασας, παχεία. Α. 766. ἄντεινον, αὶ λῆς: ἀν π. καὶ καλά. παχεία. ΕΙ. 927. ἀλλ' ὑτ π. καὶ μεγάλη; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τιή; παχείαν. Σ. 435. εἰ δὲ μὴ, 'ν πέδαις π. οὐδὶν ἀριστήσετε. παχείαν. Α. 787. ἔξεῖ μεγάλαν τε καὶ π. κήρυθράν. παχείαν. Εκ. 1048. μεγάλην ἀποδώσω καὶ π. σοι χάριν. παχείς. ΕΙ. 639. τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς π. καὶ πλουσίους, παχειών. Ν. 59. ότι των π. ενετίθεις θρυαλλίδων. παχύ. Ι. 317. τοις άγροικοισιν πανούργως, ώστε φαίνεσθαι π., Ν. 539. έρυθρον έξ άκρου, π., τοις παιδίοις ϊν' ή γέλως ΕΙ. 1349. τοῦ μὲν μέγα καὶ π., Λ. 23. τί τὸ πράγμα; πηλίκον τι; ΛΥ. μέγα. ΚΑ. μῶν καλ π.: καὶ νὴ Δία π. ΚΑ. κἆτα πῶς οὐχ ἡκομεν;
 παχύκνημοι. Π. 560. καὶ γαστρώδεις καὶ π. καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς, παχυνθῆ. Α. 791. ἀλλ' ἀν π. κἀναχνωανθῆ τριχὶ, παχύς. Ι. 1139. τούτων δε ἀν ῆ π., Ν. 842. γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθής εἶ καὶ π. Ν. 842. γνωσει δε σαυτον ως αμαθής εί και π. Σ. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ π. ἤκει ΕΙ. 1170. κάτα γίγνομαι π. πέδαις. Σ. 435. εἰ δὲ μὴ, 'ν π. παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε. πεδαρσίου. Ο. 1197. ὡς ἐγγὸς ἥδη δαίμονος π. πέδας. Π. 276. ἰοὸ ἰοὸ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς π. ποθοῦσαι. Fr. 309, 11. χλίδωνα, περόνας, ἀμφιδέας, δρμους, π., πεδήτης. Fr. 720. ἀνὴρ π. ὶτέαν ἐνημμένος. πεδία. Ο. 330. ἐνέμετο π. παρ' ἡμῖν Ο. 952. νιφόβολα π. πολύσπορά τ' Ο. 952. νιφόβολα π. πολύσπορά τ' σ. 32. νιφοροκα η, πολου πορα τ πέδιλα. Ο. 973. τῷ δόμεν ἐμάτιον καθαρὰν καὶ καινὰ π., Ο. 974. ἔνεστι καὶ τὰ π.; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον. πεδίλφ. Θ. 1099. ταχεῖ π.; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος πεδίοις. Ο. 506, τοὺς πυροὺς ἀν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς π. έθέριζον. πεδίον. Α. 69. π. δδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι, Ο. 824. το Φλέγρας π., ίν' ol θεοί τους Γηγενείς Λ. 88. καλόν γ' έχουσα τὸ π. ΚΑ. καὶ νὴ Δία
 Β. 186. τίς ἐς τὸ Λήθης π., ἢ 'ς ὅνου πόκας,
 πεδίονδε, Ο. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἢν τοῦπος ἀληθῶς κόκκυ,
 ψωλοὶ π. πεδίων. Ι. 527. δια των αφελών π. έρρει, και τής στάσεως παρασύρον πέδον. Ν. 573. γῆς π., μέγας ἐν θεοῖς Ο. 1756. πτεροφόρ', * ἐπὶ π. Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.

```
πέδον. Θ. 856. δε άντι δίας ψακάδος Αιγύπτου π.
    Π. 772. ἔπειτα σεμνής Παλλάδος κλεινόν π.,
 πέδων. Fr. 46. στίγων καὶ π.
πέει. Σ. 1847. ὧν οὕνεκ' ἀπόδος τῷ π. τῳδὶ χάριν.
ΕΙ. 880. σκηνήν έμαυτοῦ τῷ π. καταλαμβάνω.
899. παίειν, δρύττειν, πὺξ δμοῦ καὶ τῷ π.
πεζαις. Ι. 567. οἵτινες π. μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
πεξή. Fr. 713. παῦσαι μελφδοῦσ', άλλὰ π. μοι φράσον, πεζίδα. Fr. 409. π.: πεζοῦσι. Α. 622. καὶ ναυσὶ καὶ π., κατὰ τὸ καρτερόν.
 πεζομαχών. Σ. 685. καὶ π. καὶ πολιορκών ἐκτήσω, πολλά πο-
νήσας.
΄πειδή. Ν. 1354. ἐγὰ φράσω΄ ΄π. γὰρ εἰστιώμεθ΄, ὥσπερ ἴστε, ΄πειδήπερ. Α. 437. Εὐριπίδη, ΄π. ἐχαρίσω μοι ταδὶ, πειθαρχεῖν. Εκ. 762. τί δ΄; οὐχὶ π. με τοῖς νόμοισι δεῖ; πεῖθε. Θ. 1171. τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς π. σύ. πείθει. Ν. 833. ὥστ΄ ἀνδράσιν π. χολῶσιν; ΣΤ. εὐστόμει, Α. 892. π. γυναιξὶ, κάμε τ΄ ἄχθεσθαι ποιεῖς
    Θ. 879. π. τι τούτφ τῷ κακῶς ἀπολουμένφ
    Β. 365. ή χρήματα ταις των αντιπάλων ναυσίν παρέχειν
                        τινά π..
 πείθειν. Π. 43. π. δ' εμαυτώ ξυνακολουθείν οίκαδε.
 πείθεις. Σ. 784. ἀνά τοί με π. άλλ' ἐκεῖν' οὕπω λέγεις, πείθεσθε. Θ. 592. π. τούτω ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ πείθεται. Ι. 712. ἀλλ', ὤ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὕδὲν π.
Σ. 747. λόγοις π., πείθης β. 1134. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙ. ἐἀν π. γ' ἐμοί. Β. 1229. ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙ. ἐἀν π. γ' ἐμοί. πείθησθε. Ο. 1086. ἦν δὲ μὴ π., συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὁρνέων
Εκ. 209. ἢν οὖν ἐμοὶ π., σωθήσεσθ' ἔτι.
πείθησθέ. Θ. 1167. κακῶς ἀκούσητ'. ἢν δὲ μὴ π. μοι,
Εκ. 239. τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω' ταῦτα δ' ἢν π. μοι,
Εκ. 239. τα δ άλλ έσσω ταυτα δ ην π. μοι, 

Πειθοῖ, Λ. 203. δέσποινα Π. καὶ κύλιξ φιλοτησία, 

πείθομαι, Α. 151. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων π. 

Ν. 207. αίδε μέν 'Αθήναι. ΣΤ. τί σὰ λέγεις; οὰ π., 

1090. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. π. 

Π. 31. καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί, ΚΑ. π. 

251. δν ἐγὰ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. π. 

336. Χρεμύλος πεπλούτηκ ἐξαπίνης; οὰ π.
πειθόμενον. Ο. 5. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη π. τὸν ἄθλιον Ο. 7. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ π. τὸν δύσμορον
πειθόμενός. Σ. 749. π. τέ σοι.
πείθου. Ι. 1051. μή π. φθουεραί γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
Λ. 484. ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μή π., καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγ-
Πειθούς. Β. 1391, οὐκ ἔστι Π. Ιρὸν ἄλλο πλήν λόγος.
πειθώ. Ν. 1398, π. τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Β. 1395. ἐγὰ δὲ π. γ΄, ἔπος άριστ' εἰρημένον.

1396. π. δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.

πεινῆ. Ι. 1270. καὶ γὰρ οὖτος, ὧ φίλ' "Απολλον, ἀεὶ π. θαλεροῖς
                       δακρύοισιν
Σ. 1270. π. γὰρ ἤπερ 'Αντιφῶν.
πεινῆν. Α. 734. πότερα πεπράσθαι χρήδδετ', ἡ π. κακῶς;
Ν. 441. παρέχω τύπτειν, π., διψήν,
Π. 595. είτε τὸ πλουτεῖν είτε τὸ π. βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
πεινήσεις. Π. 539. ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, π., ἀλλ' ἐπα-
                       νίστω.
πεινών. Α. 857. ριγώ τε καὶ π. ἀεὶ
  Σ. 777. λέγη μακράν τις, ούχὶ π. ἀναμενεῖς,
Ο. 787. εἶτα π. τοῖς χοροῖσι τῶν τραγφδῶν ήχθετο,
Π. 1123. νυνὶ δὲ π. ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
πείνων. Α. 535. ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δη ἐπ. βάδην, πεινῶντας. ΕΙ. 741. τούς θ΄ Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς
πεινώντες. ΕΙ. 1312. άλλ', ὧ πρὸ τοῦ π., ἐμβάλλεσθε τῶν λα-
   Ο. 1521. π. ώσπερ Ἰλλυριοί κεκριγότες
πεινώσι. Ο. 580, κάπειτ' αὐτοῖς ή Δημήτηρ πυρούς π. μετρείτω.
πεινώσιν. Π. 504. πράττουσι κακώς καὶ π, μετά σοῦ τε τὰ
                       πλείστα σύνεισιν.
πείξομαι. Εκ. 1149. εγώ δε πρός τό δείπνον ήδη 'π., πείρα. Θ. 766. τίς π., τίς επίνοι'; ό μεν γάρ αίτιος πείρα. Ο. 583. και των προβάτων τους όφθαλμους εκκοψάντων
                       ἐπὶ π.
πειρά. Π. 557, σκώπτειν π. καὶ κωμφδείν τοῦ σπουδάζειν άμε-
λήσας,
Π. 1067. π. μέν οδν ΐσως σε καὶ τῶν τιτθίων
Πειραεί. ΕΙ. 145. ἐν Π. δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.
ΕΙ, 165. ἐν Π. παρὰ ταις πόρναις;
πειραθέντες. Ι. 506. π. καθ' ἐαυτούς.
Πειραιά. Ι. 815. καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώση τὸν Π. προσέμαξεν,
```

```
Πειραιεύς. Ι. 885. καίτοι σοφὸν κάκεῖν' ὁ Π. ἔμοιγε μέντοι πειρασάντων. Ι. 517. πολλών γὰρ δὴ π. αὐτὴν ὁλίγοις χαρί-
                               σασθαι*
  πειρασείσθε. Α. 743. τὰ πρᾶτα π. τὰς λιμῶ κακῶς,
πειράσεταί. Β. 600. ταῦτ' ἀφαιρείσθαι πάλιν π.
 πειράσομαι. Θ. 268. γυναικιείς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝ. π. 
πειρῆσθε. Α. 834. ὧ χοιρίδια, π, κάνις τῷ πατρὸς 
πειρῶ. Λ. 504. καὶ τὰς χείρας π, κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύνα-
μαι χαλεπὸν γὰρ 
πειρωμέναισ. Εκ. 9. π. πλησίον παραστατείς.
  πειρωμένω. Π. 459. άδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν π.
πειρων. Σ. 1025. οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν π. οὐδ' εἴ τις
πειρων. 2. 1025. ουθε παλαιστρας περικωμαζειν π. ουδ εξ τι 

έραστης,
Π. 150. όταν μεν αὐτάς τις πένης π. τύχη,
πεισαι. Θ. 88. Αγάθωνα π. τον τραγωδοδιδάσκαλον
πείσαις. ΕΙ, 405. ίθι δη, κάτειπ' ίσως γὰρ ἀν π. εμέ.
Πείσανδρος. Ο. 1556. ένθα καὶ Π. ήλθε
Λ. 490. ίνα γὰρ Π. έχοι κλέπτειν χοι ταις ἀρχαις ἐπέχοντες,
Πεισάνδρον. ΕΙ. 395. εἴ τι Π. βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰ
  όφρῦς.

Fr. 50, ἡ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Π.

πείσει. Ν. 90. λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤ. καί τι π.; ΦΕ. πεί-
     Ν. 1000. εἰ ταῦτ', ὧ μειράκιον, π. τούτφ, νἢ τὸν Διόνυσον
Σ. 387. οὐδὲν π.' μηδὲν δείσης. ἀλλ', ὧ βέλτιστε, καθίει
Fr. 354. ἰὰ Λακεδαῖμον, τί ἄρα π. τήμερα;
Ετ. 354. Ιὰ Λακεδαῖμον, τί ἄρα π. τήμερα;
Μ. ΕΙ. Δ. 5. Ιὰ Λακεδαῖμον, τί ἄρα π. τήμερα.
πείσειεν. Λ. 171. πᾶ καί τις ἄν π. αὖ μὴ πλαδδιῆν;
Β. 68. κοὐδείς γέ μ΄ ἀν π. ἀνθρώπον τὸ μὴ οὐκ
πείσειες. Π. 600. οὐ γὰρ π.. οὐδ΄ ἡν πείσης.
πείσεται. Ν. 1085. ἡν δ΄ εὐρύπρωκτος ἢ, τί π. κακόν;
πείσεται. Σ. 1464. ἡ μέγα π. τι
πείσης. Π. 600. οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ΄ ἡν π.
Πεισθέταιρ'. Ο. 1271. ὧ Π., ὧ μακάρι', ὧ σοφώτατε,
Πεισθέταιρον. Ο. 1046. καλοῦμαι Π. ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
Πεισθέταιρος. Ο. 644. ἐμοὶ μὲν ὅνομα Π. ΕΠ. τφδεδί;
Πεισθέταιρός. Ο, 1123. ποῦ Π. ἐστιν ἄρχων; ΠΕ. οὐτοσί.
Ο. 1495. ποῦ Π. ἐστιν; ΠΕ. ἔα, τουτὶ τί ῆν;
πείσομαι. Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινά τἄρα π.
Ν. 90. λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤ. καὶ τὶ πείσει; ΦΕ. π.,
    Ν. 90. λέγε δή, τί κελεύεις; ΣΤ. καὶ τί πείσει; ΦΕ, π.,
           461. τί π.;
           791. οίμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων π.;
763. "Αιδης διακρινεῖ πρότερον ἡ 'γὼ π.
            1000. φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε π.;
     Λ. \frac{223.}{224.} κοὐδέποθ' ἐκοῦσα τἀνδρὶ τώμῷ π.
           1041. ούτε δράσω φλαύρον οὐδὲν οὕθ' ὑφ' ὑμῶν π.
 Εκ. 911. αλαῖ, τί ποτε π.;
πείσομαί. Ο. 1371. καὶ π. σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἔξεις κὴ Δία.
  πείσομεν. Λ. 172. ημείς αμέλει σοι τά γε παρ' ημίν π.
 πείσομες. Λ. 168. καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς π.
πεισόμεσθ'. Ο. 1225. δεινότατα γάρ τοι π., ἐμοὶ δοκεί,
πεισόμεσθα. ΕΙ. 276. ὧνδρες, τί π.; νῦν ἀγὼν μέγας.
     Β. 252. δεινά τάρα π,
Β. 202. σεινα ταρα π,
πειστέον. ΕΙ. 218. νη την 'Αθηνάν, νη Δί', οὐχὶ π.'
Β. 498. φέρε δη ταχέως αὐτ' οὐ γὰρ ἀλλὰ π.'
Εκ. 1022. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι π.
πείσω. Λ. 1229. ἡν τοὺς 'Αθηναίους ἐγὰ π. λέγων,
'πειτα. Σ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'π. τὰ
γρήματα τάλλα:
 χρήματα τάλλα ;
πεκτείν. Ο. 714. ἡνίκα π. ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν
πεκτούμενον. Λ. 685. τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' έγὼ π. πελαγίαν. Β. 1438. αἴροιεν αὖραι π. ὑπὲρ πλάκα. πέλαγος. Ο. 350. υὕτε πολιὸν π. ἔστιν ὅ τι δέξεται
πελάζων. Ο. 1399. τοτε δ' αὖ βορέα σῶμα π. πελάθει. Θ. 58. τίς ἀγροιώτας π. θριγκοῖς;
                            / B. 1265.
                                     1267.
πελάθεις.
                                                      ὶὴ κόπον οὐ π. ἐπ' ἀρωγάν.
                                    1271.
                                    1275.
                                  1277.
΄πελαθόμην. Σ. 853. ότι) ΄π. τους καδίσκους εκφέρειν.
πέλανος. Π. 661. καθωσιώθη, π. Ἡφαίστου φλογὶ,
πελαργιδής. Ο. 1356. πάντος ποιήση, τους π. τρεφείν.
 Πελαργικέ. Ο. 869. ὧ Σουνιέρακε, χαιρ άναξ Π.
Πελαργικόν. Ο. 832. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Π.; πελαργοί. Ο. 1139. ἔτεροι δ' ἐπλινθοποίου π. μύριοι:
πελαργός. Ο. 1355. έπην δ πατηρ δ π. έκπετησίμους πελαργών. Ο. 1213. σφραγέδ έχεις παρά των π.; ΙΡ. τί τδ
                             κακόν
   Ο. 1354. παλαιδς έν ταις των π. κύρβεσιν
```

πέλας. Β. 1274. εθφαμείτε μελισσονόμοι δόμον 'Αρτέμιδος π. οίγειν. πέλεθον. Α. 1170. τῆ χειρί π. ἀρτίως κεχεσμένον πελείη. Ο. 575. Ίριν δέ γ' "Ομηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελεκάντες. Ο. 1155. σοφώτατοι π., οὶ τοῖς ῥύγχεσιν πελεκάντι. Ο. 822. ρίωνι, και π., και πελεκινώ, και φλέξι-πελέκει. Θ. 560. οὐδ΄ ώς τὸν ἄνδρα τῷ π. γυνή κατεσπόδησεν, πελεκίνο. Ο. 882. ρίωνι, καὶ πελεκάντι, καὶ π., καὶ φλέξι-πελεκώντων. Ο. 1157. αἰτῶν π. ὥσπερ ἐν ναυπηγίω. πέλεν. ΕΙ. 1276. "Ενθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλή π. ἀνδρῶν. Πελλάνας. Λ. 996. ἄπαντες ἐστύκαντι: Π. δὲ δεῖ. Πελλήνης. Ο. 1421. μῶν εὐθὺ Π. πέτεσθαι διανοεί; Πελοποννησίοις. Α. 620. ἀλλ' οὖν ἐγὰ μὲν πᾶσι Π.
Α. 623. ἐγὰ δὲ κηρύττω γε Π.
720. ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Π.
Πελοποννησίους. Λ. 33. ἡ μηκέτ' εἶναι μήτε Π.
Πελοποννησίων. Ι. 279. ταῖσι Π. τριἡρεσι ζωμεύματα.
Λ. 40. αἶ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἴ τε Π. 75. τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Π. Πέλοψ. Β. 1232. Π. ὁ Ταντάλειος ἐς Πίσαν μολὰν πέλτην. Λ. 563. ἔτερος δ' αὖ Θρậξ π. σείων κάκύντιον, ὥσπερ δ Thoeus. πελωρίου. Ο. 321. ήκετον δ' έχοντε πρέμνον πράγματος π. πέμπει. Β. 1287. Σφίγγα δυσαμερίαν, πρύτανιν κύνα, π., πέμπειν. Ν. 796. π. έκεινον άντι σαυτοῦ μανθάνειν. πέμπειν. Ν. 796. π. έκείνον άντι σαυτου μανθανείν.
Ο. 1266. τῆδε βροτάν θεοῖσι π. καπνόν.
Γτ. 590. "μέλλει δὲ π. τοὺς εῖς ἀφορμήν,"
πέμπεις. Β. 1333. π. ἐξ ἀφανοῦς,
πέμπετε. Εκ. 757. Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν π.;
πεμπομένη. Θ. 342. ἡ π. τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
πέμποντος. Γτ. 3, 1. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταθτ' ἐμοῦ π., ἀλλὰ μάλλον πέμπουσιν. Ο. 1033. οὐ δεινά; καὶ π. ήδη 'πισκόπους πεμπταΐον. Ο. 474. γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι π.' τὴν δ' ἀπορούσαν πέμπτη. Ν. 1131. π., τετράς, τρίτη, μετά ταύτην δευτέρα, πέμπτου. Π. 584. ΐνα τους "Ελληνας απαντας del δι' έτους π. πεμπτου. Π. 584. ινα τους Έλληνας απαντας αεί δι έτους π. ξυναγείρει, πέμπω. Ο. 846. δίμωζε παρ' έμ'. ΠΕ. 7θ', ὧγάθ', οἶ π. σ' ἐγώ. πέμψαι. Ο. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὅρνιν ἔτερον π. κήρυκα κελεύω, Ο. 1178. π. κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμψαμεν πέμψαιμ'. Θ. 769. π. ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον πέμψαντα. Α. 249. π. καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν πεμψάσης. Π. 997. ἐπόντα π. ὑπειπούσης θ' ὅτι πέμψει. Ο. 576. ὁ Ζεὸς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας π. πτερόεντα κε-σαννόν: ραυνόν ; πέμψειν. Α. 102. π. βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον. πεμψευν, Α. 102. π. βασικεα φησιν υμν χρυσιον. Λ. 703. οἱ δὲ π. οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ ἀ ψηφίσματα. πέμψομεν. Ο. 1113. ἡν δέ που δειπνῆτε, πρηγορῶνας ὑμῖν π., πεμψον. Ο. 843. κήρυκα δὲ π. τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω, πέμψοντα. Ο. 849. τὸν ἱερέα π. τὴν πομπὴν καλῶ. πέμψω. Ο. 1249. π. δὲ πορφυρίωνας ἐς τον οδρανον Ετ. 612. π. πλακοῦντ' εἰς ἐσπέραν χαρίσιον. πένεσθαι. Ι. 1271. σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δία κακῶς π.
Β. 1066. ἀλλὰ βακίοις περιειλλύμενος κλάει καὶ φησὶ π.
Πενέσταισι, Σ. 1273. τοῖς Π. ζυνῆν τοῖς πενέστης. Σ. 1274. Θετταλῶν, αὐτὸς π. ἀν ἐλάττων οὐδενός. πένεται. Π. 582, ὁ Ζεὺς δήπου π., καὶ τοῦτ ἤδη φανερῶς σε διδάξω. πένης. Ι. 224. δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε π. βδύλλει λεώς. Ο. 1644. π. έσει σύ. σοῦ γὰρ ἄπαντα γίγνεται
 Π. 29. κακῶς ἔπραττον καὶ π. ἢν. ΚΑ. οἶδά τοι.
 150. ὅταν μὲν αὐτάς τις π. πειρῶν τύχῃ, πένησιν. Σ. 464. τοις π., ή τυραννίς Fr. 555. κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ήμῶν κοτυλίζετε τοισι π. πένητ'. Σ. 703. Βούλονται γάρ σε π. είναι' καὶ τοῦθ' ὧν οῦνεκ'. έρῶ σοι, πένητα. Εκ. 566. μη γυμνόν είναι, μη π. μηδένα, πένητας. ΕΙ. 636. τους π. ασθενούντας καπορούντας αλφίτων, Π. 597. τους δὲ π. των ανθρώπων αρπάζειν πρὶν καταθείναι. πένητες. Π. 567. ωσι π., περί τον δημον και την πόλιν είσι δίκαιοι, πένητι. Εκ. 197. ναθε δεί καθέλκειν τῷ π. μὲν δοκεί, πένητος. Π. 553. τοῦ δὲ π. ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχουτα, πενήτων. Α. 1210. δστις οὖν βούλεται τῶν π. ἴτω πενθῶμεν. Ν. 622. ἡνίκ' ἀν π. ἡ τὸν Μέμνον' ἡ Σαρπηδόνα, Πενία. Π. 437. Π. μὲν οὖν, ἡ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' έτη. Π. 442. Π. γάρ ἐστιν, ὧ πονήρ, ἦς οὐδαμοῦ

πενία. Π. 574. π. πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὕπω δύνασαι περὶ τούτου, πενία. Εκ. 605. οὐδεὶς οἰδὲν π. δράσει πάντα γὰρ ἔξουσιν ἄπαντες, πενίαν. Σ. 564. οἱ μέν γ' ἀποκλάονται π. αὐτῶν καὶ προστιθέασιν Π. 534. διά την χρείαν καὶ την π. ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἔξει. 549. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας π. φαμέν εἶναι ἀδελφήν. Πενίαν. Π. 594. διὰ την Π. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι, πενίας. Π. 590. πολύ της π. πράγμ' αίσχιον ζητείς αύτώ περιάψαι, Π. 1005. πρό τοῦ δ' ὑπό τῆς π. ἄπαντ' ἐπήσθιεν. Πενίας. Π. 618. καὶ τῆς Π. καταπαρδείν. πενιχρόν. Π. 976. π. μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν πέντ'. Α. 782. ἀτὰρ ἐκτραφείς γε κύαθος ἔσται. ΜΕ. π. ἐτῶν, Α. 1021. μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κὰν π. ἔτη. Ο. 609. οὐκ οἶσθ' ὅτι π. ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη; πεντάκις. ΕΙ. 242. ἰὰ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ π. Π. 851. καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ π. πεντακόσια. Εκ. 824. τάλαντ' ἔσεσθαι π. τῆ πόλει πεντακοσιοστήν. Εκ. 1007. την π. κατέθηκας τη πόλει. πέντε. Α. 6. τοις π. ταλάντοις οις Κλέων εξήμεσεν Ν. 10. ἐν π. σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. Σ. 717. ποριείν' έδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλην πρώην π. με-δίμνους, δίμνους,
ΕΙ. 171. π. τάλανθ' ή πόλις ή Χίων
Λ. 102. ό γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ π. μῆνας, ὅ τάλαν,
Θ. 447. παιδάρια π. καταλιπῶν, ἀγὰ μόλις
πεντελίθοισί. Fr. 335. π. θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι.
πεντεσυρίγγω. I. 1049. δῆσαί σ' ἐκέλευε π. ξύλω.
πεντετάλαντός. Ν. 758. εί σοι γράφοιτο π. τις δίκη,
Ν. 774. ὅτι π. διαγέγραπταί μοι δίκη.
πεντέτεις. Α. 188. αὄται μέν εἰσι π. γεῦσαι λαβών,
πεντέχουν. Fr. 183. ὑδρίαν δανείζειν π. ἡ μείζονα.
πεντήκοντ'. Σ. 490. ἦς ἐγὰ οὐκ ῆκουσα τοῦνομ' οὐδὲ π. ἐτῶνπεντήκοντα. Α. 883. πρέσβειρα π. Κωπάδων κορᾶν,
Σ. 663. γίγνεται ἡμῖν ἐκατὸν δήπου καὶ π. τάλαντα.
669. κζθ' οὕτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ π. τάλαντα
716. ὑμῦν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ π. μεδίμνους
ΕΙ. 1201. νυνὶ δὲ π. δραχμῶν ἐμπολῶ' ΕΙ. 1201. νυνί δὲ π. δραχμῶν ἐμπολῶ· Θ. 811. οὐδ' ἀν κλέψασα γυνή ζεύγει κατά π. τάλαντα Β. 1207. ξύν παισί π. ναυτίλφ πλάτη πεντώβολον. Ι. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν 'Αρκαδία π. ἡλιάπέος. Α. 158. τίς των 'Οδομάντων τὸ π. ἀποτεθρίακεν; A. 1060. ὅπως ἀν οἰκουρῆ τὸ π. τοῦ νυμφίου, 1066. νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ π. τοῦ νυμφίου 1000. Ρυκτωρ αλειφετω το π. του νυμρίου.
1. 1010. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ π. οὐτοσὶ δάκοι.
Ν. 734. οὐδέν γε πλην ἡ τὸ π. ἐν τῷ δεξιᾳ.
Σ. 739. πόρνην, ἥτις τὸ π. τρίψει,
Λ. 415. νεανίαν καὶ π. ἔχοντ' οὐ παιδικόν
928. ἀλλ' ἡ τὸ π. τόδ 'Ηρακλῆς ξενίζεται, 1012. πρέσβεις έλέσθαι, τὸ π. ἐπιδείξας τοδί. Θ. 62. τουτί το π. χοανεῦσαι. 142. καὶ ποῦ π.; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί; 643. ἀνίστασ' ὁρθός. ποῖ τὸ π. ὡθεῖε κάτω; 648. τὸ π. διέλκεις πυκνύτερον Κορινθίων. Εκ. 620. οὐκ ἐπιλείψει τὸ π. πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φτζε ἀφικέσθαι; πέους. Α. 1216. έμοῦ δέ γε σφὰ τοῦ π. ἄμφω μέσου ΕΙ. 870. καὶ τάλλ' ἀπαξάπαντα, τοῦ π. δὲ δεῖ. Λ. 124. ἀφεκτέα τοίνυν ήμῶν ἐστι τοῦ π. 134. ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ π. πεπαίνουσιν. ΕΙ. 1163. εἰ π. ἤπέπαισται. Θ. 1227. άλλά π. μετρίως ήμιν πεπάνοι Σ. 646. την γάρ ξιήν όργην π. πεπανούργηκας. Π. 876. είπειν ά π. ΚΑ. οιμωξάρα σύ. πεπανουργηκότι. Π. 368. άλλ' έστιν ἐπίδηλόν τι π. Πεπαρήθιον. Fr. 301, 2. οὐ Χίον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Π. πέπαται. Ο. 943. δε ύφαντοδύνητον έσθος ού π. πεπάτηκας. Ο. 471. ἀμαθής γάρ έφυς κού πολυπράγμων, οὐδ΄ Αίσωπον π πέπαυμαι. ΕΙ. 327. ην ίδου, και δή π. ΤΡ. φής γε, παύει δ' οὐδέπω. Θ. 709. κοδπω μέντοι γε π. πεπαυμέναι. ΕΙ. 421. ἄλλαι τε σοι πόλεις π. κακῶν πεπαυμένοι. ΕΙ. 1286. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα π., ΤΡ. ἄσμεπέπαυσθε. ΕΙ. 331. άλλ' δράτ', ούπω π. ΧΟ. τουτογί νή τον Δία

πέπαυται, ΕΙ. 29. άλλ' εί π. της έδωδης σκέψομαι πέπαυται. ΕΙ. 29. αλλ' εί π. της εδωδης σκέψομαι Λ. 314. ταυτὶ μὲν ήδη τὴν βάχιν θλίβοντά μου π. πεπειράσθω. Σ. 1129. άλλ' οὖν π. γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ πεπείροις. Εκ. 896. εστιν, άλλ' ἐν ταῖς π. πέπεισθε. ΕΙ. 1067. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι π., πεπεισμένα. Θ. 1170. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι π. πεπειμένον. Π. 1136. εί μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ π. πεπειμένος. Π. 1142. ἔνεν κὰρ ἄν συ γοστὰς εὖ π. πεπεμμένος. Π. 1142. ἢκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ π. πεπεμμένου. Π. 1126. οἵμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι π. πται. ΕΙ. 869. ὁ πλακοῦς π., σησαμή ξυμπλάττεται πεπλασμένην, ΕΙ. 4. δδς μάζαν ετέραν εξ δυίδων π. πεπλήγη. Ο. 1350. δς αν π. τον πατέρα νεοττός ων πεπλήγμεθ'. Β. 1214. οίμοι π. αδθις ὑπὸ τῆς ληκύθου. πεπληγμένος. Α. 1218. Ιλιγγιῶ κάρα λίθω π. Θ. 179. ἐγω δὲ καινῆ ξυμφορὰ π. πεπληγμένος. Ο. 1299. ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν π. πεπληγμένω. Ο. 1299. ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν π. πεπλήξεται. Ι. 271. ἀλλ' ἐἀν ταύτη γε νικὰ, ταυτηὶ π. πέπλον. Ο. 827. πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν π.; πέπλου. Ι. 566. ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ π., 1. 1180. καλὸτ κ' κοινεριώνει καὶ τοῦ π., πέπλου. Ι. 566. ἀνδρες ήσαν τήσδε τῆς γῆς άξιοι καὶ τοῦ π.,
Ι. 1180. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ π. μεμνημένη.
πεπλούτηκ'. Π. 336. Χρεμύλος π. ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
πεπλώκαμεν. Θ. 878. Αίγυπτον. ΕΥ. ἄ δύστηνος, οἶ π.
πεπλώματα. Α. 426. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις π.
πέπλων. Α. 423. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται π.;
πεπνιγμένον. Σ. 511. δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἀν ἐν λοπάδι π.
πεποίηκ. Ο. 917. μέλη π. ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
πεποίηκα, Ι. 1321. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῦν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ π.
Σ. 561. ἔνδον τούταν ὧν ἀν ἀσκω πόντον οὐδὲν π. Σ, 561. ένδον τούτων ὧν ἀν φάσκω πάντων οὐδὲν π., πεποίηκας. Ι. 351. τί δαί σὺ πίνων τὴν πόλιν π., ὥστε νυνὶ Ο. 1403. ταυτί π. τὸν κυκλιοδιδάσκαλον, Β. 744. εὐθὺς π., ὅπερ ἐγὰ χαίρω ποιῶν. 1010. τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. τοῦτ' οῦν εἰ μη π., 1023. τουτί μέν σοι κακόν εξργασται. Θηβαίους γάρ π. Γι. 25. Τουτ μεν οι κακού την πόλιν π. ἀντ' 'Αθηνών.
πεποίηκε. Π. 969. ἀβίωτον εἶναί μοι π. τον βίον.
πεποίηκεν. ΕΙ. 1089. ὅνπερ κάλλιστον ὅήπου π. "Ομηρος'
πεποίηκοτα. Ι. 811. πρὸς 'Αθηναίους καὶ τὸν δῆμον, π. πλείονα χρηστά πεποιηκώς. Σ. 1017. άδικείσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ π., πεποίησθ'. ΕΙ, 1065, συνθήκας π. άνδρες χαροποίσι πιθήκοις, πεποιήσθαι. ΕΙ, 1079. τουτάκις ούπω χρήν την είρηνην π. πεποίηται. Ι. 63. τέχνην π. τους γὰρ ένδον ἄντικρυς Λ. 1273. άγε νυν, ἐπειδή τάλλα π. καλώς. Θ. 230. μυμῦ. ΕΥ. τί μύζεις; πάντα π. καλῶς. πεποίηχ'. Ν. 556. Φρύνιχος πάλαι π., ἡν τὸ κῆτος ἥαθιεν. Θ. 764. τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ π. οὖτος φράσω. πέποιθας. Ι. 770. έψοίμην εν περικομματίοις κεί μή τούτοισι π., πέποιθέ. Ο. 418. ὅτφ π. μοι ξυνών πέποιθεν. Ν. 1043. σκέψαι δε τήν παίδευσιν ή π. ὡς ἐλέγξω πεποίθειν. Ν. 1347. ώς ούτος, εί μή τω 'π., ούκ αν ήν πεποιθοίη. Α. 940. πῶς δ' ἀν π. τις ἀγ-πεποιθότες. Π. 449. ποίοις ὅπλοισιν ἡ δυνάμει π.; πεποιθώς. Ι. 342, τῷ καὶ π. ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα; πεπόνηκα. ΕΙ. 820. έγωγέ τοι π. κομιδή τω σκέλη. πέπονθ'. Ι. 888. οδκ. άλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ π., ὅταν χεσείη. Ν. 1453. ταυτὶ δι΄ ὑμᾶς, ὧ Νεφέλαι, π. ἐγὼ, πέπονθα. Θ. 445. ἃ δ΄ ἐγὼ π., ταῦτα λέξαι βούλομαι. Θ. 1037. μέλεα μὲν π., μέλεος,
 Π. 856. οὐ γὰρ σχέτλια π. νυνὶ πράγματα,
 967. π. δεινὰ καὶ παράνομ', ἄ φίλτατε. πεπόνθαμεν. Ο. 1171. τίτο πράγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα π. Λ. 714. μή νύν με κρύψης δ τι π. κακόν, πέπονθας. Ι. 187. δσον π. άγαθὸν ès τὰ πράγματα. πεπόνθας. 1. 187. δσον π. άγαθον ές τα πράγματα.

1. 864. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι π.

876. ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων π.; ὅστις

Ν. 1441. καὶ μὴν ἴσως γ΄ οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν π.

Σ. 995. πάτερ πάτερ, τί π.; ΦΙ. οἵμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ;
Εκ. 340. ἐμοὶ π. καὶ γὰρ ἢ ξύνειμ ἐγὼ
πεπόνθατ΄. Θ. 534. ἀλλ' ἡ πεφάρμαχθ' ἡ κακόν τι μέγα π.

δλλο. άλλο, πεπόνθατε. Λ. 1146. δηοῦτε χώραν, ἢς ὕπ' εὖ π.; πέπονθε. Π. 1047. τοὖναντίον π. τοῖς πολλοῖς άρα' πέπονθεν. Σ. 267. π., ώς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος; ΕΙ. 1256, οῦτος μὲν οὐ π, οὐδέν. ΔΟ, ἀλλὰ τί Π. 551. ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο π. βίος οὐ μὰ Δ ί', οὐδέ γ ε μέλλει. πεπονθέναι. Ι. 346. ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι π. δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος. Ν. 610. είτα θυμαίνειν έφασκε δεινά γάρ π., Σ. 946. οῦκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ π.,

πεπονθέναι. Β. 718. πολλάκις γ' ήμεν έδοξεν ή πόλις π. πεπονθέναι. Β. 718. πολακις γ ημιν εοοξεν η πολις π. πεπονθόκα. Σ. 1257. ή γάρ παρητήσαντο τόν π., πεπονθώς. Ι. 515. οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο π. διατρίβειν, πέπονι. Fr. 563. ἀλλ' ἀνθοσμία καὶ π. νεκταροσταγεῖ. πέπορδα. ΕΙ. 335. ἤδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ π. καὶ γελῶ πέπορδας. Ν. 392. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οία π΄: πεπόρδει. Σ. 1305. ἐνήλατ', ἐσκίρτα, π., κατεγέλα, πεποτήσθαι. Ο. 1445. ἀνεπτερῶσθοι καὶ π. τὰς φρένας. πεπότηται. Ν. 319. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου π.,
πεπράγαμεν. ΕΙ. 1255. οἵμ', ὧ κρανοποί', ὧς ἀθλίως π.
Β. 302. τίδ' ἔστι; ΕΑ. θάρρει πάντ' ἀγαθὰ π.,
πέπραγας. Ι. 683. πάντα τοι π. οἵα χρή τον εὐτυχοῦντα:
πεπράγατε, Π. 629. ὧς εὐτυχείθ', ὡς μακαρίως π., πέπραγέ, Λ. 462. οξιμ' ώς κακώς π. μου το τοξικόν. πέπραγεν. Π. 633. ο δεσπότης π. εὐτυχέστατα. πέπραγεν. Π. 633. ὁ δεσπότης π. εὐτυχέστατα, πεπραγμένα. Εκ. 73. καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ π. πεπραγότι. Ν. 1269. ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς π. πέπρακται. Ι. 1248. οἵμοι π. τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον. Ο. 1028. ἔστιν γὰρ ἃ δι ἐμοῦ π. Φαρνάκη. πεπράξεται. Ο. 847. οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω π. Π. 1027. τί γὰρ ποιήσει; φράζε, καὶ π. 1200. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον; ΧΡ. πάντα σοι π. πεπράσει. Σ. 179. κάνθων, τί κλάεις; ὅτι π. τήμερον; πεπράσθαι. Α. 734. πότερα π. χρήδδετ', ἡ πεινῆν κακῶς; Α. 735. π. π. ΕΙ. 1011. τὰς δὲ π.. τὰν δ΄ ὁτοτύζειν, πεπρέσβευκας. Α. 610. ήδη π. σὰ πολιὸς ὧν ; ἐνὶ, πεπταμένοισι. Ν. 343. οὰκ οἶδα σαφῶς· εἶξασιν δ' οὖν ἐρίπέπτατο. Ο. 48. εί που τοιαύτην είδε πόλιν ή π πέπτωκεν. Β. 970. π. έξω των κακών, οὐ Χίος, άλλὰ Κεῖος. πεπτωκέναι. Ι. 572. τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἶτ' ἡρνοῦντο μὴ π. πεπτωκότες. ΕΙ. 904. περί ταίσι καμπαῖς ήνίοχοι π. πεπύλωται. Ο. 1158. καὶ νῦν ἄπαντ' ἐκεῖνα π. πύλαις, πεπύσθαι. Ο. 957. ούτω ταχέως τούτον π. την πόλιν. πεπύσμην. ΕΙ. 615. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Απόλλω 'γὼ π. ou Serves 'πεπύσμην. Θ. 596, εἰ μὴ 'π. ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων, πεπωκότες. Σ, 1082. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην π., πεπωκώς. Εκ. 948. ἐφ' ἢν π. ἔρχομαι πάλαι ποθῶν, πέπων. Ι. 260. ὅστις αὐτῶν ἄμός ἐστιν ἢ π. ἢ μὴ π., πέπων. Ι. 260. δστις αὐτῶν ὡμός ἐστιν ἢ π. ἢ μὴ π., ΕΙ. 1166. εἶθ' ὁπόταν ἢ π., περ. Α. 222. μηδέ π. γέροντας ὅντας ἐκφυγὼν ᾿Αχαρνέας. κ.τ.λ. πέρ. Ν. 1183. οὐκ ἀν γένοιτο; ΦΕ. πῶς γάρ; εἰ μἡ π. γ᾽ ἄμα περ. Θ. 1007. π. ἐγὼ ξενίγκι πορμὸς, ἰνα πυλάξι σοι. πέρα. Ο. 416. ἄπιστα καὶ π. κλύειν. Ο. 1246. ἄρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει π, πέραινε. Β. 1170. π. τοίνυν ἔτερον. ΔΙ. ἔθι π. σὺ, Β. 1283, ίθι δή π., καὶ κόπον μή προστίθει. Εκ. 578. άλλὰ π. μόνοι Π. 648. π. τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ. περαίνεις. Β. 401. ἄνευ πόνου πολλήν ὁδὸν π. περαίνεται. Σ. 799. δρα τὸ χρημα· τὰ λόγι ώς π. Λ. 1135. εἶς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ π.
 περαιτέρω. Ο. 1500. ἀλλὰ σὰ τίς εἶ; ΠΡ. βουλυτὸς, ἡ π.;
 Θ. 705. ταῦτα δῆτ' οὰ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ π.; περαιωθήσομαι. Β. 138. άβυσσον. ΔΙ. είτα πῶς π.; περαντικός. Ι. 1378. συνερκτικός γάρ ἐστι καὶ π., περανώ. Π. 563. περὶ σωφροσύνης ήδη τοίνυν π. σφῷν κἀναδιδάξω Περγασήσιν. Ι. 321. πρὶν γὰρ εἶναι Π., ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν. πέρδεται. Ι. 115. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν π. καὶ ῥέγκεται. Ν. 9. ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἄλλὰ π. Κ. 3. εγείρεται της νύντος, αντά π. Εκ. 78. τοῦτ΄ έστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν π. Π. 176. 'Αγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον π.; Πέρδιξ. Fr. 148. καὶ μὴν χθές γ' ἦν Π. χωλός. πέρδιξ. Ο. 297. οὐτοσὶ π., ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ἀτταγᾶς, Ο. 767. βούλεται, π. γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίου 1292. π. μὲν εἶς κάπηλος ἀνομάζετο πέρδομαι. Α. 30. στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, π., περδόμενος. Εκ. 464. σὰ δ΄ ἀστενακτὶ π. οἶκοι μενεῖς. περί. Α. 25. ελθόντες άλλήλοισι π. πρώτου ξύλου, κ.τ.λ. Σ. 1358. ταῦτ' οὖν π. μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ, κ.τ.λ. πέρι. Ν. 956. ής π. τοις έμοις φίλοις έστιν άγων μέγιστος. κ.τ.λ. περίαγε. Ο. 176. βλέπω. ΠΕ. π. τον τράχηλον. ΕΠ νη Δία, περιάγεις. ΕΙ. 682. αὔτη, τί ποιεῖς; την κεφαλήν ποῖ π.; περιάγω. Σ. 990. φέρε νύν σε τηδὶ την ταχίστην π. περιάγων. ΕΙ. 36. ώδὶ π., ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία περιαλείφειν. Ι. 907. τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκύδρια π.

```
πέλας. Β. 1274. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον 'Αρτέμιδος π.
 οίγειν.
πέλεθον. Α. 1170. τῆ χειρὶ π. ἀρτίως κεχεσμένον
πελείη. Ο. 575. Ἱριν δέ γ "Ομηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι
  πελεκάντες. Ο. 1155. σοφώτατοι π., οὶ τοῖς βύγχεσι
 πελεκάντι. Ο. 822. ρίωνι, καὶ π. καὶ πελεκίν\psi, καὶ φλέξιπελέκει. Θ. 560. οὐδ' ώς τὸν ἄνδρα τ\hat{\psi} π. γυνη κατεσπόδησεν,
 πελεκίνω. Ο. 882. ρίωνι, καὶ πελεκάντι, καὶ π. καὶ φλέξι-
πελεκώντων. Ο. 1157. αὐτων π. ώσπερ ἐν ναυπηγίω.
πέλεν. ΕΙ. 1276, "Ενθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλή π. ἀνδρῶν,
Πελλάνας. Λ. 996. ἄπαντες ἐστύκαντι. Π. δὲ δεῖ.
 Πελλάνας. Λ. 1996. απαντες εστυκαντι: Π. ος οξί.
Πελλάνας. Ο. 1421. μῶν εὐθὺ Π. πέτεσθαι διανοεῖ;
Πελοποννησίοις. Α. 620. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Π.
Α. 623. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Π.
720. ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Π.
Πελοποννησίους. Λ. 33. ἡ μηκέτ' εἶναι μήτε Π.
Πελοποννησίων. Ι. 279. ταῖσι Π. τριήρεσι ζωμεύματα.
Λ. 40, αὶ τ' ἐκ Βοιωτῶν αῖ τε Π.
 75. τάς τ' έκ Βοιωτών τάς τε Π.
Πέλοψ. Β. 1232. Π. δ Ταντάλειος ές Πίσαν μολών
πέλτην. Λ. 563. ἔτερος δ' αἴ Θρᾶς π. σείων κάκύντιον, ώσπερ δ
                            Τηρεύς,
 πελωρίου, Ο. 321. ήκετον δ' έχοντε πρέμνον πράγματος π. πέμπει. Β. 1287. Σφίγγα δυσαμερίαν, πρύτανιν κύνα, π., πέμπειν. Ν. 796. π. έκείνον άντι σαυτοῦ μανθάνειν.
πέμπειν. Ν. 790. π. εκεινον αντί σαυτου μανθανείν.
Ο. 1266. τῆδε βροτόν θεοῖσι π. καπνόν.
Fr. 590. "μέλλει δὲ π. τοὺς εἰς ἀφορμήν."
πέμπεις. Β. 1333. π. ἐξ ἀφανοῦς,
πέμπετε. Εκ. 757. 'Τέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν π.;
πεμπομένη. Θ. 342. ἡ π. τις ἀγγελίας ψευδιῖς φέρει,
πέμποντος. Fr. 3, 1. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ π., ἀλλὰ
 πέμπουσιν. Ο. 1033. οὐ δεινά; καὶ π. ήδη 'πισκόπους πεμπταΐον. Ο. 474. γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι π. τὴν δ' ἀποροῦσαν
 πέμπτη. Ν. 1131. π., τετράς, τρίτη, μετά ταύτην δευτέρα, πέμπτου. Π. 584. ίνα τους "Ελληνας ἄπαντας del δί' έτους π.
 ξυναγείρει, πέμπω. Ο. 846. οἴμωζε παρ' ἔμ'. ΠΕ. ἴθ', ὧγάθ', οἶ π. σ' ἐγώ. πέμψαι. Ο. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὅρνιν ἔτερον π. κήρυκα κελεύω, Ο. 1178. π. κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμψαμεν πέμψαιμ'. Θ. 769. π. ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δη πόρον
 πέμψαντα. Α. 249. π. καὶ θύσαντα μετά τῶν οἰκετῶν
πεμψάσης. Π. 997. ἐπόντα π. ὑπειπούσης θ' ὅτι
πέμψει. Ο. 576. ὁ Ζεὸς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας π. πτερόεντα κε-
 ραυνόν ;
πέμψειν. Α. 102. π. βασιλέα φησίν υμίν χρυσίον.

    Λ. 703, οἱ δὲ π. οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
    πέμψομεν. Ο. 1113. ἡν δέ που δειπνῆτε, πρηγορώνας ὑμῶν π.,
    πεμψον. Ο. 843. κήρυκα δὲ π. τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,

 πέμψοντα. Ο. 849. τον ίερέα π. τήν πομπήν καλώ.
πέμψω. Ο. 1249. π. δὲ πορφυρίωνας ἐς τον οδρανόν
Fr. 612. π. πλακοῦντ' εἰς ἐσπέραν χαρίσιον.
 πένεσθαι, Ι. 1271, σας απτόμενος φαρέτρας Πυθώνι έν δία κα-
     Β. 1066, άλλα βακίοις περιειλλύμενος κλάει και φησί π.
Πενέσταισι, Σ. 1273. τοις Π. ξυνήν τοις πενέστης. Σ. 1274. Θετταλών, αὐτὸς π. ὢν ἐλάττων οὐδενός. πένεται. Π. 582. ὁ Ζεὺς δήπου π., καὶ τοῦτ' ήδη φανερώς σε
                           διδάξω.
  πένης. 1. 224. δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε π. βδύλλει λεώς.

    Ο. 1644. π. έσει σύ. σοῦ γὰρ ἄπαντα γίγνεται
    Π. 29. κακῶς ἔπραττον καὶ π. ἦν, ΚΑ. οἶδά τοι.

           150. όταν μεν αὐτάς τις π. πειρών τύχη,
πένησιν. Σ. 464. τοις π., ή τυραννίς
Fr. 555. κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ήμῶν κοτυλίζετε τοισι π.
πένητ'. Σ. 703. βούλονται γάρ σε π. είναι· καὶ τοῦθ' ὧν οῦνεκ',
έρῶ σοι, πένητα. Εκ. 566. μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ π. μηδένα, πένηταs. ΕΙ. 636. τοὺς π. ἀσθενοῦντας κὰποροῦντας ἀλφίτων, Π. 597. τοὺς δὲ π. τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
 πένητες. Π. 567. ώσε π., περί τον δήμον και την πύλιν είσι
                           δίκαιοι.
 πένητι. Εκ. 197. ναθε δεί καθέλκειν τῷ π. μέν δοκεί,
```

πένητος. Π. 553. τοῦ δὲ π. ζην φειδόμενον καὶ τοῖς έργοις προσ-

πενθώμεν. Ν. 622. ήνικ' άν π. ή τὸν Μέμνον' ή Σαρπηδόνα, Πενία. Π. 437. Π. μὲν οὖν, ή σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη. Π. 442. Π. γάρ ἔστιν, ὧ πονήρ', ἦs οὐδαμοῦ

έχοντα, πενήτων. Α. 1210. δστις οδν βούλεται τῶν π. ἴτω

```
δύνασαι περί τούτου,
 πενία. Εκ. 605. οὐδεὶς οἰδὲν π. δράσει πάντα γὰρ ἔξουσιν
                         ἄπαντες.
 πενίαν. Σ. 564. οἱ μέν γ' ἀποκλάονται π. αὐτῶν καὶ προστι-
                         θέασιν
 Π. 534. διά την χρείαν καὶ την π. ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἔξει.
549. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας π. φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
Πενίαν. Π. 594. διὰ την Π. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν
                         τοῦτο πυθέσθαι,
 πενίας. Π. 590. πολύ της π. πράγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περι-
                         άψαι,
 Π. 1005. πρό τοῦ δ' ὑπὸ τῆς π. ἄπαντ' ἐπήσθιεν.
Πενίας. Π. 618. καὶ τῆς Π. καταπαρδεῖν.
πενιχρόν. Π. 976. π. μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
             Α. 782. άταρ ἐκτραφείς γε κύσθος ἔσται. ΜΕ. π. ἐτῶν,
 Α. 1021. μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κὰν π. ἔτη.
Ο. 609. οὐκ οἶσθ' ὅτι π. ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;
πεντάκις. ΕΙ. 242. ἰὰ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ π.
 Π. 851. καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ π. 
πεντακόσια. Εκ. 824. τάλαντ' ἔσσσθαι π. τῷ πόλει 
πεντακοσιοστήν. Εκ. 1007. τὴν π. κατέθηκας τῷ πόλει. 
πέντε. Α. 6. τοῦς π. ταλάντοις οἶς Κλέων ἐξήμεσεν
    Ν. 10. ἐν π. σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
Σ. 717. ποριεῖν ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλην πρώην π. με-
                         δίμνους,
    ΕΙ. 171. π. τάλανθ' ή πόλις ή Χίων
Λ. 102. δ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ π. μῆνας, ὧ τάλαν,
Θ. 447. παιδάρια π. καταλιπῶν, ἀγὼ μόλις

Θ. 447. παιδάρια π. καταλιπών, άγὼ μόλις πεντελίθοισί. Fr. 335. π. θ' όμοῦ λεκάνης παραθραύμασι. πεντεσυρίγγω. I. 1049. δῆσαί σ' ἐκέλευε π. ξύλω. πεντεσλαντός. Ν. 758. εί σοι γράφοιτο π. τις δίκη, Ν. 774. ὅτι π. διαγέγραπταί μοι δίκη. πεντέτεις. Α. 188. αὐται μέν εἰσι π. γεῦσαι λαβών, πεντέχουν. Fr. 183. ὑδρίαν δανείζειν π. ἡ μείζονα. πεντήκοντ'. Σ. 490. ῆς ἐγὼ οὐκ ἡκουσα τοῦνομ' οὐδὲ π. ἐτῶντεντήκοντα. Α. 883. πρέσβειρα π. Κωπάδων κορῶν, Σ. 663. γίγνεται ἡμίν ἐκατὸν δήπου καὶ π. τάλαντα. 669. κἄθ' οὖτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ π. τάλαντα 716. ὑμῦν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ π. τάλαντα

           716. δμίν καὶ σίτον δφίστανται κατά π. μεδίμνους

ΕΙ. 1201. νυνὶ δὲ π. δραχμῶν ἐμπολῶ·
Θ. 811. οὐδ΄ ἀν κλέψασα γυνη ζεύγει κατὰ π. τάλαντα
Β. 1207. ξὺν παισὶ π. ναυτίλφ πλάτη

 πεντώβολον. Ι. 798, ώς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν 'Αρκαδία π. ἡλιά-
 σασθαι,
πέος. Α. 158. τίς τῶν 'Οδομάντων τὸ π. ἀποτεθρίακεν;
    A. 1060. ὅπως ἀν οἰκουρῆ τὸ π. τοῦ νυμφίου,
1066. νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ π. τοῦ νυμφίου

    Ι. 1010. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ π. οὐτοσὶ δάκοι.
    Ν. 734. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ π. ἐν τῷ δεξιῷ.
    Σ. 739. πόρνην, ἥτις τὸ π. τρίψει,

    Λ. 415. νεανίαν καὶ π. ἔχοντ' οὐ παιδικόν
    928. ἀλλ' ἢ τὸ π. τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται,

           1012. πρέσβεις έλέσθαι, το π. επιδείξας τοδί.
    Θ. 62. τουτί τὸ π. χοανεύσαι.
         142. καὶ ποῦ π.; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί; 643. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ π. ἀθεῖς κάτω;
           648. τὸ π. διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
     Εκ. 620, οὐκ ἐπιλείψει τὸ π. πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φης ἀς
                         κέσθαι:
 πέους. Α. 1216. έμοῦ δέ γε σφὰ τοῦ π. ἄμφα μέσου
ΕΙ. 870. καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα. τοῦ π. δὲ δεῖ.

    Δ. 124. ἀφεκτέα τοίνυν ήμῶν ἐστι τοῦ π.
    134. ἐθέλω βαδίζειν τοῦτο μᾶλλον τοῦ π.

 πεπαίνουσιν. ΕΙ. 1163, εί π. ή-
πεπαινουσιν. ΕΙ. 1103, εί π. η. πέπαισται. Θ. 1227. άλλά π. μετρίως ημίνη πεπάναι. Σ. 646. την γάρ εμην δργήν π. πεπανούργηκας. Π. 876. είπειν ά π. ΚΑ. οἰμωξάρα σύ, πεπανουργηκότι. Π. 368. άλλ' εστίν επίδηλον τι π. Πεπαρήθιον. Fr. 301, 2. οὐ Χίον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Π. πέπαται. Ο. 943. δε ὑφαντοδώνητον ἔσθος οὐ π.
 πεπάτηκας. Ο. 471. άμαθής γάρ έφυς κου πολυπρά
 Αίσωπον π.,
πέπαυμαι, ΕΙ. 327. ήν Ιδού, καὶ δή π. ΤΡ. φής
                       οὐδέπω.
Θ, 709, κούπω μέντοι γε π.
πεπαυμέναι, ΕΙ, 421, άλλαι τε σοι πόλεις π.
πεπαυμένοι, ΕΙ, 1286, Θωρήσσον
νοι, οίμαι.
πέπαυσθε. ΕΙ. 331. άλλ' δρά
                        Δία
```

πενία. Π. 574. π. πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' ούπω

```
περίαλλα. Θ. 1070. τί ποτ' 'Ανδρομέδα π. κακών
  περιάλλα. Θ. 10/0. ** 10/2 Ανορομενά π. Ακκών περιάλουργός. Α. 856. ὁ π. τοῖς καικοῖς, περιάψαι. Π. 590. πολὺ τῆς πεγιάς πράγμι αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ π., περιάψας. Α. 640. εὕρετο πᾶν ἄν διὰ τὰς λιπαρὰς καλέσειεν 'Αθήνας,
  περιβαίη. Λ. 979. περί την ψωλήν π. περιβαίνει. Σ. 974. κακόν τι π. με κάναπείθομαι. περίβαλε. Ο. 346. π. περί τε κύκλωσαι
  Θ. 914. λαβέ με, λαβέ με, πόσι: π. δὲ χέρας. περίβαλλ'. Β. 1322. π., ὧ τέκνον, ὡλένας. περίβαλῶ. Σ. 1154. φέρ', ἀλλ' ἐγώ σε π. σὰ δ' οὖν ἴθι. περίβαρίδας. Λ. 45. καὶ Κιμβερίκ' ὁρθοστάδια καὶ π.;
  Λ. 53. μήτε ξιφίδιον. ΚΑ κτήσομαι π. περιβαρίδες. Λ. 47. τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ π. περιβλέψας. Εκ. 403. ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ π. ἔφη'
   περιγιγνόμενος. Σ. 604. πρωκτός λουτρού π. της άρχης της περι-
                                     σέμνου.
  περιγίγνεσθαι. Π. 554. π. δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ'
  περιγγένουα. Π. 30., π. 6 αυτώ μησεν, μη μεντοί μ. 

περιγράφεις. ΕΙ. 879. ούτος, τί π.; ΟΙ. τὸ δεῖν', εἰς Ἰσθμια 

περιδεῖσθε. Εκ. 273. π. τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἀν δέ γε 

περιδεξίοισι. Ν. 949. νῦν δείξετον τὰ πισύνω τοῖς π.
  περιδέρα.'. Fr. 309, 5. κάλυμμα, φϋκος, π., ὑπογράμματα, 
περιδησάμενος. Β. 1038. τὸ κράνος πρῶτον π. τὸν λόφον ἤμελλ' 
ἐπιδήσειν.
   περιδήσειεν. Εκ. 127. πώγωνα π. εσταθευμέναις.
  περιδήσομαι. Εκ. 122. έγω δὲ θείσα τοὺς στεφάνους π. περιδησόμεσθ'. Εκ. 100. δταν καθωμεν, ὃν π. ἐκεῖ, περιδόσθαι. Α. 1115. βούλει π. κάπιτρέψαι Λαμάχω,
      Ι. 791. ἡ μάλλον ἐμοῦ σε φιλών, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς π.
  περίδου. Α. 772. αὶ λης, π. μοι περὶ θυμητιδαν άλων,
Ν. 644. οὐδὲν λέγεις, ἄνθρωπε. ΣΤ. π. νυν ἐμοὶ,
περιδοῦ. Εκ. 121. ἴθι δὴ σὰ π. καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
  περιδου. Εκ. 121. Τοι οη συ π. και ταχεως ανηρ γενου περιδουμένη. Εκ. 118. οὐκ ἄν φθάνοις τὸ γένειον ἄν π., περιδραμεῖται. Σ. 138. οὐ π. σφῶν ταχέως δεῦρ ἄτερος; περιδραμών. Ι. 56. πανουργότατά πως π. ὑφαρπάσας περίδρομοι, Β. 472. φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε π. κύνες, περιδρόμου. Fr. 182. ἐπὶ τοῦ π. στᾶσα τῆς συνοικίας. περιεξώσατω. ΕΙ. 687. τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα π.
   περιεζωσμέναι. Ο. 1148. και νη Δί' αι νητταί γε π.
  περιεξώθεναι. Ο. 11-2. και νη Τα τα νηντάνει τές π. περιεξόδε. Α. 167. ταυτί π. οἱ πρυτάνεις πάσχυντά με περιεξόες. Εκ. 168. ὅτι μ' οἱ π. ἐπιτριβέντ'. ὧ Ἡράκλεις, περιεξλημμαι. Π. 934. οἵμοι π. μόνος. ΚΛ. νυνὶ βοᾶς; περιειλλόμενος. Β. 1066. ἀλλὰ ῥακίοις π. κλάει καὶ ψησὶ πέ-
  νεσθαι,
περιειργάζετο, Εκ. 220, εὶ μή τι καινὸν ἄλλο π.;
   περιειργμένος. Λ. 810, σκώλοισι τὰ πρόσωπα π.,
  περίειστν. Β. 154. έντεῦθεν αὐλῶν τίς σε π. πνοή,
περιεκόκκασα. Ι. 697. ἀπεπυδάρισα μόθωνα, π.
περιελαύνεις. Ι. 887. οἵμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με π.
περιέλειχε. Fr. 231 a, 2. ὥσπερ καδίσκον π. το στόμα. περιέλειχο. Fr. 231 a, 2. ὥσπερ καδίσκον π. το στόμα. περιέλειχον. Π. 736. τὰ βλέφαρα π., ὡς γ' ἐμοὐδόκει' περιελήλυθα. ΕΙ. 958. ἱδού λέγοις ἀν ἄλλο΄ π. περιελθεῖν. ΣΙ 349. οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης π. Ο. 6. ὁδοῦ π., στάδια πλεῖν ἡ χίλια, περιελῶ. Ι. 290. π. σ' ἀλαζονείαις. περιεπτισμένοι. Α. 507. ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε π. περιέργ'. Fr. 310. δσ' ἡν π. αὐταῖσι τῶν φορημάτων περιέρρει. Ι. 533. τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν' ἀλλὰ γέρων ὧν π.,
ων π., περιέρχομαι. Ι. 1142. αὐτοὺς π., περιέρχονται. Λ. 558. π. κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὰν ὅπλοις, ὥσπερ Κορύβαντες. περιεστεφάνωσεν. Π. 787. π. ἐν ἀγορὰ πρεσβυτικός; περιεστραμμένον. Θ. 1119. ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο π., περιεστώτων. Α. 915. ἐγὰ φράσω σοι τῶν π. χάριν. περιετόξευσεν. Α. 712. π. δ' ἀν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
  γενείς.
περιέφερε. Fr. 209. τὸ πρᾶγμ' ἐορτή. π. δ' ἡμῦν κύκλφ λεπασ-
περιέφυσαν. Ν. 151. κἆτα ψυγείση π. Περσικαί.
περιέψησεν. Π. 730. τὰ βλέφαρα π. ἡ Πανάκεια δὲ
περιέψησεν. Π. 730. τὰ βλέφαρα π. ἡ Πανάκεια δὲ
περιήν. Π. 709. σκοπών π. πάντα κοσμίον πάνυ.
περιήλθε. Π. 679. π. τοὺς βωμοὺς ἄπαντας ἐν κύκλω,
περιήμπισχεν. Ι. 593. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε π., ἔν' ἀποπνίξη'
περιηρμοσμέναι. Εκ. 274. τουτοὺς ἀκριβώσητε π.,
περιήρχετ'. Θ. 504. ὁ δ' ἀνὴρ π. ἀκυτόκὶ ἀνούμενος
περίθες. Γ. 137. π. σεαυτῷ τὸυ πυγέα.
περίθεθε Α. 740. π. τάδε τὰς ὑπλὸς τῶν γομοίον.
```

περίθεσθε. Α. 740. π. τάσδε τὰς δπλὰς τῶν χοιρίων. περίθετον. Fr. 224. π. περίθετος. Θ. 258. κεφαλή π., ἡν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

```
περιθέων. Ι. 65. ήμεις· Παφλαγών δὲ π. τους οἰκέτας
 περίθου. Λ. 533. έχε καὶ π. περὶ τὴν κεφαλὴν.
Θ. 380. έγώ. ΚΗ. π. νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
Εκ. 131. ἐγώ. ΠΡ. π. δὴ τὸν στέφανον τύχἀγαθῆ.
περιθρέξαι. Θ. 657. ζητείν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε,
  περιθρέξει. Β. 193. ούκουν π. δήτα την λίμνην κύκλφ;
  περιθώ. Ι. 1228. αύτον π. ΑΛ. κατάθου ταχέως, μαστιγία.
περιδείν. ΕΙ. 1225. αυτού π. ΑΛ. καταθού ταχεως, μαστιγία. 
περιδείν. ΕΙ. 10. εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα π. 
περιδης. Εκ. 369. ἃ πότνι' Εἰλείθνια, μή με π. 
Εκ. 1054. βάδιζε δεῦρο. ΝΕΑ. μηδαμῶς με π. 
περίθι. ΕΙ. 957. π. τον βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια. 
περικαλλή. Θ. 282. ἀλλ', ὧ π. Θεσμοφόρω, δέξασθέ με 
περικαλυπτέα. Ν. 727. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλά π. 
περικατάξαι. Λ. 357. οὐ π. τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' ἀὐτάς;
 Περικλέης. Α. 530. ἐντεῦθεν ὀργἢ Π. οὐλὔμπιος

Ι. 283. καὶ τέμαχος, οὖ Π. οὐκ ἡξιώθη πώποτε.

Ν. 859. ὥσπερ Π. ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
 ΕΙ. 606. εἶτα Π. φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης, Περικλείδας, Λ. 1138. οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὰν δεῦρο Π. ποτὲ Περικλέους. Ν. 213. οἶδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Π. περίκομμα. Fr. 180, 2. π., θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον. περικόμματ. Ι. 372. π. ἐκ σου σκευάσω.
 περικομματίοις. Ι. 770. εψοίμην έν π.: κεί μή τούτοισι πέ-
 περικόμψους. ΕΙ. 994. τὰς π.,
περικυλίσας. ΕΙ. 7. ὅλην ἐνέκαψε π. τοῦν ποδοῦν.
περικωμάζειν. Σ. 1025. οὐδὲ παλαίστρας π. πειρῶν οὐδὶ εἴ τις
 έραστής,
περικωνεί. Σ. 600. του σπόγγου έχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι'
 ήμῶν π.
περιλάβοιμ'. Εκ. 881. παίζουσ', ὅπως ἃν π. αὐτῶν τινὰ
 περιλαλώμεν. Εκ. 230. μη π., μηδέ πυνθανώμεθα
περιλειφθήσεται. Ν. 725. ύπό των κόρεων εί μού τι π.
περιλειφμένοs. Εκ. 1139. οἶνος δὲ Χίδς ἐστι π.
περίλεξιν. Ν. 318. καὶ τερατείαν καὶ π. καὶ κροῦσιν καὶ κατά-
 ληψιν. περίλοιπα. Fr. 208. "ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ ἄρτων π. θρύμματα." περιμάχητον. Θ. 319. οἰκοῦσα π., ἐλθὲ δεῦρο.
 περιμάχητός. Ο. 1404. δε ταΐσι φυλαΐε π. είμ' deί;
περιμείναντα. Εκ. 788. τὸ μηδὲ π. τοὺε ἄλλουε ὅ τι
περιμείνατέ. Εκ. 517. π. νυν, ἵνα τῆε ἀρχῆε, ἡν ἄρτι κεχειροτό-
 περίμεν'. Α. 815. ἀνήσομαί σοι π. αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δή.
 φ. 70. τί οὖν ἐγὰ δρῶ; ΕΥ. π., ὡς ἐξέρχεται.
περίμενε. Π. 1191. ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ π.,
 περιμένειν. Fr. 344, 8. καὶ μὴ π. ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια περιμένουσα. Π. 643. ἔνδον κάθημαι π. τουτονί.
 περινεοίν, Β. 958. κάχ' ὑποτοπείσθαι, π. ἄπαντα ΑΙ. φημί
 περινέφελον. Ο. 1191. ἀέρα π., δυ Έρεβος ἐτέκετο,
περινοστεῖν. Π. 121. ὅστις σε προσπταίοντα π. ἐᾳ̂;
περινοστῆ. Π. 494. ἡν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψη καὶ μὴ τυφ-
  περινοστών. ΕΙ. 762. καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν σὐχὶ
                          παλαίστρας π.
    Θ. 796. πῶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περί τὰς κλίνας π.
Θ. 790. πως τις το κακον τουτο ζητει περι τως καινώς π. πέριξ. Fr. 75. πως εἰσίδω ρύγχος π. κεκαυμένον; περιοδος. Ν. 206. αὐτη δέ σοι γῆς π. πάσης. ὁρῶς; περιοκούσι. Ι. 853. νεανιών τούτους δέ π. μελιτοπώλαι περιορᾶς. Σ. 439. π. οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον, περιουσίας. Ν. 50. ὅζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων π., περιόψει. Β. 1476. ὧ σχέτλιε, π. με δὴ τεθνηκύτα;
 περιόψεσθ. Θ. 698, τέκνου με π. άποστερουμένην;
περιόψεσθέ. Α. 65. ὧ Τριπτόλεμε καὶ Κελεέ, π. με;
περιόψεταί. Ν. 124. ἀλλ' οὐ π. μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
  περιόψομαι. Λ. 1019. άλλ' όταν βούλη σύ νυνί δ' ού σε π.
 περιόψομαπελθόντ'. Β. 509. π., επεί τοι καὶ κρέα
περιπαγῆ. Fr. 286, ἢ καρδοπείω π. τὸν αὐχένα.
περιπατεῖν. Ο. 389. π. ἔχοντας ἡμᾶς
Λ. 709, ποιεί μ' άθυμον π. τ' άνω κάτω. περιπάτοις. Β. 942. ξπυλλίοις καὶ π, καὶ τευτλίοισι λευκοίς,
περίπατος. Β. 953. ου σοι γάρ έστι π. κάλλιστα περί γε τούτου. περιπατούντε. Σ. 237. φρουρούντ' έγω τε και σύ' κάτα π.
νύκτωρ περιπατών. Ι. 744. έγὼ δὲ π. γ' ἀπ' ἐργαστηρίου περιπεπλευκότος. Β. 535. πολλὰ π.,
περιπέση. Β. 969. δε ήν κακοίς που π. καὶ πλησίον παραστή, περιπεσούμαι. Σ. 523. ήν γὰρ ήττηθῶ λέγων σου, π. τῷ ξίφει. περιπεταστόν. Α. 1201. τὸ π. κάπιμανδαλωτόν.
```

περιπέτεσθε. Ο. 165. μή π. πανταχή κεχηνότες περιπέττουσι. Π. 159. δυδματι π. την μοχθηρίαν περιπέττουσιν. Fr. 310, 2. δσαις τε π. αὐτὰς προσθέτοις. περιπεφθείς. Σ. 668. άρχειν αίρει σαυτού, τούτοις τοις βημα-Tious T. περιπίπτη. Θ. 271. πάσαις τέχναις, ήν μοί τι π. κακόν. περιπλεύσας. Σ. 924. ὅστις π. την θυείαν ἐν κύκλφ περιπόλους. Ο. 1177. τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. οὕκουν δήτα π. ἐχρῆν πεπιπόνηρος. Α. 850. ὁ π. Αρτέμων, περιπτυχάς. Ο. 1241. λιγνύς δὲ σῶμα καὶ δόμων π. περιρραίνοντες. Λ. 1130. βωμούς π., ώσπερ ξυγγενείς, περισέμνου. Σ. 604. πρωκτός λουτρού περιγιγνόμενυς της άρχης Tris TT. περισκοπουμένη. Εκ. 487. την, καὶ π. περιστοβεῖν. Ο. 1425. κύκλω π. τὰς πόλεις καλούμενος. περιστοβίζεται. Ο. 1646. οίμοι τάλας, οἶόν σε π. περιστερά. Ο. 302. κίττα, τρυγῶν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, π., Ο. 1302. ἡ πηνέλοψ ἡ χήν τις ἡ π.
περιστεραί. Λ. 755. ἐσβᾶσα ταίτην, ὥσπερ αἰ π.
περιστεράs. Ο. 1082. τὰς π. θ' ὁμοίως, ξυλλαβῶν εἴρξας ἔχει, περιστίαρχος. Εκ. 128. δ π., περιφέρειν χρή τήν γαλήν, περιστειχίζειν. Ο. 552. π. μεγάλαις πλίνθοις δπταίς ώσπερ Βα-Βυλώνα. περιτελλομέναις. Ο. 696. ἐξ οῦ π. ώραις ἔβλαστεν Έρως ὁ περιτράγη. Α. 258. μή τις λαθών σου π. τα χρυσία. περίτρεχε. Ο. 842. κωδωνοφορών π., καὶ κάθευδ' ἐκεῖ περίτριμμα. Ν. 447. εὐρησιεπὴς, π. δικών, περιτρώγει. Σ. 596. αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ήμας οὐ π., περιτρώγων. Σ. 672. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπας τῆς σῆς τοὺς αργελόφους π. περιυβρίζειν. Θ. 535. ταύτην έωσαι την φθόρον τοιαθτα π. περιύβριζεν. Σ. 1319. τοιαίτα π. αὐτοὺς ἐν μέρει, περιφρίζομαι. Ι. 727, έξελθ, ϊν' είδης οία π. περιφανέστατον. Ι. 206. δ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο π. περιφανή. Λ. 756. τί λέγεις; προφασίζει π. τὰ πράγματα. περιφανώς. Ι. 1186. ἐπισκοπεῖ γὰρ π. τὸ ναυτικόν. Ο. 1290. ἀρνιθομάνουν δ' οῦτω π. ὥστε καὶ Θ. 465. της υβρεος ημίν τον άνδρα π. δούναι δίκην. Π. 948. δτιή καταλύει π. είς ὧν μόνος περιφέρειν. Εκ. 128. ὁ περιστίαρχος, π. χρη την γαλήν, περιφοράς. Ν. 172. καὶ τὰς π., εἶτ' ἄνω κεχηνότος περιφλύει. Ν. 396. καὶ καταφρύγει βάλλων ήμᾶς, τοὺς δὲ ζώντας π. περιφρόνει. Ν. 741. λεπτήν κατά μικρόν π. τὰ πράγματα, περιφρονώ. $\left\{ \begin{array}{l} N. \ 225. \\ 1503. \\ \end{array} \right\} \ \ \text{\hat{a} εροβατῶ καὶ π, τὸν ἥλιον.}$ περιφυσήτω. Α. $323. \ \ \tau$ ε καὶ Κρίτυλλαν π , περιχαρείς. ΕΙ. 309. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ π. τῷ πράγματι περιχαρής. Σ. 1477. ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, π. τῷ πράγματι περιχώρει. Ο. 958. αὖθις σὰ π. λαβῶν τὴν χέρνιβα. περιψήν. Ι. 909. ἴδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τώφθαλμιδίω π. πέρκην, Fr. 416. ἀπασκαρίζειν ὼσπερεί π. χαμαί, πέρναται, Ι. 176. οδκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα π. περόνας. Γ. 170. ουκ, αλλά δια σου ταυτα πάντα π. περόνας. Γτ. 309, 11. χλίδωνα, π., ἀμφιδέας ὅρμους, πέδας, Πέρσας. Λ. 1261. τὰς ψάμμας, τοὶ Π. Πέρσας. Β. 1026. εἶτα διδάξας Π. μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα περσέπολιν. Ν. 967. ἡ Παλλάδα π. δεινὰν, ἡ Τηλέπορόν τι Περσεύ. Θ. 1134. μέμνησο Π. μ' δις καταλείπεις άθλίαν, Περσεύς. Θ. 1011. σημείον ὑπεδήλωσε Π. ἐκδραμῶν, Θ. 1101. Π., πρὸς "Αργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος Περσίδ'. Σ. 1137. οι μεν καλούσι Π., οι δε καυνάκην. Персика. $\left\{ {\stackrel{\Lambda}{-}}\, \frac{229}{230}, \right\}$ ой прдз тду брофоу дуатеч $\hat{\omega}$ тд П. Περσικαί. Ν. 151. κάτα ψυγείση περιέφυσαν Π. Περσικάς. Θ. 734. οίνου πλέως, και ταθτα Π. έχων. Εκ. 319, καὶ τὰς ἐκείνης Π. ὑφέλκομαι.
Περσικόν. Ο. 707. ὁ μὲν ὅρτυγα διὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Π. δρνιν.
Θ. 1175. σὸ δ', ὧ Τερηδών, ἐπαναφύσα Π.
Περσικός. Ο. 485, ὥστε καλείται Π. ὅρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης. Περσικού. Ο. 833. δρνις ἀφ' ήμῶν τοῦ γένους τοῦ Π., Περσίς. Fr. M. Γηρ. 10. βακτηρία δὲ Π. ἀντὶ καμπύλης. Περσῶν. Ο. 484. ηρχε τε Π. πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου, πέρυσι. Α. 378. ἐπίσταμαι διὰ τὴν π. κωμφδίαν. Θ. 627. ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν π. σὰ δ' ἀπίστηθί μοι,

Σ. 1044. π. καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις, Θ. 1060. ήπερ π. εν τῷδε ταὐτῷ χαρίῳ Fr. 181, 1. ὀφθαλμιάσας π. εἶτ' ἐσχον κακῶς, πέρυσίν. Θ. 808. ἀλλ' Εὐβούλης τῶν π. τις βουλευτής ἐστιν άμείνων, περυσινόν. Β. 986. το π. τέθνηκέ μοι περών. Ο. 1195. μή σε λάθη θέων τις ταύτη π. περώσιν. Fr. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι π. διὰ τοὺν Μαραθώνι τροπαίον. πεσείν. Θ. 1122. π. ές εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος; πέση. Σ. 1012. σθαι μὴ π. φαύλως χαμάζ ΕΙ. 140. τί δ', ἡν ἐς ὑγρὸν πόντιον π. βάθος ; πέσης. Ν. 702. ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον π., πέσοιεν. Ι. 571. εἰ δέ που π. ἐς τὸν ὡμὸν ἐν μάχη τινὶ, πεσόν. Α. 1182. πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου π. πεσών. Α. 1180. καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον π., Α. 1186. τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν π Ν. 126. ἀλλ' οὐδ' ἐγὰ μέντοι π. γε κείσομαι'
 1501. ἡ 'γὰ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ π.
 Σ. 1870. τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου π.; ΕΙ. 169. και μύρου κειχείς; ώς ήν τι π. Π. 70. άπειμ', ίν' ἐκείθεν ἐκτραχηλισθή π.; πέταλον. Β. 682. ἐπὶ βάρβαρον ἐζομένη π.: **тетах**уоûутаг. Fr. 279. πάντες δ' ένδονπ. πέτει. ΕΙ, 95. τί π.; τί μάτην ούχ ὑγιαίνεις; Ο, 1199. αὕτη σὰ πιῖ ποῖ ποῖ π.; μέν ἤσυχος, 1459. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὰ δ' ἐκεῖσ' αὖ π. πετεινών. ΕΙ. 130. μόνος π. ες θεούς άφιγμένος. Ο. 1393. είδωλα π. πέτεσθαι. ΕΙ. 103. δποι π. διανοεί. ΤΡ. τί δ' άλλο γ' ή Ο. 1219. ποία γὰρ ἄλλη χρη π. τοὺς θεούς;
 1342. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ π. γλυκύτερον
 1421. μῶν εὐθὸ Πελλήνης π. διανοεῖ; Λ. 724. ήδη π. διανοουμένην κάτω πέτεται. Σ. 93. δ νους π. την νύκτα περί την κλεψύδραν. Ο. 573. π. θεδς ων πτέρυγας τε φορεί, κάλλοι γε θεοί πάνυ πολλοί. 574. αὐτίκα Νίκη π. πτερύγοιν χρυσαίν, καὶ νὴ Δί Έρως γε. πέτευρον. Fr. 667. π. πετήσει. ΕΙ. 77. δποις π. μ' εὐθὰ τοῦ Διὰς λαβών. πέτοιτο. Εκ. 899. ἀλλ' ἐφ' ἔτερον ἄν π. πέτομαι. ΕΙ. 93. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων π., Ο. 1230. έγώ; πρὸς ἀνθρώπους π. παρὰ τοῦ πατρὸς
 1344. ὁρνιθομανῶ γὰρ καὶ π., καὶ βούλομαι
 1374. π. δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων πετόμενα. Ο. 233. ταχύ π., μαλθακήν ξέντα γήρυν· πετομένας. Λ. 55. οὐ γὰρ μὰ Δί' άλλὰ π. ἤκειν πάλαι. πετομένη. Ο. 1260. οἴμοι τάλας. οὔκουν ἐτέρωσε π. πετομένη. Ο. 1260, οἴμοι τάλας. σὕκουν ἐτέρωσε π. πετομένοις, Ο. 650, ξυνεσόμεθ' ὑμὰ π. οὐ πετομένου; πετόμενος. Ο. 169. ἄυθρωπος όρνις ἀστάθμητος π., πετομένους. Ο. 167. ἐκεῖ παρ' ἡμὰν τοὺς π. ἡν ἔρη, πετομένου. Ο. 650. ξυνεσόμεθ' ὑμὰν πετομένοις οὐ π.; πετομένων. Ο. 296. οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν π. τὴν εἴσοδον. Ο. 1406. Λεωτροφίδη χορὸν π. ὀρνέων πετόμεσθα, Ο. 572. οὶ π. πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕ. ληρεῖς καὶ νη Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς πετόμεσθά. Ο. 704. πολλοῖς δῆλον· π. τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν: σύνεσμεν Πετόσιριν. Fr. 253. και τον κυλλάστιν φθέγγου και τον Π. πέτου. Λ. 321. π. π., Νικοδίκη. Fr. 13. ταχύ νυν π. καὶ μη τροπίαν οίνον φέρε. πέτρα. Β. 470. τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος π. πέτραις. Ι. 783. ἐπὶ ταισι π. οὐ φροντίζει σκληρώς σε καθήμενον ούτως, πέτραισι. Α. 1183. πρός ταις π. δεινόν εξηύδα μέλος πέτραυ. Ν. 597. ὑψικέρατα π.: Ν. 604. π. σὺν πεύκαις σελαγεῖ Ο. 54. ἀλλ' οἶσθ' δ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν π. πέτρας. Ι. 754. ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς π., I. 956. λάρος κεγηνώς ἐπὶ π. δημηγορών.
 πετρώδεις. Θ. 998. δάσκια καὶ νάπαι π. ** * βρέμονται πετρών. Ι. 312. κάπὸ τῶν π. ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
 Ο. 20. καὶ νῶν τἱ κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν π.
 836. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ π. πέττεται. Εκ. 843, λαγώ ἀναπηγνύασι, πόπανα π., πεττοίς. Εκ. 987. τῷ βουλομένο γε, κατὰ τὸν ἐν π. νόμον. Εκ. 988. ἀλλ' οὐδὲ δειπνείς κατὰ τὸν ἐν π. νόμον. πέττουσι. Εκ. 224. π. τους πλακούντας ώσπερ και πρό του πέττω. Γτ. 267. πτίττω, βράττω, μάττω, δεύω, π. καταλώ. Kk

πέρυσιν Σ. 1038. τοις ἡπιάλοις ἐπιχειρήσαι π. καὶ τοις πυρε-

πέτωμαι, Ο. 1456. κατ' αὖ π. πάλιν ἐκείσε. ΠΕ. μανθάνω. πείκαις. Ν. 604. πέτραν σὺν π. παλιν εκτίσε. ΠΕ. μανθανω. πείκαις. Ν. 614. πέτραν σὺν π. σελαγεῖ πεύκαιστ. Β. 1212. καθαπτὸς ἐν π. Παρνασὸν κάτα πεύκας. Γτ. 494. ἐκφέρετε π. κατ΄ Αγύθωνα φωσφόρους. πεύκης. Ι. 1310. εἴπερ ἐκ π. γε κάγὼ καὶ ξύλων ἐπηγινύμην. πεύσετ. Π. 40. π. σαφῶς γὰρ δ θεὸς εἶπέ μοι τοδί πεύσεσθ΄. ΕΙ. 67. π. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί, πευσόμεθα. Ο. 1120. οὐδείς ὅτου π. τάκεῖ πράγματα. πευσόμενοι. Ο. 252. δεῦρ' ἔτε π. τὰ νεώτερα, πευσόμενος. Π. 36. π. εἶ χρη μεταβαλόντα τοὺς τρόπους πεφάρμαχθ'. Θ. 534. ἀλλ' ἡ π. ἡ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' άλλο, πέφευγ'. ΕΙ, 1027, πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε π. πέφευγας. Ο. 954. νὴ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη π. ταυταγὶ πεφόβημαι. Ν. 294. πρὸς τὰς βροντάς οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ π.΄ πέφρακται, Σ. 352. πάντα π. κοὐκ ἔστιν ὑπῆς οὐδ' εἰ σέρφφ διαδύναι. πέφρικα. Ν. 1133. δέδοικα καὶ π. καὶ βδελύττομαι, πεφρικα. Ν. 1133. δεοοίκα και π. και ροελυττομα, πεφροντίκαμεν. Εκ. 263. ἐκεῖνο δ' οὐ π., ὅτφ τρόπφ πέφυκα. Λ. 649. εἰ δ' ἐγὰ γυνὴ π., τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι, πέφυκε. Π. 443. οὐδὲν π. ζῷον ἐξωλέστερον. Fr. 136. ὡς δ' ὀρθοπλήξ' π. γὰρ δυσγάργαλις. πέφυκεν. Ο. 452. π. ἄνθρωπος' σὰ δ' ὅμως λέγε μοι. πεφυκέναι. Α. 352. δεινὸν γὰρ οῦτως ὁμφακίαν π. Σ. 1265. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς π., πεφυκός. Ο. 1473. ἔστι γὰρ δένδρον π. πεφυκώς. Β. 1218. ἡ γὰρ π. ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον, πεφυσιγγωμένοι. Α. 526. κἄθ' οἱ Μεγαρῆς ὁδύναις π., πέψω. Fr. Μ. Δαιτ. 2. π. πλακοῦντ' ἐς ἐσπέραν χαρίσιον. πη. Ι. 35. εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἐτέρα π. σκεπτέον, **κ.т.λ.** πηγάνφ. Σ. 480. οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνω σοὐστὶν οὐδ' ἐν π.: Πήγασε. ΕΙ. 154. ἀλλ' ἄγε, Π., χώρει χαίρων, Πηγάσιόν. ΕΙ. 76. ὧ Π. μοί φησι, γειναίον πτερὸν, Πηγάσου. ΕΙ. 135. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Π. ζεῦξαι πτερὸν, πήδα. Ν. 704. ἐπ' ἄλλο π. πηδῆ. Β. 1213. π. χορείων, ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. πηδαλίοις. Ι. 542. ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν π. ἐπιχειρῶν. χειρεῖν, πηδάλιον. ΕΙ. 142. ἐπίτηδες εἶχον π., ῷ χρήσομαι·
Ο. 711. καὶ π. τότε ναυκλήρω φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν, πηδᾶν. Ν. 1392. π., ὅ τι λέξει. πηδάν. Ν. 1392. π., ο τι λέξει.
πηδάτε. Σ. 1520. π. παρὰ ψάμαθον
πηδώσι. Σ. 227. π. καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
πηκτά. Α. 479. ἀνὴρ ὑβρίζει' κλεῖε π. δωμάτων.
πηκτάs. Ο. 528. ἔρκη, νεφέλαs, δίκτυα, π.
πηκτίδαs. Θ. 1217. τὴν γραῦν ἐρωτῆς, ἡ 'φερεν τὰς π.;
Πηλέα. Β. 863. καὶ νὴ Δὶ τὸν Π. γε καὶ τὸν Αἴολον
Πηλεύs. Ν. 1063. πολλοῖς. ὁ γοῦν Π. ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραι Ν. 1067. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Π. πήληκας. Β. 1017. καὶ π. καὶ κνημίδας καὶ θυμούς ἐπταβοείους. πηλίκον. Λ. 23. τἱ τὸ πρᾶγμα; π. τι; ΑΥ. μέγα. ΚΑ. μῶν καὶ παχύ; καὶ παχύ;
πηλόν. Σ. 248. τον π., ὧ πάτερ πάτερ, τουτονὶ ψύλαξαι,
Σ. 257. τον π. ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.
Ο. 839. χάλικας παραφόρει, π. ἀποδὸς ὅργασον,
1143. λεκάναισι. ΠΕ. τὸν δὲ π. ἐνεβάλλοντο πῶς;
1151. τὸν π. ἐν τοῖς στόμασιν αὶ χελιδόνες.
πηλοῦ. Ο. 686. ὁλιγοδρανέες, πλάσματα π., σκιοειδέα φῦλ΄ άμενηνά, πηλοφορούντες. Εκ. 310, περ π. πημανεί. Α. 842. οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε π. τε Πηνελόπην. Θ. 547. εγένετο, Μελανίππας ποιών Φαίδρας τε П. 8€ Θ. 550. τῶν νῦν γυναικῶν Π., Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας.
 πηνέλοψ. Ο. 298. οὐτοσὶ δὲ π., ἐκεινοσὶ δὲ γ' ἀλκυών. Ο. 1302. ἡ π. ἡ χήν τις ἡ περιστερὰ
 πηνίκ'. Ο. 1498. τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. π. ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
 Ο. 1514. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕ. π. ἄττ' ἀπώλετο; Ετ. 499. πυθού χελιδών π. άττα φαίνεται: πηνίκα. Β. 646. άλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙ. π.; Εκ. 857. πρίν γ' ἀν ἀπενέγκης. ΑΝ. Β. ἀλλ' ἀποίσω ΑΝ. Α. π.; πηνίσματα. Β. 1315. ἰστότονα π., πηνίω. Fr. p. 509. κείσεσθον ὤσπερ π. βινουμένω, πήρα. Fr. 268. τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου π. πήραν. Π. 298. π. ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραιπαλῶντα, πηρίδιον. Fr. 410. π. πηριδίου. N. 923. ἐκ π.

πηρώσω. Β. 623. δίκαιος δ λόγος κών τι π. γέ σοι πήχεις. Β 799. καὶ κανόνας έξοισουσι καὶ π. έπῶν, ΄πί. Α. 330. τῶν παρόντων ένδον εἴρξας ; ἡ ΄π. τῷ θρασύνεται ; K.T.A. 'πιβάς, ΕΙ. 865. ὅχημα κανθάρου 'π.
'πιδιδόν'. Θ. 217. ἡ μὴ 'π. ἐμαυτὸν ὥφελύν ποτε.
πίεζέ. Σ. 152. * * τὴν θύραν ὥθει' π. νυν σφόδρα
πιέζει. Ν. 437. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας' ἡ γὰρ ἀνάγκη με π. πιέξει. Ν. 487, δράσω τουθ΄ ύμιν πιστεύσας ή γάρ ανάγκη με π ΕΙ, 1031, ή σχίζα γοῦν ἐνημμένη τον Στιλβίδην π., Λ. 417. το δακτυλίδιον π. το ζυγόν, πιέξειν. Ν. 1120. ώστε μήτ΄ αυχμόν π. μήτ΄ άγαν ἐπομβρίαν. Λ. 311. ἔμπιπράναι χρή τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ π. πιέζεται. Β. 30. οὐκ σἶδ΄ ὁ δ΄ ὧμος οὐτοσὶ π. πιέζομαι. Β. 3. νὴ τὸν Δί΄ ὅ τι βούλει γε, πλὴν π., πιέζον. Ι. 259. κάποσυκάζεις π. τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν πίει. Fr. 491. πικρότατον οίνον τήμερον π. τάχα, πιείν. Α. 78. τους πλείστα δυναμένους καταφαγείν τε καί π. 1. 83. βέλτιστον ήμεν αξμα ταύρειον καταφαγείν τε και π,
1. 83. βέλτιστον ήμεν αξμα ταύρειον π.
118. φέρ αὐτον, εν ἀναγνῶ· σὐ δ' ἔγχεον π.
1187. ἔχε καὶ π. κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Ν. 1382. εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἔγὼ γνοὺς ἀν π. ἐπέσχον'
Σ. 616. κὰν οἴνόν μοι μὴ 'γχῆς σὺ π., τὸν ὅνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι ΕΙ. 49. ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω π. ΕΙ. 49. ἀλλ' εἰσιῶν τῷ κανθάρῳ δώσω π.
Θ. 736. κάκ παντός ὑμεῖς μηχανώμεναι π.,
Β. 1051. κώνεια π., αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
Εκ. 132. ἰδού. ΠΡ. λέγοις ἄν. ΓΥ. Θ. εἶτα πρὶν π. λέγω;
133. ἰδοὺ π. ΓΥ. Θ. τί γὰρ, ῷ μέλ', ἐστεφανωσάμην;
157. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ π. γ' ἤτησά σε.
307. π. ἄμα τ' ἄρτον *
πίεται. Ι. 1289. οὕ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν π. ποτηρίου.
Ι. 1400. κάκ τῶν βαλανείων π. τὸ λούτριον.
πίρε ΕΙ. 1352. οἶνών τε π. πολίν. πίης. ΕΙ., 1352. οἶνόν τε π. πολύν.
Π. 645. καὐτὴ π. φιλείς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφύδρα πιθ'. Σ. 1489. σφύνδυλος ἀχεί. ΞΑ. π. ἐλλέβορον. πιθάκναισι. Ι. 792. και πως σύ φιλείς, δε τούτον δρών οἰκούντ' èν ταῖς π. πιθάκνης. Π. 546. π. πλευράν έρρωγυίαν καὶ ταύτην. ἄρά γε πολλών πίθακον. Α. 907. άπερ π. άλιτρίας πολλάς πλέων. πιθανά. Θ. 464. π. πάντα. δεί δε ταύτης πιθανώς, Θ. 268. γυναικιείς εὖ καὶ π. ΜΝ. πειράσομαι. πιθανώταθ΄. Ι. 629. π. ή βουλή δ΄ ἄπασ΄ ἀκροωμένη ΄πιθείναι. Εκ. 1111. ἀνω 'π. πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου. πιθέσθαι. Σ. 573. εἰ δ΄ αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρός φωνή Σ. 1027. ουδενὶ πώποτέ φησι π., γνώμην τιν' έχων ἐπιεικῆ, πίθη. Ι. 962. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΛ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ π., πίθηκε. Α. 120. τοιόνδε δ', ὧ π., τὸν πώγων' ἔχων πιθηκισμοίς. Ι. 887. οίμοι τάλας, οίως π. με περιελαύνεις. πιθήκοις. ΕΙ. 1065. συνθήκας πεποίησθ' άνδρες χαροποίοι π., ΕΙ. 1066. αίβοι βοί. ΤΡ. τί γελάς; ΟΙ. ήσθην χαροποίσι π. ΕΙ. 1066. αίβοι βοί. ΤΡ. τι γελας; ΟΙ. ήσθην χαροποισι π πίθηκον. Ο. 347. π. πίθηκον. Ο. 441. ήνπερ ό π. τῆ γυναικὶ διέθετο, Β. 707. οὐ πολὸν οὐδ' ό π. οὖτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν, Εκ. 1072. πότερον π. ἀνάπλεως ψιμυθίου, πίθησθε. Ο. 164. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕ. ὅ τι π.; πρῶτα μὲν πιθοίμην. Ν. 119. οὐκ ἀν π. οὐ γὰρ ἀν τλαίην ίδεῦν Εκ. 1011. κοὐκ ἀν π. οὐδέποτ'. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νὴ Δία πίθοισθέ. Ο. 163. καὶ δύναμν ἡ γένοιτ' ὰν, εὶ π. μοι. πιθόμενος. Ν. 861. π. ἐξάμαρτε κάγώ τοί ποτε Ν. 862. οἶδ' ἐκέρει σοι τραυλίσαντι π.. Ν. 862. οδό έξέτει σοι τραυλίσαντι π Ο. 1011. κάμοι π. ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ. πιθόμενός. Ν. 1083. τίδ' ην βαφανιδωθη π. σοι τέφρα τε τιλθή; πίθον. ΕΙ. 703. ίδων π. καταγνύμενον οίνου πλέων. πίθος. ΕΙ. 613. και π. πληγείς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθω, πιθού. Ν. 87. ὧ παῖ, π. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι ; Σ. 729. π. π. λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη, 760. ἔθ' ὧ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ π. 700. 18 α πατερ. προς των σεως, είναι π. Ο. 681. ἄ τοῦτο μέντοι νὴ Δί αὐτοῖσιν π. Π. 103. ἐμέλλετόν μοι; ΧΡ, καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, π., 'πιθυμεῖτ'. Σ. 86. εἰ τὴ 'π. εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν. 'πιθυμῶ. ΕΙ. 569. ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'π. καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν πίθω. ΕΙ. 613. καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν π., Γτ. 81. ἐν π. τὴν κεραμείαν πίθωμαι. Ν. 87. ἄ παὶ, πιθού. ΦΕ. τί οὖν π. δῆτά σοι; Σ. 761. τί σοι π.; λέγ' ὅ τι Βούλει, πλὴν ἐνός. πιθώμεσθ'. Σ. 164. τί σοι π.; ΠΕ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν πιθών. Β, 1168. λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ π. τοὺς κυρίους. Π. 949. την δημοκρατίαν, ούτε την βουλήν π. πικαθήσθαι. Ι. 1093. ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῆ 'π.:

```
πικαθήτο. Β. 1046. άλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλή πολ-
                        λοῦ π.
   'πικηρυκεύεται. Θ. 336. τῷ τῶν γυναικῶν, ἡ 'π. 
*πικλίντρῳ. Fr. Μ. Ανα. 16, 2. ὑπὸ τῷ 'π. Β. μῶν τίς αὕτ'
                        ἀνείλετο:
   πικουρία. Λ. 110. δε ην αν ημών σκυτίνη 'π.
  πικράν. Ο. 1468. π. τάχ' δψει στρεψοδικοπανουργίαν.
Θ. 853. π. Έλένην δψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
  πικροτάτην. ΕΙ. 805. π. ὅπα γηρύσαντος ήκουσ΄, πικρότατον. Fr. 491. π. οἶνον τήμερον πίει τάχα.
   πικρούς. Ο. 1045. π. έγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
   πικτίδας. Α 879. σκάλοπας, έχίνως, αλελούρως, π., 
πιλάβηται. Α. 596. της δε γυναικός μικρός ο καιρός, κάν τού-
                         του μη 'π.
   πιλάθη. ΕΙ. 1304. ού μη 'π. ποτ', ων ἐκείνου τοῦ πατρός. 
πλελήσμην. Σ. 605. δ δέ γ' ήδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οῦ
 πιλήσι. Θ. 1190. ήδη βαδίζειν. ΤΟ. οὐκὶ π. πρῶτα με; πιλίδιον. Α. 439, τὸ π. περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον. πίλον. Λ. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον π. λέκιθον παρὰ
                        ypabs.
   πιλουμένου. Fr. 235. πληγαί λέγουται πουλύπου π.
  πιλούντας. Λ. 577. καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς π. ἐαυτοὺς
   πιμπραμένας. Λ. 341. ας, ω θεα, μή ποτ' έγω π. ίδοιμι,
  πίν'. Ι. 406. πίνε π. ἐπὶ συμφοραίς
  πινακηδόν, Β. 824. βήματα γομφοπαγή, π. άποσπων πινακίοις. Ο. 450. σκοπείν δ΄ δ τι άν προγράφωμεν έν τοίς π.
  πινάκιον. Σ. 167. δπως τάχιστ', ή π. τιμητικόν 
πινακίσκον. Fr. 449. π. άπυρον Ιχθυηρόν.
  πινακίσκους. Π. 813. χαλκή γέγονε τοὺς δὲ π. πινακοπώλης. Ο. 14. δ π. Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
  πίνακος. Π. 996. καὶ τάλλα τάπὶ τοῦ π. τραγήματα
  πινάκων. Θ. 778, άγε δὴ π. ξεστῶν δέλτοι,
Πινδάρειον. Ο. 939. Π. έπος:
 πίνε. Α. 985. π., κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,

Ι. 406. π. πίν' ἐπὶ συμφοραῖς·

πίνειν. Α. 1001. π. ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· δε δ' ἄν ἐκπίη

Α. 1145. τῷ μὲν π. στεφανωσαμένω.

Ι. 535. δν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας π. ἐν τῷ πρυτανείῳ,
    Σ. 724. πλήν κωλαγρέτου γάλα π.
1253. κακόν τό π. άπο γάρ οἵνου γίγνεται
Β. 740. ὅστις γε π. οἶδε καὶ βινεῖν μύνον;
    Π. 1085. π., ξυνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.

    3, 2. π., έπειτ άδειν κανώς, Συρακοσίαν τράπεζαν,
    301, 1. οἶνον δὲ π. οὐκ ἐάσω Πράμνιον,

301, 1. οἶνον δὲ π. οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
490. ἡδύς γε π. οἶνος ᾿Αφροδίτης γάλα,
πίνεις. Β. 1150. Διόνυσε, π. οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
πιννοτήρης. Σ. 1510. ὁ π. οἶντός ἐστι τοῦ γένους,
ἀίνοια. Σ. 1073. ἡ τἰς ἡμῶν ἐστιν ἡ Ἡ. τῆς ἐγκεντρίδος,
Ο. 994. τἰς ἡ Ἡ., τἰς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;
ἀίνοιά, ΕΙ. 127. τἰς δ᾽ ἡ Ἡ. σοὐστὶν ὥστε κάνθαρον.
πίνουθ'. Ν. 1358. ἄδειν τε π., ἀσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ᾽ ἀλοῦσαν.
πίνουσι. Εκ. 135. κάκεῖ. ΓΥ. Θ. τἱ δ᾽; οὐ π. κὰν τ∤κκλησία;
Εκ. 136. ἰδού γέ σοι π. ΓΥ. Θ. κὸ τὴν Ἅντεινν.
Εκ. 136. ίδού γέ σοι π. ΓΥ. Θ. νη την Αρτεμιν, 
πίνων. Ι. 349. ὕδωρ τε π. κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
Ι. 351. τί δαὶ σὺ π. την πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
         888. οὖκ, ἀλλ' ὅπερ π. ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσείη.
 Σ. 1198. π., σεαυτοῦ ποῖον ἃν λέξαι δοκείς
Λ. 279. π., μυπῶν, ἀπαράτιλτος,
πινῶντα. Π. 297. βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ π. καταλαβόντες,
πίνωσιν. 1. 92. όρᾶς; ὅταν π. ἄνθρωποι, τότε πίοιμ'. Σ. 525. μηδέποτε π. ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
   Λ. 233. 
234. 
 ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν π. ἐντευθενί·
 πίομαι. Fr. 294. "πως π.;"
πίονές. Π. 560. και γαστρώδεις και παχύκνημοι και π. είσιν
                      ἀσελγῶς,
πίονος. Ι. 1190. Αθέ τυν πλακοῦντος π. παρ' ἐμοῦ τόμον. 
π. ορκεῖν. Εκ. 1160. μή 'π., ἀλλά κρίνειν τους χοροὺς ὁρθῶς ἀεὶ, 
'πίορκον. Β. 150. ἐπάταξεν, ἡ 'π. ὅρκον ὤμοσεν, 
πιππίζουσι. Ο. 307. οἶα π. καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
πίπτω. Ο. 498. κάγὼ π., μέλλω τε βοᾶν ὁ δ΄ ἀπέβλισε θοί-
                       μάτιδυ μου.
ματιον μου.

1. 540. χούτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν π., τοτὲ δ' οὐχί.

Πὶσαν. Β. 1232. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Π. μολών πίσθ'. Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἀπιστα π. ἡγώμεθα,
```

πίσινου. Ι. 1171. έγω δ' έτνος γε π. εύχρων καὶ καλόν Πισίου. Ο. 766. εἰ δ' δ Π. προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας πισκόπους. Ο. 1033, οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ήδη 'π.

```
πίσους. Fr. 88. ἔπειτ' ἔρε ξον ἐπιβαλοῦσ' ὀμοῦ π. πίστ'. Β. 1444. τὰ δ' ὅντα π. ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω. πιστά. Ν. 533. ἐκ τούτου μοι π. παρ' ὑμῦν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
   πιστεύειν. Ν. 335. εκ τουτου μοι π. παρ ομιν γνωμης εσυ ορκια. 
πιστεύειν. Ν. 385. φέρε τουτί τῷ χρὴ π.; ΣΩ. ἀπό σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω. 
πιστεύομεν. Β. 1446. εἰ τῶν πολιτῶν οἶσι νῦν π., 
πιστεύουσ'. Ν. 544. ἀλλ' αὐτῆ καὶ τοῖς ἔπεσιν π. ἐλήλυθεν. 
πιστεύσας. Ν. 437. δράσω τοῦθ' ὑμίν π. ἡ γὰρ ἀνάγκη με
   πιέζει
πιστεύω. Εκ. 583. καὶ μὴν ὅτι μὲν Χρηστὰ διδάξω π. τοὺς δὲ
   θεατάς,
πιστεύων. Ι. 326. ή σὰ π. ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πιστή. Fr. M. ΕΙ. Δ. 2, 2. π. τροφός, ταμία, συνεργός, ἐπί-
    πίστιν. Λ. 1185. δρκους δ' έκει και π. άλλήλοις δότε.
   πίστις. Α. 308. οίσιν ούτε βωμός ούτε π. ούθ' δρκος μένει;
   πιστόν. Ο. 422. τε λεκτών ούτε π., ώς
   Λ. 629. οἶσι π. οὐδὲν, εἰ μή περ λύκω κεχηνότι.
πιστότατον. Π. 27. π. ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
  πίττα. Σ. 1375. ἡ π. δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Πιττάλου. Α. 1032. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Π.
Α. 1222. θύραζὲ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Π.
Σ. 1432. οῦτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Π.
   πίτταν. Β. 364. ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ π. διαπέμπων εἰς Ἐπί-
  πίττης. Α. 190. δίουσι π. καὶ παρασκευῆς νεῶν.
πίττης. Fr. 262. ἀλλ' ἐς κάδον λαβών τ.ν' οῦρει π.
πιτυλεύσας. Σ. 678. σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ
δ' ἐφ' ὑγρᾳ π.,
πιτύλων. Fr. 60. ναῦς ὅτ' ἀν ἐκ π. βοθιόζη σώφρονι κόσμω.
   πιτύχη. Ν. 535. ζητοῦσ' ἦλθ', ἦν που 'π. θεαταῖς οὕτω σοφοῖς
πιχεῖν. Λ. 197. ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'π. ὕδωρ,
πιχωρία. Θ. 907. 'Ελληνὶς εἶ τις ἢ 'π. γυνή;
  πίων. Β. 1092. λευκός, π., ὑπολειπόμενος
πιών. Fr. 366. καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίδων ἄλμην π.
πιώρκεις. Ι. 428. ότι) π. θ' ἡρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς
                        είχεν.
 πλάγιαι. Ν. 325. διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὖται π. ΣΤ. τί τὸ χρῆμα ; πλαγίαν. ΕΙ. 897. π. καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
 πλαδδίη. Λ. 990. οὐ τὸν Δί΄ οὐκ ἐγώνγα· μηδ΄ αὖ π. πλαδδίη. Λ. 171. πᾶ καί τις ᾶν πείσειεν αὖ μὴ π.; Πλαθάνη. Β. 549. Π., Π., δεῦρ՝ ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὐτοσὶ, πλαίσια. Β. 800. καὶ π. ξύκπηκτα πλινθεύσουσί γε
 πλάκα. Β. 1438, αίροιεν αύραι πελαγίαν δπέρ π. 
πλακούντ'. Fr. 6. πέμψω π. εls έσπέραν χαρίσιον 
πλακούντα. Ι. 1191. παρ' έμοῦ δ' όλον γε τὸν π. τουτονί.
πλακουντα. 1. 1191. παρ εμου ο ολον γε τον Π. 1995. έμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν π. τουτονὶ πλακοῦντας. ΕΙ. 1357. π. ἔδεσθε. Β. 507. π. ὥντα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι. Εκ. 224. πέττουσι τοὺς π. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 πλακούντες. Α. 1092. άμυλοι, π., σησαμούντες, Ιτρία,
 πλακούντος. Α. 1125. κάμοι π. τυρονωτον δός κύκλον.

Ι. 1190. λαβέ νυν π. πίονος παρ' έμοῦ τόμον.

1219. ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ π. ἀπέθετο
 Π. 1126, οίμοι π. τοῦ ν τετράδι πεπεμμένου.
πλακούντων. Π. 191. τιμῆς ΚΑ. π. ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ.
                       Ισχάδων
 πλακούς. Α. 1127. ταθτ' οὐ π. δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
 ΕΙ. 869. δ π. πέπεπται, σησαμή ξυμπλάττεται, 
πλακούσιν. ΕΙ. 1314. π. ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις. 
πλανύττομεν. Ο. 3. τί, ὧ πονήρ', ἄνω κάτω π.;
 πλανώμεθα. Ο. 44. π. ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
 πλανωμένη. Θ. 402. σκεῦύς τι κατὰ τὴν οἰκίαν π.,
πλανώμενοι. ΕΙ. 355. τρίμμεθα π.
 πλανωμένοις. ΕΙ. 1314. πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν π. ἔρήμοις.
 πλανώμενον. ΕΙ. 828. π. πλήν σαυτόν; ΤΡ. οδκ, εί μή γέ που πλάνων. Σ. 873. παυσαμένοις π.
 πλάσαι. Σ. 926. έμοι δέ γ' οὐκ έστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν π.
πλάσματα. Ο. 686. ὀλιγοδρανέες, π. πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμε-
 πλάστιγγ'. Β. 1378. ἴθι νυν παρίστασθον παρά τὰ π., ΑΙ. καὶ
ΕΥ. ίδού πλάστιγγα. ΕΙ. 1248. π. πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται πλάστρα. Fr. 309, 10. διόπας, διάλιθον, π., μαλάχιον, βότρυν,
                                                                         K k 2
```

πλάται. Θ. 771. βίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι π. Θ. 772. πόθεν οὖν γένοιντ' ἀν ἀθλίφ π.; πόθεν; Πλαταιᾶς. Β. 694. καὶ Π. εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας. πλάτανον. Fr. 162 ἐν ἀγορῷ δ' αὖ π. εὖ διαφυτεύσομεν. πλάτανος. Ν. 1008. ἦρος ἐν ὡρᾳ χαίρων, ὁπόταν π. πτελέᾳ ψιθυρίζη. πλάτανους. Ι. 528. ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς π. καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. πλάτας. Θ. 770. & τοῦ Παλαμήδους 'ώς ἔκεῖνος, τὰς π. πλατείαις. Β. 1096. δ δε τυπτόμενος ταῖσι π. πλατείων. Fr. 105. τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν π. Fr. 302, 2. ἢ τῶν π. καρίδων ἢ πουλύπους. πλάτη. Β. 1207. ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλφ π. πλάτιδι. Α. 132. καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῆ π. πλατουμένων. Α. 552. τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων π., πλάτους. ΕΙ. 238. ἄνας 'Απολλον, τῆς θυείας τοῦ π. Ο. 1129. ὑπὸ τοῦ π. ἀν παρελασαίτην. ΠΕ, 'Ηράκλεις. πλάττοντες. Fr. 549. εἰκοβολοῦντες καὶ π. πλατύ. ΕΙ. 815. ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ π. πλατυγίζεις. Ι. 830, τί θαλαττοκοπείς καὶ π. πλατυλόγχων. Fr. 401. καὶ τῶν π., ὡς ὁρῷς, ἀκουτίων. πλατύς. Α. 1126. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις π.; πλατών. Θ. 773. τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τὰγάλματ' ἀντὶ τῶν π. πλέα. Α. 545. τριακοσίας ναῦς, ἢν δ' ἀν ἡ πόλις π. Ι. 305. πᾶσα μὲν γῆ π, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη 630. ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξους π., 1000. καὶ νὴ Δί΄ ἔτι γέ μοῦστι κιβωτός π. 1218. ὁρᾶς τάδ΄; ΔΗΜ. οἵμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων π. πλία. Ι. 281. ἐσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ π. πλέαν. Ι. 1174. και νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ π. ΕΙ. 666, σπονδῶν φέρουσα τῆ πόλει κίστην π. πλεῖ. Ο. 597. νυνὶ μὴ π., χειμῶν ἔσται· νυνὶ π., κέρδος ἐπέσται. Ο. 1459. κάπειθ' ὁ μὲν π. δεῦρο, σὰ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει Β. 197. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι π., σπευδέτω. πλεῖν. Α. 858. π. ἡ τριάκονθ' ἡμέρας Ι. 444. κλοπῆς δὲ π. ἡ χιλίας. 835. π. ή μνας τετταράκοντα. N. 1041. καὶ τοῦτο π. ἡ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων, 1065. Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων π. ἡ τάλαντα πολλὰ ΕΙ. 341. π., μένειν, κινείν, καθεύδειν, Ο. 6. όδοῦ περιελθείν στάδια π. ή χίλια 0. οδού περιελοείν στασιά π. η χίλια.
 1251. π. έξακοσίους τὸν ἀριθμόν ; καὶ ὅἡ ποτε
 1305. ἡξουσ' ἐκείθεν δεῦρο π. ἡ μύριοι
 Λ. 392. π. ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
 589. π. ἡὲ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μέν γε τε-675. ναυμαχείν καὶ π. ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Αρτεμισία. Β. 18. π. ή νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. 90. τραγφδίας ποιούντα π. ή μύρια, 91. Εὐριπίδου π. ή σταδίφ λαλίστερα; 103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. μάλλὰ π. ή μαίνομαι, 751. ἄττ' ἀν λαλῶσι; ΑΙ. μάλλὰ π. ή μαίνομαι, 1077, καὶ π. δευρὶ καῦθις ἐκεῖσε. Εκ. 1132. όστις πολιτών π. ή τρισμυρίων πλείον. Ν. 1292. οὐ γὰρ δίκαιον π. εἶναι. ΣΤ. κἄτα πῶς Θ. 553. εῖρηχ' ὅσα ξύνοιδ' ἐπεὶ βούλεσθε π. εἴπω; Εκ. 179. ἐπέτρεψας ἐτέρφ' π. ἔτι δράσει κακά. πλείονα. Ι. 711. κάγὼ δὲ σ' ἔλξω καὶ διαβολῶ π. πλείονα. Ι. 711. κάγω δέ σ' ελέω καὶ διαβολώ π.

Ι. 811. προς 'Αθηναίους καὶ τὸν δήμον, πεποιηκότα π. χρηστὰ Ν. 822. ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς π.,

1290. τἱ δῆτα; τὴν θάλατταν ἐσθ' ὅτι π.

Σ. 806. ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κᾶτι πολλῷ π.

1440. ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἀν είχες π.

Π. 187. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ π.

πλείονας. Ν. 432. ἐν τῷ δήμω γνώμας οὐδεὶς νικήσει π. ἡ σύ.
Ν. 1098. πολὺ π., νὴ τοὺς θεοὺς,

πλείονες. Α. 1078. ἱὼ στρατηγοὶ π. ἡ βελτίονες.

πλείονων, Λ. 616. ἡδη γὰρ ὅζειν ταδὶ μειζόνων καὶ π.

Εκ. 1073. ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν π.;

πλείους. Ν. 1097. π. σκόπει. ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῶ.

Σ. 662. ἔξ χιλιάσιν, κοῦπω π. ἐν τῆ χώρα κατένασθεν,

πλεῖστ'. Ι. 774. δς πρῶτα μὲν, ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα π.
ἀπέδειξα άπέδειξα πλειστα. Α. 78. τούς π. δυναμένους καταφαγείν τε καὶ πιείν. 1. 521. δε π. χορών των αντιπάλων νίκης έστησε τροπαία.

πλείστα. Ι. 823. μιαρώτατος, & Δημακίδιον, καί π. πανούργα δεδρακώς, N. 577. π. γάρ θεῶν ἀπάντων ἀφελούσαις τὴν πόλιν,
 805. ἄρ' αἰσθάνει π. δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
 Σ. 1077. ἀνδρικώτατον γένος καὶ π. τήνδε τὴν πόλιν Θ. 244. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι τὰ π. γὰρ Β. 1254, ἀνδρὶ τῷ πολὺ π. δὴ Εκ. 113. π. σποδοῦνται. δεινοτάτους εἶναι λέγειν 454. έτερά τε π. τὰς γυναίκας εὐλόγει. Π. 504. πράττουσι κακώς καὶ πεινώσιν μετά σοῦ τε τὰ π. σύνεισιν. 627. ὧ π. Θησείοις μεμυστιλημένοι πλείστας. Fr. 551, ἀλλ' ὧ Δελφῶν π. ἀκονῶν πλεισταχόθεν. Fr. 668. π. πλείστοι. ΕΙ. 781. περί τὰς σκηνὰς π. κλέπται κυπτάζειν κακοποιείν. πλείστον. Ν. 524. έργον π. εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν Ν. 811. γνοὺς ἀπολάψεις, ὅ τι π. δύνασαι, Σ. 260. κοὑκ έσθ' ὅπως οὑχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ π. Β. 335. χαρίτων π. ἔχουσαν μέρος, ἀγνὰν, ἰερὰν Εκ. 582. ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει π. παρὰ τοῖσι θεαταῖς. Π. 131. διὰ τάργύριον: π. γάρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε, πλείστος. Β. 1206. Αίγυπτος, ὡς ὁ π. ἔσπαρται λόγος, Εκ. 383. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. π. ἀνθρώπων ὅχλος, πλείστους. Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἴσθ' ὁτιὴ π. αὕται βόσκουσι σοφιστάς, Ν. 1049. ψυχήν νομίζεις, είπε, καὶ π. πόνους πονήσαι; πλείστων. Σ. 700. δατις πόλεων άρχων π., ἀπό τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδούς,
Π, 521. ξμπορος ήκων έκ Θετταλίας παρά π. ἀνδραποδιστών,
Fr. 105. των λαμπαδηφόρων τε π. αἰτίαν πλατειών
πλείτω. Ι. 1314. ἀλλὰ π. χωρίς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται, πλείω. Ν. 1328. αδθίς με ταύτα ταθτα καί π. λέγε. Β. 160. ἀτὰρ, οὐ καθέξω ταῦτα τὸν π. χρόνον. Εκ. 810. αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί; ΑΝ. Α. π. Καλλίου. πλείων. Ν. 1294. ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν π., σὺ δὲ πλέκειν. Σ. 644. δεί δέ σε παντοίας π. πλέκου. 2. 044. οεί σε σε παντοιας π. πλέκου. Θ. 400. τοὺς ἄνδρας ἡμῶν' ὤστ', ἐάν γέ τις π. πλέκονται. Εκ 844. στέφανοι π., φρύγεται τραγήματα, πλέκος. ΕΙ. 528. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον π. πλέκοῦν. Λ. 152. στύοιντ' ἀν ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν π., πλέκους. Α. 454. τί δ', ὧ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει π. χρέος; πλεκτάνην. Ο. 1717. αξραι διαψαίρουσι π. καπνού. πλεκτήν. Fr. 89. π. σχοίνον. πλεκτώ. Fr. 208. "άλλος δ' εἰσέφερε π. κανισκίω άρτων περίλοιπα θρύμματα. πλέξαι. Θ. 458. π. στεφάνους συνθηματιαίους είκοσιν. πλεξάμενος. Λ. 790. π. άρκυς, πλέοι. ΕΙ. 699. κέρδους έκατι κάν ἐπὶ ριπὸς π. πλέον. Ν. 1288. π. π. τάργύριον ἀεὶ γίγνεται, Εκ. 1063. δέδοικα κάγὰ μὴ π. ήπερ βούλομαι. 1094. έλκόμενος εἵμ΄. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι π. Π. 531. καίτοι τί π. πλουτεῖν ἐστιν πάντων τούτων ἀποροῦντα; πλεούσαις. Ι. 1312. ές το Θησείον π. ή 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν πλεύμονας. Λ. 367. Βρύκουσά σου τους π. και ταντερ' εξαμήσω. πλευμόνων. Β. 474. διασπαράξαι, π. τ' ανθάψεται πλευραίς. Σ. 3. κακον άρα ταις π. τι προυφείλεις μέγα. Σ. 1293. και τρισμακάριαι του 'πι ταις π. τέγους. πλευράν. Σ. 1193. π. βαθυτάτην και χέρας λαγόνας τε και Σ. 1487. π. λυγίσαντος ύπὸ βώμης, Π. 546. πιθάκνης π. έρρωγυΐαν καὶ ταύτην. ἄρά γε πολλῶν πλευράς. Ι. 842. κατεργάσει γὰρ βαδίως, π. ἔχων τοιαύτας. Ν. 711. καὶ τὰς π. δαρδάπτουσιν ΕΙ. 747. ἐς τὰς π. πολλῆ στρατιὰ κάδενδροτόμησε τὰ νῶτον; ΕΙ. 747. ἐς τὰς π. πολλη στρατια καδενδροτομησε το νωτον;
Β. 1095. γαστέρα, π., λαγόνας, πυγήν'
πλευρίτις. Εκ. 417. π. ἡμῶν οὐδέν' ἀν λάβοι ποτέ.
πλευρών. Γτ. 421, 3. κόλλοπά τιν' εἰ δὲ μὴ, π., ἡ γλῶτταν, ἡ
πλευρῶν. Ο. 985. δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν π. τὸ μεταξὺ,
πλεύσας. Ι. 743. π. ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἡγαγον.
πλευστέα. Λ. 411. ἔμοὶ μὲν οῦν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα π.
πλέων. Α. 907. ἄπερ πίθακον ἀλτρίας πολλάς π.
Ν. 1367. ψόφου π., ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν;
Σ. 1093. τοὺς ἐναντίους. π. ἐκεῖσε τῶς τριήρεσιν. Σ. 1093. τοὺς ἐναντίους, π. ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν. ΕΙ, 703. ἰδὰν πίθον καταγνύμενον οίνου π. Β. 1372. νεοχμόν, άτοπίας π., πλέως. Ι. 1129. τοῦτον δ', ὅταν ή π., Θ. 734. οίνου π., καὶ ταῦτα Περσικὰς έχων. πληγαί. Ο. 1014. π. συχναὶ κατ' άστυ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε; Fr. 235. π. λέγονται πουλύπου πιλουμένου. πληγάς. Ι. 5. π. αεί προστρίβεται τοις οίκέταις.

```
πληγάς. Ι. 412. ἡνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε π.,
Ν. 1425. ὅσας δὲ π. είχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Σ. 1295. κεράμφ τὸ νῶτον ὥστε τὰς π. ὅτέγειν.
1298. καλεῖν δίκαιον ὅστις ἀν π. λάβη.
    1325. άλλ εκποδών άπειμι πρίν π. λαβείν.
ΕΙ. 493. π. λήψεσθ', ἄργείοι.
644. οἱ δὲ τὰς π. δρώντες ἄς ἐτύπτονθ', οἱ ξένοι
745. ἵν' ὁ σύνδουλος σκάψας αὐτοῦ τὰς π. εἶτ' ἀνέροιτο,
Β. 636. οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἵσας π. ἐμοί;
674. πρότερον ποιήσαι, πρίν εμό τὰς π. λαβεῖν.
747. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ ἀν π. λαβεῖν.
Επ. 324. γυναῖχ' ὅσας εἔμ' ἄξιος π. λαβεῖν.
Π. 1144. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας π. ἐμοί,
πληγείς. Σ. 399. ἡν πως πρύμνην ἀνακρούσηται π. ταῖς εἰρεσι-
                               wais.
    ΕΙ. 613. καὶ πίθος π. ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθω, Ο. 1492. γυμνὸς ῆν π. ὑπ' αὐτοῦ
     Fr. 502. ΐνα μη καταγής τὸ σκάφιον π. ξύλφ.
πληγέν. Θ. 694. π. μαχαίρα τήδε φοινίας φλέβας πληγέντος. Εκ. 642. τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι νῶν δ' ἡν π.
                                ἀκούση,
πληγήν. Β. 643. π. παρά π. ἐκάτερον. ΕΑ. καλῶς λέγεις.
πληγῶν. Ν. 493. δέδοικά σ', ὧ πρεσβῦτα, μὴ π. δέη.
Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ π. ἀθῷον εἶναι,
πλήθει. Α. 317. κἄν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ π. δοκῶ,
Π. 570. ἐπιβουλεύουσί τε τῷ π. καὶ τῷ δῆμῳ πολεμοῦσιν.
πλήθος. Ι. 346. ἀλλ' οἴσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ π.
Σ. 267. πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ π.;
    1513. δσον τὸ π. κατέπεσεν τῶν ὁρχίλων.
Β. 774. ὅπερ ἔστ' ἐν "Αιδου π., οἱ δ' ἀκροώμενοι
Εκ. 432. τὸ σκυτοτομικὸν π.: οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
               440. τωνδί τὸ π. ΒΛ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
770. πρὶν ἀν γ' ἴδω τὸ π. ὅ τι βουλεύεται.
1133. ὄντων τὸ π. οὐ δεδείπνηκας μόνος;
 πλήθους. Ν. 855. ἐπελανθανόμην αν εὐθὺς ὑπὸ π. ἐτῶν.
    Σ. 593. οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ π. δὲ μαχεῖσθαι.
667. άλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ π, ἀεί. ΒΔ. σὰ γὰρ, ὧ πάτερ,
                              αὐτοὺς
     Π. 538. ὑπὸ τοῦ π., αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
Π. 538. υπο του π., αι βομβουσαι περί την κεφαλην άνιωσιν, πληκτίζεσθαι. ΕΙ. 964. π. μετά τῆς σῆς πυγῆς. πληκτρον. Ο. 759. προσδραμών είπη πατάξας, αἷρε π., εἰ μάχει. Ο. 1365. την πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ π. θἀτέρα, πλήν. Α. 39. ἐάν τις ἄλλο π. περὶ εἰρήνης λέγη. κ.τ.λ. Ι. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νὴ Δί' π. γε περὶ τῷ δέρματι κ.τ.λ. πλήρειs. Ν. 377. κατακρημνάμεναι π. ὅμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρείο.
                               βαρείαι
Εκ. 15. π. ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς 
πλήρες. Ν. 1054. π. τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας. 
πλήρη. Π. 809. τὰ σκευάρια π. ἀτὶν, ὥστε θαυμάσαι. 
πλήρης. Εκ. 95. οὐκοῦν καλά γ' ἀν πάθοιμεν, εἰ π. τύχοι
πληροίο. Π. 172. τί δὲ; τὰ τριήρειο οὐ σὐ π., εἰπέ μοι. 
πληρουμένης. Εκ. 89. π. ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας. 
Εκ. 90. π., τάλαινα; ΓΥ. Η. νὴ τὴν "Αρτεμιν, 
πλήρωμα. Σ. 660. τούτων π. τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται
                              ήμιν.
 πλησίοισιν. Λ. 471. άλλ', ὧ μέλ', οὐ χρή προσφέρειν τοῖς π.
                              \epsilon l \kappa \hat{\eta}
πλησίον. Σ. 42. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς π. Σ. 99. Ιὰν παρέγραψε π. "κημὸς καλός." 494. εὐθέως είρηχ' ὁ πωλῶν π. τὰς μεμβράδας. Ο. 437. ἐς τὸν Ιπνὸν είσω, π. τοὐπιστάτου. Λ. 466. πολλήν γ', ἐάνπερ π. κάπηλος ἢ. 1122. ἀνδρες Λάκωνες, στῆτε παρ ἔμὲ π.,

    Θ. 409. ἄνδρες γὰρ ήδη παρακάθηνται π.
    841. λευκά καὶ κόμας καθεῖσαν π. τῆς Λαμάχου,

             1090. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνή π. αῦτη.
             1091. π. αῦτη.
     Β. 969. δε ήν κακοίε που περιπέση καί π. παραστή,
    Εκ. 9. πειρωμέναισι π. παραστατείς,
16. καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλείς τοίς π.
                296. λαβόντες έπειτα π.
              565. μη λωποδυτήσαι, μη φθονείν τοίς π. 725. φέρε νυν έγώ σοι παρακολουθώ π.,
743. κόμιζε, τοὺς θαλλούς καθίστη π.,
πλησιόχωρον. Σ. 398. ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ π.;
πλησμονή. Π. 189. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων π.;
πλινθεῖον. Fr. 275. ὁ δ' ἐς τὸ π. γενόμενος ἐξέτρεψε.
πλινθεύοντ. Ν. 1126. ἡν δὲ π. ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
 πλινθεύσουσί. Β. 800. καὶ πλαίσια ξύμπηκτα π. γε
```

πλίνθοις. Ο. 552. περιτειχίζειν μεγάλαις π. οπταις ώσπερ Βα-

```
πλίνθοισιν. ΕΙ. 100. καιναΐς π. ἀνοικοδομεῖν.
πλινθουργείν. Π. 514. ή σκυτοτομείν ή π. ή πλύνειν ή σκυλο-
δεψείν
πλίνθους. Β. 621. π. ἐπιτιθεὶς, πάντα τάλλα, πλην πράσφ
πλινθοφόρος. Ο. 1134. π., οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρήν, πλοιαρίφ. Β. 139. ἐν π. τυννουτφί σ' ἀνήρ γέρων πλοίον. ΕΙ. 143. τὸ δὲ π. ἔσται Ναξιουργής κάνθαρος.
Ο. 1203. δνομα δέ σοι τί έστι, π., ή κυνή;
Β. 180. χωρώμεν ἐπὶ τὸ π.
πλοιόν, Β. 182. αὕτη ἀτὶν ἡν ἔφραζε, καὶ π. γ' δρῶ.
πλοκάμους. Ν. 336. π. θ' ἐκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας
                      τε θυέλλας,
πλού. Ο. 596. προερεί τις δεί των δρνίθων μαντευομένφ περί
                      τοῦ π.
πλουθυγίειαν. Ι. 1091. τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνη π.
Σ. 677. φιάλας χλανίδας, στεφάνους, δρμους, ἐκπώματα, π.:
Ο. 731. π.,
πλούς. Β. 136. ήνπερ σὸ τότε κατήλθες. ΗΡ. άλλ' ὁ π. πολύς.
πλούσιε. Ι. 157. Ιδού τί ἔστιν; \DeltaΗ. \ddot{\omega} μακάρι, \ddot{\omega} π., πλούσιοι. Ι. 223. γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οῖ τε π. Π. 108. τύχωσ ἀληθῶς καὶ γένωνται π.,

Π. 108. τυχωσ άληθως και γένωνται π.,
1178. ὅτι πάντες εἰσὶ π. καίτοι τότε,
πλουσίοις. Εκ. 198. τοῖς π. ὁὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Π. 286. ὅντως γὰρ ἔστι π. ἄπασιν ἡμὶν εἶναι;
πλούσιος. Ι. 265. π. καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα
Π. 151. οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ π.,
339. ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται π.
346. γέγονας δ΄ ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, π.;
591. εἰ π. ὡν ἀνελεύθερὸς ἐσθ΄ οὐτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
πλουσίους. Ι. 925. ἐχὰι γὰρ ἐς τοὺς π.

πλουσίους, Ι. 925. έγω γάρ ές τους π.
ΕΙ. 639. των δε συμμάχων έσειον τους παχείς και π.,
Π. 285. άγων δ δεσπότης, δε ύμας π. ποιήσει.
         475. εί τοὺς δικαίους φής ποιήσειν π.
864. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἄπαντας ἡμᾶς π.
πλουσίων. Σ. 1171. μάλιστ' ξοικα την βάδισιν των π.
ΕΙ. 840. τῶν π. οὖτοι βαδίζουσ' ἀστέρων, πλουσίως. Σ. 1168. ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος' εἶτα π.
Πλούτε. Π. 230. σὸ δ΄, ὧ κράτιστε Π. πάντων δαιμόνων,
πλουτείν. Σ. 698. σκέψαι τοίνυν ώς εξόν σοι π. καὶ τοίσιν
                       απασιν.
   Ο. 592. π. δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ
   έρῶσι.
Εκ. 591. κάκ ταὐτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν π., τὸν δ' ἄθλιον
   είναι,
Π. 134. καὶ νὴ Δί' εὕχονταί γε π. ἄντικρυς.
146. ἄπαντα τῷ π. γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
148. δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ π. ἴσως.
531. καίτοι τί πλέον π. ἐστιν πάντων τούτων ἀποροῦντα;
         595. είτε τὸ π. είτε τὸ πεινην βέλτιον. φησί γὰρ αὕτη
611. κρείττον γάρ μοι π. έστίν,
πλουτήσαι. Π. 388. ἀπαρτί π. ποιήσω. ΒΛ. τί σὸ λέγεις;
πλουτήσαντες. Π. 569. π. δ' ἀπό τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι
                      γεγένηνται,
πλουτήσετε. Ο. 736. ούτω π. πάντες.
πλουτήσωσιν. Π. 221. ούκ, ήν γε π. εξ άρχης πάλιν.
Πλοῦτον. Π. 284. άλλ' οὐκέτ' ἄν κράψαιμι. τόν Π. γάρ ἄνδρες,
  Π. 331. αὐτὸν δὲ τὸν Π. παρείην τῷ λαβεῖν.
391. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Π., ὡ μοχθηρὲ σὐ,
392. ἔχω. ΒΛ. σὺ Π.; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.
402. τὸν Π. ὥσπερ πρότερον ἐνί γὲ τῷ τρόπῳ.
459. ἀδικεῖν με τὸν Π. ποιεῖν πειρωμένω
625. αὐτὸν τ΄ ἄγειν τὸν Π., ὡ νομίζεται,
          662.
                     κατεκλίναμεν τον Π., ωσπερ είκος
          743. τον Π. ήσπάζοντο, και την νύχθ όλην
746. ότι βλέπειν εποίησε τον Π. ταχύ,
         743.
                    τον Π. αὐτον καὶ το Βάττου σίλφιον.
940. Π. δὲ κοσμεῖν Ιματίοις σεμνοῖς πρέπει.
1192. τὸν Π., οὐπερ πρότερον ἢν Ιδρυμένος;
1196. δρᾶν ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Π. ἔξω τις κάλει.
πλοῦτον. ΕΙ. 1321. διδόναι π. τοῖς Ἑλλησιν,
   Εκ. 602. καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ π.; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,
   Π. 580. κάκεινος γάρ τον π. έχει. ΒΛ. ταύτην δ' ήμιν άπο-
          πέμπει.
587, οὐκοῦν τούτφ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν π. ἐκεῖνος
589. λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν π. ἐᾳ παρ' ἐαυτῷ,
Πλούτος. Π. 78. ἐγὼ γὰρ εἰμι Π. ΧΡ. ὧ μιαρώτατε
Π. 79. ἀνδρῶν ἀπάντων, εἶτ' ἐσίγας Π. ὤν;
80. σὸ Π., οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
          394. ούκ ες κόρακας; Π. παρά σοί; ΧΡ. νη τούς θεούς.
```

Πλούτος. Π. 494, ήν γὰρ ὁ Π. νυνὶ βλέψη καὶ μή τυφλὸς ὡν | πόδ'. Ν. 983. οὐδ' ὀψοφαγείν, οὐδό κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχευ τὼ π. περινοστή, Π. 505. οὐκοῦν εἶναί φημ', εἶ παύσαι ταύτην βλέψαι ποθ' ἐναλλάξ. Σ. 608. ἀπονίζη καὶ τὰ π. ἀλείφη καὶ προσκύψασα φιλήση, 1161. ἔνθες π., ῷ τὰν, κὰπόβαιν' ἐρρωμένως Εκ. 346. ἐς τὰ κοθόρνω τὰ π. ἐνθεὶς ῖεμαι, δП., 510. εί γάρ ὁ Π. βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον αὐτόν, .510. εἰ γαρ ὁ Π. βλεψειε πάλιν διανειμειεν τ΄ ἰσον αὐτον, 634. μᾶλλον δ' ὁ Π. αὐτός ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ 738. ὁ Π., ὧ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων' 749. ἀταρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Π.; ΚΑ. ἔρχεται. 1114. ὁ Π., οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάψνην, 1173. ἀφ' οὖ γὰρ ὁ Π. οὖτος ἤρξατο βλέπειν, πλοῦτος, Π. 203. δειλότατόν ἐσθ' ὁ π. Πλ. ἤκιστ', ἀλλά με Πλούτου. Π. 226. ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Π. μέρος. Π. 558, οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Π. παρέχω βελτίονας ἄνδρας 564. ὅτι κοσμότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Π. δ' ἐστὶν ὑβρίξειν. πόδα. Σ. 1163. ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν π. Σ. 1523. ταχὰν π. κυκλοσοβεῖτε, Ο. 1379. τί δεῦρο π. σὰ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς; Θ. 659. εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν π., 1100. τέμνων κέλευθον, π. τίθημ' ὑπόπτερον, 478. ἐφ' ås ἐγὰ δρομαῖον όρμήσω π. 1323. ὀρᾶς τὸν π. τοῦτον ; ΔΙ. ὀρῶ. Εκ. 161. ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἀν προβαίην τὸν π. 937. μη δήθ' ἰερὸν γάρ ἐστι τοῦ Π. πάλαι. πλούτου. Σ. 575. ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ π. Fr. 71. καὶ π. δὲ βαλαντίου. ποδαγρώντες. Π. 559. καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν Ιδέαν. παρὰ τῷ μέν γάρ π. ποδάνιπτρον. Fr. 290. μήτε π. θύραζ ἐκχεῖτε μήτε λούτριον. ποδαπά. A. 808. π. τὰ χοιρί'; ὡς τραγασαῖα φαίνεται. Ν. 184. ὧ Ἡράκλεις, ταυτί π. τὰ θηρία; καταχήνη; Σ. 576. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι τὴν τοῦ π. κατα-Π. 574. πενία π. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' ούπω δύνασαι περί Ν. 184. & Ἡράκλεις, ταυτὶ π. τὰ θηρία; ποδαπή. Α. 768. τί λέγεις σύ; π. χοῖρος ἥδε; ΜΕ. Μεγαρικά. Ο. 1201. τίς εἶ; π.; λέγεις εχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ. Α. 85. ἡδὶ δὲ π. 'σθ' ἡ νεῶνις ἡτέρα; ποδαπόν. Ο. 907. τουτὶ τὸ πρᾶγμα π.; εἰπέ μοι, τίς εἶ; ποδαπόν. Ο. 907. τουτὶ τὸ πρᾶγμα π.; εἰπέ μοι, τίς εἶ; ποδαπός. Α. 818. ὧυθρωπε, π.; ΜΕ. χοιροπώλας Μεγαρικός. Σ. 185. Οὖτις σύ; π.; ΦΙ. 'Ίθακος 'Αποδρασιππίδου. ΕΙ. 186. π. τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. μαρώτατος. Θ. 136. π. ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή; ποδαπώ. Ο. 108. π. τὸ γένος δ'; ΕΥ. ὅθεν αὶ τρήρεις αὶ καλαί. πόδας. Ν. 145. ψύλλαν ὑπύσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς π. χ. 445. καὶ κυνὰς, καὶ τοὺς π. χειμῶνος ὅντος ὡφέλει. πλουτούμεν. Π. 1155, άλλ' έμπολαΐον. ΚΑ, άλλὰ π. τί οὖν πλουτούντας. Π. 497. πάντας χρηστούς καὶ π. δήπου τὰ τε θεῖα σέβοντας. Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ π. δείπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν, πλατούντες. Σ. 627. κάγκεχόδασίν μ' οί π. πλατούντος. Θ. 290. π. άλλως τ' ήλιθίου κάβελτέρου, πλουτούσι. Ι. 93. π., διαπράττουσι, νικώσιν δίκας, Π. 502. πολλοί μεν γάρ τῶν ἀνθρώπων ὅντες πάνυ χρηστοί Πλούτω. Θ. 299. Π., και τῆ Καλλιγενεία, και τῆ Κουροτρό-Π. 1162. Π. γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον, Πλούτων. Β. 784. τί δῆθ' ὁ Π. δρᾶν παρασκευάζεται; Σ. 445. καὶ κυνᾶς. καὶ τοὺς π. χειμῶνος ὅντος ἀφέλει, Α. 416. ὧ σκυτοτόμε, της μου γυναικός τοὺς π., Fr. 445 a, 1. καὶ μὴν πόθεν Π. γ' ἀν ἀνομάζετο. πλουτών. Β. 1065. ούκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν π. οὐδεὶς διὰ Fr. 447, 2. τρεῖς π. ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ ΄χέτω. πόδε. Ν. 150. ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὰ π., ΕΙ. 279. ἀποστραφήναι τοῦ μετιόντος τὰ π. Θ. 1183. τὰ π. πρότεινον, ἴν' ὑπολύσω. ΤΟ. ναῖκι ναὶ Β. 1192. εἶθ' ἀς Πόλυβον ήρρησεν οἰδῶν τὰ π. ταῦτα, Π. 523. κατά τον λόγον ον σο λέγεις δήπου. τίς γάρ π. έθελήσει 613. νη Δ΄ έγωγ' οὖν ἐθέλω π.
1004. ἔπειτα π. οὐκέθ΄ ήδεται φακῆ.
Πλούτων'. Β. 432. Π. ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
Πλούτωνι. Π. 727. μετὰ τοῦτο τῷ Π. παρεκαθέζετο,
Πλούτωνοs. Β, 163. ἔπὶ ταῖσι τοῦ Π. οἰκοῦσιν θύραιs. Εκ. 1109. ζωσαν καταπιττώσαντας, είτα τὰ π. 1165. ἐπὶ τὸ δείπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὰ π. πόδες. Ο. 1147. τί δήτα π. ἀν οὐκ ἀν ἐργασαίατο; Θ. 47. θηρών τ' ἀγρίων π. ὑλοδρόμων ποδί. Θ. 121. π. παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων Θ. 985. ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμω π., Πλουτώνος. Β. 163. επί ταισι του Π. οίκουσιν θύραις.
Β. 765. θρόνον τε τοῦ Π. ἐξῆς, ΕΑ. μανθάνω.
πλῦνέ. Π. 1168. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; ΚΑ. καὶ π. γε πλυνεί. Θ. 248. οἰμώξετἄρ ἐῖ τις τον ἐμὸν πρωκτὸν π. πλύνει. Π. 166. ὁ δὲ γναφεύει γ', ὁ δὲ γε π. κώδια, πλύνειν. Ι. 160. τί μ', ἄγάθ', οὐ π. ἐῆς τὰς κοιλίας Π. 514. ἡ σκυτοτομεῖν ἡ πλινθουργεῖν ἡ π. ἡ σκυλοδείψεῖν πλυνόν, Π. 1061. π. με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. Β. 331. π. τὰν ἀκόλαστον ποδοῖν. ΕΙ. 7. ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν π. ΕΙ. 319. ἐκδραμών γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῦν π. Ο. 35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῦν π., 1146. ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῦν π. Λ. 1310. ἀμπάλλοντι πυκνά π. πλυντρίδες. Fr. 642. π. 1316. άλλ' άγε κόμαν παραμπύκιδδε, χερί π. τε πάδη πλύνων. Fr. 21, 2. π. άπασιν όσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά. πλωτήραs. Εκ. 1087. ἔλκοντε τοὺς π. ἀν ἀπεκναίετε. Θ. 957. καρπαλίμοιν π. Εκ. 483. άλλ' ὡς μάλιστα τοῦν π. ἐπικτυπῶν βάδιζε. πνεί. Ι. 437. ὡς οῦτος ήτοι καικίας ἡ συκοφαντίας π. ΕΙ. 87. καὶ μὴ π. μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ΄· 545. μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν π. Π. 291. μμούμενος καὶ τοῖν π. ὡδὶ παρενσαλεύων ποδός. Ι. 436. κλέψας 'Αθηναίων. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ π. παρίει' Ν. 764. λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ π. πνείν. Β. 1478. τό π. δὲ δειπνείν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον; πνείς. ΕΙ. 525. οἶον δὲ π., ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας, πνέοντα. ΕΙ. 902. φυσῶντα καὶ π. προσκινήσεται, ποδών. Α. 945. περ ἐκ π. Σ. 438. ὧ Κέκροψ ήρως ἄναξ, τὰ τρὸς π. Δρακοντίδη, 1236. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς π. κατακείμενος 1414. Ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸς π. Εὐριπίδου, πνέοντας. Β. 1016. άλλά π. δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας πνεθμ'. Ι. 441. τὸ π. ἔλαττον γίγνεται. πνεύμα. ΕΙ. 175. ήδη στροφεί τι π. περί τὸν ὁμφαλὸν, Β. 1003. ἡνίκ' ἀν τὸ π. λείον πνεύματος. Ν. 164 τὸν πρωκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ π. πνευσείται. Β. 1221. τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο π. πολύ. πνέων. Ο. 1121. ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις 'Αλφειὸν π. Δ. 276 βίως Αακονικόν. Ο. 66. οὐδὲν λέγεις. ΕΥ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς π. Λ. 1307. καὶ π. κτύπος, Π. 650. ἐκ τῶν π. ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ. ποθ'. A. 423. ποίας π. άνηρ λακίδας αίτειται πέπλων; κ.τ.λ. ποθεί. Β. 1425. π. μεν, εχθαίρει δε, βούλεται δ' έχειν. ποθείθ'. Π. 509. εἰ τοῦτο γένοιθ' ὁ π. ὑμεῖς, οὕ φημ' ἄν λυσιτε-Λ. 276. όμως Λακωνικόν π. λείν σφών. ποθείν, Λ. 764. π. εκείνους; άργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι πνιγέα. Ο. 1001. κατά π. μάλιστα, προσθείς οδυ έγω Fr. 137. περίθες σεαυτώ τον π. Κτ. 137, περίθες σεαυτῷ τὸν π. πνίγει. Ο. 726. μετρίφ π. κοὐκ ἀποδράντες πνιγεύς. Ν. 96. λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν π. πνιγηράν. Β. 122. κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παθε, π. λέγεις. πνιγόμενος. Ν. 1389. θύραζε μ', ἀλλὰ π. πνίγους, Ο. 1091. οὐδ' αὖ θερμή π. ἡμᾶς πνοαίσι. Ο. 1396, ἄμ' ἀνέμων π. βαίην. πνοάς. Ο. 1397. νὴ τὸν Δί' ἢ 'γώ σου καταπαύσω τὰς π. πνοή. Β. 154. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν π., πνοήν. Ν. 161. στενόν διά λεπτοῦ δ' όντος αὐτοῦ τὴν π. πνοής. Β. 313. αὐλῶν π. ΔΙ ἐνονες καὶ δάδους γέ με ποθεινή. Α. 886, ήλθες π. μὲν τρυγφδικοίς χοροίς, ΕΙ. 556. ὧ π. τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ημέρα, ποθεινός. Ο. 696. ἐξ οῦ περιτελλόμεναις ώραις ἔβλαστεν Έρως Β. 84. άγαθὸς ποιητής καὶ π. τοῖς φίλοις. ποθεῖς. Σ. 1365. π. ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ. Λ. 605. τοῦ δεῖ; τί π.; χώρει 's τὴν ναῦν'
Π. 1127. π. τὸν οὐ παρύντα καὶ μάτην καλεῖς.
ποθεῖτ'. Λ. 763. π. ἴσως τοὺς ἄνδρας' ἡμᾶς δ' οὖκ οἵει
ποθεῖτε Λ. 99. τοὺς πατέρας οὐ π. τοὺς τῶν παιδίων πνοής. Β. 313. αὐλῶν π. ΔΙ. έγωγε, καὶ δάδων γέ με πνύξ. Α. 20. ἐωθινῆς ἔρημος ἡ π. αὐτηί πο. Α. 155. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά π. ποθεν. Σ. 204. Ισως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί π. κ.τ.λ. ποθέν. Σ. 1404. εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης π. κ.τ.λ.

πόθος. Β. 361. πάνυ γαρ εμέ γε π. ὅ τι φρονείς έχει.
Β. 53. τὴν 'Ανδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης π.
55. π.; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλίκος Μόλων. 66. τοιουτοσί τοίνυν με δαρδάπτει π. Εκ. 956. άτοπος δ' έγκειται μοί τις π., Πόθος. Ο. 1320. Σοφία, Π., ἀμβρόσιαι Χάριτες, ποθούμεν. ΕΙ. 578. ων π., ποθουμένη. Α. 885. ὧ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι π., ΕΙ. 587. ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὧ π., ποθουμένην. Α. 890. ἥκουσαν ἔκτω μόλις ἔτει π.: ποθούντες. ΕΙ. 728. π. ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκύτες. ποθούσ'. Π. 642. χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ π. ἐγὼ πάλαι ποθούσαι. Π. 276. ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας π. ποθώ. Σ. 818. ἐν ἔτι π., τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί; Πόθφ. ΕΙ. 456. Έρμη, Χάρισιν, "Ωραισιν, 'Αφροδίτη, Π. πόθφ. ΕΙ. 584. σφ γαρ εδάμην π., ΕΙ. 638. πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας π., Α. 888. ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἃ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ π. Θ. 481. οὐτος π. μου 'κτυεν ἐλθῶν τὴν θύραν' ποθῶν. Α. 33. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὰν δ' ἐμὰν δῆμον π., Εκ. 948. ἐφ' ἢν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι π. ποι. ΕΙ. 926. βοί; μηδαμῶς, ἐνα μὴ βοηθεῖν π, δέοι. κ.τ.λ. ποί. Fr. 1. ἀποβήσεταί σοι ταῦτα π. τὰ μήματα ποῖ. Α. 564. οὖτος σὺ π. θεῖς, οὺ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς κ.τ.λ. ποι'. Β. 936. σὸ δ', ὧ θεοίσιν ἐχθρὲ, π. ἄττ' ἐστιν ἄττ' ἐποίεις; ποία. Ο. 410. τύχη δὲ π. κομί-Λ. 922. π. ψίαθος; μή μοί γε. ΜΥ. νὴ τὴν "Αρτεμιν, 963. π. ψυχὴ, ποῖοι δ' ὅρχεις, 964. π. δ' ὁσφύς; ποῖος ἀν ὅρρος 964. π. δ' δσφύς; ποῖος αν δρρος
971. π. γλυκερά;
ποῖα. Α. 418. τὰ π. τρύχη; μῶν ἐν οῖς Οἰνεὺς δδὶ
Α. 761. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. π. σκόροδ; ὑμὲς τῶν ἀεὶ,
Ν. 685. ἄρρενα δὲ π. τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μυρία.
1270. τὰ π. ταῦτα χρήμαθ; ΑΜ. ἀδανείσατο.
ποία. ΕΙ. 1231. π. δ' ἀποψήσει ποτ', ὧμαθέστατε;
Ο. 1219. π. γὰρ ἄλλη χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
Θ. 1164. χρεία δὲ π. τόνδ' ἐπεσφέρεις λόγον;
ποῖαι. Ν. 342. οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, π.
γάρ τινές εἰσιν;
ποίαν, Ι. 72. π. ὁδὸν νὰ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
Ι. 1082. π. Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χεῖρ ἐποίησεν 1. 1082. π. Κυλλήνην; ΑΛ. την τούτου χειρ' ἐποίησεν
1324. πῶς ἀν ίδοιμεν; π. τιν' ἔχει σκευήν; ποίος γεγένηται;
Ν. 766. ὥστ' ἀὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. π. τινά;
Σ. 1369. τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙ. π. αὐλητρίδα;
Ο. 127. π. τιν' οὖν ήδιστ' ἀν οἰκοῖτ' ἀν πόλιν;
173. π. δ' ἀν οἰκίσαιμεν ὁρνιθες πόλιν; 9. 782. χωρεί χωρεί π. αύλακα; 877. π. δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει; Π. 450. ποῖον γὰρ οὐ θώρακο, π. δ' ἀσπίδα ποίαs. Α. 109. π. ἀχάνας; σὰ μὲν ἀλαζὰν εἴ μέγας. Α. 286. ἀντὶ π. αἰτίας, ἄναρνέων γεραίτατοι;
 423. π. ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
 I. 162. ἄ μῶρε, π. κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
 606. ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ π. Μηδικῆς, Σ. 1202. ἀπολείς με, π. χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
Ο. 1208. ἄτοπόν γε τουτὶ πράγμα. ΠΕ, κατὰ π, πύλας
1210. οὐκ οἶδα μὰ Δι' ἔγωγε κατὰ π. πύλας.
ποίει. Ι. 213. φαυλότατον ἔργον ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς π.'
Ι. 387. μηδὲν ἐλαφρὸν π. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος 1386. κάν που δοκῆ σοι, τοῦτον ὁκλαδίαν π. Σ. 797. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις π. 2. 797. ου παν τι μικρου. αλλ οπερ μελλεις π.

ΕΙ. 979. νη Δία, καὶ μη π. γ' ἄπερ αl

986. τούτων σὰ π. μηδὲν ἔθ' ημᾶς.

Θ. 612. οὰ δ' οὰν π. τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

751. μη δῆθ', Ικετεύω σ' ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρήζεις π.

ποιεῖ. Α. 399. οὰκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην π.

Ι. 466. πρόφασιν μὲν 'Αργείους φίλους ἡμῦν π.:

Ν. 374. ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον τοῦτό με π. τετραμαίνειν. 388. νη τὸν 'Απόλλω, καὶ δεινὰ π. γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται 1046. ότιη κακίστόν έστι και δειλόν π. τον άνδρα 1054. πλήρες το βαλανείον π., κενάς δε τάς παλαίστρας. 1054. πλήρες το βαλανείου π., κενάς δὲ τὰς παλαίστρας Σ. 1511. ὁ σμικρότατος, δς τὴν τραγφδίαν π. ΕΙ. 78. ἀλλ' ὅ τι π. τηδὶ διακύψας δψομαι. 1054. ὅτφ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; ΤΡ. ἡ κέρκος π. Ο. 1501. οἴμ' ὡς βδελλύτομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὐς π.; Λ. 709. π. μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω. Θ. 168. ταῖτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὧν αἰσχρῶς π., 169. δ δὲ Ξενοκλέης ῶν κακὸς κακῶς π.,

πόθεν. Α. 572. π. Βεής ήκουσα πολεμιστηρίας: κ.τ.λ.

ποιεί, Θ. 170. ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρός ὢν ψυχρῶς π. άνευ Σοφοκλέους ὅ τι π. κωδωνίσω. 522. ἐπίσχες οὖτος. οὖ τί που στουδήν π.,
Π. 932. ὁρᾶς ἃ π.; ταῦτ' ἐγὰ μαρτύρομαι.
1025. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὧ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὑρθῶς π.,
ποιεῖν. Α. 169. ἀλλ' ἀπαγορείω μὴ π. ἐκκλησίαν Ι. 38. ἐπίδηλον ἡμίν τοις προσώποισιν π., 720. δύναμαι π. τον δήμον εύρυν και στενόν 734. ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ π., Ν. 995. αlσχρόν π. ὅτι τῆς Αίδοῦς μέλλεις τάγαλμ' ἀνα-πλάττειν' X. 263, EI. 58. ὧ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί π. διανοεί; 429. ἄττα χρὴ π. ἐφεστὸς φράζε δημιουργικῶς 894. ἔπειτ' ἀγῶνα δ' εὐθὺς ἐξέσται π. 1258. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθη λαβὰς π., 1322. κριθάς τε π. ήμας πολλάς Ο. 1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρή π. γλυκύ.Λ. 741. ἐτέρα γυνή ταυτὸν π. βουλήσεται. 150. ἃ δεῖ π., πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 167. ὅμοια γὰρ π. ἀνάγκη τῆ φύσει. 174. ἀν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἡρχόμην π. 376. ἐκκλησίαν π. ἔωθεν τῆ μέση Θ. 150. 676. όσια καὶ νόμιμα μηδομένους π. 1062. άλλ', ὧ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρη π., 1173. καθ' δδὸν έφραζον, ταῦτα μεμνησθαι π. Β. 14. εἴωθε π. καὶ Λύκις κἀμειψίας;
 779. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν π.
 785. ἀγῶνα π. αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 865. στο δε δη τί βουλεύει π.; λέγ', Αἰσχύλε.
Εκ. 767. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ π. τὸν σώφρονα;
944. κατὰ τὸν νόμον ταῦτα π.
Π. 14. τοὐναντίον δρῶν ἡ προσῆκ' αὐτῷ π.
186. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἶς ὧν π.; άδικείν με τον Πλούτον π. πειρωμένω έλθων διακωλύση τι των προύργου π. 459. 623. 1078. οὐκ ἄν ποτ' ἄλλφ τοῦτό γ' ἐπέτρεπον π." 1111. ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει π. 1163. π. ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς. Fr. 329. ἡ καρδία τε τίς ; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι π. ; 450. φέρε δή τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθη, τί π. χρή μ' ὧ Τελεμισσεῖς; ποιείς. Α. 410. Ευριπίδη, ΕΥ. τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην π., Α. 411. ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χωλούς π. 413. ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχούς π. 1. 213. φαυλότατον έργον ταῦθ ἄπερ π. ποίει
 N. 723. οὖτος, τί π.; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤ. 1. 23. ούτος, τίπ.; ούχὶ φροντίζεις; ΣΤ. έγω;
1495. άνθρωπε, τίπ.; ΣΤ. ὅ τι ποιω; τί δ΄ άλλο γ' ἡ
1502. ούτος, τι π. ἐτεὸν, ούπὶ τοῦ τέγους;
Σ. 397. αὐτὸν δήσας. ΣΠ. ὧ μαρώτατε, τίπ.; οὐ μὴ καταβήσει; 697. καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὺκ οἶδ ὅ τι χρημά με π. 1443. ἀλλ' ἀράμενος ἐγώ σε. ΦΙ. τί π.; $B\Delta$. ὅ τι ποιῶ; ΕΙ. 157. τί π., τί π.; ποι παρακλίνεις 682. αύτη, τί π.; την κεφαλήν ποι περιάγεις; 1311. ημίν μελήσει ταθτά γ'· εὖ π. δὲ καὶ σὺ φράζων. Ο. 1164. οὖτος, τί π.; ἄρα θαυμάζεις ὅτι Λ. 891. τί, ὧ πονηρά, ταῦτα π. χάτέραις
 892. πείθει γυναιξὶ, κὰμέ τ' ἄχθεσθαι π.
 Θ. 1202. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς π. B. 198. οὖτος, τί π.; ΔΙ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἡ 662. οὐδὲν π. γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει. 1202. π. γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἄπαν, Εκ. 372. οὖτος, τί π.; οὕ τί που χέζεις; ΒΛ. ἐγώ; ποιείσθαι. Α. 52. σπονδάς π. πρός Λακδαιμονίους μόνφ. Ι. 1351. δ μέν π. ναῦς μακρὰς, δ δ' ἔτερος αὖ Ο. 1599. σπονδάς π. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί' Ο. 1099. σπονδάς π. ψηφιεί. ΚΙ. βουλεύσομαι. Β. 1498. διατριβήν άργὸν π., ποιείτε. Α. 1064. οἶσθ΄ ὡς π. τοῦτο; τῆ νύμφη φράσον, ποιείτον. Π. 471. π. ἤδη τοῦθ΄ ὅ τι ἄν ὑμὶν δοκῆ΄ Π. 887. ὅ τι δὲ π. ἐνθάδ΄ οὐκ εἰρήκατον. ποίη. Λ. 1317. ἄ τις έλαφος κρότον δ' άμα π. χορωφελήταν

ποίησιν. Β. 907. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε, τὴν π. οἶός εἰμι, Β. 1366. ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν π. νῷν μόνος' ποίησις. Β. 868. ὅτι ἡ π. οῦχὶ συντέθνηκέ μοι, Fr. 250. οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ π. διέκειτο. ποιήσομαι. ΕΙ. 288. ἐγὼ δὲ δοίδυκ εἰσιῶν π. ποιήσομεν. Σ, 384. ὡστ' οὐ δυνατόν σ' εἰργειν ἔσται τοιαῦτα ποιῆ. Ι. 1108. ὁπότερος ἃν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἃν π., Θ. 151. αὐτίκα γυναικεί ἢν π. τις δράματα, 154. ἀνδρεῖα δ' ἢν π. τις, ἐν τῷ σώματι ποιῆθ'. Σ. 1058. κἄν ταῦτα π., ὑμῶν δι' ἐτους ποιῆς. Ν. 1009. ἢν ταῦτα π. ἀγὼ φράζω, Ν. 1448. τί δ' ἄλλο γ'; ἢν ταυτὶ π.. Ο. 977. κὰν μὲν, θέσπιε κοῦρε, π. ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω. π. ἡμεῖς. Ο. 1617. ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν π. Θ. 153. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν π 157. δταν σατύρους τοίνυν π., καλεῖν ἐμὲ, 'ποίησα. Ν. 1390. αὐτοῦ 'π. κακκᾶν, Λ. 123. π., κάν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη. 902. π. καὶ ταῦτα. ΜΤ. τοιγὰρ, ἡν δοκῆ, ποίησον. Σ. 324. ἡ με π. καπνὸν ἐξαίφνης, Σ. 332. ἡ δῆτα λίθον με π. ἔφ' οῦ Εκ. 958. ἐ καὶ π. τόνδ' ἐς εὖνὴν ποιήσαι. Α. 1800. αυτού π. καμάν. ποιήσαι. Α. 58. σπονδάς π. καλ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας. Α. 181. σπονδάς π. πρός Λακεδαιμονίους μόνφ Ν. 1295. ζητεῖς π. τὰργύριον πλεῖον τὸ σόν; Σ. 261. ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν π. ποιήσω, Ι. 908. έγὰ δὲ τὰς πολιάς γέ σοῦκλέγων νέον π. Ι. 912. ἐγά σε π. τριη-Ν. 1492. ἐμοὶ π., κεὶ σφόδρ' εἰσ' ἀλαζόνες. 322. σκους κακόν τι π. ΕΙ, 646. ὥστ' ἐκείνους μὲν π. πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἄν Λ. 585. δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν els ἐν, κἄπειτα π. Β. 302. ἄριστα π., πολυωφελώς μὲν πόλει τῆ 'Αθη-Β. 673. πρότερον π., πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
935. εἶτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κὰλεκτρυόνα π.;
Π. 233. μεστὴν π. καὶ δικαίως κάδικως. Σ. 319. άδειν. τι π.; 374. ξη τι, π. δακεῦν τἢν Ο. 949. κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν π. δὴ ταδί· 0. 949. κας τήν πόλιν γ' έλθων π. ση τως. 1465. οἶσί σε π. τήμερον βεμβικιάν, Λ. 506. τοῦτο μὲν, ὧ γραῦ, σαντῆ κρώξαις σὰ δέ μοι λέγε. ΛΥ. ταῦτα π. 401. βλέψαι π. νω ΒΛ. τίνα βλέψαι; φράσον.
524. κινδυνεύων περί τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο π.;
ποιήσαιμ'. Λ. 1219. οὐκ ἄν π. ΘΕ. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ποιήσαιντ'. Λ. 154. σπονδάς π. ἀν ταχέως, εὖ οἴδ' ὅτι.
ποιησαμέναισι. Θ. 425. π. δακτύλιον τριωβόλου, ποιησάμενος. Α. 208. σπονδάς π. έμαυ- Ι. 648. αὐτοῖς ἀπόρρητον π. ταχὸ,
 ποιήσαντες. ΕΙ. 285. εὖ γ΄, εὖ γε π., ὦ Διοσκόρω.
 ποιήσαντι, Β. 1255. καὶ κάλλιστα μέλη π.
 ποιήσας. Α. 641. ταῦτα π. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῦν γε-615. καί σοι π. πράγμα γειναίου πάνυ·
1515. ταύτα π. συ δὲ τὸν θᾶκον
Εκ. 597. τοῦτο γὰρ ήμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα π.
676. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα π. γένηται, Ι. 746. καὶ μὴν π. αὐτίκα μαλ' ἐκκλησίαν, 1. 140. και μην π. αυτικα μαλ εκκλησιαν. 1040. τείχος π. ξύλινον πύργους τε σιδηρούς. ΕΙ. 1199. δέδρακας, εξρήνην π. ως πρό του Β. 1021. δράμα π. Άρεως μεστόν. ΔΙ, ποΐον; ΑΙ, τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας. 676, τὰ δικαστήρια καί τας στοιας ανόρωνας παντα π.
Π. 388, ἀπαρτὶ πλουτήσαι π. ΒΛ. τί σὰ λέγεις;
433. ἡ σφὼ π. τήμερον δοῦναι δίκην
947. ἐγὼ π. τήμερον δοῦναι δίκην,
ποιήσωμεν. Ο. 53. εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἡν π. ψόφον.
ποιησώμεσθα. Λ. 1006. σπονδὰς π. ποττὰν 'Ελλάδα,
ποιητά. Ο. 916. ἀτὰρ, ὧ π., κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
ποιηταί. Β. 1055. ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν 1387. ὑγρὸν π. τοῦπος ὥσπερ τἄρια,
Π. 116. βλέψαι π. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάση.
Fr. 450. ὡς ἄν τις ἄν οὖν ἢ τι π. ὡς Τελεμισσεῖς. ποιησάσας. Λ. 555. τί π.; ΑΥ. ήν παύσωμεν πρώτιστον μέν ξύν δπλοισιν ποιήσασθαι. Ι. 661. εύχην π. χιμάρων είσαύριον, Θ. 1161. σπονδάς π. πρὸς έμὲ, νυνὶ πάρα, ποιήσεθ. Ι. 1107. ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ π.: ὡς ἐγὼ, ποιηταίς. Ι. 583. σων πολέμω τε καὶ π. Ν. 1866. ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλου νομίζω πρώτου ἔν π. Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φανερως, ἀλλ' ἐπικουρων κρύβδην ἔτέποιήσει. Ν. 1309. τον π. τὸν σοφιστήν * Σ. 347. ήτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβήναι δεῦρο π. ροισι π., Fr. 563. ούτε π. ήδεσθαι σκληροίς καὶ ἀστεμφέσιν ποιητάς. Β. 858. ἄνδρας π. ὥσπερ ἀρτοπώλιδας. Β. 1030. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ π. ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἄπ΄ ΕΙ. 1226. οὐτος μέν οὐ μή σοι π. ζημίαν. Εκ. 624. μηδεμιας ή τρύπημα κενόν τό δὲ τῶν ἀνδρῶν τί π.; 672. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι; ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ Β. 1030. ταίτα γάρ άνδρας χρή π. άσκείν. σκέψαι γάρ άπ΄ άρχης, ποιητέα. Λ. 500. άλλά π. ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε. ποιητέον. ΕΙ. 922. άγε δὴ, τί νῷν ἐντενθενὶ π.; Εκ. 1081. αὐτὸς σκόπει σύ τάδε δέ σοι π. ποιητῆ. ΕΙ. 534. αὕτη π. ἡηματίων δικανικῶν. Ο. 934. ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ π. τῷ σοφῷ. Β. 1528. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι π. ποιητήν. Α. 644. ἡξουσιν, ίδειν ἐπιθυμοῦντες τὸν π. τὸν ἄριστον, Α. 649. εἶτα δὲ τοῦτον τὸν π. ποτέρους είποι κακά πολλά. 654. οὐ ἀριστοῦς, ἀλλὶ ἵνα τοῦτον τὸν π. ἀφέλονται. τούτο π.: Π. 285. άγων δ δεσπότης, δε υμάς πλουσίους π. 496. τους δε πονηρούς και τους άθεους φευξείται κάτα π. 1027. τί γάρ π.; φράζε, και πεπράξεται. ποιήσειν. Εκ. 674. μίαν οικησίν φημι π. συρρήξασ' εις εν **ἄπαντα**, απαντα,
Π. 475. εὶ τοὰς δικαίους φὴς π. πλουσίους,
865. ὑποσχόμενος οὖτος π. εὐθέως,
ποιήσεις, Ι. 1396. δε ταῦτ' ἔδρασεν, εἰφ' ὅ τι π. κακόν.
Ν. 296. οὐ μὴ σκάψει μηδὲ π. ἄπερ οὶ τρυγοδαίμονες οὖτοι,
ΕΙ. 88. εἱ δὲ π. τοῦτο, κατ' οἰκους
365. 'Ερμῆς γὰρ ὧν κλήρφ π. οἶδ' ὅτι
1083. οῦποτε π. τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι π. ὕστερον οὐδέν.
1114. οὐ γὰρ π. λεῖον τὸν τραχὸν ἐχῖνον.
Ο. 59. ἔποποῖ. π. τοἱ με κόπτειν αὖθις αὖ;
1451. τἱ δαὶ π.: ΣΥ. τὸ γένος οὐ κατασχυνῷ. 654. οὐ φροντίζουσ', ἀλλ΄ ἵνα τοῦτον τον π. ἀφέλωνται. 1150. 'Αντίμαχον τον Ψακάδος τον ξυγγραφή, τον μελέων π Ν. 1362. καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν π. Κ. 1362: και τον Σιμωνισην εφασκ είναι κακον π.
ΕΙ. 799. τον σοφόν π.
Ο. 947. ἀπόδυθι' δεῖ γὰρ τὸν π. ἀφελεῖν.
Θ. 149. χρὴ γὰρ π, ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
159. ἀλλως τ' ἄμουσόν ἐστι π. ἴδεῖν
Β. 96. γόνιμον δὲ π. ἀν οὐχ εὕροις ἔτι
1008. ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα π.:
1053. μὰ Δἶ', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν 1451. τί δαί π.; ΣΥ. τὸ γένος οὐ καταισχυνώ. Λ. 935. ἀμέλει, π. τοῦτο· ταχὸ γὰρ ἔρχομαι. Θ. 208. τί οὖν; π. ταῦτα; ΑΓ. μὴ δόκει γε σύ. Εκ. 673. τὴν δὲ δίαιταν τίνα π.; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ 1050, μα Στ., ακλ αποπροπτείν χρη το ποτηροστόν γε π.,

1418. ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ π. Ε΄ Τ. τοῦ χάριν;

ποιητής. Α. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ π.,

1. 509. οὐκ ἀν φαύλως ἔτυχεν τούτου νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ π.,

548. ἵν' ὁ π. ἀπίη χαίρων,

Ν. 545. κάγὼ μὲν τοιοῦτος ἄνηρ ἀν π. οὐ κομῷ,

Λ. 368. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος π.

5. 1016. πίσιμασθαι κοὰς ποῖτι θεστοῦς ὁ π. κῦν ἐπιθυμεῖ. άστυ 804. καλῶς π. ΑΝ. Β. σὸ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν; ποιήσετ'. Λ. 122. ἀφεκτέ' ἐστὶ ΜΥ. τοῦ; φράσον. ΔΥ. π. οὖν; Λ. 128. π., ἡ οὖ π.; ἡ τί μέλλετε; ποιήσετε. Σ. 382. κἀνάσπαστον ποιεῦν εἴσω, τί π.; φράζετε שעעונ. ποιήσεως, Θ. 38. προθυσόμενος έοικε της π. ποιήση. Ο. 1356, πάντας π. τοὺς πελαργιδής τρέφων, ποιήσης. Ο. 133, καὶ μηδαμώς άλλως π. εἰ δὲ μὴ, Β. 16, μή νυν π. ὡς ἐγὼ θεώμενος, Εκ. 563, τουτὶ π. μηδ' ἀφέλη μου τὸν βίον. Σ. 1016. μέμμασθαι γάρ τοῖσι θεαταῖς ὁ π. νῦν ἐπιθυμεῖ. 1049. ὁ δὲ π. οὐδὲν χείρον παρά τοῖσι σοφοῖς νενόμισται, Β. 84. ἀγαθὸς π. καὶ ποθεινός τοῖς φίλοις.

ποιητού. Θ. 59. δε έτοιμος σού του τε π.

ποιητοῦ. Β. 71. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι π. δεξιοῦ. ποιητών. Ι. 519. καὶ τοὺς προτέρους τῶν π. ἄμα τῷ γήρα προδιδόντας Σ. 1051. άλλά το λοιπον των π., ΕΙ. 773. γενναιοτάτου τῶν π.
Β. 367. ἡ τοὺς μισθοὺς τῶν π. ῥήτωρ ὧν εἶτ' ἀποτρώγει,
810. φύσεις π. εἶτα τῷ σῷ δεσπότη
1031. ὡς ὡφέλιμοι τῶν π. οἰ γενναῖοι γεγένηνται.
1369. ἀνδρῶν π. τυροπωλῆσαι τέχνην. ποικίλα. Ο. 777. πτηξε δὲ π. φῦλά τε θηρῶν, Ο. 1411. τανυσίπτερε π. χελιδοῖ. 1415. τανυσίπτερε π. μάλ' αὖθις. Π. 1199. σεμνῶς ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ π. ποικίλη. Ο. 739. π., μεθ' ής έγὰ ποικίλοις. Ι. 686. καὶ δόλοισι π., ποικίλομόρφων. Π. 530. οὐθ' Ιματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμήσαι π. ποικίλον. Fr. 513. τὸ παραπέτασμα τὸ Κύπριον τὸ π. ποικίλος. I. 758. ὅτοισι τόνος ὑπερβαλεί, π. γὰρ ἀνὴρ Ο. 761. άτταγας ούτος παρ' ήμιν π. κεκλήσεται. ποικίλους. Θ. 438. π. λόγους άνεθρεν ποικίλων. Λ. 1189. στρωμάτων δὲ π. καὶ ποικίλως. Ι. 196. καὶ π. πῶς καὶ σοφῶς ἡνιγμένος. Ι. 459. ὡς εὖ τὸν ἄνδρα π. τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισιν. ποΐοι. Λ. 963. ποία ψυχή, π. δ' δρχεις, ποιοίην. Σ. 348. τίς αν οῦν είη; ζητείθ' ὑμεῖς, ὡς παν αν ποιοίμεν. Ο. 172. τί αν οῦν π.; ΠΕ, οἰκίσατε μίαν πόλιν. ποίοιν. Ν. 1337. π. λόγοιν; ΦΕ. τὸν κρείττον, ἢ τὸν ἤττονα; ποίοιs. Ο. 1233. κνισαν τ' ἀγνιάς. ΠΕ. τί σὸ λέγεις; π. θεοῖς; Β. 529. καὶ τοις θεοίσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. π. θεοίς; Π. 449. π. δπλοισιν ή δυνάμει πεποιθότες; ποιοίς. Ι. 1131. χούτω μέν αν εὖ π., ποίοισιν. Ο. 1234. π.; ἡμῦν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς. ποιοσίν. Ο. 1234. π.; ημν, τοις εν ούρανω θεοις.
Α. 1178. π., ὧ τᾶν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
Εκ. 763. π., ὧ δύστηνε; ΑΝ. Α. τοῖς δεδογμένοις,
ποῖον. Ι. 32. π. βρέτας * *; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
Ν. 155. φρόντισμα; ΣΤ. π.; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
Σ. 183. π.; φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τὶ ἦν;
1198. πίνων, σεαυτοῦ π. ἀν λέξαι δοκεῖς
ΕΙ. 224. ἐς π.; ΕΡ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω. κάπειθ' ὁρᾶς 1088. π. γὰρ κατὰ χρησμόν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
Ο. 890. ἐπὶ π., ὤ κακόδαιμον, ἰερεῖον καλεῖς
Α. 1163. λῆ τοῦτ' ἀποδόμεν. ΑΥ. π. ὤ τῶν; ΛΑ. τὰν Πύλον,
Θ. 586. πρὸς π. ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
621. τὸν δεῖνα; π.; ΜΝ. ἔσθ' ὁ δεῖν', δς καί ποτε
Β. 1021. δρᾶμα ποιήσας 'Αρεως μεστόν. ΔΙ. π.; ΑΙ. τοὺς
ἔπτ' ἐπὶ Θήβας. 1123. καὶ π. αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. πολλοὺς πάνυ. Εκ. 646. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἔστι ΒΛ. τὸ π.; Π. 392. έχε. ΒΛ. σὸ Πλοῦτον; π.; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν. 450. π. γάρ οὐ θώρακα, ποίαν δ΄ ἀσπίδα ποιόν. Θ. 76. π. τί; ΕΥ. τῆδε θημέρα κριθήσεται Β. 289. π. τί; ΕΑ. δεινόν· παντοδαπόν γοῦν γίγνεται ποῖος. Α. 963. δ π. οὖτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν; I. 1324. πως ἀν ίδοιμεν; ποίαν τιν ἔχει σκευήν; π. γεγένηται;
Ν. 367. π. Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. τί λέγεις σύ; Σ. 1378. τί λέγεις σύ; π. δζος; οὐκ εἰ δεῦρο σύ; Λ. 962. π. δ' ἀν νέφρος ἀντίσχοι, 964. ποία δ' ὀσφύς; π. ἀν όρρος Θ. 30. ὁ τραγωδοποιός. ΜΝ. π. οὖτος ἀγάθων; Π. 786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; π. οὐκ ὅχλος ποιός. Ι. 1339. τί δ' ἔδρων πρό τοῦ, κάτειπε, καὶ π. τις ή; ΕΙ, 674. π. τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ Θ. 96. καὶ π. ἐστιν οῦτος;
 ΕΥ. οὐκκυκλούμενος.
 Β. 60. π. τις, ὧδελφίδιον;
 ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι.
 Π. 349. π. τις;
 ΧΡ. οἴος,
 ΒΛ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι φής ποτε. ποιδε. Σ. 530. ἀτὰρ φανεῖ π. τις ὧν, ἣν ταῦτα παρακελεύη ποίου. Α. 62. π. βασιλέως; ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι Σ. 762. π.; φέρ' ίδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ Ο. 920. ταυτὶ σὺ ποτ ἐποιήσας ἀπὸ π. χρόνου; Θ. 874. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΤ. π. Πρωτέως; Π. 1046. Π. 1046. π. χρόνου, ταλάνταθ', δε παρ' ἐμοὶ χθὲε ἦν; ποιοῦ. Ι. 246. άλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ π. ποιούμεν. Ν. 259. ήμεις π. ΣΤ. είτα δή τί κερδανῶ; Ν. 1458. ήμεις π. ταῦθ ἐκάστοθ ὅντιν ἀν ΕΙ. 484. οὐδὲν π., ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν Θ. 517. ταῦτ' οὐ π. τὰ κακά; νή τὴν Άρτεμν, 555. μὰ Δί' οὐδὲ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν π.

ποιούμεν. Β. 1009. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε π. ποιούμενος. ΕΙ. 69. έπειτα λεπτὰ κλιμάκια π., ποιούντα. Β. 90. τραγωδίας π. πλεῖν ἡ μύρια, Β. 1250. μελοποιον όντα καὶ π. ταὕτ' ἀεί. ποιούντας. Θ. 815. ἀποδείξαιμεν ταῦτα π. ποιούντες. ΕΙ. 358. ούμεθα π., άγε ποιούντος. ΕΙ. 1157. εὖ π. κὼφελοῦντος ποιούντων. ΕΙ. 212. σπονδάς π. κεί μέν οι Λακωνικοί ΕΙ. 645. χρυσίφ των ταθτα π. έβύνουν τὸ στόμα, ποίους. Ν. 247. π. θεούς όμει σύ; πρώτον γὰρ θεοί Ν. 1283. π. θεούς; Σ. 1186. π. τινάς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπείς, ποιοῦσ'. Σ. 696. ταυτί με π.; οἵμοι, τί λέγεις; ὥς μου τὸν θίνα Θ. 382. ὅπερ π. οἱ ρήτορες, μακράν ἔοικε λέξειν. Β. 1349. κλωστήρα π., ὅπως ποιούσα. Λ. 700. ώστε κάχθες θήκάτη π. παιγνίαν εγώ ποιούσι. Π. 1205. αὐται π. ταῖς μὲν άλλαις γὰρ χύτραις ποιούσιν. Ο. 1285, π. ἄπερ ὅρνιθες ἐκμιμούμενοι, Β. 358. ἡ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο π., Β. 358. ἡ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρὰ τοῦτο π., ποίφ. 1. 33. ἔγωγε. ΔΗ. π. χρώμενος τεκμηρίφ;
ποιῶ. Ι. 741. εὖ γὰρ π. τὸν δῆμον. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
Ν. 1495. ἀνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι π.; τί δ' ἀλλο γ' ἡ Σ. 1448. ἀλλ ἀράμενος ἐγώ σε ΦΙ. τί ποιεῖς;
Β. 635. ὕδ' ἐστὶν ἀνὴρ δν λέγεις. ΚΛ. τί οὖν π.;
Β. 198. οὖτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. οὕ τι π.; τί δ' άλλο γ' ἡ 527. άδωκας αὐτός;
ΔΙ. ὁ τι π.; τί δ' άλλο γ' ἡ 527. άδωκας αὐτός;
ΔΙ. οῦτος καλῶς π.
1197. ληρεῖς ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς π.
Εκ. 594. ἀλλ' ἔνα π. κοινὸν πᾶσεν βίστον καὶ τοῦτον δμοιον.
614. καὶ ταὐτας γὰρ κοινὰς π. τοῖς ἀνδράσι συγκατα-614. καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς π. τοῖς ἀνδράσι συγκατακείσθαι
766, ἀπαξαπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ ταττόμενον π.;
Π. 576. ὅτι βελτίους αὐτοὺς π. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
1197. ἐγὰ δὲ τί π.; ΧΡ. τὰς χύτρας, αἶς τὸν θεὸν
Fr. 397, 2. τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦττον ἢ 'κεῖνος π.
ποιώμεν. Ι. 1160. ἴνα σ' εὖ π. ἐξ ἵσου. ΔΗΜ. δρὰν ταῦτα χρή.
Ο. 1640. τί δαὶ π.; ΗΡ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.
Fr. 414, 1. τί οὖν π.; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·
ποίων. Α. 157. π. 'Οδομάντων; εἰπὲ μοι, τουτὶ τί ἦν;
I. 448. τῶν δορυφόρων. ΚΛ. π.; φράσον.
Ο. 1346. π. νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Λ. 730. ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΛΥ. π. σέων;
Β. 1078. π. δὲ κακῶν οὺκ αἴτιὸς ἐστ'; Β. 1078. π. δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ'; Β. 10/8. π. δε κακων ουκ αιτιός εστ ;
ποιών. Α. 499. μέλλω περί τῆς πόλεως, τρυγωδίαν π.
Α. 1050. ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. καλῶς γε π., ὅστις ῆν.
Ι. 1287. καὶ Πολυμνήστεια π., καὶ ἐννῶν Οἰωνίχω.
Ν. 895. φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν π.;
900. εἰπέ, τί π.; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων. Σ. 735. καὶ δηλός έστιν εὖ π. 764. σὺ δ' οὖν, ἐπειδή τοῦτο κεχάρηκας π., ΕΙ. 271. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' 'Αθηναία, π. 546. τίλλονθ' ἐαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας π. Λ. 427. οὐδὲν π. ἀλλ' ἡ καπηλείον σκοπῶν;
 Θ. 450. νῦν δ' οὖτος ἐν ταῖσιν τραγφδίαις π.
 δ47. ἐγένετο, Μελανίππας π. Φαίδρας τε: Πηνελόπην δὲ 708. τοιαύτα π. δδ' ἀναισχυντεί; Β. 744. εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὰ χαίρω π. 963. Κύκνους π. καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους. 1093. καὶ δεινά π. καθ' οἱ Κεραμῆς 1325. τοιαυτί μέντοι σύ π. Π. 583. εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἀν π. τὸν ᾿Ολυμπικὸν αὐτὸς άγῶνα, 863. νη Δία, καλῶς τοίνυν π. ἀπόλλυται.
 906. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν π.;
 1061. πλυνόν με π. ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. Fr. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας π. ποιώσι. Θ. 678. κάν μή π. ταῦτα, τοιάδ' ἔσται' πόκα. Λ. 105. ὁ δ' ἐμός γα, κάν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση π., ποκάδας. Θ. 587. ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς π. ΜΝ. οὐ δή μὰ Δία σύ γ΄ άψει.
πόκαs. Β. 186. τίς ἐς τὸ Λήθης πεδίον, ἡ 'ς ὅνου π.,
πόκον. Ο. 714. ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων π. ἡρινόν εἶτα
χελιδῶν,
Λ. 574. πῶς δἡ ; ψέρ' ἴδω. ΔΥ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ π. έν βαλανείφ, πόλει. Α. 205. των δδοιπόρων ἀπάντων τῆ π. γὰρ ἄξιον Α. 492. ὅστις παρασχῶν τῆ π. τὸν αὐχένα
676. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῆ π.
755. ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῆ π.
I. 149. ἀνάβαινε σωτὴρ τῆ π. καὶ νῷν φανείς.
267. ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν π.

πολεμητέον. Λ. 496. άλλ' οὐ ταυτόν. ΑΥ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡ. πόλει. Ι. 382. ἢν ἄρα πυρός γ' ἔτερα θερμότερα, καὶ λόγων ἐν π. | π. έστ' ἀπὸ τούτου.
πολέμια. Α. 820. π. καὶ σέ. ΜΕ, τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν
Α. 912. φαίνω π. ταυταγί. ΒΟ. τί δαὶ παθὰν
πολεμίαν. Σ. 1163. ἐς τὴν π. ἀποβιβάζων τὸν πόδα. 458. καὶ τῆ π. σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοὶς πολίταις,
 477. καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῆ π.,
 576. οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ ἀξιοῦμεν τῆ π. 839. των τη π., των ξυμμάχων τ΄ άρξεις έχων τρίαιναν, 863. ἐν τη π. ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα. πολεμίζειν. Θ. 807. και Στρατονίκην ύμων ούδεις ούδ' έγ-874. εὐνούστατόν τε τῆ π. καὶ τοῖσι δακτύλοισιν. 982. τῆ π. μέγας, οὐκ ἄν ἥχειρεί π. πολεμίζων. Ν. 419. νικάν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῆ γλώτ-1226. ἐγὰ δ΄ ἐκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῷ π. 1263. ἰδεῖν ἀμείνω τῷ Κεχηναίων π. 1302. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ἄ παρθένοι, τὰν τῷ π.; τη π.; ΕΙ. 759, τοιούτον ίδων τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν π. πολεμικά. ΕΙ. 674, ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ π. 1313. οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῆ π. πολεμίοισιν. Ο. 398. μαχομένω τοῖς π. Ν. 588. τῆδε τῆ π. προσείναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῆ π. συνοίσεται, Σ. 651. ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῆ π. ἐντετοκυίαν. ΕΙ. 272. ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κὰν δέοντι τῆ π. πολέμιον. Ο. 335, π. ἐτράφη. Ο. 344. ἔπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε π. πολεμίου. Α. 1193. δορὸς ὑπὸ π. τυπείς. πολεμίους. Α. 827. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς π.; ΔΙ. κλάων γε σὺ, . 272. απολώλ εκείνος καν σεοντί τη π.
666. σπονδών φέρουσα τῆ π. κίστην πλέαν
688. πῶς σὖν ξυνοίσει ταὐτ΄, ἐρωτᾶ, τῆ π.;
704. χάτερα πόσ' άττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῆ π.;
809. ἀγε δὴ τί χρὴ δρῶν; ΠΕ. πρῶτον ὅνομα τῆ π.
812. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὕνομ' ἔσται τῆ π.;
815. Σπάρτην γὰρ ᾶν θείμην ἐγὼ τἡμῆ π.;
1725. ὧ μακαριστὸν σὰ γάμον τῆδε π. γήμας. Α. 1134. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς π. θωρήξομαι. πολεμιστήρια. Ν. 28. πόσους δρόμους ἐλῷ τὰ π.; πολεμιστηρίας. Α. 572. πόθεν βοῆς ἤκουσα π.; O. 809. ΕΙ. 235. καύτδε θυείας φθέγμα π. πολεμιστήριον. Α. 1132. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα π. πολεμίων. Α. 316. εἰ σὰ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν π. ἡμῖν λέγειν. Α. 916. ἐκ τῶν π. γ εἰσάγεις θρυαλλίδα.
Β. 50. τῶν π. ἡ δώδεκ' ἡ τρισκαίδεκα.
1463. τὴν γὴν ὅταν νομίσωτι τὴν τῶν π.
1464. εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν π.,
πολέμοιο. ΕΙ. 1090. ὡς οὶ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι π.
πολέμοις. Π. 184. κρατοῦσι γοῦν κὰν τοῖς π. ἐκάστοτε
πολεμοῖτε. Λ. 488. ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ π. δεὶ Δ. 245. ήμεις δὲ ταις άλλαισι ταίσιν ἐν π.
 317. δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν π. γυναικῶν 317. οεσποτά κική εν τροποτόν τη π. παραινέσαι;
648. ἄρα προϋφείλω τι χρηστόν τη π. παραινέσαι;
754. ὁ τόκος ἔτ' ἐν π., τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
758. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν π.,
1183. ὅπως ἀν αὶ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν π.
201. Αποτά ποιδορά, πολυοφελῶς μέν π. τη 'Αθη-103. οπως αν αι γυναικές υμας έν π.

Θ. 304. ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν π. τῆ 'Αθη353. π., τέλεα δὲ δήμω
832. χρῆν γὰρ, ήμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὰν τῆ π.,

Β. 686. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἔστι χρηστὰ τῆ π.
692. εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῆ π.
1420. ὁπότερος οὖν ἄν τῆ π. παραινέσειν
1429. καὶ πόριμον αὐτῷ, τῆ π. δ' ἀμήχανον. πολεμολαμαχαϊκόν. Α. 1080. Ιὰ στράτευμα π. πόλεμον. Α. 913. ὀρναπετίσισι π. ήρα καὶ μάχαν; Α. 977. οὐδέποτ' ἐγὰ π. οἴκαδ' ὑποδέξομαι, ΕΙ. 441. ὅστις δὲ π. μᾶλλον εἶναι βούλεται, 610. κάξεφύσησεν τοσοῦτον π. ὥστε τῷ καπνῷ 624. τήνδ' ἀπορρίψαντες αίσχρῶς τὸν π. ἀνήρπασαν Ο. 556. ἱερὸν π. προυδῶν αὐτῷ, καὶ τοισι θεοίσιν ἀπειπεῖν
 Λ. 112. μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν π.; ΜΥ. νὴ τὰ θεώ.
 507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον π. καὶ τὸν χρόνον ἡνεχόμεσθα, 1429. καὶ πόριμον αὐτῷ, τῷ π. δ΄ ἀμήχανον.
1431. [οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν π. τρέφειν.]
1432. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν π. τρέφειν,
1530. τῷ τε π. μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
5.53. γυναίκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὁφελος ἐν τῷ π.
104. νυνὶ δ΄, ὁρῷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῷ π.
456. ταύταις, ἐδόκει γὰρ τοῦτο μύνον ἐν τῷ π.
471. τὰ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῷ π.
758, μὰ Δ΄, ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῷ π.
824. τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῷ π.
854. ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῆ π. δοκεῖ: 569. ούτως καὶ τον π. τούτον διαλύσομεν, ήν τις έάση, Β. 1024. ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν π. καὶ τούτου γ΄ ούνεκα τύπτου. Πόλεμον. ΕΙ. 205. ἵν΄ ήσαν αὐτοὶ, τὸν Π. κατώκισαν, Er. 53. ΕΙ. 310. τον Π. εκζωπυρήσετ ενδοθεν κεκραγότες; πόλεμος. Α. 226. οἶσι παρ' εμοῦ π. εχθοδοπός αὕξεται τῶν Α. 220, διστ παρ εμού π. εχύσσοπος αυξεται των χωρίων.
Α. 596. ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ π. στρατωνίδης, 597. σὰ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ π. μισθαρχίδης.
Ι. 644. ἐξ οῦ γὰρ ἡμῖν ὁ π. κατερράγη, 673. οὰ δεόμεθα σπονδῶν ὁ π. ἐρπέτω.
Ο. 1188. π. αἰρεται, π. οὰ φαπὸς
Λ. 129. οὰκ ἄν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ π. ἐρπέτω.
130. μὰ Δί' οὰδ' ἐγὼ γὰρ, ἀλλ' ὁ π. ἐρπέτω.
520. ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν π. δ' ἄνδρεσσι μελήσει. 854. ἐνταθθ', ἐπειδή ταθτα τῆ π. δοκεί; 861. τὰ δυνατὰ γὰρ δεί τῆ π. ἐνλλαμβάνειν 1007. τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῆ π. Π. 407. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῆ π.; Fr. 157, 1. ότφ δοκεί σοι δείν μάλιστα τη π.; 306, 1. ἀγαθὰ μεγάλα τῆ π. πόλεις. Α. 192. ὅξουσι χαὕται πρέσβεων ἐς τὰς π. Σ. 707. εἰσίν γε π. χίλιαι, αῖ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουλήσει. 538. π. δὲ γυναιξὶ μελήσει, 538. π. δε γυναιξί μελήσει.
Θ. 788. ἔριδες, νείκη, στάσις, άργαλέα λύπη, π. φέρε δή νυν,
Β. 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος άδρὸς ὁ π. ἔρχεται.
Ϝ΄τ. 238, 1. περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ π.
Πόλεμος. ΕΙ. 223. ὁ Π. αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
πολέμου. Α. 201. ἐγὼ δὲ π. καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς
Α. 528. κάντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ π. κατερράγη
1062. ὁτὶ γυνή 'στι τοῦ π. τ' οὐκ ἀξία.
Ι. 803. ὑπὸ τοῦ π. καὶ τῆς δμίχλης ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾶ 1098. τοιγαρούν πολλάς π. Μήδων ελόντες, ΕΙ. 63. λήσεις σεαυτόν τας π. εκκοκκίσας. 230. τρίβειν εν αὐτῆ τὰς π. βουλεύεται. 266. τούτφ ταράξει τὰς π. καθήμενος. 421. ἄλλαι τέ σοι π. πεπαυμέναι κακῶν 421. αλλαί τε σοι π. πεπαυμεναι κακών 539. οΐον πρός άλλήλας λαλούσιν αἰ π. 619. κὰτ ἐπειδη 'γνωσαν ὑμᾶς αὶ π. ὧν ἥρχετε Ο. 378. αὐτίχ' αὶ π. παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων 1425. κύκλφ περισοβεῦν τὰς π. καλούμενος. Λ. 582. καὶ νὴ Δία τὰς γε π., ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν σou. Σ. 866. ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ π. αποικοι,
1134. "Ελληνας άνδρας καὶ π. ἀπόλλυτε.
Β. 114. π., διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
πολείται. Ο. 181, ὁτιὴ δὲ π. τοῦτο καὶ διέρχεται ΕΙ. 893. πρό τοῦ π. τὰ λάσανα τῆ βουλῆ ποτέ. 945. π. μετάτροπος αῦρα. 945. π. μετάτροπος αύρα. 1098. δς π. έραται επιδημίου δκρυδεντος. 1283. ἔκλυον ίδρώοντας, ἐπεὶ π. ἐκόρεσθεν. 1284. εἶεν ἐκόρεσθεν τοῦ π. κατ ἡσθιον.
Ο. 1588. παρὰ τῶν θεῶν περὶ π. καταλλαγῆς.
1597. π. πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
Λ. 342. ἀλλὰ π. καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
502. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ π. τῆς τ' εἰρἡνης ἐμέλησεν;
588. aἰς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ π.; ΔΥ. καὶ μὴν, ὧ παγκαπολέμαρχον. Σ. 1042. ώστ' άναπηδαν δειμαίνοντας πολλούς ώς τὸν π. πόλεμε. Ν. 6. ἀπόλοιο δῆτ', ὧ π., πολλῶν οὕνεκα, πολεμεῖ. Σ. 1037. ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ π. ἡησίν τε μετ' αὐτοῦ πολεμείν. ΕΙ. 211. ότι) π. ήρείσθ' ἐκείνων πολλάκις ΕΙ. 932. ὡς χρὴ π. λέγων τις οἱ καθήμενοι Λ. 497. ἀλλ' οὐδὶν δεί πρῶτον π. ΠΡ, πῶς γὰρ σωθησόμεθ' τάρατε, 901, καὶ τοῦ π. παύσησθε. ΚΙ. τοιγὰρ, ἡν δοκῆ, Fr. 50. ἡ δῶρ' αΙτοῦντες ἀρχὴν π. πορίσειεν μετὰ Πειάλλως: σάνδρου. 163, 2. γάρ ποτ' ἐμοὶ παυσαμένω τοῦ π. γένοιτο Πολέμου. ΕΙ. 239. ὅσον κακὰν καὶ τοῦ Π. τοῦ βλέμματος. πολεμείς. Λ. 1016. ταῦτα μέντοι σὰ ξυνιείς εἶτα π. ἐμοί, πολεμήσομεν. Ο. 1639. ήμεις περί γυναικός μιας π.; πολεμήσω. Α. 621. ἀεὶ π., καὶ ταράξω πανταχή,

πολεμούμεν. Λ. 489. διὰ τάργύριον π. γάρ; ΑΥ. καὶ τάλλα γε πάντ ἐκυκήθη. πολεμοθντας. ΕΙ. 740. ἐς τὰ βάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρούν π.:
ΕΙ, 1080. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι π.,
πολεμοῦντες. Ο. 1591. ἡμεῖς τε γὰρ π. οὐ κερδαίνομεν,
πολέμους. ΕΙ. 775. Μοῦσα, σὰ μὲν π. ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ
ΕΙ. 1289. οὐδὲν γὰρ ἄδεις πλὴν π. τοῦ καί ποτ' εἰ;
πολεμοῦσιν. Π. 570. ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ πολέμφ. Α. 651. καὶ τῷ π. πολύ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον έχοντας. 583. σῶν π. τε καὶ ποιη-Εκ. 679. τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ π., κεῖ τις δειλὸς γεγένηται, 'πολέσθαι. Λ. 734. ἀλλ' ἐω 'π. τάρι'; ΛΥ. ἡν τούτου δέγ, πόλεσι. Fr. 476, 12. κάγωγε ταις ἄλλαις π. δρω ταυτα πλήν 'Αθηνών' πόλεσιν. Α. 642. καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς π. δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται, Ο. 509. ἐν ταῖς π. τῶν Ἑλλήνων, ᾿Αγαμέμνων ἡ Μενέλαος, Β. 1010. τους ἀνθρώπους ἐν ταίς π. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας, Π. 566. σκέψαι τοίνυν έν ταις π. τούς βήτορας, ώς δπόταν μέν πόλεων. Α. 506. ήκουσιν ούτ' εκ των π. οι ξύμμαχοι. Α. 636. πρότερον δ' υμας από των π. οι πρέσβεις έξαπα-TÜVTES 643. τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν π. τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες 802. σὰ μέν ἀρπάζης καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν π. ὁ δὲ δῆμος
 657. τὰν φόρον ἡμῖν ἀπὰ τῶν π. συλλήβδην τὰν προσιόντα:
 670. ἀπὰ τῶν π., ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κὰναφοβοῦντες. 700. όστις π. άρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδούς, 925. ἐκ τῶν π. τὸ σκίρον ἐξεδήδοκεν. πόλεως. Α. 499. μέλλω περί της π., τρυγφδίαν ποιών. 1. 130. δε πρώτος έξει τῆς π. τὰ πράγματα.

763. τῆ μὲν δεσποίνη ᾿Αθηναία, τῆ τῆς π. μεδεούση,

796. ἐκ τῆς π. βαθαπυγίζων, αἶ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

1093. ἐκ π. ἐλθειν καὶ γλαῦς αὐτῆ Ἦκαθῆσθαι. 1334. τῆς γὰρ π. ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνε τροπαίου, Σ. 29. περὶ τῆς π. γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου, 0. 192. διὰ τῆς π. τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους 1218. 826. λιπαρόν το χρήμα τῆς π. τίς δαί θεθε 832. τίς δαί καθέξει τῆς π. το Πελαργικόν ; 1316. κατέχουσι δ' έρωτες ἐμᾶς π. Δ. 32. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῶν τῆς π. τὰ πράγματα,
 575. ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς π. ἐπικλινεῖς Β. 361. ή της π. χειμαζομένης άρχων καταδωροδοκείται, 1436. περί της π. ήνταν έχετον σωτηρίαν. Εκ. 107. ήν πως παραλαβείν της π. τὰ πράγματα 175. τὰ της π. απαντα βαρέως πράγματα. 305. τὰ τῆς π. διοι-397. γνώμας καθείναι τῆς π.; κἆτ' εὐθέως 466. μὴ παραλαβοῦσαι τῆς π. τὰς ἡνίας Π. 919. ὤστ' εἰς ἔμ' ἤκει τῆς π, τὰ πράγματα, Γι. 552, 1. διάλεκτον έχοντα μέσην π. πόλεως. Ν. 926. ής έμνήσθης. ΔΙ. τῆς σῆς π. θ', Π. 907. τῶν τῆς π. εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων πόλι. Α. 971. εἶδες ὧ εἶδες ὧ πᾶσα π. τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ύπέρσοφον, Fr. 162, 1. ω π. φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς 'Αττική, πολιά. Π. 1043, π. γεγένησαι ταχύ γε νή τὸν οὐρανόν. πολιάδα. Ο. 828. τί δ' οὐκ ' Αθηναίαν ἐῶμεν π.; πολιαί. Ο. 967. ' Αλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι π. τε κορῶναι πολιαίs. Ι. 520. τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἄμα ταῖς π. κατιούσαις, πολιάς. Ι. 908. έγὼ δὲ τὰς π, γέ σουκλέγων νέον ποιήσω. Fr. 360. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγεται ἔκ τοῦ γεν-νείου τὰς π. τοῦ Διός. πόλιν. Α. 372. ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογή καὶ τὴν π. Α. 503. ξένων παρόντων τὴν π. κακῶς λέγω.
515. ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν π. λέγω,
516. μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν π. λέγω,
577. ἄπασαν ἡμῶν τὴν π. κακορροθεῖ;
631. ὡς κωμωδεῖ τὴν π. ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
663. περὶ τὴν π. ὡν ὥσπερ ἐκεῖνος 694. ἄνδρ' ἀγαθὸν ὅντα Μαραθῶνι περὶ τὴν π.; 274. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν π. καταστρέφει;
 310. τὴν π. ἄπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὼς,

351. τί δαί σὺ πίνων την π. πεποίηκας, ὥστε νυνὶ 568. πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν π.

259 πόλιν. Ι. 812. νη την Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλώ περί την ήδη:

I. 814. δε ἐποίησεν τὴν π. ἡμῶν μεστὴν εὐρὼν ἐπιχειλῆ,

867. αΙροῦσι καὶ σὰ λαμβάνεις, ἢν τὴν π. ταράττης.

1175. οἰει γὰρ οἰκεῖσθ' ἀν ἔτι τήνδε τὴν π., Ν. 69. ὅταν σὰ μέγας ῶν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς π., 577. πλείστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὡφελούσαις τὴν π.. Σ. 671. δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν π. ὑμῶν ἀνατρέψω. 1077. ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλείστα τήνδε την 1079. τῷ καπνῷ τύφων ἄπασαν τὴν π. καὶ πυρπολῶν, 1235. ἀντρέψεις ἔτι τὰν π. ά δ' ἔχεται ὄοπᾶς. πρίν παθείν τι δεινόν, αύτος εξέφλεξε την π., EI. 608. 1036. σε την Ιεράν π.; Ο. 36. αὐτην μεν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην την π, 48. εί που τοιαύτην είδε π. ή 'πέπτατο. 121. εἴ τινα π. φράσειας ἡμῖν εὕερον, 123. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς π.; 127. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἄν οἰκοῖτ' ἄν π.; Έλληνικήν δέ π. έχεις ήμεν φράσαι; 172. τί αν οδυ ποιοίμευ; ΠΕ. ολείσατε μίαν π. 173. ποίαν δ' αν ολείσαιμεν δρυιθες π.; 196. ὥστ' ἀν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν π.,
 550. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων π. εἶναι, 921. πάλαι πάλαι δη τήνδ' έγὰ κλήζω π. 957. οῦτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι την π. ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὰ πρὶν ἐμὲ τὴν π. 1034. ἐς τὴν π., πρίν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς. 1263. μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν π., 1277. ὧ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας π., 1280. πρίν μέν γάρ οικίσαι σε τήνδε την π., 1313. ταχὸ δ' ἀν πολυάνορα τὰν π. Δ. 266. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς π. σπεύσωμεν, ὡ Φιλοῦργε, 288. το προς π. το σιμόν, οί σπουδήν έχω 302. σπεῦδε πρόσθεν ές π., 487. ὅ τι βουλόμεναι τὴν π. ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοΐσιν. 912. καὶ πῶς ἔθ' ἀγνη δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς π.; 1002. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗ. μογίομες. ἀν γὰρ τὰν π. Θ. 318. γλαυκῶπι χρυσόλογχε π. 366. ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσί τε τὴν π. 812. ἐς π. ἔλθοι τῶν δημοσίων ἀλλ' ἡν τὰ μέγισθ' ὑφέληται. 1140. ή π. ήμετέραν έχει, Β. 704. τὴν π., καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, 1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὧ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν π. ἀμαὶ Σθενέβοιαι: 1454. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν π. νῦν μοι φράσου 1458. πως οὖν τις ἀν σώσειε τοιαύτην π., 1501. καὶ σῶζε π. τὴν ἡμετέραν Εκ. 108. δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν π. 194. εί μη γένοιτ', ἀπολείν έφασκον την π. 210. ταις γάρ γυναιεί φημί χρηναι την π. 229. ταύταισαν ούν, ωνδρες, παραδόντες την π. 253. κακώς κεραμεύειν, την δέ π. εδ καὶ καλώς. 414. ως την π. καὶ τοὺς πολίτας σώσετε. 430. ώς χρή παραδούναι ταις γυναιξί την π. 455. τί δητ' έδοξεν; ΧΡ. επιτρέπειν γε την π. 555. υμίν δέ φασι παραδεδόσθαι την π. 557. ἀπαξαπάντων των κατά π. πραγμάτων. Π. 378. ἐθέλω διαπράξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν π., 567. ὧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν π. εἰσὶ δίκαιοι, 911. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι π. Fr. 476, 15. Αίγυπτον αὐτῶν τὴν π. πεποίηκας ἀντ' 'Αθηνῶν. 537. ἐς (τὴν) π. άξεις τἡνδε τὴν ὀνώνιδα; 555. κιρνάντες γὰρ τὴν π. ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν. πολιόν. Α. 692. ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, π. ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν, Ο. 350. ούτε π. πέλαγος έστιν δ τι δέξεται πολιορκών. Σ. 685. καὶ πεζομαχών καὶ π. ἐκτήσω, πολλά πολιός. Α. 610. ήδη πεπρέσβευκας σὰ π. ὧν; ἐνὶ, Σ. 1192. ήδη γέρων ῶν καὶ π., έχων δέ τοι Λ. 595. δ μὲν ήκων γὰρ, κὰν ἢ π., ταχὰ παίδα κόρην γεγάμηκεν. Θ. 190. ἔπειτα π. είμι καὶ πώγων' έχω, πολιούς. Α. 600. όρων π. μεν άνδρας εν ταις τάξεσιν, πολιούχε. Ι. 581. ω π. Παλλάς, ω Λ. 345. π., σας έσχον έδρας. πολιούχος. Ν. 602. αιγίδος ήνιοχος, π. 'Αθάνα' Ο. 827. π. έσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

```
πολιόχρωσι. Fr. 179. ταις π. βεμβράσιν τεθραμμένη.
πολιοχρωσι. Ετ. 179. ταις π. βεμβρασιν τεθραμμενη.
πόλις. Α. 27. έσται προτιμῶσ' οὐδέν' ὧ π. π.
Α. 75. άκρατον οἴνον ἡδύν. ΔΙ. ὧ Κραναὰ π.,
545. τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἀν ἡ π. πλέα
Ι. 273. ὧ π. καὶ δῆμ', ὑφ' οἴων θηρίων γαστρίζομαι,
813. ὧ π. 'Αργους, κλύεθ' οἶα λέγει. σὰ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις;
1317. καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἶς ἦ π. ἥδε γέγηθεν,
     Σ. 418. ὧ π. καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
467. τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ π.,
ΕΙ. 171. πέντε τάλανθ' ἡ π. ἡ Χίων
251. οἶα π. τάλαινα διακναισθήσεται.
     642, ή π. γὰρ ὼχριῶσα κὰν φόβο καθημένη
Ο. 144. ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων π.
184. ἔκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται π.
829. καὶ πῶς ἄν ἔτι γένοιτ' ἀν εὕτακτος π.,
Θ. 839. τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς, ῷ π.,
Β. 718. πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ π. πεπονθέναι
732. ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἶσιν ἡ π, πρὸ τοῦ
1083. κặτ' ἐκ τούτων ἡ π. ἡμῶν
1419. ἵν' ἡ π. σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
1423. γνώμην ἐκάτερος ; ἡ π. γὰρ δυστοκεῖ.
Εκ. 218. ἴδοις ἀν αὐτάς. ἡ δ' 'Αθηναίων π.,
558. νὴ τὴν 'Αφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ π.
577. ρἡματος ἡ π. ἡμῶν.
Π. 601. ὧ π. "Αργους, κλύεθ' οἶα λέγει.
916. οὕκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ π.
Fr. 529. οὕτω παρ' (γὰρ) ἡμῖν ἡ π. μάλιστα σῶς ἄν εῖη.
πόλισμα. Ο. 553. ὧ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον
τὸ π.
               829. καὶ πῶς ἄν ἔτι γένοιτ' ἄν εὕτακτος π.

Τό π.
Ο. 1565. τό μὲν π. τῆς Νεφελοκοκκυγίας
πολίταις. Ι. 458. καὶ τῆ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῦν τε τοῖς π.,
Β. 359. ἡ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὕκολός ἐστι π.,
1487. ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς π.,
Εκ. 492. ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ' ὁ νῦν ἔδοξε τοῖς π.
πολίτας. Λ. 342. ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα

                                    кай т.,

    Δ. 626. δεινά γάρ τοι τάσδε γ΄ ήδη τοὺς π. νουθετεῖν,
    Β. 688. ἐξισῶσαι τοὺς π. κἀφελεῖν τὰ δείματα.

              702. κάπιτίμους καὶ π., ὅστις αν ξυνναυμαχή.
 Εκ. 414. ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς π. σώσετε.
πολιτείαν. Ι. 219. ἔχεις ἄπαντα πρὸς π. ἃ δεῖ.
πολιτεύσει. Ι. 1365. τὰ δ΄ ἀλλὰ, φέρ' ἴδω, πῶς π. φράσον.
πολίτην. Ι. 1304. ἄνδρα μοχθηρὸν π., ὀξίνην Ὑπέρβολον

    Β. 1041. Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεύντων, ϊν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα π.

               1427. μισῶ π., ὅστις ἀφελεῖν πάτραν
 Εκ. 574. Ερχεται γλώττης επίνοια, π. πολίτης. Α. 595. ύστις; π. χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης, Ι. 335. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἶός ἐστιν οὐτοσὶ π.
             773. καὶ πῶς ἄν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν, ἄ Δῆμε, γένοιτο π.;
943. ἀγαθὸς π., οἶος οὐδείς πω χρόνου
1369. ἔπειθ' ὁ π. ἐντεθεὶς ἐν καταλόγφ
  ΕΙ. 909. ἢ χρηστὸς ἀνὴρ π.
πολιτῶν. Ι. 227. καὶ τῶν π. οἱ καλοί τε κάγαθοὶ,

    I. 264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν π. ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
    Σ. 1120. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν π. ἐμβραχὺ

 1043. τῶν π. οὐδέν', ὧνδρες,

    Β. 719. ταυτόν ἐς τε τῶν π. τοὺς καλούς τε κάγαθοὺς,
    727. τῶν π. θ' οὖς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας

               1446. εί τῶν π. οἶσι νῦν πιστεύομεν,
 1445. εί των π. οίσι νίν πιστεύομεν,
Εκ. 1132. ὅστις π. πλεῖον ἢ τρισμυρίων
Π. 950. τὴν τῶν π. οὕτε τὴν ἐκκλησίαν.
πολιώτεραι. Σ. 1064. οἵχεται κύκνου τ' ἔτι π. δὴ
πόλλ'. Α. 314. π. ἄν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἄ κάδικουμένους.
Α. 832. καὶ χαῖρε π. ΜΕ. ἀλλ' ἀμὶν οὐκ ἐπιχώριον.
Ι. 1276. εἰ μὲν οῦν ἄνθρωπος, δν δεῖ π. ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
Ν. 363. κὰνυπόδητος κακὰ π. ἀνέχει κὰφ' ἡμῖν σεμνοπροσ-
      854. χάτερά γε π.: ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
1329. ἀρ' οἴσθ' ὅτι χαίρω π. ἀκούων καὶ κακά;
Σ. 441. εἶτα δῆτ' οὐ π. ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρα κακά;
1017. ἀδικείσθαι γάρ φησιν πρότερος π. αὐτοὺς εὖ πεποι-
                1046. καίτοι σπένδων π. ἐπὶ πολλοίς δμυυσιν τὸν Διόνυσον
```

ΕΙ. 423. χάτερ έτι π. έξεις άγαθά, πρώτον δέ σοι 764. παῦρ' ἀνιάσας, π. εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.

1035. τις π. ἀνατλὰς ἔσω-Ο. 482. ἀλλ' ὅρνιθες, κάβασίλευον, π. ἐστὶ τεκμήρια τούτων. Λ. 10. καὶ π. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,

```
πόλλ'. Λ. 256. ἢ π. ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίφ, φεῦ,

    Δ. 467. ὧ π. ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆτδε τῆς γῆς,
    1053. π. ἔσω 'στὶ

       Θ. 22. π. ἄν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝ. πῶς ἄν οὖν
               786. καίτοι πᾶς τις το γυναικείον φύλον κακά π. άγορεύει,
      830. π. αν αι γυναίκες ήμεις έν δίκη μεμψαίμεθ' αν Β. 164. και χαίρε π., ωδελφέ. ΔΙ. νη Δι και σύ γε Εκ. 435. τας μεν γυναίκας π. αγαθά λέγων, σε δε
      1067. ἀτὰρ ἥτις εἶ γε, π. ἀγαθὰ γένοιτό σοι, Π. 437. Πενία μὲν οῦν ἡ σφῷν ξυνοικῶ π. ἔτη: Fr. 231 b, 2. σὰ δὴ συνέζης ἐς τὰ π. Εὐριπίδη
 πολλά. Α. 200. χαίρειν κελεύων π. τοὺς 'Αχαρνέας'
Α. 370. καίτοι δέδοικα π. τούς τε γὰρ τρόπους
649. εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ π. 656. φησὶν δ' ὑμὰς π. διδάξειν ἀγὰθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
               694. π. δή ξυμπονήσαντα, καὶ θερμόν ἀπομορξάμενον ἀνδρι-
                                  κὸν Ιδρώτα δή καὶ πολύν,
     κὸν ίδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,

984. κὰμάχετο, καὶ προσέτι π. προκαλουμένου,

1. 411. ἔγωγε νὴ τοὐς κονδύλους, οὖς π. δὴ 'πὶ πολλοῖς

435. οὕ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροῖξει τάλαντα π.

596. ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι: π. γὰρ δὴ πράγματα

840. ἢ π. χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.

Ν. 1065. 'Τπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα π.

Σ. 678. σοὶ δ' ὧν ἄρχεις π. μὲν ἐν γῆ, π. δ' ἐφ' ὑγρῷ πετυλεύσας.
                                  λεύσας.
      685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, π. πονήσας.
1020. εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμφδικὰ π. χέασθαι·
1248. π. δὴ διεκόμισας σὰ κάγώ.
ΕΙ. 347. π. γὰρ ἀνεσχόμην
                591. π. γὰρ ἐπάσχομεν

618. οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. π. γ' ἡμᾶς λανθάνες.

718. ἄλλ', ὧ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε π. ΕΡ. καὶ σύ γε,

1058. ἥδη 'στὶν ὀπτά. ΤΡ. π. πράττεις, ὅστις εἶ.
      1188. π. γὰρ δή μ' ἡδίκησαν,
1196. καὶ τῶν λαγψων π. καὶ κολλάβους.
Ο. 375. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα π. μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
               822. Γνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ π. χρήματα
860. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὰ π. δὴ καὶ δείν' Ιδὰν,
918. τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε π. καὶ καλὰ,
      1470, π. δή καὶ καινὰ καὶ θαυ-
Λ. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγ-
                                   ματα π.

    π. καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
    1076. τί δεῖ ποθ' ὕμμε π. μυσίδδειν ἔπη;

                 1205. σμικρά π. παιδία,
     1205. σμικρά π. παίδια,
Θ. 287. καὶ Φερσέφαττα, π. πολλάκις μέ σοι
351. εὐχεσθε πάσαις π. δοῦναι κὰγαθά.
388. καὶ π. καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά,
477. ξύνοιδ' ἐμαυτῆ π. δείν'· ἐκεῖνο δ' οδν
545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, δε ἡμᾶς π. κακὰ δέδρακεν
Β. 228. εἰκότως γ', ὧ π. πράτ-
389. καὶ π. μὲν γέλοιά μ' εἰ-
390. πεῖν, π. δὲ σπουδαῖα, καὶ
535. π. περιπεπλεικότος.
      535. π. περιπεπλευκότος, δ. Σ. ληρείς, δ. γύναι, 555. καὶ τὰ σκόροδα τὰ π. ΔΙ. ληρείς, δ. γύναι, 697. πρός δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οὶ μεθ' ὑμῶν π. δὴ 749. τὶ δὲ π. πράττων; ΑΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ. Εκ. 436. π. κακά. ΒΛ. καὶ τὶ εἔπε; ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
                  453. δήμον καταλύειν, άλλὰ π. κάγαθὰ,
1105. δμως δ' ἐάν τι π. πολλάκις πάθω
       Π. 253. ὧ π. δὴ τῷ δεσπότη ταυτὸν θύμον φαγόντες,
               282. ω π. οη τφ σεσποτη ταυτον συμον φαγοντες, 
282. οὶ π. μοχθήσαντες, οὐκ ούσης σχολής, προθύμως 
389. οὐτω πάνυ π. κέκλοφας; ΧΡ. οἰμοι τῶν κακῶν, 
981. οὐ π. καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἢσχύνετο. 
987. οὐ π. τοίνυν μὰ τὸν 'Απόλλω ταῦτά γε
1987. ου π. τοιαντί καὶ τοιαντί καὶ δεῦρο σχηματίσαντες.
556, ἐν τοῖς ὅρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλα φύεται π.
πολλαί. Ν. 324. ἡσυχῆ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ.
χαροῦσ' αὐται πάνυ π.,
Λ. 354. τἱ δόὐλλεθ' ἡμᾶς; οὕ τί που π. δοκοῦμεν εἶναι;
Θ. 864. ψυχαὶ δὲ π. δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίας
Β. 1104. ἐσβολαὶ γάρ εἰσι π. χἄτεραι σοφισμάτων.
Fr. 237. π. τῶν ἀλεκτρυόνων βία

λλοῖς Σ. 1146, ὑφαίνεται π. δαπάναις. αὕτη γὲ τοι
  Ετ. 237. π. τῶν ἀλεκτρυόνων βία πολλαῖς. Σ. 1146, ὑφαίνεται π. δαπάναις. αὕτη γέ τοι πολλαῖςί, Λ. 27. π. τ΄ ἀγρυπνίαισιν ἐριπτασμένον. πολλάκις. Α. 538. κοὺκ ἡθέλομεν ἡμεῖς δεομένων π.

    1. 249. καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον π, γὰρ αὅτ' ἐρῶ,
    250. καὶ γὰρ οὖτος ἦν πανοῦργος π, τῆς ἡμέρας,
    1102. οὖκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων π.

      1290, η π. εννυχίαισι
Ν. 621. π. δ' ήμων αγόντων των θεων απαστίαν,
```

πολλάκις. Σ. 1265. π. δή 'δοξ' έμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι, ΕΙ. 211. ότι η πολεμεῖν ήρεῖσθ' ἐκείνων π.
 638. π. φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθω,
 Λ. 510. ἀλλ' ήσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν' καὶ π. ἔνδον ἄν οὖσαι Θ. 287. καὶ Φερσέφαττα, πολλά π. μέ σοι 950, π. αὐταιν ἐκ τῶν ὡρῶν Β. 718. π. γ΄ ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι Εκ. 580. π. θεῶνται. 740. π. ἀναστήσασά μ' είς ἐκκλησίαν 749. πρώτιστον αὐτά π. καὶ σκέψομαι. 791. ἵνα δὴ τί; ΑΝ. Β. σεισμός εἰ γένοιτο π., 1105. δμως δ' ἐάν τι πολλά π. πάθω Fr. 237, 2. ὑπηνέμια τίκτουσιν ψά π. πολλάς. Ι. 649. Γνα τὰς ἀφύας ἀνοίντο π. τοὐβολοῦ. Ν. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος π. ώς τὰς Μούσας ἀφανίζων. Σ. 658, κάξω τούτου τὰ τέλη χωρίς καὶ τὰς π. ἐκατοστάς, ΕΙ. 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα τρίβε π. καὶ πυκνάς. 1322, κριθάς τε ποιείν ήμας π. Ο. 1429. ἀνθ' ἔρματος π. καταπεπωκώς δίκας. Θ. 739. παράβαλλε π. κληματίδας, & Μονία.
 Β. 748. π. ἀπίης θύραζε; ΑΙ. καὶ τόθ' ήδομαι.
 904. ἐμπεσόντα συσκεδᾶν π. 904. έμπεσύντα συσκεδαν π.
1040. ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη π. ἀρετὰς ἐποίησεν,
Εκ. 52. ὁρῶ προσιούσας χὰτέρας π. πάνυ
Π. 1164. ὡς ἀγαθύν ἐστ' ἐπωνυμίας π. ἔχειν΄
πολλᾶς. Α. 907. ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας π. πλέων.
πολλαχοῦ. Σ. 1101. π. σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' εὐρήσετε
πολλή. Ι. 1134. τούτω πάνυ π.,
Β. 21. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ π. τρυφὴ,
760. ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις π. πάνυ.
1046. ἀλλ' ἐν τοις σοὶ καὶ τοῦς σοῖσιν π. πολλοῦ 'πικαθῆτ 1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν π. πολλοῦ ἀπικαθῆτο, Λ. 660. π.; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον. Εκ. 632. τῶν σεμνοτέρων ἔσται π. καὶ τῶν σφραγίδας ἐχόντων, Π. 886. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ π.; σκώπτετον, πολλῆ. ΕΙ. 747. ἐς τὰς πλευρὰς π. στρατιᾶ κάδενδροτόμησε τὸ Θ. 791. άλλ' ούτωσὶ π. σπουδή τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάτπολλήν. Ν. 1494. σον έργον, δ δάς, Ιέναι π. φλόγα, πολλήν. Ν. 1494. σὸν ἔργον, ἄ δὰς, ἱέναι π. φλός ΕΙ. 167. κάπφορήσεις τῆς γῆς π., 659. ὁργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε π. ἔχει. Ο. 158. π. γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν. 1691. ὁπτῆς τὰ κρέα; π. γε τενθείαν λέγεις. Λ. 466. π. γ', ἔάνπερ πλησίον κάπηλος ἢ. 800. τὴν λόχμην π. φορεῖς. Θ. 696, γυναίκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ π. βοὴν Β. 401. ἄνευ πόνου π. δὸδν περαίνεις. Εκ. 592. μηδέ γεωργείν τον μέν π., τῷ δ' εἶναι μηδέ τάφῆναι Π. 682. κάγὼ νομίσας π. όσίαν τοῦ πράγματος 694. κάγὼ τότ' ἥδη τῆς ἄθάρης π. ἔφλων πολλοδεκάκις. ΕΙ. 243. καὶ π., ὡς ἀπολείσθε τήμερον. πολλοί. Ι. 735. ἄλλοι τε π. καὶ καλοί τε κάγαθοί. Ι. 1020, π. γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί. Σ. 1459, καίτοι π. ταῦτ' ἔπαθον' ΕΙ. 727. ἔπεσθον ἄμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς π. πάνυ 968. τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ π. κάγαθοί; 969. τοισδὶ φέρε δῶ· π. γάρ εἰσι κάγαθοί. Ο. 573. πέτεται θεὸς ὧν πτέρυγάς τε φορεῖ, κάλλοι γε θεοὶ πάνυ π. 1346, ποίων νόμων ; π. γὰρ ὀρνίθων νόμοι. Β. 1503. τοὺς ἀνοήτους: π. δ' εἰσίν Εκ. 481. φύλαττε σαυτήν ἀσφαλώς, π. γὰρ οἱ πανοῦργοι, Π. 218. π. δ' ἔσονται χάτεροι νῷν ξύμμαχοι, 502. π. μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὅντες πλουτοῦσι πονηροὶ, 503. ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι' π. δ' ὅντες πάνυ χρηστοὶ 667. ἔτεροι τε π. παντοδαπά νοσήματα πολλοίς. Ι. 945. ἀνήρ γεγένηται τοῖσι π. τοὐβολοῦ, Ι. 1038. δε περὶ τοῦ δήμου π. κώνωψι μαχείται, 1368. π. γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω. Ν. 959. ἀλλ' ὧ π. τοὺς πρεσβυτέρους ήθεσι χρηστοῖς στεφανώσας. 1063. π. δ γοῦν Πηλεύς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν. 1330. ἄ λακκόπρωκτε. ΦΕ, πάττε π. τοῖε βόδοις.
 1374. π. κακοῖε καἰσχροῖσι' κἄτ' ἐντεῦθεν, οἰον εἰκὸς,
 955. οἰός τε π. προβατίοις ἐφεστάναι.
 1046. καίτοι σπένδων πολλ' ἐπὶ π. ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον 1350. π. γὰρ ήδη χάτέροις αὕτ' εἰργάσω. ΕΙ. 1009. τένθαις π.' κἄτα Μελάνθιον Ο. 704. π. δήλον' πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν'

Θ. 825. ἀπόλωλεν μὲν π. ὁ κανὼν 827. π. δ' ἐτέροις ἀπὸ τῶν ὥμων

261 πολλοῖς. Εκ. 593. μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι π., τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθω. Π. 1047. τουναντίον πέπονθε τοῖε π. ἄρα· 1167. σπεύδουσιν ἐν π. γεγράφθαι γράμμασιν. πολλοῖσι. Ν. 892. ἐν τοῖε π. λέγων ἀπολῶ. πολλοΐσιν. Ο. 1291. π. δρνίθων δνόματ ήν κείμενα. Β. 1484. πάρα δὲ π. μαθεῖν. πολλοστῷ. ΕΙ, 559. ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι π. χρόνφ. πολλοο. Α. 543. καθῆσθ' ἀν ἐν δόμοισιν; ἢ π. γε δεῖ· Ι. 822. π. δὲ πολύν με χρόνον και νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων. Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος π. κάναγκασθῶσι φέρεσθαι, 915, θρασύς εί π. ΑΔ. σὸ δέ γ' ἀρχαίος. Σ. 1462. π. δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ 1476. ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ π. χρόνου Θ. 806. πρὸς 'Αριστομάχην δὲ χρόνου π., πρὸς ἐκείνην τὴν Θ. 806. πρός Αριστομαχην σε χρόνου π., πρός εκείνης της Μαραθώνι,
Β. 1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλή π. ἀπικαθήτο,
Π. 98. π. γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐόρακὰ πω χρόνου,
877. νὴ τὸν Δία τὸν σωτήρα, π. γ' ἄξιος
1045. ἔοικε διὰ π. χρόνου σ' ἐορακέναι,
πολλούς. Ι. 512. ὰ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν π. αὐτῷ προσιόντας, Ν. 29. ἐμὲ μὲν σὰ π. τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους. 467. δύομαι; ΧΟ. ώστε γε σοῦ π. ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι, ώθει σὺ π. τῶν λίθων προς τὴν θύραν, 980. καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο π. δη πάνυ 1042. ἄστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας π. ὡς τὸν πολέμαρχον. 1176. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἀν λέγοις; ΦΙ. π. πάνυ. 1262. μαθητέον τάρ' ἐστὶ π. τῶν λόγων, Ο. 705. π. δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παίδας πρὸς τέρμασιν ὥρας Λ. 1127. π. ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς. 1152. π. μεν άνδρας Θετταλών ἀπώλεσαν, 1152. π. δ' εταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους, Θ. 178. π. καλώς οδός τε συντέμνειν λόγους, 814. ἀλλ' ἡμεῖς ἀν π. τούτων 814. άλλ ἡμεῖς ἀν π. τούτων
Β. 808. π. ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
1039. ἀλλ' ἄλλους τοι π. ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἡρως.
1123. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. π. πάνυ.
1230. οὐ δῆτ', ἐπεὶ π. προλόγους ἔξω λέγειν
Εκ. 450. ἡμῶν δὲ τοὺς π. ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
733, π. κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
πολλῷ. Α. 271. π. γάρ ἐσθ' ῆδιον, ὧ Φαλῆς Φαλῆς,
1. 124. π. γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
526. εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, δε π. ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
812. νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους π. περὶ τὴν πόλιν 812. νη την Δήμητρα Θεμιστοκλέους π. περί την πόλιν ήδη; N. 1158, π. γε μάλλον, κάν παρώσι χίλιοι.
 Σ. 457. άλλὰ δρώ τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὰ τῦφε π. τῷ καπνῷ.
 491. νῦν δὲ π. τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα 726. οὐκ ἀν δικάσαις. σὰ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν π. δεδό-781. π. γ' άμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογὶ,
806. ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κάτι π. πλείονα.
ΕΙ. 509. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα π. μᾶλλον, ἄνδρες, ὑμῖν.
912. ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε π. μᾶλλον οἴός εἰμι.
Ο. 610. αἰβοῖ, ὡς π. κρείττους οὕτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν. 611. οὐ γὰρ π.;. 1104. ὥστε κρείττω δῶρα π. τῶν ᾿Αλεξάνδρου λαβεῖν. Λ. 886. π. γεγενῆσθαι κὰγανώτερον βλέπεαν Π. 101. μὰ Δί', ἀλλὰ π. μᾶλλον ἐξόμεσθά σου. 187. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε π. πλείονα Fr. 198, 12, τούτους γάρ, ήν π. ξυνέλθη, ξυλλαβάν πολλών. Α. 451. π. δεόμενος σκευαρίων νῦν δὴ γενοῦ Α. 633. φησὶν δ' εἶναι π. ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητὴς, 641. ταῦτα ποιήσας π. ἀγαθῶν αἴτιος ἡμῖν γεγένηται, I. 517. π. γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι^{*} N. β. ἀπόλοιο δῆτ', ὧ πόλεμε, π. οὕνεκα, 471. πράγματα κάντιγραφάς π. ταλάντων
1508. δίωκε, βάλλε, παὶε, π. οὕνεκα,
Σ. 229. π. δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.
436. ὡς ἐγὼ π. ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον. 1068. γήρας είναι κρείττον ή π. 1304. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο π. κάγαθῶν, ΕΙ. 436. ελλησιν ἄρξαι πᾶσι π. κάγαθῶν, 538. άλλων τε π. κάγαθων. ΕΡ. ίθι νυν, άθρει 918. π. γὰρ ὑμῖν ἄξιος Λ. 1159. τί δῆθ' ὑπηργμένων γε π. κὰγαθῶν Θ. 454. τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα π. οὕνεκα Εκ. 257. ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα π. κρουμάτων. 559. ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΔ. κατὰ τί; ΠΡ. π. οὕνεκα.

πολλών. Εκ. 659. π. ένεκεν νή τον 'Απόλλω' πρώτον δ' ένδς ούν εκα δήπου,
Π. 283. δεθρ ήλθομεν, π. θύμων βίζας διεκπερώντες.
546. πιθάκνης πλευράν ερρωγυΐαν και ταύτην. ἄρά γε π.
πόλος. Ο. 179. οὐχ οὕτος οῦν δήπου 'στιν ὀρνίθων π.;
Ο. 180. π.; τίνα τρόπον; ΠΕ. ὥσπερ εἴποι τις τόπος.
182. ἄπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν π. Fr. 210. π. τόδ' ἐστί· κάτα πόστην ήλιος τέτραπται; πόλου. Ο. 184. ἐκ τοῦ π. τούτου κεκλήσεται πόλις. πολύ. Α. 425. οὖκ, ἀλλὰ τούτου π. π. πτωχιστέρου. Α. 650. τούτους γάρ έφη τους άνθρώπους π. βελτίους γεγενῆσθαι 651. καὶ τῷ πολέμῳ π. νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον 651. και τω πολέμω π, νικησειν, τουτον ξυμβουλον ἔχοντας,
903. ἀλλ' ὅ τι παρ' ἀμιν μή 'στι, τῆδε ὅ' αῦ π.
906. λάβοιμ μέντἀν κέρδος ἀγαγὼν καὶ π.
986. τὰς χάρακας ἦπτε π. μᾶλλον ἔτι τῷ πυρὶ,
1117. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει π.
1. 328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἔτερος π.
546. αἴρεσθ' ἀὐτῷ π. τὰ ῥύθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κύπαις 617. ὧ καλὰ λέγων, π. δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων 684. εὖρε δ' δ πανοῦργος ἔτερον π. πανουργίαις 789. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν π. μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν 1035. νὴ τὸν Ποσειδῶ π. γ' ἄμεινον, ὧ Γλάνι. Ν. 891. το ὅποι χρήζεις. π. γὰρ μᾶλλόν σ' 1098. π. πλείονας, νὴ τοὺς θεοὺς, 1098. π. πλείονας, νη τούς θεούς,
1335. τουτί οὐ νικήσεις; ΦΕ. π. γε καὶ βαδίως.
Σ. 278. ῆ μὴν π. δριμύτατός γ΄ ῆν τῶν παρ' ἡμῖν,
922. μή νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὅντ' αὖ π.
1280. εἶτ' ᾿Αριφράδην, π. τι θυμοσοφικώτατον,
1300. καὶ τῶν ξυνόντων π. παροινικώτατος;
ΕΙ. 352. καὶ π. νεώτερον, ἀ823. ἐντευθενὶ δὲ π. τι κακοηθέστεροι. 936. καὶ τοῖσι συμμάχοισι πραότεροι π. 1259. ἄμεινου ἡ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται π. Ο. 539. π. δὴ π. δὴ χαλεπωτάτους λόγους 627. ὧ φίλτατ' ἐμοὶ π. πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων, 703. π. πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ήμεις δ' ώς εσμέν Ερωτος 1572. ἔξεις ἀτρέμας; ΠΟΣ. οἴμωζε: π. γὰρ δή σ' ἐγὰ
76. γυναϊκας ἐλθεῖν. ΜΥ. π. σὺ κάλλιον λέγεις.
148. γένοιτ' ἀν εἰρήνη; ΛΥ. π. γε νὴ τὰ θεώ.
501. σωστέον, ὧ τᾶν. ΠΡ. κεὶ μὴ δέομαι; ΛΥ. τοῦδ' ούνεκα καὶ π. μάλλον ουνεκα καί π. μαλλον
505.
1034. ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ρεῖ μου τὸ δάκρυον π.
1045. ἀλλὰ π. τούμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
Θ. 774. γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον π.
798. κὰν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήση, π. μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
800. ὑμῶν ἐσμὲν π. βελτίους βάσανός τε πάρεστιν Ιδέσθαι, 810. ούτως ήμεις π. βελτίους των ανδρών εὐχόμεθ' είναι. 810. οὐτως ἡμείς π, βελτίους τών ἀνδρών εὐχόμεθ' είναι.

Β, 558. τί δαί; τὸ π. τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

633. καὶ π. γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος:

1061. καὶ γὰρ τοῖς ἰματίοις ἡμῶν χρῶνται π. σεμνοτέροισιν.

1221. τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται π.

1254. ἀνδρὶ τῷ π. πλεῖστα δὴ

1384. κόκκυ, μεθεῖτε΄ καὶ π. γε κατωτέρω

Εκ. 111. ὅημηγορήσει; ΠΡ. π. μὲν οὖν ἀριστά που.

646. π. μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἔστι

Βλ. τὸ ποῖον: ΒΛ. τὸ ποῖον; 807. αυτ' είσενέγκοι π. γαρ εμμελέστερον 937. κάγωγ', ἵνα γνῶς ὡς π. σοῦ μείζον φρονῶ.
1070. τοῦτ' αὖ π. τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
1118. ἀγαθοῖσιν, ὧ Ζεῦ' π. δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
1122. ὥστ' ἐστὶ π. βέλτιστα, π. δῆτ', ὧ θεοί. 1136. νὴ τὴν ᾿Αφροδίτην, π. γ᾽ ἀπάντων ὕστατος, Π. 128. ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς π. 195. π. μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἐκκαίδεκα· 365. ως π. μεθέστηχ' ων πρότερον είχεν τρόπων. 412. κράτιστόν έστι. ΒΑ. π. μὲν οῦν νὴ τοὺς θεούς. 445. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ π. 526. ὁδυνηρότερον τρίψεις βίστον π. τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κεφαλὴν σοί. π. τῆς πενίας πράγμ αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
 π. μάλλον ἔνίους ἔστὶν ἔξολωλεκώς.
 π. χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ἀπτημένων. 944. ἄπειμ' γιγνώσκω γαρ ήττων ὧν π. 994. τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ π. μεθέστηκεν πάνυ, 1149. τὰ γὰρ παρ' ὑμῦν ἐστι βελτίω π.

πολύ. Π. 1204. καὶ μὴν π. τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία Fr. 413. τὰ Θετταλικὰ μὲν π. καπανικώτερα, πολυάνορα. Ο. 1313. ταχὸ δ' ἀν π. τὰν πόλιν. Πόλυβον. Β. 1192. εἶθ' ὡς Π. ήρρησεν οἰδῶν τὰ πόλεν πολυγράμματος. Fr. 43. Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν' ὡς π. πολύδακρυν. Ο. 212. τὰν ἐμὰν καὶ σὰν π. Ίτυν πολυδάκρυτον. Θ. 1041. π. Αΐδα γόον φλέγουσαν, πολυήρατον. Ν. 301. Κέκροπος δψόμεναι π. πολύιδριν. Ι. 1068. λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδώ, π. πολύκαρπον. Β. 328, π. μέν τινάσσων πολυκοίρανε. Β. 1270, κύδιστ' 'Αχαιῶν 'Ατρέως π, μάνθανέ ιου παί. πολυκολύμβοισι. Β. 245. ἐν π. μέλεσιν, πολυμαθών. Σ. 1175. ἀνδρών παρόντων π. καὶ δεξιών; πολύμετρον. Β. 1240. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς π. λαβών στάχυν, πολύμητις. Σ. 351. εἶτ' ἐκδῦναι ράκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ π. 'Οδυσσεύς; Πολυμνήστεια. Ι. 1287. καὶ Π. ποιῶν, καὶ ξυνών Οἰωνίχφ. πολύν. Α. 136. γρόνον μεν οὐκ αν ήμεν εν Θράκη π.
Α. 137. μα ΔΓ οὐκ αν, εὶ μισθόν γε μὴ ψερες π.
694. πολλα δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμάν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν ἰδρώτα δὴ καὶ π., 1. 105. ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι π.
 622. πολλοῦ δὲ π. με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.
 N. 199. ἔξω διατρίβειν π. ἄγαν ἐστὶν χρόνον. Ν. 193. εξω σιατριβείν π, αγαν εστίν χρονού.
Σ. 910. ἀποδράς γάρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν π.
ΕΙ. 407. ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε π, ήδη χρόνον,
601. ἀλλὰ ποῦ ποτ΄ ἢν ἀφ΄ ἡμῶν τὸν π. τοῦτον χρόνον
1216. ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον π.,
1323. πάντας ὁμοίως οἶνόν τε π.,
1852. οἶνόν τε πίης π. Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν π. χρόνον.
 635. π. χρόνον θεοὺς ἔτι
 Λ. 1265. ὡς συνέχῃς π. ἀμὲ χρόνον. Α. 1265. ὡς συνέχης π. ἀμέ χρόνον.
Θ. 385. βαρέως φέρω τάλαινα π. ἥδη χρόνον 615. π. γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νὴ Δί, ὧ μέλε.
Β. 145. οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡ. εἶτα βόρβορον π. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν π. 676. τὸν π. ὁψομένη λαῶν ὅχλον, οῦ σοφίαι 707. οὐ π. οὐδ' ὁ πίθηκος οὐτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν, 829. πλειμόνου π. πόνου 829. πλευμόνων π. πόνον. Εκ. 378. καὶ δῆτα π. ἡ μίλτος, ὧ Ζεῦ φίλτατε, 1120. ἐν τῆ κεφαλῆ γὰρ ἐμμένει π. χρόνον · πολύπειρον. Λ. 1109. δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολύπλοκον. Θ. 463. καὶ π. νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλά πολυπλοκωτέρας. Θ. 435. π. γυναικός πολυπονώτατον. Θ. 1023. π. βροτών, πολυποτνία. Θ. 1156. Θεσμοφόρω π. πολυπραγμονείν. Π. 913. εὐεργετείν οὖν ἐστι τὸ π.; πολυπραγμοσύνη. Α. 833. π. νυν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί πολυπράγμων. Ο. 471. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ π., οὐδ' Αἶσωπον πεπάτηκας, πολυρρόδους. Β. 448. χωρώμεν ές π. πολύς. Ι. 760. πρός ταῦθ΄ ὅπως ἔξει π. καὶ λαμπρός ἐς τὸν ἄνδρα. Ο. 488. οὕτω δ΄ ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἢν τότε καὶ π., ὥστ' ἔτε καὶ νῦν καί νυν
Λ. 1257. π. δ΄ ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ήνσει,
1258. π. δ' ἄμα καττῶν σκελῶν ἴετο.
Β. 136. ήνπερ σὰ τότε κατήλθες. ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς π.
Π. 337. καίτοι λόγος γ' ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα π.
Fr. 390, 1. τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος π. πολύσπορά. Ο. 952. νιφόβολα πεδία π. τ' πολυτίματος. Α. 759. παρ' άμὲ π., ἄπερ τοὶ θεοί. πολυτίμηθ'. Α. 807. οἰον ροθιάζουσ', ὧ π. Ἡράκλεις. Ι. 1390. ὧ Ζεῦ π., ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν, Ο. 667. ὧ Ζεῦ π., ὡς καλὸν τοὐρνίθιον, Fr. 303, 1. ὧ Ζεῦ π., οἰον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρὸς πολυτίμητ΄. ΕΙ. 1016. ταῦτ΄, ὧ π., εὐχομένοις ἡμῶν δίδου, Β. 323. Ἱακχ', ὧ π. ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων, 851. ἐπίσχες ούτος, ὧ π. Αἰσχύλε. 851. επίσχες ουτος, ω π. Αισχολε. πολυτίμητα. Fr. 344, 9. τριταία π. βεβασανισμένα πολυτίμητε. Θ. 286. δέσποινα π. Δήμητερ φίλη Β. 337. ὧ πότνια π. Δήμητρος κόρη, 397. Ίακχε π., μέλος ἐορτῆς πολυτιμήτη. ΕΙ. 978. δέξαι δῆτ΄, ὧ π., πολυτίμητοι. Ν. 269. ἔλθετε δῆτ΄, ὧ π. Νεφέλαι, τῷδ΄ εἰς ἐπίσους δειξών. Beigiv. Ν. 293. καὶ σέβομαὶ γ', ὧ π., καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
 328. νὴ Δί' ἔγωγ', ὧ π., πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
 Σ. 1001. ἀλλ', ὧ π. θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι'

```
πολυτιμήτω, Θ. 594. ούκ οίομαι 'γωγ', ὧ π, θεώ, πολυτλήμονες. ΕΙ. 236. ἰὰ βροτοί βροτοί βροτοί
    πολυύμνοις. Ι. 1328. καὶ θαυμασταῖς καὶ π., ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆ-
    μος ένοικεί.
πολυφάγοις. Ο. 1065. ξε κάλυκος αὐξανόμενα γένυσιν π.,
   πολυφόρφ. Π. 853. ούτω π. συγκέκραμαι δαίμονι.
πολυχαρίδα. Α. 1098, ὧ π., δεινά τὰν ἐπεπόνθεμες.
Α. 1242. ὧ π., λαβὲ τὰ φυσατήρια,
  πολυώνυμε. Θ. 320. καὶ π., θηροφόνη παῖ, πολυώφελῶς. Θ. 304. άριστα ποιήσαι, π. μὲν πόλει τῆ ᾿Αθηπολφούς. Fr. 548. π. δ΄ οὐχ ἡψον όμοῦ βολβοῖς. πομπήν. Α. 248. κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν π. ἐμὲ
    Ο. 849. τον Ιερέα πέμφοντα την π. καλώ.
Εκ. 757. Ίέρωνι τῷ κήρυκι π. πέμπετε;
πομφόλυγαs. Fr. 309, 13. π., ἀποδέσμους, δλίσβους, σάρδια,
    πομφολυγοπαφλάσμασιν. Β. 249. π.
  πονείν. Π. 254. ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ π. ἐρασταὶ, πονήρ'. Α. 1030. ἀλλ', ὡ π., οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
  ποντης: Α. 1030. άλλ', ώ π., ού δημοσιεύων τυγχάνω.

Ι. 891. προσαμφιῶ τοδί· σὰ δ΄ οἴμως, ὧ π. ΔΗΜ. Ιαιβοῖ.

Σ. 214. άλλ', ὧ π., ήςουσιν ὁλίγον ὕστερον

ΕΙ. 263. άγε δὴ, τί δρῶμεν, ὧ π. ἀνθρώπια;

Ο. 3. τί, ὧ π., ἀνω κάτω πλανύττομεν;

Β. 852. ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ΄, ὧ π. Εὐριπίδη,

Π. 442. Πενία γάρ ἐστιν, ὧ π., ἢς οὐδαμοῦ
ποντηςά. Α. 731. ἀλλ', ὧ π. κώρι ἀθλίου πατρὸς,
        Ι. 821. ότιή σε φιλώ; ΔΗΜ. παῦ παῦ', οῦτος, καὶ μὴ σκέρ-
        βολλε π.
Ν. 542. τύπτει τον παρύντ', άφανίζων π. σκώμματα,

Ν. 542. Τυπτει τον παροντ, αρανιζων 1455. στρέψας σεαυτόν ές π. πράγματα. 1462. ώμοι, π. γ', ῶ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
Σ. 977. ἀναβαίνετ', ῶ π., καὶ κνυζούμενα Λ. 891. τί, ὧ π., ταῦτα ποιεῖς χὰτέραις

Σ. 977. άναβαίνετ', ὧ π., καὶ κυυζούμενα
Λ. 891. τί, ὧ π., ταῦτα ποιείς χάτεραις
Θ. 546. ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ π.
Εκ. 350. οὕκουν π. γ' ἐστὶν ὅ τι κάμ' εἰδάναι.
πονηράν. Σ. 243. ἤκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὑργὴν τριῶν π.
πονηράς. Λ. 1023. ἀλλ' ὑπ' ὑργῆς γὰρ π. καὶ τότ ἀπέδυν ἐγώ.
πονηρέ. Ι. 712. ἀλλ', ὧ π., σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται:
1. 858. οἴμοι τάλας ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὧ π.
Ν. 687. ἀλλ', ὧ π., ταῦτά γ' ἔστ οὐκ ἀρρενα.
Σ. 223. ἀλλ', ὧ π., το γένος ἡν τις ὑργίση
466. εἰ σύ γ', ὧ πόνω π. καὶ κομηταμυνία,
Ο. 1648. διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὧ π. σύ.
Λ. 1017. ἐξὸν, ὧ π., σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;
Π. 127. ἄ, μὴ λέγ', ὧ π., ταῦτ'. ΧΡ. ἔχ' ἤσυχος
1107. τί δ' ἔστιν; ΕΡ. ὁ Ζεὸς, ὧ π., βούλεται
Ετ. 92. ὧ μαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ π. σύ.
342. "τί με ὧ π. ἐξορίξεις ὥσπερ κλιντήριον."
πονηρίαν. Ν. 1066. εἶληφε διὰ π., ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
πονηρίαν. Ν. 102. αἰβοί, π. γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
Σ. 1330. ὧ π., ταυτηὶ τῆ
ΕΙ. 384. ὧ π., μὴ σιωπᾶτ' εἰ δὲ μὴ, λακήσεται,
1309. καὶ σμώχετ' ἀμφοῦν ταῖν γνάθοιν οὐδὲν γὰρ, ὧ π.,
Λ. 350. ἔασον ὧ. τουτὶ τί ῆν; ὧνδρες πόνω π.:
Π. 31. καὶ συκοφόνται καὶ π. ΚΑ, πείθομαι.
265. ἔχων ἀφίκται δεῦρο πρεσβύτην τυ', ὧ π.,
502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνδοώπον ὅντες πλουτοῦσι π.
    265. ἔχων ἀφίκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὧ π., 502. πολλοί μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὅντες πλουτοῦσι π., πονηροῖς. Λ. 815. πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι π. Β. 725. χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς π. χαλκίοις, 731. καὶ π. κὰκ πονηρῶν εἰς ἄπαντα χρώμεθα 1456. μασεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς π. δ' ἦδεται;
           Εκ. 177. ἀεὶ π.: κῶν τις ἡμέραν μίαν
    Π. 781. ἄκων έμαυτον τοις π. ἐνεδίδουν.
πονηρόν. Ν. 1056. εἰ γὰρ π. ἦν, "Ομηρος οὐδέποτ' ἄν ἐποίει
ΕΙ. 363. οὐδὲν π., ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
        684. αὐτῷ π. προστάτην ἐπεγράψατο.
Λ. 1022. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δι΄ οὐ π. ἐποιήσατε:
Θ. 836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ π. ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
         837. ἢ τριήραρχου π., ἢ κυβερυήτην κακόν,
924. τουτὶ π.' ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
Β. 1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ' ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ π. τόν
    Β, 1055. μα Δι, αλλ ουτ' αλλ αποκρυπτείν χρι γε ποιητήν,
Εκ. 185. π. ήγούμεσθα: νῦν δὲ χρωμένων
Π. 352. τουτὶ π. φαίνεται τὸ φορτίον,
920. νὴ Δία, π. τἄρα προστάτην ἔχει.
939. ἡ περὶ π. ἀνδρα καὶ τοιχωρύχον;
πονηρόs. Ι. 181. ὁτιὴ π. κᾶξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
```

1. 265. πλούσιος καὶ μὴ π. καὶ τρέμων τὸ πράγματα.
 336. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δί', ἐπεἰ κὰγὼ π. εἰμι.
 1281. 'Αριφράδης π. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται'
 1282. ἐστὶ δ' οὐ μόνον π., οὐ γὰρ οὐδ' ἀν ἡσθόμην,

```
πονηρός. Σ. 192. π. εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος. Σ. 193. ἐγὼ π.; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὐ Λ. 1035. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ, καίτοι πάνυ π. εἶ, Εκ. 178. χρηστὸς γένηται, δέκα π. γίγνεται. Ετ. 362. ἔστι τις π. ἡμῖν τοξότης συνήγορος πονηρότατον. ΕΙ. 1077. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα π. βδεῖ, πονηρότατος. Β. 710. ὁ π. βαλανεὸς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφουν
                                        τέφρο
  πονηρότερον. Λ. 517. έτερον τι π. δήπου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ'
 ἀν ὑμῶν'
πονηροῦ. Π. 862. ἔοικε δ' εἶναι τοῦ π. κόμματος.
Π. 957. ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ π. κόμματος.
11. 957. ότι εστ εκείνου του π. κομματος.
πονηρούς. Ι, 1272. λοιδορήσαι τοὺς π. οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
Α. 819. τοὺς π. ἄνδρας ἀεὶ,
Π. 96. φεύγοις ἀν ήδη τοὺς π.; ΠΛ. φήμ' ἐγώ.
220. παπαῖ, π. γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.
491. τοὺς δὲ π. καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τὰναντία δήπου.
496. τοὺς δὲ π. καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται' κὰτα ποιήσει
πονηρῶν. Α. 700. νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν π. σφόδρα διωκόμεθα, κἄτα
πονηρών. Α. 700. νυν δ υπ' άνδρων π. σφοδρα διωκομεθα, κατα πρός άλισκόμεθα.

I. 186. εἰ μὴ 'κ π. γ'. ΔΗ. ὧ μακάριε τῆς τύχης, 337. ἐἀν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπείκη, λέγ' ὅτι κάκ π.

N. 1459. γνῶμεν π. ὅντ' ἐραστὴν πραγμάτων

Β. 731. καὶ πονηροῖς κάκ π. εἰς ἄπαντα χρώμεθα

Π. 869. ἢ τῶν π. ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
πονῆσαι. Ν. 1049. ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ πλείστους πόνους π.;
πονήσας. Σ. 685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ π.
 πόνοι. Α. 1071. ιὰ π. τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
  πόνον. ΕΙ. 1216. όμως δ' ότι τὸ σφήκωμ' έχει π. πολύν,
 Β. 829. πλευμόνων πολύν π.
πόνου. Β. 401. ἄνευ π. πολλήν δδόν περαίνεις.
 πονουμένφ. ΕΙ. 954. φυσωντι καὶ π.
πόνους. Ν. 1049. ψυχήν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ πλείστους π. πο-
      νησαι;
ΕΙ. 150. ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς π. ἐγὼ πονῶ,
 971.
975.
διά τοι σὲ π. ἔχω.
πόντιε. Θ. 322. σύ τε Π. σεμνὲ Πόσειδον,
πόντιε. Θ. 322. σύ τε Π. σεμνὲ Πόσειδον,
Β. 1341. ἰὰ π. δαῖμον,
πόντιον. ΕΙ. 140. τἱ δ', ἢν ἐς ὑγρὸν π. πέση βάθος;
Ο. 250. ὧν τ' ἐπὶ π. οἰδμα θαλάσσης
ποντίφ. Θ. 872. ὅστις ξένους δέξαιτο π. σάλφ
ποντομέδων. Σ. 1531. καὐτὸς γὰρ ὁ π. ἄναξ πατὴρ προσέρπει
πόντον. Ν. 284. καὶ π. κελάδοντα βαρύβρομον.
Ποντοπόσειδον. Π. 1050. ὧ Π. καὶ θεοὶ πρεσβυτικοὶ,
Ποντοπόσειδον. Π. 1050. ὧ Π. καὶ θεοὶ πρεσβυτικοὶ,
 Πόντου. Σ. 700. δστις πόλεων άρχων πλείστων, ἀπό τοῦ Π.
Πόντου. Σ. 700. δστις πόλεων αρχων πλείστων, από το μέχρι Σαρδοῦς, πόντου. Θ. 44. κῦμα δὲ π. μὴ κελαδείτω πονῶ. ΕΙ. 150. ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ π., Β. 23. αὐτὸς βαδίζω καὶ π., τοῦτον δ' ὀχῶ, πόνω. Σ. 466. εἰ σὐ γ', ὧ π. πονηρὲ καὶ κομηταμυνία, Λ. 350. ἔασον ὧ. τουτὶ τί ῆν; ὢνδρες π. πονηρού πόνων. Ι. 579. ἡν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ π. παυσώμεθα, ΕΙ. 920. δεινῶν ἀπαλλάξας π.
  πόπανα. Εκ. 843. λαγῷ ἀναπηγνύασι, π. πέττεται,
Π. 660, ἐπεὶ δὲ βωμῷ π. καὶ προθύματα
πόπανον. Θ. 285. τὸ π., ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
  Π. 680. εἶ που π, εἴη τι καταλελειμμένον 
ποποποποποποποῦ. Ο. 310. π. μ' ἄρ' δε ἐκάλεσε; τίνα τόπον
                                          άρα νέμεται:
 πόρδαλιν, Γτ. 402, την π. καλούσι την κασαλβάδα πόρδαλις. Λ. 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδὶ ἄδι ἀναιδης οὐδεμία π. πορδή. Ν. 394. ταῦτὶ ἄρα καὶ τὰνόματὶ ἀλλήλοιν, βροντή καὶ
πορείαν. Ν. 394. ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν, βροντή καὶ π., όμοίω.
πορείαν. Θ. 1055. νέκυσιν ἐπὶ π.
πορεύσται. Π. 1041. στεφάνοις γέ τοι καὶ δῷδ' ἔχων π.
πορεύσται. ΕΙ, 126. πτηνός π. πῶλος οὐ ναυσθλώσομαι,
πορθηῆς. Εκ. 1086. χαλεπαὶ γ' ἄν ἦτε γενόμεναι π. ΓΡ. Β. τίη;
πορθούμενος. Α. 164. ὑπὸ τῶν 'Οδομάντων τὰ σκόροδα π.
ποριεῖ. Ι. 1019. σοὶ μισθὸν π., κὰν μὴ δρῷ ταῦτ', ἀπολεῖται.
ποριεῖν. Σ. 717. π. ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε
μεδίνησης.
                                          μεδίμνους,
μεόιμους, πορίζειν. Εκ. 236. χρήματα π, εὐπορώτατον γυνή, πορίζειν. Α. 385. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ π. τριβάς; Π. 562. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὰ π. πορίζεται. Α. 976. αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε π. πορίζων. Ι. 759. κὰκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους π. πόριμον. Β. 1429. καὶ π. αὐτῷ, τῆ πόλει δ' ἀμήχανον. πορίμω. ΕΙ. 1030. φρενὶ π. τε τόλμη; Θ. 777. ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργφ π.
```

```
πορίσαι. Ι. 593. ση τέχνη π. σε νί-
Σ. 706. εἶ γὰρ ἐβούλοντο βίον π. τῷ δήμῳ, βάδιον ἦν ἄν.
Π. 535. σὰ γὰρ ἄν π. τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φώδων ἐκ βαλα-
 πορίσας. Ο. 459. άγαθὸν π., τοῦτο κοινὸν έσται.
 Π. 1136. εἴ μοι π. άρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
πορίσασθαι. Β. 880. δεινοτάτοιν στομάτοιν π.
πορίσειεν. Π. 506. ὁδὸν ἡντιν' ἰὰν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἄν
 μείζω π.

Fr. 50, ή δωρ' αΙτούντες ἀρχὴν πολέμου π. μετὰ Πεισάνδρου.
πορισταῖς, Β. 1505, καὶ τουτὶ τοῖσι π.,
ποριῶ. Ι. 1079, ἐγὼ π. καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
Ι. 1101, κριθὰς π. σοι καὶ βίον καθ ἡμέραν.
 1104. ἀλλ' ἄλφιτ' ήδη σοι π. 'σκευασμένα.

ΕΙ. 938. ἐγὰ δὲ π. βαμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

πορμός. Θ. 1007. πέρ' ἐγὰ 'ξενίγκι π., ἵνα πυλάξι σοι.
  πόρνα. Α. 527. άντεξέκλεψαν 'Ασπασίας π. δύο
 πόρναι. Α. 1091. στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αὶ π. πάρα, πόρναις. ΕΙ. 165. ἐν Πειραεί παρὰ ταῖς π.; πόρναισι. Ι. 1400. μεθύων τε ταῖς π. λοιδορήσεται,
     Ι. 1403. π. καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
 Π. 243. π. καὶ κύβοισι παραβεβλημένος πόρνας. Β. 1043. άλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν π. οὐδὲ
                          Σθενεβolas,
 Εκ. 718. ἔπειτα τὰς π. καταπαῦσαι βούλομαι πορνεί". Σ. 1283. γλωττοποιείν ἐς τὰ π. εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.
     Β. 113. π., ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
 πορνεία. Fr. Μ. Δαιτ. 14. π.
πορνείον. Fr. 268. τὸ δὲ π. Κύλλου πήρα.
 πορνεύτριαν. Fr. 172. π.
 πόρνην. Σ. 500. καμέ γ' ή π. χθες εἰσελθύντα τῆς μεσημβρίας,
πόρνην. Α. 524. π. δε Σιμαίθαν Ιύντες Μέγαράδε
Σ. 739. π., ῆτις τὸ πέος τρίψει,
πορνιδίου. Ν. 997. μήλφ βληθείς ὑπὸ π., τῆς εὐκλείας ἀπο-
 θραυσθής πορνιδίων. Β. 1301. οὖτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει π.,
 πορνοβοσκοῦσ'. ΕΙ. 849. εἰ π. ωσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
 πόρνους. Π. 155. οὐ τούς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς π. ἐπεὶ
πόρνου. Σ. 306. πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ π. Ἑλλας ἰρὸν εἰπεῖν;
Θ. 769. πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἔγὼ καὶ δὴ π.
Β. 1465. π. δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν π.
 πόρος. ΕΙ. 124. καὶ τίς π. σοι τῆς όδοῦ γενήσεται;
Εκ. 653. περὶ δ' Ιματίων τίς π. ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν
ἐρέσθαι.
πόρους. Ι. 759. κάκ τῶν ἀμηχάνων π. εὐμηχάνους πορίζων, πόρπακα. Ι. 1372. τοῦτ' ἔδακε τὸν π. τὸν Κλεωνύμου. πόρπακας. Ι. 858, οἰμοι τάλας: ἔχουσι γὰρ π.; ῷ πονηρὲ πορπακισάμενος. Λ. 106. π. φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα. πόρπαξυν. Ι. 849. ταὐτας ἔᾶν αὐτοῖσι τοῖς ἀνατεθῆναι. πόρρω. Α. 646, οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ῆδη π. κλέος
    ήκει,
Ν. 212. ήδι παρατέταται μακρά π. πάνυ.
    216. ταύτην όφ' ήμων ἀπαγαγείν π. πάνυ.
Σ. 192. πονηρός εἶ π. τέχνης καὶ παράβολος.
ΕΙ. 198. ποῖ γῆς; ΕΡ. ἰδοὺ γῆς. ΕΡ. ἀλλὰ ποῖ; ΕΡ. π.
    Ο. 1483. τῷ σκότῳ π. τις ἐν
πορφυρίε. Ο. 304. π., κερχνής, κολυμβίς, άμπελίς, φήνη, δρύοψ. Πορφυρίων. Ο. 553. ἄ Κεβριόνα καὶ Π., ώς σμερδαλέον τὸ
                         πόλισμα.
Ο. 1252. εἶs Π. αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
πορφυρίων'. Ο. 707. ὁ μὲν ὅρτυγα δοὺς, ὁ δὲ π., ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ
Περσικὸν ὅρνιν.
πορφυρίωνας. Ο. 1249. πέμψω δὲ π. ἐς τὸν οὐρανὸν
πορφυρίωνας. Ο. 1249. πεμφω όε π. ες τον ουρανόν
πορφυρίωνι. Ο. 881. καὶ ήρωσι [καὶ όρνισι] καὶ ήρωσν παισὶ, π.
πόσ΄. ΕΙ. 704. χᾶτερα π. άττ' οἶει γεγενῆσθ ἐν τῆ πόλει;
Θ. 746. π. ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χόας ἡ τέτταρας;
Β. 173. π. ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τε-
                              Acis;
 Πόσειδον. Ι. 144. άλλαντοπώλης; ὧ Π. τῆς τέχνης.
 Θ. 322. σύ τε πόντιε σεμνέ Π.,

    Β. 491. ἀνδρείά γ΄, ὧ Π. ΔΙ. οἶμαι νὴ Δία.
    664. Π., ΞΑ. ἤλγησέν τις.
    1430. εὖ γ΄, ὧ Π. σὸ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;
```

```
Ποσειδώ. Α. 560. νη τον Π., καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει
Ι. 338. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία.
ΑΛ. μὰ τὸν Π.,
366. νη τὸν Π. κὰμὲ γὰρ, ἤνπερ γε τοῦτον ἔλκης.
409. οὕ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Π.,
    409. οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Π., 843. οὐκ, ὧγαθοὶ, ταῦτ' ἐστί πω ταὐτη μὰ τὸν Π., 899. νὴ τὸν Π. καὶ πρὸς ἔμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κύπρειος. 1035. νὴ τὸν Π. καὶ σὸ γὰ τοῦν ἐκ Πύλου. 1201. νὴ τὸν Π., καὶ σὸ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. Ν. 83. νὴ τὸν Π. τοντονὶ τὸν ἵππιον. 665. νὴ τὸν Π. τοντονὶ τὸν ἵππιον. 665. νὴ τὸν Π. ΣΩ. καὶ τὶ δῆτ' ἐφρύντισας; 724. νὴ τὸν Π. ΣΩ. καὶ τὶ δῆτ' ἐφρύντισας; 1234. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Π. ΣΤ. νὴ Δία, Σ. 163. μὰ τὸν Π., Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε. Ο. 586. ἡν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Π., 1614. νὴ τὸν Π., ταῦτά γὲ τοι καλῶς λέγεις. Λ. 403. νὴ τὸν Π., τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε. Θ. 86. νὴ τὸν Π., τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε. Θ. 86. νὴ τὸν Π., κάστι γ' δ Χάρων οὐτοσί.

    Β. 183. νη τὸν Π., κάστι γ' ὁ Χάρων οὐτοσί.
    276. νη τὸν Π. 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
    295. νη τὸν Π., καὶ βολίτινον θάτερον,

       Εκ. 339. νη τον Π., ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
  451. νή τον Π., μαρτύρων γ' ἐναντίον.
451. νή τον Π., μαρτύρων γ' ἐναντίον.
568. νή τον Π., μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεὐσεται.
748. μὰ τον Π. οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ βασανιῶ
832. νή τον Π. μὴ κατουρήσωσί μου.
Π. 396. νὴ τον Π. ΒΛ. τον θαλάττιον λέγεις;
Ποσείδων. Α. 510. καὐτοῖς ὁ Π., οὐπὶ Ταινάρφ θεὸς,
        A. 682. οίε Π. ἀσφάλειός ἐστιν ή βακτηρία:

Α. 1657. οδτος ό Π. πρώτος, δς ἐπαίρει σε νῦν,
Α. 139. οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Π. καὶ σκάφη.
Π. 397. εἰ δ' ἔστιν ἔτερός τις Π., τὸν ἔτερον.
Ποσειδώνί. Ο. 566. ἡν δὲ Π. τις οἶν θύη, νήττη πυροὺς καθα-

  γίζειν.
Ποσειδώνος, Fr. 348, Π.
  πόσθην. Ν. 1014. π. μικράν, ποσθαλίσκον. Θ. 291. καὶ π. νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας, πόσθιον. Θ. 515. τά τ' άλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ π.
  ποσθίου. Θ. 254. νη την Αφροδίτην, ηδύ γ΄ όζει π.
πόσθων. ΕΙ. 1300. είπε μοι, ὧ π. ὲs τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄδεις;
  πόσι. Θ. 914. λαβέ με, λαβέ με, π. περίβαλε δὲ χέρας, ποσί. Θ. 969. πρόβαινε π. τὸν εὐλύραν
   πόσιν. Θ. 901. προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροία π.
 ποσίν, Θ. 954. κοῦφα π., ἀγ' ἐς κύκλον.
πόσις. Θ. 866. κἀγω μὲν ἐνθάδ' εἰμ' ὁ δ' ἄθλιος π.
πόσον. ΕΙ. 1262. π. δίδως δῆτ'; ΤΡ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
Εκ. 399. κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾶ π. δοκεῖς,
πόσος. Β. 55. πόθος; π. τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.
Ετ. 543. "π, ἔσθ' ὁ καῦνος;"
  πόσου. Α. 83. π. δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;
 Α. 812. π. πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
898. Ιώγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, π. λέγεις;
πόσους. Ν. 28. π. δρόμους ἐλῷ τὰ πολεμιστήρια;
Α. 1131. 'Ολυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοί—π.
Εκ. 657, ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ π.
                                    ἐπιτρίψει:
επιτρώμες;
Π. 1057. π. έχεις δδόντας. ΧΡ. άλλα γνώσομαι
Ετ. 54. π. έχει στρωτήρας άνδρὰν οὐτοσές;
πόστη. Θ. 1114. σκέψαι τὸ π.: μή τι μικτὸν παίνεται;
πόστην. Ετ. 210. πόλος τόδ ἐστί· κάτα π. ήλιος τέτραπται;
πόστιον. Θ. 1188. εἶεν· καλή τὸ σκήμα περὶ τὸ π.
ποτ'. Α. 122. ὁδὶ δὲ τίς π. ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων; κ.τ.λ.
πότ'. Ο. 920. ταυτὶ σὸ π. ἐποίησας ἀπὸ ποίου χρόνου; κ.τ.λ.
  ποταθείην. Ο. 1338. ώς αν π. ύπερ ατρυγέτου γλαυ-
 ποταμέ. Β. 1383. Σπερχειὲ π. βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί. ποτάμι'. Ο. 1141. οἱ χαραδριοὶ καὶ τάλλα π. ὅρνεα. ποταμόν. Ο. 774. ὄχθφ ἐφεζόμενοι παρ' Εβρον π.,
  Β, 1386. ὅτι εἰσέθηκε π., ἐριοπωλικῶς
ποταμός. Fr. 198, 13. ὁ τῆς διαρροίας π. οἰχήσεται,
ποταμούς. Α. 139. καὶ τοὺς π. ἔπηξ΄ ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
  ποταμών. Ν. 283. καὶ π. ζαθέων κελαδήματα,
     N. 1294. ἐπιρρεόντων τῶν π. πλείων, σὰ δὲ
Ο. 691. φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν π. τ' Ἐρέβους τε
    Χάους τε
Β. 1339. κάλπισί τ' ἐκ π. δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ποτάται. Ο. 251. φύλα μετ' άλκυόνεσσι π.,
ποτε. Α. 893. άλλ' έσφερ αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών π, κ.τ.λ.
ποτέ. Α. 13. άλλ' ἔτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχω π. κ.τ.λ.
Α. 235. καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἔως ἀν εὐρεθῆ π. κ.τ.λ.
```

πότε. Σ. 402. π. δ', εί μη νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' είσω μάλλον άγεσθαι; Ποτειδά. Α. 798. ναὶ τὸν Π., κὰν ἄνευ γα τῶ πατρός, πότερ'. Β. 1141. π. οὖν τὸν 'Ερμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο Β. 1452. ταυτὶ π. αὐτὸς εὖρες ἡ Κηφισοφῶν; Β. 1452. Ταντ π. αυτός εύρες η Κηφισόφως;
πότερα. Α. 734. π. πεπρασθαι χρήδδετ', ή πεινήν κακῶς;
Ν. 203. γῆν ἀναμετρείσθαι. ΣΤ. π. τὴν κληρουχικήν;
638. π. περὶ μέτρων ἡ περὶ ἐπῶν ἡ δυθμῶν;
845. π. παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγῶν ἔλω,
1105. τὶ δῆτα; π. τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβῶν 1279. π. νομίζεις καινόν άελ τον Δία 1279. π. νομιζεις κανού αει τον Σια 0. 427. π. μαινόμενος; 1244. ξχ' ἀτρέμα. φέρ' ίδω, π. Αυδόν ή Φρύγα Θ. 91. λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. π. φανερόν, ή λάθρα; 1222. ὧ μιαρό γρᾶο· π. τρέξι τὴν ὁδό; Β. 1455. πρῶτον τίσι χρῆται· π. τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν; Fr. 190. ὧ πρεσβύτα π. φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἐταίρας, ποτέρας. Εκ. 1082. π. προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ; πότεροι. Α. 648. ἢρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς π. ταῖς ναυσὶ κρατούσιν ΕΙ. 1081. ή διακαυνιάσαι π. κλαυσούμεθα μείζον, Θ. 801. βάσανον δωμεν, π. χείρους. ήμεις μέν γάρ φαμεν υμαs. πότερον. Α. 1116. π. ἀκρίδες ἥδιον ἐστιν, ἡ κίχλαι; ποτερον. Α. 1116. π. ακριδες ήδιον εστιν, ή κιχλαι;

1. 1245. καί μοι τοσοῦτον εἰπέ: π. ἐν ἀγορὰ

Ν. 642. ἡγεῖ: π. τὸ τρίμετρον, ἡ τὸ τετράμετρον;

Σ. 498. εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, π. ἐπὶ τυραννίδι;

Ο. 102. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; π. δρρις ἡ ταῶς;

104. ἐξερρύηκε. ΕΥ. π. ὑπὸ νόσου τινός;

Λ. 463. ἀλλὰ τί γὰρ φου; π. ἐπὶ δούλας τινὰς

982. σὺ δ' εἶ π. ἀνθρωπος, ἡ Κονίσαλος;

Θ. 141. τίς δ' αὐτὸς, ὧ παῖ; π. ὡς ἀνὴρ τρέφει;

Β. 69. ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡ. π. εἰς ᾿Αιδου κάτω;

1052. π. ἐν ἀντος κοῦτον πεοὶ τῷς Φρίζους. 1052. π. δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περί τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα; Εκ. 24. τί δητ' αν είη; π. οὐκ ἐρραμμένους 754. π. μετοικιζόμενος εξενήνοχας 1072. π. πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου, πότερος. Ν. 940. φέρε δή π. λέξει πρότερος; ποτέρους. Α. 649. είτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητήν π. είποι κακὰ πολλά. ποτέχετ'. Α. 733. ἀκούετον δὴ, π. ἐμὶν τὰν γαστέρα: πότην. Ν. 57. ο μοι τί γάρ μοι τὸν π. ήπτες λύχνον; ποτήρια. Fr. 77. τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ π.; ποτήριον. Ι. 120. ὦ λόγια. δός μοι δὸς τὸ π. ταχύ 1. 123. ἄ Βάκι. ΝΙ. τί ἔστι; ΔΗ. δὸς τὸ π. ταχύ. 237. τουτὶ τί δρὰ τὸ Χαλκιδικὸν π.; ποτηρίου. Ι. 1289. οὐ ποτὶ ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται π. ποτηρίφ. Ι. 124. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ π. ποτί. Λ. 82. γυμνάδδομαί γα καὶ π. πυγὰν ἄλλομαι. Ποτιδαίας. Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Π. ἔχοντ' εῦ οἶδα δέκα τάλαντα. ποτίσταται. Θ. 735. δ θερμόταται γυναίκες, δ π., πότνι'. ΕΙ. 445. ἐς φῶς ἀνελθεῖν, ὥ π., ἐν ταῖσιν μάχαις ΕΙ. 975. π. ΕΙρήνη,
1055. καλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ', ὧ π. ΕΙρήνη φίλη.
1108. ὧ π. ΕΙρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Λ. 742. ὧ π. Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου.
Εκ. 369. ὧ π. Εἰλείθυια, μή με περιίδης πότνια. Ι. 1170. ὡς μέγαν ἀρ ἐἶχες, ὧ π., τὸν δάκτυλον.
ΕΙ. 271. εὖ γ', ὧ π. δέσποιν' Άθηναία, ποιῶν 520. ὧ π. βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος; 657. ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὧ π., κάτειπέ μοι.
Λ. 833. ὧ π., Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου Β. 337. ὧ π. πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
Εκ. 476. καὶ ξυμφέροι γ' ὧ π. Παλλὰς καὶ θεοί. πότνιαι. Θ. 130. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὧ π. Γενετυλλίδες; Θ. 700. ὧ π. Μοῖραι, τί τόδε δέρκομαι πότνι'. ΕΙ. 445. ες φως ανελθείν, ω π., εν ταίσιν μάχαις Θ. 700. ὧ π. Μοιραι, τί τόδε δέρκομαι 1149. π., ἄλσος ἐς ὑμέτερον πότνιαν. Λ. 1286. π. άλοχον δλβίαν, ποτόδδε. Λ. 206. καὶ μὰν π. γ΄ άδὸ ναὶ τὸν Κάστορα. ποτόν. Fr. Μ. Δαιτ. 6. ταχύ νυν π. καὶ μὴ τροπίαν οἶνου φέρε ποτοῦ. I. 87. ἰδού γ΄ ἄκρατον. περὶ π. γοῦν ἐστί σοι; ποττά. Λ. 1253. π. κᾶλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων. ποττάν. Α. 732. ἀμβᾶτε π. μᾶδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πα. Α. 783. σάφ' ἴσθι, π. ματέρ' εἰκασθήσεται. Λ. 1006. σπονδάς ποιησώμεσθα π. Έλλάδα. ποττάς. Λ. 1264. π. σπονδάς, ποττός. Α. 751. πως έχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμες ἀεὶ π. πῦρ.
Α. 117. ἐγὼ δὲ καὶ κα π. Ταὐγετόν γ' ἄνω
ποτῷ. Ι. 97. οῖμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ π.;
ποτώμεναι. ΕΙ. 830. τί δ' ἔδρων; ΤΡ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς π.,

πότων. Ν. 1073. παίδων, γυναικών, κοττάβων, δψων, π., καχασμών. που. Α. 97. άσκωμ΄ έχεις π. περί τὸν ὀφθαλμὸν κάτω. κ.τ.λ. ποῦ. Α. 129. ἀλλ΄ 'Αμφίθεός μοι π. 'στιν; ΑΜ. οὐτοσὶ πάρα. K.T.A. πού. Ι. 790. καὶ μὴν εἴ π. τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμφ μᾶλλον άμύνων κ.τ.λ.
πουλύπου. Fr. 235. πληγαὶ λέγονται π. πιλουμένου.
πουλύπουν. Fr. 235. "τὸν π. μοι ἔθηκε"
πουλύπους. Fr. 235. καὶ ταῦτ' ἔχοντα π. καὶ σηπίας. πράγμ'. Α. 494. ἀνήρ οὐ τρέμει τὸ π. εἶά νυν, Ι. 385. τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι καὶ τὸ π. ἤν ἄρ' οὐ 614. άγγειλον ήμεν πως τὸ π. ήγωνίσω. 823. καί σοι φράσω π. δ σὸ μαθὰν ἀνηρ ἔσει. 1308. λήψεταί τι π., δ τοῦ-N. 823. Σ. 395. ούτος, έγείρου. ΣΩ. τί τὸ π.; ΒΔ. ώσπερ φωνή μέ τις έγκεκύκλωται. 415. δηαθοί, το π. ἀκούσατ', άλλὰ μὴ κεκράγετε. 590. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὰ δῆμος ὅταν κριναι μέγα π. ἀπορήση, μόλις τὸ π. ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι. 755. μολις το π. εγνωσαν αναμασωμενα.

870. το π. δ μηχανάται

1261. το π. έτρεψας, ώστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.

Ο. 198. τίς ἀν οῦν το π. αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. σύ.

385. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω π. ἐνηντιώμεθα.

Α. 26. ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἔμοῦ π. ἀνεξητημένον,

141. μόνη μετ' ἐμοῦ, το π. ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἀν. 352. τουτί τὸ π. ημίν ίδειν απροσδόκητον ήκει 661. άλλ' άμυντέον τό π. δστις γ' ἐνόρχης ἐστ' ἀνήρ.
Εκ. 266. χαλεπὸν τὸ π. ὅμως δὲ χειροτονητέον'.
394. ἀτὰρ τί τὸ π. ῆν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὅχλου 394. άταρ τί τό π. ήν, ότι τοσουτον χρημ οχλου
441. γυναίκα δ' είναι π. έφη νουβυστικον
462. οὐδὲ στένειν τὸν ὅρθρον ἔτι π. ἄρά μοι;
492. ἔσδ' ἡ τὸ π. εὐροῦσ' ὁ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
752. πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ π. ὅπως ἔχει.
828. ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ π. οὐκ ἡρκεσεν,
1071. ἀτὰρ τί τὸ π. ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
1. ὡς ἀργαλέον π. ἔστ'ν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
355. τί ἄν οὖν τὸ π. εῖη; πόθεν καὶ τίνι τρόπω
242. οὐκουν ἐπινώριών γε π. ἔργάζεται. 342. ούκουν ἐπιχώριόν γε π. ἐργάζεται. 578. αὐτοις. ούτω διαγιγνώσκειν χαλεπόν π. ἐστὶ δίκαιον. 590. πολύ της πενίας π. αίσχιον ζητείς αυτώ περιάψαι, Fr. 209. το π. έορτή περιέφερε δ΄ ήμιν κύκλφ λεπαστήν πράγμα. Α. 767. τουτί τί ήν το π.; ΜΕ. χοιρος ναι Δία. Α. 837, τὸ π. τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνήρ βούλει τὸ π. τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
 312. οἶδ' ἐγὰ τὸ π. τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται. I. 36. 344. Ιδού λέγειν. καλώς γ' αν ούν τι π. προσπεσόν σοι 344. Ιδού λέγειν. καλῶς γ' ᾶν οὖν τι π. προσπεσόν σοι
Ν. 139. ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ π. τοῦξημβλωμένον.
594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ π. τῆ πόλει συνοίσεται.
Σ. 693. ἡν τίς τι διοῷ τῶν φευγύντων, ξυνθέντε τὸ π. δύ' ὅντε
921. τὸ π. φανερόν ἔστιν αὐτὸ γὰρ βοᾳ.
ΕΙ. 44. νεανὶας δοκησίσοφος, τὸ δὲ π. τί;
323. π. κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
403. καί σοι φράσω τι π. δεινὸν καὶ μέγα,
509. χωρεῖ γέ τοι τὸ π. πολλῷ μᾶλλον, ἄνδρες, ὑμῖν.
Ο. 907. τουτὶ τὸ π. ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;
1171. τί τὸ π. τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόνθαμεν. 1208. ἄτοπόν γέ τουτὶ π. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας 1375. τουτί τό π. φορτίου δείται πτερών. 1677. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πῶν τὸ π. τί σὸ λέγεις; Α. 23. τί τὸ π.; πηλίκον τι; ΑΥ. μέγα. ΚΑ. μῶν καὶ παχύ; όσαι τὸ π. τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον,
 ώς αἰσχρὸν ἀκωδάνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον π. μεθέντας. ήκούσαμεν αν τι κακώς ύμας βουλευσαμένους μέγα π. 559. νη Δία χρη γαρ τοὺς ἀνδρείους. ΔΤ. καὶ μὴν τό γε π. γέλοιον, 1007. τουτὶ τὸ π. πανταχόθεν ξυνομώμοται 9. 73. τί το π. τουτί. τί στένεις; τί δυσφορείς; 93. το π. κομέδν καὶ σφόδο εκ τοῦ σοῦ τρόπου 577. καὶ νῦν ἀκούσας π. περὶ ὑμῶν μέγα 581. ὑμῶν ἀφράκτοις π. δεινον καὶ μέγα. 597. τὸ π. τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται. Β. 438. τουτί τί ἢν τὸ π. 615. καί σοι ποιήσω π. γενναΐον πάνυ. 658. τί τὸ π. τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον. 759. α. ΑΙ. π. π. μέγα κεκίνηται μέγα 1099. μέγα τὸ π., πολύ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται. 1215. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται π.' πρὸς γὰρ τουτονὶ 1251. τί ποτε π. γενήσεται;

```
πράγμα. Εκ. 125. ως καὶ καταγέλαστον τὸ π. φαίνεται.
        Εκ. 311. τίτο π.; ποί ποθ' ή γυνή φρούδη 'στί μοι;
485. πάσαισι παρά τοις ἀνδράσιν τὸ π. τοῦτ' ἐλεγχθέν.
488. τὰκ δεξιᾶς, μή ξυμφορὰ γενήσεται τὸ π.
670. ἡν δ' ἀποδύη γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ π. μά-
                        χεσθαι ;
1089. τουτὶ τὸ π. κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
1089, τουτί τὸ π. κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
Π. 264. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ π. τοῦθ' ὅ φησιν;
860. ἐγὰ σχεδὸν τὸ π. γιγνώσκειν δοκῶ.
Fr. 178, 1. τουτὶ τί ἦν τὸ π.; β. θερμοὺς ἄ τέκνον.
246. ἀλλ' εἶσιθ', ἀς τὸ π. λέξαι βούλομαι
516. τὸ π. τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.
πρῶγμά. Σ. 489. ἡν τε μεῖζον ἡν τ' ἔλαττον π. τις κατηγορῆ,
ΕΙ. 244. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν π. πω'
510. χωρεῖν τὸ π. φησιν' ἀλλὰ πὰς ἀνὴρ προθυμοῦ.
Ο. 801. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὰ μὲν π. πω
Θ. 244. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν π. σοι' τὰ πλείστα γὰρ
Π. 376. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ π. μου.
πράγμαθ'. Σ. 743. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ π., οἰς
Λ. 994. τί τὰ π. ὑμῖν ἐστι τὰν Λακεδαίμονι;
πράγμαστ. Ι. 39. ἡν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς π.
Ι. 402. ὧ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε π.
1473. κατακοσμῆσαι π.;
   1. 402. ω περι πων επι πασί τε π.
1473. κατακοσμήσαι π.;
πράγμασιν. Ι. 1399. τα κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις π.,
Ν. 516. τοῦ π. χρωτίζεται
1399. ὡς ἡδὺ καινοῖς π. καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
Σ. 512. γὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις π.'
πράγματ'. Α. 939. τὰ π. ἐγκυκᾶσθαι.
Ι. 462. τεκταινόμενα τὰ π., ἀλλ' ἡπιστάμην
          Ν. 250. βούλει τὰ θεῖα π. εἰδέναι σαφῶς
ΕΙ. 1297. οὐ π. ἄσει σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
1345. οὐ π. έχοντες, άλ-
        1340. οῦ π. ἐχοντες, άλ-
Ο. 128. ὅπου τὰ μέγιστα π. εἵη τοιαδί.
1026. μὴ π. ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θεούς.
1472. δεινὰ π. εἴδομεν.
Λ. 658. ταῦτ' οὖν οὺχ ὕβρις τὰ π. ἐστὶ
Θ. 705. ταῦτα δῆτ' οὖ δεινὰ π. ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
Β. 959. οἰκεῖα π. εἰσάγων, οἶς χρώμεθ', οἶς ξύνεσμεν,
Εκ. 505. τὰ π. ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν.
            Π. 181. τὰ δὲ π. οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται
   Π. 181. τα δε π. ουχι οια σε πάντα πραττεται; 399. οὐκ έστι πω τὰ π. ἐν τούτω. Βλ. τί φής; πράγματα. Α. 474. ἐν ῷπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ π. Α. 1141. νίφει. βαβαιάς: χειμέρια τὰ π. 1142. αῖρου τὸ δεῖπνον' συμποτικὰ τὰ π. Ι. 130. δε πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ π. 187. ὕσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ π. 214. τάραττε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ π. 941. ἀλλαντοπῶλα. μὰ ποοδῶς τὰ π.
         241. ἀλλαντοπώλα, μή προξώς τὰ π.
265. πλούσιος καὶ μή πονηρός καὶ τρέμων τὰ π.
596. ἀξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι: πολλὰ γὰρ δή π.
Ν. 228. ἐξεῦρον ὑρθῶς τὰ μετέωρα π.,
471. π. κάντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων
741. λεπτήν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ π.,
1110. στόμωσον οἴαν ἐς τὰ μείζω π.
                       1216. ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἡ σχεῖν π., 1453, ὑμῖν ἀναθεὶς ἄπαντα τάμὰ π.
           1455. στρέψας σεαυτόν ἐς πονηρά π.

Σ. 313. Γι' ἐμοὶ π. βόσκειν παρέχης;

1474. νὴ τὸν Δίονυσον, ἄπορά γ' ἡμῦν π.

1496. οἰκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ π.

ΕΙ. 691. ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότα τὰ π.,
          Ο. 931. τουτί παρέξει το κακον ήμιν π.,
1120. οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τάκεῖ π.
1252. εἶς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε π.
1507. ἀλλ' ἴνα φράσω σοι πάντα τάνω π.,

    Δ. 32. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ π.,
    420. τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ π.,
    565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα π. πολλὰ

    571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων π. δεινὰ
    756. τὶ λέγεις; προφασίζει περιφανῆ τὰ π.
    651. εἰς οΓ ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα π.

                      767. κάμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ π.
            Εκ. 107. ην πως παραλαβείν της πόλεως τὰ π. 175. τὰ της πόλεως ἄπαντα βαρέως π.
             Π. 20. ὧ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω π.
                        102. οὐκ ἡγόρευον ὅτι παρέξειν π.
209. ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ π.,
649. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ π.
652. ἃ νῦν γεγένηται; ΓΥ, μὴ μὲν οῦν τὰ π.
856. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ π.,
919. ὥστ' εἰς ἐμ' ἤκει τῆς πύλεως τὰ π.
```

```
πράγματα. Fr. p. 502. . . . τηδὶ μἢ παρέχειν σε π. πράγματά. ΕΙ. 348. π. τε καὶ στιβάδας, πράγματι. Σ. 1321. ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ π. Σ. 1477. ἡκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ π.
Σ, 1477. ἡκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρής τῷ π.
ΕΙ. 309, οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρές τῷ π.
388. τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτοὐ τῷ π.
Ο. 460, ἀλλ' ἐψ' ὅτφπερ π. τὴν σὴν ἡκεις γνώμην ἀναπείσας,
Λ. 615. ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ', ἄνδρες, τουτοὐ τῷ π.
Β. 1481. νὴ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ π.
Π. 348. ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ π.
πραγμάτιον. Ν. 197, αὐτοῖσι κοινώσω τι π. ἐμόν.
 πραγματίου. Ν. 1004. οὐδ' ἐλκόμενος περὶ π. γλισχραντιλογ-
εξεπετρίπτου
πραγματοδίφης. Ο. 1424. καὶ π. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὰν
πράγματος. Σ. 30. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ π.

τα για τος την τροπίν το π.,
1424. ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ π.,
0. 321. ἤκετον δ' ἔχοντε πρέμνον π. πελωρίου.
Λ. 14. βουλευσομέναισιν οὖ περὶ φαύλου π.,
γ1. ἤκουσα ἄρτι περὶ τοιούτου π.
Π. 333. προσιόντα: δῆλος δ' ἐστιν ὅτι τοῦ π.

                682. κάγὼ νομίσας πολλήν όσίαν τοῦ π.
 πράγματός. Εκ. 646. πολύ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ π. ἐστι ΒΛ. τὸ ποῖον;
ξοτι ΒΑ, τό ποῖον;
πραγμάτων, Α. 269, τῷ, π. τε καὶ μαχῶν
Α. 310, οὐχ ἀπάντων ὅντας ἡμίν αἰτίους τῶν π.
757, αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε π. ΜΕ, σά μάν;
Ι. 360, τῶν π., ὁτιὴ μόνος τὸν ζαμὸν ἐκροφήσει,
624, καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν π.
1006, περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων π.
Ν. 695, ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ π.
1284, εἰ μηὸν οἰσθα τῶν μετείρουν π.:
                 1284. εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων π.;
      1303. οδον τό π. έραν φλαύρων ' ο γάρ

1459. γιώμεν πονηρών οντ' έραστήν π.,

Σ. 1426. σὰ λέγε. δικών γὰρ οὰ δέομ' οὐδὲ π.

ΕΙ. 191. οὰ συκοφάντης, οὰδ' ἐραστής π.
                   293, ἀπαλλαγείσι π. τε καὶ μαχών
                   353. παλλαγέντα π.
       Ο. 135. νη Δία ταλαιπώρων γε π. έρας.

    Λ. 617. π. μοι δοκεί,
    650. ἡν ἀμείνω γ΄ εἰσενέγκω τῶν παρύντων π.
    Β. 185. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ π.;

     Β. 180. Τις εις αναπαυλας εκ κακων και π.;
1122. ἀσαφής γάρ ἢν ἐν τῆ φράσει τῶν π.
Εκ. 557. ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν π.
Π. 907. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητής π.
1112. ἡμᾶς; ΕΡ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων
                                                             ΕΡ. ότιη δεινότατα πάντων π.
       Fr. 344, 3. ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν π.,
 446. ὥσπερ τέως ἢν, ἀλλὰ καινῶν π. πράγους. Ο. 112. π. δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον; Α. 706. ἄνασσα π. τοῦδε καὶ βουλεύματος,
 πρακτικώτερον. Ι. 91. οίνου γάρ εὔροις άν τι π.; 
πράκτορι. Β. 1289. σὺν δορί καὶ χερί π. θούριος όρνις, 
Πραμνίοις. Fr. 563. οὕτε Π. σκληροῖσιν οἵνοις συνάγουσι 
Πράμνιον. Fr. 301, 1. οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Π.
 Πράμνιον. Γτ. 301, 1. οίνον δε πίνειν ούκ έασω Π. Πραμνίου. Ι. 107. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Π. πράμος. Θ. 50. π. ἡμέτερος ΜΝ. μῶν βινεῖσθαι; Πραξαγόρα. Εκ. 124. δεῦρ', ὧ γλυκυτάτη Π., σκέψαι, τάλαν, Εκ. 241. εὖ γ', ὧ γλυκυτάτη Π., καὶ δεξίῶς. 520. αὕτη, πόθεν ἤκεις, Π.; ΠΡ. τί δ', ὧ μέλε, πρᾶξαι. Εκ. 108. δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι π. τὴν πόλιν. πράξαιντ'. ΕΙ. 215. εἰ δ' αῦ τι π. ἀγαθόν ἀττικωνικοὶ
   πράξαντε. Β. 1450. τάναντία π. οὐ σωζοίμεθ' ἄν;
πράξας. Ι. 549. κατὰ νοῦν π.,
ΕΙ. 122. ἡν δ' ἐγὰ εὖ π. ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρα
605, πρώτα μὲν γὰρ ῆρξεν ἄτης Φειδίας π. κακῶς·
762. καὶ γὰρ πρύτερον π. κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περι-
                                                   νοστών
    πράξειας. Ι. 498. άλλ' ἴθι χαίρων, καὶ π.
 πράξειας. Ι. 498. ἀλλ' ίθι χαίρων, καὶ π. πράξεις. Β. 1414. οὐδὲν ἄρα π. ἄνπερ ἤλθες οὕνεκα; πράξωσιν. Εκ. 138. αὐτῶν ὅσ' ἄν π. ἐνθυμουμένοις πρᾶο. Θ. 1211. κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ π.—ποῦ τὸ γραδιο. πραόνως. Β. 856. σὰ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ π. πραοτέρα. ΕΙ. 998. τινὶ π. κέρασον τὸν νοῦν πραότεροι. ΕΙ. 936. καὶ τοῖσι συμμάχοισι π. πολύ. Πρασιαί. ΕΙ. 242. ἰὰ Π. τρισάθλιαι καὶ πεντάκις πρᾶσιν. Fr. 277, 3. ἐκεὶ δ' ἔως ἀν π. εὐρωμεν μένειν. πράσφ. Β. 621. πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τάλλα, πλὴν π. πρᾶτα. Α. 745. τὰ π. πειρασείσθε τὰς λιμῶ κακῶς. πρᾶττ'. Θ. 216. τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. ΜΝ. ἀλλὰ π., εί σοι δοκεί πρᾶττεθ'. Α. 753. τὶ δ' ἄλλο π. οἱ Μεγαρῆς νῶν; ΜΕ, οἶα δὴ.
   πράττεθ'. Α. 753. τί δ' άλλο π. οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ, οἱα δή, πράττει. Ι. 467. οὕκουν μ' ἐν Αργει οἶα π. λανθάνει.
```

```
πράττει. ΕΙ. 695. πρώτον δ' δ τι π. Σοφοκλέης ανήρετο.
     ΕΙ. 858, τὰ νῦν τάδε π.
Ο. 800. μεγάλα π. κάστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.
 Ο. 800. μεγάλα π. κάστὶ νινί ξουθος Ιππαλεκτρυών.
Εκ. 104. νινί δ΄ όρᾶς, π. τὰ μέγιστ' ἐν τῆ πόλει.
πράττειν. Ο. 637. ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμη π., ἐπὶ ταῦτα τετα-
ξόμεθ' ἡμεῖς:
Π. 350. ἡν μὲν κατορθώσωμεν, εῦ π. ἀεί:
490. ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εῦ π. ἐστὶ δίκαιον,
πράττεις. Ι. 1334. τῆς γὰρ πόλεως άξια π. καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τοοπαίου.
                          τροπαίου.
  Ν. 920. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ΔΙ. σὰ δέ γ' εὖ π. ΕΙ. 1058. ἥδη 'στὶν ὀπτά. ΤΡ. πολλὰ π., ὅστις εἶ. πράττεται. Σ. 767. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. ταῦθ' ἄπερ
                          ἐκεῖ π.
     Π. 181. τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα π.;
πράττη. Ν. 246. π. μ' δμοθμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
Π. 783. οἱ φαινόμενοι παραχρήμ' ὅταν π. τις εὖ.
1151. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ΄ ἱν' ἀν π. τις εὖ.
πράττοιτο. Θ. 843. καὶ τόκον π., διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον, πράττομεν. Π. 344. ὧ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἡ χθὶς π., πραττόμενόν. Σ. 695. σὸ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην' τὸ δὲ
 π. σε λέληθεν.
πράττοντ'. Σ. 1318. κωμφδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ π. ἀεί;
 Π. 485. οὐκ ἀν φθάνοιτον τοῦτο π. ἡ τί γὰρ πράττοντα. Β. 537. πρὸς τὸν εὖ π. τοῖχον πράττοντες. Ο. 1706. ὧ πάντ' ἀγαθὰ π., ὧ μείζω λόγου,
  πράττουσι. Π. 504. π. κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
                         πλείστα σύνεισιν.
 πράττω. Ο. 134. μή μοι τότε \gamma' έλθης, ὅταν ἐγὰ κακῶς. Fr. 145, 1. τοῦτ αὐτὸ π., δύ ὀβολὰ καὶ σύμβολον πράττων. N. 419. νικᾶν π. καὶ βουλεύων καὶ τῆ γλώττη πολε-
                         μίζων:
     Ο. 605. ως άνθρωπός γε κακώς π. άτεχνως οὐδείς ύγιαίνει.

Β. 228. εἰκότως γ', ἄ πολλὰ π.
749. τί δὲ πολλὰ π.; ΑΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Π. 341. χρηστόν τι π. τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
413. μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἀνυε π. ἔν γέ τι.
802. ὡς ἦδὺ π., ἄνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,

          861. προσέρχεται γάρ τις κακώς π. άνηρ,
          931. σὺ γὰρ ἄξιοις τὰλλότρια π. ἐσθίειν.
 πράττωσ'. Ο. 604. ἡν εὖ π., οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
 σάφ' ἴσθι,
πράττωσί. Εκ. 309. π. τι κοινὸν ὥσ-
πραχθέντι. ΕΙ. 1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ π. ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
πρέμνα. Λ. 267. ὅπως ἄν αὐταῖς ἐν κύκλφ θέντες τὰ π. ταυτὶ, πρέμνον. Ο. 321. ἡκετον δ' ἔχοντε π. πράγματος πελωρίου. πρέπει. Α. 974. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκία χρήσιμα, τὰ δ' αὖ π. χλιαρὰ
                        κατεσθίειν.
    Ο. 1590. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι π.

    Δ. 8. οὐ γὰρ π. σοι τοξοποιείν τὰς ὀφρῦς.
    663. ἄνδρος ὅζειν εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι π.

Π. 940. Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν Ιματίοις σεμνοῖς π. Πρέπις. Α. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Π. τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι, πρεπόντως. Ο. 563. κάπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις προσνείμασθαι
πρέπουσαν. Θ. 1132. τούτφ π. μηχανήν προσοιστέον. πρέπουσαν. Β. 371. καὶ παννυχίδας τὰς ήμετέρας, αὶ τῆδε π.
έορτη. πρεπτόν. Λ. 1298. Μώα μόλε Λάκαινα π. άμὶν πρεπώδές. Π. 793. π. ἐστιν, ἄλλὰ μᾶλλον ἐσφέρειν. Π. 797. οὐ γὰρ π. ἐστι τῷ διδασκάλῳ πρεσβείαν. Α. 647. ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν π.
βασανίζων,
πρεσβείας. Ι. 795. την είρηνην εξεσκέδασας, τὰς π. τ' ἀπε-
                      λαύνεις
πρέσβειρα. Α. 883. π. πεντήκοντα Κωπάδων κορῶν, πρέσβειρά. Α. 86. π. τοι ναὶ τὰ σιὰ Βοιωτία πρέσβεις. Α. 61. οἱ π. οἱ παρὰ βασιλέως.
   Α. 636. πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ π. ἐξαπατῶντες
  1. 1197. π. έχοντες άργυρίου βαλάντια
Ο. 1532. ήξουσι π. δεθρο περί διαλλαγῶν
1578. π. ΗΡ. διπλασίως μᾶλλον άγχειν μοι δοκεί.
1602. ἐπὶ τοῖσδε τοὺς π. ἐπ' άριστον καλῶ.
   Λ. 1010. αὐτοκράτορας π. ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
1012. π. ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
          1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οίδὶ π. ἔλκοντες ὑπήνας
1102. π. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χἡμεῖς τουτογί. πρεσβειῶν. Λ. 570. διενεγκοῦσαι διὰ π. τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ'
                      ἐκεῖσε.
πρέσβεσι. Α. 62. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι 'γω π.
```

πρεσβεύεσθε. Α. 183, υμείς δε π. καὶ κεχήνετε.

```
πρεσβεύομεν. Ο. 1566. δράν τοδί πάρεστιν, οί π.
     πρεσβεύοντες. Ο. 1506. όραν τοοι παρεστικ, οι π.
πρεσβεύοντες. Ο. 1587. τί έστι; ΗΡ. π. ήμεῖς ῆκομεν
πρεσβεύσομεν. Λ. 1230. μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ π.
πρεσβεύων. Σ. 1271. ἀλλὰ π. γὰρ ἐς Φάρσαλον ఢχετ' εἶτ' ἐκεῖ
πρέσβεων. Α. 76. ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν π.;
Α. 114. ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν π.;
192. ὅζουσι χαῦται π. ἐς τὰς πόλεις
πρέσβεως. Α. 93. κόραξ πατάξας τὸν γε σὸν τοῦ π.
πρέσβεως. Α. 93. κόραξ πατάξας τὸν γε σὸν τοῦ π.
     πρέσβη. Ετ. 495. και πρός γε τούτοις ήκετον π. δύο, 
πρέσβυ. Α. 1228. τήνελλα δήτ', είπερ καλείς, ὧ π., καλλίνικος.
Θ. 146. ὧ π. π., τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
πρέσβυν. Σ. 1451. τὸν π., οῖ μετέστη
     πρέσβυς. Ο. 255. ἥκει γάρ τις δριμύς π., πρεσβυτ'. Ο. 1401. χαρίεντά γ', ὧ π., ἐσοφίσω καὶ σοφά. πρεσβυτα. Ν. 358. χαιρ', ὧ π. παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων
        φιλομούσων.
Ν. 493. δέδοικά σ', ὧ π., μὴ πληγῶν δέη.
794. ἡμεῖς μὲν, ὧ π., συμβουλεύομεν,
1345. σὸν ἔργον, ὧ π., φροντίζειν ὅπη
Σ. 1309. ἔοικας, ὧ π., νεοπλούτω τρυγί

    Fr. 190. & π. πότερα φιλείς τὰς δρυπετεῖς ἐταίρας,
    πρεσβύτα. Ο. 320. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο π. δύο.
    Ο. 337. τὰ δὲ π. δοκεῖ μοι τάδε δοῦναι τὴν δίκην

    Π. 508. δύο π., ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν, πρεσβῦταί. Α. 179. ἔσπευδον' οἱ δ' ὤσφροντο π. τινες πρεσβύτας. Εκ. 619. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς π., ἡν ταῖς αἰσχραῖσι
   συνώμεν, πρεσβυτάταις. Λ. 177. ταις π. γαρ προστέτακται τοῦτο δραν, πρεσβύτατοι. Ο. 703. πολύ π. πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ΄ ὡς ἐσμὲν Ἑρωτος
    πρεσβυτάτων. Ο. 478. ως π. αὐτων ὄντων ὀρθως ἔσθ' ή βασι-
                                λεία:
    πρεσβυτέραις. Εκ. 1019, ταις π. γυναιξίν έστω τον νέον
    πρεσβυτέραν. Εκ. 940. ἀνάσιμον ἡ π. πρεσβυτέροις. Ν. 993. καὶ τῶν θάκων τοῖς π. ὑπανίστασθαι προσ-
                                ιοῦσιν,
    πρεσβύτερος. Σ. 1385. δ π. κατέβαλε τον νεώτερον.
    Β. 18. πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ π. ἀπέρχομαι. πρεσβυτέρους. Ν. 959. ἀλλ' ὧ πολλοῖς τοὺς π. ἤθεσι χρηστοῖς
                                 στεφανώσας,
       Εκ. 637. τούς π. αύτῶν είναι τοίσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.
 Εκ. 637. τοὺς π. αὐτῶν είναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν. πρεσβυτέρων. Ι. 977. καίτοι π. τινῶν Ν. 982. οὐδὶ ἀντηθον τῶν π. ἀρπάζειν οὐδὰ σέλινον, πρεσβύτη. Σ. 738. ὅσα π. ξύμφορα, χόνδρον πρεσβύτην. Α. 707. ἀνδρα π. ὑπὶ ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον, Ν. 263. εὐφημεῖν χρὴ τὸν π. καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν. 476. ἀλλὶ ἐγχείρει τὸν π. ὅ τι περὶ μέλλεις προδιδάσκειν, Π. 265. ἔχων ἀρῶκται δεῦρο π. τινὶ, ῷ πονηροὶ, πρεσβύτης. Ι. 525. ἐξεβλήθη π. ῶν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη Ν. 541. οὐδὰ π. ὁ λέγων τάπη τῆ βακτηρία ΕΙ. 856. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ π. Γτ. 497. αἰσγρὸν νέα γυναικὶ π. ἀνήρ'
   Fr. 497. αἰσχρὸν νέα γυναικὶ π. ἀνήρ' πρεσβυτικοί, Π. 1050, ὧ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ π.,
   πρεσβυτικόν. Εκ. 278. π. τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
  πρεσβυτικός, Π. 787. περιεστεφάνωσεν εν άγορα π.; πρεσβυτικών. Π. 270. π. μεν ούν κακών έγωγ' έχοντα σωρόν, πρεσβύτου. Fr. 94, 2. ἀνδρὸς π. τελέει δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.
 πρεσβυτών. Σ. 540. οὐκέτε π. δχλος
Ο. 627. ὧ φίλτατ' ἐμοὶ πολύ π. ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
πρευμενής. Fr. 83. ἀλλ' ὧ θύγατερ ἔλεξ' Ἰασοῖ π.
πρηγορῶνά. I. 374. τὸν π. σοὐκτεμῶ.
  πρηγορώνας. Ο. 1113. ην δέ που δειπνητε, π. υμιν πέμψομεν, πρημαινούσας. Ν. 336. πλοκάμους θ' έκατογκεφάλα Τυφώ, π.
                              τε θυέλλας,
  πρηστήρι, Λ. 974. μεγάλφ τυφφ καὶ π. πριαίμην. ΕΙ. 21. πόθεν αν π. βίνα μη τετρημένην. ΕΙ. 1223, οὐκ αν π. οὐδ' αν Ισχάδος μιας.
 πρίαιο. Σ. 1405. πυρούς π., σωφρονείν αν μοι δοκοίς.
πρίαιτο. Α. 737. δε υμέ κα π., φανεράν ζαμίαν;
Fr. 510. πλην εί τις π. δεόμενος
πριάμενοι. Ι. 600. π. κώθωνας, οί δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμνα·
  πριάμενος. Α. 901. ἀφύας ἄρ' ἄξεις π. Φαληρικάς
πριαμένος. Α. 901. αφυας αρ αξείς π. Φαληρικάς
Ι. 872. ζεύγος π. εμβάδοιν τουτί φορεῖν δίδωμι.
Ν. 749. γυναῖκα φαρμακίδ εἰ π. Θετταλὴν,
Π. 883. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ π.
Fr. 79, 1. ὁ δ' ἀλφίτων γε π. τρεῖς χοίνικας
"πριάμην. Ν. 864. τούτου 'π. σοι Διασίοις άμαξίδα.
Πρίαμός. Ο. 512. ὁπότ' ἐξέλθοι Π. τις ἔχων ὅρνιν ἐν τοῖσι τρα-
                               γφδοίς.
 Πριάμφ. Fr. p. 514. ὅτε τῷ Π. συλλυσόμενοι τὸν παίδ' ήλθον
                               τεθνεώτα,
```

```
πρίασθαι. Α. 691. οὖ μ' ἐχρῆν σορὸν π., τοῦτ' ὀφλὰν ἀπέρχομαι.
Α. 749. Δικαιόπολι, ἢ λῆς π. χοιρία;
Σ. 253. οὖ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον π.
Ο. 715. ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι π.
Fr. 334. οὖ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον π.;
πρίασο. Α. 870. ἀλλ', εἴ τι βούλει, π., τῶν ἐγὰ φέρω,
πρῖε. Β. 927. σαφὲς δ' ἀν εἶπεν οὐδεἐν ΔΙ. μὴ π. τοὺς ὀδόντας.
πρίη. Ν. 614. μὴ π., παῖ, δάδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
πρίν. Α. 176. χαῖρ', ᾿Αμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, π. ἀν στῶ τρέχων κ.τ.λ.
Σ. 402. πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, π. μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι; κ.τ.λ.
 άγεσθαι; κ.τ.λ.
Πρινίδης. Α. 612. τί δαὶ Δράκυλλος κεὐφορίδης ή Π.; πρινιδίοις. Ο. 615. άλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ π.
   πρίνινοι. Α. 180. 'Αχαρνικοί, στιπτοί γέροντες, π.,
   πρίνινον. Σ. 877. παθσόν τ' αθτοθ τοθτο το λίαν στρυφνόν καί
                                              TI. THOS.
   πρινίνων. Α. 666. οΐον εξ ανθράκων π. φέψαλος ανήλατ', έρεθι-
  ζόμενος οὐρία ριπίδι,
πρίνος. Β. 859. σὰ δ' εὐθὸς ὥσπερ π. ἐμπρησθεὶς βοᾶς,
πρινώδη. Σ. 383. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν π. θυμὸν ἄπαντες καλέ-
 πριονωτά. Fr. 139. στόμια δὲ π. πρίω. Α. 34. δε οὐδεπώποτ εἶπεν, ἄνθρακας π., Α. 35. οὐκ ἄζος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ ἤδει π.,
πρίωμαι. Β. 1229. έγω π. τώδ'; ΔΙ. έὰν πείθη γ' ἐμοί. πρίωμαι. Α. 812. πόσου π. σοι τὰ χοιρίδια; λέγε. πρίων. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χώ π. ἀπῆν. πρίων. Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κάθ' ώς π. δ μὲν ἔλκει, δ δ'
                                              ἀντενέδωκε'
πρό. Α. 235. καὶ διώκειν γῆν π. γῆς, ἔως ἄν εὖρεθŷ ποτέ. κ.τ.λ. προαγορεύω. Α. 1214. π. μὴ βαδίζειν προαγωγεύων. Ν. 980. αὐτὸς ἐαυτὸν π. τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν, προαγωγός. Θ. 341. π. οὖσ' ἐνετρύλισεν τῷ δεσπότη, προαγωγούς. Σ. 1028, ἴνα τὰς Μούσας αἴσιν χρῆται μὴ π.
  αποφήνη.
Β. 1079. οὐ π. πατέδειξ' οῦτος,
προαιρούσαις. Θ. 419. αὐταῖς ταμιεύεσθαι, π. λαβεῖν
προαιρούσταις. Θ. 419, αὐταῖς ταμιεύεσθαι, π. λαβεῖν προαναβάληταί. ΕΙ. 1267. ἄττ ἄσεται π. μοι δοκεῖ. πρόβα. Α. 262, σὰ δ', ὧ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους π. προβάδην. Β. 351. π. ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον προβαίην. Εκ. 161. ἐκκλησιάσους οἰκ ἀν π. τὸν πόδα πρόβαιν'. Σ. 230. χώρει, π. ἐρρωμένως. ὧ Κωμία, βραδύνεις; πρόβαινε. Α. 257. π., κὰν τώχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα Α. 483. π. νῦν, ὧ θυμέ γραμμὴ δ' αὐτηί. Θ. 969. π. ποοὶ τὸν εὐλύραν πορβαίνει. Α. 836. εὐδαμονεῖ γ' ἄνθοουπος. οἰκ ὅκουσας οἶ π. πορβαίνει. Α. 836. εὐδαμονεῖ γ' ἄνθοουπος.
προβαίνει. Α. 836. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος, οὐκ ἥκουσας οἶ π. προβαίνειν. Εκ. 285. ὥρα π., ὧνδρες, ἡμῖν ἐστι' τοῦτο γὰρ χρὴ προβαλεῖ. Β. 201. οὔκουν π. τὰ χεῖρε κἀκτενεῖς; ΔΙ. ἰδού. προβαλέσθαι. Ν. 973. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν
προβάλλει. Ν. 9/3. εν παιδοτριβού δε καθιζοντάς τον μη εδεί π. προβάλλει. Λ. 987. τί δη π. την χλαμύδ΄; ή βουβωνιῆς προβάλλη. Σ. 916· ην μη τι κάμοί τις π. τῷ κυνί; προβαλόντ΄. Π. 799. π., ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελῶν. προβαλοῦσιν. Ο. 626. πυροὺς δλίγους π. προβαλώ. Ν. 757. εἶ γ' ἀλλ' ἔτερον αὖ σοι π. τι δεξιὰν, προβάλωμαι. Ν. 489. ἀγε νυν ὅπως, ὅταν τι π. σοφὸν το βάλ. 1160.
προβάς. Σ. 1169. ώδι π. τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
πρόβατ'. Ν. 1203. ἀριθμός, π. ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
πρόβατα. Σ. 32. ἐκκλησιάζειν π. συγκαθήμενα,
προβατίοις. Σ. 955. οἶός τε πολλοῖς π. ἐφεστάναι.
Π. 299. ἡγούμενον τοῖς π., προβάτιον. Ο. 856. π. τι θύειν. προβάτιον. Ο. 856. π. τι θύειν. προβατίου. Π. 922. ζῆν ἀργός; ΣΥ. ἀλλὰ π. βίον λέγεις, προβατίων. ΕΙ. 535. κιττοῦ, τρυγοίπου, π. βληχωμένων, Π. 293. βληχώμενοὶ τε π. Ετ. 344, 5, ἔπειτ ἀκούειν π. βληχωμένων,
Ετ. 344, 5, ἔπειτ' ἀκούειν π. βληχωμένων, προβάτοιν. Ο. 1625. π. δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ, προβάτοιν. Ο. 1625. π. δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ, προβάτοιν. Ν. 45. βρύων μελίτταις καὶ π. καὶ στεμφύλοις. Σ. 34. κάπειτα τούτοις τοῖοι π. μοὺδόκει πρόβατον. ΕΙ. 937. ἴθι νυν, ἀγ' ὡς τάχιστα τὸ π. λαβών· ΕΙ. 949. καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ π. ἡμᾶς. 1022. χοῦτω τὸ π. τῷ χορηγῷ σώζεται. προβατοπώλην. Ι. 138. τὸν π. ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν προβατοπώλης. Ι. 132. μετὰ τοῦτον αὖθις π. δεύτερος. προβάτων. Ο. 583. καὶ τῶν π. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρα·
 πείρα.
Ο. 714. ήνίκα πεκτεῖν ὥρα π. πόκον ήρινόν εἶτα χελιδὰν, προβεβούλευται. Εκ. 623. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν ἔχει
 π. γὰρ ὅπως ἀν
προβήμασιν. Π. 759. ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις π.
```

```
προβιβάς. Ο. 1570. ὧ δημοκρατία, ποί π. ήμᾶς ποτε, πρόβλημα. Σ. 615. τάδε κέκτημαι π. κακών, σκευὴν βελέων άλεωρήν
  πρόβολος. Ν. 1161. π. ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
πρόβουλε. Λ. 467. ὧ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, π. τῆσδε τῆς γῆς,
προβουλεύω. Ι. 1342. καὶ κήδομαί σου καὶ π. μόνος.
 προγράφωμεν. Ο. 450. σκοπείν δ' δ τι άν π. έν τοῖς πινακίοις. προδεδόμεθ'. Ο. 328. π. ἀνύσιά τ' ἐπάθομεν προσδιδάσκειν. Ν. 476. ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ
 προδιδάσκων. Fr. 551, 3. καὶ π. τοὺς σοὺς προπόλους. προδιδόσκων. ΕΙ. 108. Μήδοισιν αὐτὸν π. τὴν Ἑλλάδα. προδιδόντας. Ι. 519. καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ
 προδίδοτον. ΕΙ. 408. τοις βαρβάροισι π. τὴν Ἑλλάδα.
προδίδοθο΄. Θ. 346. ἡ καὶ δέχεται π. ἐταίρα τὸν φίλον,
προδίδωσιν. Β. 362. ἡ π. φρούριον ἡ ναῦς, ἡ τἀπόρρητ' ἀπο-
πέμπει πρόδικον. Fr. 260, 2. δοῦναι π. ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί. Πρόδικοs. Fr. 418, 2. ἢ Π. ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἶs γέ τιs. Προδίκ\varphi. N. 361. πλὴν ἢ Π., τ\hat{\varphi} μὲν σοφίαs καὶ γνώμης οὕνεκα,
Προδικφ. Ν. 361. πλην ή Π., τφ μεν σοφίας και γνώμης οῦνεκο σοι δὲ,
Ο. 692. εἰδότες ὁρθῶς παρ' ἐμοῦ Π. κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν. προδότων. Σ. 288. τῶν π. τάπὶ Θράκης: προδότα. Α. 290. ὧ π. τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος προδότιδας. Θ. 393. τὰς οἰνοπότιδας, τὰς π., τὰς λάλους, προδοῦναι. Ο. 766. εἰ δ' ὁ Πισίου π. τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας προδοῦνα. Θ. 901. π. Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροία πόσιν.
πρόδουσα. Θ. 901. π. Μενέλεων τον εμον εν Τροία ποσίν. 
πρόδρομος. Fr. 315. άμα δ' ήπίαλος πυρετοῦ π. 
προδφ. Ν. 1500. ἡν ἡ σμινύη μοι μὴ π. τὰς ἐλπίδας, 
προδφς. Ι. 241. ἀλλαντοπῶλα, μὴ π. τὰ πράγματα. 
Θ. 210. ὧ φίλτατ', ὧ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν π. 
229. π. με. χώρει δεῦρο. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ, 
προδώσειν. Σ. 593. οὐχὶ π. ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ
     μαχείσθαι.
Θ. 1010. άνηρ ξοικεν οὐ π., ἀλλά μοι
 προδώσομεν. Λ. 780. ἄ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ π. προδώσω. Α. 340. ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ π. ποτέ. Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν π. τοὺς δεξιούς.
  Σ. 666. ε΄ς τούτους τους, ουχὶ π. τον 'Αθηναίων κολοσυρτόν, Θ. 926. οὐ γὰρ π. οὐδέποτέ σ', ήνπερ εμπνέω, προεδρίαν. Α. 42. ε΄ς τὴν π. πᾶς ἀνὴρ ἀστίζεται.
προεοριαν. Α. 42. ες την π. πας ανηρ ωστιζεται.

1. 575. νῦν δ' ἐἀν μὴ π. φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
Θ. 834. π. τ' αὐτῆ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις
προεδρίας. Ι. 704. ἐκ τῆς π. ἔσχατον θεώμενον.
προείληχ'. Εκ. 1159. ὅτι π. ἀλλ' ἄπαντα ταῦτα χρὴ μεμνη-
 μένους
προειφ'. ΕΙ. 371. ἄρ' οἶσθα θάνατον ὅτι π. ὁ Ζεὸς δς ἄν
 προερεί. Ο. 596. π. τις άελ των δρνίθων μαντευομένω περί του
                            πλοῦ.
 προέστηκεν. Σ. 419. κεί τις άλλος π. ύμων κόλας.
προέχων. Ν. 989. την ἀσπίδα της κωλής π. άμελη της Τριτο-
                              γενείας.
  προηγή. Π. 1195. εν' έχων π. τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
 προήκων. Ν. 513. θρώπω, ὅτι π.
προθέλυμνόν. ΕΙ. 1210. οἴμ' ὡς π. μ', ὡ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.
προθελύμνους. Ι. 528. ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ
                              τούs έχθρούς τ
 προθύματα. Π. 660, ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ π. πρόθυμος. Π. 209, ἀνὴρ π. αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
προθυμού. ΕΙ. 510. χωρείν το πράγμά φησιν' άλλά πᾶε ἀνηρ π. προθυμούμαί. Σ. 1178. και μην π. γε σαυλοπρωκτίαν, προθυμούντ'. ΕΙ. 480. μόνοι π. άλλ' ὁ χαλκεὐς οὐκ ἐᾳ. προθύμως. Ν. 501. ην ἐπιμελης ῶ καὶ π. μανθάνω,
     ΕΙ, 301. δεῦρο πῶς χώρει π. εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
379. ἀγὼ π. σοι φέρων ἀφικύμην.
417. ἡμῦν π. τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
              437. χώστις π. ευλλάβοι τῶν σχοινίων,
906. θᾶσ' ὡς π. ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
     Θ. 979. ἐπιγελάσαι π.
            981. έξαιρε δή π.

    Β. 203. ἐλᾶς π.; ΔΙ. κἄτα πῶς δυνήσομαι,
    Π. 257. οὖκουν ὀρᾶς ὀρμωμένους ἡμᾶς πάλαι π.,
    282. οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὕσης σχολῆς, π.
```

```
προθύμως. Π. 324. ἀσπάζομαι δ', ὅτιὴ π. ἤκετε
   προθύροις. Σ. 802. κών τοις π. ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνήρ
   προθύροισι. Εκ. 709. ἐν τοῖς π. δέφεσθαι,
   προθύρου, Σ. 875. ὧ δέσποτ' ἄναξ, γείτον ἀγυιεῦ τοὐμοῦ π.
                                   προπύλαιε,
προθυσόμενος. Θ. 38. π. ἔοικε τῆς ποιήσεως.
προθυσόμενος. Θ. 38. π. ἔοικε τῆς ποιήσεως.
προϊέναι. Ν. 1214. εἶτ' ἀνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ π.;
Β. 277. άγε δὴ, τί δρῶμεν; ΞΑ. π. βέλτιστα νῷν,
προῖη. Θ. 69. ἡν μὴ π. θύρασι πρὸς τὰν ἥλιον.
προῖκ'. Εκ. 613. ξυγκαταδαρθών. ΗΡ. ἀλλ' ἐξέσται π. αὐτῷ
ξυγκαταδαρθεῦν.
προῖκα. Ι. ὅ77. π. γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
Ι. 679. ἀποροῦσιν αὐτοῖς π., κὰχαριζόμην.
Ν. 1426. ἀρώειεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς π. συγκεκιδοθαι.
     Ν. 1426, ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς π. συγκεκόφθαι.
ΕΙ. 907. ἀλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι π. προσαγαγεῖν σ' ἔδει'
1204. καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει π.' καὶ ταυτὶ δέχου'
   προΐτω. Α. 242. π. 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ή κανηφόρος.
  Εκ. 742. ὁ τὴν σκάφην λαβών π., τὰ κηρία προΐωμεν. Εκ. 280. π. αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας οἴομαι προκαθεύδει. Σ. 104. κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν π. πρῷ πάνυ,
  προκαλουμένου. Α. 984. κλμάχετο, και προσέτι πολλά π., προκαλούνται. Α. 652. δια ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρή-
      υην π.,
Ι. 796. ἐκ τῆς πόλεως βαθαπυγίζων, αὶ τὰς σπουδάς π.
 προκαταγίγνωσκ'. Σ. 919. πρός τῶν θεῶν, μὴ π., ἄ πάτερ, πρόκειμαι. Θ. 1033. Γλαυκέτη π.
 προκείμενον. Εκ. 537. φχου καταλιποῦσ' ώσπερεὶ π., προκειμένου. Εκ. 401. καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας π.,
προκείμενου. Εκ. 401. και ταυτα περί σωτηρίας π., προκείμενου. Εκ. 401. και ταυτα περί σωτηρίας π., σο δά πορούσαν Πρόκνη. Ο. 665. άλλ' εί δοκεί σφῶν, ταῦτα χρὴ δρῶν. ἡ Π. προκόμιον. Fr. 309, 2. π., ὁχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα, πρόκροον. Λ. 1252. π. θείκελοι προκρούεν. Εκ. 1018. πρότερον π., ἀλλ' ἐπιθυμῷ τῆς νέας, προκρούση. Εκ. 1017. τὴν γραῦν π. πρῶτον ἡν δὲ μὴ θέλη Προκρούστης. Εκ. 1021. οἴκοι Π. τήμερον γενήσομαι. προκυλινδείσθαι. Ο. 501. π. τοῦς Ικτίνοις. ΕΤ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνὰ γοῦν
  σον, έγὰ γοῦν
προκύπτω. Ο. 496. κάγὰ νομίσας ὅρθρον ἐχώρουν ἀλιμοῦνταδε,
 πάρτι π. προκύψαν. Β. 412. παραρραγέντος τιτθίον π. προλελεγμένων. Σ. 886. νέαισιν άρχαις, ένεκα τῶν π.
προλεπέγιενον. Σ. 886. νέαισιν άρχαις, ενέκα των π. προλιπών. ΕΙ. 116. ώς σὰ μετ' ὀρνίθων π. ἐμὲ Θ. 323. ἀλιμέδον, π. προλίπωσ'. Θ. 927. ἢν μὴ π. αὶ μυρίαι με μηχαναί. προλόγοισί. Β. 1246. τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς π. σου πρόλογον. Β. 1210. λέγ' ἔτερον αὐτῷ π., ἵνα καὶ γνῶ πάλιν. Β. 1216. τὸν π. οὐκ ἔξει προσάψαι λήκυθον. προλόγους. Β. 1119. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς π. σου τρέψομαι, Ρ. 1177. κὰ ἐλοῦ ἐκοῖκορὸν π. ΕΥ ἐκὸὶ ἀράσου.

    Β. 1177. σὰ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς π.; ΕΥ. ἐγὰ φράσω.
    1197. ληρεῖς ἐγὰ δὲ τοὺς π. καλῶς ποιῶ.
    1200. ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς π. διαφθερῶ.

  1228. Γεν μή διακναίση τοὺς π. ήμῶν. ΕΥ. τὸ τί; προλόγων. Β. 1181. τῶν σῶν π. τῆς δρθότητος τῶν ἐπῶν. προμαθεῖν. Ν. 966. εῖτ' αῦ π. ἄσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μή ξυνέ-
   χοντας,
προμάχεται. Σ. 957. δτι σοῦ π. καὶ φυλάττει τὴν θύραν
 προμελετάν. Θ. 1177. ή παις έμελλε π., ὧ τοξότα. προμελετήσαιμεν. Εκ. 117. όπως π. άκει δεί λέγειν. Προμηθεύ. Ο. 1504. ὧ φίλε Π. ΠΡ. παῦς παῦς, μὴ βόα. προμηθικῶς. Ο. 1511. εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ π. προμνήστρι'. Ν. 41. εἶθ' ώφελ' ἡ π. ἀπολέσθαι κακῶς, Προνάπους. Σ. 74. 'Αμυνίας μὲν ὁ Π. φήσ' οὐτοσὶ προνοείσθαι. Ν. 975. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμψήσαι,
   καί π.
προνοία. Fr. 29. "ὧ π. καὶ ἀναιδεία."
 πρόνοιαν. Π. 207. εἶτ ἀνόμασέ μου τὴν π. δειλίαν.
πρόνοιαν. Π. 848. οὐ γάρ σ᾽ ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ π.
Προνόμου. Εκ. 102. ᾿Αγύρριος γοῦν τὸν Π. πώγων᾽ ἔχων
προνοούμενος. Ι. 801. οὐχ ἵνα γ᾽ ἄρξη μὰ Δε᾽ ᾿Αρκαδίας π., ἀλλ᾽
                                    Ίνα μᾶλλον
 πρόξενε. Θ. 602. ταύτην τε κἀκείνην ἔχης, ἄ π.
Προξενίδην. Σ. 325. ἡ Π., ἡ τὸν Σέλλου
Προξενίδης. Ο. 1126, ὡστ' ἀν ἐπάνω μὲν Π. ὁ Κομπασεὺς
πρόξενοι. Ο. 1021. ποῦ π.; ΠΕ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;
προξενῶ. Θ. 576. γυναικομανῶ γὰρ π. θ' ὑμῶν ἀεί.
προοιμίοις. Ι. 1343. τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις π.,
   πρόπαλαι. Ι. 1155. καὶ χιλιόπαλαι καὶ π., πάλαι πάλαι.
Ι. 1157. βδελύττομαι σφὼ, καὶ π., πάλαι πάλαι.
προπέμπετε. Β. 1525. λαμπάδας ἰρὰς, χάμα π.
```

προπέμψω. Σ. 299. μὰ Δί' οὐ τάρα π. σε τὸ λοιπόν.

```
προπέπταται. Fr. 159. ὤσπερ κυλικείου τοὐθύνιον π.
προπεφυραμένον. Θ. 75. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι π.
προπεφύραται. Ο. 462. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ π. λόγος
                                         είς μοι,
 προπηλακιζομένας. Θ. 386. π. δρωσ' ύμας ύπο προπολοισι. Ν. 436. άλλα σεαυτόν παράδος θαρρών τοις ήμε-
πρόπολον. Β. 1833. 'Αίδα π., πρόπολον. Β. 1833. 'Αίδα π., πρόπολος. Π. 670. ὁ π., εἰπὼν, ἥν τις αἴσθηται ψόφου, προπόλους. Fr. 551, 3. καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς π. προπύλαια. Λ. 265. τὰ π. πακτοῦν; προπύλαια. Σ. 875. ὧ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ τοὺμοῦ προπόλαια. Σ.
                                         θύρου π.
   προπυλαίων. Ι. 1326. ὄψεσθε δέ και γαρ ανοιγνυμένων ψόφος
 ήδη τῶν π.
προπώλην. Fr. 669. π.
προπώλην. Fr. 669. π.
πρόρριζοs. B. 587. π. αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ παιδία,
πρόs. A. 52. σπονδὰς ποιείσθαι π. Λακεδαιμονίους μόνφ. κ.τ.λ.
Α. 1229. καὶ π. γ΄ ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα. κ.τ.λ.
προσαγαγείν. El. 907. ἀλλ' οὐκ ἀν, εἴ τι προίκα π. σ' ἔδει'
προσαγαγοίμην. Θ. 849. τῷ δῆτ' ἀν αὐτὸν π. δράματι;
προσαγάγω. I. 113. φέρε νυν ἐγὰ 'μαυτῷ π. τὸν χόα,
προσαγαγών. Σ. 450. π. πρὸς τὴν ἐλάρν ἐξέδειρ' εὖ κὰνδρικῶς,
πρόσαγε. Λ. 893. αὐτή τε λυπεῖ; ΜΥ. μὴ π. τὴν χεῖρά μοι.
Λ. 1115. π. λαβοῦσα ποῶτα τοὺς Λακοννικὸὸς.

    Λ. 1115. π. λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς,
    1121. οὖ δ᾽ ἀν διδῶσι, π. τούτους λαβομένη.

  1279, π. χορόν, ἔπαγε χάριτας,
Εκ. 993. θύρασί μ' εὖρες· ἀλλὰ π. τὸ στόμα.
προσάγεις. Σ. 697. καὶ τὸν νοῦν μου π. μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι
   χρημά με ποιείς.
προσαγορεύειν. Α. 1113. ἄνθρωπε, βούλει μὴ π. ἐμέ;
προσαγορευεν. Α. 1113. άνθρωπε, Βούλει μὴ π. έμέ; Π. 323. ἀρχαῖον ήδη π. καὶ σαπρόν προσάδειν. Ι. 401. καὶ διδασκοίμην π. Μορσίμου τραγφδίαν. προσαιτῆ. Σ. 496. ἢν δὲ γήτειον π. τις ἀφύαις ήδυσμά τι, προσαιτῶν. Α. 429. χωλός, π., στωμύλος, δεινός λέγειν. Α. 452. γλίσχρος π. λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη, Λ. 1141. στρατιὰν π.; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε προσαμφιῶ. Ι. 891. π. τοδί. σὰ δ' οἰμωζ', ὧ πονήρ'. ΔΗΜ. Ιαιβοῦ
                                         Ιαιβοί.
  προσαναγκάζη. Σ. 611. κάπειτα καθεζομένη παρ' έμοὶ π., φάγε
  προσάξεσθαί. Εκ. 886. έμοῦ τρυγήσειν καὶ π. τινα
προσαμέσθαι. Εκ. 880. εμου τρυγησειν και π. τινα προσαπέπεμψεν. Π. 999. ἄμητα π. ήμῶν τουτονὶ, προσαπόλεις. Ν. 1256. καὶ π. ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα. προσαψλησον. Εκ. 892. ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ π. μέλος. προσάψαι. Β. 1216. τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει π. λήκυθον. Β. 1231. ἴν' οὖτος οὐχ ἔξει π. λήκυθον. προσβαλεῖν. Α. 994. ἀλλά σε λαβὰν τρία δοκῶ γ' ἄν ἔτι π. πρόσβαλλ'. Α. 949. τοῦτον λαβὰν π. ὅπου προσβαλλ'. Α. 949. τοῦτον λαβὰν π. ὅπου προσβαλλ'. Α. 949. τοῦτον λαβὰν π. ὅπου πρώτες με με εξειτες δ' ἀνοιθες κένει π.
  προσβιάζεται. Π. 16. οὖτος δ΄ ἀκολουθεῖ, κάμὲ π.,
προσβιβά. Ο. 426. τὸ δεῦρο π. λέγων.
προσβιβάζεις. Ι. 35. εὖ π. μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἐτέρα πη σκεπτέον.
 προσβλέπεις. Β. 1474. αισχιστον έργον π. μ' εἰργασμένος; 
προσβλέπων. ΕΙ. 1172. μάλλον ή θεοίσιν ἐχθρον ταξίαρχον π., 
προσβολή. ΕΙ. 39. χώτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ή π. 
προσβολή. Ι. 389. ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῆ π.,
 προσγελάσεται. ΕΙ. 600. π. λαβόντ ἄσμενα. προσδιδέναι. ΕΙ. 1112. ήμῦν π., πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ. προσδιδέναι. ΕΙ. 1112. ήμῦν π., πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ. προσδοκᾶ. Θ. 963. π. κακῶς ἐρεῖν
  προσδοκάν. Σ. 56. μηδέν παρ' ήμῶν π. λίαν μέγα,
Β. 900. π. οὖν εἰκός ἐστι
   προσδοκάς. Εκ. 980. οὐ τὸν Σεβίνον, δυ σὺ π. ἴσως.
προσδοκᾶς. Εκ. 980. οὐ τὸν Σεβῖνον, δν σὺ π. ἴσως. προσδοκῆσαί. Β. 530. τὸ δὲ π. σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν προσδοκῶ. Α. 46. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσοι με π., Θ. 81. τοῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάπολεῖν με π. προσδοκῶν. Α. 10. ὅτε δὴ κεχήνη π. τὸν ΑΙσχύλον, Ι. 1156. ἐγὰ δὲ π. γε τρισμυριόπαλαι Θ. 846. ἰλλὸς γεγένημαι π. ὁ δ' οὐδέπω. Β. 919. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς π. καθοῖτο, προσδοκῶσ. Εκ. 32. ἐγὰ δὲ γ' ὑμᾶς π. ἐγρηγόρη προσδοκῶσι. Α. 107. εἰ π. χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων. προσδραμών. Ο. 759. π. εἰπη πατάξας, αἰρε πληκτρον, εἰ μάχει. προσδώσει. ΕΙ. 1111. οὐδεὶς π. μοι σπλάγχνων; ΤΡ. οὐ γὰροδύν τε
προσύωσει. ΕΙ. 1111. ουδείς π. μοι σπλάγχνων; ΤΡ. ου γαρ οδύν τε προσδώσετε. ΕΙ. 955. π. δήπου. προσέβαλ'. ΕΙ. 180. πύθεν βροτοῦ με π.; ὧναξ 'Ηράκλεις, προσέβλεψέν. Π. 1014. ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι π. μέ τις, προσεδίδου. Ι. 1222. σοὶ μὲν π. μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν, προσεδόκας. Β. 556. κούκ οἰσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν
                                          ούν με π.,
```

προσεδόκων. Λ. 61. οὐδ' ᾶς π. κάλογιζόμην ἐγὰ προσέθηκεν. Ν. 1192. ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην π.; ΦΕ. ἵν', ὧ μέλε, Εκ. 423. π., οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ᾶν, Εκ. 423. π., οὐδεἰς ἀντεχειροτόνησεν ἀν, πρόσει. Α. 166. οὐ μὴ π. τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις; Α. 447. εἰ τάρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτη π., προσείη. Ο. 1315. τύχη μόνον π. προσεικέναι. Εκ. 1161. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὰν τρόπον π., πρόσειμ'. Α. 468. τουτὶ λαβὰν ἄπειμι κοὺ π. ἔτι΄ προσεῖναι. Ν. 588. τἢδε τἢ πόλει π., ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς προσεῖναι. Ν. 0. 141. οὐκ ἔκυσας, οὺ π., οὐ προσηγάγου, προσείπατ'. Α. 891. π. αὐτὴν, ὧ τέκν' · ἄνθρακας δ' ἐγὰ ἡπροσείπατε. ΕΙ. 581. τὴν θεὸν π. προσεῖναι. Ε. 1581. τὴν θεὸν π. προσεῖπε. Β. 1145. Ἐρμῆν χθόνιον π., κὰδήλου λέγων προσείπε. Β. 1145. Έρμῆν χθόνιον π., κὰδήλου λέγων Π. 786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ π.; ποῖος οὐκ ὅχλος προσειπείν. Α. 882. δός μοι π., εί φέρεις τας έγχέλεις. EL. 557. ΕΙ. 557. Fr. M. ΕΙ. Δ. 2. δαμενός σ' Ιδών π. βούλομαι τὰς ἀμπέλους· ττ. Μ. Εί. Δ. 2. γ προσείπου. Α. 266. ἔκτφ σ' έτει π. ἐς προσείπω, Εί. 520. ὧ πότνια βοτρυόδωρε, τί π. σ' ἔπος ; Εί. 522. ὅτφ π. σ' ; οὐ γὰρ εἶχον οἵκοθεν, πρόσεισι. Ο. 358. τί δὲ χύτρα νώ γ' ὧφελήσει ; ΠΕ. γλαῦξ μὲν οὐ π. νῷν. πρόσεισί. Α. 848. οὐδ' ἐντυχὰν ἐν τάγορῷ π. σοι βαδίζων πρόσεισιν. ΕΙ. 952. π. αὐλῶν ἄκληπρόσεισιν. ΕΙ. 952. π. αὐλῶν ἄκληΛ. 214. ὅστις πρὸς ἐμὲ π. ἐστυκώς. λέγε.
215. ὅστις πρὸς ὲμὲ π. ἐστυκώς. παπαῖ,
προσείχον. Ν. 1401. ἐγὰν γὰρ ὅτε μὲν ἰππικἢ τὸν νοῦν μόνη π.
προσέκοψ'. Σ. 275. ἐμβάδας, ἢ π. ἐν
προσέκτιλλουσιν. Ο. 286. αἴ τε θήλειαι π. αὐτοῦ τὰ πτερά.
προσέκτοσα. Ι. 640. κάγὰ π.· κάτα τῷ πρωκτῷ θενὰν
πρόσεκθθ'. Ι. 8. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρό νυν π., ἴνα
Ν. 822. ὅμως γε μὴν π., ἴν' εἰδῆς πλείονα,
πρόσεκθε, Β. 44. ὧ δαμόνιε, π. δέομαι γάρ τί σου.
Εκ. 958. π. καὶ ξύνευνός μοι
προσελθέτω. Π. 928. καὶ μὴν π. πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ Εκ. 953. π. και ξυνευνός μοι προσελθέτω. Π. 928. καὶ μὴν π, πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ προσέλθη. Π. 239. καν τις π. χρηστὸς ἀνθρωπος φίλος προσέλθοῦσ. Π. 457. ἡμῶν π. οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη; προσέλθών. Εκ. 644. τὰ μὲν ἀλλὰ λέγεις οὐδὲν σκαιῶς εἰ δὲ π. Επίκουρος, Α. 365. ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ π. Π. 1169. αὐτὸς π. πολο τὰ φοίρος τὰς κυλίος. Π. 1169. αὐτὸς π. πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας, προσελκύσαιο. Εκ. 910, εὔροις καὶ π. προσελκύσαιο. Εκ. 910, εὔροις καὶ π. προσεμαξεν. Ι. 815. καὶ πρός τούτοις ἀριστώση τὰν Πειραιᾶ π., προσεμφερής. Fr. 396. π. προσεμφερής. Σ. 610. καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν προσένεγκη. 2. 010 π., προσέπεσεν Ε. 1283. οὐδὲ παμπόνηρος, άλλὰ καὶ π. τι. προσέπεσεν. Β. 309. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ π.; προσεπιτέρπεται. Β. 232. π. δ΄ δ φορμικτὰς ᾿Απόλλων, προσεπιωρκήσαμεν. Λ. 1238. ἐπηνέσαμεν αν καὶ π. προσέπνευσε. Β. 338. ἀς ήδύ μοι π. χοιρείων κρεών. προσέπτανθ'. Λ. 865. πόθεν π. οἱ κακῶς ἀπολούμενοι προσερεί. Σ. 21. πως δή, π. τις τοίσι συμπόταις λέγων, προσέρει. Σ. 21. πως δή, π. τις τοισι συμπόταις λέγων, προσέρπει. Σ. 1531. καὐτός γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατήρ π. προσέρπον. Σ. 1509. τουτὶ τί ῆν τὸ π.; ὑξὶς, ἡ φάλαγξ; προσέρραινον. Εκ. 379. γέλων παρέσχεν, ἡν π. κύκλω. προσέρχεται, Α. 150. ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων π. Ι. 146. ζητώμεν αὐτόν. ΝΙ. ἀλλ' ὁδὶ π. 691. καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὐτοσὶ π., Σ. 1324. ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος π. 1508. π. γάρ έτερος αὖ τῶν Καρκίνου. ΕΙ. 1044. π. δάφνη τις ἐστεφανωμένος. 1209. ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος π. Ο. 1341. άδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς π.
 1414. ὅδ' αὐ μινυρίζων δεῦρό τις π.
 1709. π. γὰρ οἶος οὕτε παμφαὴς
 Λ. 77. ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὰ π. Θ. 867. ούμδς Μενέλεως οὐδέπω π. 923. π. γὰρ ὁ πρύτανις χὰ τοξότης. Π. 861. π. γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ, 1038. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ π., προσέρχονταὶ. Λ. 65. ἀτὰρ αίδε καὶ δή σοι π. τινες προσέσθαι, Σ. 742. τοῦτ' οὐ δύναταί με π. προσέσται, Σ. 742. τουτ οῦ δύναται με π.
προσέσταιμεν. Α. 683. τονθορύζοντες δὲ γήρα τῷ λίθψ π.,
προσέστηκεν. Σ. 811. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ π. φακῆ,
πρόσεστι. Ι. 217. τὰ δ᾽ άλλα σοι π. δημαγωγικά,
Σ. 1075. ἐσμὲν ἡμεῖς, οἶς π. τοῦτο τοὐρροπύγιον,
προσέτ᾽. Β. 490. ἐγὼ δ᾽ ἀνέστην καὶ π. ἀπεψησάμην.
προσέταξεν. Σ. 708. τούτων εἰκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις π.
ἐκάστη. έκάστη, προσετέθη. Ι. 1075. πως οῦν ἀλώπης π. πρὸς τῷ κυνί;

προσέτι. Ι. 984. καμάχετο, καί π. πολλά προκαλουμένου, Σ. 1320. σκώπτων άγροίκως καί π. λόγους λέγων Ο. 855. ἄμα δὲ π. χάριτος ἔνεκα Λ. 655. άλλ' ὑρ' ὑμῶν διαλυθῆναι π. κινδυνεύομεν. Θ. 416. τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ π. Μολοττικοὺς προσετίθει. Ν. 63. ἡ μὲν γὰρ ἴππον π. πρὸς τοῦνομα, προσετίλησεν. Ν. 411. τώφθαλμώ μου π. καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον. προσεύξη. Π. 958. νω δ' εἰσίωμεν, ἵνα π. τὸν θεόν. προσευξόμενος. Π. 841. π. ἤκω δικαίως ἐνθάδε. προσευξώμεσθα. ΕΙ. 560. νῦν μὲν οῦν, ἄνδρες, π. πρώτον τῦ θεῶ, προσεύχου. Β. 891, ίθι νυν π. τοίσιν ίδιώταις θεοίς. προσέφυσας. Ν. 372. νη τον 'Απόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνι λόγφ εὖ π. πρόσεχε. Ι. 1014. ἄκουε δή νυν καὶ π. τον νοῦν ἐμοί. Ν. 635. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ π. τὸν νοῦν. ΣΤ. Ιδού. ΕΙ. 174. & μηχανοποιέ, π. τὸν νοῦν ἐκ ἐμέ Θ. 25. βάδιζε δευρί καὶ π. τὸν νοῦν. ΜΝ. Ιδού. 381. σίγα, σιώπα, π. τὸν νοῦν. χρέμπτεται γὰρ ἥδη, Π. 113. γενήσετ' ἀγαθὰ, π. τὸν νοῦν, ἴνα πύθη προσέχειν. Ι. 1064. ὁ χρησμὸς, ῷ σε δεῖ π. τὸν νοῦν πάνυ. Π. 151. οὐδὲ π. τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος. προσέχη. ΕΙ. 983. καν τις π. τὸν νοῦν αὐταῖς, προσέχης. Ν. 1010. καὶ πρὸς τούτοις π. τὸν νοῦν, προσεχόμενος. Σ. 105. ὥσπερ λεπὰς π. τῷ κίονι. προσέχοντα. Π. 553. τοῦ δὲ πένητος ζην φειδόμενον καὶ τοῖς έργοις π., προσέχουσ'. Β. 1346. έγὰ δ' ά τάλαινα π. έτυχον προσέχουσαι. Εκ. 600. ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην π. προσέχω. Ι. 1065. π. σὸ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου προσέχων. Εκ. 294. σαυτῷ π. ὅπως προσῆ. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία π. προση, Β. 119. εί δε τουνο καταφορείσου, μη τις αμα προσηγάγου. Ο. 141. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ π.; προσήειν. Π. 696. δ δὲ θεὐς ὑμῶν οὐ π.; ΚΑ. οὐδἔπω. προσήκ. Π. 14. τοὐναντίον δρῶν ἡ π. αὐτῷ ποιεῖν. προσήκει. Ο. 969. τί οὖν π. δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων; Θ. 355. τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις π. Θ. 355. τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις π.
Π. 911. οὐ γὰρ π. τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
προσήκοι. ΕΙ, 616. οὐδ' ὅπως αὐτῆ π. Φειδίας ἡκηκόη.
προσήκον. Π. 910. εἴ σοι π. μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;
προσήκουσιν. Β. 698. χοι πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ π. γένει,
προσήλθες. Ο. 1212. πρὸς τοὺς κολοιάρχους π.; οὐ λέγεις;
προσήν. Ο. 1303. ἡ πτέρυγες, ἡ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν π.
προσήψεν. Β. 1234. ὀρᾶς, π. αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
πρόσθε. Ι. 751. ἀλλ' ἐς τὸ π. χρὴ παρεῦν' ἐς τὴν πύκνα.
Β. 287. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ π. ΔΙ. π. νυν ιθι.
προσθείς. Ν. 555. π. αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος σὕνεγ', ἡν νεχ', ήν Σ. 201. καὶ τῆ δοκῷ π. τὸν ὅλμον τὸν μέγαν 459. καὶ σὰ π. Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου. Ο. 1001. κατά πνιγέα μάλιστα. π. οὖν ἐγὼ πρόσθεν. Α. 43. πάριτ' ès τὸ π., Α. 242. προΐτω 's τὸ π. ὀλίγον ἡ κανηφόρος Ν. 779. εἰ π. ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης, Σ. 337. οὐτοσὶ π. καθεύδων ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου. 1517. ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν π. Βεμβικίζωσιν ἐαυτούς. Λ. 185. θὲς ἐς τὸ π. ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα, 302. σπεῦδε π. ἐς πόλιν, Θ. 645. καὶ ποῦ 'στιν'; ΓΥ. Ε. αὖθις ἐς τὸ π. οἴχεται. Εκ. 129. πάριθ' ἐς τὸ π. 'Αρίφραδες, παῦσαι λαλῶν. Εκ. 129. πάριθ' ἐς τὸ π. 'Αρίφραδες, παῦσαι λαλῶν. πρόσθες. ΕΙ. 1248. πλάστιγγα π., καὐτό σοι γενήσεται Θ. 569. π. μόνον, κάγώ σε νὴ τὴν 'Αρτεμιν. ΓΤ. Γ. τί δράσεις; προσθέτοις. Fr. 310, 2. ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς π. προσθήσουσ'. Ο. 608. ἔτι π. ὅρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ τοῦ; παρ' ἐαυτῶν. προσθους. Β. 548. τοὺς χοροὺς τοὺς π.; προσθοῦ. Ο. 361. ὀξύβαφον ἔντευθενὶ π. λαβὼν ἡ τρυβλίον, Β. 483. Ιδοὺ λαβέ. ΔΙ. π. ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὧ χρυσοῦ θεοὶ, προσένοι. Ο. 854. σεινὰ π. θεοῦσιν. προσιέναι. Ο. 854. σεμνά π. θεοίσιν Θ. 932. στήσας φύλαττε καὶ π. μηδένα προσίεται. Ι. 359. τὰ μὲν ἄλλα μ' ήρεσας λέγων ἐν δ' οὐ π. με προσίη. Θ. 934. παῖ', ἡν π. τις. ΓΥ, Η. νὴ Δι', ὡς νῦν δῆτ' ἀνήρ προσικέσθαι. Ι. 761. άλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῦνον π. σοι, πρότερον σὺ προσίοιμεν, Λ. 153. ήμεις δὲ μὴ π., ἀλλ' ἀπεχοίμεθα, προσιόντα. Σ. 657. τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην Λ. 831. ἄνδρ', ἄνδρ', ὁρῶ π. παραπεπληγμένον,

προσέτι. Ι. 984. κάμάχετο, καὶ π. πολλά προκαλουμένου,

```
προσιόντα. Εκ. 28. π. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
    Εκ. 712. ἴν' ἀποδέχωμαι τὰ π. χρήματα,
Π. 333. π. δήλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
 προσιόντας. Ι. 512. α δε θαυμάζειν ύμων φησιν πολλούς αὐ-
    Ο. 1312. έγω δ' ἐκείνων τοὺς π. δέξομαι.
 προσιόντι. Σ. 553. ἄνδρες μεγάλοι και τετραπήχεις κάπειτ'
                            εύθὺς π.
 προσιόντος, Π. 698, ἐποίησα, π. γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ προσιόντων. Σ. 664. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν π. ἡμῦν ἄρ' ἐγίγνεθ'
                              δ μισθός.
Εκ, 31. ήμῶν π, δεύτερον κεκόκκυκεν. προσιοῦσ'. Α. 1021. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε π. ἐγώ.
προσιούσας. Εκ. 52. όρω π. χάτξρας πολλάς πάνυ προσιούσιν. Ν. 993. καὶ των θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίσ-
                              τασθαι π..
 προσίσχεται. Π. 1096. ώσπερ λεπάς τῷ μειρακίφ π.
προσισχεται. Π. 1096. ωσπερ λεπάς τῷ μειρακίῳ π. πρόσιτον. Β. 607. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ π.; ΑΙ. εἶεν, μαχεῖ; προσίτω. Α. 134. π. Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. προσιών. Εκ. 29. μὴ καὶ τις ὡν ἀνὴρ ὁ π. τυγχάνη. Π. 824. ἴωμεν. ΧΡ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ π. οὐτοσί; προσκαλοῦμαί, Σ. 1406. καὶ καταγελῆς μου; π. σ' ὅστις εἶ, Σ. 1417. οἴμοι κακοδαίμων π. σ', ῷ γέρον, προσκαλούμενοι. Σ. 1334. ἀθούοι πὰς δίτομέν σε π. σοσκαλούμενοι. Σ. 1334. ἀθούοι πὰς δίτομέν σε π. σοσκαλούμενοι. Σ. 1334. ἀθούοι πὰς δίτομέν σε π.
 προσκαλούμενοι. Σ. 1334. άθρόοι γαρ ήξομέν σε π.
προσκαλούμενοι. Σ. 1334. άθροοι γαρ ήξομέν σε π. 
προσκαλούμενος. Β. 578. ἐκπηνιείται ταῦτα π. 
προσκαταθείην. Ν. 1235. κᾶν π. γ', ὥστ' δμόσαι, τριώβολον. 
προσκεύσασα. Σ. 828. ἡ Θράττα π. πρώην τὴν χύτραν 
προσκείμενοι. ΕΙ. 542. ἀπαξάπασαι καὶ κυάθοις π. 
προσκείμενοι. Fr. 460, 2. ἐπηκολούθουν κὴντιβόλουν π. 
προσκείμενοι. Θ. 880. Χίσια Καθαίναι περιοχείνεις.
 προσκειμένοις. Ο. 880. Χίοισιν ήσθην πανταχοῦ π.
προσκειμένοις, Ο. 880. Χίοισιν ήσθην πανταχού π. προσκειμένοις, Ν. 163. έπειτα κοίλον πρὸς στενῷ π. προσκειμένων. Ι. 245. ὁ κονιορτὸς δήλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ π. πρόσκεισο. Σ. 142. σὰ δὲ τἢ θύρα π. ΣΩ. ταῦτ', ὧ δέσποτα. προσκεκλήσεσθαί. Ν. 1277. σὰ δὲ νὴ τὰν Ἑρμῆν π. γέ μοι, προσκεκαυμένα. Σ. 939. καὶ τάλλα τὰ σιεύη τὰ π. προσκεφάλαια. Λ. 1090. κλῦναι, τράπεζαι, π., στρώματα. Σ. 676. ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, π., Fr. 381. ''χαλκώματα, π.'
                                χαλκώματα, π.
 προσκεφάλαιον. Λ. 926. καίτοι, τὸ δείνα, π. οὐκ ἔχεις.
Fr. 84, 2. κνέφαλλον ἄμα καὶ π. τῶν λινῶν.
 προσκεφαλαίου. Π. 542. καὶ φορμον έχειν αντί τάπητος
προσκέφαλαιου. Π. 542. και φορμον έχειν αντί ταπητος σαπρόν άντί δὲ π., προσκέψομαι. Ι. 154. ἐγὰ δ΄ ἰὰν π. τὸν Παφλαγόνα. προσκινήσεται. ΕΙ. 902. φυσῶντα καὶ πνέοντα π., προσκινήσομαι. { Λ. 227. } κακῶς παρέξω κοὺχὶ π. Εκ. 256. τί δ΄, ἡν ὑποκρούωσίν σε; ΠΡ. π., προσκλήσεις. Σ. 1041. ἀντωμοσίας καὶ π. καὶ μαρτυρίας συνεπέλλου.
 προσκρεμάννυται. Fr. 187, 2. δπου τὰ μορμολυκεῖα π.
 προσκύλιε. Σ. 202. ἀνύσας τι π. γ'. ΣΩ. οίμοι δείλαιος 
προσκυνείς. Σ. 517. ούκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οθς σὺ μόνον οὐ π.
 προσκυνώ, Π. 771. καὶ π. γε πρώτα μὲν τὸν "Ηλιον, 
πρύσκυσον. Ι. 156. ἔπειτα τὴν γῆν π. καὶ τοὺς θεούς. 
προσκύψασα. Σ. 608. ἀπονίζη καὶ τὰ πόδ' ἀλείφη καὶ π.
 φιλήση,
προσλάβεσθ'. Α. 1215. π., ὧ φίλοι.
Α. 1217. π., ὧ φίλαι.
  προσλάβεσθε. ΕΙ. 9. ἄνδρες κοπρολόγοι, π. πρός θεων.
 προσλαβού. Λ. 202. καταθείσα ταύτην π. μοι τοῦ κάπρου. προσμάθοιμι. Θ. 24. έτι π. χωλὸς είναι τὰ σκέλη; προσμάθων. Θ. 20. νὴ τὸν Δί ἤδομαι γε τουτὶ π. προσμάνθανε. Σ. 1208. παῦ' ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς π. προσνείμασθαι. Ο, 563. κάπειτα θεοις ὕστερον αὖθις· π. δὲ
  πρεπόντως
προσόδια. Ι. 853. π. μεγάλα
προσόδια, Ι. 853. π. μεγάλα πρόσοδοι. Ν. 307. καὶ π. μακάρων ἱερώταται, προσόδοις. ΕΙ. 397. ραῖσι π. τε μεγα-προσόδοις. ΕΙ. 397. ραῖσι π. τε μεγα-προσόδοις. Γι. 246, 2. τουτί* π. γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ. προσοίσει. Λ. 436. ἄκραν π., δημόσιος ὧν κλαύσεται. προσοίσεις. Λ. 316. τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτως ἐμοὶ π. Λ. 444. ταύτη π., κύαθον αἰτήσεις τάχα. προσοιστέον, Θ. 1132. τούτφ πρέπουσαν μηχανὴν π. προσόμοιοι, Ο. 685. "Αγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεῖ π..
 γενεά π., προσόμοιον. Σ. 356. οἶδ' ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ'
```

έστὶν ἐκείνφ π.

Θ. 516. τῷ σῷ π., στρεβλὸν ὅσπερ κύτταρον. προσουρήσαντα. Β. 95. ἄπαξ π. τἢ τραγφδία. προσοφείλων. Β. 1133, πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι π. φανεί.

```
προσπαρδείν. Β. 1074. νη τον 'Απόλλω, και π. γ' ές το στόμα
                            τῷ θαλάμακι,
  προσπατταλεύσω. Π. 943. ώσπερ κοτίνφ π. τουτφί.
 προσπέμπων. Ι. 473. διδούς άναπείσεις, ούτε π. φίλους, 
προσπεσείν. Ι. 31. θεων Ιόντε π. του πρός βρέτας.
 προσπέση. Θ. 580. σκοπήτε καὶ τηρήτε μή καὶ π. προσπεσόν. Ι. 344. Ιδού λέγειν. καλῶς γ' αν οὖν τι πραγμα
                            π. σοι
Λ. 297. π. μ' ἐκ τῆς χύτρας προσπεσών. ΕΙ. 885. τον ζωμον αὐτῆς π. ἐκλάψεται. προσπίπτουσαι. Εκ. 694. π. τοῖς ἀπὸ δείπνου προσποιεῖ. Σ. 1317. ἐπὶ τῷ κομῆς καὶ κομψός εἶναι π., προσποιῆ. Εκ. 871. ὅταν κατατιθῶ, π. τῶν χρημάτων. προσποιοῦ. Ι. 215. ἄπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ π.
προσπράττωσι. Fr. 277. Γνα μή με π. γραῦν οἱ φράτορες. προσπταίοντα. Π. 121. ὅστις σε π. περινοστεῖν ἐᾱͅ; προσπτάμενος. Ο. 1613. π. ἐκκύψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
 προσταλαιπωρήσατ. Λ. 766. και π. έτ' δλίγον χρόνον,
προστάs. ΕΙ. 1183. εἶτα π. πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
προστάταισι. Εκ. 176. ὁρῶ γὰρ αὐτὴν π. χρωμένην
  προστατεί. Ι. 323. δειαν, ήπερ μόνη π. δητόρων;
 προστάτην. Ι. 1128. τρέφειν ένα π.
ΕΙ. 684. αὐτῷ πονηρὸν π. ἐπεγράψατο.
Β. 569. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν π. Κλέωνά μοι.
Π. 920. τη Δία, πονηρόν τάρα π. έχει.
προστετογμένα. Εκ. 458. ἄπαντά τ΄ αὐταῖς έστι π.
προστέτακται. Λ. 177. ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ π. τοῦτο δρῶν,
προστιθέασιν. Σ. 564. οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν
                           καί π.
προστίθει. Β. 1283. 70ι δη πέραινε, καὶ κόπον μη π. προστίθειs. Ο. 1004. δρθῷ μετρήσω κανόνι π., ἴνα προστιθέντες. ΕΙ. 640. αἰτίας ἀν π. ἀς φρονοῖ τὰ Βρασίδα. προστρέχει. Α. 1084. αἰαῖ, τίνα δ΄ αὖ μοι π. τις ἀγγελῶν; Θ. 572. ἐσπουδακνία π. πρὶν οὖν όμοῦ γενέσθαι,
  προστρίβεται. Ι. 5. πληγάς del π. τοις ολκέταις.
πρόσφερ'. Π. 1052. την δάδα μή μοι π. ΧΡ. εὖ μέντοι λέγει. πρόσφερε. ΕΙ. 1109. π. την γλώτταν. ΤΡ. σὺ δὲ την σαυτοῦ
 γ' ἀπένεγκον.

Λ. 484. ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ π. πάντας ἐλέγχους.

προσφέρειν. Λ. 471. ἀλλ', ὧ μέλ', οὐ χρὴ π. τοῖς πλησίοισιν
                           Elici
τική προσφέρη. Λ. 359. ἡν π. τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζη προσφέρης. Εκ. 67. καὶ μηδὲν εἴην ἐτι γυναικὶ π. προσφέρω. Ν. 480. ἡδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς π. προσφέρων. Θ. 1130. σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ π. σοφὰ Fr. 209, 2. ταχὰ π. παῖς ἐνέχεἐν τε σφόδρα κυανοβενθῆ. προσφθαρείς. Εκ. 248. ἀτὰρ ἡν Κέφαλός σοι λοιδορήται π., πρόσφαρα. Εὐ 1025 τά π. προσφθαρείς.
προσφθαρείς. Εκ. 248. άταρ ην Κεφαλός σοι λοιδορηται π., 
πρόσφορα. ΕΙ. 1025. τά τε π. πάντ' ἐπὶ τούτοις. 
πρόσφορον. Σ. 809. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι π. 
προσφορωτέραν. Ο. 124. μείζω μέν οὐδέν, π. δὲ νῷν. 
πρόσχετε. Ι. 503. ὑμεῖς δ' ἡμῖν π. τὸν νοῦν 
Ν. 575. ὧ σοφώτατοι θεαταὶ, δεῦρο τὸν νοῦν π. 
Σ. 1015. νῦν αὖτε λεῷ π. τὸν νοῦν, εἶπερ καθαρόν τι φιλεῖτε.
 Ο. 688. π. τον νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αλέν ἐοῦσι, πρόσχημα. Β. 913. π. τῆς τραγφδίας, γρόζοντας οὐδὲ τουτί. προσχέτω. Ν. 1122. π. τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἶα πείσεται κακὰ,
  προσχίσματα. Fr. 670. π.:
 πρόσχορον. Fr. 399. π.
πρόσωπα. I. 646. οἱ δ' εὐθέως τὰ π. διεγαλήνισαν·
    Λ. 810. σκώλοισι τὰ π. περιειργμένος,
  προσωπίδιον. Fr. 256. π.
προσώποισιν. I. 38. ἐπίδηλον ήμῶν τοῖς π. ποιεῖν,
πρόσωπον. Α. 990. ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ π. ἄρ' ἐλάνθανες.
     Ι. 396. καὶ τὸ τοῦ δήμου π. μακκοᾶ καθήμενον.
    Ν. 411. τώφθαλμώ μου προσετίλησεν και κατέκαυσεν τὸ π. 946. τὸ π. ἄπαν και τώφθαλμώ
     ΕΙ. 524. οίον δ' έχεις τὸ π., ῶ Θεωρία.
    Ο, 1322. εὐάμερον π.
Β. 294. ἄπαν τὸ π. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
            912. 'Αχιλλέα τιν' ή Νιόβην, τὸ π. οὐχὶ δεικνὸς,
    Εκ. 974. μέλεττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφής π., Π. 732. καὶ πῶν τὸ π. εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπτυσεν.
 11. 732. και παν το π. είθ ο θεός επόπτυσεν. προσώπου, Ν. 1176, έπλ τοῦ π. τ' ἐστὶν 'Αττικὰν βλέπος. Π. 1065, δψει κατάδηλα τοῦ π. τὰ ράκη, προσώπφ. Π. 1051, ἐν τῷ π. τῶν ρυτίδων ὅσας ἔχει, πρόσωφ. ΕΙ. 544. τὰ π., ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. ΕΡ. αἰβοῖ
  τάλας, πρότεινε. ΕΙ. 960. σείου σὰ ταχέως. σὰ δὲ π. τῶν ὁλῶν,
 Λ. 941. π. δὴ τὴν χεῖρα κὰλείφου λαβών.
προτείνειν. Θ. 937. κοίλην π., ἀργίριον ἥν τις διδῷ,
προτείνοιἐν. Π. 1019. ὁπότε π. γε δραχμὰς εἶκοσιν.
```

πρότεινον. Θ. 1183. τὰ πόδε π., ἵν' ὑπολύσω. ΤΟ, ναῖκι ναὶ προτένθαι. Ν. 1198. ὅπερ οἱ π. γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν πρότερα. Ν. 658. ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε π. τούτων μανθάνειν, προτερά. Ν. 035. αλλ ετερά δει σε π. τουτων μανσανείν, προτερά. Ι. 43. ύπο καφον· ούτος τἢ π. νουμηνία πρότεραι. Εκ. 98. ἢν δ' ἐγκαθεζώμεσθα π., λήσομεν προτεραίτερος. Ι. 1165. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ π. προτέραν. Σ. 558. ὖς έμ' οὐδ' ἀν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν π. ἀπόφυξιν. Ο. 473. π. της γης, κάπειτα νόσφ τον πατέρ' αυτης άπο-θνήσκειν' Λ. 442. ταύτην π. ξύνδησον, ότιη και λαλεί. προτέρας. Ι. 535. δυ χρην διά τὰς π. νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείφ, Εκ. 985. ἐπὶ τῆς π. ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὧ γλύκων 1082. ποτέρας π. οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ; πρότεροι. Ο. 477. ούκουν δήτ' εί π. μὲν γής, π. δὲ θεῶν έγένοντο, Ο. 519. τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ π. τὰ σπλάγχνα λάβωσιν. πρότεροί, Ο. 469. ἀρχαιότεροι π. τε Κρόνου καὶ Τιτάνων έγένεσθε προτέροις. Εκ. 706. ἐψήφισται π. βινεῖν, προτέροισιν. Εκ. 609. πρότερον γ΄, ὤταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς π. πρότερον. Α. 636. π. δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ξεαπατώντες Ι. 894. καὶ π. ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον Ι. 894. καὶ π. ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον 1221. τοιαῦτα μέντοι καὶ π. εἰργάζετο'
1325. οἶός περ 'Αριστείδη π. καὶ Μιλτιάδη ξυνεσίτει.
1355. αἰσχύνομαὶ τοι ταῖς π. ἀμαρτίαις.
Ν. 24. εἴθ' ἐξεκόπην π. τὸν ὀφθαλμὸν λίθφ.
373. καίτοι π. τὸν Δι ἀληθῶς ὅμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
507. δός μοι μελιτοῦτταν π.' ἀν δέδοικ' ἐγὰ 643. ἐγὰ μὲν οὐδὲν π. ἡμιεκτέου.
1194. π. ἀπαλλάτοινθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ,
Σ. 763. "Αιδης διακρινεῖ π. ἡ 'γὰ πείσομαι.
780. ὥσπερ π. τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος;
1127. καὶ γὰρ π. ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
1423. ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ π., ἐπτρέπεις ἔμοὶ,
ΕΙ. 762. καὶ γὰρ π. πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περυ ΕΙ. 762. καὶ γὰρ π. πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περι-νοστῶν 1107. άλλὰ τόδε π., σπένδειν ήμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν π. ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
0. 75. οὖτός γ', ἄτ', οἶμαι, π. ἄνθρωπός ποτ' ὧν,
461. λέγε θαρρήσας: ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ π. παραβῶμεν.
467. οἴτινες ὅντες π. βασιλῆς ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς 522. ούτως ύμας πάντες π. μεγάλους άγίους τ' ενόμιζον, 558. ὥσπερ π. μοιχεύσοντες τὰς Άλκμήνας κατέβαινον 700. π. δ' οὐκ ῆν γένος ἀθανάτων, πρὶν Έρως ξυνέμιξεν άπαντα. άπαντα΄
1586. ἐπικνᾶς π. αὐτοῖσων; ΠΕ. ὧ χαῖρ', Ἡράκλεις.
1596. ἀλλ' οὐτε π. πώποθ' ἡμεῖς ἡρξαμεν
Λ. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν π. πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἡνεχόμεσθα,
Θ. 460. κομψότερον ἔτ' ἡ τὸ π. ἀναπέφηνεν.
578. ὀλίγφ τι π. κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
623. ἀνῆλθες ἡδη δεῦρο π.; ΜΝ. νὴ Δία,
Β. 76. εἶτ' οὐ Σοφοκλὲα π. ὅντ' Εὐριπίδου,
638. κλαύσαντα π. ἡ ποσυμήσαντά τι 638. κλαύσαντα π. ή προτιμήσαντά τι 674. π. ποιήσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν. 691. αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς π. ἀμαρτίας. Εκ. 103. λέληθε καίτοι π. ήν ούτος γυνή. 669, οὐδ' ἡν γε θύρας', ὥσπερ π. βίστος γὰ, ὑπάρξει.
700. π. μέντοι δεί σε καθεύδειν
808. π. χέσαι πλεῖν ἡ τριάκονθ' ἡμέρας.
925. οὐδείς γὰρ ὡς σὲ π. εἴσεισ' ἀντ ἐμοῦ.
939. καὶ μὴ 'δει π. διασποδησαι
1018. π. προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμὴ τῆς νέας,
1051. π. καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΑ. οἰμοι δείλαιος.
Π. 56. ἄγε δὴ, σὰ π. σαυτὸν ὅστις εἴ φράσον,
365. ὡς πολὸ μεθέστηχ' ὧν π. εἶχεν τρόπων.
751. οἰ γὰρ δίκαιοι π. ὅντες καὶ βίον
825. ἀνὴρ π. μὲν ἄθλιος, νῶν δ' εὖτυχής.
1093. ἰκανὸν γὰρ αὐτὴν π. ὑπεπίττουν χρόνον.
1120. π. γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
1192. τὸν Πλοῦτον. οὖπερ π. ἦν ἱδρυμένος,

πρότερόν. Ν. 921. καίτοι π. γ' ἐπτώχευες, Ν. 1501. ή 'γὼ π. πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών. Θ. 1157. εἰ καὶ π. ποτ' ἐπηκόω Εκ. 609. π. γ', ὧταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν' πρότεροs. Ι. 339. άλλ' αὐτό περί τοῦ π, εἰπεῖν πρῶτα διαμαχούμαι.

I. 1110. τρέχοιμ' ἄν εἴσω π. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.

1164. ὀρᾶς: ἐγώ σοι π. ἐκφέρω δίφρον.

N. 940. φέρε δὴ πότερος λέξει π.;

B. 861. δάκνειν, δάκνεσθαι π., εἶ τούτω δοκεῖ, Εκ. 633. δταν εμβάδ' έχων είπη, π. παραχώρει, κατ' επιτήρει, πρότερός. Εκ. 595. πως ουν έσται κοινός απασιν ; ΠΡ. κατέδει σπέλεθον π. μου. πρότερους. Ι. 519. καὶ τοὺς π. τῶν ποιητῶν ἄμα τῷ γήρα προδιδόντας· Ν. 936. σύ τε τοὺς π. ἄττ' ἐδίδασκες, προτέρφ. Ο. 569. ψ π. δεί τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν. προτέρων. Ν. 1026. εὐδαίμονες δ' ήσαν άρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν π. προτεταγμένοι. ΕΙ. 1340. μεν οἱ π. προτέρων, Ν. 1026. εὐδαἰμονες δ' ήσαν άρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν π. προτίθεντο. ΕΙ. 1340. μεν οἱ π. προτίθεντο. ΕΙ. 1281. "Αριστον π. καὶ ἄτθ' ήδιστα πάσασθαι, προτιμὰς. Β. 655. ἐπεὶ π. γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδέν μοι μέλει. προτιμὰς. Β. 638. κλαύσαντα πρότερον ή π. τι προτιμῶς. Α. 83. οὐδὲν π. σου. φορῶ γὰρ πριάμενος προτιμῶς. Α. 27. ἐσται π. οὐδέν ῶ πόλις πόλις. προϋδιδάξατο. Π. 687. ὁ γὰρ ἱερεὐς αὐτοῦ με π. προϋδοσαν. Α. 108. ἐξ οῦ γὰρ ἡμᾶς π. Μιλήσιοι, προϋδοσαν. Α. 108. ἐξ οῦ γὰρ ἡμᾶς π. Μιλήσιοι, προϋθέμεσθά. Α. 611. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ π. σε ; προϋλιπε. Ο. 1558. ζῶντ' ἐκεῖνον π., προϋνοήσω. Ι. 421. ἄ δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε π. προϋργιαίτερα. Α. 20. ἀλλ' ἔτερα γὰρ ῆν τῶνδε π. προϋργιαίτερα. Α. 20. ἀλλ' ἔτερα γὰρ ῆν τῶνδε π. προϋργιου. Εκ. 784. ἄ δαιμόνι ἀνδρῶν, ἔα με τῶν π. τι δρῶν. Π. 623. ἐλθῶν διακωλύση τι τῶν π. ποιεῖν. προυσελοῦμεν. Β. 730. π., τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις προυσελοῦμεν. Β. 730. π., τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις προυφείλεις. Σ. 3. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι π. μέγα. προυφείλεις. Σ. 3. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι π. μέγα. προυφείλω. Λ. 648. ἀρα π. τι χρηστόν τῆ πόλει παραινέσαι; προυφείλω. Λ. 648. ἀρα π. τι χρηστόν τῆ πόλει παραινέσαι; προυφέιλω. Λ. 648. ἀρα π. τι χρηστόν τῆ πόλει παραινέσαι; προύφθης. Εκ. 884. νῦν μέν με παρακύμασα π., ὧ σαπρά. πρόφαινε. Λ. 1295. Λάκων π. δὴ σὸ μοῦσαν προφάσεις. Ο. 581. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' δίψει π. αὐτὴν παρέχουσαν. παρέχουσαν. Λ. 726. πάσας τε π. ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε προφασίζει. Λ. 756. τί λέγεις; π. περιφανή τὰ πράγματα. πρόφασιν. Α. 345. ἀλλὰ μή μοι π., ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος. I. 466. π. μὲν 'Αργείους φίλους ήμῦν ποιεῖ' N. 55. π. ἔφασκον, ὧ γύναι, λίαν σπαθᾶς. Σ. 174. οΐαν π. καθηκέν, ως είρωνικως, 339. τίνα π. έχων; 468. ούτε τιν έχων π. Εκ. 1111. ἄνω πιθείναι π. ἀντὶ ληκύθου. Εκ. 1111. ἀνω πιθείναι π. ἀντί ληκύθου.

Fr. 318. ἀγῶν π. οὐ δέχεται,
πρόφασίς. Θ. 207. ἀτὰρ ἡ π. γε νὴ Δί εἰκύτως ἔχει.
προφέρων. Θ. 113. γέρας ἱρῶν π.
προφέρων. Θ. 972. δς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθη πρώτιστα π.,
προφερουμένω. Ο. 4. ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν δδὰν π.
πρόφρων. Ο. 930. π. δόμεν ἐμὶν τεῖν.
προφυλάττειν. Α. 1146. σοὶ δὲ ριγῶν καὶ π.,
προχειριοῦμαι. Εκ. 729. π. κάξετάσω τὴν οὐσίαν.
προχοαῖς. Ν. 272. είτ' ἀρα Νείλου π. ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε
πρόχουσιν. πρόχουσιν, πρόχουσιν. Ν. 272. είτ' άρα Νείλου προχοαις ύδάτων χρυσέαις αρύτεσθε π., πρύμνην. Σ. 399. ήν πως π. ανακρούσηται πληγείς ταις είρεπρυμνην. 2. σει της στάνταις, πρυτανεί'. Ν. 1136. θείς μοι π. ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν, Ν. 1197. ἀρχαὶ τὰ π., ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα; 1199. ἴν' ἀις τάχιστα τὰ π. ὑφελοίατο, 1255. θήσω π., ή μηκέτι ζώην έγω. πρυτανεΐα. Σ. 659. π., μέταλλ', άγορὰς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δημιόπρατα. πρυτανείά. Ν. 1180. εἰς ῆν γε θήσειν τὰ π. φασί μοι. πρυτανείον. Α. 125. ἐς τὸ π. ΔΙ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη; Ι. 281. ἐσδραμῶν ἐς τὸ π., εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα. 1404. καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ π. καλῶ πρυτάνεις. Α. 23. οὐδ' οἱ π. ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν Α. 40. ἀλλ' οἱ π. γὰρ οὕτοιὶ μεσημβρινοἱ, 54. οὐ γὰρ διδόασιν οἱ π.

```
πρυτάνεις. Α. 56. ἄνδρες π., ἀδικιῖτε τὴν ἐκκλησίαν
Α. 167. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ π. πάσχοντά με
    173. οἱ γὰρ π. λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

Ι. 655. καθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ π. χοὶ τοξόται.
         674. ἐκεκράγεσάν τε τοὺς π. ἀφιέναι
    ΕΙ. 887. βουλή, π., δράτε την Θεωρίαν.
            905. άλλ', ὧ π., δέχεσθε τὴν Θεωρίαν
 Θ. 1083. π. καλέσω. ΕΤ. π. καλέσω.
πρυτανείφ. Ι. 167. δήσεις, φυλάξεις, ἐν π. λαικάσει.
Ι. 535. δν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ π.,
         709. ἀπονυχιῶ σου τὰν π. σιτία.
766. ὧσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ π.:
     ΕΙ. 1084. ούποτε δειπνήσεις έτι τοῦ λοιποῦ 'ν π.,
 Β. 764. σίτησιν αὐτὸν ἐν π. λαμβάνειν, πρυτάνεσι. Εκ. 396. ἔδοξε τοῖς π. περὶ σωτηρίας
 πρυτάνεσιν. Ι. 300. καί σε φανώ τοις π.,
πρυτανέσιν. Ι. 300. και σε φανώ τοις π., 
Θ. 654, έγὼ δὲ ταῦτα τοῖς π. ἀγγελῶ. 
764. τοῖσιν π. ἀ πεποίηχ' οὖτος φράσω. 
πρυτανεύσητέ. Α. 60. ἡν μὴ περὶ εἰρῆνης γε π. μοι. 
πρυτάνεων. Εκ. 87. ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν π. καταντικρύ. 
πρυτάνεων. Θ. 854. ἔξεις, ἔως ἀν τῶν π. τις φανῆ. 
πρύτανι. Θ. 936. ὧ π., πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἡνπερ φιλεῖς 
πρυτάνιες. Α. 981. ἡ τοὶ π.; λῶ τι μυσίξαι νέον. 
πρύτανιν. Β. 1287. Σφίγγα δυσαμερίαν, π. κίνα, πέμπει, 
πρύτανις. Θ. 923. προσέργεται γὰο ὁ π. γὼ τοξότης.
 πρύτανις. Θ. 923. προσέρχεται γὰρ ὁ π. χὧ τοξότης.
ΕΙ. 906. θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ π. παρεδέξατο.
 πρφ. Σ. 104. κάπειτ΄ έκεισ΄ έλθων προκαθεύδει π. πάνυ,
Σ. 689. ήκειν είπη π. κάν ωρα δικάσονθ', ως ὅστις ἀν ὑμῶν
Ο. 129. ἐπὶ τὴν θύραν μου π. τις ἐλθών τῶν φίλων

    129. επι τὴν θύραν μου π. τις ἐλθῶν τῶν φίλων
    132. λουσάμενα π.: μέλλω γἀρ ἐστιᾶν γάμους.
    612. ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ π. πάνυ
    1065. ἡκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τἡμερον' π. δὲ χρὴ
    1174. ἐγὰ δὲ κοπραγωγῆν γα π. ναὶ τὰ σιώ.
    Εκ. 290. μὴ π. πάνυ τοῦ κνέφους
    πρῷα, Σ. 264. δείται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μή 'στι π.
    πρώην. Α. 615. οἶς ὑπ' ἐράνου τε καὶ νοεῶν π. ποτὰ

 πρώην. Α. 615. οἶς ἐπὶ ἐκὰι των καρπιμών αντά μη στι π.

Ι. 54. Παφλαγών κεχάρισται τοῦτο. καὶ π. γ' ἐμοῦ

Ν. 169. π. δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη

Σ. 717. ποριεῖν' ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλην π. πέντε
           μεδίμνους,
788. ὁ σκωπτόλης. δραχμήν μετ' ἐμοῦ π. λαβών,
           828. ή Θράττα προσκαύσασα π. την χύτραν
726. χθές τε καὶ π. κοπείσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
1037. ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον π. γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
     Fr. 355. π. έρανιστάς έστιῶν ήψησ' έτνος.
 πρωδώσω. Σ. 666. ές τούτους τούς, ούχὶ π. τον Αθηναίων
 πολοσυρτόν, πρωθ'. Β. 1239. ξασον είπειν π. όλον με τον στίχον.
    Εκ. 618. κατ΄ ήν ταύτης ἐπιθυμήση, τὴν αἰσχράν π. ὑποκρούσει.
 πρώκτισον, Θ. 1124. τἢ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο π. πρωκτό. Θ. 1119. ἀτὰρ εἰ τὸ π. δεῦρο περιεστραμμένον,
    ρωκτόν. Α. 83. πόσου δὲ τὰν π. χρόνου ξυνήγαγεν;
Α. 119. ὧ θερμόβουλον π. ἐξυρημένε·
863. τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν π. κυνός.
     Ι. 364. έγω δε κινήσω γέ σου τον π. άντι φύσκης.
    381. τὸν π., εἰ χαλαζᾶ.
Ν. 164. τὸν π. ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
714. καὶ τὸν π. διορύττουσιν,
1300. κεντῶν ὑπὸ τὸν π. σε τὸν σειραφόρον.
   2. 431. οΙ μὲν ἐς τὸν π. αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὡργισμένοι,
1035. ὶ φώκης δ' ὁσμὴν, Λαμίας δ' ὁρχεις ἀπλύτους, π. δὲ
ΕΙ. 758. ἱ καμήλου.
172. διὰ τὸν σὸν π. ὀφλήσει.
1237. τὸν π. ἀποδόσθαι με χιλιῶν δραχμῶν;
Θ. 242. πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόν γε π. τῆς φλογός.
248. οἰμώςετῆρ εῖ τις τὸν ἐμὸν π. πλυνεί.
    Β, 423. ἐν ταις ταφαίσι π.
Π. 152. τὸν π. αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
  πρωκτοπεντετηρίδα. ΕΙ. 876, ὅσην ἔχει τὴν π.
πρωκτός. Ι. 78. ὁ π. ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαίσι,
Ι. 428. ὀτιὴ ἀιώρκεις θ' ἡρπακῶς καὶ κρέας ὁ π. εἶχεν.
721. χῶ π. οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
     Ν. 165. σάλπιγξ ὁ π. ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.

    193. τί δῆθ' ὁ π, ἐς τὰν οὐρανὸν βλέπει;
    604. π. λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.
    1376. ὁ δ' ὅπισθεν οὐχὶ π. ἐστιν οὐτοσί;

     1493. π. χάσκει. ΕΑ. κατά σαυτόν δρα. 
Λ. 1148. άδικίομες άλλ' ὁ π. άφατος ώς καλός.
```

Β. 237. χω π. ιδίει πάλαι, Εκ. 368, οίδεν τί π. βούλεται χεζητιων.

```
πρωκτοτηρείν. Ι. 878. ούκουν σε δήτα ταῦτα δεινόν έστι π.,
  πρωκτούς. ΕΙ. 101. καὶ τοὺς π. ἐπικλείειν.
  πρωκτῷ. Ι. 640. κάγὰ προσέκυσα κάτα τῷ π. θενὰν
Fr. 85. πόθεν ἄν λάβοιμι βύσμα τῷ π. φλέων ;
 ΓΓ. 55. ποθεν αν λαβοιμι βυσμα τω π. φλεων; πρώμος ΓΓ. 340. π. πρώνος. Β. 665. δε Αίγαίου π. ή γλαυκᾶς μέδεις πρώνος. ΕΙ. 1164. δη τὸ γὰρ φίτυ π. πρώροις. Β. 1318. φὶς π. κυανεμβόλοις πρωρατεῦσαι. Ι. 543. κὰτ' ἐντεῦθεν π. καὶ τοὺς ἀνέμους δια-
  θρήσαι,
πρωτ'. Ν. 1409. καὶ π. ἐρήσομαί σε τουτί. παῖδά μ' ὄντ'
     έτυπτες;
Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμῶν π. ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυ-
    ράννει
Β. 908. ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ π. ἐλέγξω,
  Θ. 16. ῷ μὲν βλέπειν χρὴ π. ἐμηχανήσετο, πρῶτα. Α. 648. ἡρώτησεν π. μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν
     Α. 995. π. μέν αν αμπελίδος όρχον ελάσαι μακρόν,
     Ι. 129. ως π. μεν στυππειοπώλης γίγνεται,

155. ἄγε δὴ σὰ κατάθου π. τὰ σκεύη χαμαί.
275 ἀλλ' ἐγώ σε τῆ βοῆ, ταύτη γε π. τρέψομαι.
339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν π. διαμαχοῦμαι.

                          ξρέτην χρήναι π. γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν. 
δς π. μεν, ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλείστ' 
ἀπέδειξα
           542.
           774.
           779. ως δ' οὐχὶ φιλεί σ' οὐδ' ἔστ' εύνους, τοῦτ' αὐτό σε π.
     διδάξω,
1028. λέγε νυν' έγὰ δὲ π. λήψομαι λίθον,
Ν. 537. ἀς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ' ήτις π. μὲν

465. π. μέγαν κικλήσκω;
609. π. μὲν χαίρειν 'Αθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις'
612. π. μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἡ δραχμὴν,
636. ἄγε δὴ, τί βούλει π. νυνὶ μανθάνειν

             1016. π. μὲν ἔξεις χροιὰν ὡχρὰν,
1117. π. μὲν γὰρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρα τοὺς ἀγροὺς,
1171. ὡς ἢδομαί σου π. τὴν χροιὰν ἰδών.
                          καὶ π. μέν λόγοισι παραμυθούμενος
δν π. μέν έρποντ' έξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυ-
φάκτοις
            552.
                            ἀσπάζωνται διὰ τὰργύριον, καὶ π. μὲν ἡ θυγάτηρ με
             862.
                           δπως αν εὐξώμεσθα π. τοίς θεοίς.

    εὐφημία μὲν π. νῦν ὑπαρχέτω.
    π. μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἡρεθισμένον
    π. μὲν ἄπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,

     ΕΙ. 605. π. μεν γαρ ήρξεν άτης Φειδίας πράξας κακώς
     886. ἄγε δή σῦ κατάθου π. τὰ σκεύη χαμαί.
Ο. 114. ὅτι π. μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,
              157. οὖ π. μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
             164. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕ, 5 τι πίθησθε; π. μέν 550. καὶ δὴ τοίνυν π. διδάσκω μίαν ὁρνίθων πόλιν είναι,
               588. π. μέν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,

588. π. μέν αύτων τας οίνανθας οί παρνοπες οῦ κατεδονται,
709. π. μέν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὁπώρας
Λ. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία π. πυθέσθαι,
1024. π. μὲν φαίνει γ' ἀνήρ: εἶτ' οὺ καταγέλαστος εἶ.
1074. ἄνδρες Λάκωνες π. μέν μοι χαίρετε,
1115. πρόσαγε λαβοῦσα π. τοὺς Λακωνικοὺς,
Θ. 14. αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ π. διεχωρίζετο,
189. ἐγὼ φράσω σοι. π. μὲν γιγνώσκομαι
376. καὶ χρηματίζειν π. περὶ Εὐριπίδου,
Β. 421. κάστιν τὰ π. τὸς ἐκεῖ μογθηρίας.

    Β. 421. κάστιν τὰ π. τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
    1528. π. μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπίοντι ποιητῆ

1528. π. μεν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπίσνι ποιητῆ
Εκ. 215. ἐγὰ διδάξω. π. μὲν γὰρ τάρια
1030. ὑποστόρεσαί νυν π. τῆς ὁριγάνου,
Π. 400. οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ π. ΒΛ. τί;
728. καὶ π. μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφἡματο,
771. καὶ προσκυνῶ γε π. μὲν τὸν Ἡλιον,
Fr. 198, 8. κοὶ τίνες ἀν εἰεν; β. π. μὲν Σαννυρίων
πρῶτά. Θ. 1190. ἤδη βαδίζειν. ΤΟ, οὐκὶ πιλῆσι π. με;
Β. 36. ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἶ π. με
πρώτας. Λ. 62. π. παρέσεσθαι δεῦρο τὰς 'Αχαρνέων
Πρωτέας. Θ. 876. ἐπεὶ τέθνηκε Π. ἔτη δέκα.
Θ. 883. ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Π.
Πρωτεύς. Θ. 881. αὐτὸς δὲ Π. ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος;
Πρωτέως. Θ. 874. Π. τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΤ. ποίου Π.;
Θ. 891. γάμοισι Π. παιδὶ συμμίξαι λέχος.
897. αὕτη Θεονόη Π. Γ΄. Η. μὰ τὰ θεὼ,
πρώτη. Θ. 603. φὲρ' ἴδω τίς εἶ π. σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
Εκ. 731. τῶν χρημάτων θύραζε π. τῶν ὲμῶν,
πρώτην. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε π. τὴν χύτραν.
Ο. 472. δς έφασκε λέγων κορυδον πάντων π. δρνιθα γενέσθαι,
       Ο. 472. δε έφασκε λέγων κορυδον πάντων π. δρνιθα γενέσθαι,
                                                                                                           Nn
```

```
πρώτην. Λ. 207. έατε π. μ', Δ γυναίκες, δμνύναι
                                                                                                                                                                                                                                   πρώτον. Ο. 381. έστι μεν λόγων ακούσαι π.. ώς ήμεν δοκεί,
πρώτην. Λ. 201. εατε π. μ., ω γυναικες, ομυναι.
Λ. 270. πάσας ύπο ψήφου μιᾶς, π. δὲ τὴν Λύκωνος.
720. τὴν μέν γε π. διαλέγουσαν τὴν ὁπὴν
Θ. 662. ἀλλὰ τὴν π. τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ήδη κύκλω
Β. 120. φέρε δὴ, τιν' αὐτῶν σοι φράσω π.; τίνα;
πρώτης. Ο. 1254. π. ἀνατείνας τὼ σκέλη διαμηριῶ
πρώτιστ'. Ο. 585. μὴ, πρίν γ' ἀν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τώμὼ π.
                                                                                                                                                                                                                                                    693.
  πρώτιστα. Σ. 595. είπη τὰ δικαστήρι' άφείναι π. μίαν δικά-
                                         σαντας
    σαντας:
Ο. 972. δς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθη π. προφήτης,
Λ. 1169. π. τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
Θ. 659, εἶα δὴ π. μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμῶν πόδα,
Β. 519. Ιθι νυν, φράσον π. ταῖς ὀρχηστρίσιν
911. π. μὲν γὰρ ἔνα τιν' ἀν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
946. ἀλλ' οὐξιὼν π. μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἀν εὐθὺς
Εκ. 597. τοῦτο γὰρ ῆμελλον ἐγὼ λέξειν' τὴν γῆν π. ποιήσω
Π. 792. π. καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρώτιστά. Εκ. 1059, ἴθι νυν ἔσσον κὶ ἄνοδον π. με
  πρώτιστά. Εκ. 1059. ίθι νυν έασον είς άφοδον π. με
                                                                                                                                                                                                                                                    380.
 πρώτιστον. Ν. 553. Εύπολις μέν τόν Μαρικάν π. παρείλκυσεν Ο. 695. τίκτει π. ὑπηνέμων Νὺς ἡ μελανόπτερος ῷδν. Λ. 555. τί ποιησάσας; ΑΥ. ἡν παύσωμεν π. μέν ξὺν ὅπλοισιν 589. πλεῖν ἡὲ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. π. μέν γε τεκοῦσαι Β. 941. ἄσχνανα μὲν π. αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον 1121. π. αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
1121. π. αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
Εκ. 749. π. αὐτοὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι,
πρώτιστος. Α. 28. ἐγὼ δ΄ ἀεἰ π. εἰς ἐκκλησίαν
Α. 1002. π., ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
Ν. 1039. ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι π. ἐπενόησα
πρῶτοι. ΕΙ. 502. π. γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἡλεἰψατε.
Α. 1110. ὡς οἱ π. τῶν Ἑλλήνων τῆ σῆ ληφθέντες ἵυγγι
πρώτοσιν. Ν. 1118. ὕσομεν π. ὑμῖν, τοῖσι δ΄ ἄλλοις ὕστερον.
πρῶτον. Α. 341. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶξε π. ἐξεράσατε.
Α. 383. νῦν οῦν με π. πρὶν λέγειν ἐἀσατε
637. π. μὲν ἰσστεφάνους ἐκάλουν κάπειδὴ τοῦτό τις εἶποι,
710. ἀλλὰ κατεπάλαισεν ὰν μὲν π. Εὐάθλους δίκα.
                  710. άλλα κατεπάλαισεν αν μέν π. Εὐάθλους δέκα,
                                    ωσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα π. λέγε
                                    ὧ Δημε, λούσαι π. ἐκδικάσας μίαν.
                488. άλλ' είμι π. δ', ώς έχω, τὰς κοιλίας
               643. εὐαγγελίσασθαι π. ὑμῖν βούλομαι
1066. ὅπως ὁ μισθὸς π. ἀποδοθήσεται.
                1234. καί σου τοσούτο π. ἐκπειράσομαι
      1234. καί σου τοσούτο π. ἐκπειράσομαι'
1340. π. μὲν, ὁπότ' είποι τις ἐν τἡκκλησία,
1366. π. μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
1371. ἀλλ' ὥσπερ ἢν τὸ π. ἐγγεγράψεται.
N. 78. ἀλλ' ἔξεγεῖραι π. αὐτὸν βούλομαι,
224. π. μὲν ὅ τι δρᾶς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
247. ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; π. γὰρ θεοὶ
368. ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ ἀπόφηναι π. ἀπάντων.
390. ἀτρέμας π. παππὰξ παππὰξ, κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππὰς.
                 649. π. μεν είναι κομψον έν συνουσία,
731. φέρε νυν, άθρησω π., δ τι δρά, τουτονί.
786. ἐπεὶ τί νυνὶ π. ἐδιδάχθης; λέγε.
787. φέρ ἴδω, τί μέντοι π. ἦν; τί π. ἦν;
863. δν π. ὁβολον ἔλαβον Ἡλιαστικόν.

863. ὂν π. ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικὸν,
963. π. μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν ἀκοῦσαι 1044. ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι π. οὐκ ἐάσειν.
1146. κἄγωγε σ' ἀλλὰ τουτονὶ π. λαβέ.
1172. νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ π. ἐξαρνητικὸς
1212. ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι π. ἐστιᾶσαι.
1355. π. μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα
1366. ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω π. ἐν ποιηταῖς
31. ἔδοξέ μοι περὶ π. ὕπνον ἐν τῆ πυκνὶ
55. ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν π. αὐτοῖσιν ταδὶ,
656. καὶ π. μὲν λόγισαι φαίλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸ

       55. Ολιγ άτθ' ὑπειπῶν π. αὐτοῖσιν ταδί, 656. καὶ π. μὲν λόγισαι φαίλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς, 826. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ π. εἰσαγάγω δίκην; 831. δ π. ἡμῦν τῶν ἰερῶν ἐφαίνετο; 839. τοῦτ' ἄρα π. τάδικημα τῷ πατρὶ 1177. π. μὲν ὡς ἢ Λάμι ἀλοῦσ' ἐπέρδετο, ΕΙ. 66. ἀ δ' εἶπε π. ἡνίκ' ἡρχεθ' ἡ χολὴ, 423. χάτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθά. π. δέ σοι 560. νῦν μὲν οῦν, ἄνδρες, προσενξώμεσθα π. τῆ θεῷ, 612. ὡς δ' ἄπαξ τὸ π. ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος 695. π. δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο.
                                           π. δ' δ τι πράττει Σοφοκλέης ανήρετο.
                      739.
                                           π. μέν γάρ τους άντιπάλους μόνος άνθρώπων κατέ-
                                                           παυσεν
                       754. καὶ π. μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχορόδοντι,
                     917. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ ἡγησόμεσθα π.
1057. ὀπτᾶν ἄμεινον π. ΙΕ, ἀλλὰ ταυταγὶ
1074. ἀλλὰ τόδε π. ΤΡ. τοῖς ἀλσί γε παστέα ταυτί.
```

 Ο. 468. πάντων ὑπόσ ἐστιν, ἐμοῦ π., τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
 484. ἦρχέ τε Περσῶν π. πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
 641. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν' π. δέ γε Χάος ην και Νύξ Ερεβός τε μέλαν π. και Τάρταρος evous. ένεύττευσεν γένος ημέτερον, καὶ π. ἀνήγαγεν ès φῶς ἐλθόντες γὰρ π. ἐπ΄ ὅρνις, οὕτω πρὸς ἄπαντα τρέπεσθε, 809. άγε δή τι χρή δράν; ΠΕ. π. δνομα τῆ πώλει 971. π. Πανδώρα θύσαι λευκότριχα κριόν 1286. π. μεν εύθὺς πάντες εξ εὐνῆς ἄμα 1330. σῦ δὲ τὰ πτερὰ π. Λ. 307. οὕκουν ἄν, εἰ τὰ μὲν ξύλω θείμεσθα π. αὐτοῦ, 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ π. πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' άλλως; 637. ἀλλὰ θώμεσθ', ὧ φίλαι γρᾶες, ταδὶ π. χαμαί. 946. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ π. ἐψήσας μύρον. Θ. 253. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν π. ἐνδύου λαβών. ΚΗ. περίθου νυν τόνδε π. πρὶν λέγειν. 476. ἐγὰ γὰρ αὐτὴ π., ἵνα μἄλλην λέγω, 629. ὅ τι π. ἡμῶν τῶν ἰερῶν ἐδείκνυτο. 630. φέρ ἔδω, τί μέντοι π. ἦν; ἐπίνομεν. 968. π. εὐκύκλου χορείας εὖφυᾶ στῆσαι βάσιν. 1043. δε έμ' ἀπεξύρησε π., 1174. π. μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπασον. Β. 687. ξυμπαραινείν καὶ διδάσκειν. π. οὖν ἡμίν δοκεί
 833. ἀποσεμνυνείται π., ἄπερ ἐκάστοτε 1013, σκέψαι τοίνυν οΐους αύτους παρ' έμοῦ παρεδέξατο π., 1038. τὸ κράνος π.περιδησάμενος τὸν λόφον ήμελλ' ἐπιδήσειν. 1063. π. μέν τους βασιλεύοντας βάκι' άμπισχών, ϊν' έλεινοί 1120. ὅπως τὸ π. τῆς τραγωδίας μέρος 1124. π. δέ μοι τὸν ἐξ 'Ορεστείας λέγε. 1189. πῶς γάρ; ὅτε δὴ π. μὲν αὐτὸν γενόμενον 1422. π. μὲν οὖν περὶ 'Αλκιβιάδου τίν' ἔχετον 1455. π., τίσι χρήται πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν; 6. 60. ἔγωγε, π. μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 66. ἔρριψα π., ἴνα δασυνθείην ὅλη 233. ὡς τοὺς στρατιώτας π. οὖσαι μητέρες 416. χλαίνας, ἐπειδάν π. ήλιος τραπή. 436. πολλά κακά. ΒΛ. καὶ τί εἶπε; ΧΡ. π. μέν σ' ἔφη 654. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν π. ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ύφανοῦμεν. 657. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι π. ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ πόσους έπιτράψει; 659. πολλών ένεκεν νή τον 'Απόλλω' π. δ' ένος ούνεκα δήπου. όπως αν εὐωχησθε π. τήμερον. 936. νυνί δὲ π. εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ. 990. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν π. θύραν. 1017. την γραύν προκρούση π.: ην δέ μη θέλη 1079. ην ούν ὑφ' ὑμῶν π. ἀπόλωμαι κακῶς, 10/9. ην ουν υφ υμων π. αποιωμα πεταις.
11. δτφ ξυναντήσαιμ π. έξιὰν.
75. μέθεσθέ νυν μου π. ΧΡ. ην μεθίεμεν.
463. σὲ π. ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
468. τὸ π. αὐτοῦ· κᾶν μὲν ἀποφήνω μύνην
519. ἀνησύμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕ. τίς δ' ἔσται π. δ πωλών, 522. ἀλλ' οὐδ' έσται π. ἀπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστής 656. π. μέν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ήγομεν, 716. π. δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδη φορμακοι Fr. 366. ὧ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμη π. τριχίδων ἀπεβάφθη 473, 1. εἰκὸς δήπου π. ἀπάντων πρωτόν. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε π. γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις ψήσ' ἐπιθέσθαι, ξπιθέσθαι, πρώτος. Α. 1202. τον γὰρ χόα π. ἐκπέπωκα.

1. 6. κάκιστα δῆθ' οὐτός γε π. Παφλαγόνων
130. δς π. ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
327. π. ὤν' ὁ δ' Ίπποδάμου λείβεται θεώμενος.

Ν. 737. αὐτός ὅ τι βούλει π. ἐξευρών λέγε.
Σ. 268. οὐ μὴν πρό τοῦ γ' ἐφολκός ἦν, ἀλλὰ π. ἡμῶν
283. τὰν Σάμω π. κατείποι,
1225. ἄδω δὲ π. ᾿Αρμοδίου' δέξει δὲ σύ.
ΕΙ. 743. ἐξήλασ' ἀτιμώσας π., καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν,
1177. κάτα φεύγει π., ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυῶν
Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κατέδειξεν γ' οῦτος π. βασιλεύων σιλεύων 1657. ούτος ὁ Ποσειδών π., δς ἐπαίρει σε νῦν, Λ. 274. ἐπεί οὐδὲ Κλεομένης, δς αὐτὴν κατέσχε π., Β. 1004, ἀλλ' ὧ π. τῶν Ἑλλήνων πυργώσας βήματα σεμνὰ
 Εκ. 398, π. Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
 πρῶτός. Σ. 852. ὁ π. ἐστιν;
 ΒΔ. ἐς κύρακας, ὡς ἄχθομαι,

```
πρώτου. Α. 29. ελθοντες αλληλοισι περι π. ευλου. Σ. 90. ἡν μὴ ἀτ τοῦ π. καθίζηται ξύλου. πρώτους. Ν. 523. π. ἡξιον ἀναγεθος ὑμᾶς, ἡ παρέσχε μοι πρώτου. Π. 44. καὶ τῷ ξυναντῷς δῆτα π.; ΧΡ. τουτῳί πρώτων. Β. 948. ἔπειτ ἀπὸ τῶν π. ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ ἀν ἀργὸν πρώτως. Α. 316. τὴν λαμπάδ ἡμμένην ὅπως π. ἐμοὶ προσοίσεις. πρωυδῶν. Ο. 556. ἰερὸν πόλεμον π. αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπείν
                                  ἀπειπείν
   πρώων. ΕΙ. 1001. σικύων π., μήλων, βοιών,
πταρμόν. Ο. 720. φήμι γ' ὑμῖν ὅρνις ἐστὶ, π. τ' ὅρνιθα καλεῖτε,
πτελέα. Ν. 1008. ἦρος ἐν ὥρα χαίρων, ὑπόταν πλάτανος π.
                                  ψιθυρίζη
    πτερά. Α. 989. τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δείγμα τάδε τὰ π. πρὸ τῶν
                                 θυρών.
       Ο. 103. δρνις έγωγε. ΕΥ. κάτα σοι ποῦ τὰ π.;
               286. αἴ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ π. 785. οὐζέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἡ φῦσαι π.
                798. & Διτρέφης γε πυτιναΐα μόνον έχων π.
1081. τοις τε κοψίχοισιν ές τὰς ρίνας έγχει τὰ π
                1176. τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν ὅτι δ' εἶχε π.
1311. Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ π.
1330, σὰ δὲ τὰ π. πρῶτον
                1424. καὶ πραγματοδίφης εἶτα δέομαι π. λαβὼν
                1463, κάλλιστα Κορκυραία τοιαυτί π.
                1469. απίωμεν ήμεις ξυλλαβόντες τὰ π.
    πτερίνοις. Ο. 903. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς π. θεοῖς.
   πτεροδόνητα. Ο, 1390 καὶ π. σὰ δὲ κλύων είσει τάχα.
πτεροδόνητος. Ο. 1402. σὰ γὰρ σὰ χαίρεις π. γενόμενος;
πτερόεντα. Ο. 576. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὰ βροντήσας πέμψει π.
   κεραυνόν;
Fr. 5. καὶ δελφακίων άπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια π.
πτερόεντι. Ο. 698. οὖτος δὲ Χάει π. μιγεῖς νυχίω κατὰ Τάρ-
                                  ταρον εύρὺν
   πτεροίς. Ο. 772. π. κρέκοντες ἵακχον 'Απόλλω,
Ο. 808. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν π.
               1453. άλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις π.
 1455. αλλά πτερού με ταχεδι και κουφοίς π.
πτεροίσι. Ο. 1182. βύμη τε καὶ π. καὶ ροιζήμασιν
πτερόν. Α. 584. κεῖται. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ π.
Α. 1105. καλύν γε καὶ λευκόν τὸ τῆς στρουθοῦ π.
ΕΙ. 76. ὧ Πηγάσιόν μοί φησι, γενναῖον π.,
135. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι π.,
πτεροποίκιλοι. Ο. 1410. ὅρνιθές τινες οἶδ΄ οὐδὲν ἔχοντες π.,
πτεροποίκιλοι. Ο. 247. ὄρνις τε π.
 πτεροτρουκία. Ο. 247. ορείς τε π.

πτεροτρουκία. Ο. 106. π. τε καιθείς έτερα φύομεν.

Ο. 284. Καλλίας άρ' οῦτος οῦρείς ἐστίν. ὡς π.

πτέρου. Ο. 1436. ὧ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ π.

Ο. 1453. ἀλλὰ π. με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
 πτερούν Ο. 1303. ἡ πτέρυγες, ἡ π. τι καὶ σμικρὸν προσῆν. 
πτερούνται. Ο. 1446. λόγοισί τάρα καὶ π.; ΠΕ. φήμ' ἐγώ. 
πτεροφόρ'. Ο. 1756. π., * ἐπὶ πέδον Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον. 
πτεροφόρον. Ο. 1714. πάλλων κεραυνόν. π. Διὸς βέλος.
  πτέρυγ΄. ΕΙ. 160. κατα δρομαίαν π. ἐκτείνων 
πτέρυγα. Ο. 1365. τὴν π., καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θὰτέρα, 
Fr. 312. τὴν π. παραλύσασα τοῦ χιτωνίου
  πτέρυγά. Ο. 345. δρμάν φονίαν, π. τε παντά πτέρυγάs. Ο. 573. πέτεται θεδς ών π. τε φορεί, κάλλοι γε θεοί
                                πάνυ πολλοί.
πάρυ πολλοί.
πτέρυγε. Ο. 1229. φράσον δέ τοί μοι, τὼ π. ποῖ ναυστολεῖς; πτέρυγες. Ο. 1303. ἡ π., ἡ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
πτερύγεσσι. Ο. 1372. Αμπέτομαι δὴ πρὸς Ολυμπον π. κούφαις·
πτερύγεσσιν. Λ. 774. ἡν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται π.
πτερυγιεῖς. Ο. 1466. οἰμοι τάλας. ΠΕ. οὖ π. ἐντευθενὶ;
πτερυγίζεις. Π. 575. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ π. ΧΡ. καὶ πῶς φεύ-
 γουσί σ' απαντες;
πτερυγίζων. Ι. 522. πάσας δ' υμιν φωνάς leis καὶ ψάλλων καὶ π.
πτερυγίσας. Ο. 795. οῦτος ἀν πάλιν παρ' υμῶν π. ἀνέπτατο.
πτερίγοιν. Ο. 195. ουτος αν παλίν παρ υμών π. ανεπτατο. πτερίγοιν. Ο. 574. αὐτίκα Νίκη πέτεται π. χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί Έρως γε Ο 697. στίλβων νῶτον π. χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις. πτέρυγος. Ο. 1070. ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς π. ἐν φοναῖς ὅλλυται. πτερύγων. Α. 970. εἴσειμ' ὑπαὶ π. κιχλῶν καὶ κοψίχων. ΕΙ. 86. ἄρθρων ἴνας π. μύμη.
    0. 1426, ὑπὸ π. τί προσκαλεῖ σοφώτερον;
Β. 1352, ὁ δ᾽ ἀνέπτατ᾽ ἀνέπτατ᾽ ès αἰθέρα κουφοτάταις π. ἀκμαῖς·
 πτερυγωτός. Ι. 1086, άλλα γάρ έστιν έμοι χρησμός περί σοῦ π., 
πτερώ. Α. 1104. ἔνεγκε δεῦρο τὰ π. τὰ κ τοῦ κράνους.
 Ο. 1464. οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις. ΠΕ. π. μὲν οὖν, 
πτερῶ. Ο. 1437. νῦν τοι λέγων π. σε. ΣΥ. καὶ πῶς ἀν λόγοις 
πτερωθείς. Ο. 1383. ὑπὸ σοῦ π. βούλομαι μετάρσιος
 Ο. 1409. πρίν άν π. διαδρήμω τον άξρα.
πτερών. Ο. 1306. π. δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων
```

πρώτου. Α. 25. έλθύντες άλλήλοισι περί π. ξύλου,

```
πτερών. Ο. 1307. ώστε π. σοι τοις ἐποίκοις δεί ποθέν.
      Ο. 1310. καὶ τοὺς κοφίνους ἄπαντας ἐμπίπλη π.
      1325. φερέτω κάλαθον ταχύ τις π.,
1375. τουτί τὸ πραγμα φορτίου δείται π.
1418. τίς ὁ π. δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
1420. π. π. δεῦ μὴ πύθη τὸ δεύτερον.
1759. ὅρεξον, ὧ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ π. ἐμῶν
Β. 1311. τέγγουσαι νοτίαις π.
  πτερώστας. Β. 1437. [εί τις π. Κλεύκριτον Κινησία, 
πτερώστας. Ο. 1438. ἄνδρα π. σύ: ΠΕ, πάντες τοῖς λόγοις 
πτερώστες. Ο. 1334. πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν π. 
πτέρωσιν. Ο. 97. ὁρῶντε τὴν π.; ἢ γὰρ ὧ ξένοι,
  πτέρωσις. Ο. 94. τις ή π.; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας; 
πτέρωσις. Ο. 1361. εὖνους, π. σ΄ ἄσπερ δρινι ὀρφανόν. 
πτερώστο. Ο. 1198. δίνης π. φθόγγος ἐξακούεται. 
πτηνόν. Ο. 1707. ὧ τρισμακάριον π. ὀρνίθων γένος. 
πτηνός. ΕΙ. 126. π. πορεύσει πῶλος' οὐ ναυσθλώσομαι. 
ΕΙ. 141. πῶς ἐξολισθεῖν π. ἀν δυνήσεται;
   πτηνών. Ο. 1088. εύδαιμον φύλον π.
 πτήνων. Ο. 1088. ευσαμον φυλον π.
Θ. 46. π. τε γένη κατακοιμάσθω,
πτήξαντες, Β. 315. άλλ' ήρεμί π. ἀκροασώμεθα.
πτήξε. Ο. 777. π. δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
πτήξωμεν. Θ. 36. άλλ' ἐκποδῶν π., ὡς ἐξέρχεται
πτήξωσι. Λ. 770. άλλ' ὀπόταν π. χελιδόνες εἰς ἔνα χῶρον,
πτήσσει. Σ. 1490. π. Αρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ,
πτίλον. Α. 585. τουτί π. αρ.. ΔΙ. τῆς κεραλῆς νόν μου λι
   πτίλον. Α. 585. τουτί π. σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
 Α. 588. π. γάρ ἐστιν; εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ 1182. π. δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν. πτίλφ. Λ. 587. οὖτος, τι δράσεις; τῷ π. μέλλεις ἐμεῖν; πτισάνην. Fr. 201. π. διδάσκεις αὐτὸν ἔψειν ἡ φακῆν. Fr. 364. ἀράκους, πυροὺς, π., χύνδρον, ζειὰς, αῖρας. σεμίδαλιν. πτισσουσῶν. Fr. 323. π. (ψδὴ).
  πτίσσω. Fr. M. Δραμ. η Κ. 4. π., βράττω, μάττω, δείω, πέττω,
  καταλώ.
πτίττω. Fr. 267. π., βράττω, μάττω, δεύω, πέττω, καταλώ.
φνεί δε μάζης φυλλεί ισχ
  πτόρθους. Π. 544. μαλάχης π., ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεί ἰσχνῶν
 ραφανίδων,
πτύξωμαι. Ν. 267- μήπω μήπω γε, πρίν αν τουτί π., μή κατα-
 βρεχθώ,
πτωχείας. Π. 549. οὐκοῦν δήπου τῆς π. πενίαν φαμέν εἶναι
άδελφήν.
πτωχικού. Α. 448. ἀτὰρ δέομαί γε π. βακτηρίου.
    Fr. M. Гпр. 10.
                                                                     π. βακτηρίου
  πτωχιστέρου. Α. 425. οὖκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ π.
 πτωχόν. Α. 440. δεῖ γάρ με δόξαι π. εἶναι τήμερον, πτωχοποιέ. Β. 842. καὶ π. καὶ βακιοσυρραπτάδη; πτωχός. Α. 498. εἰ π. ὧν ἔπειτ' ἐν 'Αθηναίοις λέγειν

    A. 558. ταυτί σὺ τολμάς π. ὡν ἡμᾶς λέγειν,
    578. οὖτος σὰ τολμάς π. ὡν λέγειν τάδε;
    580. εἰ π. ὡν εἶπόν τι κάστωμυλάμην.

 500. ει π. ων είπου τι καστωμολαμήν.
593. ταυτί λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν π. ων;
πτωχού. Α. 424. ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ π. λέγεις;
Π. 552. π. μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα·
πτωχούς. Α. 413. ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς π. ποιεῖς,
πτωχών. Π. 548. σύ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν π. δ' ὑπεκρούσω. πυγάν. Λ. 82. γυμνάδδομαί γα καὶ ποτὶ π. ἄλλομαι. πυγάς. Β. 1070. ἡ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς π.
                           ενέτριψε
 πυγή. Θ. 1187. καλό γε τὸ π. ΕΥ. κλαύσετ', ἡν μὴ 'νδον μένη.
 πυγήν. Ν. 1013. γλώτταν βαιάν, π. μεγάλην,
    Ν. 1018. γλώτταν μεγάλην, π. μικράν
Β. 1095. γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, π.
Εκ. 255. τούτφ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς π. ὁρᾶν.
πυγῆς. Ι. 365. ἐγὰ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς π. θύραζε κύβδα.
ΕΙ. 868. ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς π. καλά.
Εκ. 964. πληκτίζεσθαι μετά τῆς σῆς π.
πυγιδίοισιν. Ι. 1368. πολλοῖς γ΄ ὑπολίσποις π. ἐχαρίσω.
πυγιδίων. Α. 638. εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν π.
                          ἐκάθησθε.
 πυγίζεις. Θ. 1120. οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ, π. ἄγων.
 πύγισο. Θ. 1123. εί σφόδρ' έπιτυμείς τῆ γέροντο π.,
πυγμή. Σ. 1384. ήδη γέρων ών είτα τη π. θενών
πυελίδα. Fr. 297. π.:
πύελον. ΕΙ. 843. καὶ τὴν π. κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν ὕδωρ
πύελου. Ε. 141. και την π. κατακτάς, και τερμάσειο σουρ
πύελου. Σ. 141. κατά της π. το τρημ όπων μη κδύσεται
πυέλουs. Ι. 1060. τὰς π. φησίν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείω
Ι. 1062. οὖτος γὰρ ήμῶν τὰς π. ἀφήρπασεν.
πυέλω. Θ. 562. οὖδ' ὡς ὑπὸ τῆ π. κατώρυξέν ποτ'. ΓΥ. Γ.
                          εξόλοιο.
                                                                                                   Nn2
```

πυέλω. Fr. 326, 2. ἐν τἢ π.
Πυθάγγελος. B. 87. Π. δέ; ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεἰς λόγος πυθέσθαι. N. 482. οὖκ, ἀλλὰ βραχέα σου π. βούλομαι,
Ο. 47. τὸν ἔποπα, παρ' ἔκείνου π. δεομένων,
Λ. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα π.,
Θ. 4. παρὰ σου π., ποῖ μ' ἄγεις, Εὐριπίδη;
72. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ π. βούλομαι
Π. 378. ἐθέλω διαπρῆξαι πρὶν π. τὴν πόλιν,
594. διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Εκάτης ἔξεστιν τοῦτο π.,
πύθεσθέ. Β. 1417. εὐδαιμονοίης. φέρε, π. μου ταδί.
πύθη. Ι. 150. τί ἔστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ' ἔλθ', ἴνα π.,
Ο. 1420. πτερῶν πτερῶν δεῖ' μὴ π. τὸ δεὐτερον.
Π. 113. γενήσετ' ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἴνα π.
πύθησθέ. Π. 72. ἀλλ΄ ἤν π. μ' όστις εἴμ', εὖ αἶδ' ὅτι
Πύθι'. Σ. 869. ὧ Φοῖβ' Απολλον Π., ἐπ' ἀγαθἢ τύχη
Πυθίαισι. Θ. 333. καὶ ταῖσι Π., καὶ τοῖς Δηλίοις
Πυθιάς. Ο. 857. ἴτω ἵτω, ἴτω δὲ Π. βοά·
Πυθικήν. Π. 213. δ Φοῖβος αὐτὸς Π. σείσας δάφνην. Πυθικήν. Π. 213. δ Φοίβος αὐτός Π. σείσας δάφνην Πυθικόν. Ι. 220. χρησμοί τε συμβαίνουσαι καὶ τὸ Π. Πυθικός. Ι. 1229. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Π. Πυθίοις. Θ. 332. καὶ ταῖς 'Ολυμπίαισι, καὶ τοῖς Π. Πυθίως. Θ. 332. καὶ ταῖς 'Ολνμπίαισι, καὶ τοῖς Π. Πυθίω. Ο. 870. καὶ κύκνῷ Π. καὶ Δηλίῷ, καὶ Λητοῖ 'Ορτυ-Πυθοῖ. Λ. 1131. 'Ολνμπίασιν, ἐν Πύλαις. Π.—πόσους πύθου?'. Σ. 73. εἰ μὴ π. ἡμῶν ' ἐπεὶ τοπάζετε. πυθοίμεθ'. Π. 55. π. ἀν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ. πύθουο. Ν. 154. τί δητ' ἀν, ἔτερον εἰ π. Σωκράτους Λ. 399. τί δητ' ἀν, εἰ π. καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν; πύθοτ'. Π. 120. π. ἀν ἐπιτρίψειε. Χ.Ρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾳ, 'πυθόμην. ΕΙ. 824. ὧ δέσποθ', ἡκεις; ΤΡ. ὡς ἐγὼ 'π. τινός. πυθοῦ. Γτ. 499. π. χελιδὼν πηνίκ' ἀττα φαίνεται. Πυθώδε. Ο. 189. Π., Βοιωτοῦς δίοδον αἰτούμεθα. Τηθώμεθ'. Θ. 573. αγαθ', ἵν αὐτῆς κοσμίως π. ἤττα λέξει. πυθώμεθ'. Θ. 573. σιγάθ', ϊν' αὐτῆς κοσμίως π. άττα λέξει. Πύθων'. Β. 659. "Απολλον, δς που Δῆλον ή Π. έχεις. Πυθώνι. Ι. 1271. σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Π. ἐν δία κακῶς πένεσθαι. πύκν'. Εκ. 281. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν π. ἤξειν ἄντικρυς πύκνα. Ι. 751. ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν π. Θ. 658. τὴν π. πάσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι· Θ. 658. την π. πάσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρήσαι: Εκ. 283. τοῖς μὴ παροῦσιν δρθρίοις ἐς τὴν π. πυκνά. Λ. 1310. ἀμπάλλοντι π. ποδοῦν πυκνάς. ΕΙ. 8. ἀλλ' ώς τάχιστα τρίβε πολλὰς καὶ π. πυκνής. Α. 445. δώσω π., ὰρ λεπτά μηχανά φρενί. πυκνήν. Εκ. 571. νῦν δὴ δεῖ σε π. φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγεἰρειν πυκνί, Ι. 749. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῆ π. Σ. 31. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ῦπνον ἐν τῆ π. ΕΙ. 680. ὅστις κριτεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῆ π. Εκ. 243. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς φκησ' ἐν π. πυκνίτης. Ι. 42. Δήμος π., δύσκολον γερύντιον πυκνοί. Λ. 388. χω τυμπανισμὸς χοί π. Σαβάζιοι, πυκνοῖς. Θ. 1032. ἀλλ' ἐν π. δεσμοῖσιν ἐμπυκνόν. Ι. 25. τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτό, κατεπάγων π. πυκνόν. Ι. 25. το μολωμεν, είτα ο αυτο, κατεπαγων π. Σ. 1110. ξυμβεβυσμένοι, π. νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις ΕΙ. 565. καὶ π. καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. πυκνός. Ι. 165. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς π. πυκνότατον. Ο. 430. π. κίναδος, πυκνότερον. Θ. 648. το πέος διέλκεις π. Κορινθίων. πυκνότης. Ι. 1132, εί σοι π. ένεστ' πυκνότητα. Ν. 384. εμπιπτούσας είς άλλήλας παταγείν διά την π.; Ν. 406. ρήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τῆν π., πυκνῶς. Θ. 439. πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ π. τε πυκνώσας. Ν. 701. στρόβει π. Πυλαγόρας. Fr. 306, 2. ήκειν φέροντάς φασι τοὺς Π. πύλαι. Fr. 454. π.: Πυλαιμάχος. Ι. 1172. ἐτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Παλλάς ἡ Π. πύλαις. Ι. 1246. ἡλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἡ 'πὶ ταῖς π.; Ι. 1398. ἐπὶ ταῖς π. ἀλλαντοπωλήσει μόνος, Ο. 1158. καὶ νῦν ἄπαντ' ἔκεινα πεπύλωται π., Λ. 282. ἐφ' ἐπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς π. καθεύδων.
 Β. 1094. ἐν ταῖσι π. παίουσ' αὐτοῦ Πύλαις. Λ. 1131. 'Ολυμπίασιν, έν Π., Πυθοί-πόσους πύλαισιν. Ι. 1247. ἐπὶ ταῖς π., οὖ τὰ τάριχος ἄνιον. πυλάξι. Θ. 1007. πέρ' ἐγὰ 'ξενίγκι πορμὸς, ἴνα π. σοι. πύλας. Ο. 766. εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς π. Ο. 1156. ἀπεπελέκησαν τὰς π.' ἦν δ' ὁ κτύπος 1208. ἄτοπόν γε τουτί πρᾶγμα. ΠΕ. κατά ποίας π. 1210. οὐκ οίδα μὰ Δί' έγωγε κατά ποίας π. Λ. 250. ήξουσ' έχουτες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς π. 428. οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς π. Fr. 198, 1. α. Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου π.

```
πρό Π.;
Πύλον, Ι. 1058, ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Π. ἥν σοι
 έφραζεν.
ΕΙ, 219. ήξουσι καθθις, ήν έχωμεν τὴν Π.
Α. 1163. λῆ τοῦτ' ἀποδόμεν ΑΥ. ποῖον, ὧ τῶν; ΑΑ. τὰν Π.,
Πύλος. Ι. 1059. Έστι Π. πρὸ Πύλοιο ΔΗΜ. τἱ τοῦτο λέγει,
                                     πρό Πύλοιο;
  Πύλου. Ι. 702. ἀπολῶ σε νη την προεδρίαν την έκ Π. Ι. 742. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδρομῶν τῶν ἐκ Π., 846. ἔως ἄν ἤ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Π. τι λοιπόν.
              1005, είσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΚΛ. περὶ ἄθηνῶν, περὶ Π.,
1058, ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Π. Πύλον ἥν σοι ἔφραζεν.
1167. ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Π. μεμαγμένην.
1201. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὸ γὰρ τοὺς ἐκ Π.
       Ν. 186. τοις έκ Π. ληφθείσι, τοις Λακωνικοίς.
 Πύλφ. Ι. 55. μάζαν μεμαχότος έν Π. Λακωνικήν, 
Ι. 76. τὸ μὲν ἐν Π., τὸ δ' ἔτερον ἐν τήκκλησία.
 355. ο ἴνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Π. στρατηγούς.
ΕΙ. 665. ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Π.
Λ. 104. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Π.
πυλῶν. Ο. 1173. διὰ τῶν π. εἰσέπτατ ἐς τὸν ἀέρα,
 Α. 423. ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν π,
πύνδακας. Fr. 263. "ἐκκρουσαμένους τοὺς π."
πυνθάνει. Θ. 619. τῖς ἔστ ἀνῆρ σοι; ΜΝ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα π.;
Π. 963. ὧ μειρακίσκη π. γὰρ ὡρικῶς.
πυνθάνεσθε. I. 1302. οὐδὲ π. ταῦτ', ὧ παρθένοι, τὰν τῆ πόλει;
πυνθάνομαι. Π. 25. εὕνους γὰρ ὡν σοι π. πάνυ σφόδρα.
πυνθάνου. Α. 204. τῆδε πῶς ἔπου. δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα π.
 πυνθανού. Α. 204. Τηθε πις επου. διακε, και τον αυ
πυνθανώμεθα. Εκ. 230. μη περιλαλώμεν, μηδέ π.
πύξ. ΕΙ. 899. παίειν, δρύττειν, π. όμοῦ καὶ τῷ πέει
Β. 547. π. πατόξας μοὐξέκοψε
πυξίδιον. Fr. 671. καὶ πυξίον καὶ π.
πυξίδιον. Fr. 671. καὶ πυξίον καὶ π. πυξίον. Fr. 671. καὶ π. καὶ πυξίδιον. Fr. 671. καὶ π. καὶ πυξίδιον. πῦσν. Fr. 476, 4. π., χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια. πύσς. ΕΙ. 1150. ἦν δὲ καὶ π. τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα, Fr. 302, 5. οὐ χόριον οὐδὲ π., οὐδ᾽ ἦπαρ κάπρου, πῦρ. Α. 751. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ π. Α. 923. κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ π. ἄπαξ, 1014. τὸ π. ὑποσκάλευε. Ν. 769. ἀφ᾽ ἢς τὸ π. ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις; Σ. 773. ἐἀν δὲ νίφη, πρὸς τὸ π. καθήμενος, 811. καὶ π. γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ, 860. ἀλλ᾽ ἀς τάχιστα π. τις ἐξενεγκάτω ΕΙ. 841. Ιπνοὺς ἔγοντες, ἐν δὲ τοῖς Ιπνοῦσι π.
     ΕΙ, 841. Ιπνούς έχουτες, ἐν δὲ τοῖς Ιπνοῖσι π.
949. καὶ π. γε τουτὶ, κοὐδὲν ἴσχει πλήμ τὸ πρόβατον ήμᾶς.
1131. ἀλλὰ πρὸς π. διέλ-

    Ο. 841. φύλακας κατάστησαι, τὸ π. ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
    Λ. 249. οὐ γὰρ τοσαύτας οὕτ' ἀπειλὰς οὕτε π.
    293. καὶ τὸ π. φυσητέον,

             293. καί το π. φυσητέον,
299. κάστιν γε Λήμνιον το π.
306. τουτί το π. εγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῷ:
372. τί δαὶ σὰ π., ὧ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτόν ἐμπυρεύσων;
375. τοὺμὸν σὰ π. κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τοῦργον τάχ'
αὐτὸ δείξει.
386. οὐκοῦν ἐπειδὴ π. ἔχεις, σὰ χλιανεῖς σεαυτόν.
1015. οὐδὲ π., οὐδ ὧο' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.

    Θ. 37. θεράπων τις αὐτοῦ, π. ἔχων καὶ μυρρίνας.
    Β. 871. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ π. δότω,

     Εκ. 792. ή π. απότροπον, ή διάξειεν γαλή,
389. Φαίδραν έπὶ π. δὶ π. ἔοιχ' ήξειν ἄγων. πυραμούς. Ι. 277. ἡν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡμέτερος ὁ π. Θ. 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ π.
πυράν. Λ. 269. μίαν π. νήσαντες έμπρήσωμεν αὐτόχειρες
Λ. 373. έγὼ μὲν, ἵνα νήσας π. τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
374. έγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν π. τοὐτῳ κατασβέσαιμι.
πυργιδίοις. Ι. 793. καὶ γυπαρίοις καὶ π. ἔτος ὅγδοον οὐκ ἐλεαί-
πύργοις. Ο. 1162. ἐν τοῖσι π. ἀλλ' ἐγὰ μὲν ἀποτρέχων πύργον. Β. 130. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν π. τὸν ὑψηλὸν ΔΙ. τί δρῶ
 πύργος. Π. 180. ὁ Τιμοθέου δὲ π. ΧΡ. ἐμπέσοι γέ σοι.
πύργους. Ι. 1040. τείχος ποιήσας ξύλινον π, τε σιδηρούς.
πύργων. ΕΙ. 1287. π. δ΄ έξεχέοντο, βοή δ΄ ἄσβεστος δρώρει.
πυργώσας. Β. 1004. ἀλλ' ὧ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων π. βήματα
σεμνά πυρετοίσιν. Σ. 1038. τοις ήπιάλοις επιχειρήσαι πέρυσιν καὶ
τοις π.,
πυρετού. Fr. 315, άμα δ' ήπιαλος π. πρόδρομος.
πυρέττω. Σ. 813. κάν γάρ π., τόν γε μισθόν λήψομαι.
```

Πύλοιο. Ι. 1059. Έστι Πύλος πρό Π. ΔΗΜ. τί τοῦτο λέγει,

πυρέττων. Σ. 284. εἶτ' ἴσως κεῖται π. πυρί. Α. 986. τός χάρακας ηπτε πολύ μαλλον έτι τῷ π., Ν. 395. άλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων π., Α. 340. ὡς π. χρη τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν
 1285. Δία τε π. φλεγόμενον, ἐπί τε
 Β. 293. Ἐμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑ. π. γοῦν λάμπεται πυριάτη. Σ. 710. καὶ στεφάνοισιν παντοδαποίσιν καὶ πυῷ καὶ π., πυρίδια. Λ. 1206. ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν π. λεπτὰ μὲν, Πυριλάμπους. Σ. 98. υἰδν Π. ἐν θύρα Δῆμον καλόν, πυρορραγές. A. 933. π. πυρός. Α. 665. δεύρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ π. ἔχουσα μένος, ἔντονος 'Αχαρνική. Λ. 133. ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κάν με χρῆ, διὰ τοῦ π. πυρός. Ι. 382. ἢν άρα π. γ' ἔτερα θερμότερα, καὶ λόγων ἐν πόλει Δ. 136. τί δαὶ σύ; ΜΥ. κάγω βούλομαι διὰ τοῦ π. πυρούς. Σ. 1405. π. πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. Ο. 506. τοὺς π. ἀν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον. 565. ἡν 'Αφροδίτη θύη, π. ὅρνιθι φαληρίδι θύειν'
566. ἡν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύη, νήττη π. καθαγίζειν'
580. κάπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ π. πεινῶσι μετρείτω. 622. κριθάς, π., εὐξόμεθ' αὐτοῖς 626. π. δλίγους προβαλοῦσιν. Λ. 1212. κωρύκους, ὡς λήψεται π. Fr. 364. άράκους, π., πτισάνην, χόνδρον, ζειάς, αιρας, σεμίδαλιν. πυρπολεί. Ν. 1497. οίμοι, τίς ἡμῶν π. τὴν οἰκίαν; πυρπόλει. Ο. 1580. τυρὸν φερέτω τις π. τοὺς ἄνθρακας. πυρπολείν. Θ. 727. καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, π. θ' ὅσον τάχος. πυρπολών. Σ. 1079, τῷ καπνῷ τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ π., Παρράνδρου. Ι. 901. καὶ νὴ Δι ἢν γε τοῦτο Π. τὸ μηχάνημα. πυρρίαις. Β. 730. προυσελούμεν, τοις δε χαλκοίς και ξένοις кай т. πυρρίχην. Α. 1169. ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, π. βλέπων. Β. 153. τὴν π. τις ἔμαθε τὴν Κινησίου. πυρρό. Ι. 900. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεις Βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε π.; πυρρόν. Εκ. 329. τί τοῦτό σοι τὸ π. ἐστιν; οὕ τί που Εκ. 1061. αὐτοῦ τι δρῶντα π. όψει μ' αὐτίκα πυρροπίνην. Ι. 407. τὸν 'Ιουλίου τ' ἀν οἰομαι, γέροντα π., πυρροπίνην. Ι. 407. τον Ίουλίου τ' αν οξομαι, γέροντα π., πυρφόροισιν. Ο. 1248. καταιθαλώσω π. άετοις, πυρφόρον. Ο. 1749. ὧ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος π., πυρφόρος. Θ. 1050. είθε με π. αιθέρος άστηρ πυρώδεις. Ο. 1746. τάς τε π. Διὸς άστεροπὰς, πυρών. ΕΙ. 1145. τών τε π. μιξον αὐτοις, των τε σύκων ἔξελε, Θ. 813. φορμον π. τὰνδρὸς κλέψασ' αὐθημερὸν αὕτ' ἀπέδωκεν. Εκ. 547. οἰσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα π. ἐκτέα, Π. 986. π. τ' αν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων, πυτιναία. Ο. 798. ὡς Δυτρέφης γε π. μόνον ἔχων πτερὰ πυτίνη. Fr. 672. π.: πυτίνη. Fr. 672. π.: πυφ. Σ. 710. καὶ στεφάνοισιν παντοδαποίσιν καὶ π. καὶ πυριάτη, πω. Α. 580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς ; οὐκ ἐρεῖς ; ΔΙ. οὐκ οἶδά π.' κ.τ.λ. πώ. Ι. 980. μὴ δῆτα π. γ', ὧ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ, κ.τ.λ.

πώγων'. Α. 120. τοιόνδε δ', ὧ πίθηκε, τὸν π. έχων Θ. 190, ἔπειτα πολιός είμι καὶ π. έχω, Εκ. 102. 'Αγύρριος γουν τον Προνόμου π. έχων πώγωνα, Εκ. 127. π. περιδήσειεν έσταθευμέναις. πώγωνά Εκ. 99. ξυστειλάμεναι θαλμάτια του π. τε πώγωνας. Εκ. 25. έχουσι τους π., ους είρητ έχειν; Εκ. 68. έχετε δὲ τοὺς π. οὖς εἴρητ' ἔχειν 273. περιδείσθε τους π. ήνίκ αν δέ γε 494. π. έξηρτημένας, πώλα. Ι. 133. δύο τώδε π. καὶ τί τόνδε χρὴ παθείν ; πώλει. ΕΙ. 1253. π. βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αίγυπτίοις πωλεί. Ο. 1079. ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους π. καθ' ἐπτὰ τοὐβολοῦ,
Π. 167. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δὲ γε π. κρόμμυα,
Fr. 476, 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ π. κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,
πωλεῖν. Α. 625. π. ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχφ δὲ μή.
Α. 722. ἐφ' ῷτε π. πρὸς ὲμὲ, Λαμάχφ δὲ μή. πωλήσει. Fr. 460. 3. δκως έχων τον παίδα π.'ς Χίον, πωλήσων. Ο. 1039. ήκω παρ' υμάς δεθρο π. ΠΕ. το τί, πωλίον. ΕΙ. 75. καύτος καταψών αὐτον ὥσπερ π., πωλίω. Σ. 189. δμοιότατος κλητήρος είναι π. πώλοι. Λ. 1308. ἄτε π. δ' αὶ κόραι πώλος. ΕΙ. 126, πτηνός πορεύσει π. οὐ ναυσθλώσομαι. πωλούμενος. ΕΙ. 633. τὸν τρόπον π. τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν, πωλοῦσ'. Ο. 529. εἶτα λαβόντες π. ἀθρόους' πωλώ. Ο. 602. π. γαθλον, πτώμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας άνορύττω. πωλών. Ι. 868. εν δ' είπε μοι τοσουτονί: σκύτη τοσαῦτα π., Σ. 494. εὐθίως εἴρηχ' ὁ π. πλησίον τὰς μεμβράδας: Εκ. 817. τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο, π. γὰρ βότρυς Π. 519. ἀνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου, ΠΕ. τίς δ' ἔσται πρῶτον πωλωσ'. Εκ. 802. άπειμ' έάσας. ΑΝ. Β. ήν δὲ π. αὐτὰ, τί; πώμαλα. Π. 66. ὧ τᾶν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡ. π. πώποθ'. Σ. 556. οἴκτειρόν μ', ὧ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς π. ὑφείλου κ.τ.λ. πώποτ'. Α. 405. ὑπάκουσον, εἴπερ π. ἀνθρώπων τινί' κ.τ.λ. πώποτε. Α. 86. ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε π. κ.τ.λ. πώποτέ. Σ. 1027. οὐδενὶ π. φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων πώποτε. 2. 1027. ουσεντ π. φησι πισεουια, γιωμην το λαπερίνους. Ετ. 429. νεβρίδα, λίθους τοὺς π., κηρύκιον. πως. Α. 1031. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ήν π. κομίσωμαι τὰ βόε. κ.τ.λ. πώς. ΕΙ. 1099. φράζεο δὴ, μή π. σε δόλφ φρένας ἐξαπατήσας πῶς. Α. 12. π. τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκείς τὴν καρδίαν; κ.τ.λ. πωτάομαι. Λ. 1013. π. κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις. πωτετοπωνή. Θ. 1086. π.; ΕΥ. π.;

P

ρ΄. ΕΙ. 1274. σύν ρ΄ ξβαλον ρινούς τε καὶ ἀσπίδας δμφαλοέσσας. ρα. Α. 336. ἀπολεῖς ρ. τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα; ραβδίζειν. Α. 587. ούκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ρ΄. καὶ τολυπεύειν, ράβδον. ΕΙ. 1243. ἔπειτ' ἄνωθεν ρ΄. ἐνθεὶς ὑπόμακρον, ράβδονς. Ο. 527. ἴστησι βρόχους, παγίδας, ρ΄., ραβδούχος. ΕΙ. 734. Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ρ΄., εἴ τις κωμφοσποιητής ραγδαίους. Ε΄. 37. ρ΄.: ράδιον. Σ. 706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμφ, ρ΄. ἦν ἄν.
Ο. 643. καὶ τοῦνομ' ἡμῦν φράσατον. ΠΕ, ἀλλὰ ρ΄. Θ. 68. ὅντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὺ ρ΄., Β. 930. ἄ ξυμβαλεῖν οὺ ρ΄. ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὰ γοῦν ραδίως. Α. 709. οὐδ' ἀν αὐτὴν τὴν 'Αχαίαν ρ΄. ἡνέσχετο, Ι. 842. κατεργάσει γὰρ ρ΄., πλευρὰς ἔχων τοιαύτας. Ν. 167. ἢ ρ΄, φείγων ὰν ἀποφύγοι, δίκην

I. 842. κατεργάσει γὰρ β,, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
N. 167. ἢ β, φεύγων ὰν ἀποφύγοι, δίκην 590. ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει β. διδάξομεν.
1335. τουτὶ σὰ νικήσεις; ΦΕ. πολύ γε καὶ β.
Σ. 461. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ β. οῦτως ᾶν αὐτοὺς διέφυγες, 634. οὖκ, ἀλλ' ἐρήμας ὥεθ' οὖτος β. τρυγήσειν 1074. β. ἔγὰ διδάξω, κὰν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν

ράδίως. Σ. 1147. ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε β.
Ο. 201. πῶς δῆτ' ἀν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. β.
Β. 642. πῶς οὖν βασανιεῖς νὰ δικαίως; ΑΙ. β.
733. οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ β. ἐχρήσατ' ἀν.
Εκ. 761. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β.
πῶς; β.
Π. 135. οὔκουν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ β.
473. καὶ σύ γε διδάσκον πάνυ γὰρ οἶμαι β.
ραθαπυγίζων. Ι. 796. ἐκ τῆς πόλεως β., αὶ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
ραίνοιεν. Β. 1441. β. ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ράκεσιν. Σ. 351. εἶτ' ἐκδῦναι β. κρυφθεὶς, ὤσπερ πολύμητις
'Οδυσσεύς;
ράκη. Π. 1065. ὅψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ β.
ράκι'. Α. 412. ἀτὰρ τὶ τὰ β. ἐκ τραγωδίας ἔχεις,
Β. 1063. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας β. ἀμπισχὼν, ἵν'
ἐλεινοὶ
ράκια. ΕΙ. 740. ἐς τὰ β. σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν
πολεμοῦντας:
ρακίοισι. Σ. 128. ἐνεβύσαμεν β. κὰπακτώσαμεν:

βάκιδν. Α. 415. δός μοι β. τι τοῦ παλαιοῦ δράματος, βακιοσυρραπτάδη. Β. 842. καὶ πτωχοποιὲ καὶ β.; βάκος. Β. 406, καὶ τὸ β., κάξεῦρες ὥστ' Π. 540. πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' Ιματίου μὲν ἔχειν β. ἀντὶ δὲ κλίνης ρακώματα. Α. 432. ὧ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου β. ρακών. Α. 433. κείται δ' άνωθεν τών Θυεστείων β., Α. 438. κάκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν β, ράμφος. Ο. 99. τὸ β. ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται, ρανίς. Α. 171. διοσημία 'στὶ καὶ β, βέβληκέ με. βανίσι. Β. 1312. β. χρόα δροσιζόμεναι ράπτειν. Π. 513. τις χαλκεύειν ή ναυπηγείν ή β. ή τροχοποιείν ράστ'. Ν. 778. φαυλότατα καί β. ΣΩ. είπε δή. ΣΤ. καί δή λέγω.

Β. 205. ὁν, εἰτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ῥ. ἀκούσει γὰρ μέλη
Π. 507. ἀλλ' ὧ πάντων ῥ. ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
ῥαφανίδος. Ν. 981. οὐδ ἀν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον της β., βαφανιδωθη. Ν. 1083. τί δ' ην β. πιθόμενος σοι τέφρα τε τιλθη ; βαφανίδων. Π. 544. μαλάχης πτόμθους, άντὶ δὲ μάζης φυλλεί* Ισχνών β., βαφανίσιν, Fr. 249, 2. διαμασχαλίσας αύτον σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ β. βάφανον. Fr. 163, 4. τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ β. φέροντι. βάχιν Λ. 314. ταυτὶ μὲν ἥδη τὴν β. θλίβοντά μου πεπαυται. βαψαμένη. Ν. 538. οὐδὲν ἡλθε β σκύτινον καθειμένον. ραψάμενός. Ι. 784. ούχ ώσπερ έγω β. σοι τουτί φέρω. άλλ' ἐπαναίρου, ραψφδείν. Εκ. 678. και τὰς ὑδρίας, και ρ. ἔσται τοις παιδαρίοισιν ραψφδειν. Εκ. 678, και τας υοριας, και ρ. εσται τοις παιουριστού ρέγκει. Ι. 104. β. μεθύων εν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος. ρέγκεται. Ι. 115. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν πέρδεται καὶ β,, ρέγκουσιν. Ν. 5. οἱ δ' οἰκέται β. ἀλλ' οὐκ ᾶν πρὸ τοῦ. ρέγκωμεν. Ν. 11. ἀλλ' εὶ δοκεῖ, β. ἐγκεκαλυμμένοι. ρεῖ. Λ. 1034. ὡστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, β. μου τὸ δάκρυον πολύ. ρεῖs. Β. 7. θαρρῶν γ' ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρ., ΞΑ. τὸ τί; ρέπει. Β. 1393. μεθεῖτε μεθεῖτε καὶ τὸ τοῦδέ γ' αῦ β. Π. 51, οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο β., δέπον. Fr. 445 a. 4. ὅταν γὰρ ἰστᾶς, τοῦ ταλάντου τὸ β. 11. 51. ουκ έσθ όπως ο χρησμός ές τουτό ρ., βέπον. Fr. 445 α. 4. δταν γάρ Ιστάς, τοῦ ταλάντου τὸ β. βένσας. I. 526. εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, δε πολλῷ β ποτ ἐπαίνῳ βήγνυνται. Ν. 378. εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι β. καὶ παταγοῦσιν. βήμ. Β. 1155. πῶς δἰς; ΕΤ. σκόπει τὸ β. ἐγὰ δέ σοι φράσω. Β. 1190. τὸ Κ. μοστον ἐλλὰ σὴν ποῖον βειδέ. Β. 1199. τὸ β. Εκαστον, άλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς 1379. καὶ λαβομένω τὰ β. ἐκάτερος εἴπατον, ΕΙ. 931. τὸ β. ΧΟ. ἐπίτηδες οὖν, ἴν' ἐν τἠκκλησία ῥήμα. ΕΙ. 521. πόθεν ἄν λάβοιμι β. μυριάμφορον Β. 97. (ητών άν, δστις β. γενναίον λάκοι. βήμαθ'. Ν. 1402. οὐδ' ἀν τρί' εἰπεῖν β. οἶός τ' ἢ πρὶν ἐξαμαρ-TELP. Β. 821. β. Ιπποβάμονα. 929. γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ δ. ἱππόκρημνα, ρήμασι. Α. 686. ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς β. Β. 1060. κᾶλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς β. μείζοσι χρῆσθαι ἡήμασιν. Ι. 653. οἶς ἤδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα β. Ο. 1257. διαρραγείης. ὧ μίλ', αὐτοῖς β, ἡήμασιν. Ι. 687. ρ. θ' αἰμύλοις. ἡήματ'. ΕΙ. 604. ρ., εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο. Β 924. ήδη μεσοίη, ρ. δε βουλεσό ακουσαι τηνο όπως απωλετ βήματα. Β. 824. ρ. γομφοπαγή, πινακηδύν άποσπών Β. 828. ρ. δαιομένη καταλεπτολογήσει 881. ρ. καὶ παραπρίσματ' ἐπών. 1004. άλλ' ὧ πρώτος τών Ἑλλήνων πυργώσας ρ. σεμνὰ Fr. 1. ἀποβήσεταί σοι ταῦτα ποι τὰ β. 205. καὶ πῶς ἐγὰ Σθενέλου φάγοιμ' ἄν β.; 561. β. τε κομψά καὶ παίγνι ἐπιδεικνύναι ρήματι, Β. 854. Γνα μή κεφαλαίψ τον κρόταφόν σου ρ. ρηματίοις. Α. 444. δπως άν αύτους ρ. σκιμαλίσω. Ι. 216. ὑπογλυκαίνων ρ. μαγειρικοίς. 1. 216. υπογλυκαινών ρ. μαγειρικοις.
Σ. 668. ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς β. περιπεφθείς.
δηματίοισιν. Ν. 943. β. καινοῖς αὐτὸν
βηματίων. Α. 447. εὖ γ' οἶον ἤδη β. ἐμπίπλαμαι.
ΕΙ. 534. αὕτη ποιητῆ β. δικανικῶν.
βημάτων. ΕΙ. 220. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν β.
Θ. 443. ὁλίγων ἔνεκα καὐτὴ παρῆλθον β.
Β. 492. σὸ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν β. 8, 492. σε ο ο ο ο ο εσείσας τον φοφον των ρ.
940. ο εδούσαν επό κομπασμάτων και β έπαχθων,
1367. το γάρ βάρος νών βασανιεί των β.
βήξας. Ν. 406. β. αυτάς έξω φέρεται σοβαρός διά την πυκνότητα,
Π. 515. ή γής άρότροις β. δάπεδον καρπύν Δησύς θερίσασθαι,
βήξατε. Ν. 357. οὐρανομήκη β. κ.μοι φωνήν, ῶ παμβασίλειαι.
βήξον. Ν. 960. β. φωνήν ῆτινι χαίρεις, καὶ τήν σαντοῦ φύσιν εἰπέ.

βήσιν. Α. 416. δεί γάρ με λέξαι τῷ χορῷ β. μακράν Σ. 580. ἐκ τῆς Νιόβης εἴπη β. τὴν καλλίστην ἀπολέξας. 1095. β. εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ Β. 151. ἡ Μορσίμου τις δ. ἐξεγράψατο. ἡῆσίν. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου δ. τιν', ὡς ἐβίνει ρήτορα. Fr. 673. β.: ρήτοραs. A. 38. βοαν. υποκρούειν, λοιδορείν τους β., 1. 60. δειπνοῦντος ἐστὰς ἀποσοβεῖ τοὺς β.
 358. λαρυγγιῶ τοὺς β. καὶ Νικίαν ταράξω.
 Π. 566. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς β., ὡς ὁπόταν μὲν ρήτορε. Ι. 1350. καὶ νη Δί εί γε δύο λεγοίτην ρ., ρήτορες. Ι. 880. ούχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μή β. γένοιντο. Θ. 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ β. μακρὰν ἔοικε λέξειν. Π. 30. ἔτεροι δ' ἐπλούτουν, ἰερόσυλοι, β. ρητόρων. Α. 680. ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι β., 1. 323. δείαν, ήπερ μόνη προστατεί ρ.; 425. ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ρ. ἰδών με τοῦτο δρῶντα: Θ. 292. ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ρ. Εκ. 195. ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἡχθοντο, τῶν δὲ ρ. 244. ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ρ. Π 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν Fr. 1. τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρά τῶν β. ρήτωρ. Θ 530. μη δακη β. άθρειν. Β 367. ή τους μισθούς των ποιητών β. ων εἶτ' ἀποτρώγει, Β 367. η τους μαθούς των ποιητών β. ών εξτ άποτρωγει, βιγών Α. 857. β τε καὶ πεινών ἀεὶ Α. 1146. σοὶ δὲ β. καὶ προφυλάττειν, Ν. 416. μήτε β. άχθει λίαν. μήτ ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς, 442. αὐχμεῖν, β., ἀσκὸν δαίρειν, Σ. 446. ὥστε μή β. ἐκάστοτ' ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἕνι Ο. 712. εἶτα δ' 'Ορέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ β. ἀποδύη. 935. ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δὲ μοι β. δοκείς. ρίζας. Π. 283. δεθρ' ήλθομεν, πολλών θύμων ρ. διεκπερώντες. Fr. 122. δ. εχούσας σκοροδομίμητον φύσιν. δίζιον. Ο. 654. μηδέν φοβηθης: ἔστι γάρ τι δ., δίν'. ΕΙ. 162. ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν δ. ἀπέχων. Π. 703. τὴν β. ἐπιλαβοῦσ': οὐ λιβανωτόν γὰρ βδέω. φίνα. ΕΙ. 21, πόθεν ἄν πριαίμην β. μη τετρημένην. Π. 314. την β. σὺ δ' Αρίστυλλος ὑποχασκων έρεις: βίνας. Ν. 344. κούχὶ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ότιοῦν αὐται δὲ β. έχουσιν. Ο. 1081. τοις τὰ κοψίχοισιν ἐς τὰς β. ἐγχεῖ τὰ πτερὰ, Β 620. στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς β. ὅξος ἐγχέων, ῥινούς. ΕΙ. 1274. σὺν β' ἔβαλον β. τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσaas. βιπίδα. Α. 888. την έσχάραν μοι δεύρο και την β. ριπίδι. A. 669. οδον έξ ανθράκων πρινίνων φέψαλος ανήλατ. ερεθιζόμενος οὐρία β., ριπίζει. Β. 360. άλλ' ἀνεγείρει καὶ β., κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, ριπίζεται. Εκ. 842. ἐστᾶσ ἐφεξῆς τὰ τεμάχη β., ριπός. ΕΙ. 699. κίρδους έκατι κάν ἐπὶ β. πλέοι. ρίπτε Σ. 1530. β. σκέλος οὐράνιον βέμβικες ἐγγενέσθων. ΕΙ. 962. καὶ τοῖς θεαταῖς β. τῶν κριθῶν. ΟΙ, ἰδού. ριπτεῖτε. Εκ. 507. β. χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὰν ἵτω, ρίς. Εκ. 630. ή Αυσικράτους άρα νυνί β. ίσα τοίσι καλοίσι φρονήσει, δίψαντες. ΕΙ. 332. τὸ σκέλος ρ. ήδη λήγομεν τὸ δεξιόν. δίψας. ΕΙ. 153. κάτω κάρα β. με βουκολήσεται. διψάσπιδες. ΕΙ. 1186. ήττον, οί θεοίσιν ούτοι κάνδράσιν β. δίψασπιν. Ν. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν β. χθες ίδουσαι, ρίψω. Θ. 771. δ. γράφων. άλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται. ροαί. Θ. 855. Νείλου μεν αΐδε καλλιπάρθενοι δ., ροαίσιν. Θ. 865. ρ. έθανον. ΓΥ. Η ώφελες δέ και σύ γε. ροαίσιν. Θ. 865. ρ. έθανον. ΓΥ. Η ὤφελες δὲ καὶ σύ γε. ρόαν. Fr. 506. ὀξυγλύκειἀν τῆρα κοκκιεῖς ρ. ρόαν. Fr. 141. "πλὴν ἀλεύρου καὶ ρ." ρόδα. Ν. 910. ρ. μ' εἰρηκας. ΔΙ. καὶ βωμολόχος. 'Ρόδιον. Λ. 944. τάλαιν' ἐγὼ, τὸ 'Ρ. ἤνεγκον μύρον. 'Ροδίππη. Λ. 370. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν, ὧ 'Ρ. ρόδοις. Ι. 966. χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ρ. Ν. 1330. ὧ λακκύπρωκτε. ΦΕ. πάττε πολλοῖς τοῖς ρ. ροθιάζη. Fr. 60. ναῦς ὅτ' ἀν ἐκ πιτύλων ρ. σώφρονι κόσμω, ροθιάζουσ'. Α. 807. οἶον ρ., ὧ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις. ροθιάζων. Fr. 60. διαθού αἰτῶ πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αἶροεσθ' αἰτῶ πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αῖροεσθ' αἰτῶν πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αῖροεσθ' αἰτῶν πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αῖροεσθ' αἰτῶν πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αῖροεσθ' αἰτῶν πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αῖροεσθ' αἰτῶν πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αῖροεσθ' αἰτῶν πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αῖροεσθ' αἰτῶν πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Ι. 546. αῖροεσθ' αἰτῶν πολὸ τὸ μ. παραπέμικας ἐκδιόθιον. Εντίσε δεκδιόθιον. Εντίσε δεκδιόθιον ρόθιον. Ι. 546. αιρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ β., παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις ροιᾶς. Σ. 1268, ούτος όν γ' ἐγώ ποτ' είδον ἀντὶ μήλου καὶ β. ροίβδου. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ β. καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἐαυτὸν καταροιζήμασιν. Ο. 1182. βύμη τε καὶ πτεροίσι καὶ β. ροιών. ΕΙ. 1001. σικύων πρώων, μήλων, δ., βόμβον. Fr. 288. ΐθι δή λαβών τον δ. ανακωδώνισον.

ροπαλισμούς. Λ. 553. κἆτ' ἐντέξη τέτανον τερπνον τοῖς ἀνδράσι καὶ β.,

ρόπαλον. Β. 47. τίς δ νοῦς; τί κόθορνος καὶ β. ξυνηλθέτην;

Β. 495. σὸ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ β. τουτὶ λαβῶν ροπάλφ. Ο. 497. ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει β. με τὸ νῶτον'

ροπᾶς. Σ. 1235. ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν' ἀ δ' ἔχεται β. ρόπτρον. Fr. 103. β.:

ροφεῖν. Σ. 812. β. ἐὰν δέη τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δεξιών'

Σ. 982. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ β. ροφήσαι. Ι. 905. ὧ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον β. ροφήσαι. Ι. 905. ὧ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον β. ροφήσοι. Α. 278. ἔωθεν εἰρήνης β. τρυβλίον'

ΕΙ. 716. ὅσον β. ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν, ροφήσου. Σ. 814. αὐτοῦ μέναν γὰρ τὴν φακῆν β. ρόφησον. Ι. 51. ἐνθοῦ, β., ἔντραγ', ἔχε τριώβολον. ροφῶ. Σ. 906. φέρε νυν, ἄμα τήνδ' ἐγχεάμενος κάγὼ β. ροῶν. ἐ Γι. 165. ἐ τῶν γὰρ ἀπυρήνων (β.)

'ρρήσεθ'. Σ. 1329. οἰον, εἰ μὴ 'ρ., ὑμᾶς, ρυάχετον. Λ. 170. τὸν τῶν 'Ασαναίων γα μὰν β. ρυίχετον. Ο. 1138. τούτους δ' ἐτύκιζον αὶ κρέκες τοῖς β. Ο. 1155. σοφώτατοι πελεκᾶντες, οὶ τοῖς β. ρυγχία. Α. 744. ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ β., ρυίχετον. Ο. 364. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ β.: οὐ μένειν ἔχρῆν. Ο. 479. νὴ τὸν 'Απόλλων πάνυ τοίνυν χρὴ β. βόσκειν σε τὸ λοιπόν'

672. ἀλλ', ὧ κακόδαιμον, β. δβελίσκοιν ἔχει. Fr. 75. πῶς εἰσῖδω β. πέριξ κεκαυμένον ; βυξει. Β. 683. β. δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον 'όμον, ὡς ἀπολεῖται, ρυθμοίν. Θ. 956. β. χορείας ὕπαγε πᾶσα' βαῖνε

φυθμόν. Εκ. 1168. τοῖν σκελίσκοιν τὸν β. τάχα γὰρ ἔπεισι Fr. 191. λόρδου κιγκλοβάταν β. φυθμῷ. Σ. 1504. ἐν τῷ β. γὰρ οὐδὲν ἐστ'. ΒΔ. ἀλλ' ῷζυρὲ, ρυθμῷ. Ν. 638. πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ β.; Ν. 647. ταχύ γ' ἀν δύναιο μανθάνειν περὶ β. 650. ἐπαἰονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν β. ρύψη. ΕΙ. 86. ἀρθρων ἴνας πτερύγων β. Θ. 1182. β. τε καὶ πτεροῖσι καὶ βοιζήμασαν ρύμης. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς β. αὐτὸς ἐαυτὸν κατακάων.
Εκ. 4. τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς β. ἄπο ρύμμα. Λ. 377. εὶ β. τυγχάνειε ἐχων, λουτρόν γ' ἐγὰ παρέξω. ρυποκόνδυλοι. Fr. 620. "ἱξοὶ β." ρύπους. Λ. 1200. τοὺς β. ἀνασπάσαι, ρυπαπαῖα. Σ. 909. ἔργων δέδρακε κάμὲ καὶ τὸ β. Β. 1073. οὐκ ἡπίσταντ' ἀλλ' ἡ μᾶζαν καλέσαι καὶ β. εἰπεῖν. ρύπτομαι. Α. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὰ β. ρυπῶντα. Π. 266. β., κυρὸν, ἀθλιον, βυσὸν, μαδῶντα, νωδόν ρυσαμένας. Λ. 342. ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν β. Έλλάδα καὶ πολίτας, ρυσόν. Π. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν β. ὅσας ἔχει. ρύτορα. Θ. 108. χρυσέων β. τόξων ρυτίδων. Π. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν β. ὅσας ἔχει. ρύτορα. Θ. 108. χρυσέων β. τόξων ρυτίδων. Π. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν β. ὅσας ἔχει. ρύτορα. Θ. 108. χρυσέων β. τόξων ρυτίδων. Π. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν β. ὅσας ἔχει. ρύτορα. Θ. 108. χρυσέων β. τόξων ρυτίδων. Π. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν β. ὅσας ἔχει. ρύτορα. Θ. 108. χρυσέων β. τόξων ρυτίδων. Π. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν β. ὅσας ἔχει. ρύτορα. Θ. 108. χρυσέων β. τόξων ρυτίδων. Π. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν β. ὅσας ἔχει. ρύτορα. Θ. 108. χρυσέων β. τόξων β. πίσυνος, Ο. 638. ἀλλὶ ὅσα μὲν δεῖ β. πίσυνος, Ο. 638. ἀλλὶ τος μέν δεῖ β. πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξύμεθ΄ ἡμεῖς Σ. 1066. ἀλλὰ κὰκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε β. ρώμην. Σ. 1068. ἀλλὰ κὰκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε β. ρώμης. Σ. 1487. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ β.

7

's. A. 242. προίτω 's τὸ πρόσθεν ἐλίγον ἡ κανηφόρος κ.τ.λ. σ'. A. 98. ἄγε δὴ σὺ, βασίλευς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον κ.τ.λ. σά. A. 757. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σ. μάν; A. 784. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί. ΜΕ. σ. μάν; O. 423. σ. ταῦτα πάντα καὶ A. 703. οἱ δὲ πέμβειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σ. ψηφίσματα. 894. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σ. χρήματα σὰ. Fr. 529. ἡ μᾶζα γὰρ σ. καὶ τὰ κρέα χὼ κάραβος. Σαβάξιον. Χ. 10. τὸν οὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σ. Fr. 478. τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σ. Σαβαζίον. Σ. 9. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ ἔχει τις ἐκ Σ. Σαβαζίου. Σ. 9. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ ἔχει τις ἐκ Σ. Σαβαζίου. δ. 875. καὶ φρυγίλω Ζ., καὶ στρουθῷ μεγάλη σάγματι. Σ. 1142. ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σ. σάγματος. Α. 574. τίς Γοργόν ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σ.; σάθης. Α. 1119. ἡν μὴ διδῷ τὴν χείρα, τῆς σ. άγε. σαικωνίσαι. Fr. 674. σ.: σαίνων. I. 1031. δς κέρκω σ. σ', δπόταν δειπνῆς, ἔπιτηρῶν, Σαΐων. ΕΙ. 1298. ᾿Ασπίδι μὲν Σ. τις ἀγάλλεται, ἡν παρὰ θάμνω Σάκα. Ο. 31. νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σ. σάκουλ. Α. 822. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σ.; Εκ. 502. ἄπασα καὶ μίσει σ. πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα· σάκους. Α. 1211. εἰς ἐμοῦ σ. ἔχων καὶ σάκταν. Π. 681. ἔπειτα ταῦθ' ῆγιζεν ἐς σ. τινά' Σαλαβακχοῦς. Θ. 805. καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σ.
Σαλαμίνα. Λ. 411. ἐμοὶ μὲν οὖν ἐστ' ἐς Σ. πλευστέα· Σαλαμίνα. Λ. 411. ἐμοὶ μὲν οὖν ἐστ' ἐς Σ. πλευστέα· Σαλαμίνα. Ο. 147. κλητῆρ' ἀγουσ' ἔωθεν ἡ Σ. Ο. 1204. Ἰρις ταχεία. ΠΕ. Πάραλος ἡ Σ.; Σαλαμίνια. Ο. 147. κλητῆρ' ἀγουσ' ἔωθεν ἡ Σ. Ο. 1204. Ἰρις ταχεία. ΠΕ. Πάραλος ἡ Σ.; Σαλαμίνια. Ο. 147. κλητῆρ' ἀγουσ' ἔωθεν ἡ Σ. Ο. 1204. Ἰρις ταχεία. ΠΕ. Πάραλος ἡ Σ.; Σαλαμίνια. Ο. 59. οὐδ' ἐκ Σ. ΚΑ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι σάλπιγγος. Α. 1901. πίνειν ὑπὸ τῆς σ. ἔο δ' ἀν ἐκπίη Β. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σ. ἀκούση Β. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σ. ἀκούση

σάλπιγξ. Ν. 165. σ. δ πρωκτός έστιν άρα των έμπίδων.

σάλφ, Θ. 872. ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίφ σ.
Σαμέων. Fr. 43. Σ. ὁ δῆμός ἐστιν' ὡς πολυγράμματος,
Σαμοθράκη. ΕΙ. 277. ἀλλ' εί τις ὑμῶν ἐν Σ. τυγχάνει
σαμφόρα. I. 603. ληπτέον μᾶλλον. τὶ δρῶμεν; οὐκ ἐλậς, ὧ σ.;
Ν. 1298. ὕπαγε, τὶ μέλλεις; οὐκ ἐλậς, ὧ σ.;
σαμφόρας. Ν. 122. οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζύγιος οὐθ' ὁ σ.
Σάμφ. Σ. 283. τὰν Σ. πρῶτος κατείποι,
Λ. 313. τίς ξυλλάβοιτ' ἀν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σ. στρατηγῶν;
σανδαλίσκον. Β. 405. κἀπ' εὐτελεία τόν τε σ.
σανίδας. Σ. 848. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σ. καὶ τὰς γραφάς.
σανίδι. Θ. 931. ὧ τοξότ', ἐν τῆ σ., κάπειτ' ἐνθαδὶ
Θ. 940. κέλευε πρὸς τῆ σ. δείν τὸν τοξότην,
1165. ὅδ' ἐστίν, οὐν τῆ σ., κηδεστὴς ἐμός.
σανίδια. ΕΙ. 202. χυτρίδια καὶ σ. κάμφορείδια.
σανίδων. Σ. 349. οὐτω κιττῶ διὰ τῶν σ. μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
Σαννυρίων. Fr. 198, 8. καὶ τίνες ἀν εἶεν; β. πρῶτα μὲν Σ.
σαπεῖσ'. Ι. 1308. ὑπὸ τερηδύνων σ. ἐνταῦθα καταγηράσομαι
σαπέρδαι. Fr. 365. σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σ., θυννίδες.
σαπέρδην. Fr. 546, 1. τὸν σ. ἀποτίλια χρὴ
σαπρά. Λ. 378. ἐμοὶ σὰ λουτρὸν, ὧ σ.; ΧΟ. ΓΥ. καὶ ταῦτα
νυμφικών γε.
Εκ. 884. νῦν μέν με παρακύμασα προύφθης, ὧ σ.
926. ούκουν ἐπ' ἐκφοράν γε, ΝΕ. καινών γ', ὧ σ.
Π. 1086. ἀλλ' ἔστι κομιδῆ τρὺξ παλαιὰ καὶ σ.
σαπράν. Θ. 1025. σ., ἀπωλόμην όμως.
Εκ. 1098. ὧ τρισκακοδαίμων, εὶ γυναίκα δεῖ σ.
σαπράν. Ε. 388. δζει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σ.
ΕΙ. 554. Κα ἄπαντ' ῆδη 'στὶ μεστὰ τὰνοδό' εἰρήνης σ.
σαπρόν. Ι. 918. ἀν ἰστίον σ. λάβης.
Σ. 1343. ἔχου' φυλάττου δ', ὡς σ. τὸ σχοινίον
1380. ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σ.
Π. 323. ἀρχαίον ῆδη προσαγορεύειν καὶ σ.
542. καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σ. ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,
σαπρός. ΕΙ. 698. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡ. ὅτι γέρων ὧν καὶ σ.
σαπρούς. Π. 813. χαλκῆ γέγονε τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σ.
Σαρδανάπαλλος. Ο. 1021. ποῦ πρόξενοι; ΠΕ. τίς δ Σ. οὐτοσί;
Σάρδεις. Σ. 1139. κοὺ θαῦμά γ' ' ἐς Σ. γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.

σάρδια. Fr. 309, 13. πομφόλυγας, ἀποδέσμους, δλίσβους, σ., Σαρδιανακόν. Fr. 445 b. Σ.

Σαρδιανικόν. Α. 112. ΐνα μή σε βάψω βάμμα Σ.: Σαρδούς. Σ. 700. δστις πόλεων άρχων πλείστων, από τοῦ Πόντου μέχρι Σ., σαρκάζοντες. ΕΙ. 482. γλισχρότατα σ. ὥσπερ κυνίδια, σαρκασμοπυτυοκάμπται. Β. 966. σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σ., σάρκινον. Fr. 504. ὡς οὐχ ἔτερον ἄνδρα σ. Σαρπηδόνα. Ν. 622. ἡνίκ ἀν πενθωμεν ἡ τὸν Μέμνον ἡ Σ., σας. I. 1271. σ. απτόμενος φαρέτρας Πυθώνι έν δία κακώς πένεσθαι. πάκεσθαι.

σάκ. Λ. 345. πολιοῦχε, σ. ἔσχον ἔδρακ.

Λ. 373. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σ. φίλας ὑφάψω.
Εκ. β. γονάς τε γὰρ σ. καὶ τύχας δηλώσομεν σάτρα. Α. 100. Ιαρταμὰν ἔξαρξ' ἀναπισσόναι σ. σατύρους. Θ. 157. ὅταν σ. τοίνυν ποιῆς, καλεῖν ἔμὲ, σαυλοπρωκτιᾶν. Σ. 1173. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σ. σαυνάκα. Ο. 1628. ὁ Τριβαλλὸς, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σ. σαυνάκα. Λ. 506 τοῦτο μὶν, ἀ γοαῦ, σ. κρώξαις σὶ δέ μοι λέγε. σαυτή. Λ. 506. τοῦτο μέν, ὧ γραῦ, σ. κρώξαις σὸ δέ μοι λέγε. ΑΥ. ταῦτα ποιήσω. Θ. 564. οὐδ΄ ώς σὰ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν' εἶτα σ. σαυτήν. ΕΙ. 987. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σ. Ο. 666. ἔκβαινε, καὶ σ. ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις. Εκ. 481. φύλαττε σ. άσφαλύς, πολλοί γάρ οἱ πανοῦργοι, 499. πάλιν μετασκεύαζε σ. αὐθις ήπερ ἢσθα, σαυτής. Λ. 132. ἔφησθα σ. κὰν παρατεμείν θήμισυ. Λ. 712. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σ. φίλαις. Β. 386. καὶ σῶζε τὸν σ. χορόν
 Εκ. 535. εἶτ' οὐ τὸ σ. ἰμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν; 917. σ. κατόναι', ἀντιβολῶ σε σαυτόν. Ι. 183. οίμοι, τί ποτ' έσθ' ὅτι σ. οὐ φης άξιον; Ι. 739, σ. δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
Ν. 242. πύθεν δ' ὑπόχρεως σ. ἔλαθες γενόμενος;
700. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε σ.
762. μὴ νυν περὶ σ. εἶλλε τὴν γνώμην ἀεἰ,
842. γνώσει δὲ σ. ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς. 842. γνώσει δε σ. ως αμασης ει και παχυ.
889. χώρει δευρί, δείξον σ.
1296. οὐκ ἀποδιώξει σ. ἀπό τῆς οἰκίας;
1433. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ' εἰ δὲ μὴ, σ. ποτ' αἰτιάσει.
Σ. 196. ὥθει τὸν ὅνον καὶ σ. ἐτ τὴν οἰκίαν. ίεις σ. κατά τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἐάλω; 380. δήσας σ. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους. 888. σ. θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρφοισι θεοῖσιν.
996. έπαιρε σ. ΦΙ. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
1493. πρωκτὸς χάσκει. ΕΑ. κατὰ σ. ὅρα.
ΕΙ. 19. νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σ. γε πρός.
32. τέως ἔως σ. λάθοις διαρραγείς. 159. ἵει σ. θαρρῶν ἀπὸ γῆς, 828. πλανώμενον πλὴν σ.; ΤΡ. οδκ, εἰ μή γέ που 828. πλανώμενον πλήν σ.; ΤΡ. οθκ, εἰ μἡ γέ που Ο. 1020. οὐκ ἀναμετρήσεις σ. ἀπιὰν ἀλλαχῆ; 1367. φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σ. τρέφε, 1642. βλάπτεις δέ τοι σὰ σ. ἡν γὰρ ἀποθάνη Λ. 372. τί δαὶ σὰ πῦρ, ἄ τύμβ', ἔχων; ἀς σ. ἔμπυρεύσων; 468, τί τοῖσδε σ. ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις; 937. ἔπαιρε σ. ΚΙ. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε Θ. 210. ὧ φίλτατ', ὧ κηδεστά, μὴ σ. προδῷς. 213. ἀγε νυν, ἔπειδὴ σ. ἔπιδίδως ἔμοὶ, 230. ἔχ' ἀτρέμα σ. κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει; 234. βούλει θεᾶσθαι σ.: ΜΝ. εὶ δοκεῖ. φέρε. 234. βούλει θεᾶσθαι σ.; MN. εἰ δοκεῖ, φέρε. 249. ᾿Αγάθων, ἐπειδὴ σ. ἐπιδοῦναι φθονεῖς, 24. Αγαων, επείση η επισυναι φοσνείς, Β. 122. κρεμάσαντι σ. ΔΙ. παθε, πνιγηράν λέγεις. 133. είναι, τόθ' είναι καὶ σὺ σ. ΔΙ. ποῖ; ΗΡ. κάτω. Π. 56. άγε δὴ, σὺ πρότερον σ. ὅστις εἶ φράσον, 1106. ἔπειτα σ., είτα τὴν ὕν. ΚΑ. είπε μοι, Fr. 285. κάπειτα μίσθου σ. άμφορεαφορείν. σαυτοῦ. Ι. 809. ἃ σὸ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατῆς, καὶ ὀνειροπολείς περί ο I. 914. σ., παλαιάν ναῦν ἔχοντ',
 N. 25. Φίλων, ἀδικεῖς ἔλαυνε τὸν σ. δρόμον. ξκατρεψον ώς τάχιστα τούς σ. τρόπους, 385. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σ. ἡω σε διδάξω.
 478. ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὰ τὸν σ. τρόπον,
 796. πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σ. μανθάνειν. 960. βήξον φωνήν ήτινι χαίρεις, καὶ τήν σ. φύσιν εἶπέ. 994. καὶ μή περὶ τοὺς σ. γονέας σκαιουργεῖν. ἄλλο τε μηδὲν Σ. 393. ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σ. πλησιόχωρον

598. σθ δε τον πατέρ' οὐδ' ότιοῦν τούτων τον σ. πώποτ

668. ἄρχειν αἰρεῖ σ. τούτοις τοῖς ἡηματίοις περιπεφθείς. ΕΙ. 1109. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. ΤΡ, σὰ δὲ τὴν σ. γ' ἀπέ-

1300. εἶπέ μοι, ὧ πόσθων, ἐς τὸν σ. πατέρ᾽ ἄδεις; Ο. 360. εἶτα κατάπηξον πρὸ σ. ΕΤ. τοῖσι δ᾽ ὑφθαλμοῖσι τί;

έδρασας.

σαυτού. Ο. 658. ούτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σ. Β. 947. τοῦ δράματος. ΑΙ κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί ἢ τὸ σ. Εκ. 406. σ. παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας, Π. 631. τί δ' έστιν ἃ βέλτιστε τῶν σ. φίλων;
 1134. ἄρ' ἀφελήσαις ἄν τι τὸν σ. φίλον;
 Fr. 488, 2. τασδὶ κάταξον τῆ κεφαλῆ σ. λίθω. σαυτώ. Ι. 184. ξυνειδέναι τί μοι δοκείς σ. καλόν. 1. 1454. αὐτὸς μὲν οὖν σ. σὐ τοὐτων αἴτιος, 1475. ἐνταῦθα σ. παραφρόνει καὶ φληνάφα, ΕΙ. 707. γυναῖκα σ. τήνδε: κὰτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς 708. ταὐτη ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σ. βότρυς. Εκ. 294. σ. προσέχων όπως σάφ'. Α. 783. σ. ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται. τάφ. Α. 783. σ. Ισθι, ποττάν ματέρ είκασθησεται.
ΕΙ. 875. σ. Ισθι, κάλήφθη γε μόλις. ΟΙ. δι δέσποτα,
953. τος, κάτα σ. οἶδ' ὅτι
Ο. 604. ἡν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σ. ἴσθι,
Θ. 596. εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σ. εἰδότων.
Β. 75. οὐ γὰρ σ. οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
296. σ. ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δῆτ' ἀν τραποίμην; ΕΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
918. σ. ἴσθι. ΔΙ. κάμαυτῷ δοκῶ, τί δὲ ταῦτ' ἔξορασ' ὁ δεῖνα;
Π. 889. μὰ τὸν Δ΄ οὕνουν τῶ τος σῶς σ. ἴσθ. ὅπι. Π. 889. μὰ τὸν Δί' οὕκουν τῷ γε σῷ, σ. ἴσθ' ὅτι.
σαφές. Α. 154. ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙ. τοῦτο μέν γ ἡδη σ.
Β. 64. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σ., ἡ 'τέρα φράσω;
927. σ. δ' ἀν εἶπεν οὐδεὲν ΔΙ. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.
Ο. 1531. μάλιστα πάντων. ἐν δέ σοι λέγω σ. σαφέστατα. Β. 1174. κλύειν, ἀκοῦσαι, τουτὸν δν σ.: Π. 46. φράζουσαν ὧ σκαιότατέ σοι σ. σαφέστερον. Β. 1445. άμαθέστερόν πως είπε και σ. σαφής. Ι. 1379. καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σ. καὶ κρουστικὸς, Λ. 777. σ. γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δι'. ὧ πάντες θεοὶ, σαφῶς. Α. 103. λέγε δὴ σὰ μεῖζον καὶ σ. τὸ χρυσίον. Α. 105. οἵμοι κακοδαίμων, ὡς σ. ΠΡ. τί δαὶ λέγει; 111. άγε δὴ σὰ φράσον ἐμοὶ σ., πρὸς τουτονὶ, Ι. 619. θοις ἀπαντά μοι σ. 1042. Εφραζεν δ θεός σοι σ. σώζειν έμέ. 1231. τουμόν γε φράζων όνομα και λίαν σ. Ν. 250. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σ. 343. οὐκ οίδα σ.: εἶξασιν δ' οῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισι, 343. ουκ οίδα σ. είξασιν ο ουν εριοσίν πεπταμένο 1245. εγώ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σ. Σ. 964. σὺ γὰρ ταμεύουσ' έτυχες. ἀπόκριναι σ. ΕΙ. 337. μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ' οὺ γὰρ ἴστε πω σ.: 1302. ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σ. Ο. 83. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. οἶδα μὲν σ. Θ. 186. ὑπεραποκρίνη μου, σ. σώσεις ἐμέ. Β. 322. βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἀν εἰδῶμεν σ. 845. οὐ δῆτα, ποίν κ' ἀν τοῦτον ἀποφάνον σ. 8. 322. βελτιστον εστιν, ώς αν είσωμεν σ.
845. οὐ δήτα, πρίν γ' ἀν τοῦτον ἀποφήνω σ.
1484. ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἔτερος σ.
Εκ. 1089. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σ.
1134. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σ.
Π. 40. πεύσει. σ. γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί:
360. παῦσαι φλυαρῶν, ἄγάθ' οἶδα γὰρ σ.
1171. τίς ἀν φράσειε ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σ.; 1171. τίς ἀν φράσειε που 'στι Χρεμύλος μοι σ.; σε. Α. 112. ἵνα μή σ. βάψω βάμμα Σαρδιανικόν κ.τ.λ. σέ. Α. 285. σ. μὲν οὕν καταλεύσομεν, ὧ μιαρὰ κεφαλή. κ.τ.λ. Σ. 422. καὶ σ. γ αὖθις ἐξολοῦμεν ἀλλ' ἄπας ἐπίστρεφε κ.τ.λ. σεαυτήν. Εκ. 486. πρὸς ταῦτα συστέλλου σ. σεαυτόν. Α. 1019. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σ. νυν τρέπου. Ν. 436. ἀλλὰ σ. παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι. 1263. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σ. νυν τρέπου. 1449. οὐδέν σε κωλύσει σ. 1455, στρέψας σ. ές πονηρά πράγματα. Σ. 286. ἀλλ', ἄγάθ', ἀνίστασο μηδ' οῦτως σ. 778. δάκνων σ. καὶ τὸν ἀπολογούμενον. 1130. ἐμοὶ σ. παραδέδωκας εὖ ποιείν. 1213. υγρόν χύτλασον σ. εν τοῖς στρώμασιν. 1529. στρόβει, παράβαινε κύκλφ καὶ γάστρισον σ., ΕΙ. 63. λήσεις σ. τας πόλεις εκκοκκίσας. ΕΙ. 63. λήσεις σ. τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

Λ. 386, οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὰ χλιανεῖς σ.
Θ. 335. ὑρᾶς σ.; ΜΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένη.
Β. 594. ὡπερ εἰκάζεις σ.
630. αὐτὸς σ. αἰτιῶ. ΑΙ. λέγεις δὲ τί;
853. ἀπαγε σ. ἐκποδὰν, ῷ πονήρ' Εὐριπίδη,
Π. 390. ἀπολεῖς. ΒΛ σὰ μὲν οὖν σ., ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
σεαντοῦ. Ι. 126. τὸν περὶ σ. χρησμὸν ὑρρωδῶν; ΝΙ. τιἡ;
Ι. 714. ὡς σφόδρα σὰ τὸν δῆμον σ. νενόμικας.
756, νῦν ὁἡ σε πάντα δεῖ κάλον ἔξιέναι σ.,
869. ἔδωκας ἤδη τουτφὶ κάττυμα παρὰ σ.
Ν. 695. ἐκκρρύτισόν τι τῶν σ. πραγμάτων. Ν. 695. ἐκφρόντισόν τι τῶν σ. πραγμάτων. Σ. 1198. πίνων, σ. ποῖον ἄν λέξαι δοκεῖς ΕΙ. 656. τοὺς σ. λοιδορεῖς.

```
σεαυτώ. Ι. 348. την νύκτα θρυλών και λαλών έν ταις όδοις σ.,
Ετ. 137, περίθες σ. τον πνιγέα.
σέβας. Ν. 302. οῦ σ. ἀρρήτων ἰερῶν, ἵνα
σέβεται. Θ. 949. Παύσων σ., καὶ νηστεύει,
 σεβίζειν. Θ. 674. πασιν ανθρώποις σ. δαίμονας,
Σεβίνον. Β. 427. Σ., ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος. Εκ. 980. οὐ τὸν Σ., ὅν σὰ προσδοκᾶς ἴσως.
σεβίσαι. Θ. 106. δαίμονας έχει σ.
σέβομαι. Θ. 123. σ. Λατώ τ΄ ἄνασσαν
σέβομαί. Ν. 293. καὶ σ. γ΄, ὧ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀντα-
                        ποπαρδείν
σέβοντας. Π. 497. πάντας χρηστούς και πλουτούντας δήπου τά
τε θεία σ. σέβοντες. Fr. 476, 14. ἀπέλαυσεν ἄρα σ. ὑμᾶς, ὡς σὰ φής. β.
                       דוח דו;
σειόμενον, Α, 344. ἐκσέσεισται χαμᾶζ', οὐχ ὁρᾶς σ.; σείονθ', Λ. 1312. ταὶ δὲ κόμαι σ. ἄπερ Βακχᾶν σείου. ΕΙ. 960. σ. σὰ ταχέως σὰ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
 σειραφόρον. Ν. 1300. κεντών ύπο τον πρωκτόν σε τον σ.
 σείσας. Α. 511. σ. απασιν εμβάλοι τας οικίας·
σειστάς. Α. 511. σ. απασιν εμβαλοι τας οικίας Π. 213. δ Φοίβος αὐτός Πυθικήν σ, δάφνην. σεισμός. Εκ. 791. ίνα δη τί; ΑΝ. Β. σ. εἰ γένοιτο πολλάκις, σειστός. Α. 346. ὡς δδε γε σ. ἄμα τῆ στροφῆ γίγνεται. σείων. Ι. 840. ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σ. τε καὶ ταράττων. ΕΙ. 1178. τοὺς λόφους σ. ἐγὰ δ' ἔστηκα λινοπτώμενος. Α. 563. ἔτερος δ' αῦ Θρὰς πέλτην σ. κὰκόντιον, ὥσπερ δ Τηρεὺς,
1142. ὑμῶν ἐπέκειτο, χὰ θεὸς σ. ἄμα. σελαγεῖ. Ν. 604. πέτραν σὰν πεύκαις σ.
σελαγείται. Ν. 285. δμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σ. σελαγοῖντ. Α. 925. σ. ὰν εὐθύς. ΔΙ, ἄ κάκιστ ἀπολούμενε, Α. 926. σ. ἀν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος; σέλας. Ο. 1711. οὕθ ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σ. σέλει. Λ. 1080. ἄφατα. τί κὰν λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σ.
σελει. Ν. 1080. αφατα. τι καν λεγοι τις; αλλ όπα σ. Σεληναίης. Ν. 614. μη πρίη, παῖ, δῷδ', ἐπειδη φῶς Σ. καλόν. σελήνη. Ν. 584. ἡ σ. δ' ἐξέλειπε τὰς δδούς ὁ δ' ἥλιος Ν. 754. εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σ. μηδαμοῦ. Σελήνη. Ν. 608. ἡ Σ. συντυχοῦσ' ἡμῦν ἐπέστειλεν φράσαι, ΕΙ. 406. ἡ γὰρ Σ. χώ πανοῦργος "Ηλιος, σελήνην. Ν. 17. ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σ. εἰκάδας Ν. 626. κατὰ σ. ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
750. καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σ., εἶτα δὲ σελήνης. Ν. 171. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σ. τὰς ὁδοὺς Σελήνης. Ν. 1507. καὶ τῆς Σ. ἐσκοπείσθον τὴν ἔδραν; σέλινον. Ν. 982. οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σ., σελίνφ. Σ. 480. οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σ. σοὺστὶν οὐδ' ἐν πη-
 γάνφ' Σελλαρτίου. Σ. 459, καὶ σὰ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σ.
Σέλλου. Σ. 325. ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σ.
Σ. 1243. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σ. δέξεται,
1267. ἀλλ' 'Αμυνίας ὁ Σ. μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλου,
 Σεμέλας. Ο. 559. και τὰς 'Αλόπας και τὰς Σ. ήνπερ δ' ἐπίωσ',
ἐπιβάλλειν
Θ. 991. Βρόμιε καὶ Σ. παῖ,
σεμίδαλιν. Fr. 364. ἀράκους, πυροὺς, πτισάνην, χόνδρον, ζειὰς,
 αίρας, σ.
σεμνά. Ο. 746. σ. τε μητρὶ χορεύματ' ὁρεία,
Ο. 854. σ. προσιέναι θεοΐσιν
                      όταν όργια σ. θεαίν ίεραις ώραις ανέχωμεν, άπερ καί
1151. όργια σ. θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὅψιν. Β. 1004. ἀλλ' ἄ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ἐήματα σ. σεμναί. Ν. 265. λαμπρός τ' Αἰθὴρ, σ. τε θεαὶ Νεφέλαι βροντη-
                        σικέραυνοι,
    Ν. 291. ὧ μέγα σ. Νεφέλαι, φανερῶς ἡκούσατέ μου καλέ-
                        σαντος.
σεμνάς. Εκ. 617. al φαυλότεραι και σιμότεραι παρά τας σ. καθε-
                        δοῦνται
 σεμνέ. Θ. 322. σύ τε πόντιε σ. Πόσειδον,
σεμνήν. Ν. 48. σ., τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην. 
Λ. 1109. δεινήν, ἀγαθήν, φαύλην, σ., ἀγανήν, ** πολύπειρον σεμνής. Π. 772. ἔπειτα σ. Παλλάδος κλεινόν πέδον, σεμνοί. Σ. 627. καὶ πάνυ σ.
 σεμνοίς. Ο. 616. ολκήσουσιν. τοίς δ' αὖ σ.
```

Π. 940. Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σ. πρέπει, σεμνοῖσιν. Β. 1496, τὸ δ' ἐπὶ σ. λόγοισι

```
σεμνόν. Ι. 777. τοῦτο μεν, ὦ Δῆμ', οὐδεν σ. κάγὼ γὰρ τοῦτό
   σε δράσω.
Ν. 315. αὶ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σ.; μῶν ἡρῷναὶ τινές εἰσιν; 364. ὧ Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἰερὸν καὶ σ. καὶ τερατῶδες.
Θ. 116. ἔπομαι κλήζουσα σ.
 σεμνοπροσωπείς. Ν. 363. κάνυπόδητος κακά πόλλ' ἀνέχει κάφ'
 ήμῶν σ.
σεμνός. Β. 178. ὡς σ. ὁ κατάρατος οὐκ οἰμωξεται;
    Π. 275. ως σ. οὐπίτριπτος αἱ κνημαι δέ σου βοῶσιν
 σεμνοτάτη. ΕΙ. 974. ὧ σ. βασίλεια θεὰ,
σεμνότατον. Ν. 570. Αλθέρα σ., βιοθρέμμονα πάντων σεμνοτάτου. Θ. 1069. τοῦ σ. δι' Ὀλύμπου.
σεμνοτέροις. Σ. 1472. τον φύσαντα σ. σεμνοτέροισιν. Β. 1061. και γαρ τοις Ιματίοις ήμων χρώνται
                      πολύ σ.
 σεμνοτέρων. Εκ. 632. των σ. έσται πολλή και των σφραγίδας
έχόντων, σεμνούς. Σ. 1174. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σ. λέγειν σεμνυνόμενοι. Ο. 727. καθεδούμεθ' άνω σ. σεμνυνόμενος. Β. 1020. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σ. χαλέ-
 σεμνών. Ι. 1312. ές το Θησείον πλεούσαις ή 'πὶ τῶν σ. θεῶν.
 Θ. 224. οὖτος σὺ ποί θείς; ΜΝ. ἐς τὸ τῶν σ. θεῶν σεμνῶς. Σ. 585. καὶ τῆ κόγχη τῆ πάνυ σ. τοῖς σημείοισιν
Εριφίων. Α. 542. ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σ., Σέριφος. Fr. 676. Σ.:

    Δεριφος. Γτ. 676. Σ.:
    σέρφον. Ο. 569. ῷ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σ. ἐνόρχην σφαγιάζειν.
    σέρφονς. Ο. 82. εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σ. τινάς.
    σέρφω. Σ. 352. πάντα πέφαρκται κοὺκ ἔστιν ὁπῆς οὐδ' εἰ σ.

                       διαδύναι.
    Ο. 570. ήσθην σ. σφαγιαζομένφ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας
                       Ζάν
 σεσείσθαί. Ν. 1276. τον εγκέφαλον ώσπερ σ. μοι δοκείς.
σεστευθαί. Ν. 12/0. τον εγκεφαλον ωσπερ σ. μοι οοκεις. σεσημάνθαι. Λ. 1197. μηδὲν οὕτως εὖ σ. σεσηρότας. ΕΙ. 620. ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σ., σεσηρώς. Σ. 901. οἶον σ. ἐξαπατήσειν μ οἴεται. σεσιώπηκας. Σ. 944. ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σ.; λέγε. σεσοβήκαμεν. Σ. 211. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σ., σέτω. Λ. 1081. παντὰ τις ἐλσῶν ἀμὶν εἰράναν σ. σέων. Α. 730. ὑπὸ τῶν σ. κατακοπτόμενα. ΑΥ. ποίων σ.;
  σή. Λ. 859. λόγος τις, είρηκ' εὐθέως ή σ. γυνή
 ση. Ν. 475. άξια σ. φρενί συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ. κ.τ.λ. σηκίς. Σ. 768. ὅτι τὴν θύραν ἀνέψξεν ἡ σ. λάθρα, σήμ'. Θ. 886. τόδ' ἐστίν αὐτοῦ σ., ἐφ' ῷ καθήμεθα. σήμα, Θ. 888. ὅστις γε τολμᾶς σ. τὸν βωμὸν καλεῖν. σήματος. ΕΙ. 1108, καὶ τὴν ἀνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σ.
 σημεία. Εκ. 6. δρμα φλογός σ. τὰ ξυγκείμενα, σημείοις. Ν. 369. αδται δήπου μεγάλοις δέ σ' έγὼ σ. αυτό
                       διδάξω.
 σημείοισιν. Σ. 585. καὶ τῆ κόγχη τῆ πάνυ σεμνῶς τοῖς σ.
 σημείοισιν. Σ. 555. και τη κυγχη τη παντ σεριω.
επούση,
σημείον. Ι. 952. οὐμός: τὸ γοῦν σ. ἔτερον φαίνεται,
Ι. 953. ἀλλ' ἡ οὐ καθορῶ. ΑΛ. φέρ ἴδω, τί σοι σ. ἦν;
Θ. 278. σ. ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
1011. σ. ὑπεδήλωσε Περσεὐς ἐκδραμῶν,
 Β. 933. σ. ἐν ταῖς ναυσὶν, ὡμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.
σημείου. Σ. 690. ὕστερος ἔλθη τοῦ σ., τὸ τριώβολον οὐ κο-
 μείται·
σήν. Α. 1232. ἀλλ' ἐψόμεσθα σ. χάριν κ.τ.λ.
σηπία. Α. 351. ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σ.
σηπίαις. Εκ. 126. πῶς καταγέλαστον; ΓΥ. Β. ὥσπερ εἶ τις σ.
  σηπίας. Α. 1041. τὰς σ. στάθευε
   Εκ. 554. κάθησο τοίνυν σ. μασωμένη. 
Fr. 235. και ταθτ' έχοντα πουλύπους και σ.
 σηπίδια. Fr. 242, 2. δσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σ.,
Σηράγγιον. Fr. 173. Σ.:
 σηροκτόνε. Λ. 1262. ἀγρότερ' "Αρταμι σ.
σής. Ν. 926. ής ἐμνήσθης. ΔΙ. τῆς σ. πόλεώς θ', κ.τ.λ.
σήσαμα. Σ. 676. ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σ. προσ-
   κεφάλαια,
Ο. 159. νεμόμεσθα δ' έν κήποις τὰ λευκά σ.
 σησαμή. ΕΙ. 869. δ πλακοῦς πέπεπται, σ. ξυμπλάττεται, σησαμοῦνθ'. Θ. 570. τον σ. δν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν
                       ποιήσω
  σησαμούντες. Α. 1092. άμυλοι, πλακούντες, σ., Ιτρία,
 'σθ'. Ν. 1247. ποῦ 'σ, οὖτος ἀπαιτῶν με τὰργύριον; λέγε, κ.τ.λ. Σθενέβοιαι. Β. 1049. καὶ τὶ βλάπτουσ', ὧ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν
                       πόλιν άμαὶ Σ.:
```

Σθενεβοίας. Β. 1043. άλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σ.,
Σθενέλου. Fr. 205, 1. καὶ πῶς ἐγὼ Σ. φάγοιμὶ ἀν βήματα;
Σθενέλου. Fr. 205, 1. καὶ πῶς ἐγὼ Σ. φάγοιμὶ ἀν βήματα;
Σθενέλου. Β. 1813. Σ. τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένω.
σθένω. Π. 912. εὐεργετεῖν, ὥ κέπφε, καθὶ ὅσον ἀν σ.;
'σθιε. I. 1106. καὶ τούψον ὀπτόν μηδὲν ἄλλὶ εἰ μὴ 'σ.
σι. Θ. 1118. ταύτης ἔρως εἴληφεν. ΤΟ. οὐ ζηλῶ σ. σέ
σί. Θ. 1082. οὖτος, σ. λαλῖς; ΕΥ. οὖτος, σ. λαλῖς; Θ. 1085. σ. κακόν; ΕΥ. σ. κακόν; σιά. Α. 1263. μόλε δεῦρο, παρσένε σ., σιαγόναs. Fr. 278. αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σ. σιᾶν. Λ. 1320, καὶ τᾶν σ. δ΄ αὖ τὰν κρατίσταν χαλκίοικον ὕμνη Σίβυλλα. ΕΙ. 1095. οὐ μετέχω τούτων οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σ. Σίβυλλαν. Εκ. 1116. μετὰ νῷν. ΙΕ. τί ἐγὼ δέ; ΤΡ. τὴν Σ. εσθιε΄ σιβυλλιζι. Ι. 61. ἄδει δὲ χρησμούς ὁ δὲ γέρων σ. Σιβυρτίου. Α. 118. ἐγζδ' δς ἔστι, Κλεισθένης ὁ Σ. σῖγα. Α. 59. κάθησο σ. ΔΙ. μὰ τὸν 'Απόλλω' γὼ μὲν οὐ, Α. 238. σ. πᾶς, ἡκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας; Θ. 1006. κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟ. σ., κακόδαιμον γέρον. σίγα. Α. 64. σ. ΔΙ. βαβαιὰξ, ὧκβάτανα, τοῦ σχήματος. Α. 123. σ., κάθιζε. Σ. 905. σ., κάθιζε, σὸ δ΄ ἀναβὰς κατηγόρει. ΕΙ. 91. σ. σ. Ο. 1505. τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. σ., μὴ κάλει μου τοὕνομα. Λ. 590, κάκπέμψασαι παίδας όπλίτας. ΠΡ. σ., μὴ μνησικακήσης. Θ. 27. οἶμαί γε. ΕΥ. σ. νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θύριον 45. γλαυκόν. ΜΝ. βομβάξ. ΕΥ. σ. τί λέγεις; 95. σ. ΜΝ. τί δ΄ έστιν; ΕΥ. ἀγάθων ἐξέρχεται, 99. σ. μελωδεῖν αὖ παρασκευάζεται. 381. σ., σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἥδη, σιγά. Σ. 741. ἀλλ' ὅτι σ. κοὐδὲν γρύζει, σιγά.θ'. Θ. 573. σ., ϊν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἄττα λέξει. σιγάν. ΕΙ. 98. τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σ., Π. 671. σ., ἄπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
σιγᾶς. Λ. 70. τί φής; τί σ.; ΛΥ. ούκ ἐπαινῶ, Μυρρίνη,
Θ. 144. τί φής; τί σ.; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
Β. 832. Αἰσχύλε, τί σ.; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
'σίγας. Λ. 516. κὰν ψμωξάς γ', εἰ μὴ 'σ. ΛΥ. τοιγὰρ ἔγωγ' σίγας. Α. 516. κὰν ψμωξάς γ', εἰ μὴ 'σ. ΑΥ. τοιγὰρ ἔγωγ'
σίγατε. Σ. 86. εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σ. νῦν
Α. 769. λέγ' αὐτὸν ἡμῦν ὅ τι λέγει. ΑΥ. σ. δή.
σιγῆ: ΕΙ. 1053. ὅπτα σὰ σ., κάπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
Εκ. 1088. σ. βάδιζε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δι' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
σιγῆν. Α. 778. οὰ χρῆσθα σ., ὧ κάκιστ' ἀπολουμένα.
Α. 1004. ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω σ.
σιγήσαθ'. ΕΙ. 61. σ., ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
σιγήσει. Α. 515. οὰ σ.; κάγὰ 'σίγων. ΓΥ. ἀλλ' οὰκ ἀν ἐγώ
ποτ' ἐσίγων. σιγήσει. Λ. 515. οθ σ.; κάγω σιγων. ΓΤ. άλλ οθκ άν εγω ποτ ἐσίγων.
σιγήσομ. ΕΙ. 102. οὐκ ἐσθ' ὅπως σ., ἡν μή μοι φράσης σιγήσομαι. Ν. 1088. σ. τί δ' άλλο; ΑΔ. φέρε δή μοι φράσον Ο. 1684. ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σ.,
Π. 18. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σ.,
σιγῶν. Σ. 514. άλλ ἐἀν σ. ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὼ λέγω, 'σίγων. Λ. 515. οὐ σιγήσει; κάγὼ 'σ. ΓΤ. ἀλλ' οὐκ ἀν ἐγώ ποτ ἐσίγων, σιδαρέοισιν. Ν. 249. σ., ώσπερ ἐν Βυζαντίω: σιδαρέοισιν. Ν. 249. σ., ώσπερ εν Βυζαντίφ; σιδηροβριθές. Β. 1402. σ. τ' έλαβε δεξιά ξύλον, σίδηρον. ΕΙ. 1328. λήξαί τ' αίθωνα σ. στόπρου. Ε. 1. 1046. δ μόνον σ. τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον. στόπροῦς. Α. 491. ἀναίσχυντος ὧν σ. τ΄ ἀνὴρ,
Ι. 1040. τεῖχος ποίησας ξύλινον πύργους τε σ. στόδων. Ν. 881. κἀκ τῶν σ. βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
Σιδώνιον. Β. 1225. Σ. ποτ΄ ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν στίζον, Ι. 930. ἐφεστάναι σ., σὲ δὲ σίζουσα. Α. 1158. σ. πάραλος, έπὶ τραπέζης κειμένη, σίζουσα. Α. 1108. σ. πάραλος, επί τραπέζης κειμενη, Σικελία. ΕΙ. 250. Ιὰ Σ., καὶ σὰ δ΄ ὡς ἀπόλλυσα: Σικελίαν. Α. 392. πλεῖν ἐς Σ., ἡ γινὴ δ΄ ὁρχουμένη, Σικελίας. Fr. 527. ποῖ κῆχος; β. εὐθὰ Σ. Σικελικήν. Σ. 838. τροφαλίδα τυροῦ Σ. κατεδήδοκεν; Σικελικόν. Σ. 897. τὸν Σ. τίμημα κλωὸς σύκινος. σίκιον. Α. 520. κεί που σ. ἴδοιεν ἡ λαγώδιον σικιούς. Fr. 476, 1. ὅψει δὰ χειμῶνος μέσου σ., βότρυς, ὀπώραν, σικίων. ΕΙ. 1001. σ. πούον, ψόλον, δοιῶν. σικύων. ΕΙ. 1001. σ. πρώων, μήλων, ροιῶν, Σικυῶνος. Ο. 968. ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σ., Σίκων. Εκ. 867. βάδιζε τοίνυν ὕστερος σὰ δ', ὧ Σ. σίλφιον. Ο. 534. σ., δξος, καὶ τρίψαντες Ο. 1579. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω: φέρε σ.: 1582. τρεῖς ὅντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σ. 1585. ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡ. εἶτα δῆτα σ.

σίλφιον. Π. 925. τον Πλοῦτον αὐτον καὶ το Βάττου σ. σιλφίου. Ι. 895. τοῦ σ. τον άξιον γενόμενον; ΔΗΜ. οἶδα μέντοι. σιλφίωτά. Fr. 180, 1. δέωτα, σ., βολβός, τεύτλιον, Σιμαίθαν, Α. 524. πόρνην δὲ Σ. Ιόντες Μέγαραδε σίμβλον. Σ. 241. σ. δέ φασι χρημάτων έχειν άπαντες αὐτόν. σιμοῖς. Εκ. 705. τοῖς γάρ σ. καὶ τοῖς αἰσχροῖς σιμόν. Α. 288. το πρὸς πόλιν, το σ., οἶ σπουδὴν ἔχω· Fr. 55. μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σ. σιμότεραι Εκ. 617. αὶ φανλότεραι καὶ σ. παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται· καθεδοῦνται. Σιμουντίδι. Θ. 110. γύαλα Σ. γậ. Σίμων. Ι. 242. ἄνδρες Ιππης, παραγένεσθε νῦν ὁ καιρός. ὧ Σ., Σίμων'. Ν. 399. είπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σ. ἐνέπρησεν Σίμωνα, Ν. 351. τί γάρ, ην άρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σ., Σιμωνά, Ν. 351. τι γαρ, ην αρπαγα των δημοσίων κατίδωσι : τί δρωσιν ; Σιμωνίδην. Ν. 1362. καὶ τὸν Σ. ἐφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν. Σιμωνίδης. Σ. 1410. Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σ.: ΕΙ. 697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σ. 698. Σ. ; πῶς ; ΤΡ. ὅτι γέρων ὧν καὶ σαπρὸς Σιμωνίδου. Ν. 1356. ἀσαι Σ. μέλος, τὸν Κρίον, ὡς ἐπέχθη. Ο. 919. καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σ. σιναμωρουμένη. Ν. 1070. γυνή δὲ σ. χαίρει σὰ δ' εἶ κρόνιππος. σιόν. Λ. 1299. κλεῶα τὸν 'Αμύκλαις ['Απόλλω] σ. σιπύη. Π. 806. ή μέν σ. μεστή 'στι λευκών άλφίτων, Fr. 455. σ.: σιπύης. Ι. 1296. οὐκ ἀν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σ.· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν αν δμοίως σιραίου. Σ. 878. αντί σ. μέλιτος μικρόν τῷ θυμιδίφ παραμίξας σισύμβρια, Ο. 160. και μύρτα και μήκωνα και σ. σισύρα. Β. 1459. ή μήτε χλαίνα μήτε σ. συμφέρει; σισύραις. Ν. 10. έν πέντε σ. έγκεκορδυλημένος. σισύραις. Ν. 10. ἐν πέντε σ. ἐγκεκορδυλημένος.
σισύραν. Σ. 738. λείχειν, χλαϊναν μαλακήν, σ.,
Σ. 1138. ἐγὼ δὲ σ. ῷύμην Θυμαιτίδα.
Ο. 122. ὡσπερ σ. ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
Λ. 933. νὴ Δι' ἀπολοίμην ἄρα. ΜΥ. σ. οὐκ ἔχεις.
Εκ. 347. ἵνα μὴ 'γχέσαμ' ἐς τὴν σ.: φανὴ γὰρ ῆν
σισύρας. Εκ. 421. χειμῶνος ὅντος, τρεῖς σ. ὀφειλττω.
στουρῶν. Εκ. 840. κλιναί τε σ. καὶ δαπίδων νενασμέναι.
Σισύφου. Α. 391. εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σ.,
Σιτάλκους. Α. 134. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σ.
Α. 141. τοῦτον μετὰ Σ. ἔπινον τὸν χρόνον σιτεῖσθαι. Π. 543. λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῷ κεφαλῷ' σ. δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων μὲν άρτων σιτείται. Εκ. 665. ἀπὸ τῆς μάζης ῆς σ. ταύτην γὰρ ὅταν τις άφαιρῆ, σιτήσεται. ΕΙ. 724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σ. σίτησιν. Ι. 574. των πρό τοῦ σ. ήτησ' ερόμενος Κλεαίνετον Β. 764. σ. αὐτὸν εν πρυτανείφ λαμβάνειν, σιτήσομαι. Ν. 491. τί δαί; κυνηδόν την σοφίαν σ.; σιτί. Α. 197. καὶ μὴ πιτηρεῖν σ. ημερῶν τριῶν,
ΕΙ. 312. οὐ γὰρ ἢν ἔχοντας ῆκειν σ. ημερῶν τριῶν,
1182. τῷ δὲ σ. οὐκ ἐώνητ΄ οὐ γὰρ ῆδειν ἐξιών·
σιτία. Ι. 575. νῦν δ΄ ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σ.,
Ι. 709. ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σ.
ΕΙ. 138, νῦν δ΄ ἄττ ἀν αὐτὸς καταφάγω τὰ σ., 723, πόθεν ουν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σ.; Εκ. 234. σώζειν ἐπιθυμήσουσιν' εἶτα σ. 355. ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σ. 866. τῶν ἐσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σ. σιτίζεις. Ι. 716. κάθ' ώσπερ αι τιτθαί γε σ. κακώς. σιτίσις. Λ. 868. είναι δοκεί μοι πάντα, τοῖς δὲ σ. σιτίων. Α. 548. στοιᾶς στεναχούσης, σ. μετρουμένων, ΕΙ. 137. ἀλλ' ὧ μελ' ἄν μοι σ. διπλῶν έδει. σιτον. Σ. 716. δμίν και σ. υφίστανται κατά πεντήκοντα μεδίσίτος. Α. 758. τί δ' ἄλλο Μεγαροί; πῶς ὁ σ. ὧνιος; λ. 1203. εἰ δέ τφ μὴ σ. ὑμῶν
 σιτούμενος. Ι. 414. ἀπομαγδαλίας σ. τοσοῦτος ἐκτραφείην·
 Ι. 416. κυνὸς βορὰν σ. μαχεῖ σὰ κυνοκεφάλλω;
 σίτων. ΕΙ. 163. ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σ. πάντων. σιφνιάζων. Fr. 558. αὐτὸς δείξας ἐν θ' ἀρμονίαις χιάζων ἡ σ. σιφωνίζομεν. Θ. 557. έπειτα σ. τὸν οἶνον. ΓΥ. Γ. ἐπιτριβείης. σιώ. Α. 905. ὤσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. ΒΟ. νεὶ τὰ σ., ΕΙ. 214. ναὶ τὰ σ., νῦν ἀττικίων δώσει δίκην. Α. 81. μάλα γ' οἰῶ ναὶ τὰ σ.
 86. πρέσβειρά τοι ναὶ τὰ σ. Βοιωτία
 90. τίς δ' ἡτέρα παῖς; ΑΑ. χαῖα ναὶ τὰ σ., 142. Ευμψήφισαί μοι. ΛΑ. χαλεπά μεν ναί τω σ. 983. κάρυξ έγων, ω κυρσάνιε, ναί τω σ. 1095. νή τον Δί' εῦ μέντοι λέγεις. ΛΑ. ναί τω σ.

σιώ, Λ. 1105, ναὶ τὰ σ., κὰν λῆτε, τὸν Λυσίστρατον.
Λ. 1171. οὐ τὰ σ., οὐχὶ πάντα γ', ὧ λυσσάνιε.
1174. ἐγὰ δὲ κοπραγωγῆν γα πρὰ ναὶ τὰ σ.
1180. βινεῖν ἄπασιν; ΛΑ. τοῖσι γοῦν ναὶ τὰ σ.
σιῷ. Λ. 174. καὶ τἀργύριον τὥβυσσον ἢ παρὰ τῷ σ.
σιῷν. Λ. 1306. τῷ σ. χοροὶ μέλοντι,
σιώπα. Ν. 105. ἡ ἡ, σ. μηδὲν είπης νήπιον.
Λ. 529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὺ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥ. σ. 534. ката о., Θ. 381. σίγα, σ., πρόσεχε τὸν νοῦν χρέμπτεται γὰρ ῆδη,
Β. 926. ἄγνωντα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἵμοι τάλας. ΔΙ. σ.
1125. ἄγε δὴ σ. πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε.
σιωπᾶν. Ι. 352. ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σ.; Ι. 439. τί δήτα; βούλει τῶν ταλάντων ἔν λαβῶν σ.;
Β. 1132. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σ. εἰ δὲ μὴ,
σιωπῷς. ΕΙ. 657. ἀλλ' ὅ τι σ., ὧ πότνια, κάτειπέ μοι.
Θ. 223. ἡν μὴ σ. ΜΝ. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.
σιωπῆτ΄. ΕΙ. 384. ὧ πονηροὶ, μὴ σ. εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.
σιωπῆτ΄. Ι. 1205. ξύλλαβε σ., καὶ βασάνισον ἄττ' ἔνι, Ο. 1217. κάπειτα δητ' ούτω σ. διαπέτει Θ. 660. καὶ διασκοπείν σ. πανταχή· μόνον δὲ χρή Β. 916. ἐγὰ δ΄ ἔχαιρον τῆ σ., καί με τοῦτ' ἔτερπεν Εκ. 527. ἄχου σ. θοιμάτιον λαβοῦσά μου; σιωπῆσαι, λ. 713. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ βαρύ. σιωπήσαιμι. ΕΙ. 378. οὐκ ἄν σ. ΤΡ. ναὶ, πρὸς τῶν θεῶν σιωπήσει. Ο. 225. οὖτος. ΠΕ. τί ἔστιν; ΕΤ. οὐ σ.; ΠΕ. τί Λ. 364. εἰ μὴ σ., θενὼν ἐκκοκιῶ τὸ γῆρας.
σιωπήσεσθ'. ΕΙ. 309. οὐ σ., ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
σιωπῶ. Λ. 530. σοί γ', ὥ κατάρατε, σ. 'γὼ, καὶ ταῦτα κάλυμμα σκαιοίσι. Θ. 1130. σ. γάρ τοι καινά προσφέρον σοφά σκαιόν. Ν. 629. οὐδ' άπορον οὐδε σ. οὐδ' ἐπιλήσμονα· σκαιόν. Ν. 655. ἀγρεῖος εἶ καὶ σ. ΣΤ. οὐ γὰρ, ψζυρὲ, Σ. 1266. καὶ σ. οὐδεπάποτε· Π. 1023. οὐ σ. ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡπίστατο σκαιότατέ. Π. 46. φράζουσαν ὧ σ. σοι σαφέστατα σκαιότατον. Ν. 790. ἐπιλησμότατον καὶ σ. γερύντιον; Ο. 174. ἄληθες, ὧ σ. εἰρηκὼς ἔπος, Β. 1037. ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σ. πρώην γοῦν, ἡνίκ ἔπεμπεν, σκαιουργεῖν. Ν. 994. καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σ., ἄλλο τε μηδέν σκαιών. Σ. 1013. τοῦτο γὰρ σ. θεατών σκαιώς. Εκ. 644. τὰ μέν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σ. εἰ δὲ προσελθών σκαιώς. Εκ. 644. τα μέν άλλα λέγεις ούδεν σ, εί δε προσελθών Έπίκουρος,
Π. 60. σ. γάρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
σκαλαθῦραι. Εκ. 611. ἡν μείρακ 'δὰν ἐπιθυμήση καὶ βούληται σ.,
σκαλαθυρμάτι'. Ν. 630. ὅστις σ. ἄττα μικρὰ μανθάνων,
σκαλεύοντ'. ΕΙ. 440. ἔχονθ' ἐταίραν καὶ σ. ἀνθρακας.
σκαλμίδια. Fr. 714. ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμία καὶ σ.,
σκάλοπας. Α. 879. σ., ἐχίνως, αἰελούρως, πικτίδας,
Σκαμανδρίαις. Θ. 864. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σ.
Σκαμάνδρους. Β. 928. ἀλλ' ἡ Σ., ἡ τάφρους, ἡ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας Σκαμβωνίδης. Σ. 81. Νικόστρατος δ΄ αὖ φησιν δ Σ. σκανδάληθρ. Α. 687. κὰτ' ἀνελκύσας έρωτὰ, σ. Ιστὰς ἐπῶν, σκάνδικά. Α. 478. σ. μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος. σκάνδικος. Α. 480. ἃ θύμ', ἀνευ σ. ἐμπορευτέα, σκάπτειν. Ο. 1432. τί γὰρ πάθω; σ. γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. Π. 525. ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σ. τάλλα τε Γr. 4, 2. εἶτά με σ. κελεύεις ; σκαραφισμοΐσι. Β. 1497. καὶ σ. λήρων σκατοφάγον. Π. 706. μὰ Δί΄ οὖκ ἔγωγ', ἀλλὰ σ. ΓΥ. αὶ τάλαν. σκάφας. Ι. 1815. τὰς σ., ἐν αἰς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας. σκάφει. Α. 541. φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σ. Θ. 877. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σ.; σκάφη. Λ. 139. οἰδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σ. Fr. Μ. Ανα. 17. καὶ μὴν σ. 'σθ', ὡς ἄν τι ἢ σπονδεῖον, ῷ 'νεμουμεν. σκάφην. Εκ. 742. ὁ τὴν σ. λαβών προίτω, τὰ κηρία Fr. 154. σ. ΕΤ. 134. σ. σκαφίδας. Γτ. 367. σ., μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεία. σκαφίον. Ο. 806. σὰ δὲ κοψίχω γε σ. ἀποτετιλμένω Θ. 633. σ. Ξένυλλ' ἤτησεν' οὰ γὰρ ῆν ἀμίς. 838. ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σ. ἀποκεκαρμένην,

σκάφιον. Fr. 195. σ.: Fr. 502. ΐνα μη καταγής τὸ σ. πληγείς ξύλφ. σκάφος. Β. 1382. είθ' ωφελ' Αργούς μη διαπτάσθαι σ. σκάφους. Σ. 29. περί τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σ. ὅλου. σκάψαι. Fr. 163, 3. σ. κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένω διελκύσαι Σκεβλίας. Β. 608. δ Διτύλας χὰ Σ. χὰ Παρδόκας σκέλει. Ο. 54. ἀλλ' οἶσθ' δ δρᾶσον; τῷ σ. θένε τὴν πέτραν. Λ. 823. άλλὰ κρούσω τῷ σ.; σκελετεύεσθαι. Fr. 677. σ.: σκέλη. ΕΙ. 325. οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτὰ τὰ σ. χορεύετον. ΕΙ. 820. ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδή τὰ σ. 825. τἱ δ' ἔπαθες; ΤΡ. ἤλγουν τὰ σ. μακρὰν δδὰν 889. ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὰ σ. Ο. 1254. πρώτης ἀνατείνας τὰ σ, διαμηριῶ
 Λ. 1170. κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σ. 24. ἔτι προσμάθοιμι χωλός εἶναι τὰ σ.; 256. ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὰ σ. Θ. 24. 256. ίθι νυν κατάστειλόν με τὰ περί τὰ σ.
Εκ. 265. είθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τὰ σ.
σκελίσκοιν. Εκ. 1168. τοῖν σ. τὸν ρυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
Σκελλίου. Ο. 126. ἡκιστα: καὶ τὸν Σ. βδελύττομαι.
σκελοῖν. ΕΙ. 241. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σ.;
Λ. 1172. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περί σ.
σκέλος. Α. 220. καὶ παλαιῷ Λακρατίδη τὸ σ. βαρύνεται, 75. έφορὰ γὰρ αὐτὸς πάντ΄. ἔχει γὰρ τὸ σ.
 272. ἡν δ' ὑπεκκλίνη γε δευρὶ, τὸ σ. κυρηβάσει.
 1492. σ. οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.
 1526. ἰδόντες ἄνω σ. ἄ-1526. Ιδοντες άνω σ. ά.
1530. ἡῖπτε σ. οὐράνιον βέμβικες ἐγγενέσθων.
ΕΙ. 332. τὸ σ. ῥίψαντες ήδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
Ο. 383. οίδε τῆς ὀργῆς χαλὰν είξασιν. ἀναγ' ἐπὶ σ.
Β. 294. ἄπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σ. χαλκοῦν ἔχει.
σκέλους. Α. 1214. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σ. παπαῖ,
Α. 705. τοῦ σ. ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίση φέρων. σκελών. Λ. 1259. πολύς δ΄ άμα καττών σ. ῖετο. σκεπτέον. Ι. 35. εὖ προσβιβάζεις μ΄. ΝΙ. ἀλλ' ἐτέρα πη σ. σκέρβολλε. Ι. 821. ὀτιή σε φιλώ; ΔΗΜ, παῦ παῦ', οὖτος, καὶ σκερρολικ. 1. 021. στη σε φιιως
μή σ. πονηρά.
σκευάρι'. Β. 172. ἀνθρωπε, βούλει σ. εἰς Αιδου φέρειν;
σκευάρια. Σ. 1313. Σθενέλω τε τὰ σ. διακεκαρμένω.
ΕΙ. 201. τὰ λοιπὰ τηρῶ σ. τὰ τῶν θεῶν,
Εκ. 753. οὖτος, τί τὰ σ. ταυτὶ βούλετα; Π. 809. τὰ σ. πλήρη 'στὶν, ὥστε θαυμάσαι. σκευαρίοιs. Θ. 738. κακὸν δὲ καὶ τοῖς σ. καὶ τῆ κρόκη. σκευαρίοις. Θ. 738. κακὸν δὲ καὶ τοῖς σ. καὶ τῆ κρόκη· σκευάριον. Π. 1139. καὶ μὴν ὁπότε τι σ. τοῦ δεσπότου σκευαρίων. Α. 451. πολλῶν δεόμενος σ. νῦν δὴ γενοῦ Π. 839. αὐχμὸς γὰρ ῶν τῶν σ. μ' ἀπάλεσεν. σκευάσας. Α. 739. χοίρως γὰρ ὑμὲ σ. φασῶ φέρεν. σκευάση. Ι. 53. ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σ., τῷ δεσπότη 'σκευασμένα. Ι. 1104. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ 'σ. σκευαστέον, ΕΙ. 855. λείχειν ἄρ αὐτῆ κάνθάδε σ. σκευάσω. Ι. 372. περικόμματ ἔκ σου σ, Σ. 1331. δοδὶ φουκτοὺς σ. Κ. 1331. δαδί φρυκτούς σ,
Χ. 1331. δαδί φρυκτούς σ,
σκεύη. { ΕΙ. 886. } ἄγε δὴ σὰ κατάθου πρῶτα τὰ σ. χαμαί·
ΕΙ. 983. στην σ. δύο χρησίμω,
Χ. 939. καὶ τἄλλα τὰ σ. τὰ προσκεκαυμένα.
ΕΙ. 287. ἀπόφερε τὰ σ. λαβών ταυτὶ πάλιν·
552. τὰ γεωργικὰ σ. λαβώντας εἰς ἀγοὸν 552, τὰ γεωργικά σ. λαβύντας εἰς άγρὸν 729. ἀλλ' ἴθι χαίρουν ήμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σ. παραδόντες 1318. καὶ τὰ σ. πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρή πάντα πομίζειν
Β. 12. τί δητ' έδει με ταῦτα τὰ σ. φέρειν
15. [σ. φέρουσ' ἔκάστοτ' ἐν κωμφδία]
521. ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σ. φέρων. 627. κατάθου σὰ τὰ σ. ταχέως, χώπως έρεις Εκ. 728. ἐγὰ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σ. φέρω, Fr. 307, 2. σ. τοσαθτα καὶ τὸν ὧμον θλίβομαι. σκευήν. Ι. 1324. πως αν ίδοιμεν; ποίαν τιν' έχει σ.; ποίος γεγένητα ; Σ. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακών, σ. βελέων άλεωρήν ΕΙ. 763. παίδας ἐπείρων, άλλ' ἀράμενος τὴν σ. εὐθὺς ἐχώρουν, Β. 108. ἀλλ' ἄνπερ ἐνεκα τήνδε τὴν σ. ἔχων σκευόποιῶν. Ι. 232. τῶν σ. εἴκάσαι πάντως γε μὴν σκεῦός. Θ. 402. σ. τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη, σκευοφόροs. Β. 497. έγω δ' εσομαί σοι σ. εν τῷ μέρει σκέψαι. Ν. 392, σ. τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουί οία πέπορδας" Ν. 1043. σ. δὲ τὴν παίδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω 1071. σ. γὰρ, ὧ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἄπαντα 1427. σ. δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τάλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ,

σκέψαι. Ν. 1440. σ. δὲ χάτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γάρ σκληρώς. Ι. 783. ἐπὶ ταίσι πέτραις οὐ φροντίζει σ. σε καθήμενον ούτως, σκόλι'. Σ. 1222. τούτοις ξυνών τὰ σ. ὅπως δέξει καλῶς. δλοθμα Σ. 601. σ. δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἴων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις, σ. τοίνυν ως εξόν σοι πλουτείν καὶ τοίσιν άπασιν, σκόλια. Α. 532. ετίθει νόμους ώσπερ σ. γεγραμμένους 698. σ. τοίννιν ὡς έξον σοι πλουτείν καὶ τοίσιν ἀπασιν,
1170. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σ. μ' ὅτῳ
Θ. 160. ἀγρεῖον ὅντα καὶ δασύν σ. δ' ὅτι
1114. σ. τὸ πόστη μή τι μικτὸν παίνεται;
Β. 1013. σ. τοίννιν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
1030. ταῦτα γὰρ ἀνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σ. γὰρ ἀπ'
ἀρχῆς,
Εκ. 124. δεῦρ', ὧ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σ., τάλαν,
Π. 526. σ. τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν
μὲν σκόλιον. Σ. 1240. τούτφ τί λέξεις σ.; ΦΙ. φδικώς έγὼ, Ο. 1416. ἐς θοιμάτιον τὸ σ. ἄδειν μοι δοκεῖ, σκόλιόν. Fr. 2. αἴσον δή μοι σ. τι λαβὼν 'Αλκαίου κἀνακρέσκολίων. Β. 1302. σ. Μελήτου, Καρικών αὐλημάτων, σκόμβροι. Fr. 365. σ., κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες. σκόμβρος. Fr. 225. σ.: σκόμβρων. Ι. 1008. περί Λακεδαιμονίων, περί σ. νέων, σκοπάν. Fr. 679. σ. μέν σκεψάμενοι. Εκ. 232. ἐῶμεν ἄρχειν, σ. ταυτὶ μόνα, σκόπει. Α. 80. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σ., σκίψασθ'. Ν. 537. ως δὲ σώφρων ἐστι φύσει σ. ήτις πρωτα μὲν ΕΙ. 888. σ. δς ὑμιν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων, σκέψασθαι. Π. 576. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σ. δ΄ ἔστι Ν. 1096. πλείους σ. ΔΙ. καὶ δή σκοπῶ. ΕΙ. 543. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σ. Λ. 678. κοὺκ ἀν ἀπολίσθοι τρέχοντος τὰς δ΄ "Αμαζόνας σ., Θ. 613. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σ. γ΄ αὐτὴν σφόδρα: μάλιστα μάλιστα σκέψασθε. Α. 889. σ., παίδες, την άρίστην έγχελυν,
Ι. 419. σ., παίδες οὐχ δρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών.
1141. σ. δέ μ', εἰ σοφῶς σκέψιν. Β. 974. καὶ σ., ὥστ' ήδη νοεῖν σκέψομαι, ΕΙ. 29. ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σ. Εκ. 749. πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σ. σκεψόμεσθ'. Ι. 379. τοῦ σ. εὖ κὰνδρικῶς σκεψώμεθα. Θ. 802. ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σ. δὴ κὰντιτιθῶμεν πρὸς ἔκαστον. Β. 644. Ιδού, σ. νυν ήν ὑποκινήσαντ' ΐδης. 1155. πῶς δίς; ΕΥ. σ. τὸ ῥῆμ' ἐγὰ δέ σοι φράσω. 1100. πως σις; Ε.Ι. σ. το μης Εκ. 480. στρέφου, σ., 1081. αὐτός σ. σύ. τάδε δέ σοι ποιητέον. σκοπείν. Ο. 450. σ. δ΄ δ τι ὰν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. Θ. 599. ἀλλὰ σ. τὸν ἀνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου σκοπείς. Α. 96. ή περί άκραν κάμπτων νεώσοικον σ.; Ι. 264. καὶ σ. γε τῶν πολιτῶν δστις ἐστὶν ἀμνοκῶν, σκοπεῖσθ'. Εκ. 207. Ιδία σ. ἔκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ σκόπελον. Ν. 273. ἡ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἡ σ. νιφόεντα έκαστον, σκήμα. Θ. 1188. είεν καλή τὸ σ. περὶ τὸ πόστιον. Μίμαντος σκόπελος. Β. 471. 'Αχερόντιός τε σ. αlματοσταγής σκηνάς. ΕΙ, 731. περί τὰς σ. πλείστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιείν. Θ. 658. την πύκνα πάσαν και τας σ. και τας διόδους διαθρήσαι. σκοπήτε. Θ. 580. σ. και τηρήτε μή και προσπέση σκοπιάς. Ν. 281. τηλεφανείς σ. άφορώμεθα, σκοπιωρούνται. Σ. 361. κατά τὰς διόδους σ., σκοποῦνταί. Θ. 396. ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σ. τ' εὐθέως, σκηνήν. ΕΙ. 880. σ. έμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. σκήπτομαί. Π. 904. ἀλλ' έμπορος; ΣΥ. ναὶ, σ. γ', ὅταν τύχω. σκήπτρα. Ο. 636. σ. τάμα τρίψειν. σκήπτρον. Ο. 480. οὐκ αποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σ. τῷ δρυσκοποῦντες. Σ. 1101. πολλαχοῦ σ. ήμᾶς els ἄπανθ' εὐρήσετε σκοπώ. Ν. 1096. πλείους σκόπει. ΔΙ. καὶ δὴ σ. σκοπώμεν. Π. 409. σ. ΧΡ. άλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛ. οὐδ' ἐμοὶ κολάπτη. Ο. 1535. τὸ σ. ὁ Ζεὺς τοίσιν ὅρνισιν πάλιν, 0. 1535. το σ. ο Σευν τοισιν ορνισιν παλιν. 1600. το σ. ήμιν τοίσιν όρνισιν πάλιν 1626. το σ. άποδούναι πάλιν ψηφίζομαι σκήπτρου. Ο. 1631. οὕτος, δοκεῖ δρῶν ταῦτα τοῦ σ. πέρι. σκήπτρων. Ο. 510. ἐπὶ τῶν σ. ἐκάθητ' ὅρνις, μετέχων ὅ τι δοκεί. σκοπών. Ι. 259. κάποσυκάζεις πιέζων τους υπευθύνους σ. N. 742. ὑρθῶς διαιρῶν καὶ σ. ΣΤ. οἴμοι τάλας. Ο. 1196. ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σ. * * , Λ. 427. οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σ.; δωροδοκοίη. σκήψιν. Α. 392. ώς σ. άγων ούτος οὐκ ἐσδέξεται. σκήψομαι. Εκ. 1027. άλλ' ἔμπορος εἶναι σ. ΓΡ. Β. κλάων 1202. ὅψεται δ' οὐδὲν σ., εἰ Π. 709. σ. περιήει πάντα κοσμίως πάνυ. σκορδινά. Β. 922. τί σ. καὶ δυσφορείς; ΕΥ. ότι αὐτὸν έξεγε σύ. σκιά. Fr. 564. ἐπτάπους γοῦν ἡ σ. 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δεῖπνον' λέγχω. λέγχω.
σκορδινάται. Σ. 642. ὤσθ' οὖτος ήδη σ. κἄστιν οὖκ ἐν αὐτοῦ.
σκορδινάμαι. Α. 30. στένω, κέχηνα, σ., πέρδομαι,
σκόροδ'. Α. 165. οὖ καταβαλεῖτε τὰ σ.; ΘΕ. ὧ μοχθηρὲ σὖ,
Α. 761. οὖδὲ σκόροδα; ΜΕ. ποῖα σ.; ὑμὲς τῶν ἀεὶ,
Εκ. 404. τί δαί μ' ἐχρῆν δρῶν; ΒΛ. σ. ὁμοῦ τρίψαντ' ὁπῷ
σκόροδα. Α. 164. ὑπὸ τῶν 'Οδομάντων τὰ σ. πορθούμαντος.
Α. 761. οὖδὲ σ.; ΜΕ. ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς τῶν ἀεὶ,
Ι. 600. πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σ. καὶ κρόμμνα:
Λ. 689. νῦν πρὸς ἕμ' ἴτω τις, ἴνα μή ποτε φάγη σ., μηδὲ
κυάμους μέλανας. σκιάδειον. Ι. 1348. ὥσπερ σ. καὶ πάλιν ξυνήγετο.
Ο, 1508. τουτὶ λαβών μου τὸ σ. ὑπέρεχε
1550. φέρε τὸ σ. ἵνα με κὰν ὁ Zeòs ἴδη
Θ. 823. τὸ σ. Θ. 823. το σ. 829. ἔρριπται τὸ σ. σκιάν. Fr. 62. τὴν αὐτοῦ σ. δέδοικεν: Σκιάποσιν. Ο. 1553. πρὸς δὲ τοῖς Σ. λίσκιᾶς. Σ. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ νῷν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὅνου σ. Εκ. 496. ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σ. Fr. 238, 2. νῦν ἐστι; β. περὶ ὄνου σ. σκιερά. Σ. 757. πάρες, ἄ σ. μὰ τὸν Ἡρακλέα, σκιερόν. Ο. 349. οὖτε γὰρ ὅρος σ. οὖτε νέφος αἰθέριον σκιμαλίσω. Α. 444. ὅπως ἄν αὐτοὺς ἡηματίοις σ. σκιμβάξεν. Fr. 678. σ.: κυάμους μέλανας. Β. 555. καὶ τὰ σ. τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὧ γύναι, Β. 555. καὶ τὰ σ. τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ῷ γύναι, σκοροδάλμη. Ι. 199. δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σ., σκοροδάλμη. Εκ. 292. στέργων σ., σκοροδάλμην. Ι. 1095. ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σ. σκορόδια. Θ. 494. τὴν νύχθ', ἔωθεν σ. μασώμεσθ', ἵνα σκοροδίοις. Π. 818. ἀλλὰ σ. ὑτὸ τρυψῆς ἐκάστοτε. σκορόδοις. ΕΙ. 502. πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σ. ἡλείψατε. σκοροδομίμητον. Fr. 122, 2. μίζας ἔχούσας σ. φύσυν. σκόροδον. Α. 521. ἡ χοιρίδιον ἡ σ. ἡ χόνδρους ἄλας, Σ. 1172. ὅτψ; δοθιῆνι σ. ἡμφιεσμένψ. Β. 987. ποῦ τὸ σ. τὸ χθιζινόν; σκοροδοσανδοκευνομαρτοποίληδες. Α. 458. ῷ σ.. σκιμβάζειν. Fr. 678. σ.: σκίμποδα, Ν. 255. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν Ιερὸν σ, σκίμποδος. Ν. 709. ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τοῦ σ. σκιοειδέα. Ο. 686. ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σ. φῦλ' σκίπωνας. Σ. 727. ωστ' ήδη την όργην χαλάσας τους σ. κατα-βάλλω. Σκίροις. Θ. 834. προεδρίαν τ' αὐτἢ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σ. σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες. Λ. 458. ὧ σ., σκορόδου. Σ. 679. οὐδεὶς οὐδὲ σ. κεφαλήν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν. σκορόδων. Λ. 550. σ., ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις, Εκ. 18. δσα Σ. έδοξε ταῖς έμαῖς φίλαις. 59. δσα Σ. έδοξεν εἰ δεδράκατε. σκῖρον. Σ. 925. ἐκ τῶν πόλεων τὸ σ. ἐξεδήδοκεν. σκίρον. Σ. 925. ἐκ τῶν πόλεων τὸ σ. ἐξεδηδοκεν.
σκίρτα. Ν. 1078. χρῶ τῆ φύσει, σ., γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
σκιρτῶτε. Π. 761. ὁρχεῖσθε καὶ σ. καὶ χορεύετε
Σκίταλοι, Ι. 634. άγε δὴ Σ. καὶ Φένακες, ῆν δὶ ἐγὼ,
Σκιώνην. Σ. 210. τηρεῖν Σ. ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
σκληρά. Α. 1199. τῶν τιτθίων, ὡς σ. καὶ κυδώνια.
σκληρεῖς, Ν. 1264. ὡ σ. δαίμον, ὡ τύχαι θραυσάντυγες
σκληροῖς, Fr. 563. οὕτε ποιηταῖς ῆδεσθαι σ. καὶ ἀστεμφέσιν
σκληροῖς, Fr. 563. οὕτε ποιηταῖς ηδεσθαι σ. καὶ ἀστεμφέσιν
σκληροῖς, Fr. 563. οὕτε Ποσινίως σ. οὐνος συνήσουσι. Α. 813. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σ. τροπαλίδος, ΕΙ. 258. μῶν τῶν σ. ἐνέβαλεν ἐς τὸν κόνδυλον;
 1000. ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σ.,
 Π. 718. σ. κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα σκότια. Ο. 1389. ἀξριά τινα καὶ σ. καὶ κυαναυγέα σκοτοβινιώ. Α. 1221. καὶ σ. σκοτοδασυπυκνότριχά. Α. 390. σ. τιν' 'Αϊδος κυνῆν' σκότοι. Α. 1219. καὶ σ. σκότον. Εκ. 288. ἐνδυόμεναι κατὰ σ. τόλμημα τηλικοῦτον. σκότος. Β. 273. τί ἐστι τὰνταυθί; ΞΑ. σ. καὶ βόρβορος. σκληροίσιν. Fr. 563. ούτε Πραμνίοις σ. οίνοις συνάγουσι σκληρόν. ΕΙ. 350. ούδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σ., ὥσπερ καὶ προ του, Α, 748. τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σ.; ΓΥ. Γ. ἄρρεν παιδίον. Fr. 565. o.

```
σκότου. Fr. 198, 1. και τίς νεκρών κευθμώνα και σ. πύλας
 σκότφ. Α. 1169. βουλόμενος έν σ. λάβοι
    Σ. 256. κάπειτ' ίσως εν τῷ σ. τουτουὶ στερηθεὶς 276. τῷ σ. τὸν δάκτυλόν που.
           911. κατεσικέλιζε κάνέπλητ' έν τῷ σ.,
     ΕΙ. 691. έψηλαφωμεν έν σ. τὰ πράγματα,
ΕΙ. 691. εψηλαφωμεν εν σ. τα πραγματα,
Ο. 1483. τῷ σ. πόρρω τις ἐν
Λ. 72. μόλις γὰρ εὖρον ἐν σ. τὰ ζώνιον.
Εκ. 314. τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβείν ἐν τῷ σ.
375. ἐν τῷ σ. γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.
Σκύθ'. Θ. 1116. φέρε, Σ. ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
Σκύθα. Θ. 1112. καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΥ, ληρεῖς, ὧ Σ.
Θ. 1121. τἱ δ' οὐκ ἐῷς λύσαντά μ' αὐτὴν, ὧ Σ..
Εκύθαι. Λ. 451. ἡμῶν. ὑμόσε γορῶμεν αὐταῖς, ὧ Σ.
 Σκύθαι. Λ. 451. ήμεν δμόσε χωρωμεν αυταις, ω Σ.,
Λ. 455. αποστρέφετε τὰς χείρας αυτών, ω Σ.
Σκύθαινα. Λ. 184. καλώς λέγεις. ποῦ 'σθ' ή Σ.; ποῖ βλέπεις;
 Σκύθαις. Ο. 941. νομάδεσσι γάρ ἐν Σ. Σκύθην. Θ. 1017. τον Σ. λάθοιμι;
Σκύθην. Θ. 1017. τον Σ. λαθοιμι;
Θ. 1186. αύλει σὺ θᾶττον' ἔτι δέδοικας τὸν Σ.;
Σκύθης. Θ. 1026. ὅδε γὰρ ὁ Σ. πάλαι φύλαξ ἐφέστηκ',
Σκύθου. Θ. 1182. καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖαι γόνασι τοῦ Σ.
σκυθρώπαζ. Λ. 7. τί συντετάραξαι; μὴ σ., ὧ τέκνον.
σκυθρώπος. Λ. 707. τί μοι σ. ἐξελήλυθας δόμων;
Σκυθών. Α. 704. ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῷ Σ. ἐρημία,
σκυλείωτε. Λ. 461. παύκαθ' ἐπαναχορείτε, μὴ σ.
 σκυλεύετε. Λ. 401. παύεσθ', ξεταναχωρείτε, μή σ. 
σκυλοδέψαι. Ο. 490. ἀναπηδῶσιν παντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς,
κεραμής, σ.,
σκυλοδεψείν. Π. 514. ή σκυτοτομείν ή πλινθουργείν ή πλύνειν
 σκυλοδεψών. Εκ. 420. ἐς τῶν σ: ἡν δ' ἀποκλείη τῆ θύρα
σκύμνοισι. Ι. 1039. ὥστε περί σ. βεβηκώς τον σῦ φύλασσε, σκύμνον. Β. 1431. [οὐ χρη λέοντος σ. ἐν πόλει τρέφειν.] σκυτάλα. Λ. 991. τί δ' ἐστί σοι τοδί; ΚΗ, σ. Λακωνικά.
 σκυτάλη. Λ. 992. είπερ γε χαύτη 'στι σ. Λακωνική.
σκυτάλι'. Ο. 1283. σ. εφόρουν νυνί δ' ὑποστρέψαντες αὖ
 σκυτάλιον, Fr. 372. σ.
σκύταλου. Εκ. 3/2. σ. 

σκύταλου. Εκ. 76. έγωγέ τοι τό σ. ἐξηνεγκάμην 

σκυτάλων. Εκ. 78. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σ. ὧν πέρδεται. 

σκύτεσιν. ΕΙ. 669. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἢν τότ' ἐν τοῖς σ. 

σκύτη. Ι. 868. ἐν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί' σ. τοσαῦτα πωλῶν, 

Σ. 643. ἢ μὴν ἐγώ σε τήμερον σ. βλέπειν ποιήσω. 

σκυτῆς. Ο. 491. σ., βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τορνευτολυρα-
σπιδοπηγοί σκυτίνας. Ν. 880. αμαξίδας τε σ, εΙργάζετο, σκυτίνη. Λ. 110. δ ην αν ημίν σ, πικουρία. σκύτινον. Ν. 538. οὐδὲν ηλθε βαψαμένη σ, καθειμένον, πόδας
σκυτοτόμε. Λ. 416. \tilde{\omega} σ., της μου γυναικός τους πόδας, σκυτοτομεί. Π. 162. \delta μὲν γὰρ αὐτῶν σ. καθήμενος, σκυτοτομείν. Π. 514. \hat{\eta} σ. \hat{\eta} πλινθουργείν \hat{\eta} πλύνειν \hat{\eta} σκυλο-
                          Set eir
  σκυτοτομικόν. Εκ. 432. τὸ σ. πληθος οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
σκυτοτόμοις. Ι. 740. καὶ σ. καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.
Εκ. 385. καὶ δήτα πάντας σ. ηκάζομεν
σκυτοτόμον. Λ. 414. ἔτερος δέ τις πρὸς σ. ταδὶ λέγει
 σκώληκας. Fr. 503, 2. σ. ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.
 σκώληκες. Σ. 1111. ὥσπερ οί σ. ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
σκώλουσι, Λ. 810. σ. τὰ πρόσωπα περιειργμένος, σκώμμασιν. ΕΙ. 750. ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σ. οὐκ
άγοραίοις,
σκώμματα. Ν. 542. τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σ.,
σκωμμάτιον. Σ. 1289. σ. εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ,
 σκωμμάτων. Π. 316. άλλ' εία νῦν τῶν σ. ἀπαλλαγέντες ήδη
σκώπτε. Ν. 1267. μὴ σ. μ', ὧ τῶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα 
Β. 58. μὴ σ. μ', ὧδέλφ' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς 
Εκ. 1005. μὴ σ. μ', ὧ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ. 
1074. μὴ σ. μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου. ΓΡ. Β. δευρὶ μὲν οῦν.
σκώπτειν, Ι. 525. Εξεβλήθη πρεσβύτης ῶν, ὅτι τοῦ σ. ἀπελείφθη Π. 557. σ. πειρὰ καὶ κωμφδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας, σκώπτεις. Π. 973. σ. Εγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
σκώπτετον. Ο. 96. είξασιν ἐπιτρίψαί σε. ΕΠ. μῶν με σ. Π. 886. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σ., σκώπτη. Ν. 992. καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κὰν σ. τίς σε,
                          φλέγεσθαι
σκωπτόλης. Σ. 788. ὁ σ. δραχμήν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβών, σκωπτόμενοι. Σ. 542. σ. δ' ἐν ταῖς ὀδοῖς
σκώπτοντας. ΕΙ. 740, ès τὰ βάκια σ. ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσίν
πολεμούντας.
σκώπτουσ'. Σ. 567. οἱ δὲ σ., ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν
```

κατάθωμαι.

αὐτάς.

σκώπτουσαι. Ν. 350. σ. την μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ήκασαν

```
σκώπτων. Σ. 1320. σ. άγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
     ΕΙ. 173. οξμ' ώς δέδοικα κουκέτι σ. λέγω.
 σκώρ. Β. 146. καὶ σ. ἀείνων ἐν δὲ τούτω κειμένους Π. 305. μεμαγμένου σ. ἐσθίειν, αὐτὴ δ' έματτεν αὐτοῖς, σκωραμίς. Εκ. 371. ἴνα μὴ γένωμαι σ. κωμωδική. σκώψαντα. Β. 392. παίσαντα καὶ σ. νισκώψαντα. Ε. 745. ἵν' ὁ σύνδουλος σ. αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ'
                        ἀνέροιτο,
  σκώψει. Ν. 296. οὐ μὴ σ. μηδέ ποιήσεις άπερ οἱ τρυγοδαίμονες
  οὖτοι,
σκώψεται. Α. 854. οὐδ' αὖθις αὖ σε σ. Παύσων ὁ παμπόνηρος,
  σκώψωμεν. Β. 417. σ. Άρχέδημον;
σμερδαλέον. Ο. 553. ὧ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὧς σ. τὸ
 πόλισμα.
σμήνος. Ν. 297. άλλ' εὐφήμει μέγα γάρ τι θεῶν κινείται σ.
 Σ. 425. ὡς ἀν εὖ εἰδῆ τὸ λοιπὸν σ. οἶον ώργισεν. σμικρά. Α. 523, καὶ ταῦτα μὲν δὴ σ. κἀπιχώρια, Α. 1205. σ. πολλὰ παιδία,
  σμικράν. Λ. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σ. λαβὴν, σμικρᾶς. Ι. 538. δς ἀπὸ σ. δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν, σμικρόν. Σ. 5. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σ. ἀπομερμηρίσαι.
     Σ. 511. δικίδιον σ. φάγοιμ' αν εν λοπάδι πεπνιγμένον Ο. 1303. ή πτέρυγες, ή πτερού τι και σ. προσήν.

    Λ. 278. σ. ἔχων πάνυ τριβώνιον,
    Εκ. 1154. σ. δ' ὑποθίσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι

   σμικρόν. Ο. 1499. δπηνίκα; σ. τι μετά μεσημβρίαν.
 σμικρόν. Ο 1408. σημείαι, η τη με τα μογρομια. 
σμικρότατος. Σ. 1511. ό σ., δε την τραγφδίαν ποιεί, 
σμικρού. Π. 377. ὧ ταν, ἐγώ τοι τοῦτ' ἀπό σ. πάνυ 
Σμικυθε. Εκ. 294. καὶ Σ. καὶ Δράκης, 
Σμικυθίων. Σ. 401. ὧ Σ. καὶ Τισιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε; 
Συμκυθίων. Σ. 401. ὧ Σ. καὶ Τισιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε;
   Σμικυθίωνος. Εκ. 46. την Σ. δ' οὐχ ὁρᾶς Μελιστίχην
  σμιλεύματά. Β. 819. σχινδαλάμων τε παραξόνια, σ. τ' έργων,
  σμίλης. Θ. 779. δέξασθε σ. δλκούς,
σμινύας. ΕΙ. 546. τίλλονθ' έαυτόν ; δ δέ γε τὰς σ. ποιῶν
   σμινύδιον. Fr. 372. σ.
 σμινύη. Ν. 1500. ήν ή σ. μοι μή προδφ τὰς ἐλπίδας,
σμινύην. Ν. 1486. κλίμακα λαβών ἔξελθε καὶ σ. φέρων,
Ο. 602. πωλώ γαῦλον, κτώμαι σ., καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
  Σμοίος. Εκ. 846. Σ. δ' έν αὐταῖς ἐππικήν στολήν ἔχων
 σμύρνη. Ι. 1332. οὐ χοιρινῶν όζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σ. κατά-
                        λειπτος.
  σμωμένην. Fr. 326. άλλ' άρτίως κατέλιπον αὐτήν σ.
 σμώχετ'. ΕΙ. 1309. καὶ σ. ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν οὐδὲν γὰρ, ὧ
                         πονηροί,
  σοβαρά. ΕΙ. 944. σ. θεόθεν κατέχει
  σοβαρόν. Α. 673. οι δὲ μάττωσιν, οῦτω σ. ἐλθὲ μέλος εὕτονον,
 άγροικότερον, σοβαρός. Ν. 406. ρήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σ. διὰ τὴν πυκ-
                       νότητα,
    Π. 872. ὡς σ., ὧ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
 σοβαρώς. ΕΙ. 83. μή μοι σ. χώρει λίαν
σοβοῦντος. Ο. 34. ἀστοὶ μετ ἀστῶν, οὐ σ. οὐδενὸς
σοι. Α. 178. τί δ' ἔσταν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σ. σπονδὰς φέρων
                        K.T.A.
  σοί. Α. 1020. Ε φίλτατε, σπονδαί γάρ είσι σ. μόνω, κ.τ.λ.
    Ν. 795. εί σ. τις υίδς έστιν έκτεθραμμένος, κ.τ.λ.
 σοίν. Ν. 244. άλλά με δίδαξον τον έτερον τοίν σ. λόγοιν, σοίs. Σ. 747. νθν δ' ίσως τοίσι σ. κ.τ.λ.
σοίσι. Ν. 1302. αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σ. καὶ ξυνωρίσιν. σοίσιν. Ι. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς σ. ώσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι. Β. 1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σ. πολλή πολλοῦ "πικαθῆτο, Σόλων. Ν. 1187. ὁ Σ. ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν
 Σόλωνός. Ο. 1660. έρω δὲ δὴ καὶ τὸν Σ. σοι νόμον
 σόν. Α. 93. κόραξ πατάξας του γε σ. του πρέσβεως, κ.τ.λ.
 Ν. 1295. ζητείς ποιήσαι τάργύριον πλείον τό σ.; κ.τ.λ. σορέλλη. Fr. 1. άλλ' εί σ. καὶ μύρον καὶ ταινίαι.
σορέλλη. Γτ. 1. άλλ' εἶ σ. καὶ μύρον καὶ ταινίαι.

Γτ. 1, p. 529, ἰδοὺ σ. τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου,
σορόν. Α. 691. οῦ μ' ἐχρῆν σ. πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλῶν ἀπέρχομαι,
Λ. 600. χοιρίον ἔσται' σ. ἀνήσει'
σοροπηγοῖs. Ν. 846. ἡ τοῖs σ. τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
σοροῦ. Σ. 1365. ποθεῖs ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σ.
σορῶ. Π. 277. ἐν τῆ σ. νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σόs. Ι. 732. ὁτιὴ φιλῶ σ', ὧ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σ. κ.τ.λ.
Π. 260. ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σ. κέκλησε δεῦρο. κ.τ.λ.
σου. Α. 258. μἡ τις λαθών σ. πεωτσάχη τὰ γρυσία. κ.τ.λ.
σου. Α. 258. μή τις λαθών σ. περιτράγη τὰ χρυσία. κ.τ.λ. σού. Σ. 291. ἐθελήσεις τι μοι οὖν, ὡ πάτερ, ἡν σ. τι δεηθω; σοῦ. Α. 256. σ. μηδὲν ἡττον βδεῖν, ἐπειδαν ὅρθρος ἢ. κ.τ.λ. σοὕδωκεν. Ι. 1177. τουτὶ τέμαχός σ. ἡ Φοβεσιστράτη. σοὖκλέγων. Ι. 908. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σ. νέον ποιήσω
```

```
σούκτεμῶ. Ι. 374, τὸν πρηγορῶνά σ.
Σουνιάρατε. Ι. 560, δελφίνων μεδέων Σ.,
Σουνιέρακε. Ο. 868, ὧ Σ., χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.
Σούνιον, Ν. 401, ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σ. ἄκρον 'Αθηνέων
 σούξηρήσατο. Θ. 761. τίς την άγαπητην παίδά σ. σούπισθεν. Θ. 168. ἵνα συμποιώ σ. ἐστυκὼς ἐγώ. σούδ. Β. 110. τοὺς σ. φράσειας, εἰ δεοίμην, οἶσι σὺ Β. 1051. κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σ. Βελλερεφόντας. σοῦσθ'. Σ. 458. οὐχὶ σ., οὐκ ἐς κόρακος; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ
  ξύλφ.
σούστί. Α. 339. δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σ. φίλος κ.τ.λ.
σούστίν. Σ. 480. οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σ. οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
σούστίν. Σ. 480. οὐδὲ μέν γ οὐδὶ ἐν σελίνω σ. οὐδὶ ἐν πηγ
σοφά. Ν. 841. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστὶ ἐν ἀνθρώποις σ. 
Ν. 1370. λέρον τι τῶν νεωτέρων ἄττὶ ἐστὶ τὰ σ. ταῦτα.
Ο. 1401. χαρίεντά γ', ὡ πρεσβῦτ, ἐσοφίσω καὶ σ.
Θ. 1130. σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σ.
σοφά. Θ. 21. οἰόν τὶ που ἀτὶν αὶ σ. ξυνουσίαι.
σοφή. Εκ. 245. οἰκ ἐτὸς ἄρ', ὡ μέλὶ, ἦσθα δεινὴ καὶ σ.
σοφή. ΕΙ. 1030. σ. * * δόκιμον
σοφής. Σ. 1282. ἀλλὶ ἀπὸ σ. φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
Ο. 409. ξένω σ. ἀρὶ Ἑλλάδος.
Σοφία. Ο. 1320. Σ., Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
σοφία. Β. 1519. σ. κρίνω δεύτερον είναι.
 σοφία. Β. 1519. σ. κρίνω δεύτερον εἶναι.
σοφίαι. Β. 676. τὸν πολὸν ὁψομένη λαῶν ὅχλον, οὖ σ.
σοφίαν. Ν. 491. τί δαί; κυνηδόν τὴν σ. σιτήσομαι;
Ν. 517. καὶ σ. ἐπασκεῖ.
1024. ὧ καλλίπυργον σ. κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
  Σ. 1465. φιλοπατρίαν καὶ σ.
Π. 511. ούτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων ούτ' ἂν σ. μελετψή
σοφίας. Ν. 361. πλην ἡ Προδίκφ, τῷ μὲν σ. καὶ γνώμης οῦνεκα,
                                      जा है.
       Ν. 412. ὧ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σ. ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
                925. ὤμοι σ. ΔΙ. ὤμοι μανίας,
955. νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνείται σ.,
 Ο. 1274. στεφάνω σε χρυσώ τώδε σ. ούνεκα
Β. 883. νῦν γὰρ ἀγὰν σ. ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ήδη.
σοφίζει. Ι. 299. ἀλλότρια τοίννν σ.,
σοφίζεται. Ι. 721. χώ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σ.
σοφίζομαι. Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σ.,
  σόφισμα. Ν. 205. τὸ γὰρ σ. δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
Ο. 431. σ., κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' δλον.
σοφίσματα. Π. 160. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σ.,
  σοφισμάτων. Β. 17. δταν τι τούτων των σ. ίδω,
  Β. 872. ὅπως ἄν εύξωμαι πρό τῶν σ.,
1104. ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χάτεραι σ.
σοφιστάς, Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δί οἶσθ ὁτιὴ πλείστους αὖται
                                      βόσκουσι σ.
  σοφιστήν. Ν. 1111. ἀμέλει, κοιμεί τοῦτον σ. δεξιόν,
 Ν. 1309. τον ποιήσει τὸν σ.*
σοφοί. Σ. 1196. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σ.
Ο. 375. ἀλλ' ἐπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σ.
Β. 1411. ἄνδρες σ., κὰγὰ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
Fr. 289. "σ. τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία."
σοφοῖν. Β. 896. παρὰ σ. ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τίνα λόγων
σοφοίν. Β. 630. παρα σ, ανοροιν ακουσαι τινα Λογων σοφοίν. Ν. 526. τοίς σ., ων ούνεκ' έγω ταῦτ' ἐπραγματευόμην. Ν. 535. ζητοῦσ' ἢλθ', ἡν που πιτύχη θεαταῖς ούτω σ.: Σ. 1049. ὁ δὲ ποιητής οὐδὲν χείρων παρα τοῖσι σ. νενόμισται, Β. 737. ἡν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σ. δοκήσετε. Εκ. 1155, τοῖς σ. μὲν, τῶν σοφῶν μεμιτημένοις κρίνειν ἐμέ' Σοφοκλέα. Β. 76. εἶτ' οὐ Σ., πρότερον ὅντ' Εὐριπίδου, Σοφοκλεῖ. Β. 1516. πὸν ἐμὸν προέδος Σ. τροεῖν.
 Σοφοκλεά. Β. 1516. τον έμον παράδος Σ. τηρεῖν.
Σοφοκλέης. ΕΙ. 695, πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σ. ἀνήρετο.
Ο. 100. τοιαῦτα μέντοι Σ. λυμαίνεται
Β. 787. οὐ καὶ Σ. ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
      ΕΙ. 697. ἐκ τοῦ Σ. γίγνεται Σιμωνίδης.
Β. 79. ἀνευ Σ. δ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
Fr. 231 a, 1. ὁ δ' σὰ Σ.
  Σοφοκλέους. ΕΙ. 531. αὐλῶν, τραγφ
Β. 79. άνευ Σ. δ τι ποιεί κωδωνισω.
Fr. 231 a, 1. δ δ' αδ Σ. τοῦ μέλιτι κεχρισμένου σοφόν. I. 885. καίτοι σ. κάκειν ὁ Πειραιεύς ἔμοιγε μέντοι Ν. 489. άγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σ. 895. φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σ. ποιῶν; Σ. 809. σ. γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον 1279. τὸν δ' ὑποκριτὴν ἔτερον, ἀργαλέον ὡς σ.:
       ΕΙ. 799. τον σ. ποιητήν
                   1028. όσα χρή σ. άνδρα; τί δ' οὐ
     Ο, 382. χρήσιμον μάθοι γάρ ἄν τις κάπο τῶν ἐχθρῶν σ.
429. ἔνι σ. τι φρενί;
Λ. 546. ἔνι θράσος, ἔνι δὲ σ., ἔνι δὲ φιλόπολις

    Β. 1108. κάποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σ. λέγειν,
    1413. τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σ., τῷ δ' ἡδομαι.
```

```
σοφόν. Εκ. 895. οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σ. ἔν-
   Π. 487. άλλ' ήδη χρήν τι λέγειν ὑμᾶς σ. ῷ νικήσετε τηνδὶ σοφός. Ι. 1377. σ. γ' ὁ Φαίας, δεξίῶς τ' οὐκ ἀπέθανε. Ν. 520. οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σ. 1207. αὐτός τ' ἔφω ὡς σ.,
          Σ. 725. ή που σ. ην όστις έφασκεν, πρίν αν αμφούν μύθον
                                                                ακούσης,
         1244. ἀνὴρ σ. καὶ μουσικός· κᾶτ' άσεται·
ΕΙ. 700. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σ. ἔστιν; ΤΡ. ἀπέθανεν,
1096. ἀλλ' ὁ σ. τοι νὴ Δί "Ομηρος δεξιὸν εἶπεν·
Β. 968. Θηραμένης; σ. γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
1154. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σ. Αἰσχύλος.
 1154. δὶς ταυτὸν ἡμῶν εἶπεν ὁ σ. Αἰσχύλος.
Εκ. 201. 'Αργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' 'Ιεράννιμος σ.
Π. 11. ἰατρὸς ὧν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σ.,
726. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σ.
σοφοῦ. Θ. 177. 'Αγάθων, σ. πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
Εκ. 577. ρὸς δέ δεῖται γάρ τι σ. τινὸς ἐξευσοφοῦς. Ν. 899. οὖκ, ἀλλὰ σ. ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς.
Ν. 1057. τὸν Νέστορ ἀγορητὴν ἀν οὐδὲ τοὺς σ. ἄπαντας.
Π. 89. ὡς τοὺς δικαίους καὶ σ. καὶ κοσμίους
σοφῶ. Ο. 934. ἀπόδυθι καὶ δὸς τῶ κοιντῆ τῷ σ.
   σοφῷ. Ο. 934, ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῃ τῷ σ.
σοφῶν. Ν. 94. ψυχῶν σ. τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.

    Το και τη το και το και
    σοφως. Α. 401. δθ' ὁ δοῦλος οὐτωσὶ σ. ὑποκρίνεται.

Ι. 196. καὶ ποικίλως πως καὶ σ. ἠνιγμένος.

421. ὧ δεξιώτατον κρέας, σ. γε προὐνοήσω
                     1141. σκέψασθε δέ μ', εί σ.
          1210. δόξαιμι κρίνειν τοις θεαταίσιν σ.;
Ν. 773. σ. γε νη τὰς Χάριτας. ΣΤ. οιμ' ὡς ήδομαι
Σ. 53. οὐτως ὑποκρινόμενον σ. ὀνείρατα;
Σ. 53. οὕτως ὑποκρινόμενον σ. ὁνείρατα;
Β. 1434. ὁ μὲν σ. γὰρ εἶπεν, ὁ δ΄ ἔτερος σαφῶς.
σοφώτατ. Ν. 522. καὶ ταύτην σ. ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
Ο. 362. ὧ σ., εὐ γ' ἀνεύρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς'
σοφώτατα. Ο. 1144. τοῦτ', ὧγάθ', ἐξεύρητο καὶ σ.'
σοφώτατα. Ι. 117. ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὧ σ.,
ΕΙ. 428. ταῦτα δράσομεν σὶ δ' ἡμῦν, ὧ θεῶν σ.,
Ο. 1271. ὧ Πεισθέταιρ', ὧ μακάρι, ὧ σ.,
σοφωτάτη. Β. 1451. εὖ γ', ὧ Παλάμηδες, ὧ σ. φύσις.
σοφωτάτην. Ν. 765. εῦρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίαης σ.,
σοφώτατοι. Ν. 575. ὧ σ. θεαταὶ, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
ΕΙ 603. ὧ σ. γεωργο), τὰμὰ δὴ ἐννίετε
  ΕΙ. 603. ὧ σ. γεωργοί, τάμα δη ξυνίετε
Ο. 1155. σ. πελεκαντες, οι τοις δύγχεσιν
Λ. 1227. ἡμεῖς δ' ἐν οἴνφ ξυμπόται σ.
Β. 700. ἀλλά τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὧ σ. φύσει,
σοφώτατον. Ν. 1378. σ.; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὧ τί σ'
                                                     €ίπω:
   Σ. 1277. πρώτα μὲν ἄπασι φίλον ἄνδρα τε σ.,
Β. 776. ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σ. ΣΤ. σ. γ' ἐκεῖνον, ὧ τί σ'
σοφώτατόν. Ν. 1378. σοφώτατον; ΣΤ. σ. γ' ἐκεῖνον, ὧ τί σ'
                                                    είπω:
 σοφώτατος. Fr. 489. λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σ. σοφώτερον. Σ. 66. κωμωδίας δὲ φορτικής σ. σοφώτερος. I. 1097. οὐκ ἢν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σ. Α. 368. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σ. ποιητής
         Β. 766. έως αφίκοιτο την τέχνην σ.
   780. δπότερος είη την τέχνην σ.
σοφώτερων. Ο. 1426. ύπο πτερύγων τί προσκαλεί σ.;
σπαθάs. Ν. 55. πρόφασιν έφασκον, ὧ γύναι, λίαν σ.
   σπαθίδα. Fr. 8, 2. πρὶν κατελάσας τὴν σ. γεύσασθαι μύρου.
σπανίζεις. Ν. 1285. ἀλλ' εἰ σ., τὰργυρίου μοι τὸν τόκον
σπανίζοντος. Σ. 252. καὶ ταῦτα τοὐλαίου σ., ἄνόητε;
    σπαράττειν. Β. 424. τίλλειν εαυτοῦ καὶ σ. τὰς γνάθους
   σπαράττων. Α. 688. ἄνδρα Τιθωνὸν σ. καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
σπάργανα. Α. 431. τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σ.
   σπαρμένα. ΕΙ. 1140. οὐ γὰρ ἔσθ' ήδιον ἡ τυχεῖν μὲν ήδη 'σ.,
Σπάρταν. Λ. 999. ἔπειτα δ' ἄλλαι ταὶ κατὰ Σ. ἄμα

    Λ. 1305. &s Σ. ὑμνίωμες.
    Σπάρτας. Λ. 984. ἔμολον ἀπὸ Σ. περὶ τῶν διαλλαγῶν.

  Σπάρτης. Λ. 364. εμολον από Σ. περί των διαλλαγων.
Σπάρτην. Ο. 814. Σ. δνομα καλώμεν αὐτήν ; ΕΤ. Ἡράκλεις
Ο. 815. Σ. γὰρ ἄν θείμην ἐγὰ τήμη πόλει;
Θ. 919. τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σ. ἄγειν;
Σπάρτης. Λ. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σ. οἰδὶ πρέσβεις ἔλκοντες
  σπαρτίοις. ΕΙ. 1247. έντευθενί δὲ σ. ήρτημένην
σπασμός. Λ. 845. οἴμοι κακοδαίμων, οἶος ὁ σ. μ' ἔχει
Λ. 1089. ἢ που πρὸς ὅρθρον σ. ὑμᾶς λαμβάνει
```

```
σπάτ'. ΕΙ. 498. τῆς εἰρήνης σ. ἀνδρείως.
σπατάγγην. Γι. 359, τὸν κάτω σ.
σπατίλην. ΕΙ. 48. ὡς κεῖνος ἀναιδέως σ. ἐσθίει.
σπείραντ'. Σ. 1044. πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σ. αὐτὸν
διανοίαις,
σπείρας. Fr. 426, 2. σ. δφεων ελελιζομένη
σπείρειν. Ο. 710. σ. μεν, όταν γέρανος κρώζουσ' ες την Λιβύην
μεταχωρή, σπείρεται. Ο. 110. ἀπηλιαστά. ΕΠ. σ. γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
σπείρουσι. Ο. 1697. οι θερίζουσίν τε και σ.
σπείσαιμ'. Ν. 426. ουδ' αν θύσαιμ', ουδ' αν σ., ουδ' επιθείην
                          λιβανωτόν.
σπεισαμένοις. ΕΙ. 1082. έξδυ σ. κοινἢ τῆς Έλλάδος άρχειν;
σπεισάμενος. Α. 291. σ. εἶτα δύνασαι πρός ἔμ' ἀποβλέπειν.
Α. 973. οΓ έχει σ. ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
σπείσανταs. ΕΙ. 1319. ὀρχησαμένους καὶ σ. καὶ Ὑπέρβολον
                          εξελάσαντας,
σπεῖσον. Ι. 106. σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σ. ἀγαθοῦ δαίμονος 
σπέλεθον. Εκ. 595. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἄπασιν; ΠΡ. κατέδει
σ. πρότερός μου.
σπελέθων, Εκ. 596, καὶ τῶν σ. κοινονοῦμεν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ'
ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
σπένδε. Ι. 221. ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σ. τῷ Κοαλέμῳ·
σπένδεθ'. Ν. 623. σ. ὑμεῖς καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν λαχὰν 'Υπέρ-
                          βολος
βολος σπένδειν. ΕΙ. 424. δῶρον δίδωμι τήνδ', Ινα σ. ἔχης.
ΕΙ. 1107. ἀλλὰ τόδε πρότερον, σ. ἡμεῖς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
Θ. 793. μανίας μαίνεσθ', οδς χρῆν σ. καὶ χαίρειν, είπερ ἀληθῶς σπένδεσθ'. Ο. 1534. ὑμεῖς δὲ μὴ σ., ἐὰν μὴ παραδιδῷ σπένδετε. Ν. 578. δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σ., σπένδομα. Α. 199. ταύτας δέχομαι καὶ σ. κάκπίομαι,
 σπένδομαί. Λ. 1040. άλλα νυνί σ. σοι, και το λοιπον οὐκέτι
σπένδομεν. Σ. 1217. δειπνούμεν ἀπονενίμμεθ' ήδη σ. σπένδοντες. ΕΙ. 435. σ. εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
 σπένδουσί. Εκ. 140. καὶ νὴ Δία σ. γ΄ ἢ τίνος χάριν
σπένδων. Α. 148. δ δ' ἄμοσε σ. βοηθήσειν, ἔχων
Σ. 1046. καίτοι σ. πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὅμνυσιν τὸν Διόνυσον
σπέρμ'. Ο. 111. τὸ σ.; ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἀν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
Ο. 579. καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σ. αὐτῶν ἀνακάψαι· σπερμολόγων. Ο. 232. σ. τε γίνη Ο. 579. καὶ σ. ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ αὐτῶν ἀνακάψαι· Ο. 579. καὶ σ. ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ αὐτῶν ἀνακάψαι·
Σπερχείε. Β. 1383. Σ. ποταμέ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.
σπεῦδ'. Σ. 756. σ., ὧ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
σπεῦδε. Α. 1094. ἀλλ' ὡς τάχιστα σ. ΔΑ, κακοδαίμων ἐγώ.
Ι. 495. καὶ σ. ταχέως. Αλ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό νυν Α. 302. σ. πρόσθεν ἐς πόλιν, σπεῦδέ. Π. 414. καὶ μὴν βαδίζω. Βλ. σ. νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ
σπεύδεθ', Π. 255, ἴτ' ἐγκονεῖτε, σ., ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, 
σπεύδειν. Ι. 934. σ. ὅπως τῶν τευθίδων 
σπευδέτω. Β. 197. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σ. 
σπεύδουσαν. Εκ. 47. σ. ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
 σπεύδουσιν. Π. 1167. σ. ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
σπεύδωμεν. Σ. 248. σ., ἄνδρες ήλικες, πρὶν ἡμέρων γενέσθαι σπεύσωθ. Εκ. 282. γυναίκας. ΠΡ. άλλά σ., ὡς εἰοθ' ἐκεῖ σπευστέον. Λ. 320. ὥσπερ πυρός καομένου' σ. ἐστὶ θᾶττον. σπεύσωμεν. Λ. 266. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σ., ὧ Φι-
λουργε,
Σπινθάρου. Ο. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ῶν Φρὺξ μηδὲν ήττον Σ.,
σπινθήρ. Π. 1053. ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἶς μόνος σ. λάβη, σπινθήρα. ΕΙ. 609. ἐμβαλῶν σ. μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος, σπινιδίοις. Fr. 344, 7. ὄψφ δὲ χρῆσθαι σ. τε καὶ κίχλαις,
σπινός. Fr. 443. σ.:
σπίνους. Ο. 1079. δτι συνείρων τοὺς πωλεῖ καθ' ἐπτὰ τοὐβολοῦ,
σπίνως. Ο. 1079. στι συνειρων τους καλά την κίχλην και τὼ σ. σπίνω, ΕΙ. 1149. και εμού δ' ενεγκάτω τις τὴν κίχλην και τὼ σ. σπλάγχν'. ΕΙ. 1040. εγὼ δ' επὶ σ. εξω καὶ θυλήματα. ΕΙ. 1092. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σ. ἐπάσαντο, σ. διασχακτεί.
    Β. 1006. θυμούμαι μέν τη ξυντυχία, καί μου τὰ σ. άγανακτεῖ, Π. 1131. δδύνη σε πρός τὰ σ. ἔοικ' ἐπιστρέφειν.
 σπλάγχνα. Ν. 1036. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σ., κάπε-

    θύμουν
    519. τὰ σ. διδῷ, τοῦ Δίος αὐτοὶ πρότεροι τὰ σ. λάβωσιν.
    976. καὶ σ. διδόν ἔνεστι; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.

1524. το εἰσάγοιτο σ. κατατετμημένα.
Β. 473. Έχιδνά θ' ἐκατογκέφαλος, ή τὰ σ. σου
844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σ. θερμήνης κότφ.
σπλαγχνεύειν. Ο. 984. λυπῆ θύοντας καὶ σ. ἐπιθυμῆ,
σπλάγχνους. ΕΙ. 1101. ὡς οὐτος φοβερὸς τοῖς σ. ἐστὶν ὁ χρη-
                          σμός.
 σπλάγχνοισι. Ι. 410. ή μή ποτ' άγοραίου Δίος σ. παραγενοίμην.
```

```
σπλάγχνων. Σ. 654. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κῶν χρῆ σ.
σπλάγχνων. Σ. 654. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κᾶν γ μ' ἀπέχεσθαι
ΕΙ. 1102. ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σ. φέρε δευρί.
1105. ἔγχει δὴ καμοὶ καὶ σ. μοῖραν ὅρεξον.
1111. οὐδεὶς προσδώσει μοι σ.; ΤΡ. οὐ γὰρ οἶόν τε Ο. 975. καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σ. χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Π. 1130. σ. τε θερμῶν ἄν ἐγὰ κατήσθιον σπλῆγα. Θ. 3. οἴόν τε, πρὶν τὸν σ. κομιδῆ μ' ἐκβαλεῖν, σπληνός. Fr. 421, 4. σ., ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὁπωρινῆς σπογγιάν. Β. 482. ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σ.
8. 487. πῶς δειλός, ὅστις σ. ἤτησά σε; σπογγιεῖ. Θ. 247. μὴ φροντίσης' ἔτερος γὰρ αὐτὰ σ.
 σπογγιεί. Θ. 247. μη φρουτίσης ετερος γαρ αυτά σ. σπόγγον. Σ. 600. του σ. έχων έκ της λεκάνης τάμβάδι ήμων
                                    περικωνεί.
 σπόγγους. Γτ. 150. άλλα πάντας χρή παραλούσθαι καὶ τοὺς σ.
                                   èâv.
 σποδάς. Α. 173. ούχ άς σ. έχωντι ταὶ τριήρεες
σπόδει. Β. 662. ούδεν ποιείς γάρ, άλλὰ τὰς λαγόνας σ.
σποδείν. ΕΙ. 1306. φλῶν ταῦτα πάντα καὶ σ., καὶ μὴ κενὰς
                                   παρέλκειν.
       Ο. 1016. σ. απαντας τους αλαζόνας δοκεί.
 Εκ. 1016. νέας ἐπιθυμῆ μὴ σ. αὐτὴν πρὶν αν
σποδείσθαι. Εκ. 908. βουλομένη σ.
σποδήσεις. Εκ. 942. οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σ.
 σπόδισον. Σ. 329. σ. ταχέως
σποδούμεθ'. Θ. 492. σ., ἡν μὴ 'χωμεν ἔτερον, οὐ λέγει'
σποδοῦνται. Εκ. 113. πλείστα σ., δεινοτάτους εἶναι λέγειν'
σποδῶ. Λ. 366. τί δ', ἡν σ. τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ
 δεινόν;
σπολάδα. Ο. 933. οδτος, σὰ μέντοι σ. καὶ χιτῶν' ἔχεις,
Ο. 935. ἔχε τὴν σ. πάντως δέ μοι βιγῶν δοκεῖς.
 σπολάς. Ο. 944, άκλεὴς δ΄ έβα σ. άνευ χιτῶνος
σπονδαί. Α. 1020, ὧ φίλτατε, σ. γάρ είσι σοὶ μόνψ,
Σπονδαί. Ι. 1389. σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἰ Σ. ταχύ.
   σπονδαίς. Σ. 863. και μήν ήμεις έπι ταις σ.
σπονδαίς. Σ. 863. και μήν ήμεις επί ταις σ. 
σπονδαίσιν. Α. 1038. σ. ήδυ, κούκ έσι-
σπονδάς. Α. 52. σ. ποιείσθαι πρός Λακεδαιμονίους μόνφ. 
Α. 58. σ. ποιήσαι και κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας. 
131. σ. ποιήσαι πρός Λακεδαιμονίους μόνφ 
178. τί δ΄ ἔστιν; ΑΜ, ἐγὰ μὲν δεῦρό σοι σ. φέρων 
183. σ. φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων; 
186. οἱ δ΄ οὖν βοάντων ἀλλὰ τὰς σ. φέρεις;
                251. στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα τὰς σ. δέ μοι
               268. σ. ποιησάμενος έμαυ-
1061. φέρε δεθρο τὰς σ., τν' αὐτῆ δῶ μόνη,
     1061. φερε σευρό τας σ., ω αυτή σω μωνή,

1067. ἀπόφερε τὰς σ. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,

1. 796. ἐκ τῆς πόλεως βαθαπυγίζων, αὶ τὰς σ. προκαλοῦνται.

1389. σ. παραδῶ σοι. δεῦρ' ἰθ' αὶ Σπονδαὶ ταχύ.

ΕΙ. 212. σ. ποιούντων κεὶ μὲν οὶ Λακωνικοὶ

Ο. 461. λέγε θαρρήσας ὡς τὰς σ. οὺ μὴ πρότερον παραβῶ-
      1599. σ. ποιείσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί'
Λ. 154. σ. ποιήσαιντ' ἀν ταχίως, εξ οἶδ' ὅτι.
951. σ. ποιείσθαι ψηφιεί. ΚΙ. βουλεύσομαι.
1006. σ. ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
                 1264. ποττάς σ.,
 Θ. 1161. σ. ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα, σπονδεῖον. Fr. M. Ανα. 17. καὶ μὴν σκάφη 'σθ', ὡς ἄν τι ἢ σ.,
                                    ῷ 'νεμοῦμεν.
φ νεμούμεν.

σπονδή. { ΕΙ. 433. } σ. σ.

1104. } σ. σ.

ΕΙ. 1110. σ. ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.

σπονδήν. Ι. 106. σ. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος:

ΕΙ. 1059. κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σ. φέρε.

1102. έγχει δὴ σ. καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

σπονδῆς. ΕΙ. 1110. σπονδή, ΤΡ, καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σ. λαβὲ
 θαττον. σπονδοφόρος. Α. 216. σ. οὖτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος σπονδών. Α. 306. τῶν δ' ἐμῶν σ. ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπει-
                                   σάμην.
     σαμην.

Α. 627. περὶ τῶν σ. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

Ι. 669. πύθησθ' ἀφῶτται γὰρ περὶ σ. λέγων.

671. νυνὶ περὶ σ.; ἐπειδή γ', ῷ μέλε,

673. οὐ δεόμεθα σ. ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

1332. οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σ., σμύρνη κατάλειπτος.

ΕΤ. 666. σ. φέρουσα τῆ πόλει κίστην πλέαν

Α. 513. τί βεβούλευται περὶ τῶν σ. ἐν τῆ στήλη παρα-
 γράψαι
σπορά. Fr. M. EI. Δ. 1. πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος, τίς ἡ σ.;
Σποργίλος. Ο. 300. κειρύλος γάρ ἐστιν ὅρνις; ΠΕ, οὐ γάρ
ἐστι Σ.;
```

```
σπουδάζειν. Π. 557. σκώπτειν πειρά και κωμφδείν του σ. άμε-
                              λήσας,
  σπουδάζω. ΕΙ. 471. κάπεμπίπτω καί σ.
σπουδαία. Β. 390. πεῖν, πολλά δὲ σ., καὶ σπουδαίον. Λ. 96. λέγε δῆτα τὸ σ. ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι. σπουδαρχίδης. Α. 595. ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σ.,
σπουδάς. Ι. 1370. ούδεις κατά σ. μετεγγραφήσεται, σπουδάσας. Α. 685, δ δὶ νεανίας ἐαυτῷ σ. ξυνηγορεῖν σπουδή. Θ. 791, ἀλλ' ούτωσὶ πολλῷ σ. τὸ κακὸν βούλεσθε
                               φυλάττειν;
     Fr. 451. μεταπέμπου νῦν ταῦτα σ. καὶ μύρον, εὕρημα Mε-
                                      τάλλου.
σπουδήν. Λ. 288. τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἶ σ. ἔχω
Β. 522. ἐπίσχες οὖτος. οὖ τί που σ. ποιεῖ,
σπυρθίζειν. Fr. 681. σ.:
σπυρίδα. Fr. 89. καὶ σ. δε δψωναδόκον πλεκτήν σχοινον Fr. 464. έπειτ επὶ τούψον ήκε τήν σ. λαβών σπυρίδας. ΕΙ. 1005. καὶ Κωπάδων ελθείν σ., σπυρίδιον. Α. 453. δός μοι σ. διακεκαυμένον λύχνω.
Α. 469. ἐς τὸ σ. Ισχνά μοι φυλλεῖα δός. σπυρίς. Fr. 368. σ. οὐ μικρά καὶ κωρυκὶς, ἡ καὶ τοὺς μάττοντας
έγείρει. 'στ', Εκ. 341. φρούδη 'σ., έχουσα θοιμάτιον ούγὼ 'φόρουν. κ.τ.λ. στάδια. Ο. 6. όδοῦ περιελθεῖν σ. πλεῖν ἢ χίλια. σταδιοδρόμης. Fr. 682. σ. σταδίσισιν. Ν. 430. τῶν 'Ελλήνων εἶναί με λέγειν ἐκατὸν σ.
σταδίους. Β. 1319. μαντεία και σ. σταδίφ. Β. 91. Εὐριπίδου πλείν ή σ. λαλίστερα; σταθερά, Fr. 74. σ. δὲ κάλυξ νεαρᾶς ήβης.
στάθευε. Α. 1041. τὰς σηπίας σ.
σταθεύσω. Α. 376. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῆ λαμπάδι σ.
σταθμήσεται. Β. 797. καὶ γὰρ ταλάντω μουσική σ. 
σταθμός, Fr. 278. αὐτοῖς σ. ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας: 
σταθμοῖσι, Ο. 1041. καὶ σ. καὶ ψηφίσμασι καθάπερ 'Ολο-
σταθμόν. Β. 1365. ἐπὶ τὸν σ. γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι, 
Β. 1381. καὶ ΕΤ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τοῦπος νῦν λέγετον ἐς τὸ
 1407, καὶ μηκέτ΄ ξμοιγε κατ΄ έπος, άλλ' ές τον σ.
Fr. 277, 1, άλλ' εύχομαι 'γωγ' έλκύσαι σε τον σ.,
σταθμών. Α. 449, τουτὶ λαβών ἄπελθε λαίνων σ.
  στακτοίς. Π. 529. ούτε μύροισιν μυρίσαι σ., δπόταν νύμφην
 άγάγησθον σταλαγμόν. Α. 1033. σὸ δ' ἀλλά μοι σ. εἰρήνης ἕνα
 σταμγίον. Α. 1055. συ ο αλλα μοι σ. ειρήνης ενα 
σταμγίον. Α. 196. μηλοσφαγούσαι Θάσιον οίνου σ., 
Α. 199. φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σ. 
Σταμγίου, Β. 22. ὅτ' ἐγὰ μὲν ἄν Διόνυσος, νίδς Σ., 
στάμνον. Fr. 448. οίνου τε Χίου σ. ἤκειν καὶ μύρον.
 στάμνου. Π. 545. αντί δὲ θράνους σ. κεφαλήν κατεαγότος, αντί
στάμνου. Π. 546. άντί δὲ θράνους σ. κεφαλήν κατεαγότος, άντι δὲ μάκτρας στάν. ΕΙ. 1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ σ. πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί. στάντας. Σ. 270. φιλφδός. ἀλλά μοι δοκεῖ σ. ἐνθάδ', ἄνδρες, στάντες. Ο. 621. καὶ τοῖς κοτίνοις σ. ἔχοντες στάς. Ν. 771. ἀπωτέρω σ. ἄδε πρός τὸν ἥλιον Σ. 1083. σ. ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὁργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων στᾶσ'. Λ. 362. καὶ μὴν ἱδοὺ παταξάτω τις' σ. ἐγὼ παρέξω, στᾶσα. Fr. 182. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου σ. τῆς συνοικίας. στάσεως. Ι. 527. δια τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς σ. παρασύρουν
στασιάζει. Ι. 590. τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν σ. στασιάζετε. Ο. 1014. πληγαί συχναί κατ' ἄστυ. ΜΕ, μῶν σ.; στασιάσωμεν. Λ. 768, μὴ σ. ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὐτοσί. στάσιν. Β. 359, ἡ σ. ἔχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι
    πολίταις,
Β. 1281. μὴ, πρίν γ' ἂν ἀκούσης χἀτέραν σ. μελῶν
Π. 954. κάγὼ γὰρ εἶχον τὴν σ. ταύτην ποτέ.
 στάσις. Θ. 788. ἔριδες, νείκη, σ., ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε
                                איטע אס
    Β. 760. ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ σ. πολλὴ πάνυ 
1401. λέγοιτ' ἀν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν σ.
     Fr. 683. a.
 στατήρσι. Π. 816. σ. δ' οἱ θεράποντες άρτιάζομεν
στατήροι. Π. 816. σ. δ' οὶ θεράποντες ἀρτιάζομεν στατήρων. Ν. 1041. καὶ τοῦτο πλεῖν ἡ μυρίων ἔστ' ἄξιον σ., στάχυν. Β. 1240. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβῶν σ., στάχυς. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς σ. ἐκείνους, οὖς ἐκείθεν ἡγαγεν, στέγεν. Σ. 1295. κεράμω τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς σ. στείχων. Ο. 1398. τοτὲ μὲν νοτίαν σ. πρὸς ὁδὸν, στελέχη. Λ. 336. τας ἄνδρας ἔρρειν, σ. στέμμα. ΕΙ. 948. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ σ. καὶ κάγαρος.
```

μάχαιραν, στέμματα. Ο. 893. ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὸ καὶ τὰ σ. Π. 686. ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ σ.

```
στεμμάτων. Σ. 476. σ., την θ' υπήνην ἄκουρον τρέφων;
Π. 39. τί δήτα Φοίβος έλακεν εκ τῶν σ.;
στέμφυλα. Fr. 345. οὐ ταυτόν ἐστιν ἀλμάδες καὶ σ. στεμφύλοις. N. 45. βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ σ. στεμφύλοις 1. 806. καὶ χίδρα φαγών ἀναθαρρήση καὶ σ. ἐς λόγον ἔλθη.
λόγον έλθη.
στεναγμάτων. Εκ. 367. οὖτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε σ.
στενάζειν. Σ. 316. πάρα νῷν σ.
στενάζειν. Α. 548. στοιᾶς σ., σιτίων μετρουμένων,
στένει. Σ. 89. ἐρῷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ σ.,
Fr. 715. ἀκούεις ὡς σ.;
στένειν. Εκ. 462. οὐδὲ σ. τὸν ὅρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄρά μοι;
στένεις. Σ. 180. βάδιζε θάττον. τί σ., εί μη φέρεις
Θ. 73. τί το πράγμα τουτί, τί σ.; τί δυσφορείς;
στενοκωκύτους. Λ. 448. ἐκκοκκιῶ σου τὰς σ. τρίχας.
 στενολεσχείν. Ν. 320. καὶ λεπτολογείν ήδη ζητεί καὶ περί
στενόν. Ι. 720. δύναμαι ποιείν τον δήμον εύρον και σ. Ν. 161. σ. δια λεπτοῦ δ' δυτος αὐτοῦ την πνοήν
στένω. Α. 30. σ., κέχηνα σκορδινώμαι, πέρδομαι,
στέργειν. Εκ. 897. οὐδέ τις σ. ἀν ἐθέλοι
στέργετε. Σ. 1054. σ. μάλλον καὶ θεραπεύετε,
στέργω. Ι. 769. κάγωγ', ὧ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ σ.,
                          κατατμηθείς,
κατατμηθείς, στέργων. Εκ. 292. σ. σκοροδάλμη, στερηθείς. Σ. 296. κάπειτ' ίσως έν τῷ σκότῳ τουτουὶ σ. στερηθης. Ν. 1074. καίτοι τί σοι ζην άξιον, τούτων ἐὰν σ.; στέρνπο. Θ. 1185. οἴμ' ὡς σ. τὸ τιττί', ὡσπερ γογγύλη. στεριφή. Θ. 641. σ. γάρ εἰμι κοὐκ ἐκύησα πώποτε. στερράς. Ν. 420. ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχης σ. δυσκολοκοίτου τε
μερίμνης,
στερρόν. Α. 219. νῦν δ' ἐπειδὴ σ. ἦδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον
στέφανε. Ι. 1250. ἄ σ., χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ στεφάνην. Ι. 968. ἔχων κατάπαστον καὶ σ. ἐφ' ἄρματος Εκ. 1034. ἢ μὴν ἔτ' ἀνήσει σὰ καὶ σ. ἐφό, αρματος στεφάνηπλοκοῦσ'. Θ. 448. σ. ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
στέφανοι. Α. 1091. σ., μύρον, τραγήμαθ', αλ πόρναι πάρα,
 Εκ. 844. σ. πλέκονται, φρύγεται τραγήματα, στεφάνοις. Ι. 502. έλθοις σ. κατάπαστος.
 στεφανοίς. Ν. 911. κρίνεσι σ. ΔΙ. καὶ πατραλοίας.
 στεφάνοισιν. Σ. 710. καὶ σ. παντοδαποίσιν καὶ πυῷ καὶ πυριάτη,
 στέφανον, Α. 992. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων σ. ἀνθέμων;

Ι. 534. ὥσπερ Κοννᾶς, σ. μὲν ἔχων αὖον, δίψη δ' ἀπολωλὼς,

1227. κατάθου ταχέως τὸν σ., ἵν' ἐγὼ τουτωὶ

    Ν. 257. τὸν σ. ΣΤ. ἐπὶ τί σ.; οἴμοι, Σώκρατες,
    625. τὸν σ. ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
    Ο. 463. ὅν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ σ. καταχεῖσθαι

    Λ. 604. καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν σ.
Θ. 401. γυνὴ σ., ἐρᾶν δοκεῖ καν ἐκβάλη

    3. 30. σ. μύρτων θρασεί δ' έγκατακρούων
    Εκ. 131. έγω. ΠΡ. περίθου δή τὸν σ. τύχἀγαθῆ.
    163. φέρε τὸν σ. ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.

 Π. 21. οὐ γάρ με τυπτήσεις σ. ἔχοντά γε.
22. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελών τον σ., ἡν λυπῆς τί με,
στεφανοῦ. Ι. 221. ἀλλὰ σ., καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ<sup>*</sup>
στεφάνους. Α. 638. εὐθὺς διὰ τοὺς σ. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων
ἔκάθησθε.
    Α. 1006. τὰ λαγῷα, ταχέως τοὺς σ. ἀνείρετε.
    Σ. 677. φιάλας, χλανίδας, σ., δρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν
Θ. 458. πλέξαι σ. συνθηματιαίους εἴκοσιν.
Εκ. 122. ἐγὰ δὲ θεῖσα τοὺς σ. περιδήσομαι
    606. άρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, σ., ἐρεβίνθους.
Π. 1041. σ. γέ τοι καὶ δῷδ' ἔχων πορεύεται.
1089. ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς σ. τούσδ' οὐς ἔχω.
     Fr. 476, 2. σ. ίων * * * κονιορτόν ἐκτυφλοῦντα
 στεφανούσι. Ο. 1275. σ. και τιμώσιν οι πάντες λεφ.
 στεφάνφ. Ο. 1274. σ. σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
Εκ. 691. ὤστε μεθυσθεὶς αὐτῷ σ.
    Π. 586. κοτινώ σ.; καίτοι χρυσώ μάλλον έχρην, είπερ έ-
                          πλούτει.
 592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὸς ἐξολέσειεν κοτινῷ σ. στεφανώσας, στεφανώμασιν. Εκ. 303. ἐν τοῖς σ.
στεφάνων. Α. 551. σ., τριχίδων, αυλητρίδων, υπωπίων, 
στεφάνωσαι. Λ. 602. λαβέ ταυτί καί σ.
Fr. 417. άλλα σ. καί γαρ ηλικίαν έχεις
στεφανωσάμενος. Ν. 1006. σ. καλάμω λευκώ μετά σώφρονος
 ήλικιώτου,
στεφανωσαμένω. Α. 1145. τῷ μὲν πίνειν σ.,
στεφανώσαs. Ν. 959. ἀλλ' ὧ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ήθεσι
   χρηστοίς σ.,
Π. 585. ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας σ.
```

```
στεφανώσας. Π. 592. άλλα σέ γ' δ Ζεύς εξολέσειεν ποτινώ |
  στεφάνω σ. στεφάνω σ. στεφανώσασ'. Εκ. 538. μόνον οὐ σ. οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον. στέψω. Fr. p. 509. "μηδὲ σ. κοτυλίσκους." στῆθ'. Ο. 1200. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ σ. ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
  Π. 444. \sigma., ἀντιβολῶ \sigmaε, στήθι. ΒΛ. μὰ \Deltaί εγὼ μὲν ού. στήθι. Σ. 1361. ἀλλ' ὡς τάχιστα \sigma. τάσδε τὰς δετὰς Π. 444. \sigmaτήθ', ἀντιβολῶ \sigmaε, \sigma. ΒΛ. μὰ \Deltaι εγὼ μὲν ού.
  στήθι. Σ. 1150. καὶ σ. γ' αμπισχόμενος. ΦΙ. οίμοι δείλαιος στήθος. Ν. 1011. έξεις ακὶ σ. λιπαρόν,
      Ν. 1017. ώμους μικρούς, σ. λεπτόν,
   στήλη. Λ. 513. τί βεβούλευται περί τῶν σπονδῶν ἐν τἢ σ.
  παραγράψαι
στήλην. Α. 727. εγω δε την σ. καθ' ην εσπεισάμην
  Ο. 1050. δέχηται κατά τὴν σ.,
στήλης. Ο. 1054. μέμνησ' ὅτε τῆς σ. κατετίλας ἐσπέρας;
στήμονα. Λ. 519. ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἄν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν
                             σ. νήσω.
      Fr. 684. σ. δὲ ἐξεσμένον,
 Στηνίοισι. Θ. 834. προεδρίαν τ' αὐτἢ δίδοσθαι Σ. καὶ Σκίροις στήσαι. Θ. 968. πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ σ. βάσιν. στήσαιτο. Π. 453. τροπαῖον ἄν σ. τῶν ταὐτης τρόπων. στήσας. Θ. 932. σ. φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα στήσασα. Εκ. 682. κἆτα σ. παρ' 'Αρμοδίφ κληρώσω πάντας,
                             Ews du
  στησάτω. Α. 243. δ Ξανθίας τον φαλλον δρθον σ.
  στήσεσθε. Θ. 697. σ. καὶ τροπαΐον, άλλὰ τοῦ μόνου
 στήσομαι. Α. 231. ) οὐ σ. λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
στήσω. Α. 728. μέτειμ', ἵνα σ. φανερὰν ἐν τὰγορῷ.
στήτε. Λ. 1122. ἄνδρες Λάκωνες, σ. παρ' ἐμὲ πλησίον,
στήτω. Λ. 1276. σ. παρ' ἄνδρα, κἄτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
'στι. Α. 903. ἀλλ' ὅ τι παρ' ἀμὰν μή 'σ., τᾶδε δ' αὖ πολύ. κ.τ.λ.
'στί. Α. 781. αὐτα 'σ. χοῖρος; ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
                            K.T.A.
     Σ. 208. ἐκπτήσεται, ποῦ ποῦ 'σ. μοι τὸ δίκτυον; κ.τ.λ.
  στιβάδα. Π. 541. σ. σχοίνων κόρεων μεστήν, ή τους εύδοντας
    Ι. 663. ἡμῶν δ' ἔκαστος σ. παρεκαττύετο.
  στιβάδας. ΕΙ. 348. πράγματά τε καί σ.,
 στιβαρά. Θ. 639. ως καὶ σ. τις φαίνεται καὶ καρτερά·
στιγματίαις. Λ. 331. σ. θ', άρπαλέως
  στιγών. Fr. 46. σ.:
 στιζόμενος. Σ. 1296. έγω δ' ἀπόλωλα σ. βακτηρία.
στίλβη. Fr. 470, 1. σ. θ', ή κατὰ νύκτα μοι
Στιλβίδην. ΕΙ. 1032. ή σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Σ. πιέζει,
στίλβων. Ο. 697. σ. νῶτον πτερύγοιν χρυσαῦν, εἰκῶς ἀνεμώκεσι
                             δίναις.
 Στιλβωνίδη. Ο. 139. καλώς γέ μου του υίου, & Σ., στίλην. Σ. 213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν όσον όσον σ.;
στίλην. Σ. 213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον σ.; 'στιν. Α. 129. ἀλλ' 'Αμφίθεός μοι ποῦ 'σ.; ΑΜ. οὐτοσὶ πάρα. κ.τ.λ. 'στίν. Α. 393. ὤρα 'σ. ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν, κ.τ.λ. N. 214. ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν; ΜΑ. ὅπου 'σ.; αὐτηί. στίξας. Β. 1511. νὴ τὸν 'Απόλλω σ. αὐτοὺς στιπτοί. Α. 180. 'Αχαρνικοί, σ. γέροντες, πρίνινοι, στῖφος. Ι. 852. ὁρᾶς γὰρ αὐτῷ σ. οἴόν ἐστι βυρσοπωλῶν ΕΙ. 564, ὧ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ σ. αὐτῶν φαίνεται
  στιφράς. Fr. 190, 3. σ.;
 στίχας. Ι. 163. τὰς σ. ὁρᾶς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὁρῶ. στίχον. Β. 1239. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν σ. στλεγγίδ'. Fr. 189. εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ σ.
 στλεγγίδας. Θ. 556. έπειτά γ' οὐκ εῖρηχ', ὀρᾶς, ὡς σ. λαβοῦσαι στλεγγίς. Fr. 14. οὐδ' ἐστὶν αὐτῆ σ. οὐδὲ λήκυθος. στοάς. Εκ. 14. σ. τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
  στοιάν. Εκ. 684. καὶ κηρύξει τοὺς έκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν σ. ἀκο-
                            λουθείν
  στοιάς. Α. 548. σ. στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
  στοιάς. Εκ. 676. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς σ. ἀνδρώνας πάντα
 ποιήσω.
στοιβήν. Β. 1178. κάν που δὶς εἶπω ταυτὸν, ἢ σ. ΐδης
στοιχείον. Εκ. 652. ὅταν ἢ δεκάπουν τὸ σ., λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ
στοιχείον. Εκ. 652. όταν ή δεκάπουν το σ., λιπαρως χωρείν ε δείπνον. στοίχου. Εκ. 756, τί δητ' επί σ. 'στιν ούτως; ού τι μη στοίχους. Ετ. 45. ή που κατά σ. κεκράξονταί τι βαρβαριστί. στολή. Θ. 136. ποδαπός δ γύννις; τίς πάτρα; τίς ή σ.; Θ. 851. πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία σ. στολήν. Θ. 92. λάθρα, σ. γυναικός ήμφιεσμένον. Β. 591. την σ. είληφας, ήνπερ Εκ. 846. Σμοῖος δ' εν αὐταῖς Ιππικήν σ. έχων στόλον. Λ. 93. τίς δ' αὐ ξυναλίαζε τόνδε τὸν σ.
```

```
στόλος. Ο. 46. δ δὲ σ. νῶν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα στόμ. Ι. 377. ἐς τὸ σ., εἶτα δ' ἔνδοθεν Ν. 158. κατὰ τὸ σ. ἄδειν, ἡ κατὰ τοὐρροπύγιον Π. 379. τὸ σ. ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ρητόρων. στόμα. Α. 927. μαρτύρομαι. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ σ.: Ι. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ σ. κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι, ΕΙ. 645. χρυσίω τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ σ.. Ο. 1719. Μούσης ἀνοίγειν ἰερὸν εὕφημον σ. Α 855. Δεὶ κὸὰ κοντάς ἔχεις δῶς

Ο. 1715. Μουση Δυνή σ' έχει διά σ.
Θ. 40, σ. συγκλείσας ' ἐπιδημεῖ γάρ
Β. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον σ.,
1074. νὴ τὸν 'Απόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἔς τὸ σ. τῷ

      θαλάμακι,
Εκ. 882. παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν σ.,
993. θύρασί μ' εῦρες ἀλλὰ πρόσαγε τὸ σ.
   Fr. 231 a, 2. ωστερ καδίσκου περιέλειχε τό σ.
στόμαθ'. Σ. 1022. οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν σ.
   ήνιοχήσας.
στόμασιν. Ο. 1151. του πηλου εν τοις σ. αι χελιδόνες.
 στόματι. Α. 198. κάν τῷ σ. λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις.
Εκ. 1107. θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ σ. τῆς ἐσβολῆς.
Fr. 144. ἐν τῷ σ. τριημιωβόλιον ἔχων.
στομάτοιν. Β. 880. δεινοτάτοιν σ. πορίσασθαι
 στόματος. Ι. 539. ἀπὸ κραμβοτάτου σ. μάττων ἀστειστάτας 
ἐπινοίας
   Επινοιας

1.670. οἱ δ' ἐξ ἐνδς σ. ἄπαντες ἀνέκραγον:

Ο. 211. οῦς διὰ θείου σ. θρηνεῖς,

Θ. 511. ἐκ τοῦ σ. τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.

Fr. 397. χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ (φησὶ) τοῦ σ. τῷ στρογγύλῳ,
στοματουργός, Β. 826. ἐνθεν δὴ σ. ἐπῶν βασανίστρια λίσπη
  στομάτων, Ο. 220, διά δ' άθανάτων σ. χωρεί
στόμια. Fr. 139. σ. δε πριονωτά
   στομφάζοντας. Σ. 721. έγχάσκειν σοι σ.
στόμφακα. Ν. 1367. ψόφου πλέων, ἀξύστατον, σ., κρημνοποιόν; στομώσειs. Ν. 1108. εὖ μοι σ. αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα στόμωσον. Ν. 1110. σ. οἴαν ἐε τὰ μείζω πράγματα. στόρνυ. ΕΙ. 844. σ. τ' ἐμοὶ καὶ τῆδε κουρίδιον λέχος. στραγγεύομαι. Α. 126. κάπειτ' ἐγὰ δῆτ' ἐνθαδὶ σ.; Ν. 131. ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων σ., στραγγουρία. Fr. Μ. Κωκ. 12. καὶ σ.,
  στραγγουρίας. Σ. 810. εξεύρες άτεχνως φάρμακον σ.
 στραγγουριώ. Θ. 616. σ. γάρ. ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα, στρατεύεται. Ν. 692. οὕκουν δικαίως ήτις οὐ σ.;
 στράτευμα. Α. 1080. Ιὰ σ. πολεμολαμαχαϊκόν.
στρατεύμασιν. Λ. 1133. έχθρῶν παρόντων βαβάρων σ. στρατεύοιτ'. Α. 1052. ἵνα μὴ σ., ἀλλὰ βινοίη μένων, στρατεύου. Ο. 1367. φρούρει, σ., μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε, στρατεύσομα. Θ. 232. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ σ.
στρατηγείν. ΕΙ. 450. κεί τις σ. βουλόμενος μη ξυλλάβη, στρατηγής. Ι. 288. διαβαλῶ σ', ἐὰν σ. στρατηγήσει. Ν. 586. οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ σ. Κλέων.
στρατηγήσει. Ν. 586. ου φανείν εφασκεν υμίν, εί σ. Κλεων, στρατηγίας. Π. 192. ΧΡ. φιλοτιμίας ΚΑ. μάζης ΧΡ. σ. ΚΑ. φακής. στρατηγίδι. Εκ. 870. δέδοικα γὰρ μη καὶ παρὰ τῆ σ., στρατηγίδιος. Εκ. 835. χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς σ., στρατηγικώς. Ο. 362. ὧ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ σ. στρατηγοί. Α. 1073. ἱέναι σ' ἐκέλευον οἱ σ. τήμερον Α. 1078. ἱὰ σ. πλείονες ἡ βελτίονες.
Α. 1078. ἱὰ σ. πλείονες ή βελτίονες.
στρατηγόν. Α. 593. ταυτὶ λέγεις σὰ τὰν σ. πτωχὰς ἄν;
Ν. 582. ἡνίχ' ἡρεῖσθε σ., τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
Θ. 833. ταξίαρχον ἡ σ., λαμβάνειν τιμήν τινα,
Εκ. 246. καὶ σε σ. αὶ γυναῖκες αὐτόθεν
500. καὶ μὴ βράδυν' ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν σ. ἡμῶν
στρατηγός. Ι. 573. ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ σ. οὐδ' ἀν εἶς
      Εκ. 491. την δ' ολκίαν έξεσθ' δράν δθενπερ ή σ.
 στρατηγού. Εκ. 727. τον της σ. τούτον οὐ θαυμάζετε;
στρατηγούς. Ι. 166. βουλήν πατήσεις καὶ σ. κλαστάσεις,
Ι. 355. οίνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλφ σ.
      Ο. 397. φήσομεν πρός τούς σ.
στρατηγών. Ι. 742. ὅτι τῶν σ, ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου, 

Ι. 1313. οὐ γὰρ ἡμῶν γε σ. ἐγχανεῖται τῆ πόλει· 

Λ. 313. τίς ξυλλάβοιτ ἀν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμω σ.;
 στρατιά. ΕΙ. 747. ές τὰς πλευράς πολλή σ. κάδενδροτόμησε τὸ
 στρατιαίς. Ι. 587. έν σ. τε καὶ μάχαις
 Θ. 828. ἐν ταῖς σ.
στρατιάν. Α. 81. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ἄχετο, σ. λαβὰν,
Α. 149. σ. τοσαύτην ἄστ' 'Αθηναίους έρεῖν,
1143. ἵτε δὴ χαίροντες ἐπὶ σ.
Λ. 1141. σ. προσαιτῶν ; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
στρατιᾶs. Α. 251. σ. ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
```

```
στρατιάς. Σ. 354. μέμνησαι δήθ', ὅτ' ἐπὶ σ. κλέψας ποτὲ τοὺς
                                  δβελίσκους
Σ. 557. άρχην άρξας ή 'πὶ σ. τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων'
Λ. 100. ἐπὶ σ. ἀπόντας; εῦ γὰρ οἶδ' ὅτι
Θ. 1169. ἀπὸ τῆς σ. παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ,
στρατιάς. Λ. 592. μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς σ. καὶ θήμέτερον μὲν
                                  έᾶτε,
 στράτιον. Σ. 618. βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ σ.
                                  κατέπαρδεν.
 στρατιώταις. Σ. 965. εί μη κατέκνησας τοις σ. άλαβες.
στρατιώταις. Α. 1065. ὅταν σ. καταλέγωσι, τουτωὶ 

1. 1076. ἀλωπεκίοισι τοὺς σ. ἤκασεν, 

Εκ. 233. ὡς τοὺς σ. πρῶτον οὕσαι μητέρες 

στρατιώτης. ΕΙ. 677. εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι σ., εὐθέως 

στρατιωτικοῦ. ΕΙ. 527. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου σ.; 

στρατιωτῶν. Α. 546. θορύβου σ., περὶ τριηράρχου βοῆς, 

στρατόν. Σ. 1086. γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν σ.
                                 διέπτατο
  Στρατονίκην. Θ. 807. καὶ Σ. ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολε-
                                  μίζειν.
 στρατός. Α. 156. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. 'Οδομάντων σ. 
Στρατυλλίδος. Α. 365. ἄπτου μόνον Σ. τῷ δακτύλῳ προσελθών. 
στρατῷ. Ι. 567. οἴτινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτῳ σ. 
Στράτων. Α. 122. ὀδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Σ.;
      Ι. 1374. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Σ.;
     Ο. 942. ἀλᾶται Σ.,
Fr. 361. Σ.:
στρατωνίδης. Α. 596. ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος σ., στρεβλόν. Β. 878. ἔλθωσι σ. παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες, στρεβλόν. Θ. 516. τῷ σῷ προσόμοιον, σ. ὥσπερ κύτταρον. στρεβλούμενον. Λ. 846. χὼ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ σ. Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ σ. στρεβλοῦτε. Ν. 620. κῷθ' ὅταν θύειν δέῃ, σ. καὶ δικάζετε' στρεβλῶν. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν σ., τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν, Β. 620. σ., ἔτι δ' ἐς τὰς βῖνας ὅζος ἐγχέων, στρεπταιγλῶν. Ν. 335. ταῦτ' ἀρ' ἐποίουν ὑγρῶν Νεφελῶν σ. δὰῖον ὁρμὰν, στρέφει. Α. 385. τί ταῦτα σ. τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς; Ν. 36. τί δυσκολαίνεις καὶ σ. τὴν νύχθ' ὅλην;
  στρατωνίδης. Α. 596. άλλ' έξ ότου περ ὁ πόλεμος σ.,

Ν. 36. τί δυσκολαίνεις καὶ σ. τὴν νύχθ' ὅλην;
Θ. 230. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κὰνάκυπτε. ποῖ σ.;
610. αὕτη σὰ ποῖ σ.; μέν' αὐτοῦ. τἱ τὸ κακόν;
Fr. 80, 1. οἴμοι τάλας. τἱ μου σ. τὴν γαστέρα;

 στρέφειν. Λ. 839. σου έργου είη τοῦτου ὁπτῶν καὶ σ.,
Β. 957. νοεῖν, ὁρῶν, ξυνιέναι σ., ἐρῶν, τεχνάζειν,
στρέφεται. Σ. 1495. σ. χαλαρὰ κοτυληδών.
στρεφθῶ. Θ. 1128. alai τί δράσω; πρὸς τίνας σ. λόγους;
  στρέφου. Εκ. 480. σ., σκόπει, στρεψαίος. Fr. 174. σ. Έρμης Στρεψαίους. Fr. 174. Σ.:
Στρεψαίους. Fr. 174. Σ.:
στρέψας. N. 1455. σ. σεαυτον ες πονηρα πράγματα.
στρέψασ'. Εκ. 733. πολλούς κάτω δή θυλάκους σ. εμούς.
Στρεψίαδες. N. 1206. μάκαρ & Σ.,
Στρεψίαδην. N. 1145. παῖ. ἡμὶ, παῖ παῖ. ΣΩ. Σ. ἀσπάζομαι.
Ν. 1221. ζῶν, ἀλλά καλοῦμαι Σ. ΣΤ. τίς οὐτοσί;
Στρεψίαδης. N. 134. Φείδωνος υἰδς Σ. Κικυννόθεν.
Ν. 633. ποῦ Σ.: ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
στρεψίμαλλος. Fr. 542. σ. τὴν τέχνην Εὐριπίδης.
στρεψοδικήσαι. N. 434. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ σ. καὶ τοὺς χρήστας
διολισθεῖν.
στρεψοδικοπανουργίαν. Ο. 1468. πυρον πόν' ἔξει. σ
   στρεψοδικοπανουργίαν. Ο. 1468. πικράν τάχ' όψει σ.
  στρέψον. Θ. 902. γύναι, τί εἶπας; σ. ἀνταυγείς κόρας. 
στριβιλικίγξ. Α. 1035. οὐδ' ἀν σ: ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι. 
στρόβει. Ι. 386. φαῦλον ἄδ'. * * * ἀλλ' ἀπιθι καὶ σ.,
  Ν. 701. σ. πυκνώσας.
Σ. 1529. σ., παράβαινε κύκλω καὶ γάστρισον σεαυτόν,
στροβήσεται. Β. 817. δμματα σ.
   στροβίλων. ΕΙ. 864. εὐδαιμονέστερος φανεί τῶν Καρκίνου σ. 
στρογγύλαις. Ν. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις σ. συν-
 τρίψομεν.
στρογγύλη. Ν. 676. άλλ' έν θυεία σ. 'νεμάττετο.
στρογγύλοις. Α. 686. ἐς τάχος παίει ξυνάπτων σ. τοῖς ρήμασι:
στρογγύλου. Ν. 751. αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφείον σ.,
στρογγυλοναύτας. Fr. 685. σ.
   στρογγύλφ. Fr. 397. χρώμαι γάρ αὐτοῦ (φησί) τοῦ στόματος
   τῷ σ.,
στρουθέ. Θ. 877. δέσποινα Κυβέλη, σ., μῆτερ Κλεοκρίτου.
```

στρουθίζειν, Fr. 717. σ.,

Στρούθιον. Ο. 1077. ἡν ἀποκτείνη τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Σ., στρουθός. Σ. 207. οἴμοι κοκοδαίμων, σ. ἀνὴρ γίγνεται στρουθοῦ. Α. 1106, καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς σ. πτερόν.

```
στρουθού. Α. 723. την δ' αὐτομολοῦσαν, την δ' ἐπὶ σ. μίαν
  στρουθώ. Ο. 875. και φρυγίλω Σαβαζίω, και σ. μεγάλη στρουθών. Ο. 578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν 'Ολύμπω, τότε χρή
                                       σ. νέφος άρθεν
    στροφαίον. Π. 1154. σ.; άλλ' οὐκ έργον έστ' οὐδέν στροφών.
   στροφάς. Θ. 68. δυτος κατακάμπτειν τας σ. οὐ βάδιον,
στροφέα. Fr. 251. προς τον σ. τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλήν
  κατορύττειν.
στροφέι. ΕΙ. 175. ήδη σ. τι πνεθμα περί τὸν ὁμφαλόν,
στροφέως. Θ. 487. έγὼ δὲ καταχέασα τοῦ σ. ὕδωρ
στροφή. Α. 346. ὡς ὅδε γε σειστὸς ἄμα τῆ σ. γίγνεται.
στροφής. Εκ. 1026. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ
δεῖ σ.
    στρόφι'. Γι. Μ. Θ. Δευτ. 6, 4. μύρον, κίσηριν, σ., όπισθοσφεν-
στρόφι'. Fr. M. Θ. Δευ., σ, δύνην, στρόφιγξ. Β. 892. αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης σ., στρόφιον. Λ. 931. τὸ σ. ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν' Θ. 139. τἱ λήκυθος καὶ σ.; ὡς οὐ ξύμφορον. 251. καὶ σ.' οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς. 255. σύζωσον ἀνύσας. αἷρέ νυν σ. ΕΥ. ἰδού, 638. χάλα ταχέως τὸ σ., ἀναίσχυντε σύ. Fr. 509, 1. ἀλλὰ τὸ σ. λυθὲν μαρὸς. σ., ἀργαλέος,
  Γr. 509, 1.

άλλὰ τό σ. λυθὲν

στρόφις. Ν. 450. κέντρων, μιαρὸς, σ., ἀργαλέος,

στρόφος. Γr. 309, 4. μύρον, κίσηριν, σ., ὁπισθοσφενδόνην,

στρόφος. Θ. 484. σ. μ' έχει τὴν γαστέρ', ἄνερ, κώδύνη'

στροφών. Β. 775. τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ σ.

Π. 1154. στροφαίον; ἀλλ' οὐκ έργον ἔστ' οὐδὲν σ.

Στρυμόδωρ. Λ. 259. ἐπεὶ τὶς ᾶν ποτ' ἡλπισ', ὧ Σ., ἀκοῦσαι

Στρυμόδωρε. Σ. 233. ὧ Σ. Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,

Στρυμοδώρου. Α. 273. τὴν Σ. Θράτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,

στρυφνόν. Σ. 877. παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν σ. καὶ

πρίνινον ῆθος,

στρώμασι. Γι. 116. σ. παννυχίζων

στρώμασιν. Ν. 1069. οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς σ. τὴν νύκτα παννυχί-

ζειν
         ζειν
Σ. 1213. δγρόν χύτλασον σεαυτόν έν τοις σ.
Β. 439. ἄλλ' ή Διός Κόρινθος έν τοις σ.;
                 542. σ. Μιλησίοις
         Εκ. 39. την νύχθ' όλην ήλαυνέ μ' έν τοις σ.,
       334. ζητών γάρ αὐτ' οὐχ εὖρον ἐν τοῖς σ.

541. σὲ δ' ἐν ἀλέα κατακείμενον καὶ σ.

ττρώματ'. Α. 1136. τὰ σ., ὧ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.

Β. 165. ὑγίαινε. σὸ δὲ τὰ σ. αὖθις λάμβανε.
   502. φέρε νυν, έγω τὰ σ. αιρωμαι ταδί.
Π. 624. παῖ Καρίων, τὰ σ. ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
στρώματα. Α. 1090. κλίναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, σ.,
Ι. 605. ταῖς δπλαῖς ώρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν σ.

    Ο. 657. καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ σ.
    Λ. 936. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ σ.
    Β. 525. ἀλλ' ἀράμενος οίσεις πάλιν τὰ σ.;

                  596. 'στὶν πάλιν τὰ σ.
    Εκ. 418. δσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ σ.,
1001. ληρείς· έγὼ δ΄ ἄξω σ' ἐπὶ τὰμὰ σ.
στρωματόδεσμα. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ὡρχεῖτ' ἀν ἐναψάμενος
   δάπιδας καὶ σ.,
στρωμάτων. Ν. 37. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν σ.
Λ. 1189. σ. δὲ ποικίλων καὶ
  Α. 1189. σ. δὲ ποικίλων καὶ στρωτήραs. Fr. 54. πόσους έχει σ. ἀνδρών (ἀνδρών) οὐτοσί; στυγείν. Α. 472. ἀχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους σ. στυγερά. Α. 1191. σ. τάδε κρυερὰ πάθεα. στυγερός. Α. 1207. σ. ἐγώ. Στυγός. Β. 470. τοία Σ. σε μελανοκάρδιος πέτρα στυγοῦσ'. Θ. 1144. φάνηθ', ἄ τυράννους σ., ἄσπερ εἰκός. στυγών. Α. 33. σ. μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δημον ποθῶν. στύοιαι. Α. 1220. κὰγὰ καθεύδειν βούλομαι καὶ σ. Ο. 1256. οὕτω γέρων ἀν σ. τριέμβολον. στύπεξ. Fr. 540. "καὶ σὰ κυρηβιοπῶλα Εὔκρατες σ." στυπειοπώλης, Ι. 129. ὡς πρῶτα μὲν σ. γίγνεται,
    στυππειοπώλης. Ι. 129. ώς πρώτα μέν σ. γίγνεται, στθσαι. Λ. 598. άλλ' δστις έτι σ. δυνατός
     στυφελιγμούς. Ι. 537, οίας δὲ Κράτης δργάς ὑμῶν ἡνέσχετο
    στυφοκόπου. Ο. 1299. υπό σ. την κεφαλήν πεπληγμένω. στω. Α. 176. χαῖρ', 'Αμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν αν σ. τρέχων 'στω. Ο. 959. εὐφημία 'σ.
  στω, Ο. 959, εύφημα σ. στωμολείται. Ι. 1376. ά σ. τοιαδί καθήμενα στωμυλείται. Ι. 1376. ά σ. τοιαδί καθήμενα στωμυλίαν. Β. 1069. εἶτ' αὖ λαλιάν ἐπιτηδεῦσαι καὶ σ. ἐδίδαξας, στωμυλιοσυλλεκτάδη. Β. 841. σὺ δή με ταῦτ', ὧ σ. στωμύλλετε. Β. 1310. κύμασι σ., στωμυλλόμεθ'. ΕΙ. 995. αἶς σ. εἰς ἀλλήλους στωμυλλομένη. Θ. 1073, ἀπολείς μ', ὧ γραῦ, σ.
```

```
στωμυλλομένη. Θ. 1074. σ. στωμυλλομένων Β. 1071. των μειρακίων σ., καὶ τοὺς παράλους
  στωμύλλων. Ν. 1003. οὐ σ. κατά τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ',
 οδάπερ οἱ νῦν,
στωμύλματα. Β. 92. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ σ.,
 στωμυλμάτων. Β. 943. χυλόν διδούς σ., άπό βιβλίων άπηθών στωμυλής. Α. 429. χωλός, προσαιτών, σ., δεινός λέγειν. σύ. Α. 90. ταῦτ ἀρ' ἐφενάκιζες σ., δύο δραχμὰς φέρων. κ.τ.λ. Α. 768. τί λέγεις σ.; ποδαπή χοῦρος ἤδε; ΜΕ, Μεγαρικά.
 κ.τ.λ.
Συβάρει. Σ. 1435. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Σ. γυνή ποτε
Συβάρει. Σ. 1435. ἄκουε, μὴ φεῦγ', ἐν Σ. γυνή ποτε συβαρίζειν. ΕΙ. 344. σ., Συβαρίτης. Σ. 1427. ἀνὴρ Σ. ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος, Συβαρίτης. Σ. 1427. ἀνὴρ Σ. ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος, Συβαρίτιδάς. Fr. 3. 3. Σ. τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινῶν. Συβαρίτικον. Σ. 1259. Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Σ., Συβαρῖτις. Σ. 1438. εἰθ' ἢ Σ. εἰπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν συβίνη. Θ. 1215. ὁρτῶς δὲ σ. ἀτί καταβινῆσι γάρ. συβίνην. Θ. 1197. ἀλλ' οὐκ ἐκ ἀδὲν ἀλλὰ τὸ σ. λαβέ. συγγεγένημα. Ι. 1291. φροντίσι σ., συγγεγένημα. Ι. 1291. φροντίσι σ., συγγεγένημενω. Ο. 805. εἰς εὐτέλειαν χηνὶ σ. συγγενεῖς. Β. 701. πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες σ. κτησώμεθα συγγενέσιν. Ν. 409. ὥπτων γαστέρα τοῖς σ., κᾳτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας:
                            άμελήσας
 συγγενής. ΕΙ. 618. οδσα σ. έκείνου. πολλά γ' ήμᾶς λανθάνει.
Fr. 532. πόθεν δ' έγω σοι σ. ὧ φαρμακέ;
σύγγνωθι. Ι. 1297. ἴθ' ὧ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σ. τῆ
τραπέξυ σύγγνωθί. Ν. 138. σ. μοι τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν. συγγνώμη. ΕΙ. 997. ψιλίας χυλῷ, καὶ σ. συγγνώμην. Α. 579. ἄ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ σ. ἔχε, Ν. 1479. μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ σ. ἔχε Σ. 368. ἡ δέ μοι Δίκτυννα σ. ἔχοι τοῦ δικτύου. ΕΙ. 668. ἡμάρτομεν ταῦτ' ἀλλὰ σ. ἔχε
 συγγογγυλίσας, Θ. 61. σ. καὶ συστρέψας συγγόνων. Θ. 1039. ἀπὸ δὲ σ., ἀλλ' ἀν' συγγράψομαι. Θ. 432. τὰ δ' ἀλλὰ μετὰ τῆς γραμματέως σ.
 συγκαθήμενα. Σ. 32. ἐκκλησιάζειν πρόβατα σ.
 συγκαλείς. Λ. 22. ἰφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας σ.;
συγκατάγειν. Θ. 339. ἡ τὸν τύραννον σ., ἡ παιδίον
συγκατακεῖσθαι. Εκ. 614. καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς
                            ἀνδράσι σ.
συγκατεκλινόμην. Ν. 49. ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, σ. ἐγὰ συγκεκόφθαι. Ν. 1426. ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προίκα σ. συγκέκραμαι. Π. 853. οὕτω πολυφόρω σ. δαίμονι. συγκεκυφός. Ι. 854. καὶ τυροπῶλαι: τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι σ.
 συγκιρνάσιν. Εκ. 841. κρατήρα σ., αὶ μυροπώλιδες συγκλάσασα. Εκ. 1031. καὶ κλήμαθ' ὑπόθου σ. τέτταρα,
 σύγκλειε. Α. 1096. σ., και δείπνόν τις ένσκευαζέτω.
 συγκλείειν. Ι. 1317. καὶ τὰ δικαστήρια σ., οις ή πόλις ήδε
 γέγηθεν,
συγκλείσας. Θ. 40. στόμα σ.: ἐπιδημεῖ γὰρ
  συγκλινές. Β. 1294. τὸ σ. τ' ἐπ' Αἴαντι,
 σύγκοιτον. Fr. 399. σ. συγκολλητής. Ν. 446. βδελυρός, ψευδών σ., συγκρούσας. Β. 1029. δ χορός δ΄ εὐθύς τὰ χεῖρ' ἀδὶ σ. εἶπεν
                           lavoî.
 συγκυκήσας. Π. 1108, ἐς ταυτὸν ὑμᾶς σ. τρυβλίον συγκύψανθ'. Σ. 570. τὰ δὲ σ. ᾶμ βληχᾶται κάπειθ' ὁ πατήρ
                           ύπερ αὐτῶν
 συγχόρευσον, Ο. 1760. λαβούσα σ. αίρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ, συγχορεύτριαν. Fr. 399. σ.
  συγχωρείν. Ν. 1438. κάμοιγε σ. δοκεί τούτοισι τάπιεική.
 Ο. 1685. ἡμῖν ὁ λέγεις σὸ πάντα σ. δοκεί.
σύζυγον. Π. 945. ὑμῶν ἐὰν δὲ σ. λάβω τινὰ
συζωσάμενος. Λ. 536. κἄτα ξαίνειν σ.,
 σύζωσον. Θ. 255. σ. ἀνύσας. αἶρξ νυν στρόφιον. ΕΥ. ίδού. σῦκ'. ΕΙ. 1249. τὰ σ. ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι. Β. 1247. ὥσπερ τὰ σ. ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ,
 σύκα. Ετ. 76, 2. ἔτρωγ, ἴνα κάμνοι, σ. τῆς μεσημβρίας.

Ετ. 536, 3. τὸ δ' ἀστυ σ.

σῦκά. Σ. 302. σὸ δὲ σ. μ' αἰτεῖς.
  ΕΙ. 1324. σ. τε τρώγειν,
συκάζουσί. Ο. 1699. ταισι σ. τε
 συκάς. ΕΙ. 558. τάς τε σ., ας εγώ 'φύτευον ων νεώτερος,
Ο. 590. είθ' οι κνίπες και ψήνες αει τας σ. ου κατέδονται,
     Fr. 146, 1. σ. φυτεύω πάντα πλήν Λακωνικής·
 συκής. Εκ. 708. διφόρου σ.
συκίδας. Fr. 340. σ.
συκίδια. ΕΙ. 597. καὶ τὰ νέα σ.
συκίδων. Α. 996. εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια σ.,
```

```
σύκινον. Π. 946. καὶ σ., τοῦτον τὸν ἰσχυρον θεὸν
 σύκινος. Σ. 897. τον Σικελικόν. τίμημα κλφός σ. συκίνου. Σ. 145. καπνός; φέρ' ίδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. σ.
  συκίνων. Fr. 469 c. σ
 συκολογοῦντες. ΕΙ. 1346, λὰ σ. σῦκον. ΕΙ. 1350. τῆς δ' ἡδὺ τὸ σ.
Fr. 164, 2. τοῦτο γὰρ τὸ σ. ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν συκοπέδιλε. 1. 529. ἀσαι δ' οὐκ ῆν ἐν ξυμποσίφ πλὴν, Δωροί σ., συκοφάνται. Π. 31. καὶ σ. καὶ πονηροί. ΚΑ. πείθομαι. συκοφάνταs. Α. 825. τοὺς σ. οὐ θύραξ ἐξείρξετε;
    Π. 879. τους σ. εξολεί κακούς κακώς
 συκοφαντεί. Ο. 1479. βλαστάνει καί σ.,
  συκοφαντείν. Ο. 1452. παππώος δ βίος σ. έστί μοι.
 Εκ. 452. οὐ σ., οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
562. οὐ σ. ΒΛ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
συκοφαντεῖς. Ο. 1431. νεανίας ὧν σ. τοὺς ξένους;
  συκοφάντην. Α. 904. ἐγῷδα τοίνυν σ. ἔξαγε
 Α. 951. πρός πάντα σ.
Εκ. 439. καὶ σ. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
Π. 936. ἵν' ἀμφιέσω τὸν σ. τουτονί.
συκοφάντης. Α. 559. καὶ σ. εἶ τις ῆν, ἀνείδισας;
    Α. 725. ἐνταῦθα μήτε σ. εἰσίτω
    840. ἡ σ. άλλος, οἰ-
ΕΙ. 191. οὐ σ., οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
   653, καὶ λάλος καὶ σ.
Ο. 1423, καὶ σ., ΠΕ. δ μακάριε τῆς τέχνης.
Π. 873. δ σ. δῆλον ὅτι βουλιμιᾳ.
  συκοφαντήσειν. Σ. 1096. σ. τινό
 συκοφαντήσεις. Α. 828, εἰ μὴ τέρωσε σ. τρέχων. συκοφαντίας. Ι. 437. ὡς οὖτος ήτοι καικίας ἡ σ. πνεί. συκοφάντου. Π. 885. ἀλλ' οὖκ ἔνεστι σ. δήγματος.
συκοφάντρια. Π. 970. τί δ' έστιν ; ἢ που καὶ σὰ σ. συκοφάντρια. Α. 958. εὐδαιμονήσεις σ. γ' οῦνεκα. Ο. 285. ἄτε γὰρ ὡν γενναῖος ὑπὸ τῶν σ. τίλλεται, σύκων. ΕΙ. 575. τῶν τε σ., τῶν τε μύρτων,
    ΕΙ. 1145. των τε πυρών μίζον αὐτοῖς, των τε σ. ἔξελε,
Fr. 476, 5. ὑρισοὺς δ' ἴδοις ἀν νιφομένους σ. ὁμοῦ τε μύρτων·
 συλλαβείν. Fr. 516. τὸ πράγμα τοῦτο σ. ὑπίσχομαι.
  συλλαβοῦσάν. Εκ. 1137. δμως δ' ἐκέλευε σ. μ' ή γυνή
συλλάβωμεν, Λ. 540. ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι σ. συλλαβών. ΕΙ. 18. αὐτὴν ἄρ' οἴσω σ. τὴν ἀντλίαν.
    Β. 1409. ἐμβὰς καθήσθω σ. τὰ βιβλία:
    Π. 1079. νῦν δ' ἄπιθι χαίρων σ. τὴν μείρακα.
συλλεγοίμεθα. Εκ. 69. πάσαισιν ήμιν, ὁπότε σ.;
συλλέγων. Β. 849. δ Κρητικάς μέν σ. μονφδίας,
συλλελεγμένας. Εκ. 58. ύμας, ἐπειδή σ. ὁρῶ,
συλλέξασθαι. ΕΙ. 1327. σ. πάλιν έξ άρχης, συλλεχθείσαις. Λ. 526. ταισι γυναιζίν σ. ποι γάρ και χρήν
ἀναμείναι; συλλήβδην. Σ. 657. τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων σ. τὸν
   προσιόντα·
Π. 646. ὡς ἀγαθὰ σ. ἄπαντά σοι φέρω.
συλλήστριαν. Fr. 399. σ. σ. συλλήφθέντες. Ο. 1086. ἢν δὲ μὴ πείθησθε, σ. ὑπὸ τῶν ὀρνέων συλλήψεται. Ο. 1206. ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ σ.; συλλυσόμενοι. Fr. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμῳ σ. τὰν παῖδ' ἢλθον
                     τεθνεωτά,
συμβαίνουσι. Ι. 220. χρησμοί τε σ. καὶ τὸ Πυθικόν. συμβαλείν. Σ. 50. ούκουν ἐναργὲς τοῦτο σ., ὅτι συμβάλλειν. Εκ. 446. ἔπειτα σ. πρὸς ἀλλήλας ἔφη συμβάλλοντες. ΕΙ. 37. τὰ παχέα σ. ἐς τὰς ὁλκάδας. σύμβολον. Ο. 1214. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕ.
                      οὐδὲ σ.
    Εκ. 296. ὅπως δὲ τὸ σ.
 Fr. 145, 1. α. Τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δύ ὁβολὰ καὶ σ. συμβουλεύομεν. Ν. 794. ἡμεῖς μὲν, ὧ πρεσβῦτα, σ., συμβουλεύσατε. Ν. 793. ἀλλ', ὧ Νεφέλαι, χρηστόν τι σ.
 συμβουλευσομένους. Ν. 475. άξια ση φρενί σ. μετά σου.
 συμβουλή. Fr. 104. σ. συμμαχικόν. Εκ. 193. τὸ σ. αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
σύμμαχοι. Λ. 995. δρσά Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σ. Β. 782. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἔτεροι σ.; συμμάχοισι. ΕΙ. 936. καὶ τοῖσι σ. πραότεροι πολύ.
    Λ. 1179. οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι σ. νῷν,
 Ο. 1610. ἐὰν δὲ τοὺς ὅρνις ἔχητε σ.,
Π. 220. παπαῖ, πονηρούς γ΄ εἶπας ἡμῖν σ.
συμμάχων, ΕΙ. 639. τῶν δὲ σ. ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
 συμμιγή. Ο. 771. σ. βοήν όμοῦ
                                                                      P p 2
```

```
συμμίξαι. Θ. 891. γάμοισι Πρωτέως παιδί σ. λέχος. συμμιχθείς. Fr. M. Κωκ. 6, 3. μη σ. 'Αχελώφ. συμπαιστρίας. Β. 411. σ. χιτανίου
   συμπαραινέσας. Ο. 852. σ. έχω συμπαραμιγνύων. Π. 719. έν τη θυεία σ. δπόν
    συμπαραστάται. Π. 326. ὅπως δέ μοι καὶ τάλλα σ.
   συμπαραστατείς. Εκ. 15. πλήρεις υποιγνύσαισι σ.:
σύμπασαν. Ν. 204. οδκ, άλλα την σ. ΣΤ. άστεῖον λέγεις.
   συμπλακέντα. Α. 704. εξολέσθαι σ. τη Σκυθών ερημία,
    συμποδίσας. Β. 1512. καὶ σ.
   συμποιώ. Θ. 158. Γνα σ. σούπισθεν εστυκώς εγώ, συμποσίφ. Σ. 1260. ὧν έμαθες εν τῷ σ. κặτ' ες συμπόται. Σ. 1219. αὐλητρὶς ενεφύσησεν. οἱ δὲ
  συμπόταις. Σ. 21. πῶς δὴ, προσερεί τις τοῖσι σ. λέγων, συμπότας. Α. 1135. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς σ. θωρήξομαι. συμποτικά. Α. 1142. αίρου τὸ δεῖπνον σ. τὰ πράγματα.
   συμπρόπεμπέ. \left\{ egin{array}{ll} B. 402. \\ 408. \\ \end{array} \right\} Ίακχε φιλοχορευτά, σ. με.
  συμφέρει. Β. 1459. ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα σ.; συμφέρειν. Π. 38. ὡς τῷ βίω τοῦτ' αὐτὸ νομίσας σ. συμφέρειν. Π. 166. ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῆ γυναικὶ σ. συμφέρον. Π. 49. γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ σ. συμφορά. Α. 1203. ὧ σ. τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν,
 συμφορά. Α. 1203. ἄ σ. τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν, 
Λ. 1078. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε σ. 
συμφοραῖς. Ι. 406. πῖνε πῖν' ἐπὶ σ. 
Ι. 655. ἐπὶ σ. ἀγαθαῖσιν εἰσηγγεμέναις 
Λ. 1276. στήτω παρ' ἄνδρα, κὰτ' ἐπ' ἀγαθαῖς σ. 
συμφοράς. Θ. 198. τὰς σ. γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν 
Π. 774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ σ., 
συμφορᾶς. Β. 1164. χωρὶς γὰρ ἄλλης σ. ἐλήλυθεν 
συμφοράτατον. Π. 1162. Πλούτω γὰρ ἐστι τοῦτο σ., 
συμψησαλ. Ν. 975. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον σ., καὶ 
ποονοείσθαι
                             προνοείσθαι
   σύν. Ν. 604. πέτραν σ. πεύκαις σελαγεί κ.τ.λ
  ΕΙ. 1274. σ. β έβαλον βινούς τε καὶ ἀσπίδας διμφαλοέσσας. συνάγουσι. Fr. 563. οὕτε Πραμνίοις σκληροϊσιν οἵνοις σ.
  συναβέτω. Ο. 858. σ. δε Χαίρις φδάν.
συναθροίζειν. Α. 585. δεύρο ξυνάγειν καὶ σ. εἰς εν, κάπειτα
  ποιήσαι
συνακολούθει. Β. 399. ήδιστον εὐρὰν, δεῦρο σ.
 σύναπτε. Θ. 955. χειρί σ. χείρα, συνάπτεις Α. 468. τί τοισδε σαυτόν ες λόγον τοις θηρίοις σ.; συναπτούς. Εκ. 508. χάλα σ. ήνίας Λακωνικάς, συναρπάσασα. Β. 1343. τὸν ἀλεκτρυόνα μου σ.
   συνδείπνοις. Fr. 204. έν τοίσι σ. έπαινων ΑΙσχύλον.
 συνδετέα. Εκ. 785. ταυτὶ γάρ ἐστι σ. παινῶν ΑΙσχύλον, συνδετέα. Εκ. 785. ταυτὶ γάρ ἐστι σ. ποῦ μοῦσθ' ἰμάς; συνδήσας. Ι. 1053. ἤγαγε σ. Λακεδαιμονίων κορακίνους. συνδικαστής. Σ. 266. τί χρῆμ' ᾶρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε σ. συνδικαστῶν. Σ. 233. ὧ Στρυμόδωρε Κουθυλεῦ, βέλτιστε σ., συνδοκεῖ. Ο. 811. θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. ταῦτα κάμοὶ σ. Ο. 1630. εί τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κάμοὶ σ. σύνδουλος. ΕΙ. 745. ΄κ' ὁ σ. σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέρουτο.
  ἀνέροιτο, συνδρών. Εκ. 16. καὶ ταῦτα σ. οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίου.
 συνέβαιν'. Β. 807. οὕτε γὰρ' λθηναίοισι σ. Αἰσχύλος, συνέζης. Fr. 231 b. σὐ δὴ σ. ἐς τὰ πόλλ' Εὐριπίδη συνείλεκται. Ο. 294. ὧ Πόσειδον, οὐχ ὅρὰς ὅσον σ. κακὸν συνείρων. Ο. 1079. ὅτι σ. τοὺς σπίνους πωλεί καθ' ἐπτὰ τοὐ-
                            βολοῦ.
  συνείσει. Εκ. 17. άνθ' ὧν σ. καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
σύνεισιν. Π. 504. πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε
                            τὰ πλείστα σ.
   συνεκόλλων. Σ. 1041. άντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρ-
  τυρίας σ.,
συνέλεξ'. Ο. 438. σὸ δὲ τούσδ' ἐφ' οἶσπερ τοῖς λόγοις σ. ἔγὼ,
 συνέλεξας. Β. 1297. πόθεν σ. Ιμονισστρόφου μέλη; συνεληλυθότες. Λ. 621. δεῦρο σ. ἄνδρες ἐς Κλεισθένους συνεποίεις. Fr. 231 b, 3. καὶ σ., ώς φασι, τὴν μελφδίαν.
 συνεργός. Γr. Μ. ΕΙ. Δευτ. 2. πιστή τρόφος, ταμία, σ., επί-
 τροπος, συνέριθος. ΕΙ. 786. θης σ. αὐτοῖς, συνερκτικός. Ι. 1378. σ. γάρ ἐστι καὶ περαντικός, σύνεσμεν. Ο. 704. πολλοῖς δήλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν
 έρωσι σ.
συνετός. Β. 1490. διὰ τὸ σ. εἶναι.
 συνεχειμάζετο, Π. 847. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα σ.
συνέχης. Λ. 1265, ώς σ. πολύν άμε χρόνον.
συνεχώρησάν. Λ. 1111. σ. σοι καὶ κοινή τάγκλήματα πάντ'
```

ἐπέτρεψαν.

συνήγομεν. Ν. 582. ἡνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς σ.

```
συνήγον. Π. 756. δφρύς σ. ἐσκυθρώπαζον θ' ἄμα.
συνηγορικόν. Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ σ., δραχμήν, κάν
  συνηγορικον. Σ. 691. αύτος δε φέρει το σ., δραχμής 

συνήγορος. Fr. 362, 1. έστι τις πονηρός ήμῦν τοξότης σ. 

συνηγορούσιν. Ν. 1089. σ. ἐκ τίνων; 

συνηπεροπεύσω. Λ. 843. σ. παραμένουσά γ' ἐνθαδὶ, 

συνθεάτριαν. Fr. 399, 3. ἡν ἐφερόμην, ἴν' ἔχοιμι σ. 

συνθέλω. Ο. 851. ὀμορροθῶ σ., 

συνθέλω. Λ. 1268. τοῖς σ.
   συνθήκαις. Λ. 1268. ταῖς σ.
   συνθήκας. ΕΙ. 1065. σ. πεποίησθ' ἄνδρες χαροποίσι πιθήκοις.
  συνθηματιαίους. Θ. 458. πλέξαι στεφάνους σ. είκοσιν. συνθηρεύεται. Θ. 156. μίμησις ήδη ταῦτα σ. συνθιασῶτα. Σ. 728. ἀλλ' ὧ τῆς ἡλικίας ἡμῦν τῆς αὐτῆς σ. συνισταμένους. Λ. 577. καὶ τούς γε σ. τούτους καὶ τοὺς πιλοῦν-
                               τας ξαυτούς
   συννήξομαι. Εκ. 1104. όστις τοιούτοις θηρίοις σ.
  σύννομέ. Ο. 209. άγε σ. μοι, παῦσαι μὲν ὅπνου,
συννόμων. Ο. 1755. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὧ φῦλα πάντα σ.
   συννοούμενος. Β. 599. άρτι σ.
   σύνοδον. Θ. 301. σίαν τήνδε καὶ σ. τήν νῦν κάλλιστα καὶ
   σύνοιδ΄. Fr. 21, 2. πλύνων απασιν όσα σ. αὐτῷ κακά.
σύνοιδε. Π. 214. κάκεῖνος οὖν σ. ταῦτα; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
σύνοιδεν. Λ. 841. καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σ. ἡ κύλιξ.
   συνοικίας. Fr. 182. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στάσα τῆς σ.
   συνοίσεται. Ν. 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πράγμα τῃ πόλει σ.
  συνουσία, Ν. 649. πρώτον μέν είναι κομφόν έν σ.,
Fr. 289. σοφοί τύραννοι τών σοφών σ.
 Ττ. 289. σοφοί τυραννοι των σοφών σ. συνταράξαι. Ν. 1037. ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι σ. συνταράξει. ΕΙ. 319. ἐκδραμών γὰρ πάντα ταυτὶ σ. τοῦν ποδοῦν. συντέθνηκε. Β. 868. ὅτι ἡ ποιήσις οὐχὰ σ. μοι, συντέθνηκεν. Β. 869. τούτφ δὲ σ., ὥσθ' ἔξει λέγειν. συντέμνειν. Θ. 178. πολλοὺς καλῶς οἶός τε σ. λόγους. συντεταμένως. Π. 325. καὶ σ. κοῦ κατεβλακευμένως. πουντεταμένως. Π. 325. καὶ σ. κοῦ κατεβλακευμένως.
   συντετάραξαι. Λ. 7. τί σ.; μη σκυθρώπαζ, ω τέκνον.
  σύντεχνοι. Fr. 226. σ. συντέχνων. Β. 763, τὸν ἄριστον ὅντα τῶν ἐαυτοῦ σ. συντιθώμεθα. Α. 178. ἔως ἀν ἡμεῖς ταῦτα σ.,
  συντρίψετε. Α. 284. Ἡράκλεις τουτί τί ἐστι; τὴν χύτραν σ. συντρίψομεν. Ν. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογ-
                             γύλαις σ.
   συντυρούμενα. Ι. 479. καὶ τάκ Βοιωτῶν ταῦτα σ.
 συντυχίαν. Ο. 544, σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ σ. συντυχοῦσ'. Ν. 608. ἡ Σελήνη σ. ἡμῶν ἐπέστειλεν φράσαι, συνῶμεν. Εκ. 619. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἡν ταῖς
                               αlσχραΐσι σ.,
αιοχραιδί σ., Σύρα. ΕΙ. 1146. τόν τε Μανῆν ἡ Σ. βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου. Συρακοσίαν. Γι. 3, 2. πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, Σ. τράπεζαν, Συρακοσίω. Ο. 1297. Σ. δὲ κίττα 'Μειδίας δ' ἐκεῖ σύριγγα. Γι. 622. καλαμίνην σ. συριγμάτων. Α. 554. αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, σ. συρίξας. Π. 689. τὴν χεῖρ' ὑψήρει κặτα σ. ἐγὼ συρμαίαν. ΕΙ. 1254. ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια σ. μετρεῖν.
 συρμαιοπώλαι, Fr. 252. σ. συρρήξασ'. Εκ. 674. μίαν οικησίν φημι ποιήσειν σ. els έν
                               ἄπαντα,
 σύρφακα. Σ. 673. οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἦσθηνται τὸν μὲν σ. τὸν
                             Κλλον
 συσκεδάν. Β. 904, έμπεσόντα σ, πολ-
 συσκεύαζε. Σ. 1251. παι παι, τὸ δείπνον, Χρυσέ, σ. νών,
συσκευάζε. 2. 1251. παι παι, το σεπνον, λρύσε, σ. γωρ, συσκευάζε. Θ. 624. ὀσέτη γε. ΚΛ. καὶ τίς σοὐστὶ σ.; συσπάσθαι. Fr. 406. "άλλα σ. δεί τὰς κοχώνας." συσπλαγχνεύετε. ΕΙ. 1115. ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο σ. συσσώσειν. Θ. 270. ὀμόσης ἐμοὶ ΕΥ. τί χρῆμα; ΜΝ. σ. ἔμ συσταλέντες. Λ. 1042. ἀλλά κοινῆ σ. τοῦ μέλους ἀρξώμεθα. συστείλας. Ι. 432. ἐγὼ δὲ σ, γε τοὺς ἀλλάντας εἶτ ἀφήσω
     Β. 999. ἀλλὰ σ., ἄκροισι
  συστέλλου. Εκ. 486. πρός ταθτα σ. σεαυ-
συστελλου, Εκ. 450, προς ταυτα σ, σεαυτοτρέψας. Θ. 61. συγγογγυλίσας καὶ σ. συχναί, Ο. 1014, πληγαὶ σ, κατ' άστυ. ΜΕ. μῶν στασιάζε συχνήν. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι σ. Π. 754, ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον σ. συχνοί, Β. 1237. μὰ τὸν Δί' οὕπω γ' ἔτι γὰρ εἰσί μοι σ. Εκ. 388, ὥστ' οὺκ ἔλαβον οῦτ' αὐτὸς οῦτ ἄλλοι σ.
Εκ. 388, ώστ ούκ έλαβον ούτ αὐτός ούτ άλλοι σ. σφαγαίς. ΕΙ. 1019. οὐχ ήδεται δήπουθεν Εἰρήνη σ., σφαγείον. Θ. 754. οίμοι, τέκνον. δός μοι σ., Μανία, σφάγι. Ο. 1559. σ. έχων κάμηλον άσφάγια. Α. 204. τὰ σ. δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής. σφαγιάζειν. Ο. 569. ῷ προτέρω δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ ἐνόρχην σ. σφαγιαζομένω. Ο. 570. ήσθην σέρφω σ., βροντάτω νῦν ἰ Ζάν.
```

```
σφαίραν. Fr. 189, εί παιδαρίοις ακολουθείν δεί σ. καὶ στλεγγίδ'
  τφαιραν. Γτ. 183, ει παιοσροίς ακολούσειν δεί σ. και στλεγγίο έχοντα.

σφάκον. Θ. 486. κάθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄννηθον, σ.: σφαλείς. ΕΙ. 146. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σ. καταρρυῆς σφαλῆτ'. Β. 736. εὕλογον κάν τι σ., ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου, σφαλλόμενος. Σ. 1324. ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σ. προσέρχεται. σφαλῶμεν. Π. 351. ἡν δὲ σ., ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν, σφάξεις. ΕΙ. 1018. σ. τὸν οἶν. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙ. τιὴ τί δή;
  σφάξεις. ΕΙ. 1018. σ. τον οίν. ΤΡ. άλλ' ού θέμις. ΟΙ. τεὴ τί δή; 
σφε. Ι. 1020. πολλοί γὰρ μίσει σ. κατακράζουσι κολοιοί. 
σφενδάμνινοι. Α. 181. ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σ. 
σφενδόναις. Ν. 1125. ἀποκεκόψονται τοιαύταις σ. παιήσομεν. 
σφενδόνας. Ο. 1185. ήδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σ. δεῖ λαμβάνειν 
σφενδόνην. Ο. 1187. τόξευε, παῖε, σ. τίς μοι δότω. 
σφετέραν. Β. 1464. εἶναι σ., τὴν δὲ σ. τῶν πολεμίων, 
σφέτερον. Fr. 128, 3. κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις 
[έγγεον ἐς] σ.
  σφήκας. Σ. 456. παῖε παῖ', ὧ Ξανθία, τοὺς σ. ἀπὸ τῆς οἰκίας. σφήκας. Α. 864. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σ. οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν; Σ. 430. εἶά νυν, ὧ ξυνδικασταὶ, σ. ὁξυκάρδιοι,
   σφηκιά. Σ. 224. τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σ. 
σφηκιάν. Α. 404. ἤνπερ, ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίση τὴν σ.; 
Σ. 229. πολλῶν δικαστῶν σ. διασκεδῶ.

    λ. 475. ἡν μή τις ὥσπερ σ. βλίττη με κὰρεθίζη.
    σφηκίσκον. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡμμένον σ. ἐκτυφλῶσαι.
    σφηκός. Σ. 1090. μηδὲν ᾿Αττικοῦ καλεῖσθαι σ. ἀνδρικώτερον.
    σφηκώδεις. Π. 561. παρ ἐμοὶ δ' Ισχνοὶ καὶ σ. καὶ τοῖς ἐχθροῖς

  σφήκωμ'. ΕΙ. 1216. δμως δ' δτι τὸ σ. έχει πόνον πολὺν, σφήνας. Β. 801. καὶ διαμέτρους καὶ σ. ὁ γὰρ Εὐριπίδης σφηξί. Σ. 1106. εἶτα τάλλ' δμοια πάντα σ. μηχανώμεθα. σφηξίν. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σ. ἐμφερε-
                                     στάτους.
   Σφήττιος. Ν. 156. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σ.
 Σφήττιος. Ν. 156. άνηρετ' αυτόν Χαιρεφών ο Σ. 
Σφήττιω. Π. 720. καὶ σχῦνον εἶτ' ὅξει διέμενος Σ., 
Σφίγγα. Β. 1287. Σ. δυσαμερίαν, πρύτανιν κύνα, πέμπει, 
σφογγίω. Α. 463. δός μοι χυτρίδιον σ. βεβυσμένον. 
σφόδρ'. Ν. 191. τί γὰρ οίδε δρῶσιν οἱ σ. ἐγκενυφότες; 
Ν. 1492. ἐμοὶ ποιήσω, κεὶ σ. εἴσ' ἀλαζόνες. 
Σ. 1333. ἡμῶν ἄπασι, κεὶ σ. εἶ νεανίας. 
Ο. 599. πλουτεῖν δὲ πύθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτον
                                     σ. ἐρῶσι.
       A. 56. ἀλλ', ὧ μέλ', ὄψει τοι σ. αὐτὰς 'Αττικὰς,

    Θ. 93. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σ. ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου 1123. εἰ σφόδρ' ἔπιτυμεῖς τῷ γέροντο πύγισο,
    Π. 49. γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σ. ἐστὶ συμφέρου

11. 49. γνωναι δοκει τουθ, ως σ. εστι συμφερον
Fr. 198, 11. ώς σ. ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ἀχεῖσθ' ἄρα·
σφόδρα. Α. 71. ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σ. γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ
Α. 257. πρόβαινε, κὰν τῶχλφ φυλάττεσθαι σ.
371. τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σ.
509. ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σ.,
700. νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σ. διωκόμεθα, κἄτα πρὸς
ἀλισκόμεθα.
                                     άλισκόμεθα.
     1059. τὸ δέημα τῆς νύμφης, δ δεῖταὶ μου σ.,

I. 714. ὡς σ. σὰ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.

1288. ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σ. βδελύττεται,
     Ν. 135. ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὐτωσὶ σ.
400. οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σ. γ' εἴσ'
      επίορκοι . Σ. 152. * * τὴν θύραν ἄθει πίεζε νυν σ.
              1355. νέος γάρ είμι καὶ φυλάττομαι σ.
     1428. καί πως κατεάγη της κεφαλής μέγα σ. Ο. 508. ήρχον δ' ούτω σ. την άρχην, ωστ' εί τις καί βασιλεύοι Θ. 466. το μέν, ω γυναίκες, οξυθυμείσθαι σ.
      613. ἀνάμενε δήτα, καὶ σκύπει γ' αὐτὴν σ.:

Β. 41. ὡς σ. μ' έδεισε. ΕΑ. νὴ Δὶ, μὴ μαίνοιό γε.

54. τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σ.;
              88. ἐπιτριβομένου τον ἄμον οὐτωσὶ σ.
     Εκ. 357. νή τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σ.
Π. 25. εὖνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σ.
571. ἀλλ' οὐ ψεὐδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σ. βάσκανος
                                    οδισα.
              645. καὐτη πίης φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτό σ. 745. ἐγὰ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σ.,
    1016. οὐτω σ. (ηλότυπος ὁ νεανίσκος ῆν.
1101. σὰ τὴν θύραν ἔκοπτες οὐτωσὶ σ.;
Fr. 164, 3. οὐ γὰρ ῆν ἄν μικρὸν, εὶ μὴ μισόδημον ῆν σ.
209, 2. ταχὰ προσφέρων παῖς ἐνέχεἐν τε σ. κυανοβενθῆ.
σφονδύλη. ΕΙ. 1078. ὡς ἡ σ. φεύγουσα πονηρότατον βδεί, σφόνδυλος. Σ. 1489. σ. ἀχεί. Ελ. πίθ' ἐλλέβορον. σφραγίδ'. Ο. 560. σ. αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
```

èneivas.

```
σφραγίδ'. Ο. 1213. σ. έχεις παρά τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ
                                  κακόν
  σφραγίδας. Θ. 415. σ. ἐπιβάλλουσιν ήδη καὶ μοχλοὺς Εκ. 632. τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή καὶ τῶν σ. ἐχόντων, Fr. 309, 12. σ., ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα, σφραγίδια. Θ. 427. ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σ. σφραγιδονυχαργοκομήτας. Ν. 332. θουριομάντεις, ἰατροτέ-
 σφραγιδονυχαργοκομήτας. Ν. 332. θουριομαντεις, ιατροτεχνας, σ., τρας. Α. 799. σὰ δ' ἐπιτρέπεις: ΣΤ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σ., Λ. 80. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σ. τὰ σῶμά σου. σφυρά. Εκ. 1110. μολυβδοχοήσαντας κύκλω περὶ τὰ σ., σφυρά. Εκ. 1566. νὴ Δί' ἡ γὰρ σ. λαμπρὸν ἡν ἄρ' ἐξωπλισμένη, σφυράδων. ΕΙ. 790. ναννοφυεῖς, σ. ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. σφυρόν. Α. 1177. ἔρι' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὰ σ. Α. 1179. καὶ τὰ σ. παλίνορον ἐξεκόκκισε, Σ. 276. τὰ σ. γέροντος ὅντος; σφώ. Α. 1216. ἐμοῦ δέ γε σ. τοῦ πέους ἄμφω μέσου κ.τ.λ. ΕΙ. 469. ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον * * καὶ σ. σφῷν. Α. 259. ὧ Ξανθία, σ. δ' ἐστιν ὁρθὸς ἔκτέος κ.τ.λ. σχαδόνας. Fr. 476, 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σ.,
   σχαδόνας. Fr. 476, 3. αύτος δ' άνηρ πωλεί κίχλας, άπίους, σ.,
  έλάας,
σχαδόνες. Fr. 302, 6. οὐδὲ σ., οὐδ΄ ήτριαῖον δέλφακος,
 σχασάμενος. Ν. 107. τούτων γενοῦ μοι, σ. τὴν ἱππικήν. 
σχάσας. Ν. 740. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σ. τὴν φροντίδα 
σχεδόν. ΕΙ. 1273. οἱ δ΄ ὅτε δὴ σ. ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν Ιόντες, 
Θ. 747. σ. τοσοῦτον χώσον ἐκ Διονυσίων. 
Εκ. 1157. σ. ἄπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
 Π. 33. τον έμον μέν αυτού τοῦ ταλαιπώρου σ. 860. ἐγὰ σ. το πράγμα γιγνώσκειν δοκῶ. Fr. 500, 2. πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σ. σχέθω, Λ. 425. ὅπως ἀν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὰ σ. σχεῖν. Ν. 1216. ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἡ σ. πράγματα, Σ. 1067. νανικὴν σ. ὡς ἐγὰ τοὐμὸν νομίζω
 σχελίδας, Ι. 362. άλλα σ. εδηδοκώς άνήσομαι μέταλλα, σχελίσιν. Fr. 249, 2. διαμασχαλίσας αύτον σ. καὶ φύσκαις καὶ
 βαφανίσιν.
σχέτλι'. Β. 1049. και τί βλάπτουσ', ὧ σ. ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
                                 άμαὶ Σθενέβοιαι;
 σχέτλια. Β. 612. σ. μὲν οὖν καὶ δεινά. ΕΛ. καὶ μὴν νὴ Δία,
Π. 856. οὖ γὰρ σ. πέπουθα νυνὶ πράγματα,
σχετλιάζειν. Π. 477. οὖ δεῖ σ. καὶ βοᾶν πρὶν ὰν μάθης.
 σχέτλιε. Α. 360. ὅ τι ποτ', ὧ σ., τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
σχέτλιε. Α. 300. ο τι ποτ , ω σ., το μεγα τουτ εχεις;
Β. 116. ὧ σ., τολμήσεις γὰρ ἱέναι; ΔΙ. καὶ σύ γε
1476. ὧ σ., περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
σχέτλιον. Ο. 1175. ὧ δεινὸν ἔργον καὶ σ. εἰργασμένος.
σχέτλιόν. Ν. 498. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. ὑμεῖς; ΛΥ.
ἡμεῖς μέντοι ΠΡ. σ. γε.
σχέτλιος. Ν. 485. ἐὰν δ' ὀφείλω, σ., ἐπιλήσμων πάνν.
σχέτλιος. Ν. τεψωπορωτίαν.
 σχήμα. Σ. 1070. σ. κεύρυπρωκτίαν.
Σ. 1170. Ιδού, θεώ τὸ σ., καὶ σκέψαι μ' ὅτφ
Β. 463. καθ' Ἡρακλέα τὸ σ. καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
             539. σ. τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
539. σ. το οε μεταστρεφεσσαι
Εκ. 150. διερεισαμένη τὸ σ. τῆ βακτηρία.
482. μή πού τις ἐκ τοὕπισθεν ἀν τὸ σ. καταφυλάξη 
503. χαδται γὰρ ἡκουσιν πάλαι τὸ σ. τοῦτ' ἔχουσαι.
σχήματ'. Fr. p. 514. τοῖσι χοροίς αὐτὸς τὰ σ. ἐποίουν.
σχήματα. ΕΙ. 323. πράγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σ.
σχήματι. Ι. 1331. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρῶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίφ σ.
                              λαμπρός,
σχηματίζειν. ΕΙ. 324. άλλ' έγωγ' οὐ σ. βούλομ', άλλ' ὑφ' ήδονῆς σχηματίσαντος. Fr. p. 514. πολλά τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ
                              δεῦρο σ.
 σχήματος. Α. 64. σίγα. ΔΙ. βαβαιάξ, ὧκβάτανα, τοῦ σ.
   Σ. 1485. σ. άρχη
Fr. 554. ἄστ' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων τοῦ σ. οὕνεκα τοῦδε
 σχήσειν. Β. 188. έγώ. ΧΑ, ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. ποί σ. δοκείς;
 σχήσομαι. Ο. 1335. ού τοι μά τάς κερχνήδας έτι σού σ.,
σχήσω. Λ. 284. έγω ούκ άρα σ. παρών τολμήματος τοσούτου;
Λ. 380. σ. σ' έγω τῆς κῦν βοῆς. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξει.
σχίζα. ΕΙ. 1032. ἡ σ. γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
σχίζαs. ΕΙ. 1024. σ. δευρὶ τιθέναι ταχέως
σχινδαλάμους. Ν. 130. λόγων ἀκριβῶν σ. μαθήσομαι; σχινδαλάμων. Β. 819. σ. τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' έργων, σχίνον. Π. 720. καὶ σ. εἶτ' ὅξει διέμενος Σφηττίω,
 σχίνου. Fr. 251. πρός τον στροφέα της αυλείας σ. κεφαλήν
κατορύττειν,
σχοινία. ΕΙ. 36. ώδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σ.
ΕΙ. 299. ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σ.:
σχοινίνφ. Fr. 227. φορμώ σ.
```

σώματι. Θ. 154. ἀνδρεῖα δ' ἡν ποιῆ τις, ἐν τῷ σ.

```
σχοινίον. Α. 22. τό σ. φεύγουσι τό μεμιλτωμένον
Σ. 1343. έχου φυλάττου δ', ώς σαπρόν τό σ: 

σχοινίου. Σ. 1342. τῆ χειρί τουδί λαβομένη τοῦ σ. 

σχοινίων. ΕΙ. 437. χώστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σ., 

σχοίνον. Fr. 89. καὶ σπυρίδα δὲ ὑψωναδύκον πλεκτὴν σ. 

σχοίνος. Α. 230. κοὖκ ἀνήσω πρὶν ἀν σ. αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ 

σχοίνων. Π. 541. στιβάδα σ. κόρεων μεστὴν, ἡ τοὺς εὕδοντας 

λαβούνον. Π. 541. στιβάδα σ. κόρεων μεστὴν, ἡ τοὺς εὕδοντας
 έγείρει
σχολάζειν. Fr. 169. ήμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σ.
σχολάσης. Λ. 412. σὰ δ' ἢν σ., πάση τέχνη πρὸς ἐσπέραν
σχολάσης. Λ. 412. σύ δ ήν σ., παση τέχνη πρώς έσπεραν σχολή. Α. 407. άλλ' οὐ σ. Α. 409. άλλ' έκκυκλήσομα: καταβαίνειν δ' οὐ σ. Ν. 221. αὐτὸς μὲν οῦν σὸ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σ. Θ. 375. τῶν Θεσμοφορίων, ἢ μάλισθ' ἡμῖν σ., σχολήν. Εκ. 48. κατὰ σ. παρὰ τὰνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη· σχολής. Π. 282. οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὕσης σ., προθύων.
                                     θύμως
  σφ. Ι. 97. οίμοι, τί ποθ' ήμας ἐργάσει τῷ σ. ποτῷ; κ.τ.λ.
 σωζε. Β. 386. καὶ σ. τὸν σαυτῆς χορόν Β. 1501. καὶ σ. πόλιν τὴν ημετέραν

    Β. 1301. και σ. πολιν την ημετεραν
    σύζει. Ο. 376. ή γαρ εὐλάβεια σ. πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
    Ο. 380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σ. παΐδας, οἶκον, χρήματα.
    σώζειν. Ι. 1042. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σ. ἐμέ
    Ι. 1047. ἐν ῷ σε σ. τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

       ΕΙ. 730. τοις ἀκολούθοις δωμεν σ., ως είωθασι μάλιστα
Θ. 820. χείρους ήμῶν εἰσὶν σ.
Β. 381. σ. φήσ ἐς τὰς ὢρας,
1517. κὰμοὶ σ., ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
Εκ. 234. σ. ἐπιθυμήσουσιν εἶτα σιτία
σώζεσθ΄. Σ. 1055. καὶ τὰ νοήματα σ. αὐτῶν
σώζεσθαί. Ι. 1017. σ. σ' ἐκέλευσ' ἰερὸν κύνα καρχαρόδοντα,

    1. 1024. σοί δ' εἶπε σ. μ' δ Φοίβος τὸν κύνα.
    σώζεται. ΕΙ. 1022. χούτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σ.
    σωζοίμεθ'. Β. 1450. τὰναντία πράξαντες οὐ σ. ἄν;

  σώζω. Ο. 1062. σ. δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
 σωθείημεν. Β. 1448. τούτοισι χρησαίμεσθα, σ. άν. σωθείς. Π. 1180. έθυσεν Ιερείον τι σ., δ δέ τις άν
 σωθείσα. Β. 1419. ἱν' ἡ πόλις σ. τούς χορούς άγη·
σωθήναι. Ν. 930. εἴπερ γ' αὐτὸν σ. χρὴ
σωθήνει. Λ. 499. ὡς σ., κὰν μὴ βούλη· ΠΡ. δεινόν γε λέγεις.
 ΑΥ. ἀγανακτεῖς σωθήσεσθ. Εκ. 209. ἡν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σ. ἔτι.
σωθήσεοθ'. Εκ. 209. ην ούν έμοι πείθησθε, σ. ετι. σωθήσομαι. Ν. 77. ήν ήν ἀναπείσω τουτονὶ, σ. σωθησόμεθ'. Λ. 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σ. ἄλλως; Σωκράτει. Ν. 1432. οὐ ταυτὸν, ὢ τᾶν, ἐστιν, οὐδ' ἀν Σ. δοκοίη. Β. 1491. χαρίεν οὖν μὴ Σ. Σώκρατες, Ν. 219. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης.
                                       ET. & E.
       N. 222. & X.,
                257. τον στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἵμοι, Σ.,
314. προς τοῦ Διος ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ', ὧ Σ.,
                                             αὖται
αύται
736. περί τοῦ; σὸ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὧ Σ.
784. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὧ Σ.
866. εὖ γ΄ ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὧ Σ.,
Σωκράτη. Ν. 182. καὶ δεἶξον ὧς τάχιστά μοι τὸν Σ.
Ν. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σ.
1477. ὅτὶ ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σ.
Σωκράτης. Ν. 104. ὧν ὁ κακοδάμων Σ. καὶ Χαιρεφῶν.
Ν. 144. ἀνδιεςτ΄ ἄστι Χαιρεφῶντα. Σ.
      Ν. 144. ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σ.
219. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σ. ΕΤ. ὧ Σώκρατες.
830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σ. ὁ Μήλιος
830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σ. ὁ Μήλιος
Ο. 1555. ψυχαγωγεί Σ.*
Σωκρατίδιον. Ν. 223. ὧ Σ.
Ν. 237. ἴθι νυν, κατάβηθ', ὧ Σ., ὡς ἐμὲ
746. ὧ Σ. φίλτατον. ΣΩ. τί, ὧ γέρον;
Σωκράτους. Ν. 147. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σ. ἀφήλατο.
Ν. 154. τί δῆτ' ἄν, ἔτερον εὶ πύθοιο Σ.
174. ἤσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σ.:
1451. μετὰ Σ.
σῶμ'. Ν. 440. τουτὶ τό γ' ἐμὸν σ. αὐτοῖσιν
Θ. 152. μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σ. ἔχειν.
Εκ. 63. ἀλειψαμένη τὸ σ. ὅλον δι' ἡμέρας
σῶμα. Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σ. χρὴ πληγῶν ἄθῷ
  σώμα. Ν. 1413. πως γάρ το μέν σόν σ. χρή πληγων άθωον είναι, Ο. 1241. λιγνός δέ σ. καί δόμων περιπτυχάς 1399. τοτέ δ΄ αὖ βορέα σ. πελάζων Λ. 670. πων το σ. κάποσείσασθαι το γήρας τόδε.
  Θ. 895. βάυζε, τούμον σ. βάλλουσα ψόγφ. σωμά. Λ. 80. ώς δ' εύχροείς, ώς δὲ σφριγῷ τὸ σ. σου. σώματι. Σ. 688. ώδὶ διαβὰς, διακινηθείς τῷ σ. καὶ τρυφερανθείς,
```

```
σώματι. Ο. 1376. ἀφόβω φρειί σ. τε νίαν ἐφέπων σώματος. Εκ. 93. ίδού γέ σε ξαίνουσαν, ήν τοῦ σ. Π. 6. τοῦ σ. γὰρ οὐκ ἐᾶ τὸν κύριον σωμάτων. Εκ. 10. λορδουμένων τε σ. ἐπιστάτην σῶν. Λ. 488, ἴνα τὰργύριον σ. παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι'
 αὐτό. κ.τ.λ.
σώρακος. Fr. 244. κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σ.
σωράκος. Γ. 7. 244. κακών τοσούτων ευνελέγη μοι σ. σωρόν. Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὰν σ. ἤκειν χρημάτων ἔχοντα. Π. 270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ ἔχοντα σ. σωρός. Π. 804. ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σ. ἐς τὴν οἰκίαν σῶς. Ι. 613. καὶ νῦν ἐπειδὴ σ. ἐλήλυθας πάλιν, Fr. 529. οὕτω παρ' (γὰρ) ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σ. ἄν εἶη. σῶσαι. Λ. 525. μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σ. τὴν Ἑλλάδα
  σώσαιμι. Εκ. 544. ΐνα θολμάτιον σ., μεθυπεδησάμην
σώσαιμι. Εκ. 544. Γνα θοιμάτιον σ., μεθυπεδησάμην σώσειε. Β. 1458. πῶς οῦν τις ἀν σ. τοιαύτην πόλιν, σώσειν. Λ. 46. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι κάσθ' ἃ σ. προσδοκῶ, σώσεις. Ν. 1177. νῦν οῦν ὅπως σ. μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας. Θ. 186. ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σ. ἐμέ. σώσετε. Εκ. 414. ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σ. Σωσία. Σ. 136. ὡ Ξανθία καὶ Σ., καθεύδετε; Σωσίας. Σ. 78. ὁδὶ δὲ φησι Σ. πρὸς Δερκύλον σωσίπολις. Α. 163. ὁ σ. οἵμοι τάλας, ἀπόλλυμαι, σώσεις Λ. Α1 ἡνιεῖς τε κρινῆς σ. τὸν Ἑλλλύδα.
 σώσομεν. Λ. 41, ήμεις τε, κοινή σ. την Έλλάδα.
Λ. 498. ήμεις δμάς σ. ΠΡ. δμεις; ΑΥ. ήμεις μέντοι. ΠΡ.
σωσον. Σ. 393. ἐλέησον καὶ σ. νυνὶ τὰν σαυτοῦ πλησιόχωρον· σωστέον. Λ. 501. σ., ὧ τᾶν. ΠΡ. κεὶ μὴ δέομαι; Λ΄Τ. τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον Σωστράτη. Θ. 373. Λύσιλλ ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σ.· Σωστράτην. Ν. 678. τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖε τὴν Σ. Εκ. 41. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σ. Σωστράτης. Σ. 1397. τῆς ᾿Αγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σ., σώσων. Θ. 1014. ἡξει με σ. οὐ γὰρ ἀν παρέπτατο. Σώτειραν. Β. 378. τὴν Σ. γενναίως σῶτερ. Θ. 1009. ἔα θεοὶ, Ζεῦ σ., εἰσὶν ἐλπίδες. σωτήρ. Ι. 149. ἀνάβαινε σ. τῆ πόλει καὶ νῷν φανείς. Ι. 458. καὶ τῆ πόλει σ. φανείς ἡμῦν τε τοῖς πολίταις. Ν. 1161. πρόβολος ἐμὸς, σ. δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη, ΕΙ. 914. σ. γὰρ ἄπασιν ἀν-
                                                   σχέτλιών γε.
         ΕΙ. 914. σ. γὰρ ἄπασιν ἀν-
Ο. 545. ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σ.
 Ο. 545. ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σ.
Β. 1127. 

1152. 

σ. γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένω.
Π. 1189. ὁ Ζεὸς ὁ σ. γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
σωτῆρ. Εκ. 79. νὴ τὸν Δία τὸν σ. ἐπιτήδειός γ' ἄν ἦν
σωτῆρα. Β. 738. νὴ τὸν Δία τὸν σ., γεννάδας ἀνὴρ
Β. 1433. νὴ τὸν Δία τὸν σ., δυσκρίτως γ' ἔχω'
Εκ. 761. νὴ τὸν Δία τὸν σ. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β. πῶς;
ραδίως.

1045. νὴ τὸν Δία τὸν σ., κεχάρισαί γἑ μοι,
Π. 878. νὴ τὸν Δία τὸν σ., πολλοῦ γ' ἄξιος
         Π. 878. νη τον Δία τον σ., πολλοῦ γ' άξιος
1186. τον οὖν Δία τον σ. καὐτός μοι δοκῶ
 1186. τον ούν Δία τον σ. καυτος μοι οσκω σωτήρες. Π. 327. ἔσεσθε καὶ σ. ὅντως τοῦ θεοῦ. σωτηρία. ΕΙ. 595. τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἤσθα χίδρα καὶ σ. Α. 30. ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σ. Εκ. 202. σ. παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται σωτηρίαν. Ι. 12. σ. νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι; Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἀνοντος ἐς σ. Ο. 878. διόναι Νεψελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίσεαν καὶ σ. Β. 1438.
   Β. 1436. περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' έχετον σ. 
σωτηρίας. ΕΙ. 301. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σ. 
Θ. 765. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανή σ.; 
946. κοῦκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σ.
           Εκ. 396. έδοξε τοις πρυτάνεσι περί σ
   401. καὶ ταῦτα περὶ σ. προκειμένου,
412. δρᾶτε μέν με δεόμενον σ.
σωτῆροs. Π. 1175. καὶ ταῦτα τοῦ σ. ἰερεὺς ὧν Διός.
   σώφρον. Ν. 1025. ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σ. ἔπεστιν άνθος, σώφρονα. Ο. 1438. ἀλλ' ἔστιν ἔτερα νὴ Δί' ἔργα σ.,
   σωφρονα. Ο. 1433. αλλ εστίν ετερα νη Δι εργα σ.,
Εκ. 767. τὸ ταττόμενον γὰρ δεί ποιεῖν τὸν σ.;
σώφρονας. Β. 727. τῶν πολιτῶν θ' οὐς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σ.
Π. 387. ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σ.
σωφρονεῖ. Σ. 748. καὶ σ. μέντοι μεθι-
 σωφρονεί. 2. 748. και σ. μεντοι μεθι-
σωφρονείν, Ν. 1060. και σ. αδ φησί χρήναι δύο κακὼ μεγίστω.
Ν. 1061. ἐπεὶ σὰ διὰ τὸ σ. τῷ πώποτ είδες ήδη
1067. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σ. δ Πηλεύς.
1071. σκέψαι γὰρ, ὧ μειράκιον, ἐν τῷ σ. ἄπαντα
Σ. 1405. πυροὺς πρίαιο, σ. ἄν μοι δοκοῖς.
σωφρονεῖς. Β. 853. ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδὰν, εἰ σ..
Π. 1119. ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κὰποτέτριμμαι. ΚΑ. σ.
```

σωφρονείτε. Λ. 1093. εί σ., θαὶμάτια λήψεσθ', ὅπως σώφρονες. Λ. 796. τοῦ Μελανίωνος οἱ σ. σώφρονι. Fr. 60. ναῦς ὅτ ἀν ἐκ πιτύλων ροθιάζη σ. κόσμφ. σωφρονικῶς. I. 545. ὅτι σ. κοὖκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει, σώφρονος. Ν. 1006. στεφανωσάμενος καλάμφ λευκῷ μετὰ σ. ήλικιώτου,

ΕΙ. 1297. οὐ πράγματ΄ ἄσει΄ σ. γὰρ εἶ πατρός. σωφρονοῦσά. Εκ. 1038. οὐ σ. γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει σωφρόνως. Ι. 334. νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σ. τραφῆναι. Λ. 473. ἐπεὶ θέλω 'γὼ σ. ὥσπερ κόρη, καθῆσθαι,

σωφροσύνη. Ν. 962. ὅτ' ἐγὰ τὰ δίκαια λέγων ήθουν καὶ σ. νενόμιστο

σωφροσύνην. Ο. 1540. την εὐνομίαν, την σ., τὰ νεώρια, σωφροσύνης. Λ. 508. ὑπὸ σ. τῆς ημετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἄττ΄ ἐποιείτε.

Π. 563. περί σ. ήδη τοίνυν περανῶ σφῷν κὰναδιδάξω σώφρων. Α, 611. ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σ. κὰργάτης. Ν. 529. ὁ σ. τε χὼ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην, 537. ὡς δὲ σ. ἐστὶ φύσει σκέψασθ' ἤτις πρῶτα μὲν Θ. 548. οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνή σ. ἔδοξεν είναι.

T

τ'. Α. 63. καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν. κ.τ.λ. τά. Α. 80, έτει τετάρτω δ' ès τ. βασίλει' ήλθομεν' κ.τ.λ. ΕΙ. 596, ὥστε σè τ. τ' ἀμπέλια κ.τ.λ. τῷ. Λ. 174. καὶ τάργύριον τὥβυσσον ή παρὰ τ. σιῷ. Λ. 1306. τ. σιῶν χοροὶ μέλοντι,
 Θ. 126. τ. φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὅμμασιν,
 τἀγαθά. Σ. 577. καὶ τ. μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος άρχειν. ΕΙ. 1198. ὧ φίλτατ', ὧ Τρυγαί,' ὅσ' ἡμᾶς τ. 1326. καὶ τ. πάνθ' ὅσ' ἀπολέσαμεν 1333. ώς τ. νῦν έχεις. 1355. ως τ. νην εχεις.
Θ. 311. τ. ὶὴ παιών, ιὴ παιών. χαίρωμεν.
Β. 1462. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ ἀνίει τ.
Εκ. 781. ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τ.,
Π. 651. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. ΚΑ. μὴ τ.
τάγαθῆ. Ν. 61. ἐμοί τε δὴ καὶ τῷ γυναικὶ τ.,
τάγαθόν. Εκ. 426. ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τ. τάγαλμ'. Ν. 995. αίσχρον ποιείν, ότι της Αίδους μέλλεις τ. ἀναπλάττειν' αναπλαττειν τάγάλματ. Θ. 773. τί δ' μν, εί ταδὶ τ. ἀντὶ τῶν πλατῶν ταγάς. Λ. 105. ὁ δ' ἐμός γα, κὰν ἐκ τῶς τ. ἔλση πόκα, ταγέ. Ι. 159. ὧ τῶν 'Αθηνῶν τ. τῶν εὐδαιμόνων. τάγηνον. Ι. 929. τὸ μὲν τ. τευθίδων τάγκλήματα. Λ. 1111. συνεχώρησάν σοι καὶ κοινή τ. πάντ' ἐπέτρεψαν. τάγορά. Α. 728. μέτειμ', "να στήσω φανεράν έν τ. Α. 838. έν τ. καθήμενος" 848. οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τ. πρόσεισί σοι βαδίζων 855. Αυσίστρατός τ' έν τ., Χολαργέων ὅνειδος, I. 677. ἄπαντα τά τε γήτεί' ὅσ' ἢν ἐν τ. 1258. ἐν τ. γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην. τὰγχέλεια. Α. 1043. ὁπτᾶτε τ. τάξε. Ι. 622. ἄστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τ., ἄ βέλ· κ.τ.λ.
τάδε. Α. 578. οὖτος σὰ τολμᾶς πτωχὸς ὧν λέγειν τ.; κ.τ.λ.
τᾶδε. Α. 903. ἀλλ΄ ὅ τι παρ' ἀμῶν μή ΄στι, τ. δ΄ αὖ πολύ.
τάδελφοῦ. Ν. 536. γνώσεται γὰρ, ἥνπερ ἴδη, τ. τὰν βόστρυχον.
ταδί. Α. 437. Εὐριπίδη, ἀπειδήπερ ἐχαρίσω μοι τ., κ.τ.λ.
ΕΙ. 213, ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἀν τ. κ.τ.λ.

τάδικα. Ν. 884. δε τ. λέγων άνατρέπει τον κρείττονα τάδικώτερα. Ν. 115. νικάν λέγοντά φασι τ. τάδικημα. Σ. 839. τοῦτ' ἄρα πρώτον τ. τῷ πατρὶ ταί. Α. 988. * * * * τ. τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἄμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεί,
Α. 173. οὐχ ἀς σποδᾶς ἔχωντι τ. τριήρεες κ.τ.λ.
ταῖν. Σ. 7. κατὰ τ. κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ. κ.τ.λ.
Ταίναρον. Β. 187. ἢ 'ς Κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ Τ.;
Ταινάρφ. Α. 510. καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Τ. θεὸς,
ταῖνδε. Εκ. 1106. ὑπὸ τ. ταῖν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἐσπλέων, ταινίαι. Fr. 1. άλλ' εἶ σορέλλη καὶ μύρον καὶ τ. ταινιούσθαι. Β. 393. κήσαντα τ. ταινιούσθαι. Β. 393. κήσαντα τ. ταινιούσθαι. Εκ. 1032. καὶ τ., καὶ παράθου τὰς ληκύθους, ταῖς. Α. 600. ὀρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν τ. τάξεσιν, κ.τ.λ. ταϊσδ'. Θ. 313. λιτόμεθα τ. ἐπ' εὐχαῖς ταῖσδε. Λ. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν τ. κὰν σμικρὰν λαβὴν, ταῖσδε. Λ. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν τ. κὰν σμικρὰν λαβὴν, τ. 104. Μονεμ μεθίων λυ τ. Βύσσαις ὕπτιος κ.τ.λ. ταίστ. Ι. 104. βέγκει μεθύων ἐν τ. βύρσαις ὕπτιος κ.τ.λ. ταίστιν. Ι. 1236. ἐν τ. εὕστραις κονδύλοις ἡριμοττόμην. κ.τ.λ. ταίτιον. Θ. 549. ἐγὰ γὰρ οἶδα τ. μίαν γὰρ οὐκ ἀν εἴποις Β. 1385. χωρεῖ τὸ τοῦσε. ΕΥ. καὶ τί ποτ ἐστὶ τ.; τὰκ. Ι. 479. καὶ τ. Βοιατῶν ταῦτα συντυρούμενα, κ.τ.λ. τὰκβάτου. Α. 813. οἶδίν ταῦτα συντυρούμενα, κ.τ.λ. τὰκβάτου. τάκβάταν'. Α. 613. οίδέν τις ύμῶν τ. ή τοὺς Χαόνας; τάκεῖ. Ο. 1120. οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τ. πράγματα, τάκεῖθεν. Ο. 1304. τοιαῦτα μὲν τ. ἐν δέ σοι λέγω' τάκείνων. ΕΙ. 625. κάτα τ. γε κέρδη τοις γεωργοίς ήν κακά:

такейов. Ек. 487. * * т. кай τάκεισε. Εκ. 487. * * τ. καὶ τακερά. Fr. 109, 2. ήψησα τ, τακερούs. Fr. 325. λήμησα τ, τακερούs. Fr. 325. λήμησα κυάμους τρέφουσα τ. καὶ καλούς. τάκιστα. Θ. 1214. διέβαλέ μ' ὧ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τ. σύ τάκολουθα. Α. 438. κἀκεῖνά μοι δὸς τ. τῶν ρακῶν, τάλαιν'. Λ. 735. τ. ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἀμόργιδος. Α. 760. ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τ. ἀπόλλυμαι 944. τ. ἐγὼ, τὸ 'Ρόδιον ήνεγκον μύρον' Θ. 559. ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν ΓΥ. Γ. τ. ἐγὼ, φλυαρεῖς. 690. τ. ἐγὼ, τὸ καθαιματώς εκ βουών. ΓΥ. Ζ. ὧ τ. ἐνώ.

690. τ. έγω, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον 695. καθαιματώσει βωμόν. Γ.Υ. Ζ. ὧ τ. έγω Εκ. 190. τ., 'Αφροδίτην ἀνόμασας. χαρίεντά γ' ἃ 526. οὐ δὴ τ. ἔγωγε. Βλ. πῶς οῦν ὅρθριον Π. 1044. τ. ἔγω τῆς ὕβρεος ῆς ὑβρίζομαι. τάλαινα. Α. 485. ἔπήνεσ' ἄγε νυν, ὧ τ. καρδία, Α. 1203. ὧ συμφορὰ τ. τῶν ἔμων κακῶν. ΕΙ. 251. οἴα πόλις τ. διακναισθήσεται. Α. 735. τάλαιν. ἐνῶν τῶς ἐνώνοςδος.

Α. 735. τάλαιν έγὼ, τ. τῆς ἀμόργιδος,
Θ. 385. βαρέως φέρω τ. πολὶν ῆδη χρόνον
690. τάλαιν ἐγὼ, τ., καὶ τὸ παιδίον
Β. 565. νὴ Δία, τ. ΠΑΝ. Β. νὼ δὲ δείσασαί γέ που

1346. εγὼ δ΄ ἀ τ. προσέχουσ΄ ἔτυχον Εκ. 90. πληρουμένης, τ.; ΓΥ. Η νή τὴν Αρτεμιν, 156. μὰ τὼ θεώ; τ., ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

242. πόθεν, ὧ τ., ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

919. τρόπον τ. κνησιάς: ταλαιπωρήσομεν, Λ. 1220. ὑμῦν χαρίζεσθαι, τ. ταλαιπωροίτο. Β. 24. ἵνα μὴ τ. μηδ΄ ἀχθος φέροι; ταλαίπωρον. Ν. 414. εὶ μνήμων εἶ καὶ φροντιστής καὶ τὸ τ. ἔνεστιν

ταλαιπώρου. Π. 33. τον έμον μεν αὐτοῦ τοῦ τ. σχεδον ταλαιπωρούμεναι. Α. 778. μή νυν ἀπείπωμεν τ.,
ταλαιπωρούμεναι. Σ. 1116. τον γόνον κατεσθίουσιν, οὐ τ.
ταλαιπωρουμένους. Π. 224. ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς τ.,
ταλαιπωρουμένων. ΕΙ. 476. ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν τ., ταλαιπωρουμένων. ΕΙ. 476. άλλ' ή κατεγέλων τῶν τ.,
ταλαιπώρων. Ο. 135. νη Δία τ. γε πραγμάτων ἔρᾶς.
ταλαιπώρων. Εκ. 54. καὶ πάνυ τ. ἔγωγ', ἄ φιλτάτη,
τάλαν. Λ. 102. δ γοῦν ἐμιδς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὥ τ.,
Λ. 910. σὰ δ' οὰ κατακλίνει; ΜΥ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ, τ.,
914. ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τ.;
Θ. 644. τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ' εὕχρων, ὧ τ.
Β. 559. μά Δί', οὐδὲ τὸν τυράν γε τὸν χλωρὸν, τ.,
Εκ. 124. δεῦρ', ὧ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τ.,
658. κάγὼ ταὐτη γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τ., οῦνεκ'
ἔσονται;
1005. μὰ σκῶπτέ μ'. ὧ τ.. ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.

1005. μή σκώπτέ μ', ὧ τ., ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
Π. 706. μὰ Δ΄ οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αὶ τ.
1055. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τ.;
τάλανθ'. ΕΙ. 171. πέντε τ. ἡ πόλις ἡ Χίων
τάλαντ'. Σ. 660. τούτων πλήρωμα τ. ἐγγὸς δισχίλια γίγνεται

ήμιν Εκ. 824. τ. ἔσεσθαι πεντακόσια τῆ πόλει

Εκ. 824. τ. ἔσεσθαι πεντακόσια τῆ πόλει τάλαντα. Ι. 435. οὖ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τ. πολλὰ Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τ. Ν. 1065. Ἡπέρβολος δ' οὖκ τῶν λύχνων πλεῦ ἡ τ. πολλὰ Σ. 663. γίγνεται ἡμῖν ἐκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τ. 669. καθ' οὖτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τ. Θ. 811. οὖδ' ἄν κλέψασα γυνή ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τ. Fr. 711. τὰ Ταντάλου τ. τανταλίζεται. τάλαντά. Π. 194. ἀλλ' ἡν τ. τις λάβη τριακαίδεκα, ταλάνταθ'. Π. 1046. ποίου χρόνου, τ., δε παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν ; ταλάντατ'. Π. 684. τ. ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν ; Π. 1060. τ. ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,

σώματι. Θ. 154. ἀνδρεῖα δ' ἡν ποιῆ τις, ἐν τῷ σ.

```
σχοινίον. Α. 22. τό σ. φεύγουσι τό μεμιλτωμένον
Σ. 1343. έχου φυλάττου δ΄, ῶς σαπρὸν τὸ σ.:
σχοινίου. Σ. 1342. τῆ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σ.
σχοινίων. ΕΙ. 437. χώστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σ.,
σχοίνον. Fr. 89. καὶ σπυρίδα δὲ δψωναδόκον πλεκτὴν σ.
σχοίνος. Α. 230. κοῦκ ἀνήσω πρὶν ᾶν σ. αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
σχοίνων. Π. 541. στιβάδα σ. κόρεων μεστὴν, ἡ τοὺς εὕδοντας
σχοίνων. Π. 541. στίβαδα σ. κορεων μεστην, η τους ευδοντας 

εγείρει: σχολάζειν. Ετ. 169. ήμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σ. 

σχολής Α. 407. ἀλλ' οὐ σ. 

Α. 409. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι καταβαίνειν δ' οὐ σ. 

Ν. 221. αὐτὸς μὲν οῦν σὰ κάλεσον οὐ γάρ μοι σ. 

Θ. 375. τῶν Θεσμοφορίων, ἢ μάλισθ' ἡμῦν σ., 

σχολήν. Εκ. 48. κατὰ σ. παρὰ τὰνδρὸς ἐξελθεῖν μύνη 

σχολής. Π. 282. οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὕσης σ., προ-

θύμως
                                    θύμως
  σῷ. Ι. 97. οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σ. ποτῷ; κ.τ.λ.
 σωζε. Β. 386. καὶ σ. τον σαυτής χορόν Β. 1501, καὶ σ. πόλιν τὴν ἡμετέραν

    Β. 1301, και σ. πολιν την ημετεραν
    σώζει. Ο. 376. ή γὰρ εὐλάβεια σ. πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
    Ο. 380, τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σ. παίδας, οἶκον, χρήματα,
    σώζειν. Ι. 1042. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σ. ἐμέ'
    Ι. 1047. ἐν ῷ σε σ. τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

       ΕΙ. 730. τοις ακολούθοις δώμεν σ., ώς είώθασι μάλιστα
Θ. 820. χείρους ήμῶν εἰσὶν σ.

Β. 381. σ. φήσ' ἐς τὰς ὥρας,

1517. κὰμοί σ., ἡν ἄρ' ἐγώ ποτε

Εκ. 234. σ. ἐπιθυμήσουσιν εἶτα σιτία

σώζεσθ'. Σ. 1055. καὶ τὰ νοήματα σ. αὐτῶν σώζεσθαί. Ι. 1017. σ. σ' ἐκέλευσ' ἰερὸν κύνα καρχαρόδοντα,

    1. 1024. σοὶ δ' εἶπε σ. μ' δ Φοίβος τὸν κύνα.
    σώζεται. ΕΙ. 1022. χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σ. σωζοίμεθ'. Β. 1450. τὰναντία πράξαντες οὺ σ. ἄν;

  σώζω. Ο. 1062. σ. δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
 σωθείημεν. Β. 1448. τούτοισι χρησαίμεσθα, σ. άν, σωθείς. Π. 1180. έθυσεν Ιερείδν τι σ., δ δέ τις άν σωθείσα. Β. 1419. ἵν' ή πόλις σ. τοὺς χοροὺς άγη:
 σωθήναι. Ν. 930. είπερ γ' αυτόν σ. χρή
σωθήσει. Λ. 499. ώς σ., κάν μή βούλη. ΠΡ. δεινόν γε λέγεις.
                                    ΑΥ. άγανακτείς
   σωθήσεσθ'. Εκ. 209. ἡν οδν ἐμοὶ πείθησθε, σ. ἔτι.
  σωθήσομαι. Ν. 77. ήν ήν αναπείσω τουτονί, σ. σωθησόμεθ'. Λ. 497. άλλ' οὐδέν δεί πρώτον πολεμείν. ΠΡ. πώς
 γάρ σ. άλλως;
Σωκράτει. Ν. 1432. οὐ ταυτόν, ὧ τῶν, ἔστιν, οὐδ' ὧν Σ. δοκοίη.

    Β. 1491, χαρίεν οὖν μὴ Σ.
    Σώκρατες, Ν. 219, αὐτός, ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ, Σωκράτης.

                                    MT. & M.
      N. 222. & Σ.,
257. τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἵμοι, Σ.,
314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ', ὧ Σ.,
 αύται
736. περὶ τοῦ; σὰ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὧ Σ.
784. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὧ Σ.
866. εῦ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὧ Σ.,
Σωκράτη. Ν. 182. καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σ.
Ν. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σ.
1477. ὅτ ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σ.
Σωκράτης. Ν. 104. ὧν ὁ κακοδαίμων Σ. καὶ Χαιρεφῶν.
Ν. 144. ἀνδιες' ἄστι Χαιρεφῶντα Σ.
      Ν. 144. ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σ.
219. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σ. ΕΤ. ὧ Σώκρατες.
830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σ. ὁ Μήλιος
830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σ. ὁ Μήλιος
Ο. 1555. ψυχαγωγεί Σ.
Σωκρατίδιον. Ν. 223. ὧ Σ.
Ν. 237. ΐθι νυν, κατάβηθ', ὧ Σ., ὡς ἐμὲ
746. ὧ Σ. φίλτατον. ΣΩ. τί, ὧ γέρον;
Σωκράτους. Ν. 147. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σ. ἀφήλατο.
Ν. 154. τί δῆτ' ἀν, ἔτερον εἰ πύθοιο Σ.
174. ἡσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σ.
1451. μετὰ Σ.
σῶμ'. Ν. 440. τουτὶ τό γ' ἐμὸν σ. αὐτοῖσιν
Θ. 152. μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σ. ἔχειν.
Εκ. 63. ἀλειψαμένη τὸ σ. ὅλον δι' ἡμέρας
σῶμα. Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σ. χρὴ πληγῶν ἀθῷ.
   σωμα. Ν. 1413. πως γάρ το μεν σόν σ. χρή πληγων άθωον είναι,
Ο. 1241. λιγνός δε σ. και δόμων περιπτυχάς

Ο. 1241. λιγνυς δε σ. και δομων περιπτυχας
1399. τοτὲ δ' αὖ βορέα σ. πελάζων
Λ. 670. πῶν τὸ σ. κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.
Θ. 895. βάῦζε, τοὑμὸν σ. βάλλουσα ψόγψ,
σῶμά. Λ. 80. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγῷ τὸ σ. σου.
σώματι. Σ. 688. ὡδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σ. καὶ τρυφερανθεὶς,
```

```
σώματό. Ο. 1376. ἀφόβω φρεεί σ. τε νέαν ἐφέπων σώματος. Εκ. 93. Ιδού γέ σε ξαίνουσαν, ήν τοῦ σ. Π. 6. τοῦ σ. γὰρ οὐκ ἐῷ τὸν κύριον σωμάτων. Εκ. 10. λορδουμένων τε σ, ἐπιστάτην σῶν, Λ. 488. ἵνα τὰργύριον σ. παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι'
                                       αὐτό. κ.τ.λ.
   σώρακος. Fr. 244. κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σ.
σωράκος. Γ.Γ. 244. κακών τοσουτών ευνελεγή μοι σ. σωρόν. Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτόν σ. ἤκειν χρημάτων ἔχοντα. Π. 270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σ. σωρός. Π. 804. ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σ. ἐς τὴν οἰκίαν σῶς. Ι. 613. καὶ νῦν ἐπειδὴ σ. ἐλήλυθας πάλιν, Fr. 529. οὕτω παρ' (γὰρ) ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σ. ἀν εἶη. σῶσαι. Λ. 525. μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σ. τὴν 'Ελλάδα κουν"
σώσαι. Α. 525. μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς έδοξεν σ. τὴν Ἐ κοινῆ σώσαιμι. Εκ. 544. ἴνα θοἰμάτιον σ., μεθυπεδησάμην σώσειε. Β. 1458. πῶς οὖν τις ἄν σ. τοιαὐτην πόλιν, σώσειν. Α. 46. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἃ σ. προσδοκῶ, σώσεις. Ν. 1177. νῦν οὖν ὅπως σ. μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας. Θ. 186. ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σ. ἐμέ. σώσετε. Εκ. 414. ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σ. Σωσία. Σ. 136. ὧ Ξανθία καὶ Σ., καθεύδετε; Σωσίας. Σ. 78. ὁδὶ δὲ φησι Σ. πρὸς Δερκύλον σωσίπολις. Α. 163. ὁ σ. οἵμοι τάλας, ἀπόλλυμαι, σώσοιεν. Α. 41. ἡμεῖς τε, κοινῆ σ. τὴν Ἑλλάδα.
  σώσομεν. Λ. 41. ήμεις τε, κοινή σ. την Ελλάδα
      Λ. 498. ημεῖς δμᾶς σ. ΠΡ. δμεῖς; ΑΥ. ημεῖς μέντοι. ΠΡ.
  σχέτλιόν γε.
σῶσον. Σ. 393. ἐλέησον καὶ σ. νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωροι
σωσον. Σ. 393. ελέησον και σ. νυνί τον σαυτού πλησιόχωρον σωστέον. Λ. 501. σ., ὧ τῶν. ΠΡ. κεί μὴ δέομαι; ΛΤ. τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὸ μᾶλλον Σωστράτη. Θ. 373. Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σ. Σωστράτην. Ν. 678. τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σ. Εκ. 41. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σ. Σωστράτης. Σ. 1397. τῆς ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σ., σώστων. Θ. 1014. ἤξει με σ. οὐ γὰρ ἄν παρέπτατο. Σώστοιαν. Β. 378. τὴν Σ. σενναίως.
 Σώτειραν. Β. 378. την Σ. γειναίως
σώτερ. Θ. 1009. ξα θεοί, Ζεῦ σ., εἰσὶν ἐλπίδες.
σωτήρ. Ι. 149. ἀνάβαινε σ. τῆ πόλει καὶ νῷν φανείς.
Ι. 458. καὶ τῆ πόλει σ. φανεὶς ἡμῖν τε τοῦς πολίταις,
Ν. 1161. πρόβολος ἐμὸς, σ. δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
       ΕΙ. 914. σ. γὰρ ἄπασιν ἀν-
Ο. 545. ἀγαθὴν ῆκεις ἐμοὶ σ.
      Β. 1127. 

1152. 

1152. 

Π. 1189. δ Ζεθς δ σ. γάρ πάρεσταν ενθάδε,
Π. 1189. ὁ Ζεθς ὁ σ. γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
σωτῆρ'. Εκ. 79. νὴ τὸν Δία τὸν σ. ἐπιτήδειός γ' ἄν ἦν
σωτῆρα. Β. 738. νὴ τὸν Δία τὸν σ., γεννάδας ἀνὴρ
Β. 1433. νὴ τὸν Δία τὸν σ., δυσκρίτως γ' ἔχω'
Εκ. 761. νὴ τὸν Δία τὸν σ. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β. πῶς;
ράδίως.
1045. νὴ τὸν Δία τὸν σ., κεχάρισαί γὲ μοι,
Π. 878. νὴ τὸν Δία τὸν σ., κεχάρισαί γὲ μοι,
       Π. 878. νη τὸν Δία τὸν σ., πολλοῦ γ' ἄξιος
1186. τὸν οῦν Δία τὸν σ. καὐτός μοι δοκῶ
   σωτήρες. Π. 327. ἔσεσθε καὶ σ. ὅντως τοῦ θεοῦ.
 σωτήρες. Π. 327. εσεσθε και σ. όντως του θεού. σωτήρια. ΕΙ. 595. τοῖς άγροἰκοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σ. Α. 30. ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σ. Εκ. 202. σ. παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται σωτηρίαν. Ι. 12. σ. νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι; Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἀνοντος ἐς σ.
       Ο. 878. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεύσιν ὑγίειαν καὶ σ.
  Β. 1436, περί τῆς πόλεως ἥντιν ἔχετον σ.
σωτηρίας, ΕΙ. 301, δεθρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σ.
Θ. 765. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σ.;
946. κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σ.
       Εκ. 396. έδοξε τοις πρυτάνεσι περί σ.
  401. καὶ ταῦτα πέρὶ σ. προκειμένου,
412. ὑρᾶτε μέν με δεόμενον σ.
σωτῆροs. Π. 1175. καὶ ταῦτα τοῦ σ. ἱερεὺς ὧν Διός.
  σώφρον. Ν. 1025, ώς ήδύ σου τοίσι λόγοις σ. ἐπεστα άνθος. σώφρονα. Ο. 1433. άλλ' ἔστιν ἔτερα νη Δί' ἔργα σ.,
  Εκ. 767. τὸ ταττόμενον γὰρ δεί ποιεῖν τὸν σ.;
σώφρονας. Β. 727. τῶν πολιτῶν θ' οθς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σ.
σώφρονας. Β, 727. τών πολιτών θ΄ οῦς μέν ἰσμέν εῦγενεις καὶ σ. Π. 387. ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σ. σ. σωφρονεῖ. Σ. 748. καὶ σ. μέντοι μεθισωφρονεῖν. Ν. 1060. καὶ σ. αὖ φησὶ χρῆναι δύο κακὼ μεγίστω. Ν. 1061. ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σ. τῷ πώποτ είδες ῆδη 1067. καὶ τὴν Θέτιν γ᾽ ἔγημε διὰ το σ. δ Πηλεύς. 1071. σκέψαι γὰρ, ὧ μειράκιον, ἐν τῷ σ. ἄπαντα Σ. 1405. πυροὺς πρίαιο, σ. ἄν μοι δοκοῖς. σωφρονεῖς. Β. 853. ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδὰν, εἰ σ., Π. 1119. ἐγὼ δ᾽ ἀπόλωλα κὰποτέτριμμαι. ΚΑ. σ.
```

10. 1000. 10

Designation of the party of the

The second secon

T

T. A. 63. and rose rains and the second seco A 174 am Tiran y Tarry . Tarry . A 1306. 7. one forcers in the second second

1333. See - Sep - See.

8. 1462. per force - See - Sep - See.

But 781. See - Sep - See -

Transport of the control of the cont

τάλλα. Ο. 1163. ἀπονίψομαι σὰ δ' αὐτὸς ήδη τ. δρα. ταλαντάτη. Θ. 760. τ. Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε; ταλάντοις. Α. 6. τοῖς πέντε τ. οἶς Κλέων ἐξήμεσεν. ταλάντους. Α. 6. τοις πέντε τ. οις Κλέων εξημεσεν.
τάλαντον. Ι. 933. τ., ήν κατεργάση,
Ι. 938. κοι, καὶ σὺ τὸ τ. λαβεῖν
Σ. 1147. ἐρίων τ. καταπέπωκε βαδίως.
Ο. 1074. λαμβάνειν τ., ήν τε τῶν τυράννων τἰς τινα.
1075. τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνη, τ. λαμβάνειν.
1078. λήψεται τ.: ἡν δὲ ζῶντ' ἄγη τις, τέτταρα,
ταλάντου. Ν. 876. καίτοι τ. τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος. Fr. 445, 4. ὅταν γὰρ Ιστᾶς, τοῦ τ. τὸ ῥέπον ταλάντφ. Ο. 154. οὐκ ἄν γενοίμην ἐπὶ τ. χρυσίου. Β. 797. καὶ γὰρ τ. μουσική σταθμήσεται. ταλάντων. Ι. 439. τί δήτα; βούλει τῶν τ. ἐν λαβὼν σιωπᾶν; Ν. 471. πράγματα κάντιγραφάς πολλών τ. ταλαοί. Ο. 687. ἀπτήνες ἐφημέριοι, τ. βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι, ταλάροις. Β. 560. δν ούτος αὐτοῖς τοῖς τ. κατήσθιεν. τάλας. Α. 163. ὁ σωσίπολις. οίμοι τ., ἀπόλλυμαι, Α. 174. οίμοι τ., μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα. 210. ἐκπέφευγ', οίχεται φροῦδος. οίμοι τ. τῶν ἐτῶν τῶν 454. τί δ', ὧ τ., σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος; 1018. οἵμοι τ. ΔΙ. ὧ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί; 1192. τ. ἐγὼ διόλλυμαι 1210. τ. έγω ξυμβολής βαρείας. 858. οίμοι τ.: έχουσι γάρ πόρπακας; ὧ πονηρέ 887. οίμοι τ., οίοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις. 957. αἰβοῖ τ. ΑΛ. τί ἔστιν; ΔΗΜ. ἀπόφερ' ἐκποδών. 1200. οἴμοι τ., ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας. 23. ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τ., 1200. οίμοι τ., ἀδίκως γε τᾶμ' ὑψήρπασας.

N. 23. ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οίμοι τ.,

742. ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οίμοι τ.

1504. οίμοι τ., δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

EI. 79. οίμοι τ. Ἱτε δεῦρο δεῦρ', ὧ γείτονες.

257. ὡς δριμύς. ΚΤ. οίμοι μοι τ., ὧ δέσποτα.

280. οίμοι τ., οίμοι γε, κάτ' οίμοι μάλα,

544. τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας. ΕΥ. αἰβοῖ τ.,

1225. ἐνημμένω κάλλιστα χρήσομαι τ.;

O. 62. οίμοι τ., ὀρνιθοθήρα τουτωί.

1260. οίμοι τ. οῦκουν ἐτέρωσε πετομένη

1464. οίμοι τ. μάστιγ' ἔχεις. ΠΕ. πτερὰ μὲν οῦν,

1466. οίμοι τ. ΠΕ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;

1494. οίμοι τ., ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὁψεται. 1494. οίμοι τ., δ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὅψεται. 1646. οίμοι τ., οίδν σε περισοφίζεται. Λ. 382. οίμοι τ. ΧΟ. ΓΥ. μῶν θερμὸν ἦν; Θ. 241. οίμοι τ. ὕδωρ ὕδωρ, ὧ γείτονες, 625. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. οἴμοι τ. 1038. ὧ τ. ἐγὼ, τ., Β. 307. οἴμοι τ., ὡς ὡχρίασ' αὐτὴν ἰδών' 926. άγνωτα τοις θεωμένοις. ΑΙ. οίμοι τ. ΔΙ. σιώπα. 920. αγνωτα τοις θεωμένοις. ΑΙ. οίμοι τ. ΔΙ. σ Π. 169. οίμοι τ., ταυτί μ' ελάνθανεν πάλαι 880. οίμοι τ. μῶν καὶ σὰ μετέχων καταγελῆς; 930. οίμοι τ., ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 1125. ἐνίστε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; ΕΡ. οίμοι τ., Fr. 80, 1. οίμοι τ., τί μου στρέφει τὴν γαστέρα; ταλαύρινος. Α. 964. ὁ δεινός, ὁ τ., ὁς τὴν Γοργόνα ΕΙ. 241. ὁ δεινός, ὁ τ., ὁ κατὰ τοῦν σκελοῦ; τάληθές. Π. 375. τράποιτο; τ. γαρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι. τάληθη. Ν. 519. τ., νη τον Διόνυσον τον ἐκθρέψαντά με. Λ. 993. ἀλλ' ἀς προς είδότα με σο τ. λέγε. Π. 252. τί γαρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τ. λέγοι; τάλλ'. Σ. 958. καὶ τ. ἄριστός ἐστιν' εἰ δ' ὑφείλετο, Σ. 1106. εἶτα τ. ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα. ΕΙ. 870. καὶ τ. ἀπαξάπαντα. τοῦ πέους δὲ δεῖ. Δ. 1639. καὶ τ. ἀπαξάπαντα, τὸν πεούς ο όξι.
Θ. 591. καὶ τ. ἀπανθ΄ ὥσπερ γυναίκ ἐσκεύασεν.
Β. 809. λῆρόν τε τ. ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι
Εκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τὰργύριον καὶ τ. ὁπόσ' ἐστὶν ἐκάστφ.
914. καὶ τ. οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν. 1140. καὶ τ. ἀγαθά. πρός ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Π. 626. καὶ τ. ὅσ' ἐστὶν ἐνδον ηὐτρεπισμένα
τάλλα. Ι. 942. κάμοὶ δοκεῖ καὶ τ. γ' εἶναι καταφανῶς
Ν. 365. αὖται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαὶ τ. δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
1427. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τ. τὰ βοτὰ ταυτὶ,
Σ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ Σ. ότος χρήματα τ.;
ΕΙ. 430. τ. δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὅντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
598. τ. θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτὰ
934. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ, καὶ τ. γ' ὧσιν ἡπιοι.
1141. οὶ χαραδριοὶ καὶ τ. ποτάμι' ὅρνεα.

Λ. 400. αὶ τ. θ' ὑβρίκασι κὰκ τῶν καλπί 489. διά τάργύριον πολεμούμεν γάρ; ΑΥ. καὶ τ. γε πάντ' έκυκήθη. 860. ὅτι λῆρός ἐστι τ. πρὸς Κινησίαν. 1273. ἄγε νυν, ἔπειδη τ. πεποίηται καλώς, Β. 621. πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τ., πλήν πράσω
 Εκ. 513. ὅθενπερ ἔλαβον τ. θ' ἀξηνεγκάμην.
 514. κατάκειται δή πάνθ' ἄπερ εἶπας. σὸν δ' ἔργον τ. διδάσκειν, II. 326. ὅπως δέ μοι καὶ τ. συμπαραστάται 525. ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τ. τε 525. ῶστ αὐτος αρουν επαναγκασσεις και σκαπτειν τ μοχθείν 996. καὶ τ. τάπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα τάλλότρια. Β. 611. κλέπτοντα πρὸς τ.; ΕΑ. μάλλ' ὑπερφι Π. 931. σὰ γὰρ ἄξιοις τ. πράττων ἐσθίειν. τάλλότριον. Ι. 392. κἀτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τ. ἀμῶν θέρος. τάλφιτ'. Ι. 1009. περὶ τῶν μετρούντων τ. ἐν ἀγορὰ κακῶς, Ν. 176. εἶεν τὶ οὖν πρὸς τ. ἐπαλαμήσατο; Δ. Δ. Ε. Ε. Ε. Ε. Ε. ἐν ἀνακλάσους οἱ ἀνθιοὶ πρὸς τ.; ΕΑ. μάλλ' ὑπερφυᾶ. τάλφιτα. Ν. 648. τί δέ μ' ωφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τ.; Ν. 788. τίς ην εν ή ματτόμεθα μέντοι τ.; τάμ'. Ι. 1200. οἵμοι τάλας, ἀδίκως γε τ. ὑφήρπασας. τάμά. Ν. 1453. ὑμῖν ἀναθεὶς ἄπαντα τ. πράγματα. ΕΙ. 603. ὧ σοφώτατοι γεωργοί, τ. δή ξυνίετε Ο. 686. σκήπτρα τ. τρίψειν. Λ. 894. τὰ δ' ένδον ὅντα τ. καὶ σὰ χρήματα Θ. 262. ὑποδημάτων δεί. ΑΓ. τ. ταυτί λάμβανε. Β. 1326. τολμάς τ. μέλη ψέγειν,
Εκ. 393. τον ζώντα μάλλον. τ. γάρ διοίχεται.
746. ἐγὼ καταθήσω τ.; κακοδαίμων άρα
922. τ. παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
1001. ληρείs· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τ. στρώματα.
τἀμβάδι'. Σ. 600. τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τ. ἡμῶν ταμία. Fr. M. ΕΙ. Δευτ. 2, 2. πιστή τροφός, τ., συνεργός, έπίτροπος, ταμίαισι. Εκ. 212. ταύταις ἐπιτρόποις καὶ τ. χρώμεθα. ταμίαν. Ν. 566. τόν τε μεγασθενή τριαίνης τ., Σ. 613. ès σè βλέψαι και τον τ., δπότ' άριστον παραθήσει ταμίευε. Ι. 959. παρ' έμοῦ δὲ τουτοτί λαβὰν τ. μο. ταμιεύει. Ο. 1538. ἤπερ τ. τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς Ο. 1542. ἄπαντά τἄρ' αὐτῷ τ. ΠΡ. φήμ' ἐγώ. ταμιεύεσθαι. Θ. 419. αὐταῖς τ., προαιρούσαις λαβεῖν ταμιεύεται. Fr. 305. σακίον, ἐν οἴσπερ τὰργύριον τ. ταμιεύομεν. Λ. 495. ού και τάνδον χρήματα πάντως ήμεις τ. υμίν ; ταμιευόμεναι. Εκ. 600. τ. και φειδόμεναι και την γνώμην προσέχουσαι.
ταμιεύουσ'. Σ. 964. σὺ γὰρ τ. ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
ταμιεύουσ'. Σ. 964. εὐροὶ τ. ΚΛ. ἔχε' τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
ταμιεύσεις. Ι. 948. ἐμοὶ τ. ΚΛ. ἔχε' τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
ταμιεύσετε. Λ. 494. ὑμεῖς τ. τὰργύριον; ΛΥ. τί δὲ δεινὸν
τοῦτο νομίζεις;
ταμιεύσομεν. Λ. 493. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥ. τοῦτό μ' ἐρωτῆς; τάμπορούν. Λ. 495, αλλά τι οράσεις; Π. τουτό μ ερώτας ήμεις τ. αὐτό.
τάμπορι'. Ο. 1523. εί μὴ παρέξει τ. ἀνεφγμένα, τάμπορια. Ι. 171. καθορώ. ΔΗ. τί δαί; τ. καὶ τὰς ὁλκάδας; τάμφιδρόμια. Λ. 757. οὐ τ. τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς; τάν. Α. 733. ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τ. γαστέρα: κ.τ.λ. Α. 817. οὕτω μ ἀποδόσθαι τ. τ' ἐμαντῶ ματέρα. κ.τ.λ. τάν. Α. 795. και γίγνεταί γα τάνδε τ. χοίρων τό κρῆς κ.τ.λ. τάν, Ι. 598. άλλά τ. τῆ γῆ μέν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν κ.τ.λ. τάν. Λ. 1098. ὧ πολυχαρίδα, δεινά τ. ἐπεπόνθεμες. κ.τ.λ. τάναντί'. Ν. 1040. καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τ. ἀντιλέξαι. τάναντία. Α. 493. ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τ. Ο. 1676, τί δαί σὺ φής ; ΠΟΣ, τ. ψηφίζομαι. Β. 1450. τ. πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν ; Π. 491. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τ. δήπου. 11. 491. τους δε πονηρούς και τους αθεούς τουτών τ 1204. καὶ μὴν πολὸ τῶν ἄλλων χυτρῶν τ. ταναοδείρων. Ο. 254. οἰωνῶν τ. τάνάφορον. Β. 8. μεταβαλλόμενος τ. ὅτι χείητιᾶς. Εκ. 833. οἰκ οἶο ὅ τι ληρείς. φέρε σὰ τ. ὁ παίς. Fr. 472, 2. ἔχουσα καὶ τ. τάνδε Λ. 771. οῦ φατι τ. χοῦρον ὅμεν, ἀλλὰ μὰν. Τί. 4/2, 2. εχουσα και τ. τάνδε. Λ. 771. ού φατι τ. χοίρον ήμεν. άλλά μὰν, τάνδε. Α. 795. καὶ γίγνεταὶ γα τ. τᾶν χοίρων τὸ κρῆς τἄνδοθεν. Λ. 512. εἶτ΄ ἀλγοῦσαι τ. ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ΄ ἄν γελάσασαι, τάνδον. Λ. 495, οὐ καὶ τ. χρήματα πάντως ήμεις ταμιεύομεν ύμιν;
τάνδρεια. Εκ. 26. ή θαιμάτια τ. κλεψάσαις λαβείν
Εκ. 75. καὶ θαιμάτια τ., καθάπερ είπαμεν.
τάνδρειά. Εκ. 275. καὶ θαιμάτια τ. γ΄ άπερ ἐκλέψατε

```
    Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τ. τοὕγκυκλον
    τὰνδρός. Σ. 347. ἥτις σε λάθρα τ. τουδὶ καταβῆναι δεῦρο

                                       ποιήσει.
        Σ. 933. κλέπτον το χρήμα τ. οὐ καὶ σοὶ δοκεί,
      Θ. 803. παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικός καὶ τ. τοὕνομ' ξκαστον.
813. φορμὸν πυρῶν τ. κλέψασ' αὐθημερὸν αὕτ' ἀπέδωκεν.
Εκ. 48. κατὰ σχολὴν παρὰ τ. ἐξελθεῖν μόνη.
  243. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τ. ἀκησ' ἐν πυκνί.
τὰνθάδ'. ΕΙ. 554. ὡς ἄπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τ. εἰρὴνης σαπρᾶς.
τἄνθεια. Α. 869. τ. τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
τἄνθρήνια. Σ. 1080. ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τ.,
Σ. 1107. ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἐσμοὺς, ὡσπερεὶ τ.,
τάνθρώπου. Ν. 1350. ὅῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τ.
    τάνθρώπω. Ν. 512. εὐτυχία γένοιτο τ
  Ταντάλειος. Β. 1232. Πέλοψ δ Τ. ές Πίσαν μολών
  τανταλίζεται. Fr. 711. τὰ Ταντάλου τάλαντα τ.
Ταντάλου. Fr. 711. τὰ Τ. τάλαντα τανταλίζεται.
τάνταυθί. Β. 273. τί ἐστι τ.; ΕΑ. σκότος καὶ βόρβορος.
  τάντερ', Λ. 367. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τ. ἐξαμήσω.
τάντερα. Ι. 708. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὅνυξι τ.
τάντευθενί. Λ. 92. δήλη 'στὶν οὖσα ταυταγὶ τ.
  τάντικνήμια. Β. 126, εύθυς γαρ αποπήγρυσι τ. τάντίον. Θ. 822. τ., δ κανών, οι καλαθίσκοι, τανυσίπτερε. Ο. 1411. τ. ποικίλα χελιδοί
                                  τ. ποικίλα μάλ' αὐθις.
  τάνω. Ο. 1507. άλλ' ενα φράσω σοι πάντα τ. πράγματα,
Ν. 231. εἰ δ' ὧν χαμαὶ τ. κάτωθεν ἐσκόπουν,
τάξειs. Β. 1036. τ., ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ
  Παντακλέα γε
τάξεσιν. Α. 600. δρών πολιούς μεν άνδρας έν ταις τ.,
τάξεων. ΕΙ. 303. τ. ἀπαλλαγέντες και κακών φοινικικών
τάξεων. ΕΙ. 303. τ. ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν τάξης. Σ. 1420. ἡν ἀν σὰ τ., καὶ χάριν πρός εἴσομαι. ταξιαρχεῖν. ΕΙ. 444. κεῖ τις ἐπιθυμῶν τ. σοὶ φθονεῖ ταξιαρχον. ΕΙ. 1172. μᾶλλον ἡ θεοῖσιν ἐχθρὸν τ. προσβλέπων, Θ. 833. τ. ἡ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα, ταξίαρχος. Ο. 353. ποῦ 'σθ' ὁ τ.; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. ταξίαρχος. Α. 569. εἴτε τις έστι τ. τις ἡ τάξιν. Ο. 400. ἀναγ' ἐς τ. πάλιν ἐς ταυτὸν, τάπ. Π. 100. ἀφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τ. ἐμοῦ. τάπάργματα. ΕΙ. 1056. ἄγε νυν ἀπάρχου, κὰτα δὸς τ. τάπη. Ν. 541. οὐὸὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τ. τῆ βακτηρία Β. 862. τ., τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας, 885. εὕχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τ. λέγειν. τάπητος. Π. 542. καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τ. σαπρόν' ἀντὶ δὲ
  τάπητος. Π. 542. καὶ φορμον ἔχειν ἀντὶ τ. σαπρόν ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου, τὰπί. Σ. 288. τῶν προδύντων τ. Θράκης κ.τ.λ.
 τάπιδίξια. Ο. 1493. πάντα τ. Θράκης κ.τ.λ.
τάπιδίξια. Ο. 1493. πάντα τ.
τάπιδιοπ'. Ι. 688. τιζε τ. άριστα
τάποβήσεται. Fr. 1, παρ' 'Αλκιβιάδου τοῦτο τ.
τάποβύσεται. Fr. Μ. Δαιτ. 16, παρ' 'Αλκιβιάδου τοῦτο τ.
τάπολλωνος. Ο. 982. δν έγὼ παρὰ τ. έξεγραψάμην
τάπόρρηθ'. Ι. 282. νὴ δι', ἐξάγων γε τ., αμ' ἄρτον καὶ κρέας
τάπόρρητ'. Β. 362. ἡ προδίδωσιν φρούριον ἡ ναῦς, ἡ τ. ἀποπέμπει
  πέμπει
Εκ. 442. καὶ χρηματοποίον κούτε τ. ἔφη
τάπορρήτα. Fr. 520. ούτως τι τ. δρᾶν ἐστι μέλει.
  τάπόρρητά. Θ. 362. τ, τε τοῖσιν έ-
τάρ'. Σ. 1262. μαθητέον τ. έστὶ πολλοὺς τῶν λόγων, κ.τ.λ.
τάρα. Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινά τ. πείσομαι.
  κ.τ.λ.
τάρακτρον. ΕΙ. 654. καὶ κύκηθρον καὶ τ.,
ταράξει. ΕΙ. 266. τούτω τ. τὰς πόλεις καθήμενος.
ταραξικάρδιον. Α. 315. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ήδη καὶ τ.,
  ταραξιππόστρατον, Ι. 247. παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ τ.
τάραξις. Θ. 137. τίς ἡ τ. τοῦ βίου ; τί βάρβιτος
ταράξομεν. Λ. 1232. νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι τ.
  ταράξω. Α. 621. ἀεὶ πολεμήσω, καὶ τ. πανταχή,

Ι. 358. λαρυγγιῶ τοὺς βήτορας καὶ Νικίαν τ.

τάραττε. Ι. 214. τ. καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα

Ι. 251. ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τ. καὶ κύκα
  ταράττει. Ι. 66. αἰτεῖ, τ., δωροδοκεῖ, λέγων τάδε
ταράττεις. Ι. 902. οἴοισί μ', ὧ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν τ.
Σ. 696. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θῖνα τ.,
  ταραττέτω. ΕΙ. 320. ὧς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ τ.,
ταράττης. Ι. 867. αἰροῦσι: καὶ σὰ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν τ.
ταράττων. Α. 688. ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ τ. καὶ κυκῶν.

    431. ὁμοῦ τ. τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
    692. ἀθῶν κολόκυμα καὶ τ. καὶ κυκῶν,
```

τάνδρί. $\begin{cases} \Lambda. 223. \\ 224. \end{cases}$ κοὐδέποθ' ἐκοῦσα τ. τὧμῷ πείσομαι,

```
ταράττων, Ι. 840. ή πολλά χρήματ' έργάσει σείων τε καί τ.
τάργα. Θ. 804. Ναυσιμάχης μέν γ' ήττων έστιν Χαρμίνος' δήλα
  τάργύριον. Ν. 756. ότιη κατά μήνα τ. δανείζεται,
Ν. 1247. ποῦ 'σθ' οῦτος άπαιτῶν με τ.; λέγε,
1249. ἔπειτ' ἀπαιτείς τ. τοιοῦτος ῶν;
            1278. εἰ μἀποδώσεις τ. ΣΤ. κάτειπέ νυν, 1283. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τ. δίκαισς εἶ,
             1288. πλέον πλέον τ. άεὶ γίγνεται,
             1295.
                          ζητείς ποιήσαι τ. πλείον τὸ σόν;
    1295. ζητεις ποιησαι τ. πλειον το σον;
Σ. 607. ἀσπάζωνται διὰ τ., καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
795. ταχὺ γοῦν καθέψεις τ., ἡ δ' δς λέγων.
ΕΙ. 1238. ἱθι δὴ, 'ξένεγκε τ. ΤΡ. ἀλλ', ὧγαθὲ,
Λ. 174. καὶ τ. τὤβυσσον ἢ παρὰ τῷ σιῷ.
488. ἵνα τ. σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
489. διὰ τ. πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥ. καὶ τάλλα γε πάντ' ἐκυ-
     494. ὑμεῖς ταμεύσετε τ.; ΑΥ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
Θ. 1196. ναὶ ναὶκι δῶ σοι. ΕΥ. τ. τοίνυν φέρε,
Β. 148. ἡ παίδα κινῶν τ. ὑφείλετο,
            561. κάπειτ' έπειδή τ. ἐπραττόμην
      624. τον παίδα τύπτων, τ. σοι κείσεται.
Εκ. 598. κοινήν πάντων καὶ τ. καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἔκάστφ.
     Π. 131. διὰ τ. πλείστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε,
141. αὐτὸς διδῷς τ., ὥστε τοῦ Διὸς
Fr. 305. σακίον, ἐν οἶσπερ τ. ταμιεύεται.
   τάργυρίου. Ν. 1285. άλλ' εί σπανίζεις, τ. μοι τον τόκον
 Α. 422. κωπής ἔσονται, τ. νυνὶ δέον,
Π. 154, οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τ. χάριν.
τἄρι'. Α. 734. ἀλλ' ἐῶ ἀπολέσθαι τ.; ΑΤ, ἡν τούτου δέη τἄρια. Β. 1387. ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τ.,
Εκ. 215. ἐγῶ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τ.
τἄριστερόν. Ει 334. ἀλλὰ καὶ τ. τοἱ μοῦστ' ἀναγκαίως ἔχον.
  ταρίχει. Fr. 528. έπὶ τῷ τ. τὸν γέλωτα κατέδομαι.
ταρίχη. Α. 967. ἀλλ' ἐπὶ τ. τοὺς λόφους κραδαινέτω
  ταρίχιον. ΕΙ. 563. έμπολήσαντές τι χρηστόν είς άγρον τ.
τάριχον. Fr. 21, 1. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τον τ. τουτονί
  τάριχος. Ι. 1247. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οῦ τὸ τ. ἄνιον.
Β. 558. τί δαί; τὸ πολὺ τ. οὐκ εἴρηκά πω.
Fr. 313, 2. ἡνίκα Κράτητί τε τ. ἐλεφάντινον
   ταρίχους. Α. 1101. θρίον τ. οίσε δεθρο, παί, σαπροθ.
  Σ. 491. νῦν δὲ πολλῷ τοῦ τ. ἐστὶν ἀξιωτέρα·
τάρρεν'. Ν. 660. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τ., εἶ μὴ μαίνομαι·
ταρροῦ. Ν. 226. ἔπειτ' ἀπὸ τ. τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
 τάρρωμα. Fr. 686. τ.:
Τάρτωρον. N. 192. οδτοι δ' έρεβοδιφωσιν ύπο τον Τ.
Ο. 698. ούτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείς νυχίφ κατά Τ. εὐρὸν
Τάρταρος. Ο. 693. Χάος ἢν καὶ Νὺξ Έρεβός τε μέλαν πρῶτον
 καὶ Τ. εὐρύς
Ταρτησία. Β. 475. Τ. μύραινα. τὰ νεφρὰ δέ σου
τάρχαι. ΕΙ. 694. πάμπολλα, καὶ τ. ἃ κατέλιπεν τότε.
     Σ. 1479. τ. ἐκεῖν' οἶς Θέσπις ἡγωνίζετο
 τάρχαΐα. Ι. 1387. μακάριος ἐς τ. δὴ κηθίσταμαι.
Ν. 1156. αὐτοί τε καὶ τ. καὶ τόκοι τόκων
  τάρχαῖον. Ν. 593, αὖθις ἐς τ. ὑμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
 Β. 720. ἐς τε τ. νόμ σμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
τἀρχηγέτι. Λ. 644. εἶτ ἀλετρὶς ἡ δεκέτις οὖσα τ.
τὰρώματα. ΕΙ. 1158. τοῦ θεοῦ τ.
 τάς. Α. 18. ούτως έδηχθην ύπο κονίας τ. δφρύς κ.τ.λ.
ΕΙ. 558. τ. τε συκάς, ας έγω "φύτευον ων νεώτερος, κ.τ.λ
  τᾶς. Α. 869. τάνθεια τ. γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.

Λ. 155. ὁ γῶν Μενέλαος τ. Ἑλένας τὰ μᾶλά πο

τάσδ'. Ν. 340. διὰ μέντοι τ. οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον δή μοι,
                           τί παθούσαι.
  τασδε. Α. 895. έμοὶ δὲ τιμὰ τ. πα γενήσεται;
  τάσδε. Α. 740. περίθεσθε τ. τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων. κ.τ.λ.
 τασδεδί. Λ. 1274. ἀπάγεσθε ταύτας, ὧ Λάκωνες, τ. τασδί. Α. 191. σὺ δ' ἀλλὰ τ. τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών. κ.τ.λ.
  τάτταταί. Β. 649. ούκουν ἀνύσεις; Ιατταταί. ΑΙ, τί τ.;
 τάττικόν. ΕΙ. 252. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τ.
τάττικοῦ. ΕΙ. 254. τετρώβολον τοῦτ' ἔστι' φείδου τ.
ταττόμενον. ΕΙ. 766. ἀπαξαπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ τ. ποιῶ;
ταττόμενον. ΕΙ, 766, ἀπαξαπάντων. ΑΝ, Α, ὅτι τὸ τ. π ΕΙ. 767. τὸ τ. γὰρ δεί ποιεῖν τὸν σώφροα; Ταΰγετον. Λ. 1297. Τ. αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα, Ταΰγετόν. Λ. 117. ἐγὰν δὲ καί κα ποττὸ Τ. γ' ἄνω ταῦθ'. Α. 7. τ. ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας κ.τ.λ. ταὐλίον. Λ. 721. κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι τ., ταύρειον. Ι. 83. βέλτιστον ἡμῖν αἶμα τ. πιεῖν. ταυρηδόν. Β. 804. ἔβλεψε δ' οὖν τ. ἐγκύψας κάτω.
ταύρον. Λ. 81. κάν τ. άγχοις.
Ταυροπόλον. Λ. 447. εί τάρα νη την Τ. ταύτη πρόσει,
```

298 ταθρος. Ν. 661. κριός, τράγος, τ., κύων, άλεκτρυών. ταυροφάγου. Β. 357. μηδέ Κρατίνου τοῦ τ. γλώττης βακχεί ἐτελέσθη, ταὐτά. Σ. 483. τ.ταῦτά σου καταντλῆ καὶ ξυνωμότας καλῆ. κ.τ.λ. ταυταγί Α. 912. φαίνω πολέμια τ. ΒΟ, τί δαὶ παθών κ.τ.λ. ΕΙ. 1057. ὀπτῶν ἄμεινον πρῶτον, ΙΕ. ἀλλὰ τ. κ.τ.λ. ταύταις. Σ. 121. ὅτε δῆτα τ. ταῖς τελεταῖς οὐκ ἀφέλει. κ.τ.λ. ταύταισιν. Εκ. 229. τ. ούν, ἄνδρες, παραδόντες την πόλιν ταύτας. Α. 199. τ. δέχομαι καὶ σπένδομαι κὰκπίομαι, κ.τ.λ. ταυτασί. Α. 130. ἐμοὶ σὰ τ. λαβὰν ὀκτὰ δραχμὰς ταυτασί. Α. 130. έμοι σύ τ. λαβών όκτώ δραχμάς Λ. 603. καὶ τ. δέξαι παρ' ἐμοῦ. ταύτη. Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν τ. γε νικῷ, ταυτηὶ πεπλήξεται κ.τ.λ. ταυτηί. Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε νικῷ, τ. πεπλήξεται κ.τ.λ. Ι. 922. τε τῶν ἀπειλῶν τ. κ.τ.λ. ταύτην. Α. 896. ἀγορᾶς τέλος τ. γέ που δώσεις ἐμοί κ.τ.λ. ταυτηνί. Α. 465. ἄπελθε τ. λαβών. ΔΙ. ἀπέρχομαι, κ.τ.λ. ταυτηνδί. Ο. 1364. τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε τ. λαβῶν ταύτης. Ν. 511. οὕνεκα τ. κ.τ.λ. ταυτητί. Α. 960. ἐκέλευσε Λάμαγός σε τ. δραγμῆς ταυτησί. Α. 960. ἐκέλευσε Λάμαχός σε τ. δραχμής

ταυτησί. Α. 960. εκέλευσε Λαμαχός σε τ. οραχμης

1. 754. ὅταν ὅ' ἐπὶ τ. καθῆται τῆς πέτρας,

771. ἐπὶ τ. κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ
ταυτί. Α. 167. τ. περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με κ.τ.λ.

1. 1346. τ. μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἡσθόμην; κ.τ.λ.
ταυτό. Ν. 234. πάσχει δὲ τ. τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα, κ.τ.λ.
ταὐτό. Ν. 663. ἀλεκτρυόνα κατὰ τ. καὶ τὸν ἄρρενα. κ.τ.λ. ταιτομολείν. Π. 1150, τί δέ; τ. ἀστείον είναι σοι δοκεί; ταυτόν. Ι. 319. νη Δί' κάμε τοῦτ' ἔδρασε τ., ὥστε κατάγελων K.T.A.

Λ. 496. άλλ' οὐ τ. ΑΥ. πῶς οὐ τ.; ΠΡ. πολεμητέον ἐστ

Α. 490. αλλ ου τ. ΑΤ. πως ου τ. τ. αποτρίου. κ.τ.λ. ταὐτοῦ. Ι. 1289. οῦ ποτ ἐκ τ. μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. κ.τ.λ. ταὐτῷ. Σ. 969. καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ ἐν τ. μένει. κ.τ.λ. ταφαίσι. Β, 423. ἐν ταῖς τ. πρωκτὸν ταφῆναι. Εκ. 592. μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μπὸὲ τ."

μηδέ τ.* Π. 556, εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδέ τ. τάφόδια. Π. 1024. γραδς καπρώσης τ. κατεσθίειν. τάφροδίτη. Α. 793. άλλ' ούχι χοῖρος τ. θύεται. τάφρον. Α. 1178. ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τ., τάφρους. Β. 928. άλλ' ἡ Σκαμάνδρους, ἡ τ., ἡ 'π' ἀσπίδων

έπόντας τάφφ. Θ. 885. αlαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τ.;

τάφω. Θ. 885. αίαι, τέθνηκε. ποῦ δ΄ ἐτυμβεύθη τ.;
ταφωμεν. Ο. 396. δημόσια γὰρ ἴνα τ.,
τάχ'. Α. 332. εἴσομαι δ΄ ὑμῶν τ. ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
Σ. 277. καὶ τ. ἄν βουβωνιώη.
453. ἀλλὰ τούτων μὲν τ. ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
ΕΙ. 1315. πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἡ τ. ὑμῦν φημι μεταμελήσειν
Ο, 1468. πικρὰν τ. ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
Α. 375. τοὑμὸν σὰ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τοὕργον τ.
αὐτὰ δείξει.

Α. 375. τούμον σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τούργον ταύτο δείξει.
Θ. 718. ἀλλ' οὐ μὰ τὰ θεὰ τ. οὐ
853, πικράν Ἑλένην ὑψει τ., εἰ μὴ κοσμίως
Β. 527. ἄδωκας αὐτός; ΔΙ. οὐ τ., ἀλλ' ἤδη ποιῶ
Εκ. 936. δείξει τ. αὐτός, ὡς ἔγωγ ἀπέρχομαι.
τάχα. Α. 481. ἄρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τ.,
Α. 565. τὸν ἀνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τ.
Ν. 1144. τ. δ' είσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
Σ. 281. τ. δ' ἀν διὰ τὸν χθιζινὸν ἀνθροπον, δε ἡμᾶς διεδύετ'
1444. εἶσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τ.
1456. τ. δ' ἀν ῖσως οὐκ ἐθέλοι.
1491. τ. βαλλήσεις.

1491. τ. βαλλήσεις.

Ο. 453. τ. γὰρ τύχοις ἄν 1043. σὰ δέ γ' οἶσπερ ἀτοτύξιοι χρήσει τ.

1390. καὶ πτεροδόνητα: σὰ δὲ κλύων εἴσει τ.
Λ. 444. ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τ.
1114. τ. δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
Θ. 66. μηδὲν ἰκέτευ'. αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τ.
723. τ. δέ σε μεταβαλοῦσ'.

723. τ. δέ σε μεταβαλούσ΄
Β. 1261. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τ.
1303. θρήνων, χορείων τ. δὲ δηλωθήσεται.
Εκ. 933. δείξει γε καὶ σοί. τ. γὰρ είσιν ὡς ἐμέ.
1168. τοῦν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τ. γὰρ ἔπεισι
Π. 647. καὶ ποῦ ἀστιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἶσει τ.
Fr. 207, 2. νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τ. δὶ εῷ οἶδὶ ὅτι

491. πικρότατον οίνον τημερον πίει τ.

τάχας. Fr. 687. τ.: τάχει. Σ. 1439. τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τ. Π. 334. ἀκήκοἐν τι τῆ βαδίσει καὶ τῷ τ. ταχεῖ. Θ. 1099. τ. πεδίλω; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος ταχεῖα. Ο. 1204. Ἱρις τ. ΠΕ. Πάραλος, ἡ Σαλαμινία; ταχεῖαν. Β. 127. βούλει τ. καὶ κατάντη σοι φράσω; ταχείαν. Β. 127. βούλει τ. καὶ κατάντη σοι φράσω; ταχείαν. Ι. 1071. αἰτεῖ τ. ἀργυρολόγουν οὐτοσί: ταχέσι. Ο. 1453. ἀλλὰ πτέρου με τ. καὶ κούφοιν πτεροῖν ταχέων. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ. φώνει δὴ τὰ τ. χοιρίον. Α. 1006. τὰ λαγῷα, τ. τοὺν στεφάνουν ἀνείρετε. 1074. τ. λαβόντα τοὺν λόχουν καὶ τοὺν λόφουν: Ι. 95. ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι τ. οἴνου χόα, 495. καὶ σπεῦδε τ. Αλ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό νυν 1227. κατάθου τ. τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωὶ 1928. αὐτὸν περιθῶ. Αλ. κατάθου τ. μαστικία.

1228. αὐτὸν περιθώ. ΑΛ. κατάθου τ., μαστιγία.
Ν. 345. ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἀν ἔρωμαι. λέγε νυν τ. ὅ τι βούλει.
775. ἄγε δὴ τ. τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;
812. τ. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρα τρέπεσθαι.

Σ. 138. οὐ περιδραμείται σφών τ. δευρ' άτερος; 329. σπόδισον τ.

329. σπόδισον τ.
355. ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους τ., ὅτε Νάξος ἐάλω;
653. εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ, τουτὶ τ. με διδάξεις,
ΕΙ. 431. άγε δὴ, σὸ τ. ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
957. περίιθι τὸν βωμὸν τ. ἐπιδέξια.
960. σείου σὸ τ.: σὸ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
1024. σχίζας δευρὶ τιθέναι τ.
Ο. 480. οὸκ ἀποδώσει τ. ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτη.
957. οὕτω τ. τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
1258. οὸκ ἀποσοβήσεις; οὸ τ.; εὐράξ πατάξ.
Λ. 154. σπονδὰς ποιήσαιντ' ἀν τ., εὖ οἶδ' ὅτι.
164. κάλλως ὀδυνάν χρή· κὰμέλει τ. πάνυ
503. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ τ., ἴνα μὴ κλάης. ΛΥ.
ἀκροῶ δὴ,
731. οὸκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Λ. ἀλλ' ῆξω τ. νὴ τὰ θεὼ,

ακροω δη,
731. οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ήξω τ. νὴ τὰ θεὼ,
830. τ. ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοἡ;
924. ἰδού. ΚΙ. παπαιάς. ἦκέ νυν τ. πάνν.
Θ. 277. ἔκσπευδε τ.: ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
638. χάλα τ. τὸ στρόφιον, ἄναίσχυντε σύ
731. ἀπόδυθι τ.: τοῦ θανάτου δ', ὧ παιδίον,

784. κείνη, ταύτη τ. χρή. Β. 166. πριν καὶ καταθέσθαι; ΔΙ. καὶ τ. μέντοι πάνυ.

188. ἐγώ. ΧΑ. τ. ἔμβαινε. ΔΙ. ποῖ σχήσειν δοκεῖς;
498. φέρε δη τ. αὐτ· οὐ γὰρ άλλὰ πειστέον·
605. ξυνδεῖτε τ. τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
627. κατάθου σὰ τὰ σκεύη τ., χώπως ἐρεῖς 1508. καὶ φράζ αὐτοῖς τ. ήκειν 1510. κὰν μὴ τ. ἥκωσιν, ἐγὼ 1514. κατὰ γῆς τ. ἀποπέμμω. Εκ. 121. ἴθι δὴ σὰ περιδοῦ καὶ τ. ἀνὴρ γενοῦ·

1175. ταχὰ καὶ τ. λαβὲ τρυβλίον.
Π. 71. ἀλλ' αἶρε τ. ΠΛ. μηδαμῶν. ΧΡ. οὕκουν ἐρεῖς;
222. ἀλλ' ἴθι σὰ μὲν τ. δραμῶν ΚΑ. τί δρῶ; λέγε.
644. τ. τ. φέρ' οἶνον, ὧ δέσποιν', ἵνα
832. ἢ πού σε τ. ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
874. σὰ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὰν τ. οῦκ ἀν φθάνοις;
926. κατάθου τ. θοἰμάτιον. ΚΑ. οὖτος, σοὶ λέγει.

Fr. 427, 1. φέρε παῖ τ. κατὰ χειρός ὕδωρ τάχιστο. Σ. 365. μηχανήν ὅπως τ. ξ-τάχιστο. Ν. 839. ἀλλ' ὡς τ. ἐλθῶν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε

Ν. 1484. άλλ' ώς τ. έμπιπράναι την ολκίαν

Σ. 167. όπως τ., ἡ πινάκιον τιμητικόν.
ΕΙ. 299. ώς τ. άμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία:
553. ώς τ. άνευ δορατίου καὶ ξίφους κάκοντίου:
973. ἀλλ' ώς τ. εὐχώμεθ', εὐχώμεθαδή.
Ο. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', άγ' ὡς τ. ἐς τὴν λόχμην
1056. ἀπίωμεν' ἡμεῖς ὡς τ. ἐντευθενὶ

1056. ἀπίωμεν' ήμεις ώς τ. ἐντευθενί
Θ. 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τ. ήδη κύκλω.
Β. 118. ὅπως τ. ἀφιξόμεθ' εἰς "Αιδου κάτω"
Π. 653. ὡς γὰρ τ. ἀφικόμεθα πρός τὸν θεὸν
τάχιστα. Α. 756. ὅπως τ. καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
Α. 1094. ἀλλ' ὡς τ. σπεῦδε. ΑΑ. κακοδαίμων ἐγώ.
Ν. 88. ἔκστρεψον ὡς τ. τοὺς σαντοῦ τρόπους,
1199. ἵν' ὡς τ. τὰ πρυτανεῖ ὑφελοίατο,
Σ. 408. ἀλλὰ θομώτια βολίντες ὡς τ. παιδία.

1199. Ψ΄ ῶς τ. τὰ πρυτανεῖ ὑφελοίατο,
Σ. 408. ἀλλά θαἰμάτια βαλδυτες ὡς τ., παιδία,
529. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τ.
860. ἀλλ' ὡς τ. πῦρ τις ἐξενεγκάτω
1361. ἀλλ' ὡς τ. στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
ΕΙ. 1. αἷρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τ. κανθάρω.
8. ἀλλ' ὡς τ. τρῆθε πολλάς καὶ πυκυάς.
427. εἰσιόντες ὡς τ. τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
713. ἀλλ' ὡς τ. τρῦθε τὸν Θεονίαν

713. άλλ' ώς τ. τήνδε την Θεωρίαν

τάχιστα. ΕΙ. 842. άλλ' εἴσαγ' ώς τ. ταυτηνὶ λαβών, τάχιστα. ΕΙ. 842. ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τ. ταυτηνὶ λαβὼν,
ΕΙ. 937. ἵθι νυν, ἀγ' ὡς τ. τὸ πρόβατον λαβών'
1208. ἐπὶ δείπνον ὡς τ.; καὶ γὰρ οὐτοσὶ

0. 641. ἀλλ' ὡς τ. δεῖ τι δρᾶν: πρῶτον δέ γε
1309. ἀλλ' ὡς τ. σὰ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους

Λ. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τ., Λαμπιτοῖ,
266. ἀλλ' ὡς τ. πρὸς πόλιν σπεὐσωμεν, ῷ Φιλοῦργε,
747. ἀπόπεμψον ὡς τ. ΛΥ. τίνα λόγον λέγεις;
1009. ἀλλ' ὡς τ. φράζε περὶ διαλλαγών

Θ. 1205. ὅταν λυθῆς τ., φεύξει, καὶ τενεῖς
Β. 905. ἀλλ' ὡς τ. χρὴ λέγειν: οὕτω δ΄ ὅπως ἐρεῖτον
Εκ. 269. ὑποδεῖσθε δ' ὡς τ. τὰς Λακωνικὰς,
506. ἀλλ' ὡς τ., πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν. Εκ. 269, υποδεισθε δ ώς τ. τας Λακωνικας, 506. άλλ' ώς τ., πρίν τιν' ἀνθρώπων ίδεῖν, Π. 620. ἐγὰ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τ. τον θεόν τάχιστά. Ν. 182. καὶ δεῖξον ὡς τ. μοι τον Σωκράτη. Λ. 1188. ἄγ' ὅπα τυ λῆς. ΑΘ. νὴ τον Δί' ὡς τ. γε. Θ. 265. εἶσω τις ὡς τ. μ' ἐσκυκλησάτω. ταχίστην. Σ. 990. φέρε νύν σε τηδὶ τὴν τ. περιάγω. τάχος. Α. 686. ἐς τ. παίες ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. τάχος. Α. 686. ἐς τ. παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοις ρήμας Λ. 1187. ἄπεισ' ἔκαστος. ΑΘ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τ. Θ. 727. καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τ. ταχύ. Α. 1029. ὑπάλειψον εἰρήνη με τὼφθαλμώ τ. Α. 1085. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστι; ΚΗ. ἐπὶ δεῖπνον τ. Ι. 109. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς τ. 120. ὧ λόγια. δός μοι δὸς τὸ ποτήριον τ. 123. ὧ Βάκι. ΝΙ. τί ἔστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον τ. 648. αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος τ., 1074. ὅτι ἡ τριἡρης ἐστὶ χῶ κύων τ. 1389. σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' Ἱθ' αἰ Σπονδαὶ τ. Ν. 647. τ. γ' ἀν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν. Σ. 614. καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. άλλ' ήν μή μοι τ. 795. τ. γοῦν καθέψεις τὰργύριον, ἢ δ' δς λέγων.
1536. ἡμᾶς τ. τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ΕΙ. 261. οὕκουν παρ' 'Αθηναίων γε μεταθρέξει τ.;
275. ἀνύσας τι; ΚΤ. ταῦτ', ὧ δέσποθ'. ΠΟ. ἦκὲ νυν τ.
Ο. 233. τ. πετόμενα, μαλθακήν ἱέντα γῆρυν' 1165. οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται τ.; 1313. τ. δ΄ ἀν πολυάνορα τὰν πόλιν 1325. φερέτω κάλαθον τ. τις πτερῶν, 1325. φερέτω κάλαθον τ. τις πτερών,
Λ. 25. ούχ οὖτος ὁ τρόπος τ. γὰρ ἄν ξυνήλθομεν.
595. ὁ μὲν ἤκων γὰρ, κὰν ἢ πολιὸς, τ. παίδα κόρην γεγάμηκεν.
864. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙ. τ. νυν πάνυ.
935. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο τ. γὰρ ἔρχομαι.
1091. ὥστ' εί τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξαι τ.,
Θ. 663. εἶά νυν ἴχνευε, καὶ μάτευε τ. πάντ'
916. λαβών τ. πάνυ. ΓΥ. Η. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὰ θεὰ
Β. 480. ὧ καλαγέλαστ', οὕκουν ἀναστήσει τ.
Εκ. 797. ἐγοίδα τούτους γειροτονοῦντας μὰν τ. Εκ. 797. ἐγῷδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν τ., 1175. τ. καὶ ταχέως λαβὲ τρυβλίον. Π. 57. ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χρὴ τ. πάνυ. 746. ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον τ. 1043. πολιά γεγένησαι τ. γε νη τόν οὐρανόν.
1103. άλλ' ἐκκάλει τόν δεσπύτην τρέχων τ.,
Fr. 13. τ. νυν πέτου καὶ μη τροπίαν οἶνον φέρε.
209. τ. προσφέρων παῖς ἐνέχεἐν τε σφόδρα κυανοβενθη.
ταχυβούλοις, Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν 'Αθηναίοις τ., ταχύν. Σ. 1523. τ. πόδα κυκλοσοβείτε, ταχύνειν. Εκ. 582. ως το τ. χαρίτων μετέχει πλείστον παρά τοίσι θεαταίς ταχύπουν. Ι. 1068. λοίθαργον, τ., δολίαν κερδώ, πολύιδριν ταχύε. Α. 851. δ τ. άγαν την μουσικήν, Ν. 702. τ. δ', όταν εἰς ἄπορον πέσης, Β. 1428. βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν τ., ταῶνι. Ο. 885. δι, καὶ τέτρακι, καὶ τ., καὶ ἐλεᾳ, καὶ βασκᾳ, ταῶς. Ο. 102. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὅρνις ἡ τ.; Ο. 269. νὴ Δί΄ ὅρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ ὅήπου τ.; ταῶσι. Α. 63. καὶ τοῖς τ. τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν. τε. Α. 78. τοὺς πλείστα δυναμένους καταφαγείν τ. καὶ πιείν. κ.τ.λ. τέ. Σ. 749. πειθόμενός τ. σοι. κ.τ.λ. τέ. Σ. 749. πειθόμενός τ. σοι. κ.τ.λ.
τεᾶ. Ο. 929. τ. κεφαλᾶ θέλεις
Ο. 938. τὸ δὲ τ. φρενὶ μάθε
τεαῖς. Ο. 906. τ. ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.
τεάν. Λ. 1249. τὰν τ. μῶαν ἄτις
τέγγεσθ'. Λ. 550. χωρείτ' ὀργῆ καὶ μὴ τ. ἔτι γὰρ νῦν οὕρια θεῖτε.
τέγγουσαι. Β 1311. τ. νοτίαις πτερῶν
τέγος. Ν. 1488. τὸ τ. κατάσκαπτ', εὶ φιλεῖς τὰν δεσπότην,
τέγους. Α. 262. σὰ δ', ὧ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τ. πρόβα.
Ν. 1126. ἡν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τ.
1502. οῦτος, τι ποιεῖς ἐτεὸν, οὐπὶ τοῦ τ.;

τέγους. Σ. 68. ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τ. Σ. 1293. καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τ. Λ. 395. ή δ' ὑποπεπωκυί', ή γυνη 'πὶ τοῦ τ.,
 Fr. 117. καὶ δι' ὑπῆς κἀπὶ τ.
 τεγῶν. Λ. 389. ὅ τ' ᾿Αδωνιασμὸς οῦτος οὑπὶ τῶν τ., τεθέασαι. Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ήδη τ.: τεθεῶσθαι. Θ. 797. κὰν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ какду т. τεθεῖσθαι. Fr. 304. ἄμφοδον ἔχρῆν αὐτῷ τ. τοὕνομα. τεθερμῶσθαί. Λ. 1079. δεινῶς· τ. γε χεῖρον φαίνεται. τεθεώρηκα. Σ. 1188. ἐγὰ δὲ τ. πώποτ' οὐδαμοῖ τεθῆναι. Ν. 1425. ὅσας δὲ πληγάς εῖχομεν πρὶν τὸν νόμον τ., τεθνάναι. Β. 1012. τι παθείν φήσεις άξιος είναι; ΔΙ. τ. μή τοῦτον ερώτα. τεθνεώς. Ο. 476. δ πατήρ άρα τής κορυδοῦνυνι κείται τ. Κεφαλήσιν. τεθνεώτα. Fr. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμφ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ΄ ηλθον τ., τεθνεώτος. Ν. 782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τ. εἰσάξει δίκην. τεθνεώτος. Ν. 782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τ. εἰσάξει δίκην. N. 838. ὅσκρ τ. καταλόει μου τὸν βίον. B. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἤνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τ., 1140. τῷ τοῦ πατρὸς τ.; ΑΙ. οὐκ άλλως λέγω. τέθνηκε. Θ. 876. ἐπεὶ τ. Πρωτέας ἔτη δέκα. Θ. 883. ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τ. Πρωτέας 885. αἰαῖ, τ. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφφ; τέθνηκέ, Β. 986. τὸ περυσινὸν τ. μοι τεθνηκέναι. ΕΙ. 375. δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τ. B. 613. εἰ πώποτ' ῆλθον δεῦρ', ἐθέλω τ., τεθνηκόσιν. Β. 1175. τ. γὰρ ἔλεγεν, ὥ μοχθηρὲ σὺ, τεθνηκόσα. Β. 171. οὖτος, οὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τ. τεθνηκότα. Β. 171. ούτος, σε λέγω μέντοι, σε τον τ. Β. 1476. ὧ σχέτλιε, περιόψει με δη τ.; τεθνηκότος. Β. 67. Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τ., τεθνηκότου. Ο. 1075. των τ. ἀποκτείνη, τάλαντον λαμβάνειν. τεθνήκεις. Α. 590. οξι' ώς τ. ΔΙ. μηδαμώς, ὧ Λάμαχε· Ν. 1436. μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὰ δ' ἐγχανὼν τ. Σ. 654. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τ., κὰν χρῆ σπλάγχνων μ' ἀπέτεθνήξων. Α. 325. ώς τ. ίσθι νυνί. ΔΙ. δήξομάρ' ὑμᾶς ἐγώ. τεθορύβηκεν. Β. 768. τί δήτα τουτί τ. ΑΙσχύλον; τέθραμμαι. Ι. 293. ἐν ἀγορᾶ κάγὼ τ. τεθραμμένη. Fr. 179. ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τ. τεθραμμενη. Υτ. 179. ταις πολιοχρωσι βεμβρασίν τ. τέθριππον. Ν. 1407. ἵππων τρέφειν τ. ή τυπτόμενον ἐπιτριβήναι. τεθυμιαμένος. Γτ. 538. λίθος τις ὥζησεν τ. τεθυσθαι. Ο. 1084. ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τ. τοῖς θεοῖς. τέθυχ'. Λ. 1061. καὶ τοῦτο τ., ὥστε κρέ ἔδεοθ ἀπαλὰ καὶ καλά. τεῖν. Ο. 930. πρόφρων δόμεν ἐμὶν τ. τείνειν. ΕΙ. 492. τοὺς μὲν τ., τοὺς δ' ἀντισπῶν; τείνη. Β. 1101. ὅταν ὁ μὲν τ. βιαίως, τείνη. Β. 1101. σταν σ μεν τ. βιαίως, τείρει. Λ. 960. τ. ψυχὴν εξαπατηθείς. τείχη. Ο. 379. εκπονεῖν θ' ψψηλά τ. ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς. Ετ. 15. εἰς τὰς τριήρεις δεί μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τ. τειχίζουσι. Ο. 838. καὶ τοῖσι τ. παραδιακόνει, τειχίοις. Σ. 1109. οἱ δ' ἐν φιδείω δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τ. τειχίον. Εκ. 497. ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τ., τειχομαχεῖν. Ν. 481. τῖ δέ; τ. μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν; τειχομάχας. Α. 570. τ. ἀνὴρ, βοηθησάτω τεῖχος. Ι. 1040. τ. ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. Ο. 1124. ἐξωκοδύμηταί σοι τὰ τ. ΠΕ. εὖ λέγεις. 1165. ούτω τὸ τ. ἐκτετείχισται ταχύ; 1209. εἰσῆλθες ἐς τὸ τ., ὧ μιαρωτάτη; Fr. 469 a. διὰ μέσου τ.: τεῖχός. I. 1046. δ μόνον σιδηροῦν τ. ἐστι καὶ ξύλον, τείχους. Σ. 355. ίεις σαυτόν κατά του τ. ταχέως, ότε Nafos έάλω; Ο. 497. ξω τ., καὶ λωποδύτης παίει βοπάλφ με τὸ νῶτον'
 1119. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τ. πάρεστιν ἄγγελος 1119. ἀλλ' ὼς ἀπὸ τοῦ τ. πάρεστιν ἄγγελος
1153, φέρ ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τ. τίνες
Θ. 495. δσφραινόμενος ἀνἢρ ἀπὸ τ. εἰσιὼν
τέκεα. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τ. θαμίν' ἐπαναβοῶντες
τεκεῖν. Ν. 530. κάγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἢ, κοῦκ ἐξῆν πώ μοι τ.,
Λ. 884. οἶον τὸ τ. καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
Θ. 741. τουτὶ τ. φής; ΓΥ. Ζ. καὶ δέκα μῆνας αὕτ' ἐγὼ
τεκμαίρεται. Σ. 76. μὰ Δί', ἀλλ' ἄφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τ.
τεκμήρια. Ο. 482. ἀλλ' ὅρνιθες, κάβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τ.
τούτων. τούτων. τεκμηρίω. Ι. 33. έγωγε. ΔΗ. ποίω χρώμενος τ.; Ι. 1209. τῷ δῆτ' ἀν ὑμᾶς χρησάμενος τ. 1232. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τ., τέκν'. Α. 891. προσείπατ' αὐτήν, ὧ τ.' ἄνθρακας δ' ἐγὼ τέκνα. Σ. 1518. ἄγ', ὧ μεγαλώνυμα τ. Β. 211. λιμναΐα κρηνών τ.,

```
στρουθού. Λ. 723. την δ' αὐτομολοῦσαν, την δ' ἐπὶ σ. μίαν
 στρατιάς. Σ. 354. μέμνησαι δήθ', ὅτ' ἐπὶ σ. κλέψας ποτὲ τοὺς
                                                                                                                                                    στρουθώ. Ο. 875. καὶ φρυγίλω Σαβαζίω, καὶ σ. μεγάλη
στρουθών. Ο. 578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπω, τύτε χρή
                           δβελίσκους
   Σ. 557. ἀρχήν ἄρξας ἡ 'πὶ σ. τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων' 
Λ. 100. ἐπὶ σ, ἀπόντας ; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι 
Θ. 1169. ἀπὸ τῆς σ. παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
                                                                                                                                                                              σ. νέφος άρθεν
                                                                                                                                                    στροφαίον. Π. 1154. σ.; άλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφών.
                                                                                                                                                    στροφάς. Θ. 68. δυτος κατακάμπτειν τας σ. οὐ βάδιον, στροφέα. Fr. 251. προς τον σ. τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλήν
 στρατιάς. Λ. 592. μονοκοιτούμεν διά τάς σ. καὶ θήμέτερον μέν
                           ξâτε.
 στράτιον. Σ. 618. βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ σ.
                                                                                                                                                                             κατορύττειν.
                                                                                                                                                   στροφεί. ΕΙ. 175. ήδη σ. τι πνεῦμα περὶ τὰν ὁμφαλὰν, στροφέως. Θ. 487. ἐγὰ δὲ καταχέασα τοῦ σ. ὕδωρ στροφή. Α. 346. ὡς ὅδε γε σειστὸς ἄμα τῆ σ. γίγνεται. στροφής. Εκ. 1026. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ
κατέπαρδεν.
στρατιώταις. Σ. 965. εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς σ. ἄλαβες.
στρατιώτας. Α. 1065. ὅταν σ. καταλέγωσι, τουτωί
στρατιώτας. Α. 1065. δταν σ. καταλέγωσι, τουτφί 

Ι. 1076. άλωπεκίοισι τοὺς σ. ήκασεν, 

Εκ. 233. ὧς τοὺς σ. πρώτον οὖσαι μητέρες 

στρατιώτης. ΕΙ. 677. εὶ γάρ ποτ' ἐξέλθοι σ., εὐθέως 

στρατιωτικοῦ. ΕΙ. 527. μῶν οὖν δμοιον καὶ γυλίου σ.; 

στρατιωτῶν. Α. 546. θορύβου σ., περὶ τριηράρχου βοῆς, 

στρατόν. Σ. 1086. γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν σ.
                                                                                                                                                                             δεί σ.
                                                                                                                                                     στρόφι'. Fr. M. Θ. Δευτ. β, 4. μύρον, κίσηριν, σ., δπισθοσφεν-
                                                                                                                                                                              δόνην.
                                                                                                                                                   στρόφιγξ. Β. 892. αlθήρ, ξμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης σ., 
στρόφιον. Α. 931. τὸ σ. ήδη λύομαι. μέμνησό νυν:
Θ. 139. τὶ λήκυθος καὶ σ.; ὡς οὐ ξύμφορον.
251. καὶ σ.: οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
255. σύζωσον ἀνύσας. αἰρέ νυν σ. ΕΥ. ἰδού,
                           διέπτατο
  Στρατονίκην. Θ. 807. καὶ Σ. ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολε-
  μίζειν.
στρατός. Α. 156. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν: ΘΕ. 'Οδομάντων σ.
Στρατυλλίδος. Α. 365. ἄπτου μόνον Σ. τῷ δακτύλῳ προσελθών.
                                                                                                                                                       638. χάλα ταχέως τὸ σ., ὡναίσχυντε σύ.
Fr. 509, 1. άλλὰ τὸ σ. λυθὲν
 στρατώ, Ι. 567. οίτινες πεζαίς μάχαισιν έν τε ναυφάρκτω σ.
Στράτων. Α. 122. όδι δέ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Σ.;
                                                                                                                                                  στρόφις. Ν. 450. κέντρων, μιαρός, σ., ἀργαλέος, στρόφον. Ετ. 309, 4. μύρον, κίσηριν, σ., όπισθοσφενδόνην, στρόφος. Θ. 484. σ. μ' έχει τὴν γαστέρ', ἄνερ. κώδύνη στρόφος. Β. 775. τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ σ. Π. 1154. στροφαίον; ἀλλ' οἰκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν σ. Στρυμόδωρ'. Λ. 259. ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἡλπισ', ὧ Σ., ἀκοῦσαι Στρυμόδωρε. Σ. 233. ὧ Σ. Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν, Στρυμοδώρου. Α. 273. τὴν Σ. Θράτταν ἐκ τοῦ Φελλέως, στρυφόν. Σ. 877. παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν σ. καὶ πρίνινον ἡθος, στρώμασι. Ετ. 116. σ. παννυχίζων στρώμασιν. Ν. 1069. οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς σ. τὴν νύκτα παννυχίζειν
                                                                                                                                                    στρόφις. Ν. 450. κέντρων, μιαρός, σ., άργαλέος,
    Ι. 1374. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Σ.;
    Ο. 942. ἀλᾶται Σ.,
     Fr. 361. E.:
 στρατωνίδης. Α. 596. άλλ' έξ ότου περ ὁ πόλεμος σ., στρεβλοίσι. Β. 878. έλθωσι σ. παλαίσμασιν άντιλογοῦντες,
  στρεβλόν. Θ. 516. τῷ σῷ προσόμοιον, σ. ὥσπερ κύτταρον
 στρεβλούμενον. Λ. 846. χω τέτανος ωσπερ επί τροχοῦ σ.
Π. 875. επί τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ σ.
στρεβλοῦτε. Ν. 620, κῆθ' ὅταν θύειν δέῃ, σ. καὶ δικάζετε
  στρεβλών. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν σ., τοὺς δ' ἄγχων,
 τοὺς δὲ μεταιτῶν,
Β. 620. σ., ἔτι δ' ἐς τὰς βῖνας ὅξος ἐγχέων,
στρεπταιγλᾶν. Ν. 335. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν σ.
                                                                                                                                                       ζειν.
Σ. 1213. ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς σ.
Β. 439. ἀλλ' ἡ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς σ.;
 στρεπταιγκάν. Ν. 353. των αρ εποιούν υγραν πεφεναν σ. 
δάϊον δρμάν, 
στρέφει. Α. 385. τί ταῦτα σ. τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς; 
Ν. 36. τί δυσκολαίνεις καὶ σ. την νύχθ' όλην; 
Θ. 230. έχ' ἀτρέμα σαυτόν κανάκυπτε. ποί σ.;
                                                                                                                                                              542. σ. Μιλησίοις
                                                                                                                                                   542. σ. Μιλησίοις
Εκ. 39. την νύχθ΄ όλην ήλαυνέ μ' ἐν τοῖς σ.,
334. ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὐρον ἐν τοῖς σ.
541. σὲ δ' ἐν ἄλέα κατακείμενον καὶ σ.
στρώματ'. Α. 1136. τὰ σ., ῷ παῖ, δησον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Β. 165. ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ σ. αὖθις λάμβανε.
502. φέρε νυν, ἐγὼ τὰ σ. αἰρωμαι ταδί.
Π. 624. παῖ Καρίων, τὰ σ. ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
στρώματα. Α. 1090. κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, σ.,
1. 605. ταῖς ἀπλαῖς ὡρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν σ.
Ο. 657. καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ σ.
            610. αῦτη σὰ ποῖ σ.; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
  Fr. 80, 1. οίμοι τάλας, τί μου σ. τήν γαστέρα;
στρέφειν. Λ. 839. σον έργον είη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ σ.,
Β. 957. νοεῖν, ὀρᾶν, ξυνιέναι σ., ἐρᾶν, τεχνάζειν,
 στρέφεται. Σ. 1495. σ. χαλαρά κοτυληδών.
στρεφθώ. Θ. 1128. αΙαι τί δράσω; πρὸς τίνας σ. λόγους;
  στρέφου. Εκ. 480. σ., σκόπει,
                                                                                                                                                       Ο. 657. καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ σ.

    Λ. 936. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ σ.
    Β. 525. ἀλλ' ἀράμενος οἰσεις πάλιν τὰ σ.;
    596. 'στὶν πάλιν τὰ σ.

  στρεψαΐος. Fr. 174. σ. Έρμης
  Στρεψαίους. Fr. 174. Σ.:
  στρέψας. Ν. 1455. σ. σεαυτον ες πονηρά πράγματα.
                                                                                                                                                   Εκ. 418. ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ σ.,

1001. ληρεῖς 'εγὰ δ' άξω σ' ἐπὶ τὰμὰ σ.

στρωματόδεσμα. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ἀρχεῖτ' ἀν ἐναψάμενος

δάπιδας καὶ σ.,
  στρέψασ'. Εκ. 733. πολλούς κάτω δή θυλάκους σ. έμούς.
 στρεψιάσε. Εκ. 733. πολλους κατώ οη συλακους ο. εμούς.
Στρεψιάδην. Ν. 1206. μάκαρ & Σ.,
Στρεψιάδην. Ν. 1145. παι. ήμι, παι παι. ΣΩ. Σ. ἀσπάζομαι.
Ν. 1221. ζων, ἀλλὰ καλούμαι Σ. ΣΤ. τίς οὐτοσί;
Στρεψιάδης. Ν. 134. Φείδωνος υίδς Σ. Κικυννύθεν.
Ν. 633. ποῦ Σ.: ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
στρεψίμαλλος. Γτ. 542. σ. τὴν τέχνην Εὐριπίδης.
στρεψοδικήσαι. Ν. 434. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ σ. καὶ τοὺς χρήστας
                                                                                                                                                    στρωμάτων. Ν. 37. δάκνει με δήμαρχός τις έκ των σ.

    Λ. 1189, σ, δὲ ποικίλων καὶ
    στρωτήραs. Fr. 54. πόσους έχει σ. άνδρὼν (ἀνδρὼν) οὐτοσί;
    στυγεῖν. Α. 472. ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους σ.

                            διολισθείν.
                                                                                                                                                     στυγερά. Α. 1191. σ. τάδε κρυερά πάθεα.
 στρεψοδικοπανουργίαν. Ο. 1468. πικράν τάχ' όψει σ. στρέψον. Θ. 902. γύναι, τί εἶπας; σ. ἀνταυγείς κόρας. στριβιλικίγξ. Α. 1035. οὐδ' ἀν σ. ἀλλ' ἀπιὰν οἴμωζέ ποι. στρόβει. Ι. 386. φαῦλον ἄδ'. * * * ἀλλ' ἀπιθι καὶ σ., Ν. 701. σ. πυκνώσσε.
                                                                                                                                                    στυγερός. Α. 1207. σ. έγω.
Στυγός. Β. 470. τοία Σ. σε μελανοκάρδιος πέτρα
                                                                                                                                                    2τυγος. Β. 4/0. τοια 2. σε μεκανοκαροιος πετρα στυγοξούσ'. Θ. 1144. φάνηθ', ἄ τυράννους σ., ἄσπερ εἰκός. στυγών. Α. 33. σ. μὲν άστυ, τον δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, στύοιντ'. Λ. 152. σ. ἄν ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν, στύομαι. Α. 1220. κάγὰ καθεύδειν βούλομαι καὶ σ.
      Σ. 1529. σ., παράβαινε κύκλω καὶ γάστρισον σεαυτόν,
 στροβήσεται. Β. 817. δμματα σ. στροβίλων. ΕΙ. 864. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου σ. στρογγύλαις. Ν. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις σ. συν-
                                                                                                                                                    Ο. 1256. ούτω γέρουν ῶν σ. τριέμβολον.
στύπαξ. Γr. 540. "καὶ σὰ κυρηβιοπῶλα Εὐκρατες σ."
στυππειοπώλης. Ι. 129. ὡς πρῶτα μὲν σ. γίγνεται,
στῦσαι. Λ. 598. ἀλλ' ὅστις ἔτι σ. δυνατὸς
  στρογγύλοις. Α. 676. άλλ' ἐν θυεία σ. 'νεμάττετο. στρογγύλοις. Α. 686. ἐς τάχος παίει ξυνάπτων σ. τοῖς ῥήμασι: στρογγύλους. Ν. 751. αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφείον σ., στρογγυλοναίτας, Fr. 685. σ.
                                                                                                                                                     στυφελιγμούς. Ι. 537. σίας δὲ Κράτης όργας ύμων ήνέσχετο
                                                                                                                                                                               real or
                                                                                                                                                    στυφοκόπου. Ο. 1299. ὑπὸ σ. τὴν κεφαλὴν πεπληγμένω. στῶ. Α. 176. χαῖρ , Αμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ᾶν σ. τρέχων ΄στω. Ο. 959. εὐφημία ΄σ. στωμυλεῖται. Ι. 1376. ἃ σ, τοιαδὶ καθήμενα στωμυλίαν. Β. 1069. εῖτ ἀῦλαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ σ. ἐδίδαξας,
  στρογγύλφ. Fr. 397. χρώμαι γάρ αὐτοῦ (φησί) τοῦ στόματος
  τῷ σ., στρουθέ. Θ. 877. δέσποινα Κυβέλη, σ., μῆτερ Κλεοκρίτου.
  στρουθίζειν. Fr. 717. σ..
Στρούθιον. Ο. 1077. ην ἀποκτείνη τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὰν Σ..
στρουθός. Σ. 207. οἴμοι κοκοδαίμων, σ. ἀνηρ γίγνεται·
στρουθοῦ. Α. 1106. καλόν γε καὶ λευκὰν τὰ τῆς σ. πτερόν.
                                                                                                                                                     στωμυλιοσυλλεκτάδη. Β. 841. σὰ δή με ταῦτ', ὧ σ.
```

στωμύλλετε. Β. 1310. κύμασι σ., στωμυλλόμεθ'. ΕΙ. 995. als σ. els αλλήλους στωμυλλομένη. Θ. 1073, ἀπολείς μ', ὧ γραῦ, σ.

```
στωμυλλομένη. Θ. 1074. σ. στωμυλλομένων. Β. 1071. των μειρακίων σ., καὶ τοὺς παράλους
                            άνέπεισεν
  στωμύλλων. Ν. 1003. οὐ σ. κατά τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ',
                           οδάπερ οδ νύν.
 στωμέλματα. Β. 92. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ σ., στωμέλματα. Β. 92. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ σ., στωμελμάτων. Β. 943. χυλον διδούς σ., ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν' στωμέλος. Α. 429. χωλός, προσαιτῶν, σ., δεινός λέγειν. σύ. Α. 90. ταῦτ' ἀρ' ἐφενάκιζες σ., δύο δραχμός φέρουν. κ.τ.λ.
     Α. 768. τί λέγεις σ.; ποδαπή χοίρος ήδε; ΜΕ. Μεγαρικά.
                           KT.A.
  Συβάρει. Σ. 1435. άκουε, μή φεῦγ'. ἐν Σ. γυνή ποτε
 2υβαρεί. Σ. 1430. ακους, μη φευγ. εν Σ. γυνη ποτε συβαρίζειν. ΕΙ. 344. σ., Συβαρίτης. Σ. 1427. ἀνήρ Σ. ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος. Συβαρίτιδάς. Ετ. 3, 3, Σ. τ' εὐωχίας καὶ Χίον ἐκ Λακαινῶν. Συβαριτικόν. Σ. 1259. Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Σ., Συβαρίτις. Σ. 1438. εἶθ' ἢ Σ. εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν συβίνη. Θ. 1215. ὀρτῶς δὲ σ. 'στί: καταβινῆσι γάρ. συβίνην. Θ. 1197. ἀλλὶ οὐκ ἔκ' ἀδέν' ἀλλὰ τὸ σ. λαβέ.
  συγγεγένημαι. Ι. 1291. φροντίσι σ.,
συγγεγραμμένω. Ο. 805. εἰς εὐτέλειαν χηνὶ σ.
συγγενεῖς. Β. 701. πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες σ. κτησώμεθα
   συγγενέσιν. Ν. 409. ώπτων γαστέρα τοις σ., κάτ' οὐκ έσχων
  άμελήσας
συγγενής. ΕΙ. 618. οδσα σ. ἐκείνου, πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
Fr. 532. πόθεν δ' ἐγώ σοι σ. ὧ φαρμακέ;
σύγγνωθι. Ι. 1297. Το' ὧ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σ. τῆ
   τραπέζη·
σύγγνωθί. Ν. 138. σ. μοι τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
 σύγγνωθί. Ν. 138. σ. μοι τηλού γάρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν. συγγνώμη. ΕΙ. 997. φιλίας χυλῷ, καὶ σ. συγγνώμην. Α. 579. ὧ Λάμαχ' ήρως, ἀλλὰ σ. ἔχε, Ν. 1479. μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ σ. ἔχε Σ. 368. ἡ δέ μοι Δίκτυννα σ. ἔχοι τοῦ δικτύου. ΕΙ. 668. ἡμάρτομεν ταῦτ' ἀλλὰ σ. ἔχε συγγογγυλίσας. Θ. 61. σ. καὶ συστρέψας συγγόνων. Θ. 1039. ἀπὸ δὲ σ., ἀλλ' ἀν' συγγράψομαι. Θ. 432. τὰ δ' ἀλλὰ μετὰ τῆς γραμματέως σ. συγκαθέμενα. Σ. 32. ἐκκλησιάζειν ποίβατα σ. συγκαθέμενα. Σ. 32. ἐκκλησιάζειν ποίβατα σ.
  συγκαθήμενα. Σ. 32. ξεκλησιάζειν πρόβατα σ., συγκαλείς. Α. 22. ξεκλησιάζειν πρόβατα σ., συγκαλείς. Α. 22. ξεφ΄ δ τι ποθ ήμας τας γυναίκας σ.; συγκατάγειν. Θ. 339. ή τον τύραννον σ., ή παιδίον συγκατακείσθαι. Εκ. 614. καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς
                           άνδράσι σ.
  συγκατεκλινόμην. Ν. 49. ταύτην δτ' έγάμουν, σ. έγω
  συγκεκόφθαι. Ν. 1426. αφίεμεν, και δίδομεν αύτοις προίκα σ.
  συγκέκραμαι. Π. 853. ούτω πολυφόρω σ. δαίμονι.
συγκεκυφόs. Ι. 854. καὶ τυροπῶλαι' τοῦτο δ' els έν ἐστι σ.
  συγκιρνάσιν. Εκ. 841. κρατήρα σ., αὶ μυροπώλιδες
  συγκλάσασα. Εκ. 1031. καὶ κλήμαθ' ὑπόθου σ. τέτταρα, σύγκλειε. Α. 1096. σ., καὶ δείπνόν τις ἐνσκευαζέτω. συγκλείειν. Ι. 1317. καὶ τὰ δικαστήρια σ., οἶς ἢ πόλις ἤδε
 γέγηθεν,
συγκλείσας. Θ. 40. στόμα σ. ἐπιδημεῖ γὰρ
συγκλινές. Β. 1294. τὸ σ. τ' ἐπ' Αΐαντι,
 σύγκοιτον. Fr. 399. σ. συγκολλητής. Ν. 446. βδελυρός, ψευδών σ., συγκρούσας. Β. 1029. δ χορός δ' εὐθὸς τὰ χεῖρ' ὡδὶ σ. εἶπεν
                           lavoî.
  συγκυκήσας. Π. 1108. ές ταυτόν υμάς σ. τρυβλίον
  συγκύψανθ'. Σ. 570. τὰ δὲ σ. ἀμ βληχᾶται κάπειθ' ὁ πατήρ ὑπὲρ αὐτῶν
  συγχόρευσον. Ο. 1760. λαβοῦσα σ.: αίρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
  συγχορεύτριαν. Fr. 399. σ. συγχωρείν. Ν. 1438. κάμοιγε σ. δοκεί τούτοισι τάπ.εική.
συγχωρείν. Ν. 1438. κάμοιγε σ. δοκεί τούτοισι τάπ.εικη. 

Ο. 1685. ἡμιν ὰ λέγεις σὺ πάντα σ. δοκεί.
σύζυγον. Π. 945. ὑμῶν ἐὰν δὲ σ. λάβω τινὰ
συζωσάμενος. Λ. 536. κὰτα ξαίνειν σ.,
σύζωσον. Θ. 255. σ. ἀνώσας. αἶρέ νυν στρόφιον. ΕΥ. ἰδού.
σῦκ. ΕΙ. 1249. τὰ σ. ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι.
Β. 1247. ὥσπερ τὰ σ. ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
 σῦκα. Fr. 76, 2. ἔτρωγ', ΐνα κάμνοι, σ. τῆς μεσημβρίας.
Fr. 536, 3. τὸ δ' ἄστυ σ.
  σῦκά. Σ. 302. σὸ δὲ σ. μ' αἰτεῖς.
 ΕΙ. 1324. σ. τε τρώγειν, συκάζουσί. Ο. 1699. ταισι σ. τε
 συκάς. ΕΙ. 558. τάς τε σ., ας έγὰ φύτευον ῶν νεώτερος, 
Ο. 590. εἰθ' οἱ κνίπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς σ., οὐ κατέδονται, 
Fr. 146, 1. σ. φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς' 
συκῆς. Εκ. 708. διφόρου σ., 
συκίδας. Fr. 340. σ.
 συκίδια. ΕΙ. 597, καὶ τὰ νέα σ. συκίδων. Α. 996. εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια σ.,
```

```
σύκινον. Π. 946. καὶ σ., τοῦτον τὸν Ισχυρον θεὸν
  σύκινος. Σ. 897. του Σικελικόν. τίμητα κλφός σ.
συκίνου. Σ. 145. καπνός; φέρ ίδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. σ.
  συκίνων. Fr. 469 c. σ.
   συκολογούντες. ΕΙ. 1346, λά σ.
  σύκον, ΕΙ. 1350, της δ' ήδὺ τὸ σ.

Fr. 164, 2. τοῦτο γὰρ τὸ σ. ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν συκοπέδιλε. Ι. 529. ἄσαι δ' οὐκ ην ἐν ξυμποσίφ πλην, Δωροί σ., συκοφάνται. Π. 31. καὶ σ. καὶ πονηροί. ΚΑ. πείθομαι.
  συκοφάντας. Α. 825. τοὺς σ. οὐ θύρας ἐξείρξετε;
     Π. 879. τοὺς σ. ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
   συκοφαντεί. Ο. 1479. βλαστάνει καί σ.,
  συκοφαντείν. Ο. 1452. παππώος ὁ βίος σ. ἐστί μοι.
Εκ. 452. οὐ σ., οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
562. οὐ σ. ΒΛ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
   συκοφαντείς. Ο. 1431. νεανίας ών σ. τοὺς ξένους;
  συκοφάντην. Α. 904. ἐγῷδα τοίνυν σ. ἔξαγε
  Α. 951. πρός πάντα σ.
Εκ. 439. καὶ σ. ΒΛ. ἐμὶ μόνον; ΧΡ, καὶ νὴ Δία
Π. 936. ᾶ΄ ἀμφιέσω τὸν σ. τουτονί,
συκοφάντης. Α. 559. καὶ σ. εἶ τις ῆν, ἀνείδισας;
Α. 725. ἐνταῦθα μήτε σ. εἰσίτω
             840. ή σ. άλλος, οί-
     ΕΙ. 191. οὐ σ., οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
653. καὶ λάλος καὶ σ.
     Ο. 1423. καὶ σ., ΠΕ. \tilde{\omega} μακάριε τῆς τέχνης. Π. 873. δ σ. δῆλον ὅτι βουλιμιᾳ.
  συκοφαντήσειν. Σ. 1096. σ. τινά
συκοφαντήσεις. Α. 828. εἰ μὴ 'τέρωσε σ. τρέχων.
 συκοφαντήσεις. Α. 320, ει μη τερωσε σ. τρεχων. συκοφαντίας. Ι. 437, ώς οὖτος ήτοι καικίας ή σ. πνεί. συκοφάντου, Π. 885. άλλ οὐκ ένεστι σ. δήγματος. συκοφάντρια. Π. 970, τί δ' έστιν; ή που καὶ σὺ σ. συκοφαντών. Α. 958. εὐδαιμονήσεις σ. γ' οὕνεκα.

    Ο. 285. ἄτε γὰρ ἀν γενναῖος ὑπὸ τῶν σ. τίλλεται,
    σύκων. ΕΙ. 575. τῶν τε σ., τῶν τε μύρτων,
    ΕΙ. 1145. τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σ. ἔξελε,
    Fr. 476, 5. ὑρισοὺς δ' ίδοις ἀν νιφομένους σ. ὁμοῦ τε μύρτων.

 Τ. 476, 5. ορισους ο τοοις αν υφομενους σ. ομου τε μυρτω συλλαβείν. Ετ. 516, τὸ πράγμα τοῦτο σ. ὑπίσχομαι. συλλαβοῦσάν. Εκ. 1137. ὅμως δ' ἐκέλευε σ. μ' ἡ γυνὴ συλλάβωμεν. Α. 540. ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι σ. συλλαβών. ΕΙ. 18. αὐτὴν ἄρ' οἴσω σ. τὴν ἀντλίαν. Β. 1409. ἐμβὰς καθήσθω σ. τὰ βιβλία: Π. 1079. νῦν δ' ἄπιθι χαίρων σ. τὴν μείρακα, συλλεγοίμεθα. Εκ. 69. πάσαισιν ἡμῦν, όπότε σ.;
 συλλέγων. Β. 849. ἄ Κρητικάς μέν σ. μονφδίας, συλλελεγμένας. Εκ. 58. ὑμᾶς, ἐπειδή σ. ὑρῶ, συλλέξασθαι. ΕΙ. 1327. σ. πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
  συλλεχθείσαις. Λ. 526. ταίσι γυναιξίν σ. ποι γάρ και χρήν
 ἀναμείναι; συλλήβδην. Σ. 657. τον φόρον ήμιν ἀπο των πόλεων σ. τον
                           προσιόντα
    Π. 646. ὡς ἀγαθὰ σ. ἄπαντά σοι φέρω.
 συλλήστριαν. Fr. 399. σ. συλληφθέντες. Ο. 1086. ήν δὲ μὴ πείθησθε, σ. ὑπὸ τῶν ὑρνέων
 συλλήψεται. Ο. 1206. ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. έμε σ.; συλλυσόμενοι. Fr. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμῳ σ. τὸν παίδ' ἦλθον τεθνεῶτα,
 συμβαίνουσι. Ι. 220. χρησμοί τε σ. καὶ τὸ Πυθικόν. συμβαλεῖν. Σ. 50. ούκουν ἐναργὲς τοῦτο σ., ὅτι συμβάλλειν. Εκ. 446. ἔπειτα σ. πρὸς ἀλλήλας ἔφη συμβάλλοντες. ΕΙ. 37. τὰ παχέα σ. ἐς τὰς ὁλκάδας.
  σύμβολον. Ο. 1214. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕ.
                          ούδε σ.
      Εκ. 296. ὅπως δὲ τὸ σ.
 Fr. 145, 1. α. Τοῦτ' αὐτό πράττω, δύ' ὁβολὼ καὶ σ. συμβουλεύομεν. Ν. 794. ἡμεῖς μὲν, ὧ πρεσβῦτα, σ., συμβουλεύσατε. Ν. 793. ἀλλ', ὧ Νεφέλαι, χρηστόν τι σ. συμβουλευσομένους. Ν. 475. ἄξια σῆ φρενὶ σ. μετὰ σοῦ.
  συμβουλή. Fr. 104. σ.
 συμμαχικόν. Εκ. 193. τὸ σ. αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα, σύμμαχοι. Λ. 995. ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σ.
     Β. 782. μετ' Αλσχύλου δ' οὐκ ήσαν έτεροι σ.;
 συμμάχοισι. ΕΙ. 936. καὶ τοῖσι σ. πραότεροι πολύ.
Λ. 1179. οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι σ. νῷν,
Α. 1179. ού ταὐτὰ δόξει τοῖσι σ. νῷν, σύμμαχός. 
Β. 1127. | σωτὴρ γενοῦ μοι σ. τ' αἰτουμένῳ. 
συμμάχους. Ι. 689. σ. δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ- 
Ο. 1610. ἐὰν δὲ τοὺς ὅρνις ἔχητε σ., 
Π. 220. παπαῖ, πονηρούς γ' εἶπας ἡμῶν σ. 
συμμάχων. ΕΙ. 639. τῶν δὲ σ. ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους, 
συμμιγῆ. Ο. 771. σ. βοὴν ὑμοῦ
                                                                                    P p 2
```

```
συμμίξαι. Θ. 891. γάμοισι Πρωτέως παιδί σ. λέχος. συμμιχθείς. Fr. M. Κωκ. 6, 3. μή σ. 'Αχελώφ.
 συμπαιστρίας. Β. 411. σ. χιτανίου συμπαραινέσας. Ο. 852. σ. έχω
  συμπαραμιγνύων. Π. 719. ἐν τῆ θυεία σ. ὁπὸν
  συμπαραστάται. Π. 326. δπως δέ μοι καὶ τάλλα σ.
 συμπαραστατείς. Εκ. 15. πλήρεις ύποιγνύσαισι σ. σύμπασαν. Ν. 204. οῦκ, ἀλλὰ τὴν σ. ΣΤ. ἀστείον λέγεις. συμπλακέντα. Α. 704. ἐξολέσθαι σ. τῆ Σκυθῶν ἐρημία,
συμπολικέντα. Α. 704. ξερλέσθαι σ. τη Σκυθων έρημια, συμποδίσας. Β. 1512, καὶ σ. συμποιῶ. Θ. 158. ἵνα σ. σοὕπισθεν ἐστυκὰς ἐγώ. συμποσίω. Σ. 1260. ὧν ἔμαθες ἐν τῷ σ.' κᾳτ' ἐς γέλων συμπόται. Σ. 1219. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν, οἱ δὲ σ. συμπόταις. Σ. 21. πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι σ. λέγων, συμπότας. Α. 1135. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς σ. θωρήξομαι. συμποτικά. Α. 1142, αἴρου τὸ δεῖπνον' σ. τὰ πράγματα.
 συμπρόπεμπέ. { B. 402. \atop 408. } Ίακχε φιλοχορευτά, σ. με.
 συμφέρει. Β. 1459. ἢ μήτε χλαῦνα μήτε σισύρα σ.; συμφέρειν. Π. 38. ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας σ. συμφέρειν. Π. 166. ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῷ γυναικὶ σ. συμφέρον. Π. 49. γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ σ. συμφορά, Α. 1208. ὡ σ. τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν,
συμφορά, Α. 1203. ὧ σ. τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν, Α. 1078. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἤδε σ. συμφοραῖς. Ι. 406. πῖνε πῖν' ἐπὶ σ.·

Ι. 655. ἐπὶ σ. ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις Α. 1276. στήτω παρ' ἄνδρα, κᾶτ' ἐπ' ἀγαθαῖς σ. συμφοράς. Θ. 198. τὰς σ. γὰρ εὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν Π. 774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ σ., συμφορᾶς. Β. 1164. χωρὶς γὰρ ἄλλης σ. ἐλήλυθεν συμφορῶτατον. Π. 1162. Πλούτω γάρ ἐστι τοῦτο σ., συμφυσώμενα. Ι. 468. καὶ ταῖτ' ἐφ' οἶσίν ἐστι σ. συμψησαλ. Ν. 975. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον σ., καὶ προγρείσθαι
                          προνοείσθαι
 σύν. Ν. 604. πέτραν σ. πεύκαις σελαγεί κ.τ.λ.
 ΕΙ. 1274. σ. β έβαλον βινούς τε καὶ ἀσπίδας διμφαλοέσσας, συνάγουσι. Fr. 563. οὕτε Πραμνίοις σκληροϊσιν οἴνοις σ.
 συναβέτω. Ο. 858. σ. δὲ Χαίρις φδάν.
συναθροίζειν. Α. 585. δεύρο ξυνάγειν καὶ σ. εἰς ἐν, κάπειτα
                          ποιησαι
 συνακολούθει. Β. 399. ήδιστον εύρων, δεύρο σ.
σύναπτε. Θ. 955. χειρί σ. χείρα, συνάπτεις. Λ. 468. τί τοῖσδε σαυτόν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις σ.; συναπτούς. Εκ. 508. χάλα σ. ήνίας Λακωνικάς, συναρπάσασα. Β. 1343. τὸν ἀλεκτρυόνα μου σ.
συνδεί πνοις. Fr. 204. ἐν τοῖσι σ, ἐπαινῶν ΑΙσχύλον. συνδετέα. Εκ. 785. ταυτὶ γάρ ἐστι σ. ποῦ μοῦσθ' ἰμάς; συνδήσας. Ι. 1053. ἤγαγε σ. Λακεδαιμονίων κορακίνους.
συνδικαστής. Σ. 266. τί χρημ' ἄρ' οὐκ της οἰκίας τησδε σ. συνδικαστών. Σ. 233. ὧ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε σ., συνδοκεῖ. Ο. 811. θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. ταῦτα κάμοὶ σ.
Ο. 1630. εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοὶ σ.
σύνδουλος. ΕΙ. 745. τν' ὁ σ. σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ'
ἀνέροιτο, συνδρών. Εκ. 16. καὶ ταῦτα σ. οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
συνέβαιν'. Β. 807. οὕτε γὰρ 'Αθηναίοισι σ. Αἰσχύλος, συνέζης. Fr. 231 b. σὰ δὴ σ. ἐς τὰ πόλλ' Εὐριπίδη συνείλεκται. Ο. 294. ὧ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾶς ὅσον σ. κακὸν
συνείρων. Ο. 1079. ότι σ. τους σπίνους πωλεί καθ' έπτα του-
βολοῦ,
συνείσει. Εκ. 17. ἀνθ' ὧν σ. καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
σύνεισιν. Π. 504. πράττουσι κακώς καὶ πεινώσιν μετά σοῦ τε
                         τὰ πλείστα σ
συνεκόλλων. Σ. 1041. ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρ-
τυρίας σ., συνέλεξ'. Ο. 438. σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἶσπερ τοῖς λόγοις σ. ἐγὼ,
συνέλεξας. Β. 1297. πόθεν σ. Ιμονιοστρόφου μέλη; συνεληλυθότες. Λ. 621. δεῦρο σ. ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
συνεποίεις. Fr. 231 b, 3. καὶ σ., ως φασι, την μελφδίαν.
συνεργός. Fr. M. ΕΙ. Δευτ. 2. πιστή τρόφος, ταμία, σ., επί-
συνέριθος. ΕΙ. 786. θης σ. αὐτοῖς,
συνερκτικός. Ι. 1378. σ. γάρ έστι καὶ περαντικός, σύνεσμεν. Ο. 704. πολλοῖς δήλον πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν
                        ξρώσι σ.
συνετός. Β. 1490. διά τὸ σ. είναι.
συνεχειμάζετο. Π. 847. τὰ δ΄ ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα σ. συνέχης. Λ. 1265. ὡς σ. πολὺν ἀμὲ χρόνον. συνεχώρησάν. Λ. 1111. σ. σοι καὶ κοινῆ τἀγκλήματα πάντ'
ξπέτρεψαν.
συνήγομεν. Ν. 582. ἡνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς σ.
```

```
συνήγον. Π. 756. ὀφρῦς σ. ἐσκυθρώπαζον θ΄ ἄμα. συνηγορικόν. Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ σ., δραχμήν, κῶν
  υστερος έλθη. συνήγορος. Fr. 362, 1. έστι τις πονηρός ήμεν τοξότης σ.
   συνηγορούσιν. Ν. 1089. σ. ἐκ τίνων;
  συνηπεροπεύσω. Λ. 843. σ. παραμένουσά γ' ένθαδὶ, συνθεάτριαν. Fr. 399, 3. ην ἐφερόμην, ϊν' ἔχοιμι σ. συνθέλω. Ο. 851. δμορροθῶ σ., συνθήκαις. Λ. 1268. ταῖς σ.
  συνθήκας. ΕΙ. 1065. σ. πεποίησθ΄ ἄνδρες χαροποίσι πιθήκοις, συνθηματιαίους. Θ. 458. πλέξαι στεφάνους σ. είκοσιν. συνθηρεύεται. Θ. 156. μίμησις ήδη ταῦτα σ. συνθιασῶτα. Σ. 728. ἀλλ' ἄ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς σ.,
  συνισταμένους. Λ. 577. καὶ τούς γε σ. τούτους καὶ τοὺς πιλοῦν-
                              τας ξαυτούς
   συννήξομαι. Εκ. 1104. δστις τοιούτοις θηρίοις σ.
  σύννομέ. Ο. 209. ἄγε σ. μοι, παῦσαι μὲν ὅπνου,
συννόμων. Ο. 1755. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὧ φῦλα πάντα σ.
  συννοούμενος. Β. 599. άρτι σ.
   σύνοδον. Θ. 301. σίαν τήνδε καὶ σ. τήν νῦν κάλλιστα καὶ
 σύνοιδ: Fr. 21, 2. πλύνων άπασιν όσα σ. αὐτῷ κακά. σύνοιδε. Π. 214. κάκεῖνος οὖν σ. ταῦτα; ΧΡ. φήμ' ἐγώ, σύνοιδεν. Λ. 841. καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σ. ἡ κύλιξ. συνοικίας. Fr. 182. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στάσα τῆς σ. συνοίσεται. Ν. 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῆ πόλει σ. συνοίσεται. Ν. 649. ποῦτον μὰν εἶναι κοιαλὸν ἐν σ...
 συνουσία. Ν. 649. πρώτον μέν είναι κομψόν έν σ.,

Fr. 289. σοφοί τύραννοι των σοφών σ.

συνταράξαι. Ν. 1037. ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι σ.

συνταράξει. Εί, 319. ἐκδραμών γὰρ πάντα ταυτί σ. τοῦν ποδοῦν.
  συντέθνηκέ. Β. 868. δτι ή ποιήσιε ούχι σ. μοι,
συντέθνηκεν. Β. 869. τούτω δε σ., ωσθ έξει λέγειν.
συντέμνειν. Θ. 178. πολλούς καλώς οίδς τε σ. λόγους.
  συντεταμένως. Π. 325. καὶ σ. κοὺ κατεβλακευμένως.
   συντετάραξαι. Λ. 7. τί σ.; μη σκυθρώπας, ω τέκνον.
 σύντεχνοι. Fr. 226. σ. συντέχνοι. Β. 763. τον άριστον όντα των έαυτοῦ σ. συντέχνων. Β. 763. τον άριστον όντα των έαυτοῦ σ. συντιθώμεθα. Λ. 178. έως αν ήμεῖς ταῦτα σ., συντρίψετε. Λ. 284. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν σ. συντρίψομεν. Ν. 1127. τον κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογ-
                              γύλαις σ.
  συντυρούμενα. Ι. 479. καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα σ.
 συντυχίαν. Ο. 544, σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ σ. συντυχοῦσ'. Ν. 608. ἡ Σελήνη σ. ἡμῶν ἐπέστειλεν φράσαι, συνῶμεν. Εκ. 619. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἡν ταῖς
συνώμεν. Εκ. 619. και πώς ήμας τους πρεσβύτας, ήν ταις αιαχραίσι σ.,
Σύρα. ΕΙ. 1146. τόν τε Μανήν ή Σ. βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου. Συρακοσίαν. Fr. 3, 2. πίνειν, έπειτ' άδειν κακώς, Σ. τράπεζαν, Συρακοσίω. Ο. 1297. Σ. δὲ κίττα Μειδίας δ' ἐκεῖ σύριγγα. Fr. 622. καλαμίνην σ. συριγμάτων. Α. 554. αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, σ. συριξας. Π. 689. τὴν χεῖρ' ὑφήρει' κἄτα σ. ἐγὼ συρμαίαν. ΕΙ. 1254. ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια σ. μετρεῖν. συριμασπάλαι. Fr. 252. σ.
 συρμαιοπώλαι, Fr. 252. σ. συρρήξασ'. Εκ. 674. μίαν οίκησίν φημι ποιήσειν σ. είς έν
                               ἄπαντα,
 σύρφακα. Σ. 673. οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ήσθηνται τὸν μὲν σ. τὸν
                             άλλον
 συσκεδάν. Β. 904, έμπεσόντα σ. πολ-
 συσκεύαξε. Σ. 1251. παί παί, τὸ δείπνον, Χρυσὲ, σ. νῷν, συσκηνήτρια. Θ. 624. ὁσέτη γε. ΚΛ. καὶ τίς σοὐστὶ σ.; συσπάσθαι. Fr. 406. "άλλὰ σ. δεί τὰς κοχώνας."
συσπάσσαι. Τ. 400. "αλλά σ. σει τας κοχωνάς. συσπλαγχνεύετε. ΕΙ. 1115. άγε δή, θεαταί, δεθρο σ. συσσώσειν. Θ. 270. δμόσης έμοι ΕΥ. τί χρήμα; ΜΝ. σ. έμε συσταλέντες. Λ. 1042. άλλά κοινή σ. τοθ μέλους άρξώμεθα, συστείλας. Ι. 432. έγω δὲ σ. γε τοθς άλλαντας εἶτ' ἀφήσω
     Β. 999. ἀλλὰ σ., ἄκροισι
Β. 333. απά τ. μερουτ
συστέλλου. Εκ. 486. πρός ταῦτα σ. σεαυ-
συστρέψας. Θ. 61. συγγογγυλίσας καὶ σ.
συχναί. Ο. 1014. πληγαὶ σ. κατ' ἄστυ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε;
συχνήν. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι σ.
Π. 754. ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον σ.
τιχνοί. Β. 1237. μα τον Δί ούπω γ' έτι γαρ είσί μοι σ. Εκ. 388. ὥστ' ούκ έλαβον ούτ' αὐτὸς οῦτ' άλλοι σ. σφαγαῖς. ΕΙ. 1019. οὐχ ήδεται δήπουθεν Εἰρήνη σ., σφαγεῖον. Θ. 754. οἴμοι, τέκνον. δός μοι σ., Μανία, σφάγι. Ο. 1559. σ. έχων κάμηλον ά-
σφάγια. Α. 204. τὰ σ. δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής. σφαγιάζειν. Ο. 569. ῷ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σ. σφαγιαζομένω. Ο. 570. ἤσθην σέρφω σ., βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
```

κακόν;

```
σφαίραν. Fr. 189. εὶ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σ. καὶ στλεγγίδ'
                                                                                                                                                                                      σφραγίδ'. Ο. 1213, σ. έχεις παρά των πελαργών; ΙΡ. τί τὸ
 σφαίραν. Pr. 189, ει παιοαρίοις ακολουσείν σει σ. και στλεγγίο έχοντα.

σφάκον. Θ. 486. κάθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄννηθον, σ.: σφαλείς. ΕΙ. 146. ἐκείνο τήρει, μὴ σ. καταρρυῆς σφαλῆτ'. Β. 736, εὕλογον κάν τι σ., ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου, σφαλλόμενος. Σ. 1324. ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σ. προσέρχεται. σφαλῶμεν. Π. 351. ἡν δὲ σ., ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν, σφάξεις. ΕΙ. 1018. σ. τὸν οἶν. ΤΡ. ἀλλ' οῦ θέμις. ΟΙ, τὴ τί δή;
σφάξεις. ΕΙ. 1018. σ. τον οίν. ΤΡ. άλλ' οὐ θέμις. ΟΙ, τιὴ τί δή; 
σφε. Ι. 1020. πολλοί γὰρ μίσει σ. κατακράζουσι κολοιοί. 
σφενδάμνινοι. Α. 181. ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σ. 
σφενδόναις. Ν. 1125. ἀποκεκύψονται· τοιαύταις σ. παιήσομεν. 
σφενδόνας. Ο. 1185. ἤδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σ. δεῖ λαμβάνειν 
σφενδόνην. Ο. 1187. τόξευε, παῖε, σ. τίς μοι δότω. 
σφετέραν. Β. 1464. είναι σ., τὴν δὲ σ. τῶν πολεμίων, 
σφέτερον. Fr. 128, 3. κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις 
[έγγεον ἐς] σ.
σφέτερον. Γτ. 128, 3. κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλα.

Σάχεον ές] σ.

σφῆκας. Σ. 456. παῖε παῖ, ὧ Ξανθία, τοὺς σ. ἀπὸ τῆς οἰκίας.

σφῆκες. Α. 864. παῦ ἐς κόρακας. οἱ σ. οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;

Σ. 430. εἰά νυν, ὧ ξυνδικασταὶ, σ. ὁξυκάρδιοι,

σφηκιᾶ. Σ. 224. τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σ.

σφηκιάν. Α. 404. ἡνπερ, ἡνίκ' ἀν τις ἡμῶν ὀργίση τὴν σ.;

Σ. 229. πολλῶν δικαστῶν σ. διασκεδῶ.
      Λ. 475. ἡν μή τις ώσπερ σ. βλίττη με κάρεθίζη.
 σφηκίσκον. Π. 301. μέγαν λαβόντες ημμένον σ. εκτυφλώσαι, σφηκός, Σ. 1090. μηδέν 'Αττικοῦ καλείσθαι σ. ἀνδρικώτερον, σφηκώδεις. Π. 561. παρ' έμοι δ' Ισχνοί και σ. και τοῖς έχθροῖς
σφήκωμ'. ΕΙ. 1216. δμος δ' δτι τὸ σ. έχει πόνον πολὸν, σφήγας. Β. 801. καὶ διαμέτρους καὶ σ. ὁ γὰρ Εὐριπίδης σφηξί. Σ. 1106. εἶτα τάλλ' ὅμοια πάντα σ. μηχανώμεθα. σφηξίν. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σ. ἐμφερε-
                                  στάτους.
στάτους.
Σφήττιος. Ν. 156. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σ.
Σφήττίω. Π. 720. καὶ σχῶνον εἶτ' ὅξει διέμενος Σ.,
Σφίγγα. Β. 1287. Σ. δυσαμερίαν, πρύτανιν κύνα, πέμπει,
σφογγίω. Α. 463. δός μοι χυτρίδιον σ. βεβυσμένον,
σφόδρ'. Ν. 191. τί γὰρ οἴδε δρῶσιν οἱ σ. ἐγκεκυφότες;
Ν. 1492. ἐμοὶ ποιήσω, κεὶ σ. εἰσ' ἀλαζόνες.
Σ. 1323. ἐνῶι ποιήσω, κεὶ σ. εἰσ' ἀλαζόνες.
     Σ. 1333. ήμιν ἄπασι, κεί σ. εί νεανίας.
Ο. 599. πλουτείν δὲ πύθεν δώσομεν αὐτοίς; καὶ γὰρ τούτου
                                  σ. ἐρῶσι.

 δ6. ἀλλ', ὧ μέλ', ὄψει τοι σ. αὐτὰς 'Αττικὰς,

    Θ. 93. τὸ πρᾶγμα κομμὸν καὶ σ. ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου 1123, εἰ σφόδρ' ἐπιτυμεῖς τῆ γέροντο πύγισο,
    Π. 49. γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σ. ἐστὶ συμφέρον

      Θ. 93.
      Fr. 198, 11. ώς σ. ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὡχεῖσθ' ἄρα:
σφόδρα. Α. 71. ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σ. γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ Α. 257. πρόβαινε, κὰν τὥχλω φυλάττεσθαι σ. 371. τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σ.

    ξγὰ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σ.,
    νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σ. διωκόμεθα, κἄτα πρὸς

                                  άλισκόμεθα.
    1059. τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὁ δεῖταί μου σ.,

I. 714. ὡς σ. σὸ τὸν δῆμον σεαντοῦ νενόμικας.

1288. ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σ. βδελύττεται,
     Ν. 135. ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὐτωσὶ σ.
400. οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σ. γ' εἴσ'
     επίορκοι 
Σ. 152. * * την θύραν ώθει πίεζε νυν σ. 
1355. νέος γάρ είμι καὶ φυλάττομαι σ.
    1428. καί πως κατεάγη της κεφαλής μέγα σ:
Ο. 508. ήρχον δ' ούτω σ. την άρχην, ωστ' εί τις και βασιλεύοι
Θ. 466. το μέν, δι γυναίκες, δξυθυμείσθαι σ.
    613. ἀνάμενε δήτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σ.:
Β. 41. ὡς σ. μ' ἔδεισε. ΕΑ. νὴ Δὶ, μὴ μαίνοιό γε.
             54. την καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σ.;
             88. ἐπιτριβομένου τὸν ὧμον οὐτωσὶ σ
     Εκ. 357. νή τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σ.
Π. 25. εὕνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σ.
571. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σ. βάσκανος
                                οῦσα.
   ούσα.
645. καὐτὴ πίης: φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σ.
745. ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σ.,
1016. οὕτω σ. ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ῆν.
1101. σὰ τὴν θύραν ἔκοπτες οὐτωσὶ σ.;
Fr. 164, 3. οὐ γὰρ ῆν ἄν μικρὸν, εἰ μὴ μισόδημον ῆν σ.
209, 2. ταχὰ προσφέρων παῖς ἐνέχεέν τε σ. κυανοβενθῆ.
σφονδύλη. ΕΙ. 1078. ως ή σ. φεύγουσα πουηρότατου βδεί, σφόνδυλος. Σ. 1489. σ. αχεί. ΕΑ. πίθ' ἐλλέβορου.
```

σφραγίδ'. Ο. 560. σ. αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'

ekeivas.

```
σφραγίδας. Θ. 415. σ. ἐπιβάλλουσιν ήδη καὶ μοχλούς Εκ. 632. τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή καὶ τῶν σ. ἐχύντων, Fr. 309, 12. σ., ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα, σφραγίδια. Θ. 427. ἐδίδαξε θριπήδεστ ἔχειν σ. σφραγιδονυχαργοκομήτας. Ν. 332. θουριομάντεις, ἰατροτέ-
 σφραγιδονυχαργοκομήτας. Ν. 332. Θουριομαντείς, ιατροτεχνας, σ., τρος. Ν. 799. σὸ δ' ἐπιτρέπεις: ΣΤ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σ., Λ. 80. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σ. τὸ σῶμά σου. σφυρά. Εκ. 1110. μολυβδοχοήσαντας κύκλω περὶ τὰ σ., σφυρά. Εκ. 1110. μολυβδοχοήσαντας κύκλω περὶ τὰ σ., σφυρά. Ε. 566. νὴ Δί ἡ γὰρ σ. λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη, σφυράδων. ΕΙ. 790. ναννοφυεῖς, σ. ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. σφυρόν. Α. 1177. ἔρι' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σ. Α. 1179. καὶ τὸ σ. παλίνορον ἐξεκόκκισε, Σ. 276. τὸ σ. γέροντος ὅντος; σφώ. Α. 1216. ἐμοῦ δέ γε σ. τοῦ πέους ἄμφω μέσου κ.τ.λ. ΕΙ. 469. ἀλλ' ἀγεθ' ἔλκετον * καὶ σ. σφῷν. Α. 259. ὧ Ξανθία, σ. δ' ἐστίν ὀρθὸς ἐκτέος κ.τ.λ. σχαδόνας. Fr. 476, 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σ.,
   σχαδόνας. Γr. 476, 3. αὐτὸς δ' ἀνήρ πωλεί κίχλας, ἀπίους, σ.,
                             ἐλάas,
   σχαδόνες. Fr. 302, 6. οὐδὲ σ., οὐδ' ἡτριαΐον δέλφακος,
 σχασάμενος. Ν. 107. τούτων γενοῦ μοι, σ. τὴν Ιππικήν. 
σχάσας. Ν. 740. ἔθι νινν, καλύπτου καὶ σ. τὴν φροντίδα 
σχεδόν. ΕΙ. 1273. οἱ δ΄ ὅτε δὴ σ. ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν Ιόντες. 
Θ. 747. σ. τοσοῦτον χώσον ἐκ Διονυσίων. 
Εκ. 1157. σ. ἄπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
 Π. 33. τον ξιμόν μεν αυτού τοῦ ταλαιπώρου σ. 860. εγώ σ. το πράγμα γιγνώσκειν δοκῶ. Fr. 500, 2. προς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σ. σχέθω. Α. 425. ὅπως ἀν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σ.
  σχείν. Ν. 1216. ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἡ σ. πράγματα,
Σ. 1067. νανικήν σ. ὡς ἐγὰ τοὐμὸν νομίζω
 σχελίδας, Ι. 362. άλλα σ. έδηδοκώς ανήσομαι μέταλλα. σχελίσιν. Fr. 249, 2. διαμασχαλίσας αυτόν σ. καὶ φύσκαις καὶ
 ραφανίσιν.
σχέτλι'. Β. 1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὧ σ. ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
                              άμαὶ Σθενέβοιαι;
 σχέτλια. Β. 612. σ. μὲν οῦν καὶ δεινά. ΕΑ. καὶ μὴν νὴ Δία, Π. 856. οὐ γὰρ σ. πέπονθα νυνὶ πράγματα, σχετλιάζειν. Π. 477. οὐ δεῖ σ. καὶ βοᾶν πρὶν ἄν μάθης.
  σχέτλιε. Α. 360. ὅ τι ποτ', ὧ σ., τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
σχέτλιε. Α. 360. ο τι ποτ , ω σ., το μεγα τουτ εχεις;
Β. 116. ὧ σ., τολμήσεις γὰρ Ιέναι; ΔΙ. καὶ σύ γε
1476. ὧ σ., περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
σχέτλιον. Ο. 1175. ὧ δεινὸν ἔργον καὶ σ. εἰργασμένος.
σχέτλιον. Ν. 498. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. ὑμεῖς; ΛΥ.
ἡμεῖς μέντοι ΠΡ. σ. γε.
σχέτλιος. Ν. 485. ἐὰν δ΄ ὀφείλω, σ., ἐπιλήσμων πάνυ.
 σχήμα. Σ. 1070. σ. κεύρυπρωκτίαν.
Σ. 1170. ίδού. θεῶ τὸ σ., καὶ σκέψαι μ' ὅτῷ
Β. 463. καθ' Ἡρακλέα τὸ σ. καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
           539. σ. τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
    Εκ. 150. διερεισαμένη τό σ. τῆ βακτηρία.
482. μή πού τις ἐκ τοὕπισθεν ὧν τὸ σ. καταφυλάξη.
503. χαὖται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σ. τοῦτ' ἔχουσαι.
 σχήματ'. Fr. p. 514. τοισι χοροίς αὐτὸς τὰ σ. ἐποίουν. σχήματα. ΕΙ. 323. πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σ. σχήματι. Ι. 1331. δδ' ἐκεῖνος δρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίω σ.
                            λαμπρός,
  σχηματίζειν. ΕΙ. 324. άλλ' έγωγ' οὐ σ. βούλομ', άλλ' ὑφ'
 ήδονής
σχηματίσαντος. Fr. p. 514. πολλά τοιαυτί καὶ τοιαυτί καὶ
                            δεθρο σ.
 σχήματος. Α. 64. σίγα. ΔΙ. βαβαιάξ, δικβάτανα, τοῦ σ.
   Σ. 1485. σ. άρχη
Fr. 554. ωστ' άνακύπτων καὶ κατακύπτων τοῦ σ. οὕνεκα τοῦδε
 σχήσειν. Β. 188. έγώ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. ποί σ. δοκείς;
 σχήσομαι. Ο. 1335. ού τοι μὰ τὰς κερχνήδας ἔτι σοῦ σ.,
σχήσω. Λ. 284. έγὰ οὐκ άρα σ. παρὰν τολμήματος τοσούτου;
Λ. 380. σ. σ' έγὰ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξει.
σχίζα. ΕΙ. 1032. ἡ σ. γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
σχίζας. ΕΙ. 1024. σ. δευρὶ τιθέναι ταχέως
  σχινδαλάμους. Ν. 130. λόγων ακριβών σ. μαθήσομα
 σχινδαλάμων. Β. 819. σ. τε παραξύνια, σμιλεύματά τ' έργων, σχίνον. Π. 720. καὶ σ.: εἶτ' δξει διέμενος Σφηττίω,
 σχίνου. Fr. 251. πρός του στροφέα της αυλείας σ. κεφαλήν
κατορύττειν.
σχοινία. ΕΙ. 36. ώδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σ,
ΕΙ. 299. ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σ,:
σχοινίνφ. Γr. 227. φορμώ σ.
```

σχοινίον. Α. 22. τό σ. φεύγουσι το μεμιλτωμένον Σ. 1343. έχου· φυλάττου δ', ώς σαπρόν τό σ.:
σχοινίου. Σ. 1342. τῆ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σ.
σχοινίου. ΕΙ. 437. χώστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σ.,
σχοινίων. ΕΙ. 437. χώστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σ.,
σχοινον. Fr. 89. καὶ σπυρίδα δὲ ὑψωναδύκον πλεκτὴν σ.
σχοινος. Α. 230. κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἀν σ. αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
σχοίνων. Π. 541. στιβάδα σ. κόρεων μεστὴν, ἡ τοὺς εὕδοντας σχοίνων. Π. 541. στιβαδα σ. κόρεων μεστην, ή τους ευδοντας εγείρει: σχολάζειν. Ετ. 169, ήμᾶς εκεῖ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σ. σχολάσης. Λ. 412. σὸ δ΄ ἢν σ., πάση τέχνη πρὸς εσπέραν σχολή. Α. 407. ἀλλ' οὺ σ. Α. 409. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι: καταβαίνειν δ΄ οὸ σ. Ν. 221. αὐτὸς μὲν οὺν σὸ κάλεσον: οὸ γάρ μοι σ. Θ. 375. τῶν Θεσμοφορίων, ἢ μάλισθ' ἡμῖν σ., σχολήν. Εκ. 48. κατὰ σ. παρὰ τὰνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη: σχολής. Π. 282. οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὸκ οὕσης σ., προ-θύμως θύμως σφ. Ι. 97. οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σ. ποτῷ; κ.τ.λ. σω, 1. 97. οιμοι, τι ποθ ημας εργασει τφ σ. ποτφ; κ.τ.λ.
σωζε. Β. 386. καὶ σ. τὸν σαυτῆς χορόν
Β. 1501. καὶ σ. πόλιν τὴν ἡμετέραν
σωζει. Ο. 376. ἡ γὰρ εὐλάβεια σ. πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
Ο. 380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σ. παίδας, οἶκον, χρήματα.
σωζειν. Ι, 1042. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σ. ἐμέ
Ι. 1047. ἐν ῷ σε σ. τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
ΕΙ. 730. τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σ., ὡς εἰώθασι μάλιστα Ε1. 730, τοις ακολουσοις σωμέν σ., ως είωσασι μαλίστα Θ. 820. χείρους ήμῶν εἰσὶν σ. Β. 381. σ. φήσ' ἐς τὰς ώρας, 1517. κὰμοὶ σ., ἡν ἄρ' ἐγώ ποτε Εκ. 234. σ. ἐπιθυμήσουσιν εἶτα σιτία σώζεσθ'. Σ. 1055. καὶ τὰ νοήματα σ. αὐτῶν σώζεσθαί. 1. 1017. σ. σ' ἐκελευσ' ἰερὸν κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον δίρου σὰν κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον δίρου σὰν κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον διρον κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον διρον κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον διρον κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον διρον κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον διρον κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον διρον δίνα σὰν κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον διρον δίνα σὰν κίνα καρχαρόδοντα, 1. 104. σ. δ' ἔτα σ. δ' ἐπεδον διρον δίνα δι 1. 1024. σοί δ' εἶπε σ. μ' δ Φοίβος τὸν κύνα. καρχαρος σώζεται. ΕΙ. 1022. χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σ. σωζοίμεθ'. Β. 1450. τὰναντία πράξαντες οὐ σ. ἀν; σώζω. Ο. 1062. σ. δ' εὐθαλεῖς καρποὺς, σωθείημεν. Β. 1448. τούτοισι χρησαίμεσθα, σ. άν. σωθείς. Π. 1180. έθυσεν Ιερείον τι σ., ό δέ τις άν σωθείσα. Β. 1419. ἵν' ή πόλις σ. τοὺς χοροὺς ἄγη· σωθῆναι. Ν. 930. εἴπερ γ' αὐτὸν σ. χρὴ σωθήνει. Α. 499. ὡς σ., κάν μὴ βούλη· ΠΡ. δεινόν γε λέγεις. ΑΥ. άγανακτείν σωθήσεσθ'. Εκ. 209. ην οῦν ἐμοὶ πείθησθε, σ. ἔτι. σωθήσομα. Ν. 77. ἡν ἡν ἀναπείσω τουτονί, σ. στι. σωθησόμεθ. Λ. 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σ. ἄλλως; Σωκράτει. Ν. 1432. οὐ ταυτὸν, ὧ τᾶν, ἐστιν, οὐδ' ἄν Σ. δοκοίη. Β. 1491. χαρίεν οὖν μή Σ. Σώκρατες, Ν. 219. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης. ΣΤ. ὧ Σ. N. 222. & X., 257. τον στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σ., 314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ', ὧ Σ., αύται αύται
736. περὶ τοῦ; σὰ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὧ Σ.
784. ὅτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὧ Σ.
866. εῦ γ΄ ὅτι ἐπεἰσθης. δεῦρο δεῦρ', ὧ Σ.,
Σωκράτη. Ν. 182. καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σ.
Ν. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σ.
1477. ὅτ΄ ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σ.
Σωκράτης. Ν. 104. ὧν ὁ κακοδάιμων Σ. καὶ Χαιρεφῶν.
Ν. 144. ἀνάρες ὅστι Χαιρεφῶντα Σ. Ν. 144. ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σ. 219. αὐτόs. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σ. ΕΤ. ὧ Σώκρατες. 830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σ. ὁ Μήλιος Ο. 1555. ψυχαγωγεί Σ. Σωκρατίδιον. Ν. 223. & Σ. Σωκρατίδιον. Ν. 223. & Σ.

Ν. 237. ἔθι νυν, κατάβηθ', ὧ Σ., ὡς ἐμὲ
746. ὧ Σ. φίλτατον. ΣΩ. τί, ὧ γέρον;
Σωκράτους. Ν. 147. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σ. ἀφήλατο.
Ν. 154. τὶ δῆτ' ἀν, ἔτερον εἰ πύθοιο Σ.
174. ἤσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σ.:
1451. μετὰ Σ. σωμ', Ν. 440. τουτί τό γ' ξμόν σ. αὐτοῖσιν
Θ. 152. μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπον τὸ σ. ἔχειν.
Εκ. 63. ἀλειψαμένη τὸ σ. ὅλον δι' ἡμέρας
σῶμα. Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σ. χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
Ο. 1241. λιγνὸς δὲ σ. καὶ δόμων περιπτυχὰς 1399, τοτὲ δ' αὖ βορέα σ. πελάζων Λ. 670. πῶν τὸ σ. κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε. Θ. 895. βάθζε, τούμον σ. βάλλουσα ψόγφ. σωμά. Α. 80. ώς δ' εύχροείς, ώς δὲ σφριγά τὸ σ. σου. σώματι. Σ. 688. ώδὶ διαβάς, διακινηθείς τῷ σ. καὶ τρυφερανθείς,

σώματι. Θ. 154. ἀνδρεῖα δ' ἢν ποιἢ τις, ἐν τῷ σ. σώματί. Ο. 1376. ἀφόβω φρενὶ σ. τε νέαν ἐφέπων σώματος. Εκ. 93. ίδού γέ σε ξαίνουσαν, ἢν τοῦ σ. Π. 6. τοῦ σ. γὰρ οὐκ ἐᾶ τὸν κύριον σωμάτων. Εκ. 10. λορδουμένων τε σ. ἐπιστάτην σῶν. Λ. 488. ἴνα τὰργύριον σ. παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό. κ.τ.λ. σώρακος. Fr. 244. κακών τοσούτων ξυνελέγη μοι σ. σωράκος. Γτ. 244. κακων τοσουτων ξυνελεγη μοι σ. σωρόν. Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σ. ἡκειν χρημάτων ἔχοντα. Π. 270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σ. σωρός. Π. 804. ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σ. ἐς τὴν οἰκίαν σῶς. Ι. 613. καὶ νῦν ἐπειδὴ σ. ἐλήλυθας πάλιν, Fτ. 529. οὕτω παρ' (γὰρ) ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σ. ἄν εἴη. σῶσαι. Λ. 525. μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὸς ἔδοξεν σ. τὴν 'Ελλάδα σώσαιμι. Εκ. 544. Ίνα θολμάτιον σ., μεθυπεδησάμην σώσειε. Β. 1458. πῶς οὖν τις ἄν σ. τοιαύτην πόλιν, σωσειε. Β. 1435. πως ουν τις αν σ. τοιαυτήν πολίν, σώσειν. Λ. 46. ταϊτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἃ σ. προσδοκῶ, σώσεις. Ν. 1177. νῦν οῦν όπως σ. μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας. Θ. 186. ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σ. ἐμέ. σώσετε. Εκ. 414. ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σ. Σωσία. Σ. 136. ὧ Ξανθία καὶ Σ., καθεύδετε; Σωσίας. Σ. 78. δδὶ δέ φησι Σ. πρὸς Δερκύλον σωσίπολις. Α. 163. ὁ σ. οἵμοι τάλας, ἀπόλλυμαι, σωσομεν. Λ. 41. ἡμεῖς τε, κοινἢ σ. τὴν Ἑλλάδα. Α. 498. ἡμεῖς ὑμᾶς σ. ΠΡ. ὑμεῖς; ΑΤ. ἡμεῖς μέντοι. ΠΡ. σχέτλιόν γε.
σῶσον. Σ. 393. ἐλέησον καὶ σ, νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον σωστέον. Α. 501. σ. ὧ τὰν. ΠΡ. κεὶ μὴ δέομαι; ΑΥ. τοῦδ΄ οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον
Σωστράτη. Θ. 373. Αύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σ. Σωστράτην. Ν. 678. τὴν καρδόπην, ώσπερ καλεῖς τὴν Σ. Εκ. 41. καὶ μὴν ὀρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σ. Σωστράτης. Σ. 1397. τῆς ᾿Αγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σ., σώσων. Θ. 1014. ἡτει με σ. οὐ γὰρ ᾶν παρέπτατο.
Σώτειραν. Β. 378. τὴν Σ. γενναίως σῶτερ. Θ. 1009. ἔα θεοὶ, Ζεῦ σ., εἰσὶν ἐλπίδες. σωτὴρ. Ι. 149. ἀνάβαινε σ. τῆ πόλει καὶ νῷν φανείς. Ι. 458. καὶ τῆ πόλει σ. φανείς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις. Ν. 1161. πρόβολος ἐμὸς, σ. δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη, ΕΙ. 914. σ. γὰρ ἄπασιν ἀν-Λ. 498. ήμεις ύμας σ. ΠΡ. ύμεις; ΛΥ. ήμεις μέντοι. ΠΡ. ΕΙ. 914. σ. γὰρ ἄπασιν ἀν-Ο. 545, ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σ. Ο. 545. ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σ.
Β. 1127.

1152.

1 π. γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
1152.

Π. 1189. ὁ Ζεὸς ὁ σ. γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
σωτῆρ. Εκ. 79. νὴ τὸν Δία τὸν σ. ἐπιτήδειός γ' ἄν ἦν
σωτῆρα. Β. 738. νὴ τὸν Δία τὸν σ., γεννάδας ἀνὴρ
Β. 1433. νὴ τὸν Δία τὸν σ., δυσκρίτως γ' ἔχω'
Εκ. 761. νὴ τὸν Δία τὸν σ. ΑΝ. Α. πῶς;
ραδίως.
1045. νὴ τὸν Δία τὸν σ., κεχάρισαὶ γἑ μοι,
Π. 878. νὴ τὸν Δία τὸν σ., πολλοῦ γ' ἄξιος Π. 878. νη τον Δία τον σ., πολλοῦ γ' άξιος 1186. τον οὖν Δία τον σ. καὐτός μοι δοκῶ σωτήρες. Π. 327. ἔσεσθε καὶ σ. ὅντως τοῦ θεοῦ. σωτηρία. ΕΙ. 595. τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἤσθα χίδρα καὶ σ. Α. 30. ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σ. Εκ. 202. σ. παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται: σωτηρίαν. Ι. 12. σ. νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι; Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἀνοντος ἐς σ. Ο. 878. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σ. Β. 1436. περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σ. σωτηρίας. ΕΙ. 301. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σ. Θ. 765. ἄγε δὴ τὶς ἔσται μηχανή σ.; 946. κοὺκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σ. Εκ. 396. ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι πεοὶ σ. σωτήρες. Π. 327. ἔσεσθε καὶ σ. ὅντως τοῦ θεοῦ. Εκ. 396. έδοξε τοις πρυτάνεσι περί σ 401. και ταῦτα περί σ. προκειμένου, 412. δρᾶτε μέν με δεόμενον σ. σωτῆροs. Π. 1175. και ταῦτα τοῦ σ. ίερεὺς ὧν Διός. σωφρον. N. 1025. ως ήδύ σου τοίσι λόγοις σ. έπεστιν άνθος. σώφρονα. Ο. 1433. άλλ' έστιν έτερα νη Δί' έργα σ., Εκ. 767. τὸ ταττόμενον γὰρ δεί ποιείν τὸν σ.; σώφρονας. Β. 727. τῶν πολιτῶν θ' οθς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σ. Τ. 387. έγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σ.
Τ. 387. έγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σ.
σωφρονεῖ. Σ. 748. καὶ σ. μέντοι μεθισωφρονεῖν. Ν. 1060. καὶ σ. αῦ φησὶ χρῆναι δύο κακὼ μεγίστω. Ν. 1061. ἐπεὶ σὸ διὰ τὸ σ. τῷ πώποτ εἶδες ἤδη 1067. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σ. ὁ Πηλεύς. 1071. σκέψαι γὰρ, ὧ μειράμιον, ἐν τῷ σ. ἄπαντα Σ. 1405. πυροὺς πρίαιο, σ. ἄν μοι δοκοῖς. σωφρονείs. Β. 853. ἄπαγε σεαυτον ἐκποδών, εἰ σ.. Π. 1119. ἐγὼ δ΄ ἀπόλωλα κἀποτέτριμμαι. ΚΑ. σ.

σωφρονείτε. Λ. 1093. εί σ., θαιμάτια λήψεσθ', όπως σώφρονες. Λ. 796. τοῦ Μελανίωνος οἱ σ. σώφρονι. Fr. 60. ναῦς ὅτ' ἀν ἐκ πιτύλων ροθιάζη σ. κόσμω. σωφρονικῶς. I. 545. ὅτι σ. κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει, σώφρονος. Ν. 1006. στεφανωσάμενος καλάμφ λευκώ μετά σ.

πλικιώτου,
ΕΙ. 1297. οὐ πράγματ' ἄσει· σ. γὰρ εἶ πατρός.
σωφρονοῦσά. Εκ. 1038. οὐ σ. γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
σωφρόνως. Ι. 384. νῦν δείξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σ. τραφῆναι. Λ. 473. ἐπεὶ θέλω 'γὼ σ. ὥσπερ κόρη, καθησθαι,

σωφροσύνη. Ν. 962. ὅτ' ἐγὰ τὰ δίκαια λέγων ήθουν καὶ σ. νενόμιστο.

σωφροσύνην. Ο. 1540. την εὐνομίαν, την σ., τὰ νεώρια, σωφροσύνης. Α. 508. ὑπὸ σ. τῆς ημετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἄττ ἐποιεῖτε.

Π. 563. περὶ σ. ἤδη τοίνυν περανῶ σφῶν κἀναδιδάξω σώφρων. Α. 611. ἀνένευσε καίτοι γ' ἐστὶ σ. κὰργάτης.
Ν. 529. ὁ σ. τε χὼ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην, 537. ὡς δὲ σ. ἐστὶ φύσει σκέψασθ' ἤτις πρῶτα μὲν Θ. 548. οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σ. ἔδοξεν είναι.

T

τ'. Α. 63. καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν. κ.τ.λ. τά. Α. 80. ἔτει τετάρτ ψ δ' ἐς τ. βασίλει ἡλθομεν κ.τ.λ. ΕΙ. 596. ὥστε σὲ τ. τ' ἀμπέλια κ.τ.λ. τᾶ. Λ. 174. καὶ τάργύριον τώβυσσον ή παρὰ τ. σιῷ. Λ. 1306. τ. σιῶν χοροὶ μέλοντι, Θ. 126. τ. φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὅμμασιν, τὰγαθά. Σ. 577. καὶ τ. μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν. ΕΙ. 1198. ὧ φίλτατ', ὧ Τρυγαῖ, ὅσ΄ ἡμᾶς τ. 1326. καὶ τ. πάνθ' ὅσ΄ ἀπολέσαμεν 1326, και τ. πάνθ δσ' άπολεσαμεν
1333. ὡς τ. νῦν ἔχεις.
Θ. 311. τ. ἰὴ παιὰν, ιὴ παιάν. χαίρωμεν.
Β. 1462. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τ.
Εκ. 781. ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τ.,
Π. 651. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. ΚΑ. μὴ τ.
τάγαθῆ. Ν. 61. ἐμοί τε δὴ καὶ τῆ γυναικὶ τ.,
τάγαθον. Εκ. 426. ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τ.
τάγαλμ'. Ν. 995. αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τ.
ἀναπλάττειν' ἀναπλάττειν' αναπλαττειν τάγάλματ. Θ. 773. τί δ' αν, εὶ ταδὶ τ. ἀντὶ τῶν πλατῶν ταγάs. Λ. 105. ὁ δ' ἐμός γα, κὰν ἐκ τὰς τ. ἔλση πόκα, ταγέ. Ι. 159. ὧ τῶν 'Αθηνῶν τ. τῶν εὐδαιμόνων. τάγηνον. Ι. 929. τὸ μὲν τ. τευθίδων τάγκλήματα. Λ. 1111. συνεχώρησάν σοι καὶ κοινή τ. πάντ' ἐπέτρεψαν.

τάγορα. Α. 728. μέτειμ', ΐνα στήσω φανεράν έν τ. Α. 838. έν τ. καθήμενος

Α. 838. ἐν τ. καθήμενος:
848. οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τ. πρόσεισί σοι βαδίζων
855. Αυσίστρατός τ' ἐν τ., Χολαργέων ὅνειδος,
Ι. 677. ἄπαντα τά τε γήτεί' ὅσ' ἢν ἐν τ.
1258. ἐν τ. γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
τὰγχέλεια. Α. 1043. ὀπτᾶτε τ.
τάδ'. Ι. 622. ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τ., ὧ βέλ- κ.τ.λ.
τάδε. Α. 578. οὕτος σὺ τολμῷς πτωχὸς ὡν λέγειν τ.; κ.τ.λ.
τᾶδε. Α. 903. ἀλλ' ὅ τι παρ' ἀμῦν μή 'στι, τ. δ' αῦ πολύ.
τάδελφοῦ. Ν. 536. γνώμεται γὰρ. ἤνπερ ἱδη. τ. τὸν βόστους τάδε. Α. 903. άλλ' ὅ τι παρ' άμιν μή στι, τ. ο αυ ποκο.
τάδελφού. Ν. 536. γνώσεται γάρ, ήνπερ ίδη, τ. τὸν βόστρυχον.
ταδί. Α. 437. Εὐριπίδη, 'πειδήπερ έχαρισω μοι τ., κ.τ.λ.
ΕΙ. 213. ὑπερβάλουντο μικρὸν, έλεγον ἀν τ. κ.τ.λ.

τάδικα. Ν. 884. δε τ. λέγων άνατρέπει τον κρείττονα τάδικώτερα. Ν. 115. νικάν λέγοντά φασι τ. τάδικημα. Σ. 839. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τ. τῷ πατρὶ ταί. Α. 988. * * * * τ. τ' ἐπὶ το δεῖπνον ἄμα καὶ μεγάλα δὴ

φρονεί, Λ. 173. ούχ άς σποδάς έχωντι τ. τριήρεες κ.τ.λ. ταϊν. Σ. 7. κατά τ. κόραιν ύπνου τι καταχείται γλυκύ. κ.τ.λ. Ταίναρον. Β. 187. ἡ 's Κερβερίους, ἡ 's κόρακας, ἡ 'πὶ Τ.; Ταινάρφ. Α. 510. καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Τ. θεὸς, ταῖνδε. Εκ. 1106. ὑπὸ τ. ταῖν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἐσπλέων, ταινίαι. Fr. 1. άλλ' εἶ σορέλλη καὶ μύρον καὶ τ. ταινιοῦσθαι. Β. 393. κήσαντα τ. ταινίωσαι. Εκ. 1032. καὶ τ., καὶ παράθου τὰς ληκύθους, ταις. Α. 600. όρων πολιούς μέν άνδρας έν τ. τάξεσιν, κ.τ.λ. ταισδ'. Θ. 313. λιτόμεθα τ. έπ' εύχαις ταισδε. Λ. 671. εί γαρ ένδώσει τις ήμων τ. κάν σμικράν λαβήν,

ταίσε. Λ. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν τ. κὰν σμικρὰν λαβή ταίσι. Ι. 104. ῥέγκει μεθύων ἐν τ. βύρσαις ὕπτιος κ.τ.λ. ταίσιν. Ι. 1236. ἐν τ. εὕστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην. κ.τ.λ. ταίτιον. Θ. 549. ἐγὰ γὰρ οἶδα τ. μίαν γὰρ οὐκ ἀν εἶποις Β. 1385. χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ τ.; τάκ. Ι. 479. καὶ τ. Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα. κ.τ.λ. τάκβάταν'. Α. 613. οἶδέν τις ὑμῶν τ. ἡ τοὺς Χαόνας; τάκεῖ. Ο. 1120. οὐδείς ὅτου πευσόμεθα τ. πράγματα, τάκεῖδεν. Ο. 1304. τοιαῦτα μὲν τ. ἐν δέ σοι λέγω το τάκείνων. ΕΙ 635. κάτα τον κέοδο τοῦς κοιρονοῦς ἔν κανάν. τάκείνων. ΕΙ. 625. κάτα τ. γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἢν κακά:

τάκεῖσε. Εκ. 487. * * τ. καὶ τάκεισε. Εκ. 487. * * τ. καὶ τακερά. Fr. 109, 2. ήψησα τ. τακερούε. Fr. 325. λημισα τ. τακερούε. Fr. 325. λημισα κυάμους τρέφουσα τ. καὶ καλούς. τάκιστα. Θ. 1214. διέβαλέ μὶ ἢ γραῦς. ἀπότρεκὶ ὡς τ. σύ τάκόλουθα. Α. 438. κάκεινά μοι δὸς τ. τῶν ρακῶν, τάλαινὶ Λ. 735. τ. ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἀμόργιδος, Λ. 760. ἐγὰ δὶ ὑπὸ γλανκῶν γε τ. ἀπόλλυμαι 944. τ. ἐγὰ, τὸ Ῥόδιον ἡνεγκον μύρον. Θ. 559. ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν ΓΥ. Γ. τ. ἐγὰ, φλυαρεῖς. 690. τ. ἐγὰ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον 695. καθαιματώσει βαμών. ΓΥ. Σ. ῷ τ. ἐγώ.

690. τ. έγω, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
695. καθαιματώσει βωμόν. ΓΤ. Ζ. ὧ τ. ἐγώ.
Εκ. 190. τ., ᾿Αφροδίτην ὼνόμασας. χαρίεντά γ᾽ ἀν
526. οὐ δὴ τ. ἔγωγε. ΒΑ. πῶς οὖν ὅρθριον
Π. 1044. τ. ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἢς ὑβρίζομαι.
τάλαινα. Α. 485, ἐπήνεσ᾽ ἀγε νυν, ὧ τ. καρδία,
Α. 1203. ὧ συμφορὰ τ. τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΕΙ. 251. οἰα πόλις τ. διακναισθήσεται.
Λ. 735. τάλαιν ἐγὼ, τ. τῆς ἀμόργιδος,
Θ. 385. βαρέως φέρω τ. πολὺν ἤδη χρόνον
690. τάλαιν ἐγὼ, τ., καὶ τὸ παιδίον
Β. 565. νὴ Δία, τ. ΠΑΝ. Β. νὼ δὲ δείσασαί γέ που
1346. ἐγὼ δ᾽ ἀ τ. προσέχουσ᾽ ἔτυχον
Εκ. 90. πληρουμένης, τ.; ΓΤ. Η νὴ τὴν ᾿Αρτεμιν,
156. μὰ τὼ θεώ; τ., ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
242. πόθεν, ὧ τ., ταῦτ᾽ ἔμαθες οὕτω καλῶς;

242. πόθεν, ὧ τ., ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

919. τρόπον τ. κνησιάς: ταλαιπωρήσομεν. Λ. 1220. ὑμῖν χαρίζεσθαι, τ. ταλαιπωροῦτο. Β. 24. ἵνα μὴ τ. μηδ΄ ἄχθος φέροι; ταλαίπωρον. Ν. 414. εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ τ. ἔνεστιν

ταλαιπώρου. Π. 33. τον έμον μέν αὐτοῦ τοῦ τ. σχεδον ταλαιπώρου. Π. 33. τον έμον μέν αύτου του τ. σχεδόν ταλαιπώρούμεναι. Α. 778. μή νυν ἀπείπωμεν τ., ταλαιπωρούμεναι. Σ. 1116. τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ τ. ταλαιπωρουμένους. Π. 224. ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς τ., ταλαιπώρουμένων. ΕΙ. 476. ἀλλ' ἡ κατεγέλων τῶν τ., ταλαιπώρων. Ο. 135. νὴ Δία τ. γε πραγμάτων ἐρᾶς. ταλαιπώρως. Εκ. 54. καὶ πάνυ τ. ἔγωγ', ὡ φιλτάτη, τάλαν. Λ. 102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὧ τ., Λ. 910. σὸ δ' οὐ κατακλίνει; ΜΥ, ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ, τ., 914. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τ.; Θ. 644. τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ' εῦγρων, ὧ τ.

Θ. 644. τοδί διέκυψε καὶ μάλ' εύχρων, ὧ τ. Β. 559. μὰ Δί', οὐδὲ τον τυρών γε τὸν χλωρὸν, τ.,
 Εκ. 124. δεῦρ', ὧ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τ.,
 658. κάγὼ ταύτη γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τ., οῦνεκ' ξσονται;

1005. μὴ σκῶπτέ μ', ὧ τ., ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
Π. 706. μὰ Δι' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἶ τ.
1055. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τ.;
τάλανθ'. ΕΙ. 171. πέντε τ. ἡ πόλις ἡ Χίων
τάλαντ'. Σ. 660. τούτων πλήρωμα τ. ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται

ήμιν

Εκ. 824. τ. έσεσθαι πεντακόσια τῆ πόλει τάλαντα. Ι. 435. ού τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τ. πολλὰ Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τ. Ν. 1065. 'Υπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τ. πολλὰ

Ν. 1065. Τπέρβολος δ΄ ούκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τ. πολλά Σ. 663. γίγνεται ἡμῖν ἐκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τ. 669. κάβ' οὖτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τ. Θ. 811. οὐδ' ἀν κλείψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τ. Fr. 711. τὰ Ταντάλου τ. τανταλίζεται. τάλαντά. Π. 194. ἀλλ' ἢν τ. τις λάβη τριακαίδεκα, ταλάνταθ'. Π. 1046. ποίου χρόνου, τ., δς παρ ἐμοὶ χθὲς ἦν; ταλάντατ'. Π. 684. τ. ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὰν θεόν; Π. 1060. τ. ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,

```
ταλαντάτη. Θ. 760. τ. Μίκα, τίς εξεκόρησε σε; ταλάντοις. Α. 6. τοῖς πέντε τ. οἶς Κλέων εξήμεσεν.
τάλαντον. Ι. 933. τ., ήν κατεργάση,
Ι. 938. κοι, καὶ σὰ τὰ τ. λαβεῖν
Σ. 1147. ἐρίων τ. καταπέπωκε βαδίως.

    1197. εριών τ. καταπεπώκε ρασώς.
    1074. λαμβάνειν τ., ήν τε τών τυράννων τίς τινα 1075. τών τεθνηκότων ἀποκτείνη, τ. λαμβάνειν.
    1078. λήψεται τ. ήν δε ζώντ' άγη τις, τέτταρα, ταλάντου. Ν. 876. καίτοι τ. τοῦτ' ἔμαθεν 'Υπέρβολος.

Fr. 445, 4. ὅταν γὰρ ἰστᾶς, τοῦ τ. τὸ ῥέπον ταλάντφ. Ο. 154. οὐκ ἃν γενοίμην ἐπὶ τ. χρυσίου.
Β. 797. καὶ γὰρ τ. μουσική σταθμήσεται.
ταλάντων. Ι. 439. τί δήτα; βούλει τῶν τ. ἐν λαβὼν σιωπῶν;
Ν. 471. πράγματα κάντιγραφάς πολλών τ. ταλαοί. Ο. 687. άπτηνες έφημέριοι, τ. βροτοί, ἀνέρες είκε-
                                   λόνειροι,
ταλάροις. Β. 560. Εν ούτος αυτοίς τοις τ. κατήσθιεν.
τάλας. Α. 163, δ σωσίπολις. οἵμοι τ., ἀπόλλυμαι,
Α. 174. οἵμοι τ., μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
210. ἐκπέφευγ', οἵχεται φροῦδος. οἵμοι τ. τῶν ἐτῶν τῶν
              454. τί δ', ὧ τ., σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος ;
1018. οἵμοι τ. ΔΙ. ὧ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί ;
1192. τ. ἐγὼ διόλλυμαι
              1210. τ. έγω ξυμβολής βαρείας.

    858. οίμοι τ. έχουσι γάρ πόρπακας; ὧ πονηρέ
    887. οίμοι τ., οίοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

  887. οίμοι τ., οίοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
957. αlβοῖ τ. Αλ. τί έστιν; ΔΗΜ. ἀπόφερ' ἐκποδών.
1200. οίμοι τ., ἀδίκως γε τᾶμ' ὑψήρπασας.
Ν. 23. ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οίμοι τ.,
742. ὑρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οίμοι τ.
1504. οίμοι τ., δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
ΕΙ. 79. οίμοι τ. Ἱτε δεῦρο δεῦρ', ὧ γείτονες:
257. ὡς δριμύς. ΚΥ. οίμοι μοι τ., ὧ δέσποτα.
280. οίμοι τ., οίμοι γε, κἀτ' οίμοι μάλα.
544. τὰ πρόσωφ', ἴνα γνῷς τὰς τέχνας. ΕΥ. αlβοῖ τ.,
1225. ἐνημμένω κάλλιστα χρήσομαι τ.;
Ο. 62. οίμοι τ., ὁρνιθοθήρα τουτωί.
1260. οίμοι τ. οῦκουν ἐτέρωσε πετομένη
1464. οίμοι τ. μάστιγ' ἔχεις. ΠΕ. πτερὼ μὲν οῦν,
1466. οίμοι τ. ΠΕ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
1494. οίμοι τ., δ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
                1494. οίμοι τ., δ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὅψεται.
    1646. οίμοι τ., οίόν σε περισοφίζεται.

Α. 382. οίμοι τ. ΧΟ. ΓΥ. μῶν θερμὸν ἦν;

Θ. 241. οίμοι τ. ὕδωρ ὕδωρ, ὧ γείτονες,
    625. ή δείν' ξμοιγ'. οίμοι τ.
1038. ὧ τ. έγὼ, τ.,
Β. 307. οίμοι τ., ὡς ὡχρίασ' αὐτὴν ἰδών'
926. ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οίμοι τ. ΔΙ. σιώπα.
    Π. 169. οίμοι τ., ταυτί μ' ελάνθανεν πάλαι

880. οίμοι τ. μῶν καὶ σὰ μετέχων καταγελῷς;

930. οίμοι τ., ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.

1125. ἐνίστε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; ΕΡ. οίμοι τ.,
Fr. 80, 1. οἴμοι τ., τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
ταλαύρινος. Α. 964. δ δεινός, δ τ., δε τὴν Γοργόνα
ΕΙ. 241. δ δεινός, δ τ., δ κατὰ τοῦν σκελοῦν;
τάληθές. Π. 375. τράποιτο; τ. γάρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
τάληθη. Ν. 519. τ., νη τον Διόνυσον τον ἐκθρέψαντά με.
Λ. 993. άλλ' ἀς προς εἶδότα με σὸ τ. λέγε.
Π. 252. αίν αδ προς είουτα με συ τ. λεγε.

Π. 252. τί γαρ άν τις ούχὶ πρὸς σὲ τ. λέγοι;

τάλλ. Σ. 958. καὶ τ. άμοτος ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,

Σ. 1106. εἶτα τ. δμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

ΕΙ. 870. καὶ τ. ἀπαξάπαντα. τοῦ πέους δὲ δεῖ.
ΕΙ. 870. καὶ τ. ἀπαξάπαντα, τοῦ πέους δὲ δεῖ.
Ο. 1539. καὶ τ. ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
Θ. 591. καὶ τ. ἄπανθ΄ ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεὐασεν.
Β. 809. λῆρόν τε τ. ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι
Εκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τάργύριον καὶ τ. ὁπόσ' ἐστὶν ἐκάστφ.
914. καὶ τ. οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν.
1140. καὶ τ. ἀγαθά, πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Π. 626. καὶ τ. ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα
τάλλα. Ι. 942. κάμοὶ δοκεῖ καὶ τ. γ' εἶναι καταφανῶς
Ν. 365. αἶται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τ. δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
                φλύαρος.
1427. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τ. τὰ βοτὰ ταυτὶ,
      Σ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τ.; ΕΙ. 480. τ. δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὅντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
                χρηματα τ.;
430. τ. δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὅντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
598. τ. θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτὰ
934. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τ. γ' ὧσιν ήπιοι.
1141. οἱ χαραδριοὶ καὶ τ. ποτάμι' ὅρνεα.
```

```
τάλλα. Ο. 1163. ἀπονίψομαι σὰ δ' αὐτὸς ήδη τ. δρά.

Λ. 400. αὶ τ. θ' ὑβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων
            489. διά τάργύριον πολεμούμεν γάρ; ΑΥ. καὶ τ. γε πάντ'
                           έκυκήθη.
ὅτι λῆρός ἐστι τ. πρὸς Κινησίαν.
             1273. άγε νυν, έπειδη τ. πεποίηται καλώς,

    Β. 621. πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τ., πλήν πράσω
    Εκ. 513. ὅθενπερ ἔλαβον τ. θ' ἀξηνεγκάμην.
    514. κατάκειται δή πάνθ' ἄπερ εἶπας. σὸν δ' ἔργον τ.

    διδάσκειν,
Π. 326. δπως δέ μοι καὶ τ. συμπαραστάται
525. ώστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθείς καὶ σκάπτειν τ. τε
525. ώστ αύτος άρουν επαναγκασθείς και σκαπτειν τ

μοχθείν

996. καὶ τ. τάπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα

τάλλότρια. Β. 611. κλέπτοντα πρὸς τ.; ΕΑ. μάλλ' ὑπερφι

Π. 931. σὸ γὰρ ἄξιοις τ. πράττων ἐσθίειν.

τάλλότριον. Ι. 392. κὰτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τ. ἀμῶν θέρος.

τάλφιτ'. Ι. 1009. περὶ τῶν μετρούντων τ. ἐν ἀγορὰ κακῶς,

Ν. 176. εἶεν τί οὸν πρὸς τ. ἐπαλαμήσατο;

Δ. 1. . . Ν. 648. τί διν. ἀνὰκλήσους' οἱ ἀθθιοὶ πρὸς τ.:
                                                                                                         ΞΑ. μάλλ' ὑπερφυᾶ.
 τάλφιτα. Ν. 648. τί δέ μ' ἀφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ προς τ.;
 Ν. 788. τίς ἦν ἐν ἦ ματτόμεθα μέντοι τ.;
τἄμ'. Ι. 1200. οἵμοι τάλας, ἀδίκως γε τ. ὑψήρπασας.
τάμά. Ν. 1453. ὑμιν ἀναθεὶς ἄπαντα τ. πράγματα.
      ΕΙ. 603. ὧ σοφώτατοι γεωργοί, τ. δή ξυνίετε

    Ο. 636. σκήπτρα τ. τρίψειν.
    Λ. 894. τὰ δ' ἔνδον ὅντα τ. καὶ σὰ χρήματα
    Θ. 262. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. τ. ταυτὶ λάμβανε.

Θ. 202. υποσηματών όει. ΑΓ. τ. ταυτί λαμβανε.
Β. 1326. τολμᾶς τ. μέλη ψέγειν,
Εκ. 393. τον ζῶντα μᾶλλον. τ. γὰρ διοίχεται.
746. ἐγὼ καταθήσω τ.; κακοδαίμων άρα
922. τ. παίγνια΄ τὴν δ' ἐμὴν
1001. ληρεῖς: ἐγὼ δ' άξω σ' ἐπὶ τ. στρώματα.
τἀμβάδι'. Σ. 600. τον σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τ. ἡμῶν

                                περικωνεί.
  ταμία. Fr. M. ΕΙ. Δευτ. 2. 2. πιστή τροφός, τ., συνεργός, ἐπί-
 τροπος, ταμίαισι. Εκ. 212. ταύταις ἐπιτρόποις καὶ τ. χρώμεθα.
 ταμίαν. Ν. 566. τόν τε μεγασθενή τριαίνης τ.,
Σ. 613. ès σè βλέψαι και τὸν τ., ὁπότ' ἄριστον παραθήσει
  ταμίευέ. Ι. 959. παρ' έμοῦ δὲ τουτονὶ λαβῶν τ. μοι ταμιεύει. Ο. 1538. ἤπερ τ. τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς Ο. 1542. ἄπαντά τἄρ' αὐτῷ τ. ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
 ταμιεύεσθαι. Θ. 419. αὐταῖς τ., προαιρούσαις λαβεῖν ταμιεύεται. Fr. 305. σακίον, ἐν οἴοπερ τὰργύριον τ. ταμιεύομεν. Λ. 495. οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ήμεῖς τ. ὑμῖν; ταμιεύομεναι. Εκ. 600. τ. καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσ-
 έχουσαι.
ταμιεύουσ', Σ. 964. συ γάρ τ. έτυχες. ἀπόκριναι σαφώς,
ταμιεύσεις. Ι. 948. έμοι τ. ΚΔ. έχε τοσούτον δ' ίσθ' ὅτι,
ταμιεύσετε. Λ. 494. υμείς τ. τάργύριον; ΔΥ. τί δὲ δεινόν
 τοῦτο νομίζεις;
ταμιεύσομεν. Λ. 493, ἀλλὰ τί δράσεις; ΑΥ, τοῦτό μ' ἐρωτῷς;
ταμιεύσομεν. Λ. 493. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΤ. τοῦτό μ' ἔρωτῷς; ἡμεῖς τ. αὐτό.
τάμπόρι. Ο. 1523. εἰ μὴ παρέξει τ. ἀνεωγμένα,
τάμπόρια. Ι. 171. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί; τ. καὶ τὰς ὁλκάδας;
τάμφιδρόμια. Λ. 757. οὐ τ. τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
τάν. Α. 733. ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τ. γαστέρα' κ.τ.λ.
Α. 817. οὕτω μ' ἀποδόσθαι τ. τ' ἐμαυτῶ ματέρα. κ.τ.λ.
τᾶν. Α. 795. καὶ γίγνεταί γα τανδε τ. χοίρων τὸ κρῆς κ.τ.λ.
τάν. Ι. 598. ἀλλὰ τ. τῆ γῆ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν κ.τ.λ.
τάν. Λ. 1098. ἄ πολυχαρίδα, δεινά τ. ἐπεπόνθεμες. κ.τ.λ.
τάναντί'. Ν. 1040. καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τ. ἀντιλέξαι.
τάναντία. Α. 493. ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τ. τὰναντία. Α. 493. ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τ.
  τάναντία. Α. 493. απασι μέλλεις είς λέγειν τ.
     Ο. 1676. τί δαὶ σὰ φής ; ΠΟΣ. τ. ψηφίζομαι.
Β. 1450. τ. πράξαντες οὰ σωζοίμεθ' ἄν ;
Π. 491. τοὰς δὲ πονηροὰς καὶ τοὰς ἀθέους τούτων τ. δήπου.
 11. 491. τους οἱ πονηρούς και τους αθέους τουτών τ. 1204. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τ. ταναοδείρων. Ο 254. 1394. οἰωνῶν τ. τάνάφορον. Β. 8. μεταβαλλόμενος τ. ὅτι χεζητιᾶς. Εκ. 833. οἰκ αἶο ὅ τι ληρείς. φέρε σὺ τ. ὁ παῖς. Fr. 472, 2. ἔχουσα καὶ τ. τ. χοῦρον ἄμεν, ἀλλὰ μὰν. τίνδε Α. 771. οῦ φατι τ. χοῦρον ἄμεν, ἀλλὰ μὰν.
  τάνδε. Α. 771. οῦ φατι τ. χοῖρον ἢμεν. άλλὰ μὰν,
τᾶνδε. Α. 795. καὶ γίγνεταί γα τ. τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
τἄνδοθεν. Α. 512. εἶτ' ἀλγοῦσαι τ. ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἄν γε-
                                λάσασαι.
  τάνδον. Λ. 495. οὐ καὶ τ. χρήματα πάντως ήμεῖς ταμιεύομεν
```

```
τάνδρί. \left\{ \stackrel{\Lambda}{\overset{.}{\overset{.}{\sim}}} 223. \right\} κοὐδέποθ' ἐκοῦσα τ, τῷμῷ πείσομαι.

    Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τ. τοὕγκυκλου
    τἀνδρός. Σ. 347. ἥτις σε λάθρα τ. τουδὶ καταβῆναι δεῦρο

                                    ποιήσει.
       Σ. 933. κλέπτον τὸ χρημα τ. οὐ καὶ σοὶ δοκεί,

Σ. 933. κλέπτον το χρημα τ." ου καί σοι δοκεί,
Θ. 803. παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικός καὶ τ. τοὕνομ' ἔκαστον.
813. φορμὸν πυρῶν τ. κλέψασ' αὐθημερὸν αὕτ' ἀπέδωκεν.
Εκ. 48. κατὰ σχολὴν παρὰ τ. ἐξελθείν μύνη.
243. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τ. ἀκησ' ἐν πυκνί.
τὰνθάδ'. ΕΙ. 554. ὡς ἄπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τ. εἰρῆνης σαπρᾶς.
τάνθεια. Α. 869. τ. τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
τὰνθρήνια. Σ. 1080, ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τ.,
Χ. 1107. ἐκλλεγέντες κὰο καθ' ἐπικὸς ὑππερεὶ τ.

   Σ. 1107. ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἐσμοὺς, ὡσπερεὶ τ., τάνθρώπου. Ν. 1350. δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τ.
   τάνθρώπφ. Ν. 512. εὐτυχία γένοιτο τ.
Ταντάλειος. Β. 1232. Πέλοψ ὁ Τ. ἐς Πίσαν μολών
  τανταλίζεται. Fr. 711. τὰ Ταντάλου τάλαντα τ.
Ταντάλου. Fr. 711. τὰ Τ. τάλαντα τανταλίζεται,
τάνταυθί. Β. 273. τί ἐστι τ.; ΕΑ. σκότος καὶ βόρβορος.
  τάντερ'. Λ. 367. βρύκουσά σου τούς πλεύμονας καὶ τ. ξεαμήσω. τάντερα. Ι. 708. ξεαμπάσωμαί σου τοίς δυυξι τ. τάντευθενί. Λ. 92. δήλη 'στὶν οὕσα ταυταγὶ τ. τάντικνήμια. Β. 126. εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τ.
 τάντίον. Θ. 822. τ., ὁ κανὰν, οὶ καλαθίσκοι, τανυσίπτερε. Ο. 1411. τ. ποικίλα χελιδοί·
 Ο. 1415. τ. ποικίλα μάλ αύθις.
τάνω. Ο. 1507. ἀλλ' ΐνα φράσω σοι πάντα τ. πράγματα,
Ν. 231. εἶ δ' ὧν χαμοί τ. κάτωθεν ἐσκόπουν,
Ν. 231. εἰ δ' ὧν χαμαὶ τ. κάτωθεν ἐσκόπουν, τάξεις. Β. 1036. τ., ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε τάξεσιν. Α. 600. δρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τ., τάξεων. ΕΙ. 303. τ. ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν τάξης. Σ. 1420. ἡν ἀν σὰ τ., καὶ χάριν πρὸς εἰσομαι. ταξιαρχεῦν. ΕΙ. 444. κεῖ τις ἐπιθυμῶν τ. σοὶ φθανεῖ ταξίαρχον. ΕΙ. 1172. μᾶλλον ἡ θεοῖσιν ἐχθρὸν τ. προσβλέπων, Θ. 833. τ. ἡ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμὴν τινα, ταξίαρχος. Ο. 353. ποῦ 'σθ' ὁ τ.; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. ταξίαρχός. Α. 569. εἶτε τις ἔστι τ. τις ἡ τάξιν. Ο. 400. ἀναγ' ἐς τ. πάλιν ἐς ταυτὸν, τάπ'. Π. 100. ἄφετόν με νῦν. ἵστον γὰρ ἤδη τ. ἐμοῦ. τάπάργματα. ΕΙ. 1056, ἄγε νυν ἀπάρχον, κὰτα δὸς τ.
   τάπάργματα. ΕΙ. 1056. ἄγε νυν ἀπάρχου, κάτα δὸς τ.
 τάπη. Ν. 541. οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τ. τη μο

Β. 862. τ., τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγφδίας,

885. εὕχεσθε δη καὶ σφω τι, πρίν τ. λέγειν.
                      Ν. 541. οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τ. τῆ βακτηρία
 τάπητος. Π. 542. καὶ Φορμον έχειν ἀντὶ τ. σαπρόν ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου, τἀπί. Σ. 288. τῶν προδόντων τ. Θράκης κ.τ.λ. τἀπιδέξια. Ο. 1493. πάντα τ.
τάπιοεια, Ο. 1498. παντα τ. τάπιοεια, Ν. 1438. κάμοιγε συγχωρείν δοκεί τούτοισι τ. τάπιλοιπ'. Ι. 688. τιζε τ. άριστα: τάποβήσεται. Fr. 1. παρ' Αλκιβιάδου τοῦτο τ. τάποβύσεται. Fr. Μ. Δαιτ. 16. παρ' Αλκιβιάδου τοῦτο τ. τάπόλλωνος. Ο. 982. δν έγὼ παρὰ τ. ἐξεγραψάμην· τάπόρρηθ'. Ι. 282. νη Δι', ἐξάγων γε τ., ἄμ' άρτον καὶ κρέας τάπόρρητ'. Β. 362. ἡ προδίδωσιν φρούριον ἡ ναῦς, ἡ τ. ἀποπέμπει
                                   πέμπει
  Εκ. 442. καὶ χρηματοποίον κούτε τ. έφη τάπορρήτα. Fr. 520. ούτως τι τ. δράν έστι μέλει.
  τάπόρρητά, Θ. 362. τ. τε τοίσιν έ-
 τάρ. Σ. 1262. μαθητέον τ. έστὶ πολλούς τῶν λόγων, κ.τ.λ. τάρα. Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινά τ. πείσομαι.
 τάρακτρον, ΕΙ. 654. καὶ κύκηθρον καὶ τ , ταράξει. ΕΙ. 266, τούτω τ, τὰς πόλεις καθήμενος. ταραξικάρδιον. Α. 315. τοῦτο τοὕπος δεινὸν ήδη καὶ τ ,
 ταραξιππόστρατον. Ι. 247. παίε παίε τον πανούργον και τ. τάραξις. Θ. 137. τίς ή τ. τοῦ βίου; τί βάρβιτος ταράξομεν. Λ. 1232. νήφοντες, εὐθὸς βλέπομεν δ τι τ.
   ταράξω. Α. 621. ἀεὶ πολεμήσω, καὶ τ. πανταχῆ,
 Ι. 358. λαρυγγιῶ τοὺς ρήτορας καὶ Νικίαν τ.
τάραττε. Ι. 214. τ. καὶ χόρδευ ὁμοῦ τὰ πράγματα
Ι. 251. ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τ. καὶ κύκα
 ταράττει. Ι. 66. αἰτεῖ, τ., δωροδοκεῖ, λέγων τάδε<sup>*</sup> ταράττεις. Ι. 902. οἴοισί μ', ὧ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν τ. Σ. 696. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὧς μου τὸν θῖνα τ.,
   ταραττέτω. ΕΙ. 320. ώς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ τ.,
 ταράττης. Ι. 867. αΙροῦσε καὶ σῦ λαμβάνεις, ἡν τὴν πόλιν τ. ταράττων. Α. 688. ἄνδρα Τιθωνόν σπαράττων καὶ τ. καὶ κυκῶν. 

L. 431. ὁμοῦ τ. τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ. 

692. ἀθῶν κολόκυμα καὶ τ. καὶ κυκῶν,
```

```
ταράττων. Ι. 840. ή πολλά χρήματ' έργάσει σείων τε καὶ τ.
τάργα. Θ. 804. Ναυσιμάχης μέν γ' ήττων έστιν Χαρμίνος δήλα
                                        δὲ τ.
    τάργύριον. Ν. 756. ότιη κατά μήνα τ. δανείζεται. Ν. 1247. ποῦ 'σθ' οὐτος ἀπαιτῶν με τ.; λέγε, 1249. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τ. τοιοῦτος ἄν; 1278. εἰ μἀποδώσεις τ. ΣΤ. κάτειπέ νυν, 1283. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τ. δίκαιος εἶ,
                  1288, πλέον πλέον τ. ἀεὶ γίγνεται,
1295. ζητεῖς ποιῆσαι τ. πλεῖον τὸ σόν;
       1293. ζητείς ποιησαι τ. πλείον το σον;
Σ 607. ἀσπάζωνται διά τ., καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
795. ταχὸ γοῦν καθέψεις τ., ἢ δ' δς λέγων.
ΕΙ. 1238. ἱθι δὴ, 'ξένεγκε τ. ΤΡ. ἀλλ', ὧγαθὲ,
Λ. 174. καὶ τ. τὥβυσσον ἢ παρὰ τῷ σιῷ.
488. ἵνα τ. σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
489. διὰ τ. πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥ. καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυ-
        494. ὑμεῖς ταμεύσετε τ.; ΛΥ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
Θ. 1196. ναὶ ναῖκι δῶ σοι, ΕΥ. τ. τοίνυν φέρε.
Β. 148. ἡ παῖδα κινῶν τ. ὑφείλετο,
                 561. κάπειτ' ἐπειδή τ. ἐπραττόμην,
        624. τὸν παίδα τύπτων, τ. σοι κείσεται.
Εκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τ. καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἐκάστῳ.
Π. 131. διὰ τ.' πλείστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε,
    141. αύτος διδέςς τ., ώστε τοῦ Διός
Fr. 305. σακίον, έν οἶσπερ τ. ταμιεύεται.
τάργυρίου. Ν. 1285. ἀλλ' εἶ σπανίζεις, τ. μοι τὸν τόκον
τάργυρίου. Ν. 1285. άλλ' εἰ σπανίζεις, τ. μοι τὸν τόκον Λ. 422. κωπῆς ἔσονται, τ. νυνὶ δέον, Π. 164. οἱ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τ. χάρω. τἄρι'. Λ. 734. ἀλλ' ἐῶ ἀπολέσθαι τ.; ΛΥ. ἡν τούτου δέη τάρια. Β. 1387. ὑγρὸν ποιἡσας τοῦπος ὥσπερ τ., Εκ. 215. ἐγὰ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τ. τάριστερόν. ΕΙ. 334. ἀλλὰ καὶ τ. τοἱ μοῦστ ἀναγκαίως ἔχον. ταρίχει. Fr. 528. ἐπὶ τῷ τ. τὸν γέλωστα κατέδομαι. ταρίχη. Α. 967. ἀλλ' ἐπὶ τ. τοὺς λόφους κραδαινέτω ταρίχιον. ΕΙ. 563. ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν τ. τάριχον. Fr. 21, 1, οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τ. τουτονὶ τάριχον. Γτ. 21, 1. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τ. τουτονὶ τάριχον. Εἰς τὸ πολὰ τ. οὐκ εἰσρκά πω. Fr. 313, 2. ἡνίκα Κράτητί τε τ. ἐλεφάντινον ταρίχους. Α. 1101. θρίον τ. οἶσε δεῦρο, παὶ, σαπροῦ. Σ. 491. νῦν δὲ πολλῷ τοῦ τ. ἐστὶν ἀξιωτέρα τάρρεν'. Ν. 660. ἀλλ' οῖὸ ἔγωγε τ., εἰ μὴ μαίνομαι ταρροῦ. Ν. 226. ἔπειτ' ἀπὸ τ. τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς, τάρρεψα. Fr. 686. τ.:
  τάρρωμα. Fr. 686. τ.:
Τάρταρον. Ν. 192. οδτοι δ' έρεβοδιφωσιν ύπο τον Τ.
  Ο. 698. οὖτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείς νυχίφ κατά Τ. εὐρὺν
Τάρταρος, Ο. 693. Χάος ἢν καὶ Νὺξ Έρεβός τε μέλαν πρῶτον
                                       καὶ Τ. εὐρύς
  Ταρτησία. Β. 475. Τ. μύραινα. τὰ νεφρὰ δέ σου τάρχαι. ΕΙ. 694. πάμπολλα, καὶ τ. ἃ κατέλιπεν τότε.
           Σ. 1479. τ. ἐκείν' οίς Θέσπις ήγωνίζετο
  τάρχαῖα. Ι. 1387. μακάριος ἐς τ. δὴ κηθίσταμαι
Ν. 1156. αὐτοί τε καὶ τ. καὶ τόκοι τόκων
   τάρχαῖον. Ν. 593. αὖθις ἐς τ. ὑμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
  Β. 720. ἐς τε τ. νόμ σμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
τὰρχηγέτι. Λ. 644. εἶτ ἀλετρὶς ἡ δεκέτις οὖσα τ.
τὰρωματα. ΕΙ. 1158. τοῦ θεοῦ τ.
  τάς. Α. 18. ούτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τ. ὀφρῦς κ.τ.λ.
ΕΙ. 558. τ. τε συκάς, ᾶς ἐγὰ ὑρύτευον ὧν νεώτερος, κ.τ.λ.
τᾶς. Α. 869. τἄνθεια τ. γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
Λ. 155. ὁ γῶν Μενέλαος τ. Ἑλένας τὰ μᾶλά πο
    τάσδ'. Ν. 340. διὰ μέντοι τ. οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον δή μοι,
  τί παθούσαι,
τάσδε. Α. 895. εμοί δε τιμά τ. πα γενήσεται;
τάσδε. Α. 740. περίθεσθε τ. τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων. κ.τ.λ.
  τασδεδί. Α. 1274. ἀπάγεσθε ταύτας, ῷ Λάκωνες, τ. τασδί. Α. 191. σὰ δ' ἀλλὰ τ. τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών. κ.τ.λ. τάτταταῖ. Β. 649. οὕκουν ἀνύσεις; Ιατταταῖ. ΑΙ. τί τ.; τάττικόν. ΕΙ. 252. φέρ ἐπιχίω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τ.
 τάττικού. ΕΙ. 262. φερ έπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τ. τάττικοῦ. ΕΙ. 254. τετρώβολον τοῦτ ἐστι φείδου τ. ταττόμενον. ΕΙ. 766. ἀπαξαπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ τ. ποιῶ; ΕΙ. 767. τὸ τ. γὰρ δεί ποιεῖν τὸν σώφρονα; Ταῦγετον. Λ. 1297. Τ. αῦτ ἐραννὸν ἐκλιπῶα, Ταῦγετόν. Λ. 117. ἐγὰ δὲ καί κα ποττὸ Τ. γ' ἄνω ταῦθ. Α. 7. τ. ἀν ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺν ἱππέας κ.τ.λ. ταὐλίον. Λ. 721. κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἔστι τ., ταῦροιον, Ι. 83. βέλτιστον ἡμὰν αἶνα τ. πεῦν.
  ταύρειον. Ι. 83. βέλτιστον ήμιν αίμα τ. πιείν.
ταυρηδόν. Β. 804. έβλεψε δ' οῦν τ. ἐγκύψας κάτω.
  ταῦρον. Λ. 81. κἄν τ. άγχοις.
Ταυροπόλον. Λ. 447. εἶ τάρα νὴ τὴν Τ. ταύτη πρόσει,
```

ταῦρος. Ν. 661. κριὸς, τράγος, τ., κύων, ἀλεκτρυών. ταυροφάγου. Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ τ. γλώττης βακχεῖ ετελέσθη, ταύρφ. Ν. 347. ἡ παρδάλει ἡ λύκφ ἡ τ.; ΣΤ. νὴ Δί έγωγ'. εἶτα τί τοῦτο; ταῦτ'. Α. 90. τ. ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμάς φέρων. κ.τ.λ. ταῦτα. Α. 125. ἐς τὸ πρυτανείον. ΔΙ. τ. δῆτ οὐκ ἀγχόνη ; κ.τ.λ. ταῦτά. Ν. 1339. τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἶ τ. γε κ.τ.λ. ταύτα. ΕΙ. 847. πόθεν δ' ἔλαβες τ. σύ; ΤΡ. πόθεν ; ἐκ τοὐρανοῦ. ταὐτά, Σ. 483. τ.ταῦτά σου καταντλῆ καὶ ξυνωμότας καλῆ. κ.τ.λ. ταύτα. Σ. 483. τ.ταυτά σου καταντλή και ξυνωμότας καλη. κ.τ.λ ταυταγί Α. 912. φαίνω πολέμια τ. ΒΟ. τί δαὶ παθὰν κ.τ.λ. ΕΙ. 1057. δπτάν άμεινον πρώτον. ΙΕ. άλλὰ τ. κ.τ.λ. ταύταις. Σ. 121. δτε δήτα τ. ταῖς τελεταῖς οὐκ ἀφέλει. κ.τ.λ. ταύταισιν. Εκ. 229. τ. οὖν, δνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν ταύτας. Α. 199. τ. δέχομαι καὶ σπένδομαι κάκπιομαι, κ.τ.λ. ταυτασί. Α. 130. έμοὶ σὰ τ. λαβών όκτὰ δραχμάς Α. 603. καὶ τ. δέξαι παρ' ἐμοῦ. ταύτη. Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν τ. γε νικὰ, ταυτηὶ πεπλήξεται' κ.τ.λ. ταυτηί. Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε νικὰ, τ. πεπλήξεται' κ.τ.λ. 1. 922. τε τῶν ἀπειλῶν τ. κ.τ.λ.
ταὐτην. Α. 896. ἀγορᾶς τέλος τ. γέ που δώσεις ἐμοί· κ.τ.λ.
ταυτηνί. Α. 465. ἄπελθε τ. λαβών. ΔΙ. ἀπέρχομαι. κ.τ.λ. ταυτηνδί. Ο. 1364. τον μέν πατέρα μή τύπτε τ. λαβών ταύτης. Ν. 511. οὔνεκα τ. κ.τ.λ. ταυτησί. Α. 960. ἐκέλευσε Λάμαχός σε τ. δραχμῆς 754. ὅταν δ' ἐπὶ τ. καθῆται τῆς πέτρας, 1. 704. όταν ο επί τ. καθηται της πέτρας,
771. ἐπὶ τ. κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ
ταυτί. Α. 167. τ. περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με κ.τ.λ.
Ι. 1346. τ. μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οἰκ ἡσθόμην; κ.τ.λ.
ταυτό. Ν. 234. πάσχει δὲ τ. τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα. κ.τ.λ.
ταὐτό. Ν. 663. ἀλεκτρυόνα κατὰ τ. καὶ τὸν ἄρρενα. κ.τ.λ.
ταὐτομολεῖν. Π. 1150. τἱ δέ; τ. ἀστείον εἶναί σοι δοκεῖ;
ταυτόν. Ι. 319. νὴ Δί' κὰμὲ τοῦτ' ἔδρασε τ., ὥστε κατάγελων κ.τ.λ. Λ. 496. ἀλλ' οὐ τ. ΑΥ. πῶς οὐ τ.; ΠΡ. πολεμητέον ἐστ Α. 496. αλλ ου τ. Α.Ι. πως ου τ. από τούτου. κ.τ.λ.
ταὐτοῦ. Ι. 1289. οῦ ποτ ἐκ τ. μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. κ.τ.λ.
ταὐτῷ. Σ. 969. καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν τ. μένει. κ.τ.λ.
ταφαῖσι. Β. 423. ἐν ταῖς τ. πρωκτόν
τολλὴν. τῷ δ' εἶναι ταφήναι. Εκ. 592. μηδέ γεωργείν τον μέν πολλήν, τῷ δ' είναι ταφήναι. Εκ. 582. μησε γεωργείν τον μεν πολλην, τω ο είναι μηδέ τ. Π. 556. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδέ τ. τάφόδια. Π. 1024. γραδς καπρώσης τ. κατεσθίειν. τάφροδίτη. Α. 793. άλλ' οὐχὶ χοῖρος τ. θύεται. τάφρον. Α. 1178. ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδών τ., τάφρονς. Β. 928. άλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τ., ἢ 'π' ἀσπίδων επίντας. έπόντας τάφφ. Θ. 885. αλαί, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τ.; ταφώμεν. Ο. 396. δημόσια γάρ ΐνα τ., τάχ'. Α. 332. είσομαι δ' δμών τ. δστις άνθράκων τι κήδεται. Σ. 277. καὶ τ. αν βουβωνιώη. 453. άλλά τούτων μεν τ. ήμιν δώσετον καλήν δίκην, ΕΙ. 1315. πρός ταῦτα βρύκετ', ή τ. ὑμιν φημι μεταμελήσειν Ο. 1468. πικράν τ. ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν. Ο. 1468. πικρὰν τ. δψεί στρεψοδικοπανουργίαν.
Α. 375. τούμὸν σὲ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τοῦργον τ. αὐτὸ δείξει.
Θ. 718. ἀλλ' οὐ μὰ τὰ θεὰ τ. οὐ
853, πικρὰν Ἑλένην ὄψει τ., εἰ μὴ κοσμίως
Β. 527. ἄδωκας αὐτός; ΔΙ. οὐ τ., ἀλλ' ἤδη ποιῶ
Εκ. 936. δείξει τ. αὐτὸς, ὡς έγωγ' ἀπέρχομαι.
τάχα. Α. 481. ἄρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τ.,
Α. 565. τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τ.
Ν. 1144. τ. δ' είσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
Σ. 281. τ. δ' ἀν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
1444. είσω φέρω σ' ἐντεῦθεν' εἰ δὲ μὴ, τ.
1456. τ. δ' ἀν ἵσως οὐκ ἐθέλοι.
1491. τ. βαλλήσεις.
Ο. 453. τ. γὰρ τύχοις ἀν 1491. τ. βαλλησεις.
Ο. 453. τ. γὰρ τύχοις ἄν
1043. σὰ δὲ γ' οἶσπερ ὡτοτύξιοι χρήσει τ.
1390. καὶ πτεροδύνητα: σὰ δὲ κλύων εἴσει τ.
Λ. 444. ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τ.
1114. τ. δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
Θ. 66. μηδὲν ἰκέτευ' αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τ.
723. τ. δὲ σε μεταβαλοῦσ΄ 723. τ. δέ σε μεταβαλούσ
Β. 1261. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τ.
1303. θρήνων, χορείων τ. δὲ δηλωθήσεται.
Εκ. 933. δείξει γε καὶ σοί. τ. γὰρ εἴσιν ὡς ἐμέ.
1168. τοῦν σκελίσκοιν τὸν ρυθμόν. τ. γὰρ ἔπεισι
Π. 647. καὶ ποῦ 'στιν ; Κλ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τ.
Fr. 207, 2. νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τ, δὲ εὸ οἶδ' ὅτι
491. πικρύτατον οἶνον τόμερον πίκι τ.

491. πικρότατον οίνον τήμερον πίει τ.

τάχας. Fr. 687. τ.: τάχει. Σ. 1439. την μαρτυρίαν ταύτην έάσας έν τ. Π, 334. ἀκήκοἐν τι τῷ βαδίσει καὶ τῷ τ. ταχεῖ. Θ. 1099. τ. πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος ταχεῖα. Ο. 1204. Ἱρις τ. ΠΕ. Πάραλος, ἡ Σαλαμινία; ταχείαν. Β. 127. βούλει τ. καὶ κατάντη σοι φράσω; ταχέας. Ι. 1071. αίτεῖ τ. ἀργυρολόγους οὐτοσί· ταχέσι. Ο. 1453. ἀλλὰ πτέρου με τ. καὶ κούφοις πτεροῖς ταχέως. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ. φώνει δὴ τὺ τ., χοιρίον. Α. 1006. τὰ λαγῷα, τ. τοὺς στεφάνους ἀνείρετε. 1074. τ. λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους· 1. 95. ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι τ. οἶνου χόα,
495. καὶ σπεΰδε τ. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό νυν
1227. κατάθου τ. τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωὶ
1228. αὐτὸν περιθῶ. ΑΛ. κατάθου τ., μαστιγία.
Ν. 345. ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἀν ἔρωμαι. λέγε νυν τ. ὅ τι Βούλει. 775. ἄγε δὴ τ. τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;
 812. τ. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρα τρέπεσθαι.
 Σ. 138. οὐ περιδραμεῖται σφῷν τ. δεῦρ' ἄτερος; 329. σπόδισον τ. 355. Γεις σαυτόν κατά τοῦ τείχους τ., ὅτε Νάξος ἐάλω; 653. εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ, τουτὶ τ. με διδάξεις, ΕΙ. 431. ἄγε δὴ, σὰ τ. ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως 957. περίιθι του βωμούν τ. ἐπιδέξια. 960. σείου σὰ τ. σὰ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, 1024. σχίζας δευρί τιθέναι τ. Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει τ. ὁ Ζεὸς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτη. 957. οὕτω τ. τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν. 1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ τ.; εὐρὰς πατάς.

Λ. 154. σπονδὰς ποιήσαιντ' ἀν τ., εὐ οἶδ' ὅτι.
164. κάλλως ὀδυνῶν χρή· κὰμέλει τ. πάνυ
503. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ τ., ἵνα μὴ κλάης. ΛΥ.
ἀκροῶ δὴ, 731. οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ήξω τ. νὴ τὼ θεὼ, 830. τ. ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή; 924. ἰδού. ΚΙ. παπαιάξ. ἦκέ νυν τ. πάνυ. Θ. 277. ἔκσπευδε τ.: ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας 638. χάλα τ. τὸ στρόφιον, ὧναίσχυντε σύτ 731. ἀπόδυθι τ. τοῦ θανάτου δ', ὧ παιδίον, 784. κείνη, ταύτη τ. χρή.
Β. 166. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙ. καὶ τ. μέντοι πάνυ.
188. ἐγώ. ΧΑ. τ. ἔμβαινε. ΔΙ. ποὶ σχήσειν δοκεῖς;
498. φέρε δὴ τ. αὕτ' οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον.
605. ξυνδεῖτε τ. τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον, κατάθου σὸ τὰ σκεύη τ., χώπως ἐρείς 1508, καὶ φράζ αὐτοῖς τ. ἤκειν 1510. κἄν μὴ τ. ἤκωσιν, ἐγὼ 1514. κατὰ γῆς τ. ἀποπέμψω. 1514. κατά γῆς τ. ἀποπέμμω.
Εκ. 121. ὅι δὴ σὰ περιδοῦ καὶ τ. ἀνἢρ γενοῦ
1175. ταχὰ καὶ τ. λαβὲ τρυβλίον.
Π. 71. ἀλλ΄ αἶρε τ. Π.Λ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὕκουν ἔρεῖς;
222. ἀλλ΄ ὅι σὰ μὲν τ. δραμῶν ΚΑ. τί δρῶ; λέγε.
644. τ. τ. φέρ' οἶνον, ὧ δέσποιν', ἵνα
832. ἢ πού σε τ. ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
874. σὰ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὰν τ. οὐκ ἀν φθάνοις;
926. κατάθου τ. θοἰμάτιον. ΚΑ. οὖτος, σοὶ λέγει.
Ετ. 497. 1. φέρε ποῖ τ. κατὰ γειρὸς ὕδωρ 520, καταρού τ. υσιματίον. Κ.Κ. ουτος, υδι λεγεί Γτ. 427, 1. φέρε παῖ τ. κατά χειρός ὕδωρ τάχισθ'. Σ. 365, μηχανήν ὅπως τ. ξ-τάχιστ'. Ν. 839, ἀλλ' ὡς τ. ξλθῶν ὑπὲρ ξμοῦ μάνθανε Ν. 1484. ἀλλ' ὡς τ. ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν Σ. 167. ὅπως τ., ἡ πινάκιον τιμητικόν. ΕΙ. 299. ώς τ. άμας λαβόντες καὶ μοχλούς καὶ σχοινία Ε.1. 2019. ως τ. αμας λαβοντες και μοχλους και σχοινία: 553. ώς τ. ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου: 973. ἀλλ' ώς τ. εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
Ο. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τ. ἐς τὴν λόχμην 1056. ἀπίωμεν: ἡμεῖς ὡς τ. ἐντευθενὶ
Θ. 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τ. ἤδη κύκλω.
Β. 118. ὅπως τ. ἀφιξόμεθ' els "Αιδου κάτω"
Π. 653. ὡς κὰσα τ. ἀφικίωθα πολε τὴν θεὰν Β. 113. οπως τ. αφιζομέθ εις Λιούν κατώ Π. 653. ώς γάρ τ. άφικόμεθα πρός τόν θεόν τάχιστα. Α. 756. ὅπως τ. και κάκιστ ἀπολοίμεθα. Α. 1094. ἀλλ' ώς τ. σπεῦδε. ΛΑ. κακοδαίμων ἐγώ. Ν. 88. ἔκστρεψον ώς τ. τοὺς σαυτοῦ τρόπους, 1199. ἵν' ώς τ. τὰ πρυτανεῖ ὑφελοίατο, Σ. 408. ἀλλὰ θαὶμάτια βαλδυτες ώς τ., παιδία, 529. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τ. 860. ἀλλ' ὡς τ. πῦρ τις ἐξενεγκάτω
1361. ἀλλ' ὡς τ. στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
ΕΙ. 1. αἶρ' αἴρε μᾶζαν ὡς τ. κανθάρω.
8. ἀλλ' ὡς τ. τρίβε πολλάς καὶ πυκνάς. 427. εἰσιόντες ὡς τ. τοὺς λίθους ἀφέλκετε. 713. ἀλλ' ὡς τ. τήνδε τὴν Θεωρίαν

```
τάχιστα. ΕΙ. 842. άλλ' εἴσαγ' ώς τ. ταυτηνὶ λαβών,
     τάχιστα. ΕΙ. 842. ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τ. ταυτηνὶ λαβῶν,
ΕΙ. 937. ἔθι νυν, ἀγ' ὡς τ. τὸ πρόβατον λαβών'
1208. ἐπὶ δείπνον ὡς τ. καὶ γὰρ οὐτοσὶ

0. 641. ἀλλ' ὡς τ. δεῖ τι δρῶν' πρῶτον δέ γε
1309. ἀλλ' ὡς τ. σὰ μὲν ἰὰν τὰς ἀρρίχους

Λ. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τ., Λαμπιτοῖ,
266. ἀλλ' ὡς τ. πρὸς πόλιν σπεὐσωμεν, ὧ Φιλοῦργε,
747. ἀπόπεμψον ὡς τ. ΛΥ. τίνα λόγον λέγεις;
1009. ἀλλ' ὡς τ. γράζε περὶ διαλλαγῶν

Θ. 1205. ὅταν λυθῆς τ. φεύζει, καὶ τενεῖς
Β. 905. ἀλλ' ὡς τ. χρὴ λέγειν' οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
Εκ. 269. ὑποδεῖσθε δ' ὡς τ. τὰς Λακωνικὰς,
506. ἀλλ' ὡς τ., πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῦν,
Εκ. 269, ὑποδείσθε δ΄ ὡς τ. τὰς Λακωνικὰς,
506, ἀλλ' ὡς τ., πρίν τιν ἀνθρώπων ίδεῖν,
Π. 620, ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τ. τὸν θεὸν
τάχιστά. Ν. 182, καὶ δείξον ὡς τ. μοι τὸν Σωκράτη.
Λ. 1188, ἄγ' ὅπα τυ λῆς. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τ. γε.
Θ. 265, εἶσω τις ὡς τ. μ' ἐσκυκλησάτω.
ταχίστην. Σ. 990, φέρε νύν σε τηδὶ τὴν τ. περιάγω.
τάχος. Α. 686, ἐς τ. παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι'
Λ. 1187, ἄπεισ' ἔκαστος. ΑΘ, ἀλλ' ἵωμεν ὡς τ.
Θ. 727, καὶ καταίθειν τὸν πανοῦσγον, πυσπολεῖν θ' ὅσον τ.
Α. 1181. απείσ εκαστος. ΑΘ, αλλ Ιωμεν ως τ.
Θ. 727. και καταίθειν τον πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τ.
ταχύ. Α. 1029. ὑπάλειψον εἰρήνη με τώφθαλμώ τ.
Α. 1085, Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστι; ΚΗ. ἐπὶ δείπνον τ.
Ι. 109. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς τ.
120. ὧ λόγια. δύς μοι δὸς τὸ ποτήριον τ.
123. ὧ Βάκι. ΝΙ. τί ἔστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον τ.
      648. αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος τ.,
1074. ὅτι ἡ τριἡρης ἐστὶ χῶ κύων τ.
1389. σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἵθ' αἰ Σπονδαὶ τ.
Ν. 647. τ. γ' ἀν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
       Σ. 614. καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἢν μή μοι τ.
      795. τ. γοῦν καθέψεις τὰργύριον, ἢ δ' δς λέγων.
1536. ἡμᾶς τ. τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ΕΙ. 261. οὕκουν παρ' 'Αθηναίων γε μεταθρέξει τ.;
275. ἀνύσας τι; ΚΥ. ταῦτ, ὧ δέσποθ'. ΠΟ. ἦκὲ νυν τ.
Ο. 233. τ. πετόμενα, μαλθακὴν Γέντα γῆρων'
                   1165. οὔτω το τείχος ἐκτετείχισται τ.;
1313. τ. δ' ἀν πολυάνορα τὰν πόλιν
1325. φερέτω κάλαθον τ. τις πτερῶν,
     1325. φερέτω κάλαθον τ. τις πτερών.
Λ. 25. ούχ οὖτος ὁ τρόπος τ. γὰρ ἄν ξυνήλθομεν.
595. ὁ μὲν ἤκων γὰρ, κὰν ἢ πολιὸς, τ. παίδα κόρην γεγάμηκεν.
864. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙ. τ. νυν πάνυ.
935. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο τ. γὰρ ἔρχομαι.
1091. ὥστ εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξαι τ.,
Θ. 663. εἶά νυν ἵχνευε, καὶ μάτευε τ. πάντ'
916. λαβών τ. πάνυ. ΓΥ. Η. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
Ε. 480. ὧ καλαγέλαστ', οὕκουν ἀναστήσει τ.
Εκ. 797. ἐγοίδα τούτους γειοστανοῦντας μὲν τ.
      Εκ. 797. ἐγφόδα τούτους χειροτουοῦντας μὲν τ.,
1175. τ. καὶ ταχέως λαβὲ τρυβλίου.
Π. 57. ἡ τἀπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χρὴ τ. πάνυ.
746. ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον τ.
                    1043. πολιά γεγένησαι τ. γε νή τον οὐρανόν. 1103. άλλ' ἐκκάλει τον δεσπότην τρέχων τ.,
Fr. 13. τ. νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.
209. τ. προσφέρων παῖς ἐνέχεἐν τε σφόδρα κυανοβενθῆ.
ταχυβούλοις. Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν 'Αθηναίοις τ.,
ταχύν. Σ. 1523. τ. πόδα κυκλοσοβείτε,
ταχύνειν. Εκ. 582. ώς τὸ τ. χαρίτων μετέχει πλείστον παρὰ
                                              τοίσι θεαταίς
ταχύπουν. Ι. 1068. λαίθαγον, τ., δολίαν κερδώ, πολύιδριν·
ταχύs. Α. 851. ὁ τ. άγαν τὴν μουσικὴν,
Ν. 702. τ. δ΄, ὅταν εἰς ἀπορον πέσης.
Β. 1428. βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν τ.,
ταῶνι. Ο. 885. δι, καὶ τέτρακι, καὶ τ., καὶ ἐλεᾳ, καὶ βασκᾳ,
ταως. Ο. 102. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὅρνις ἢ τ.;
Ο. 269. νὴ Δί ὅρνις δῆτα. τίς ποτ ἐστίν; οὐ ὅήπου τ.;
ταωσι. Α. 63. καὶ τοῖς τ. τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.
τε. Α. 78. τους πλείστα δυναμένους καταφαγείν τ. καὶ πιείν. κ.τ.λ. τέ. Σ. 749. πειθόμενός τ. σοι. κ.τ.λ.
τέ. Σ. 749. πειθόμενός τ. σοι. κ.τ.λ.
τεᾶ. Ο. 929. τ. κεφαλᾶ θέλεις
Ο. 938. τὸ δὲ τ. φρενὶ μάθε
τεαῖς. Ο. 906. τ. ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.
τεάν. Λ. 1249. τὰν τ. μῶαν ἄτις
τέγγεσθ'. Λ. 550. χωρεῖτ' ὀργῆ καὶ μὴ τ.: ἔτι γὰρ νῦν ούρια θεῖτε.
τέγγουσαι. Β 1311. τ. νοτίαις πτερῶν
τέγος. Ν. 1458. τὸ τ. κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην, 
τέγους. Α. 262. σὸ δ', ὧ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τ. πρόβα.
Ν. 1126. ἡν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τ.
1502. οὖτος, τι ποιεῖς ἔτεὸν, οὐπὶ τοῦ τ.;
```

```
τέγους. Σ. 68. ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τ.
Σ. 1293. καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τ.

    Λ. 395. ἡ δ' ὑποπεπωκυί', ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τ.,
    Fr. 117. καὶ δι' ὀπῆς κάπὶ τ.
    τεγῶν. Λ. 389. ὅ τ' ᾿Αδωνιασμὸς οὖτος οὖπὶ τῶν τ.,

  τεθέασαι. Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ'
  ήδη τ.;
τεθεῶσθαι. Θ. 797. κῶν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ
                                    какду т.
 τεθείσθαι. Fr. 304. ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τ. τοὕνομα. 
τεθερμῶσθαί. Λ. 1079. δεινῶς· τ. γε χεῖρον φαίνεται. 
τεθεώρηκα. Σ. 1188. ἐγὼ δὲ τ. πώποτ' οὐδαμοῖ 
τεθῆναι. Ν. 1425. ὅσας δὲ πληγὰς εῖχομεν πρὶν τὸν νόμον τ..
 τεθνάναι. Β. 1012. τί παθεῖν ψήσεις άξιος εἶναι; ΔΙ. τ. μή τοῦτον ἐρώτα.
  τεθνεώς. Ο. 476. δ πατήρ άρα της κορυδοῦνυνι κείται τ. Κεφαλησιν.
  τεθνεωτα. Fr. p. 514. ότε τῷ Πριάμφ συλλυσόμενοι τὸν παιδ' ηλθον τ.,
  τεθνεώτος. Ν. 782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τ. εἰσάξει δίκην.
  Ν. 838. ἄσπερ τ. καταλόει μου τόν βίον.

Β. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἡνικ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τ.,

1140. τῷ τοῦ πατρὸς τ.; ΑΙ. οὐκ ἀλλως λέγω.

τέθνηκε. Θ. 876. ἐπεὶ τ. Πρωτέας ἔτη δέκα.
Τεθνηκε. Θ. 876. επεί τ. Πρωτέας ετη δεκα.
Θ. 883. δστις γ' ἀκούσας ὅτι τ. Πρωτέας
885. αἰαῖ, τ. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφω;
τέθνηκέ. Β. 986. τὸ περυσινὸν τ. μοι·
τεθνηκέναι. ΕΙ. 375. δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τ.
Β. 613. εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τ.,
τεθνηκόταν. Β. 1175. τ. γὰρ ἔλεγεν, ὧ μοχθηρὲ σὸ,
τεθνηκότα. Β. 171. υὖτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τ.:
      Β. 1476. ὧ σχέτλιε, περιόψει με δή τ.;
 τεθνηκότος. Β. 67. Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τ., 
τεθνηκότων. Ο. 1075. τῶν τ. ἀποκτείνη, τάλαντον λαμβάνειν. 
τεθνήξεις. Α. 590. οῖμ' ὡς τ. ΔΙ. μηδαμῶς, ὧ Λάμαχε· 
Ν. 1436. μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὸ δ' ἐγχανῶν τ. 
Σ. 654. οὐκ ἐστιν ὅπως οὐχὶ τ., κὰν χρῆ σπλάγχνων μ' ἀπέ-
                                    χεσθαι.
χεσθαι.
τεθνήξων. Α. 325. ὡς τ. ἴσθι νυνί. ΔΙ. δήξομᾶρ' ὑμᾶς ἐγώ.
τεθορύβηκεν. Β. 768. τί δῆτα τουτὶ τ. Αἰσχύλου;
τέθραμμαι. Ι. 293. ἐν ἀγορᾶ κάγὼ τ.
τεθραμμένη. Fr. 179. ταις πολιόχρωσι βεμβράσιν τ.
τέθριππον. Ν. 1407. ἴππων τρέφειν τ. ἡ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
τεθυμιαμένος. Fr. 538. λίθος τις ὡζησεν τ.
τεθυσθαι. Ο. 1034. ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τ. τοῖς θεοῖς.
τέθυχ'. Λ. 1061. καὶ τοῦτο τ., ὡστε κρὲ' ἔδεοθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
τεῖν. Ο. 930. πρόφρων δόμεν ἐμὶν τ.
τείνεν. ΕΙ. 492. τοὺς μὲν τ., τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
τείνεν. Β. 1101. ὅταν ὁ μὲν τ. βιαίως,
τείρει. Λ. 960. τ. ψυχὴν ἔἐσπατηθείς.
τείγε. Β. 1101. όταν ό μεν τ. βιαως, τείρει. Λ. 960. τ. ψυχήν έξαπατηθείς. τείχη. Ο. 379. έκπονεῖν θ' ὑψηλά τ. ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς. Γτ. 15. εἰς τὰς τριήρεις δεί μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τ. τειχίζουσι. Ο. 838. καὶ τοῖσι τ. παραδιακόνει, τειχίοις. Σ. 1109. οὶ δ' ἐν ἀδείω δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τ. τειχίον. Εκ. 497. ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τ., τειχον. Κ. 481. τί δέ; τ. μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;
 τειχομάχας. Α. 570. τ. δυτήρ, Βοηθησάτω
τείχος. Ι. 1040. τ. ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηρούς.
Ο. 1124. ἐξωκοδύμηταί σοι τὸ τ. ΠΕ. εὖ λέγεις.
1165. οὔτω τὸ τ. ἐκτετείχισται ταχύ;
                1209. είσηλθες ές τὸ τ., ὧ μιαρωτάτη:
  Fr. 469 a. δια μέσου τ.:
τειχός. Ι. 1046. δ μόνον σιδηρούν τ. έστι και ξύλον,
  τείχους. Σ. 355. ίεις σαυτόν κατά τοῦ τ. ταχέως, ὅτε Νάξος
                                   ξάλω;

    Ο. 497. ξω τ., καὶ λωποδύτης παίει βοπάλω με τὸ νῶτον'
    1119. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τ. πάρεστιν ἄγγελος

1119. ἀλλ' ὼς ἀπό τοῦ τ. πάρεστιν ἄγγελος
1153, φέρ' ίδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τ. τίνες
Θ. 495. ὁσφραινόμενος ἀνἢρ ἀπὸ τ. εἰσιὼν
τέκεα. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἰα τ. θαμίν' ἐπαναβοῶντες
τεκεὺν. Ν. 530. κάγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἢ, κοὺκ ἐξῆν πώ μοι τ.,
Λ. 884. οἶον τὸ τ.' καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
Θ. 741. τουτὶ τ. φής; ΓΥ. Ζ. καὶ δέκα μῆνας αὕτ' ἔγὼ
τεκμαίρεται. Σ. 76. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τ.
τεκμήρια. Ο. 482. ἀλλ' ὄρνιθες, κάβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τ.
τούτων.
                                    τούτων.
τεκμηρίω. Ι. 33. έγωγε. ΔΗ. ποίφ χρώμενος τ.;

Ι. 1209. τῷ δῆτ' ἀν ὑμὰς χρησάμενος τ.

1232. καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τ.,

τέκν'. Α. 891. προσείπατ' αὐτὴν, ὧ τ.: ἄνθρακας δ' ἐγὼ

τέκνα. Σ. 1518. ἄγ', ὧ μεγαλώνυμα τ.
     Β. 211. λιμναία κρηνών τ.,
                                                                                                                          Q q 2
```

```
τέκνα. Β. 1856. ἀλλ', ῷ Κρῆτες, Ίδας τ., τεκνίδιον. Α. 889. ῷ γλυκύτατον σὰ τ. κακοῦ πατρὸς, τέκνον. Ν. 1165. ῷ τ., ῷ παῖ, ἔξελθ' οἴκων,
     N. 1170. là là τ.

    Λ. 7. τὶ συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὧ τ.
    Θ. 754. οἴμοι, τ. δός μοι σφαγεῖον, Μανία,
    1062. ἀλλ', ὧ τ., σὲ μὲν τοσαῦτα χρὴ ποιεῖν,

     1181. φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὧ τ., τοδί·
1198. ἔπειτα κομίζεις αδθις. ΤΟ, ἀκολούτει, τ.
Β. 1322. περίβαλλ', ὧ τ., ἀλένας.
     Fr. 178, 1. α. Τουτί τί ἢν τὸ πρᾶγμα; β. θερμοὺς ὧ τ.
2. α. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; β. κριβανίτας ὧ τ.
533. ἄκον κτενῶ σε τ.
533. ἄκων κτενῶ σε τ.*
τέκνου. Θ. 698. τ. με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην; Θ. 755. ἴν' οὖν τό γ' αἰμα τοῦ τ. τοὑμοῦ λάβω.
τέκνων. Θ. 469. καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναἰμην τῶν τ.,
Ετ. 75, 1. ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τ.*
τέκοι. Θ. 832. χρῆν γὰρ, ἡμῶν εὶ τ. τις ἄνδρα χρηστὸν τῆ πόλει,
τέκοιμ'. Λ. 754. ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τ. ἐς τὴν κυνῆν
τεκοῦσα. Λ. 636. οὐ γὰρ ἐΙσιόντας οἴκαδ' ἡ τ. γνώσεται.
Θ. 845. ἀξία γοῦν εῖ τόκου, τ. τοιοῦτον τόκον.
τεκοῦσαι. Λ. 589. πλεῦν ἡὲ διπλοῦν αὐτὸν ψέρομεν. πρώτιστον
μέν γε τ.
 μέν γε τ.
τεκούσης. Θ. 564. οὐδ' ὧς σὰ τῆς δούλης τ. ἄρρεν' εἶτα σαυτῆ
 Θ. 839. τῆς τὸν ἀνδρεῖον τ. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὧ πόλις,
Εκ. 235. τίς τῆς τ. θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν ;
τεκταινέσθω. Α, 660. καὶ πᾶν ἐπ' ἔμοὶ τ.
 τεκταίνεται. Π. 163. ἔτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τ. τεκταίνεται. Π. 462. τ. τὰ πράγματ, ἀλλ' ἡπιστάμην τεκταίνουνται. Λ. 674. ἀλλὰ καὶ ναῦς τ., κἀπιχειρήσουσ΄ ἔτι, τέκτονες. Ι. 530. καὶ, τ. εὐπαλάμων ὕμνων οῦτως ἡνθησεν
 τέκτονες. Ι. 530. και, τ. εύπαλαμων ύμνων ούτως ηνε 

ἐκεῖνος.
ΕΙ. 296. ἀλλ', ὧ γεωργοὶ κάμποροι καὶ τ.
Ο. 1154. ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὅρνιθες ἦσαν τ.
τέκτων. Ο. 1134. πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τ. παρῆν,
Τελαμῶνος. Λ. 1237. ἄδοι Τ., Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
τέλεα. Θ. 352. ξυνευχόμεσθα τ. μὲν
Θ. 353. πόλει, τ. δὶ ὅμω
 Τελέα. ΕΙ. 1008. Μορύχφ, Τ., Γλαυκέτη, άλλοις
Τελέας. Ο. 168. τίς όργις ούτος; δ Τ. έρεῖ ταδί.
τελέει. Fr. 94, 2. ἀνδρὸς πρεσβύτου. τ. δ΄ ἀγαθήν ἐπαοιδήν.
  τελείαν. Θ. 973. "Hραν δὲ τὴν τ.
 τέλειον. Fr. 437. τ. τελεῖς. Β. 173. πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμάς
                                μισθον τ.;
  τελεισθαι. Ι. 1050. ταυτί τ. τὰ λόγι' ήδη μοι δοκεί.
Τελεμισσείς. Fr. 450. ὡς ἄν τις ἀν οὖν ἢ τι ποιήσας ὡς Τ.
Τελέρισσεις. Ττ. 450. ως αν τις αν συν η τι ποιησια ως ... (ὧ Τελέρησης:)
Τελέου, Ο. 1025. Τ. ΠΕ. τί; βούλει δήτα τὸν μισθὸν λαβὼν τελέους. Λ. 104. ὁ δ' ἐμός γε τ. ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλφ.
τελεταῖς. Ν. 304. ἐν τ. ἀγὶαις ἀναδείκνυται,
Σ. 121. ὅτε δήτα ταύταις ταῖς τ. οὐκ ἀφέλει,
Β. 368. κωμφδηθείς ἐν ταῖς πατρίοις τ. ταῖς τοῦ Διονύσου τελετάς, ΕΙ. 413, ἴνα τὰς τ. λάροιεν αὐτοι τῶν θεῶν.
      ΕΙ. 419. πάσας τε τὰς ἄλλας τ. τὰς τῶν θεῶν,
      Β. 1032. 'Ορφεύς μέν γάρ τ. θ' ήμιν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέ-
 χεσθαι,
τελετήν. Σ. 876. δέξαι τ. καινήν, ὧναξ, ἡν τῷ πατρὶ καινοτο-
                                μουμεν.
 ἐφ' ήβης,
   τελέως. Θ. 329, ήμετέραις τ. δ' ἐκκλησιάσαιμεν 'Αθηνῶν
  τέλη. Ι. 305. πάσα μέν γή πλέα, πάσα δ' έκκλησία, καὶ τ.
Σ. 658. κάξω τούτου τὰ τ. χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς έκατοστὰς,
τέλμασιν. Ο. 1593. ὄμβριον ὕδωρ ἀν είχετ' ἐν τοῖς τ.,
  τέλος. Α. 896. ἀγορᾶς τ. ταύτην γέ που δώσεις έμοίτελουμένους. Ν. 258. οὖκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τ.
  τελώνην. Ι. 248. καὶ τ. καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν άρπαγῆς,
  τεμάχη. Α. 1100. έμοὶ δὲ τ. κρομμύσις γὰρ ἄχθυμαι.

Ν. 339. κεστράν τ. μεγαλῶν ἀγαθῶν, κρέα τ΄ δρνίθεια κιχηλῶν.

Β. 517. ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἥδη τὰ τ.

Εκ. 606. ἄρτους, τ., μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίν-
                               Bous.
  842. έστασ ' έφεξης τὰ τ. ριπίζεται,
τέμαχος. Α. 881. ὧ τερπνότατον σὰ τ. ἀνθρώποις φέρων,
Ι. 283. καὶ τ., οδ Περικλέης οὰκ ἡξιώθη πώποτε.
```

```
τέμαχός. Ι. 1177. τουτὶ τ. σούδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη, τεμαχών. Π. 894. πολὰ χρῆμα τ. καὶ κρεῶν ἀπτημένων. τέμενος. Λ. 483. ἰερὸν τ. Β. 219. χωρεῖ κατ' ἐμὰν τ. λαῶν ὅχλος. Π. 659. ἔπειτα πρὸς τὸ τ. ἡμεν τοῦ θεοῦ, τέμνεται. ΕΙ. 1060. ἡ γλῶττα χωρὶς τ. ΤΡ, μεμνήμεθα. Ο. 1705. γλῶττα χωρὶς τ. Π. 1110. ἡ γλῶττα τῷ κἡρυκι τοίτων τ. τεμνόμενος. Θ. 226. τ. ΕΤ. ούκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει τέμνων. Ο. 1400. ἀλίμενον αlθέρος αὐλακα τ. Θ. 1100. τ. κέλευθον, πόδα τίθηι' ὑπόπτερον.
 Θ. 1100. τ. κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑπόπτερον, τεμών. Ο. 1560. μνόν τιν', ής λαιμούς τ., τενει̂s. Θ. 1205. ὅταν λυθης τάχιστα, φεύξει, καὶ τ.
τενείς. Θ. 1205. ὅταν λυθής τάχιστα, φεύξει, καὶ τ. τένθαις. ΕΙ. 1009. τ. πολλοῖς κἄτα Μελάνθιον τενθείαν. Ο. 1691. ὁπτᾶς τὰ κρέα; πολλήν γε τ. λέγεις. τένθης. ΕΙ. 1120. κάγωγ', ὅτι τ. εἶ σὰ κάλαζὰν ἀνήρ. τέξει. Ι. 1037. Ἔστι γννή, τ. τε λέονθ' Ιεραϊς ἐν ᾿Αθήναις, τέξειν. Θ. 509. τ. τὸ γὰρ ἤτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν. τέξομαι. Λ. 744. τὶ ταῦτα ληρεῖς; ΓΥ. Γ. αὐτίκα μάλα τ. ΄τέρα. Λ. 736. ἡν ἄλοπον οἰκοι καταλέλοιπ'. ΑΥ. αὕτη 'τ. ΄τέρα. Β. 64. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὶς, ἡ 'τ. φράσω; τέρας. Σ. 1036. τοιοῦτον Ιδὰν τ. οὐ φησιν δείτας καταδωρος.
  τέρας. Σ. 1036. τοιούτον ίδων τ. ού φησιν δείσας καταδωροδο-
                            κήσαι.
     ΕΙ. 42. τοῦτ' ἔστι τὸ τ. οὐ Διὸς καταιβάτου.
              759. τοιούτον ίδων τ. οὐ κατέδεισ', άλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολε-
     μίζων Ο. 280. τί τὸ τ. τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ, Θ. 701. νεοχμὸν αὖ τ.;
  Β. 1371. τόδε γὰρ ἔτερον αὖ τ. τέρατα. Β. 1342. τάδε τ. θεάσασθε.
  τερατείαν. Ν. 318. και τ. και περίλεξιν και κρούσιν και κατά-
 Αηψιν.
τερατευμάτων. Λ. 762, ὧ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τ.
τερατευμάτων. Λ. 627. τ. ήρειδε κατὰ τῶν ἰππέων,
τερατωδέε. Ν. 364. ὧ Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν
  τερηδόνων. Ι. 1308. ὑπὸ τ. σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι
 τερηδονων. 1. 1303. υπο τ. σαπεισ ενταυσα καταγηρασομα: 
Τερηδών. Θ. 1175. σὺ δ', ὧ Τ., ἐπαναφύσα Περσικόν. 
τερθρώνεται, Fr. Μ. Δαιτ. 16. τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων τ.; 
τερθρίους, Ι. 440. ἀνὴρ ἄν ἡδέως λάβοι, τοὺς τ. παρίει. 
τέρμασιν. Ο. 705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παίδας
  πρός τ. ώρας
τερπνόν. Λ. 553. κἆτ' εντέξη τέτανον τ. τοῖς ἀνδράσι καὶ βοπα-
                            λισμούς,
  τερπνόν. Εκ. 889. δμως έχει τ. τι καλ κωμφδικόν.
  τερπνότατον. Α. 881. ὧτ. σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων, τέρπομαι, Π. 288. ὧς ἥδομαι καὶ τ, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
  τερπόμενος. Θ. 992. χοροίς τ.

'τέρωσε. Α. 828. εί μὴ 'τ. συκοφαντήσεις τρέχων.

τέρψιν. Β. 675. Μουσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τ.
                             doibas épas,
  τέτανον. Λ. 553. κάτ' εντέξη τ. τερπνον τοις ανδράσι και ροπα-
  λισμούς,
τέτανος. Λ. 846. χώ τ. ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
τεταξόμεθ'. Ο. 638. ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμη πράττειν, ἐπὶ ταῦτα
                             τ. ήμεις
  τεταραγμένα. Λ. 565. πως ουν ύμεις δυναταί παυσαι τ. πράγματα
                             πολλά
  τεταραγμένος. Λ. 567. Εσπερ κλωστήρ', δταν ήμιν ή τ., Εδε
                            λαβοῦσαι,
  τετάρακται. Ν. 388. νη τὸν 'Απόλλω, καὶ δεινά ποιεί γ' εὐθύς
  μοι, καὶ τ.
τετάρτω. Α. 80. έτει τ. δ' ἐς τὰ βασίλει' ήλθομεν
  τέτληκαs. Θ. 544. οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ήτις μόνη τ.
Π. 280. ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οῦναι τ. ἡμιν
τετμημένων. Α. 183. σπονδάς φίρεις, τῶν ἀμπέλων τ.;
τέτοκεν. Fr. 237. ἀιὰν μέγιστον τ., ὡς ἀλεκτρυών
τετοκιίαs. Ε. 1034. ἐπερὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαρά-
 (ΕΙ. 757. ) δρας ὅλεθρον τ. 
τετορήσω. ΕΙ. 381, εἰ μὴ τ. ταῦτα καὶ λακήσομαι. 
τετράγωνος. Ο. 1005. ὁ κύκλος γένηταί σοι τ., κάν μέσω 
τετράδι. Π. 1126. οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τ. πεπεμμένου.
  τέτρακι. Ο. 885. δι, καὶ τ., καὶ ταῶνι, καὶ ἐλεᾶ, καὶ βασκᾶ,
 τετράκι. Ο. 365. δι, και της και ταυν, και ελείς, και ρασκίς, 
τετράκις. Π. 851. και τρις κακοδαίμων και τ. και πεντάκις 
τετραμετρον. Ν. 642. ήγει πότερον τὸ τρίμετρον ἡ τὸ τ.; 
τετράμετρόν. Ν. 645. εί μὴ τ. ἐστιν ἡμιεκτέον. 
τετραπήχεις. Σ. 553, ἀνδρες μεγάλοι και τ. κάπειτ' εὐθὺς
  προσιόντι
Β. 1014. εἰ γενναίους καὶ τ., καὶ μὴ διαδρασιπολίτας, τετραποδηδόν. ΕΙ. 896. ἐπὶ γῆς παλαίειν, τ. ἐστάναι,
```

```
τετραπόδων. Ν. 659. τῶν τ. ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα, 
πετραπόλει. Λ. 285. μὴ νῦν ἔτ' ἐν τ. τούμον τροπαίον εἴη. 
τέτραπται. Α. 207. εἴ τις οἶδ' ὅποι τ. γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων. 
Α. 127. τί χρὼς τ.; τί δάκρυον κατείβεται; 
Υτ. 210. πόλος τόδ' ἐστί' κάτα πόστην ήλιος τ.;
 τετραπτερυλλίδων. Α. 871, τῶν ὁρταλίχων ἢ τῶν τ. τετραπτίλω. Α. 1082. βούλει μάχεσθαι Γηρυύνη τ.; τετράς. Ν. 1131. πέμπτη, τ., τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα, τετραστατήρου. Εκ. 413. τ. καὐτόν ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
  τετραχίζειν. Fr. 688. τ.:
τετρεμαίνειν. Ν. 374. άλλ' δστις δ βροντών έστι φράσον· τοῦτο
                                     με ποιεί τ.
  τετραμαίνω. N. 294. πρός τὰς Βροντάς οῦτως αὐτάς τ. καὶ πε-
  φόβημαι τετρημένα. Σ. 127. καὶ τῶν ὀπῶν ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τ. τετρημένην. ΕΙ. 21. πόθεν ἀν πριαίμην ρίνα μὴ τ.
  τετρημένον. Λ. 680. άλλά τούτων χρην άπασων ες τ. ξύλον τέτρηται. Fr. 404. "ώσπερ κόσκινον αλρόπινον τ." τετριμμένη. B. 123. άλλ' έστιν άτραπός ξύντομος τ.,
 τετριμμένης. ΕΙ. 12. τ. γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. ΟΙ. Β. Ιδού. τέτροφας. Ν. 858. τὰς δ΄ ἐμβάδας ποῖ τ., ἄνόητε σύ; τετρώβολον. ΕΙ. 254. τ. τοῦτ΄ ἔστι· φείδου τάττικοῦ. τετρωμένον. Α. 1196. Δικαιόπολις ἄν μ΄ ίδοι τ.,
  τέτρωται. Α. 1178. ἀνήρ τ. χάρακι διαπηδών τάφρον, τέτταρ'. Σ. 440. οθε έγω 'δίδαξα κλάειν τ. ἐε τὴν χοίνικα; τέτταρα. Α. 2. ἤσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τ.:
       ΕΙ. 1150. ἢ δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τ.,
      Ο. 1078. λήψεται τάλαντον ἢν δὲ ζῶντ' ἄγῃ τις, τ.,
Β. 1400. βέβληκ' 'Αχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τ.
Εκ. 1081. καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τ.,
Εκ. 1031. καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τ.,

Fr. 109. 1. καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκώλια δέ σοι τ.

τετταράκοντα. Ι. 835. πλεῖν ἡ μνᾶς τ.

Π. 196. κᾶν ταῖν' ἀνύσηται, τ. βούλεται,

τετταρακοστῆς. Εκ. 825. τῆς τ., ἡν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;

τέτταρας. Ι. 442. ψεύξει γραφὰς ἐκατονταλάντους τ.

Σ. 1391. ἄρτους δέκ' ὁβολῶν κἀπιθήκεν τ.

Θ. 746. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χύας ἡ τ.;

Β. 915. μελῶν ἐφεξῆς τ. ξυνεχῶς ἀν' οἱ δ' ἐσίγων.

Π. 1058. κάγωγ' ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἡ τ.

Fr. 447, 2. τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τ. δὲ μὴ 'χέτω,

τέτταρες. Λ. 453. ὅτι καὶ παρ' ἡμῦν εἰσι τ. λόχοι

Fr. 722. ἀργοὶ κάθηνταί μοι γυναῖκες τ.
  Fr. 722. άργοι κάθηνταί μοι γυναίκες τ. 
τεττάρων. Σ. 260. κούκ έσθ' δπως ούχ ήμερῶν τ. τὸ πλείστον 
Π. 986. πυρῶν τ' ἀν ἐδεήθη μεδίμνων τ. 
Fr. 293. "ὀβολῶν δ' ἴσως τ. καὶ τῆς φορᾶς."
  τέττιγας. Ν. 1360. ἄδειν κελεύονθ', ώσπερεί τ. έστιωντα;
  Fr. 476, 4. πῦον, χόρια, χελιδόνια, τ., ἐμβρύεια.
τέττιγεs. Ο. 39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τ. ἔνα μῆν' ἡ δύο
τεττιγόφοραs. Ι. 1331. ὅδ' ἐκεῖνος ὀρᾶν τ., ἀρχαίφ σχήματι
 λαμπρός, το 101 ου εκεινός όραν τη αρχαία ο χημικός τεττίγων. Ν. 984. άρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τ. ἀνάμεστα τευθίδες. Fr. 302, 3. ἡ νῆστις ὀπτᾶτ', ἡ γαλεὸς, ἡ τ.; τευθίδος. Α. 1156. ὁν έτ' ἐπίδοιμι τ.
 τευθίδων. Ι. 929. το μέν τάγηνον τ.
Ι. 934. σπεύδειν όπως τῶν τ.
 Τεύκρων. Β. 1041. Πατρόκλων, Τ. θυμολεύντων, ϊν' ἐπαίροιμ'
 άνδρα πολίτην
τεύξει. Ν. 435. τ. τοίννιν ων Ιμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμείς.
τεύξομαι. Ι. 112. δέδοιχ' ὅπως μὴ τ. κακοδαίμονος.
τευτλίοισι. Β. 942. ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τ. λευκοίς,
 τεύτλιον. Fr. 180, 1. δέωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβός, τ., τεύτλοισι. ΕΙ. 1014. τὰς ἐν τ. λοχευομένας τέφρα. Ν. 1083. τί δ' ἢν βαφανιδωθῆ πιθόμενός σοι τ. τε τιλθῆ;
 τέφραν. Ν. 177, κατά της τραπέζης καταπάσας λεπτήν τ.,
Θ. 537. αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τ. ποθὲν λαβοῦσαι
τεχνάζειν. Θ. 94. τοῦ γὰρ τ. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
 Β. 957. νοεῖν, όρῶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρῶν, τ.,
τεχνάζεις. Α. 385. τἱ ταῦτα στρέφει τ. τε καὶ πορίζεις τριβάς ;
τέχναι. Π. 160. τ. δὲ πῶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,
τέχναι. Π. 160. τ, δε πασαι δια σε και σοφισματα, 
τέχναι. Θ. 271. πάσαις τ., ἡν μοί τι περιπίπτη κακόν. 
τέχνας. ΕΙ. 544. τὰ πρόσωφ', ἴνα γνῶς τὰς τ. ΕΡ.αΙβοῖ τάλας, 
τεχνάσμασιν. Θ. 198. τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τ. 
τέχνη. Ο. 1387. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τ. 
Π. 408. οὕτε γὰρ δ μισθὸς οὐδὲν ἔστ' οὕθ' ἡ τ. 
τέχνη. Ι. 593. ση τ. πορίσαι σε νί-
Ν. 885. ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάση τ. 
1393. ἀμνήθετέ να τυπουρίναι πάση τ.
    1323. αμυνάθετέ μοι τυπτομένο πάση τ. 
Λ. 412. σὸ δ΄ ἢν σχολάσης, πάση τ. πρὸς ἐσπέραν 
Θ. 65. ᾿Αγάθωνά μοι δεῦρ᾽ ἐκκάλεσον πάση τ.
    430. ἡ φαρμάκοισιν, ἡ μιᾶ γέ τω τ.,
Β. 973. λογισμόν ἐνθεὶς τῆ τ.
```

```
τέχνη. Β. 1235. άλλ', ὧγάθ', έτι καὶ νῦν ἀπόδου πάση τ.:
Εκ. 366. 'Αντισθένη τις καλεσάτω πάση τ.
534. ἤπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάση τ.
Fr. 560, 2. ἀδικομηχάνω τ.;
τέχνην. Ι. 63. τ. πεποίηται. τοὺς γὰρ ἐνδον ἄντικρυς
        1. 141. ἐτ' ἐστὰν εἶς, ὑπερφυᾶ τ. ἔχων.
1241. τ. δὲ τίνα ποτ' είχες ἐξανδοούμενος;
1397. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τ.:
1407. κάκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τ.,
        Σ. 1431. ἔρδοι τις ἡν ἔκαστος εἰδείη τ.
ΕΙ. 749. ἐποίησε τ. μεγάλην ἡμῦν κὰπύργωσ' οἰκοδομήσας
1212. ἀπώλεσάς μου τὴν τ. καὶ τὸν βίον,
Β. 766. ἔως ἀφίκοιτο τὴν τ. σοφώτερος
                    770. ώς ῶν κράτιστος τὴν τ.
                                                                                                                             HA vivi be Tis:
                 770. ως ων κρατίστος την τ. σοφωτερος.
831. κρείττων γαρ είναί φημι τούτου την τ.
850. γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς την τ.,
939. ἀλλ' ὡς παρέλαβον την τ. παρά σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
961. ἤλεγχον ἄν μου την τ.; ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν
1369. ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλήσαι τ.
        Εκ. 364. τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τ.;
Π. 511. οὕτε τ. ἀν τῶν ἀνθρώπων οὕτ' ἀν σοφίαν μελετώη
905. τί δαί; τ.τιν' ἔμαθες; ΣΥ. οὐ μὰ τὸν Δία.
         Fr. 542. στρεψίμαλλος την τ. Ευριπίδης.
    τέχνης. Ι. 144. άλλαντοπώλης; & Πόσειδον τῆς τ.
Σ. 192. πονηρός εἶ πόρρω τ. καὶ παράβολος.
Ο. 1423. καὶ συκοφάντης. ΠΕ. & μακάριε τῆς τ.

    Και συκοφαντής.
    Και μακαφαντής.
    Χελιδύνων μουσεία, λωβηταί τ.,
    786. κάλεγχων αὐτῶν τῆς τ.
    Εξειν κατά χώραν εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τ.
    811. ἐπέτρεψαν, ὀτιὴ τῆς τ. ἔμπειρος ῆν.

  811. επετρεψαν, στιη της τ. εμπειρός ην.
1495. τῆς τραγφδικῆς τ.
Fr. 198, 2. ἔτλη κατελθεῖν; β. ἔν' ἀφ' ἐκάστης τῆς τ.
τεχνωμένου. Σ. 176. ταίτη γ'· ἐγὼ γὰρ ησθόμην τ.
τεχνων. Β. 762. ἀπὸ τῶν τ., ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
τέως. Ν. 66. τ, μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
Σ. 1010. ὑμεῖς δὲ τ., ὡ μυριάδες
ΕΙ. 32. τ. ἔως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
       Ε1. 32. τ. εως σαντον λασοις σιαρραγείς.
687. τοῦτον τ. τον άνδρα περιεζώσατο.
729. ἀλλ΄ ἴθι χαίρων ἡμεῖς δὲ τ. τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
846. ἐγὼ δ΄ ἀποδώσω τήνδε τῆ βουλῆ τ.
Ο. 1689. ἐς τοὺς γάμους. ΗΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τ.
Θ. 449. τ. μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην
Β. 989. τ. δ' ἀβελτερώτατοι,
Εκ. 707. ὑμᾶς δὲ τ. θρα λαβόντας
   Εκ. (10). υμας σε τ. ομα καρόν μέν φμην οθε τ.

Π. 834. κομιδή μέν οθν. κάγὰ μέν φμην οθε τ.

Fr. 446, 2. ἄσπερ τ. ῆν, άλλ' καινῶν πραγμάτων.

τή. Θ. 1096. λαβὲ τ. μιαρά. ΕΥ. λαβὲ τ. μιαρά. κ.τ.λ.

τῆ. Α. 84. τ. πανσελήνω, κἀτ' ἀπῆλθεν οἶκαδε. κ.τ.λ.

τῆδ'. ΕΙ. 1233. καὶ τ. ΘΩ. ἄμ' ἀμφοῦν δῆτ'; ΤΡ. ἔγωγε νὴ
   Δία, κ.τ.λ.
τῆδε. Α. 204. τ. πας έπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου κ.τ.λ.
τῆδε. Α. 204. τ. πᾶς ἔπου, δίωκε, καὶ τοὐ ἀνδρα πυνθάνου κ.τ.λ.
τηδί. Fr. p. 502. . . τ. μὴ παρέχειν σε πράγματα
τηδί. Σ. 990. φέρε νέν σε τ. τὴν ταχίστην περιάγω. κ.τ.λ.
τήθην. Α. 49. γαμεῖ δὲ Κελιός Φαυναρέτην τ. ἐμήν.
τηθῶν. Λ. 549. ἀλλ', ὧ τ. ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
Τήιος. Θ. 161. Ἰβυκός ἐκεῖνος κάνακρέων ὁ Τ.
τἡκκλησία. Ι. 76. τὸ μὲν ἐν Πύλφ, τὸ δ᾽ ἔτερον ἐν τ.
Ι. 1340. πρῶτον μὲν, ὁπότ΄ είποι τις ἐν τ..
ΕΙ. 667. ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τ.
Α. 390. οὖ 'γώ ποτ' ὧν ῆκουον ἐν τ.;
Εκ. 135. κάκεῖ. ΓΥ. Θ. τἱ δ᾽; οὖ πίνουσι κὰν τ.;
188. τοὺς μαθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τ.
                    188. τους μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τ.
191. ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τ.
249. πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τ.;
        Π. 330, ὢστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τ.,
 τήκομαι. Σ. 317. φίλοι, τ. μέν
τηλαυγές. Ο. 1711. οδθ' ήλίου τ. ἀκτίνων σέλας
τηλαυγής. Ο. 1092. ἀκτίς τ. θάλπει
  Τηλέπορόν. Ν. 967. η Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, η Τ. τι
                                           βύαμα
τηλεσκόπω. N. 290. τ. δμματι γαίαν τηλεφανείς. N. 291. τ. σκοπιάς άφορώμεθα, τήλεφαντίνη. Ι. 1169. ὑπό τῆς θεοῦ τῆ χειρὶ τ. Τήλεφον. Α. 430. οἶδ' ἄνδρα, Μυσόν Τ. ΔΙ. να Α. 555. ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἀν ἔδρατε: τὰν δὲ Τ.
                                                                                                                                                  ΔΙ. ναὶ, Τ.
Α. 555. θενών ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τ. 

864. καὶ τὸν Μελέαγρον, κάτι μάλα τὸν Τ. 

Τήλεφος. Ν. 992. Τ. εἶναι Μυσὸς φάσκων, 

Τηλέφου. Α. 432. ὧ παῖ, δὸς αὐτῷ Τ. ῥακώματα. 

Τηλέφω. Α. 446. εὐδαιμονοίης, Τ. δ' ἀγὼ φρονῶ.
```

τηλία. Σ. 147. ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τ.; Π. 1037. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ἀν τ. τηλικαύταις. Εκ. 1010. ἐγὰ δὲ ταῖς γε τ. ἄχθομαι, τηλικούτοις. Εκ. 1009. τοῖς τ. ξυγκαθεύδουσ' ἡδομαι. τηλικούτον. Ι. 881. τονδὶ δ' ὀρῶν ἄνευ χιτῶνος ὅντα τ., Εκ. 288. ἐνδιόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τ. τηλικουτονί. Ν. 819. το Δία νομίζειν, όντα τ. Ο. 1132. τίνες φκοδόμησαν αδτό τ.; τηλικοῦτος. Θ. 174. ὡν τ., ἡνίκ' ἡρχόμην ποιεῖν. Εκ. 1039. παρά σοὶ καθεύδειν τ. ὡν, ἐπεὶ Εκ. 1039. παρά σοὶ καθεύδειν τ, ὧν, ἐπεὶ τηλοῦ, Ν. 138, σύγγνωθί μοι τ. γάρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν. τήμερα. Fr. 354. ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τ.; τήμερον. Α. 440. δεῖ γάρ με δύξαι πτωχὺν εἶναι τ., Α. 1073. ἰέναι σ' ἐκέλευον οὶ στρατηγοὶ τ.
1213. ἀλλ' οὐχὶ νννὶ τ. Παιώνια.
1. 68. εἰ μἡ μὶ ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τ.
1061. ἐγὰ δ' ἄλουτος τ. γενήσομα.
1162. ἀλλ' ἡ μεγάλως εὐδαιμονήσω τ.
Ν. 699. οἴαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τ.
1307. κοὺκ ἐσθ' ὅπως οὐ τ.
1491. κὰγὰ τιν' αὐτῶν τ. δοῦναι δίκην
1510. ἡγεῖσθ' ἔξω' κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τ. 1510. ήγεισθ' έξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τ. ήμιν. Σ. 179. κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τ.; 643. ἢ μὴν ἐγώ σε τ. σκύτη βλέπειν ποιήσω. 941. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τ. ΕΙ. 243. καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τ. ΕΙ. 243. καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τ.
306. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἀν δοκώ μοι τ.,
321. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἀν δοκώ μοι τ.,
314. οὐ γὰρ ἔσθ' ὁπως ἀπειπεῖν ἀν δοκώ μοι τ.,
1147. οὐ γὰρ οἴον τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τ.
0. 1045. πικροὺς ἐγώ σοι τ. δείξω νόμους.
1465. οἴσί σε ποιήσω τ. βεμβικιᾶν.
Λ. 176. καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τ.
514. ἐν τῷ δήμω τ. ὑμῶς; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ δ' δς ἀν ἀνὴρ,
685. τ. τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὰ πεκτούμενον.
745. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἔχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τ.
1065. ἥκετ' οῦν εἰς ἐμοῦ τ.: πρῷ δὲ χρὴ
Θ. 71. ὧ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τ.;
83. κᾶν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τ. Θ. 71. ώ Σευ τι ορασαι διανοει με τ.;
83. κᾶν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τ.
181. μέλλουσί μ' αὶ γυναῖκες ἀπολεῖν τ.
585. αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τ.
729. κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τ.
Β. 577. ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὅς αὐτοῦ τ.
Εκ. 716. ὅπως ἀν εὐωχῆσθε πρῶτον τ.
1021. οἴμω: Προκρούστης τ. γενήσομαι. Π. 232, αὕτη 'στὶν ἡν δεῖ χρημάτων σε τ.
 433. ἡ σφὰ ποιήσω τ. δοῦναι δίκην
 947. ἔγὰ ποιήσω τ. δοῦναι δίκην, Fr. 192, 2. 7. Ττ. 192, 2. τ.
491. πικρότατον οἶνον τ. πίει τάχα.
τημη. Ο. 815. Σπάρτην γάρ ἀν θείμην ἐγὰ τ. πόλει;
την. Α. 1. ὅσα δη δέδηγμαι τ. ἐμαυτοῦ καρδίαν, κ.τ.λ.
Ν. 662. ὁρας δ πάσχεις; τ. τε θήλειαν καλείς κ.τ.λ.
τήνδ'. Ι. 568. πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τ. ἐκόσμησαν πόλιν' κ.τ.λ.
τήνδε. Α. 248. κεχαρισμένως σοι τ. την πομπην ἐμὲ κ.τ.λ.
τηνδεδί. Ο. 18. κολοιὸν ὀβολοῦ, τ. τριωβόλου.
Εκ. 989. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις' τ. μοι κρουστέον.
τηνδί. Σ. 987. τ. λαβὰν την ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον κ.τ.λ.
τήνελλα. Α. 1227. ὁρατε τουτονὶ κενόν. τ. καλλίνικος.
Α. 1228. τ. δῆτ', εἰπερ καλείς, ὧ πρέσβυ, καλλίνικος.
1230. τ. νυν, ὧ γεννάδα γώρει λαβὰν τὸν ἀσκόν.
1231. ἔπεσθέ νυν ἄδοντες ὧ τ. καλλίνικος. 1231. ἔπεσθέ νυν ἄδοντες & τ. καλλινικος.
1233. τ. καλλίνικον ἄΟ. 1764. τ. καλλίνικον ἄτήνελλος. Ι. 276. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾶς τῆ βοῆ, τ. εἶ.
τηνικαθτ'. ΕΙ. 1176. τ. αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
Εκ. 789. δράσουσιν, εἶτα τ. ήδη ΑΝ. Α. τί δρᾶν;
τηνικαθτα. ΕΙ. 338. ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τ. χαίρετε
ΕΙ. 1142. εἶπέ μοι. τί τ. δρῶμεν, ὧ Κωμαρχίδη;
1171. τ. τοῦ βέρους. 1171. τ. τοῦ θέρους 1171. τ. του θέρους
Ο. 1488. τ. δ' οὐκέτ' ἢν
Τηνίων. Π. 718. σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τ. ἔπειτ' ἔφλα
τηνῶθεν. Α. 754. ὅκα μὲν ἐγὰν τ. ἐμπορευόμαν,
Τηρέα. Ο. 15, δς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τ.
Ο. 46. ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τ.
101. ἐν ταῖς τραγψδίαισιν ἐμὲ τὸν Τ.
τἡρει. ΕΙ, 146. ἐκεῖνο τ., μὴ σφαλεὶς καταρρυῆς
εν 1199. σὸ δὲ τεῦτο τ. τῆ νέρουτο γραδιο. Τήρει. Ε., 140. εκείνο τ., μη σφαίνει κοιργή.
Θ. 1199, σὺ δὲ τεὐτο τ. τῆ γέροντο γράδιο.
τηρεί. Σ. 1356. τὸ γὰρ νίδιον τ. με, κάστε δύσκολον ττρεῖν. Α. 1075. κάπειτα τ. νιφόμενον τὰς ἐσβολάς.
Σ. 210. τ. Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
Β. 1516. τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τ.,

Τηρεύς. Ο. 103. Τ. γαρ εἶ σύ; πότερον ὅρνις ἢ ταῶς; Λ. 563. ἔτερος δ' αὖ Θρᾶξ πέλτην σείων κακύντιον, ὧσπερ τηρήσουσ'. Εκ. 627. άπὸ τοῦ δείπνου καὶ τ. ἐπὶ τοίσιν δημοσίοισιν Εκ. 946. άλλ' εἶμι τ. δ τι καὶ δράσει ποτέ. Εκ. 946. αλλ είμι τ. δ τι και δράσει ποτέ.
τηρήτε. Θ. 580. σκοπήτε καὶ τ. μὴ καὶ προσπέση
τηροίην. Ν. 752. ὥσπερ κάτοπτρον, κἄτα τ. ἔχων,
τηροῦ. Σ. 1386. πρός ταῦτα τ. μὴ λάθης ὑπώπια.
τηροῦμαι. Σ. 319. τ. δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
τηροῦμεν. Ν. 579. αἴτινες τ. ὑμᾶς, ἡν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
τηροῦντες. Θ. 416. τ. ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
τηροῦσ'. Σ. 552. δν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τ. ἐπὶ τοῖσι
δουμάμτοις τηρούσιν. Σ. 354. τ. έχοντ' δβελίσκους.
τηρούσιν. Σ. 354. τ. έχοντ' δβελίσκους.
τηρώ, Ι. 1145. τ. γὰρ ἐκάστοτ' αὐΕΙ. 201. τὰ λοιπὰ τ. σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
τηρώμεσθ'. Σ. 372. ἀλλὰ τ. ὅπως μὴ Βὄελυκλέων αἰσθήσεται.
τηρών, Ι. 513. δ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τ. ὅ τι δωροδοκοίη. τῆς. Α. 66. μαθδν φέροντας δύο δραχμάς τ. ἡμέρας κ.τ.λ. τῆσδ'. Λ. 446, παύσω τιν' ὑμών τ. ἐγὼ τῆς ἐξόδου. κ.τ.λ. τῆσδε. Α. 892. ὑμῦν παρέξω τ. τῆς ξένης χάριν. κ.τ.λ. τήτες. Α. 15. τ. δ΄ άπέθανον καὶ διεστράφην Ιδών, Ν. 624. τ. Ιερομνημονείν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τ. μέλλουσιν ἔσεσθαι, τι. Α. 128. άλλ' ἐργάσομαί τ. δεινόν ἔργον καὶ μέγα. κ.τ.λ. τί. Α. 4. φέρ' ΐδω, τ. δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος; κ.τ.λ. τίζειν. Fr. 689. τ.: τιή. Ι. 126. τον περί σεαυτοῦ χρησμον ορρωδών; ΝΙ. τ.; κ.τ.λ. Σ. 1155. παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔ. τ. τί δή; κ.τ.λ. τιθασευτήν. Σ. 704. [να γιγνώσκης τον τ.: καθ' σταν οὐτός γ' ἐπισίζη, τίθει. Λ. 243. σῦ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τ.,
τίθει. Ε. 146. 1. οὐ γὰρ τ. τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
'τιθέμην. Ν. 65. ἐγὰ δὲ τοῦ πάππου τ. Φειδωνίδην.
τιθέναι. ΕΙ. 1024. σχίζας δευρὶ τ. ταχέως
Θ. 52. δρυόχους τ. δράματος ἀρχάς.
τίθεσθαι. ΕΙ. 1026. οὐκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τ.;
'(Δ. 1000 - ...) ἔδοκοιν τ. τὰ μηροὶ λαβάν. τίθεσο. ΕΙ. 1039. ταυτί δέδραται. τ. τὰ μηρὰ λαβάν. τίθημ. Θ. 1100. τέμνων κέλευθον, πόδα τ. ὑπόπτερον, τίθησιν. Π. 451. οὐκ ἐνέχυρον τ. ἡ μαρωτάτη; Τιθράσιαι. Β. 477. διασπάσονται Γοργόνες Τ., τιθύμαλλον. Εκ. 405. τ. ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ Τιθωνόν. Α. 688. ἄνδρα Τ. σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκών. τίκτει. ΕΙ. 1079. χὴ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλά τ., Ο. 695. τ. πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὸξ ἡ μελανόπτερος ἀἰδν. τίκτειν. ΕΙ. 1325. τάς τε γυναίκας τ. ήμῦν, Β. 1059. μεγάλων γνωμών καὶ διανοιών ίσα καὶ τὰ βήματα τ. τικτικόν. Fr. 690. τ.: τίκτοντα. Λ. 695. ἀετον τ. κάνθαρός σε μαιεύσομαι. τικτούταs. Β. 1080. καὶ τ. ἐν τοῖς ἰεροῖς,
τίκτουστν. Fr. 237. ὑπηνέμια τ. ψὰ πολλάκις.
τιλθῆ. Ν. 1083. τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῆ πιθύμενθς σοι τέφρα τε τ.;
τίλλε. Ο. 365. ἔλκε. τ., παῖε, διῖρε, κύπτε πρώτην τὴν χύτραν.
τίλλειν. Ο. 352. ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τ. καὶ δάκνειν.
Β. 424. τ. ἐαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους. τίλλεται. Ο. 285. άτε γαρ ών γενναῖος δπό τών συκοφαντών τ. τιλλομένην. Θ. 543, διὰ τοῦτο τ. με δεί δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν; τιλλόμενος. Θ. 593. ἡλιθίος ὅστις τ. ἡνείχετ' ἀν; τίλλονθ'. ΕΙ. 546. τ. ἐαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν τίλλων. Ε. 1. 346. τ. εαυτον; ο οε γε τας σμυνας ποι τίλλων. Γτ. 11. ἀπόλωλα· τ. τον λαγὼν δφθήσομαι, τιμά. Α. 895. ἐμοὶ δὲ τ. τᾶσδε πᾶ γενήσεται; τιμά. Θ. 128. ἀν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοίβον [τ.]. τιμαῖς. Θ. 112. Φοίβ', ἐν εὐμούσοισι τ. τιμαν. Σ. 847. ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας' ὡς ἐγὼ τ. βλέπω. τιμάν. Β. 332. φιλοπαίγμονα τ., τιμάς. Ο. 542. τάσδε τὰς τ. προγύνων παραδύντων, Εκ. 5. μυκτήρσι λαμπρας ήλίου τ. έχεις τιμάς. Β. 348, Ιεράς ὑπὸ τ. τιμάται. Π. 93. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τ. μόνους τιμή. Ι. 1275. άλλά τ. τοίσι χρηστοίς, δστις εδ λογίζεται. Σ. 520. ήτις ή τ. 'στί σοι καρπουμένω την 'Ελλάδα. τιμηθείς. Σ. 1023. άρθεις δε μέγας και τ. ως οδδείς πώποτ' έν ύμεν, τίμημ'. Π. 480. τί δητά σοι τ. ἐπιγράψω τῆ δίκη, τίμημα. Σ. 897. τον Σικελικόν. τ. κλωδι σύκινος. τιμήν. Α. 640. εύρετο πῶν ἄν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τ. περιάψας. Ο. 1278. οὐκ οἶσθ' ὅσην τ. παρ' ἀνθρώποις φέρες,

```
τιμήν. Ο. 1625. προβάτοιν δυοΐν τ. ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Β. 1035. ἄπὸ τοῦ τ. καὶ κλέος ἔσχεν πλην τοῦδ' ὅτι χρήστ'
                                  εδίδαξε,
     Θ. 333. ταξίαρχος ή στρατηγόν, λαμβάνειν τ. τινα
 τιμής. Α. 831. τ., λαβέ ταυτί τὰ σκόροδα καὶ τοὺς άλας,
Π. 191. τ. ΚΑ. πλακούντων ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ. ἰσχάδων
τιμήσαι. ΕΙ. 736. εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τ., θύγατερ Διὸς, ὅστις
τιμητικόν. Σ. 167. ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τ. τίμιον. Σ. 253. οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τ. πρίασθαι. Τιμοθέου. Π. 180. ὁ Τ. δὲ πύργος ΧΡ. ἐμπίσοι γέ σοι. Τιμόκλει'. Θ. 372. τἢ τῶν γυναικῶν Τ. ἐπεστάτει τιμώμενοι. Ο. 33, ἡμεῖς δὲ φυλῆ καὶ γένει τ., Τίμων. Ο. 1549. Τ. καθαρός. ἀλλ' ὡς ἄν ἀποτρέχω πάλιν,
     A. 808. T.
812. οδτος άρ' δ Τ.

τιμῶν. Ν. 428. ἡμᾶς τ. καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

Σ. 106. ὑπὸ δυσκολίας δ' ἄπασι τ. τὴν μακρὰν
Π. 587. οὐκοῦν τοὐτῷ δήπου δηλοῖ τ. τὰν πλοῦτον ἐκεῖνος τιμωρήσομαι. Α. 304. ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τ.
Εκ. 1044. ἐξεῦρες ἀλλ' ἐγώ σε τ.
τιμῶσι. ΕΙ. 401. ἐπεί σε καὶ τ. μᾶλλον ἡ πρὸ τοῦ.
τιμῶσι. Ο. 1276. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῷ τ. με;
τιμῶσιν. Ο. 1275. στεφανοῦσι καὶ τ. οἱ πάντες λεῷ.
τιν'. Α. 390. σκοτοδασνηυκνότριχά τ. Αῖδος κυνῆν' κ.τ.λ.
τίν'. Ι. 20. ἀλλ' ἐρωί τ. ἀποκινον ἀπὸ τοῦ δεσηότου. κ.τ.λ.
           812. οὖτος ἄρ' ὁ Τ.
  τίν'. Ι. 20. άλλ' εὐρέ τ. ἀπόκινον ἀπό τοῦ δεσπότου. κ.τ.λ.
 τινα. Ι. 11. τί κινυρόμεθ' άλλως; ούκ έχρην ζητείν τ. κ.τ.λ.
τίνα. Α. 1084. αίαι, τ. δ' αὖ μοι προστρέχει τις άγγελῶν; κ.τ.λ.
  τινά. Ν. 766. ἄστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ, ποίαν τ. κ.τ.λ.
     Σ. 1096. συκοφαντήσειν τ. κ.τ.λ.
 τινάς. Σ. 135. έχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τ. κ.τ.λ.
Σ. 1186. ποίους τ. δε χρη λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπείς, κ.τ.λ.
 τινάσσων. Β. 328. πολύκαρπον μέν τ.
Β. 340. έγειρε φλογέας λαμπάδας έν χερσί τ.,
τίνες. Α. 179. ἔσπευδον· οἱ δ΄ ὥσφροντο πρεσβῦταί τ. κ.τ.λ.
τίνες. Ν. 100. εἰσὶν δὲ τ.; ΣΤ. οῦκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα' κ.τ.λ.
 τινές. Ν. 315. αὶ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τ.
είσιν; κ.τ.λ.
τίνεται. Θ. 686. παραχρήμά τε τ.
τίνεται. Θ. 842. καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἢ χρήν, εἰ δανείσείεν τ. κ.τ.λ.
τίνι. Α. 919. νεώριον θρυαλλίς; οἴμοι, τ. τρόπω; κ.τ.λ.
τινί. Α. 405. ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τ.' κ.τ.λ.
Ι. 571. εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὡμὸν ἐν μάχη τ., κ.τ.λ.
τίνος. Ι. 588. πτίλον γάρ ἐστιν; εἰπέ μοι, τ. ποτὲ κ.τ.λ. τινός. Σ. 816. Για γ', ἢν καθεύδης ἀπολογουμένου τ., κ.τ.λ. ΕΙ. 824. ὧ δέσποθ', ἤκεις; ΤΡ. ὡς ἐγὰ ἀνθόμην τ. τινῶν. Ι. 977. καίτοι πρεσβυτέρων τ.
 τίνων, Ν. 1089, συνηγοροῦσιν έκ τ. κ.τ.λ.
 τιό. Ο. 237. τ. τ. τ. τ. τ. τ. τ. κ.τ.λ.
 τίομεν. Β. 1266. Έρμαν μέν πρόγονον τ. γένος οἱ περὶ λίμναν, τιοτίξ. Ο. 738. τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τ.,
 τις. Α. 39. ἐάν τ. ἄλλο πλην περὶ εἰρήνης λέγη. κ.τ.λ.
τίς. Α. 45. ήδη τις εἶπε; ΚΗ. τ. ἀγορεύειν βούλεται;
 τισαίμεθ'. Ο. 370. ή τίνας τ. άλλους τωνδ' αν έχθίους έτι;
Τισαμενοφαινίππους. Α. 603. Τ., Πανουργιππαρχίδας
 τίσι. Β. 1455. πρώτον, τ. χρήται πότερα τοις χρηστοις; ΔΙ.
πόθες: κ.τ.λ.
Τισιάδη. Σ. 401. ὧ Σμικυθίων καὶ Τ. καὶ Χρήμων καὶ Φερέ-
                            δειπνε:
 Τιτάνων. Ο. 469. άρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου και Τ. έγέ-
νεσθε τυτθαί. Ι. 716. καθ' ώσπερ αὶ τ. γε σιτίζεις κακῶς. τυτθή. Θ. 609. έχουσα; ΓΥ. Δ. τ. νη Δί' ἐμή. ΜΝ. διοίχομαι. τυτθήν. Λ. 958. μίσθωσόν μοι την τ. τυτθία. Θ. 143. άλλ' ώς γυνη δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τ.; Fr. 312, 2. καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἶς ἐνῆν τὰ τ. τυτθίδια. Fr. Μ. Θ. Δευτ. 14, 2. καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἶς ἐνῆν τ.
τιτθίου. Β. 412. παραρραγέντος τ. προκύψαν.
τιτθίου. Θ. 691. έξαρπάσας μοι φρούδος άπὸ τοῦ τ.
τιτθίων. Α. 1199. τῶν τ., ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
ΕΙ. 863. οἶμαι. τὶ δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τ. ἔχωμαι;
 Α. 83. ῶς δή καλὸν τὸ χρῆμα τ. ἔχεις.
Π. 1067, πειρὰ μὲν οῦν ἴσως σε καὶ τῶν τ.
τιτθούς. Θ. 640. καὶ νὴ Δὶ τ. γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὺκ ἔχει.
τιτιτιτιτιτιτιτίνα. Ο. 315. τ. λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον
 έχων;
τιττί'. Θ. 1185, οιμ' ώς στέριπο τ., ώσπερ γογγύλη.
 τίφην. Α. 920. ἐνθεὶς ἄν ἐς τ. ἀνὴρ Βοιώτιος
 τίφης. Α. 925. σελαγοῖντ' ἀν ὑπὸ τ. τε καὶ θρυαλλίδος; τλαίην. Ν. 119. οὐκ ἀν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἀν τ. ἰδεῖν Σ. 1159. ἐγὰ γὰρ ἀν τ. ὑποδύσασθαί ποτε
```

```
τλάμων. Β. 1355. έβαλον έβαλον ά τ. τλήμονα. Α. 1155. δε γ' εμε τον τ. Λήνοια χορηγών ἀπέλυσ'
                       άδειπνον.
  τλήμων. ΕΙ. 723. πόθεν ουν δ τ. ένθάδ' έξει σιτία;

    Θ. 1072. θανάτου τ.
    ΕΥ. θανάτου τ.
    Β. 85. ποῖ γῆς ὁ τ. ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν.

    Π. 603. τί πάθω τ.;
777. ἔφευγον, είδως οὐδέν· ὧ τ. ἐγώ.
Τληπόλεμός. Ν. 1266. τί δαί σε Τ. ποτ' εἴργασται κακόν;
τλητόν. Λ. 529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινύν γε λίγεις κοὐ τ. ἔμοιγε.
 τό. Α. 5. ἐγῷδο ἐφ' ῷ γε τ. κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν, κ.τ.λ.
Ν. 440. τουτὶ τ. γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν κ.τ.λ.
τόδ'. Α. 460. φθείρου λαβὼν τ. ἵσθ' ὁχληρὸς ὧν δόμοις. κ.τ.λ.
τόδε. Α. 340. ώς τ. τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. κ.τ.λ. τόδε. Α. 340. ώς τ. τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. κ.τ.λ. τοδί. Α. 366. Ιδού θέασαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τ., κ.τ.λ. Ν. 500. κατάθου. τί ληρεῖς; ΣΤ. εἰπὲ δή νυν μοι τ. κ.τ.λ. τόθ'. Ι. 900. οὐ γὰρ τ. ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυρροί;
κ.τ.λ. τοι. Α. 655. ἀλλ' ὑμεῖς τ. μή ποτ' ἀφῆθ' ὡς κωμφδήσει τὰ
                       δίκαια, κ.τ.λ.
τοί. Α. 759. παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ὅπερ τ. θεοί. κ.τ.λ.
Ι. 409, οὕ τ. μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ, κ.τ.λ.
τοία. Β. 470. τ. Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
τοιάδ'. Θ. 678. κὰν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τ. ἔσται' κ.τ.λ.
 τοιάδε. ΕΙ. 797. τ. χρη Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων κ.τ.λ.
τοιαδί. Ι. 1376. ἃ στωμυλείται τ. καθήμενα:
   Ο. 128, δπου τὰ μέγιστα πράγματ' είη τ.
 τοιαθθ'. Ν. 812. ταχέως φιλεί γάρ πως τὰ τ. ἐτέρα τρέπεσθαι.
                        κ.т.λ.
  τοιαθτ'. Σ. 111. τ. άλύει νουθετούμενος δ' άεὶ κ.τ.λ.
τοιαύτα. Α. 1046, φωνή τ. λάσκων, κ.τ.λ.
τοιαύτα. Ν. 1393. εί γάρ τ. γ΄ οὐτος ἐξειργασμένος
τοιαύται. Ν. 342. οὐ γάρ ἐκείναί γ΄ εἰσὶ τ. ΣΩ. φέρε, ποῖαι
γάρ τινές εἰσιν;
τοιαύταις. Ν. 1125. ἀποκεκόψονται τ. σφενδόναις παιήσομεν
τοιαύτας. Ι. 842. κατεργάσει γὰρ βαδίως, πλευράς έχων τ. τοιαυτασί. ΕΙ. 1258. ἐὰν τ. μάθη λαβὰς ποιεῖν, τοιαύτην. Ο. 48. εἴ που τ. εἶδε πόλιν ἢ πέπτατο. κ.τ.λ.
τοιαυτί. Ι. 49. κοσκυλματίοις άκροισι, τ. λέγων κ.τ.λ.
ΕΙ. 1280. <sup>°</sup>Ως οΙ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τ.
τοιγάρ. Α. 516. κὰν φμωξάς γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΑΥ. τ. ἔγωγ'
                       ένδον ἐσίγων.
τοιγαρούν. Σ. 1098. τ. πολλὰς πόλεις Μήδων έλόντες, τοιγάρτοι. Α. 643. τ. νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῦν ἀπά-
γοντες
τοιν. Α. 117. και τ. μεν εθνούχοιν τον έτερον τουτονί
τοίνυν. Α. 819. τὰ χοιρίδια τ. ἐγὰ φανῶ ταδί κ.τ.λ. τοιόνδ'. Σ. 1043. τ. εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε
καθαρτήν,
τοιόνδε. Α. 120. τ. δ', ὧ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων
τοιοῦτο. Β. 1399. φέρε ποῦ τ. δῆτά μοὺστί; ποῦ; ΔΙ. φράσω'
                       κ.τ.λ.
 τοιουτοιί. Λ. 1087. Ες ανδρες ήμεις ούτοιὶ τ.
τοιούτοις. Σ. 512. νη Δί' εἰθίσθης γὰρ ήδεσθαι τ. πράγμασιν
                       K.T.A.
  τοιοῦτον. Ι. 844. ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τ. ἔργον ὥστε κ.τ.λ.
τοιοῦτόν. Π. 897. ἐπεὶ τ. γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
τοιουτονί. Ι. 884. τ. Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν. κ.τ.λ.
τοιοῦτος. Ι. 391. ἀλλ' ὅμως οὖτος τ. ἀν ἄπαντα τὸν βίον, κ.τ.λ.
τοιουτοσί. Β. 66. τ. τοίνυν με δαρδάπτει πύθος τοιούτου. ΕΙ. 311. ἀλλ' ἀκούσαντες τ. χαίρομεν κηρύγματος.
                      к.т.λ.
τοιούτω. Α. 941. γείω τ. χρώμενος τοιούτων. Ο. 136. τί δαὶ σύ; ΠΕ. τ. ἔρῶ κὰγώ, ΕΠ. τίνων; τοῖs. Α. 6. τ. πέντε ταλάντοις οἶς Κλέων ἐξήμεσεν. κ.τ.λ.
τοίσδ'. Ν. 1159. τ. ένὶ δώμασι παίς,
τοισδε. Α. 914. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τ. ΒΟ, τί ἀδικειμένος;
                       κ.τ.λ.
τοισδί. Α. 161. τ. δύο δραχμάς τοις ἀπεψωλημένοις;
Ο. 359. τοις δὲ γαμψώνυξι τ.; ΠΕ, τὸν δβελίσκον ἀρπάσας τοισι. Α. 132. καὶ τ. παιδίοισι καὶ τῆ πλάτιδι' κ.τ.λ. τοισιν. Α. 225. ὅστις, ὧ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ, τ. ἐχθροῖσιν ἐσπεί-
                       σατο, κ.τ.λ.
τοίχοις. Α. 144. ἐν τοῖσι τ. ἔγραφ', ᾿Αθηναῖοι καλοί.
τοίχον. Σ. 130. ἐνέκρουεν ἐς τὸν τ., εἶτ' ἐξήλλετο,
Β. 537. πρὸς τὸν εδ πράττοντα τ.
Fr. 405. "τ. μοχλίσκω καταβαλεῖν."
τοίχους. Π. 565. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὸς τ.
                       διορύττειν,
τοιχωρύχε. Ν. 1327. ὧ μιαρὲ καὶ πατραλοία καὶ τ.
```

τοιχωρύχε. Π. 909. πῶς οὖν ἀν εἶης χρηστὸς, ὧ τ., Π. 1141. ἐφ' ῷ τε μετέχειν καὐτὸς, ὧ τ. τοιχωρυχεῖ. Π. 165. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δ ſ, ὁ δὲ τ., τοιχωρύχοιs. Β. 773. καὶ τοῖσε πατραλοίαισε καὶ τ., τοιχωρύχον. Π. 939. ἡ περὶ πονηρον ἄνδρα καὶ τ.; τοιχωρύχοs. Π. 204. τ. τις διέβαλ'. ἐσδὺς γάρ ποτε τοιχωρύχους. Β. 808. πολλούς ίσως ένόμιζε τούς τ. τοιχωρύχων. Π. 869. ἢ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τ.; τοιῷδ'. Ο. 1735. ἐν τ. ὑμεναίω. τοιώνδε. Β. 355. όστις άπειρος τ. λόγων, ή γνώμη μή καθαρεύει, τοκήας. ΕΙ. 1301. Ψυχήν δ' έξεσάωσα, ΤΡ. κατήσχυνας δὲ τ. τόκοι. Ν. 18. οἱ γὰρ τ. χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λύχνον, Ν. 1156. αὐτοἱ τε καὶ τάρχαῖα καὶ τ. τόκων τόκον. Ν. 1285. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰργυρίου μοι τὸν τ. Θ. 843. καὶ τ. πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τ., 845. ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τ. τόκος. Ν. 1286. ἀπόδος γε. ΣΤ. τοῦτο δ΄ έσθ' ὁ τ. τί θηρίον; Λ. 754. ὁ τ. ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν τόκου. Ν. 34. ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα χάτεροι τ. Ν. 747. έχω τ. γνώμην ἀποστερητικήν.
Λ. 742. ἃ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τ.
Θ. 845. ἀξία γοῦν εἶ τ., τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.
τόκους. Ν. 20. ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τ. Ν. 755. οὐκ ἀν ἀποδοίην τοὺς τ. ΣΩ. ὁτιὴ τί δή; τόκων. Ν. 240. ὑπὸ γὰρ τ. χρήστων τε δυσκολωτάτων Ν. 739. περὶ τῶν τ., ὅπως ἄν ἀποδῶ μηδενί. 1156. αὐτοί τε καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκοι τ. τολμά. Ι. 510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τ. τε λέγειν τὰ δίκαια, τολμάν. Εκ. 400. οὐ δεινὰ τ. τουτονὶ δημηγορεῖν, Π. 593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τ. ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν τολμάς. Α. 311. οὐχ ἀπάντων ὅντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. Α. 558. ταυτί σὰ τ. πτωχὸς ὧν ἡμῶς λέγειν,
 578. οὖτος σὰ τ. πτωχὸς ὧν λέγειν τάδε;
 Ι. 90. οἶνον σὰ τ. εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν; Θ. 888. δστις γε τ. σημα τον βωμον καλείν. Β. 1326. τ. τάμα μέλη ψέγειν, Π. 472. ταυτί σὺ τ., & μιαρωτάτη, λέγειν; τόλμας. Θ. 1109. κατάρατο τ. ἀποτανουμένη λαλᾶς; τολμάτον. Π. 419. τόλμημα γάρ τ. οὐκ ἀνασχετὸν.
Π. 454. γρύζειν δὲ καὶ τ., ὡ καθάρματε,
τόλμη. ΕΙ. 1030. φρενὶ πορίμφ τε τ.;
τόλμημα. ΕΙ. 94. τ. νέον παλαμησάμενος. Εκ. 106. τ. τολμωμεν τοσούτον ούνεκα, 288. ενδυόμεναι κατά σκότον τ. τηλικούτον. 13. 419. τ. γάρ τολμάτον οὐκ ἀνασχετόν, τολμήματος. Λ. 284. ἐγὰ οὐκ ἀρα σχήσω παρὰν τ. τοσούτου; τολμηρέ. ΕΙ. 182. ὧ βδελυρὲ καὶ τ. κἀναίσχυντε σὰ ΕΙ. 362. ὧ μιαρὲ καὶ τ., τί ποιεῖν διανοεῖ; Β. 465. ὧ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τ. σὰ τολμηρός. Ν. 445. Θρασύς, εύγλωττος, τ., ἵτης, τόλμης. Α. 646. ούτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τ. ήδη πόρρω κλέος ήκει, ήκει,
Θ. 702. ἀς άπαν γάρ ἐστι τ. ἔργα κἀναισχυντίας.
τολμήσαί. Θ. 526. οὐδὲ τ. ποτ' ἄν.
τολμήσει. Α. 563. ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τ. λέγειν.
τολμήσεις. Α. 316. εἰ σὰ τ. ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
Β. 116. ὧ σχέτλιε, τ. γὰρ ἱέναι; ΔΙ. καὶ σὰ γε
τόλμησον. Α. 488. τ., ῖθι, χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.
Σ. 326. τ., ἀναξ, χαρίσασθαί μοι,
τολμῶμεν. Εκ. 106. τόλμημα τ. τοσοῦτον οὕνεκα,
τολμῶν. Ν. 375. αὖται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τρόπῳ,
ὧ πάντα σὰ τ.;
τολμῶντα. Β. 951. οὐκ ἀποθανεῖν σε τοῦτ' ἐνοῦν τ.: ΕΥ μὰ τολμώντα. Β. 951. οὐκ ἀποθανείν σε ταῦτ' ἐχρῆν τ.; ΕΥ. μὰ τον 'Απόλλω' τολμώντε. Π. 416. τ. δράν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε, τολμώντε. Εκ. 560. οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τ. αὐτὴν αἰσχρὰ δράν τολυπεύειν. Α. 587. οὐκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τ., τολύπην. Α. 586. τ. μεγάλην, κặτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαϊναν ύφηναι. τόμιά. Α. 186. καί μοι δότω τὰ τ. τις. ΚΑ. Αυσιστράτη, τόμιον. Λ. 192. ἵππον λαβοῦσαι τ. ἐντεμοίμεθα. τόμον. Ι. 1179. καὶ χόλικος ἢνύστρου τε καὶ γαστρὸς τ. 1. 1190. λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τ. τόν. Α. 10. ότε δή κεχήνη προσδοκῶν τ. Αἰσχύλον, κ.τ.λ. Α. 93, κόραξ πατάξας τ., γε σὸν τοῦ πρέσβεως, κ.τ.λ. τόνδ΄. Ι. 758. ὅτοισι τ. ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ κ.τ.λ. τόνδε. Α. 336. ἀπολεῖς βα τὸν ἥλικα τ. φιλανθρακέα; κ.τ.λ. τονδί. Ο. 955, τὰ κρυερὰ τ. τὸν χιτωνίσκον λαβών. κ.τ.λ.

```
τονθορύζοντες. Α. 683. τ. δε γήρα τῷ λίθω προσέσταμεν, τονθορύζων. Β. 747. τί δε τ., ήνίκ' αν πληγας λαβών τονθορύσας. Σ. 614. καταρασάμενος καὶ τ. άλλ' ήν μή μοι ταχὺ
  μάξη,
τόνου. Ι. 532. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τ. οὐκ ἔτ'
                                     ένόντος
Σ. 337. οὐτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τ.
Λ. 923. αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τ. γε. ΚΙ. δός μοί νυν κύσαι.
τόξα. Ο. 1186. καὶ τ. χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης:
Β. 1357. τὰ τ. λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τόξευε. Ο. 1187. τ., παῖε, σφενδύνην τίς μοι δότω.
τοξευμάτων. Σ. 1084. ὑπὸ δὲ τῶν τ. οὐκ ἢν ἰδεῖν τὸν οὐρανών.
τοξικόν. Λ. 462. οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τ.
  τοξόθ'. Θ. 1002. ὧ τ., Ικετεύω σε. ΤΟ. μη μ' Ικέτευε σύ.
τοξοποιείν. Λ. 8. οὐ γὰρ πρέπει σοι τ. τὰς ὀφρῦς. τοξότ'. Θ. 931. ὧ τ., ἐν τῆ σανίδι, κάπειτ' ἐνθαδὶ τοξότα. Θ. 1177. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετῶν, ὧ τ.
  Θ. 1193. τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΕΥ. χαῖρε, τ.*
τοξόται. Α. 54.
  1. 665. καθ' είλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοὶ τ.
Εκ. 143. καὶ τὸν παραινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τ.
258. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἢν σ' οἰ τ.
τοξότας. Α. 711. κατεβόησε δ' ἀν κεκραγώς τ. τρισχιλίους,
  τοξότην. Θ. 940. κέλευε πρός τῆ σανίδι δείν τὸν τ.,
 Θ. 1208. λέλυσο΄ σθν έργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τ. τοξότης. Α. 433. ἄληθες, ἃ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὅ τ.; Λ. 441. ἶδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἔτερος τ.; 445. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τ.; ταύτης ἔχου. 449. οἴμοι κακοδαίμων ἐπιλέλοιψ' ὁ τ.
449. οίμοι κακοδαίμων ἐπιλέλοιφ' ὁ τ.
Θ. 923. προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χῶ τ.
Fr. 362, 1. ἔστι τις πονηρός ἡμῶν τ. συνήγορος τοξότου. Α. 707. ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τ. κυκώμενον, τοξοφόρον. Θ. 970. μέλπουσα καὶ τὴν τ. τόξων, Θ. 108. χρυσέων ρύτορα τ. τοπάζετε. Σ. 73. εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν ἐπεὶ τ. τόποις. Θ. 664. εῖ τις ἐν τ. ἔδραῖος ἄλλος αῦ λέληθεν ῶν. τόπον. Ο. 44. πλανώμεθα ζητοῦντε τ. ἀπράγμονα, Ο. 310. ποποποποποποποῦ μ' ἄρ' δς ἐκάλεσε; τίνα τ. ἄρα νέμεται;
 Ο. 310, ποποποποποποπου μ αρ δε εκαλεσε; τινα τ. αρα νέμεται; τόπος. Ο. 180. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕ, ὥσπερ είποι τις τ. Β. 278. ὡς οὖτος ὁ τ. ἐστὶν οὖ τὰ θηρία τόπου, Εκ. 489. ἀλλ' ἐγκονῶμεν' τοῦ τ. γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἥδη τόπους. Ο. 245. ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τ. τόρευε. Θ. 986. τ. πάσαν ψδήν' τορνεύει. Θ. 54. τὰ δὲ τ., τὰ δὲ κολλομελεῖ, τορνευτολυρασπιδοπηγοί. Ο. 491. σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τ.'
  μοιβοί, τ. τοροτίξ. Ο. 267. τ. τ.
   τοροτοροτορολιλιλίξ. Ο. 262. τ.
τοροτοροτοροτιέξ. Ο. 260. τ. τορότη. Ι. 984. δοίδυς ούδε τ. τορύτη. Ι. 984. δοίδυς ούδε τ. τορύτη. Ο. 79. τρέχω 'πὶ τ. ΕΥ. τροχίλος δρινς ούτοσί τορύτης. Ο. 78. έτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τ. καὶ χύτρας τορώς. Β. 1102. ὁ δ' ἐπιθαστρέφειν δύνηται κάπερείδεσθαι τ. τοσαῦτα. Α. 1186. τ. λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσῶν κ.τ.λ. τοσαῦτά. Εκ. 141. τ. γ' εῦχοντ', είπερ οἶνος μὴ παρῆν; τοσαύτας. Λ. 249. οὐ γὰρ τ. οὕτ' ἀπειλὰς οὕτε πῦρ τοσαύτην. Α. 149. στρατιάν τ. ώστ' 'Αθηναίους ἐρεῖν, τοσαυτί. Λ. 356. ὧ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τ.; τοσάνδ'. Α. 943. τ. ἀεὶ ψοφοῦντι:
  τοσόνδ. Α. 943. τ. δεί ψοφοῦντι;
τοσόνδε. Ι. 77. τ. δ΄ αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
τοσοῦτο. Ι. 1234. καί σου τ. πρῶτον ἐκπειράσομαι κ.τ.λ.
τοσοῦτοις. Σ. 479. μᾶλλον ἡ κακοῖς τ. ναυμαχεῖν ὀσημέραι.
   τοσοῦτον. Ι. 948. ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΑ. ἔχε τ. δ΄ ἴσθ' ὅτι, τοσοῦτόν. Α. 899. χρόνον τ. ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
    τοσουτονί. Ι. 578. και προς ούκ αιτούμεν δύδεν, πλήν τ. μόνον-
                                      κ.τ.λ.
       Fr. 458. ήτις κύουσ' ἐφάνη κύος τ.
 Ετ. 458. ήτις κύουσ εφάνη κύος τ. τοσούτος. Ι. 414. ἀπομαγδαλίας στούμενος τ. ἐκτραφείην. τοσούτου. Λ. 284. ἐγὰ οὐκ άρα σχήσω πορῶν τολμήματος τ.; τοσούτω. Ι. 420. οἱ δ' ἔβλεπον, κάγὰ 'ν τ. τῶν κρεῶν ἐκλεπτον. τοσούτων. Ετ. 244. κακῶν τ. ξυνελέγη μοι σώρακος. τότ. Ι. 405. ἀσαμμ γὰρ τ. ἀν μόνον' κ.τ.λ. τότε. Α. 216. σπονδοφόρος οὖτος ὑπ' ἐμοῦ τ. διωκόμενος κ.τ.λ. τοτέ. Ι. 540. χοὖτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τ. μὲν πίπτων, τ. δ' οὐχί. κ.τ.λ.
                                       ούχί. κ.τ.λ.
   τοτοβρίξ. Ο. 242. τριστό τριστό τ.
   τοτοτοτοτοτοτοτίξ. (Ο. 747.) τ.,
   του. Ι. 31. θεών ζύντε προσπεσείν τ. πρός Βρέτας. κ.τ.λ.
```

```
τοῦ. Α. 44. πάριθ', ὡς ἄν ἐντὸς ἦτε τ. καθάρματος. κ.τ.λ. τουβολοῦ. Ι. 649. ἴνα τὰς ἀφύας ἀνοῦντο πολλὰς τ.,
      Ι. 945. ἀνήρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τ.
Ο, 1079. ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἐπτὰ τ.,
τοὕγκυκλον. Λ. 113. ἐγὰ ὅέ γ' ἀν κὰν εἴ με χρείη τ.
Λ. 1162. ἀμές γε λῶμες, αἴ τις ἀμὶν τ.
Α. 1102. αμες γε κωμες, αι τις αμιν τ.

Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τ.

τοῦδ. Α. 454. τὶ δ', ὡ τάλας, σε τ. εγει πλέκους χρέος; κ.τ.λ.

τοῦδε. Α. 770. οὐ δεινά; θᾶσθε τ. τὰς ἀπιστίας κ.τ.λ.

τοῦδέ. Σ. 300. ἀπὸ γὰρ τ. με τοῦ μισθαρίου

τουδί. Ν. 431. ἀλλ' ἐσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν ιώστε τὸ λοιπόν
γ' ἀπὸ τ. κ.τ.λ.
τοῦθ'. Α. 516. μέμνησθε τ., ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
τοῦθόνιον. Fr. 159. ὤσπερ κυλικείου τ. προπέπταται.
τοὖκ. Ο. 813. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τ. Λακεδαίμονος,
τοῦλαίον. Α. 1128. κατάχει σὸ, παῖ, τ. ἐν τῷ χαλκίῳ
τοὖλαίου. Σ. 252. καὶ ταῦτα τ. σπανίζοντος, ἀνόητε;
  τούλατήρος. Α. 246. ἵν' έτνος καταχέω τ. τουτουί.
τούλεόν. Ι. 152. ἵθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τ., καὶ τοῦ θεοῦ
Ι. 169. ἀλλ' ἐπανάβηθι κάπὶ τ. τοδὶ
  τούλυμπίου. Ο. 130. λέγοι ταδί΄ πρός τοῦ Διός τ., 
τούλυτρον. Α. 1120. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τ. 
τούμόν. Α. 219. νῦν δ΄ ἐπειδή στερρόν ήδη τ. ἀντικνήμιον κ.τ.λ. 
Ι. 1231. τ. γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
 1. 1231. τ. γε φραζων ονομα και λιαν σαφως.
τούμοῦ. Σ. 272. τ. μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε. κ.τ.λ.
τούμπαλιν. Λ. 1045. ἀλλὰ πολὺ τ. πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
Θ. 1224. τηδὶ διώξει; τ. τρέχεις σύ γε.
τοὑμποδών. Λ. 1161. τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τ.;
Θ. 847. τί δῆτ' ἀν εἴη τ.; οὐκ ἐσθ' ὅπως
τοὑμφαλοῦ. Ν. 977. ἡλείψατο δ' ἀν τ. οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν
τότ' ἀν, ὥστε
   τούν. Σ. 1374. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τ. μέσφ; κ.τ.λ. τοὐναντίον. Π. 14. τ. δρῶν ἡ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν. Π. 1047. τ. πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
  Π. 1047. τ. πέπονθε τοις πολλοίς άρα:
τοὖνιαντοῦ. Fr. 476, 7. ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστι τ.
τοὕνομ'. Ι. 1257. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τ. εἴπ'. ΑΛ. 'Αγοράκριτος'
Σ. 490. ἢς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τ. οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν'
492. ὥστε καὶ δὴ τ. αὐτῆς ἐν ἀγορῷ κυλίνδεται.
ΕΙ. 189. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τ. ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.
Ο. 644. καὶ τ. ἡμῦν φράσατον. ΠΕ. ἀλλὰ ῥάδιον.
812. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῦν τ. ἔσται τῆ πόλει;
923. καὶ τ. ὥσπερ παιδίον κῦν δὸ 'θένιην:
                  923. καὶ τ. ὥσπερ παιδίφ νῦν δὴ 'θέμην;
       Θ. 803. παραβάλλουσαι της τε γυναικός και τάνδρός τ. έκασ-
                                               TOV.
1201. μεμνήσι τοίννν τ. ' Αρταμουξία, τούνομα. Ν. 63. ή μὲν γαρ ἵππον προσετίθει πρὸς τ., Ν. 100. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ οἶδ ἀκριβῶς τ. Ο. 820. καλὸν γαρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὕρες τ. 1293. χωλὸς, Μενίππφ δ' ἢν χελιδῶν τ., 1505. τί γαρ ἔστι; ΠΡ. σίγα, μὴ κάλει μου τ. Λ. 853. ὧ χαῖρε φίλτατ' οὐ γαρ ἀκλεὲς τ. Β. 299. ὧνθρωφ', ἰκετείω, μηδὲ κατερεῖς τ. Fr. 304. ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τ. τοὐνόματος. Ν. 62. περὶ τ. δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα' τοὕντερον. Ν. 160. ἔφασκεν είναι τ. τῆς ἐμπίδος Ν. 168. ὅστις δίοιδε τ. τῆς ἐμπίδος. τούντεῦθεν. Ι. 131. εἶς οὐτοσὶ πώλης. τί τ.; λέγε.
                 1201. μεμνησι τοίνυν τ. 'Αρταμουξία.
Β. 1381. καὶ ΕΥ. έχόμεθα. ΔΙ. τ. νῦν λέγετον ἐς τὸν στα-
                θμόν.
1387. ὑγρὸν ποιήσας τ. ὥσπερ τἄρια,
1388. σὺ δ' εἰσέθηκας τ. ἐπτερωμένον.
        Fr. 307, 1. ως διά γε τοῦτο τ. οὐ δύναμαι φέρειν
```

```
τούπτάνιον. Ι. 1033. ἐσφοιτῶν τ' ἐς τ. λήσει σε κυνηδὸν
ΕΙ. 891. τουτὶ δ' ὅρα τ. ἡμῖν ὡς καλόν.
τούρανοῦ. ΕΙ. 199. ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τ. τὸν κύτταρον.
ΕΙ. 822. ἀπὸ τ. ὀραίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
847. πόθεν δ' ἔλαβες ταύτα σύ; ΤΡ. πόθεν; ἐκ τ.
τούράνου. Λ. 651. τ. γάρ μοι μέτεστι: καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
τούργον. Α. 8. διὰ τοῦτο τ. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
Ι. 787. τοῦτό γὲ τοί σου τ. ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον·
1055. Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τ.;
Ν. 1416. φήσεις νομίζεσθαι σὰ παιδὸς τοῦτο τ. εἶναι·
ΕΙ. 472. πῶς οῦν οὰ χωρεῖτ.;
511. οῖ τοι γεωργοὶ τ. ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
Ο. 166. ὡς τοῦτ' ἄτιμον τ. ἐστίν. αὐτίκα
325. καὶ δέδρακας τοῦτο τ.; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ήδομαι.
       325. καὶ δέδρακας τοῦτο τ.; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ήδομαι.
1430. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὰ τ.; εἰπέ μοι,
Λ. 375. τοῦμὸν σὰ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τ. τάχ' αὐτὸ
       δείξει.

1112. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τ., εὶ λάβοι γέ τις
Β. 563. τούτου πάνυ τ., οῦτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

568. καὶ τοῦτο τούτου τ. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
568, καὶ τοῦτο τούτου τ. άλλ' ἐχρῆν τι δράν.
τοὺρεβίνθου. ΕΙ. 1136, κἀνθρακίζων τ.,
Β. 545. τ. 'δραττόμην' οὖ-
τοὑρνίθιον. Ο. 662. ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τ.,
Ο. 667. ὧ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τ.
τοὑρνιθίου. Ο. 224. ὧ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τ.'
τοὑρριπτασμένον. Λ. 28. ἢ πού τι λεπτόν ἐστι τ.
τοὑρροπύγιον. Ν. 158. κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν, ἡ κατὰ τ.
Σ. 1075. ἐσμὲν ἡμεῖς, οἶς πρόσεστι τοῦτο τ.,
τοὑροσπινίου. Ν. 162. βία βαδίζειν εὐθὸ τ.:
Σ. 1075. ἐσμὲν ἡμεῖς, οἶς πρόσεστι τοῦτο τ., τούρροπυγίου. Ν. 162. βἰα βαδίζειν εὐθύ τ.: τούς. Α. 7. ταῦθ ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τ. ἱππέας κ.τ.λ. Α. 577. καὶ τ. γε συνισταμένους τούτους καὶ τ. πιλοῦντας ἐαυτοὺς κ.τ.λ. τούσδ. Ι. 1135. εἰ τ. ἐπίτηδες ὡσ- κ.τ.λ. τούσδε. Σ. 855. ἐγὼ γὰρ εἶχον τ. τοὺς ἀρυστίχους. κ.τ.λ. τούστ. Σ. 27. δεινόν γέ τ. ἀνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα. τοὕστρακον. Εκ. 1033. ὕδατός τε κατάθου τ. πρὸ τῆς θύρας. τοῦτ. Α. 12. πῶς τ. ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν; κ.τ.λ. τουτάκις, ΕΙ. 1079. τ. οὕπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι, τουτί. Α. 156. τ. τὶ ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. 'Οδομάντων στρατός. κ.τ.λ.
                                            K.T.A.
        Ν. 408. νη Δί', έγω γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τ. ποτε Διασίοισιν.
  τοθτο. Α. 8. διά τ. τούργον: ἄξιον γάρ Ἑλλάδι. κ.τ.λ.
τοθτό. Ν. 372. νη τον 'Απόλλω, τ. γέ τοι τῷ νυνὶ λόγφ εῦ
προσέφυσας: κ.τ.λ.
  προσέφυσας κ.τ.λ.
τουτογί. Ι. 721. χὰ πρωπτὸς ούμὸς τ. σοφίζεται. κ.τ.λ.
Λ. 1102. πρέσβεις. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε χἡμεῖς τ.
τουτοξί. Π. 227. καὶ δὴ βαδίζω τ. κρεάδιον
τουτοξί. Θ. 1127. τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τ.
τούτοιν. Ν. 114. τ. τὸν ἔτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα. κ.τ.λ.
τουτοινί. ΕΙ. 1214. τί δῆτα τ. καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
τούτοις. Α. 159. τ. ἐὰν τις δύο δραχμὰς μισθὸν δίδῷ. κ.τ.λ.
    τούτοισι. Ι. 770. εψοίμην εν περικομματίοις κεί μή τ. πέποι-
    θας, κ.τ.λ.
τούτοισί. Σ. 521. πάνυ γε' καὶ τ. γ' ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔ. καὶ
   μὴν ἐγώ.
τούτοισιν. Α. 166. οὐ μὴ πρόσει τ. ἐσκοροδισμένοις; κ.τ.λ.
τοῦτον. Α. 110. ἀλλ' ἀπιθ' · ἐγὼ δὲ βασανιῶ τ. μόνος. κ.τ.λ.
τοῦτόν. Σ. 374. ὡς ἐγὼ τ. γ΄, ἐὰν γρύ- κ.τ.λ.
τουτονγί. Λ. 604. καὶ τ. λαβὲ τὸν στέφανον.
   τουτονγί. Α. 111. άγε δὴ σὰ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τ., κ.τ.λ. Ν. 731. φέρε νιν, άθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾶ, τ. κ.τ.λ. τούτου. Α. 48. καὶ Τριπτολέμου τ. δὲ Κελεὸς γίγνεται κ.τ.λ. τουτουί. Α. 246. Ιν ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τ. κ.τ.λ. Ι. 731. ὁπὸ τ. καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗΜ. τιή; κ.τ.λ. τουτουμενί. Β. 965. τ. Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάγνης,
   τούτους. Α. 650. τ. γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι κ.τ.λ. τουτουσί. Ν. 897. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τ. κ.τ.λ. τούτω. Σ. 381. ἄγε νυν, ἡν αἰσθομένω τ. ζητῆτόν μ' ἐσκαλα-
    μᾶσθαι
τούτφ. Ι. 962. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΛ, ἀλλ' ἐὰν τ. πίθη, κ.τ.λ.
     τουτωί. Α. 1065. ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τ. κ.τ.λ.
    ΕΙ. 1218, ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τ. κ.τ.λ.
τούτων. Α. 151. κάκιστ' ἀπολοίμην. εἴ τι τ. πείθομαι κ.τ.λ.
τοὕψον. Ι. 1032. ἔξέδεταί σου τ., ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκης:
          Fr. 242, 1. τραπόμενον ès τ. λαβείν
    1290.
```

τοφνεί. Fr. 702. τ.: τραγαλίζοντα. Σ. 674. ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τ. τὸ μηδέν, τραγασαία. Α. 808. ποδαπά τὰ χοιρί'; ὡς τ. φαίνεται. τραγασαίου. Α. 853. πατρός τ. τραγελάφους. Β. 937. ούχ Ιππαλεκτρυύνας μὰ Δί' οὐδὲ τ., τραγεκαφους. Β. 357. οιχ τιπακτιτρούς μα απερ σύ,
τραγήμαθ'. Α. 1091. στέφανοι, μύρον, τ., αὶ πόρναι πάρα,
τραγήματα. Β. 510. ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τ.
Εκ. 844. στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τ., Π. 996, καὶ τἄλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τ. τραγημάτων, Π. 190. ἔρωτος ΚΑ. ἄρτων ΧΡ. μουσικῆς ΚΑ. τ. τραγικόν. Β. 1005. καὶ κοσμήσας τ. λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν τραγικών. Fr. 198, 9. ἀπό των τρυγφδών, ἀπό δὲ των τ. χορών τραγικώτερος. ΕΙ. 136. ὅπως ἐφαίνου τοῦς θεοῦς τ. τράγοι, Π. 295, ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι τ. δ' ἀκρατιείσθε τραγομάσχαλοι. ΕΙ. 813. γρασσύβαι, μιαροί, τ. ίχθυολυμαι· τράγον. Ο. 1057. θύσοντες είσω τοῖς θεοῖσι τὸν τ. Π. 820. δν καὶ τ. καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος, τράγος. Ν. 661. κριδς, τ., ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών. τράγου. Ο. 959. μη κα Π. 313. μνθώσομέν θ΄ ὥσπερ τ. τραγωδείν. Fr. 691. τ.: μη κατάρξη τοῦ τ τραγωδείν. Γτ. 691. τ.:
τραγωδείν. ΕΙ. 148. λόγον παράσχης καὶ τ. γένη.
τραγωδεία. Ο. 1444. ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τ.
Β. 95. ἄπαξ προσουρήσαντα τῆ τ.
τραγωδεία. Λ. 138. οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αὶ τ.
τραγωδείαι. Θ. 450. νῦν δ' οὕτος ἐν ταῖσιν τ. ποιῶν
Β. 935. εἶτ' ἐν τ. ἐχρῆν κάλεκτρυόνα ποιῆσαι;
τραγωδείαισιν. Ο. 101. ἐν ταῖς τ. ἐμὲ τὸν Τηρέα. τραγφδίαιστιν. Ο. 101. ἐν ταῖς τ. ἐμὲ τὸν Τηρέα.
Β. 834. ἐν ταῖς τ. ἐτερατεύετο.
τραγφδίαν. Α. 400. τ. ΔΙ. ὧ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
Ι. 401. καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τ.
Σ. 1511. ὁ σμικρότατος, δς τὴν τ. ποιεί.
Β. 798. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τ.;
τραγφδίας. Α. 412. ἀτὰρ τί τὰ βάκι' ἐκ τ. ἔχεις,
Β. 90. τ. ποιοῦντα πλεῖν ἡ μύρια,
802. κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τ.
862. τάπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τ.,
913. πρόσχημα τῆς τ., γρύζοντας οὐδὲ τουτί:
1120. ὅπως τὰ πρῶτον τῆς τ. μέρος
Π. 423. ἴσως Ἑρινύς ἐστιν ἐκ τ.:
τραγφδικής. Β. 1495. τῆς τ. τέχνης.
τραγφδικόν. Α. 9. ἀλλ' ἀδυνήθην ἔτερον αὖ τ.,
Β. 769. ἐκεῖνος εἴχε τὸν τ. θρόνον,
Π. 424. βλέπει γὲ τοι μανικόν τι καὶ τ. Π. 424, βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τ. τραγφδοδιδάσκαλον. Θ. 88. 'Αγάθωνα πείσαι τὸν τ. τραγφδοί. Θ. 391. εἰσὶν θεαταὶ καὶ τ. καὶ χοροὶ, τραγωδοίς. Ο. 512. οπότ' εξέλθοι Πρίαμός τις έχων όρνιν έν דסוֹסו ד. τραγφδοποιός. Θ. 30. δ τ. ΜΝ. ποίος οὖτος ἀγάθων; τραγφδός. Σ. 1498. εἴ τις τ. φησιν δρχεῖσθαι καλῶς. Σ. 1505. ἔτερας τ. Καρκινίτης ἔρχεται, τραγφδούς. Σ. 1480. καὶ τοὺς τ. φησιν ἀποδείξειν κρόνους τραγφδούσ. Ν. 1091. τί δαί; τ. ἐκ τίνων; τραγφδούσ. Ν. 1091. τί δαί; τ. ἐκ τίνων; τραγφδώ. Θ. 85. δτιὴ τ. καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. τραγφδῶν. ΕΙ. 531. αὐλῶν, τ., Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν, Ο. 787. εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τ. ἤχθετο, τράμιν. Θ. 246. αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τ. τράπεζ. Β. 518. ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χὴ τ. εἰσήρετο. τράπεζα. ΕΙ. 1059. κατάτεμνε. ποῦ τ.; τὴν σπονδὴν φέρε. τράπεζαι. Α. 1090. κλῖναι, τ., προσκεφάλαια, στρώματα, τράπεζαι. Εκ. 838. ὡς αὶ τ. γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι τράπεζαν. Ι. 1165. ἀλλ' οὐ τ., ἀλλ' ἐνὰ προτεραίτερος. ΕΙ. 1032. καὶ τὴν τ. οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει. 1218. ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τ. τουτφί. Fr. 3, 2. πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τ., 447, 1. τ. ἡμῦν φέρε τραγφδοποιός. Θ. 30. δ τ. ΜΝ. ποίος οὖτος ἀγάθων ; 447, 1. 447, 1. τ. ήμεν φέρε 447, 3. και πόθεν έγω τρίπουν τ. λήψομαι; τραπέζας. Σ. 1216. ὕδωρ κατά χειρός τὰς τ. ἐσφέρειν ΕΙ. 1193. ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τ. ταυτηί τραπέζη. Ι. 1297. ἴθ' ὧ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῆ τ.
ΕΙ. 770. κὰπὶ τ. καὶ ξυμποσίοις,
τραπέζης. Α. 1158. σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τ. κειμένη,
Ν. 177. κατὰ τῆς τ. καταπάσας λεπτὴν τέφραν, Π. 678. ἀπό της τ. της ξερας: μετά τοῦτο δὲ Fr. 291. μηδὲ γεύεσθ' ἀττ' ἀν ἐντὸς της τ. καταπέση: 292. κἀπὸ της Διτρέφους τ.: τραπεζοφόρον. Fr. 175. τ.: τραπέσθαι. Β. 37. ἔδει τ. παιδίον, παῖ, ἡμὶ, παῖ.

```
τραπή. Εκ. 416. χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλίος τ.,
τραποίμην. Β. 296. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δῆτ' ἄν τ.; ΞΑ. ποῖ
δ' ἐγώ;
δ' έγώ; τράποιτο. Λ. 915. εἰς ἐμὲ τ.: μηδὲν ὅρκου φροντίσης. τραπόμενον, Γτ. 242. τ. ἐς τοῦψον λαβεῖν τραπόμενον, Γτ. 242. τ. ἐς τοῦψον λαβεῖν τραποῦ. Β. 1248. ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρός τῶν θεῶν αὐτοῦ τ. τράπωνται. Λ. 676. ἡν δ' ἐφ' ἰππικὴν τ., διαγράφω τοὺς ἰππέας. τρασιᾶς, Ν. 50. δζαν τριγός, τ., ἐρίων περιουσίας, τραυλίζοντος. Ν. 1381. αἰσθανόμενός σου πάντα τ., ὅ τι νοοίης. τραυλίσαντι. Ν. 862. οἰδ' ἐξέτει σοι τ. πιθόμενος, τραυλίσας. Σ. 44. εἶτ' ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τ. τραυμάτων. Α. 1205. ἰὰ ἰὰ τ. ἐπωδύνων. τραφείς. Ι. 333. ἀλλ' ἄ τ. ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἴπερ εἰσὶ, Θ. 456. ἄτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαγάνοις αὐτὸς τ.
   Θ. 456. ἄτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτός τ. τράφεν. Α. 788. άλλ' αὶ τ. λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά. τραφέντας. Β. 729. καὶ τ. ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μου-
                                                          oukn.
  σική, Β. 910. ξέμπάτα, μώρους λαβών παρά Φρυνίχψ τ. 

'τράφην. Ο. 322. ὧ μέγιστον ξεμμαρτὰν ξέ δτου 'τ. ξγὼ, 

τραφήνα. Ι. 334. νῦν δείξον ὡς οὐδὲν λέγει το σωφρόνως τ. 

τραχήλι'. Σ. 968. οὕτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τ. ἐσθίει 

τράχηλον. Ι. 490. ἔχε νυν, ἄλειψον τὰν τ. τουτωὶ, 

Ο. 176. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὰν τ. ΕΠ. νὴ Δία, 

τράχηλος. Β. 19. ὧ τρισκακοδαίμων άρ' ὁ τ. οὐτσοὶ, 

τραχύν. ΕΙ, 1086. οὐδέποτ' ἀν θείης λείον τὰν τ. ἔχῦνον. 

ΕΙ. 1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λείον τὰν τ. ἔχῦνον.
 τραχύν. ΕΙ, 1086, οὐδέποτ' ἀν θείης λεῖον τὸν τ. ἐχῖνον.
ΕΙ. 1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λείον τὸν τ. ἐχῖνον.
τραχύς. Λ. 802. τ. ἐντεῦθεν μελάμπυ-
τρεξς. Α. 598. ἐχειροτόνησαν γάρ με. ΔΙ. κόκκυγές γε τ.
Α. 602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μαθοφοροῦντάς τ. δραχμὰς,
724. τ. τοὺς λαχόντας τοὐσδ' ἰμάντας ἐκ Λεπρῶν.
965. πάλλει, κραδαίνων τ. κατασκίους λόφους.
Ι. 829. αἰρήσω 'γὼ τ. μυριάδας.
Ν. 31. τ. μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν 'Αμυνία.
Σ. 95. τοὺς τ. ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τ. γ' ἄγλιθας
μετέπεμψα.
                       μετέπεμψα.
684. σοι δ' ήν τις δῷ τοὺς τ. ὀβολοὺς, ἀγαπᾶς οίς αὐτὸς
                                                           έλαύνων
      790. κάπειτ ἐπέθηκε τ. λοπίδας μοι κεστρέων ΕΙ. 374. ἐς χοιρίδιον μοί νυν δάνεισον τ. δραχμάς 829. ψυχὰς δύ ἡ τ. διθυραμβοδιδασκάλων. 1144. ἀλλ' άφυε τῶν φασήλων, ὧ γύναι. τ. χοίνικας, 1173. τ. λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὁξείαν πάνυ, 1217. δοίην ἀν αὐτοῖν ἰσχάδων τ. χοίνικας, 1230. ὡδι, παραθέντι τ. λίθους. οὐ δεξιῶς ; Ο. 1582. τ. ὅντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον. Λ. 1052. ται λαβείν, μνᾶς ἡ δύ ἡ τ., Θ. 423. Λακωνίκ' ἄττα, τ. ἔχοντα γομφίους. 478. δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἡ τ. ἡμέρας, 746. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τ. χόας ἡ τέτταρας; Β. 506. ἔτνους δὐ' ἡ τ., βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον, 515. ἔτεραι δύ' ἡ τ., ΒΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες; Εκ. 44. τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οίνου τ. χόας 308. καὶ τ. ἀν ἐλάας. 421. χειμῶνος ὅντος, τ. σισύρας ὀφειλέτω, 424. τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τ. χοίνικας
                         790. κάπειτ' ἐπέθηκε τ. λοπίδας μοι κεστρέων
                               424. τους άλφιταμοιβούς τοις άπόροις τ. χοίνικας
           Π. 381. τ. μνας άναλώσας λογίσασθαι δώδεκα
 Π. 381. τ. μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
718. σκορόδων κεφαλάς τ. Τηνίων. ἔπειτ ἔφλα.
1058. κάγωγ'. ἔχει γὰρ τ. ἴσως ἢ τέτταρας.
Fr. 47. ἴστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τ. ἀσπίδας.
79. ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τ. χοίνικας
149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τ. ἀπληγίδας ποιῶν.
447, 2. τ. πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω.
463. ἀλαβαστροθήκας τ. ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.
τρέμει. Α. 494. ἀνὴρ οὐ τ. τὸ πρᾶγμ'. εἶά νυν,
τρέμων. Ι. 265. πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τ. τὰ πράγματα.
Σ. 571. ὥστερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τ. τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι'
Α. 385. ἀλλ' αδός εἰμ' ἤδη τ.
  Σ. 571. ωσπερ θεον αντιβολεί με τ. τής εὐθύνης ἀπολυσαι'
Λ. 385. άλλ' αὐός εἰμ' ήδη τ.
τρέξι. Θ. 1222. ὤ μαρό γρᾶο πότερα τ. τὴν ὁδό;
Θ. 1225. κακόδαιμον άλλὰ τ. 'Αρταμουξία.
τρέπειν. Ν. 589. ἄττ' ἀν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τ.
Π. 152. τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τ.
τρέπεσθ'. Π. 317. ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τ.,
τρέπεσθαι. Ν. 812. ταχέως ψιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρα τ.
τρέπεσθε. Ο. 717. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὅρνις, οὕτω πρὸς
ἄπαντα τ..
    απαντα τ.,
τρέπετ'. Α. 1005. ἀναβράττετ', ἐξοπτατε, τ., ἀφέλκετε
τρέπεται. Σ. 665. μα Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τ. δή 'πειτα τὰ
   χρήματα τάλλα; τρέποιτ'. Α. 833, πολυπραγμοσύνη νυν ες κεφαλήν τ. εμοί. τρέπου. Α. 1019. ἀνήρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατά σεαυτόν νυν τ.
          Ν. 1263. ἀνήρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατά σεαυτόν νυν τ.
```

```
τρέπου. Σ. 986. ΐθ', ὧ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τ. τρεπτέον. Ι. 72. ποίαν δδὸν νὰ τ. καὶ πρὸς τίνα.
 τρέφε. Ο. 1367, φρούρει, στρατεύου, μισθοφορών σαυτόν τ., 
τρέφε. Ν. 109. τους φασιανούς ούς τ. Λεωγόρας.
Ν. 927. ήτις σε τ.
Σ. 110. ἔν' έχοι δικάζειν, αλγιαλόν ένδον τ.
Ο. 1084. ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν κεἴ τις ὄρνιθας τ.
Θ. 141. τίς δ' ἀὐτός, ὧ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τ.;

Π. 173. τὸ δ΄ ἐν Κορίνθω ξενικὸν οὐχ οὖτος τ.;
τρέφειν. Ι. 1128. τ. ἔνα προστάτην
Ν. 1407. ἵππων τ. τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
Σ. 835. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τ. κύνα.

                      τ. δύναιτ' αν μία λόχμη κλέπτα δύο.
     1133. ἔπειτα παίδας χρή φυτεύειν καὶ τ.,
Ο. 1357. δεὶ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τ.
     Β. 1431. [οὐ χρη λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τ.]
    1432. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τ., Π. 1156. Ερμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τ.;
 τρέφεις. Ι. 1136. περ δημοσίους τ.
Ν. 1208. χοΐον τὸν υἰὸν τ.,
τρέφεται. Ν. 1158. οδος ἐμοὶ τ.
  τρέφουσα. Fr. 325. Λήμνος κυάμους τ. τακερούς καὶ καλούς.
  τρέφουσι. Θ. 417. τ. μορμολυκεία τοις μοιχοις κύνας.
 τρέφων. Β. 234. ένυδρον έν λίμναις τ. τρέφων. Σ. 476. στεμμάτον, την θ' υπήνην ἄκουρον τ.; Ο. 1356. πάντας ποιήση τους πελαργιδής τ., Fr. 525. Ικτνα παντόφθαλμον άρπαγα τ.
 τρέχ'. Fr. 285, 1. τ. ές τον οίνον άμφορέα κενόν λαβών τρέχε. Θ. 1226. τ. νυν τ. νυν κατά τους κόρακος ἐπουρίσας.
     Π. 229. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ' ἀλλ' ἀνύσας τ.
 952. έχων βαδίζεις, ές το βαλανείον τ.
τρέχει. Ο. 1121. ἀλλ' ούτοσι τ. τις 'Αλφειον πνέων.
  τρέχειν. Θ. 662. άλλά την πρώτην τ. χρην ώς τάχιστ' ήδη
                          κύκλφ.
 τρέχεις. Θ. 1924. τηδί διώξει ; τουμπαλιν τ. σύ γε. τρέχοιμ'. Ι. 1110. τ. αν είσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ. τρέχοντος. Λ. 678. κοὺκ αν ἀπολίσθοι τ.' τὰς δ' 'Αμαζόνας
 τρέχουσι. Ο. 307. οἶα πιππίζουσι καὶ τ. διακεκραγότες, τρέχω. Ο. 77. τ. 'π' ἀφύας ἐγὰ λαβὰν τὸ τρυβλίον. Ο. 79. τ. 'πὶ τορύνην. ΕΥ. τροχίλος ὅρνις οὐτοσί.
 Fr. 391, τ. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ών.
τρέχων. Α. 176. χαῖρ', ᾿Αμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἀν
στῶ τ.
     Α. 215. ἡκολούθουν Φαΰλλω τ., ὧδε φαύλως αν δ
    828. εἰ μὴ τέρωσε συκοφαντήσεις τ.
Ν. 780. πρὶν τὴν ἔμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τ.
1164. δυ κάλεσου τ. ἔνδοθεν ὡς ἔμέ.
ΕΙ. 259. οἰσεις ἀλετρίβανον τ.; ΚΥ. ἀλλ', ὧ μέλε, Π. 1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τ. ταχὸ, τρέψαι. Ο. 1450. τ. πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΤ. ἀλλ' οὐ βούλομαι. τρέψεις. Εκ. 681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τ.; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγορὰν
                         καταθήσω.
 τρέψεται. N. 40. ές την κεφαλήν απαντα την σήν τ.
Θ. 603. φέρ ίδων τίς εξ πρώτη σύ; ΜΝ. ποί τις τ.;
τρέψομα. Ι. 275. ἀλλ' έγω σε τῆ βοῆ ταύτη γε πρώτα τ.
Λ. 1137. εξτ', ὧ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τ.,
Β. 1119. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τ.,
 τρήμ. Σ. 141. κατά τής πυέλου τό τ. όπως μή 'κδύσεται' τρήμα. Εκ. 906. ἐκπέσοι σου τό τ., τρήμας. Fr. 692. "τ. έχει."
 τρήματος. Λ. 410. ή βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τ.
 τρήρωνες. ΕΙ. 1067. και κέπφοι τ. άλωπεκιδεῦσι πέπεισθε, τρήρωνι. Ο. 575. <sup>*</sup>Ιριν δέ γ' "Ομηρος έφασκ' Ικέλην είναι τ.
                         πελείη.
 τρήσας. Θ. 1124. τη σανίδο τ. εξόπιστο πρώκτισον. τρί'. Ν. 1402. οὐδ' ἄν τ. εἰπεῖν ῥήμαθ' οἰός τ' ἡ πρὶν εξαμαρ-
                         TEN.
ΕΙ. 1153. ὧν ένεγκ', ὧ παῖ, τ. ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρίτρια. Α. 187. ἔγωγέ φημι, τ. γε ταυτὶ γεύματα.
Α. 994. ἀλλά σε λαβῶν τ. δοκῶ γ' ἀν ἔτι προσβαλεῖν
    Ι. 1187. έχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τ. καὶ δύο.
    1188. Δε ήδυς, ὧ Ζεῦ, καὶ τὰ τ. φέρων καλῶς.
Ν. 424. τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τ.
                         ταυτί:
Θ. 474. βαρέως τε φέρομεν, εὶ δύ ἡμῶν ἢ τ.
Β. 1130. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τ.
Fr. 466. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τ. ταυτί,
dub. 1, 2. συνδοῦντες ὁρθὰ τ. λυχνείω χρώμεθα.
τρίαιναν. Ι. 839. τὰν τῷ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τ.,
τριαίνης, Ν. 566. τόν τε μεγασθενῆ τ. ταμίαν,
```

```
τριαινοῦν. ΕΙ. 570. καὶ τ. τῷ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιου. τριακαίδεκα. Π. 194. ἀλλ' ἡν τάλαντά τις λάβῃ τ., Π. 846. οὖκ, ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τ. τριάκις. Ετ. 607. τὸ δυάκις καὶ τ. τριάκις. Ετ. 608. πρότερον χέσαι πλιῦν ἡ τ. ἡμέρας. Εκ. 808. πρότερον χέσαι πλιῦν ἡ τ. ἡμέρας. τριακοντούτιδας. Α. 252. καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τ. Ι. 1388. ψήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τ. τριακοντούτιδες. Α. 194. ἀλλ' αὐταιί τοί σοι τ. τριακοντούτιδες. Α. 194. ἀλλ' αὐταιί τοί σοι τ. τριακόσι'. Ο. 607. ἡ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δ΄, ἀλλὰ τ. αὐτοῖς τριακοσίας. Α. 545. τ. ναῦς, ἦν δ' ἄν ἡ πόλις πλέα τρῦβ'. ΕΙ. 16. καὶ τ. ἔθ' ἐτέρας. ΟΙ. Β. μὰ τὸν 'Απόλλω' γὰ
    τρίβ'. ΕΙ. 16. καὶ τ. ἔθ' ἐτέρας. ΟΙ. Β. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ
    μέν ού.
Τριβαλλοί. Ο. 1529. τί ἐστίν; ΠΡ. ὅ τι ἐστίν; Τ. ΠΕ. μαν-
   Τριβαλλόν. Ο. 1627. τούτοις έγω. ΠΟΣ, καὶ τον Τ. νυν έρου. Τριβαλλός. Ο. 1628. δ Τ., οιμώζειν δοκεί σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα Τριβαλλώ. Ο. 1677. ἐν τῷ Τ. πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὸ λέγεις; Τριβαλλών. Ο. 1533. παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τ. τῶν ἄνω
    τριβάς, Α, 385. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τ.; τρῖβε. ΕΙ. 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα τ. πολλὰς καὶ πυκνάς. τρίβειν. ΕΙ. 280. τ. ἐν αὐτῆ τὰς πόλεις βουλεύεται.
    Π. 717. καταπλαστόν ἐνεχείρησε τ., ἐμβαλῶν τρίβην. Ο. 156. σὸ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τ.: τρίβης. Ι. 785. κἆτα καθίζου μαλακῶς, ἔνα μὴ τ. τὴν ἐν Σαλα-
   τριβολεκτράπελ'. Ν. 1003, οὐ στωμύλλων κατά τὴν ἀγορὰν τ.,
                                             οξάπερ οἱ νῦν
    τριβόλους. Λ. 576. ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τ.
   άπολέξαι,
τριβόμενον. Σ. 1344. δμως γε μέντοι τ. οὐκ ἄχθεται.
τρίβων. Ν. 869. καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τ. τῶν ἐνθάδε.
Ν. 870. αὐτὸς τ. εἶης ἀν, εἰ κρεμαιό γε.
        Σ. 1429. ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τ. ὧν ἱππικῆς. ΕΙ. 1169. τοῦ θύμου τ. κυκῶμαι
        Εκ. 850. εμβάς δε κείται καὶ τ. ερριμμένος.
   τρίβων. Σ. 1131. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τ. ἄφες· τρίβων. Σ. 33. βακτηρίας έχοντα καὶ τ.: τριβώνια. Σ. 33. βακτηρίας έχοντα καὶ τ.: τριβώνια. Σ. 1132. τηνδί δὲ χλαῦναν ἀναβαλοῦ τ. τριβώνιον. Σ. 116. ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τ.

    Λ. 278. σμικρον έχων πάνυ τ.,
    Π. 842. τὸ τ. δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεὸν,

Π. 842. τὸ τ. δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεὸν, 882. ἐχθὲς δ΄ ἔχοντ είδον σ' ἐγὼ τ. 897. ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τ. 935. οἴμοι μάλ' αὖθις. ΚΑ. δὸς σύ μοι τὸ τ., τριβωνίου. Π. 714. δς ἐγκεκαλύφθαι φής; ΚΑ. διὰ τοῦ τ. τρίβωνος. Σ. 1312. τὰ θρῖα τοῦ τ. ἀποβεβληκότι, τρίβωσιν. Α. 343. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τ. ἐγκάθηνταί που λίθοι. τριγώνου. Fr. 38. δὲ τοῦ τ. τούτου— τρίδουλον. Fr. 484. "ζεῦγος τ." τριδράχμους. ΕΙ. 1202. ὁδὶ δὲ τ. τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς. τριέμβολον. Ο. 1256. οὕτων γέρων ῶν στύομαι τ. τριημιωβόλιον. Fr. 144. ἐν τῷ στόματ τ. ἔχων. τοιπραρχεῖν. Ι. 912. ἐγώ σε ποιήσω τ.
  τριημαροκίον. Γ. 144, εν τφ στοματί τ. εχων. τριηραρχείν. Ι. 912. έγώ σε ποιήσω τ. Β. 1065. ούκουν ἐθέλει γε τ. πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα, τριήραρχον. Θ. 837. ἢ τ. πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν, τριηράρχου. Α. 546. θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τ. βοῆς, τριήρεες. Λ. 173. οὐχ ἀς σποδᾶς ἔχωντι ταὶ τ. τριήρεις. Ι. 555. μισθοφόροι τ., Ι. 1185. ἐς τὰς τ. ἐντερόνειαν ἡ θεός.
        1. 1155. ες τας τ. εντερονείαν η θους
1300. φασιν άλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τ. ἐς λόγον,
1353. τὸν τὰς τ. παραδραμών ῶν ἄχετο.
ΕΙ. 626. αὶ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τ. ἀντιτιμωρούμεναι
Ο. 108. ποδαπὼ τὸ γένος δ'; ΕΥ. ὅθεν αὶ τ. αὶ καλαί.
Π. 172. τἱ δέ; τὰς τ. οὐ σὰ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Fr. 15. εἰς τὰς τ. δεῦ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.
    τριήρεσι. Ι. 279. ταΐσι Πελοποννησίων τ. ζωμεύματα.
 τριήρεσιν. Σ. 1093. τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τ. τριήρης. Ι. 1073. πῶς δὴ τ. ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛ. ὅπως; Ι. 1074. ὅτι ἡ τ. ἐστὶ χὰ κύων ταχύ τρικέφαλος. Fr. 468. Ἑρμῆς τ.:
τρικόμαλος. Fr. 468. Ερμης τ.: 
Τρικόρυσία. Λ. 1032. οὐχ ὁρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τ.; 
τρικότυλον. Θ. 743. τ., ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. Ζ. τί μ' εἰργάσω; 
τριλοφίας. Ο. 94. τίς ἢ πτέρωσις; τίς δ τρόπος τῆς τ.; 
τρίμετρον. Ν. 642. ἡγεῖ πότερον τὸ τ. ἢ τὸ τετράμετρον; 
τρίμμα. Ν. 260. λέγειν γενήσει τ., κρόταλον, παιπάλη. 
Ο. 431. σόφισμα, κύρμα, τ., παιπάλημ' ὅλον. 
τριόδους. Fr. 23, 2. εἰς τὰς τ.
                                                                                                                                                         Rr2
```

τρίψει. Σ. 739. πόρνην, ήτις τὸ πέος τ.,

τριόρχης. Ο. 1181. κερχνής, τ., γὸψ, κύμινδις, ἀετός τριόρχοις. Σ. 1532. ήσθεὶς ἐπὶ τοισιν ἔαυτοῦ παισὶ, τοῖς τ. τρίορχος. Ο. 1206. ἀναπτάμενος τ.; ΙΡ. ἐμὲ συλλήψεται; τριοτό. Ο. 242. τ. τ. τοτοβρίξ τρίπαλαι. Ι. 1153. τ. κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν. τριπλάσιον. Α. 88. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὅρνιν τ. Κλεωνύμου 1. 285, τ. κεκράξομαί σου.
 718. αὐτὸς δ' ἐκείνου τ. κατέσπακας. τρίποδ'. Εκ. 744 καὶ τὰ τ. ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον' τρίποδε. Εκ. 787. τωδὶ ξυνάπτω τὰ τ. ΑΝ. Β. τῆς μωρίας, τρίποδος. Π. 9. δε θεσπιφδεῖ τ. ἐκ χρυσηλάτου. τριπόδων Ι. 1016. ἔαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τ. ἐριτίμων. τρίπουν. Fr. 447, 3. καὶ πόθεν ἐγὰ τ. τράπεζαν λἡψομαι; τρίπρατος. Fr. 718. παλίμβολος τ. τριπτήρ. Α. 937. κρατὴρ κακῶν, τ. δικῶν, Τριπτόλεμε. Α. 55. ὧ Τ. καὶ Κελεὲ, περιόψεσθὲ με; Τριπτόλεμε. Α. 48. καὶ Τ. τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται τρίς. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τ. ταῦτ' εἰσάγων, ΕΙ. 667. ἀποχειροτονηθήναι τ. ἐν τἡκκλησία.

1181. ἐξαλείφοντες δὶς ἡ τ. αῦριον δ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος' Α. 360. εἰ νὴ Δί' ἡδη τὰς γνάβους τούτου τις ἡ δὶς ἡ τ. Β. 1176. οῖς οὐδὲ τ. λέγοντες ἐξικνούμεθα. Π, 851. καὶ τ. καικοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις τρισάθλιαι. ΕΙ. 242. ἰὼ Πρασιαὶ τ. καὶ πεντάκις τρίποδ'. Εκ. 744 καὶ τὰ τ. ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον τρισάθλιαι. ΕΙ. 242. Ιω Πρασιαί τ. καὶ πεντάκις τρισίν, Β. 1183, πρός τ. Ιαμβείοισι προσοφείλων φανεί. τρισκαίδεκα. Β. 50. τῶν πολεμίων ἡ δώδεκ ἡ τ. τρισκακόδαιμον. ΕΙ. 1271. ὑπλοτέρους ἄδον, καὶ ταῦτ', ὧ τ., Τρισκακοδοαιμον. Ε.Ι. 1241. οπλοτερους αρού, και ταυτ, Θ. 875. ὧ τ., ψεύδεται νη τὼ θεὼ, τρισκακόδαιμων. Α. 1024. ὧ τ., είτα λευκὸν ἀμπέχει; Θ. 209. ὧ τ., ὡς ἀπόλωλ'. ΜΝ. Εὐριπίδη, Β. 19. ὧ τ. ἄρ' ὁ τράχηλος οὐτοσὶ, Εκ. 1098. ὧ τ., εί γυναϊκα δεῖ σαπρὰν τρισμάκαρ'. ΕΙ. 1332. ὧ τ., ὡς δικαίταντας'. τρισμακάρι'. Α. 400. τραγφδίαν. ΔΙ. ὧ τ. Εὐριπίδη, Ο. 1273. ὧ τ., ὧ κατακίλευσον. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; τρισμακάριαι. Σ. 1293. καὶ τ. τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους. τρισμακάριαι. Σ. 1293. καὶ τ. τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραίς τέγους. τρισμακάριον. Ο. 1707. ὧ τ. πτηνὸν ὀρνίθων γένος, τρισμακάριος. Ν. 166. ὧ τ. τοῦ διεντερεύματος. τρισμόριαι. Ο. 1136. ἐκ μέν γε Διβύης ἦκον ὡς τ. τρισμυριόπαλαι. Ι. 1156. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τ. τρισμυρίους. Ο. 1179. τ. ἱέρακας ἰπποτοξάτας, τρισμυρίων. Εκ. 1132. ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τ. τρισμορίων. Εκ. 1129. ὧ δέσποτ', ὧ μακάριε καὶ τ. τρισχιλίους. Α. 711. κατεβόησε ὁ ἀν κεκραγὼς τοξότας τ., τοισχιλίους. Π. 1083. ὑπὸ μυρίον ἐκῶν τε κοὶ τ. τρισχιλίων. Π. 1083. ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τ. τρίτ'. Λ. 613. ἤξει παρ' ἡμῶν τὰ τ. ἐπεσκευασμένα. τριταῖα. Fr. 344, 9. τ. πολυτίμητα βεβασανισμένα τριτάλαντον. Λ. 338. ως τ. τὸ βάρος, τριταλαντον. Α. 338. ώς τ. το βάρος,
τρίτη. Ν. 1131. πέμπτη, τετράς, τ., μετά ταύτην δευτέρα,
Θ. 80. έπεὶ τ. 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.
τρίτη. ΕΙ. 899. τ. δὲ μετὰ ταῦθ' ἰπποδρομίαν ἄξετε,
τρίτην. Λ. 612. ἀλλ' ἐς τ. γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῷ πάνυ
Τριτογένει'. Λ. 347. Τ., ἡν τις ἐκείΤριτογενείας. Ν. 989. τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῆ της Τ Τριτογενής. Ι. 1189. ή Τ. γὰρ αὐτὰν ἐνετριτώνισεν. τρίτον. Α. 997. καὶ τὰ τ. ἡμερίδος ὅσχον, ὁ γέρων ὁδὶ, Σ. 301. τ. αὐτὰν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ καὶ ξύλα κὤψον Θ. 632. ταντὶ μὲν ῆκουσάς τινος τὶ δαὶ τ.; Β. 369. τούτοις αὐδῶ καὖθις ἀπαυδῶ καὖθις τὸ τ. μάλ' ἀπαυδῶ τρίτος. Β. 1272. τ., Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὖτος. τριτοστάτις. Fr. 411. τ.: τρίχα. Εκ. 13. λάμπεις, ἀφεύων την ἐπανθοῦσαν τ. τρίχας. Λ. 448. ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τ. Λ. 1222. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τ. μακρά. Fr. 360. τ. τρίχες. Σ. 1065. αιδ ἐπανθοῦσιν τ. τριχί. Α. 791. ἀλλ' ἀν παχυνθη κάναχνωανθη τ., τριχίδες. Ι. 662. αΙ τ. εΙ γεννοίαθ' έκατὸν τοὐβολοῦ. τριχίδων. Α. 551. στεφάνων, τ., αὐλητρίδων, ὑπωπίων, Εκ. 56. ἔβηττε, τ. ἐσπέρας ἐμπλήμενος. Fr. 366. ὧ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμη πρῶτον τ. ἀπεβάφθη. τριχόβρωτες. Α. 1111. ἀλλ' ἢ τ. τοὺς λόφους μου κατέφαγον. τριχοινίκων. Σ. 481. τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τ. ἐπῶν. τριχορρευεῖτον. ΕΙ. 1222. τ., οὐδέν ἐστον τῶ λόφω. τριχός. Β. 614. ἡ "κλεψα τῶν σῶν ἄξιὸν τι καὶ τ. τριχών. Λ. 725. εἰς "Ορσιλόχου χθὲς τῶν τ. κατέσπασα. τρίψαντ'. Εκ. 404. τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΛ. σκόροδ' ὁμοῦ τ.

δπῷ τρίψαντες. Ο, 534. σίλφιον, ὅξος, καὶ τ. τρίψας. ΕΙ. 27. ην μη παραθώ τ. δι' ήμέρας όλης

τρίψειν. Ο. 636. σκήπτρα τάμα τ. τρίψεις. Π. 526. δδυνηρότερον τ. βίστον πολύ τοῦ νῦν. XP, ἐς κεφαλήν σοί. τριψημερών. Σ. 849. οίμοι, διατρίψεις κάπολείς τ. τριψημερών. Σ. 849. οἵμοι, διατρίψεις κάπολεῖς τ.'
τριώβολα. Ο. 1541, τὴν λοιδορίαν, τὸν κοιλαγρέτην, τὰ τ.
τριώβολον. Ι. 51. ἐνθοῦ, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τ.
Ι. 800. ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τ. ἔξει.
Ν. 1235. κὰν προσκαταθείην γ', ὥστ' δμόσαι, τ.
Σ. 609. καὶ παππίζουσ' ἄμα τῆ γλώττη τὸ τ. ἐκκαλαμᾶται,
690. ὕστερος ἔλθη τοῦ σημείου, τὸ τ. οὐ κομιεῖται'
1121. ὅστις ἀν μὴ 'χη τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τ.
1128. ἀτέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τ.
ΕΙ. 848. οὐκ ἀν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τ.,
Εκ. 292. δώσεν τὸ τ. Εκ. 292. δώσειν τὸ τ. 308. νυνί δὲ τ. 380. τὸ τ. δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ἄψελον. τριωβόλου. Ι. 255. ὧ γέροντες ἡλιασταὶ, φράτορες τ., Ο. 18. κολοιὸν ὁβολοῦ, τηνδεδὶ τ. Θ. 425. ποιησαμέναισι δακτύλιον τ., Εκ. 392. 'Αντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τ. Π. 125. καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τ., 329, δεινόν γάρ; εἰ τ. μὲν οὕνεκα τριῶν. Α. 197. καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τ., Α. 529. "Ελλησι πᾶσιν ἐκ τ. λαικαστριῶν. 962. τ. δραχμών δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγχελυν. 109. τό λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τ. λόφων,
1 109. ἐγὰ ποροιῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τ.
Σ. 243. ἡκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τ. πονηρὰν
ΕΙ. 151. μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τ.
312. οὐ γὰρ ῆν ἔχοντας ἡκειν σιτί' ἡμερῶν τ.
716. ὅσον βοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τ.,
Τροία, Θ. 901. προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἔμὰν ἔν Τ. πόσιν. τρομεράν. Ο. 951. τ., κρυεράν τροπαία. Ι. 521. δε πλείστα χορών των αντιπάλων νίκης έστησε τ. τροπαΐον. Λ. 285. μη νῦν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοὐμὸν τ. είη. Λ. 318, τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τ. ἡμᾶς,
 Θ. 697. στήσεσθε καὶ τ., ἀλλὰ τοῦ μόνου
 Π. 453. τ. ἀν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων. Fr. 363. καὶ κολλύραν τοίσι περῶσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι τ. τροπαίου. Ι. 1334. της γαρ πόλεως άξια πράττεις και του Μαραθώνι τ Σ. 711. ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τ. τροπαλίδος. Α. 813. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκορόδων τ., τροπήν. Ι. 246. ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τ. αὐτοῦ ποιοῦ. τροπίου. Τ. 240. αλλ αμονού και οιωκε και τ. αυτού ποιού. τροπίου. Σ. 30, λέγε νυν άντου και μή τ. οίνον φέρε. τρόπου. Σ. 30, λέγε νυν ἀντόσας τι τήν τ. τοῦ πράγματος, τρόπους. Ι. 889. τοῖσιν τ. τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι. Σ. 1433. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τ. 1468. ξυνεγενόμην, οὐδὲ τ.
Β. 1433. ἡν δὶ ἐκτρέφη τις, τοῖς τ. ὑπηρετεῖν.
Π. 61, ἀλλὶ εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τ.,
τρόπον. Ν. 170. ὑπὶ ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τ.; κάτειπέ μοι. ρόπου. Ν. 170. ὑπ ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τ.; κάτεις Ν. 478. ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὰ τὰν σαντοῦ τ., 700. φρόντιξε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τ. τε σαντὰν Σ. 748. στὰς ἐς τὰ λοιπὰν τὸν τ. ΕΙ. 54. ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὰν τ., 607. τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὰν αὐτοδὰξ τ., 633. τὰν τ. πωλούμενος τὰν αὐτὰν οὐκ ἐμάνθανεν, Ο. 180. πάλος: τίνα τ.: ΠΕ. ὅσπος εἶποι τις τάπος. Ο. 180, πόλος; τίνα τ.; ΠΕ. ώσπερ είποι τις τόπος.
 451. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τ. Α. 49. τίνα δη τ. ποθ';
 ΑΥ. ώστε τῶν νῦν μηδένα
 Β. 26. φερῶν γε ταυτί.
 ΔΙ. τίνα τ.;
 ΕΑ. βαρέως πάνυ.
 450. τὸν ἡμέτερον τ. B. 26. 458. τ. περί τους ξένους 460. ἄγε δὴ τίνα τ. τὴν θύραν κόψω; τίνα; 618. καὶ πῶς βασανίζω; ΕΑ. πάντα τ., ἐν κλίμακι 706. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τ. ὅστις ἔτ' οἰμώξεται, 1330. τον των μονωδιών διεξελθεΐν τ. Επ. 278. πρεσβυτικόν τι, τον τ. μιμούμεναι 919. τ. τάλαινα κνησιάς: 1161. μηδέ ταῖς κακαῖς έταίραις τὸν τ. προσεικέναι,
Π. 47. ἀσκεῖν τὸν υἰὸν τὸν ἐπιχώριον τ.;
Fr. 446, 1. οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τ.
τρόπος. Σ. 454. οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ' οἶόν ἐστ' ἀνδρῶν τ. Ο. 94. τίς ἡ πτέρωσις ; τίς ὁ τ. τῆς τριλοφίας ; Λ. 25. οὐχ οὕτος ὁ τ. ταχὺ γὰρ ἀν ξυνήλθομεν. Β. 563. τούτου πάνυ τοὕργον, οὕτος ὁ τ. πανταχοῦ. τρόπου. Σ. 1002. ἄκων γὰρ αὕτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τ.

```
τρόπου. Ο. 109. μων ήλιαστά; ΕΥ. μάλλά θατέρου τ.,
τρόπου. Ο. 109. μων ηλιαστά; ΕΤ. μαλλά θατέρου τ., Θ. 93. τό πράγμα κομψόν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τ.: 574. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὺμοῦ τ., Π. 246. ἐγὰν δὲ τούτου τοῦ τ. πῶς εἰμ' ἀεί. 630. ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τ. Fr. 236. πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἐνός γέ του τ. τροπουμένων. Α. 553. τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τ., τρόπους. Α. 370. καίτοι δέδοικα πολλά τούς τε γὰρ τ.
     Ι. 46. οὖτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τ.,
            192. ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τ
     390. δειλόν εύρήσεις έγω γάρ τους τ. επίσταμαι.
1280. έστιν οῦν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τ. οῦ ξυγγενής,
Ν. 88. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τ.,
     Σ. 135. έχων τ. φρυαγμοσεμνάκους τινάς.
1102. τους τ. και την διαιταν σφηείν έμφερεστάτους.
               1461. μετεβάλλοντο τοὺς τ.

    ΕΙ. 350. οὐδὲ τοὺς τ. γε δήπου σκληρὸν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
    935. ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τ.
    Θ. 150. ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τ. ἔχειν.

     Β. 734. άλλα καὶ νῦν, ὧνοητοι, μεταβαλόντες τους τ.,
     Εκ. 214. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τ. βελτίονες
Π. 36. πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τ.
105. ζητῶν ἔτ' ἀνδρα τοὺς τ. βελτίονα

    306. μμήσομαι πάντας τ.
    1003. δήλον ότι τοὺς τ. τις οὐ μοχθηρὸς ήν.
    1049. οὖκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τ.

 τρόπω, Ν, 483. εἰ μνημονικός εἶ. ΣΤ. δύο τ. νὴ τὸν Δία
τρόπφ, Α. 339. δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τ. σοὐστὶ φίλος
Α. 919. νεώριον θρυαλλίς; οἴμοι, τίνι τ.;
     Ι. 1133. ἐν τῷ τ., ὡς λέγεις,
     Ν. 375. αδται βροντωσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τ. ὧ πάντα σὺ
                                τολμών;
              671. άρρενα καλείς. θήλειαν ούσαν. ΣΤ. τῷ τ.

    ΕΙ. 369. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. ΤΡ. κάτα τῷ τ.
    689. εὐβουλότεροι γενησόμεσθα. ΕΡ. τίνι τ.,
    Ο. 549. εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τ. τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

               1621. ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φέρ' ἴδω, τῷ τ.;

    Θ. 961. μέλπε καὶ γέραιρε φωνῆ πῶσα χορομανεῖ τ.
    Β. 1404. ἔξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν. ΕΥ. τῷ τ.;
    Εκ. 231. τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἄπλῷ τ.
    263. ἔκεῖνο δ' οὖ πεφροντίκαμεν, ὅτῷ τ.

203. εκείνο δ ου πεφροντικαμεν, ότφ τ.
Π. 335. τί ἄν οὖν τὸ πρᾶγμὶ εἴη; πόθεν καὶ τίνι τ.
402. τὸν Πλοῦτον ὤσπερ πρότερον ἐνὶ γέ τφ τ.
τρόπων. Σ. 505. ὁρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τ.
Σ. 1452. ἐηρῶν τ. καὶ βιοτῆς:
Ο. 1306. πτερῶν δεόμενοι καὶ τ. γαμψωνύχων:
Θ. 152. μετουσίαν δεῖ τῶν τ. τὸ σῶμὶ ἔχειν.
671. ἀθέων τε τ.:
 571. ανεων τε τ.
Εκ. 8. κάν τοιδει δωματίοισιν 'Αφροδίτης τ.
Π. 365. ὡς πολύ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τ.
453. τροπαίον ἀν στήσατο τῶν ταύτης τ.
1158. οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τ.
τροπωτήρων. Α. 549 ἀσκῶν, τ., κάδους ἀνουμένων,
τροφαλίδα. Σ. 838. τ. τυροῦ Σικελικήν κατεδήδοκεν;
     Fr. 536, 2. τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τυρώ τ.,
 τροφός. Fr. M. Δευτ. 2, 2. πιστή τ., ταμία, συνεργός, ξπίτροπος, Τροφωνίου. N. 508. είσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τ. τροχηλάτου. Εκ. 1. ὧ λαμπρὸν ὅμμα τοῦ τ. λύχνου τροχίλε. Ο. 80. οἰσθ' οὖν ὁ δρᾶσον, ὧ τ.; τὸν δεσπότην
 τροχιλία. Fr. 373. τ.
τροχιλίαs. Λ. 722. την δ' έκ τ. αδ κατειλυσπωμένην,
 τροχίλος. Ο. 79. τρέχω 'πί τορύνην. ΕΥ. τ. δρνις οὐτοσί. τροχίλους. ΕΙ. 1004. χῆνας, νήττας, φάττας, τ. τροχίλως. Α. 876. τ., κολύμβως. ΔΙ. ώσπερεὶ χειμὼν άρα
  τροχίμαλλον. Fr. 694. τ.:
 τροχούν. Ν. 31. τρείς μναί διφρίσκου καὶ τ. Αμυνία. τροχούς. Ν. 1302. αὐτοῖς τ. τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν. τροχόν. Fr. 234. ὁ μηχανοποιός, ὁπότε βούλει τὸν τ. τροχοποιείν. Π. 513. τίς χαλκεύειν ἡ ναυπηγεῖν ἡ ῥάπτειν ἡ τ.
τροχοποιείν. Π. 513. τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγείν ἢ ράπ τροχοῦ. ΕΙ. 452. ἐπὶ τοῦ τ γ' ἐλκοιτο μαστιγούμενος. Λ. 846. χὰ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τ. στρεβλούμενον. Π. 875. ἐπὶ τοῦ τ. γὰρ δεῖ σ' ἐκεὶ στρεβλούμενον τροχῷ. Θ. 17. ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τ., Εκ. 4. τ. γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ρύμης ἄπο τρυβλία. Ι. 650. τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τ. Εκ. 252. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τ. 847. τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τ. τρυβλίον. Α. 278. ἔωθεν εἰρήνης ροφήσει τ. Ι. 905. ὧ Δῆμε, μηδέν δρῶντι μισθοῦ τ. ροφῆσαι, Σ. 937. Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τ., Ο. 77. τρέχω π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τ.
```

```
τρυβλίον. Ο. 361. δξύβαφον έντευθενὶ προσθοῦ λαβών ή τ.
     Β. 985. της μαινίδος; τὸ τ.
Εκ. 1176. ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τ.
Π. 1108. ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τ.
τρυβλίω. Ο. 387. τώ τε τ. καθίει
τρυβλίω. Ο. 387. τώ τε τ. καθίει τρύγα. Π. 1085. πίνειν, ξυνεκποτέ εστί σοι καὶ τὴν τ. Τρυγαί'. ΕΙ. 1198. ὧ φίλτατ', ὧ Τ., ὅσ' ἡμᾶς τὰγαθὰ ΕΙ. 1210. οἷμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὧ Τ., ἀπώλεσας. Τρυγαίε. ΕΙ. 1203. ἀλλ', ὧ Τ., τῶν δρεπάνων τε λάμβανε Τρυγαίος. ΕΙ. 190. Τ. 'Αθμονεὐς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς, Τρυγαίος. ΕΙ. 1197. ποῦ ποῦ Τ. ἐστιν ; ΤΡ. ἀναβράττω κίχλας. τρυγαίτ'. ΕΙ. 912. ὅταν τ., εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἴός εἰμι. τρυγήσειν. Σ. 634. οὖκ, ἀλλ' ἐρήμας ψεθ' οὕτός ῥαδίως τ.: Εκ. 886. ἐμοῦ τ. καὶ προσά¢εσθαί τινα
Εκ. 886. έμοῦ τ. καὶ προσάξεσθαὶ τινα
τρυγήσομεν. Εἰ. 1338. τ. αὐτὴν,
τρυγί. Σ. 1309. ἔοικας, ὧ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τ.
τρυγικοῖς, Α. 628. ἐξ οῦ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τ. ὁ διδάσκαλος
                                   ήμῶν,
 τρυγοδαίμονες. Ν. 296. οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἄπερ οἰ τ.
                                 ούτοι
 τρύγοιπος. Π. 1087. οὐκοῦν τ. ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
τρυγοίπου. ΕΙ. 535. κιττοῦ, τ., προβατίων βληχωμένων, τρυγογώσα. Εκ. 34. τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, τ. τήν θύραν.
 τρυγός. Ν. 50. όζων τ., τρασιάς, ερίων περιουσίας,
ΕΙ. 576. τῆς τ. τε τῆς γλυκείας,
Fr. 163, 4. τῆς τ. ἄρτον λιπαρὸν καὶ βάφανον φέροντι.
344, 6. τ. τε φωνήν εΙς λεκάνην ώθουμένης, τρυγφδία. Α. 500. το γαρ δίκαιον οίδε καὶ τ. τρυγφδίαν Α. 498. μέλλω περί τῆς πόλεως, τ. ποιῶν.
τρυγώδικοις. Α. 886. ήλθες ποθεινή μέν τ. χοροίς, τρυγώδοις. Σ. 650. χαλεπόν μέν και δεινής γνώμης και μείζονος
                                  ή 'πὶ τ.,
τρυγφδοποιομουσική. Fr. 313, 1. ἢ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τ., τρυγφδῶν. Σ. 1537. ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τ. Fr. 198, 9. ἀπὸ τῶν τ., ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν τρυγών, Ο. 302. κίττα, τ., κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς περιστερὰ, Ο. 979. οὐκ ἔσει οὐ τ. οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
τρυγώσι. Ο. 1698. ρουσι καὶ τ. ταῖς γλώτ-
τρύμη. Ν. 448. κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τ.,
τρύξ. Π. 1086. ἀλλ' ἔστι κομιδή τ. παλαιὰ καὶ σαπρά,
τρύπημα. ΕΙ. 1234. ἵνα μή γ' ἀλῶ τ. κλέπτων τῆς νεώς.
Εκ. 624. μηδεμιᾶς ἢ τ. κενόν' τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
τρυσιβίου. Ν. 421. καὶ φειδωλοῦ καὶ τ. γαστρὸς καὶ θυμβρεπι-
δείπνου,
τρυτάνην. Σ. 39. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τ.
τρυφαλείαs. Β. 1016. ἀλλὰ πνέοντας δύρυ καὶ λόγχας καὶ λευ-
                                  κολόφους τ.
τρυφάν. Λ. 405. ταΐσιν γυναιξί καὶ διδάσκωμεν τ., τρυφερανθείς. Σ. 688. ὧδὶ διαβάς, διακινηθείς τῷ σώματι καὶ τ., τρυφερόν. Σ. 1169. ὧδὶ προβάς τ. τι διασαλακώνισον.
Εκ. 901. τὸ τ. γὰρ ἐμπέφυκε τρυφερώτερον. Σ. 551. ἡ τ., ἡ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα
γέροντος;
τρυφή. Λ. 387. ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τ.
Β. 21. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τ.,
τρύφημα. Fr. 309, 7. ζῶμ', ἀμπέχανον, τ., παρυφὲς, ξυστίδα,
Τρυφῆς. Εκ. 974. μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τ. πρόσ-
ωπον, τρυφής. Π. 818. ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τ. ἐκάστοτε, τρυφοκαλάσιριν. Fr. 309, 6. τ., ἐλλέβορον, κεκρύφαλον, τρυφών. Σ. 1455. ἐπὶ τὸ τ. καὶ μαλακόν.
τρυφων. 2. 1455. επί το τ. και μαλακον. τρυφωσαν. Ν. 48. σεμιήν, τ. εγκεκοισυρωμένην. τρύχη. Α. 418. τὰ ποῖα τ.; μῶν εν οἶς Οἰνεὺς ὁδὶ Fr. 712. ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τ. τρυχόμεθ'. ΕΙ. 989. ἡμῶν, οἴ σου τ. ἤδη τρωγάλια. Π. 798. ἰσχάδια καὶ τ. τοῖς θεωμένοις τρωγαλίων. ΕΙ. 772. τῶν τ., καὶ μὴ ἀφαίρει σούχειν. ΕΙ. 1324. σῶνά τ. τ.
 τρώγειν. ΕΙ. 1324. σῦκά τε τ.,
τρώγοις. Α. 801. τ. ἀν ἐρεβίνθους; ΚΟ. κοὶ κοὶ κοὶ. τρώγουσιν. Ι. 1077. ὁτιὴ βότρυς τ. ἐν τοῖς χωρίοις. τρώγων. Ν. 924. γνώμας τ. Πανδελετείους. Λ. 537. κυάμους τ.
  τρώξονται. Α. 806. τοῖς χοιριδίοισιν, ἄρα τ.; βαβαὶ,
τυ. Α. 730. ἐπόθουν τ. ναὶ τὸν φίλιον ἄπερ ματέρα. κ.τ.λ.
τύ. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ, φώνει δὴ τ. ταχέως, χοιρίον, κ.τ.λ.
 τυγάτριον. Θ. 1184. κάτησο κάτησο, ναῖκι ναὶ, τ. Θ. 1210, ὧ γράδι', ὡς καρίεντό σοι τό τ., τυγχάνει. Σ. 336. ούμὸς υἰός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε΄ καὶ γὰρ τ. ΕΙ. 277. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκη τ. 690. ὅτι τ. λυχνοποιὸς ὧν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
```

τυγχάνει. Ο. 760. εί δὲ τ. τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, Ο. 762. εἰ δὲ τ. τις ῶν Φρὺξ μηδὲν ἡττον Σπινθάρου,
 790. εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τ. χεζητιῶν, 790. εί τε Πατροκλειοης τις υμών τ. χεζητιώ 793. εί τε μοιχεύων τις ύμών έστιν δστις τ., Θ. 29. ένθάδ 'Αγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τ. Εκ. 336. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τ., 1141. καὶ τῶν θεατῶν εί τις εῦνους τ., Π. 35, τὸν δ' υἰὸν, ὅσπερ ῶν μόνος μοι τ., Fr. 158. εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τ. τις δβελίαν. άλλ' οὐ τ. 348. άλλ' οὐ τ. τυγχάνεις. Λ. 377. εἶ βύμμα τ. ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω. τυγχάνη. Εκ. 29. μὴ καί τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσιών τ. τυγχάνοι. Π. 1037. εἶ τ. γ' ὁ δακτύλιος ὧν τηλία. τυγχάνω. Α. 1030, ἀλλ', ὧ πονήρ', οὐ δημοσιεύων τ. Ν. 1135. πᾶς γάρ τις ὅμνυσ', οἶς ὀφείλων τ., Β. 598. ἀλλὰ καὐτός τ. ταῦτ' Β. 1939. αλλά καυτός τ. ταυτ Π. 1039. οδπερ πάλαι κατηγορούσα τ.: τύλαν. Α. 860. ἵττω Ἡρακλῆς, έκαμόν γα τὰν τ. κακῶς, Α. 954. ὑπόκυπτε τὰν τ. Ιῶν, Ἰσμήνιχε. τύλων. Α. 553. τ. ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων, τύμβ'. Λ. 372. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὧ τ., ἔχων; ὡς σαυτόν ἐμπυρεύσων; τυμβήρεις. Θ. 889. τί δαὶ σὰ θάσσεις τάσδε τ. έδρας τύμβου, Σ. 1370. τί ταῦτα ληρεῖς, ὤσπερ ἀπὸ τ. πεσών; Β, 1172. τ. δ' ἐπ' ὅχθφ τῷδε κηρύσσω πατρὶ τύμβω, Β. 1139. οὕκουν 'Ορέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τ. λέγει τυμβωρύχος. Β. 1149. οὕτω γ' ἀν εἴη πρὸς πατρὸς τ. τύμπανα. Π, 476. ὧ τ. καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε; τυμπανισμός. Α. 388. χω τ. χοί πυκυοί Σαβάζιοι, τυμπάνω. Σ. 119. μετά ταῦτ' ἐκορυβάντιζ' ὁ δ' αὐτῷ τ. τυμπάνων. Α. 3. οὐδ' ἄν διελθεῖν ἦν ἄν ὑπὸ τῶν τ. Τυνδάρεων. Θ. 919. τὴν Τ. παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν; Τυνδάρεωs. Θ. 860. Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τ. ΓΥ. Η. σοί γ', ἄλεθρε, Τυνδαρίδας. Α. 1301. Τ. τ' άγασώς, τυννούτο. Θ. 745. τυννούτον όν. ΜΝ. τ.; ΓΥ. Ζ. μικρόν νή Δία. τυννοῦτον. Θ. 745, τ. δν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μικρόν νή Δία. τυννουτονί, Ι. 1220. εμοί δ' έδωκεν ἀποτεμών τ. Ν. 878, εὐθύς γέ τοι παιδάριον δν τ. τυννουτοσί, Α. 367, ὁ δ' ἀνὴρ δ λέξων οὐτοσὶ τ. τυννουτουί, Ν. 392, σκέψαι τοίνυν άπο γαστριδίου τ. οία πέπορδας. τυννουτωί. Β. 139. ἐν πλοιαρίω τ. σ' ἀνὴρ γέρων τυντλάζειν. ΕΙ. 1148. οὐδὲ τ., ἐπειδὴ παρδακόν τὸ χωρίον· τυπείς. Α. 1193. δορὸς ὑπὸ πολεμίου τ. τύπτ'. Ν. 1433. πρὸς ταῦτα μὴ τ. εἰ δὲ μὴ, σαυτόν ποτ αὶτιάσει αίτιάσει
τύπτε. Ο. 1364. τον μεν πατέρα μὴ τ. ταυτηνδί λαβὼν
Β. 622. μὴ τ. τοῦτον μηδε γητείω νέω.
τύπτει. Ν. 542. τ. τον παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
Ν. 1326. ὁρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τ. ΦΕ. καὶ μάλα.
Β. 636. οὐ καὶ σὺ τ. τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;
τύπτειν. Ν. 441. παρέχω τ., πεινῆν, διψῆν,
Ν. 1333. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν πατέρα τ. ἐν δίκη;
1412. τ. τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν ὅμοίως,
1447. τὴν μητέο' ὡς τ. γρεών; 1412. τ. τ. επειοηπερ γε τουτ ευτ ευνοειν ομοιως,
1447. τήν μητέρ' ώς τ. χρεών;
ΕΙ. 734. Χρῆν μεν τ. τοὺς βαβδούχους, εἶ τις κωμφδοποιητής
Ο. 757. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τ. νόμφ,
985. δὴ τότε χρὴ τ. αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ,
Β. 610. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τ. τουτονὶ
τύπτεις. Ν. 1325. ὧ μιαρὲ, τ. τὸν πατέρα; ΦΕ. φήμ', ὧ πάτερ.
Ν. 1331. τὸν πατέρα τ. ΦΕ. νὰσκονοῦ τι νὰ λία. Ν. 1331. τὸν πατέρα τ΄; ΦΕ. κἀποψανῶ γε νὴ Δία τύπτεσθ'. Ν. 1341. τὸν πατέρα τ. ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἰέων. τύπτεσθαί. Ν. 1359. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σε τ. τε καὶ πατείσθαι, τύπτη. Ν. 494. φέρ' ίδω, τί δρας, ήν τίς σε τ.; ΣΤ. τύπτομαι, Εκ. 643. μη αὐτὸν ἐκείνον τ. δεδιώς, τοις δρωσιν τοῦτο μαχείται. τυπτήσεις. Π. 21. οὐ γάρ με τ. στέφανον ἔχοντά γε. τυπτήσομαι. Ν. 1379, ἀλλ' αὖθις αὖ τ. ΦΕ. νὴ τὸν Δί', ἐν δίκη γε. τυπτήσω. Ν. 1443. την μητέρ' ώσπερ και σε τ. ΣΤ. τί φής; τί φής σύ; τύπτοι. Εκ. 642, των άλλοτρίων, ὅστις τ.' νῦν δ' ἡν πληγέντος τύπτοι. Ε.Κ. 042. Τα αποτεριών από από της .
Ακούτη.
τύπτοις. Β. 585. καν εί με τ., οὐκ ἀν ἀντείποιμί σοι.
τύπτομαι. Ι. 257. παραβοηθείθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τ. ξυνωμοτῶν.
Ι. 266. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὰ δ', ἄνδρες, δι ὑμᾶς τ.,
730. τίς, ὧ Παφλαγὰν, ἀδικεί σε; ΚΛ. διὰ σὲ τ.

τύπτομαι. Ν. 494. φέρ' ίδω, τί δρᾶς, ἢν τίς σε τύπτη; ΣΤ. τ., τυπτόμενον. Ν. 1407. ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τ. ἐπιτριβῆναι. Β. 639. τ., εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν. τυπτόμενος. N. 972. ἐπετρίβετο τ. πολλας ως τας Μούσας αφανίζων. Ο. 1031. μαρτύρομαι τ. ὢν ἐπίσκοπος. Θ. 917. δστις σ΄ ἀπάξει, τ. τῆ λαμπάδι. Β. 1096. ὁ δὲ τ. ταῖσι πλατείαις τυπτομένους. ΕΙ. 742. τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τ. τυπτομένω. Ν. 1323. αμυνάθετέ μοι τ. πάση τέχνη. τύπτοντ'. Λ. 357. οὐ περικαταξαι τὸ ξύλον τ. ἔχρῆν τιν' αὐτάς; τύπτοντες. Εκ. 663. τῆς αἰκίας οἱ τ. πόθεν ἔκτίσουσιν, ἔπειδὰν τύπτου. Β. 1024. ἀνδρειστέρους ές τὸν πόλεμον καὶ τούτου γ οΰνεκα τ. τύπτουσί. Ι. 452. τ. μ' οἱ ξυνωμόται. τύπτων. Σ. 1323. τ. ἄπαντας, ῆν τις αὐτῷ ξυντύχη. Ο. 1327. τ. γε τοῦτον ἀδί. Ο. 1327. τ. γε τουτού ώδι.
Β. 624. τὸν παίδα τ., τἀργύριον σοι κείσεται,
τύπτωσιν. Λ. 162. ἐἀν δὲ τ., τί; ΛΥ, παρέχειν χρὴ κακῶς.
τυραννείν. Θ. 338. τὴ τῶν γυναικῶν, ἡ τ. ἐπινοεῖ,
τυραννεύσουσ'. Λ. 631. ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οῦ τ., ἐπεὶ φυλάξομαι,
τυραννίδι'. Σ. 487. ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τ. ἄδ' ἐστάλης.
τυραννίδα. Σ. 502. ἡρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τ.
Ο 1643. Α Τείν τουτοδούτου τουτοπολούτου. Ο. 1643. ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τ., Π. 124. οίει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τ. τυραννίδι. Σ. 495. οὖτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τ. Χ. 498. εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τ.;
 Λ. 630. ἀλλὰ ταιθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τ.
 τυραννίδος. Ο. 1605. ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τ.;
 Λ. 619. καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τ.; τυραννικά. Σ. 507. ταῦτα δραν ξυνωμότης ὧν καὶ φρονῶν τ. τυραννικόν. Fr. 164, 2. τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τ. τυραννίς. Σ. 417. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τ. ἐστιν ἐμφανής; Σ. 464. τοις πένησιν, ή τ. 488. ως άπανθ' υμίν τ. έστι και ξυνωμόται, τύραννοι. Fr. 289. "σοφοί τ. των σοφών συνουσία." τύραννον. Ι. 1114. περ ἄνδρα τ. Ν. 564. Ζήνα τ. ἐς χορὸν Ο. 1673. τ., ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα. 1708. δέχεσθε τὸν τ. ὀλβίοις δόμοις. Θ. 339. ή τὖν τ. συγκατάγειν, ή παιδίον τυράννους. Θ. 1143. φάνηθ', ὧ τ. στυγοῦσ', ὧσπερ εἰκός. τυράννων. Ο. 1074. λαμβάνειν τάλαντον, ήν τε τῶν τ. τίς τινα τυρβάζεσθαι. ΕΙ. 1007. δψωνοθντας τ. τυρβάσεις. Σ. 257. τον πηλον ώσπερ άτταγας τ. βαδίζων. τυρόκνηστι. Σ. 963. ανάβηθι, τ., και λέξον μέγα: τυροκνήστιδος. $\left\{ \begin{array}{ll} \Lambda & 231. \\ 232. \\ \end{array} \right\}$ οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τ. τυρόκνηστιν. Σ. 938. δοίδυκα, τ., ἐσχάραν, χύτραν, τυρόκνηστιν. 2. υ36. ουιουκα, τ., εσχαραν, χυτραν, τυρόκνηστιν. Ο. 1579. την τ. μοι δότω φέρε σίλφιον. τυροκνήστιs. Fr. 112. δοίδυξ, θυεία, τ., έσχάρα. τυρόν. Σ. 676. ὕρχαs, οἶνον, δάπιδαs, τ., μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια, Σ. 896. τον τ. άδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν 2. 360. τον τ. αυικείν στι μονος κατησοίνου 910. ἀποδράς γάρ εξε τὴν γωνίαν τ. πολύν 956. τί οὖν ὄφελος, τὸν τ. εἰ κατεσθίει; 368. οὕτ' ἄλφιτ' οὕτε τ., ὡς ἀπολούμενος. Β. 559. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τ. γε τὸν χλωρὸν, τάλαν, Ο, 533. ἀλλὶ ἐπικνῶσιν τ., ἐλαιον, 1580. τ. φερέτω τις πυρπύλει τους άνθρακας. τυρόνωτον. Α. 1125. κάμοι πλακοῦντος τ. δος κύκλον. τυροπώλαι. Ι. 854. καὶ τ. τοῦτο δ' els έν έστι συγκεκυφός. τυροπωλήσαι. Β. 1369. ἀνδρῶν ποιητῶν τ. τέχνην. τυρόs. Ι, 480. πῶς οὖν ὁ τ. ἐν Βοιωτοῖς ὧνιος; τυρού. Ι. 771. έπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην εν μυττωτῷ μετά τ. Σ. 838. τροφαλίδα τ. Σικελικήν κατεδήδοκεν; 913. τ. κάκιστον άρτίως ενήρυγεν 913. τ. κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ΕΙ. 1129. τ. τε καὶ κρομμύων.
Τυρώ. Fr. 536, 2. τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τ. τροφαλίδα,
τῦφε. Σ. 457. ἀλλὰ δρῶ τοῦτο' ἀλλὰ καὶ σὰ τ. πολλῷ τῷ καπνῷ.
τυφλά. ΕΙ. 1079. χὴ κώδων ἀκαλανθίς ἐπειγομένη τ. τίκτει,
τυφλός. Π. 15. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τ. ἡγούμεθα·
τυφλόν. Π. 90. μόνους βαδιοίμην ὁ δὲ μ ἐποίησεν τ.,
Π. 747. τὸν δὲ Νεοκλείδην μάλλον ἐποίησεν τ.,
858. διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τ.
τυφλός. Θ. 97. ἀλλ' ἡ τ. μέν εἰμ' ἐγὼ γὰρ οὰχ ὁρῶ
Π. 403. τ. γὰρ ὅντως ἐστί; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
494. ἡν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψη καὶ μὴ τ. ῶν περινοστῷ,
665. εἶς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τ.,
τυφλότερος. Fr. 102. τ. λεβηρίδος.

τυφλοῦ. Α. 421. τὰ τοῦ τ. Φοίνικος; ΔΙ. οὐ Φοίνικος, οὖ, Π. 13. ὅστις ἀκολουθεί κατόπιν ἀνθρώπου τ., 634. μάλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός ἀντὶ γὰρ τ. τυφλῷ. Π. 48. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΑ. δῆλον ὁτιὴ καὶ τ. τυφογέροντας. Α. 335. ἤκουσα γὰρ τ. τυψογέροντας. Α. 335. ἤκουσα γὰρ τ. τυψογέρον. Ν. 908. τ. εἶ κάνάρμοστος. Γιφῶ. Ι. 511. καὶ γενναίως πρός τὸν Τ. χωρεί καὶ τὴν ἐριώλην. Ν. 386. πλοκάμους θ' ἐκατογκεφάλα Τ., πρημαινούσας τε θυέλλας, τως ἀναλος τ. καὶ πρηστῆρι τύφων. Σ. 1079. τῷ καπνῷ τ. ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν, τυφῶς. Β. 848. τ. γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται. τύχα. Ο. 1722. μάκαρα μάκαρι σὸν τ. τύχα. Ο. 1722. μάκαρα μάκαρι σὸν τ. τύχα. Ν. 1264. ἄ σκληρὲ δαῖμον, ὧ τ. θραυσάντυγες Ο. 1726. μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τ. τύχαισιν. Α. 1197. κατ' ἐγχανείται ταῖς ἐμαῖς τ. τύχαισιν. Α. 1197. κατ' ἐγχανείται ταῖς ἐμαῖς τ. τύχαις. Εκ. 3. γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τ. δηλώσομεν τυχείν. Α. 713. ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐδθ' ὕπνου τ., Ν. 1130. κὰν ἐν Αἰγώπτφ τ. ὢν μᾶλλον ἡ κρίναι κακῶς. ΕΙ. 1140. οὐ γὰρ ἔσθ' ἤδιον ἡ τ. μὲν ἤδη σπαρμένα, Θ. 289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τ. Εκ. 172. τ. κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα. τύχη. ΕΙ. 360. εῖλετ' ἀγαθή τις ἡμῶ τ. ΕΙ. 399. ὡς πάνθ' ὅσ' ἀν θεὸς θέλη χὴ τ. κατορθοῖ, Ο. 410. τ. δὲ ποία κομί. 1315. τ. μόνον προσείη. Θ. 724. ἐπὶ κακὸν ἐτερότροπον ἐπέχει τις τ. Εκ. 836. ὅπος ἀν ὑμῦν ἡ τ. κληρουμένοις τύχη. Ι. 1138. μἡ σοι τ. δψον δν. Σ. 869. ῷ Φοῖβ' 'Απολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῆ τ. Ο. 1622. ὅταν διαριθμῶν ἀργυριδίου τ. Θ. 283. ἀγαθῆ τ. καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οίκαδε. Π. 3. ἡν γὰρ τὰ βάλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τ., τύχης Β. Α. 250. ἀγαγεῖν τ. τα κατ' ἀγροὺς Διονύσια, Θ. 305. ναίων, τ. δ΄ ἡμῶν αἰτρας τις πειρῶν τ., τύχης. Β. 146. ἐιμ ἡ κ ποτηρῶν γ'. ΔΗ. ῷ μακάριε τῆς τ., τύχης. Ν. 1079. μοιχὸς γὰρ ἡν τ. ἀλοὺς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν, Ο. 458. δ γὰρ ἀν τ. μοι τύχοι. Εκ. 95. οἰκοῦν καλά γ' ἀν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τ. Εκ. 836. ἀλλ' ἐν καθαρῶ ποῦ ποῦ τις ὰν χέσας τ.; τύχοιμ'. Β. 945. εἶτ οἰκ ἐλήρουν ὅ τι τ., οὐδ' ἐμπεσῶν ἔφυρον, τύχοις. Ο. 453. τάχα γὰρ τ. ἐν τοῦς καλούν εἰσελθῶν τ.,

Τύχω. Π. 242. ἡν δ' ὡς παραπλης ἀνθρωπον εἰσελθὼν τ.,
Π. 904. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΥ. ναὶ, σκήπτομαί γ', ὅταν τ.
τυχών. Α. 466. καίτοι τὶ δράσω; δεῖ γὰρ ἐνὸς, οῦ μὴ τ.
Σ. 1464. τ. ἀπεισιν διὰ τὴν
Π. 636. 'Ασκληπιοῦ παίῶνος εὐμενοῦς τ.
τύχωσ'. Π. 108. τ. ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
τω. Ν. 1347. ὡς οὖτος, εἰ μή τ. 'πεποίθειν, οὐκ ἀν ἡν κ.τ.λ.
τώ. Α. 811. νὴ τὸν Δι ἀστείω γε τ. Βοσκήματε κ.τ.λ.
Ο. 387. τ. τε τρυβλίω καθίει'
τῷ. Α. 198. κάν τ. στόματι λέγουσι, βαῖν ὅποι θέλεις. κ.τ.λ.
τῶ Α. 798. ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κὰν ἀνευ γα τ. πατρός. κ.τ.λ.
τῶδλώ. Β. 270. ἐκβαιν'; ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τ.
τῶβυσσον. Λ. 174. καὶ τὰργύριον τ. ἢ παρὰ τᾶ σιῷ.
τῶδ'. Λ. 910. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; ΒΟ. τ. ἐμὰ κ.τ.λ.
τῶδε. Α. 705. τ. τῷ Κηφισοδήμω, τῷ λάλφ ξυνηγόρω; κ.τ.λ.
τῶδε. Ν. 457. λῆμα μὲν πάρεστι τ. γ' κ.τ.λ.
τῶδε. Ι. 133. δύο τ. πώλα. καὶ τὶ τόνδε χρὴ παθεῖν; κ.τ.λ.
τῶδε. Σ. 134. ναὶ μὰ λία, τῷ δ' ἐιἐῖ γε τ. Βδελυκλέων, κ.τ.λ.
τωδέ. Σ. 134. ναὶ μὰ λία, τῷ δ' ἐιἐῖ γε τ. Βδελυκλέων, κ.τ.λ.
τωδί εχ. 136. οδεικά τ. σε, τὴν αὐλητρίδα
τωθάσω. Σ. 1362. λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τ. νεανικῶς,
τωκίδι. Σ. 827. τὶ τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τ.;
τωκίδιου. Ν. 92. ὁρᾶς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τ.;
τωμώ. Ο. 585. μὴ, πρίν γ' ἀν ἐγὰν τὰ βοιδαρίω τ. πρώτιστ' ἀποδώμαι.
τῶν. Α. 67. ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος· ΔΙ. οἵμοι τ. δραχμῶν.
κ.τ.λ.
τῶνδε. Α. 897. ἀλλ' ἐτι πωλεῖς τ. τῶν ἄλλων, λέγε. κ.τ.λ.
τῶνδε. Α. 897. ἀλλ' ἐτι πωλεῖς τ. τῶν Μαριλάδη, κ.τ.λ.
τῶνδε. Α. 699. τι δὲ μηδέν'; ἐτεὸν, ὧ Μαριλάλη, κ.τ.λ.
τῶνδε. Α. 699. τι δὲ μηδέν'; ἐτεὸν, ὧ Μαριλάλη, κ.τ.λ.
τῶνδε. Α. 699. τι κὰ τὶ τοῦ τι κὴκ τ. πατρός.
τώφθαλμιοίω. Ι. 809. ἰδοὰ δέχου κέρκον λαγώ τ. περιψῆν.
τώσθαλμιοίω. Ι. 809. ἰδολ δέχου κέρκον λαγώ τ. περιψῆν.
τώφθαλμιοίω. Ι. 809. ἰδολ δέχου κέρκον λαγώ τ. περιψῆν.
τώφθαλμιοίω. Ι. 809. ἰδολ δέχου κέρκον λαγώ τ. περιψῆν.
τώφθαλμιοίου. Ι. 600 τοῦν και το τολος δακτύλους.
Ο. 342. κάρτα τοῦς κλαύσει γὰρ, ἢν ἄπαξ γε τ. 'κκοπῆς ;
Λ. 298. ὥσπερ κύων λυττῶσα τ. δάκνει'
τώφθαλμώ. Ν. 411. τ. μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ

7

δ. Π. 895. ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ δ.
δ. Π. 895. ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ δ ἢ
δαλίνων. Α. 74. ἐξ ἡ. ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων ὑαλον. Ν. 769. ἀφ' ἦς τὸ πῆρ ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕ. λέγεις; ὑβρεος. Θ. 465. τῆς ὕ. ἡμῖν τὸν ἀνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην. Π. 1044. τάλαιν' ἐγὰ τῆς ὕ, ἦς ὑβρίζομαι.
ὕβρεως. Σ. 1418. ὕ. ΒΔ. ὕ.; μὴ, μὴ καλέσης πρὸς τῶν θεῶν. Ο. 1046. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ῦ. ἐτ τὸν μουνυ-1259. ἢ μἡν σε παύσει τῆς ὕ. οὐμὸς πατήρ.
Λ. 425. ὅπως ἀν αὐτὰς τῆς ὕ. ἐγὰ σχέθω.
Θ. 670. παράδειγμ' ὕ. ἀδίκων τ' ἔργων, ὑβριεῖται. Εκ. 666. οὐχ ὑ, φαύλως οῦτως αῦθις τῆ γαστρὶ κολασείς.
ὕβριζ'. Σ. 1441. ὕ., ἔως ἀν τὴν δίκην ἄρχων καλῆ, ὑβρίζει. Α. 479. ἀνὴρ ὑ. κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
ὑβρίζειν. Π. 564. ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν ὑ.
Π. 899. τούτους ὑ. εἰς ἐμ'; οῖμ' ὡς ἄχθομαι ὑβρίζεις. Λ. 1117. οἴμ' ὡς ὑ. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ. ὑβριζέτην. Ν. 1506. τί γὰρ μαθύντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑ., ὑβρίζομαι. Π. 1044. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἦς ὑ.
ὑβριζόμεθα. ΕΙ. 1264. ὑ. χωρῶμεν, ῷ τᾶν, ἐκποδών.

ύβρίζων. ΕΙ. 1229. παῦσαί μ' ὑ. τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν. ὑβρίζωσιν. Εκ. 664. εὐωχηθέντες ὑ.; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
ὑβρίκασι. Λ. 400. αἶ τἄλλα θ' ὑ. κἀκ τῶν καλπίδων ὑβρικ. Λ. 399. τἱ δῆτ' ἀν, εἶ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕ.; ὑβρις. Ν. 1299. ταῦτ' οὐχ ὕ. δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ἄξεις; ἐπιαλῶ Λ. 658. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕ. τὰ πράγματ' ἐστὶ Β. 21. εἶτ' οὐχ ὕ. ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ, Π. 886. ἄρ' οὐχ ὕ. ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ, Γ. 1. 886. ἄρ' οὐχ ὕ. ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ, Θ. 1. 1074. εἶναὶ σ' ὑ. ψησι καὶ λέγειν ὅτι ὑβριστής. Π. 1074. εἶναὶ σ' ὑ. ψησι καὶ λέγειν ὅτι ὑβριστής. Ν. 1068. κᾶτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὰν ἄχετ' οὐ γὰρ ἦν ὑ.
Θ. 63. ἢ που νέος γ' ὧν ἢσθ' ὑ., ὧ γέρον. ὑγιαίνε. Β. 165. ὑ. σὸ δὲ τὰ στράματ' αὖθις λάμβανε. Εκ. 477. ἀλλ' εἶμι' σὰ δ' ὑ. ΒΛ. καὶ σύ γ', ὧ Χρέμης. ὑγιαίνει. Ο. 605. ὧς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεις ὑ.
ὑγιαίνειν. Π. 364. οῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑ. μοι δοκεῖς.
Π. 507. ἀλλ' ὧ πάντων ῥᾶστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑ. 1060. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑ. μοι δοκεῖς,

τώφθαλμφ. Λ. 1026, τουπί τ. λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὁ νῦν ἔνι. τώχλφ. Α. 257. πρόβαινε, κὰν τ. φυλάττεσθαι σφόδρα

```
ύγιαίνειν. Π. 1066, γέρων ἀνὴρ ὧν οὐχ ὕ, μοι δοκεῖς.
ὑγιαίνεις. Ν. 1275, οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑ, ΑΜ. τί δαί ;
  ΕΙ. 95. τί πέτει ; τί μάτην οὐχ ὑ.;
Ο. 1214. οὐκ ἔλαβες ; ΙΡ. ὑ. μέν ; ΠΕ. οὐδὲ σύμβολον
ὑγιαίνομεν. Λ. 1228. ὀρθῶς γ', ὁτιὴ νήφοντες οὐχ ὑ.;
ὑγιεία. Ο. 604. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑ. μεγάλη τοῦτ' ἔστί ;
σάφ' ἴσθι,
ὑγίειαν. Ο. 603. πῶς δ' ὑ. δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι
                                     θεοίσιν;
        Ο. 878. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεύσιν δ. καί σωτη

Ο. 878. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεύσιν δ. και σωτη-
ύγιέs. Α. 956. πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑ., ἀλλ² ὅμως'
Θ. 394. τὰς οὐδὲν ὑ., τὰς μέγ ἀνδράσιν κακόν.
636. ἀπόδυσον αὐτόν' οὐδὲν ὑ. γὰρ λέγει.
Εκ. 325. οὐ γάρ ποθ' ὑ. οὐδὲν ἐξελήλυθεν
Π. 37. εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑ. μηδὲ ἔν,
50. τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑ. ἐν τῷ νῦν χρόνφ.
274. ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἀν νομίζεθ' ὑ. εἶπεῖν;
355. προς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑ. ἐστ' εἰργασμένου
356. πῶς οὐδὲν ὑ.; ΒΛ. εἴ τι κεκλοφῶς νὴ Δία
362. ὡς οὐδὲν ἀπεχνῶς ὑ. ἐστιν οὐδενὸς.

   362. ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑ. ἐστιν οὐδενὸς,
870. μὰ Δί', οὐ μὲν οῦν ἔσθ' ὑ. ὑμῶν οὐδενὸς,
ὑγρᾳ. Σ. 678. σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ δ' ἐφ'
                                     ύ. πιτυλεύσας,
   ύγραν. Ν. 335. ταθτ' ἄρ' ἐποίουν ὑ. Νεφελαν στρεπταιγλαν
   δάῖον δρμάν, 
ὑγρόν. Σ. 1213. ὑ. χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν. 
ΕΙ. 140. τί δ', ἢν ἐς ὑ. πόντιον πέση βάθος;
   Β. 1387. ὖ. ποιήσας τοὕπος ὥσπερ τἄρια,
ὕδατος. Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕ. πολλοῦ κἀναγκασθῶσι
       φέρεσθαι,
Ν. 383. οὖκ ήκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕ. μεστὰς ὅτι φημὶ
      Erc. 155.
                              υ. έμοι μεν οὐ δοκεί μὰ τὰ θεώ.
  ύδατός. Εκ. 1033, ὕ. τε κατάθου τοὕστρακον πρό τῆς θύρας.
ὑδάτων. Ν. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑ. χρυσέαις ἀρύτεσθε
      πρόχουσιν,
Ν. 338. ὅμβρους θ' ὑ. δροσερᾶν Νεφελᾶν εἶτ' ἀντ' αὐτῶν
                                    κατέπινον
  ύδρίαν. Σ. 926. έμοι δὲ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑ. πλάσαι.
Λ. 327. νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑ. κνεφαία
Εκ. 738. φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑ., ὑδριαφόρε,
Fr. 183. ὑ. δανείζειν πεντέχουν ἢ μείζονα.
ὑδρίας, Ο. 602. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑ.
 άνορύττω.
Εκ. 678. καὶ τὰς ὖ., καὶ ραψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν ὑδριαφόρε. Εκ. 738. φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὖ., ὑδρορρόαν. Α. 1186. τοσαῦτα λέξας εἰς ὑ. πεσὰν ὑδρορρόας. Α. 922. δι' ὑ., βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν. ὑδρορροῶν. Σ. 126. ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑ. ὑδωρ. Α. 1175. ὕ. ὕ. ἐν χυτριδίω θερμαίνετε Ι. 349. ὕ. τε πίνων κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν, Ν. 1280. ὕειν ὕ. ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἢλιον 1281. ἔλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕ. πάλιν; Σ. 261. ὕ. ἀναγκαίως ἔγει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
                                   ἀνορύττω.

    261. 
δ. ἀναγκαίως έχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
    265. 
δ. γενεσθαι κὰπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.

              995. πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙ. οἵμοι, 1216. ὕ. κατὰ χειρός τὰς τραπέζας ἐσφέρειν
                                                                                                         ΦΙ. οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕ.;
       ΕΙ. 843. καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν ΰ.:
     971. ἡμῶν καταχεόντων ὕ. τοσουτονὶ
Ο. 464. κατὰ χειρὸς ὕ. φερέτω ταχύ τις, ΧΟ, δειπνήσειν μέλλομεν, ἡ τί;
1140. ὕ. δ΄ ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
1593. δμβριον ὕ. ἀν είχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
Δ. 197. δμβρουν ἐς τὸν πόλικα κὸ ἐποκοῦς ἕ.
     1593. δμβριον ῦ. ἀν είχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,

Λ. 197. δμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕ,

334. φέρουσ' ὕ, βοηθῶ.

349. φέρειν ὕ, μεθ' ἡμῶν,

371. τί δ', ὧ θεοῖς ἐχθρὰ, σὰ δεῦρ' ὕ, ἔχουσ' ἀφίκου;

Θ. 241. οἴμοι τάλας, ὕ, ὕ, ὧ γείτονες,

487. ἐγὰ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕ,

Β. 1339. κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕ,

Γτ. 98. ἀκαμονὲς ὕ, :
 Ετ. 98. άκραιφνές ΰ.:
427, 1. φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕ.
ὕει. Ν. 368. ἀλλὰ τίς ὕ.; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ ἀπόφηναι πρῶτον
                                  ἀπάντων.
ύείαν. Ι. 356. έγὰ δέ γ' ήνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑ.
Fr. 425. ὁ δὲ λύων κύστιν ὑ.
ῦειν. Ν. 371. καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕ. αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
Ν. 1280 ὕ. ὕδωρ ἐκάστοτ', ἡ τὸν ἥλιον
ὑετόν. Σ. 263. φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑ. μάλιστα,
ὑηνία, Ι. 928. ἴνα μὴ γένηται Θεογένους ὑ.
```

```
"Υης. Fr. 478. "Υ.
ὑθλεις. Ν. 783. ὑ, ἄπερρ', οὐκ ἀν διδαξαίμην σ' ἔτι.
ύι. ΕΙ. 927. ἀλλ' ὑ. παχεία καὶ μεγάλη; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τιἡ; υίδιον. Σ. 1356. τὸ γὰρ υ. τηρεί με, κἄστι δύσκολον υίει. Σ. 134. ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υ. γε τῷδὶ Βδελυκλέων,
 υίεις. Σ. 569. τὰς θηλείας καὶ τοὺς υ., τῆς χειρὸς, ἐγὰ δ' ἀκροῶ-
υίέσιν. Ν. 1001. τους Ίπποκράτους υ. είξεις, καί σε καλούσι
                         βλιτομάμμαν.
    Ν. 1424. θείναι νόμον τοις υ., τους πατέρας άντιτύπτειν;
     Fr. 177 c. Ίπποκράτους υ.-
 υίέων. Ν. 1341. τον πατέρα τύπτεσθ' έστιν ύπο των υ.
 υίον. Ν. 14, δια τουτονί τον υ. ὁ δὲ κόμην ἔχων
   N. 68. τοῦτον τὸν υ. λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
867. ἔξελβ' ἄγω γάρ σοι τὸν υ. τουτονὶ,
1106. βούλει τὸν υ., ἡ διδάσκω σοι λέγειν;
         1148. καί μοι τὸν υ., εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον 1169. ἄπιθι λαβών τὸν υ.
           1204. Εστ' είς εμαυτόν και τον υ. τουτονί
          1208. χοΐον τὸν υ. τρέφεις,
1268. τὸν υ. ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
          1313. είναι τον υ. δεινόν οί
           1435. σὸ δ', ἡν γένηταί σοι, τὸν υ. ΦΕ. ἡν δὲ μὴ γένηται,

    98. υ. Πυριλάμπους ἐν θύρα Δῆμον καλὸν,
    452. ἀλλ' ἄνες με καὶ σὸ καὶ σὸ, πρὶν τὸν υ. ἐκδραμεῖν.

   Ο. 139. καλώς γέ μου τον υ., ὧ Στιλβωνίδη, 
Π. 35. τον δ' υ., ὅσπερ ὧν μόνος μοι τ.,
47. ἀσκεῖν τὸν υ. τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
250. καὶ τὴν γιναῖκα καὶ τὸν υ. τὸν μόνον,
υἰός. Α. 145. ὁ δ' υ., δν 'Αθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
Ν. 60. μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' υ. οὐτοσ
134. Φείδωνος υ. Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
795. εἴ σοὶ τις υ. ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
   795, εἶ σοί τις ν. ἔστιν ἐκτεθραμμένος,
797. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' ν. καλός τε κάγαθός·
Σ. 114. ὁ γὰρ ν. αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
336. οὐμός ν. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τ.
687. ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι καταπῦγον, Χαιρέου ν.,
1352. ἐγώ σ', ἐπειδὰν ούμὸς ν. ἀποθάνη,
1501. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔ. ν. Καρκίνου
ΕΙ. 1290. ἐγώ; ΤΡ. σὸ μέντοι νὴ Δί'. ΠΑ. Λ. ν. Λαμάχου.
1293. ἀνδρὸς δονλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς ν.
Β. 22. ὅτ' ἐγὰ μὲν ῶν Διόνυσος. ν. Σταινίον.
   Β. 22. ὅτ' ἐγὰ μὲν ἀν Διόνυσος, υ. Σταμνίου,
583. υ. γενοίμην, δοῦλος ἄμα καὶ θνητὸς ὧν; 

ὑλάκτει. Σ. 1402. Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑ. κύων
ύλακτείν. Σ. 904. ἀγαθός γ' ὑ, καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
"Υλαν. Ι. 67. ὁρᾶτε τὸν "Υ. δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
ὕλην. Ο. 92. ἄνοιγε τὴν ὕ., ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
   Fr. 697. v. :
ύληφόρον. Α. 272. κλέπτουσαν εύρόνθ' ώρικην ὑ.,
ύλοδρόμων. Θ. 47. θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑ.
ὑμᾶς. Α. 325. ὡς τεθνήξων ἵσθι νυνί. ΔΙ. δήξομᾶρ' ὑ.ἐγώ. κ.τ.λ.
ύμέ. Α. 737. δε ύ, κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν;
Α. 739. χοίρως γὰρ ὕ, σκευάσας φασῶ φέρεν, κ.τ.λ.
ὑμεῖς. Α. 133. ὑ. δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε, κ.τ.λ.
                      EI. 1334.
                               1335
                                1342.
                                1343.
                                                'Υμήν, 'Υ. &.
"Υμέναι'.
                                1347.
                                1348.
                                1353,
                                1354.
   O. 1736.
                        'Υμήν ω, 'Υ. ω.
         1742.
        1754.
ύμεναιοί. ΕΙ. 1077. καὶ πῶς, ὧ κατάρατε, λύκος ποτ' ἄν οἶν ὑ.;
ΕΙ. 1076. φυλόπιδος λήξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑ.
1112. ἡμιν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑ.
ὑμεναίοις. Ο. 1728. διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑ.
ύμεναίω. Ο. 1735. ἐν τοιῷδ ὑ.
ὑμές. Α. 760. ἄλας οὖν φέρεις; ΜΕ, οὐχ ὑ. αὐτῶν ἄρχετε; κ.τ.λ.
ὑμετέρας. Ο. 557. διὰ τῆς χώρας τῆς ὑ. ἐστυκόσι μὴ διαφοιτῶν,
Ο. 918. τὰς ὑ. κύκλιά τε πολλά καὶ καλὰ,
ύμέτερον. ΕΙ. 426. ὑ. ἐντεῦθεν ἔργον, ἄνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
Θ. 1149. πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑ.
   Εκ. 623. το μεν ύ. γνώμην τιν' έχει' προβεβουλεύται γαρ όπως άν
                EI. 1334.
1335.
Ύμήν.
                          1342.
                                           'Υ., 'Υμέναι' &.
                          1343.
                         1347.
```

```
EI. 1348. \ 1353. \ 'T., 'Tµévai' &.
 Τμήν.
      O. 1736. 
1742.  Υ. δ, Υμέναι δ.
               1754.
 ύμιν. Α. 102. πέμψειν βασιλέα φησίν ύ. χρυσίον. κ.τ.λ.

ύμμε. Α. 1076. τί δεί ποθ' ὕ, πολλά μυσίδδειν έπη;

ύμνείν. ΕΙ. 800. ὑ., ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνἢ χελιδὰν

ύμνη. Α. 1320. καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν χαλκίοικον ὕ.
ύμνίωμες. Λ. 1305. ὧς Σπόρταν ὑ.

ύμνοις. Ο. 1743. ἐχάρην ὑ. ἐχάρην ἀδαῖς:

Θ. 993. * * κατ' ὅρεα Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕ.

ὅμνων. Ι. 530. καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕ. οὕτως ῆνθησεν ἐκεῖνος.
      Ο. 210. λθσον δε νόμους Ιερών ΰ.,
              679. ὕ. ξύντροφ' ἀηδοῖ,
906. τεαῖς ἐν ὕ. ἀοιδαῖς
      Θ. 124. κιθαρίν τε ματέρ' ὕ.
Β. 212. ξύναυλον ὕ. βοάν
 382. άγε νυν ἐτέραν ὕ. Ιδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν, 
ὑμῶν. Α. 143. ὑ. τ' ἐραστῆς ἦν ἀληθῆς, ὥστε καὶ κ.τ.λ.
ὑν. Δ. 683. λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὕ. ἐγὰ δὴ, καὶ ποιήσω 
ὑομουσίας. Ι. 986. μάζω τῆς ὑ.
 υοντ'. Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕ. ήδη τεθέατα; 

υοντος. Σ. 774. ὕ., εἶσει' κὰν ἔγρη μεσημβρινὸς, 

ὑός. Α. 741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑ.:

ύόs. Α. 741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ῆμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑ.*
Σ. 36. ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὑ.
ὑπ'. Α. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑ. αὐτὸν τὸν χρόνον, κ.τ.λ.
ὑπ'. Λ. 1146. δηοῦτε χώραν, ἢς ὕ. εὖ πεπόνθατε;
ὑπαγ'. Σ. 290. ὕ., ὧ παῖ, ὕπαγε.
ὑπαγε. Ν. 1298. ὕ., τἱ μέλλεις; οὐκ ἐλᾶς, ὧ σαμφόρα;
Σ. 290. ὕπαγ', ὧ παῖ, ὕ.
Θ. 956. βυθμὸν χορείας ὕ, πᾶσα: βαῖνε
ὑπάγεθ'. Β. 174. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑ. ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
ὑπάγοιμί. Ο. 1017. ὑ. τάρ' ἄν. ΠΕ. νὴ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἀρ' εἰ
ὑπαγροικοτέραν. Fr. 552, 3. οὕτ' ἀνελεύθερον ὑ.
ὑπαγωγέα. Ο. 1149. ἐπλυθοφόρουν ἀνω δὲ τὸν ὑ.

 υπαγροικοτεραν. Ετ. 552, 3. ουτ ανελευθερον υ. 

ὑπαγωγέα. Ο. 1149. ἐπλινθοφόρουν ἀνω δὲ τὸν ὑ. 

ὑπαδων. Β. 366. ἡ κατατιλὰ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροίσιν ὑ., 

ὑπαί. Α. 970. εἴσειμ' ὑ. πτερύγων κιχλῶν καὶ κοψίχων. 

ὑπάκουε. ΕΙ. 785, μηθ' ὑ. μήτ' ἔλ- 

ὑπακούει. Σ. 273. τἱ ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῦν ὁ γέρων 

οὐδ' ὑ.;
  ύπακούειν. Ν. 263. εύφημεῖν χρη τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑ.
Εκ. 515. ὅ τι σοι δρώσαι ξύμφορον ήμεῖς δόξομεν ὀρθώς ὑ.
ὑπακούσαιμεν. Ν. 360. οὐ γὰρ ἀν άλλφ γ' ὑ. τῶν νῦν μετεωρο-
                                    σοφιστών
   ύπακούσατε. Ν. 274, ὑ. δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
  ύπάκουσον. Α. 405. ὑ., εἶπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί

Λ. 878. ὑ. οὖτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν ;

ὑπακούων. Σ. 318. ὑμῶν ὑ.
   ύπαλειφόμενος. Fr. 181, 2. ἔπειθ' ὑ. παρ' Ιατρῷ.
  ύπαλειψαμένοις. ΕΙ. 898. καὶ παγκράτιόν γ' ὁ. νεανικῶς
ὑπάλειψον. Α. 1029. ὑ. εἰρήνη με τώφθαλμὰ ταχύ.
ὑπανακινεῖν. Εκ. 1165. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑ. Κρητικῶς οὖν τὰ πόδε
  ύπανίστασθαι. Ν. 993. καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑ. προσ-
ύπανιώντο. Λ. 1195. ξωθεν δ. τῆ νουμηνία.

ὑπαντάξ. Fr. 534. ἔφευγε, κάγὼ τῆς δ. εἰχόμην'
ὑπαποκίνει. Ο. 1011. κάμοὶ πιθόμενος δ. τῆς όδοῦ.

ὑπαποκινητέον. Θ. 924. τουτὶ πονηρόν' ἀλλ' δ.

ὑπαποτρέχειν. Εκ. 284. δ. ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ὑπάρξει. Εκ. 654. τὰ μὲν δυθ' ὑμῶν πρῶτον δ., τὰ δὲ λοίφ'
  ήμεις ύφανουμεν.
Εκ. 669. ουδ' ήν γε θύρας", ώσπερ πρότερον. βίστος γαρ πασιν υ.
υπάρχει. Θ. 851. πάντως υ. μοι γυναικεία στολή.
      Θ. 1013. τὰ δέσμ' ὑ, δῆλον οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι
Εκ. 114, ἡμῖν δ' ὑ, τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
622. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ
                                        τοιοῦτον ὑ.
Τοιουτον υ.

Fr. 476, 13. τούτοις δ' υ. ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.

ὑπαρχέτω. Σ. 868. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν υ.

ὑπάρχον. Θ. 155, ἔνεσθ' υ. τοῦθ'. ἀ δ' οὐ κεκτήμεθα,

ὑπάσατε. Β. 874. ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τί μέλος ὑ.

ὑπεβάλου. Θ. 565. τοῦθ' ὑ., τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῆ.

ὑπεδηλωσε. Θ. 1011. σημεῖον ὑ. Περσεὺς ἐκδραμῶν,
 υπείκη. Ι. 337. ἐἀν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑ, λέγ' ὅτι κάκ πονηρῶν, ὑπείκηοἰσης. Π. 997. ἐπόντα πεμψάσης ὑ. θ΄ ὅτι ὑπειπών. Σ. 55. ὀλίγ' ἄτθ' ὑ. πρῶτον αὐτοῖσιν ταδὶ, ὑπεκκλίνη. Ι. 272. ἢν δ' ὑ. γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
  ύπεκορίζετο. Π. 1011. νηττάριον αν καὶ φάττιον υ.
```

```
ύπεκρούσω. Π. 548. σὰ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν
                                         πτωχῶν δ' ὑ.
  ύπενεγκούσαι. Α. 568. ύ. τοίσιν άτράκτοις το μέν ένταυθί, το
 δ' ἐκείσε,
ὑπένερθε. Β. 1067. νη την Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὕλων
                                         ἐρίων ὑ.
ὑπένερθεν. Ν. 977. ἡλείψατο δ' ἀν τοὺμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑ.
τότ' ἀν, ὥστε
ὑπέπινον. Ο. 494. ἐε δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑ.
                                        ἐν ἄστει,
ύπεπίττουν. Π. 1093. ἰκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑ. χρόνον. ὑπέρ. Α. 316. εἰ σὰ τολμήσεις ὑ. τῶν πολεμίων ἡμῶν λέγειν.κ.τ λ. Θ. 752. ὑ. γε τούτου. ΜΝ. φιλότεκνός τις εἶ φύσει. ὕπερ. Σ. 1118. ἐκροφῆ τὰν μισθὰν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕ. ὑπερακοντίζεις. Ο. 363. ὑ. σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς. ὑπεραλγῶ. Ο. 466. ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν οὕτως ἐμῶν ὑ.
ύμῶν ὑ.,
ὑπεραναιδενήσομαι. Ι. 1206. οἴμοι κακοδαίμων, ὑ,
ὑπεραποκρίνεσθαι. Σ. 951. ὑ. κυνός: λέξω δ' ὅμως.
ὑπεραποκρίνη. Θ. 186. ὑ. μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
ὑπερβαίνουσά. Εκ. 96. ὁ δῆμος ἀν, κἄπειθ' ὑ. τις
ὑπερβαλεῖ. Ι. 758. ὅτοισι τόνδ' ὑ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
Ι. 890, ἀλλ' οὐχ ὑ. με θωπείαις: ἐγὰ γὰρ αὐτὰν
Ν. 1035. εἶπερ τὸν ἀνδρ' ὑ. καὶ μὴ γέλωτ' ὁρλήσεις.
ὑπερβαλεῖσθ'. Ι. 409. οὕ τοἱ μ' ὑ. ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ὑπερβάλλουσι. Π. 109. ἀτεχνῶς ὑ. τῆ μοχθηρία.
ὑπερβάλλουσι. ΕΙ. 213. ὑ. μκοὸν. ἔλεγον ὰν ταδέ:
  ύπερβάλουντο. ΕΙ. 213. δ. μικρον, έλεγον αν ταδί:

"Υπέρβολον. Ι. 1304. ἄνδρα μοχθηρόν πολίτην, ὀξίνην 'Υ.:

Ι. 1363. ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας 'Υ.

Ν. 557. εἶθ' "Ερμιππος αδθις ἐποίησεν εἰς 'Υ.
  558. άλλοι τ' ήδη πάντες έρείδουσιν εἰς 'Υ.,
ΕΙ. 1319. ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ 'Υ. ξξελάσαντας,
Β. 570. σὰ δ' έμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχης, 'Υ.,
'Υπέρβολόν. ΕΙ. 921. 'Υ. τε παύσας.
Τπέρβολόν. ΕΙ. 921. 'Τ. τε παύσας. 'Τ.
Υπέρβολος. Α. 846. κού ξυντυχών σ' 'Τ.
Ν. 551. οὖτοι δ', ώς άπαξ παρέδωκεν λαβὴν 'Τ.,
623. σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ' ἄνθ' ὧν λαχὼν 'Τ.
876. καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἐμαθεν 'Τ.
1065. 'Τ. δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἡ τάλαντα πολλά
Σ. 1007. κούκ ἐγχανεῖταὶ σ' ἐξαπατῶν 'Τ.
ΕΙ. 681. 'Τ. νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
'Τπερβόλου. Θ. 840. τὴν 'Τ. καθῆσθαι μητέρ' ἡμφιεσμένην ὑπερεξηκοντέτεις. Εκ. 982. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεπήνων. Β. 776. ὑ., κἀνόμισαν σοφώτατον ὑπερεπήνεντεις. Εκ. 982. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑ.
ὑπερεπήνεον. Εκ. 186. ὁ μὲν λαβῶν ἀργύριον ὑ.,
ὑπερεπήνεον. Ι. 680. οἱ δ' ὑ. ὑπερεπύππαζόν τέ με
ὑπερεπυνππαζόν. Ι. 680. οἱ δ' ὑπερεπύπουν ὑ. τέ με
ὑπερεπυνπαζόν. Ι. 680. οἱ δ' ὑπερεπύνουν ὑ. τέ με
ὑπερεπυνπαζόν. Ι. 680. οἱ δ' ὑπερεπύνουν ὑ. τέ με
ὑπερεπυρρίασέ. Β. 308. ὀδὶ δὲ δείσας ὑ. μου.
ὑπέρεχε. Ο. 1508. τουτὶ λαβών μου τὸ σκάδειον ὑ.
ὑπέρεχε. Ι. 1174. καὶ νῦν ὑ. σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
  υπέρεχει. Ι. 1174. καὶ νῦν ὑ. σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν. 
ὑπέρεχειν. ΕΙ. 17, οὐ γὰρ ἔθ' οἰός τ΄ εἰμ' ὑ. τῆς ἀντλίας. 
ὑπερέχειν. Ι. 920. ὑ. ὑφελκτέον 
ὑπερηκόντισα. Ι. 659. διακοσίαισι βουσὶν ὑ.
   ύπερηκόντισεν. Π. 666. κλέπτων δε τους βλέποντας υ.
   ύπερηγορέουσιν. ΕΙ. 53. και τοις δ. έτι τούτοις μάλα. 

ὑπερλάμπροις. Ν. 571. τόν θ' ἱππονώμαν, δς ὑ.
   ύπέρμεγας. Ι. 158. ὧ νῦν μὲν οὐδείς, αύριον δ΄ ὑ.
ὑπερπέπαικεν. Εκ. 1118. ἀγαθοῖσιν, ὧ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑ. αὖ
ὑπερπλουτεῖν. Π. 354. οὕτως ὑ. τό τ' αὖ δεδοικέναι
   ύπέρσοφον. A. 972. είδες ω είδες ω πάσα πόλι τον φρύνιμον
  άνδρα, τὸν ὑ.,
ὑπέρτατε. Ο. 1764. τήνελλα καλλίνικος, ὧ δαιμόνων ὑ.
ὑπερτάτοισιν. ΕΙ. 52. καὶ τοῖς ὑ. ἀνδράσιν φράσω
   ύπέρτερα. Λ. 772. παθλα κακών έσται, τὰ δ' ὑ. νέρτερα θήσει
   ύπέρτονον. Ν. 1154. βοάσομαι τάρα τὰν ὑ,
  υπέρτονον. Ν. 1154. βοάσομαί τάρα τάν ὑ, 

ὑπερφερούσης. Ι. 584. ταῖς δυνάμει θ' ὑ. 

ὑπερφιλῶ. Π. 1072. μασεῖν σε ταύτην. ΝΕ. ἀλλ' ἔγωγ' ὑ. 

ὑπερφρονεῖν. Ν. 1400. καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑ. δύνασθαι. 

ὑπερφρονεῖς. Ν. 226. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑ., 

ὑπερφυᾶ. Ι. 141. ἔτ' ἐστὶν εῖς, ὑ. τέχνην ἔχων. 

Ν. 76. μίαν εὖρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑ, 

ΕΙ 292 ὑ. πλυμομός εἰσχείνηστος.
  ΕΙ 228. ὑ. τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
Β. 611. κλέπτοντα πρὸς τὰλλότρια; ΕΛ. μᾶλλ' ὑ. ὑπερφυεῖς. Π. 734. ὑ. τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὧ φίλοι θεοί. ὑπερφυέστατον. Θ. 831. τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως ἐν δ' ὑ. ὑπερφυής. Π. 750. ἀλλ' ἢν περὶ αὐτὸν ὕχλος ὑ. ὅσος. ὑπερφυῶς. Α. 142. καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἢν ὑ.,
         Εκ. 386. δρώντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑ.
```

```
υπέρχεται. Ι. 269. ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης εἶδες οἶ ὑ.; ὑπερχολῶ. Λ. 693. ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑ. γὰρ, ὑπερῶ. Fr. 479. ἐγὰ δ' ὑ. τὸν ὅρκον. ὑπερῶον. Ι. 1001. ἔμοὶ δ' ὑ. καὶ ξυνοικία δύο.
 ύπερφον. Ι. 1001. ἐμοὶ δ' ὑ. καὶ ἐννοικία δύο.
Π. 811. μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑ. Ισχάδων.
ὑπερφου. Εκ. 698. φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑ.,
ὑπεταραττεν. Σ. 1285. ἡνίκα Κλέων μ' ὑ. ἐπικείμενος
ὑπευθύνους. Α. 938. φαίνειν ὑ. λυχνοῦ—
Ι. 259. κάποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑ. σκοπῶν
ὑπευθύνων. Σ. 102. πορὰ τῶν ὑ. ἔχοντα χρήματα.
ὑπεχ'. Α. 1063. ὕ. ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὧ γύναι.
Θ. 756. ὕ. αὐτὸ, χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.
ὕπεχε. ΕΙ. 431. ἄγε δὴ, σὸ ταχέως ὕ. τὴν ψιάλην, ὅπως
ὑπέχειν. Λ. 841. καὶ πάνθ' ὑ. πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
ὑπέχοντα. ΕΙ. 908. ἀλλ' εὖρον ἀν σ' ὑ, τὴν ἐκεχειρίαν.
ὑπέχοντος. Εκ. 820. ἔπειθ' ὑ. ἄρτι μου τὸν θύλακον,
  υπέχοντα. Εκ. 820. ἔπειθ' ὑ. ἄρτι μου τὸν θύλακον, ὑπέχοντος. Εκ. 820. ἔπειθ' ὑ. ἄρτι μου τὸν θύλακον, ὑπεχώρησεν. Β. 790. κάκεῖνος ὑ. αὐτῷ τοῦ θρόνου' ὑπήκοα. Π. 146. ἄπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑ. ὑπήλθε. Θ. 133. ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑ. γάργαλος. ὑπήνας. Λ. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἔλουντέινους.
   ύπηνέμια. Fr. 237, 2, ύ, τίκτουσιν φά πολλάκις.
ύπηνέμιον. Ο. 695, τίκτει πρώτιστον ύ, Νύξ ή μελανόπτερος
  ύπήνην. Ι. 1286. καὶ μολύνων τὴν δ., καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας, Σ. 476. στεμμάτων, τὴν θ' δ. ἄκουρον τρέφων; ὑπηργμένων. Λ. 1159. τἱ δῆθ' ὁ. πολλῶν κάγαθῶν ὑπηρετεῖν. Β. 1432. ἢν δ' ἐκτρέφη τις, τοῖς τρόποις ὑ. ὑπηρετεῖς. Σ. 518. ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. ΒΔ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑ.
 άλλ' ὑ. 
ὑπηρέτης. Ο. 1186. καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑ. 
ὑπηρέτης. Ο. 1186. καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑ. 
ὑπηρυθρίασε. Π. 702. ὑ. χἡ Πανάκει' ἀπεστράφη 
ὑπιοῦσά. Σ. 465. ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑ. με; 
ὑπισχοῦ. Σ. 750. μἡ μοι τούτων μηδὲν ὑ. 
ὑπίσχομαι. Fr. 516. τὸ πράγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑ. 
ὑπίσχομαι. Fr. 516. τὸ πράγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑ.
ύπισχομαι. Γι. 310. το πραγμα τουτο συλλαρειν υ. 

ύπνον. Σ. 31. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕ. ἐν τῆ πυκνὶ 

ὑπνος. Ν. 705. νόημα φρένος ὕ. δ' ἀπέστω γλυκύθυμος δμμάτων. 

Σ. 9. οδκ, ἀλλ' ὕ. μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου. 

12. Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕ. 

ὑπνου. Α. 713. ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕ. τυχεῖν, 

Σ. 7. κατὰ ταῖν κόραιν ὕ. τι καταχείται γλυκύ.
                91. ὕ. δ' ὁρᾶ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.

    Ο. 209. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕ.,
    ὑπνῶν, Λ. 143. γυναῖκάς ἐσθ' ὑ. ἄνευ ψῶλας μόνας.

   ύπο. Β. 1244. Zeùs, ώς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕ.,
 ύπό. Α. 18. ούτως ἔδήχθην ὑ. κονίας τὰς ὑφρῶς κ.τ.λ.

Σ. 1290. ταῦτα κατιδῶν ὑ, τι μικρὸν ἔπιθήκισα· κ.τ.λ.

ὑποβαλέσθαι. Θ. 407. εἶεν· γυνή τις ὑ. βούλεται,

ὑποβαλλομένης. Θ. 340. ὑ, κατεῖπεν, ἢ δούλη τινὸς
 ύποβαλόντες. Λ. 428. ουχ δ. τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας ὑποβλέπουσ'. Θ. 396. ὑ. ἡμᾶς, σκοποῦνταί τ' εὐθέως, ὑποβλέψας. Λ. 519. ὁ δέ μ' εὐθὺς ὺ. ἄν ἔφασκ', εί μὴ τὸν στή-
 μονα νήσω, 
ὑπογάστριον. Σ. 195. ὑ. γέροντος ἡλιαστικοῦ.
      Fr. 333, 2. b.
  ὑπογλυκαίνων, Ι. 216. ὑ. ἡηματίοις μαγειρικοίς.
 ύπογράμματα. Fr. 309, 5. κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑ., ὑπογραφεύς. I. 1256. ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑ. δικῶν. Ὑποδεδ.ώς. Ο. 65. Ἱ. ἔγωγε, Διβυκὸν ὅρνεον.
  ύποδέδυκεν. Σ. 188. "ν' ὑ. ωστ' ἐμοιγ' ἰνδάλλεται
 ύποδεδυκότα. Σ. 182. κάτω γε τουτονί τιν' δ.
ύποδεξοθε. Εκ. 269. δ. δ' ὧς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,
  ύποδέξομαι. Α. 979. οὐδέποτ' ἐγὰ πόλεμον οἴκαδ' ὑ.,
ύποδερίδας. Fr. 309, 14. ύ., έλικτήρας.
ύποδήματα. Π. 983. els Ιμάτιον, δκτώ δ' αν els ύ.
 Π. 1012. ἐπειτ΄ ἴσως ήτησ' ἀν είς ὑ. ὑποδημάτων, Θ. 262. ὑ. δεῖ. ΑΓ. τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε. ὑποδησάμενοι. Ο. 492. οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑ. νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ
 τοῦτό γ' ἐρώτα, 
ὑποδουμένη Εκ. 36. ὑ, τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
υποδουμένη Ε.Ε. 30. υ. το κυυμα σου των οακτυλών, 

ὑποδοχής. ΕΙ. 530. ταύτης δ' ὑπώρας, ὑ, Διονυσίων, 

ὑποδραμών. Ι. 676. ἐγὼ δὲ τὰ κομάνν' ἐπκάμην ὑ. 

Ι. 742. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑ, τῶν ἐκ Πύλου, 

ὑπόδυθι. Σ. 1158. τασδὶ δ' ἀνύσας ὑ, τὰς Λακωνικάς. 

Ο. 1512. ὑ. ταχὺ δὴ, κἄτα θαρρήσας λέγε. 

ὑποδυθί. Π. 735. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑ. ἡσυχῆ 

ὑποδυόμενός. Σ. 205. μῶς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑ. τις οὐτοσὶ 

ὑποδυσίνενος. Σ. 1168. ἔννικόν τοῦ' ὑ. ἐλας τλοισίου.
 ύποδυσάμενος. Σ. 1168, άνυσόν ποθ' ύ.: εἶτα πλουσίως 
ύποδύσασθαί. Σ. 1159. ἐγὼ γὰρ ἄν τλαίην ὑ, ποτε
```

ὑποζυγιώδες. Fr. 696. ύ.

```
ύποθείν. Ι. 1161. άπιτον. ΚΛ. Ιδού. ΔΗΜ. θέοιτ' άν. ΑΛ. ύ.
                         ούκ ἐῶ.
ύποθέσθαι. Λ. 522. εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑ.;
Εκ. 1154. σμκρὸν δ΄ ὑ. τοῖς κριταῖσι βούλομαι΄
ὑποθηλυτέραν. Fr. 552, 2. οῦτ΄ ἀστείαν ὑ.
ὑποθήσομαι. Ο. 1362. σοὶ δ΄, ὧ νεανίσκ΄, οὐ κακῶς ὑ.,
ὑπόθου. Εκ. 1031. καὶ κλήμαθ΄ ὑ. συγκλάσασα τέτταρα,
ύποθυμίς. Ο. 302. κίττα, τρυγών, κορυδός, έλεᾶς, ὑ., περιστερά, ὑποθωπεθσαν. Σ. 610. καὶ τὸ γύναιύν μ' ὑ. φυστὴν μᾶζαν προσ-
ενέγκη, 
ὑποθωπεύσας. Α. 639. εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑ. λιπαρὰς καλέσειεν
'Αθήνας, 
ὑποιγνύσαισι. Εκ. 15. πλήρεις ὑ. συμπαραστατεῖς·
ύποικουρείτε. Θ. 1168. ἃ νῦν ὑ., τοῖσιν ἀνδράσιν ὑποικουρείτε. Θ. 1168. ἃ νῦν ὑ., τοῖσιν ἀνδράσιν ὑποῖξαι. Θ. 424. πρὸ τοῦ μὲν οῦν ἢν ἀλλ' ὑ. τὴν θύραν ὑποκινήσαντ'. Β. 644. Ιδοὺ, σκόπει νυν ἡν μ' ὑ. ίδης. ὑποκρίνεται. Α. 401. ὅθ' ὁ δοῦλος οὐτωσὶ σοφῶς ὑ.
 ὑποκρινόμενον. Σ. 53. οὕτως ὑ. σοφῶς ὀνείρατα;
ύποκριτήν. Σ. 1279. του δ΄ ύ. έτερου, άργαλέου ώς σοφόν.
ύποκρούειν, Α. 38. βοᾶν, ὑ., λοιδορεῖν, τοὺς μήτορας,
ύποκρούσαι. Εκ. 618. κἆτ΄ ήν ταύτης ἐπιθυμήση, τὴν αἰσχρὰν
πρῶθ' ὑ. ὑποκρούσας. Εκ. 596. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν ; ΠΡ. μὰ
Δί, ἀλλ' ἔφθης μ' ὑ.
ὑποκρούση, Εκ. 588, μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπη
μηδ΄ ὑ., ὑποκρούωσίν. Εκ. 256. τί δ΄, ἢν ὑ. σε; ΠΡ. προσκινήσομαι, ὑπόκυπτε. Α. 954. ὑ. τὰν τύλαν Ιὰν, Ἱσμήνιχε. ὑποκύπτοντεs. Σ. 555. Ικετεύουσίν θ΄ ὑ., τὴν φωνὴν οἰκτρο-
χοοῦντες·
ὑπόκωφον. Ι. 43. ὑ. οὖτος τῆ προτέρα νουμηνία
υπολειπόμενος. Β. 1092. λευκός, πίων, ύ. 
ύπολίσποις. Ι. 1368. πολλοις γ' ύ. πυγιδίοισιν έχαρίσω, 
ύπόλοιπον. Π. 431. οῦκουν ὑ. τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
υπολοίπον. Π. 431. ουκουν υ. το ραρασρον σοι γιγνεται;

ὑπολύσταί. Λ. 216. ύ. μου τὰ γύνατ', ὧ Λυσιστράτη.

ὑπολύσμαι. Λ. 950. ὑ. γούν. ἀλλ' ὅπως, ὧ φίλτατε,

ὑπολύριον. Β. 233. ἔνεκα δόνακος, ὃν ὑ.

ὑπόλυσαι. Π. 927. ἔπειθ' ὑ. ΚΑ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
υπολύσα. Ν. 152. ταύτας ὑ. ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
ὑπολύσω. Θ. 1183, τὰ πόδε πρότεινον, ἴν' ὑ. ΤΟ. ναῖκι ναὶ
ὑπόμακρον. ΕΙ. 1243. ἔπειτ' ἀνωθεν βάβδον ἐνθεὶς ὑ.,
υπομακρον. Ε.Ι. 1243. επείτ ανώσεν ραρούν ενθείς υ., 
ὑπονενοήκαμεν. Λ. 1234. ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὁ. 
ὑπονόει. Π. 361. σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑ. τοιοῦτο; ΒΛ. φεῦ· 
ὑπονοήσας. Ι. 652. ὀ δ' ὑ., ὁ Παφλαγὰν, εἰδώς θ' ἄμα 
ὑπονόησον. Λ. 38. τοιοῦτον οὐδέν' ἀλλ' ὑ. σύ μοι.
 ύπονοίας. ΕΙ. 993. παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑ.
ὑπόντων. Ο. 1128. ἵππων ὑ. μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπόξυλος. Fr. dub. 4. ύ.:
ύποπαρθένους. Fr. 190, 2. ή και τας ύ. άλμάδας ώς ελάας
ύποπεινώντων. Π. 536, καὶ παιδαρίων ὑ. καὶ γραϊδίων κολο-
                          συρτύν
ύποπεπτωκότες. Fr. 523, 1. καταντιβολείτον αὐτὸν ὑ.,
υποπεπώκατες. Γτ. 428. ύ. " δινδρες, καὶ καλῶς ἡρίσταμεν. 

υποπεπώκατες. ΕΙ. 874. ἐπαίομεν Βραυρῶναδ' ὑ.; 

ὑποπεπωκυΐ'. Λ. 395. ἡ δ' ὑ., ἡ γυνη 'πὶ τοῦ τέγους, 

ὑποπερδόμενος. Β. 1097. ὑ.
ύποπεσών. Ι. 47. δ βυρσοπαφλαγών, ὑ. τὸν δεσπότην
ύποπίμπρησιν. Λ. 348. νας ύ. ἀνήρ,
ύποπρεσβύτεραι. Fr. 128, 2. ύ. γρᾶες Θασίου μέλανος μεστόν **
ύπόπτερον. Ο. 797. ἄρ' ύ. γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
Θ. 1100. τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑ., ὑπόπτερος. Ο. 786. αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑ., ὑπορρέοντος. Ν. 1289. ὑ. τοῦ χρόνου; ΣΤ. καλῶς λέγεις.
ύποσκάλευε. Α. 1014. τὸ πῦρ ὁ
ύποστένοι. Α. 162. ὑ. μέντὰν ὁ θρανίτης λεὰς,
ὑποστόρεσαί. Εκ. 1030. ὑ. νυν πρῶτα τῆς ὁριγάνου,
ὑποστρέψαντες. Ο. 1283. σκυτάλι' ἐφόρουν' νυνὶ δ' ὑ. αὖ
ύπόσχηταί. Θ. 344. καὶ μὴ δίδωσιν ἀν ὑ. ποτε,
ὑποσχόμενος. Π. 865. ὑ. οὕτος ποιήσειν εὐθέως,
ὑπότεινε. ΕΙ. 458. ὑ. δὴ πᾶς. καὶ κάταγε τοῖσιν κάλφς.
ύποτείνων. Α. 657. οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑ. μισθοὺς, οὐδ' ἐξαπατύλ-
λων. 

ὑποτεκμαίρει. Fr. 1. τί ὑ, καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις 

ὑποτέμνων. I. 316. ὅστις ὑ, ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς 

ὑποτεμοῦμαι. I. 291. ὑ, τὰς ὀδούς σου.
ύποτοπείσθαι. Β. 958. κάχ ύ., περινεοίν απαντα ΑΙ. φημί
                        κάγώ.
ύποτοπήται. Θ. 496. μηδέν κακόν δραν ύ. ταῦθ', ὁρας, ὑπότριμμα. Εκ. 292. βλέπων ὑ., μὴ Fr. Μ. Γηρ. 17, 2. ὑ., θρῖον, ἐγπέφαλον, ὀρίγανον, ὑποτύπτοντες. Ο. 1145. οἰ χῆνες ὑ. ὥσπερ ταῖς ἄμαις
```

ὑπουργείν. ΕΙ. 430. τάλλα δ' εὐρήσεις ὑ. ὄντας ἡμᾶς οὐ κα-Koús. κούς.
ὑποχάσκων. Π. 314. τὴν βίνα· σὰ δ' ᾿Αρίστυλλος ὑ. ἐρεῖς·
ὑπόχρεως. Ν. 242. πόθεν δ' ὑ. σαυτὰν ἔλαθες γενόμενος;
ὑποχωρήστατε. ΕΙ. 507. πρὸς τὴν θάλατταν δλίγον ὑ.
ὑποψωλάσσατε. Λ. 84. ἄπερ ἰερεῖόν τοἱ μ' ὑ.
ὑποψωνῶν. Α. 842. οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑ. σε πημανεῖ τι:
ὑπτίαν. Α. 583. ἰδού. ΔΙ. παράθες νιν ὑ. αὐτὴν ἐμοί. Λ. 185. θες ές το πρόσθεν ύ. την άσπίδα, 195. θείσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην δ., Εκ. 782. ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' δ., ὑπτίαs. Fr. 654. νεῖν δ' ἐξ ὑ. υπτιος. Ι. 1004, ρέγκει μεθύων èν ταΐσι βύρσαις ὕ.
Ο. 502. ἐκυλινδούμην ἰκτίνον ἰδών· κάθ' ὕ. ὡν ἀναχάσκων ὑπώπια. Σ. 1386. πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβης ὑ.
ὑπωπιασμέναι. ΕΙ. 541. καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑ. ύπωπίων. Α. 551. στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑ., ὑπωρόφιοι. Β. 1313. αΐ θ' ὑ. κατὰ γωνίας ὑρισούs. Fr. 476, 5. ὑ. δ' ἴδοις ἀν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων υρχας. Σ. 676. υ., οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκε-Fr. 367. "υ. οἴνου." υς. ΕΙ. 24. δ. μέν γάρ, ὥσπερ ἄν χέση τις, ἢ κύων, υσομεν. Ν. 1118. ὕ πρώτοισιν ὑμῦν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον. Ν. 1126. ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕ. καὶ τοῦ τέγους 1129. ὕ, τὴν νύκτα πᾶσαν ὥστ' ἴσως βουλήσεται ύσπλαγίδος. Λ. 1000. γυναίκες απερ από μιας ύ. ύσσάκων. Λ. 1001. ἀπήλαον τως ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑ. ὑστάτην. Εκ. 44. τὴν ὑ. ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χόας ύστάτοις. Β. 732. ὑ. ἀφιγμένοισιν, οἶσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ Β. 908. ἐν τοῖσιν ὑ. φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ ἐλέγξω, Fr. 105, 2. τοῖς ὑ. ύστατος. Εκ. 1136. νη την 'Αφροδίτην, πολύ γ' ἀπάντων ὕ. ύστεραι. Λ. 69. μῶν ὕ. πάρεσμεν, ἄ Λυσιστράτη; ύστέραν. Θ. 838. ὑ. αὐτην καθήσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην, υστερον. Ν. 1118. Εσομεν πρωτοισιν υμίν, τοίσι δ' άλλοις υ. 13 τερον. Ν. 1118. υσομεν πρωτοισιν ύμιν, τοισι ο αλλοις υ.
Σ. 214. ἀλλ', ἄ πονήρ', ήξουσιν ὀλίγον ὕ.
987. τηνδὶ λαβών τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕ.
1481. τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕ.
ΕΙ. 1010. ἥκειν ὕ. ἐς τὴν ἀγορὰν,
1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕ. οὐδέν.
Ο. 563. κάπειτα θεοῖς ῦ, αὖθις: προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
Α. 57. ἔπουτα δείσεις τοῦ ἔκοινος ὅ. Λ. 57. ἄπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ΰ. Θ. 1063. κλαίειν έλεινως. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ΰ. Β. 795. τί χρημ' άρ' ἔσται ; ΑΙ. νη Δί', δλίγον \tilde{v} . δστερόπουs. Λ. 326, άλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν \tilde{v} . βοηθῶ ; ύστερος. Σ. 690. ύ. έλθη τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιείται. Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἄν ὕ. ξλθη· Ο. 336. ἀλλά πρός τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕ. λόγος Εκ. 381. ἀλλ' ὕ. νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι, 867. βάδιζε τοίνυν ὕ. σὸ δ', ὧ Σίκων

ύστριχίς. ΕΙ. 746. Ε΄ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑ. εἰσέβαλέν σοι ύφ'. Ι. 273. ὧ πόλις καὶ δῆμ', ὁ, οἴων θηρίων γαστρίζομαι, κ.τ.λ. ὑφαίνειν. Ο. 712. εἶτα δ' 'Ορέστη χλαίναν ὑ., ἴνα μὴ ριγῶν ἀποδύη. Εκ. 556. τί δρᾶν ; ὑ.; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ. τίνων ; Π. 528. οὕτ' ἐν δάπισιν' τίς γὰρ ὑ. ἐθελήσει χρυσίου ὅντος ; ὑφαίνεται. Σ. 1143. οὖκ, ἀλλ' ἐν Ἑκβατάνοισι ταῦθ' ὑ. Σ. 1146. ὑ. πολλαῖς δαπάναις, αὕτη γέ τοι ὑφανοῦμεν. Εκ. 654. τὰ μὲν ὅνθ' ὑμῦν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ήμεις ύ. ύφαντοδόνητον. Ο. 943. δε δ. έσθος οδ πέπαται ύφαπτε. Θ. 730. ὕ, καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν ὑφαρπάζειν. Θ. 205. κλέπτειν δ. τε θήλειαν Κύπριν. Εκ. 722. τὴν τῶν ἐλευθέρων ὕ. Κύπριν, ὑφαρπάσαιο. Εκ. 921. ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑ. ύφαρπάσαιο. Εκ. 921. άλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑ. ὑφαρπάσαι. Ι. 56. πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑ. ὑφαρπάσαι. Ν. 490. περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑ. ὑφάψω. Λ. 373. ἐγὰ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑ. ὑφείλετο. Ν. 179. ἐκ τῆς παλαίστρας θοὶμάτιον ὑ. Σ. 958, καὶ τάλλ' ἄριστός ἐστιν εἰ δ' ὑ., Β. 148. ἡ παίδα κινῶν τὰργύριον ὑ., 1242. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὕθ' ὑ.; ὑφειλόμην. Ι. 745. ἔψοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑ. Σ. 1201. ὅτ' Ἑργασίωνος τὰς χάρακας; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον 1345. ὀρὰς ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑ. ὑφείλου. Σ. 556. οἰκτειρόν μ', ὧ πάτερ, αὶτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑ. ύφέληται. Θ. 812. ἐς πόλιν έλθοι τῶν δημοσίων ἀλλ' ἡν τὰ υφέληται. Θ. 812. ἐς πόλιν ελθοι τῶν δημοσίων ἀλλ' ην τα μέγισθ' ὑ,
ῦφελκε. Σ. 187. ὕ. θᾶττον αὐτόν. ὧ μιαρώτατος,
ὑφέλκομαι. Εκ. 319. καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑ.
ὑφελκτέον. Ι. 920. ὑπερζέων ὑ.
ὑφέλοι'. Π. 1140. ὑ, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
ὑφέλοιατο. Ν. 1199. ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεί' ὑ,
ὑφέξειν. Θ. 196. ἡμᾶς ὑ. καὶ γὰρ ἄν μαινοίμεθ' ἀν
ὑφέσθαι. Β. 1220. Εὐριπίδη, ΕΤ. τί ἔστιν; ΔΙ. ὑ. μοι δοκεῖ.
ὑφεσθε. Σ. 337. οὐτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕ. τοῦ τόνου.
ὑφῆναι. Λ. 586. τολύπην μεγάλην, κἆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμω
γλαῦναν ὑ. υφήναι. Λ. 586. τολύπην μεγάλην, κάτ εκ ταυτης τφ σημφ χλαϊναν ύ.
ὕφηναν. Λ. 630. άλλα ταῦθ' ὕ. ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ὑφήρει. Π. 689. τὴν χεῖρ' ὑ. κατα συρίξας ἐγὼ ὑφήρπασας. Ι. 1200. οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τᾶμ' ὑ.
ὑφίστανται. Σ. 716. ὑμῖν καὶ σῖτον ὑ. κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους ὑφόλμιον. Ετ. 155. ὑ., υφολμιον, Fr. 155. υ., ὑψερεφεῖε, N. 306. ναοί θ' ὑ. καὶ ἀγάλματα, ὑψηλά. Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑ. τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς. ὑψηλόν. Β. 130. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑ. ΔΙ. τί δρῶ; ὑψηλῶν. N. 279. ὑ. ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ ὑψιβρεμέτης. Λ. 773. Zeὺς ὑ., ΧΟ, ΓΥ. ἐπάνω κατακεισόμεθ' ήμεις; ὑψικέρατα. Ν. 597. ὑ. πέτραν δψιμέδοντα. Ν. 563. δ. μέν θεῶν ὑψιπέτας. Ο. 1337. γενοίμαν ἀετὸς δ., "Υψιπύλης. Fr. 324, 1. ἐνταῦθ' ἐτυράννενέν 'Υ. πατὴρ

Φ

'φ'. Α. 251. ταύτας, ἐἀν μὴ 'φ' οἶσιν ἡμεῖς εἔπομεν.
φάγε. Σ. 611. κάπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζη, φ.
τοντὶ,
φαγεῖν. Α. 146. ἡρα φ. ἀλλῶντας ἐξ 'Απατουρίων,
Ι. 937. τα πρὶν φ., ἀνὴρ μεθήΝ. 243. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἰππικὴ, δεινὴ φ.
ΕΙ. 26. βρευθύεταί τε καὶ φ. οὐκ ἀξιοῖ,
852. ταύτη τι; ΤΡ. μηδέν οὐ γὰρ ἐθελήσει φ.
Ο. 76. τοτὲ μὶν ἐρᾶ φ. ἀφύας Φαληρικάς:
Fr. 146. πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φ.
φάγη. Α. 690. νῶν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἔνα μή ποτε φ. σκόροδα,
μηδὲ κυάμους μέλανας.
φάγης. Σ. 194. νῶν μ' ὅντ' ἀριστον' ἀλλ' ἴσως, ὅταν φ.
φάγοι. ΕΙ. 3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φ.
φάγοιμ'. Σ. 511. δικίδιον σμικρὸν φ. ἀν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
Fr. 205, 1. καὶ πῶς ἐγὰ Σθενέλου φ. ἀν βήματα;

ύστέρους. Εκ. 859. έτέρους ἀποίσειν φημ΄ ἔθ' ὑ. ἐμοῦ. ὑστέρφ. Β. 705. ὑ. χρόνφ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν. ὑστριχίδι. Β. 619. δήσας, κρεμάσας, ὑ. μαστιγῶν, δέρων,

φάγοις. Ι. 707. ἐπὶ τῷ φ. ἥδιστ' ἀν ; ἐπὶ βαλαντίῳ; Σ. 1367. ὡς ἡδέως φ. ἀν ἐξ ὅξους δίκην. φαγόντες. Π. 253. ῷ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη ταυτὸν θύμον φ., φάγω. Εκ. 359. μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φ., φαγών. Ι. 806. καὶ χίδρα φ. ἀναθαρρήση καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἐλθη. φαεινόν. ΕΙ. 1094. χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φ. φάθ. Σ. 539. τί γὰρ φ. ὑμεῖς, ἡν όδί με τῷ λόγῳ κρατήση; φαθι. Ι. 23. αὐτό φ. τοῦ μόλωμεν. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ καλῶς. φαθί. Fr. 161. φ. Ψαίαξ. Ι. 1377. σοφός γ' ὁ Φ., δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε. φαίδιμ'. Β. 992. τάδε μὲν λεύσσεις, φ. ᾿Αχιλλεῦ' Ψαίδραν. Θ. 153. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φ. ποιῆς; Θ. 497. οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φ. λοιδορεῖ, Fr. 389. Φ. ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἤξειν ἄγων.

```
Φαίδρας. Θ. 547. εγένετο, Μελανίππας ποιών Φ. τε Πηνελό-
                                               πην δέ

    Θ. 550. τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φ. δ' ἀπαξαπάσας.
    Β. 1043. ἀλλ' οὐ μὰ Δί οὐ Φ. ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
    1052. πότερον δ' οὐκ ὅντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φ. ξυνέ-

 θηκα ;
Φαιδρία. Λ. 356. ὧ Φ., ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί ;
Φαιδρία. Λ. 356. ὧ Φ., ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί; φαιδροῖς. ΕΙ. 156. διακινήσας φ. ὢσίν. φαιδρός. Ι. 550. φ. λάμποντι μετώπφ. φαίη. ΕΙ. 14. οὐδεὶς γὰρ ἄν φ. με μάττοντ' ἐσθίειν. Φαιναρέτην. Α. 49. γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φ. τήθην ἐμὴν, φαίνει, Ν. 403. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ σὰ λέγειν φ. τί γάρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός; Λ. 750. ἔχειν τι φ. κοίλον εἴσομαι δ' ἐγώ. 1024. πρῶτα μὲν φ. γ' ἀνήρ εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ. Π. 632. φ. γὰρ ῆκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος. φαίνειν. Α. 938. φ. ὑπευθύνους λυχνοῦ— φαίνεις. Α. 826. τί δὴ μαθὰν φ. ἄνευ θρυαλλίδος; Α. 917. ἔπειτα φ. δῆτα καὶ θρυαλλίδα; φαίνεσθαι. Α. 441. εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ, φ. δὲ μή Ι. 317. τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φ. παχὺ,
    Ι. 317. τοις ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φ. παχὺ, ἀρίνεσθε. ΕΙ. 822. ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φ. κακοήθεις πάνυ,
   φαίνεσθον. Π. 198. εὖ τοι λέγειν έμοιγε φ. πάνυ
φαίνετ. Ι. 886. οὐ μεῖζον εἶναι φ. ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Σ. 273. τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φ. ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ' ὑπακούει;
Θ. 768. οὐ φ. οὕπω. φέρε, τίν' οὖν ἀν ἄγγελον φαίνεται. Α. 769. ἡ οὐ χοῖρός ἔσθ' ἄδ'; ΔΙ. οὐκ ἔμοιγε φ.
      ραίνεται, Α. 769. ἡ οῦ χοῖρός ἐσθ' ἄδ'; ΔΙ. οῦκ ἐμοι Α. 781. αἴτα 'στι χοῖρος; ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φ. 808. ποδαπά τὰ χοιρί'; ὡς τραγασαῖα φ. Ι. 952. οὑμός τὰ γοῦν σημεῖον ἔτερον φ., Σ. 259. ἀλλ' οὐτσοί μοι βόρβορος φ πατοῦντι' 267. πέπονθεν, ὡς οὖ φ. δεῦρο πρὸς τὰ πλῆθος; 822. οἶόσπερ ἡμῖν φ. Κλεώνυμος. ΕΙ. 40. οὑκ οἶδ'. 'Αφροδίτης μὶν γὰρ οὕ μοι φ., 564. ὧ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὰ στίφος αὐτῶν φ. 1045. τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ΟΙ. ὡς ἀλαζὼν φ.: 0.1. ὁρθὴν κελεύεις, ἢ τὰ δένδρον φ.;
                   1045. Τις αρά ποτ εστιν; ΟΙ, ως αλαξω

1. δρθήν κελεύεις, ή τὸ δένδρον φ.;

99. τὸ ράμφος ἡμῦν σου γέλοιον φ.

79. οἶον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σου φ.

1079. δεινῶς: τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φ.

1084. θαἰμάτι' ἀποστέλλοντας: ὥστε φ.
         Λ. 79.
       Θ. 278. σημείον έν τῷ Θεσμοφορίῳ φ. 639. ὡς καὶ στιβαρά τις φ. καὶ καρτερά. Β. 106. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φ. Εκ. 125, ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φ.
Εκ. 125. ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φ.
312. ἐπεὶ πρὸς ἐω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φ.
875. ὀρθῶς ἔμοιγε φ. βαδιστέον
Π. 352. τουτὶ πονηρὸν φ. τὸ φορτίον,
1040. ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡ. φ.
Fr. 284, 2. μὰ Δὶ' οὐδέ γ' Ἔλλην, ὅσον ἔμοιγε φ.
499. πυθοῦ χελιδῶν πηνίκ ἄττα φ.
φαίνεταί. Ο. 1167. ἵσα γὰρ ἀληθῶς φ. μοι ψεύδεσιν.
φαίνετε. Β. 1524. φ. τοίννν ὑμεῖς τούτω
φαίνετον. Θ. 1153. ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φ. ἄμβροτον τον ὄψιν.
                                                  τον όψιν.
  φαίνοιντ'. Β. 1064. τοις ανθρώποις φ. είναι. ΕΥ. τουτ' έβλαψα
 τί δράσας;
φαίνοιτο. Β. 1439. γέλοιον αν φ. νοῦν δ' ἔχει τίνα;
φαίνομεν. Ο. 709. πρωτα μέν ώρας φ. ήμεις ήρος, χειμώνος,
 δπώρας 
φαινομέναισιν. Ι. 1327. άλλ' δλολύξατε φ. ταις άρχαίαισιν
'Αθήναις φαινόμενοι. Π. 783. οἱ φ. παραχρῆμ' ὅταν πράττη τις εὖ. φαίνω. Α. 912. φ. πολέμα τανταγί. ΒΟ. τί δαὶ παθῶν φαίνων. Α. 824. ὑπό του. ΔΙ. τίς ὁ φ. σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι, φακῆ. Σ. 811. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φ., Fr. 200. ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάραβοι, βολβοὶ, φ. φακῆ. Π. 1004. ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἤδεται φ. φακῆν. Σ. 814. αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φ. ροφήσομαι. Fr. 87. ὅστις φ. ἤδιστον τψων λοιδορεῖς. 201. πτισάνην διδάσκεις αὐτθν ἔψειν ἢ φ. φακῆς Ι. 1007. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ ᾿Αθηνῶν, περὶ φ., Σ. 918. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἤττον τῆς φ. 984. οὐδέν ποτ ἀλλ' ἢ τῆς φ. ἐμπλήμενος. Π. 192. φιλοτιμίας ΚΑ. μάζης ΚΝ. στρατηγίας ΚΑ. φ. φάλαγξε. Σ. 1509. τουτὶ τὶ ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὶς, ἢ φ.;
                                                   Αθήναις
 φάλαγξε. Σ. 1509. τουτί τί ην τό προσέρπον; όξις, η φ.; φάλανξ. Σ. 39. είθ' η μαρά φ. έχουσα τρυτάνην φάλοινα. Σ. 35. δημηγορείν φ. πανδοκεύτρια, φαλακροίσι. ΕΙ 767. και τοίς φ. παραινούμεν
```

φαλακρούς. Ν. 540. οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φ., οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν

```
φαλακρῷ. ΕΙ. 771. φέρε τῷ φ., δὸς τῷ φ. φαλαρίδας. Α. 875. νάσσας, κολοιὰς, ἀτταγᾶς, φ., φαληρίδι. Ο. 565. ἢν 'Αφροδίτη θύη, πυροὺς ὅρνιθι φ. θύειν' Φαληρικά. Fr. 422. μηδὲ τὰ Φ. τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια. Φαληρικάς. Α. 901. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φ. Ο. 76. τοτὲ μὲν ἔρῷ φαγεῖν ἀφύας Φ. Φαληρικόν. Fr. 469. Φ. τεῖχος Φαλῆς. Α. 263. Φ., ἔταῖρε Βακχίου,
       Α. 271. πολλώ γάρ ἐσθ' ήδιον, ὧ Φ. Φ.,
  276. φ. φ. φ. φαλήτων. Α. 771. τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φ., Fr. 469 c. ἐπὶ φ. συκίνων ἐκκαίδεκα. φαλλικόν. Α. 261. ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φ.:
   φαλλόν. Α. 243. ό Ξανθίας τὸν φ. ὀρθὸν στησάτω.
φαλλός. Α. 260. ό φ. ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου
φαμέν. Θ. 559. ἔπειτα τὴν γαλῆν φ. ΓΥ. Γ. τάλαιν' ἐγὼ,
       φλυαρείς.
Θ. 801. βάσανον δώμεν, πότεροι χείρους. ήμεις μέν γάρ φ.
                                          υμαs,
       Π. 549. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φ. εἶναι ἀδελφήν.
   φαμι. Α. 736. εγώνγα καὐτός φ. τίς δ' οὕτως ἄνους
Φαναῖσι. Ο. 1694. ἔστι δ' εν Φ. πρὸς τῆ
φανεῖ. Σ. 530. ἀτὸρ φ. ποιός τις ὧν, ῆν ταῦτα παρακελεύη.
 φανει. Σ. 530. άτσρ φ. ποιός τις ών, ήν ταύτα παρακελεύη.
ΕΙ. 864. εὐδαιμονέστερος φ. τῶν Καρκίνου στροβίλων.
Θ. 233. μὴ φροντίσης: ὡς εὐπρεπὴς φ. πάνυ.
Β. 1133. πρὸς τρισίν ἰαμβείοισι προσοφείλων φ.
φανείν. Ν. 586. οὐ φ. ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
φανείς. Α. 567. βοήθησον, ὡ γοργολόφα, φ.,
Ι. 149. ἀνάβαινε σωτὴρ τῷ πόλει καὶ νῷν φ.
458. καὶ τῷ πόλει σωτὴρ φ. ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
836. ὧ πᾶσιν ἀνθεόιπους φ. μέγαστον ἀπάλνιμα.
   836. Ε πάσιν ἀνθρώποις φ. μέγιστον ὼφέλημα,
Ο. 713. Ικτίνος δ' αξ μετά ταξτα φ. ἐτέραν Εραν ἀποφαίνει,
φανείσαν. ΕΙ. 638. πολλάκις φ. αξτήν τήσδε τής χώρας πόθω,
   φανείται. Β. 1428. βραδύς, φ., μεγάλα δέ βλάπτειν ταχύς,
 φανείται. Β. 1428. βραδυς, φ., μεγάλα δε βλάπτειν ταχύς Π. 923. εἰ μὴ φ. διατριβή τις τῷ βίφ. φανέντας. Θ. 314. φ. ἐπιχαρῆναι. φανεράν. Ν. 276. ἀρθῶμεν φ. δροσερὰν φύσιν εὐάγητον, φανεράν. Α. 728. μέτειμ', ἴνα στήσω φ. ἐν τὰγορᾳ. Α. 737. δς ὑμέ κα πρίαιτο, φ. ζαμίαν; φανερόν. Σ. 921. τὸ πράγμα φ. ἐστιν' αὐτὸ γὰρ βοᾳ. Θ. 91. λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. πότερα φ., ἡ λάθρα; 525. κατὰ τὸ φ. δδ' ἀναιδῶς 1141. καὶ καότος φ. μύνη.
 525. κατά τό φ. ώδ άναιδως
1141. και κράτος φ. μόνη,
Π. 489. φ. μὲν ἔγωγ΄ οἶμαι γνῶναι τοῦτ΄ εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
φανερῶς. Ι. 1176. εἰ μὴ φ. ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
Ν. 291. ὧ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φ. ἡκούσατέ μου καλέσαντος.
322. ὥστ΄ εἴ πως ἔστιν, ἰδεῦν αὐτὰς ἥδη φ. ἐπιθυμῶ.
397. τοῦτον γὰρ δὴ φ. ὁ Ζεὺς ἵησ΄ ἐπὶ τοὺς ἔπιόρκους.
810. σὸ δ΄ ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φ. ἐπηρμένου
Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φ., ἀλλ΄ ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέροισι ποιηταῖς.
                                                  Tais.
                   1021, μετά τοῦτο δὲ καὶ φ. ήδη κινδυνεύων καθ' έαυτον,
       ΕΙ, 946, νῦν γὰρ δαίμων φ.
Ο. 722. ἄρ' οὐ φ. ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος ᾿Απόλλων;
Λ. 523. ὅτε δὴ δ΄ ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φ. ἡκούομεν ἡδη,
 Θ. 431. ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φ, λέγω: 672. φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φ.,
Π. 582. ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φ. σε διδάξω. φανή. Εκ. 347. ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν' φ. γὰρ ἦν. φανῆ. Λ. 1055. κὰν ποτ' εἰρῆνη φ.,
Θ. 854. ἕξεις, ἕως ἄν τῶν πρυτάνεών τις φ.
Εκ. 1078. οὖκ, ἡν ἐτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φ. φάνηθ'. Θ. 1144. φ., ἄ τυράννους στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός. φάνηθι. Ι. 591. νῦν οῦν δεῦρο φ. δεῖ φανήσει. Σ. 528. καινὰν, ὅπως φ. δίει' φανήσεια. Ν. 951. ὁπότερος αἰτοῦν λέγων ἀμείνων φ. Θ. 1. ἄ Ζεῦ. χελιὰνὰ ἄρά ποτε φ.; φάνητ'. Ν. 266. ἄρθητε, φ., ἄ δέσποιναι, τῷ φροντιστῆ μετέωροι.
        Θ. 431. ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὰ φ. λέγω'
  φανόν. Λ. 308. της άμπέλου δ' ές την χύτραν τον φ. έγκαθέντες
Φανός. Ι. 1256. δπως έσομαί σοι Φ. ὑπογραφεὺς δικών.
Σ. 1220. εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φ., Κλέων,
φανοῦνται. Ο. 765. φυσάτω πάππους παρ' ημίν, καὶ φ. φρά-
   φαντάζομαι. Α. 823. Δικαιόπολι Δικαιόπολι, φ.
φανώ. Α. 819. τὰ χοιρίδια τοίντυ ἐγὰ φ. ταδί
Α. 827. οὐ γὰφ φ. τοὺς πολεμίους; ΔΙ. κλάων γε σὐ,
914. καὶ σέ γε φ. πρὸς τοῖσδε. ΒΟ, τὶ ἀδικειμένος;
Ι. 300. καί σε φ. τοῖς πρυτάνεσιν,
φανών, Α. 908. καὶ μὴν δδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φ.
```

φάος. Α. 1185. λείπω φ. γε τουμόν, οὐκέτ' εῖμ' ἐγώ. 973. ήδιστον φ. ήμέρας 1. 3/3. ηδιότον φ. ημερας
0. 1748. ἄ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φ.,
Β. 1529. ἐς φ. δρινιμένω δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
φάραγγα. Ι. 248. καὶ τελώνην καὶ φ. καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
φάρει. Θ. 890. φ. καλυπτὸς, ἄ ξένη; ΜΝ. βιάζομαι
φαρέτρας. Ι. 1271. σὰς ἀπτόμενος φ. Πυθῶνι ἐν δία κακῶς πένεσθαι φάρμακ'. Π. 302. έγω δε την Κίρκην γε την τα φ. ανακυκώσαν, φαρμακ. Π. 302. εγω δε την Κιρκην γε την τα φ. ανακυκωσαν, Π. 309. οὐκοῦν σε την Κιρκην γε την τα φ. ανακυκωσαν φαρμακέ. Fr. 532. πόθεν δ' έγώ σοι συγγενης ὧ φ.; φαρμακίδ'. Ν. 749. γυναίκα φ. εί πριάμενος Θετταλήν, φαρμάκοις. Θ. 561. οὐκ εἶπον οὐδ' ὡς φ. ἐτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν, φαρμάκοισιν. Θ. 430. ἡ φ., ἡ μιᾶ γέ τω τέχνη, φαρμακοῖσιν. Β. 733. οὐδὲ φ. εἰκῆ βαδίως ἐχρήσατ' ἄν. φάρμακον. Ι. 906. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φ. δίδωμι Σ. 810. ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φ. στραγγουρίας. Εκ. 735. νη Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἀν εί τὸ φ. Π. 716. πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδη φ. φαρμακοπώλαις. Ν. 767. ἦδη παρὰ τοῖσι φ. τὴν λίθον φαρμακοπωλαίς. Ν. 767. ήση παρα τοίσι φ. τήν λίθον φαρμακοπωλαίς. Γ. 95. καὶ παῦσαι φ. φαρμακός. Ι. 1405. ἐς τὴν ἔδραν θ', ἐν' ἐκεῦνος ἢν ὁ φ. Φαρνάκη. Ο. 1028. ἐστιν γὰρ ὰ δι ἐμοῦ πέπρακται Φ. Φαρνάκου. Ο. 1030. τουτὶ τὶ ἦν; ΠΕ. ἐκκλησία περὶ Φ. Φάρσαλον. Σ. 1271. ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φ. ἄχετ' εἶτ' ἐκεῖ φάρυγα. Fr. 515. τὴν φ. μηλῶν δύο δραχμάς ἔξει μόνας. φάρυγξ. Β. 259, ὑπόσον ἡ φ. ἀν ἡμῶν Β. 571. ἔν' οὐτὰν ἐπιτρίψουμεν. ΠΑΝ Α. ἔς μαρὰ φ. Β. 571. ἴν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑΝ. Α. ὧ μιαρὰ φ., φάσ'. Ο. 1522. ἐπιστρατεύσειν φ. ἄνωθεν τῷ Διὶ, Λ. 188. εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φ. ἐν Αἰσχύλφ ποτὲ, Θ. 584. Εὐριπίδην φ. ἄνδρα κηδεστήν τινα
 φασήλων. ΕΙ. 1144. ἀλλ' ἄφευε τῶν φ., ἄ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
 φασι. Σ. 241. σίμβλον δέ φ. χρημάτων ἔχειν ἄπαντες αὐτόν. κ.τ.λ. φασί. Ι. 987. αὐτοῦ· φ, γὰρ αὐτὸν οἰ κ.τ.λ. Ν. 1141. ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαί φ. μοι. κ.τ.λ. Φασιανικός. Ο. 68. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φ. Φασιανικός. Ο. 08. Επικεχοδως έγωγε Φ. Φασιανός. Α. 726. μήτ΄ ἄλλος ὅστις Φ. ἐστ' ἀνήρ. φασιανούς. Ν. 109. τοὺς φ. οὖς τρέφει Λεωγόρας. φασιν. Α. 614. οῦ φ. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος, κ.τ.λ. φασίν. Ι. 1300. φ. ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον, κ.τ.λ. Ν. 1139. τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες," οῦ φ. ποτε κ.τ.λ. φάσκειν. Β. 695. κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἀν μὴ οὺ καλῶς φ. έχειν, "φασκεν. Θ. 502. έτέραν δ' έγῷδ' ή 'φ. ἀδίνειν γυνή φάσκη, Β. 1007. εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν' ἴνα μὴ φ. δ' φάσκη. Β. 1007. ει προς τουτον δει μ αντιλεγείν ενα μη ψ. ο άπορεῖν με, φάσκοντ'. Ν. 895. φ. είναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν; φασκούσας. Β. 1082. καὶ φ. οὐ ζῆν τὸ ζῆν; φάσκω. Σ. 561. ἔνδον τούτων ὧν ἂν φ. πάντων οὐδὲν πεποίηκα, φάσκωλος. Fr. 303, 2. φ. εὐθὸς λυόμενός μοι τοῦ μύρου φάσκων. Ι. 870. ταῖς ἐμβάσιν, φ. φιλεῖν; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὰ τὸν 'Απόλλω.

1. 946. σὺ δ', ὧ Παφλαγὼν, φ. φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
922. Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φ.,
Σ. 577. καὶ τάγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φ. τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν'
Ο. 1659. φ. ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
Εκ. 647. εῖ σε φιλήσειεν 'Αρίστυλλος, φ. αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
Π. 1026. φ. βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
φασῶ. Α. 739. χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας φ. φέρεν.
φατέ. Εκ. 72. ὑμεῖς δὲ τί φ.; ΓΥ. Δ. φασί κατανεύουσι γάρ.
Π. 200. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμν ἡν ὑμεῖς φ.
φατι. Α. 771. οὕ φ. τάνδε χοῖρον ῆμεν. ἀλλὰ μὰν,
φάττς. Εἰ. 115. δώμασιν ἡμετέροις φ. ἡκει
Ο. 924. ἀλλά τις ὡκεῖα Μουσάων φ.
φάτνης. Ν. 13. ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φ. καὶ τῶν χρεῶν,
φατόν. Ο. 1713. ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φ. λέγειν, φάσκων. Ι. 870. ταις εμβάσιν, φ. φιλείν; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὰ φατόν. Ο. 1713, έχων γυναικός κάλλος οὐ φ. λέγειν, φατός. Ο. 1189. πόλεμως αίρεται, πόλεμως οὐ φ. φάττα. Ο. 303. νέρτος. ἰέραξ, φ., κόκκυξ, ἐρυθρόπους κεβλήπυρις, φάττας. Α. 1105. ἐμοὶ δὲ τὰς φ. γε φέρε καὶ τὰς κίχλας. ΕΙ. 1004. χῆνας, νήττας, φ., τροχίλους:
φάττης. Α. 1107. καλόν γε καὶ ξανθόν τὸ τῆς φ. κρέας.
φάττιον. Π. 1011. νηττάριον ἃν καὶ φ. ὑπεκορίζετο.
φαύλην. Α. 1109. δεινήν, ἀγαθήν, φ., σεμνήν, ἀγανήν, * * πολύπειρον. Φάϋλλον. Σ. 1206. ὅτε τον δρομέα Φ., ὢν βούπαις ἔτι, Φαύλλφ. Α. 215. ἡκολούθουν Φ. τρέχων, ὧδε φαύλως ᾶν ὁ φαύλον. Ι. 386. φ. ὧδ'. ** * ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει, ΕΙ. 388. τοῦτο μὴ φ. νόμιζ' ἐν τουτοὶ τῷ πράγματι. Ο. 1024. ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φ. βιβλίον 1412. τουτί τὸ κακὸν οὐ φ. ἐξεγρήγορεν.

λέγω. φαυλότατον. Ι. 213. φ. έργον ταῦτ' ἄπερ ποιεῖς ποίει φαυλότεραι. Εκ. 617. αὶ φ. καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς .. καθεδοῦνται φαυλότεροι. Εκ. 626. άλλα φυλάξουσ' οί φ. τους καλλίους ἀπιόντας Εκ. 628. [οἱ φ.]. κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν 702. καὶ μειρακίοις οἱ φ. φαύλου. Λ. 14. βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φ. πράγματος, φαυλουργούς. Fr. 698. φ. φαύλως. Α. 215. ἡκολούθουν Φαῦλλφ τρέχων, ὧδε φ. ἀν δ φαύλως. Α. 215. ήκολούθουν Φαθλλφ τρέχων, ώδε φ. ἀν δ

1. 404. εἴθε φ., ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.

509. οὐκ ἀν φ. ἔτυχεν τοὐτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς,

1292. καὶ διεξήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φ. ἐσθίει Κλεώνυμος.

Σ. 656. καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φ., μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,

1012. σθαι μὴ πέση φ. χαμᾶζ'

ΕΙ. 25. φ. ἔρείδει' τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος

Ο. 961. ὧ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φ. φέρε·

Λ. 566. ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; ΛΥ. φ. πάνυ. ΠΡ. πῶς;

ἀπόδειξον. άπόδειξον. Θ. 711. φ. τ' ἀποδράς οὐ λέξεις Εκ. 666. οὐχ ὑβριείται φ. οὕτως αὖθις τῆ γαστρὶ κολασθείς. φαύσιγγες. Fr. 699. φ.: φέγγεται. Β. 344. φλογί φ. δὲ λειμών φέγγος. Ι. 1319. ὧ ταις ἰεραις φ. 'Αθήναις καὶ ταις νήσοις ἐπίκουρε, έπικουρε,
Β. 447. οὖ παννυχίζουσιν θεῷ, φ. Ιρὸν οἴσων,
455. καὶ φ. Ιλαρόν ἐστιν,
Π. 640. μέγα Βροτοῖσι φ. ᾿Ασκληπιόν,
Fr. 284, 2. ἐᾶν ἀνεκὰς, λέγε, χαῖρε φ. ἡλίου.
φέγγων. Β. 350. σὺ δὲ λαμπόδι φ.
Φειδίας, ΕΙ. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ῆρξεν ἄτης Φ. πράξας κακῶς ΕΙ. 616. οὐδ' ὅπως αὐτῆ προσήκοι Φ. ἡκηκόη. Φ. θειδιππίδη. Ν. 80. Φ., Φειδιππίδου. ΦΕ. τί, ὧ πάτερ; Ν. 827. οὐκ ἔστιν, ὧ Φ., Ζεύς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς; Φειδιππίδον. Ν. 67. κοινῆ ξυνέβημεν κάθέμεθα Φ. Φειδιππίδης. Ν. 1143. εἴπερ μεμάθηκεν εὥ λέγειν Φ. Ν. 1229. Φ. μοι τον ακατάβλητον λόγον. Φειδιππίδιον. Ν. 80. Φειδιππίδη, Φ. ΦΕ. τί, ὧ πάτερ; φειδόμεναι. Εκ. 600. ταμιευόμεναι καὶ φ. καὶ την γνώμην προσέχουσαι. φειδόμενον. Β. 553. τοῦ δὲ πένητος ζῆν φ. καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα, φειδόμενος. Π. 247. χαίρω τε γὰρ φ. ὡς οὐδεἰς ἀνὴρ
Π. 588. φ. γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
φειδόμεσθα. Α. 319. εἰπέ μοι, τί φ. τῶν λίθων, ὧ δημόται,
φείδου. ΕΙ. 254. τετρώβολον τοῦτ ἔστι φ. τἀττικοῦ. Ο. 987. καὶ φ. μηδέν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλησι, φειδωλίαν. Εκ. 750. οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρῶτα καὶ φ. φειδωλίαs. Ν. 835. καὶ νοῦν ἔχοντας ὧν ὑπὸ τῆς φ. φειδωλόν. Π. 237. ήν μέν γαρ ές φ. είσελθών τύχω, φειδωλού. Ν. 421. καὶ φ. καὶ τρυσιβίου γαστρός καὶ θυμβρεπιδείπνου, Φειδωνίδην. Ν. 65. έγὰ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φ. Φείδωνος. Ν. 134. Φ. υίδς Στρεψιάδης Κικυννύθεν. φεισάμενος. Π. 556. εἰ φ. καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ φείσομαι. Α. 312. Εμφανῶς ήδη προς ήμᾶς; εἶτ' ἰγώ σου φ.; φεισόμεσθα. Ο. 369. φ. γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ήμεῖς ἡ λύκων; Φελλέως. Α. 273. τὴν Στρυμοδώρου Θρᾶτταν ἐκ τοῦ Φ., Ν. 71. ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φ., Ν. 71. ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φ.,
Φένακες. Ι. 634. ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φ., ἦν δ' ἐγὼ,
φενακίζεις. Π. 280. ὅστις φ., φράσαι δ' οὖπω τέτληκας ἡμῖν
φενακίζων. ΕΙ. 1087. ἄρα φ. ποτ' ᾿Αθηναίους ἔτι παὐσει;
φενακίσως. Π. 271. μῶν ἀξιοῖς φ. ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
φενακισμοῖσιν. Ι. 633. καὶ τοῖς φ. ἐξαπατωμένην,
φέναξ. Α. 89. παρέθηκεν ἡμῖν ὄνομα δ' ἢν αὐτῷ φ.
Β. 909. ὡς ἦν ἀλαζῶν καὶ φ., οἴοις τε τοὺς θεατὰς
φέρ'. Α. 4. φ. ἴδω, τί δ' ἤσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
Α. 541. φ., εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
1097. παῖ παῖ, φ. ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
1198. παῖ παῖ, φ. ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
1.118. φ. αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶν σὰ δ' ἔγχεον πιεῖν
119. ἀνύσας τι. φ. ἴδω τί ᾶρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
953. ἀλλ' ἡ οὐ καθορῶ. ΑΛ. φ. ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
1002. φ. ἴδω, τί οῦν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὀρᾶς κενὴν
1365. τὰ δ' ἄλλα, φ. ἴδω πολιτεύσει φράσον.
Ν. 21. φ. ἴδω, τί δρᾶς, ἢν τίς σε τύπτη; ΣΤ. τύπτομαι,

φαυλότατα. Ν. 778. φ. καὶ βᾶστ'. ΣΩ. είπε δή. ΣΤ. καὶ δὴ

```
φέρ'. Ν. 787. φ. ίδω, τι μέντοι πρώτον ἢν; τι πρώτον ἢν; Ν. 847. φ. ίδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι. Σ. 145. καπνός; φ. ίδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου.

148. δύου πάλιν φ. ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
183. ποῖον; φ. ἴδωμαι. ΕΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἢν;
563. φ. ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα

                505. φ. 16ω, τι γαρ ουκ εστιν ακουσαι θωπευμ εντο δικαστή;
762. ποίου; φ. ΐδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ 993. φ. ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἢγωνίσμεθα;
1154. φ., ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ΄ σὰ δ' οὖν ἴθι.
1. 15. αἰβοῖ, φ. ἄλλην χἀτέραν μοι χὰτέραν,
234. φ. αὐτὸν ἀποδρῶ΄ καὶ γὰρ ὥσπερ ἢσθόμην
252. φ. ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τάττικόν.
         EI, 15.
      252. φ. ἐπιχέω καὶ τό μέλι τουτὶ τάττικόν.

Ο. 649. φ. ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χούτοτὶ
812. φ. ἴδω, τί δὶ ἡμῦν τοὕνομὶ ἔσται τἢ πόλει;
1153. φ. ἴδω, τί δαὶ; τὰ ἐψλινα τοῦ τείχους τίνες
1244. ἔχὰ ἀτρέμα. φ. ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
1621. ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φ. ἴδω, τῷ τρόπῳ;
Λ. 238. φ. ἐγὼ καθαγίσω τἡνδε. ΚΑ. τὸ μέρος γ', ῷ φίλη,
574. πῶς δή; φ. ἴδω. ΑΥ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον
λε βαλουείου.
εν βαλανείω,
Θ. 261. φ. έγκυκλον. ΑΓ. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
603. φ. ίδω τίς εἰ πρώτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
630. φ. ίδω τίς εἰ πρώτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
630. φ. ίδω τίς εἰ πρώτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
Β. 291. ἀραιστάτη τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φ. ἐπ' αὐτὴν 'ω.
Π. 644. ταχέως ταχέως φ. οἶνον, ὧ δέσποιν', ἴνα
φέρε. Α. 584. κεῖται. ΔΙ. φ. νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Α. 898. Ιώγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φ., πόσου λέγεις;
1007. φ. τοὺς ὁβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.
1058. φ. δὴ, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὧ θεοὶ,
1061. φ. δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτἢ δῶ μόνη,
1067. ἀπόφερε τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτἢ δῶ μόνη,
1105. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φ. καὶ τὰς κίχλας.
1118. παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φ.
1119. παῖ παῖ, σὺ δ΄ ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φ.
1120. φ., τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλυτρον.
1124. φ. δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
1132. φ. δεῦρο, παῖ, ἀψρακα πολεμιστήριον.
I. 113. φ. νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χόα.
                                         ἐν βαλανείφ,

    1. 113. φ, νυν έγὰ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χόα.
    145. φ. ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἔξευρήσομεν;
    706. ὡς ὀξύθυμος. φ. τί σοι δῶ καταφαγεῦν;

        971. αὐτῶν ἀκούση. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗΜ. καὶ σύ νυν φ. Ν. 218. φ. τίς γὰρ οὐτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ; 324. ἡσυχῆ αὐτάς. ΣΤ. φ., ποῦ; δείξον. ΣΩ. χωροῦσ
                                          αδται πάνυ πολλαί,
                  342. οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φ., ποῖαι γάρ
                                          TWÉS ELOW
                  366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φ., πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός
                                           έστιν ;
                370. φ., ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ήδη τεθέα-
                                          σαι:
                 385. φ. τουτί τῷ χρή πιστεύειν ; ΣΩ. ἀπό σαυτοῦ 'γώ σε

    πῶς δή; φ. ΣΩ, πῶς; ἀλεκτρυὰν κάλεκτρυάν.
    φ. νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρὰ, τουτονί.
    ἔγωγε. φ., τί δῆτ' ἀν, εἰ ταύτην λαβὰν,

               709. εγωγε. φ., τι όητ αν, ει ταυτην λαβών,
903. οὐκ εἶναι φής; ΑΛ. φ. γὰρ, ποῦ 'στιν;
940. φ. δὴ πότερος λέξει πρότερος;
1088. σιγήσομαι, τί δ' άλλο; ΑΔ. φ. δή μοι φράσον
1297. φ. μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
54. φ. νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
826. φ. νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
848. φ. νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
       E. 54.
                 906.
                                     φ. νυν, αμα τήνδ' έγχεάμενος κάγω βοφω.
                  990. φ. νύν σε τηδί την ταχίστην περιάγω.
1164. φ. και τον έτερον. ΦΙ, μηδαμώς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
                 990.
                  1497. φ. νυν ἀνείπω κάνταγωνιστάς καλῶ.
      1516. φ. νυν ανείπω κανταγωνίστας καλω.
1516. φ. νυν ήμεις αὐτοις όλίγον ξυγχωρήσωμεν ἄπαντες,
ΕΙ. 361. φ. δή κατίδω, ποι τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
771. φ. τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
959. φ. δή, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών.
969. τοισδὶ φ. δῶ΄ πολλοὶ γάρ εἰσι κὰγαθοί.
1059. κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φ.
1102. ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φ. δευρί.
      Ο. 463. δυ διαμάττειν οὐ κωλύει φ. παι στέφανου καταχεί-
                                        σθαι
                                     ὧ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φ.
     1550. φ, τό σκιάδειον, ίνα με κᾶν ὁ Ζεὖς ΐδη
1579. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω φ, σίλφιον
Λ. 424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φ. τοὺς μοχλοὺς
864. φ. νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙ. ταχύ νυν πάνυ.
```

```
φέρε. Λ. 890. φ. σε φιλήσω γλυκύτατον τῆ μαμμία.
Λ. 908. μὰ Δι, ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ὧ Μαυῆ, φ.
916. φ. νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. ΚΙ. μηδαμῶς.
948. ἀλλ' ψίζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φ.
1096. παντᾶ γε. φ. τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
1161. τὶ δ' οὐ διηλλάγητε; φ., τὶ τοῦμποδών;
Θ. 197. ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φ.
934. Βούλει θεᾶσθαι σαυτόν: ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φ.

    άλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φ.
    βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φ.
    οὐ φαίνετ' οὕπω. φ., τίν' οὖν ἀν ἄγγελον

                                            έριδες, νείκη, στάσις, άργαλέα λύπη, πόλεμος. φ. δή
                    νυν,
915. φ., σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με
1115. φ. δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κόρης
1116. φ., Σκύθ' ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
1181. φ. θοἰμάτιον ἀνωθεν, ἄ τέκνον, τοδί.
                     1196. ναὶ ναίκι δῶ σοι. ΕΥ. τάργύριον τοίνυν φ.
                  32. ἐν τῷ μέρει τὰ τὸν ὅνον ἀράμενος φ.
120. φ. δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
498. φ. δὴ ταχέως αὕτ' οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον'
502. φ. νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.
                   993. σὺ δὲ τί, φ., πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
1399. φ. ποῦ τοιοῦτο δῆτά μοὐστί; ποῦ; ΔΙ. φράσω
1417. εὐδαιμονοίης. φ., πύθεσθέ μου ταδί.
                                         προσιόντα. φ., πυσεοσε μου ται.
προσιόντα. φ. νυν έπαναχωρήσω πάλιν,
την νύκτα πάσαν. άλλα φ., την γείτονα
φ. τον στέφανον. εγώ γαρ αῦ λέξω πάλιν.
φ. νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; ΒΛ. πάνν.
φ. νυν εγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
                      33.
                       163.
                       725.
       738. φ. δεθρο ταύτην την υδρίαν, υδριαφόρε,
833. οὐκ οἰδ' ὅ τι ληρεῖς. φ. σὰ τάνάφορον ὁ παῖς.
869. φ. νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω. ΑΝ. Α. μὴ, μηδαμῶς.
1080. φ., πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
Π. 94. καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁμολογώ σοι. ΧΡ. φ. τέ

    διὰ τὰργύριον πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φ.,
    οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛ. ὧ Ἡράκλεις, φ., ποῖ τις ἄν
    768. φ. νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα

      768. φ. νυν Ιοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
789. φ. νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
964. φ. νυν ἐγὰν τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.
1198. ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φ.
Fr. 7. φ. ίδω τὶ σοι δῶ τῶν μύρων ; ψάγδαν φιλεῖς;
13. ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἴνον φ.
53. πόθεν οὖν γένοιντ ἄν ; α. τὸν κότυλον τοῦτον φ.
84, 1. καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῷν φ.
427. φ. παὶ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ
447, 1. α. τομάπεζαν ἡμῦν φ.
450. φ. δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθη, τὶ ποιεῖν χρή μ' ὧ
Τελεμισσεῖς ;
Ρερέδειτνε, Σ. 401. ὧ Σιικυθίων καὶ Τισιάδη καὶ Χούμων καὶ Φ.:
    Φερέδειπνε. Σ. 401. ὧ Σμικυθίων καὶ Τισιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φ.;
  φερέθ'. Fr. 421, 2. άλλα φ. ήπάτιον, ή καπριδίου νέου
φέρει. Α. 417. αύτη δὲ θάνατον, ήν κακῶς λέξω, φ.
       ρερει. Α. 41/. αυτή δε θανατον, ην κακώς λεξώ, φ.

1. 205. ὅτι ἀγκύλαις ταις χεροῖν ἀρπάζαν φ.

Σ. 114. ὁ γὰρ νίδις αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φ.

181. 'Οδυσσέα τιν'; ΞΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φ.

691. αὐτὸς δὲ φ. τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κὰν ὕστερος
                                           έλθη.
        Ο. 1278. οὐκ οἶσθ' δσην τιμήν παρ' ἀνθρώποις φ.,
Ο. 1278. οὐκ οἶσθ' δσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φ.,
1638. ἄ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φ.;
Θ. 342. ἡ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φ.,
Β. 27. οὕκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὁ σὸ φέρεις, οὕνος φ.;
29. πῶς γὰρ φέρεις, ὁς γ' αὐτὸς ὑφ' ἐτέρου φ.;
1301. οὕτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φ. πορνιδίων,
Π. 843. ὁ φ. μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
φέρειν. Σ. 18. φ. ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,
Σ. 499. ἡ νομίζεις τὰς ᾿Αθήνας σοι φ. ἡδύσματα;
1121. ὅστις ὰν μὴ ʹχη τὸ κέντρον, μὴ φ. τριώβολον.
ΕΙ. 1317. ὅἄδάς τε φ., καὶ πάντα λεών ξυγχαίρειν κάπιχορεύειν.
      ρεύειν.
Ο. 1317. θαττον φ. κελεύω.
Λ. 349. φ. ῦδωρ' μεθ' ἡμῶν.
1192. οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φ.
       Θ. 199. φ. δικαιον, άλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Β. 12. τί δῆτ' έδει με ταῦτα τὰ σκεύη φ.
172. ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς 'Αιδου φ.;
803. ἢ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φ.
1087. λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἰός τε φ.
1087. λαμπάδα δ΄ ουδείς οίδε τε φ.
Εκ. 567. μη λοιδορείσθαι, μη 'νεχυραζόμενον φ.
771. τί γὰρ άλλο γ' ή φ. παρασκευασμένοι
804. καλῶς ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φ.;
Fr. 307. ὡς διά γε τοῦτο τούπος οὐ δύναμαι φ.
φέρεις. Α. 183. σπονδάς φ., τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
```

```
φέρεις. Α. 186, οἱ δ' οὖν βοώντων ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φ.;
     ρερεκ. Α. 186, οι δ΄ ούν βοωντων' αλλά τας σπονδας φ.;
Α. 760. ἃ ούν φ.; ΜΕ, ούχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
764, τί δαὶ φ.; ΜΕ, χοίρως ἐγώνγα μυστικάς.
873. τί φ.; ΒΟ. ὅσ' ἐστίν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
882. δός μοι προσειπεῖν, εἰ φ. τὰς ἐγχέλεις.
Σ. 180. βάδιζε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φ.
701. οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' δ φ., ἀκαρῆ, καὶ τοῦτ'
                                       έρίω σοι
       Α. 200. ουτος. Κ.Ι. τι εστιν; ΠΟ. ου φ.; Κ.Υ. απόλωλε γάρ

281. τί έστι; μῶν οὐκ αὖ φ.; Κ.Υ. ἀπόλωλε γάρ

Β. 25. οὐ γάρ φέρω 'γώ; ΔΙ. πῶς φ. γάρ, ὅς γ' ὁχεῖ;

27. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὁ σὰ φ., οὕνος φέρει;

29. πῶς γάρ φ., ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἐτέρου φέρει;

Εκ. 755. αὖτ', ἡ φ. ἐνέχυρα θήσων; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.

Fr. 358. τί δὲ τὸν ὁρνίθειον οἰκίσκον φ.;

Φερεκράτους. Λ. 158. τὸ τοῦ Φ. κύνα δἔρειν δεδαρμένην.

'δειςν Θ. 512, ἐθ' ἡ μιαρό γορῶς ἡ 'δ, τὸ τὰ παιδίον.
Φερεκράτους. Α. 158. το του Φ. κίνα δερείν δεσαμενην.

'φερεν. Θ. 512. είδ' ή μιαρά γραδις, ή 'φ. το παίδιον,
Θ. 1217. τὴν γραδιν ἐρωτᾶς ἡ 'φ. τὰς πηκτίδιας;
φέρεν. Α. 739. χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φ.

'φερες. Α. 137. μὰ Δί' οὐκ ἀν, εὶ μισθόν γε μὴ 'φ. πολύν.
ΕΙ. 5. Ιδοὸ μὰλ' αὐθις. ΟΙ. Α. ποῦ γὰρ ὴν νῦν δὴ 'φ.;
φέρεσθαι. Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κάναγκασ-
                                      θῶσι φ.,
       Ν. 379. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστι τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φ.;
Σ. 1099. αἰτιώτατοι φ.
φέρεται. Ν. 395. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φ. λάμπων πυρὶ,
      τοῦτο δίδαξον,
Ν. 406. βήξας αὐτὰς ἔξω φ. σοβαρός διὰ τὴν πυκνότητα,
 φέρετε. Fr. 421, 1. ήτριαίαν φ. δεῦρο μετὰ κολλάβων φερέτω. Ο. 464. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φ. ταχύ τις. ΧΟ, δειπνήσειν μέλλομεν, ἡ τί;
      Ο. 1311. Μανής δὲ φ. μοι θύραζε τὰ πτερά:
1325. φ. κάλαθον ταχύ τις πτερών,
1580. τυρών φ. τις πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
Λ. 199. φ. κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον,
φέρη. Σ. 971. αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἄν εἴσω τις φ.,
φέροι. Ι. 1056. καὶ κε γυνή φ. ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη.
Β. 24. ἵνα μὴ ταλαπωροῖτο μηδ' ἄχθος φ.;
Β. 24. Για μη ταλαιποροίτο μηδ΄ άχθος φ.;
Εκ. 484. ήμιν δ΄ ἀν αἰσχύνην φ.
φέροις. Σ. 158. σὸ δὲ τοῦτο βαρέως ἀν φ.; ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς
φέροιτ'. Λ. 977. ἡ δὲ φ. αῦ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
φέρομαι. Ν. 241. ἄγομαι, φ., τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
φέρομεν. ΕΙ. 1206. τὰ δῶρα ταυτί σοι φ. ἐς τοὺς γάμους.
Λ. 589. πλεῖν ἡὲ διπλοῦν αὐτὸν φ. πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
Θ. 474. βαρέως τε φ., εἰ δύ΄ ἡμῶν ἡ τρία
φέρον. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσφ φ.,
φέροντας. Α. 66. μισθὸν φ. δύο δραχνώς τῆς ἡμέσας
φέροντας. Α. 66. μισθόν φ. δύο δραχμάς τῆς ἡμέρας
ΕΙ. 1003. κάκ Βοιωτών γε φ. Ιδείν
Α. 337. φ., ώσπερ βαλανεύσοντας,
Εκ. 806. όρῶ φ. ΑΝ. Β. πάνυ γ' ἄν οὖν 'Αντισθένης
φέροντάς. Fr. 306, 2. ήκειν φ. φασι τοὺς Πυλαγόρας
φέροντι. Fr. 163, 4. τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ βάφανον φ.
φέροντος. I. 794. ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις 'Αρχεπτο
                                                                                                                                                                  'Αρχεπτο-
λέμου δὲ φ.
φέρουσ'. Ο. 681. ἡδιν φθόγγον ἐμοὶ φ.
Λ. 334. φ. ὕδωρ βοηθώ.
Θ. 507. εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φ., εὐθὺς βοᾶ,
Β. 15. [σκεύη φ. ἐκάστστ' ἐν κωμωδία.]
1351. φ. ἀποδοίμαν
1351. φ. ἀποδοίμαν· φέρουσα. ΕΙ. 666. σπονδών φ. τῆ πόλει κίστην πλέαν φέρουσα. Ο. 1006. ἀγορὰ, φ. δ΄ ὧσιν εἰς αὐτὴν δδοὶ φέρουσιν. Εκ. 222. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ. Φερσέφατθ. Β. 671. χή Φ., ἄτ' ὅντε κὰκείνω θεώ. Φερσέφαττα. Θ. 287. καὶ Φ, πολλὰ πολλάκις μέ σοι φέρω. Α. 870. ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φ., Α. 878. καὶ μὰν φ. χᾶνας, λαγὼς, ἀλώπεκας, 927. δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φ.
              927. δός μοι φορυτών, ίν' αὐτών ἐνδήσας φ.
     Ι. 784. ούχ ωσπερ εγώ βαψάμενός σοι τουτί φ. άλλ' έπα-
                                           ναίρου,
              1166. ίδου φ. σοι τήνδε μαζίσκην έγω
    1199. ὧ Δημίδιον, ὁρᾶς τὰ λαγῷ' ἄ σοι φ.;
Σ. 805. ἰδοὺ, τί ἐτ'; ὡς ἄπαντ' ἐγὼ φ.
1444. εἴσω φ. σ' ἐντεῦθεν' εἰ δὲ μὴ, τάχα
      Θ. 385. βαρέως φ. τάλαινα πολύν ήδη χρύνον
   Β. 25. οὐ γὰρ φ. 'γώ; ΔΙ. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὁχεῖ;
28. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φ., μὰ τόν Δί' οὕ.
Εκ. 174. ὅσονπερ ὑμῖν ἄχθομαι δὲ καὶ φ.
728. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φ.,
Π. 646. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἄπαντά σοι φ.
```

```
φέρω. Fr. 90, ταυτὶ τὰ κρέ αὐτῷ παρὰ γυναικός του φ.
φέρωμεν. El. 1340. ἀλλὶ ἀράμενοι φ.
φέρων. A. 90. ταῦτ ἄρ' ἐφενάκιζες σῦ, δύο δραχμὰς φ.
A. 178. τί δ' ἔστιν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σπονδὰς φ.
207. εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φ.
                    211. ούκ ἀν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φ. ἀνθράκων
                     φορτίον
881. ὧ τερπνότατον σὰ τέμαχος ἀνθρώποις φ.,
                  931. ἀν μὴ φ. κατάξη·
950. βούλει φ.

    642. ἀνέκραγον ὧ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φ.
    1188. ὡς ἡδὺς, ὧ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φ. καλῶς.

          Ν. 1383. μαμμαν δ' αν αιτήσαντος ηκόν σοι φ. αν άρτον
          1486. κλίμακα λαβὰν ἔξελθε καὶ σμινύην φ.,
Σ. 798. ἀνάμενέ νυν ἐγὰ δὲ ταῦθ' ῆξω φ.
1189. πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὰ φ.
         ΕΙ. 192. ήκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φ. 265. είπερ γὰρ ἥει τὸν ἀλετρίβανον φ., 267. ἀλλ', ὧ Διώνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λθοι φ. 379. ἀγὼ προθύμως σοι φ. ἀφικύμην. 888. σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φ. 1020. οὐδ' ἀΙματοῦται βωμός. ἀλλ' είσω φ.
          Ο. 750. Φρύνιχος άμβροσίων μελέων άπεβύσκετο καρπόν, άεὶ φ.

    Λ. 255. κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φ. ἐλάας.
    705. τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίση φ.

                   976. οίχοιο φ., είτα μεθείης,
9. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φ.,

    φ. γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΞΑ. βαρέως πάνυ.
    δ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φ.

                   1504. καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φ.,
         Εκ. 306. ἐν ἀσκιδίφ φ.
  Εκ. 306. ἐν ἀσκιδίω φ. 851. πρός ταῦτα χωρείθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φ. 11. 849. χαρίεντά γ' ἡκεις δῶρα τῷ θεῷ φ. Fr. 247. "δακτύλιον χαλκοῦν φ. ἀπείρονα" φέρωστ. Ι. 575. νῦν δ' ἐἀν μὴ προεδρίαν φ. καὶ τὰ σιτία, φέρωστιν. Ο. 191. ἡν μὴ φόρον φ. ὑμῶν οἱ θεοὶ, φεῦ. Α. 457. φ. κ.τ.λ. φεῦγ'. Σ. 1435. ἄκουε, μὴ φ. ἐν Συβάρει γυνή ποτε φεῦγε. Θ. 1208. λέλυσο. σὸν ἔργον, φ., πρὶν τὸν τοξότην φεύγει. Ι. 819. κὰκεῖνος μὲν φ. τὴν γῆν, σὸ δ' ἀχιλλείων ἀπομάττει.
   ΕΙ. 1175. κάτα φ. πρώτος, ώσπερ ξουθός ἱππαλεκτρυών Θ. 1092. ποῦ 'σθ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φ. φεύγειν. Σ. 359. φ. ἀδεώς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
  φείγειν. 2. 359. φ. αοεως. νυν ος ευν οπλοις
Fr. 58. ἐννεύει με φ. οἴκαδε
φείγεις. 1. 240. οὖτος, τί φ., οὐ μενεῖς; ὧ γεννάδα
Ν. 1301. φ.; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
Θ. 689. ποῖ ποῖ οὐ φ.; οὖτος οὖτος, οὐ μενεῖς;
1093. ποῖ ποῖ φ.; ΕΥ. ποῖ ποῖ φ.;
φεύγετ'. Π. 417. ποῖ ποῖ; τί φ.; οὐ μενεῖτον; ΒΛ. Ἡράκλεις.
φεύγοι. Α. 1160. λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κὐαν ἀρπάσασα φ.
  φεύγοι. Α. 1160. Λοντος λαβείν αυτου κυων αρπασασα φ. 
φεύγοις. Π. 96. φ. ἀν ήδη τοὺς πονηρούς; Π. φήμ' ἐγψ. 
φεύγομεν. ΕΙ. 240. ἀρ' οὐτός ἐστ' ἐκείνος ἐν καὶ φ., 
Π. 441. ἀλλ' ἀνδρε δύο γυναῖκα φ. μίαν; 
φεύγοντ'. Α. 177. δεῖ γάρ με φ. ἐκφυγεῖν 'Αχαρνέας. 
Σ. 1000. φ. ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 
φεύγοντας. ΕΙ. 742. τοὺς φ. κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους 
ἐνίποῖες.
                                        ἐπίτηδες,
  φεύγοντάς. Σ. 880. τοὺς φ. τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
φεύγοντες. Ν. 1193. παρόντες οἱ φ. ἡμέρα μιᾶ
Β. 246. ἡ Διὸς φ. ὅμβρον
φευγόντων. Σ. 390. τοῖς δακρύοισιν τῶν φ. ἀεὶ καὶ τοῖς ὁλο-
  φυγοντων. 2. 530. τοις διακρυσίου των φ. πετέ τοι φυρμοίς:

Σ. 693. ήν τίς τι διδῷ τῶν φ., ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὅντε φεύγουσα. ΕΙ. 1078. ὡς ἡ σφονδύλη φ. πονηρότατον βδεῖ, φεύγουσα. Λ. 771. τοὺς έποπας φ., ἀπόσχωνταί τε φαλήτων, φεύγουσι. Α. 22. τὸ σχοινίον φ. τὸ μεμιλτωμένον'
Π. 577. ἀπὸ τῶν παίδων' τοὺς γὰρ πατέρας φ., φρονοῦντας
φεύγουσί. Π. 575. άλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Α. και πῶς φ. σ΄ ἄπαντες; φεύγουσιν. Σ. 943. καὶ ταῦτα τοῖς φ., ἀλλ' ὁδὰξ ἔχει; φεύγων. Ν. 167. ἢ ῥαδίως φ. ἄν ἀποφύγοι δίκην Σ. 579. κὰν Οἶαγρος εἰσέλθη φ., οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἄν ἡμῦν 718. καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φ. ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κριθῶν. 899. καὶ μὴν ὁ φ. οὐτοσὶ Λάβης πάρα. 947. ὅπερ ποτὲ φ. ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης. Λ. 786. φ. γό μον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, Β. 1165. φ. δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται. Π. 933. ἀλλ' οἴχεται φ. ἕν ἢγες μάρτυρα. φευκτέον. Ο. 392, ἐγγύς ὡς οὐ φ. νῷν.
   φεύγουσί. Π. 575. αλλά φλυαρείς και πτερυγίζεις. XP. και
```

```
φέρ'. Ν. 787. φ. ίδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν; Ν. 847. φ. ίδω, σὰ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι. Σ. 145. καπνός; φ. ίδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου. 148. δύου πάλιν φ. ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον. 183. ποῖον; φ. ίδωμαι. ΕΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν; 563. φ. ίδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐντο
                                                                                                                                                                                                                                                                                                            φέρε. Λ. 890. φ. σε φιλήσ.
Λ. 908. μὰ Δί. Α.
916. φ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          בו שעאאשי סיפו
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              α. Α. νη Δί', ω φ. σύ.
ανδροδάϊκτον ἀκούων,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       ζφ. Εξακούεται,
ωτα καὶ τὰς Ισχάδας
          503. φ. ιου, τι γαρ ουκ εστιν ακουσαι σωπ δικαστη; του μη δικά(ειν. 993. φ. ξεράσω, πως άρ' ηγωνίσμε 1154. φ., ἀλλ' έγω σε περιβαί δΕΙ. 15. αἰβοῖ, φ. ἄλλην χάτερο 234. φ. αὐτὸν ἀποδρῶ· κα
                                                                                                                                                                                                                                                                                                           αιστ.

ποθυμον ταξιαρχεῖν σοι φ.

ποθυνον τηστοίσι φ.

Αμοδοντήσαι, μή φ. τοῖς πλησίον,

Αμοδοντήσαι, μή φ. τοῖς πλησίονιαι φ.,

Αμοδοντήσει μηδο ἐπικρωζουσι κορῶναι.

Ε. 757. κακῶς ἀπόλοι ὁς φ. εἰ καὶ δυσμενής

Ε. 757. κακῶς ἀπόλοι ὁς φ. εἰ καὶ δυσμενής

Ε. 827. γλῶσσ΄, ἀνελισσομένη φ. κινοῦσα χαλινοὺς,

Απόσητ Α. 496. μή μοι φ. ἀνδρες οἱ θεώμενοι,

Αντόσητ Α. 496. μή μοι φ. ἀνδρες οἱ θεώμενοι,

Αντόσητ Α. 496. μή μοι φ. τοῦς φ. μεν τὸν ψόγον

Ε. 1916. ὡ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φ. μεν τὸν ψόγον

Ε. 1043. ὡ παμβδελυρὰ, φ. τόνδε τὸν λόγον

Ε. 825. λαμβάνετε καὶ χρήσθ΄ οἱ φ. ΜΝ. τὶ οῦν λάβω;

φθονῶν. Ι. 880. οὐχὶ φ. ἔπαυσας, ἴνα μή βήτορες γένοιντο.

Π. 87. ὁ Ζεύς με ταῦτ΄ ἔδρασεν ἀνθρώποις φ.

Φθόρον. Θ. 535. ταῦτην ἐωσαι τὴν φ. τοιαῦτα περιυβρίζειν

φιάλας. Σ. 677. φ., χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα,

προσκεφάλαια.

φιαλεῖς. Σ. 1348. ἀλλ΄ οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φ., οἶδ΄ ὅτι,

φιάλην. Σ. 1447. φ. ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·

ΕΙ. 431. ἀγε δὴ, σὸ ταχέως ὕπεχε τὴν φ., ὅπως

Ο. 975. καὶ φ. δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.

φιαλούμεν, ΕΙ. 432. ἔργφ φ., εὐζάρενοι τοίσιν θεοῖς.

φιβάλεως. Α. 802. τὶ δαὶ ; φ. ἰσχάδας κεκράγατε.

φίλ'. Α. 568. ἰω Λάμας', ῶ φ., ῶ φυλέτα·

Ι. 1270. καὶ γὰρ οῦτος, ὡ φ. ὅπολλον, ἀεὶ πεινῆ, θαλεροῖς δακρύσισιν

Ν. 1478. ἀλλ, ὧ φ. 'Ερμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   θυμών ταξιαρχείν σοι φ.
        234. φ. αὐτὸν ἀποδρῶ΄ κε 252. φ. ἐπιχέω καὶ τὸ μέ Ο. 649. φ. ίδω, φράσον νῶ 812. φ. ἔω, τὶ δαὶ; 1244. ἔχ' ἀτρέμα. 1621. ἀναπράξομεν Λ. 238. φ. ἐγὼ καθα 574. πῶς δἡ; ψ. ἐν βαλεν.
        Θ. 261. φ. έγκυκ

603. φ. ίδω

630. φ. ίδω
         В. 291. фран
         П. 644. тах
   φέρε. Α. 58
          A. 898.
1007.
                                                                                                                                                                                                                              WANTE MAN
                                                                                                                                                                                                                                A Secon: K.T.A.
                       105
                                                                                                                                                                   με Ινών Εγχεον, κ.τ.λ.
Αγεν χρένον φ. άφειλό-
                                                                                                                                                           ων δοφθερείν κ.τ.λ.

ων δοφθερείν κ.τ.λ.

εν βυρσαίετον κ.τ.λ.

εν βυρσαίετον κ.τ.λ.

ον γάσαι περί τούτου. φ. γάρ

I. 1270. καὶ γὰρ οὖτος, ὧ φ. "Απολλον, ἀεὶ πεινῆ, θαλι δακρύσισιν
N. 1478. ἀλλ', ἄ φ. 'Ερμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
EI. 416. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὧ φ. 'Ερμῆ, ξύλλαβε 718. ἀλλ', ὧ φ. 'Ερμῆ, χαῖρε πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε,
II. 1025. ταῦτ' οῦν ὁ θεὸς, ὧ φ. ἄνερ, οὐκ ὁρθῶς ποιεί,
Fr. 346, 2. ὥσπερ τὰ παιδί' ἔξεχ' ὧ φ. ἥλιε.
φίλα. Α. 729. ἀγορὰ 'ν 'Αθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φ.
EI. 593. κάδάπανα καὶ φ.
Ο. 936. τόδε μὲν οὑκ ἀέκουσα φ.
φίλαθήναιος. Α. 142. καὶ δῆτα φ. ἦν ὑπερφυῶς,
Σ. 282. καὶ φ. ἦν καὶ

                                                                                                                                              ου τους δακτύλους; κ.τ.λ.

του τους δακτύλους αυτώ προσι-
                                                                             πουλία φ. υμίν χρυσίον. κ.τ.λ,

το και νυνί πολεμεί φ. τε μετ' αυ-
      πουν στρατηγούς

πουν άρομενοι. ΑΝ. Β. φ. γάρ.

πουν άρομενοι. ΑΝ. Β. φ. γάρ.

πουρορονείν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλά τοῦτό γε

πραφρονείν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλά τοῦτό γε

πραφρονείν αὐτόν. ΕΥ. Α. ἀλλά τοῦτό γε

πραφρονείν αὐτόν. ΕΥ. Α. ἀλλά τοῦτό γε

πραφρονείν αὐτόν. ΕΥ. Α. ἀλλά τοῦτό γε

πραφρονείν αὐτόν αὐτο περιδουμένη,

πουν επιτών ἀποτρέχων οὐκ ἀν φ.;

πουν επιτών ἀποτρέχων οὐκ ἀν φ.;

πουν επιτών ἀποτρέχων οὐκ ἀν φ.;

πουν επιτών δεούς ἔγαγε μὴ φ. με

εδοσει. Π. 685. νὴ τοὺς θεούς ἔγαγε μὴ φ. με

εδοσει. Π. 685. νὴ τοὺς θεούς ἔγαγε μὴ φ. με

εδοσει. Π. 685. νὴ τοὺς θεούς ἔγαγε μὴ φ. με

εδοσεινον. Π. 1099. φ. άλλως κλαυσιά. ΕΡ. σέ τοι λέγω,

σεγγομένον. Γτ. 253. καὶ τὸν κυλλάστιν φ. καὶ τὸν Πετόσιριν.

θέγμ. Ν. 319. ταῦτ ἀρ ἀκούσασ ἀντῶν τὸ φ. ἡ ψυχή μου

πεπότηται.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                            φιλαθήναιος. Α. 142. και οητα φ. ην υπεργούς.
Σ. 282. και φ. ην και
φίλαι. Α. 1217. προσλάβεσθ', ῷ φ.
Δ. 239. ὅπως ἀν ὤμεν εὐθις ἀλλήλων φ.
637. ἀλλὰ θώμεσθ', ῷ φ. γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
Θ. 574. φ. γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὺμοῦ τρόπου,
703. οἶον αὐ δέδρακεν ἔργον, οἶον αὖ, φ., τόδε.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                              703. οιον αυ σεορακεν εργον, στοι αυ, φ.,

1015. φ. παρθένοι, φ.,

Εκ. 1164. ὧ φ. γυναίκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δραν,

Φιλαινέτην. Εκ. 42. παριοῦσαν ἥδη τήνδε καὶ Φ.

φίλαις. Α. 989. ὧ Κύπριδι τῆ καλῆ καὶ Χάρισι ταῖς φ. ξύντροφε
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      Διαλλαγή,
Λ. 712. τί δ' έστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτής φ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       Εκ. 18. όσα Σκίροις έδοξε ταις έμαις φ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                               Εκ. 15, οσα Σκιροις εσος εταις εμαις φ. 
φίλαισι. Α, 540. έν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φ. συλλάβωμεν. 
φίλαισιν. Εκ. 573, ταῖσι φ. ἀμύνειν. 
φιλακόλουθός. Β 414. ἐγὼ δ΄ ἀεί πως φ. εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς 
φιλαμπελωτάτην. ΕΙ. 308. τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φ. 
φιλανθρακέα. Α. 336, ἀπολείς βα τὸν ἥλικα τόνδε φ.;
        πεπότηται,
φθέγμα. ΕΙ. 235. καὐτὸς θυείας φ. πολεμιστηρίας.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                φιλανθρωπότατε. ΕΙ. 393. άλλά χάρισ, ὧ φ.
φίλας. Λ. 373. έγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυράν τὰς σὰς φ. ὑφάψω.
Θ. 978. καὶ Πόνα καὶ Νύμφας φ.
      φθέγμαστν. Ο. 688. αὐλὸν φ. ήρινοῖς,
φθέγμαστν. Θ. 267. τό γ' εἶδος ἡν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φ.
φθέγματος. Ν. 364. ὧ Γῆ τοῦ φ., ὡς ἰερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερα-
                                                                                                                                                                                                                                                                                                               Εκ. 298. τὰς ἡμετέρας φ.

φίλανλος. Β. 1817. ἴν' ὁ φ. ἔπαλλε δελ-

φίλε. Ο. 1504. ὧ φ. Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.

φιλεῖ. Ι. 779. ὡς δ' οὐχὶ φ. σ' οὐδ' ἔστ' εὕνους, τοῦτ' αὐτό σε
                                                           τωδες.
      φθεγξάμεναι. N. 315. al φ. τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τινές
φθεγξάμεναι. Ν. 315. αὶ φ. τουτο το σεμιος , μων ης ... εἰσιν; φθέγξεται. Β. 98. πῶς γόνιμον; ΔΙ. ἀδὶ γόνιμον, ὅστις φ. Β. 920. ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φ. τὸ δρᾶμα δ' ἀν διήει. φθεγξόμεσθ'. Β. 242. φ., εἶ δή ποτ' εὐ- φθεγξώμεθ'. Β. 213. φ., εὖγηρον ἐμὰν ἀοιδὰν, φθείρου. Α. 460. φ. λαβὰν τόδ' ἴσθ' ὀχληρὸς ἀν δόμοις. Π. 598. ἀλλὰ φ. καὶ μὴ γρύξης 610. τότε νοστήσεις νῦν δὲ φ. φθείρουσιν. Ο. 1068. φ. λύμαις ἐχθίσταις φθειρούν. ΕΙ. 740. ἐς τὰ βάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φ. πολεμοῦντας.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                            πρώτα διδάξω,
Ν. 812. ταχέως φ. γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρα τρέπεσθαι.
Σ. 263. φ. δ', ὅταν τοῦτ' ῆ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
Λ. 919. ἡ τοι γυνὴ φ. με, δήλη 'στὶν καλῶς.
φ.Κει. Ι. 1052. ἀλλ' ἱέρακα φ., μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὅς σοι
Σ. 1238. 'Αδμήτου λόγον, ὧταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φ.,
φιλεῖν. Ι. 870. ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φ.; ΔΗΜ. οὐ δήτα μὰ
τὸν 'Απόλλω,
Ι. 946. σὰ δ', ὧ Παφλαγὼν, φάσκειν φ. μ' ἐσκορόδισας.
Ο. 674. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κἄθ' οὕτω φ.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    πρῶτα διδάξω,
```

```
φιλείν. Λ. 840. κάξηπεροπεύειν, καί φ. καί μή φ.,
Εκ. 161. οἱ τοὺς φ. μὲν βουλομένους δεδοίκατε, φιλεῖς. Ι. 792. καὶ πῶς σὰ φ., δς τοῦτον δρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς
                          πιθάκναισι

Ι. 848. οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φ. τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
Ν. 82. ἰδού. τί ἐστιν; ΣΤ. εἰπέ μοι, φ. ἐμέ;
86. ἀλλ' είπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὅντως φ.,
1488. τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φ. τὸν δεσπότην,
ΕΙ. 118. ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἰπ', ἄν πάτερ, εἰ τι φ. με.

ΕΙ. 118. ἐστι τι τωνο ἐτυμως; εἰπ', ὡ πάτερ, εἰ τι φ. με. Λ. 906. φ.; τί οὖν οὐ κατεκλίνης. ὧ Μύρριον; θ. 9. 936. ὧ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς. ἤνπερ φ. Π. 645. καὐτή πίης· φ. δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα: Fr. 7. φέρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φ.; 190, 1. ὧ πρεσβῦτα πότερα φ. τὰς δρυπετεῖς ἐταίρας, φιλεῖσθαι. Λ. 871. ὑπ' ἐμοῦ φ. σὰ δ' ἐμὲ τούτφ μή κάλει. φιλεῖτ'. Σ. 1535. ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φ. δρχούμενοι, θύραζε ωλεῖτε Σ. 1015. νῦν σὖτε λεὸ) ποβαχετε τὰν κοῦν.
 φιλείτε. Σ. 1015. νῦν αὐτε λεω πρόσχετε τον νοῦν, είπερ
καθαρύν τι φ.
καθαρύν τι φ.

φιλέορτον. Θ. 1147. εἰρήνην φ.

φιλήνος. Π. 177. Φ. δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;

φίλη. Α. 887. φ. δὲ Μορύχφ. δμῶες, ἐξενέγκατε

ΕΙ. 1055. καλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ', ἄ πότνι' Εἰρήνη φ.
Ο. 676. ἄ φ., ἄ ξουθή,
Α. 21. αὐταῖς. ΚΑ. τί δ' ἐστὶν, ἄ φ. Λυσιστράτη,
95. ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ. ΛΥ. νὴ Δί', ἄ φ. γίνναι.
135. οὐδὲν γὰρ οἶον, ἄ φ. Λυσιστράτη.
140. ἀλλ', ἄ φ. Λάκαινα, σὰ γὰρ ἐὰν γέι ῃ
238. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑ. τὸ μέρος γ', ἄ φ.,
697. ἤ τε Θηβαία φ. παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
          697. ή τε Θηβαία φ. παις εὐγενης Ίσμηνία.
970. μὰ Δί ἀλλὰ φ. και παγγλυκερά.

Θ. 286. δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φ.
1056. χαιρ', ὧ φ. παι' τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
Εκ. 528. γυνή μέ τις νύκτωρ ἐταίρα καὶ φ.
Π. 1042. ἀσπάζομαι. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ ἀρχαία φ.,

     Fr. 162, 1. ω πύλι φ. Κέκροπος, αὐτοφυές 'Αττική,
 φιληδίας. Π. 307. υμείς δε γρυλίζοντες υπό φ.
    Π. 311. λαβόντες ὑπὸ φ.
 φιληδώ. ΕΙ. 1130. οὐ γάρ φ. μάχαις,
φιληλιαστής. Σ. 88. φ. ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
Φιλημενος. Ο. 763. φρυγίλος ὅρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φ. γένους.
 φίλην. ΕΙ. 294. εξελκύσαι την πάσιν Εἰρήνην φ.,
  Λ. 1017. ξέδν, & πονηρέ, σοί βέβαιον ξμ' ξχειν φ.; φίλης. Fr. M. El. Δ. 1, 2. τοις πασιν ανθρώποισιν Ειρήνης φ.
  φιλής. Ι. 748. εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φ.
 φιλήσαι. Εκ. 910. Βουλομένη φ.
φιλήσαί. Ο. 671. έγω μέν αύτήν καί φ. μοι δοκώ.
φιλήσατόν. Α. 1200. φ. με μαλθακώς, ὧ χρυσίω,
φιλήσειεν. Εκ. 647. εί σε φ. 'Αρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ'
                           €Ĩvai
 φιλήση. Σ. 608. ἀπονίζη καὶ τὰ πόδ' ἀλείφη καὶ προσκύψασα φ.,
     Εκ. 650. ωστ' ουχί δέος μή σε φ. ΒΛ. δεινον μένταν έπε-
                           πύνθη.
 φιλήσης. Λ. 1036. καὶ φιλήσω. ΧΟ. ΓΕ. μὴ φ. ΧΟ. ΓΥ. ήν τε μή.

φίλησον. Θ. 1191. πάνυ γε· φ. αὐτόν. ΤΟ. δ δ δ, παπαπαπαιῖ,
 φιλήσω. Α. 590. φέρε σε φ. γλυκύτατον τῆ μαμμία.
Α. 1036. καὶ φ. ΧΟ. ΓΕ. μὴ φιλήσης. ΧΟ. ΓΥ. ἡν τε βούλη γ΄ ἡν τε μή.
φιλία. Α. 1267. φ. τ΄ αἰὲς εὕπορος εἴη
φιλίαs. ΕΙ. 997. φ. χυλῷ, καὶ συγγνώμη
Π. 990. αἰτεῖν μἱ ἐφασκεν, ἀλλὰ φ. οὕνεκα,
 Φίλιννα. Ν. 684. Λύσιλλα, Φ., Κλειταγόρα, Δημητρία. φίλιον. Α. 730. ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φ. ἄπερ ματέρα. Φίλιπποι. Ο. 1701. Γοργίαι τε καὶ Φ.
 Φίλιππον. Σ. 421. ols γ' ἀπώλεσαν Φ. εν δίκη τὸν Γοργίου.
Φίλιπποs. Fr. 177 a. δ Φ.
  Φιλίππων. Ο. 1703. ρου ἐκείνου τῶν Φ.
Φιλίππων. Θ. 568. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. Γ.
                           λαβέ θοιμάτιον, Φ.
 φίλο. Σ. 77. ούκ, άλλά φ. μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ. φιλόδημον. Ι. 787. τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον
  φιλόδημος. Ν. 1187. δ Σόλων δ παλαιός ή φ. την φύσιν.
  Φιλοδωρήτου. Εκ. 51. και την Φ. τε και Χαιρητάδου;
 φιλοθύτην. Σ. 82. είναι φ. αὐτὸν ή φιλόξενον.
φίλοι. Α. 513. άτὰρ, φ. γὰρ οἱ παρώντες ἐν λόγψ,
Α. 617. ἄπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φ.
1215. προσλάβεσθ', ὦ φ.
     Ν. 1209. φήσουσι δή μ' οί φ.
    Σ. 317. φ., τήκομαι μέν
Ο. 371. εί δε τήν φύσιν μέν έχθροί, τον δε νοῦν είσιν φ.,
```

```
φίλοι. Ο. 1592. ὑμεῖς τ' ἀν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φ.
    Π. 254. ἄνδρες φ. καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταὶ,
           734. ὑπερφυείς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὧ φ. θεοί.
782. βάλλ' ἐς κόρακας ὡς χαλεπόν εἰσιν οἰ φ.
854. "Απολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φ.,
959. άρ', & φ. γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
φίλοις. Ι. 320. πάμπολυν τοῖς δημύταισι καὶ φ. παρασχεθεῖν.
    Ν. 956. ής πέρι τοις έμοις φ. έστιν άγων μέγιστος.
   Β. 84. άγαθος ποιητής και ποθεινός τοις φ.
 φίλοισι. Β. 1489. ξυγγενέσι τε καί φ.,
φίλοιστιν. Ο. 420. φ. ἀφελεῖν ἔχειν ;
φιλοικερδής, Π. 591. εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὐτωσὶ
καί φ.
φιλοκηδή. Fr. 700. φ. λόγον.
Φιλοκλέει. Ο. 1295. κορυδὸς Φ., χηναλώπης Θεογένει.
Φιλοκλέης. Θ. 168. ταῦτ' άρ' ὁ Φ. αΙσχρός ῶν αΙσχρῶς ποιεί,
Φιλοκλέους. Σ. 462. είπερ έτυχον τῶν μελῶν τῶν Φ. βε-
                          βρωκότες.
     Ο. 281. άλλα χουτος έτερος; ΕΠ. άλλ' ουτος μέν έστι Φ.
Φιλοκλέων. Σ. 133. έστιν δ' όνομα τῷ μὲν γέροντι Φ.,
Σ. 163. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φ., οὐδέποτέ γε.
  Φιλοκλέωνος. Σ. 1466. δ παις δ Φ.
 Φιλοκράτη. Ο. 1077. ήν άποκτείνη τις ύμῶν Φ. τὸν Στρούθιον,
Φιλοκράτης. Ο. 14. ὁ πινακοπώλης Φ. μελαγχολῶν,
Φιλοκτήμονος. Σ 1250. ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἔς Φ. ἵμεν.
Φιλοκτήτου. Α. 424. άλλ' ή Φ. τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
φιλόκυβον. Σ. 75. εἶναι φ. αὐτόν ' άλλ' οὐδὲν λέγει.
φιλομούσων. Ν. 358. χαῖρ', ἄ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατά
κικομούσων. Ν. 536. χαιρ', ω πρεσρύτα πακαιογένες, σηρ 
λόγων φ. 
φίλον. Ι. 861. έμοῦ ποθ' εὐρήσειν φ. βελτίον' δστις εἶς ὧν 
Σ. 1242. οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φ. 
1277. πρῶτα μὲν ἄπασι φ. ἄνδρα τε σοφώτατον, 
1425. εἶναι φ. τὸ λοιπὸν, ἢ σύ μοι φράσεις;
    ΕΙ. 1075. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φ. μακάρεσσι θεοίσιν, 1106. ἀλλ' οὕπω τοῦτ' ἐστὶ φ. μακάρεσσι θεοίσιν
   1106. άλλ' ούπω τοῦτ' ἐστὶ φ. μακάρεσσι θεοῖσιν'
Ο. 315. τιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φ. ἔχων;
Θ. 346. ἡ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἐταίρα τὸν φ.,
1053. ἐστὶν ἐμοὶ φ., ὡς ἐκρεμάσθην,
Εκ. 898. μάλλον ἡ 'γὼ τὸν φ.
952. φ. ἐμὸν, δεῦρό μοι
963. φ., ἀλλ' ἐν τῷ σῷ
Π. 975. ἀκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φ.,
1134. ἆρ' ὡφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φ.;
hλόξενον Σ. 89. «ἔναι φλοθίτην σύτοὺ ħ.φ.
 φιλόξενον. Σ. 82. είναι φιλοθύτην αὐτὸν ή φ.
Φιλόξενος. Ν. 686. Φ., Μελησίας, 'Αμυνίας,
Σ. 84. έπεὶ καταπύγων έστὶν ὅ γε Φ.
φιλόξενος. Σ. 83. μὰ τὸν κύν', ὧ Νικόστρατ', οὐ φ.,
φιλοξένου. Β. 934. έγω δὲ τόν Φ. γ΄ φμην Ερυξιν είναι. φιλοπαίγμονα. Β. 333. φ. τιμάν, φιλοπαίγμονα. Σ. 1465. φ. καὶ σοφίαν φιλοπολις. Λ. 546. ένι θράσος, ένι δὲ σοφόν, ένι δὲ φ.
Π. 900. ὅτι χρηστὸς ὅν καὶ φ. πάσχω κακῶς.
901. σὸ φ. καὶ χρηστὸς ὅν καὶ φ. πάσχω κακῶς.
901. σὸ φ. καὶ χρηστός; ΣΤ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.
φιλόπολίς, Π. 726. ὡς φ. τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
φιλοπότην. Σ. 79. εἶναι φ. αὐτόν. ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
φιλορνιθίας. Ο. 1300. ἦδον δ' ὑπὸ φ. πάντες μέλη,
φίλος. Α. 339. δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σοὐστὶ φ.:
   Ν. 1168. ὧ φ., ὧ φ.
Σ. 1430. κάπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φ.:
    ΕΙ. 672. χώστις φ. κάσπευδεν είναι μη μάχας.
Ο. 142. οὐκ ώρχιπέδησας, ῶν ἐμοὶ πατρικὸς φ.
          329. δε γαρ φ. ην, υμότροφά θ' ημιν
    Λ. 580. καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεί τις ξένος ή φ.
                          υμίν
    Θ. 479. ὁ δ΄ ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν ἢν δ' ἐμοὶ φ., 575. ὅτι μὲν φ. είμ' ὑμιν, ἐπίδηλος ταις γνάθοις. Εκ. 932. σοὶ γὰρ φ. τίς ἐστιν άλλος ἢ Γέρης;
Π. 239. κάν τις προσέλθη χρηστός διθρωπος φ. 
φιλόσοφον. Εκ. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φ. ἐγεί-
                         ρ€ιν
 Φιλόστρατος. Ι. 1069. οίσθ' δ τί έστιν τοῦτο; ΔΗΜ. Φ. ή
                        κυναλώπηξ.
φιλότεκνός. Θ. 752, ὑπέρ γε τούτου. ΜΝ, φ. τις εἶ φύσει. φιλοτησία. Λ. 203. δέσποινα Πειθοί καὶ κύλιξ φ., φιλοτησίαν. Α. 985. πίνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φ.,
φιλοτήσιος. Fr. 564. ὡς ήδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φ.
φιλοτιμία. Θ. 383. φ. μὲν οὐδεμιᾶ μὰ τὰ θεὰ
φιλοτιμίας. Π. 192. φ. ΚΑ. μάζης ΧΡ. στρατηγίας ΚΑ.
φακής.
φιλοτιμότεραι. Β. 678. φ. Κλεοφωντος, έφ' ου δή χείλεσιν
                         άμφιλάλοις
```

```
φεύξει. Ι. 442. φ. γραφάς έκατονταλάντους τέτταρας.
Θ. 1205. δταν λυθής τάχιστα, φ., καὶ τενείς
φευξείται. Π. 496, τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φ.: κἆτα
                                            ποιήσει
     φεύξομαί. Α. 203. έγὼ δὲ φ. γε τοὺς Αχαρνέας.
φεύξονται. Εκ. 625. φ. γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
Βαδιοῦνται.
    φευξούμεθα. Π. 447. ξρημον ἀπολιπόντε ποι φ. φευξούμενον. Α. 1129. ξνορῶ γέροντα δειλίας φ. φέψαλοι. Σ. 227. πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὤσπερ φ. φέψαλος. Α. 668. οἰον ἐς ἀνθράκων πρινίνων φ. ἀνήλατ', ἐρεθι-
   μαχήση,

φηγόν. ΕΙ. 1137. τήν τε φ. έμπυρεύων,

φήληχ'. ΕΙ. 1165. ον φύει· τόν τε φ.

φημ'. Π. 505. οὐκοῦν εἶναί φ., εἶ παύσαι ταύτην βλέψας ποθ' δ
                                         Πλοῦτος, κ.τ.λ.
     φήμ'. Ι. 278. τουτονί τον άνδρ' έγω 'νδείκνυμι, καὶ φ. ἐξάγειν
   φήμαις. Fr. 211. φ. οὖν ἐγὰ βροτῶν ἄπαντας ἐκλαπῆναι.
φήμη. Ο. 720. φ. γ' ὑμῶν ὅρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὅρνιθα καλεῖτε,
φημι. Α. 187. ἔγωγέ φ., τρία γε ταυτὶ γεύματα. κ.τ.λ.
φημί. Ν. 383. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι
  φημι. Ν. 383. ουκ ηκουσας μου τας Νεφελας υδατος μεστας ότι φ. κ.τ.λ.
Ν. 1059. ού φησι χρήναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φ. κ.τ.λ.
φήνας. Α. 542. ἀπέδοτο φ. κυνίδιον Σεριφίων,
φήνη. Ο. 304. πορφυρὶς, κερχνής, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φ., δρύοψ,
φής. Ι. 183. οἵμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φ. ἀξιον; κ.τ.λ.
Ι. 1346. τί φ.; κ.τ.λ.
φησ'. Ι. 121. ἰδού τί φ. ὁ χρησμός; ΔΗ. ἐτέραν ἔγχεον. κ.τ.λ.
φήσας. Fr. 476, 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φ. ἀφειλό-
μην ἄν.
  μην αν. φήσει. Σ. 1229. φ. γὰρ ξέολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν κ.τ.λ. φήσειs. Α. 490. τἱ δράσεις; τἱ φ.; ἀλλ' ἴσθι νυν κ.τ.λ. φησι. Ι. 209. τὸν οῦν δράκοντά φ. τὸν βυρσαίετον κ.τ.λ. φησί. Ι. 514. ἡμᾶς ὑμιν ἐκέλενε φράσαι περὶ τούτου. φ. γὰρ
  ἀνήρ κ.τ.λ.
Ο. 26. βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φ. μου τοὺς δακτύλους ; κ.τ.λ. φησιν. Ι. 512. ἀ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φ. πολλοὺς αὐτῷ προσι-
                                         όντας, κ.τ.λ.
  φησίν. Α. 102, πέμβειν βασιλέα φ. υμίν χρυσίον. κ.τ.λ.
Σ. 1037, άλλ' υπέρ υμών έτι καί νυνί πολεμεί φ. τε μετ' αὐ-
τοῦ κ.τ.λ.
φήσουμεν. Ο. 397. φ. πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
φήσουσι. Ν. 1209. φ. δή μ' οἱ φίλοι
Εκ. 774. καί φασιν οἴσειν ἀράμενοι. ΑΝ. Β. φ. γάρ.
φήσου Εκ. 250. φ. παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε
Εκ. 590. κοινωνεῖν γὰρ πάντας φ. χρῆναι πάντων μετέχοντας,
φθαίης. Ι. 935. ἐμπλήμενος φ. ἔτ' εἰς
Ο. 1018. φ. ἄν' ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταιί.
φθάνοις. Εκ. 118. οὐκ ἀν φ. τὸ γένειον ἀν περιδουμένη,
Π. 873. σὸ μὲν εἰς ἀγορὰν Ιὰν ταχέως οὐκ ἀν φ.;
1133. ταὐτην ἐπιπιὰν ἀποτρέχων οὐκ ἀν φ.;
φθάνοιτον. Π. 485. οὐκ ἀν φ. τοῦτο πράττοντ' ἡ τἱ γὰρ
φθάσας. Π. 1102. μὰ Δί', ἀλλ΄ ἐμελλον' εἰτ' ἀνέφξάς με φ.
φθάσειέ. Π. 685. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φ. με
φθεγγομένας. Α. 776. ἡ λῆς ἀκούσαι φ.; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς
φθεγγόμενον. Π. 1099. φ. ἀλλως κλαυσῷ. ΕΡ. σέ τοι λέγω,
φθέγγου, Fr. 253. καὶ τὸν κυλλάστιν φ. καὶ τὸν Πετόσιριν.
φθέγμ'. Ν. 319. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φ. ἡ ψυχή μου
πεπότηται,
                                        τοῦ κ.τ.λ.
                                        πεπότηται,
   φθέγμα. ΕΙ. 235. καὐτὸς θυείας φ. πολεμιστηρίας.
  φθέγμασιν. Ο. 683. αὐλὸν φ. ήρινοῖς,
φθέγματι. Θ. 267. τό γ' είδος ήν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φ.
φθέγματος. Ν. 364. ἄ Γῆ τοῦ φ., ὡς ἰερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερα-
                                       τῶδες.
  φθεγξάμεναι. Ν. 315. αί φ. τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τινές
                                       elow;
είσιν; φθέγξεται. Β. 98. πῶς γόνιμον; ΔΙ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φ. Β. 920. ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φ.: τὸ δρᾶμα δ' ἀν διήει. φθεγξόμεσθ'. Β. 242. φ., εἰ δή ποτ' εὐ- φθεγξώμεθ'. Β. 213. φ., εὖγηρον ἐμὰν ἀοιδὰν, φθείρου. Α. 460. φ. λαβὼν τόδ' Ἱσθ' ὀχληρός ἀν δόμοις. Π. 598. ἀλλὰ φ. καὶ μὴ γρύξης 610. τότε νοστήσεις: νῦν δὲ φ. φθείρουσιν. Ο. 1068. φ. λύμαις ἐχθίσταις: φθειρσίν. ΕΙ. 740. ἐς τὰ βάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φ. πολεμοῦντας:
```

μούντας.

```
φθειρών. Π. 537. φ. τ' άριθμον καὶ κωνώπων καὶ ψυλλών οὐδὲ
    λέγω σοι
φθίνυλλα. Εκ. 935, δεόμενος οὐδέν. ΓΡ. Α. νη Δί', ὧ φ. σύ.
Φθιωτ'. Β. 1264. Φ. 'Αχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
φθόγγον. Ο. 681. ήδὺν φ. ἐμοὶ φέρουσ'.
    φθόγγον. Ο. 1198. δίνης πτερωτός φ. έξακούεται.
φθοίς. Π. 677. τους φ. άφαρπάζοντα και τὰς Ισχάδας
φθόνει. Εκ. 900. μὴ φ. ταις νέαισι.
φθονεί. ΕΙ. 444. κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φ.
   Π. 92. οὐτως ἐκείνος τοῖοι χρηστοῖοι φ.

Φονεῖν. Εκ. 565. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φ. τοῖς πλησίον,
φθονεῖν. Εκ. 565. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φ. τοῖς πλησίον,
φθονεῖς. Θ. 249. Αγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φ.,
φθονεῖθ'. Ι. 580. μὴ φ. ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
φθονεῖτέ. Λ. 649. εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φ. μοι,
φθονερός. Θ. 757. κακῶς ἀπόλοι' ὡς φ. εἰ καὶ δυσμετής
φθονερός. Β. 897. κλιῶς ἀπόλοι' ὡς φ. εἰ καὶ δυσμετής
  φθονερός. Θ. 757. κακῶς ἀπόλοι' ὡς φ. εἶ καὶ δυσμενής 
φθονερούς. Β. 827. γλῶσσ', ἀνελισσομένη φ. κινοῦσα χαλινοὺς, 
φθονήσητ'. Α. 496. μή μοι φ., ἀνδρες οἱ θεώμενοι, 
φθόνος. Λ. 1191. οὐ φ. ἔνεστι μοι πῶσι παρέχειν φέρειν 
φθόνου. Θ. 146. ὧ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φ. μὲν τὸν ψόγον 
φθονοῦσα. Εκ. 1043. ὧ παμβδελυρὰ, φ. τόνδε τὸν λόγον 
φθονῶν. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' οὐ φ. ΜΝ. τί οὖν λάβω; 
φθονῶν. Ι. 880. οὐχὶ φ. ἔπαυσας, Για μὴ βητορες γένοιντο. 
Π. 87. ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φ. 
φθόρε. Ι. 1151. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Αλ. σύ γ', ὧ φ. 
φθόρον. Θ. 535. ταὐτην ἐῶσαι τὴν φ. τοιαῦτα περιυβρίζειν 
φιάλας. Σ. 677. φ., γλανίδας, στεφάνους, δομούς, ἐκπώματα.
 φθόρον. Θ. 535. ταύτην έωσαι την φ. τοιαθτα περιυβρίζειν φιάλας. Χ. 677. φ., χλανίδας, στεφάνους, δρμους, έκπώματα, προσκεφάλαια, φιαλείς. Χ. 1348. άλλ' ούκ ἀποδώσεις οὐδὲ φ., οἶδ' ὅτι, φιάλην. Σ. 1447. φ. ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ· ΕΙ. 431. άγε δὴ, σὸ ταχέως ὕπεχε τὴν φ., ὅπως Ο. 975. καὶ φ. δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι. φιαλοῦμεν. ΕΙ. 432. ἔργφ φ., εὐξάμενοι τοιαιν θεοῖς. φιβάλεως. Α. 802. τί δαὶ ; φ. ἰσχάδας κεκράγατε. φίλ'. Α. 568. ἰὰ Λάμαχ', ἄ φ., ἄ φυλέτα· Ι. 1270. καὶ γὰρ οῦτος, ἄ φ. "Απολλον, ἀεὶ πεινῆ, θαλεροῖς δακρύσισιν
  ΕΙ. 593. κάδάπανα καὶ φ.
       Ο. 936. τόδε μεν ούκ άξκουσα φ.
  φιλαθήναιος. Α. 142. καὶ δητα φ. ην ὑπερφυῶς,
φιλαθήναιος. Α. 142. και οητα φ. ην υπερφυώς,

Σ. 282. και φ. ήν και

φίλαι. Α. 1217. προσλάβεσθ', ὧ φ.

Α. 239. ὅπως ἀν ὥμεν εὐθὺς ἀλλήλων φ.

637. ἀλλὰ θώμεσθ', ὧ φ. γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.

Θ. 574. φ. γυναίκες, ξυγγενεῖς τοὺμοῦ τρόπου,

703. οἰον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἰον αὖ, φ., τόδε.
       1015. φ. παρθένοι, φ.,
Εκ. 1164. ὧ φ. γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
  Φιλαινέτην. Εκ. 42. παριούσαν ήδη τήνδε καὶ Φ. φίλαις. Α. 989. Το Κύπριδι τῆ καλῆ καὶ Χάρισι ταῖς φ. ξύντροφε
       Διαλλαγή,
Λ. 712. τί δ' έστὶ δεινόν; φράζε ταις σαυτής φ.
       Εκ. 18. όσα Σκίροις έδοξε ταις έμαις φ.
  φίλαιστ. Λ. 540. ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φ. συλλάβωμεν.
φίλαιστν. Εκ. 573. ταῖσι φ. ἀμύνειν.
φιλακόλουθός, Β 414. ἐγὰ δ΄ ἀεί πως φ. εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
  φιλαμπελωτάτην. ΕΙ. 308. την θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φ.
φιλανθρακέα. Α. 336. ἀπολεῖς βα τὸν ἥλικα τόνδε φ.;
φιλανθρωπότατε. ΕΙ. 393. ἀλλὰ χάρισ', ὧ φ.
  φίλας. Λ. 373. έγω μέν, ίνα νήσας πυράν τὰς σὰς φ. ὑφάψω.
Θ. 978. καὶ Πανα καὶ Νύμφας φ.
  Εκ. 298. τὰς ἡμετέρας φ.
φίλαυλος. Β. 1317. ἴν' ὁ φ. ἔπαλλε δελ-
  φίλε. Ο. 1504. ὧ φ. Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
φιλεῖ. Ι. 779. ὡς δ' οὐχὶ φ. σ' οὐδ' ἔστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε
                                      πρώτα διδάξω,
πρώτα διδάξω,
Ν. 812. ταχέως: φ. γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρα τρέπεσθαι.
Σ. 263. φ. δ΄, ὅταν τοῦτ' ἢ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
Λ. 919. ἢ τοι γυνὴ φ. με, δήλη 'στὶν καλῶς.
φίλει. Ι. 1052. ἀλλ' ἰέρακα φ., μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὅς σοι
Σ. 1238. 'Αδμήτου λόγον, ἄταῖρε, μαθὰν τοὺς ἀγαθοὺς φ.,
φιλεῖν. Ι. 870. ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φ.; ΔΗΜ. οὐ δἢτα μὰ
τὸν 'Απόλλω.
1. 046. κ) δ΄ ἢ Παρλανὰν, φάσκειν φ. μ' ἐσκοράδισας.

    1. 946. σὸ δ', ὧ Παφλαγὼν, φάσκειν φ. μ' ἐσκορόδισας.
    Ο. 674. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κἄθ' οὕτω φ.
```

```
φιλοτιμούμενος. Β. 281. είδώς με μάχιμον δντα, φ.
φιλοττάριον. Εκ. 891. φ. αύλητὰ, τοὺς αύλοὺς λαβὼν
φίλου. Ι. 1277. αύτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἃν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φ.
       ΕΙ. 776. τοῦ φ. χόρευσον,
Ο. 376. ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα, παρὰ μὲν οὖν φ. φιλοῦμαι. Εκ. 992. οΙδ΄ ὅτι φ.' νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι φιλοῦντος. Σ. 889. φ. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ Φιλοῦργε. Λ. 266. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν. ὡ Φ., φίλους. Α. 690. εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φ.,

(1, 94. εὐδαιμονοῦσιν, ὡφελοῦσι τοὺς φ.
349. ὕδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φ. τ' ἀνιῶν,
466. πρόφασιν μὲν 'Αργείνυς φ. ἡμὶν ποιεξ'
473. διδοὺς ἀναπείσεις, οὕτε προσπέμπων φ.,
B. 1470. ἢ μὴν ἀπόξειν μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φ.
Εκ. 299. καίτοι τί λέγω; φ.
Π. 341. χρηστόν τι πράττων τοὺς φ. μεταπέμπεται:
398. εἰτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φ.;
$35. εὐπργέτησα δεομένους ἔξειν φ.

        835. εδηργέτησα δεομένους έξειν φ. φιλοθο΄. Εκ. 227. τον οξυον εύζωρον φ. ωσπερ πρό του.
        φιλοχορευτά.  \begin{cases} B. \ 403. \\ 408. \\ 413. \end{cases} \text{ Γακχε φ., συμπρόπεμπέ με. } 
φιλοχορουτά. 408. 418. 418. φιλοχορουτά. 408. 418. φιλοχορουτα. Θ. 989. σὲ φ. μέλψω φιλόχορου. 136. Παλλάδα τὴν φ. ἐμοὶ φιλοχωροῦντας. Ετ. 198, δ. ἐκεῖσε φ. α. εἰσὶ γάρ τινες φίλταθ. Α. 1093, ὀρχηστρίδες, τὰ φ. 'Αρμοδίου, καλαί. Β. 503. ἄ φ. ἡκεις 'Ηράκλεις; δεῦρ εἰσιθι. φίλτατ'. Ι. 562. Φορμίωνὶ τε φ. ἐκ Ι. 611. ἄ φ. ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε, 1335. ἄ φ. ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', 'Αγοράκριτε. Ν. 110. [θ', ἀντιβολῶ σ', ἄ φ. ἀνθρώπων ἐμοὶ, ΕΙ. 1198. ἄ φ., ἄ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τὰγαθὰ Ο. 206. ἄ φ. ὀριθων σὸ, μή νυν ἔσταθι: 627. ἄ φ ἐμοὶ πολὰ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων, Λ. 853. ἄ χαίρε φ. οῦ γὰρ ἀκλεὲς τοῦνομα Θ. 210, ἄ φ., ἤ κηδεστά, μὴ σαυτόν προδῶς. Π. 788. ἄ φ. ἀνδρῶν, καὶ σὸ καὶ σὰ χαίρετον. φίλτατα. Λ. 200. ἄ φ., σπονδαὶ γόρ εἰσι σοὶ μόνφ, Ι. 148. ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ἄ φ., Ν. 1404, ἀποστερεῖν. νῦν οῦν ὅτας, ᾶ φ., Λ. 950. ἀπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ῶ φ., Λ. 950. ἀπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ῶ φ., Λ. 96. Απάκαινα, χαίρε, Λαμπιτοῖ, 145. ἄ φ. τι νοεῖς αὐτοῖς πρὸς ἐμ', ῶ φ. 1034. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἀλγους κατατττης, α φ., δεῦρ ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι. Λ. 14. εὕδουσι κοὺχ ἡκουσιν ΚΑ. ἀλλ', ῷ φ., 78. ῷ φ. Λάκαινα, χαίρε, Λαμπιτοῖ, 145. ῷ φ. τὸ και πόλυν τολυς ἡκουσιν ΚΑ. ἀλλ', ῷ φ., 14. αὐ φ. τοῦν κὰι κοὺς ἡκουσιν ΚΑ. ἀλλ', ῷ φ., 14. αὐ φ. τοῦν καὶ μόνη τούτων γυνή. Εκ. 3τ. ἀτ οὐ καταδορθοῦσ. ὁ γὰρ ἀνήρ, ῶ φ., 1. 726, ἐξελθε δῆτ'. ΚΛ. & Δημιδιον ῶ φ., Ν. 746. ὧ Σωκρατίδιον φ. ΣΩ. τί, ῷ γέρον; Ο. 677. ὧ φ. ὁρνέων, Εκ. 970. εἰρημέν ἐστίν. σὰ δέ μοι, φ., ὧ ἰκτοτέν, φίλλτατου. Α. 326. ἀνταποκτεῦν γὰρ ψιῶν τῶν φίλων τοὺς φ. Νιλος να διλος διαδος
           φιλώ. Α. 7. ταθθ' ώς έγανώθην, καὶ φ. τοὺς ἱππέας

    Α. 357. καίτοι φ. γε την εμήν ψυχήν έγω.
    1. 732 δτιή φ. σ', ὧ Δῆμ', εραστής τ' εἰμὶ σός.
    769. κάγωγ', ὧ Δῆμ', εὶ μή σε φ. καὶ μὴ στέργω, κατατμη-

                                       821. ότιή σε φ.; ΔΗΜ. παῦ παῦ', οῦτος, καὶ μὴ σκέρβολλε
     πονηρά.
1341. Φ Δημ', έραστής εἰμι σὸς φ. τέ σε

Λ. 870. φ. φ. 'γὰ τοῦτον ἀλλ' οὐ βούλεται
905. οὐ δητα' καίται σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φ.
Ο. 1010. Μέτων, ΜΕ τί ἔστιν; ΠΕ, οἶσθ' ὁτιὴ φ. σ' ἐγώ;
φίλφ. Εκ. 931. ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὰμῷ φ.
φιλφδόν. Β. 240. ἀλλ', ὧ φ. γένος,
φιλωδός. Σ. 270. φ. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ἄνδρες,
φίλων. Α. 326. ἀνταποκτειῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φ. τοὺς φιλτάτους'
Ν. 1128. κᾶν γαμῷ ποτ' αὐτὸς ἡ τῶν ξυγγενῶν ἡ τῶν φ.,
ΕΙ. 1132. ρων φ., ἐκκέας
                                                                                        πονηρά.
```

```
φίλων. Ο, 129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρώ τις ἐλθῶν τῶν φίλων Ο, 378. αὐτίχ' αὶ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοῦ φ. Εκ. 349. κέκληκεν αὐτὴν τῶν φ.; ΒΛ. γνώμην γ' ἔμήν. 1024. ἢ τῶν φ. ἐλθῶν τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος Π. 345. ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φ. 631. τί δ' ἔστιν ὧ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φ.;
 830. λαβών ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φ.,
Fr. 91. νόσψ βιασθείς ἡ φ. ἀχηνία.
260, 2. δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φ. τῶν σῶν ἐνί.
φιλῶν. Ι. 773. καὶ πῶς ἀν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φ., ὧ Δῆμε, γένοιτο
                                            πολίτης;
       Ι. 791. ή μάλλον έμοῦ σε φ., ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περι-
 δόσθαι,
ΕΙ. 634. άλλ' ἄτ' ὧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φ, τὰς ἰσχάδας
Φιλωνίδου Π. 179. ἐρῷ δὲ Λαὶς οὐ διὰ σὲ Φ.;
Π. 303. ἢ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φ. ποτ' ἐν Κορίνθω
 φίλως. Η 380. καὶ μὴν φ. γ' ᾶν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεοὺς φιμώσητε. Ν. 592. εἶτα φ. τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα, φῖτυ. ΕΙ. 1164. δη τὸ γὰρ φ. πρῷφαν. ΕΙ. 1306. φ. ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς
φλάν. ΕΙ. 1306. φ. ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.

φλαττόθρατ'. Β. 1296. τί τὸ φ. τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἡ φλαῦρον. Ν. 834. καὶ μηδὲν είπης φ. ἀνδρας δεξιοὺς Ν. 1157. οὐδὲν γὰρ ἄν με φ. ἐργάσαισθ' ἔτι·
ΕΙ. 96. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φ.

Λ. 1041. οὕτε δράσω φ. οὐδὲν οὕθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
1044. φ. εἰπεῖν οὐδεέν·

φλαύρων. Ν. 1303. οῖον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φ. ὁ γὰρ φλαύρως. Ο. 653, φ. ἐκοινώνησεν ἄετῷ ποτέ.

φλέβας. Θ. 694 πληγὲν μαχαίρα τῆδε φοινίας φ. φλέγεσθαι. Ν. 992. καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κᾶν σκώπτη τίς σε, φ.
τίς σε, φ. 

φλεγόμενον. Λ. 1285. Δία τε πυρὶ φ., ἐπὶ τε 

φλέγουσαν. Θ. 1041. πολυδάκρυτον 'Αίδα γόον φ., 

Φλέγρας. Ο. 824. τὸ Φ. πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς 

φλεγυρά. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φ. πυρὸς ἔχουσα μένος, 

ἔντηνος 'Ανασικά
                                             έντονος 'Αχαρνική.
  φλέγων. Θ. 680. μανίαις φ.,
Φλεήσιον. Fr. 701. Φ.;
 Φλέξιδι. Ο. 882. ρίωνι, καὶ πελεκάντι, καὶ πελεκίνω, καὶ φ. φλέξιδι. Ο. 884. καὶ φ. χαίροντες ἀδῆς φλέω. Β. 244. καὶ φ. χαίροντες ἀδῆς φλέων. Fr. 85. πόθεν ἀν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φ.: φληνάφα. Ν. 1475. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φ.
 φλήναφα. Ν. 14/3, ενταυθα σαυτώ παραρρούει και φ,
φλόγ. Fr. 470, 2. φ. ἀνασειρίζεις ἐπὶ τῷ
φλόγα. Ν. 1494. σὸν ἔργον, ὡ δός. Ιέναι πολλήν φ.
Θ. 1052. οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φ. λεύσσειν
φλογέας. Β. 340. ἔγειρε φ. λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων,
  φλογί. Β. 344. φ. φέγγεται δὲ λειμών<sup>*</sup>
Π. 661. καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φ.
φλογός. Θ. 242. πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόν γε πρωκτόν τῆς φ.
  Εκ. β. δρμα φ. σημεία τὰ ξυγκείμενα.
φλυαρείς. Θ. 559. έπειτα την γαλήν φαμέν ΓΥ. Γ. τάλαιν
       έγω, φ. Π. 575. άλλα φ. και πτερυγίζεις. ΧΡ. και πως φεύγουσί σ΄
Π. 575. άλλα φ. και πτερυγιζεις. ΑΓ. και πας φευγουστ ο 

παυτες; 

φλυαρεῖτ'. Σ. 85. άλλως φ.: οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. 

φλυαρήσεις. Β. 202. οὐ μὴ φ ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς 

Β. 524. οὐ μὴ φ. ἔχων, ὧ Ξανθία, 

φλυαρία. Λ. 159. φ. ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμμημένα. 

φλύαρος. Ν. 365. αὐται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' 

ἐστὶ φ.
φλύαρος. Ν. 365. αὐται γάρ τοι μόναι είσι θεαι ταλλα σε παντέστι φ.
φλυαρῶν. Π. 360. παῦσαι φ., ἄγάθ' οἶδα γὰρ σαφῶς.
Φλυεύς. Σ. 234. Εὐεργίδης ἄρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἡ Χάβης ὁ Φ:
φλύκταιναν. Σ. 1119. μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φ. λαβών.
Εκ. 1057. ἐξ αἴματος φ. ἡμφιεσμένη.
φλυκταίνας. Β. 237. ἐγὰ δὲ φ. γ' ἔχω.
φλῶσι. Π. 784. νύττουσι γὰρ καὶ φ. τὰντικνήμια,
φλῶσιν. Fr. 116, 3. φ. ἐκάστοθ' ἄνδρες·
φνεί. Fr. 702. φ.:
 φνώ. Fr. 10, δ. φ. εκαστού ανόρες
φνέι Fr. 702. φ.:
φοβεί. Ν. 1178. φ. δὲ δὴ τί; ΣΤ. τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
φοβεῖσθαι. Fr. 390, 1. τὸ γὰρ φ. τὸν θάνατον λῆρος πολύς
φοβερός. ΕΙ. 1101. ὡς οὖτος φ. τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
 Φοβεστοτράτη. Ι. 1177. τουτί τέμαχος σούδωκεν ή Φ. φοβηθείην. Β. 280. ήλαζονεύεθ'. ἵνα φ. έγὼ, φοβηθείς. ΕΙ. 606. εἶτα Περικλέης φ. μή μετάσχοι τῆς τύχης, φοβηθῆς. Ο. 323. πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φ. τὸν λόγον. ΧΟ
φοβηθης. Ο. 320. πως λετεις, Επ. μημας.
τί μ' εἰργάσω;
Ο. 654, μηδὲν φ. ἔστι γάρ τι βίζιον,
φοβοῦ. Π. 1091, ἐγὰ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. ΧΡ. θάρρει, μὴ φ.
φόβου, Fr. 498, 2. χωρίς τε θορίβου καὶ φ. ζήσεις καλῶς,
φοβοῦμαι. Λ. 326. ἀλλὰ φ. τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
```

```
φοβούμεναι. ΕΙ. 621. πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φ., φόβφ. ΕΙ. 642. ἡ πόλις γὰρ ὡχριῶσα κὰν φ. καθημένη Φοῖβ'. Ι. 1240. ὧ Φ. Άπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; Ν. 595. ἀμφί μοι αὖτε, Φ. ἀναξ Σ. 869. ὧ Φ. Άπολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῆ τύχη
    Θ. 112. Φ., ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
Β. 754, ὧ Φ. Άπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
Π. 81. ὧ Φ. Άπολλον καὶ θεοὶ καὶ δοίμονες
11. 81, ω Ψ. Απολλον και στοι και σαιμόνες
Φοΐβο Γ. 551, 2. Φ. μαχαίρας
Φοΐβον. Θ. 109. Φ., δε ίδρύσατο χώρας
Θ. 128. ὧν χάριν άνακτ' άγαλλε Φ. [τιμậ].
Φοΐβος. Ι. 1024 σοί δ' εἶπε σώζεσθαί μ' δ Φ. τὸν κύνα.
         1084. οὐκ ὀρθῶς φράζει τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φ.

    Ο. 217. ἵν' ὁ χρυσοκόμας Φ. ἀκούων.
    716. ἐσμὲν δ' ὑμῖν "Αμμων, Δελφοί. Δωδώνη, Φ. 'Απόλλων.
    Π. 39. τί δῆτα Φ. ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

           213. δ Φ. αὐτὸς Πυθικήν σείσας δάφνην
 φοινίας. Θ. 694, πληγέν μαχαίρα τήδε φ. φλέβας
Φοίνικες. Ο. 505. χώποθ' ὁ κόκκυξ είποι κόκκυ, τότε γ' οί Φ.
 Φοινίκης. Ο. 504 Αλγύπτου δ' αδ καὶ Φ. πάσης κόκκυξ βασι-
λεὐς ήν φοινικίδι. ΕΙ 1173. τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φ, ὑξεῖαν πάνυ, Π. 735. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φ. ὑποδύνθ' ἡσυχῆ φοινικίδα. Α. 320. μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φ.; ΕΙ. 1175. ἡν δέ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φ., φοινικίδι. Α. 1140. ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ἀχρὸς ἐν φ., Π. 731. κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φ. φοινικικῶν. ΕΙ. 303. τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φ.:
                           LEUS TU
 φουνικιούs. Ο. 272. άλλα λιμναίος. ΠΕ βαβαί, καλός γε καί φ. φουνικόπτερος. Ο. 273. εἰκότως καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φ. Φοίνικος. Α. 421. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φ ; ΔΙ. οῦ Φ., οῦ,
                                                                    εὐθὺς δὲ Φ. γίγνομαι
  Φοίνιξ. Fr. 709, 1.
φοιτά Ν. 938. ἀντιλεγόντοιν κρίνας φ.
φοιτάν. Ν. 916. διὰ σὲ δὲ φ.
φοιτάς. Σ. 686. καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φ., δ μάλιστά
                           μ' ἀπάγχει,
  φοναίς. Ο. 1070. έστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φ. ὅλλυται.
φονεύς. Β. 1191. ἵνα μη ἀτροφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φ. φόνια. Β. 1336. φ. φ. δερκόμενον, φονίαν. Ο 345. δρμάν φ., πτέρυγά τε παντᾶ φόνων. Β. 1032. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φ.
 τ' ἀπέχεσθαι,
φοράς. Fr. 293. "όβολῶν δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς φ.
φορβάν. Ο. 348. καὶ δοῦναι ρύγχει φ.
φορβειᾳ. Σ. 582. ἐν φ. τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηθλησ' ἀπιοῦσιν.
φορεῖ. Ο. 573. πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φ., κάλλοι γε θεοὶ
                           πάνυ πολλοί.
Π. 1059. ἀπότισον ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φ.
φορεῖν. Ι. 757. καὶ λῆμα θούριον φ. καὶ λόγους ἀφύκτους,
Ι. 872. ζεύγος πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φ. δίδωμι.
     Σ. 116. ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φ. τριβώνιον
Ο. 1114. ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φ. 
Λ. 1200. χάττ ἀν ένδον ἢ φ. 
φορεῖς. Λ. 800. τὴν λόχμην πολλὴν φ. 
φορημάτων. Fr. 310, 1. ὅσ΄ ἢν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φ. 
φορῆσαι. Ι. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φ., μεῖζον ἢν δυοίν δοχμαῖν, 
φορῆσω. Λ. 632. καὶ φ. τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδὶ,
    οόρμιγγα. Ο. 219. ελεφαντόδετον φ., θεών
 φόρμιγξ. Θ. 327. χρυσέα τε φ., φορμίδος. Σ. 58. ήμιν γαρ ούκ έστ' ούτε κάρυ' έκ φ. φορμικτάς. Β. 232. προσεπιτέρπεται δ' δ φ. 'Απόλλων, Φορμίσιον. Εκ. 97. ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φ. Φορμίσιος. Β. 965. τουτουμενί Φ. Μεγαίνετός θ' δ Μάγνης,
  Φορμίων. ΕΙ. 348. ας έλαχε Φ.:
     Λ. 804. ως δὲ καὶ Φ.
     Fr. 73. 4.
  Φορμίωνί. Ι. 562. Φ. τε φίλτατ', έκ
 φορμόν. Θ. 813. φ. πυρών τανδράς κλέψασ' αὐθημερον αὕτ'
                           ἀπέδωκεν.
 Π. 542. καὶ φ. έχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,
φοριῷ. Fr. 227. φ. σχοινίνφ.
φόροι. Α. 505. κοῦπω ξένοι πάρεισιν οῦτε γὰρ φ.
φόρον. Α. 643. τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φ. ὑμιν ἀπά-
    Σ. 657. τον φ. ήμῶν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τον προσι-
                            byra.
          671. δώσετε τὸν φ., ἡ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
707. εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αὶ νῦν τὸν φ. ἡμῶν ἀπάγουσιν
1099. τὸν φ. δεῦρ' ἐσμὲν, ὅν κλέ-
```

```
φόρον. Ο. 191. ἢν μὴ φ. φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοὶ, φόρου. Σ. 1115. οὐκ ἔχοντες κέντρον' οὶ μένοντες ἡμῶν τοῦ φ. φορουμένης. Λ. 896. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φ. φορούμενον. ΕΙ. 144. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φ.; 'φόρουν. Εκ. 341. φρούδη 'στ', ἔχουσα θοἰμάτιον οὐγὼ 'φ. φοροῦντας. Λ. 1151. κατωνάκας φ. ἐλθώντες δορὶ
   φόρους. Ι. 313. κάπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φ. θυννο-
                                   σκοπών.
     ΕΙ. 621. πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φ. φοβούμεναι,
 φορούσαι. Λ. 44, κροκωτά φ. και κεκαλλωπισμέναι
φορούση. Λ. 530. σοι γ', δ κατάρατε, σιωπῶ 'γὼ, καὶ ταῦτα
                                   κάλυμμα φ.
φορούσι. Θ. 422. αὐτοὶ φ. κρυπτὰ, κακοηθέστατα, φορτηγούς. Fr. 703. φ. φορτί. Α. 899. ἡ φ. ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις Ιών; Α. 910. ταυτὶ τίνος τὰ φ. ἐστί; ΒΟ. τῶδ' ἐμὰ φορτία. Σ. 1398. οῦτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φ.
 φορτία. 2. 1898. ύντω οιαφθείρια εμών τα φ.

Β. 573. κύπτοιμ' ἄν. οἶς μου κατέφαγες τὰ φ.

φορτικής. Σ. 66. κωμφδίας δὲ φ. σοφώτερον.

φορτικών. Λ. 1218. ὑμᾶς κατακαύσω; φ. τὸ χωρίον.

φορτικών. Ν. 524. ἔργον πλείστον εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φ.

φορτίον. Α. 214. οὐκ ἀν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὰ φέρων
                                   άνθράκων φ.
     Α. 957. κὰν τοῦτο κερδάνης ἄγων τὸ φ.
969, ἐγὰ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὰν τὸ φ.
Α. 312. θώμεσθα δὴ τὸ φ. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.
Π. 352. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φ.,
 φορτίου. Ο. 1375. τουτί τὸ πράγμα φ. δείται πτερών.
φορτίων. Σ. 1407. πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φ.,
φόρτον. ΕΙ. 748. τοιαῦτ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φ. καὶ βωμολοχεύ-
                                   ματ' άγεννή,
  Π. 796, επειτα καὶ τὸν φ. ἐκφύγοιμεν ἄν.
φορυτόν. Α. 927, δός μοι φ., ϊν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.
φορυτῷ. Α. 72. παρὰ τὴν ἐπαλξιν ἐν φ. κατακείμενος;
 φορώ. Θ. 148. έγω δὲ τὴν ἐσθῆθ΄ ἄμα γνώμη φ.
Θ. 258. κεφαλή περίθετος, ἢν ἔγω νύκτωρ φ.
Π. 883. οὐδὲν προτιμώ σου. φ. γὰρ πριάμει :
φορών. Σ. 475. καὶ ξυνών Βρασίδα, καὶ φ. κράσπεδα
  Θ. 263. ἄρ' ἄρμόσει μοι; ΕΥ. χαλαρά γοῦν χαίρεις φ. Π. 991. ΐνα τουμόν Ιμάτιον φ. μεμνητό μου. φράγνυνται. Γι. 336. αί γυναίκες τον δορίαλλον φ.
  φραγνύωνται. Fr. M. Δημ. 13. αι γυναϊκες τον Δόριλλον φ. φράξ'. Σ. 1210. πως ούν κατακλινώ; φ. ανύσας. ΒΔ. εύσχη-
                                   μόνως.
       Β. 1508. καὶ φ. αὐτοῖς ταχέως ήκειν
   φράζε. Ν. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ίερεῦ, φ. προς ήμας δ
      τι χρήζεις*
ΕΙ. 186. ποδαπός το γένος δ' εξ'; φ. μοι. ΤΡ. μιαρώτατος.
305. πρός τάδ' ήμιν, εξ τι χρή δράν, φ. κάρχιτεκτύνει,
     359. φ. σè γὰρ αὐτοκράτορ'
429. ἄττα χρὴ ποιείν ἐφεστῶς φ. δημιουργικῶς·
Λ. 712. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φ. ταῖς σαυτῆς φ.
1009. ἀλλ' ὡς τάχιστα φ. περὶ διαλλαγῶν
Β. 117. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φ. τῶν ὁδῶν
Π. 199. πλὴν ἔν μόνον δέδοικα. ΧΡ. φ. τοῦ πέρι.

Π. 199. πλην ₹ν μόνον δέδοικα. ΧΡ. φ. τοῦ πέρι.
1027. τί γὰρ ποιήσει; φ., καὶ πεπράξεται.
Fr. 545. φ. τοἱνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος.
φράζει. Ι. 1084. οὐκ ὑρθῶς φ.: τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοίβος
Ο. 51. ἄνω τι φ. ΕΥ. χὼ κολοιὸς οὐτοσὶ
711. καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρω φ. κρεμάσαντι καθεύδειν,
Β. 1055. ἔστι διδάσκαλος ὅστις φ., τοῖς ἡβῶσιν δὲ ποιηταί.
φράζειν. Β. 1058. δν χρὴ φ. ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὧ κακόδαιμον, ἀγάγκη

 δαιμον, ἀνάγκη Β. 1442. ἐγὰ μὲν οίδα, καὶ θέλω φ. ΔΙ. λέγε. φράζεο. ΕΙ. 1099. φ. δὴ, μή πώς σε δόλφ φρένας ἐξαπατήσας φράζετε. Σ. 382. κἀνάσπαστον ποιεῖν είσω, τί ποιήσετε; φ.
 Φράζου. Ι. 1015. Φ., Έρεχθείδη, λογίων όδον, ή σοι 'Απόλλων Ι. 1030, Φ., Έρεχθείδη, κύνα Κέρβερον άνδραποδιστήν, φράζομεν. Ο. 1085. εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῆ, φ. μεθιέναι. φράζοντος. Εκ. 589, πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φ.
   φράζουσαι. Π. 539. ἐπεγείρουσαι καὶ φ., πεινήσεις, άλλ'
                                   ἐπανίστω.
φράζουσαν. Π. 46. φ. ὧ σκαιότατέ σοι σαφέστατα φράζω. Ν. 1009. ἢν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φ., φράζων. Ι. 1230. φ., ὑφ' οὖ χρεὼν ἔμ' ἢττᾶσθαι μόνου. 1. 1231. τοὺμόν γε φ. ὅνομα καὶ λίαν σαφῶς. ΕΙ. 1311. ἡμὰν μελήσει ταῦτά γ' εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὸ φ. φράξηθ'. Ο. 183. ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φ. ἄπαξ, 'φρασα. Ι, 647. εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια' κὰγὼ 'φ.
```

Tt2

```
φράσαι. Ι. 514. ήμας υμίν εκέλευε φ. περί τούτου, φησί γάρ
                  608. ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φ.,
1116. ἀφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φ.
1384. κακκᾶν δ' ἄν οὐκ ἔφθης φ., κὰγὼ λαβὼν θύραζε
         N. 608.
         Ο. 148. Έλληνικήν δὲ πόλιν έχεις ήμιν
       Θ. 145. ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φ.
Β. 60. ποιός τις, ὧδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φ.
 Β. 60. ποίός τις, ἄδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φ,
431. ἔχοιν' ἄν οὖν φ. νῶν
Εκ. 333. τὸ δ' ἰμάτιόν σου ποῦ 'στιν; ΒΛ. οὖκ ἔχω φ.
335. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φ.;
Π. 259. σὸ ὅ ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φ. μοι
280. ὅστις φενακίζεις, φ. ὅ οὕπω τέτληκας ἡμῶν
375. τράποιτο; τάληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φ.
1090. ἐγὼ δὲ γ' αὐτῷ καὶ φ. τι βούλομαι.
φράσαιμί. Ο. 1544. τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἦλθον. ἵνα φ. σοι.
φράσαντά. Εκ. 552. φ. σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμμνήσκομαι.
φράσαταν. Εκ. 530. φ. ἰέναι; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὺ φρωτίσαι,
φράσατέ. Εκ. 1125. ἀλλ', ὧ γυναῖκες, φ. μοι τὸν δεσπότην,
φράσατον. Ο. 644. καὶ τοῦνομ' ἡμῶν φ. ΠΕ. ἀλλὰ ῥάδιον.
φράσατω. Εκ. 662. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ
τοίνυν φ. μοι,
                                       τοίνυν φ. μοι,
        Fr. 1. ὁ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δ' οὖτος ἀδελφὸς φ. τί καλοῦσιν
lovious.
 κλάης. ΑΤ. άκροω δή, φράσον. Α. 98. ἄγε δή σὰ, βασιλεὰς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φ. Α. 111. ἄγε δή σὰ φ. ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονὶ, 1064. οἰσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῆ νύμψη φ., I. 448. τῶν δορυφόρων. ΚΑ. ποίων; φ. 1357. ἀλλ' οἴ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φ.' 1865. τὰ δ' ἄλλα, φέρ ἴδω, πῶς πολιτεύσει φ. N. 314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φ., τίνες εἴσ', ὧ Σώκοστες μίται.
              κρατες, αὖται
374. ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φ. τοῦτό με ποιεῖ τε-
                                       τρεμαίνειν.
              673. ὤσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. ΣΤ. πῶς δή; φ.
736. περὶ τοῦ; σὰ γάρ μοι τοῦτο φ., ὧ Σώκρατες.
1048. καί μοι φ., τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
               1062. άγαθόν τι γενόμενον, φ., καί μ' εξέλεγξον είπών.
     1002. αγαθον τι γενομενον, φ., και μ εξελεγξον είπων.
1088. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλα; ΑΔ. φέρε δή μοι φ.
ΕΙ. 98. τοις τ' ἀνθρώποισι φ. σιγᾶν,
Ο. 439. φ., δίδαξον. ΠΕ. μὰ τον 'Απόλλω 'γὰ μὲν οὐ,
649. φέρ' ΐδω, φ. νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσί
1229. φ. δέ τοί μοι, τὰ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
Α. 122. ἀφεκτέ' ἐστὶ ΜΥ. τοῦ; φ. ΑΥ. ποιήσετ' οὖν;
Θ. δ. ὄψει παρεστώς. ΜΝ. πῶς λέγεις; αὐθις φ.
Β. 112. σοίστης τινι λιάνος διστράλια.

    Β. 112. τούτους φ. μοι, λιμένας, άρτοπώλια,
    519. ἴθι νυν, φ. πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
    755. καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φ.,

                 1454. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι
     1404. τι δαι λέγεις σύ; ΑΙ. την πόλιν νύν μοι φ. Εκ. 710. φέρε νυν, φ. μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; ΒΛ. πάνυ. Π. 56. ἄγε δη, σὰ πρότερον σαυτὰν ὅστις εἶ φ., 62. ἐμοὶ φ. ΠΛ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω. 83. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡ. πόθεν οὖν, φ., 268. ὧ χρυσὰν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φής; πάλιν φ. μοι. 401. βλέψαι ποιῆσαι νὰ ΒΛ. τίνα βλέψαι; φ. 749. ἀτὰρ φ. μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; ΚΛ. ἔρχεται. 843. δ φέρει μετὰ σοῦ τὰ ποιδίσιον πουτί. Φ.
                 843. δ φέρει μετά σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φ.
```

```
φράσον. Fr. 713. παῦσαι μελφδοῦσ', ἀλλὰ πεξή μοι φ., φράσουσ'. B. 161. οι σοι φ. ἀπαξάπανθ' ὧν ἀν δέη. φράσουσα. Ο. 1231. φ. θύειν τοις 'Ολυμπίοις θεοις. φράσσαι. Ι. 1058. ἀλλὰ τόδε φ., πρὸ Πύλου Πύλον ἤν σοι
                                                        έφραζεν.
   ξφραζεν.

I. 1067. ΑΙγείδη, φ. κυναλώπεκα, μή σε δολώση, φράσω. Α. 915. έγὼ φ. σοι τῶν περιεστώτων χάριν.

I. 15. ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κάγώ σοι φ.;

36. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φ.;

474. ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ 'Αθηναίοις φ.

1211. ἐγὼ φ. σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἱῶν

Ν. 823. καί σοι φ. πρᾶγμ' ὁ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.

846. ἡ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φ.;

1354. ἐγὼ φ. 'πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε.

Σ. 87. φ. γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.

ΕΙ. 52. καὶ τοῖς ὑπερτάτοιοιν ἀνδράσιν φ.

403. καί σοι φ. τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Fr. 277, 2. ΐνα μή με προσπράττωσι γραῦν οἱ φ. φρέαρ. Π. 810. τὸ φ. δ' ἐλαίου μεστόν αἱ δὲ λήκυθοι Π. 1169. αὐτὸς προσελθὰν πρὸς τὸ φ. τὰς κοιλίας, φρέατι. ΕΙ. 578. τῷ φ., τῶν τ' ἐλαῶν, Fr. p. 505. τὴν δ' ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φ. παράθες εὐθέως, φρεάτων. Εκ. 1004. ἐκ τῶν φ. τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν; φρένα. Β. 101. ἢ φ. μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν, Β. 886. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φ., Εκ. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φ. καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν φρένας. ΕΙ. 1099. φράζεο δὴ, μή πώς σε δόλω φ. ἐξαπατήσας Ο. 1238. ὧ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φ. 1445. ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. Θ. 291. καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔγειν μοι καὶ φ.

    Θ. 291. καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φ.
    462. οὐκ ἄκαιρα, φ. ἔχουσα,
    Β. 534. νοῦν ἔχοντος καὶ φ. καὶ

   876. Μούσαι, λεπτολόγους ξυνετάς φ. αξ καθοράτε
Π. 581. άλλ' ὧ Κρονικαίς λήμαις δντως λημῶντες τὰς φ. ἄμφω,
φρένες. ΕΙ. 1068. ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φ. ΤΡ. είθε σου

    Β. 899. οὐδ' ἀκίνητοι φ.
    φρενί. Α. 445. δώσω πυκνῆ γὰρ λεπτὰ μηχανῷ φ.
    Ν. 475. ἄξια σῆ φ. συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

   Ν. 475. αξιά ση φ. συμβουλευσομένους μέτα σου.
ΕΙ. 1030. φ. πορίμα τε τόλμη;
Ο. 429. ἔνι σοφόν τι φ.;
938. τὸ δὲ τεᾳ φ. μάθε
1376. ἀφόβω φ. σώματί τε νέαν ἐφέπων
Θ. 438. πάντα δ΄ ἐβάστασεν φ., πυκνῶς τε
φρενός, Ν. 705. νόημα φ. ὕπνος δ΄ ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμᾶτων.
Ο. 456. παραλειτουμένου με ἐνῶς φ. ἀξυνέτους.
           Ο. 456. παραλειπομένην υπ' έμης φ. άξυνέτου
           Β. 102. γλώτταν δ' ἐπιορκήσασαν ίδια τῆς φ
 Β. 102. γλώτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδία τῆς φ. φρενοτέκτονος. Β. 820. φατός ἀμυνομένου φ. ἀνδρὸς φρενῶν. Ι. 1237. πῶς εἶπας; ὥς μου χρησμὸς ἄπτεται φ. Ν. 153. ὧ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φ. Λ. 432. οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἡ νοῦ καὶ φ. φρεσίν. Ι. 1052. ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φ., ὅς σοι φρήν. Λ. 708. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φ, Θ. 275. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φ. ὧμοσεν, Β. 1040. ὅθέν ἡμὴ ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν, φρικώδη. Β. 1385. φ. δεινὰν ὅψιν, φρίξας. Β. 822. φ. δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην, φρονεῖ. Α. 988. * * * ταὶ τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ᾶμα καὶ μεγάλα δὴ φ.,
                                                     δή φ.,
   Ι. 1216, αθτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φ. Θ. 965. ἐν ἰερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φ. φρονεῖν. Ι. 1122. ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φ.
```

```
φρονείν. Ι. 1143. τοὺς οἰομένους φ.
Ν. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φ. δοκήσετε.
 Ν. 502. ες τας ωρας τας έτερας ευ φ. δοκησετε.
Β. 705. υστέρω χρόνω ποτ' αδθις εὖ φ. οὐ δύξομεν.
962. ἀπὸ τοῦ φ. ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς,
971. τοιαῦτα μέντουγὼ φ.
1485, ὅδε γὰρ εὖ φ. δοκήσας
φρονεῖς. Α. 361. πάνυ γὰρ ἐμέ γε πύθος ὅ τι φ. ἔχει.
Ν. 817. οὐκ εὖ φ. μὰ τὸν Δία τὸν 'Ολύμπιον.
821. ὅτε παιδάριον εἶ καὶ φ. ἀρχαϊκά.
 ΕΙ. 1029. σῦ φ., ὁπόσα χρεῶν τὸν
Ο. 119. καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὅρνις φ.
φρονεῖτε. Θ. 533. οὕ τοι μὰ τὴν Ἅγλαυρον, ὧ γυναῖκες, εὖ φ.,
φρόνημα. Σ. 1024. οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι
 τὸ φ.,
φρονήματος. ΕΙ. 25. φαύλως ἐρείδει τοῦτο δ΄ ὑπὸ φ.
φρονήσει. Εκ. 630. ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ρὶς ἴσα τοῖσι κα-
 λοίσι φ.
φρόνιμον. Α. 971. είδες ὧ είδες ὧ πάσα πόλι τὸν φ. ἄνδρα, τὸν
     υπέρσυφον,
Λ. 42. τί δ' αν γυναϊκες φ. έργασαίατο
 φρόνιμος. Ο. 428. άφατον ώς φ.
Λ. 547. άρετή φ.
φρονίμως. Ι. 1364. τουτί μὲν ὀρθῶς καὶ φ. ήδη λέγεις·
     Ο. 1333. τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φ.
 φρονοί. Εκ. 640. alτίας αν προστιθέντες ως φ. τα Βρασίδα.
φρονούντας. Εκ. 862. τοὺς εὖ φ. ΑΝ. Α. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί ;
Π. 577. απὸ τῶν παίδων τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φ. ἄριστα
 φρονούντε. Fr. 487, 2. αἰσχύνομαι τώ τ' οὐ φ. παιδίω. φρονούσιν. Σ. 1463. καὶ τοῖσιν εὖ φ. φροντίδ'. Ν. 137. καὶ φ. ἐξήμβλωκας ἔξευρημένην. Ν. 763. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φ. ἐς τὸν ἀέρα,
 Εκ. 672. φ. ἐπισταμένην
φροντίδα. Ι. 612. ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φ.
Ν. 229. εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φ.
            740. ίθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας την φ.
  φροντίδος. Ν. 233. έλκει πρός αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φ.
 φροντιείς. Ν. 735. ούκ έγκαλυψάμενος ταχέως τι φ.;
φρόντιζε. Ι. 688. άλλ' ὅπως άγωνιεί φ.
 Ν. 700. φ. δή και διάθρει, πάντα τρόπον τε σαυτόν Π. 215. όρατε. ΧΡ. μή φ. μηδέν, ὧγαθέ. φροντίζει. Ι. 783. έπὶ ταισι πέτραις οὐ φ. σκληρῶς σε καθή-
                                μενον ούτως,
 φροντίζειν. Ν. 1345. σον έργον, ω πρεσβύτα, φ. όπη
 Β. 1252, φ. γὰρ ἔγωγ' ἔχω, φροντίζεις. Ν. 723. οὖτος, τί ποιεῖς; οὖχὶ φ.; ΣΤ. ἐγώ;
 φροντίζετε. Ν. 180. ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φ.

Ν. 215. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φ.,

φροντίζοντί. Ι. 638. φωνήν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φ. μοι

φροντίζουσ'. Α. 654. οὐ φ., ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέ-
 λωνται.
φροντίζων. Ι. 776. οὐ φ. τῶν ίδιωτῶν οὐδενὸς, εἰ σοὶ χαριοίμην.
φροντίζων. Ι. 776. ού φ. των ιδιωτών ούδενος, ει σοι χαριοιμην. 
Ν. 75. νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φ., ὁδοῦ 
φροντίς. Ν. 236. ἡ φ. ἔλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα; 
Ξ. 1097. φ., ἀλλ΄ ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος. 
φροντίσαι. Εκ. 530. φράσασαν Ιέναι; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φ., 
φροντίσαιμ. Λ. 696. οὐ γὰρ ὑμῶν φ. ἄν, ἡν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτώ 
φροντίσαιμί. Β. 1222. οὐδ' ἄν μὰ τὴν Δήμητρα φ. γε' 
λουνίσαις Ι. 1366. ἀλλ' οὐ τὰν τοῦταν αίτος ωὐ φ..
 φροντίσης. Ι. 1356. άλλ' οὐ σῦ τούτων αἴτιος, μὴ φ.,
Σ. 25. ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φ.

Σ. 25. Ιδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φ. 228. μή φ. ἐἀν ἐγὼ λίθους ἔχω,
998. μὴ φ. ἄν ἐκὰ ἀγὼ λίθους ἔχω,
998. μὴ φ. ἄν δαιμόνι, ἀλλ' ἀνίστασο.
Λ. 915. εἰς ἐμὰ τράποιτο· μηδέν ὅρκου φ.
Θ. 233. μὴ φ. ἀς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
247. μὴ φ. ἔτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
Εκ. 549. μὴ φ. ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
φροντίστ. Ι. 1291. φ. συγγεγένημαι,
Ν. 950. λόγοισι καὶ φ. καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
φρόντισμα. Ν. 155. φ.; ΣΤ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
φροντίσωμεν. Ι. 71. νῦν οὖν ἀνύσαντε φ., ὧγαθὲ,
φροντίστας. Ν. 456. τοῖς φ. παραθένταν.

  φροντισταίς. Ν. 456. τοίς φ. παραθέντων.
 φροντισταΐσιν. Ν. 1039. ἐν τοίσι φ., ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
φροντιστῆ. Ν. 266. ἄρθητε, φάνητ', ὧ δέσποιναι, τῷ φ. μετέωροι.
φροντιστήριον. Ν. 94. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φ.

    Ν. 128. αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φ.
    142. ἡκω μαθητὴς ἐς τὸ φ.
    181. ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φ.
    1144. τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φ.

 1487. κάπειτ' έπαναβάς έπὶ τὸ φ.
φροντιστής, Ν. 414. εἶ μνήμων εἶ καὶ φ. καὶ τὸ ταλαίπωρον
ἔνεστιν
```

φροντιώ. Ν. 125. ἄνιππον, άλλ' είσειμι, σοῦ δ' οὐ φ.

```
φρονώ. Α. 446. εὐδαιμονοίης, Τηλέφφ δ' άγὼ φ.
Εκ. 937. κάγωγ', ἴνα γνῷς ὡς πολύ σοῦ μεῖζον φ.
φρονῶν. Σ. 507. ταῦτα δρῶν ξυνωμότης ὧν καὶ φ. τυραννικά.
Ο. 635. ξμοί φ. ξυνφδά, μή Π. 679. τοιατά οραν ξυνωμοτής ων και φ. τυρκτικα. Ο. 635. ξμοί φ. ξυνφδά, μή Π. 479. τοιαθτ' ἀκούων; ΠΕ. ὅστις ἐστὶν εὖ φ. φροῦδα. Ν. 718. φ. τὰ χρήματα, φρούδη χροιά, Β. 94. ἄ φ. θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβη, φροῦδά. Α. 470. ἀπολεῖς μ'. ἱδού σοι. φ. μοι τὰ δράματα. φροῦδαι. Fr. 509. ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φ. κατὰ τὸν
 Αυκαβηττόν.

φρούδη. Ν. 718. φροῦδα τὰ χρήματα, φ. χροιὰ,

Ν. 719. φ. ψυχὴ, φ. δ' ἐμβάς.

Β. 305. ήμπουσα φ. ΔΙ. κατόμοσον. ΕΑ. νὴ τὸν Δία.
Β. 305. ημπουσα φ. ΔΙ. κατομοσον. ΔΑ. νη τον Δια.
1344. φ. Γλύκη.
Εκ. 311. τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φ. 'στί μοι;
341. φ. 'στ', ἔχουσα θοιμάτιον οὐγὼ 'φ.
950. φ. γάρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
φροῦδοι. ΕΙ. 197. φ. γὰρ ἔχθές εἰσιν ἔξφκισμένοι.
φροῦδον. Θ. 794. ἔνδοθεν εῦρετε φ. τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-
                             λαμβάνετ' ένδον.
  φρούδος. Α. 208. ἐκπέφευγ', οἵχεται φ. οἵμοι τάλας τῶν ἐτῶν
                             τῶν ἐμῶν.
 πέμπει
φρουροῦντ΄. Σ. 237. φ. εγώ τε καὶ σύ κἄτα περιπατοῦντε
 φρουροῦσι. Β. 472. φ. Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες, φρυαγμοσεμνάκους. Σ. 135. έχων τρόπους φ. τινάς. Φρύγα. Ο. 1244. έχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἡ Φ. Fr. 478. τὸν Φ., τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον. φρύγανα. Ο. 643. καὶ τὰμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φ., Αρυγαίστριαν καὶ φ.
  φρυγανίστριαν. Fr. 618, γυναϊκά θερίστριαν καί φ.
φρύγανον. ΕΙ. 1026. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φ. τίθεσθαι;
 φρύγεται. Εκ. 844, στέφανοι πλέκουται, φ. τραγήματα, φρυγίλος. Ο, 763, φ. δρνις ενθάδ΄ έσται, τοῦ Φιλήμονος γένους. φρυγίλω. Ο. 875. καὶ φ. Σαβαζίω, καὶ στρουθῷ μεγάλη Φρυγίων. Ο. 493. χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φ. ερίων
                             διά τοῦτον
διά τουτον.
Θ. 121. ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φ.
φρύγουσιν. Εκ. 221. καθήμεναι φ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
φρυκτούs. Σ. 1331. δαδὶ φ. σκευάσω.
φρυκτωρίαι. Ο. 1161. φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φ.
Φρύνην. Εκ. 1101. Φ. ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
Φρῦνιν. Ν. 971. οἴας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φ. ταύτας τὰς δυσκολο-
 κάμπτους,
Φρυνίχειον. Σ. 1524, καὶ τὸ Φ.
  Φρύνιχον. Σ. 1302. Αυσίστρατος, Θούφραστος, οί περί Φ.
 Φρύνιχος. Ν. 556. Φ. πάλαι πεποίηχ', ήν το κήτος ήσθιεν. Σ. 1490. πτήσσει Φ. ώς τις αλέκτωρ, Ο. 750. Φ. αμβροσίων μελέων απεβόσκετο καρπον, αεί φέ-
Θ. 164. καὶ Φ., τοῦτον γὰρ οὖν ἄκήκοας,
Β. 13. εἶπερ ποιήσω μηδὲν ἄνπερ Φ.
Φρυνίχου. Σ. 269. ἡγεῖτ' ἀν ἄδων Φ. καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
Β. 689. κεῖ τις ἤμαρτε σφαλείς τι Φ. παλαίσμασιν,
 Φρυνίχφ. Β. 910. έξηπάτα, μώρους λαβών παρά Φ. τραφέντας.
Β. 1299. ήνεγκον αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φ.
Φρυνῶνδα. Fr. 92. ὧ μιαρὲ καὶ Φ, καὶ πονηρὲ σύ.
 Φρυνώνδας. Θ. 861. πατήρ ἐκεῖνός ἐστι ; Φ. μὲν οὖν, Φρύξ. Σ. 433. ὧ Μίδα καὶ Φ. βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία, Ο. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φ. μηδὲν ἤττον Σπινθάρου,
φῦ. Α. 295. φ. φ. φ. φυγαῖς. Εκ. 243. ἐν ταῖς φ. μετὰ τὰνδρὸς φκησ' ἐν πυκνί:
φύγη. Α. 717. κάξελαύνειν χρή τό λοιπόν, κάν φ. τις, ζημιοῦν
Π. 438. ἄνας "Απολλον καὶ θεοὶ, ποῖ τις φ.;
 φύγω. Ο. 354. τοῦτ' ἐκεῖνο' ποῖ φ. δύστηνος; ΠΕ. οὐτος, οὐ
 φύει. ΕΙ. 1165. ον φ. τόν τε φή-
 φύεται. Fr. 556. ἐν τοῖς ὅρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλα φ.
                             πολλά.
πολλά. φύκος. Fr. 309, 5. κάλυμμα, φ., περιδέραι', ὑπογράμματα, φύλ'. Ο. 253. πάντα γὰρ ἐνθάδε φ. ἀθροδζομεν Ο. 686, ὁλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φ. ἀμενηνὰ, φῦλα. Ο. 231. νέμεσθε, φ. μυρία κριθοτράγων Ο. 251. φ. μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται, 1755. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὧ φ. πάντα συννόμων
```

```
φράσαι. Ι. 514. ήμας υμίν ἐκέλευε φ. περί τούτου. φησί γαρ
                                                                            άνηρ
                                  608. ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φ.,
1116. ἀφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φ.
1384. κακκὰν δ' ἄν οὐκ ἔφθης φ., κάγὼ λαβὼν θύραζε
     Ο. 148. Έλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φ.;
Θ. 145. ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φ.
Β. 60. ποῖός τις, ὧδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φ.
431. ἔχοιτ' ἀν οὖν φ. νῷν
Εκ. 333. τὸ δ' ἰμάτιόν σου ποῦ 'στιν; ΒΛ. οὐκ ἔχω φ.
335. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φ.;
Π. 259. σὸ δ' ἀξιοῖς ἴσος με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φ. μοι
280. ὅστις φενακίζεις, φ. δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν
375. τράποιτο; τάληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φ.
1090. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φ. τι βούλομαι.
φράσαιμί. Β. 1461. ἐκεῖ φ. ἀν ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
φράσαιμί. Ο. 1544. τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἦλθον. ἵνα φ. σοι.
φράσατνα. Εκ. 552. φ. σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμμνήσκομαι.
φράσατον. Εκ. 512. φ. σοι χθές; ΠΡ. ἀρτι γ' ἀναμμνήσκομαι.
φράσατον. Ο. 644. καὶ τοὕνομ' ἡμῖν φ. ΠΕ. ἀλλὰ ῥάδιον.
φρασάτω. Εκ. 662. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φ. μοι,
                    Ο. 148. Έλληνικήν δὲ πόλιν ἔχεις ήμιν φ.;
                τοίνυν φ. μοι,
Fr. 1. δ μέν οδν σός, έμδς δ' οῦτος άδελφός φ. τί καλοῦσιν
Fr. 1. δ μὲν οῦν σός, ἐμὸς δ΄ οῦτος ἀδελφὸς φ. τί καλοῦσιν 
ἔδυίους.

φράσεθ΄. ΕΙ. 1054. ὅτφ δὲ θύετ΄ οὐ φ.; ΤΡ. ἡ κέρκος ποιεῖ 
φράσει. Ο. 270. οὕτος αὐτὸς νῷν φ.: τίς ἔστιν ὅρνις οὐτοσί; 
Β. 1122. ἀσωρὴς γὰρ ἢν ἐν τἢ φ. τῶν πραγμάτων. 
φράσειαν. Ο. 374. ἡ φ., ὅντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς; 
φράσειαν. Ο. 121. εἴ τινα πόλιν φ. ἡμῖν εὕερον, 
Β. 110. τοὺς σοὺς φ., εἰ δεοίμην, οἶσι σὺ 
φράσεις. Λ. 1086. τἰς ᾶν φ. ποῦ 'στι ν ἡ Λυσιστράτη; 
Π. 1171. τίς ἄν φ. ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς; 
Fr. 187, 1. τίς ἄν φ. ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον; 
φράσειν. Ο. 15. δς τώδ΄ ἔφασκε νῷν φ. τὸν Τηρέα, 
φράσεινς. Ι. 1158. οἶσθ΄ οὐν ὁ δρᾶσον; ΔΗΜ. εἰ δὲ μὴ, φ. γε σύ. 
Σ. 335. ξον πρὸς εὕνους γὰρ φ. 
1425. εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἡ σύ μοι φ.; 
Π. 65. εἰ μὴ φ. γὰρ, ἀπό σ' ὁλῶκ κακῶς. 
φράσης. Εκ. 837. φ. καθ΄ ἔκαστον ἀνδρ' ὅποι δειπνήσετε: 
Π. 52. ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἡν δ΄ ἡμῶν φ. 
φράσης. ΕΙ. 102. οἰκ ἐσθ΄ ὅπως σιγήσομ, ἡν μή μοι φ. 
ΕΙ. 1061. ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον; ΙΕ, ἡν φ. ΤΡ, μὴ διαλέγου 
Β. 119. καὶ μήτε θερμὴν μήτ΄ ἄγαν ψυχρὰν φ. 
Π. 19. ἡν μὴ φ. ὅ τι τῷδ ἀκολουθοῦμὲν ποτε, 
24. πρὶν ᾶν φ. μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὐτοσί· 
φράσονε. Α. 503. ἡμεῖς φ. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ 
κλάης. ΑΤ. ἀκροῶ δὴ, 
φράσον. Α. 98. ἄγε δὴ σὸ, βασιλεὸς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φ. 
Α. 111. ἄγε δὴ σὸ φ. ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονὶ, 
1064. οἶσθ' ὁς ποιεῖτε τοῦτο; τῆ νύμψη φ., 
1. 448. τῶν δορυφόρων. ΚΛ. ποίων; φ. 
1357. ἀλλ' οἴ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φ. 
1365. τὰ δ' άλλα, φέρ' ίδω, πῶς πολιτεύσει φ. 
Ν. 314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φ., τίνες εἶσ', ὧ Σώ- 
κρατες, αὖται 
374. ἀλλ' ὅστις δ βροντῶν ἐστι φ.' τοῦτό με ποιεῖ τε-
                                                                          lovious.
                            κρατες, αδται
374. ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φ. τοῦτό με ποιεῖ τε-
                                                                          τρεμαίνειν.
                             673. ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. ΣΤ. πῶς δή; φ.
                             736. περὶ τοῦ; σὰ γάρ μοι τοῦτο φ., ὧ Σώκρατες.
1048. καὶ μοι φ., τῶν τοῦ Διὸς παίδων τἰν' ἄνδρ' ἄριστον
1062. ἀγαθόν τι γενόμενον, φ., καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
            1002. αγαθον τι γενόμενον, φ., και μ΄ εξελεγξον είπων.
1088. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλα; ΑΔ. φέρε δή μοι φ.
ΕΙ. 98. τοῖς τ' ἀνθρώποισι φ. σιγῶν,
Ο. 439. φ., δίδαξον. ΠΕ. μὰ τὸν ᾿Απόλλω ᾿γὰ μὲν οὖ,
649. φέρ᾽ ίδω, φ. νῶν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσί
1229. φ. δέ τοί μοι, τὰ πτέρυγε ποὶ ναυστολεῖς;
Α. 122. ἀφεκτέ᾽ ἐστὶ ΜΥ. τοῦ; φ. ΑΥ. ποιήσετ᾽ οὖν;
Θ. δ. όψει παρεστώς, ΜΝ. πῶς λέγεις; αὐθις φ.

Β. 112. τούτους φ. μοι, λιμένας, άρτοπώλια,
519. ἴθι νυν, φ. πρώτιστα ταις όρχηστρίσιν
755. καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φ.,
1454. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φ.

            1454. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φ. Εκ. 710. φέρε νιν, φ. μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; ΒΛ. πάνν. Π. 56. ἄγε δὴ, σὰ πρότερον σαυτὰν ὅστις εἶ φ., 62. ἐμοὶ φ. ΠΛ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω. 83. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡ. πόθεν οὖν, φ., 268. ἄ χρυσὰν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φής; πάλιν φ. μοι. 401. βλέψαι ποιῆσαι νὰ ΒΛ. τίνα βλέψαι; φ. 749. ἀτὰρ φ. μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; ΚΑ. ἔρχεται. 843. δ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φ.
```

φράσον. Fr. 713. παῦσαι μελφδοῦσ', ἀλλὰ πεξή φράσονσ'. B. 161. οἴ σοι φ. ἀπαξάπανθ' ὅν ἄν δ φράσουσα. Ο. 1231. φ. θύειν τοῖς 'Ολυμπίοις θε φράσσαι. Ι. 1058. ἀλλὰ τόδε φ., πρὸ Πύλου ἔφραξεν.

Ι. 1067. Αἰγείδη, φ. κυναλώπεκα, μή σε δολώση φράσω. Α. 915. ἐγὼ φ. σοι τῶν περιεστώτων χάι Ι. 15. ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κὰγώ σοι φ. 36. Βούλει τὸ πράγμα τοῖς θεαταίσιν φ.; 474. ὅποις ἐνὼ τοῦτ' οἰν 'Αθπρίως ὸ, 'Αθτρίως ἐνὼ τοῦτ' οἰν 'Αθπρίως ὸ, 'Αθτρίως ἐνὼ τοῦτ' οἰν 'Αθπρίως ὸ. βούλει το πράγμα τοις θεαταίσιν φ.; ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ 'Αθηναίοις φ. 1211. ἐγὰ φ. σοι. τὴν ἐμὴν κίστην làν

N. 823. καί σοι φ. πρὰγμ' δ σὰ μαθὰν ἀνὴρ ἔσ

846. ἡ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φ.

1354. ἐγὰ φ. ᾿πειδἡ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἔ

Σ. 87. φ. γὰρ ἥδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.

EI. 52. καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φ. 403. καί σοι φ. τι πράγμα δεινόν καὶ μέγα, 403. καί σοι φ. τι πράγμα δεινον και μέγα,
Ο. 1507. ἀλλ΄ ἴνα φ. σοι πάντα τάνω πράγματα
1647. δεθρ' ἀς ἔμ' ἀποχώρησον, ἴνα τί σοι φ.
Λ. 194. ἡμεῖς; Α΄ Α΄ κ' ἐνώ σοι νὴ Δ΄, ἡν βούλη
1011. ἐγὼ δ' ἔτέρους ἐνθένδε τῆ βούλη φ.
Θ. 189. ἐγὼ φ. σοι πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι
764. τοῖσιν πρυτάνεσιν ὰ πεποίηχ' οὕτος φ.
Β. 64. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἡ τέρα φ.;
120. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φ. πρῶτην; τι
127. Βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φ.;
908. ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φ., τοῦτον δὲ πρῶτ έν τοισιν υστάτοις φ., τουτον δέ 908. εν τοισίν υστατοις φ., τουτον σε πρωτ 1156. πῶς δίς; ΕΥ. σκόπει το ῥήμ' ενὰ δέ 1177. σὰ δὲ πῶς ἐποίεις τοὰς προλόγους; Ε 1399. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μοὰστί; ποῦ; Γτ. 445 α, 2. εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἐν δέ φράσων. Θ. 579. ἤκω φ. τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, φράτορας. Ο. 1669. ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς Β. 418. δς ἐπτέτης ὧν οὐκ ἔφυσε φ., φράτορες. Ι. 255. ὧ γέροντες ήλιασταὶ, φ. τριωβ Ο. 765. φυσάτω πάππους παρ' ημίν, καὶ φανούν Fr. 277, 2. ἵνα μή με προσπράττωσι γραῦν οἱ φ φρέαρ. Π. 810. τό φ. δ΄ έλαίου μεστόν αί δὲ λή Π. 1169. αὐτὸς προσελθών πρός τὸ φ. τὰς κοιλί φρέατι. ΕΙ. 578. τῷ φ., τῶν τ΄ ἐλαῶν, Fr. p. 505. τὴν δ΄ ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φ. παράθ ΑΓ. Ρ. 505. την ο ασπισα επισημα τω φ. παραθιφρεάτων. Εκ. 1004. ἐκ τῶν φ. τοὺς κάδους ξυλλα φρένα. Β. 101. ἢ φ. μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι κα Β. 886. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φ., Εκ. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φ. καὶ φιλόσοφοι φρένας. ΕΙ. 1099. φράζεο δὴ, μή πώς σε δόλω φ. Ο. 1238. ὧ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φ. 1445. ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρέ Θ. 291. καὶ ποσθαλίσκον νοῦν έχειν μοι καὶ φ. 462. ούκ άκαιρα, φ. έχουσα, 102. υδιν ακαιρα, φ. εχουσι 8, 534. νοῦν έχοντος καὶ φ. καὶ 876. Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φ. αἶ καθ. Π. 581. ἀλλ' ὧ Κρονικαίς λήμαις ὅντως λημῶντ φρένες. ΕΙ. 1068. ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φ. €lvai Β. 899. οὐδ΄ ἀκίνητοι φ.
 φρενί. Α. 445. δώσω΄ πυκνῆ γὰρ λεπτὰ μηχανᾶ ο Ν. 475. ἄξια σῆ φ. συμβουλευσομένους μετὰ σο Ν. 475. αξια ση φ. συμβουλευσομένους μετα σο ΕΙ. 1030. φ. πορίμω τε τόλμη; Ο. 429. ἔνι σοφόν τι φ.; 938. τὸ δὲ τεᾳ φ. μάθε 1376. ἀφόβω φ. σώματί τε νέαν ἐφέπων Θ. 438. πάντα δ΄ ἐβάστασεν φ., πυκνώς τε φρενός. Ν. 705. νόημα φ. ὕπινος δ' ἀπέστω γλυκύ. Ο. 456. πασαλειπομένην ὑπ' ἐνῶς φ. Δεισέτων. φρενός, Ν. 705. νόημα φ. ῦπνος δ' ἀπέστω γλυκι Ο, 456, παραλειπομένην ῦπ' ἐμῆς φ. ἀξυνέτου Β. 102. γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν Ιδία τῆς φ. φρενοτέκτονος Β. 820. φωτὸς ἀμυνομένου φ. ἀ φρενῶν. Ι. 1237. πῶς εἶπας ; ῶς μου χρησμῶς ἀπ Ν. 153, ἄ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητα τῶν φ. Λ. 432, οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ῆ νοῦ καὶ ἐφρεσίν. Ι. 1052, ἀλλ' ἱέρακα ψίλει, μεμνημένος φρήν. Λ. 708. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια Θ. 275. μέμνησο τοῦνυ τοῦθ', ὅτι ἡ φ. ῶμοσεν Β. 1040. ὅθέν ἡμὴ ἀπομαξαμένη πολλῶι ἀρετῶτ φρικώδη. Β. 1335. φ. δειναν ῷλν, φρίξας. Β. 822. φ. δ' αὐτοκόμον λοφιᾶς λαπικέχ φρο

.	e ᢏ e	•
	pros to the second seco	~
R France v		
kwe air j	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
Territoria	• •	
· terror	****	
	•	_
A B A Millionia	seeks -	~
I green To		
To delicate and	Marine & Marine	•
E CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH		
a de de la reve	Association of the second of t	
TA image	Associated the second of the s	•
Fer es e.	As-No 1 - Comment of	~
ori pir ipilie en a promo-		
E de sportagem and military to		
Too of p. AN A factor	Arrayan A Comment of the Comment of	
lar reis più raren de si :
La alegirana rei ri : La ra Sa	Approximate the first term of	:
Toler et o.	t. 10	• .
φ. if ήμβλασας if eremein.	Abrahanga - A	•
e τήν φ. és τόν depa,
ing	Approximation of the second of	
v dende waplaxes huir o.	- distriction of the contract	
το τό τόημα καὶ τὴν ψ.
στου καὶ σχάσας τὴν ψ.	Appropriate the fitting of the control of the control	
και τρός αυτήν την φ.	Appropriate (COM) and Comment of the	
E TOTAL AMEROS TAXINS TO \$	- փրարանայում 1 է 01 - 100 -	
όνα δρανιεί φ.
Μετ. πάντα τρύπ ον το σαιντών	- փրագատու 11 10 ա դարգում։
- փրագատու 1 11 - գույս	
🖚 🌭 poliv, wyali.	- προσφοράτει το City of City	•
τέτραις ού φ. σκληρων σε κυσή	Appropriation of the state of t	•
= ExperBura, q. iinq	Manglew (C. 191) Character of the Common State	
	G. 1.9 mala majorphilip of pully at 4	
The second of th	- Appropriate Charles (1) is displayed by the control of the contr	
THE REP C.	- Approximation of the first of the second o	
क्रमान विकास के प्रतान के	April 1 to 1 th	_
E E S. See De Tiérie y e erre e	May record the second field of the second of	
or the day of the second	By a grown in a 18 march	-
- 1. h.	South to the man way to be	
The state of the s	A series of the	
	the second section is a second section of the second	
	en de la companya de
La companya de la co	
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	and the contract of the contra	
= - :	And the state of the second	
Marie San San San	The second of th	
alle and		_
THE RESERVE AND ADDRESS.	A comment of the comm	~
and the same		
-		
	•	
Commence and		
	•	
	,	
	-	
	•	
	•	

```
φῦλά. Ο. 777. πτῆξε δὲ ποικίλα φ. τε θηρῶν, φυλαῖς. Ο. 1404. δε ταῖσι φ. περιμάχητός εἰμ' ἀεί; φυλακαί. Ο. 1161. φ. καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
  φύλακας. Ο. 841. φ. κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
      Ο. 1174. λαθών κολοιούς φ. ήμεροσκόποι
  φυλακήν. Σ. 2. φ. καταλύειν νυκτερινήν διδάσκομαι.
φυλακήν. Χ. 3. φ. καταλύειν νυκτερινήν διδάσκομαι.
φυλάκων. Λ. 847. τίς ούτος ούντος των φ. έστως; ΚΙ. έγω.
 φύλαξ. Ο. 1168. άλλ' όδε φ. γάρ τῶν ἐκείθεν άγγελος
Θ. 1026. όδε γάρ ὁ Σκύθης πάλαι φ. ἐφέστηκ'.
φύλαξαι. Σ. 248. τὸν πηλὸν, ὧ πάτερ πάτερ τουτονὶ φ.
 φυλάξαι. 2. 243. τον πήλον, ω πατέρ πατέρ τουτονί

Β. 4. τοῦτο δὲ φ. πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.

φυλάξεις. Ι. 167. δήσεις, φ., ἐν πρυτανείω λαικάσει.

ΕΙ. 176. κεί μὴ φ., χορτάσω τὸν κάνθαρον.

Β. 1002. καὶ φ.,
 Β. 1002. και φ.,

φυλάξομαι. Λ. 631. άλλ' έμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φ.,

Εκ. 769. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ ; ΑΝ. Β. φ.,

831. νῦν δ' αὶ γυναῖκες. ΑΝ. Β. ἀς ἐγὰ φ.

φυλάξομεν. Ν. 1119. εἶτα τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φ.,
  φύλαξου. Θ. 763. φ. αυτόν, ίνα λαβούσα Κλεισθένη
φυλάξουσ'. Εκ. 625. άλλὰ φ. οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους
                                  άπιόντας
 απίστας φυλάξω. Ι. 434. κάγωγ', ἐάν τι παραχαλᾶ, τὴν ἄντλίαν φ. φυλάξων. ΕΙ. 881. οὕπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φ.: δεῦρο σύ φύλαρχος. Ο. 799. ἡρέθη φ., εἶθ ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς φυλαρχοῦντ'. Λ. 561. νη Δι' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φ. εἶδεν ἐφ' ἵππου Φυλασίου. Α. 1028. ἀλλ' εῖ τι κήδει Δερκέτου Φ., φύλασσε. Ι. 1039. ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς: τὸν σὰ φ.,
 φύλατθ'. Σ. 155. φ. δπως μή την βάλανον ἐκτρώξεται, φύλαττε. Ο. 1190. πρός ἐμὲ καὶ θεούς. άλλὰ φ. πᾶς Θ. 932, στήσας φ. καὶ προσιέναι μηδίνα ΕΙ. 481. φ. σαυτήν ἀσφαλώς, πολλοί γὰρ οί πανοῦργοι, φυλάττει. Σ. 597. άλλὰ φ. διὰ χειρός ἔχων καὶ τὰς μυίας
                                 ἀπαμύνει.
       Σ. 957. ότι σοῦ προμάχεται καὶ φ. τὴν θύραν
       Θ. 976. κλήδας γάμου φ.
ο. 870. καρφας γαμου φ. 
φυλάττειν. Σ. 69. οὖτος φ. τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν, 
Θ. 791. ἀλλ' οὐτωσὶ πολλῷ σπουδῷ τὸ κακὸν βούλεσθε φ.; 
φυλάττεσθαι, Α. 257. πρόβαινε. κὰν τὤχλῳ φ. σφόδρα 
φυλάττεται, Ο. 1159. καὶ βεβαλάνωται καὶ φ. κύκλῳ, 
φυλάττετε. ΕΙ. 732. ἀλλὰ φ. ταῦτ' ἀνδρείως ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι 
θεαταῖς
                                  θεαταίς,
 Θ. 652. ἄγε δὴ τί δρῶμεν; ΚΛ. τουτονὶ φ, φυλάττοι. Ι. 499. κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φ. φυλάττομαι. Σ. 1355. νέος γὰρ εἰμι καὶ φ. σφόδρα, φυλάττομεν. Σ. 4. ἄρ' οἶσθά γ' οἶον κνώδαλον φ.; Σ. 112. μᾶλλον δικάζει, τοῦτον οὖν φ.
 182. καταπετάσαντες εν κύκλφ φ. 
'φύλαττον. Β. 469. δν εγώ 'φ. άλλα νῦν έχει μέσος 
φυλάττου. Ι. 761. άλλα φ., καὶ πρὶν εκεῖνον προσικέσθαι σοι,
φυλάττου. Ι. 761. ἀλλὰ φ., καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σοι, πρότερον σὰ Σ. 1343. ἔχου φ. δ΄, ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίου ΕΙ. 1100. ἰκτῖνος μάρψη ΤΡ. τουτὶ μέντοι σὰ φ., Θ. 239. ἐπίκυπτε τὴν κέρκον φ νυν ἄκραν. φυλάττων. Α. 103. ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φ. Εὐκράτη. Π. 1193. τὸν ὁπισθύδομον ἀεὶ φ. τῆς θεοῦ. φυλέτα. Α. 568. ἰὰ Λάμαχ', ἄ φίλ', ἄ φ. Ο. 368. τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὅντε ξυγγενῆ καὶ φ.; φυλῆ Ο. 33. ἡμεῖς δὲ φ. καὶ γένει τιμώμενοι, φυλήν. Ο. 1407. Κεκροπίδα φ.; ΚΙ. καταγελᾶς μου, δῆλος εἶ. Φυλήν. Π. 1146. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὰ Φ. κατὲλαβες. Φυλής. Α. 1023. πόθεν: ΓΕ. ἀπὸ Φ. ἔλαβον οὶ Βοιώτιοι, φυλλάσι. Σ. 398. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φ. παῖε,
 φ, παίε, φυλλεί'. Π. 544. μαλάχης πτόρθους, άντὶ δὲ μάζης φ. Ισχνῶν ραφανίδων, φυλλεία. Α. 469. ἐς τὸ σπυρίδιον Ισχνά μοι φ. δός.
  φυλλοβολούσης. Ν. 1007. μίλακος όζων και άπραγμοσύνης και
 λεύκης φ.,
φυλλοκόμου. Ο. 215. καθαρά χωρεί διά φ.
 Ο. 742. Ιζύμενος μελίας έπι φ.,
φυλλορροεί. Ο. 1481. ἀσπίδας φ.
φύλλων. Ο. 685. Αγε δη φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φ. γενεᾶ
                                προσόμοιοι,
 Ο. 1094, φ. εν κόλποις ναίω,
φθλον. Ο. 1088. εὕδαιμον φ. πτηνῶν
Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φ. κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
  φυλόπιδος. ΕΙ. 1076. φ. λήξαι, πρίν κεν λύκος οίν ύμεναιοί.
  φθναι. Β. 1184. ὅντινά γε, πρίν φ. μέν, ἀπόλλων ἔφη
 Fr. 473, 2. ίφυα φ.
φύομεν. Ο. 106. πτερορρυεί τε καῦθις ἔτερα φ.
```

```
φυρασάμενος. Ν. 979. οίδ' αν μαλακήν φ. τήν φωνήν πρός τον
 εραστήν
Φυρόμαχός. Εκ. 22. ας Φ. ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
φύσα. Θ. 221. κάθιζε' φ. τὴν γνάθον τὴν δεξιάν
φυσα. Ν. 405. ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φ., κἄπειθ' ὑπ'
 ἀνάγκης
φῦσαι. Ο. 785. οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φ. πτερά,
φυσαλ. Ο, 785. ουδεν εστ αμεινον ουδ ήδιον ή φ. πτερα, φυσαλλίδας, Λ. 1245. λαβέ δήτα τὰς φ. πρὸς τῶν θεῶν, φυσαντα. Σ. 1472. τὸν φ. σεμνοτέροις φυσαντες. Α. 868. Θείβαθι γὰρ φ. ἐξόπισθέ μου φυσατήρια. Λ. 1242. ὧ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φ., φυσάτω. Ο. 765. φ. πάππους παρ' ήμιν. καὶ φανοῦνται φράτορες. φύσει. Ν. 486. ἔνεστι δήτά σοι λέγειν ἐν τῆ φ.;
Ν. 537. ἐις δὲ σύμδρονν ἐσχὶ φ. σκέμασβ': στις ποῦντα μὲν.
     N. 537. ώς δὲ σώφρων ἐστὶ φ, σκέψασθ' ήτις πρῶτα μὲν
877. ἀμέλει, δίδασκε θυμόσοφός ἐστιν φ.
     1078. χρω τη φ., σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδέν αἰσχρόν.
Ο. 37. τὸ μη οὐ μεγάλην εἶναι φ. κεὐδαίμονα
Δ. 1037. ἀλλὰ μη ωρασ΄ ἴκοισθ΄ ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φ.,
    Α. 1037. αλλα μη ωρασ ικοίσυ ως εστε σωπικαί φ., 

Θ. 167. δμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῆ φ. 

531. ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φ. γυναικῶν 

752. ὑπέρ γε τούτου. ΜΝ. φιλότεκνός τις εἶ φ. 

Β. 540. καὶ φ. Θηραμένους. 

700. ἀλλὰ τῆς ὁργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι φ., 

1183 μὰ τὸν Δι΄ οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φ., 

Π. 118. ἄνθρωπος οῦτός ἐστιν άθλιος φ.
 273, πάντως γάρ άνθρωπον φ. τοιούτον ες τὰ πάντα
279, διαρραγείης. ὡς μόθων εἶ καὶ φ. κόβαλος,
φύσεις. ΕΙ. 607, τὰς φ. ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,

    Β. 810. φ. ποιητών είτα τῷ σῷ δεσπότη
    1115. αἰ φ. τ' ἄλλως κράτισται,
    φύσεος Σ. 1282. ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φ. αὐτόματον ἐκμαθεῖν

 Σ. 1458. φ., ήν έχοι τις άεί.
φύσεως. Ν. 1075. είεν. πάρειμ' εντεύθεν ές τὰς τῆς φ. ἀνάγκας.
φυσήματι. Β. 825. γηγενεί φ΄
φυσήτε. Β. 863. τοῖς ὀστίνοις φ. τὸν πρωκτὺν κυνός.
 φυσητέον. Α. 293. καὶ τὸ πῦρ φ.,
φύσιν. Ι. 518. ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φ.
                                ővras.

    Ν. 276. ἀρθώμεν φανεραὶ δροσερὰν φ. εὐάγητον,
    352. ἀποφαίνουσαι τὴν φ. αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
    503. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φ.

              515. νεωτέροις την φ. αὐ-
     960. βήξον φωνήν ήτινι χαίρεις, καὶ τήν σαυτοῦ φ. εἰπέ.
1187. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ήν φιλόδημος τήν φ.
Σ. 1071. εἴ τις ὑμῶν, ὧ θεαταὶ, τὴν ἐμὴν ἰδὰν φ.
      Ο. 117. εἶτ' αὖθις δρνίθων μεταλλάξας φ.,
              371. εί δὲ τὴν φ. μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσω φίλοι, 685. "Αγε δὴ φ. ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεῷ προσ-
                                        όμοιοι.
              691. φ. οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε
              Χάους τε
1569. τί, ὧ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φ.

    1508. Τι, ω κακουαίμου; Λαισπουίας ετ την φ
    Fr. 122, 2. βίζας έχούσας σκοροδομίμητον φ.
    φύσις. Λ. 545. ξεν φ., ξεν χάρις,
    Θ. 11. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἐκατέρου 'στὶν ἡ φ.,
    1129. ἀλλ' οὐκ ἄν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φ.

 Β. 1451. εδ γ, ὧ Παλάμηδες, ὧ σοφωτάτη φ.
φύσκαι. Fr. 547. χορδαὶ, φ., πάσται, ζωμοὶ,
φύσκαιs. Fr. 249. διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φ. ῥαφα-
                                νίσιν.
 φύσκης. Ι. 364. έγω δὲ κινήσω γέ σου τον πρωκτον άντι φ. φυστήν. Σ. 610. και το γίναιον μ' υποθωπεύσαν φ. μάζαν προσ-
ενέγκη,
φυσών. Ο. 859. παῦσαι σὰ φ. Ἡράκλεις, τουτὶ τὶ ἦν;
Ο. 1080. εἶτα φ. τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
Β. 1098. φ. τὴν λαμπάδ ἔφευγε.
φυσώντα. ΕΙ. 902. φ. καὶ πνέοντα προσκινήσεται,
 φυσώντι. ΕΙ. 954. φ. καὶ πονουμένο
φυτά. ΕΙ. 599. τάλλα θ' δπόσ' έστὶ φ.
φυτά. ΕΙ. 599. τάλλα θ' δπόσ' έστί φ. 
φυτεύειν. Σ. 1133. ἔπειτα παίδας χρή φ. καὶ τρέφειν, 
'φύτευον. ΕΙ. 558. τάς τε συκᾶς, ᾶς ἐγὼ 'φ. ἄν νεώτερος, 
'φύτευσα. ΕΙ. 629. ἐξέκοψαν, ἡν ἐγὼ 'φ. καξεθρεψάμην. 
φυτεύω. Fr. 164, 1. συκᾶς φ. πάντα πλήν Λακωνικῆς: 
φώδας. Fr. 124, 2. φ. τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον; 
φώδων. Π. 535. σὸ γὰρ ἀν πορίσαι τί δύναι ἀγαθὸν, πλήν φ. ἐκ
                                 Βαλανείου
 ραλανείου 

φώκης. Σ. 1035. ] φ. δ' όσμὴν, Λαμίας δ' ὅρχεις ἀπλύτους, 

ΕΙ. 758. \ πρωκτὸν δὲ καμήλου. 

φωνά. Ο. 236. ἡδομένα φ. 

φωνάν. Α. 747. χὴσεῖτε φ. χοιρίων μυστηρικῶν. 

φωνάς. Ι. 522. πάσας δ' ὑμῖν φ. lels καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
```

φωνάς. Χ. 562. ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φ. lépton els ἀπόφυξιν. φώνει. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ. φ. δὴ τὰ ταχέως, χοιρίον. φωνή. Ι. 218. φ. μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγόραιος εἶ΄ Σ. 395. οὖτος, ἐγείρου. ΣΩ. τί τὸ πρᾶγμ΄; ΒΔ. ἄσπερ φ. μέ τις ἐγκεκύκλαται. φωνή. Α. 1046. φ. τοιῶῦτα λάσκων. Σ. 572. εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φ., παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις 573. εἰ δ΄ αὖ τοῖς χοιρίδιως χαίρω, θυγατρός φ. με πιθέσθαι. ΕΙ. 800. ὑμνεῦν, ὅταν ἡρινα μὲν φ. χελιδῶν Θ. 961. μέλπε καὶ γέραιρε φ. πᾶσα χορομανεῖ τρόπφ. Β. 379. τῆ φ. μολπίζων, φωνήν. Ι. 137. ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φ. ἔχων. Ι. 638. φ. τ΄ ἀναιδῆ ταῦτα φροντίζοντί μοι Ν. 357. οὐρανομήκη μήξατε κάμοὶ φ., ὧ παμβασίλειαι. 960. ῥῆξον φ. ἤτυι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ. 963. πρῶτον μὲν ἔδει παιδός φ. γρύζαντος μηδέν ἀκοῦσαι. 979. οὐδ' ἀν μαλακὴν φυρασημενος τὴν φ. πρὸς τὸν ἐραστὴν Σ. 36. ἔχουσα φ. ἐμπεπρημένης ὑός. 555. ἰκετεύουσίν θ΄ ὑποκύπτοντες, τὴν φ. οἰκτροχοοῦντες. 572. εἰ μὲν χαίρεις ἀρνός φωνῆ, παιδὸς φ. ἐλεήσαις 1034.) περὶ τὴν κεφαλὴν, φ. δ' εἶχεν χαράδρας δλεθρον ΕΙ. 757. \
Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φ., ξυνῶν πολὸν χρόνον. 721. ξύμβιλον ὄρνιν. φ. δρνιν, θεράποντ' δρνιν, δνον δρνιν. Α. 361. ἔκοψεν ἄσπερ Βουνάλου. φ. ἀν οὐκ ἀν εἶχον. Fr. 344, 6. τρυγός τε φ. εἰς λεκάνην ἀθουμένης,

φωνής. Ν. 292. ήσθου φ. ἄμα καὶ βροντής μυκησαμένης θεοσέπτου;
ΕΙ. 61. σιγήσαθ, ὡς φ. ἀκούειν μοι δοκῶ.
Π. 1008. ἐπ' ἐκφοράν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φ. μόνον φωνήσας. Θ. 51. τίς ὁ φ.; ΜΝ. νήνεμος αἰθήρ. φωράσων. Β. 1363. εἰσελθοῦσα φ. φωράσων. Ν. 499. ἀλλ' οὐχὶ φ. ἔγωγ' εἰσέρχομαι. φῶρες. Fr. 153. ᾿Αργεῖοι φ.: φῶς. Ν. 614. μὴ πρίη, παῖ, δαδ', ἐπειδὴ φ. Σεληναίης καλόν. Ν. 632. αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φ. ΕΙ. 307. πρὶν μοχλοίς καὶ μηχαναίσιν ἐτ τὸ φ. ἀνελκύσαι 445. ἐς φ. ἀνελθεῖν, ῷ πότνι, ἐν ταῖσιν μάχαις. Ο. 699. ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φ. Θ. 126. τῆ φ. ἔσσυτο δαιμονίοις ὅμμασιν, 194. χαίρεις ὀςῶν φ., πατέρα δ' οὺ χαίρειν δοκεῖς; Β. 155. όψει τε φ. κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε, φῶσιν. Β. 132. κάπειτ ἐπειδὰν φ. οἱ θεώμενοι Φωσφόρον. Α. 443. εἴ τάρα νὴ τὴν Φ. τὴν χεῖρ' ἀκραν Λ. 738. χάρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νὴ τὴν Φ. φωσφόρον. Θ. 858. πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φ. φωσφόρου. Fr. 535, 2. Ἑκάτης ἄγαλμα φ. γενήσομαι. φωσφόρου. Fr. 535, 2. Ἑκάτης ἄγαλμα φ. γενήσομαι. φωσφόρου. Fr. 494. ἐκφέρετε πεύκης κατ ΄ Αγάθωνα φ. φωτός. ΕΙ. 528. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φ. ἔχθιστον πλέκος. Β. 820. φ. ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς

\mathbf{X}

χ'. Α. 732. ἀμβᾶτε ποττὰν μᾶδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πα. κ.τ.λ. χά. Λ. 887. χ δυσκολαίνει πρὸς ὶμὲ καὶ βρενθύεται, Χάβης. Σ. 234. Εὐεργίδης ᾶρὶ ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Κ. ὁ Φλυεύς; Κάκι. Ο. 698. οὐτος δὲ Κ. πτερόεντι μιγεὶς νυχίφ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν χαὶ. Λ. 47. τὰ κροκοτίδια καὶ τὰ μύρα χ. περιβαρίδες χατα. Λ. 90. τίς δ' ἡτέρα παῖς: ΛΑ. χ. ναὶ τὰ σιὰ, Λ. 91. Κορινθία δ' αὖ ΛΥ. χ. νὴ τὸν Δία χαῖρ'. Α 176. χ. 'λμμθθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ὰν στῶ τρέχων' Ι. 1333. χ., ὧ βασιλεῦ τῶν 'Ελλήνων' καὶ σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς Ν. 358. χ., ὧ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων' ΕΙ. 523. ὧ χ. 'Οπώρα, καὶ σὶ δ', ὧ Θεωρία. 582. χαῖρε χ., ὡς ἢλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὧ φιλτάτη. Ο. 869. ὧ Σουνιέρακε, χ. άναξ Πελαργικέ. Λ. 6. χ., ὧ Καλονίκη. 1108. χ. ὧ πασῶν ἀνδρειοτάτη' δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι Θ. 129. χ., δλβιε, παὶ Λατοῦς. 972. χ., ὧ 'Εκπεργε. 1056. χ.. ὧ φίλη παῖ' τὸν δὲ πατέρα Κηφέα, Β. 184. χ ὧ Χάρων, χ. ὧ Χάρων, χ. ὧ Χάρων. Σ. Εκπεργε. 1056. χ.. ὧ φίλη παῖ' τὸν δὲ πατέρα Κηφέα, Β. 184. χ ὧ Χάρων χ. ὧ Χάρων, χ. ὧ Κάρων. 272. ἰαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο ΕΑ. χ., ὧ δέσποτα. χαῖρε. Α. 729. ἀγορά 'ν 'Αθάναις χ., Μεγαρεῦσιν φίλα. Α. 832. καὶ χ. πόλλί. ΜΕ. ἀλλ' ἀμὶν οὐκ ἐπιχώριον. 872. ὧ χ., κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. 1206. ἰὴ ἰὴ χ. Λαμαχίππιον, 1. 1254. ὧ χ. καλλίνικε. καὶ μέμνησ' ὅτι ΕΙ. 582. χ. χαῖρ', ὡς ἢλθες ἡμῦν ἀσμένοις. ὧ φιλτάτη. 718. ἀλλ', ὧ φίλ' Έρμῆ, χ. πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε, Λ. 78. ὧ φιλτάτη Λάκαινα, χ., Λαμπιτοῖ. 853. ὧ χ. φίλτατ' οὺ γὰρ ἀκκεὲς τοῦνομα Θ. 111. χ. καλλίσταις ἀοιδαίς 1193. τί οὐ κατεύδει παρ ἐμέ; ΕΥ. χ., τοξότα: 8. 164. καὶ χ. πόλλ', ὧδελφέ. ΔΙ νὴ Δὶ καὶ σύ γε Fr. 162, 2. χ. λιπαρὸν δάπεδον. ούθαρ ἀγαθῆς χθονός. 234, 2. ἐαν ἀνεκὰς, λέγε, χ. φέγγος ἡλίου. χαίρει. Ν. 1070. γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χ.΄ οὺ δ' εἰ κρύνιππος. Β. 358. ἡ βωμολόχοις ἔπεσιν χ. μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν, χαίρει. Ν. 1070. γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χ.΄ οὺ δ' εἰ κρύνιππος. Β. 358. ἡ βωμολόχοις ἔπεσιν χ. μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν, χαίρειν. Α. 200. χ. κελείων πολλά τοὺς 'Αχαρνέας' 1. 329. σου μαρωτερος, ὥσει ν. μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο τοιοῦσιν, ξαίρεις δρῶν φῶς, πα

χαίρειν. Π. 322. χ. μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ἄνδρες δημόται,
Π. 638. πάρεστι χ., ήν τε βούλησθ' ήν τε μή.
1187. χ. ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
χαίρεις. Ι. 1116. θωπευόμενός τε χ.
Ν. 960. βήξον φωνὴν ἢ τινι χ., καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
Σ. 572. εἰ μὲν χ. ἀρνός φωνἢ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις.
ΕΙ. 1279. ἀλλὰ τί δητ' ἄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οΙστισι χ.
Ο. 1402. οὐ γὰρ σὺ χ. πτεροδύνητος γενόμενος;
Θ. 194. χ. ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
263. ἀρ' ἀρμόσει μοι; ΕΥ. χαλαρὰ γοῦν χ. φορῶν.
Β. 745. χ., ἰκετεύω; ΑΙ. μάλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
Π. 61. ἀλλ' εἴ τι χ. ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
Χαιρέου. Σ. 687. ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι καταπῦγον, Χ.
νιὸς. χαίρειν. Π. 322. χ. μέν υμας έστιν, ανδρες δημόται, vids, χαίρετ'. ΕΙ. 337. μή τι καί νυνί γε χ.: ού γάρ ίστε πω σαφώς. ΕΙ. 1355. & χαίρετε χ., άν-Λ. 1097. & χ., & Λάκοινες αίσχρα γ' ἐπάθομεν. χαίρετε. Ν. 358. χ. τοίνιν, & δέσποιναι καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλφ, ΕΙ. 149. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. άλλά χ. 338. άλλ' όταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χ. 1355. ὧ χ. χαίρετ', ἄνΛ. 1074. ἄνδρες Λάκωνες πρώτα μέν μοι χ., χαίρετον. Ο. 645. Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. Δλλά χ. Π. 788. ἄ φίλταν ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χ. χαιρέτω. Ν. 560. ὅστις οὖν τούτοισι γελᾶ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χ. Χαιρεφών. Ν. 104. ών δ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χ. N. 156. ἀνήρετ' αὐτὸν Χ. ὁ Σφήττιος 831. καὶ Χ., δε οίδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη Σ. 1412. άληθες, ούτος; ΦΙ. καὶ σῦ δή μοι, X., Ο. 1564. Χ. ή νυκτερίς. Χαιρεφώντα. Ν. 144. ανήρετ' άρτι Χ Σωκράτης Ν. 1465. του Χ. του μιαρου και Σωκράτη Σ. 1408. κλητηρ' έχουσα Χ. τουτονί. Fr. p. 509. X. 282. X. 457. X. 486 a. Χ. νυκτός παίδα. 486 a. Χ. νυκτός παιδα.
Χαιρεφώντι. Ο. 1296. ίβις Λυκούργφ, Χ. νυκτερίς,
Χαιρεφώντος. Ν. 146. δακοῦσα γὰρ τοῦ Χ. τὴν ὀφρῦν
Ν. 503. οὐδὲν διοίσεις Χ. τὴν φύσιν.
χαιρηδόνος. Α. 4. φέρ' ἴδω, τί δ' ήσθην ἄξιον χ.;
χαιρήσεις. Ι. 828. οὐ χ., ἀλλά σε κλέπτονθ'
Π. 64. οῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χ. ἔτι
χαιρήσετον. Ι. 235. οῦ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χ.,
χαιρήσων. Σ. 186. Οὖτις μὰ τὸν Δί' οῦ τι χ. γε σύ.
Χαιρησών. Σ. 186. Οὖτις μὰ τὸν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χ.: Χαιρητάδου. Εκ. 51. και την Φιλοδωρήτου τε και Χ.;

Χαιριδής. Α. 866, έπὶ τὴν θύραν μοι Χ. βομβαύλιοι; Χαίριππον. Ν. 64. Ξάνθιππον ἢ Χ. ἡ Καλλιππίδην, Χαίρις. Α. 16. ὅτε δή παρέκυψε Χ. ἐπὶ τὸν ὅρθιον. Χαίριε. Α. 16. στε ση παρεκυψε Α. επι τον ορείστ.
ΕΙ. 951. ἡν Χ. ὑμᾶς ίδη,
Ο. 858. συναδέτω δὲ Χ. ἀδάν.
χαίρομα. ΕΙ. 291. ὡς ἥδομαι καὶ χ. κεὐφραίνομαι.
χαίρομεν. ΕΙ. 311. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χ. κηρύγματος.
χαίροντας. Α. 371. τοὺς τῶν ἀγροίκων οίδα χ. σφόδρα
χαίροντας. Α. 1143. ἴτε δὴ χ. ἐπὶ στρατιάν.
Σ. 1009. ἀλλ' ἴτε χ. ὅποι βούλεσθ'.
ΕΙ. 321. οἰν γὰο ἦν γ. ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν. Σ. 1009. ἀλλ' έτε χ. ὅποι βούλεσθ'.
ΕΙ. 321. οἱ γὰρ ἀν χ. ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
Β. 244. καὶ φλέω, χ. ἀδῆς
χαίρουσιν, Εκ. 228. βινούμεναι χ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
χαίρω. Ν. 1329. ἄρ' οἶσθ' ὅτι χ. πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
Σ. 510. οὐδὲ χ. βατίαιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἤδιον ἄν
573. εἰ δ' αῦ τοῖς χοιριδίους χ., θυγατρὸς ψωνῆ με πιθέσθαι.
Β. 744. εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγω χ. ποιῶν.
Π. 247. χ. τε γὰρ ψειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
χαίρωμεν. Θ. 311. τάγαθά. ἱὴ παιὼν, ἱὴ παιών. χ.
χαίρων. Α. 563. ἀλλ' οὐδὲ χ. ταῦτα τολμήσει λέγειν.
Ι. 498. ἀλλ' ἔθι χ., καὶ πράξειας
548. ἱν' ὁ ποιητὴς ἀπίη χ., Χαίρων. Α. 503. αλλ ουσε χ. ταυτα τοκμησει κετευ.

1. 498. άλλ' ΐθι χ., καὶ πράξειας
548. ἴν' ὁ ποιητὴς ἀπίη χ.,

Ν. 510. άλλ' ΐθι χ. τῆς ἀνδρείας
1008. ἤρος ἐν ὥρα χ., ὁπόταν πλάτανος πτελέα ψιθυρίζη.
ΕΙ. 154. άλλ' άγε, Πήγασε, χώρει χ.,
719. ὧνθρωπε, χ. ἀπιθι καὶ μέμνησό μου.
729, άλλ' ίθι χ. ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδύντες
Θ. 719. χ. ἴσως ἐνυβριιῖς,
Β. 843. άλλ' οῦ τι χ. αὖτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ', Αἰσχύλε,
1500. ἄγε δὴ χ., Αἰσχύλε, χώρει,
Εκ. 683, εἰδῶς ὁ λαχῶν ἀπίη χ. ἐν ὁποίω γράμματι δειπνεῖ·
Π. 1079. νῦν δ' ἄπιθι χ. συλλαβῶν τὴν μεἰρακα.
χαίρωσι. Ι. 39. ἡν τοῖς ἔπεσι χ. καὶ τοῖς πράγμασι.
χαίτην. Β. 822. φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιάς λασιαύχενα χ.,
χαῖωτέραν. Λ. 1157. οὅπα γυναῖκ' ὅπωπα χ.
χάλα. Θ. 638. χ. ταχέως τὸ στρόφιον, ὧναίσχυντε σύ.
Εκ. 508. χ. συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικὰς,
χαλαζᾶι. Ι. 381. τὸν πρωκτὸν, εἰ χ.
χαλάζαις. Ν. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ χ. στρογγύλαις συντρίχαλάζαις. Ν. 1127. τον κέραμον αυτού χ. στρογγύλαις συντρίψομέν. χαλαζων. Β. 852. άπο των χ. δ', ω πονήρ' Ευρεπίδη χαλάν. Ο. 383. οίδε τῆς ὀργῆς χ. είξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος. χαλαρά. Σ. 1495. στρέφεται χ. κοτυληδών. Θ. 263. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ΕΥ. χ. γοῦν χαίρεις φορῶν. χαλάσας. Σ. 655. ἀκρόασαί νυν, ὧ παππίδιον, χ. ὀλίγον τὸ χάλασας. 2. 635. ακροασαί νύν, ω παππιοίον, χ. ολίγον το μέτωπον Σ. 727. ὥστ' ἦδη τὴν ὀργὴν χ. τοὺς σκίπωνας καταβάλλω. χαλάσθω. Σ. 1484. κλῆθρα χ. τάδε. καὶ δὴ γὰρ χάλασον. Λ. 419. ἐλθὼν χ., ὅπως ἄν εὐρυτέρως ἔχη. Θ. 1003. χ. τὸν ἦλον. ΤΟ. ἀλλὰ ταὶτα δρᾶς ἐγώ. χαλεπά. Λ. 142. ἐυμψήφισαί μοι. ΛΑ. χ. μὲν ναὶ τὼ σιὼ χαλεπαί. Εκ. 1086. χ. γ' ἄν ἦτε γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡ. Β. χαλέπαινε. Β. 1020. Αλσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδώς σεμνυνόχαλεπή. Λ. 16. ήξουσι χ. τοι γυναικῶν ξεοδος. χαλεπ $\hat{\eta}$. Λ. 1116, καὶ μη χ. τ $\hat{\eta}$ χειρὶ μηδ' ,αὐθαδικ $\hat{\eta}$, χαλεπόν. Σ. 646. ναι χ. **** Σ. 650. χ. μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἡ 'πὶ τρυγφδοῖς, 950. χ. μὲν, ἄνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου
985. οὕκουν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. χ. εἰδέναι.
1457. τὸ γὰρ ἀποστῆναι χ.
ΕΙ. 819. ὡς χ. ἐλθεῖν ῆν ἀρ΄ εὐθὺ τῶν θεῶν.
Λ. 504. καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύναμαι. χ. γὰρ 1112. ἀλλ' οὐχὶ χ. τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις 1112. ἀλλ΄ οὐχὶ χ. τοὕργον, εὶ λάβοι γέ τις
Β. 1100, χ. οὖν ἐργον διαιρεῖν,
Εκ. 27. ἦν χ. αὐταῖς; ἀλλ΄ ὁρῶ τονδὶ λύχνον
180, χ. μὲν οὖν ἀνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
266. χ. τὰ πρᾶγμ'. ὅμως δὲ χειροτονητέον
Π. 578. αὐτοῖς, οὕτω διαγιγνώσκειν χ. πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
782. βάλλ' ἐς κόρακας 'ὡς χ. εἰσιν οἱ φίλοι
χαλεπός. Σ. 821. ὡ δέσποθ' ἡρως, ὡς χ. ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν'
Σ. 942. οὖκ αὖ σὰ παύσει χ. ὧν καὶ δίσκολος,
χαλεπῶς, Π. 60. σκαιῶς γὰρ αἰτοῦ καὶ χ. ἐκπυνθάνει.
χαλεπώτατον. Ι. 516. κωμφδοδιδασκαλίαν εἶναι χ. ἔργον
ἀπώντων'

ἀπάντων

χαλεπωτάτους Ο. 539. πολύ δή πολύ δή χ. λόγους χάλικας. Ο. 839. χ. παραφόρει, πηλόν άποδὺς όργασον, χαλινούς. Β. 827. γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα χ., χάλκευ'. Ι. 470. εὖ γ' εὖ γε, χ. ἀντὶ τῶν κολλωμένων.

χαλκεύει. Π. 163. ἔτερος δὲ χ. τις, δ δὲ τεκταίνεται. χαλκεύειν. Π. 513. τίς χ. ἡ ναυπηγεῖν ἡ βάπτειν ἡ τροχοποιεῖν χαλκεύεσθε. Ο. 1114. ἡν δὲ μὴ κρίνητε, χ. μηνίσκους φορεῖν χαλκεύεται. Ι. 469. ἐγῷδ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χ. χαλκεύς. ΕΙ. 480. μόνοι προθυμοῦντ'' ἀλλ' ὁ χ. οὐκ ἐᾳ. χαλκέως. Fr. 510, 2. βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χ. χαλκή. Π. 813. χ. γέγονε' τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς χαλκηλάτους. Β. 929. γρυπαέτους χ., καὶ ρήμαθ' Ιππόκρημνα, χαλκής. Ο. 490. ἀναπηδώσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χ., κεραμής, σκυλοδέψαι, Λ. 627. καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὕσας ἀσπίδος χ. πέρι, Χαλκιδέας, Ι. 238. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χ. ἀφίστατον. Χαλκιδικόν. Ι. 237. τουτί τί δρᾶ τὸ Χ. ποτήριον; χαλκίοικον. Λ. 1300. καὶ χ. 'Ασάναν. Λ. 1320. καὶ τῶν σιῶν δ' αὖ τὰν κρατίσταν χ. ὅμνη Λ. 1520, και των σιαν ο αυ των κρατιστών χ. υμνη χαλκίοις. Β. 725. χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χ., χαλκίον. Λ. 749, μὰ τὴν 'Αφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χ. Fr. 9. "ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χ. (τοῦτ' ἐστι κοτταβεῖον) ἱστάναι καὶ μυρρίνας." χαλκίου. Fr. 12. οδκ, άλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χ. χαλκίω. A. 1128. κατάχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον. ἐν τῷχ. Fr. 169, 2. ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χ. λελουμένους σχολάζειν. χαλκοῖς. B. 730. προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χ. καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις χαλκοκρότων. Ι. 552. χ. ἵππων κτύπος χαλκόν. Εκ. 822. χ. τὸ λοιπόν ἀργύρω γὰρ χρώμεθα. χαλκοῦν. Λ. 562. ἐς τὸν χ. ἐμβαλλόμενον πίλον λέκιθον παρὰ γραός Β. 294. ἄπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χ. έχει. Β. 294. απαν το προσωπον. ΔΙ. και σκελος χ. εχει. Fr. 247. "δακτύλιον χ. φέρων ἀπείρονα."

χαλκούς. Εκ. 815. έγωγε. ΑΝ. Β. τοὺς χ. δ' ἐκείνους ἡνίκα
χαλκοφάλαρα. Α. 1072. τίς ἀμφὶ χ. δώματα κτυπεῖ;
χαλκώματα. Fr. 381. "χ., προσκεφάλαια."

χαλκωμάτων. Σ. 1214. ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χ.,
χαλκῶν. Εκ. 818. μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χ. ἔχων.
χαλῶσιν. Λ. 310. κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χ. αἰ χαλώσιν. Α. 310. κάν μη καλούντων τοὺς μοχλοὺς χ. αι γυναίκες, χάμα. ΕΙ. 1138. χ. την Θρῆτταν κυνῶν, ΕΙ. 1155. χ. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω, 1168. χ. φήμ', "Ωραι φίλαι καὶ Β. 1525. λαμπάδας ἰρὰς, χ. προπέμπετε χαμάζ'. Α. 344. ἐκσέσεισται χ. οὐχ ὁρῷς σειόμενον; Σ. 1012. σθαι μὴ πέση φαύλως χ. Λ. 358. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεῖς χ., ὅπως ἄν, χαμάζε. Α. 341. τοὺς λίθους νῦν μοι χ. πρῶτον ἐξεράσατε. χαμαθέν. Σ. 249. κάρφος χ. νιν λαβών τὸν λύχνον πρόβυσον. χαμαί. Α. 342. οὐτοιί σοι χ., καὶ σὰ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος. Α. 869. τὰνθεια τῶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χ. χαμαί. Α. 342. οὐτοιί σοι χ., καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφ Α. 869. τάνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χ. 1. 155. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χ. 371. διαπατταλευθήσει χ. Ν. 231. εἰ δ' ὧν χ. τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν, 697. χ. μ ἔασον αὐτὰ ταῦτ ἐκφροντίσαι. Σ. 43. χ. καθῆσθαι, τῆν κεφαλὴν κόλακος ἔχει. ΕΙ. 886. ἀγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χ. Λ. 637. ἀλλὰ θώμεσθ', ὧ φίλαι γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χ. 917. ἀρκεί χ. νῷν. ΜΥ. μὰ τὸν ᾿Απόλλω μἡ σ᾽ ἐγὼ, 918. καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλυῶ χ. Θ. 214. ἀπόδυθι τουτί θοὶμάτιον. ΜΝ. καὶ δὴ γ. ΜΝ. καὶ δὴ χ. Θ. 214. ἀπόδυθι τουτὶ θοὶμάτιον. Θ. 214. ἀπόσυθι τουτί θοίμάτιου. ΜΝ. καί δή χ.
Fr. 416. ἀπασκαρίζειν ώσπερεὶ πέρκην χ.
χαμεύνη. Ο. 816. οὐδ' ἀν χ. πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.
χᾶναs. Α. 878. καὶ μὰν φέρω χ., λαγὼς, ἀλώπεκας,
χανδάνη. Β. 260. χ. δι' ἡμέρας
χανεῖν. Σ. 342. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χ.
Χαόνας. Α. 613. οἰδέν τις ὑμῶν τὰκβάταν' ἢ τοὺς Χ.; Χάος. Ν. 424. τὸ Χ. τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλώτταν, τρία ταυτί ; Ο. 693. Χ. ήν και Νὺξ Έρεβός τε μέλαν πρώτον και Τάρταρος Χαόσι. Α. 604. έτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' έν Χ. 1. 78. δ πρωκτός έστιν αὐτόχρημ' έν Χ., Χάους. Ο, 691. φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Έρέβους τε Χ. τε χάους. $\begin{cases} 0.192. \\ 1218. \end{cases}$ διὰ τῆς πύλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χ. χαράδρας. $\begin{cases} \Sigma. 1034, \\ \Sigma. 1034, \\ \text{ΕΙ. 757.} \end{cases}$ δλεθρον τετοκυίας. χαραδριοί. Ο. 1141. οἱ χ. καὶ τάλλα ποτάμι' ὅρνεα. χαραδριόν. Ο. 266. $\frac{1}{\epsilon}$ μβάς ἐπῶζε, χ. μιμούμενος. χάρακας. Α. 986. τὰς χ. ὅπτε πολὺ μάλλον ἔτι τῷ πυρὶ, Σ. 1201. ὅτ' Ἑργασίωνος τὰς χ. ὑφειλόμην.

```
χάρακας. Σ. 1202. ἀπολεῖς με. ποίας χ., ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
ΕΙ. 1263. λάβοιμ' ἀν αὕτ' ἐς χ., ἐκατὸν τῆς δραχμῆς.
 χάρακι. Α. 1178. άνὴρ τέτρωται χ. διαπηδῶν ταφρον, 
χαρακτήρ. ΕΙ. 220. ὁ γοῦν χ. ἡμεδαπὸς τῶν ἡημάτων. 
χαράν. Π. 637. λέγεις μοι χ., λέγεις μοι βοάν. 
χάραξ. Σ. 1291. εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χ. τὴν ἄμπελον. 
χαρεῖσαι. Ν. 274. ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς
                                         λεροίσι χ.
  χαρέντα. Θ. 980. χ. χορείαις.
Χάρητι. Α. 604. ἐτέρους δὲ παρὰ Χ., τοὺς δ' ἐν Χαίσι
  χαριεί. Θ. 1078. κοί χ. μοι. παῦσαι. ΕΥ. παῦσαι. χάριεν. Π. 145. ἡ χ. ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
χάριεν. Π. 145. ἡ χ. ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γἰγνεται. χαρίεν. Β. 1491. χ. οὖν μὴ Σωκράτει χάριἐν. Εκ. 680. ὑνα μὴ δειπνῶσ΄ αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. νὴ τὸν ᾿Απόλλω χ. γε. χαρίεντα. Σ. 1400. λέξαι χ. ΑΡ. μὰ Δία μὴ μοί γ', ὧ μέλε. Εκ. 794. χ. γοῦν πάθοιμ' ἀν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι χαρίεντά. Ο. 1401. χ. γ', ὧ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά. Εκ. 190. τάλαιν', ᾿Αφροδίτην ὑνόμασας. χ. γ' ἀν Π. 849. χ. γ' ἡκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων. χαρίεντες. Α. 1226. ἡ καὶ χ. ἦσαν οἱ Λακωνικοί. χαριεντίζει. Fr. 212. χ. καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει. χαρίξοτος. Fr. Μ. Δαιτ. 9, 3. χ. τὸ δρὰμα τοῦτ' ἐδείκνυεν. χαριζόμενος. Fr. Μ. Δαιτ. 9, 3. χ. τὸ δρὰμα τοῦτ' ἐδείκνυεν. χάριν. Α. 892. ὑμῦν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χ. Α. 915. ἐγὰ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χ.,
       1051. ἐκέλευε δ' ἐγχίαι σε, τῶν κρεῶν χ.,
1232. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χ.
I. 268. ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χ.
Σ. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χ.,

Σ. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ελαμψε της τύχης χ., 1347. ὧν οὕνεκ ἀπόδος τῷ πέει τῷδὶ χ.
1420. ἡν ἀν σὰ τάξης, καὶ χ. πρός εἴσομαι.
ΕΙ. 761. ἀποδοῦναὶ μοι τὴν χ. ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
Ο. 384. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χ.
Λ. 865. ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βἰφ χ., 869. χ. οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων ἔστυκα γάρ.
Θ. 128. ὧν χ. ἀνακτ' ἀγαλλε Φοῖβον [τιμᾶ].
586. τοὸς ποῖον ἔργον, ἡ τίνος γγύμης χ.;

9. 128. ων χ. ανακτ άγαλλε Φοιρον [τίμα].
586. πρός ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χ.;
601. καὶ σὰ ξυνέξευρ' αὐτὰν, ὡς ἀν τὴν χ.
982. διπλῆν χ. χορείας.
Β. 1418. ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΤ. τοῦ Εκ. 140. καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ' ἢ τίνος χ.
1048. μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχείὰν σοι χ.
Π. 53. ὅστις ποτ ἐστίν οὐτοσὶ καὶ τοῦ χ.

                   154. οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τάργυρίου χ.
                 260. \{ \delta \tau \sigma v \ \chi. \ \mu' \ \delta \ \delta \epsilon \sigma \pi \delta \tau \eta s \ \delta \ \sigma \delta s \ \kappa \epsilon \kappa \lambda \eta \kappa \epsilon \ \delta \epsilon \widehat{v} \rho o. \}
                   1009. έρων ἀκοῦσαι. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μέν οὖν χ.
1009. ερων ακουσαι. ΧΡ. του καρειν μεν συν χ. Χαρινάδην. ΕΙ. 1155. χάμα τῆς αὐτῆς όδοῦ Χ. τις βωσάτω, Χαρινάδης. Σ. 232. νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χ. βαδίζειν. Χαριξένης. Εκ. 943. οὐ γὰρ τάπὶ Χ. τάδ' ἐστίν. χαριοίμην. Ι. 776. οὐ φροντίζων τῶν ἱδιωτῶν οὐδενὸς, εἰ σοὶ χ. χαριούμαι. Θ. 756. ὕπεχ' αὐτὸ, χ. γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι. χαριούμεθα. ΕΙ. 358. ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χ.
 χάρις. 1. 1205. ἄπιθ΄ οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χ.
Ν. 311. ἦρί τ' ἐπερχομένψ Βρομία χ.,
Σ. 1278. τὸν κιθαραοιδότατον, ῷ χ. ἐφέσπετο
2. 1278, τον κοσμασιοτάτον, φ.χ. εφεσιείο

Λ. 545. ένι φύσις, ένι χ.,

χάρισ*. ΕΙ. 393. άλλὰ χ., ῷ φιλαν-

χάρισαι. Θ. 938. χ. βραχύ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένφ.

χαρίσασθαι. Ι. 517. πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὁλί-
  γοις χ.
χαρίσασθαί. Σ. 327. τόλμησον, άναξ, χ. μοι,
Χάρισι. Α. 989. & Κύπριδι τη καλή καὶ Χ. ταις φίλαις ξύντροφε
                                          Διαλλαγή,
  Χάρισιν. ΕΙ. 456. Έρμη, Χ., Πραισιν, Αφροδίτη, Πόθφ.
Θ. 300. φφ, τη Γη, καὶ τῷ Έρμη, καὶ Χ., ἐκκλη-
χαρισίον. Fr. 6, 2. πέμψω πλακοῦντ' els ἐσπέραν χ.
   χαρίσωμαι. Θ. 939. τί σοι χ.; ΜΝ. γυμνον ἀποδύσαντά με
   χαρίσωνται. Εκ. 629. ταίσι γυναιξίν πρίν τοις αίσχροις και τοις
  μικροίς χ.
Χάριτας. Ν. 773. σοφώς γε νή τὰς Χ. ΣΤ. οἴμ' ὡς ήδομαι
  Fr. 314, 2. μήτε Χ. βοᾶν ἐς χορὸν Ολυμπίας
χάριτας. Α. 1279. πρόσαγε χορὸν, ἔπαγε χ..
Χάριτες. Ο. 782. εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας. 'Ολυμπιάδες δὲ μέλος
 Χαρίτες. Ο. 782. είλε δε θαμβος ανακτας. Ολυμπίαδες δε μελος Χ. Μοῦ-
Ο. 1320. Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χ., Χαριτιμίδη. Εκ. 293. ἀλλ' ὧ Χ. Χάριτος. Ο. 855. ἄμα δὲ προσέτι χ. ἔνεκα Χαρίτων. ΕΙ. 41. οὐ μὴν Χ. γε. ΟΙ. Α. τοῦ γάρ ἐστ'; ΟΙ. Β. οὐκ ἔσθ' ὅπως
```

```
Χαρίτων. ΕΙ. 797. τοιάδε χρή Χ. δαμώματα καλλικόμων
         Ο. 1100. λευκότροφα μύρτα, Χ. τε κηπεύματα.
Θ. 122. δινεύματα Χ.
    Εκ. 974. μέλιττα Μούσης, Χ. θρέμμα, Τρυφής πρόσωπον, χαρίτων. Β. 335. χ. πλείστον έχουσαν μέρος, άγνὰν, ίερὰν Εκ. 582. ὡς τὸ ταχύνειν χ. μετέχει πλείστον παρὰ τοῖσι θεα-
                                             Tais.
     Χαρμίνος. Θ. 804. Ναυσιμάχης μέν γ' ήττων έστιν Χ.: δήλα
    δε τάργα.
χαροποΐσι. ΕΙ. 1055. συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χ. πιθήκοις,
Χάρυβδιν. Ι. 248. καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χ. άρπαγῆς,
Χάρων. Λ. 606. ὁ Χ. σε καλεῖ,
    Β. 183. νη τὸν Ποσειδῶ, κάστι γ' ὁ Χ. οὐτοσί.

184. χαῖρ' ὧ Χ., χαῖρ' ὧ Χ., χαῖρ' ὧ Χ.

Π. 278. σὰ δ' οὰ βαδίζεις; ὁ δὲ Χ. τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

χασκάζεις. Σ. 695. σὰ δὲ χ. τὸν κωλαγρέτην' τὸ δὲ πραττό-
    μενόν σε λέληθεν.
χάσκει. Σ. 1493. πρωκτός χ. ΕΑ. κατά σαυτόν όρα.
χάσκης. Ι. 1032. ἐξέδεταί σου τούψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χ.
χάσκων. Ι. 1018. δε πρό σέθεν χ. καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
χασμῷ. Ι. 824. ὁπόταν χ., καὶ τοὺς καυλοὺς
χασμήματος. Ο. 61. "Απολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χ.
  χάτερ. ΕΙ. 423. χ. ἔτι πόλλο ἐξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι χάτερα. ΕΙ. 704. χ. πόσ ἀττ' οῖει γεγενῆσθ' ἐν τῆ πόλει; χάτερά. Ν. 854. χ. γε πόλλ' ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε, χάτερα. Α. 1088. χαὕτη ξυνάδει χ. ταύτη νόσφ. χάτεραι. Β. 1104. ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χ. σοφισμάτων. χάτέραιs. Α. 891. τί, ὧ πονηρὰ, ταῦτα ποιεῖς χ. χάτέραν. Ν. 1440. σκέψαι δὲ χ. ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι.
    ΕΙ. 15. αlβοῖ, φέρ άλλην χ. μοι χ.,
Β. 1281. μὴ, πρίν γ' ἀν ἀκούσης χ. στάσιν μελῶν
χἀτέρας. Εκ. 52. ὁρῶ προσιούσας χ. πολλὰς πάνυ
  χάτερος. Εκ. 52. ορω προσιουσας χ. ποκλας πων 
χάτεροι. Ν. 34. ότε καὶ δίκας ώφληκα χ. τόκου 
Π. 218. ποκλοί δ' έσονται χ. νῶν ξύμμαχοι, 
χάτέροις. Σ. 1350, ποκλοίς γαρ ήδη χ. αὐτ' εἰργάσω. 
χάτέρους. Σ. 258. ἢ μὴν ἐγὼ σοῦ χ. μείζονας κολάζω. 
χάττ'. Λ. 1200. χ. ἀν ἔνδον ἢ φορεῖν' 
χαῦνόν. Ο. 819. χ. τι πάνυ. ΠΕ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
 χάττ'. Λ. 1200. χ. ἀν ἔνδον ἢ φορεῖν' χαῦνόν. Ο. 819. χ. τι πάνυ. ΠΕ. Βούλει Νεφελοκοκκυγίαν; χαυνοπολίτας. Α. 635, μἡθ' ἤδεσθαι θωπευομένους μἡτ' εἶναι χ. χαυνοπρώκτους. Α. 104. οὐ λῆψι χρῦσο, χ. Ἰαοναῦ. χαυνοπρώκτους. Α. 106. ὅ τι χ. τοὺς Ἰάονας λέγει, χαῦνωσιν. Ν. 875. ἡ κλῆσιν ἡ χ. ἀναπειστηρίαν; χαῦται, Α. 192. ὅξουσι χ. πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις Εκ. 503. χ. γὰρ ἤκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι. χαῦτη. Λ. 992. εἴπερ γε χ. ἀτὶ σκυτάλη Λακωνική. Λ. 1088. χ. ξυνάδει χάτέρα τοίτη νόσφ. χαῦτηί. Ο. 301. χ. γε γλαῦξ. ΕΤ. τί φἡς; τίς γλαῦκ' ᾿Αθἡναζ' ἤγαγε;
   ήγαγε;
χέασθαι. Σ. 1020. εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμφδικὰ
  χεασσάι. 2. 1020. εις αλλοτρίας γαστεράς ενούς κωμφό πολλά χ. χέζεθ'. ΕΙ. 151. μη βδείτε μηδέ χ. ήμερῶν τριῶν χέζεις. Εκ. 372. οὐτος, τί ποιείς; οὐ τί που χ.; ΒΛ. ἐγώ; χεζητιᾶς. Β. 8. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι χ.
  χεξητιών. Ν. 1387. χ., οὐχ ἔτλης
χεξητιών. Ο. 790. εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χ.,
Εκ. 313. ἐγὰ δὲ κατάκειμαι πάλαι χ.,
345. Λακωνικάς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χ.,
  368. οίδεν τί πρωκτός βούλεται χ.
χέζομεν. Ι. 70. ύπο τοῦ γέροντος διταπλάσια χ.
χέζοντά. Εκ. 322. οὐ γάρ με νῦν χ. γ΄ οὐδεὶς δίψεται.
χέζω. Ν. 391. χώταν χ., κομιδη βροντά παπαπαπάξ, ὥσπερ
έκείναι.
χέζων. ΕΙ. 164. άνθρωπε, τί δρᾶς, οὖτος ὁ χ.
χείλεσιν, Ν. 873. καὶ τοῖοι χ. διερρυηκόσιν.
Β. 679. φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὖ δη χ. ἀμφιλάλοις χείλος. Α. 459. κοτυλίσκιον τὸ χ. ἀποκεκρουμένον.
χειμαζομένης. Β. 361. ἡ τῆς πόλεως χ. ἄρχων καταδωροδοκεῖται, χειμάζω. Ο. 1097. χ. δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, χείμαστρον. Fr. 708. χ.
χείμαστρον. Fr. 708. χ.
χειμέρια. Α. 1141. νίφει. βαβαιάς· χ. τὰ πράγματα.
Fr. 142. καὶ ξυννένοφε καὶ χ. βροντᾶ μάλ 'εὖ.
χειμών. Α. 876. τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. ἀσπερεὶ χ. ἄρα
Ο. 597. νυνὶ μὴ πλεῖ, χ. ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.
χειμών. Fr. 124. 2. φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν χ. ὅλον;
χειμώνα. Ο. 105. οὖκ, ἀλλὰ τὸν χ. πάντα τώρνεα
χειμῶνα. Ο. 725. αὕραις, ὥραις χ., θέρει,
                                             èkelva.
    χειμώνι. Ο. 725. αύραις, ώραις χ., θέρει,
  Θ. 873. κάμνοντας έν χ. καὶ ναναγίαις;
χειμώνος. Ι. 883. χ. όντος άλλ' έγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Σ. 445. καὶ κυνάς, καὶ τοὺς πόδας χ. όντος ὑψέλει,
        Ο. 709. πρώτα μέν ώρας φαίνομεν ημείς ήρος, χ., δπώρας
```

χειμώνος. Ο, 1089. ολωνών, ολ χ. μέν Ο. 1480. τοῦ δὲ χ. πάλιν τὰς Ο. 1480. του δε χ. παλιν τας
Θ. 67. καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται χ. οὖν
Β. 1190. χ. ὑντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκω,
Εκ. 421. χ. ὄντος, τρεῖς σισύρας ὑφειλέτω.
Γτ. 476, 1. ὑψει δὲ χ. μέσου σικυοὺς, βύτρυς, ὀπώραν,
χεῖρ'. Ι. 79. τὰ χ. ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
Ι. 1082. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χ. ἐποίησεν
1085. ἐς τὴν χ. ὑρθῶς ἡνίξατο τὴν Διοπείθους.
Ν. 933. κλαύσει, τὴν χ. ἡν ἐπιβάλλης.
Σ. 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χ. ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοψυᾶν. φυΐαν. Ο. 518. Ιν' όταν θύων τις έπειτ' αὐτοῖς ές την χ., ώς νόμος egri. 623. ἀνατείνοντες τὰ χ. ἀγαθῶν 975. καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χ. ἐπιπλῆσαι. Λ. 440. τὴν χ. ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος. Λ. 440. τὴν χ. ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
443. εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χ. ἄκραν
472. τὴν χ. ἐἀν δὲ τοῦτο δρῷς, κυλοιδιὰν ἀνάγκη.
Θ. 1115. φέρε δεῦρό μοι τὴν χ., ἵν ἄψωμαι κόρης
Β. 1029. ὁ χορὸς δ΄ εὐθὺς τὰ χ. ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰανοῖ.
Εκ. 782. ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χ. ὑπτίαν,
Π. 689. τὴν χ. ὑφήρει κἀτα συρίξας ἐγὰ
739. ἐγὰ δὲ τὰ χ. ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
χεῖρα. Ν. 81. κύσον με καὶ τὴν χ. δὸς τὴν δεξιάν,
ΕΙ. 1232. τρδὶ, διεὶς τὴν χ. διὰ τῆς θαλαμιᾶς
Ο. 1759. ὁρεξον, ὧ μάκαιρα, σὴν γ. καὶ πτερῶν ἐμῶν Ο. 1759. ὅρεξον, ὤ μάκαιρα, σὴν χ. καὶ πτερῶν ἐμῶν
 Λ. 941. πρότεινε δὴ τὴν χ. κὰλείφου λαβών.
 1119. ἡν μὴ διδῷ τὴν χ., τῆς σάθης ἄγε. 1119. ἢν μὴ διδῷ τὴν χ., τῆς σάθης ἄγε.
Θ. 955. χειρὶ σύναπτε χ.,
Π. 691. ἡ δ' εὐθέως τὴν χ. πάλιν ἀνέσπασε,
χεῖρά. Λ. 359. ἡν προσφέρη τὴν χ. τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζη.
Λ. 435. εἴ τάρα νὴ τὴν 'Αρτεμν τὴν χ. μοι
893. αὐτή τε λυπεί; ΜΥ, μὴ πρόσαγε τὴν χ. μοι.
χεῖρας. ΕΙ. 317. ἡν ἄπαξ ἐς χ. ἔλθη τὰς ἐμάς. ἰοῦ ἰοῦ,
Λ. 455. ἀποστρέφετε τὰς χ. αὐτῶν, ὥ Σκύθαι.
504. καὶ τὰς χ. πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύναμαι·
χαλεπὸν γὰρ
Εκ. 264. τὰς χ. αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
Π. 1018. καὶ τάς γε χ. παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη.
χεῖρε. Λ. 434. ξυλλάμβαν ἀὐτὴν κῶπίσω τῶ χ. δεῖ.
Β. 201. οὕκουν προβαλεῖ τὰ χ. κἀκτενεῖς; ΔΙ. ἰδού,
χεῖρε. Ν. 506. ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον; ΣΤ. ἐς τῶ χ. νυν
ΕΙ. 35. καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὰ χ. πως
χεῖρες. Θ. 776. ὧ χ. ἔμαὶ, χείρες. Θ. 776. & χ. έμαλ, χειρί Α. 1170. τῆ χ. πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον·
Ι. 1169. ὑπὸ τῆς θεοῦ τῆ χ, τήλεφαντίνη
Σ. 1342. τῆ χ. τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου·
Λ. 1116. καὶ μὴ χαλεπῆ τῆ χ. μηδ' αὐθαδικῆ, Θ. 955. χ. σύναπτε χείρα, Fr. 344, 10. ἐπ' ἰχθυοπώλου χ. παρανομωτάτη. Fr. 344, 10. ἐπ' ἰχθυσπώλου χ. παρανοματάτη.
709, 2. τῆ μὲν δίδωμι χ., τῆ δὲ λαμβάνω.
χειροῖν. I. 826. καταβροχθίζει, κάμφοῖν χ.
χειρόμακτρον. Fr. 427, 2. παράπεμπε τὸ χ.
χεῖρον. I. 37. οὐ χ. ἐν δ' αὐτοὐς παραιτησώμεθα,
I. 895. χ. διατίθης. ΜΥ. δλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
1079. δεινῶς: τεθερμῶσθαί γε χ. φαίνεται:
Εκ. 91. ἔγωγε. τἱ γὰρ ἄν χ. ἀκροψμην ἄρα
χειρός. Σ. 569. τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χ., ἐγὰ δ΄ ἀκροῶναι. ώμαι. Σ. 597. άλλὰ φυλάττει διὰ χ. έχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει. 656. καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ο το και πρωτού μεν κογισαι φαύκως, μη ψηφοίς, αλλ άπό χ.,

713. οίμοι τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χ. καταχείται,

1216. ὕδωρ κατὰ χ. τὰς τραπέζας ἐσφέρειν'

Ο. 464. κατὰ χ. ὕδος, φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δειπνήσειν,

μέλλομεν, ἢ τί;

Fr. 427, 1. φέρε παῖ ταχέως κατὰ χ. ὕδωρ χειροτέχνην. Π. 533. τον χ. Εσπερ δέσποιν ἐπαναγκάζουσα κάθημαι χειροτεχνικωτάτους. Σ. 1276. παίδας έφύτευσας ότι χ., χειροτεχνών. Π. 617. τῶν χ. χειροτονητέον. Εκ. 266. χαλεπόν το πράγμ', όμως δε χ. χειροτονούντας. Εκ. 797. εγφδα τούτους χ. μεν ταχύ, χειροτονούντας. Επ. 191. εγφοά τουτούς χ. μεν τάχυ, χειροτονώμεν. Επ. 298. ἄν χ. χειρούμενον. Σ. 439. περιοράς ούτω μ' ὑπ' ἀνδρών βαρβάρων χ. χειρούμενος. Σ. 672. οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐται λιπαρούς χ., χείρους. Θ. 801. βάσανον δώμεν, πότεροι χ. ἡμείς μὲν γάρ φαμεν ύμας, Θ. 820. χ. ημών είσιν σώζειν.

```
χειρούσιν. Σ. 443. πρὸς βίαν χ., οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι χείρων. Σ. 1049. ὁ δὲ ποιητής οὐδὲν χ. παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενό-
                                       μισται
        Θ. 805. καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χ. πάντως δήπου Σαλα-
βακχοῦς.

χειρῶν. Β. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χ. πολύν.
Εκ. 780, γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χ. γε τῶν ἀγαλμάτων,
Γτ. 254. "τῶν χ. ἔργα μνοῦς ἐστιν."

χελιδοῖ. Ο. 1411. τανυσίπτερε ποικίλα χ.'

χελιδόνες. Ο. 1151. τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αὶ χ.
Ο. 1681. εἰ μὴ βατίζειν ὥσπερ αὶ χ.
Λ. 770. ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χ. εἰς ἔνα χῶρον,
775. ἐξ ἰεροῦ ναοῖο χ., οὐκέτι δόξει

χελιδόνων. Γ. 476, 4. πῦον, χόρια, χ., τέττιγας, ἐμβρύεια.

χελιδόνων. Ι. 422. ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χ. ἔκλεπτες.
Ο. 1417, δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὁλίγων χ.
                                     βακχούς.
       Ο. 1417. δείσθαι δ' έοικεν ούκ δλίγων χ.
  Β. 93. χ. μουσεία, λωβηταὶ τέχνης,
χελιδόσιν. Ο. 1682. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χ. λέγει.
χελιδών. Ι. 419. σκέψασθε, παίδες οὐχ ὁρᾶθ'; ώρα νέα, χ.
      ΕΙ. 800. ὑμνεῖν, όταν ἡρινὰ μὲν φωνῆ χ.
Ο. 714. ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν· εἶτα χ.,
1293. χωλὸς, Μενίππω δ' ἦν χ. τοὕνομα,
1301. ὅπον χ. ἦν τις ἐμπεποιημένη
Θ. 1. ὧ Ζεῦ, χ. ἀρὰ ποτε φανήσεται;

    Β. 681. Θρηκία χ.,
    Fr. 499. πυθοῦ χ. πηνίκ' ἄττα φαίνεται'
    χελύνην. Σ. 1083. στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χ.

                                   έσθίων
   χελώναι. Σ. 1292. ίὼ χ. μακάριαι τοῦ δέρματος.
 χελώνας. Σ. 1292. ω χ. μακαριαί του δερματος.
χέρας. Σ. 1193. πλευράν βαθυτάτην καὶ χ. λαγώνας τε καὶ
Θ. 912. ὧ χρόνιος ἐλθών σῆς δάμαρτος ἐς χ.,
914. λαβέ με, λαβέ με, πόσι περίβαλε δὲ χ.,
χερί. Β. 1289. σὺν δορὶ καὶ χ. πράκτορι θούριος ὅρνις,
 χέρνιβα. ΕΙ. 956. ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὰ καὶ τὴν χ.
Ο. 850. παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χ.
               958. αδθις σύ περιχώρει λαβών την χ.
  χέρνιβι. Ο. 897. χ. θεοσεβές
χερνίβιον. Fr. 298. χ.
χέρνιβος. Λ. 1129. κοινή δικαίως, οξ μιᾶς γε χ.
χέρνιβος. Δ. 61129. καινός τε χ., παραδούς ταύτην έμοὶ,
   χεροίν. Β. 1348. είειειειειλίσσουσα χ.
    χερουν. Β. 1943. ειειειειειειλοσουσα χ.
Β. 1362. λαμπάδας όξυτάταιν χ., Έκατα, παράφηνον
χερόs. Β. 1142. αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χ.
Χερρονήσου. Ι. 262. καταγαγῶν ἐκ Χ. διαλαβῶν ἡγκύρισας,
   χερσί. Β. 340. έγειρε φλογέας λαμπάδας έκ χ. τινάσσων,
χερσίν. Α. 1223. παιωνίαισι χ.
Ι. 205. ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χ. ἀρπάζων φέρει.
 Ι. 205, δτι άγκυλαις ταίς χ. άρπάζων φέρει. 
χέσαι. Εκ. 808. πρότερον χ. πλεῖν ἢ τρέμκονθ' ἡμέρας. 
χέσαιτο. Ι. 1057. ἀλλ' οὐκ ἀν μαχέσαιτο' χ. γὰρ, εἰ μ. 
χέσας. Εκ. 320. ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἀν χ. τύχοι; 
χεσεῖ. ΕΙ. 1235. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνω χ. καθήμενος; 
Εκ. 1062. ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ' ἔνδον χ. 
χεσείη. Ι. 888. οὖκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χ., 
χεσεῖν. Θ. 570. τὸν σησαμοῦνθ' δν κατέφαγες, τοῦτον χ.
                                       ποιήσω
 ποιήσω. Χ. 941. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χ. τήμερον. χεσείω Ι. 998. οἵμ' ὡς χ., κοῦχ ἄπαντας ἐκφέρω. Ν. 295. κεὶ θέμις ἐστὶν, νυνί γ' ἤδη, κεὶ μὴ θέμις ἐστὶ, χ. χέση. ΕΙ. 24. ὕς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἄν χ. τις, ἡ κύων, 'χέτω. Fr. 447, 2. τρεῖς πόδας έχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χ. χἡ. ΕΙ. 939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἀν θεὸς θέλη χ. τύχη κατορθοῖ, κ.τ.λ. 'χη. Σ. 1121. ὅστις ἄν μὴ 'χ. τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώ-Βολον.
                                     Boxov.
   ΕΙ. 803. ξ(ομένη κελαδή, χορόν δὲ μὴ 'χ. Μόρσιμος χήμεις. Σ. 574. χ. αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'
                                     άνειμεν.
 Ο. 1076. βουλόμεσθ' οῦν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χ. ἐνθάδε· χἦμῖν. Λ. 167. εἴ τοι δοκεῖ σφών ταῦτα, χ. ἐννδοκεῖ. χἡμῶν. Εκ. 495. μὴ καί τις ἡμῶς ὄψεται χ. ἴσως κατείπη' χήν. Ο. 1302. ἡ πηνέλοψ ἡ χ. τις ἡ περιστερὰ χῆν'. Ο. 521. Λάμπων δ' δμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χ., ὅταν ἔξα-
       πατά τι 
Ο. 707. δ μὲν ὅρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων, ὁ δὲ \chi., ὁ δὲ \Piερσικὸν ὅρνιν.
   χηναλώπηξ. Ο. 1295. κορυδός Φιλοκλέει, χ. Θεογένει,
 χήνας. ΕΙ. 1004. χ., νήττας, φάττας, τροχίλους
χήνες. Ο. 1145. οί χ. ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
χηνί. Ο. 805. εἰς εὐτέλειαν χ. συγγεγραμμένω.
χήσεῖτε. Α. 747. χ. φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
χήτις. Θ. 522. χ. ἐξέθρεψε χώρα
```

χθές. Ν. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὖται τὸν ῥίψασπιν χ. ἰδοῦσαι,
Σ. 242. χ. οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῶν ἐψεῖτ' ἐν ώρα 500. κάμὲ γ' ἡ πόρνη χ. εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
Λ. 725. εἰς 'Οραιλόχου χ. τῶν τριχῶν κατέσπασα.
Β. 726. χ. τι καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
Εκ. 552. φράσαντά σοι χ.; ΠΡ. ἀρτι γ' ἀναμμνήσκομαι.
Π. 344. ὧ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἡ χ. πράττομεν,
1046. ποίου χρόνου, ταλάνταβ', δε παρ' ἐμοὶ χ. ἦν;
Fr. 148. καὶ μὴν χ. γ' ἦν Πέρδιξ χωλός.
χθιζινόν. Σ. 281. τάχα δ' ἀν διὰ τὸν χ. ἀνθρωπον, δς ἡμᾶς
διεδύετ'
Β. 987. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χ.: χθές. Ν. 353. ταθτ' άρα, ταθτα Κλεώνυμον αθται του βίψασπιν Β. 987. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χ.; χθόνα. Ν. 282. καρπούς τ' ἀρδομέναν ίερὰν χ., Ν. 300. έλθωμεν λιπαρὰν χ. Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν Ο. 1751. als όδε νῦν χ. σείει. χ. θ' Έκάτη χθονία. Fr. 426. χθονία. Fr. 426. χ. θ΄ Εκάτη χθόνιαι. Ο. 1750. ὧ χ. βαρυαχέες δμβροφόροι θ΄ ἄμα βρονταὶ, χθονίαις. Θ. 101. ἰερὰν χ. δεξάμεναι χθονίας. Ο. 1745. καὶ τὰς χ. κλήσατε βροντὰς, χθονίας. Ο. 1745. καὶ τὰς χ. κλήσατε βροντάς,
χθόνιε. { Β. 1126. } 'Ερμῆ χ., πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
χθόνιον. Β. 1145. 'Ερμῆν χ. προσεῖπε, κάδήλου λέγων
Β. 1148. εἰ γὰρ πατρῷον τὰ χ. ἔχει γέρας,
χθονός. Fr. 162, 2. χαῖρε λιπαρὰν δάπεδον, οῦθαρ ἀγαθῆς χ.
χιάζων. Fr. 558. αὐτὸς δείξας ἔν θ' ἀρμονίαις χ. ἡ σιφνιάζων.
χίδρα. I. 806. καὶ χ. φαγὼν ἀναθαρρήση καὶ στεμφύλω ἐς
λόγον ἔλθη. ΕΙ. 595. τοῦς ἀγρούκοισμι γὰρ ἦσθα γ. καὶ σωτροία. ΕΙ. 595. τοις άγροικοισιν γάρ ήσθα χ. καὶ σωτηρία. χιδρίαν. Fr. 548. χ. χίλια. Ο. 6. όδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ή χ. χίλια. Σ. 707. εἰσίν γε πόλεις χ., αὶ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάχιλίας. Ι. 444. κλοπής δὲ πλείν ή χ. Fr. 156, ὑμεῖς ἐπεὶ δίδωμι χ. δραχμὰς, χιλιάσιν. Σ. 662. ἐξ χ., κούπω πλείους ἐν τῆ χώρα κατένασθεν, χίλιοι. Ι. 225. ἀλλ' εἰσὶν ἰππῆς ἀνδρες ἀγαθοὶ χ. Χίλιοι. 1. 225. αλλ εισιν (πης ανόμες τη μου χ. Ν. 1153. πολλφ γε μάλλον, κάν παρώσι χ. χιλιόπαλαι. Ι. 1155. καὶ χ. καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι. χιλιών. Α. 1055. ὡς οὐκ ἀν ἐγχέαιμι χ. δραχμών. ΕΙ. 1237. τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χ. δραχμών; κιλίων. Ι. 660. τη δ' Αγροτέρα κατά χ. παρήνεσα χιράρων. Ι. 661. εὐχὴν ποιήσασθαι χ. εἰσαύριον, χίμετλον. Σ. 1167. ὅστις ἐπὶ γήρα χ. οὐδὲν λήψομαι. Χίοισι. Ο. 879. ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χ., Χίοισιν. Ο. 880. Χ. ήσθην πανταχοῦ προσκειμένοις. Χίον. Fr. 460, 3. δκως έχων τὸν παίδα πωλήσει 's X., Χΐον. Fr. 3, 3. Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χ. ἐκ Δακαινᾶν. Fr. 301, 2. οὐ X., οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον, χιόνι. Α. 138. εἰ μὴ κατένιψε χ. τὴν Θράκην ὅλην, χιονοβλήτοισι. Ν. 270. εἴτ' ἐπ' ᾿Ολύμπου κορυφαῖς ἔεραῖς χ. Χίος. ΕΙ. 835. Ίων ὁ Χ., ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι Β. 970. πέπτωκεν έξω των κακών, οὐ Χ., ἀλλὰ Κείοs. Χίόs. Εκ. 1139. οἶνοs δὲ Χ. ἐστι περιλελειμμένος Χίου. Fr. 448. οίνου τε Χ. στάμνον ήκειν καὶ μύρον χιτών'. Ο. 934. οὖτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χ. ἔχεις, χιτώνα. Fr. 309, 8. χ., βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον χιτώνά. Β. 1067. νὴ τὴν Δήμητρα, χ. γ΄ ἔχων οὕλων ἔρίων ὑπένερθε χιτώνια. Λ. 48. χή 'γχουσα καὶ τὰ διαφανή χ. Εκ. 268. άγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χ.: χιτωνίοισι. Λ. 150. κάν τοῖς χ. τοῖς άμοργίνοις χιτώνιον. Εκ. 374. τὸ τῆς γυναικός δ΄ ἀμπέχει χ.; Π. 984. καὶ ταῖς ἀδελφαίς ἀγοράσαι χ. Fr. 530. ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χ. ΓΓ. 530. ενόυς το γυναικείον τοδί χ. χιτωνίου. Β. 411. συμπαιστρίας χ. Fr. 312, 1. τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χ. χιτωνίσκον. Ο. 946. ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χ. λαβεῖν. Ο. 955. τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χ. λαβών, χιτῶνος. Ι. 881. τονδὶ δ' ὁρῶν ἀνευ χ. ὄντα τηλικοῦτον, Ι. 886. οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χ. Ο. 944. ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολάς άνευ χ. Χίον. Fl. 171. πίνες κὰ μοῦ'ς ὁ κόν. Δ. Χ. Χ. Χ. Χ. Κον. Fl. 171. πίνες κὰ μοῦ'ς ὁ κόν. Δ. Χ. Χ. Χίων. ΕΙ. 171. πέντε τάλανθ' ή πόλις ή Χ. χλαΐνα. Θ. 142. καὶ ποῦ πέος; ποῦ χ.; ποῦ Λακωνικαί; Β. 1459. ἢ μήτε χ. μήτε σισύρα συμφέρει; χλαΐναν. Α. 845. χ. δ' έχων φανὴν δίει' Σ. 738. λείχειν, χ. μαλακήν, σισύραν,
1132. τηνδί δὲ χ. ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
Ο. 493. χ. γὰρ ἀπώλεσ' δ μοχθηρὸς Φρυγίων ὲρίων διὰ τοῦτον.
712. εἶτα δ' Ὀρέστη χ. ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ριγῶν ἀποδύη.

χλαίναν. Ο. 715. ὅτε χρη χ. πωλεῖν ήδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι. Λ. 586. τολύπην μεγάλην, κặτ ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χ. ὑφῆναι. 1156. τον δήμον ύμων χ. ήμπισχον πάλιν; χλαίνας, Ο. 1090. χ. ούκ άμπισχούνται. Εκ. 416. χ., ἐπειδάν πρώτον ήλιος τραπή, 507. μιπτείτε χ., ἐμβάς ἐκποδών ἴτω. 606. άρτους, τεμάχη, μάζας, χ., οἶνον, στεφάνους ἐρεβίνθους. χλαμύδ'. Λ. 987. τί δη προβάλλει την χ ; ή βουβωνιβς χλανίδ'. Fr. 414, 1. τί οῦν ποιῶμεν ; χ. ἐχρῆν λευκήν λαβεῖν χλανίδα. Ο. 1116. ὅταν ἔχητε χ. λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω Ο. 1693. ἀλλὰ γαμικὴν χ. δύτω τις δεῦρό μοι. Εκ. 848. Γέρων δὲ χωρεῖ χ. καὶ κονίποδα χλανίδας. Σ. 677. φιάλας, χ., στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν. χλανιδίων. Α. 1189. χ. καὶ ξυστίδων καὶ χλανίδος. Fr. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χ. τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν. χλανίσκια. Α. 519. ἐσυκοφάντει Μεγαρίων τὰ χ.: χλανισχιδίων. ΕΙ. 1002. δούλοισι χ. μικρών χλευάζων. Β. 376. καὶ παίζων καὶ χ. χλιανείς. Λ. 386. οὐκοῦν ἐπειδή πῦρ ἔχεις, σὰ χ. σεπυτόν. χλιαρά. Α. 975. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκία χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χ. κατεσθίειν. κατεσθίειν. χλιαρών. Fr. 421, 6. χ., περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας, χλιδώσαν. Λ. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χ. ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. Χλόης. Λ. 835. ποῦ δ' ἐστὶν, ὅστις ἐστί; ΛΤ. παρὰ τὸ τῆς Χ. χλωρᾶς. Λ. 255. κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χ. φέρων ἐλάας. χλωρόν. Β. 559. μὰ Δ΄, οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χ., τάλαν, χναυμάτια. Fr. 5. καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χ. πτερόεντα, χνοῦν. Fr. 59. εἰς ἄχυρα καὶ χ. χνοῦς. Ν. 978, τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χ. ὥσπερ μήλοισιν έπήνθει. χόα. Α. 1086. βάδιζε, την κίστην λαβών και τον χ. Α. 1133. ἔξαιρε, παι, θώρακα κάμοι τον χ. Α. 1133. έξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοὶ τὸν χ.
1202. τὸν γάρ χ. πρῶτος ἐκπέπωκα.

I. 95. ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἵνου χ.,
113. φέρε νυν ἐγὰ 'μαυτῶ προσαγάγω τὸν χ.
355. οἵνου χ. κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλω στρατηγούς.
χοανεύει. Θ. 57. καὶ χ. ΜΝ. καὶ λαικάζει.
χοανεύσαι. Θ. 62. τουτὶ τὸ πέος χ.
χοάνην. Θ. 19. διὰ τὴν χ. οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
χοάνης. Θ. 18. δίκην δὲ χ. ὧτα διετετρήνατο.
Χόας. Α. 961. ἐς τοὺς Χ. αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
Α. 1076. ὑπὸ τοὺς Χ. γάρ καὶ Χύτραις αὐτοῖσί τις
χόας. Α. 1000. ἀκούετε λεψ΄ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χ.
Α. 1068. ἵν' οῦνον ἐγχέω λαβῶν ἐς τοὺς χ. Χοακ. Α. 1000. ακουετε λεφ. κατα τα πατρια τους χ.
Α. 1068. ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χ.
Ν. 1238. οἵμ' ὡς καταγελᾶς. ΣΤ. ἐξ χ. χωρήσεται.
Θ. 746. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χ. ἡ τέτταρας;
Εκ. 44. τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χ.
χοὶ. Ι. 665. κἆθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χ. τοξόται κ.τ.λ. ΄χοιμ'. Εκ. 794. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ ΄χ. ὅποι χοίνικα. Σ. 440. οὐς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ ἐς τὴν χ.; Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χ., κριθών. Εκ. 45. ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χ. χοίνικας. ΕΙ. 1144. ἀλλ' ἄφευε τῶν φασήλων, ὧ γύναι, τρεῖς χ., χοίνικας. ΕΙ. 1144. ἀλλ' ἀφευε τῶν φασήλων, ὧ γύναι, τρεῖς χ., ΕΙ. 1217. δοίην ἀν αὐτοῦν ἰσχάδων τρεῖς χ., Εκ. 424. τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χ. Π. 276. ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χ. καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι. Fr. 79. ὁ δ' ἀλφίταν γε πριάμενος τρεῖς χ. χοίνικος. Α. 814. τὰ δ' ἄτερον, αὶ λῆς, χ. μόνας ἀλῶν. Α. 1208. ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χ. ἱδεῖν μάλα νεανίας. χοῖον. Ν. 1208. χ. τὰν υἰὰν τρέφεις, τω χοῖρε. Α. 800. αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙ. χ. χ. ΚΟ. κοὶ κοὶ. χοιρείων. Β. 338. ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χ. κρεῶν, χοιρί. Α. 808. ποδαπά τὰ χ.; ώς τραγασαῖα φαίνεται, χοιρία. Α. 749. Δικαιόπολι, ἡ λῆς πρίασθαι χ.; χοιρίδι. Α. 830. θάρρει, Μεγαρίκ' ἀλλ' ἡς τὰ χ. ἀπέδου χοιρίδια. Α. 812. πόσου πρίωμαί σοι τὰ χ.; λέγε. Α. 819. τὰ χ. τοίνιν ἐγὼ φανὼ ταδὶ 834. ὧ χ., πειρῆσθε κἄνις τῷ πατρὸς χοιρίδιος. Σ. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χ. χαίρω, θυγατρὸς φωνὴ με πιθέσθαι. πιθέσθαι. χοιριδίοιστν. Α. 806. τοις χ. ἄρα τρώξονται; βαβαί, χοιρίδιον. Α. 521. ἡ χ. ἡ σκόροδον ἡ χύνδρος ἄλας, Εί. 387. χ. οἶσθα παρ' ἐ-χοιρίδιόν. Εί. 374. ἐς χ. μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς. χοιρίνας. Σ. 333. τὰς χ. ἀριθμοῦσιν.

χοιρίνης. Σ. 349. ούτω κιττώ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χ. περιελθείν. χοιρινών. Ι. 1332. οὐ χ. ὅζων, ἀλλὰ σπονδών, σμύρνη κατάλειπτος. χοιρίον. Α. 777. έγωγε. ΜΕ. φώνει δή τὰ ταχέως, χ. Σ. 1353. λυσάμενος έξω παλλακήν, ὧ χ. Α. 600. χ. έσται σορὰν ἀνήσει χοιρίων. Α. 740. περίθεσθε τάσδε τὰς ὅπλὰς τῶν χ. Α. 747. χήσεῖτε φωνάν χ. μυστηρικών. χοιρόθλιψ. Σ. 1364. ὧ οὖτος οὖτος, τυφεδανὲ καὶ χ., χοιροι. { Π. 308. } ἔπεσθε μητρὶ χ. χοιροκομείον. Σ. 844. τουτὶ τὶ ἔστι; ΒΔ. χ. Έστίας. χοιροκομείον. Σ. 844. τουτί τί έστι; ΒΔ. χ. Έστίας.
Α. 1073. χωροῦσ', ὥσπερ χ. περί τοῦς μηροῖσιν ἔχουτες.
χοῖρον. Α. 771. οὕ φατι τάνδε χ. ἤμεν. ἀλλά μὰν,
Θ. 289. καὶ τὴν θυγατέρα χ. ἀνδρός μοι τυχεῖν
538. ταὐτης ἀποψιλώσομεν τὸν χ., ἵνα διδαχθŷ
540. μὴ ἔῆτα τόν γε χ., ὧ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὕσης
Εκ. 724. κατωνάκη τὸν χ. ἀποτετιλμένας.
χοιροπώλαι, Fr. 485. χ.
χοιροπώλας. Α. 818. ἄνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χ. Μεγαρικός.
νοῖοος. Α. 767. τουτί τὶ ὅν τὸ ποᾶχμα: ΜΕ. χ. ναὶ Δία. χοιροπώλας. Α. 818. ἄνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χ. Μεγαρικός. χοῖρος. Α. 767. τουτὶ τί ἢν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χ. ναὶ Δία, Α. 768. τί λέγεις σύ: ποδαπή χ. ἥδε; ΜΕ. Μεγαρικά. 773. αὶ μή 'στιν οῦτος χ. Ἑλλάνων νόμφ. 781. αὕτα 'στὶ χ.; ΔΙ. νῶν γε χ. φαίνεται. 788. ἀλλ' αὶ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χ. καλά. 792. κάλλιστος ἔσται χ. 'Αφροδίτα θύειν. 793. ἀλλ' οὐχὶ χ. τάφροδίτη θύεται. 794. οὐ χ. 'Αφροδίτα; μόνα γα δαιμόνων. χοῖρός. Α. 769. ἡ οὐ χ. ἐσθ' ἄδ'; ΔΙ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. χοίρων. Α. 795. καὶ γίγνεταί γα τᾶνδε τᾶν χ. τὸ κρῆς Γτ. Μ. Δαν. 16. τῶν χ. μνοῦς ἔρι' ἐστίν. χοίρως. Α. 739. χ. γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρεν. Α. 764. τί δαὶ ψέρεις; ΜΕ. χ. ἐγώνγα μυστικάς. Χολαργέων. Α. 855. Λυσίστρατός τ' ἐν τάγορᾶ, Χ. ὅνειδος, χολή. ΕΙ. 66. ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χ., Β. 4. τοῦτο δὲ φύλαξαι' πόνυ γάρ ἐστ' ἡδη χ. χολήν. Σ. 403. εἶπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χ. Λ. 465. χ. ἐνεῶται; ΠΡ. νὴ τὸν 'Απόλλω καὶ μάλα Θ. 468. οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χ. χόλικας. ΕΙ. 717. ὅσας δὲ κατέδει χ. ἐφθὰς καὶ κρέα. Β. 576. δρέπανον λαβοῦσ', ῷ τὰς χ. κατέσπασας. χόλικας. Γτ. 547. χ. χόλικος. Ι. 1179. καὶ χ. ἡνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον. χολίκων. Fr. 52. ἡ βοιδαρίων τις ἀπέπτεινε ζεῦγος χ. ἐπιθυμῶν. χόλιξ. Σ. 1144. ἐν 'Εκβατάνοιοι γίγνεται κρόκης χ.; Χολλίδης. Α. 406. Δικαιόπολις καλεῖ σε Χ., ἐγώ. Χολοζύγης. Α. 397. ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μαρὸς Χ. χόλον. Β. 814. ἡ που δεινὸν ἔριβρεμέτας χ. ἐνδοθεν ἔξει, χολονν. Ν. 833. ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χ.; ΣΤ. εὐστόμει, χόνδρον. Σ. 738. ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χ. Fr. 10, 1. ἡ χ. ἔψων, είτα μυῖων ἐμβαλών 364. ἀράκους, πυροὺς, πτισάνην, χ., ζειὰς, αῖρας, σεμίδαλιν. Χόνδρονο, Α. 521. ἡ χοιρίδιον ἡ σκόροδον ἡ χ. άλας, σομήδος. Α. 1315. χ. εὐπρεπής. χορδαί. Fr. 547. χ., φύσκαι, πάσται, ζωμοί. χοιρος. Α. 767. τουτί τί ήν το πράγμα; ΜΕ. χ. ναί Δία. χοραγός, Λ. 1315. χ. εὐπρεπής. χοραγός, Α. 1315. Χ. ευπρεπης. χορδαί. Fr. 547. χ., φύσκαι, πάσται, ζωμοί, χόρδευ'. I. 214. τάραττε καί χ. όμοῦ τὰ πράγματα χορδεύματα. I. 315. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἴσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χ., χορδήν. Α. 1119. παῖ παῖ, σὐ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χ. φέρε. Ν. 455. νὴ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χ. χορδῆς. Α. 1040. κατάχει σὰ τῆς χ. τὸ μέλι: Β. 339. ούκουν ατρέμ έξεις, ήν τι και χ. λάβης; Fr. 75, 1. έγευσάμην χ. ὁ δύστηνος τέκνων χορείαις. Θ. 980. χαρέντα χ. χορείαν. Β. 247. ένυδρον έν βυθῷ χ. Β, 336, δσίοις μύσταις χ. χορείας, Θ. 956, φυθμόν χ. ύπαγε πάσα: βαίνε Θ. 968, πρώτον εὐκύκλου χ. εὐφῦα στήσαι βάσιν, 982. διπλην χάριν χ. Β. 396. ώδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χ. χορείων. Β. 1303. θρήνων, χ. τάχα δὲ δηλωθήσεται. χορεύειν. Β. 407. ἀξημίους παίζειν τε καὶ χ. Β. 415. παίζων χ. βούλομαι. ΕΑ. κάγωγε πρός. χορεύετε. Π. 761. ὁρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χ. χορεύετον. ΕΙ. 325. οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτὰ τὰ σκέλη χ. χορεύματ΄. Ο. 746. σεμνά τε μητρί χ. όρεία, χορεύσαι. ΕΙ. 784. ἀντιβολή μετά τῶν παίδων χ., Β. 388. παίσαί τε καὶ χ.: Π. 288. ἀκ ήδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χ.

χορεύσασθαι, Θ. 103, πατρίδι χ. βοάν. χόρευσον. ΕΙ. 776. τοῦ φίλου χ., χορεύσων. Β. 326. ἐλθὲ τόνδ΄ ἀνὰ λειμῶνα χ., χορεύσων. Β. 1213. πηδᾶ χ., ΑΙ. ληκύθιον παρεστάναι, χορεύων. Β. 1213. πηδᾶ χ., ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. χορηγεῖs. Fr. 467. τοὺς Ἰβηρας οὖς χ. μοι βοηθῆσαι δρόμφ. χορηγῷ. ΕΙ. 1022. χούτω τὸ πρόβατον τῷ χ. σώζεται. χορηγῷν. Α. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Δήναια χ. ἀπέλυσ΄ ἄδειπνον. ἄδειπνον. χόρι'. Fr. M. Θ. Δευτ. 3, 5. ούδε χ. ούδε πῦος, οὐδ' ἡπαρ κάπρου, κόπρου, χότο δε χ. δυδε ποδε, δυδ ηπαρ κάπρου, χόρια. Fr. 476, 4. πῦον, χ., χελιδύνια, τέττιγας, ἐμβρύεια, χορικῶν. I. 589. Νίκην, ἡ χ. ἐστιν ἐταίρα, χόριον. Fr. 302, 5. οὐ χ. οὐδὲ πυδς, οὐδ᾽ ἡπαρ κάπρου, χοροδιδάσκαλος. Εκ. 809. οἴμωζε. ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ᾽ ὁ χ. χοροί. Λ. 1306. τὰ σιῶν χ. μέλοντι. Θ. 391. εἰοὶν θεαταὶ καὶ τραγφδοὶ καὶ χ., Fr. 414, 2. εἶτ' ἰσθμακὰ λαβόντες ὥσπερ οὶ χ. χοροίς. Α. 886. ήλθες ποθεινή μεν τρυγφδικοίς χ., Σ. 1060. Τα πάλαι ποτ' δυτες ήμεις άλκιμοι μεν εν χ., Θ. 992. χ. τερπόμενος
 Β. 370. ἐξίστασθαι μύσταισι χ. ὑμεῖς δ΄ ἀνεγείρετε μολπὴν
 729. καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χ. καὶ μουσικῆ. Fr. p. 514. τοῖσι χ. αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν. χοροῖσι. Ο. 787. εἶτα πεινῶν τοῖς χ. τῶν τραγῷδῶν ἡχθετο, χοροῖσιν. Α. 628. Ἐξ οὖ γε χ. ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ήμῶν,
Θ. 975. ἡ πῶτι τοῖς χ. ἐμπαίζει τε καὶ
1029. ὁρᾶς; οὐ χ. οὐδ'
Β. 354. εὐψημεῖν χρὴ καξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χ.
366. ἡ κατατιλὰ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χ. ὑπάδων,
χορομανεῖ, Θ. 961. μέλπε καὶ γέραιρε φωνἢ πῶσα χ. τρόπω.
χορόν. Α. 11. ὁ δ' ἀνεῖπεν εἴσαγ', ὧ Θέογνι, τὸν χ.
1. 513, καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χ. αἰτοίη καθ' ἐαντὸν,
559. δεῦρ' ἔλθ' ἐς χ., ὧ χρισοτρίαιν', ὧ
Ν. 271. εἰτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κὴποις ἰερὸν χ. ἴστατε
Νύμψαις. ήμων, Νύμφαις, Νύμραις,
564. Ζήνα τύραννον ἐς χ.
1115. τοὺς κριτὰς ἄ κερδανοῦσιν, ἡν τι τόνδε τὸν χ.
1352. ἡδη λέγειν χρὴ πρὸς χ. πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
Σ. 1537. ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χ, τρυγψδῶν.
ΕΙ, 803. ἐξομένη κελαδῆ, χ. δὲ μὴ "χη Μόρσιμος
808. τὸν χ. εἶχον ἀδελ- Ο. 1406. Λεωτροφίδη χ. πετομένων δρνέων
 Λ. 1279. πρόσαγε χ., έπαγε χάριτας,
 Θ. 1137. δεθρο καλείν νόμος ές χ., Θ. 1137. δευρο καλειν νόμος ες χ.,
Β. 94. ά φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χ. λάβη,
386. καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χ.
686. τὸν Ιερὸν χ. δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῷ πόλει
Fr. 314. μήτε Χάριτας Βοᾶν ἐς χ. 'Ολυμπίας'
χοροποιόν. Β. 352. χ., μάκαρ, ἥβαν.
χορός. Β. 914. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΥ, ὁ δὲ χ. γ' ἤρειδεν
δρμαθούς ἐν B. 1029. ὁ χ. δ' εὐθὺς τὰ χεῖρ' ἀδὶ συγκρούσας εἶπεν Ιανοῖ.
Fr. 249. ὁ χ. δ' ἀρχεῖτ' ἀν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα, δεσμα,
564. ὡς ήδη καλεῖ μ' ὁ χ. ὁ φιλοτήσιος,
χοροῦ. Θ. 958. πανταχῆ κυκλοῦσαν ὅμμα χρὴ χ. κατάστασιν.
χοροῦς. Ο. 219. ἴστησι χ.
Ο. 733. νεότητα, γέλωτα, χ., θαλίας,
Β. 548. τοὺς χ. τοὺς προσθίους;
1419. ἵν ἡ πόλις σαθείσα τοὺς χ. ἄγη.
Εκ. 1160. μὴ πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χ. ὁρθῶς ἀεὶ,
γέλοπτε. Ετ. 202. θεσόπεις καὶ χ. τῶν μογοιδιῶν. χόρταζε. Fr. 202. θεράπευε καὶ χ. τῶν μονωδιῶν. χορταΐον. Fr. 704. τὸν δὲ χ. χορτάσω. ΕΙ, 139. τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χ. ΕΙ. 176, κεί μὴ φυλάξεις, χ. τὸν κάνθαρον. χορφ. Α. 416. δεί γάρ με λέξαι τῷ χ. ἡῆσιν μακράν χορῶν. Ι. 521. δε πλείστα χ. τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαία. Ν. 312. εὐκελάδων τε χ. ἐρεθίσματα, 333. κυκλίων τε χ. άσματοκόμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας, ΕΙ. 976. δέσποινα χ., δέσποινα γάμων. Β. 675. Μοῦσα χ. ἰερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς Β. δ/δ. Μουσα χ. τερων επιρησι και ελύ επι τερφιν ασισας έμας.

Ετ. 198, 9. άπὸ τῶν τρυγφδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χ. χορωφελήταν. Λ. 1319. ἄ τις ἔλαφος: κρότον δ' ἀμᾶ ποίη χ.' χουσ'. Λ. 646. κάκανηφόρουν ποτ΄ οῦσα παῖς καλή, 'χ. Χουσ'. Λ. 1211. τοῖς Χ. γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο; χοῦτος. Ι. 540. χ. μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί,

χούτος. Ο. 275. νη Δί έτερος δήτα χ. έξεδρον χώραν έχων. Ο. 281. άλλά χ. έτερος; ΕΠ. άλλ ούτος μέν έστι Φιλο-Ο. 281. άλλά χ. ετέρος; ΕΠ. αλλ ουτός μέν εστί η κλέους κλέους , 1616. δράς; ἐπαινεῖ χ. ἔτέρον νῦν ἔτι χοῦτοσί. Ο. 268. ὥγάθ', ἀλλὰ χ. καὶ ὅή τις ὅρνις ἔρχεται. Ο. 649. φέρ' ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χ. χοῦτω. Ι. 1131. χ. μὲν ἀν εὖ ποιοῖς, ΕΙ. 1022. χ. τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται. χρέα. Ν. 39. σὰ δ' οὖν κάθευδε: τὰ δὲ χ. ταῦτ' ἴσθ' ὅτι Ν. 443. εἶπερ τὰ χ. διαρευζοῦμαι. Ν. 443. είπερ τὰ χ. διαφευξοῦμαι, χρεία. Θ. 1164. χ. δὲ ποία τόνδ' ἐπεσφέρεις λόγον; χρείαν. Θ. 180. ἰκέτης ἀφῶγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χ. ἔχων; Π. 534. διὰ τὴν χ. καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἔξει. χρείας. Ι. 804. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ᾶμα καὶ χ. καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνη. χρείη. Λ. 113. έγω δέ γ' αν καν εξ με χ. τουγκυκλον χρεμετισμός. Ι. 553. καὶ χ. ἀνδάνει, Χρέμης. Εκ. 477. ἀλλ' εἶμι' σὰ δ' ὑγίαινε. ΒΛ. καὶ σύ γ', ὧ Χ. χρέμπτεται. Θ. 381. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τον νοῦν χ. γάρ ήδη, Χρεμύλος. Π. 336. Χ. πεπλούτηκ' εξαπίνης; οὐ πείθομαι. Π. 1171. τίς ἄν φράσειε ποῦ 'στι Χ. μοι σαφῶς; χρέος. Α. 454. τί δ', ὧ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χ.; Α. 455. χ. μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
 Ν. 30. ἀτὰρ τί χ. ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
 χρεῶν. Α. 615. οἶς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χ. πράην ποτὲ, χρεων. Α. 615. οίς υπ έρανου τε καί χ. πρώην ποτέ,
Ν. 13. υπό τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χ.,
117. ἀ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ, τούτων τῶν χ.
χρεών. Ι. 138. τὸν προβατοπώλην, ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χ.
Ι. 1230. φράζων, ὑψ' οῦ χ. ἔμ' ἡττᾶσθαι μόνου.
Ν. 1447. τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χ.;
ΕΙ. 765. πρὸς ταῦτα χ. εἶναι μετ' ἐμοῦ
1029. σὰ φρονεῖς, ὁπόσα χ. τὸν 1029. συ φρονεις, οποσα χ. τον
Fr. 125, 2. ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χ.
χρή. Α. 533. ὡς χ. Μεγαρέας μήτε γῆ μήτ ἐν ἀγορᾳ
Α. 573. ποι χ. βοηθεῖν ; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν ;
717. κάξελαύνειν χ. τὸ λοιπὸν, κὰν φύγη τις, ζημιοῦν
Ι. 16. πῶς ἀν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χ. λέγειν ;
133. δύο τώδε πώλα, καὶ τὶ τόνδε χ. παθεῖν ;
683. πάντα τοι πέπραγας οἶα χ. τὸν εὐτυχοῦντα:
751. ἀλλ' ἐς τὸ πούσθε χ. παρεῖν' ἐς τὸν πύκνα. 751. ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χ, παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.
1160. ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗΜ, δρᾶν ταῦτα χ. 1316. εὐφημεῖν χ. καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι Ν. 143. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χ. μυστήρια. εὐφημεῖν χ. τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
 φέρε τουτὶ τῷ χ. πιστεύειν; ΣΩ, ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε οιδαξω.

626. κατά σελήνην ώς άγειν χ. τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
665. νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χ. καλεῖν;
677. ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χ. καλεῖν; Σ.Ω. ὅπως;
696. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ', ἐνθάδ' ἀλλ' εἶπερ γε χ.,
930. εἶπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χ.
1147. χ. γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
1214. εἶτ' ἀνδρα τῶν αὐτοῦ τιχ. προῖέναι;
1352. ὅᾶν λέχειν χ. πρὸς χρούν, πάντρος δὲ τοῦτο δράκ 1214. ειτ ανδρα των αύτοῦ τι χ. προζεναι;
1352. ήδη λέγειν χ. πρός χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χ. πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
Σ. 414. [ὡς χ.] μὴ δικάζειν δίκας.
843. ἰθι νυν, ἀγ' αὐτῶ δεῦρο, ΕΑ. ταῦτα χ. ποιεῖν.
1133. ἔπειτα παίδας χ. φυτεύειν καὶ τρέφειν,
1186. ποίους τινὰς δὲ χ. λέγειν; ΒΑ. μεγαλοπρεπεῖς,
1190. ἀλλὶ οὖν λέγειν χ. σ' ως ἐμάχετό γ' αὐτίκα
1424. ὅ τι χ. μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
ΕΙ. 96. εὐφημεῖν χ. καὶ μὴ φλαῦρον

96. εὐφημεῖν χ. καὶ μὴ φλαῦρον 305. πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἶ τι χ. δρᾶν, φράζε κὰρχιτεκτόνει, 429. ἄττα χ. ποιεῖν ἐφεστῶς φράζε δημιουργικῶς:

791. τοιασε χ. καριτων σαμωματα καλλικομών 932. ὡς χ. πολεμεῖν λέγων τις οἰ καθήμενοι 1023. σέ τοι θύρασι χ. * * μένοντα τοίνυν 1028. ὅσα χ. σοφὸν ἀνδρα; τί δ' οὐ 1316. εὐφημεῖν χ. καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν, 1318. καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χ. πάντα

Ο. 153. ἴνα χ. κατοικεῖν. ΕΤ. ἀλλ' ἔγωγ' 'Οπούντιος
 388, καὶ τὸ δόρυ χ., τὸν ὑβελίσκον,
 479. νὴ τὸν 'Απόλλω' πάνυ τοίνυν χ. ῥύγχος βόσκειν σε τὸ

548. άλλ' ὅ τι χ. δράν, σὰ δίδασκε παρών ὡς ζῆν οὐκ άξιον ήμῶν, 578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὁλύμπῳ, τότε χ. στρουθῶν

797. τοιάδε χ. Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων

305.

κομίζειν

λοιπόν.

νέφος άρθεν

χρή. Ο. 665. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χ. δρᾶν. ἡ Πρόκνη Ο. 673. ἀλλ' ὤσπερ κἰον νὴ Δί' ἀπολεψαντα χ. 715. ὅτε χ. χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι. 809. ἄγε δὴ τί χ. δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῆ πόλει 985. δὴ τότε χ. τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ, 1219. ποία γὰρ ἄλλη χ. πέτεσθαι τοὺς θεούς; 1419. ὅδὶ πάρεστιν ἀλλ' ὅτου δεῖ χ. λέγειν. 1637. μάγειρε, τὸ κατάγμαμα χ. ποιεῖν γλυκύ. 1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χ. ποιεῖν γλυκύ, 1718. ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χ. θεᾶς Λ. 162. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΛΥ. παρέχειν χ. κακῶς.
 164. κάλλως ὀδυνᾶν χ. κάμέλει ταχέως πάνυ
 311. ἐμπιπράναι χ. τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν. 311. εμππρανα χ. τας θυρας και τω καπυψ πιεξειν.
340. ὡς πυρὶ χ. τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεψειν.
471. ἀλλ', ὡ μέλ', οὐ χ. προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
559. νὴ Δία: χ. γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΑΥ. καὶ μὴν τό γε πραγμα γέλοιον,
1065. ἤκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῷ δὲ χ.
1100. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὕθ' ἔκαστα χ. λέγειν.
16. ὡ μὲν Βλέπειν ν. ποῦτ ἐμηνανήσατο άγε σή, Λακωνές, αυθ εκάστα χ. λεγείν.
 άμεν βλέπειν χ. πρῶτ ἐμηχανήσατο
 χ. γὰρ ποιητήν ἀνδρα πρὸς τὰ δράματα
 5 τι χ. παθεῖν ἐκεῖνον ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 δμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χ. δοῦναι λόγον παντί που χ. 655. ήμας τοίνυν μετά τοῦτ' ήδη τὰς λαμπάδας ἀψαμένας χ.
659. εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χ. κοῦφον ἐξορμαν πόδα,
660. καὶ διασκοπεῖν σιωπὴ πανταχῆ· μόνον δὲ χ. 784. κείνη, ταύτη ταχέως χ. 958. πανταχή κυκλούσαν όμμα χ. χορού κατάστασιν. 966. ἀλλά χ. 1062. ἀλλ', ὧ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χ. ποιεῖν, Β, 354. εὐφημεῖν χ. κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν '
 870. ὅμως ὅ ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χ.
 905. ἀλλ' ὡς τάχιστα χ. λέγειν οὕτω ὅ ὅπως ἐρεῖτον 1008. ἀπόκριναί μοι, τίνος ούνεκα χ. θαυμάζειν άνδρα ποιη-1030. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χ. ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' άρχῆς, 1053. μα Δί', άλλ' ὅντ' άλλ' ἀποκρύπτειν χ. τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητήν,
1058. δν χ. φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὧ κακόδαι μον ἀνάγκη
1205. ίδου, σὸ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χ. λέγειν.
1431. [οὐ χ. λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.] 128. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χ. τὴν γαλῆν,
285. ὡρα προβαίνειν, ὧνδρες, ἡμῖν ἐστι: τοῦτο γὰρ χ.
430. ὡς χ. παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν,
472. τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χ. πάντ' ἄνδρα δρῶν.
581. ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χ. ταῖς διαvoiais, θείν τι, παρ' ἐμοὶ χ. καθεύδειν'
 1028. τι δήτα χ. δράν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
 1159. ὅτι προείληχ' ἀλλ' ἄπαντα ταῦτα χ. μεμνημένους Π. 36. πευσύμενος εί χ. μεταβαλύντα τοὺς τρόπους 57. ἢ τὰπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χ. ταχὺ πάνυ. 607. χ. σ', άλλ' ἀνύειν.
Fr. 150. άλλα πάντας χ. παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν.
450. φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθη, τι ποιεῖν χ. μ' ὧ
Τελεμισσεῖς; 544. άλοᾶν χ. τὰς γνάθους. 546, 1. τὸν σαπέρδην ἀποτίλαι χ. χρῆ, Ι. 1307. ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν Σ, 654. οδκ έστιν όπως ούχὶ τεθνήξεις, κάν χ. σπλάγχνων μ' απένεσθαι.

απέχεσθαι.

Λ. 133. ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει καν με χ., διὰ τοῦ πυρὸς χρήδδετ'. Α. 734. πότερα πεπρασθαι χ., ἢ πεινῆν κακῶς; χρηξεις. Ν. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἰερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χ.

Ν. 891. ἱθ' ὅποι χ. πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'
Θ. 751. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ' ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χ. ποίει χρήζουσιν. Ν. 453. δράντων ἀτεχνῶς ὅ τι χ. χρῆμ'. Σ. 266. τί χ. ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆρδε συνδικαστὴς Σ. 834. τί ποτε τὸ χ.; ἀς δείθν ἡ φιλοχωρία.
ΕΙ. 1192. ὅσον τὸ χ. ἐπὶ δείθνον ἢλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Λ. 1031. ἢ μέγ', ὧ Ζεῦ, χ. ἰδεῦν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
Θ. 281. ὅσον τὸ χ. ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
Β. 795. τί χ. ἄρ' ἐσται; ΑΙ. νὴ ΔΙ', ὀλίγον ὕστερον Εκ. 148. ἱθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χ. ἐργάζεται.
394. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἢν, ὅτι τοσοῦτον χ. ὅχλου Fr. Μ. Θ. Δευτ. 15, 1, ἢν μέγα τι χ. ἔτι τρυγωδοποιομουσικὴ, χρῆμα. Α. 150. ὅσον τὸ χ. παρνόπων προσέρχεται. χρήμα. Α. 150. όσον τὸ χ. παρνόπων προσέρχεται.

χρήμα. Ι. 1219. ὅσον τὸ χ. τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο: Ν. 2. ἄ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χ. τῶν νυκτῶν ὅσον 325. διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αδται πλάγιαι. ΣΤ. τί τὸ χ.; 816. ὧ δαιμόνιε, τί χ. πάσχεις, ὧ πάτερ; Σ. 697. καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μάλλον, κοὺκ οἶδ' ὅ τι χ. με ποιείς. με ποιεις.
799. ὅρα τὸ χ.; τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
933. κλέπτον τὸ χ. τὰνδρός: οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ΕΙ. 38. μαρὸν τὸ χ. καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,
Ο. 826. λιπαρὸν τὸ χ. τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
Λ. 83. ὡς δῆ καλὸν τὸ χ. τιτθίων ἔχεις.
660, πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χ. μᾶλλον. 660, πολλή; κάπιδωσειν μοι δοκει τό χ. μαλλον.
677. ἱππικώτατον γάρ ἐστι χ. κάποχον γυνή.
1085. ἀσκητικόν τὰ χ. τοῦ νοσήματος.
Θ. 270. ὀμόσης ἐμοὶ ΕΤ. τἱ χ.; ΜΝ. συσσώσειν ἐμὲ
521. ὁπόθεν εἰρεθη τὸ χ.,
Β. 1278. ὧ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χ. τῶν κόπων ὅσον.
Π. 894. πολὺ χ. τεμαχῶν καὶ κρεῶν ἀπτημένων.
Fr. 57. ὧ Ζεῦ, τὸ χ. τῆς νεολαίας ὡς καλόν.
χρήμαθ'. Ν. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χ.; ΑΜ. ἀδανείσατο.
Ν. 1306. τὰ χ. ἀδανείσατο·
1463. οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ χ. ἀδανεισάμην
Ο. 1645. τὰ χ., ὅσ' ᾶν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπη.
Λ. 623. καταλαβεῖν τὰ χ. ἡμῶν τόν τε μισθὸν,
Θ. 842. καὶ δανείζειν χ., ἢ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
Εκ. 873. ὅπως τὰ μὲν ὁντα χ. ἐξω, ποῖσδε δὲ
χρήμασιν. ΕΙ. 626. κάνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χ.
ΕΙ. 1229. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χ.
χρήματ'. Ι. 840. ἢ πολλὰ χ. ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
Ν. 241. ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χ. ἐνεχυράζομαι,
1243. ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χ. εἶτε μὴ,
1274. ληρῶ, τὰ χ. ἀπολαβεῖν εἰ βούλομα;
Ο. 1460. ἀρπασόμενος τὰ χ. αὐτοῦ. ΣΥ. πάντ' ἔχεις.
Θ. 844. ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βία τὰ χ., εἰπόντας τοδί:
Εκ. 772. τὰ χ. εἰσίν ; ΑΝ. Β. ἀλλ' ἰδὰν ἐπειθόμην.
Fr. 20. ἔσειον, ἤτουν χ., ἡπείλουν, ἐσνκοφάντουν
χρήματα. Α. 973. οἶ ἔγει σπεισόμενος ἐμπορικὰ χ. διεμπολῶν, 677. Ιππικώτατον γάρ έστι χ. κάποχον γυνή. Fr. 20. έσειον, ήτουν χ., ήπείλουν, εσυκοφάντουν χρήματα. Α. 973. οΙ έχει σπεισάμενος έμπορικά χ. διεμπολάν, Ι. 774. δε πρώτα μέν, ηνίκ' εβούλευον σοι, χ. πλείστ' ἀπέδειξα Ν. 718. φρούδα τὰ χ., φρούδη χροιὰ, 1267. μὴ σκῶπτέ μ., ὧ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χ. Σ. 102. παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χ. τἄλλα; 1245. χ. καὶ βίαν 38. καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χ. 380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παίδας, οἶκον, χ., O. 38. ΐνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλά χ. 822. ἴνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χ.
1655. τί δ', ἡν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χ.
Λ. 495. οὐ καὶ τἄνδον χ. πάντως ἡμεῖς ταμεύομεν ὑμῖν;
894. τὰ δ' ἔνδον ὑντα τὰμὰ καὶ σὰ χ.
Β. 365. ἡ χ. ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει,
Εκ. 206. τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χ.
236. χ. πορίζειν εὐπορώτατον γυγή,
712. ἴν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χ.,
Π. 832. ἡ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χ.
871. κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χ.
Fr. 15. εἰς οἰ' ἀνάλουν οἱ πρὰ τοῦ τὰ χ.
χρηματίζειν. Θ. 376. καὶ χ. πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
χρηματοποιόν. Εκ. 442. καὶ χ. κοῦτε τὰπόρρητ' ἔφη
χρήματος. Ν. 1223. ὅτι ἐς δὐ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χ.;
χρημάτων, Ν. 74. ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χ. χρημάτων, Ν. 74. άλλ' ἴππερόν μου κατέχεεν τῶν χ. χρημάτων, Ν. 74. ἀλλ' ἴππερόν μου κατέχεεν τῶν χ.
Ν. 1217. ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νινὶ χ.
Σ. 241. ϭίμβλον δέ φασι χ. ἔχειν ἄπαντες αὐτόν.
1354. νῦν δ΄ οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χ.
Ο. 1658. ἀνθέξεταί σου τῶν πατρώων χ.
Λ. 1196. χ. νῦν ἔνδοθεν, καὶ
Εκ. 731. τῶν χ. θύραξε πρώτη τῶν ἐμῶν,
871. ὅταν κατατιθῶ, προσποιῷ τῶν χ.
Π. 232. αὖτη 'στὶν ἡν δεῖ χ. σε τήμερον
269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἡκειν χ. ἔχοντα.
Χρήμων. Σ. 401. ὧ Σμικυθίων καὶ Τισιάδη καὶ Χ. καὶ Φερέδεινε; δειπνε; χρήν. Α. 540. έρει τις, οὐ χ. άλλὰ τί έχρην εἴπατε. Ι. 535. ὑν χ. διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ, Ν. 371. καίτοι χ. αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν. 1359. ου γὰρ τότ' εὐθύς χ. σε τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι, ΕΙ. 1079. τουτάκις ούπω χ. τὴν εἰρήνην πεποιήσθαι. 1080. ἀλλὰ τί χ. ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας, Ο. 1434. ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χ. τοσουτονὶ

χρήν. Λ. 526. ταίσι γυναιζίν συλλεχθείσαις. ποι γάρ καί χ. αναμείναι: Λ. 680. άλλα τούτων χ. άπασων ές τετρημένον ξύλον Θ. 74. οὐ χ. σε κρύπτειν, ὅντα κηδεστήν ἐμόν.
 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χ. ὡς τάχιστ' ήδη κύκλω.
 726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χ. σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων, 777. εγχειρείν χ. έργω πορίμω.
 793. μανίας μαίνεσθ', obs χ. σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀλῆθῶς αληθώς
832. χ. γάρ, ήμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστον τῆ πόλει,
842. καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἢ χ., εἰ δανείσειἐν τινι
Εκ. 299. γάρ χ. μ' ὁνομάζειν.
548. δν χ. ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
Π. 487. ἀλλ' ἡδη χ. τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ῷ νικήσετε τηνδὶ
Χρῆν. ΕΙ. 734. Χ. μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἶ τις κωμφδοποιητής χρήναι. Ι. 542. ερέτην χ. πρώτα γενέσθαι, πρίν πηδαλίοις έπιχειρείν.
Ν. 1059. ού φησι χ. τους νέους άσκεῖν, ἐγὰ δὲ φημί.
1060. καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χ. δύο κακὰ μεγίστω.
Θ. 10. οὐ φῆς σὺ χ. μ' οῦτ' ἀκούειν οὕθ' δρᾶν. 6. 10. δυ φης συ χ. μ ουτ ακουείν ουν οραν.
8. 690. έγγενέσθαι φημὶ χ. τοις όλισθοῦσιν τότε
692. εἶτ ἄτιμόν φημι χ. μηδέν εἶν ἐν τῆ πόλει.
Εκ. 210. ταις γὰρ γυναιξὶ φημὶ χ. τὴν πόλιν
590. κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χ. πάντων μετέχοντας,
χρησαίμεσθα. Β. 1448. τούτοισι χ., σωθείημεν ἄν.
γορησιτό. Ι. 1343. τούτοις ὑπότε γ. τις προσιμίοις. χρησαίμεσθα. Β. 1448. τούτοισι χ., σωθείημεν άν. χρήσαιτό. Ι. 1343. τούτοις όπότε χ. τις προοιμίοις, χρησάμενος. Ι. 1209. τῷ δῆτ' ἀν ὑμᾶς χ. τεκμηρίφ χρήσαντες. ΕΙ. 284. χ. ἐτέροις αὐτὸν εἶτ' ἀπάλεσαν. χρήσεντε. Ο. 1048. σὰ δέ γ' οἶσπερ ῶτοτύξιοι χ. τάχα. χρήσεται. ΕΙ. 229. τἱ δῆτα ταύτη τῆ θυεία χ.; ΕΙ. 1257. ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χ.; χρήσεταί. Α. 935. τἱ χ. ποτ' αὐτῷ; Π. 941. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τἱ χ. τις; εἶπέ μοι, χρῆσθ'. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χ.' οὐ φθονῶ. ΜΝ. τἱ οὖν λάβω; λάβω; χρήσθα. Α. 778. οὐ χ. σιγήν, ὧ κάκιστ' ἀπολουμένα. Χρήσθαι. Ο. 1040. Χ. Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι χρήσθαι. Ο. 724. έξετε χ. μάντεσι Μούσαις, Β. 1060. κάλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ἡήμασι μείζοσι χ. Εκ. 593. μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χ. πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀκο-Εκ. 593. μης ανοραποσοις τον μεν χ. πολλοις, τον δ ουδ ακολούθω:

Fr. 329. ἡ καρδία τε τίς; ἀλλά πῶς χ. ποιεῖν;
344. 7. ὅψφ δὲ χ. σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις,
χρῆσθάτέρω. ΕΙ. 253. οὖτος, παραινῶ σοι μέλιτι χ.
χρῆσθε. Β. 735. χ. τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις' καὶ κατορθώσασι γὰρ
χρῆσθων. Ν. 439. νῶν οὖν χ. ὅ τι Βούλονται.
χρήσιμα. Α. 974. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκία χ., τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν. χρήσιμον. Ν. 202. γεωμετρία. ΣΤ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χ.;
Ν. 205. τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χ.
Ο. 372. καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἡκουσιν ὑμῶς χ.;
373. πῶς δ' ἀν οἴδ' ἡμῶς τι χ. διδοξειάν ποτε,
382. χ. μάθοι γὰρ ἀν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
1476. χ. μὲν οὐδὲν, ἄλΕκ. 604. ἀλλ' οὐδὲν τοι χ. ἔσται πάντως αὐτῷ. ΒΛ. κατὰ δή τί; 677. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χ. ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω Π. 493. βούλημα καλόν καὶ γενναίον καὶ χ. εἰς ἄπαν ἔργον. 831. είναι νομίζων χ. προς τον βίον. χρήσιμος. Σ. 541. χ. έστ' οὐδ' ἀκαρῆ. χρήσιμος. Σ. 541. χ. ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ. χρησίμων. Ι. 983. στην σκεύη δύο χ., χρησίμων. Λ. 639. τῆ πόλει χ.: χρησιμων. Λ. 639. τῆ πόλει χ.: χρησιμού. Ι. 220. χ. τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικύν. Ι. 1002. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χ. ποτε; χρησμολογήσεις. Ο. 991. σὕκουν ἐτέρωσε χ. ἔκτρέχων; χρησμολόγος. ΕΙ. 1047. οὖτός γέ πού 'σθ' ὁ χ. οὐξ 'Ωρεοῦ. Ο. 960. σὸ δ' εἶ τίς; ΧΡ. ὅστις; χ. ΠΕ. οἴμωζέ νιν. χρησμολόγω. ΕΙ. 1094. χ. δ' οὐδεὶς ἐδίδου κάθωνα φαεινών. χρησμόν. Ι. 116. ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἷερὸν χ. λαβὰν, Ι. 126. τὸν περὶ σεαυτοῦ χ. ὁρρωδῶν; ΝΙ. τιή; 153. τὸν χ. ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει' 1081. χ. Λητοίδης, Κυλλήνην, μή σε δολώση. 1081. χ. Αητοίδης, Κυλλήνην, μή σε δολώση. ΕΙ. 1088. ποίον γὰρ κατά χ. ἐκαύσατε μῆρα θεοίσιν; Λ. 780. ὧ φίλταται, τὸν χ. εἰ προδώσομεν. Π. 55. πυθοίμεθ' ἀν τὸν χ. ἡμῶν ὅ τι νοεῖ. χρησμός. Ι. 121. ἰδού· τὶ ψησ ὁ χ.; ΔΗ. ἐτέραν ἔγχεον. Ι. 128. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως; ὁ χ. ἀντικρυς λέγει 177. γίγνει γὰρ, ὡς ὁ χ. οὐτοσὶ λέγει, 195. πῶς δῆτά ψησ' ὁ χ.; ΔΗ. εὖ νὴ τοὺς θεοὺς

χρησμός. Ι. 1025. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χ., ἄλλ' ὁ κύων ὁδὶ 1. 1029. ἴνα μή μ' ὁ τουτο φηδ ο χ., αλλ ο κυών δοί 1. 1029. ἴνα μή μ' ὁ χ. ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκη. 1064. ὁ χ., ῷ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ. 1086. ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χ. περὶ τοῦ πτερυγωτὸς, 1229. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χ. ἐστι Πυθικὸς 1237. πως είπας ; ως μου χ. απτεται φρενών. ΕΙ. 1101. ως ούτος φοβερός τοις σπλάγχνοις εστίν ό χ. Ο. 962. ώς ἔστι Βάκιδος χ. ἄντικρυς λέγων
 981. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χ. τουτωὶ, Λ. 767. ως χ. ημίν έστιν ἐπικρατείν, ἐαν 768. μή στασιάσωμεν έστι δ' δ χ. οὐτοσί. 703. μη σταστασώμεν εστί ο ο χ. ουτού.
777. σαφής γ' ο χ. νη Δί'. ὧ πάντες θεοί,
Π. 51. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χ. ἐς τοῦτο ῥέπει,
χρησμούς. Ι. 61. ἄδει δὲ χ. ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾶ.
Ι. 109. εἴπ' ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΔΗ. τοὺς χ. ταχὺ
Β. 1033, Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χ., Ἡσίοδος δὲ χρησμφδών. Ι. 818. διατειχίζων καὶ χ., δ Θεμιστοκλεί ἀντιφερίζων. χρησμῶν. Ι. 961, πρὶν ἄν γε τῶν χ. ἀκούσης τῶν ἐμῶν. χρήσομαι. Ι. 1183. λαβέ καὶ ταδί νυν. ΔΗΜ. καὶ τί τούτοις χ. ΕΙ. 142. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ῷ χ.· 1225. ἐνημμένῳ κάλλιστα χ. τάλας; 1240. τί δ' ἄρα τῆ σάλπιγγι τῆδε χ., χρησόμεθ. ΕΙ. 685. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χ. οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν Λ. 1288. χ. οὖκ ἐπιλήσμοσιν χρησόμεθα. Λ. 476. ὧ Ζεῦ, τί ποτε χ. τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; χρήσον. Θ. 219. χ. τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε Θ. 250. ἀλλ' ἰμάτιον γοῦν χ. ἡμῖν τουτφὶ Β. 1159. χ. σὰ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον. χρήστ'. Β. 1035. ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χ. ἐδίδαξε, χρηστά. Ι. 811. πρὸς 'Αθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χ.
Ο. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὖτοι δώσουσι τὰ χ.
Λ. 527. ἢν οὖν ἡμῶν χ. λεγουσῶν ἐθελἡσητ' ἀντακροᾶσθαι
Β. 686. τὰν ἱερὰν χορὰν δίκαιόν ἐστι χ. τῆ πόλει
1056. πάνυ δὴ δεῖ χ. λέγειν ἡμᾶς. ΕΤ. ἢν οὖν σὰ λέγης Αυκαβηττούς 1057. καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χ. διδάσκειν, Εκ. 422. νὴ τὸν Διόνυσον, χ. γ' εἰ δ' ἐκεῖνά γε 583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χ. διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατὰς, χρῆσται. Fr. M. Λημ. 11. ἡ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χ. ποιεῖν. χρήστας. N. 434. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χ. διολισθείν. χρηστήν. Λ. 702. παίδα χ. κάγαπητήν ἐκ Βοιωτών ἔγχελυν· Σ. 306. πίδα χ. τινα νῷν ἢ πόρον "Ελλας Ιρόν εἰπεῖν; χρηστοί. Λ. 351. οὐ γάρ ποτ' ἄν χ. γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' χρηστός. Α. 31. ου γαρ ποτ αν χ. γ ευρών, ουν ευσερεί του ἄνδρες.
Εκ. 200. νῦν δ' εἰσὶ χ., καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Π. 156. αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χ. ΚΑ. τί δαὶ;
503. ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι πολλοὶ δ' ὅντες πάνυ χ.
χρηστοῖς. Ι. 1275. ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χ., ὅστις εὖ λογίζεται.
Ν. 959. ἀλλ΄ ὧ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χ. στεφανώσας. Ο. 1449. ἀναπτερώσας βούλομαι χ. λόγοις Β. 1455. πρῶτον, τίσι χρῆται΄ πύτερα τοῖς χ.; ΔΙ. πόθεν; χρηστοῖσι. Π. 92. οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χ. ψθονεῖ. χρηστοῖσιν. Β. 735. χρῆσθε τοῖς χ. αὖθις καὶ κατορθώσασι γὰρ χρηστόν. Ι. 86. ΐσως γὰρ ἄν χ. τι βουλευσαίμεθα. Ι. 88. πῶς δ' ἄν μεθύων χ. τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ; 545. θόρυβον χ. ληναΐτην, N. 793. άλλ', ὧ Νεφέλαι. χ. τι συμβουλεύσατε 840. τί δ' ἄν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χ. τις ἄν; EI. 563. ἐμπολήσαντές τι χ. εἰς ἀγρὸν ταρίχιον. ΕΙ. 503. εμπολησαντες τι χ. εις αγρόν ταριχιον.
Ο. 454. χ. εξειπών ὅ τι μοι παρορᾶς, ἡ
Λ. 648. ἄρα προὐφείλω τι χ. τῆ πόλει παραινέσαι;
Θ. 832. χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἀνδρα χ. τῷ πόλει;
Β. 600. ὅτι μὲν οὖν, ἡν χ. ἢ τι,
783. ὁλίγον τὸ χ. ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάξε.
1421. μέλλη τι χ., τοῦτον ἀξειν μοι δοκῶ.
Π. 341. χ. τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται. 11. 341. χ. τι πρατταν τους φιλους μεταπεμπεται.
642. χ. τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
977. καὶ χ.- εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
χρηστός. Α. 595. ὅστις; πολίτης χ., οὐ σπουδαρχίδης,
Ν. 8. ἀλλ' οὐδ' ὁ χ. οὐτοσὶ νεανίας
ΕΙ. 909. ἢ χ. ἀνὴρ πολίΒ. 179. ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χ. εἶ καὶ γεννάδας.
Εκ. 178. χ. κάνηται, δέκα πονημός κόρουσται. Εκ. 178. χ. γένηται, δέκα πονηρός γίγνεται. 200. νῦν δ' εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὸ νῦν χ. γενοῦ· Π. 239. κᾶν τις προσέλθη χ. ἄνθρωπος φίλος 900. ὅτι χ. ὧν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.

χρηστός. Π. 901. σὰ φιλόπολις καὶ χ.; ΣΥ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ. Π. 909. πῶς οὖν ἄν εἶης χ., ὧ τοιχωρύχε, χρηστοῦ. Ι. 192. ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χ. τοὺς τρόπους, Π. 630. ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χ. τρόπου. 632. φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χ. τιροπού. χρηστούς. Π. 93. καὶ μὴν διὰ τοὺς χ. τιμᾶται μόνους Π. 155. οὐ τούς γε χ., ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ 386. οὖκ, ὧ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χ. μόνους 490. ὅτι τοὺς χ. τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον. 497. πάντας χ. καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σέβοντας. χρήστων. Ν. 240. ὑπὸ γὰρ τόκων χ. τε δυσκολωτάτων χρηστῶν. Σ. 80, αὕτη γε χ. ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος. Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χ. καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας, Π. 826. δῆλον ὅτι τῶν χ. τις, ὡς ἔοικας, εἶ. χρηστῶς. Ι. 345. ὡμοσπάρακτον παραλαβών μεταχειρίσαιο χ. Β. 1062. ἀμοῦ χ. καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δράσας; Εκ. 219. εἰ τοῦτο χ. εἶχεν. οὐκ ἄν ἐσώζετο, 638. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χ. ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα χρήσωμαι. Εκ. 518. ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χ. καὶ γὰρ ἐκεῖ χρήται. Σ. 1028. ϊνα τὰς Μούσας αἶσιν χ. μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνη.
Β. 1455. πρῶτον, τίσι χ.: πότερα τοῦς χρηστοῦς; ΔΙ. πόθεν; 1457. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χ. πρὸς βίαν. χρόα. Β. 1312. ρανίσι χ. δροσιζόμενα: χρόας. Π. 1020. όζειν τε τῆς χ. ἔφασκεν ἡδύ μου, νοχά Ν. 718. φορῶτα τὰ χρήματα, φρούδη χ... χροιά Ν. 718. φρούδα τὰ χρήματα, φρούδη χ., χροιάν. Ν. 1012. χ. λευκὴν, ώμους μεγάλους, Ν. 1016. πρῶτα μὲν ἔξεις χ. ἀχρὰν, χρόνιος. Θ. 912. ὧ χ. ἔλθὰν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας, χρονίους. Β. 347. χ. τ' έτῶν παλαιῶν ένιαυτοὺς, χρόνοισιν. Εκ. 637. τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χ. νομιοῦσιν. χρόνον. Α. 136. χ. μεν ούκ αν ήμεν εν Θράκη πολύν, Α. 139. και τους ποταμούς έπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χ., 141. τοῦτον μετά Σιτάλκους έπινον τὸν χ. 667. δ δ΄ ἡντιβόλει γ΄ αὐτοὺς ὁλίγον μεῖναι χ.,
 822. πολλοῦ δὲ πολύν με χ. καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων, 859. ὅσον με παρεκόπτου χ. τοιαῦτα κρουσιδημῶν.N. 199. ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χ. 462. του πάντα χ. μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις. 803. ἀλλ' ἐπανάμεινον μ' ὀλίγον εἰσελθών χ. 843. ἀλλ' ἐπανάμεινον μ' ὀλίγον ἐνταυθί χ. 843. αλλ επαναμείνον μ ολιγον ενταυθί χ.
Σ. 1006. ὥσθ' ἢδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χ.*
Ε.Ι. 354. καὶ γὰρ ἱκανὸν χ. ά407. ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χ.,
601. ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χ.
Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνῶν πολὺν χ.
636. πολὺν χ. θεοὺς ἔτι
Λ. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χ. ἡνεχόμεσθα, καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χ.,
 χ. τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
 1265. ὡς συνέχης πολὺν ἀμὲ χ. Θ. 385. βαρέως φέρω τάλαινα πολύν ήδη χ.
 615. πολύν γε χ. οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νὴ Δἰ, ἄ μέλε
 1160. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χ. Β. 160. ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χ.
 714. χ. ἐνδιατρίψει· ἰδῶν δὲ τάδ' οὐκ
 Εκ. 1120. ἐν τῆ κεφαλῆ γὰρ ἐμμένει πολὸν χ. Π. 126. ἐὰν ἀναβλέψης σὰ κὰν μικρόν χ.; Π. 126. ἐὰν ἀναβλέψης σὰ κᾶν μικρὸν χ.;
1093. Ικανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χ.
Fr. 476, 11. ἐγὰ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χ. φήσας ἀφειλόμην ἄν.
χρόνου. Α. 83. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χ. ξυνήγαγεν;
I. 944. ἀγαθὸς πολίτης, οἶος οὐδείς πω χ.
N. 1289. ὑπορρέοντος τοῦ χ.; ΣΤ. καλῶς λέγεις.
Σ. 1252. ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χ. ΦΙ. μηδαμῶς.
1476. ὁ γὰρ γέρων ῶς ἐπιε διὰ πολλοῦ χ.
ΕΙ. 570. καὶ τριαινοῦν τῆ δικέλλη διὰ χ. τὸ γήδιον.
710. ἀρ ἀν βλαβήναι διὰ χρόνου τὶ σοι δοκῶ,
Ο. 920. ταυτὶ σὰ πότ ἐποίησας ἀπὸ ποίου χ.;
1518. ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ γ... 1518. ἀνήλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χ...
Λ. 904. σὸ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χ.
Θ. 806. πρὸς 'Αριστομάχην δὲ χ. πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι, Β. 100.] αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χ. πόδα, 586. άλλ' ήν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χ. Π. 98. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐόρακά πω χ. 1045. ἔοικε διὰ πολλοῦ χ, σ' ἐορακέναι.

χρόνου. Π. 1046. ποίου χ., ταλάνταθ', δε παρ' έμοι χθέε ήν; χρονου. Π. 1040. ποιού χ., ταλαύταυ, ος παρ εμοί χθες η: Π. 1055. βούλει διά χ. πρός με παίσαι; ΓΡ. ποί, τάλαυ; χρόνφ. Ν. 66. τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ' είτα τῷ χ. Ν. 865. ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χ. ποτ' ἀχθέσει. 1242. ἢ μὴν σὺ τούτων τῷ χ. δώσεις δίκην. Σ. 460. ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χ. ΕΙ. 559. ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμιν ἔστι πολλοστῷ χ. Β. 705. ὑστέρφ χ. ποτ' αδθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
 931. ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χ. νυκτὸς διηγρύπνησα
 Π. 50. τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χ.
 244. γυμνὸς θύρος ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χ. Fr. 1. η μην ίσως σύ καταπλαγήσει τῷ χ. χρυσαίν. Ο. 574. αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χ., καὶ νη Δί Έρως γε Ο. 697. στίλβων νῶτον πτερύγοιν χ., εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις, χρυσαΐσι. Ο. 614. οὐδὲ θυρῶσαι χ. θύρως, χρυσαυγεῖ. Ο. 1710. ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χ. δόμω, Χρυσέ. Σ. 1251. παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χ., συσκεύαζε νῷν, χρυσέα. Θ. 327. χ. τε φόρμιγξ χρυσέαις. Ν. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὕδάτων χ. ἀρύτεσθε χρύσεον. Ο. 1748. Ε μέγα χ. άστεροπης φάος, χρυσέων. Θ. 108. χ. βύτορα τόξων χρυσηλάτου. Π. 9. δε θεσπιφδεί τρίποδος έκ χ., χρυσηλάτου. Π. 9. δε θεσπιφδεί τρίποδος ἐκ χ., χρυσί. Εκ. 447. ἰμάτια, χ., ἀργύριον, ἐκπώματα. χρυσία. Α. 258. μή τις λαθών σου περιτράγη τὰ χ. χρυσίδωνο. Ετ. 64. χ. χρυσίδων. Α. 74. ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χ. ΕΙ. 425. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χ. χρύσιον. Α. 930. ἄπαντα δῆτα; ΚΙ. δευρό νυν, ὡ χ. χρυσίον. Α. 102. πέμψειν Βασιλέα φησὶν ὑμῦν χ. Α. 103. λέγε δὴ σὸ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χ. 113. βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῦν ἀποπέμψει χ.; I. 472. καὶ ταῦτά μ' οῦτ' ἀργύριον οῦτε χ. Β. 720. ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χ. Π. 164. ὁ δὲ χρυσοχοεί γε, χ. παρὰ σοῦ λαβῶν. Π. 164. δ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χ. παρὰ σοῦ λαβῶν,
357. ἐκείθεν ἥκεις ἀργύρον ἡ χ.
χρυσίου. Α. 108. οὖκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χ. λέγει.
Ο. 154. οὖκ ἄν γενοίμην ἐπὶ ταλάντω χ. Ο. 154. οὐκ ἄν γενοίμην ἐπὶ ταλάντω χ.
Θ. 894. ὡς τὰς γυναίκας ἔπὶ κλοπῆ τοῦ χ.
Π. 528. οὕτ' ἐν δάπισιν τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χ. ὄντος;
808. ἄπαντα δ' ἡμῦν ἀργυρίου καὶ χ.
χρυσίω. Α. 1200. φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὧ χ.,
χρυσίων. Α. 1645. χ. τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
χρυσίων. Α. 1190. χ., ὅσ' ἐστί μοι,
χρῦσο. Α. 104. οὐ λῆψι χ., χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.
χρυσοδαίδαλτον. Εκ. 972. ὧ χ. ἔμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
χρυσόθρονε. Ο. 950. κλῆσον, ὧ χ., τὰν
χρυσοῖ. Β. 483. ἰδοὸ λαβέ. ΔΙ. προσθοῦ. ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὧ γ. θεοὶ. χρυσοί. Β. 483. ίδου λαβέ. ΔΙ. προσθού. ΞΑ. τ. χνοσοίς. Π. 817. χ., ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις έτι, χρυσοκόμας. Α. 217. ἴν' ὁ χ. Φοῖβος ἀκούων, χρυσόλογχε. Θ. 318. γλανκῶπι χ. πόλιν χρυσολόφα. Λ. 344. ἐψ' οἶσπερ, ὧ χ. χρυσολύρα. Θ. 315. Ζεῦ μεγαλώνυμε χ. τε χρυσομηλολόνθιον. Σ. 1341. ἀνάβαινε δεῦρο χ., χρυσόν. Α. 107. εί προσδοκῶσι χ. ἐκ τῶν βαρβάρων. Ο. 670. ὅσον δ' ἔχει τὸν χ., ὥσπερ παρθένος. Ο. 670. δσον δ' έχει τὸν χ., ὥσπερ παρθένος.
Π. 268. ὧ χ. ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φής ; πάλιν φράσον μοι. χρυσόπτερος. Ο. 1738. χ. ἡνίας χρυσόπτερος. Ο. 1738. χ. ἡνίας χρυσόπτερος. Ο. 1738. χ. ἡνίας χρυσόπτερος. Ο. 169. χ. διώξει Σμικύθην καὶ κύριον. χρυσουμένων. Α. 547. μισθοῦ διδομένον, Παλλαδίων χ., χρυσουμένων. Α. 547. μισθοῦ διδομένον, Παλλαδίων χ., χρυσουχάλινον. ΕΙ. 155. χ. πάταγον ψαλίων χρυσοχάλινον. ΕΙ. 155. χ. πάταγον ψαλίων χρυσοχόε. Α. 408. ὧ χ., τὸν δρμου δν ἐπεσκεύασας, χρυσοχοε. Π. 164. ὁ δὲ χ. γε. χρυσίον παρὰ σοῦ λαβὼν, χρυσῷ. Ν. 912. χ. πάττων μ΄ οῦ γιγγιώσκεις.
Ο. 1274. στεφάνω σε χ. τῷδε σοφίας οῦνεκα
Π. 586. κοτινῷ στεφάνω; καίτοι χ. μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει. έπλούτει. έπλούτει. χρυσών. Α. 82. κάχεζεν δκτὰ μῆνας ἐπὶ χ. δρῶν. χρυσών. δος. Θ. 321. Δατοῦς χ. ἔρνος. Χρῶν. Ν. 1078. χ. τῆ ψύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν. Θ. 212. κλάειν κέλευ, ἐμοὶ δ΄ ὅ τι βούλει χ. λαβών, χρῶμα. Ν. 120. τοὺ τἰπτέας τὸ, διακεκναισμένος. Θ. 406. τὸ χ. τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης. Χρῶμαι. Ι. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χ. Fr. 397. χ. γὰρ αὐτοῦ (φησὶ) τοῦ στόματος τῷ στρογγύλω, χρώματος. Ι. 398. στησι τοῦ χ. τοῦ παρεστηκότος.

χρώμεθ'. Β. 725. χ. οὐδὲν, άλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις, Β. 959. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἶς χ., οἶς ξύνεσμεν, χρώμεθα. Β. 731. καὶ πύνηροις κὰκ πονηρῶν εἰς ἄπαντα χ. Β. 1447. τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἶς δ' οὐ χ., Εκ. 212, ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χ. 822. χαλκὸν τὸ λοιπόν ἀργύρφ γὰρ χ. χρωμένην. Εκ. 176. ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χ. χρώμενης. Ε.Α. 170. όρω γαρ αυτήν προυταταίοι χ. χρώμενος. Α. 941. γείφ τοιούτφ χ. Ι. 33. έγωγε. ΔΗ. ποίφ χ. τεκμηρίφ; Β. 1000. χ. τοῖς ἰστίοις, Fr. 4, 1. ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χ., χρωμένων. Εκ. 185. πονηρόν ήγούμεσθα νῦν δὲ χ., χρωνται. Β. 1061. και γὰρ τοις Ιματίοις ήμων χ. πολύ σεμνοτέροισιν. Χρώς. Λ. 127. τί χ. τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται; χρωτίζεται. Ν. 516. τοῦ πράγμασιν χ. χυλόν. Β. 943, χ. διδούς στομινλμάτων, ἀπό βιβλίων ἀπηθῶν· χυλῷ. ΕΙ. 997. φιλίας χ., καὶ συγγνώμη χὖπηρεσίαν. Σ. 602. ἡν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χ. ἀποδείξειν. χύτλασον. Σ. 1213. ὑγρὸν χ, σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν. χύτρα. Ο. 358. τί δὲ χ. νώ γ' ἀφελήσει; ΠΕ. γλαῦξ μὲν οὖ πρώπεισι νῶν. χύτρα. Ο. 338, τι δε χ. νω γ ωφελησει; ΠΕ. γλαυ πρόσεισι νῶν. Θ. 403. ἀνὴρ ἐρωτᾶ, τῷ κατέαγεν ἢ χ.; Β. 983. ζητει τε, ποῦ 'στιν ἢ χ.; Εκ. 734. ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος: ἡ χ. δεῦρ' ἔξιθι, Π. 673. ἀθάρης χ. τις ἐξέπληττε κειμένη 812. ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χ. χύτρα. Θ. 505. τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χ. τὸ παιδίον, χύτραι. Π. 1207. της γραδς ἐπιπολής ἔπεισιν αί χ. χυτραίαν. Fr. 399, 2. την ἐπτακότυλον, την χ., την καλήν, χύτραις. ΕΙ. 923. τί δ΄ άλλο γ' ή ταύτην χ. ίδρυτέον; Λ. 557. νύν μέν γάρ δή καὶ ταίσι χ. καὶ τοῖς λαχάνοισιν όμοίως
Π. 1205. αὖται ποιοὖσι' ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χ.
χύτραισιν. ΕΙ. 924. χ., ὥσπερ μεμφύμενον 'Ερμίδιον;
χύτραν. Α. 284. 'Ηράκλεις, τουτὶ τὶ ἐστι; τὴν χ., συντρίψετε.
Ι. 745. ἔψοντος ἐτέρου τὴν χ. ὑφειλόμην.
1174. καὶ νῦν ὑπερέχει σου χ., ζωμοῦ πλέαν.
1176. εὶ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χ.;
Σ. 828. ἡ Θρᾶττα προσκαύσασα πρώην τὴν χ.
938. δοίδυκα, τυρόκηστιν, ἐσχάραν, χ.,
Ο. 43. κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χ. καὶ μυρρίνας
365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖοε, κόπτε ποώτην τὴν χ. δμοίως 365. Έλκε, τίλλε, παίε, δείρε, κόπτε πρώτην την χ. 386. μᾶλλον εἰρήνην άγουσιν ἡμῖν ὥστε τὴν χ.
 391. τὴν χ. ἄκραν ὁρῶντας
 Λ. 308. τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χ. τὸν φανὸν ἔγκαθέντες Εκ. 1092. καλώς, ἐπειδὰν καταφάγης βολβών χ. Π. 683. ἐπὶ τὴν χ. τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι. 686. ἐπὶ τὴν χ. ἐλθών ἔχων τὰ στέμματα. Fr. 507, 1. χύτρας. Σ. 904. άγαθός γ' ύλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χ. Ο. 78. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ δεῖ τορύνης καὶ χ: Ο. 78. Ετνους δ' επιθυμεί δεί τορύνης καί χ.:

Λ. 297. προσπεσόν μ' έκ της χ.
Θ. 509. τέξειν τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χ. ἐλάκτισεν.
Β. 505. ἔπεττεν ἄρτους, ἦψε κατερικτῶν χ.
Εκ. 845. χ. ἔτνους ἔψουσιν αἰ νεώταται:
Π. 1197. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; ΧΡ. τὰς χ., αἶς τὸν θεὰν
1203. ῆξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χ.
Fr. 245, 1. μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χ.,
χυτρείου. Λ. 329. μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅχλου καὶ θορύβου καὶ
πατάγου γ.. πατάγου χ., χυτρεοῦν. Ν. 1474. ὅτε καὶ σὲ χ. ὅντα θεὸν ἡγησάμην. χυτρίδι'. Εκ. 745. τὰ χ. ἥδη καὶ τὸν ὅχλον ἀφίετε. χυτρίδια. Εκ. 143. τα χ. ηση και του οχλου αφιετε.
χυτρίδια. ΕΙ. 202. χ. καὶ σανίδια κάμφορείδια,
χυτρίδιαν. Α. 463. δός μοι χ. σφογγίω βεβυσμένον.
χυτριδίω. Α. 1175. ὕδωρ ὕδωρ ἐν χ. θερμαίνετε·
χύτροισι. Β. 218. τοῖς ἱεροῖσι χ.
Χύτρους. Α. 1076. ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χ. αὐτοῖσί τις
χυτρῶν. Ο. 357. ὅτι μένοντε δεῖ μαχεσθαι λαμβάνειν τε χυτρῶν. Ο. 357. ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνε τῶν χ.
Π. 1204. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χ. τἀναντία χώ. Α. 36, ἀλλ αὐτὸς ἔφερε πάντα χ. πρίων ἀπῆν, κ.τ.λ. χωλοποιόν. Β. 846. τὸν χ., οἰος ὧν θρασύνεται. χωλός. Α. 427. ἀ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χ. οὐτοσί; Α. 429. χ., προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
ΕΙ. 147. ἐντεῦθεν, εἶτα χ. ὧν Εὐριπίδη
Ο. 1293. χ., Μενίππω ὅ ἢν χελιδών τοῦνομα, Θ. 24. ἔτι προσμάθοιμι χ. εἶναι τὰ σκέλη; Fr. 148. καὶ μὴν χθές γ' ἢν Πέρῶξ χ. χωλούς. Α. 411. ἐξὸν καταβάδην οὐκ ἐτὸς χ. ποιεῖς. 'χωμεν. Θ. 492. σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χ. ἔτερον, οὐ λέγει

```
χωπόθ'. Ο. 505. χ. δ κόκκυξ είποι κόκκυ, τότε γ' οί Φοίνικες
ἄπαντες χώποῖος. Ν. 651. κατ' ἐνόπλιον, χ. αὖ κατὰ δάκτυλον. χώπότερον. Β. 637. δίκαιος ὁ λόγος ' χ. ἄν νῷν ἔδης χώπως. Α. 955. χ. κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος. κ.τ.λ. χώρα. Ο. 1482. ἔστι δ' αὖ χ. πρὸς αὐτῷ Θ. 522. χῆτις ἐξέθρεψε χ. χώρα. Σ. 662. ἔξ χιλιάσιν, κοὕπω πλείους ἐν τῆ χ. κατένασθεν Λ. 524. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῆ χ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔσθ' ἔτερός τις χώραις. Λ. 566. ἐν ταῖς χ. καὶ διαλῦσαι; ΑΤ. φαύλως πάνυ. ΠΡ. πῶς; ἀπόδειξον. χώσαν. Ι. 1354. οὖτος. τἱ κύπτεις: οὐχὶ κατὰ γ. μενεῖς:
                                                  άπαντες
  χώραν. Ι. 1354. ούτος, τί κύπτεις; ούχὶ κατὰ χ. μενεῖς;
Ο. 275. νὴ Δί' ἔτερος δήτα ἔξεδρον χ. ἔχων.
Λ. 1146. δηοῦτε χ., ῆς ὕπ' εὖ πεπόνθατε;
Θ. 877. ποἰαν δὲ χ. εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
  Θ. 877. ποιαν σε χ. εισεκελσαμεν σκαφει;
Β. 380. ἡ τὴν χ.
793. ἔξειν κατὰ χ.: εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
Π. 367. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χ. ἔχει,
773. χ. τε πάσαν Κέκροπος, ἡ μ' ἐδέξατο.
χώρας. Ι. 585. σης μεδέσυσα χ.
1. 781. σ) αὐο ἐκ Μάδους διεξιόλου περὶ τῆς χ.

    Ι. 781. σὲ γὰρ, δε Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χ. Μαραθῶνι,
    966. χ. ἀπάσης ἐστεφανωμένον βόδοις.
    Σ. 1043. τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χ. τῆσδε καθαρτὴν,

Σ. 1043. τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χ. τῆσδε καθαρτήν, 1118. ἐκροφῆ τόν μισθον ήμῶν, τῆσδε τῆς χ. ὕπερ ΕΙ. 638. πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χ. ὕπερ Ο. 557. διὰ τῆς χ. τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν, 1279. ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χ. ἔχεις. Θ. 109. Φοίβον, δι ἱδρύσατο χ. 365. χ. [οὕνεκ' ἐπὶ βλάβη] Εκ. 173. ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χ. μέτα Π. 430. ζητοῦντες ἐκ πάσης με χ. ἐκβαλεῖν; χώρει. Α. 1230. τῆνελλα νιν, ὧ γεννάδα: χ. λαβὰν τὸν ἀσκόν. Ν. 509. χ.' τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; 889. χ. δευρὶ, δεῖξον σαντὸν
                    889. χ. δευρί, δείξον σαυτόν

3. 230. χ., πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὧ Κωμία, βραδύνεις;
ΕΙ. 83. μή μοι σοβαρῶς χ. λίαν
154. ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χ. χαίρων,
161. ὀρθῶς χ. Διὸς εἰς αὐλὰς,
301. δεῦρο πᾶς χ. προθύμως εὐθὰ τῆς σωτηρίας.
555. ἀλλὰ πᾶς χ. πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
0. 364. ἐλελελεῦ, χ. κάθες τὸ ρύγχος οὰ μένειν ἔχρῆν.
1186. καὶ σίται κ. ἔξιῶς πᾶς διατίσκος.

         1186. καὶ τόξα: χ. δεθρο πᾶς ὑπηρέτης:
Λ. 254. χ., Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὧμον ἀλγεῖς
605. τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χ. 'ς τὴν ναῦν'
738. χ. πάλιν δεθρ'. ΓΥ, Β. ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον
Θ. 229. προδῶς με. χ. δεθρο. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγω.
                  229. προσ.
953. ὄρμα, χ.
372. χ. νυν πᾶς ἀνδρείως
1500. ἀγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χ.,
          Εκ. 478. έμβα χ.
730. χ. σὺ δεῦρο κιναχύρα καλή καλῶς
 730. χ. σῦ δεῦρο κιναχύρα καλή καλῶς χωρεῖ. Ι. 511. καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χ. καὶ τὴν ἐριώλην. Ν. 907. χ. τὸ κακόν δότε μοι λεκάνην. Σ. 1483. τουτὶ καὶ δὴ χ. τὸ κακόν. ΕΙ. 472. πῶς οδυ οὐ χ. τοῦργον; 509. χ. γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὧνδρες, ὑμῖν. 940. χ. κατὰ νοῦν, ἔτερον δὶ ἐτέρῳ Ο. 215. καθαρὰ χ. διὰ ψυλλοκόμου 220. διὰ δὶ ἀθανάτων στομάτων χ. 1180. χ. δὲ πῶς τις δυυγας ἀγκιλομιένος.
                      1180. χ. δὲ πᾶς τις ὅνυχας ἡγκυλωμένος, 1716 χ., καλὸν θέαμα θυμιαμάτων δ'
            Θ. 782. χ. χ. ποίαν αύλακα;

    Β. 219. χ. κατ ξμόν τέμενος λαῶν ὅχλος.
    884. νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χ. πρὸς ἔργον ήδη.
    1018. καὶ δὴ χ. τουτὶ τὸ κακόν κρανοποιῶν αῦ μ ἐπι-

                                                τρίψει.
  τρίψει.
1385. χ. τὸ τοῦδε. ΕΥ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἵτιον;
Εκ. 848. Γέρων δὲ χ. χλανίδα καὶ κονίποδα
Γτ. 266. χ. δ' ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων οὐ γὰρ ἄκανθαι.
496. χ. πὶ γραμμὴν λορδός ὡς εἰς ἐμβολήν.
χωρεῖθ'. Σ. 712. νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χ. ἄμα τῷ τὸν μισθὸν
```

έχοντι. Εκ. 851. πρός ταῦτα χ., ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων χωρεῖν. ΕΙ. 510. χ. τὸ πράγμά φησιν' ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.

χωρείν. Λ. 1069. άλλά χ. ἄντικρυς, χωρείν. Λ. 1009. αλλά χ. αντικρός, Εκ. 652. ὅταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχείον, λιπαρῶς χ. ἐπὶ δείπνον. 666. τοὺς ὅ ἐκ τοῦ κάππ ἐς τὴν στοιὰν χ. τὴν ἀλφιτόπωλιν. χωρεῖς. Β. 641. χ. γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή. Εκ. 1066. χ. μετὰ ταύτης; ΝΕΑ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἔλκομαι. χωρεῖτ'. Λ. 550. χ. ὀργἢ καὶ μὴ τέγγεσθ' ἔτι γὰρ νῦν οὔρια Θείτε. Εκ. 835. χ., ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, χωρείτε. Β. 440. χ. Β. 609. χ. δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτφί. 1479. χ. τοίνυν, ἃ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙ. τί δαί; χωρεῖτέ. Ν. 1113. χ. νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν. χωρήσεται. Ν. 1238. οἵμ' ὡς καταγελῆς. ΣΤ. ἐξ χύας χ. χώρησον. Α. 488. τόλμησον, ἴθι, χ., ἄγαμαι καρδίας. χωρία. ΕΙ. 283. πῶς, ῷ πανοῦργ'; ΚΤ. ἐς τάπὶ Θράκης χ. ΕΙ. 562. εἴθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χ., χωρίοις. Ι. 1077. ὀτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χ. χωρίον. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χ. ἐλαδας ἄπαν ἐν κύκλψ, Ν. 152. ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χ. 209. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς 'Αττικὸν τὸ χ. θείτε. 209. ώς τοῦτ' ἀληθῶς 'Αττικὸν τὸ χ.
Σ. 850. ἐγὰ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χ.
ΕΙ. 681. 'Υπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χ.
972. ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἐστᾶσ' ἰόντες χ.;
1148. οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδή παρδακὸν τὸ χ.* Λ. 287. λοιπόν ἐστι χ.
 743. ἔως ἄν εἰς ὅσιον μόλω 'γὰ χ.
 1167. ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χ. 1218. ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χ. Fr. 582. "ἀνεμέτρει τὸ χ." χωρίου. Ν. 1123. λαμβάνων οὕτ' οἶνον οὕτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χ. χωρίου. Ν. 1123. λαμβάνων οῦτ οἰνον οῦτ αλλ οῦδεν ἐκ του χ.
ΕΙ. 1146. τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χ.
χωρίε. Α. 714. ψηφίσασθε χ. εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἄν ἢ
Α. 894. σοῦ χ. εἶην ἐντετευτλανωμένης.
Ι. 1314. ἀλλὰ πλείτω χ. αὐτὸς ἐς κόρακας, εἶ βούλεται,
Σ. 658. κάξω τούτου τὰ τέλη χ. καὶ τὰς πολλὰς ἐκατοστὰς,
ΕΙ. 1060. ἡ γλῶττα χ. τέμνεται. ΤΡ. μεμνήμεθα.
Ο. 1705. γλῶττα χ. τέμνεται.
Λ. 584. χ. ἔκαστον κἦτ ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας Θ. 11. χ. γὰρ αὐτοῖν ἐκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
13. πῶς χ.; ΕΤ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε,
Β. 1164. χ. γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
Fr. 498. χ. τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς,
χωρίφ, Ι. 750. οὐκ ὰν καθιζοίμην ἐν ἄλλφ χ.* Θ. 1060. ήπερ πέρυσιν εν τώδε ταυτώ χ. χωρίων. Α. 227. οδοι παρ' εμού πόλεμος εχθοδοπός αυξεται τών χωρίων. Α. 227. οἴσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὕξεται τῶν ἐμῶν χ. Ο. 818, ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χ. χῶρον. Λ. 770. ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔνα χ., χωροῦσ'. Ν. 324. ἡσυχῆ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δείξον. ΣΩ. χ. αὐται πάνυ πολλαὶ, Λ. 1073. χ., ὤσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες. 1241. νὴ τὸν Δί ὡς ἥδη γε χ. ἔνδοθεν. χωροῦσαν. Εκ. 501. χ. ἔξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου χωροῦσιν. Α. 66. αὶ δ' αὖθ' ἔτεραι χ. τινες. ἰοὺ ἰοὺ, χωροῦσιν. Ν. 18. οἰ γὰρ τόκοι χ. ἄπτε, παῖ, λύχνον, χωρῶμεν. Σ. 246. χ., ἄμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν, ΕΙ. 1264. ὑβριζόμεθα. χ., ὧ τᾶν, ἐκποδών. Λ. 451. ἡμῖν' ὁμόσε χ. αὐταῖς, ὧ Σκύθαι, Β. 180. χ. ἐπὶ τὸ πλοῖον. 448. χ. ἐς πολυρρόδους Εκ. 289. χ. εἰς ἐκκλησίαν, ὧνδρες' ἡπείλησε γὰρ Εκ. 289. χ. εἰς ἐκκλησίαν, ἄνδρες ἡπείλησε γὰρ Γτ. 169, 1. ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χ. ὡς πάλαι δεῖ χωρῶν, Π. 616. λιπαρὸς χ. ἐκ βαλανείου χώσομεν. Α. 295. σοῦ γ΄ ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ κατά σε χ. τοῖς λίθοις. χώσον. Θ. 747. σχεδόν τοσούτον χ. ἐκ Διονυσίων. χώσπερ. Ν. 389. χ. βροντή τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν χώστις. ΕΙ. 437. χ. προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων, χώταν. Ν. 391. χ. χέζω, κομιδή βροντά παπαπαππάξ, ώσπερ ἐκεῖναι. χώτι. Ι. 1089. χ. γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα. χώτου. ΕΙ. 39. χ. ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή

ψάγδαν. Fr. 7, φέρ' ίδω τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψ. φιλεῖς; ψαιστόν. Π. 188. οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψ., οὐκ άλλ' οὐδεἐν, Π. 1115. οὐ ψ., οὐχ ἰερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδεἐν Ψακάδος. Α. 1150. 'Αντίμαχον τὸν Ψ. τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μεψηφίσματα. Ο. 1289. εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψ. Α. 703. οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψ. λέων ποιητήν, ψακάδος. Θ. 856. δε άντὶ δίας ψ. Αιγύπτου πέδον ψακάζομεν. Ν. 580. μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἡ ψ. ψακάς. ΕΙ. 121. ἐνδον δ΄ ἀργυρίου μηδὶ ψ.; ἡ πάνυ πάμπαν, ψαλίδα. Γτ. 309, 1. ξυρόν, κάτοπτρον, ψ., κηρωτὴν, λίτρον, μαλίσες ΕΙ. 155. χοναγαγέλουν πάτοσον ψ. ψαλίδα. Fr. 309, 1. ξυρόν, κάτοπτρον, ψ., κηρωτήν, λίτρον, ψαλίων. EI. 155. χρυσοχάλινον πάταγον ψ. ψάλλων. I. 522. πάσας δ΄ ύμιν φωνάς leis καὶ ψ. καὶ πτερυγίζων ψάμαθον. Σ. 1520. πηδᾶτε παρὰ ψ. ψάμαθον. Σ. 1520. πηδᾶτε παρὰ ψ. ψάμμας. Λ. 1261. τᾶς ψ., τοὶ Πέρσαι. ψαμμακοσιογάργαρα. Α. 3. ὰ δ΄ ἀδυνήθην, ψ. ψαρόν. Ν. 1225. τὸν ψ. ἱππον. ΣΤ. ἱππον; οὐκ ἀκούετε ψέγειν. Β. 1129. τούτων έχεις ψ. τι; ΕΓ. πλεῖν ἢ δάδεκα. Β. 1326. τολμᾶς πάμὰ μέλη ψ., ψέγεις. Ν. 1045. καὶτοι τίνα γνώμην ἔχων ψ. τὰ θερμὰ λουτρά; Ν. 1055. εἰτ' ἐν ἀγορᾶ τὴν διατριβὴν ψ., ἐγὰ δ΄ ἐπαινῶ. ψελδόν, Fr. 536. ψ. ἐστι καὶ καλεῖ ψενδαγγελής. Ο. 1340. ἔσικεν οὐ ψ. εἶν ἄγγελος. ψευδαγγελής. Ο. 1340. ἔοικεν οὐ ψ. εἶν' ἄγγελος. ψευδαμάμαξυν. Σ. 326. τοῦτον τόν ψ. Ψευδαρτάβα. Α. 99. λέξοντ' 'Αθηναίοισιν, ὧ Ψ. Υευδαρτάβαν. Α. 91. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψ., ψευδατραφάξυος. Ι. 630. ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψ. πλέα, ψεύδει. Π. 571. ἀλλ' οὐ ψ. τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σφύδρα βάσκανος οδσα. ψευδείς. Θ. 342. ή πεμπομένη τις άγγελίας ψ. φέρει, ψεύδεσιν. Ο. 1167. ἴσα γάρ άληθῶς φαίνεταί μοι ψ. ψεύδεται, Α. 561. δίκαια πάντα κοὐδὲν αὐτῶν ψ., ψευσεται, Α. 361. οικαια παντά κουσεν στων ψ., Σ. 966. φησί κατακνήσαι. ΦΙ. νή Δί, άλλά ψ. Θ. 875. ὧ τρισκακόδαιμον, ψ. νή τὼ θεὼ, ψευδή. Α. 380. διέβαλλε καὶ ψ. κατεγλώττιζέ μου Ι. 64. ψ. διαβάλλει κάτα μαστιγούμεθα Θ. 343. ή μοιχός εί τις έξαπατά ψ. λέγων, ψευδολόγος. Β. 1521. καὶ ψ. καὶ βωμολόχος ψευδομένων. Σ. 782. ἀς οὶ δικασταὶ ψ. τῶν μαρτύρων ψευδονίτρου. Β. 711. ψ. κονίας ψευδορκήσει. Εκ. 603. και μή καταθείς ψ. ΒΛ. κάκτήσατο γάρ διὰ τοῦτο. ψεῦδος Β. 628. ἐνταῦθα μηδὲν ψ. ΔΙ. ἀγορεύω τινὶ ψευδων. Ι. 695. ψ. ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ. Ν. 446. βδελυρὸς, ψ. συγκολλητὴς, ψεῦσει. Ν. 261. ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψ. γέ με ψεῦσεται. Εκ. 568. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψ. ψευσθῶςι. Ν. 955. τῆς καλλίστης πασῶν ψ.; ψευσθῶςι. Ν. 618. ἡνίκ' ἀν ψ. δείπνου, κἀπίωσιν οῖκαδε ψεῦσον. Θ. 870. μὴ ψ., ὡ Ζεὐ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. ψήκτραν. Fr. 138. τὴν δὲ ψ.— ψηλαφῶν. Εκ. 315. καὶ θοἰμάτιον' ὅτε δὴ δ' ἐκεῦνο ψ. ψῆνες. Ο. 590. εἰθ' οἱ κνῖπες καὶ ψ. ἀεὶ τὰς συκῶς οὐ κατέδουται, διά τούτο. δονται, ψηνίζων. Ι. 523. καὶ λυδίζων καὶ ψ. καὶ βαπτόμενος βατραχείοις ψήττα. Λ. 131. ταυτί σὰ λέγεις, ὧ ψ.; καὶ μὴν ἄρτι γε ψήτταν. Λ. 115. ἐγὰ δέ γ΄ ἀν κάν ἀσπερεὶ ψ. δοκῶ ψηφιεῖ. Σ. 769. ταύτης ἐπιβολὴν ψ. μίαν μόνην. Λ. 951. σπονδὰς ποιείσθαι ψ. ΚΙ. βουλεύσομαι. Λ. 951. σπονδάς ποιείσθαι ψ. ΚΙ. βουλεύσομαι.
 ψηφίζομαι. Ο. 1603. εμοί μεν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψ.
 Ο. 1626. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλω ψ. Ο, 1626. το σκηπτρον αποδουναι παλα ψ. 1676. τί δαὶ σὰ φής; ΠΟΣ τάναντία ψ. ψηφιζομένων. Σ. 755. ψ. ὁ τελευταῖος. ψηφίσασθε. Α. 714. ψ. χωρίς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἄν ἢ ψηφίση, Λ. 698. οὰ γὰρ έσται δύναμε, οὐδ' ἡν ἐπτάκις σὰ ψ., ψήφισμ'. Α. 536. Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὰ ψ. ὅπως ψήφισμα. Ν. 1019, κωλῆν μεγάλην, ψ. μακρὸν, Εκ. 649. ἀλλ' οὖτος μὲν πρύτερον γέγονεν, πρὶν τὰ ψ. γενέσθαι,
1013. ψ., καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
1090. ψ., βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
ψηφίσμασι. Ο. 1041, καὶ σταθμοῖσι καὶ ψ. καθάπερ 'Ολο-

ψηφίσματ'. Ν. 1429. ημῶν ἐκεῖνοι, πλην ὅτι ψ. οὐ γράφουσιν; ψηφίσματα. Σ. 378, τῶν θεῶν ψ.

Α. 360. ἡ ψ. καὶ νόμον
Εκ. 813. ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψ.
Fr. 512, 1. οὐκ εἶ λαβὼν θύραζε τὰ ψ.
ψηφισματοπώλης. Ο. 1038. ψ. εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
ψηφίσματος. ΕΙ. 609. ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψ. ψηφισμάτων. Ι. 1383. τούτους απαντας, παυσαμένους Λ. 704. κούχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψ. τούτων, πρὶν ἀν Fr. 19. εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψ. τε θωμός. ψήφοιν. Σ. 1207. εἶλον διώκων λοιδορίας ψ. δυοῦν. ψήφοις. Σ. 656. καὶ πρώτον μέν λόγισαι φαύλως, μή ψ. άλλ' άπό χειρός, ψηφολογείον. Fr. 127, 2. καὶ ψ. ὧδε καὶ δίφρω δύο. ψήφον. I. 808. εἶθ' ήξει σοι δριμὸς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψ. λυνεύων.
Σ. 675. σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψ., τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν 987. τηνδὶ λαβῶν τὴν ψ. ἐπὶ τὸν ὕστερον ψήφου. Λ. 270. πάσας ὑπὸ ψ. μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνας. ψήφω. Α. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψ. δακεῖν, ψήφων. Σ. 109. ψ. δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ, Θ. 1031. ψ. κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ', Β. 1263, καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψ. λαβών. ψήχει. Fr. 135. ψ. ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν. ψιάδοντι. Λ. 1302. τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψ. ψίαθος. Λ. 922. ποία ψ.; μή μοί γε. ΜΤ. νὴ τὴν "Αρτεμιν, Λ. 925. ἰδοὺ ψ. κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι. ψιάθους. Β. 567. ὁ δ' ἄχετ' ἐξάξας γε τοὺς ψ. λαβών. ψιάθους. Β. 567. ὁ δ' ἄχετ' ἐξάξας γε τοὺς ψ. λαβών. ψιάθους. Α. 874. δρίγανον, γλαχώ, ψ., θρυαλλίδας, ψιθυρίξη. Ν. 1008. ἡρος ἐν ωρα χαίρων, ὁπόταν πλάτανος πτελέα ψ. Ιχνεύων. πτελέα ψ. ψίθυρός. Fr. 213. ψ. τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ. ψίλαξ. Fr. 705. ψ.: ψιλάς. Θ. 583. ἔως ἃν οὕτως τὰς γνάθους ψ. ἔχης. ψιλήν, Θ. 227. την ημικραιραν την ετέραν ψ. έχων; ψιλός. Θ. 232. οίμοι κακοδαίμων, ψ. αδ στρατεύσομαι. ψιμύθιον. Εκ. 929. ήγχουσα μάλλον καὶ τὸ σὸν ψ. Π. 1064. εἰ δ' ἐκπλυνείται τοῦτο τὸ ψ., Fr. 309, 3. ἔγχουσαν, ὅλεθρον τὸν βαθὺν, ψ., ψιμυθίου. Εκ. 1072. πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψ., ψιμυθίου. Εκ. 1072. πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψ., ψημυθίω. Εκ. 878. ἐγῶ δὲ καταπεπλασμένη ψ. ψο. Fr. 706. ψ: ψόγον. Θ. 146. ἄ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψ. ψόγω. Θ. 895. βάνξε, τοὺμὸν σῶμα βάλλουσα ψ. ψολοκομπίαις. 1. 696. ἤσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψ., ψοφεῖ. Α. 933. τοι καὶ ψ. λάλον τι καὶ Σ. 143. ἀνας Πόσειδον, τί ποτ' άρ' ἡ κάπνη ψ.; ψοφῆσάν. Fr. 86. γύναι τί τὸ ψ. ἐσθ'; β. ἀλεκτρυῶν ψόφον. Σ. 436. ὡς ἐγῶ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψ. Ο. 53. εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψ. Β. 492. σὸ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψ. τῶν ῥημάτων Β. 492. σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψ. τῶν δημάτων 604. τῆς θύρας καὶ δῆ ψ.
Π. 688. τὸ γράδιον δ' ὡς γἰσθάνετό μου τὸν ψ.,
ψόφος. Ι. 1326, ὄψεσθε δέ΄ καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψ. ῆδη τῶν προπυλαίων. Ο. 55. εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψ. ψόφου. Ν. 1367. ψ. πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιών; Β. 285. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψ. τινός. Π. 670. δ πρόπολος, είπὰν. ἡν τις αἰσθηται ψ., ψοφοῦντι. Α. 943. τοσόνδ ἀεὶ ψ.; ψοφοῦντων. Α. 553. τύλων ψ., θαλαμῶν τροπουμένων, ψυγείση. Ν. 151. κἄτα ψ. περιέφυσαν Περσικαί. ψύλλαν. Ν. 145. ψ. όπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας Ν. 149. κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψ. λαβὰν ψύλλο. Θ. 1180. ὡς ἐλαπρὸς, ὥσπερ ψ. κατὰ τὸ κώδιο. ψυλλό, Θ. 11-80. ως ελαπρος, ωσπερ ψ. κατά το κωσίο. ψυλλών, Ν. 831. και Χαιρεφών, δε οίδε τά ψ. ίχνη. Π. 537. φθειρών τ΄ άριθμόν και κωνώπων και ψ. οὐδὲ λέγω σοι ψυχαγωγεί. Ο. 1555. ψ. Σωκράτης ψυχαί. ΕΙ. 1968. ὧν δόλιαι ψ., δόλιαι φρένες. ΤΡ. είθε σου εΐναι Θ. 864. ψ. δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις

ψυχάν. Β. 1334. ψ. άψυχον έχοντα, ψυχάς. Α. 375. τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψ. ὅτι ΕΙ. 829. ψ. δύ' ἡ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων. ψυχή. Ν. 319. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψ. μου πεπότηται, N. 719. φρούδη ψ., φρούδη δ' ἐμβάς
 Λ. 963. ποία ψ., ποῖοι δ' ὅρχεις, Λ. 963. ποία ψ., ποιοι δ΄ ορχεις,
Β. 1468. αἰρήσομαι γὰρ ὕνπερ ἡ ψ. θέλει.
Σ. 756. σπεῦδ', ὧ ψ. ποῦ μοι ψ.;
ψυχῆ. Ν. 415. ἐν τῆ ψ., καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἐστὼς μήτε βαδίζων,
ψυχήν. Α. 357. καἰτοι φιλῶ γε τὴν ἔμὴν ψ. ἐγώ.
Α. 393. ὥρα 'στιν ἄρα μοι καρτερὰν ψ. λαβεῖν,
Ι. 457. ὧ γεννικώτατον κρέας ψ. τ΄ ἀριστε πάντων,
482. ἄγε δὴ σὰ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψ. ἔχεις; Ο. 466. ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψ. οὕτων ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
 1557. δεόμενος ψ. Ιδεῖν, ἡ
 Ψυχήν, ΕΙ. 1301. Ψ. δ' ἐξεσάωσα, ΤΡ. κατήσχυνας δὲ τοκῆας.
 ψυχῆς. Ν. 420. ἀλλ' ἔνεκέν γε ψ. στερρᾶς συσκολοκοίτου τε

μερίμνης, Σ. 375. καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψ.

ποιήσαι: ψύχος. Εκ. 539. ψ. γὰρ ἦν, ἐγὰ δὲ λεπτὴ κάσθενής ψύχους. Π. 896. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψ. γ' ἴσως, ψυχρά. Ν. 1051. ποῦ ψ. δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά; ψυχρά. Ν. 1051. που ψ. οητα παπον ετοις Πρακεια κα ψυχράν. Β. 119. καὶ μήτε θερμήν μήτ' άγαν φράσης. Β. 125. μάλιστά γε. ΔΙ. ψ. γε καὶ δυσχείμερον ψυχρόν. Θ. 848. οὐ τὸν Παλαμήδην ψ. ὅντ' αἰσχύνεται. ψυχρός. Θ. 170. δ δ' αὐ Θέογγις ψ. ὡν ψυχρῶς ποιεί. ψυχρού. Π. 263. ψ. βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας. ψυχρώς. Θ. 170. ὁ δ΄ αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὧν ψ. ποιεί. ψυχών, Ν. 94, ψ. σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον. ψωλάς. Α. 143, γυναϊκάς ἐσδ' ὑπνῶν ἀνευ ψ. μόνας. ψωλάς. Λ. 143, γυναϊκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἀνευ ψ. μόνας. ψωλήν. Ο. 560, σφραγίδ' αὐτοις ἐπὶ τὴν ψ., ἴνα μὴ βινῶσ' ἔτ' èneivas. Λ. 979. περὶ τὴν ψ. περιβαίη.
 ψωλοί. Ο. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ῆν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψ. πεδίονδε. ψωλόν, Ι. 964. ψ. γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. Π. 267. οἴμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψ. αὐτὸν εἴναι. ψωμιεῖς. Θ. 692. κέκραχθι΄ τοῦτο δ΄ οὐδέποτε σὰ ψ., ψωμίζεται. Ι. 715. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἶς ψ. ψωμοκόλαξ. Fr. 213. ψίθυρός τε καλοῦ καὶ ψ.

ψυχής. Π. 524. κινδυνεύων περί τής ψ. τής αὐτοῦ τοῦτο

 Ω

 Δ. Α. 11. δ δ' ἀνείπεν εἴσαγ', ῶ Θέογνι, τὸν χορόν. κ.τ.λ.
 φ. Α. 5. ἐγῷδ' ἐφ' ῷ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ίδὰν, κ.τ.λ.
 ὧ. Ν. 1378. σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὧ τί σ' είπω; κ.τ.λ. φ. ΕΙ. 134. φ΄ ἐκκυλίνδων κάντιτιμωρούμενος. φά. Γι. 237, 2. ὑπηνέμια τίκτουσιν φ. πολλάκις. δβολοστάται. Ν. 1155. βοάν. Ιὼ, κλάετ' ὧ., δγάθ'. Α. 944. Ισχυρόν ἐστιν, ὧ., ὧστ' 1. 160. τί μ', ω΄, οὐ πλύνειν ἐᾳς τὰς κοιλίας
1. 188. ἀλλ', ω΄, οὐ πλύνειν ἐᾳς τὰς κοιλίας
188. ἀλλ', ω΄, οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
722. οὐκ, ω΄, ἐν βουλῆ με δόξεις καθυβρίσαι.
Ν. 675. ἀλλ', ω΄, οὐδὶ ἢν πάρδοπος Κλεωνύμω
726. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ω΄, ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Σ. 286. ἀλλ', ω΄, ἀνίστασο μηδὶ οὕτως σεαυτὸν
1145. πόθεν, ω΄, ἀλλὰ τοῦτο τοῖοι βαρβάροις 1145. πόθεν, ὧ., ἀλλὰ τοῦτο τοιδι βαρβάροις
ΕΙ. 478. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὧ., ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.
Ο. 91. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας' ὧ., ὡς ἀνδρεῖος εῖ.
268. ὧ., ἀλλὰ χοῦτοῦ καὶ δή τις δρνις ἔρχεται.
293. ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὧ., ἀσφαλείας οὕνεκα.
846. οἰμωζε παρ' ἐμ. ΠΕ, ίθ', ὧ., οἶ πέμπω σ' ἐγώ.
1144. τοῦτ', ὧ., ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα:
1577. ἀλλ', ὧ., ἤρῆμεσθα περὶ διαλλαγῶν
Λ. 1166. ἄφετ', ὧ., αὐτοῖς. ΑΘ. κῆτα τίνα κινήσομεν;
Θ. 1077. ὧ., ἐασόν με μονωδῆσαι,
Β. 1235. ἀλλ', ὧ., ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάση τέχνη:
Π. 360. παῦται φλναρῶν, ὧ.' οἶδα γὰο σαφῶς. Β. 1235. ἀλλ', ὧ., ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάση τέχνη Π. 360. παῦσαι φλυαρῶν, ὧ. οἶδα γὰρ σαφῶν. ὧγαθαί. Λ. 765. ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὧ., ὧγαθαί. Λ. 765. άγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὧ., Σ. 920. πρὶν ἄν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ὧ., 1149. δικαιότερον ἢ καυνάκην ; ΒΔ. ἔχ', ὧ., 1152. οὐν ἀναβαλεῖ ; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὧ., ΕΙ. 1238. ἴθι δὴ, 'ἐἐνεγκε τὰργύριον. ΤΡ. ἀλλ', ὧ., Εκ. 213. εὖ γ', εὖ γε νὴ Δί', εὖ γε λέγ κλέγ', ὧ. Π. 215. ὀρᾶτε. ΧΡ. μὴ φρόντιζε μηδὲν, ὧ. ὧγαθοί. Α. 297. μηδαμῶς, πρὶν ᾶν γ' ἀκούσητ' ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὧ. Α. 305. ὧ., τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὰν ἔάσατε, Ι. 843. οὐκ, ὧ., ταῦτ ἐστί πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ. I. 843. οὐκ, ὧ., ταῦτ' ἐστί πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ,
Σ. 415. ὧ., τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ὧδ'. Α. 745. κήπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧ. ἐσβαίνετε. κ τ.λ. φδαίς. Ο. 1729. καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' φ. Ο. 1743. εχάρην ύμνοις, εχάρην φ. ωδαίσι. Β. 396. φ., τον ξυνέμπορον τήσδε της χορείας. ωδαίστ. Β. 396. ώ, τον ευνέμπορον τησος της χορείω. φδάν. Ο. 751. ρων γλυκείαν ώ. Ο. 858. συναδέτω δὲ Χαῖρις ώ. ὧδε. Α. 215. ἡκολούθουν Φαῦλλω τρέχων, ὧ. φαύλως ἄν ὁ κ.τ.λ. ὧδέ. Λ. 634. ὧ. θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτό γάρ μοι γίγνεται ωδείω. Σ. 1109. οἱ δ' ἐν φ. δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ὧδέλφ'. Β. 55. μὴ σκῶπτέ μ', ὧ. οὐ γὰρ ἀλλ' έχω κακῶς. ὧδελφέ. Β. 164. καὶ χαῖρε πόλλ', ὧ. ΔΙ. νὴ Δὲ καὶ σύ γε

άδελφίδιον. Β. 60. ποῖός τις, ὧ.; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι. άδέν. Θ. 1197. ἀλλ' οὐκ ἔκ' ὼ. ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ. φδήν. Θ. 986. τόρευε πάσαν φ.: φδής. Β. 244. καὶ φλέω, χαίροντες φ. φδής. Β. 244. καὶ φλέω, χαίροντες φ.
ἀδί. Ι. 21. λέγε δη μόλωμεν ξυνεχὲς ἀ, ξυλλαβών. κ.τ.λ.
φδικῶς. Σ. 1240. τούτφ τὶ λέξεις σκόλιον; ΦΙ. φ. ἐγὼ,
ἀδίνειν. Θ. 502. ἐτέραν δ' ἐγῷδ' ἡ 'φασκεν ὰ. γυνὴ
ἀδίνουσα. Εκ. 529. μετεπέμψατ' ἀ. ΒΛ. κᾶτ' οὐκ ἤν ἐμοὶ
άδυνήθην. Α. 3. ὰ δ' ὰ, ψαμμακοσιογάργαρα.
Α. 9. ἀλλ' ἀ. ἔτερον αὖ τραγφδικὸν,
ἄδυνήθης. Β. 650. μῶν ὰ.; ΕΑ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ἀθ'. Σ. 634. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας φ', οὕτος ἑρδίως τρυγήσειν·
ἄξησεν. Fr. 538. λ. τις ἄ. τεθυμιαμένος
φξύρ'. Ο. 1641. τί, ψ',; οὐκ οἰσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
ῷξυρά. Λ. 948. ἀλλ' ψ', κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
φξυρέ. Ν. 655. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. ΣΤ. οὐ γὰρ, ψ΄,
Σ. 1504. ἐν τῷ βυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΒΔ. ἀλλ' ψ΄,
1514. ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μ', ψ΄.
ἄζωσιν. Σ. 1526. ἱδωτες ἄνω σκέλος ῶ.
ἄθει, Σ. 152. * * τὴν θύραν ὡ; πίεξέ νυν σφόδρα ώθει, Σ. 152. * * την θύραν ώ. πίεζέ νυν σφόδρα Σ. 196. ώ, τὸν ὅνον καὶ σαυτὸν ἐς την οἰκίαν. 199. ώ. σὐ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς την θύραν, ώθει. Γτ. 383. βαλανεύς δ' ώ. ταις άρυταίναις. ώθεις. Σ. 251. τί δη μαθών τῷ δακτύλω τὴν θρυαλλίδ' ώ., Θ. 643. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὧ. κάτω; ἀθήσομεν. Εκ. 300. δρα δ' ὅπως ὼ. τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως ώθουμένης. Fr. 344, 6. τρυγός τε φωνήν είς λεκάνην ώ., ώθων. I. 692. ω. κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν, ώτα. Λ. 1304. ω. κοῦφα πάλλων, ωιμην. Fr. 539. ω. δ' έγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι. 'Ωκεανού. Ν. 271. εἴτ' 'Ω, πατρός ἐν κήποις Ιερόν χορόν ἴστατε Νύμφαις, Ν. 277. πατρός άπ' Ω. βαρυαχέος φκει. Λ. 787. κάν τοῖς ὅρεσιν φ΄; ωκεία. Ο. 924. ἀλλά τις ὼ. Μουσάων φάτις ωκείτ'. Fr. 710. έτι γαρ την θέαν φ. έκεί. ώκησ'. Εκ. 243, ἐν ταις φυγαίς μετὰ τάνδρὸς ῷ, ἐν πυκνί· ώκησας. Σ. 391. ῷ, γοῦν ἐπίτηδες Ιὰν ἐνταῦθ', ἐνα ταῦτ' ἀκροῷο. ἀκίσατε. Ο. 1515. ἐξ οὖπερ ὑμεῖς ῷ, τὸν ἀέρα. φκισατε. Ο. 1915. ές ούπερ ύμεις ω, τον αερα. ψκοδόμησαν. Ο. 1132. τίνες ώ, αὐτό τηλικουτονί; ψκότριψ. Θ. 426. νῦν δ' οὖτος αὐτοὐς ώ. Εὐριπίδης ώκτειρας. Θ. 1058. σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοὐμὸν ψ. πάθος; ὧκυπτέροις. Ο. 803. ἐπὶ τῷ γελῷς; ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὡ. ὧκυτόκι'. Θ. 504. δ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὡ. ἀνούμενος: ὧλαζών. ΕΙ. 1069. ώφελεν, ὧ., οὐτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων,

ῶλάφιον. Θ. 1172. ἔμὸν ἔργον ἐστίν καὶ σὸν, ὧ. ἄ σοι ὅλεθρε. Θ. 860. Σπάρτη, πατήρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Η. σοί γ', ὧ., Εκ. 934. δδὶ γὰρ αὐτός ἐστίν. ΝΕ. οὐ σοῦ γ', ὧ., ὧλεκτρυόν. Σ. 934. ὧ.; νὴ τὸν Δί', ἔπιμύει γἔ τοι. ὡλένας. Β. 1322. περίβαλλ', ὧ τέκνον, ὼ. ὧλεξικακε. Ν. 1372. ἀδελφὸς, ὧ., τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν. ὡλολυγά. Λ. 240. τίς ὧ.; ΛΥ. τοῦτ ἐκεῖν οὐγὼ λέγον ὡμαθέστατ. Β. 933. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὧ., ἐνεγέγραπτο. ὡμαθέστατε. ΕΙ. 1231. ποία δ' ἀποψήσει ποτ', ὧ.; ὡμβρόντητε. Εκ. 793. παύσαιν ἀν ἐσφὲροντες, ὧ. σύ. ὡμεν. Λ. 239. ὅπως ἀν ὧ. εὐθὸς ἀλλήλων φίλαι. ϣμην. Ν. 373. καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ῷ. διὰ κοσκίνου οὐρεῖν. ούρεῖν.
Β. 934, έγὰ δὲ τὸν Φιλοξένου γ΄ ὤ. Έρυξιν εἶναι.
Π. 834. κομιδῆ μὲν οῦν. κάγὰ μὲν ὤ. οὖς τέως ἄμνυ. Ο. 520. ὤ. τ' οὐδεὶς τότ' ἀν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὅρνιθας ώμνυμεν. Εκ. 823. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἄπαντες ἡμεῖς ώ. ώμοι, Ν. 925. ώ. σοφίας. ΔΙ. ώ. μανίας, κ.τ.λ. ώμον, Ι. 263. εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὧ. αὐτὸν ἐνεκολήβασας· δμον. Ι. 263. εἶτ' ἀποστρέψας τον αι αὐτον ἐνεκολήβασας: Α. 254. χώρει, Αράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν αι ἀλγεῖς 291. ὡς ἐμοῦ γε τῶ ἐὐλω τον αι ἐξιπώκατον: Β. 88. ἐπιτριβομένου τὸν αι οὐτωσὶ σφόδρα. Ετ. 307, 2. σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν αι θλίβομαι. ὡμόν. Ι. 571. εἰ δὲ που πέσοιεν ἐς τὸν αι ἐν μάχη τινὶ, ὡμός. Ι. 260. ὅστις αὐτῶν αι ἐστιν ἡ πέπων ἡ μὴ πέπων, ὡμος. Β. 30. οὐκ οἶδ' ὁ δ' αι οὐτοοὶ πιέζεται. ὡμοσας. Ν. 825. ἰδού τὶ ἔστιν; ΣΤ. αι νυνὶ Δία. Β. 1469. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὖς α΄, ῷωσσε. Α. 148. ὁ δ' αι σπένδων βοηθήσειν, ἔχων Σ. 1281. ὅντινά ποτ' αι μαθύντα παρὰ μηδενός, ῶμοσεν. Θ. 275. μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ιὅτι ἡ ἀνὸν α΄. 1201. Οντίνα που το μασοντα παρα μησενος, φμοσεν. Θ. 275. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὡ.,
 Β. 150. ἐπάταξεν, ἡ πίορκον ὅρκον ὡ.,

 ώμοσπάρακτον. Ι. 345. ὡ. παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.

 ωμους. Ν. 1012. χροιὰν λευκὴν, ὡ. μεγάλους, Ν. 1017. ὤ μκρούς, στήθος λεπτόν. ὤμων. Θ. 827. πολλοις δ' ἐτέροις ἀπὸ τῶν ὤ. ὤμωξάς. Λ. 516. κῶν ὤ. γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων. ώμωξε. Β. 743. ώ. μέντἄν. ΑΙ. τοῦτο μέντοι δουλικόν ώμως. Λ. 281, οῦτως ἐπολιόρκησ' ἐγὰ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ώ. ών. Α. 46. ἐγώ. ΚΗ. τίς ὥ.; ΑΜ. 'Αμφίθεος. ΚΗ. οῦκ ἄνδρωπος; ΑΜ. οὐ, κ.τ.λ. δν. Α. 152. δ. εἶπας ἐνταυθὶ σὐ, πλὴν τῶν παρνόπων. κ.τ.λ. ωναίσχυντε. Θ. 638. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ω. σύ. ωναίσχυντε. Ν. 1380. καὶ πως δικαίως; ὅστις ω, σ' εξέθρεψα, Θ. 744. ἀπέδυσας ὧ. μου τὸ παιδίου,
ὧναξ. Α. 94. ὁ βασιλέως ὁφθαλμός. ΔΙ. ὧ 'Ηράκλεις'
Σ. 876. δέξαι τελετὴν καινὴν, ὧ., ἡ τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν'
ΕΙ. 180. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὧ. 'Ηράκλεις,
238. ὧ. 'Απολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
389. οὐκ ἀκούεις οἶα θωπεύουσί σ', ὧ. δέσποτα;
Ο 277. ἔνους καίκς Μεζελείς 238. ω. Απολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
389. οὐκ ἀκούες οἶα θωπείουσῖ σ', ἄ. δέσποτα;
Ο. 277. ὄνομα τούτω Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ἄ. Ἡράκλεις.
295. ὁρνέων; ΕΤ. ὥ. ᾿Απολλον, τοῦ νέφους. Ιοὐ Ιού.
Λ. 296. ὡς δεινὸν, ὤ. Ἡράκλεις.
Β. 298. ἀκολούμεθ', ὧ. Ἡράκλεις. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
Π. 748. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὧ. δέσποτα.
Ετ. 492. τὸ δ' αἰμα λέλαφας τούμῶν ὤ. δέσποτα.
ἄνδρες. Α. 53. ἀλλ' ἀθάνατος ὢν, ὧ., ἐφόδι' οὐκ ἔχω.
Α. 56. ὧ. πρυτάνεις, ἀδικείτε τὴν ἐκκλησίων
Ι. 266. ἔννεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ὧ., δι' ὑμῶς τύπτομαι,
Ν. 1437. ἐμοὐ μὲν, ὧ. ἢλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια.
Σ. 240. ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὧ., ὡς ἔσται Λάχητι νυνί'
245. σπεύδωμεν, ὧ., ἡλικες, πρὶν ἡμέρων γενέσθαι.
270. φιλφδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὧ.,
340. οὐκ ἐᾳ μ', ὧ., δικάζειν οὐδὲ δρῶν οὐδὲν κακὸν,
950. χαλεπὸν μὲν, ὧ., ἐστὶ διαβεβλημένου
ΕΙ. 13. ἐνὸς μὲν, ὧ. ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ'
276. ὧ., τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγῶν μέγας.
292. νῦν ἐστιν ἡμίν, ὧ., ὧ. Ἑλληνες,
318. ἔξολεῖτέ μ', ὧ., εὶ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε'
322. τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὧ.; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὧ.; ἱστας ἐνπανινου. 383. εἰπέ μοι, τί πάσχετ', δ.; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι. 583. είπε μοι, τι πάσχετ, ω.; εστατ εκπεπληγμένοι.
426. ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὧ. ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
484. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὧ., ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
508. ἄγ, ὧ., αὐτοὶ δὴ μύνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
509. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὧ., ὑμῖν.
560. νῦν μὲν οὖν, ὧ., προσευξώμεσθα πρῶτον τῆ θεῷ,
571. ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὧ.,
1341. τὸν νυμφίον, ὧ.

ἄνδρες. Ο. 30. ἡμεῖς γὰρ, ὤ. οἱ παρόντες ἐν λόγφ, Λ. 350. ἔασον ὤ. τουτὶ τί ἦν ; ὤ. πόνφ πονηροί 1044. τῶν πολιτῶν οὐδέν , ὧ., 1044. τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὧ.,
Β. 597. οὐ κακῶς, ὧ., παραινεῖτ',
Εκ. 229. ταύταισιν οὖν, ὧ., παραδύντες τὴν πόλιν
285. ὥρα προβαίνειν, ὧ., ἡμῶν ἐστι: τοῦτο γὰρ χρὴ
289. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὧ. ἡπεἰλησε γὰρ
Π. 284. ἀλλ' οὐκέτ' ἄν κρύψαμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὧ., ἥκει
322. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὧ. δημόται,
802. ὡς ἡδὸ πράττειν, ὧ., ἔστ' εὐδαιμόνως,
Fr. 428. ὑποπεπώκαμεν *, ὧ., καὶ καλῶς ἡρίσταμεν.
ὧνείδισας, Α. 559. καὶ συκοφάντης εἶ τις ἡν, ὧ.;
ὧνερ, Λ. 518. εἶτ' ἡρόμεθ' ἄν' πῶς ταῦτ', ὧ., διαπράττεσθ' ὧδ'
ἀνοήτως; ανοήτως;
Θ. 484. στρόφος μ' έχει τὴν γαστέρ', ῶ., κῶδύνη: 508. ἄπελθ' ἄπελθ', ἤδη γάρ ῶ, μοι δοκῶ 614. μόνην γάρ αὐτὴν, ῶ., οὐ γιγνώσκομεν.
Εκ. 531. οῦτως ἐχούσης, ῶ.; ΒΛ εἰποῦσαν γέ μοι. 542. κατέλιπον, ῶ. ΒΛ. αὶ δὲ δὴ Λακωνικαὶ, ῶνησάς. Λ. 1033. νὴ Δι' ῶ. γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, ἀνήσει. Λ. 600. χοιρίον ἔσται: σοφὸν ἀ.'
Εκ. 1034. ἢ μὴν ἔτ' ὼ. σὰ καὶ στεφάνην ἐμοί. ἀνήσεται. ΕΙ. 1252. καὶ νῦν τὶ δράσω; τὶς γὰρ αὕτ' ὼ.; Π. 140. ὼ. δήπουθεν, ἢν σὰ μὴ παρὰν ἀνήσομαι. Α. 815. ὡ. σοι' περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δή. ἀνήσομαι. Ι. 362. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ἀ. μέταλλα, ΕΙ. 1239. θλίβει τὸν ὅρρον. ἀπόψερ', οὐκ ἀ.
1261. τούτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὼ.
Ετ. 135. μὴ κλὰ' ἔγώ σοι βουκέφαλον ὼ. ἀνησόμεθ'. Σ. 305. καθίση νῦν, πόθεν ὼ. άριστον; ἔχεις ἐλ-ώνῆται. Χ. 493. ἡν μὲν ὼ. τις δρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη. ἀνήται. Χ. 493. ἡν μὲν ὼ. τις δρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη. ἀνήται. Λ. 560. ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὼ. κορακίνους. kopakivous. κορακίνους.
ἄνθρωπ', Σ. 184. τίς εἶ ποτ', ὧ., ἐτεόν; ΦΙ. Οὖτις νὴ Δία.
Θ. 647. ἱαθμόν τιν' ἔχεις, ὧ. ἀνω τε καὶ κάτω
ἄνθρωπε. Α. 818. ὧ., ποδαπός; ΜΕ. χοιροπώλας Μεγαρικός.
Α. 1108. ὧ., παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
1109. ὧ., βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;
1114. ὧ., βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
Ν. 644. οὐδὲν λέγεις, ὧ. ΣΤ. περίδου νυν ἐμοὶ,
ΕΙ. 474, οὐδὲν δεόμεθ', ὧ., τῆς σῆς μορμόνος.
719. ὧ., χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Π. 366. μελαγχολᾶς, ὧ. νὴ τὸν οὐρανόν. 719. ὧ., χαίρων άπιθι καὶ μέμνησό μου.
Π. 366. μελαγχολάς, ὧ., νὴ τὸν οὐρανόν.
ὥνθρωπος. Λ. 989. ὥ. ΠΡ. ἀλλ' ἔστυκας, ὧ μιαρώτατε.
ὧνθρωφ'. Σ. 1234. ὧ., οὖτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
Β. 299. ὧ., Ικετεύω, μηδὲ καρτερεῖς τοὕνομα.
ὥνιον. Ι. 1247. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὖ τὸ τάριχος ὧ.
ὥνιος. Α. 758. τἱ δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὧ.;
Ι. 480. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὧ.;
ὧνόητε. Ν. 858. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὧ. σύ;
Σ. 259. καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὧ.: Σ. 252. καὶ ταῦτα τουλαίου σπανίζουτος, δ. ; δνόητοι. Β. 734. ἀλλὰ καὶ νῦν, δ., μεταβαλόντες τοὺς τρόπους, ώνοίμεθ'. Εκ. 1002. τί δήτα κρεάγρας τοις κάδοις ώ. άν, ώνοιντο. Ι. 649. Ενα τὰς ἀφύας ὢ. πολλάς τοὐβολοῦ, ἀνομάζετο. Ο. 1292. πέρδιξ μὲν εἶς κάπηλος ὢ. Fr. 445, 1. καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἄν ὢ., ώνόμασας. Εκ. 190. τάλαιν', 'Αφροδίτην ώ. χαρίεντά γ' ἄν ώνόμασέ. Π. 207. εἶτ' ὼ. μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν. ώνούμενοι. Ι. 897. ἵν' ἐσθίοιτ' ὼ., κάπειτ' ἐν 'Ηλιαία ώνούμενος. Ν. 1224. των δώδεκα μνων, ας έλαβες ω. Θ. 504. δ δ άνηρ περιήρχετ ακυτόκι ω. ώνουμένων. Α. 549. άσκων, τροπωτήρων, κάδους ω., ώνουνται. Ο. 530. οἱ δ ω. βλιμάζοντες: ώνοῦνται. Ο. 530. οἱ δ' ὼ. βλιμάζοντες ἐλήλυθα. κ.τ.λ. ψόμην. Ν. 1472. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ψ΄., Σ. 791. κάγὼ νέκαψ' ὁβολοὺς γὰρ ὡ. λαβεῖν' 1138. ἐγὼ δὲ σισύραν ὡ. θυμαιτίδα. Θ. 526. οὐκ ἄν ψ΄. ἐν ἡμῖν Β. 1376. ἐπιθόμην, ἀλλ' φὶ. ἀν Εκ. 168. ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ψ΄. λέγειν. ψόν. Ο. 673. ἀλλ' ὡστερ φ΄. νὴ Δι' ἀπολέψαντα χρὴ Ο. 695. τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ψ΄., Α. 856. κᾶν ψ΄. ἡ μῆλον λάβη, Κινησία ὡσπ. Ο. 1395. ὡ, ΚΙ. τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος Β. 180. ὡ, παραβαλοῦ. 208. ὼ. ὅπ ψ. ὅπ. ώόπ. Ο. 1395. ω. Κ1. τον ακαφορών ακαμενόν
Β. 180.
208. ω. ὅπ ω. ὅπ.
ὅου. Ι. 350. φ. δυνατός εἶναι λέγειν. ὧ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Λ. 463. ἀλλὰ τί γὰρ φ.;
Εκ. 885. φ. δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
ὥπερ. Α. 1025. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥ. μ' ἐτρεφέτην
ὧπερ. Β. 594. ψ. εἰκάζεις σεαυτόν.

δπέρ. Α. 474. ἐν ζ. ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα. ὅπίτριπτ'. ΕΙ. 1236. ἔγωγε νὴ Δί', ὤ. οῖει γὰρ ἀν ὅπίτριπτε. Α. 557. ἄληθες, ὤ. καὶ μιαρώτατε; ὅπτα. Β. 507. πλακοῦντας ώ, κολλάβους, ἀλλ' εἴσιθι. ὡπτημένων. Π. 894. πολὰ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὡ. Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὡ. ὅπτησά. Ι. 1204. ἐγὰ δ' ἐκινδύνευσ'. ΑΛ. ἐγὰ δ' ὤ. γε. ὅπτων. Ν. 409. ὡ, γαστέρα τοῦς συγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἔ ώπτων. Ν. 409. ώ. γαστέρα τοῖς συγγενέσα, κἄτ οὐκ έσχων ἀμελήσας ώρα. Α. 393. ώ. στιν άρα μοι καρτεράν ψυχήν λαβείν, Ι. 419. σκέψασθε, παίδες οὐχ όραθ'; ώ. νέα, χελιδών. Σ. 346. άλλ' έκ τούτων ώ. τινά σοι ζητείν καινήν ἐπίνοιαν, 648. πρός ταῦτα μύλην άγαθην ω. ζητείν σοι καὶ νεόκοπτον. Ο. 640. ω. 'στὶν ἡμῶν οὐδὲ μελλονικιᾶν, 714. ἡνίκα πεκτεῖν ὥ. προβάτων πόκον ἡρινόν· εἶτα χελιδὼν,
 Θ. 1189. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥ. 'στὶ νῷν
 1228. ὥσθ΄ ὥ. δῆτ' ἐστὶ βαδίζειν ω. βαδίζειν, ως δ κήρυξ άρτίως 285. Ε. προβαίνειν, Ενδρες, ήμεν έστι τοῦτο γὰρ χρή 352. Ε. βαδίζειν ἐστιν εἰς ἐκκλησίαν, 877. τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ήκουσιν; ω. δ' ήν πάλαι 1163. చేచే చే. రేగ్ని, Fr. 78, 1. ω. βαδίζειν μουστί προς του δεσπότην ωρα. Ν. 1008. ήρος εν ω. χαίρων, όπόταν πλάτανος πτελέα ψιθυρίζη. ψιθυρίς)*
Ν. 1117. πρώτα μὲν γὰρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥ. τοὺς ἀγροὺς, Σ. 242. χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥ. 689. ἤκειν εἴπη πρῷ κὰν ὥ. δικάσονθ', ὡς ὅστις ἄν ὑμῶν ΕΙ. 122. ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράζας ἔλθω πάλιν. ἔξετ' ἐν ὥ. Εκ. 395. οὕτως ἐν ὥ. ξυνελέγη; ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ * Ὠραι. ΕΙ. 1168. χάμα φήμ', * Ω. φίλαι καὶ ὡραία. Εκ. 696. ἐνθάδε μεῖράξ ἐσθ' ὡ. ὡραίας. Σ. 1365. ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡ. σοροῦ. ὡραίον. Β. 395. νῦν καὶ τὸν ὡ. θεὸν παρωκλεῖτε δεῦρο ὡραίον. Β. 395. νῦν καὶ τὸν ὡ. θεὸν παρωκλεῖτε δεῦρο ώραιστάτη. Β. 291. ώ. τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω. Β, 514. ήδη 'νδον έσθ' ὡ, κώρχηστρίδες ὡραιοτάτην. Εκ. 616. ἐπὶ τὴν ὡ, αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν ; ώραιοτάτης. Α. 1148. μετά παιδίσκης ώ ώραίου. Ο. 138. ώσπερ άδικηθείς παιδός ώ, πατήρ ωραις. Ν. 310. παντοδαπαίς έν ω., Ο. 696. έξ οδ περιτελλομέναις ω. έβλαστεν Έρως ὁ ποθεινός, Ο. 696. ξε ού περιτελλομέναις ῶ. ξβλαστεν Έρως ὁ ποθεινός, 725. αύραις, ὧ., χειμῶνι, θέρει, Θ. 948. ὅταν ὅργια σεμνὰ θεαῖν Ιεραῖς ὥ. ἀνέχωμεν, ἄπερ καὶ "Ωραισιν. ΕΙ. 456. Ἑρμῆς, Χάρισιν, "Ω., 'Αφροδίτη, Πόθφ. ὡρακιάσας. ΕΙ. 702. ὡ.' οὐ γὰρ ἔξηνέσχετο ὡρακιῶ. Β. 481. πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ὡ. ὡραν. Ο. 713. Ικτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἐτέραν ὥ. ἀποσανίους. φαίνει, Εκ. 923. Ε. οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει. ώρας. N. 562. ες τας ω. τας ετέρας ευ φρονείν δοκήσετε. Ο. 705. πολλούς δὲ καλούς ἀπομωκύτας παίδας πρὸς τέρμασιν 709. πρώτα μὲν ὤ. φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὁπώρας
 1724. ὧ φεῦ φεῦ τῆς ὥ., τοῦ κάλλους.
 951. ἐς τὰς ὥ. ξυνεπευχόμενος Θ. 951. ἐς τὰς ὥ, ξυνεπευχόμενος
Β. 380. σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὧ,
1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥ, ἀρότους ὁ δ' θεῖος "Ομηρος
ὅρασ'. Λ. 1037. ἀλλὰ μὴ ὥ, ἴκοισθ' ὡς ἐστὰ θωπικαὶ φύσει,
ὥρασι. Λ. 391. ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥ, μὲν Δημόστρατος
ὡργεῖοι, ΕΙ, 493. πληγὰς λήψεσθ', ὧ.
ὡργισεν. Σ. 425. ὡς ἀν εἶδῆ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὥ,
ὡργισμένοι. Σ. 431. οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὡ,
ὡργισμένων. Λ. 687. ὡς ἀν δζωμεν γυναικῶν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὡ,
ὡργισμένων. Λ. 687. ὡς ἀν δζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὡ.
'Ωρεοῦ. ΕΙ, 1047. οῦτός γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ 'Ω.
ΕΙ. 1125. ἤκουσας; ὁ κόραξ οἶος ἤλθ' ἐξ' Ω.
ὡρικῆν. Α. 272. κλέπτουσαν εὐούνθ' ὡ, ὑλπφόρον. ΕΙ. 1125. ἡκουσας; ὁ κόρας οἶος ἦλθ' ἐξ΄ Ω. ὡρικήν. Α. 272. κλέπτουσαν εὐρόνθ' ὡ. ὑληφόρον, ὡρικόν. Γr. 40. ὡ. ὡρικῶς. Π. 963. ὡ μειρακίσκη πυνθάνει γὰρ ὡ. ὡρκωσ'. Θ. 276. ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ', οὐδ' ὡ. ἐγώ. ὡρμισμένην. Θ. 1106. θεαῖς ὁμοἰαν ναῦν ὅπως ὡ.; ὡρμώμεθ'. Εκ. 490. ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡ., ἡνίκ' ἢμεν ὡρνιθες. Ο. 1118. τὰ μεν ἰέρ' ἡμῦν ἐστιν, ὡ, καλά ὡρνιθομάνουν. Ο. 1290. ὡ. δ' οὕτω περιφανῶς ὧστε καὶ ὡρνιτον. Ι. 605. ταῖς ὑπλοῦς ὁι εἰνὰς καὶ μετῶσαν στούνου. άρνττον, 1. 605. ταις όπλαις & εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα: ἀρχεῖτ'. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ὡ. ἀν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα, ἀρχιπέδησας, Ο. 142, οὐκ ὡ., ὡν ἐμοὶ πατρικός φίλος. ώρων. Θ. 950. πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡ. ώς. Α. 7. ταῦθ' ὡ. ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἵππέας κ.τ.λ.

ώς. Ι. 1237, πως είπας ; ω. μού χρησμός απτεται φρενών, κ.τ.λ., ωσθ'. Σ. 642. ω. ούτος ήδη σκορδινάται κάστιν ούκ έν αὐτοῦ. K.T.A ώσι. Α. 670. ήνίκ' αν ἐπανθρακίδες ω. παρακείμεναι, ώσι. Α. 670. ηνικ αν επανθρακίδες ώ, παρακείμεναι,
Ο. 1665. γνησίων. εὰν δε παίδες μὴ ἄ, γνήσιοι, τοῖς
Εκ. 801. μαχούμεθ' αὐτοῖς. ΑΝ. Β. ἡν δὲ κρείττους ἄ,, τί;
Π. 568. ἄ, πένητες, περί τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
ἄσίν. ΕΙ. 156. διακινήσας φαιδροῖς ά.
ἄσιν. ΕΙ, 934. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τἄλλα γ' ἄ, ἡπιοι.
Ο. 1006. ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ἄ. εἰς αὐτὴν όδοὶ
ὥσπερ. Α. 193. δεὐτατον, ὥ. διατριβῆς τῶν ξυμμάχων. κ.τ.λ. ώσπερεί. Α. 876. τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. ώ. χειμών άρα ωσπερει. Α. 870. τροχίλως, κολυμβώς. ΔΙ. ω. χειμών ο κ.τ.λ. ωστ. Α. 149. στρατιὰν τοσαίτην ω. 'Αθηναίους ερεῖν, κ.τ.λ. ωστε. Α. 143. υμών τ' εραστής ην άληθης, ω. καὶ κ.τ.λ. ωστιει. Α. 844. οὐδ' ὼ. Κλεωνύμω ωστίζεται. Α. 42. ἐς τὴν προεδρίαν πῶς ἀνὴρ ὼ. ωστίζομένη. Α. 330. δούλαισιν ὼ. ωστιζόμεσθ'. Π. 330. δ. ἐκάστοτ' ἐν τῆκκλησία, ώστιούνται. Α. 24. ήκουτες, είτα δ΄ ώ, πῶς δοκείς ώσφροντο. Α. 179. ἔσπευδον· οἱ δ΄ ὥ, πρεσβῦταὶ τινες ὧτ΄. Θ. 1162. ἐφ΄ ῷ, ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ ὧτ΄. Π. 287. νη τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οῦν, ῆν ὧ, ὅνου λάβητε. ώτα. Θ. 18. δίκην δὲ χοάνης ὧ, διετετρήνατο. ὧτά. Ι. 1347, τὰ δ' ὧ. γ' ἄν σουνή Δί' ἐξεπετάννυτο ῶταῖρ'. Εκ. 609. πρότερόν γ', ὧ., ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοις προτέροισιν' ἄταιρε. Σ. 1239. 'Αδμήτου λόγον. ὧ., μαθών τους άγαθους ώταίρε. Σ. 1239. Αδμήτου λόγον. ω., μαθών τούς φίλει, φίλει, δατε. Α. 722. ἐφ' ῷ. πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή ἀτοκάταξιν. Fr. 72. ω.: ωτοτύξιοι. Ο. 1043. σὐ δὲ γ' οἶσπερ ω. χρήσει τάχα. ὡφείλησας. Ο. 115. κάργύριον ω., ὥσπερ νὰ, ποτέ ώφελ'. Ν. 41 εἰθ' ω. ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς, Β. 1382. εῖθ' ω. 'Αργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος. ὡφέλει. Σ. 121. ὅτε δῆτα ταίνταις ταίς τελεταίς οὐκ ω., Σ. 445. καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος όντος &., 2. 440. και κυνας, και τους ποσας χειμωνος οντος ω., &φέλειά. Θ. 183. τίς οδν παρ' ήμῶν ἐστιν ἀ. σοι; &φελεῖν. Ο. 420. φίλοισιν ὰ. ἔχειν; Ο. 947. ἀπόδυθι' δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὰ. Β. 31. σὰ δ' οδν ἐπειδὴ τὸν ὅνον οὰ φής σ' ὰ., 1427. μισῶ πολίτην, ὅστις ἀ. πάτραν Π. 1135. εἶ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὰ. &φέλεις. ΕΙ. 588. ** ** ** ** ** μόνη γὰρ ἡμᾶς ὰ. Φφέλειs. ΕΙ. 588. * * * * * * * * * * * μόνη γὰρ ἡμᾶς ἀ.
 ὥφελέν. Σ. 731. είθ ὤ μοι κηδεμὰν ἡ ξυγγενὴς
 ὥφελέν. ΕΙ. 1069. ὤ., ὧλαζὰν, οὐτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
 ὡφελεν. ΕΙ. 1069. ὤ., ὧλαζὰν, οὐτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
 ὡφελες. Θ. 865. ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. Η. ὤ. δὲ καὶ σύ γε.
 Β. 955. ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤ. μέσος διαρραγῆναι.
 ὡφέλημα. Ι. 836. ὧ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὤ.,
 ὡφελήσαιμέν. ΕΙ. 330. οὐκ ἀν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὡ. τί σε.
 ὡφελήσαις. Π. 1134. ἀρ' ὡ. ἀν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
 ὡφελήσαν. Σ. 1078. ὡ. ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 ὡφελήσει. Ο. 358. τί δὲ χύτρα νώ γ' ὼ.; ΠΕ. γλαῦξ μὲν οῦ πρόσεισι νῷν. πρόσεισι νών. ώφελήσειέν. Ν. 753. τί δήτα τοῦτ' αν ω. σ'; ΣΤ. ὅ τι; ωφελήσειεν. Ν. 753. Τι οητά τουτ αν ω. σ; ΣΤ. ο τι; ωφελήσουσ'. Ν. 648. τι δε μ' ω. οι ρυθμοί πρός τάλφιτα; ωφελήσουσ'. Ν. 648. τι δε μ' ω. οι ρυθμοί πρός τάλφιτα; ωφελίαισι. Εκ. 575. μυρίαισιν ω. βίου, δη- ωφέλιμοι. Β. 1031. ως ω. των ποιητών οί γενναίοι γεγένηνται. ωφελόν. Θ. 217. ἡ μὴ 'πιδιδόν' έμαυτὸν ω. ποτε. ωφελον. Εκ. 380. τὸ τριώβολον δητ' ἔλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ω. Δελον. Ν. 611. ἐν νωδ δτανικου και λίσους και λίσους και Δελον. Ν. 611. ἐν νωδ δτανικου και λίσους και λίσους και Δελον. Ν. 611. ἐν νωδ δτανικου και λίσους και λίσους και Δελον. Ν. 611. ἐν νωδ δτανικου και λίσους και λίσους και Δελον. Ν. 611. ἐν νωδ δτανικου και λίσους και Δελον. Ν. 611. ἐν νωδ δτανικου και λίσους και Δελον. Ν. 611. ἐν νωδ δτανικου και Δελον. Ν. 612. ἐν νωδ δτανικου Δελον. Δ ώφελοῦσ'. Ν. 611. ἀ. ὑμᾶς ἄπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανά ώφελούσαις. Ν. 577. πλείστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὡ. τὴν πόλιν, ὡφελοῦσι. Ι. 94. εὐδαιμονοῦσιν, ὡ. τοὺς φίλους, ὡφελῶσ'. Ν. 1116. ὡ. ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι. ῶφήμερε. Ν. 223. τί με καλεῖς, ὧ.; ὥφθης. Ο. 680. ἦλθες ἦλθες, ὥ., ὥφληκα. Ν. 34. ὅτε καὶ δίκας ὧ. χἄτεροι τόκου ώφλήκη. Ο. 1457. ώδι λέγεις όπως αν ώ, δίκην ἄχαρνέων. Α. 286. αντί ποίας αιτίας, δ. γεραίτατοι; ἄχαρνηίδαι. Α. 322. οὺκ ακούσεσθ' οὺκ ακούσεσθ' ἐτεὸν, δ.; ωχαρνικοί. Α. 324. εξολοίμην, ήν ακούσω. ΔΙ. μηδαμώς, ω. ώχεθ'. Λ. 814. φ΄. ὑπὸ μίσους ώχεῖσθ'. Fr. 198, 11. ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὡ, ἄρα΄ ἄχελῶε. Λ. 381. ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ, ΓΥ, σὸν Σ. 1271. ἀλλά πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ຜ΄.· εἶτ' ἐκεῖ Β. 567. ὁ δ' ຜ΄. ἐξάξας γε τοὺς ψιάθους λαβών.
ຜχετο. Α. 81. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον φ΄., στρατιὰν λαβὼν,

φιχετο---ώψώνηκ.

φχετο. Ι. 1345. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων φ΄.

Ι. 1353. τὸν τὰς τριήρεις παραδραμών ἀν φ΄.

Λ. 277. φ΄. θόπλα παραδούς ἐμοὶ,
Εκ. 196. ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς φ΄.
φχόμην. Εκ. 533. ἀλλ' ώσπερ εἶχον φ΄. ἐδεῖτο δὲ
Π. 32. ἐπερησόμενος οὖν φ΄. ἀις τὸν θεὸν,
φχοντο. Εκ. 543. φ΄. μετὰ σοῦ κατὰ τί χἡ βακτηρία;
μχου. Β. 468. ἀπῆτας άγχων κἀποδρὰς φ΄. λαβὰν,
Εκ. 527. φ΄. σιωπῆ θοὶμάτιων λαβοῦσά μου;

ύχου. Εκ. 537. ψ. καταλιποῦσ' ώσπερεὶ προκείμενον, ώχρά. Π. 422, σὶ δ' εἶ τίς; ὼ, μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖε. ώχράν. Ν. 1016. πρῶτα μὲν ἔξεις χροιὰν ὡ,, ἀχρίασ'. Β. 307. οἶμοι τὰκα, ὡ ὡ αὐ τὴν ἰδάν' ὡχριῶνταε. Ν. 103. τοὺς ὡ,, τοὺς ἀννποδήτους λέγεις ὡχριῶσα. ΕΙ. 642. ἡ πόλις γὰρ ὡ κὰν φόβψ καθημένη ὡχρόν. Ν. 1112. ὡ, μὲν οἶν ἔγαγε καὶ κακοδαίμονα, ὡχρός. Λ. 1140. ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡ, ἐν φοινιαίδι, ἐψώνηκ'. Σ. 1506. ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δι ὡ, ἀρα,

15

FINIS.

			•	
	•			
		,		

